

கடவுள் துணை.

$\overleftrightarrow{\text{---}} \quad \text{V. 1.5(A)}$

அவனைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட நூல் நைஷதம்.

கட்டுள் வணக்கஞ்செய்தல்சொல்லப்படுகின்றது.

மனமதக் களிற்றின் செய்ய மலாடி சென்னி வைப்பாம்.

* யாப்பருங்கலம். கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பி, னறுசீர் முதலாகப் பிரண்டிரு, வருணபிறவும் வகுத்தனர் கொளிலே,

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தழைவிரிகடுக்கை என்றது, தழைகள் விரிந்த கடுக்கை எனினும் பொருள்
 லும். தழைதலாகிய காரணத்தால், தழையென்றாயிற்று. மாணக்கவாசகர் திரு
 வாய்மலர்ந்தருளிய (சுவலயானந்தகுத்திரம்.) வழிபடு தெய்வவணக்கஞ்செய்து
 மங்கலமொழி முதல் வருவாதுரைக்கி, லெடுத்திடுக்கொண்ட விலக்கண விலக்
 கிய, மிடுக்கணின்றி யினிது முடியுமே. இவ்விலக்கணத்தால் கடவுள் வணக்
 கங் கூறினார். யாம் என்னும் எழுவாய் எஞ்சிவின்றது. வைப்பாம் என்றது பய
 னிலை. அடியென்றது செயப்படுபொருள். தழை-விரி - என்கிற பெயரெச்சத்
 தொகைகளுக்கிக் கொன்றை மலரென்கிற வினைமுதற் பெயர்கொண்டன
 வாக்கும்.

மலரடி சென்னிவைப்பாம் என்றது-தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றாகத்
 தம்மைப் புகழ்ந்துகூறியதற்கு இலக்கண மெங்ஙனமெனின் (ஷை குத்திரம்.)
 முனைபுனைசேவகன் முனிந்தார்ப்பதுபாற், கசடறக்கற்ற கல்வியாற்றலாம்,
 றன்னைப்புகழத் தகுமெனச் சாற்றினர், என்றதனாலறிக, இற்றுகோடு என்
 றது-விநாயகர் தம்மா லொடிக்கப்பட்டகோடு என்ற நுத்தமாம். இதற்கிலக்கிய
 மெங்ஙனமெனின் (கந்தப்புராணம்) கேஜமுக முற்பத்தி படலம் (உசக-வது,
 உசஎ-வது-பாடல்கள்.)

நின் றவன் றன்னை நோக்கி நெடியபல் படைக ளேவிச்
 சென்றிவன் றன்னைக் கொல்லாச் சிவனருள் வரத்தின் சீரா
 லின் றினிச் செய்வ தென்னென் றிரைவரை யுன்னி யெந்தை
 தன்றிருக்கோட்டிலொன்று தடக்கையின் முறித்துக்கொண்டான்.
 தடக்கையி லேந்துங்கோட்டைத் தந்தியா மவுணன்மீது
 விடுத்தலு மனையன்மார்பை வெய்தெனக் கிண்டுபோகி
 யுடற்படி மிசையேவீழ்த்தி யொல்லையி லோடித்தெண்ணீர்க்
 கடற்பாடிற் தமலன்மைந்தன் கரத்தில்வர் திருந்ததன்றே.

இச்செய்யுட்களில் கேஜமுகனைக்கொல்லக் கோட்டைஓடித்தாரென்றது
 புராணசித்தாந்தம். இக்க நுத்தரியாதார் பாரதமெழுதக் கோட்டை ஓடித்தா
 ரென்று உரைவரைந்திருக்கின்றார்; அவர் இந்நூலறியார் போலும். குழவி என்
 றதும், குழவு என்றதும் ஒரு பொருட்கிளவி (ஷைகுத்திரம்) மழவுக்குழவு மிள
 மைப்பொருள். பொற்பு என்றது-அழகு பொலிவு (தொல்காப்பிய குத்திரம்.)
 பொற்பே பொலிவு என்றதனாலறிக. தந்தைக்கு மூத்தபிள்ளையின்மேலுந் தாய்
 க்கு இளையபிள்ளையின்மேலும் அன்புமிகுத ஓடகியற்கை யாதலாம், பரமசிவ
 னிடத்தே விநாயகக்கடவுளுக்கு வினையாட்டிச் சொல்லப்பட்டது. “மூத்தமக
 னிடத் தார்வூன்மெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றால்” என்பதனாலுமறிக.

[பிறையைக்கொம்பின் குறையென்று மயக்கினமையால் மயக்கவணியாம்.]

(கருதது.) சிவன் முடியிலிருந்த பிறையை ஓடித்த கொம்புக்கிணை பார்க்
 டும் விநாயகரை வணங்குவோம்-என்பதாம்.

நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித நெடுநீர் வெப்பிற், புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டிணைத்த மிழாற் புனைதல செய்தான், வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்றொடுபொற் கோட்டிமய வரையிற்றிட்டி, அலர்தலைமா நில ம்புரக்கு மதிவீரராமனிக லரசரேறே.

[இதனால் ஆக்கியோன் பெயர் முதலானவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) இகல்-பகைத்த, அரசர்-மன்னராகிய (யானைகளுக்கு) ஏறு-ஆண் சிங்கம் போன்றவனாகிய, வலன்-வெற்றியினால், உயர்த்த, உயர்த்தப்பட்ட, அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய, அம்-அழகிய, சேல்-மீனக்கொடியை, வான்-ஆகாயத்தை, தொட்-அளவிய, பொன்-பொன்னாகிய, கோட்டு-சிகரத்தையுடைய, இமயவரையில்-இமயமலையினிடத்து, தீட்டி (தனக்குரிய எல்லைக்கல்லாக) எழுதி, அலர்-பரந்த, தலை-இடத்தையும், மா-பெருமையுமுடைய, நிலம்-பூமியை, புரக்கும்-காக்கின்ற, அதிவீரராமன்-அதிவீரராமனென்கிற இயற்பெயருடைய (பாண்டியராஜனானவன்) நிலவு - சந்திரிகையை, பொழி-பொழிகின்ற, தனி-ஒப்பற்ற, கவிகை (முதலாக) குடையினையுடைய, நிடதர்கோன் - நளமகாராஜனது, புகழ்-புகழ்ச்சிபொருந்திய, சரிதம்-சரித்திரமாகிய, கனி - கனிப்பைத்தருகிற, அமுது - அமிழ்த்ததை, நெடுநீர் - கடலாற் குழப்பட்ட, வைப்பில்-பூமியிலுள்ள, புலவர் - புலவரானவர்கள், கூட்டுணை - கொள்ளைகொள்ளும்படியாக, ஒழுகு (அல்லமிழ்தம்) பெருகுகின்ற, புதுமொழி - புதிய காவியத்தை, தமிழால்-தமிழ்மொழியினாலே, புனைதல்செய்தான்-அவங்கரித்துப் பாடினான், எ-உ.

அதிவீரராமனென்கிற ஆக்கியோன் பெயரும், நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித மெனவே ஹாதலியபொருளும், அக்காரணத்தாலே தோன் உகிற டைதமென்கிற வடமொழிப்பெயரே இதற்குப் பெயரென்பதும், கூட்டுணைவெனவே இந்த நூலுக்குப் பயனும் பெறப்பட்டன.

தமிழாற் புனைதல்செய்தானெனவேமுன்பிது தமிழிலின்றி வடமொழியிலிருந்தெடுத்துத் தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. நெடுநீர்வைப்பிற் புலவர்களியமு தொழுகு என்றதனால், விண்ணிற் புலவர்க்கு கடலமிழ்தம்போல மண்ணிற் புலவர்க்கு இசசரித்திரமிழ்த மமை. ம் என்னும் உவகையணி தொனிக்கின்றது. [இகலரசரேறு என்பதில், அதிவீரராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மையை ஏற்றினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தே யானைத்தன்மையை இயற்றாமையாய், ஏகதேசவுருவகவணிபாம்.]

(கருத்து.) அதிவீரராமபாண்டியராஜனானவன் நளமகாராஜனது சரித்திரத்தைத் தமிழினுற் பாடினான் என்பதாம்.

† சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

† தண்டியலங்காரம் - அறமுதனன்கிலுங் குறைபாடுடையது, காப்பியமென்று கருதப்படுமே.

† குலவயானந்தம் - நேயமுடனே நிரூமிக்கும்பொரு, ளாயவனைத்து மடக்கிக்காட்டுதல், பாயிரமென்று பகரப்படுமே, எனவும்; ஒரு நூன்முகத்தினுரைத்திடும் பாயிரஞ், சிறப்பின நல்லோர் செப்பினர்தாமே, எனவும், கூறியவாறு; சிறப்புப்பாயிரங் கூறினார்.

நாட்டுப்படலம்

[நளனாளுளப்பட்ட நிதநாட்டின் வளத்தைச் சொல்லுகின்றது.]

† கலித்துறை.

கருவி மாமழை கலைமக னுருவென விளங்கி
இருவி சும்பிடைப் படர்ந்துசென் றினமணி கொழிக்கும்
பரவை வெண்டிரை மேய்ந்துயர் பணிவரை யுயிர்த்த
உருவ வோடரித் தடங்கண னுருக்கொடு மீண்ட.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) கருவி (உலகத்திற்குத்) துணைக்காரணமாகிய, மா-பெருமைபொருந்திய, மழை-மேகங்களானவை, கலைமகள்-சரஸ்வதியினது, உருவென-வடிவம்போல, விளங்கி (வண்மையாக) விளங்கி, இரு-பெரிய, விசம்பிடை-ஆகாயத்தினிடத்தே, படர்ந்துபடந்து, சென்று-போய், இனம்-இனமாகிய, மணி-இரத்தினங்களை, கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற, பரவை-கடலினது, வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய (நீரை) மேய்ந்து-குடித்து, உயர்-உயர்ந்த, பணிவரை-மலையரசனால், உயிர்த்த-புதல்வியாகத் தரப்பட்ட, உருவ (காதுகளுக்கு) நேராக, ஒடு-ஒடுகின்ற, தடம்-விசாலமாகிய, கணல்-கண்களையுடைய, (பார்வையினது) உரு-கருநிறத்தை, கொடு-பெற்று, மீண்ட-திரும்பின, எ-று.

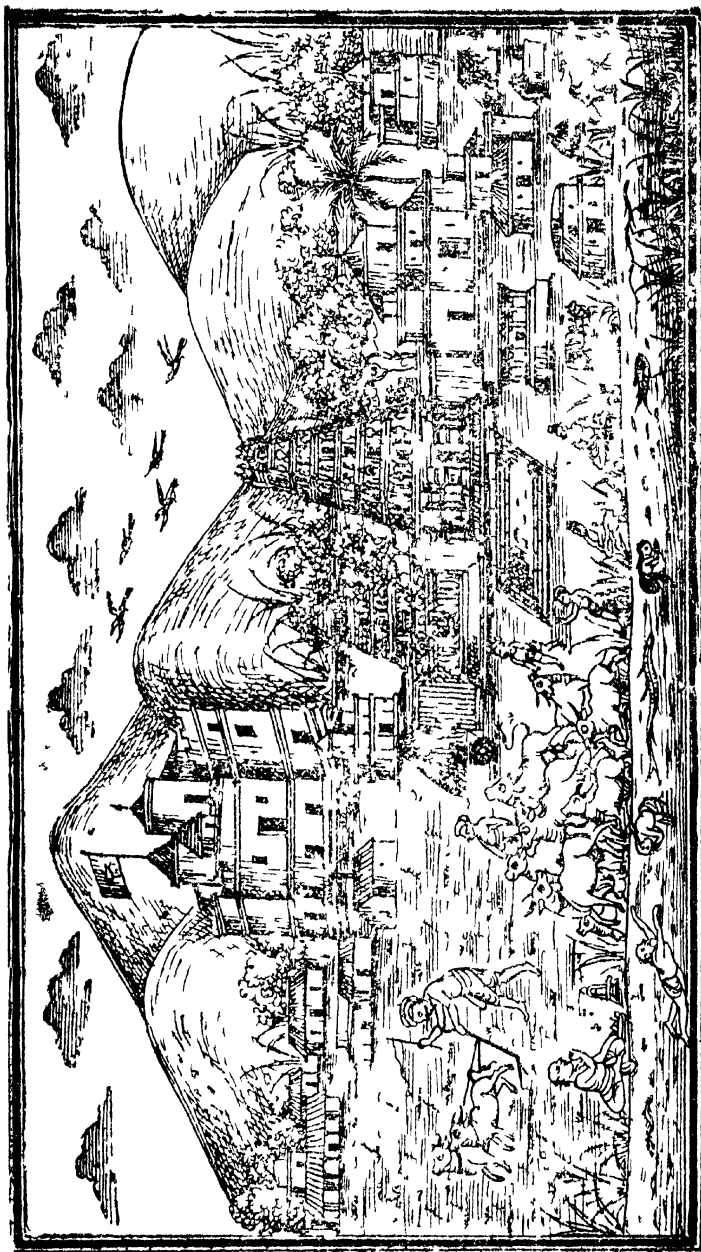
மழைகலைமக னுருவென விளங்கி-இதில் கலைமகளுரு - உபமான்மழை-உபமேயம், என-உருபு, விளங்கல்-பொதுத்தன்மை. [இந்நான்கும் விரிந்துநிற்கையால், விரிபுவமை யணிபும்; தடங்கணளுருக்கொடுமீண்ட - இதில் மழையாகிய உபமேயத்திலே தடங்கணளுருவாகிய உபமானத்தின் குணத்தை யேற்றலால், பதப்பொருட்காட்சி யணிபுமாம்.]

(க-து.) மேகங்களானவை சரஸ்வதிவடிவம்போலத் தோன்றிக் கடற்சுலத்தை யுண்டு பார்வதி வடிவம்போலத் திரும்பின என்பதாம். 1

அன்னங்கன்படு தண்பணை நிதநாடளிக்கும்
மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின்
மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்த்து
பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடையோன்மெனப்பொழிந்த

(இ-ள்.) அனனம் - அன்னங்களானவை, கண்படு-தூங்குகின்ற, தண்குளிர்ச்சிபொருந்திய, பணை-கழனிக்குடியுடைய, நிதநாடு-நிததேயத்தை, அளிக்கும்-காக்குகின்ற, மன்னர் - அரசர்களுக்கு, மன்னவன்-அரசனாகிய (நளனது) மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போரை, கடந்த-முடித்த, ஒள்-ஒள்ளிய, வே

† யாப்பருங்கலம், நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை,

நிட தநாடு 4-வது-பக்கம்

லின்-வேல்போல், மின்னி-மின்னுதல்செய்து, அவன்-அவனது, முரசென-முரசம்?பால், விண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, அதிர்ந்து-சத்தித்து, பொன்-பொன்னுகிய, அம்-அழகிய, சூன்றின்மேல்-இமயமலையின்மேல், அவன்-அவனது, கொடை-ஈகையை, போன்மென-ஒக்குமென்று சொல்லும்படியாக, பொழிந்த (அம்மேகங்கள்). நீரைச் சொரிந்தன, எ-று. ஆங்கு-அகை.

இங்கே பொன்மலையென்றது இமயமலையாம். நிததேசத்திற்குச் சமீபத்திற் சிறந்துள்ளது அதுவேயாதலால், பின்வரும் “கங்கையென்றலகேதகிய” என்னும் பாட்டில், அம்மலையிற் பிறந்துவருங்கங்கையே அந்நாட்டிற்கு நதி என்பதனாலுமறிக. [மேகத்திற்கு மின்னுதல்பற்றி வேலும், ஒலித்தல்பற்றி முரசமும், அம்மேகத்தின் பெய்தற்குக் கைம்மாறு நோக்காமைப்பற்றி ஈகையும், உபமானஞ் செய்யப்படுதலால் உவமையணியாம்.]

(க-து.) அந்த மேகங்களானவை நளனது வேலைப்போலமின்னி அவன்பேரிகைபோலச் சத்தித்து அவன் கொடையைப்போல நீரைச்சொரிந்தன-எ-ம்.

விலகியில்லுமிழ் விரிகதிர் மணிபல வரன்றிப்
பொலன் முகட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்வீழருவி
குலவு வெண்டிரைக் குரைகடலுடுத்தபார் மடந்தை
அலர்முலைத்தலைத் துயல்வரு மாரமொத் துளதால்.

[இதமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் வெள்ளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உயர் (மலைகளில்) உயர்ந்த, நெடு-நெடிய, பொற்குன்றின்-இமயமலையின்மேல், பொலன்-அழகிய, முகட்டு-சிகரத்திலிருந்து, விலகி-இடைவிட்டு, வில்-ஒளியை, உமிழ்-வீசுகின்ற, விரி-விரிந்த, திர்-கிரணங்களை யுடைய பல-பலவகைப்பட்ட, மணி-முத்துக்களையும், வரன்றி-வாரிக்கொண்டு, வீழ்-வீழ்கின்ற, அருவி-வெள்ளமானது, குலவு-வளைவாகிய, வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய, குரை-ஒலிக்கின்ற, கடல்-கடலாகிய (ஆடையை) உடுத்த-மருங்கிற் சூழ்க்கொண்டிருக்கிற, பார்மடந்தை-பூமிதேவியினுடைய, அலர்-அடிபரந்த, முலைத்தலை (அம்மலையாகிய) முலையினிடத்து, துயல்வரும்-புரளுகின்ற, ஆரம்-முத்துமாலையை, ஒத்துளது-ஒத்திருக்கின்றது, எ-று.

பலவகை முத்துக்களாவன: குறிஞ்சிக் கருப்பெருளாகிய யானைக் கொம்பு, பன்றிப்பல், மூங்கில், இவைமுதலியவற்றி லுண்டாகின்றவையாம். [பூமியிலே மடந்தைத்தன்மையையும் கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும் மலையிலே முலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தலாகிய உருவகம் உட்பாகவும், அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச் சம்பாவித்தலாகிய தற்குறிப்பு உடப்பியாகவும் வருதலால்; உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம்.]

(க-து.) மலைவெள்ளமானது பூமிதேவியினது முலையின்மீதணிந்த முத்துமாலையை யொத்திருக்கின்றது-எ-ம்.

வேழவெண்மருப் பெறிந்துவெண் ணித்திலம் வரன்றிக்
காழகிற்றுணி சந்தொடு கையரிக்கொண்டு
கோழரைச்செழுங் குங்குமத் தடஞ்சீனசாடி
ஆழ்திரைக்கட லகடுகீண் டொழுகிய தன்றே.

(இ-ள்.) வேழம்-யானைகளுடைய, வெள்-வெள்ளிய, மருப்பு-கொம்புகளை, எறிந்து-வீசிக்கொண்டும், வெள்-வெள்ளிய, நித்திலம்-மூத்துக்களை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டும், காழ்-வைரம்பொருந்திய, அகில்-அகின் மரங்களுடைய, துணி-துண்டங்களை, சந்தொடு-சந்தனமரங்களோடு, கையரிக் - காண்டு-சேர்த்துக்கொண்டும், கோழ்-வழுவழுப்பாகிய, அரை-அரையையுடைய, செழு-செழிய, குங்குமம்-குங்குமமரங்களின், தடம்-விசாலமாகிய, சீனை-கிளைகளை, சாடி-முறித்துக்கொண்டும், ஆழ்-ஆழ்ந்த, திரை-அலைகளுடைய, கடல்-கடலினது, அகடு-வயிற்றை, கீண்டு-கிழித்து, ஒழுகியது (அவ்வெள்ளம்) சென்றது, எ-று. அன்று-ஏ-அசை.

அரித்தவென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிடையாய்க்கடி அவ்விரண்டும் ஒருசொல்லாய் நின்றன: கைகடல் கால்சீத்தல் என்பனபோல. மரங்களுக்குக் கோழரை, பொருட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை என்று சொல்லப்பட்டவற்றுள்ளே கோழரை-சருச்சரையில்லாத அரையாம். பின்னே “கோழரை யரம்பைச்சாய்க்குவ குடகநாடாளும்வேந்தே” என்பதனுழமறிக.

(க-து.) அந்த வெள்ளமானது யானைத்தந்தத்தின் முத்துக்களையும்அகிற்றருவையுள் சந்தனத்தருவையுள் குங்குமத்தருவையுமுறித்துச்சமுத்திரத்துட் சென்றது-எ-ம்.

கங்கையென்றுல கேத்திய கடவுண்மா நதிவெண்
சங்குசூலுனைர் தலறிய தடம்பனை தவழ்ந்து
கொங்குயிர்த்தபூந் தடத்துலாய்க் குளம்பல கிரப்பி
அங்கண்மாரிலத் தழுதெனப் பார்த்ததை யன்றே.

(இ-ள்.) கங்கையென்று - கங்காநதியென்று, உலகு-உயர்ந்தோரால், ஏத்திய-துதிசெய்யப்பட்ட, கடவுள்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய, மா-பெரிய, நதி-நதியானது, வெள்-வெள்ளிய, சங்கு-சங்குகளானவை, குல்-குலினாலே, உளைந்து-வருந்தி, அலறிய-இறையும்படியாக, தடம்-விசாலமாகிய, பனை-கழனி களிலே, தவழ்ந்து-ஊர்ந்து, கொங்கு-வாசனையை, உயிர்த்த-வீசுகின்ற, பூ-மலர்களையுடைய, தடத்து-தடாகங்களில், உலாய்-திரிந்து, பல-பலவகைப்பட்ட, குளம்-குளங்களையும், கிரப்பி-நிறைத்து, அங்கண்-அழகிய விடத்தையுடைய, மா-பெரிய, நிலத்து-பூமிக்கு, அமுதென-அமிர்தமென்று சொல்லும்படியாக, பார்த்தது-பரவிற்று, எ-று. ஐ-சாரியை, அன்று-ஏ-அசைகள்.

உலகுக்கு உயர்ந்தோரென்பது “உலகமென்ப துயர்ந்தோர்மாட்டே” என்பதனுலறிக. அலறியவென்பது, செய்யியவெனவாய்ப்பாட்டு விளையெச்சம்,

உயிர்த்தவென்பது காலவழுவமைதி. பலவகைக் குளமாவன-ஏரி, கயம், ஓடை, குட்டம், மயி, முதலியன. [நிலத்தழுதெனவெனவே தேவருவருக்குக் கடல பிர்தம்போலென்னும் உவமையணியாம்.]

(க-து.) நதியானது கழனிகளையுந் தடாகங்களையுந் குளங்களையுநிரப்பிப் பூமிக்கு அமிர்தமாகப் பரவியது-எம்.

ஒழுகுதீம்புனல் சிறைசெயு மோதையு முழுநர்
குழுவின் சம்மையு முழத்தியர் குரவையினர்ப்புந்
கழனிவாழ்கென வான்முனை வித்துநர் கலிப்பும்
மழைமுழக்கொடு மாறுகொண் டொலித்தன மாதோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வயல்வளச்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஒழுகு-பெருகியோடுகின்ற, தீ-மதுரம்பொருந்திய, புனல்-நீரை, சிறைசெயும்-கரைகோலித்ததித்தற்கணுண்டாகின்ற, ஓதையும்-ஓசையும், உழுநர்-ஏருழுகின்றவருடைய, குழுவின்-கூட்டத்தினது, சம்மையும்-ஓசையும் உழத்தியர் - கடைசியரது, குரவையின் - குரவைக்கூத்தினது, ஆர்ப்பும்-ஓசையும், கழனி-வயல்களானவை, வாழ்கென-வாழ்கவென், வால்-வெள்ளிய, முனை-நெல்லுமுனைகளை, வித்துநர்-விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பும்-ஓசையும், மழை-மேகத்தினது, முழக்கொடு, ஓசையுடனே, மாறுகொண்டு-பகைமை கொண்டு; ஒலித்தன - முழங்கின, எ-ம். மாதா-ஓ-அசைகள்.

வாழ்கவென்பது கடைகுறைந்தது. குரவை-கைகோத்தாடல். “குரவைக் கூத்தே கைகோத்தாடல்” என்பதனாலறிக. [கரைகோலுநர் கணுண்டாகிய ஓசைமுதலியவற்றிற்கு மழைமுழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளுதலாகிய சம்பந்த மில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியும்; அவ்வொலிகள் மேகவொலியைப்போலிருக்கின்றனவென்னும் உவமையணியுமகம்.]

(க - து.) அணைகட்டுதலாலுண்டாமோசையும், ஏருழுகின்றவரோசையும், கடைசியர் குரவைக்கூத்தோசையும், நெல் விதைக்கின்றவ ரோசையும், மழைமுழக்கத்தோடு மாறுகொண்டன-எம்.

6

வள்ளுவாய்ச்செழுந் கமலத்தில் வண்டுபாண் மிழற்றும்
அள்ளலங்கருஞ் சேற்றிடை யாகைகண் படுக்கும்
பள்ளரீர்ச்செழும் பணைதொறும் பணிலமுத் துயிர்க்குந்
கள்ளுலாமலர்ப் பொதும்பரிற் களிமயிலகவும்.

(இ - ள்) வண்டு - வண்டுகளானவை, வள்ளம் - கிண்ணம்போன்ற, வாய-வாயையுடைய, செழு - செழிய, கமலத்தில் - தாமரைமலர்களிலே, பாண் - இசைகளை, மிழற்றும் - பாடிக்கொண்டிருக்கும், ஆமை-கூர்மங்களானவை, அள்ளல் - குழம்பாகிய, கரு-கரிய, சேற்றிடை-சேற்றின் கண், கண்புகழ்

கும் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கும், பணிலம் - சங்குகளானவை, பள்ளம் - ஆழமாகிய, நீர் - கிரைட்டைய, செழு - செழிய, பணைதோறும் - கழனிகளிலெல்லாம், முத்து - முத்துக்களை, உயிர்க்கும்-சொரியும் களி - களிப்பைட்டைய மயில்-மயில்களானவை, கள் - தேனானது, உலாம் - பெருகுகின்ற, மலர் - மலர்களை டைய, பொதும்பரில் - சோலைகளிலே, அகவும், ஆடிக்கொண்டிருக்கும்-எ-று. அம்-சாரியை.

(க - து.) வண்டுகள் தாமரையிற்பாடும். ஆமைகள் சேற்றிலே ரித்திரை செய்யும், சங்குகள் கழனிகளில் முத்துக்களைச் சொரியும், மயில்கள் சோலைகளிலாடும்-எ-ம். 7

பண்ணைவாய்த்தவழ் பணிலங்க ஞாயிர்த்தவெண் முத்துங்
கண்ணுடைக்கரும் பீன்றவெண் முத்தமுங் கமழந்
தண்ணந்தாமரை சொரிந்தவெண் முத்தமுந் தயங்கி
வெண்ணிலாக்கதிர் விரித்தலிற் குமுதம்வாய் விள்ளும்.

(இ - ள்.) பண்ணைவாய் - கழனிகளிடத்து, தவழ் - தவழ்கின்ற, பணிலங்கள் - சலஞ்சலங்களால், உயிர்த்த - தரப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய, முத்தம்-முத்துக்களும், கண்-கணுக்களை, உடை-உடைய, கரும்பு - கரும்புகளால், ஈன்ற - தரப்பட்ட, வெள் - வெள்ளிய, முத்தமும் - முத்துக்களும், கமழும் - பரிமளிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, அம்-அழகிய, தாமரை-தாமரை மலர்களால், சொரிந்த - தரப்பட்ட, வெள்-வெள்ளிய, முத்தமும்-முத்துக்களும், தயங்கி - விளங்கி, வெள் - வெள்ளிய, நிலா - சந்திரனது, கதிர் - கிரணங்களை, விரித்தலின் - பரப்புதலினாலே, குமுதம் - அல்லிமலர்களானவை, வாய்விள்ளும் (சந்திரோதய மில்லாதகாலத்திலும்) மலரும் எ-று.

சங்குமுதலானவைகளிலே முத்துப்பிறக்குமென்பது “தந்திவராச மருப்பிப்பி பூகந்தழைகதலி, நந்துசலஞ்சலமீன்றலேகொக்கு நளினமின்றார், நந்தரஞ்சாலிகழைக்கன்னலாவின் பல் கட்செவிகா, ரிந்துவடும்பு கதிரமுத்தமீனு மிருபதுமே” என்றதனாலறிக. [முத்தாகிய உபஃமயத்திலே சந்திரனாகிய உபமானத்தின் குணத்தை யாரோபித்தலால், காட்சியணியரும்.

(க - து.) சங்ென் முத்துக்களும், கரும்பின் முத்துக்களும், தாமரை முத்துக்களும், கிரணங்களை விரித்தலால், அல்லிமலர்கள் மலரும்-எ-ம். 8

விழுந்தவஞ்சிறை வண்டின மிதிப்பமெல் லரும்பு
கிழிந்துவார்தரு தேறலுங் கிளர்சுனைப் பலவின்
பழங்கனிந்துவிழ் தேறலும் பழனங்கடோறும்
வழிந்துபாய்தலின் வாணுற வளர்வன செந்நெல்.

(இ - ள்.) விழுந்த (மேல் விழுந்த, அம் - அழகிய, சிறை - சிறைகளை டைய, வண்டு - வண்டுகளின், இனம் - கூட்டங்களானவை, மிதிப்ப துவைக்க, மெல்-மெல்லிய, அரும்பு-அரும்புகளானவை, கிழிந்து-கிழிய-வார்தரு

(அவைகளிலிருந்து) ஒழுக்கின்ற, தேறலும் - தேனும், கிளர்-விளங்குகின்ற, சினை - கிளைகளையுடைய, பலவின்-பலாமரங்களின், பழம்-பழங்களானவை கனிந்து - நைய, வீழ் (அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற, தேறலும் - தேனும், வழிந்து-பெருக்கெடுத்து, பழனங்கடோறும்-கழல்களினெல்லாம், பாய்தலின் பாய்தலினாலே, வான்-ஆகாயத்தை, உற-தொடும்படி, செந்நெல்-செந்நெற் பயிர்களானவை, வளர்வன-வளரும், எ-று.

[செந்நெற்பயிருக்குந் தேறலுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத் தைக் கற்பித்தமையால், தொடர்புயர்வு நவீனசியணியாம்.]

(க - து.) மலர்களின் தேனும், பலாப்பழங்களின் தேனும், கழனிகளின் பாய்தலினுற் செந்நெல் விளைவன எ-ம்.

கூனிரும்பினிற் குறைத்தரி சும்மையிற் கொடுபோய்
மேனிவந்துயர் வரையெனப் போர்பல வேய்ந்து
நீனிற்சுரும் பகட்டினுற் நெழித்துவை நீத்த
தூநிறத்தநெற் பண்டியிற் பற்பலர் தொகுப்பார்.

(இ-ள்.) கூனிரும்பினில்-அரிவாளினால், குறைத்து-அறுத்து, அரி (அவ் வறுக்கப்பட்ட) அரிகளை, சும்மையில்-சுமைகளாக்கி, கொடுபோய்-கொண்டு போய், மேல்-மேல், நிவந்துயர்-ஒங்கிய, வரையென-மலைகள் போலத் தோன்ற பல-பலவாகிய, போர்-போர்களை, வேய்ந்து-போட்டு, நீனிற்-நீல நிறம்பொருந்திய, கரு-பெரிய, பகட்டினால்-கடாக்களினாலே, நெழித்து- துவைப்பித்து, வை-வைக்கோலை, நீத்த-கழித்த, தூ-பரிசுத்தமாகிப், நிறத்த- காந்தியையுடைய, நெல்-நெற்களை, பண்டியில்-பண்டிகளாற் (கொண்டுபோய்) பற்பலர்-பலபல சாதியார்களும், தொகுப்பார் (களஞ்சியங்களிலே) நிறைப் பார்கள், எ-று.

கூனிரும்பு-இருபெயரொட்டாகு பெயர். நிவந்துயர்-ஒரு பொருளைக் குறித்த இருசொற்கள். இதற்கு “ஒருபொருளிருசொற்பிரிவிலவையார்”என் பது விதி. நீல்-கடைக்குறை.

(க-து.) நெற்களையறுத்துக் கடாக்களான் மிதிப்பித்து வைக்கோலைத் தள்ளி அந்நெற்களைப் பண்டியிற் கொண்டுபோவார்கள்-எஃம். 10

அறுக்கீக்கழிநெடிவடிவருத்தம்.

குரும்பைமென் முலையாராடக் கூந்தலினறவர் தோய்ந்த
இரும்புன லாறுபாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்ச்
கருங்கடற் புலவுநீங்கி நறுமணங் கமழுமென்றான்
முருந்துறழ் மூரலார்த மிகுதியை மொழியல்லாமோ.

[அதுமுதற் பதினாறு பாட்டுகளால் அந்நாட்டிலுள்ளோர் செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) குரும்பை-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, முலையார்-முலைகளை யுடையமாதர், ஆட-முழுக, கூந்தலில் (அவர்) தலைமயிரிலுள்ள, நறவம்-சார்த்தத்தோடு, தோய்ந்த-கலந்த, இரு-பெரிய, புனல்-நீரானது, ஆடி-ஆற்றினாலே (போய்) பாய-விழ, எறி-வீசுகின்ற, திரை-அலைகளை, சுருட்டிம்-மடக்கும், தெள்-தெளிவுபொருந்திய, நீர்-நீரை யுடைய, கரு-கரிய, கடல்-கடலானது, புலவு-புலானுற்றத்தை, நீக்கி-நீங்கி, நட மணம்-நல்லமணமானது, கமழுமென்றால் (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென்றால், முரந்து-மயிலிறகினடியை, உறழ்-ஒத்த, மூரலார்-தந்தப்பந்தங்களை யுடைய அவர்களது, மிகுதியை-பெருக்கத்தை, மொழியலாமோ (நான்) சொல்லலாமோ, எ-று. தம்-சாரியை, ஒ-எதிர்மறை.

நறவமென்னும் வாசனைப்பெயர் அதனை யுடையமயிர்ச்சார்த்தத்தையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்பது பிறவினைப்பொருளைத் தந்தது; “குடிபொன்றிக்குற்றமு மாங்கேதரும்” என்பதற் பொன்றியென்பதுபோல. [அந்நாட்டுமகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால், வீறுகொளண்யாம்.]

(க-து.) மாதர்களாடிய நீரினாலே கடலானது புலால் நாற்ற நீங்கிமணம் வீசுமானால், அம்மாதர் பெருக்கத்தைச் சொல்லலாமோ-எ-ம். 11

பூமலி தடங்கடோறும் புனல்குடை மகளிரீட்டங்
காமரு கழனிதோறும் கடைசியர் குரவையீட்டங்
தேமலர்ச் சோலைதோறும் செழுங்குயிற் றொழுதியீட்டங்
கோமறு கிடங்கடோறும் குணில்பொரு முரசினீட்டம்.

(இ-ள்.) பூ-மலர்களாலே, மலி-நிறைந்த, தடங்கடோறும்-குளங்களிலெல்லாம், புனல்குடை-நீர்விளையாடுகின்ற, மகளிர்-மாதரது, ஈட்டம்-கூட்டமும், காமர்-அழகிய, கழனிதோறும்-வயல்களிலெல்லாம், குரவை-கைகோத்தாடி தலை யுடைய, கடையர்-உழுத்தியரது, ஈட்டம்-கூட்டமும், தேம்-வாசனை பொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, சோலைதோறும்-சோலைகளிலெல்லாம், தொழுதி-ஒலித்தலை யுடைய, செழு-செழிய, குயில்-குயில்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும், கோ-அரசரது, மறுகு-வீதிகளுடைய, இடங்கடோறும்-இடங்களிலெல்லாம், குணில்-குறுந்தடியால், பொரு-அடிக்கப்படுகின்ற, முரசின்-முரசங்களது, ஈட்டம்-கூட்டமும் (இருக்கும்) எ-று.

காமரு வெண்ப்தில்-உகரம்-சாரியை, தொழுதி-புள்ளொலி. கோ-சாதி யொருமை.

(க-து.) குளங்களெங்கு நீராடுமாதர் கூட்டங்கள், வயல்களெங்கும் உழத்தியர் கூட்டங்கள், சோலைகளெங்கும் குயில் கூட்டங்கள், இராஜவீதிகளெங்கும் பேரிகைக் கூட்டங்கள்-எ-ம். 12

கறுவொடு மென்றோடொன்று காரண மின்றிச்சீறிப்
பொறியுடைக் குறும்பூழ்தம்மிற் போர்செயுப் பொருத்துடோ

செறிமயிர்த் தகர்கடம்மிற் றீயெழுத் தாக்கனோக்கி [கை
அறைகழல் வீரரார்க்கு மமலையை யவிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) பொறியுடை-புள்ளிகளையுடைய, குறும்பூழ்-காடைகளானவை, தம்மில்-தம்முள்ளே, ஒன்றோடொன்று-ஒன்றாடனென்று, காணமின்றி-ஏது வில்லாமல், கறுவோடும்-கறுவுதலுடனே, சிறி-சிறிக்கொண்டு, போர்-சண்டையை, செய-செய்யும்படியாக, பொருத்தம் (அவற்றைக்)கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற, ஒதை (சிறுவ) ரோசையானது, செறி-நெருங்கிய, மயிர்-மயிர்களை யுடைய, தகர்கள்-ஆட்டுக்கடாக்கள், தம்மில்-தம்முள்ளே, தீ-நெருப்பானது, எழு-தோன்ற, தாக்கல் (ஒன்றையொன்) றிடித்தலை, நோக்கி-பார்த்து, அறை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, வீரர்-வீரரானவர், ஆர்க்கும் (ஆச்சரி யப்பட்ட) டொலிக்கின்ற, அமலையை-ஒசையை, அவிக்கும்-அடக்கும், எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

தகுதிபற்றிக் காடைச்சண்டைக்குச் சிறுவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கழல்-வீரர் காலணி. “வீரத்தில் வீக்கியகழலே யாடவர்கான் மிசையணிவடம்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) காடைகளைச் சண்டைசெய்விக்குஞ் சிறுவர்கள் சத்தமானதுஆட் டிக்கடாக்களைச் சண்டைசெய்வித்துப்பார்க்கும் வீரசத்தத்தை யடக்கும்-எ-ம்.

மாதர்மென் முலைபின்ற வான்முகை யனையமூரல்
கோதறு கருணைதீம்பல் கொழுங்கனி யிவற்றினோடும்
ஆதுலர் யாவரென்ன வதீர்குரன் முரசிற்சாற்றி
வேதியர்க் கருத்திப்பின்னர் விருந்தோடு நுகர்வர்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆதுலர்-யாசகர், யாவரென்ன-யாவரென்று, அதிர்-அதிர்கின்ற குரல்-ஒசையையுடைய, முரசின்-முரசினாலே, சாற்றி-வினவி (வருவித்து) மா தர்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, முலை-முல்லைக்கொடியினால், ஈன்ற-தரப்பட்ட வால்-வெள்ளிய, முகையனைய-அரும்புகள்போலும், மூரல்-சோறும், கோதறு- குற்றமற்ற, கருணை - பொரிக்கறியும், தீ-தித்திப்பாகிய, பால்-பாலும், கொழு- செழிய, கனி-பழமும், இவற்றினோடும் - ஆகிய, யிவற்றோடு மற்றை யுணவு களையும், வேதியர்க்கு - அந்தணரை, அருத்தி (முன்னே) உண்பித்து, பின் னர் (அதன்) பின்பு விருந்தோடும் (சற்றத்தார் முதலியோரோடன்றி) விருந் தினரோடும், நுகர்வர் (அந்நாட்டோர்) உண்பார், எ-று - மாத-ஒ-அசைகள் உம்மையிரண்டும்-எச்சம்.

வேதியர்க்கு-உருமயக்கம். விருந்தினராவார்-பண்டறிவுண்மையிற்குறித் துவந்தாரும் அஃதிண்மையிற் குறியாதுவந்தாரும் என இருவகையர்.

(க-து.) யாசகரை வரும்படி முரசரைவித்து முன் பிராமணரை உண்ணச் செய்து பின் விருந்துட னுண்பார், எ-று.

முல்லைப் கோதைநல்லார் முகமதி வெயர்வுதோன்ற
வல்லினுண் மருங்குநோவ வால்வளை வாய்விட்டார்ப்ப
மெல்விற் காந்தள்சேப்ப வெண்டையிர் கடையுமோதை
கொல்புலி முழக்கமென்ன வயின்றொருங் குளிறுமாதோ.

(இ-ள்.) முல்லை-முல்லைமலர்களைச்சூடிய, அம்-அழகிய, கோதை-கூந்தலை யுடைய, நல்லார் - இடைச்சியர், முகமதி (தமது முகமாகிய சந்திரனிடத்து, வெயர்வு-வெயர்வையானது, தோன்ற-உண்டாகவும், வல்லி - பூங்கொடிபோ லும், நுண்-நுட்பமாகிய, மருங்குல்-இடையானது, நோவ - வருந்தவும், வால்- வெள்ளிய, வளை-சங்கவளையங்களானவை, வாய்விட்டு-ஒன்றோடொன்று தாக் குண்டு, அர்ப்ப-ஒலிக்கவும், மெல்-மெல்லிய, விரல்-விரல்கள், காந்தள் - காந் தண் மலர்போல, சேப்ப-சிவக்கவும், வெள்-வெள்ளிய, தயிர்-தயிரை, கடை யும்-கடைதலினுண்டாகின்ற, ஒதை-ஒசையானது, கொல்-கொல்லுகின்ற, புலி-புலியினது, முழக்கமென்ன - உறுமுதல்போல, வயின்றொருங் (அவர்) வீடுதோறும், குளிறும்-ஒலிக்கும், எ-று. மாது-ஓ-அசைகள்.

[நிலைமத்திட்டுத் தயிர் கடைகின்ற இடைச்சிகளுசகு அப்போது உண்டா கின்ற முகம் வெயர்த்தலாதி சபாவத்தைச் சொல்லுதலாகிய தன்மை நவீற்சி யணியோடு கொல்புலி முழக்கமெனக் குளிறுமென்னும் உவமையணிபுஞ் சேர்ந்துவருதலால் சேர்வையணியாம்.]

(க-து.) இடைச்சியர் தயிர்கடையுஞ் சத்தமான் துபுலிமுழக்கம்போலவீடு களெங்குஞ் சத்திக்கும், எ-று, 15

பூங்கரும் புடைந்ததீஞ்சா றடுபுகை புயலென்றெண்ணி
மாங்குயிற் றொகுதியாவும் வாய்விடா தொழிந்தமஞ்ஞை
தூங்கிசை வண்டுநீதேனுஞ் சுரும்பொடு ஞ்மிறும்பாடத்
தேங்கமழ் சோலைதோறுஞ் சிறைவிரித் தாடுமாதோ.

(இ-ள்.) உடைந்த (ஆலையிற்) சிதைந்த, பூ-அழகிய, கரும்பு, கரும்புகளு டைய, தீ-தித்திப்பாகிய, சாறு-சாற்றை, அடு-காய்ச்சுமிடத்தெழுமின்ற, புகை- புகையை, புயலென்று - மேகமென்று, எண்ணி-நினைத்து, மா - மாமரங்களி லுள்ள, குயில்-சுயில்களுடைய, தொகுதியாவும்-கூட்டங்களெல்லாம், வாய்வி டாதொழிந்த-குவர்தொழிந்தனவாக, மஞ்ஞை-மயில்களானவை, தூங்கிசை- நாட்டியராகத்தை, வண்டும்-கருவண்டிகளும், தேனும் - தேன்வண்டிகளும், சு ரும்பொடு-பொறிவண்டிகளுடனே, ஞ்மிறும்-பொன்வண்டிகளும், பாட-பாடுதல் செய், தேம்-தேனானது, கமழ் - மணக்கின்ற, சோலைதோறும் - சோலைகளி லெல்லாம், சிறை-கலாபத்தை, விரித்து-விரித்துக்கொண்டு ஆடும்-கூத்தாடும், எ-று. மாது-ஓ-அசைகள்.

ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய்வந்தது; “பாயுமாறிபோற் பகழிசிந்திஞ ளாயர்மத்தெறி தயிரினுயிரா” இதிற் சிந்தினுரென்பது, சிந்தவென்னும், பொ

ருளைத் தந்தமைபோல, வண்டு, தேன், ஈரும்பு, ழிமிறு, இந்நான்கும் வண்டி களின் சாதிபேதம். “மங்கைநல்லவருகண்ணு மனமும்போன், நெங்குநாடியிட்டு ஈரும்புகாள், வண்டுகாண்மகிழ் தேனினங்காண்மது, வுண்டிதேக்கி மொண்கிழிநீட்டங்காள்” எனபதனாலிக. தேன் தேமென ஈறு திரிந்தது. மேகத்தைக் காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமு மயில்களுக்கு யின்பமும் உண்டாகுகை சுபாவம்[புகையை மேகமென் றுமயங்குதலால் மயக்கவனியாம்.]

(கூ-து.) கருப்பஞ்சாற்றைச் காய்ச்சுகையி லெழும் புகையை மேகமென்று குயில்கள் கூவாதடங்கின, வண்டுகள்பாட மயில்கள் நடனமாடின, எ-று.

அரக்கெறி குமுதச்செவ்வா யலர்முலை யந்நலார்தர்
திருக்கிளர் கமலம்பூத்த சேயறிக் கண்ணும்வாவி
உருக்கிளர் குவளைப்போதும் வெற்றுமை யுணராதுற்ற
வரிச்சிறை தும்பியோடு வண்டின மருளுமாதோ.

(இ-ள்.) அரக்கு-சிவப்புநிறத்தை, எறி-வீசுகின்ற, குமுதம்-அல்லி மலர் போலும், செவ்-செய்ய, வாய்-வாயையும், அலர்-அடிபாரந்த, முலை - முலைகளை மூடைய, அந்நலார் - அந்நாட்டி மாதருடைய, திரு - அழகினால் கிளர்-விளங்குகின்ற, கமலம்-தாமரைப்பூவாகிய(முகங்களிடத்து) பூத்த-மலர்ந்த சேய்-செய்ய, அரி - இரேகைகளையுடைய, கண்ணும் - கண்களுக்கும் (கமலம்) தாமரைமலர்களிடத்து, உரு-அழகினால், கிளர்-விளங்குகின்ல,குவளைப்போதும்-நீலோற்பலமலர்களுக்கும், வாவி-குளத்தின்கண், வேற்றுமை-பேதத்தை, உணராது-அறியமாட்டாமல், உற்ற (தேனுண்ண) வடைந்த, வரி-கீற்றுக்களையும், சிறை-சிறைகளையுடைய, தும்பியோடு-தும்பிகளுடன், வண்டு-வண்டிகளின் இனம்-கூட்டம், மருளும்-மயங்கும், எ-று. மாத-ஒ-அசைகள்.

கமலங் குவளைக்குங் கூட்டப்பட்டது. வாவியிடத்தென்றதனால் அந்நலார் நீர் விளையாடு மகளிரெனக்கூள்க. [அவர் முகங்களைச்சேர்ந்த கண்களுக்குந் தாமரை மலர்களைச்சேர்ந்தகுவளைகளுக்கும்விசேடந் தோன்றாமையைச் சொல்லுதலாற் பொதுமை யனியாம்.]

(க - து.) அந்நாட்டுப்பெண்களதுகண்களிலையென்றங் குவளைமலரிவையென்றும் அறியாது வண்டினங்கள் மயங்கும்-எ-ம்.

17

அ/ அல்லியங் கோதேமாத ரன்பொடு வளர்த்தழல்லை
மெல்லறம் பிள்ளைதன்ன விழாவார் சீழவினாடு
மலலுயா தினித்தோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவையாற்றும்

பு/ பல்லிய முத்தக்கமார்க்கும் பரவையோ டிகலுமாதோ

(இ - ள்.) அல்லி - அகவிதழ்களாலாகிய, அம் - அழகிய, கோதை-மாலை யையுடைய, மாதர்-மகளிரானவர், அன்போடு - அன்புடனே, வளர்த்த (தம் மால்) வளர்க்கப்பட்ட, முல்லை - முல்லைக்கொடியானது, மெல்-மெல்லிய, அரும்பு - அரும்புகளை, ஈன்றதென்னு - தந்ததென்றநினைத்து, விழா (அதற்

குத்) திருவிழாவை, அயர் - செய்யுமிடத்துண்டாகின்ற, முழவினோடு-வாத்திய வொலியோடு, மல்-மற்போரில், உயர்ந்த, திணி-வலிமைபொருந்திய, தோள்-தோள்களையுடைய, மைந்தர் - காலையரானவர், மங்கையர் - மங்கைப்பருவப் பெண்களை, வதுவையாற்றும்-விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற, பல்லியம்-பலவகைவாத்தியங்களது, முழக்கம்-ஒசையானது, ஆர்க்கும்- ஒலிக்கின்ற, பரவையோடு - கடலொலியோடு, இகலும்-பகைக்கும், எ-று. மாது-ஒ-அசைகள்.

கற்புடை மகளீர்க்கு முல்லைப்பூ உரித்தாதலால் அன்பொடு ஷுந்தத் முல்லையன்றார். இது “முல்லைத் தொடையருந்ததி முதலெழுமுனிவ, ரில்லறம்புரி துணைவியர்” என்பதனாலுமறிக. அதற்கு விழாவாவது பருவப் பெண்ணுக்கு முதற் பூப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன் முதற்பூப்பிலே செய்தல். [வாத்திய வோசைக்கும் கடலோசைக்கும் பகையில்லாமையிலே பகையைக் கற்பித்தமையால் தொடர்புயர்வு நவீற்சி யணியாம்.]

(க - து.) முல்லை மலந்ததென்று திருவிழா நடத்துகின்ற வாத்தியவோசையும் விவாகம் நடத்துகின்ற வாத்திய வோசையும் கடலோசையோடு மாறுபடும் - எ-ம்.

18

அவிரிமை சுமக்கலாற்று தந்நலார் பரிந்துநீத்த
திவனொளி மணியுமுத்துஞ் சிந்திய முன்றிறோறும்
குவிமுலைக் கயவாய்ச்செங்கட் குடம்புரை செருத்தன்மேதி
கவையடி பெயர்ப்பமாழ்கிக் காறளர்ந் தொதுங்குமன்றே.

(இ - ள்.) அந்நலார் - அத்தேயத்துமாந்ரால், சுமக்கலாற்றுது - சுமக்க மாட்டாமல், பரிந்து - வருந்தி நீத்த - களைந்தெறியப்பட்ட, அவர்-ஒளிசெய்கின்ற, இழை - ஆபரணங்களில், திவன் - அசையாநின்ற, ஒளி-ஒளிடையுடைய, மணியும் - பலவிதமணிகளும், முத்தும் - முத்துக்களும், சிந்திய - இறைந்துகிடக்கின்ற, முன்றிறோறும் - வீட்டுமுன்னிடந்தோடும் - குவி - குவிந்த, முலை - முலைகளையும், கயம் - பெரிதாகிய, வாய்-வாயையும், செம்-செய்ய, கண் - கண்களையும், குடம்புரை - குடம்போலும், செருத்தல் - மடியையுமுடைய, மேதி - எருமைகளானவை, கவை - பிளப்பையுடைய, அடி - அடிகளை, பெயர்ப்ப - எடுத்துவைக்க, மாழ்கி - வருந்தி, கால் - கால்களானவை, தளர்ந்து - சோர்ந்து, ஒதுங்கும் - பக்கங்களிலே விலகும், எ - று. அன்று - ஏ. அசைகள்.

இன்முன் முன்றிலென் நிலைமாறிப் போலியாய்வந்தது. அடி - கீழ்க் கால். தளர்ந்து என்னுஞ் சினைவினை ஒதுங்குமென்னு முதல்வினையோடுமுடிந்தது. இதற்கு “அம்முக்கிளவிடஞ் சினைவினையோன்றிற், சினையோடு முடியா முதலோடு முடியினும், வினையோரணைய” என்பது விதி. [செல்வமிசுதியைச் சொல்லுதலால் வீடுகோளணியாம்.]

(க-து.) பெண்கள் களைந்தெறிந்த ஆபரணங்களின் நவமணிகளின் மேல் எருமைகள் பிளவடிவையாமல் விலகிப்போம்-எ-ம்.

19

பொரியரைத் தேமாநெற்றிப் பூங்கனி யிறந்தேனும்
விரிதலை யறைம்பையின்ற மென்பழ னுகுத்தேனும்
முருகவிழ் சுவாவய்விண்ட முட்புரீக் கனிதின்றேனும்
சூருகுபாய் தடமுமியாறுநுங் குறைவீழ் பெருகும்ன்றே.

(இ-ள்.) பொரி-பொருக்குகையும், அரை-அரையையுமுடைய, தேமா-
தேமாவினது, பூ-அழகிய, கனி-பழங்களானவை, நெற்றி - முதிர், இழந்த
(அவைகளிலிருந் தொழுகிய, தேனும்-மதுவும், விரி-விரிந்த, தலை-தலையை
யுடைய, அரம்பை- வாழைகளால், ஈன்ற-தரப்பட்ட, மெல்-மெல்லிய, பழன்-
பழங்களால், உகுத்த-சொரியப்பட்ட, தேனும் மதுவும், விண்ட-வெடித்த, முட்-
புறக்கனியின்-பலாப்பழங்களி லுடைய, முருகு-பரிமளமானது, அவிழ் விரி
கின்ற, சுவாவயிலிருந்தொழுகிய, தேனும்-மதுவும், சூருகு-பறவைகளா
னவை, பாய்-பாய்கின்ற, தடமும்-ஏரிகளிலும், யாறும்-நதிகளிலும் குறைவற
குறைவுதீர, பெருகும்-பெரிசிப்பாயும், எ-ம்.

நெற்றி-வினையெச்சத்திரிபு. குறைவு-வெயிலாதிசளாலுண்டாவது. [முக
கனிகளின் சாற்றிற்கும் ஏரிநதிகளுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்
தைக் கற்பித்தலினாலே தொடர்புபுரவ நவீற்சியணியாம்.]

(க-து.) மாங்கனித்தேனும் வாழைக்கனித்தேனும் பலாக்கனித்தேனும்
ஏரிகளிலும் நதிகளிலும் பெருகும். எ-ம். 20

அருமறைக் கிழவருள்ளத் தவாக்கெட வன்பினல்கும்
பெருநிதிக் குப்பையோடு பெய்புனல் பெருகியோடி
வரிவலை யலரியின்ற மணியிள நிலவுகாலுந்
திருநீள் கழனிதோறுஞ் செந்நிலை வளர்க்குமாதோ.

(இ-ள்.) அரு-அரிய, மறைக்கிழவர். வேத்திற்குரிய பார்ப்பாரு
டைய, உள்ளத்து-மனத்திலுள்ள அவா (பொரு) ளாசையானது, கெட
அழிய, அன்பின்-பத்தியினாலே, நல்கும்-கொடுக்கப்படுகின்ற, பெரு-பெரிய,
நிதி-பொருள்களது, குப்பையோடு-குவியல்களோடு, பெய் (விதிப்படி)வார்க்
கப்படுகின்ற, புனல்-நீரானது, பெருகி-பெருக்கெடுத்து, ஓடி - விரைந்து
போய், வரி-இரகைகளையுடைய, வளை-சங்குகளால்: அலறி-கூவி, ஈன்ற-
தரப்பட்ட, மணி முத்துக்களானவை, இள-இளமைபொருந்திய, நிலவு-சந்தி
ரிகையை, காலும்-வீசுகின்ற, திரு-அழகிய, நீள்-நீண்டிருக்கின்ற, கழனிதோ
றும்-கழனிகளிலெல்லாம், செந்நிலை-செந்நெற்பயிரை, வளர்க்கும்-வளர்க்கும்
எ-று. அகரம்-சாரியை. மாது-ஓ-அசைகள்.

[தானப்புகழ்ச்சியாகிய மிகுதிநவீற்சியணியானது நீருக்கும் பயிர்க்குஞ்
சம்பந்தத்தை உண்டாக்கு கையாகிய தொடர்புபுரவ நவீற்சியணிக்கு அங்க
மாக வருதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம்.]

(க-து.) பார்ப்பாருக்குப் பொருட்குவியிலேத் தத்தம்பண்ணு நீரானது செந்நெலைவளர்க்கும்-எ-ம். 21

நிலவுவெண்முத்தும்பொன்னு நீனிற மணியுஞ் சாந்துந்
தலைமயக் குற்றவாற்றாற் றண்மதி தவமுங் கோட்டு
மலைவளம் பெரிதென்கோயான் வால்வளை பரந்துமேயும்
அலைவளம் பெரிதென்கோயான் யாதென வறைவன்மாதோ.

(இ-ள்.) நிலவு-சந்திரிகைகையுடைய, வெள்-வெள்ளிய, முத்தும்-முத்துக் களும், பொன்னும்-கனகங்களும், நீனிறம்-நீலநிறத்தையுடைய, மணியும்-மணிகளும் சாந்தும் சந்தனக்கட்டைகளும், தலைமயக்குற்றவாற்றால்-கலந்து கிடைக்கையால், தண்-தண்ணிய, மதி-சந்திரனால், தவமும்-உராய்ந்து செல்லப்படுகின்ற, கோட்டு-சிகரத்தையுடைய, மலை-மலையினது, வளம்-வளத்தை, யான்-நான், பெரிதென்கோ-அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, வால்-வெண்மைபொருந்திய, வளை சங்குகளானவை, பரந்து-பரவி, மேயும்-மேய்கின்ற, அலை-அலைகளையுடைய கடலினது, வளம்-வளத்தை, யான்-நான், பெரிதென்கோ-அதிகமென்று சொல்லுவேனோ, யாதென (இவற்றுள்ளே) எதை (அதிக) மென்று, அறைவல்-யான் சொல்லுவேன், எ-று.

முத்துமுதலியவற்றை விரவிக் கூறிறோனும் உரிமைபற்றிக் கடலுக்கு முத்தும் நீலமணியும், மலைக்குப் பொன்னுஞ் சாந்துங் கூட்டப்படும். மலைக்குங் கடலுக்கும் விசடணங்களை மிகுத்துச் சொன்னமையால் அகின்முதலிய மற்றை மலைவளங்களும் பவளமுதலிய மற்றைக் கடல்வளங்களுங்கொள்ளப்படும். நூனிலங்களின் முதனிலவளமுங் கடைநிலவளமுங் கூறவே மற்றை நிலவளங்களும் கூறாதேயமைதலால் ஐயவணியாம்.

(க-து.) மலைவளத்தைப் பெரிதென்று சொல்லுவேனோ கடல்வளத்தைப் பெரிதென்று சொல்லுவேனோ என்றார் நூலாசிரியர். 22

உளங்கனிந் தாயருதும் வேயிசை செவியினோர்ந்து
துளங்குவெள் ளருவிக்குன்றிற் றேகைகண்டுஞ்சந்தண்ணீர்
வளங்கெழு மருதவேலி வண்டுதாலாட்ட நெய்தல்
இளங்களிக் குமரியன்ன மின்றுயில் கூருமாதோ.

(இ-ள்.) ஆயர் (முல்லைநிலத்துள்ள) இடையரால், உளங்கனிந்து-மனமகிழ்ந்து, ஊதும்-ஊதப்படுகின்ற, வேய்-புள்ளாங்குழல்களுடைய, இசை-இராகத்தை, செவியின்-காதுகளினாலே, ஓர்ந்து-கேட்டு, துளங்கு-அசைகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, அருவி-வெள்ளங்களுடைய, குன்றில்- குறிஞ்சி நிலத்தில், தோகை-மயில்களானவை, கண்டுஞ்சம்-தூங்கும், தெள்-தெள்ளிய, நீர்-நீரினது, வளம்-வளமானது, கெழு-பொருந்திய, வேலி-வேலியை யுடைய, மருதம்-மருதநிலத்தில், வண்டு-வண்டுகளானவை, தாலாட்ட தாலாட்டிசையைப்பாட, நெய்தல்-நெய்தனிலத்தில், இள-இளமைபொருந்திய, களி-களிப்புடைய, குமரி

யன்னம்-பெட்டை யன்னங்களானவை, இன்-இனிய, துயில்கூரும்-நித்திரை மிகும், எ-ற.

மூலையோடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடு நெய்தலுக்கும் அணிமைசொல்லப்பட்டது.

(க-து.) இடையர் புள்ளாங்குழ லிசைக்கட்டு மலையில் மயில்கள் நித்திரை செய்யும், மருதநிலத்தில் வண்டிகள் தாலாட்டிசைபாட நெய்தனிலத்தி லன்னங்கள் நித்திரைசெய்யும்-எ-ம்.

23

கொடியன மகளிர்தங்கள் குழையுநுண் மருங்கேவாளா
படுகொலை புரிவமாதர் படைநெடுங் குவளைக்கண்ணே
அடிமிசை முறையிட்டென்று மார்றுவ சிலம்பேசுழந்து
கடிமது நுகர்வவன்னேற் கருங்குழர் காமர்வண்டே.

(இ-ள்.) மகளிர்-மாதருடைய, குழையும்-வாடுகின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்கே-இடைகளே, கொடியன-கொடுமையுள்ளனவாம் [இங்கே- மருங்கே கொடியெனவென்பதற்கு, மருங்கே-இடைகளே, கொடியன-கொடிபோல் வன, என்பது கருத்தாகக்கொள்க.] அன்னோர்-அவருடைய, மாதர்-அழகிய, படை-வாளும், குவளை-நிலோற்பலமும்போல, நெடு-நெடிய, கண்ணே-கண்களே, வாளா-வீணை, படு-இறந்துபடுகின்ற கொலை-கொலைத்தொழிலை, புரிவ-செய்வனவாம் [இங்கே-கண்ணே வாளாபடுகொலைபுரிவவென்பதற்கு, கண்ணே-கண்களே, வாளா-காரணமில்லாமல், படு-வருந்துகின்ற, கொலை-வருத்தத்தை, புரிவ-செய்வன, என்பது கருத்தாகக்கொள்க.] சிலம்பே - நூபுரங்களே, அன்னோர் - அவருடைய, அடிமிசை - அடிகளின்மேல் விழுந்து, முறையிட்டு (தங்குறைகளே) முறையிட்டு, என் - எந்நாளிலும், அரற்றுவ - புலம்புவனவாம் [இங்கே-சிலம்பே யடிமிசைமுறையிட்டென்று மரற்றுவவென்பதற்கு, சிலம்பே-சிலம்புகளே, அடிமிசை-அடிகளின்மேல், முறை-முறையாக, இட்டு-தரிக்கப்பட்டு, என்றும்-எக்காலமும், அரற்றுவ-ஒலிப்பன, என்பது கருத்தாகக்கொள்க.] அன்னோர்-அவருடைய, கரு-கரிய, குழல்-கூந்தலிலுள்ள, காமர்-அழகிய, வண்டே-வண்டிகளே, குழந்து-குழந்து, கடி (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட, மது-கள்ளை, நுகர்வ-குடிப்பனவாம் [இங்கே வண்டே குழந்து கடிமதுநுகர்வவென்பதற்கு, வண்டே-வண்டிகளே, குழந்து-மொய்த்து, கடி-பரிமளம்பொருந்திய, மது (பூந்) தேனை, நுகர்வ-குடிப்பன, என்பது கருத்தாகக்கொள்க.] தம்-சாரியை. கள்-பகுதிப்பொருள்விகுதி.

எனவே அந்நாட்டுமனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணை இறந்துபுகிற கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின்மேலே வீழ்ந்து தங்குறைகளை முறையிட்டுப் புலம்புவோரும், வேதத்தினாலே விலக்கப்பட்டகளைக் குடிப்பவரும், இல்லையென்பதாயிற்று. இடைமுதலியவைகளை அம்மனிதரிற் பிரித்தலால் ஏகாரங்க ணுக்கும் பிரிநிலைகள். [இது கொடுமைமுதலான

வற்றை மனிதர்களினொழித்து இடைமுதலானவற்றிற் காட்டலால் ஒழித்துக் காட்டணியாம்.] 24

கடல்படு மழுதுமல்லற் கான்படு மழுதுமோங்குந்
தடவரை யழுதுமொன்றித் தலைமயக் குற்றவாற்றால்
உடைதிரை யழுதுமொன்றே யுடையவிண் ணுகொல்லோ
நிடதநா டதற்குநேரா நிகழ்த்தலந் தகைமைத்தம்மா.

(இ-ள்.) கடல்-கடலினிடத்து, படும்-உண்டாகிய, அழுதும் (உப்புமுதலாகிய) வழுதமும், மல்லல்-வளம்பொருந்திய, காண்-காட்டினிடத்து, படும்-உண்டாகிய, அழுதும் (பால்முதலாகிய) வழுதமும், ஒங்கும்-உயர்ந்த, தடம்-பெரிய, வரை-மலையினிடத்து, (படும்) உண்டாகிய, அழுதும் (தேன்முதலாகிய) வழுதமும், ஒன்றி-பொருந்தி, தலைமயக்குற்ற-கலந்துகிடக்கிற, ஆற்றல்-காரணத்தால், உடை (கரையை) உடைக்கின்ற, திரை-அலைகளையுடைய (கடலினிடத்து) (படும்) உண்டாகிய, ஒன்றழுதமே - ஓரமிர்த்தத்தையே, உடைய (தன்னிடத்தி) உடைய, விண்ணோடே-தெய்வநாடோ, நிடதநாடதற்கு-நிடததேயத்திற்கு-நேரா-ஒப்பாக, நிகழ்த்தலாம்-சொல்லாம், தகைமைத்து-குணத்தை யுடையது, எ-று. கொல்-அசை. ஒ-எதிர்மறை.

[உபமேயமாகிய நிடதநாட்டிற்று உபமானமாகிய வோரழுதயுடைய தெய்வநாட்டினும் பலவழுதமுடைமையாகிய விசேடத்தைச்சொல்லுதலால், வேற்றுமை யணியாம்..]

(க-து.) கடலில் மலையில்காட்டில்படுதிரவியம் பொருந்தியிருப்பதால் இந்நாட்டைப் பொன்னாட்டுக் கொப்பாகச் சொல்லலாம்-எம். 25

நலனுறு குமாரியார்க்கு நண்ணிய விருந்தோமினும்
பலகலை கேள்வியாய்ந்தும் பகற்பொழு தினிதுநீங்கும்
அலர்முலை யந்நலார்த மலத்தக மலர்த்தானீவிப்
புலவிகடர்த்துஞ்சேர்ந்து நள்ளிருட் பொழுதும் போமால்.

(இ-ள்.) நலன்-நற்குணங்களை, உறு-பொருந்திய, குமாரியார்க்கும்-ஆடவரெல்லாருக்கும், நண்ணிய (தம்மிடத்துவந்த) விருந்தோடு-விருந்தினரோடு, உண்டும்-உண்ணலாலும், பல-பலவாகிய, கலை-கலைகளை, கேள்வி-கேள்வியினாலே, ஆய்ந்தும்-ஆராய்தலாலும், பகற்பொழுது-பகற்காலமானது, இனிது-இனியதாக, நீங்கும்-கழிடம், அலர்-அடிபாரந்த, முலை-முலைகையுடைய, அந்நலர் - அழகியமங்கையருடைய, அலத்தகம், செம்பஞ்சுட்டிய-மலர்தாமரை மலர்போலும், தான்-அடிகளை, நீவி-தடவி, புலவிகள்-ஊடல்களை, தீர்த்தும்-நீக்குதலாலும், சேர்ந்தும் (அவரைச்) சேர்தலாலும், நள்ளிருட்டுபொழுதும்-நடுவிராக்காலமும், (இனிது) இனியதாக, போம்-கழியும், எ-று. தம்-சாரியை-ஆல்-அசை.

உண்டு, ஆய்ந்து, தீர்த்து, சேர்ந்து, இந்நான்கும் வினையெச்சத் திரிபுகள்.

(க-து.) வாலிபர்களுக்குப் பகற்பொழுதானது-விருந்துண்ணுதலாலும் கல்விப்பயிற்சியினாலும் நீங்கும். இராப்பொழுதானது-பிண்கள் பிணக்கை நீக்குதலாலும் அவர்களைச் சேர்த்தலாலும் நீங்கும்-எ-று. 26

கொல்லுலை வேற்கணல்லார் கொழுநரோ டேரீத்த
வில்லுமிழ் கலன்களியாவு மிளிர்சுட ரெறிக்குமாற்றால்
எல்லியும் பகலுந்தோன்றா திமையவ ருலகமேய்க்கும்
மல்லன்மா விர்தமென்னும் வளநகர் கூறலுற்றும்.

[இதனால் அந்நிடத்தேயத்துள்ளே நளராஜனுக்கிடமாகிய மாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப்புகழ்த் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) கொல்-கொல்லனது, உலை-உலையிலே (காய்ச்சப்பட்ட) வேல்-வேல்போலும், கண் (சிவந்த) கண்களையுடைய, நல்லார்-மாதரால் கொழுநரோடு (தம்முடைய கணவரோடு, ஊழி-பிணங்கி, நீத்த-களைந்தெறியப்பட்ட, வில்-காந்தியை, உமிழ்-வீசுகின்ற, கலன்களியாவும்-ஆபரணங்களெல்லாம், யிளிர்-விளங்குகின்ற, சுடர்-கிரணங்களை, வறிருக்கும் வீசும், ஆற்றல்-காரணத்தால், எல்லியும்-இரா (விது) வென்றும், பகலும்-பக (விது) வென்றும், தோன்றாது-அறியமாட்டாமல், இமையவர்-தேவரது, உலகம்-உலகத்தை, எய்க்கும்-ஒத்திருக்கின்ற, மல்லல்-சல்வத்தையுடைய, மாவிந்தமென்னும்-யாவிர்தமென்று சொல்லப்பட்ட, நகர்-பட்டணத்தினது, வளம்-சிறப்பை, கூறலுற்றும் (யாம்) சொல்லத்தொடங்கினோம், எ-று.

கணவர்மேற் கோபத்தினாலே கண்கள் சிவத்தலிற் காய்ச்சப்பட்டவேலை யுவமான மாக்கினார். [இரவும் பகலுந் தோன்றாமையை ஆபரண காந்தியினாலே சாதிப்பதாகிய செய்யுட்குறியை அங்கமாகக்கொண்டு இமையவருலமமேய்க்குமென்னு முவமைவருதலாற், கலவையணியாம்]

(க-து.) மாதர்கள் கழற்றியெறிந்த ஆபரணப்பிரகாசத்தினால் தெய்வலோகத்துக் கொப்பாகு மாவிர்தநகரவளப்பத்தைச் சொல்லுவாமென்றார்-எ-ம். 27

நாட்டுப்படலம்-முற்றிற்று.

நகரப்படலம்.

[இது நானது இராஜதானியாகிய மாவீந்தநகரத்தின்
சிறப்பைச் சொல்லுகின்றது.]

கலைநிலைத்துறை.

குடவளைக் குலம்வயி றுளைந்தினமணி கொ^{பி}க்கும்
மடுவில்வானக ருருவுகாட்டியது போன்மதில்குழ்
கடிகொண்மாநக ரந்நிழல் கதுவிடாதகன்ற
புடைகொணீர்நக ருடுத்தலை பொங்குபேரகழி

[இதனால் மாவீந்தநகரத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மதில்-மதிலை, குழ்-குழந்த, கடிகா-காவலை, கொள்-கொண்டிருக்கிற
மா-பெருமைபொருந்திய, நகர் (முன் சொல்லப்பட்ட) நகரமானது, குடம்-
குடம்போலும், னை-சங்குகளின், குலம்-கூட்ட மானவை, வயிறு-வயிற்று, வயி
றெனவந்து, இனம் (ஒன்றற்கொன்றின்மாகிய) மணி - முத் துக்களை, கொழிக்
கும்-சொரிதற்கிடமாகிய, மடுவில்- ஒரு தடாகத்துள், வானகர்-அமராவதிபட்
டணத்தினால், காட்டியது-காட்டப்பட்டதாகிய, உருவு-நிழலை, போன்ம், போ
லும், நகர்-அந்தநகரத்தினால், உடுத்து-உடுக்கப்பட்டி, அலை-அலைகளால், பொங்கு-
விளங்குகின்ற, பேர்-பெரிய, அகழி-அகழியானது, அந்நிழல்-அந்நிழலினால்,
கதுவிடாது-பற்றப்படாமல், அகன்ற-நீங்கிய, புடை-சுத்துப்பக்கத்தை கொள்
(தனக்கிடமறக்க) கொண்ட, நீர்-நீரை போன் போதும், எ-று.

[வயிறு-நீன்மணி எனப்பாடமோதலும் பொருந்தும். போலும்-என்
னுஞ் செய்யுமென் வாய்ப்பாட்டு முற்றுவினை ஈற்றயலுகரங்கெட்டு லகரமெப்
பனகர மெய்யாகத்திரிந்தது. இதற்குவிதி “அவற்றன் - செய்மென்னும் பெய
ரெஞ்சுகளவிக்கு-மெட்டொடுங் கெட்டுமே யீற்றுமிசையுகர-மவ்விடனறித லென்
மனார் புலவர்” என்பதனாலறிக. உடுத்துகதுவிடாது என்பவை “எழிதிவந்த
ஒலை” என்கிறவிடத்தே எழுதியென்பதுபாலச் செயப்பாட்டு வினைப்பொரு
ளைத்தந்தன. [மாவீந்தநகரத்தை அமராவதியின் பிரதிபிம்பமாகவும், அந்த மா
வீந்தநகரைச்சூழ்ந்த அகழியை அந்நிழலைச் சூழ்ந்த நீராகவும் குறித்தலால்,
தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மாணீந்த நகரமானது ஒரு தடாகத்துள்ளே தோன்றிய தேவநக
ரைப்போலுமிருந்தது. அம்மாவீந்தநகரத்தி னகழியானது அத்தடாகத்திற்
றேன்றிய தேவநகரைச்சூழ்ந்த சலத்தைப்போல மிருந்தது. எப்படியெனில்-
கண்ணாடி ன்ளே முகந்தோன்றியவிடத்தில் கண்ணாடி வடிவந்தோன்றாது.
அம்முகம் தோன்றாவிடத்தில் அக்கண்ணாடி வடிவந்தோன்றும் இதுபால
வே தடாகத்துள்ள தேவநகரத் தோன்றியவிடத்தில் சலந்தோன்றும்.
இதுபோலவே பாடாகத்துள்ளே தேவநகரத் தோன்றியவிடத்தில் சலந்
தோன்றாது. அத்தேவநகரத்தோன்றாவிடத்தில் சலந்தோன்றும் ஆகையால்-
தேவநகரத்தின் பிரதிபிம்பத்தையே மாவீந்தநகரமாகவும், பிரதிபிம்பத்தைச்
சூழ்ந்த சலத்தையே மாவீந்தநகரத்தி னகழியாகவும் கொள்க, எ-ம்.

கண்ணகன் றபே ரகழியி லுழக்கிய கரிகள்
தண்ணந்தாமரைத் தாளெனத் தடக்கையாற் பிலத்தில்
நண்ணுஞ்சேடனை யெடுத்ததன் சுடிகையினுறி
உண்ணிவந்தோளிர் மணியினு லுறையென் றெறியும்.

[இதனால் அகழியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கண்ணகன்-இடம்பரந்த, பேர்-பெரிய, அகழியில்-அகழியினி னிடத்து, உழக்கிய-கலக்கிய, கரிகள்-யானைகள், தண்-தண்ணிய, அம்-அழகிய, தாமரை-தாமரையினுடைய, தாளென-நாளமென்றுநினைத்து, தடம்-பெரிய, கையால்-துதிக்கையினாலே, பிலத்தில்-பாதாளத்திலே, நண்ணு-வாசஞ்செய் கின்ற, சேடனை-சேடனென்னும் பாம்பை, எடுத்து-மெலடுத்து, அதன்-அப்பா ம்பினது, சுடிகையில் - உச்சியினிடத்து, உள் (அத) னுள்ளிருந்து, நிவந்து-மே லெழும்பி, நாறி-காணப்பட்டு, ஒளிர்விளங்குகின்ற, மணியினால்-இரத்தினத்தி னாலே, உறையென்று-கொள்ளியென் (றஞ்சி) எறியும் (அதனை)வீசும், எ.று.

நல்லசாதிப்பாம்புற்கு வளருந்தோலும் உள்ளிருந்து மேலெழும்பிக்கொண் டுவந்து தருந்த பருவத்திலே உச்சியிற்றுறப்பட்டுக் காணப்படுதலால், உண்ணி வர் தொளிர்மணியென்றார். கரிகளென்று பன்மை யாழ்கூறலால், தனித்தனி யெடுத்தென்று கொள்க, [சேடனைத் தாமரைநாளமென்றுங் கொள்ளியென்று மயங்குதலால், மயக்கவணியும்; யானைக்குஞ் சமபந்தத்தைக் கற்பித்து அகழி பாதாளவரைக்கும் ஆழ்ந்துள்ளதென்னும் பொருள்படலால், தொடர்புயர்வுநவிற் சியணியுமாம்.]

(க-று.) அகழியிற்கலக்கிய யானைகள் தாமரைத் தண்டன் றுதிசேடனை யெடுத்து அதன்முடியின் மணியொளியால் கொள்ளிக்கட்டையென்றெறியும்
எ-ம்

2

ஒற்றையாழியந் தேரவனுயர்மதில் கடக்கப்
பெற்றிலாமையிற் பிறங்குபொற் கதவங்க டிறக்கும்
அற்றநோக்குவ னந்நலாரியல்புற வணியக்
கற்றைவெண்மதி சாளரத்தாடியிற் காட்டும்.

[இதனால் மதிலினது சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்) ஒற்றையாழி-ஒருடனையுடைய, அம்-அழகிய, தேரவன்-தேரையு டைய (சூரியனுனவன்) உயர் (தன் வழியின்மேலு) முயர்ந்த, மதில்-மதிலே, கடக்க-தாண்டிதற்கு, பெற்றிலாமையின் (வல்லமை) பெற்றில்லாமையால், பிறங்கு-விளங்குகின்ற, பொன்-பொன்மயமாகிய, கதவங்கள் (அம்மதில்வழிக்) கதவுகளே, திறக்கும்-திறக்கும், அற்றம் - சமயத்தை, நோக்குவன் - பார்த்துக் கொண்டிருப்பான், அந்நலார்- அழகியமகளிரானவர் - இயல்புற-திருத்தமுண் டாக, அணிய- (திலதழுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள, கற்றை (கிரணக்) கற்றையையுடைய, வெள்-வளளிய, மதி-சந்திரனுனவன், சாளரத்து (அம்ம

தின்மேற் பலகணியின்புறத்தி ன்நு, ஆடியின் (நிலைக்)கண்ணாடிபோல, காட்
மெம் (அவருக்குத்தன்னை) காட்டுவான், எ-று.

நிலைக்கண்ணாடி-நிலையாக முன்வைக்கப்படுவது. கற்றைவெண்மதியே
ன்றதனால் பூரணசந்திர னெனக்கொள்க. [சூரியனோடு மதில்வாயிலுக்குஞ்
சந்திரனோடு மதிற்சாளரத்திற்ருஞ் சம்பந்தஞ் சொல்லுதலால், தொடர்புயர்வு
நவீற்சி யணிகளாம்.]

(க-து.) சூரியனானவன் மாவின் தநகரமதிலைக் கடக்கமாட்டாமல் கதவு
களைத்திறக்கும் சமயம்பார்த்திருப்பான். சந்திரனானவன் பெண்கள் திலதமுத
லிய பணிகளணிந்துக் கொள்ளத்தன்னை நிலைக்கண்ணாடிபோலக் காட்டுவான்-
எ-ம். 3

மறுவிகந்தவெண் மதியென வயங்கியபித்தி
செறியுமாடங்கள் வெண்கதிர் பரப்பியசெவ்வி
நறவுயிர்த்தபைந் துணர்மலி கற்பக நாட்டை
வெறுவிதாமென வெண்ணைகை புரிவன போலும்.

[இதுமுதல் முப்பத்தாறு பாட்டுகளால் வீடுகள் முதலிய வற்றின்
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மறு-கனங்கத்தினின்றும், இகந்த-நீங்கிய, வெள்-வெள்ளிய, மதி
யென-சந்திரன்போல, வயங்கிய-விளங்கிய, பித்தி (பளிக்குச்) வர்களால்,
செறியும்-நெருங்கிய, மாடங்கள்-மாளிகைகளானவை, வெள்-வெள்ளிய, கதிர்
கிரணங்களை, பரப்பிய-விரித்திட்ட, செவ்வி-அழகினாலே, நறவு-தேனை, உயிர்
த்த-தருகின்ற, பை-பசிய, துணர்-பூங்கொத்துகளால், மலி-நிறைந்த, கற்ப
கம்-கற்பகத்தருக்களையுடைய, நாட்டை-சுவர்க்கததைக்குறித்து, வெறுவிதா
மென-வறுமையுடையதென்று, வெள்-வெள்ளிய, நகை-சிரிப்பை, புரிவன-
செய்வன, போலும்-ஒக்கும் எ-று.

சிரிப்பதற்குத் தெரு வாயாகவும் மாடவரிசைகள் பல்வரிசைகளாகவுங்
கொள்க. [பளிக்குமாடங்களின் வெள்ளொளி வீசலாகிய தருமசம்பந்தத்தி
னாலே மாவின் தநகரஞ் சிரிப்பதாகக் குறித்தலாற், பொருட்டற் குறிப்பணி
யாம்]

(க-து.) மாடங்களானவை கிரணங்களை விரித்திட்டவழிகினாலே பொன்
னகரத்தைப்பார்த்துப் புன்னகைபுரிவனபோலு மிருக்கின்றன-எ-ம். 4

வடிகொள்வெண்கதை தீற்றிய மாடநீள் கழுத்திற்
படியமைமழுகில் கதிர்விடு பானிலாக்குழவி
முடியின்மீதுறத் தவழ்தலான் முழுமெயும் வெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள் கறைமிடற் றீண்டிப் பொருவும்

(இ-ள்.) வடிகொள்-வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, வெள்-வெள்ளிய-சுதை-
சுண்ணச்சாந்தை, தீற்றிய-பூசிய, மாடம்-மாளிகையானது, நீள்-நீட்சிபொரு

ந்திய, கழுத்தில் (அதன்) கண்டத்தினகண், மை-கரிய-முகில்-மேகமானது, படிய-படிந்திருக்க, கதிர்-கிரணங்களை, விடு-வீசுகின்ற, பால்-வெண்மைபொருந்திய, நிலாக்குழவி-பிறையானது, முடியின்மீது (அதன்) முடியின்மேலே, உற-பொருந்த, தவழ்தலால்-ஊர்தலால், முழுமெயும்- திருமேனிமுழுதிலும் வெள்ளைப்பொடி-விபூதியை, அணிந்தருள்-பூசியருளிய, கறை (நஞ்சு) கறை பொருந்திய, மிடற்-கண்டத்தையுடைய, அண்ணலை-பரமசிவனை, பொருவும்-ஒத்திருக்கும்-எ-று.

[அம்மாடங்கள் சந்திரமண்டலத்தை யாளாவியிலிருக்கின்றனவென்பது தோன்ற,பானிலாக்குழவி முடியின்மீதுறத்த வழ்முழுமெயும் வெள்ளைப் பொடியணிந்தருள் கறைமிடற்றண்ணலைப் பொருவும் என்னுறதல், உவமையணியாம்.]

(க-து.) மாளிகையானது வடிவத்தில் சுண்ணச்சாந்தும் கழுத்திற்கரிய மேகமும் முடியில் இளம்பிறைமப்பொருந்தியிருத்தலாற் பரமசிவனுக்கொப்பாகும் எ-ம்.

5

மழைகண் மங்கையார் பயிற்ர மரகதமணியின்
இழைத்தசெய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தரு நீழலிற் குலவுமானினங்கள்
தழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும்.

(இ-ள்.) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய-மங்கையர்-மகளிரானவர், பயிற்ர (ஏறி) விளையாடுதற்கு, மரகதமணியின்-மரகதமணிகளாலே, இழைத்த-பதிக்கப்பட்ட, செய்குன்றின்: விளையாட்டு மலைகளுடைய பை-பசிய, கதிர்-கிரணங்களானவை, பொன்னிலத்து-தேவலோகத்தின்கண், எய்த-அடைய, குழைத்த-தளிர்த்த, ஐந்தருபஞ்சதருக்களது, நீழலில்-நிழலினிடத்தில், குலவும்-குலவுகின்ற, ஆன்-பாக்களுடைய, இனங்கள்-கூட்டங்களானவை, தழைத்த-செழித்த, புல்லென-புற்களென்று நினைத்து, விரைவொடு-சீக்கிரமாக, தனித்தனி-ஒவ்வொன்றாக, கறிக்கும் (அக்கிரணங்களைக்) கௌவும், எ-று.

[மரகத்தி னொளியைப் புல்லென்று மயங்கினதால், மயங்கவணியும், இதுற்கு அக்கதிர்க்குந் தெய்வலோகத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவீந்தியனி அங்கமாதலால், கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) செய்குன்றிலிழைத்த மரகதக் கிரணங்களைத் தெய்வப்பாக்கள் புற்களென்று கடிக்கும்-எ-ம்.

6

புதுமணத்தமென் மகளிர்சாளரத் திடைப்பொருந்து
மதியையின்னுயிர்ப் பாங்கியர் மறைந்தனர் நோக்குங்
கதிர்கொள் வாண்முக மென்றுதங் காதலர்ப்புல்லுங்
பதுமமென்கர நீக்கிரீள் புடைவிழி புதைப்பார்,

(இ-ள்.) புது-புதிய, மணத்த-விவாகத்தை முடைய, மெல்-மெல்லிய, மகளிர்-மங்கையரானவர், சாளரத்திடை (மேல்வீட்டின்) பலகணியின்புறத்து பொருந்து-சேர்ந்த, மதியை-சந்திரனை, இன்-இனிய உயிர்-உயிர்போலச்சிறந்த, பாங்கியர்-தோழியரானவர், மறைந்தனர்-மறைந்தவராகி, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, கதிர்-கிரணத்தை, கொள்-கொண்ட, வாள்-ஒளியை முடைய, முகமென்று-முகமென்று நினைத்து, தம்-தம்முடைய, காதலர்-நாயகரை, புல்லும்-தழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற, பனும்-தாமரைமலர்போலும், மெல்-மெல்லிய, கரம்-கைகளை, நீக்கி (அவரிவிருந்து) நீக்கி, நீள்-நீண்ட, படை-வாள்போலும், விழி-கண்களை, புதைப்பார்-மூடிக்கொள்வார், எ-று.

மறைந்தென்னும் வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது. “வினையெஞ்சுகள வியும் வேட்பல்குறிய” என்பதனாலறிக, இன்னுயிர்ப்பாங்கிய ரென்றதினால் அந்தப்புறச் செய்கையைப் பார்த்தற்கும் உரிமை தோன்றுகின்றது. புது மணத்தராதலால் இன்னுயிர்ப்பாங்கியர்க்குங் கண்மூடற்கேதுவான நாணஞ் சொல்லப்பட்டது. [மதியைப் பாங்கியர்முகமென்று மயங்குதலால், மயக்க வணியாம்.]

(க.து) புதிதாக விவாகஞ்செய்துகொண்ட பெண்கள் பலகணியின் புறத்துத்தோன்றிய சந்திரனை மறைந்து பார்க்குந் தோழியர் முகமென்றெண்ணி, நாயகரைத் தழுவியகைகளால் கண்களை மூடிக்கொள்வார்கள்-எ-ம். 7

வள்ளவாய்மலர் முகத்தியர் வதியுமேனிலையிற்
கள்ளுமலர் நாற்றிய சுருங்கையிற் கதிர்கள்
உள்ளுறப்புருந் துவாமதியுடலுரிஞ் சுதலால்
பிள்ளைவெண்கதி யாதனன் நெனப்பெரி துவக்கும்.

(இ-ள்.) உவா-பர்வகாலத்திலே தோன்றுகின்ற; வெள்-வெள்ளிய, மதி-சந்திரனானவன், வள்ளமாய்மலர்-தாமரைமலர்போலும், முகத்தியர்-முகத்தை யுடையமாதரானவர், வதியும்-வாசஞ்செய்கின்ற, மேனிலையில்-மேல்வீட்டில் கள்-தேனானது, அற-நீங்காத, மலர்-மலர்களை, நாற்றிய-தொங்கக்கட்டிய, சுருங்கையில்-நுழைவாயிலிலே, கதிர்கள்-கிரணங்களானவை, உள்- உள்ளே, உற-பாய, புருந்து-நுழைந்து, மதி (யாவராலும்) மதிக்கப்படுகிற, உடல், (தன் பெரிய) வுடம்பு, உரிஞ்சுதலால்- தேய்தலினாலே, பிள்ளையாதல்-குழந்தையாதலே, நன்றென (தனக்கு) நல்லதென்று நினைத்து, பெரிது-மிகவும், உவக்கும் (அப்பருவத்தை) விரும்புவான், எ-று.

மகிழ்தலென்னும் பொருளைத்தருகிற உவத்தலென்பது விருப்பத்தையுணர்த்தலால், ஆகுபெயர். [கலைகுறைதலாகிய குற்றத்தினாலே தாராளமாகச் சுருங்கையிலுள்ளே நுழையு துணியிருத்தல்கண்டு அக்குற்றத்தை யேவெண்டெலால், வேண்டலணியாம்.]

(க.து) பூரண சந்திரனானவன் மேன்மாடச் சாளரவாயிலில் நுழைந்து உடலானது தேய்தலினாலே இளம்பிறைப்பருவமே நன்றென்று மகிழுவான்-எ-ம். 8

உருவின்மைந்தரில் வேனில்வேட் குடைநரில்லை
பொருளிலாத்நிற் றனதனைப் பொருவிலாரில்லை
தெருளின்மாக்களிற் சேடனிற் றுழ்துநரில்லை
அருளினார்களி லைந்தரு நிகர்க்கலாரில்லை.

(இ-ள்.) உருவு-அழகு, இல் (தம்மிடத்) தில்வாத, மைந்தரில்-காளைய
ருள், வேனில்-வசந்தகாலத்தையுடைய, வேட்கு-மன்மதலுக்கு, உடைகுநர்-
தோற்பவர், இல்லை-இலர், பொருள்-செல்வப்பொருள், இலார்களில் (தம்மி
டத்) தில்லாதவருள், தனதனை-குபேரனை, பொருவிலார்-ஒவ்வாதவர், இல்லை-
இலர், தெருள்-கல்வியறிவு, இல் (தம்மிடத்) தில்லாத, மாக்களில்-மனிதருள்,
சேடனில்-ஆதிசேஷனில், தாழ்நுநர்-குறைபவர், இல்லை-இலர், அருள்-
ஈகையானது, இலார்களில் (தம்மிடத்) தில்லாதவருள், ஐந்தரு-பஞ்சதருக்
களுக்கு, நிகர்க்கலார்-ஒப்பாநாதவர், இல்லை-இலர், எ-று.

அம்மன்மதன் முதலான பொருள்களினுமிருந்த அழகுமுதலானவை
யுள்ளவர்களே சிறந்தவராம். ஆகவே அப்பொருள்களுக்கு ஒப்பாவார் தாழ்ந்த
வரென்பதாயிற்று.

(க-து.) அழகிலாரில் மன்மதனிற் குறைந்தவரில்லை. வறியரில் குபேர
னிற் குறைந்தவரில்லை. மூடரில் ஆதிசேடனிற் குறைந்தவரில்லை. கொடாத
வரில் பஞ்சதருக்களிற் குறைந்தவரில்லை-எ-ம்.

பளிக்குமேனிலத் தன்பர்பாற் பயில்வுறுகலவி
தினைத்துமார்பிடைத் துயில்பவர் முகத்திலவெண்டிங்கள்
கிளைத்ததண்கதிர் பரப்புதல் கிளர்ந்தசாளரத்தின்
ஒளித்துவான்முதற் செவ்வியைக் கவர்வதொத்தநீதால்.

(இ-ள்.) வெள்-வெள்ளிய, திங்கள்-சந்திரனானது, பளிக்கு-பளிங்கினு
லாகிய, மேனிலத்து-மேல்வீட்டினுள், அன்பர்பால்-நாயகரிடத்தில், பயில்வுறு
(நாஸ்தோறும்) பழகிய, கலவி-புணர்ச்சியை, தினைத்து அனுபவித்து, மார்
பிடை-அவர்மார்பினிடத்தே, துயில்பவர்-தூங்குகிற மகளிவது, முகத்தில்-
முகத்தினிடத்தே, கிளைத்த-தழைத்த, தண்-தண்ணிய, கதிர்-கிரணங்களை,
பறப்புதல்-விரித்தலினாலே, கிளர்ந்த-விளங்குகின்ற, சாளரத்தின்-பலகணியின்
புறத்து, ஒளித்து-மறைந்துநின்று, வான்-ஒளிபொருந்திய, முகம் (அவர்) முகத்
தினுள்ள, செவ்வியை-அழகை, கவர்வது-திருவேதை, ஒத்துளது-ஒத்திருக்
கும், எ-று.

பிறரிடத்துள்ள பொருளைத்திருத்தற்குச் சமயந்தாங்கும்வேளையாதலால்,
துயில்பவரென்றார். [சந்திரனைக் கவர்வதாகக் குறித்தலினாலே, பொருட்டற்
குறிப்பணிபும்; இதனால் முகத்துக்குச் சந்திரனிலும் அதிககூர்ந்தியைச் சொல்
வியதாலே, வேற்றுமை யணியுமாம்.]

(க-து.) மேன்மாளிகையிற் கணவருடன்புணர்ந்து அவர்மார்பின் மேல் தூங்குகிற பெண்களின்முகத்தில் சந்திரன் கிரணங்களைவீரித்தல், அப்பெண்கள் முகத்தழகைத் திருவிதை ஒத்திருக்கும்-எம். 10

கணங்கொண்மாமணி குயிற்றியொண் கதிர்செய்மேனிலையிற்
சுணங்குபூத்தணி பருமித்ததுணை முலைமகளிற்
மணங்கொடாமரை முகமும்வெண் மதியமுமறியா
தணங்கராமதி மருண்டுபார்த்துத் தையுறவெய்தும்.

(இ-ள்.) கணம்-கூட்டத்தை, கொள்-கொண்ட, மா-பெரிய, மணி-மணிகளானவை, குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டி, ஒள்-ஒள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களை, செய்-செய்கின்ற, மேனிலையில்-மேல்வீட்டில், சுணங்கு-தமலால், பூந்து-படர்ந்து, அணி-அலங்கரிக்கப்பட்ட, பருமிதம்-பருத்தவளவுதான், துணை-இரண்டாகிய, முலை-முலைகளுடைய, மகளிர்-மாதரது, மணம்-வாசனையை, கொள்-கொண்ட தாமரை-தாமரைமலர் போலும், முகமும்-முகத்தையும், வெள்-வெள்ளிய, மதியமும்-சந்திரனையும், அறியாது-அறியமாட்டாமல், அணங்கு-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, அரா-இராகுவானது, மதிமருண்டு-புத்தியமங்கி, பார்த்து-நோக்கி, ஐயுறவு (இவற்றின்முகம்யாதோ சந்திரன்யாதோவென்கிற) சந்தேகத்தை எய்தும்-அடையும், எ-ம்.

[ஒப்புமையினாலே முகத்திற்குஞ் சந்திரனுக்கும் விசேடந்தோன்றாததாகிய பொதுமையணி ஐயவணிக்கு அங்கமாதலாம், கலவையணியாம்.]

(க-து) இராகு என்னும் பாம்பானது மேல்வீட்டில் உலாவும் பெண்கள் முகமென்றும் சந்திரன் என்றும் அறியாது சந்தேகம் அடையும்-எம். 11

மேனிவந்தொளிர் மாடத்தின் விழுத்தக நிரைத்த
பாணி லாமணித் தசம்பினிற் றண்கதிர் பரப்பக்
கான்றும்புன நிறைதலுங் கதிர்வன் றடந்தேர்
மானினங்குடித் தயர்வுயிர்த் துன்பரின் வாவும்.

(இ-ள்.) மேல்-ஆகாயத்தில் நிவந்து-வயர்ந்து, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, மாடத்தின்-மேல்வீட்டில், விழுத்தக-சிரப்புப் பொருந்த, நிரைத்தவரிசையாகவைக்கப்பட்ட, பால்-விண்மைபொருந்திய, நிலாமணி-சந்திரகாந்தத்தலாகிய, தசம்பினில்-சுடங்களில், தண்-தண்ணிய, கதிர்-கிரணங்களை, பரப்ப (சந்திரன்) விரிக்க, கால்-கக்கப்பட்ட; நகு-நல்ல, புனல்-நீரானது, நிரைதலும் (அவற்றின்) நிறைதலும் (அவற்றுள்ளே) நிறைதலும், கதிர்வன்-சூரியனது, தடம்-விசாலமாகிய, தேர்-தேரிருடைய, மாண்குதிரைகளின், இனம்-கூட்டமானது, குடித்து (அநீரைக்) குடித்து, அயர்வுயிர்த்து-இளைப்பாற்றிக்கொண்டு, உம்பரில்-ஆகாயத்தில், வாவும்-தாவும், எ-ம்.

நிரைத்த தசம்பாவன, சீதளோபசாரத்திற்குரிய தண்ணீர் பெறுவது கருதிவைக்கப்பட்டவையாம். பாணி லாமணியென்பது, சந்திரன்முன் நீர்காண்கா

ஹோமார்மணிக்கல். “சந்திரனொளியிற் றண்ணீர்கால்வறு, சந்திரகாந்த மெனப்பெயர் பெறமே” என்பதனாலறிக. [இது மேநிலைக்குஞ் சூரியமண்டலத் துக்குஞ் சம்மந்தங் கற்பித்தலால், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியாம்.]

(க-து.) மேல்வீட்டில் வைக்கப்பட்ட சந்திரகாந்தக் கற்குடங்களிலே சந்திரனும் கக்கப்பட்ட சலத்தைச் சூரியன் குதிரைகள் குடித்தினைப்பாறி நடக்கும்-எ-ம். 12

முருகுயிர்த்தவொள் ளுத்புகை முகிலொடு முறழக் குருமணிச்சுடர் வெயிலிவிரி மாடநீள் கொடிகள் பருதிவானவ னடவுதேர்த் பரியினைப் புடைத்தவ் வருணனிற்றொழில் புரிந்தவன் கரஞ்சிறி தாற்றும்.

(இ-ள்.) முருகு-பரிமளத்தை, உயிர்த்த-தருகின்ற, ஒள்-ஒள்ளிய, அகில்-அகிற்கட்டைகளது, புகை-புகையானது, முகிலொடும்-மேகத்தோடும், உறழ்-ஒத்துத் தோன்றுகின்ற, அ-அத்த, கு-குறிமீழ்ள்ள, மணி-மணிகளது, சுடர்-கிரணமானது, வெயில்-வெயில்போல, விரி-விரிகின்ற, மாடம்-மானிகையிற் கட்டிய, நீள்-நீட்சிபொருந்திய, கொடிகள்-கொடிகளானவை, பரிதிவானவன்-சூரியனாகிய தேவனது, நடவு-நடத்தலையுடைய, தேர்-தேரிற்பூட்டிய, பரியினை-குதிரைகளே, புடைத்த-அடித்து, அவ்வருணனில்-அவ்வருணன்போல, தொழில்-நடத்துகைத் தொழிலே, புரிந்து-செய்து, அவன்-அவ்வருணனது, கரம்-கைவருத்தத்தை, சிறிது-சற்றே, ஆற்றும்-தீர்க்கும், எ-று.

அகற்புகை மேல்வீட்டைகளுக்கு வாசனையூட்டுதற்பொருட்டு மூட்டப் பட்டபுவதாம். [சூரியன் குதிரைகளுக்கு மாடமேற் கொடிகளுக்குஞ் சம்மந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவீற்சி அங்கமும், உவமை அங்கியுமாதலாற், கலவையணியாம்.]

(க-து) மேல்வீட்டிற் கட்டிய கொடிகளானவை சூரியன் தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளையடித்துச் சாரதிதொழிலே நடத்தி அருணன் கைவருத்தத்தைத் தீர்க்கும்-எ-று. 13

வரிவளைக்குலக் குவையினான் மணிகளான் மணிகள் தெரிதருங்கர வலவனால் வயன்வயிற் றீரண்ட விரிகருப்புர வெண்மணற் குன்றின லொலியால் பொருலிலவேண மரிதிரைக் கடலிழைப் பொருவும்.

(இ-ள்.) வரி-இரேகைகளையுடைய, வளைக்குலம்-சங்குசாதிகளின், குவையினால்-இராசிகளாலும், மணிகளால்-இரத்தினங்களினாலும், மணிகள்- இரத்தினங்களே, தெரிதரும்-எண்ணுகின்ற, கரம்-கைகளாகிய, அலவனால்-நண்டுகளாலும், வயன்வயின்-இடந்தோறும், திரண்ட-குவிந்த, விரி-விரிந்த, கருப்புரம்-கர்ப்பூரங்களாகிய, வெள்-வெள்ளிய, மணல்-மணல்களுடைய, குன்றினால்-குவியல்களாலும், ஒலியால்-ஒசையினாலும், பொரு-ஒன்றையொன் றெத்திருக்

கின்ற, இல்-மாடவரிசைகளையுடைய, ஆவணம்-கடைத்தெருவானது, மறி-மடங்குகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, கடலினை-சமுத்திரத்தை, பொருவும்-ஒக்கும், எ-ம்.

மணிகளை விரல்களாலே தள்ளி எண்ணுகிறபோது கைகள் நண்டுகள்செல்லுதல் போலத் தோன்றலாம். கரவலவென்றார். வலை என்றதற்கு-கடலிலே சங்கென்றும், கடைவீதியிலே வளையலென்றும், மணிகடெரிதரும் கரவலன் என்றதற்கு-கடலிலே முத்தை ஒப்பாரும் வடிவதெரிகின்ற சைகையுடைய நண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கரங்களிலேமணிகளைவைத்துக் குணகுணங்களை அறிகிற அவ்வறிவில் வல்லவென்றும், சிலேடையார்க்கினும் பொருந்தும். [இது உவமையணி]

(க-து.) கடைத்தெருவானது கடலினை ஒப்பாரும்-எ-ம்.

14

திங்கள்வெண்மணி நிலத்துவா மதிச்செழுங் கதிர்க
டங்கிவீழ்புனர் பெருகொடு தலைப்பெய்து விசம்பிற
கங்கையாழ்கடற் றலைமகன்களிப்புறம் களித்துப்
பொங்குகற்புது லுரைத்தவை புகழ்விளக்கும்.

(இ-ள்.) விசம்பில்-ஆகாயத்திலுள்ள, கங்கை-கங்கையானவள், வெள்-வெள்ளிய, திங்கண்மணி-சந்திரகார்த்தங்களை பதித்த, நிலத்து (மேல்வீட்டி)டித்ததே, உவா-பர்வத்திலுண்டாகிற, மதி - சந்திரனடைய, செழு-செழிய, கதிர்கள்-கிரணங்கள், தங்க-தங்க, வீள் (அதிலிருந்து) வீழ்கின்ற, புனல்-நீரினது, பெருக்கொடு-வெள்ளத்தோடு, தலைப்பெய்து-தலந்து, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கடற்றலைமகன்-கடலாகிய (தன்) கணவனானவன், சளிப்புற (அப்போது) களிக்க, களித்து (தாலுங்) களித்து, பொங்கு-விளங்குகின்ற, கற்புதல்-கற்பிலக்கணநூலினால், உரைத்தவை - சொல்லப்பட்டவதிகளை, புகாற-குற்றமற, விளக்கும்-விளங்குவாள், எ-ம்.

கணவன் களிக்கும்போது உடன்களித்தும் அவன் துயருறும்போது உடன் துயருறும் நற்பிலக்கணமாதலால், ஆகாச கங்கையும் பூரண சந்திரோதயகாலத்திலே தன் கணவனாகிய சமுத்திரன் பெருகுதலாலே அப்போது அந்தச் சந்திரகிரணம் பட்டுச் சந்திரகார்த்தத்தினின்றும் வீழ்கின்ற நீர் வெள்ளத்தோடு கலந்து தாலும் பெருகி அக்கற்பிலக்கணத்தை பிறருக்குங் காட்டுமென்பார், களிப்புறங்களித்துக் கற்புதல் விளக்குமென்றார். தங்கியென்பது வினையெச்சத்தின்பு. இங்கே களித்தல்-புண்ணையளவின் மிகுதல். [தங்கை தன் செய்கையினாலே கற்பிலக்கணமாகிய நற்பொருளைக் காட்டுதலால் நற்பொருட் காட்சியணியும், சந்திரகார்த்த நீருக்குங் கங்கைக்குஞ் சம்பந்தம் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவீர்சி இதற்கு அங்கமாதலாம், கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) ஆகாயகங்கையானவன் சந்திரகார்த்தங்கன்பதித்த மேல்வீட்டில் சந்திரகிரணங்களால் வீழ்கின்ற வெள்ளத்தோடுகலந்து கடலாகிய கணவன்

களிக்க தானுங் களித்துத் துணையாகச்சென்று கற்பிலக்கணவிதிகளை விளக்கு
வான்-எ-ம். 15

தடங்கொ டாமரைத் தளிரிய லுறையுமிந்நகரம்
இடங்கொள் பூதல நகரெலாம் வென்றனமினிவான்
அடங்க வெல்லுது மென்னவோர் வஞ்சினமறையப்
படங்களுற்றிய போன்றன பசியபொற் கொடிகள்.

(இ-ள்.) பசிய-பசுமையுள்ள, பொன்-பொன்மயமாகிய, கொடிகள்-கொ
டிகளானவை, தடம்-விசாலத்தை, கொல்-கொண்ட, தாமரை-தாமரைப்பூவி
லிருக்கின்ற, தளிரியல்-தளிர்போலு மெல்லியவடிவுடைய சி²தவியானவள்,
உறையும்-வாசஞ்செய்கின்ற, இந்நகரம்-இந்த (மாவிந்த) நகரமானது, இடம்-
இடத்தை, கொள்-கொண்ட, பூதலம்-பூமியிலுள்ள, நகரெலாம்-எல்லாநகரங்
களையும், வென்றனம்-வென்ற²ராம், இனி-இனிமேல், வான்-தெய்வலோகத்
தை, அடங்க (எமக்குக்) கீழ்ப்பட, வெல்லுதம்-வெல்லுவோம், என்ன-என்று,
ஓர்வஞ்சினம்-ஒரு சபதத்தை, அறையா-சொல்லி, நாற்றிய (எழுதித்) தொங்க
விடப்பட்டன வாகிய, படங்கள்-படங்களை போன்றன-ஒத்திருக்கின்றன,
எ-று.

எல்லா நகரங்களையும் வென்ற தன்னுயர்வுதோன்ற, வென்றனம்-வெல்
லுதம்-எனப் பன்மையார் சொல்லியதாகக் கூறினார். தன்பகைவன் அஞ்ச
வானுயின் வந்து வணங்கவும், அஞ்சிலனுயிற்போர்க் கருவிகளைக் கூட்டவுஞ்
சமயமுண்டாகவேண்டி, முன்னே படமெழுதியறிவித்தல் வெல்லக் கருதிய
அரசனுக்குக் கடனதலால் படங்களுற்றிய வென்றார். [துகிற் கொடிகளைப்
படங்களாகக் குறித்தலாலே, பொருட்டற் குறிப்பனியாம்.]

(க-து.) கொடிகளானவை மாவிந்தநகரம் எல்லாநகரங்களையும் வென்
றோம் இனித்தேவரசரத்தை வெல்லுவோமென்று படங்களெழுதிக்கட்டியது
போலுமிருக்கின்றன-எ-ம். 16

அகனிலாமணி வட்டநீ ளரிமதர் மழைக்கண்
மகளிர்வான்முகமதிகண்டுழிம்புனன் மல்கப்
புகரிறென்மலை நறுங்குநீ ரெஞ்சிபூந் தேய்வை
பகருயின்னுயிர்ப் பால்விரை யூட்டினர் பகர்வார்.

(இ-ள்.) நீள்-நீண்ட, அரி-இரேகைகளையும், மதர்-செருக்கையும், மழை-
குளிர்ச்சியையும் பொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, மகளிர் - மாதரானவர்,
வட்டம்-வட்டமாகிய, அகல்-பரந்த, நிலாமணி-சந்திர காந்தக்கல்லானது,
வான்-காந்திபொருந்திய, முகமதி (அவர்) முகமாகியசந்திரனை, கண்-காண
லால், நீ-மதுரமாகிய, புனல்-நீரானது, மல்க (அதிலே)நிறைய, புகரில்-குற்ற
மில்லாத, தென்மலை-பொதிய மலையிலுண்டாகிய, நறு-மணம்பொருந்திய,
குறடு-கட்டைகளை, உரிஞ்சு (அதனிடத்தே) தேய்த்துண்டாக்கப்பட்ட, பூ-

அழகிய, தேய்வை-சந்தனத்தை, பகரும்-புகழப்படுகின்ற, இன்-இனிய, உயிர்
ப்பால்-சுவாசத்தினாலே, விரை-வாசனையை, ஊட்டினர்-ஏற்றினவராகி, பகர்
வார்-விற்பார், எ-று.

கண்டிப்பது வினையெச்சத்திரிபு, சந்தனம்விற்கின்ற மகளிரிடத்தே
இயற்கைமணஞ்சால்லுதலால் உத்தமசாத்தியா மென்பது தோன், கின்றது.
இது “ஒண்மணம் பாடலங்குவளைதண்ணரு. முளரிமல்லிகை நறுந்தண்சண்
பகம்போல் வனவாடும்” என்பதனாலாக.

(க-து.) உத்தமசாதிப்பெண்களானவர்கள் சந்திரகாந்தக்கல்லில் சந்த
னத்தை உரைத்துச் சுவாசத்தினால் வாசம் ஊட்டிவிற்பார்கள் எ-ம்,

* கலிவிருத்தம்.

நீங்கரிய கூலமணி நீண்மறுகு தோறும்
மாங்குயிலின் மென்குதலை மாலைபகர் மாதர்
தேங்கம முயிர்பின்விரை சேர்த்தினர்கள் விற்கும்
கோங்கமலர் சண்பகவெண் கோதையினுங் கொள்வார்.

(இ-ள்.) நீங்கரிய-ஒதுங்குதற்கிடமில்லாத, மணி-நவமணிகளை யுடைய,
நீள்-நீட்சிபொருந்திய, கூலமறுகு தோ, ம்-கடைத்தெருவெல்லாம், மா-மாமாத்
திலுள்ள, குயிலின்-குயிலிசைபோலும், மெல்-மெல்லிய, குதலை-மழலைச்சொற்
களுடைய, மாலை-மாலைகளை, பகர்-விற்கின்ற, மாதர்-மங்கையரானவர், தேம்-
பரிமளமானது, கமழ்-மணக்கின்ற, உயிர்ப்பின்-சுவாசத்தால், விரை-வாசனைய,
சேர்த்தினர்கள்-சேர்த்தவராய், விற்கும்-விற்கப்படுகின்ற, கோங்கமலர்-
கோங்கமலர்களாகிய, கோதை-மாலையை, மெல்-மெல்லிய, சண்பகம்-சண்பக
மலர்களாலாகிய, கோதையினும்-மாலையினஞ்சிறந்ததாக, கொள்வார்-வாங்கு
வார், எ-று.

(க-து.) உத்தமசாதிப்பெண்கள் சுவாசத்தினால் வாசனை ஊட்டிவிற்கின்ற
கோங்கமலர் மலைகளைச் சண்பகமலர் மலைகளைப்பாக்கிலும் சிறந்ததாகக்
கொள்வார்கள்-எ-ம்.

18

ஆடவரோ டீடியெழு மஞ்சொன்மட் நல்லார்
நீடொளிய தூணின்முகங் கோட்டியெதிர்ப்பிற்ப
வாடுமிடை யாரென மருண்டிரைவர் பாவைத்
தாடொழலு மெய்த்துனி தகைப்பநகை செய்வார்.

(இ-ள்.) ஆடவரோடு-தங்கணவரோடு, ஊடி-பிணங்கி, எழும்-புறப்
பட்ட, அஞ்சொல்-அழகியசொல்லுகளையுடைய, மடம்-பிதைமை, பொருந்

* யாப்பருங்கலம்-அளவடிநான்கின் கலிவிருத்தம்மே.

திய, நல்லார்-மாகரானவர், நீடு-நீட்சி பொருந்திய, ஒளிய - கார்த்தியையுடைய, தூண் (ரத்நத்) தூனுக்கு, எதிர்-எதிராக, முகம்-முகத்தை, கோட்டி-வளைத்துக் கொண்டு, இல்-அறைவீட்டுள், நிற்ப-நிற்க, இறைவர்-அக்ணகவரானவர், பாவை (அத்தூணிலே தான்றுகிற) பாவையை நோக்கி, வாடும்-வாடிகின்ற, இடையாரென-இடையையுடைய அம்மாதரென்று, மருண்டு-மயங்கி, தாள்-(அப்பாவை) யின்பாதங்களை, தொழலும்-வணங்கலும், மெய்-மெய்யாகிய, துணி-அப்பிணக்கானது, தகைப்ப தகிக்கவும், நகைசெய்வார் (அவர்) சிரிப்பார்-எ-ம்.

இங்கே பாவையென்றது பிரதிபிம்பத்தை. “கருமணியிற்பாவாய் நீ போதாயாம் வீழுந் திருநுதற்கில்லையிடம்” என்பதனாலறிக. மெய்ததுணி காரணத்தாண்டாகிய புலவி நீட்டம் [இதுபாவைகளோமாதொன்று மயங்குதலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து.) மாதர்கள் கணவரோடு பிணங்கித்தூண்க் கெதிராகமறைந்திருக்க அக்கணவர்கள் தூணிலே தான்றும்பாவையைநோக்கி அம்மாதர் களென்று பாதத்தை வணங்கவும் பிணங்குநீங்கி சிரிப்பார்கள்-எ-ம். 19

வண்ணமுலை மாதர்பகர் வறியசெழுஞ் சார்த்தங்
கண்ணொளிகள் பாயனரந்த தங்கலந்த தென்றும்
வெண்ணகை பரத்தல்கருப் பூரம்விர விறற்றென்
றெண்ணியு நறுங்கலவை பென்றினோர் கொள்வார்.

(இ-ள்.) வண்ணம்-அழகிய, முலை-முலைகளையுடைய, மாதர்-மங்கையரால், பகர்-விற்கப்படுகின்ற, வறிய-கலப்பில்லாது, செழு-செழிய, சார்த்தம்-சந்தனத்தில், கண்ணொளிகள் (அவர்) கண்களினொளிகள், பாயல்-பாய்தலினாலே, நரத்தம்-கஸ்தூரியானது, கலந்ததென்று-கூட்டப்பட்டதென்றும், வெள்-வெள்ளிய, நகை-பல்லொளிகள், பரத்தல்-பாய்தலினாலே, கருப்பூரம்-பச்சைக்கர்ப்பூரமானது, விரவிறற்றென்றும்-கூட்டப்பட்டதென்றும், எண்ணி-நினைத்து, நறுநல்ல, கலவையென்று-கூட்டுசார்ந்தமென்று, இனோர்-ஆடவர், கொள்வார் (அதனைலிலைக்கு) வாங்குவார், எ-ம்.

[இது ஒப்புமையினாலே கண்ணொளியைக் கஸ்தூரிஎன்றும் பல்லொளியைக் கருப்பூரம் என்றும் மயங்கலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து.) உத்தமசாதிப்பெண்கள் விற்கப்பட்டு சந்தனத்தை அவர்கள்கண்ணொளிகள் பாய்தலாற் கஸ்தூரிகலந்ததென்றும் பல்லொளிகள் பாய்தலாற் கருப்பூரங் கலந்ததென்றும் வாலிபர்கள் வாங்குவார்கள்-எ-ம். 20

பளிக்கறை புகுந்தனர்கள் பாயொளியின் வாயில்
வெளிப்படுத லின்றிமருண் ணேவிரிது னறித்
துளக்கறு மிடத்துவிரை தேய்ந்துவரு தென்ற
றினேத்துலவு வெள்ளிடையின் வாயிறெளிகிற்பார்,

(-இ-ஊ.) பளிக்கு-பளிங்காலாகிய, அறை-அறையினுள்ளே, புருந்தனர் கள்-நுழைந்தவர்கள், பாய்-பரந்த, ஒளியின்-ஒளியினாலே, வாயில்-வாயிலானது, வெளிப்படுத்தலின்றி-அறியப்படுத்தவில்லாமையினால்-மருள் மயக்கத்தை மேவி-அடைந்து, துளக்கறுமிடத்து-அசைவற்றப்பாதி மலையிலிருந்து, விரை (சந்தன) வாசனையில், தோய்ந்து-படிந்து, வரு-வருகின்ற, தென்றல்-தென்றலானது, நீழல்-குளிர்ச்சியோடு, நாறி-தோன்றி, திளைத்து-அசைந்து, உலவு சஞ்சரிக்கின்ற, வெள்ளிடையின்-வெளியினாலே, வாயில்-வந்தவாயிலே, தெளி கிற்பார்-அறிந்துகொள்வார், என்று.

மலையிலாமையால் அசலமெனப்பயிதல் போலத், துளக்கறு மிடமெனப்பட்டது. [ஒப்புமையினால் பொதுமையடைந்த பளிங்கிற்கும் வாயில் வெளிக்குந்தென்றலுலாவுதலாகிய காரணத்தினாலே சிறப்புத்தோன்றலினால், சிறப்பணியாம்.]

(க-து.) பளிங்கறையுட் புருந்தவர்கள் ஒளியால் வாயிலறியாது மயங்கித் தென்றலால் வாயிலறிந்தார்கள்-எ-ம். 21

வில்லுமிழு மாமணி குயிற்றிமுளிர் மாடத்
தொல்கிய துகிற்கொடிக ளும்பகருக்கெய்திப்
பல்லவ முயித்துவளர் பைந்தருவின் மேவும்
வழிபடர் கின்றகொழு கொம்பென வயங்கும்.

(இ-ஊ.) வில்-காந்தியை, உயிழும்-வீசுகிற, மா-பெருமைபொருந்திய, மணி-மணிகளானவை, குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டு, ம்ளிர்-விளங்காநின்ற, மாடத்து-மாளிகைகளின்மேல், ஒல்கிய-அசைகின்ற, துகிற்கொடிகள்-சீலைக்கொடிகளானவை, உம்பர்-தேவரது, உலகு-உலகத்தை, எய்தி-அடைந்து, பை-பசிய, தருவில்-கற்பகத்தருவின்மேல், மேவும்-அடைதற்குரிய, பல்லவம்-தளிர்களை, உயிர்த்து-சுன்று, வளர்-வளர்கின்ற-வல்லி-கொடிகளானவை, படர்கின்ற-படர்த்தற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற, கொழுகொம்பென-கொழுகொம்புகள் போல, வயங்கும்-விளங்கும், என்று.

[கொடிகளைக்கொழு கொம்புகளாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியும், இதற்குத்தொடர்புடைய நவீந்தியணி அங்கமாதலால், கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) மணிமாடத்திற்சட்டிய கொடிகளானவை கற்பகத்தருவின் கீழ் வளர்கொடிபடர் கொழுகொம்பென விருக்கும்-எ-ம்.] 22

திங்களுநல்லார்முதமுஞ் செவ்விதெரிக்கொண்ணு
வங்கலுழமேனியோடு மின்பிரிக்கலாகா
மங்குறவழ் வெண்கொடியும் வானதியுமணியால்
வெங்கதிர்செய்மாடமிசை ழீவற்றியலாகா.

(இ-ஊ.) மணியால்-மாணிக்கங்களால், வங்கதிர்-சூரியகிரணத்தை, செய்-செய்கின்ற மாடமிசை-மாளிகையின்மேலே, திங்களும்-சந்திரனும், நல்லார்-

மாதரது, முகமும்-முகமும், செவ்வி-அழகினாலே, தெரிக்கொண்ண-வேற்படித்தப் படாவாம், அம்-அழகினாலே, கழுமும்-விளங்காரின்ற, மேனி(அவர்)சரீரமும், மின்-மின்னற்கொடியும், பிரிக்கலாகர்-பிரிக்கப்படாவாம், மங்குல்-மேகங்களானவை, தவழ்-தவழ்கின்ற, வெண்கொடியும்-வெள்ளைக்கொடியும், வானதியும்-ஆகாயக்கையும், வேறுவேறாக, அறியலாகா அறியப்படாவாம்-எ-ம்.

இச்செய்யுளுக்கு யாவராலும் என்னும் வினையுதல் வருவித்துக்கொள்க- [சந்திரனோடு மாதர்முகத்துக்கும், மின்னற்கொடியோடு மாதர் சரீரத்துக்கும், ஆகாசக்கையோடு வெள்ளைக்கொடிக்கும், ஒப்புமையினாலே விசேடந்தோன்றாமையால், பொதுமயனியாம்.]

(க-து.) சந்திரனும் பெண்கள்முகம்-மின்னலும் பெண்களுடையமேனியும்-வெண்கொடியும்ஆகாயக்கையும்-வடிவினால் வேறுபடுத்தப்படாவாம்-எ-ம்.

சந்தரறுமென்புகை தவழ்ந்தரிலமெங்கும்
பந்துபயில்கோதையர் பசும்பொன்னியாவும்
ஐந்தருவியன்சினையணிந்தனரதன்றோ
வந்துநனியேற்பவர் மகிழ்ந்திடவழங்கும்.

(இ-ள்.) சந்தனம்-சந்தனக்கட்டைகளது, நறுமணமுள்ள- மெல்-மெல்லிய, புகை-புகையானது, தவழ்ந்த-படிந்த, நிலிமங்குந் - மேல்வீடெங்கும், பந்து-பந்தாட்டத்தில், பயில் - பழகுகின்ற, கோதையர் - மாதரானவர், பசும்பொன்-பசியபொன்னுலாகிய, அணி-ஆபரணங்களையும், யாவும்-மற்றெல்லாவற்றையும், ஐந்தரு-பஞ்சதருவினுடைய, வியன் - பெரிய, சினை-சினைகளில், அணிந்தனர்-வேய்ந்தார், அதன்றோ-அதனுள்ளின்ற, வந்து (தம்மிடத் து)வந்து ஏற்பவர்-இரப்பவர்க்கு, மகிழ்ந்திட-மகிழும்படி, நனி-மிதுதியாக, வழங்கும்- (விரும்பப்பட்டவற்றைக்) கொடுக்கும், எ-று.

அதன்றோவழங்குமென்றதனாலே, செல்வப்பெருக்கின் செருக்கினால் மீட்டிமவற்றையெடுத்தில ரென்றதாயிற்றி- (கற்பகத்தினது கொடைக்கு ஏதுவாகாத அவ்வணி முதலியவற்றைப் பெற்றிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம்,]

(க-து.) மேல்வீட்டிற் பந்துவிளையாடுகின்ற பெண்கள் ஆபரணமுதலியவற்றைக்கழறிப்பஞ்சதருக்களில் அணிந்தனர். அதனுல்லவோ அத்தருக்களிரந்தவர்களுக்கு ஈகின்றன-எ-ம்.

வாய்ந்தமின்னை மடந்தையராக்கிவிண்
போந்திடாமலன் றோமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தணிந்த தமனியக்குன்றென
வேந்துவெம்முலைப் பாரமியற்றினான்.

(இ-ள்-) மலர்-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, புங்கவன்-நான் முகக்கடவுளானவன், விண்-மேகத்தின்கண், வாய்ந்த-பொருந்திய, மின்னே-மின்னற்கொழிகளை, மடந்தையராக்கி-மங்கையராக்கி, போந்திடாமலன்றோ (அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற்கன்றோ, சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்த-பூசிய, எந்து-சுமச்சப்படுகின்ற, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, பாரம்-பாரமாகிய, முலை-முலைகளை, தமனியக்குன்றென-பொன்மலையைப்போல, இயற்றினான் (அவருக்கு) உண்டார்கினுள் எ-று.

[புகழ்வேண்டியதல்லாத மின்னலைக்கொண்டு படைத்தலைப் புகழ்தலினாலே, புகழ்வேண்டிய அந்நகரத்து மகளிரது சரீரகாந்தி தோன்றுதலால், அங்கமாகிய காரணப்பூனவிலி புகழ்ச்சியணியும்; முலைகளின் பாரத்தையுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தின் கட்டுபோகாமையைப் பயனாகக் குறித்தலாலே, அங்கியாகிய பயன்றற்குறிப்பணியும் சேர்தலால், கலவையணியாம்.]

(க-து.) பிரமதேவனுனவன் மின்னல்களைப் பெண்களாக்கி அம்மின்னல்களாகியபெண்கள் மேகத்திற் செல்லாமலிருக்கப் பொன்மலைகளைப்போல நன்முலைகளைப் படைத்தான்-எ-ம். 25

வெங்கதிர்சுடர் மேலியதேர்ப்பரித்

தங்குவன்குளம் பிறற்கந்திட்டன

தெங்கினென்பழத் தெள்ளமுதத்திறற்

பங்கமெய்தி மறுகின்பரப்பெலாம்.

(இ-ள்-) வெம்-வெவ்விய, சுடர் - கிரணங்களுடைய, சுடர்-சூரியனானவன், மேலிய-தங்கிய, தேர்-தேறிப்பூட்டிய, பரி-குதிரைகளுடைய, வல்-வலிமை, தங்கு-தங்கிய, குளம்பின்-குளம்புகளாலே-தகர்த்திட்டன - இடைத்தன-உடைந்தனவாகிய, தெங்கின்-தென்ன மரங்களுடைய, ஒள்ளிய, பழம்-கனிகளினது, தென்-தெளிவுபொருந்திய, அமுதத்தினால்-நீரினாலே, மறுகின்-வீதிகளினுடைய, பரப்பெலாம்-விரிவுகளெல்லாம், பங்கம் - சேருதலை, எய்தும்-அடையும் எ-று.

[தெங்கிற்சும் சூரியமண்டலத்திற்கும் தொடர்பு கற்பித்ததால், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியாம்.]

(க-து) சூரியனது தேறிப்பூட்டிய குதிரைகளுடைய வன்காற்குளம் பால் உடைப்பட்ட தேங்காய்களின் நீரினால் வீதிகழ் சேறடையும்-எ-ம்.

நிலவுவெண்கதிர் நீண்மணிமாடமேற்

குலவுபாதி மதியைமெண் கொம்பனார்

சிலைகொள்வானுதல் சேர்த்தியவாடவர்

உலகமேத்து முவாமதியேன்பரால்

(இ-ள்-) நிலவு-நிலவைச்செய்கின்ற, வெண்கதிர்-சந்திரனுடைய மணி-மணிகளாகிய, நீள்-நீண்ட, மாடமேல்-வீட்டின்மேலே, குலவு-விளங்குகின்ற,

பாதிமதியை-பாதிச்சந்திரனை, மெல்-மெல்லிய, கொம்பனார்-பூங்கொம்புபோல் வார், சிலை-வில்வடிவத்தை, கொள்-கொண்ட, வாள்-ஒளிப்பாட்டுந்திய, நுதல் (தமது) நெற்றியோடு, சேர்த்திய-கூட்ட, ஆடவர் (அதுகண்ட) நாயகரான்வர் உலகம்-உயர்ந்தோரால், எத்தும்-துதிக்கப்படுகின்ற, உவாமதி-பூரணசந்திரன் என்பர்-என்று சொல்வார், எ-ர.

பாதிபதி எட்டார்த்தியிற் சந்திரன். சேர்த்தவன் ஆம் வினையெச்சம் சேர்த்திய வெனத்திரிந்தது. ஆடவரைவஞ்சித்துப் பரிகாசஞ் செய்தற்கு அங்ஙனம் செய்தாரென்க. [ஒப்புமையினாலே அந்நெற்றிக்கும் பாதிமதிக்கும் விசேடந் தோன்றாமையால், பொதுமையாயணியாம்.]

(க-து.) வீட்டின்மேலிடத் துலாவிய பெண்கள் பாதிச்சந்திரனைப் பிடித்துத் தங்களுடை நெற்றியோடுசேர்க்க அதுகண்டகனாவர்கள் பூரணச்சந்திரனைன்று சொல்லுவார்கள். 27

புலவிரீக்கிப் புணர்முலைமாதர்தந்
நிலவுபூந்துகி லாடவிரீக்கலும்
நலம்விடைத்தனர் நாலிவெண்டுகலிக்
கலையைமெல்லக் கலையெனச்சேர்த்துவார்

(இ-ள்.) ஆடவர்-கணவரானவர், புலவி-பிணக்கை, ரீக்கி-தீர்த்து, புணர்-நெருங்கிய, முலை-முலைகளையுடைய, மாதர்-மகளிரது-நிலவு, சந்திரிகைபோல் (விளங்குகின்ற) பூ-அழகிய, துகில்-ஆடையை, ரீக்கலும் அவிழ்த்தவளவில, நாணி-வெட்கப்பட்டு, நலம்-உதவியை, விடைத்தனர் (அவர்க்கு) உண்டாக்கினவராக், வெள்-வெள்ளிய, திங்களின்-சந்திரனது, கலையை-நிலவை, மெல்-மெல்லிய, அக்கலையென-அவ்வாடையென்று நினைத்து, சேர்த்துவார் (அவராரையிலே) சேர்ப்பார், என்று.

புலவிரீங்கிய பின்னும் நாணமேலிடலால் அவிழ்க்கப்பட்ட கலையமீட்டுந் சேர்த்துவாராயினல். அது ஆடவர் செயற்குத் தடையாகாமையால், நலம் விடைத்தனர் என்றார். சந்திரிகை கைக் கப்படாததாயினும், மெல்லியகுணத்தார் குணத்தாத் கைக்கப்பட்டபோதும் பரிசந்தோன்றாத் வாதையென்று மயங்கச்செய்தது. கலை-ஆகுபெயர் [மென்மை வெண்மைமுதலியபொதுப்பண்பி னொப்புமையினாலே ஆடையை நிலவென்று மயங்கலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து.) கணவரானவர்கள் தங்கள் மாதர்கள்கலையை அவிழ்த்த மாத்திரத்தில் அம்மாதர்கள் வெட்கித் தங்கள் கலையென்று சந்திரகலையை அரையிற் சேர்ப்பார்கள்-எம். 28

பொருந்துராதனம் பூஞ்சிலம்பார்ப்பறக்
கரந்துதம்முயிர்க் காதலர்பாற்செல்வார்

திருந்துவான்முதத் திங்களென்றநிலா
வருந்தவந்த புள்ளார்த்ததீர் துற்றுமால்.

(இ - ள்.) அனம் - அன்னங்களானவை, போருந்துருது (தம்மருகி) லடையாதிருக்க, பூ-அழகிய, சிலம்பு-சிலம்புகளது, ஆர்ப்பு-ஒசையானது, அற-நீங்கும்படியாக, கரந்து-மறைந்து, தம்முயிர்-தம்முயிர் பாலும், காதலர்பால்-அன்பரிடத்து, செல்வார் (மெள்ளச்) செல்கின்றமங்கையரது, திருந்து-திருத்தமாகிய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, திங்களென்று-சந்திரனென்றுநினைத்து, அந்நிலா-அதனதுநிலவை, அருந்த-உண்ண, வந்த-வந்த புள்-சகோரங்களானவை, ஆர்த்து ஒலித்து அலர்துற்றும்-வெளிப்படுத்தும், என்று.

சிலம்புகள் அன்னம்போலொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் தம்மினமென்றுவரின், மறைந்துசெல்லுதல் வெளிப்படுமென்று அச்சிலம் பொலியாமன் மெல்லநடந்து செல்லுவாரென்க. சிலம்பு அன்னம் போலொலிக்குமென்பது பின்னை “அனமெனமிழற்றும் புரிபுரமணிந்து,” என்பதனாலும், சகோரம் நிலவையருந்துமென்பது “வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ் சகோரமனு மென்புளன்றி-பண்டிற்குவாழு நருமுளர்கொல்லோ” என்பதனாலுமறிக. [முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால், மயக்கவணி. இது அங்கம். மறைந்துசெல்லலாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக்குறித்துமுயர்ச்சிசெய்ய அது வெளிப்படுதலாகிய அதன் பகைப்பாருள் கிடைத்தலால், தன்பவணி. இது அங்கி. இவை இரண்டுஞ் சேர்தலாற் கலவையணியாம்.]

(க - து.) நாயகமாமிடத்துமறைந்து ஒசைக்கின்றமாதர்கள் முகத்தைச்சந்திரனென் மெண்ணி-அச்சந்திரகிரணங்களை உண்ணவந்த சகோரங்களானவை-சந்தித்து-அவரை வெளிப்படுத்தி யலர்துற்றும்-எம். 29

மலய மாதவ லுண்டமணிக் குவைக்
குலவுவாய் கட னேர்சொலிற் குற்றமே
அலகில் பல்வளஞ் சேர்த்திய வாவணம்
உலக முண்டருண் மால்வயி றெக்குமே.

(இ - ள்.) மலயம்-பொதியமலையிலிருக்கின்ற, மாதவன்-அகத்திய முனிவருள், உண்ட-குடிக்கப்பட்ட, மணி-மணிகளது, குவை-கூட்டத்தைட்டைய, குலவு-வளையாகிய, வார்-நெடிய, கடல்-கடலை, அலகில்-கணக்கில்லாத, பல்வளம்-பலவகையாகியவளங்களை, ம், சேர்த்திய (தன்னு) ளடக்கிய, ஆவணம்-கடைக்கு, நேர்-ஒப்பென்று, சொலின்-சொன்னால், குற்றமேயாம், உலகம்-உலகத்தை, உண்டருள்-விளங்கியருளிய, மால்-திருமாலினது, வயிறு-வயிற்றை, ஒக்கும் (அது)-ஒத்திருக்கும் (ஆதலால்) என்று.

முத்துப்பவளமுதலிய கடல்வளமெயன்றி நான்கு நிலவளங்களைந்தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கையாற் கடனேர் சொலிற் குற்றமென்றார். பிரளயத்திலே திருமால்வயிற்றுட் சேன்றமார்க்கண் டேயரால் உலகத்துப்பொருள்க

வெல்லாம் காணப்பட்டனவென்பது புராணகதையாதலால் அப்படியே அக் கடையிற் காணப்படுதல்பற்றி, மால்வயிறுக்குமென்றார். [உலகமுண்டருண்மால் வயிறுக்குமென்னும் வாக்கியத்தினுற் கடலை ஒப்புச் சொல்லுதல் கூடாமை சாதித்தலாலே, செய்யுட் குறியணியாம்.]

(க-து.) கடலைக்கடைக்கு ஒப்பென்று சொன்னுற் குற்றமாம்: அக்கடை திருமால்வயிற்றை ஒத்திருக்கும்-எ-ம். 30

நீடு மாவண நித்திலப் பந்தருட்

கேடில் கம்பலை யாலிசை கேட்கிலார்

பாடல் வண்டொடு நானம் பகர்ந்திடக்

கோடல் செய்வார் நிறைகுறை வின்றென.

(இ-அ.) நீடும்-நீண்டிருக்கின்ற, நித்திலப்பந்தருள்-மூத்துப்பந்தல் களி லுள்ள, ஆவணம்-கடைகளிலே, பாடல்-பாடுதலையுடைய, வண்டொடு-வண்டு களோடு, நானம்-கன் தூரியை, பகர்ந்திட (நிறுத்து) விற்க, கேடில் (எப்போ தும்) நீங்காத, கம்பலையால் (கள்ளு) வொலியினாலே, இசை (அப்பாட) வொலியை, கேட்கிலார்-கேட்கின்றிலருமாகி, நிறை-நிறுக்கப்பட்டபொரு ளிலே, குறை-யாதொரு குறையும், இன்றென-இல்லையென்றுநினைத்து, கோ டல்செய்வார்-விலைக்குக் கொள்ளுவார், எ-று.

இசைகேட்கிலா ரென்றதனால், கருநிறத்தாலும் வாசனை விருப்பங் கொண்டு மொய்த்தபடி அசைவின்றிக் கிடத்தலாலும் வண்டின் வடிவத்தைப் பார்த்தறிந்திலவென்பது பெறப்பட்டது. வண்டொலி சிறுரொலியாதலிற் கடைத்தெருவின் பேரொலியுண்மையெனந்தென்க. [ஒப்புமையினாலே கஸ்தூரி க்கும் வண்டுக்கும் விசேடந் தோன்றாமையால் பொதுமையணியாம்.]

(க-து.) கடைகளிலே வண்டுகளுடனே கஸ்தூரியை நிறுத்திவிற்க நிறை குறையில்லையென்று கொள்ளுவார்கள்-எ-ம். 31

குளிர் பளிக்குநீண் மாடங்கொடிகள்வான்

வெளிமுதடியர் வெண்மதி தோய்வன

வொளிமொள் வெங்கதிர் வெம்மையொழித்திட!

நளிகொ டண்சுதை நக்குவ போன்றவே.

(இ-அ.) குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பளிக்கு-பளிக்காலாகிய, நீண்- நீண்ட, மாடம்-மாளிகைகளிற்கட்டிய, கொடிகள்-கொடிகளானவை, வான் வெளி-ஆகாய-வளியினது, முகட்டு-முகட்டின்கண், உயர்-உயர்ந்த, வெண் மதி-சந்திரனை, தோய்வன-தடவுவன, ஒளி-சூரியனிலிருந்து, கொள் (தம்மேற்) கொள்ளப்பட்ட, வெங்கதிர்-உஷ்ணகிரணத்தாலாகிய, வெம்மை-வெப்பத்தை, ஒழித்திட-நீக்கும்படியாக, நளி-பருமையை, கொள்-கொண்ட, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, சுதை (அச்சந்திரனிடத்துள்ள) வழுத்ததை, நக்குவ (நாக்களி னாலே) நக்குவன, போன்றவே-ஒத்திருந்தன, எ-று.

ஆகாயமத்தியில் வந்தபின் னன்றித் தோய்தல் கூடாமையால்; வெளி முகட் யெரெனார். பகல்முழுதும் வெயிலால்வருந்தியோன் இரவிலே சீத னோபசாரஞ் செய்குகொள்வானாதலின், வெங்கதிர்வெம்மை யொழித்திடத் தண்கதை நக்குவபோலு மென்றார். சந்திரனிடத்தே கலைவளருந் தோடும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராணசித்தம், கொடிகள் நக்குவவென்றதனால், நாக்கள் வருவிக்கப்பட்டது. [கொடிகளாலே சந்திரனைத்தோட மாளிகைகளை நக்குவனவாகக் குறித்தலாம், பொருட்டற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனை அளவிய கொடிகளானவை வெங்கதிர்க்காங்கை நீங் கிடத் தண்கதிரை நக்குவபோன்றிருந்தன-எம். 32

பத்திமாட் மணிக் கொடி பானுவின்
மெய்த் தழும்புறத் தைவரல் வெங்கதிர்
கைத் தலங்களிற் காளிந்தி யைமடி
வைத் திருந்து தாலாட்டுதன் மானுமே.

(இ-ள்.) பத்தி-ஒழுங்காயுள்ள, மாடம்-மாளிகையினது, மணிக்கொடி- நீலக்கொடியானது, பானுவின்-சூரியனது, மெய்-உடம்பிலே, தழும்புற-தழு ம்பு பொருந்த, தைவரல்-தடவுதலால், வெங்கதிர்-அச்சூரியனானவன், காளிந் தியை-காளிந்தி என்பவளை, கைத்தலங்களின்-கைகளினுற்பற்றி, மடி-மடியின் மேல், வைத்திருந்து-வைத்துக் காண்டிருந்து, தாலாட்டு-தாலாட்டுகிறதன்- தன்னை, மானும்-ஒக்கும், எ-ம்.

மணிக்குக் கருமையென்பதோர் பொருள் “மணிநவமணியே கண்டை வனப் பொருகருமை செம்மை” என்பதனாலறிக. காளிந்தி-சூரியன் புதல்வி- மடிவைத்திருந்ததன்றதனால், குழந்தைப் பருவமுற்றிருந்த காளிந்தி யென்ப தாயிற்று. காளிந்தி கருநிறத்தவளாதலாலே நீலக்கொடி அவள்போலத்தோன் றிற்று. [சூரியன் காளிந்தியைத் தாலாட்டுகிறவனாகக் குறித்தலாலே, பொருட் டற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) நீலக்கொடியானது சூரியனைத் தடவுதல், சூரியன் தன்மகளா கிய காளிந்தியைத் தாலாட்டுதல்போலமிருந்தது-எம். 33

யாணர் மேய விரவியை நண்பகற்
காணுந் தோறுங் நனன்று னுமிழ்
கோணவெம் மணிக் கொம்மை யெயிற்புறம்
வாணனாழல் சூழெயின் மானுமே.

(இ-ள்.) இரவியை-சூரியனை, நண்பகல்-நண்பகலிலே, காணுந்தோறும்-பார்க் குந்தோறும், கனன்று-எரிந்து, கனல்-நெருப்பை, உமிழ்-சுசாரிகின்ற, புறம்- புறத்தையுடைய, கோண-அழியாத, வெம்மணி-சூரியகாந்தத்தாலாகிய, யா ணர்-தச்சரால், மேய-விரும்பிச் செய்யப்பட்ட, கொம்மை-வலயமாகிய, எயில்-

மதிலானது, வாணன்-வாணாரனது, சூழ் (சோணிதபுரத்தைச்) சூழ்ந்த, ஆர
மூல்-மிகுந்த நெருப்புமயமாகிய, எயில்-மதிலே, மானும்-ஒத்திருக்கும், எ-று-

சூரியகாந்தம் நெருப்பை புழிழுவது. “சூரியனொளியிற்றீக்கால் சலாகை,
சூரியகாந்தமென்பபெயர்பெறுமே” என்பதனாலறிக. மாவிர்த்தத்தின் மதில்
முன் சொல்லப்படுதலால் இது அரசரரண்மனை மதிலென்க. வாணாரன் சிவ
பூசையாலே நெருப்புக்கோட்டை பெற்றிருந்தானென்பது புராணகதை.[இது
உவமையுணி.]

(க-து.) சூரியகாந்தக் கற்களாற்செய்த மதிலானது சூரியனைக்கண்டக்
கிளிக்கக்கலால் வாணசாரன் கோட்டையை ஒக்கும்-எ-ம். 34

உள்ளமொன்று தங்காதலோதிய
கள்ளநேயக் கலவியின்வாய்மையை
வள்ளவாயமு துண்டுவனார்மடம்
கிள்ளைமெல்லக் கிளத்தலுநாணுவார்.

(இ-ள்.) உள்ளமொன்று-ஒருமனப்பட்ட, தம்-தம்முடைய,காதலர்-நாயக
ரால், ஒதிய-சொல்லப்பட்ட, கள்ளம் (தம்மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க,
நேயம்-அன்பு பொருந்திய, கலவியின்-புணர்ச்சியினுடைய, வாய்மையை-
சொல்லுகளை, வள்ளவாய்-கிண்ணத்தினிடத்தே தங்கிய,அமுது-பாலை,உண்டு-
குடித்து, வளர்-வளர்கின்ற, மடம்-இளமைபொருந்திய, கிள்ளை-கிளிகள்,
மெல்ல-மெள்ள, கிளத்தலும் (பிறரறியச்) சொல்லுதலும்,நாணுவார் மங்கை
யர்) வெட்கப்படுவார், எ-று.

கள்ளநேயமாவது- பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்படுமோர் அன்பு.
கலவியின் வாய்மை-காமவிகாரமேலிட்ட தம்மைமறந்து சொல்லப்பட்டவை.
இதனாலே அங்கேயுள்ள கிளிகள், தமக்கு ஒருவர் ஒன்றைப்பலமுறைசொல்லி
வருந்திக் கற்பிக்கவேண்டாது, தாமேவிரைவிற்கற்கின்றனவென்பது தோன்
றுகின்றது.

(க-து.) தங்கள் புருஷர்கள்சொல்லிய புணர்ச்சிச்சொற்களைக் கிளிகள்
சொல்லக்கேட்ட மாநர்கள் நாணமடைவார்கள்-எ-ம்- 35

வாணிலாமணி மாடத்தொளித்தெமைக்
காணுகென்பவர் மெய்நிழல்கண்ணுறீஇப் / ம
மூணுலாமுலை யார்புல்லியின்மையி
னாணிநின்று நகைமுக்கங்கோட்டுவார்.

(இ-ள்.) பூண்-ஆபரணங்கள், உலாம்-புரளுகின்ற, முலையார் - கொங்கை
கையையுடைய மகளிரானவர், வாள்-காந்திபொருந்திய, நிலாம்ணி- சந்திரகார்
தத்தாலாகிய, மாடத்து- வீட்டினுள்ளே, ஒளித்து-மறைந்து, எமை-எங்களை,
காணுகென்பவர் - காண்பீராகுவென்றகணவரது, மெய்-உடம்பினது, நிழல்,

சாயையை, கண்ணுஜீஇ-கண்டிபுல்லி (அச்சாயையைத்). தழுவி, இன்மையின், கைக்கப்பிடாமையினாலே, நாணி-வெட்கப்பட்டு, நின்று-நின், நகை-நகையோடு கூடிய, முகம்-முகத்தை, கோட்டுவார்- வளைப்பார், ஏ-று.

காணுகவென்பது கடைக்குறைவிகாரம். மகளிர் நாணிமுகங்கோட்டுவாரென்றதனால், ஒளித்தவ ராடவரென்பது பெறப்பட்டது. [நிழலைக்கணவரென்று மயங்கலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து-) நிலாமணிமாடத் தொளித்துக்கொண்ட கணவர்களது நிழலைக்கணவரென்று மயங்கலால், மயக்கவணியாம்.] 36

சாந்தமூழ்கி வளர்ந்ததடமுலைச்
காந்துபன்மணி மேகலைக்காமுல்குல்
ஏந்திவிண்ணி லியங்கலரிதெனப்
போந்தமங்கய ரிந்நகர்ப்பொன்னினார்.

(இ-பா.) இந்நகர்-இந்நகத்துள்ள, பொன்னினார்-சீதேவிபோல்வார், சாந்தம்-சந்தனத்துள், மூழ்கி-முழுகி, வளர்ந்த-பருத்த, தடம்-மலைபோலும், முலை-முலைகளையும், காந்து-விளங்கானின்ற பன்மணி-பலமணிகளாகிய, மேகலை - மேகலையின்; காழ்-சரங்களையுடைய, அல்குல்-சகலத்தையும், ஏந்தி-சுமந்து கொண்டு, விண்ணில்-வானத்திலே, இயங்கல்-உலாவுதல், அரிதென (எம்மாலே) முடிவதன்றென்று நினைத்து போந்த-இரங்கிவந்த, மங்கையர்-தெய்வமகளிரே.]

மேகலை என்கோவைபுள்ளது. “என்கோவைமேகலை காஞ்சி யிருகோவை, பண்கொள் கலாப யிருபத்தொன்று-கண்கொள், பருமம் பதினாறு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகை யென்றுணற்பாற்று” என்பதனாலறிக. [இப்பட்டணத்து மங்கையரைத் தெய்வமகளிராகக் குறித்தலாலே, பொருட்டர் குறிப்பணியாம்.]

நளமகாராஜன் அசாக்ஷிசெய்திருந்தகாலங் கிருதயுகமாயிருக்க-இதுகாறு நாடுகரங்களின் சிறப்புக்கள், பலவற்றைச் செய்யுமன் வாய்ப்பாட்டு நிகழ்கால வெதிர்காலங்களுக்குரிய முற்றுவினைகளாலும், எதிர்காலத்திற்கேயுரிய முற்றுவினைகளாலும் கூறல்வேண்டிவ தென்னையனின், அவ்வினை நிகழ்ச்சி அந்தயுகத்திலே நெடுங்கால நிகழ்ந்தனவென்னும் பொருள்பட அங்ஙனம் கூறினாரென்க. (இவர் பண்டிப்பொழி லகத்துவினையாடுவர்; இவர் பண்டிப்பொபாழி யிகக்குவினையாடும்) என்பனபோல - இவற்றிற்கு “இறப்பேயெதிர்வே யாயிருகாலமுஞ், சிறப்புத்தோன்று மயங்கு மொழிக்கிளவி, ஏனென்காலமு மயங்குதல் வரையார்” என்பனவிதி பின்னிப்படி வருவனவுமன்ன.

(க-து.) தனத்தையுஞ் சகனத்தையுஞ் சுமந்துலாவு லரிதென்று பொன்னகரமாதர்களுே இந்நகரமாதர்களாக வந்தார்கள்-எ-ம். 73

கலிவிருத்தம்.

வளமலியிந்நகர் மன்னர்மன்னவன்
றளையமிழ்நறுமலர்த் தண்ணந்தாரினான்
களைகணையுலகொரு மூன்றுங்காத்தரு
ணன்னெனப்பெயரிய நாமவேலினான்.

[இதுமுதலைத் துபாட்டுகள் ஒருநொடர்- இவ்வைத்துபாட்டுகளாலும் அந் நகரத்திருந்து உலகத்தையாண்ட நளமகாராஜனுடைய வியக்கத்தக்க பலவகைக்குணங்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) உலகொருமூன்றும் (தன்னை யுச்சரிக்கின்ற மூன்றுலகத்தாரையும், களைகணை-ஆதாரமாய், காத்து (ஆபத்தினின்றும்) காத்து, அருள் (விரு ம்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற, நளன்னெனப்பெயரிய-நளன்னெனப் பெயர்பெற்ற, வளம்-செல்வத்தினாலே, மலி-நிறைந்த, இந்நகர்-இம்மரவிந்த நகரத்திலுள்ள, மன்னர், மன்னவன்-அரசர்க்கரசனுனவன் தளையலிழ்-கட்டலிழ்ந்த, நறு-நல்ல, மலர்-மலர்களாகிய, தன்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, தாரினான்-மாலையையுடையவன், நாமம் அச்சஞ்செய்கின்ற, வேலினான்-வேற்படையையுடையவன் எ-ம்.

பெரியமன்னவன், இந்நகர் மன்னவன், மன்னர்மன்னவன், எனக் கூட்டுக. மூன்றுலகம்-பூமியும் வானமும்பாதாளமுமாம். எவ்வுலகத்துள் யாவராயினுந் தன்பெயரை யுரைக்கினுந்நீளேகுகினும் அவர்க்குநீனைத்தது முற்றுமென்பது புராணசித்தமாதலாலே களைகணையுலகொருமூன்றுங் காத்தருணான், எனக்கூறினர். இது மகாபாரதத்திலுங் காண்க. அவன் மாலையைக்கண்டோர் கண்களுக்குங் கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுந் செய்யும் அதன் சிறப்புத்தோன்ற, தளையலிழ் நறுமலர்த் தண்ணந்தாரென்றார். படைவர்க்குச் செருக்குவிளையுந்தோறும் அச்சஞ்செய்து அதனை யொழித்தலின், நாமவேலென்றார். நாமகென்பதில் அம்முச்சாரியை. நாம்-அச்சமென்பது “பேராமுருமென வருஉங்கிளவியாமிறை மூன்று மச்சப்பொருள்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) இம்மாவின் நகரத்தையாளும் அரசர்க்கரசன் மூன்றுலகத்தையுங் காத்தருஞ்செய்யும் நளன் என்னும் பெயரையுடைசுவன்-எ-ம். 38

ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்ச தாளினான்
கன்ன வினோளினான் கமலம் கண்ணினான்
றன்னுயி ராமென வுலகிற் றங்கிய
மன்னுயி ரனைத்தையும் புரக்கு மாட்சியான்.

(இ-ஈ.) ஒன்னலர்-பகைவரது, பணி நவமண்களையுடைய, முடி-மகுடங்கள், உரிஞ்ச -தேய்தற்குக் காரணமாகிய, தாளினான்-அடிகளையுடையவன், கல்-மலையோடு, நவில்-பழகிய, தோளினான்-புயங்குளையுடையவன், கமலம்-தாமரை மலர்போலும். கண்ணினான்-நேத்திரங்களையுடையவன், தன்-தனது, உயிரா

மென-உயிர்போல நினைத்து, உலகில்-உலகத்தினிடத்து, தங்கிய-பொருந்திய, மன்-நிலையுள்ள, உயிரினைத்தையும்-எல்லாவுயிர்களையும், புரக்கும்-காப்பாற்று கின்ற, மாட்சியான்-பெருமையையுடையவன், எ-ம்.

பகைவர் தம்மேற் கருணை பிறப்பிக்கவேண்டிப் பவுமுறையாகத் தம் முடிக ளவனடிகளிற்பட வணங்குதலாலே, அம்முடிகளுக்குத் தேய்வு கூறப் பட்டது. தின்மையும் பருமையுந் திரட்சியும்பற்றித் தோள்களுக்கு மலை ம், மலர்ச்சியுந் குளிர்ச்சியுந் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும்பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலரும், உபமானமாக்கப்பட்டன. தூல உடம்பழியினும் உரழியாது வேறுடம்புபெற்று நிற்குமாதலின், மன்னுயிரென்றார். அது பதிபசுபாச மூன்று நித்தியமென்கிற சைவாகமத்தாலுணர்க. உயிரினைத்தையு மென்றத னை, பரவைவிலங்கு முகலியவுங்கொள்க. இங்கே புரத்தல், பகைபிணிமுத லியவற்றைத் துன்பம் வராமற் காக்கல்.

(க-து.) பகைவர் முடிபடுத்தாட்களையும் மலையோடு பழகிய தோட்க ளையும் தாமரைக்கர் கண்களையுமுடையவன் கன்னுயிரைப்போல மன்னுயி ரைக் காப்பவன்-எ-ம். 39

பொருசிலைவேனில்வே ளளையபொற்பினுன்

அருவரையாமென வகன்றமார்பினுன்

கரைபொருமுடைத்திரைக் கடலந்தானையான்

நிருகுவெஞ்சினக்கனி றனையசீற்றத்தான்.

(இ-ஈ.) பொரு-போர்-செய்கின்ற, சிலை(கருப்பு)விலலை. டைய,வேனில்- வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேளையை-மன்தனைப்போலும், பொற்பினுன்-அழ கினை டையவன், அரு-அரிய, வரையாமென-மலையைப்போலும், அகன்ற- பரந்த, மார்பினுன்-மார்பினையுடையவன், கரை-கரையோடும், பொரு-போர் செய்கின்ற, முடை-புலாளுற்றம்பொருந்திய, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்- கடல்போலும், தானையான்-சேனைகளே. டையவன், நிருகு-மாடப்பட்ட, வெஞ் சினம்-வெவ்விழு கோபத்தையுடைய, களிநையை, களிநுபோலும், சீற்றத்தான் கோபத்தையுடையவன், எ-று.

மன்மதனுக்கு வேளிற்காலத்திலே போர்த்தாழிற்கண்ணே ஊக்கமுங் களிப்புமுண்டாநல்பற்றி அப்போது அவனுடம்பு பூரித்து அழகுசிறந்து விள ன் சமாதலால், பொருசிலைவேனில் வேளென்றார். அருவரையாமெனவென்ற மையால், பகைவர் படைக்கலங்களா லுறடையாததிட்பமுங் குறிக்கப்படுகின் றது. அளவு காணப்படாமையும் பூமிமுழுதுஞ் சூழ்தலும் பற்றி, சேனைக்குக் கடல் உவமையாக்கப்பட்டது. அக்கடலைகள் போலச்சேனையி னன்னவகுப்பு கள் ஒன்றன்பி னென்றாக வெழும்பி யிரைந்து கொண்டு பின். வாங்காது சென்று பகைவரை மோதுதலாலும், புலாளுற்றம்-பகைவாரிறைச்சியு முதிர முந்தோய்ந்த படைக்கலங்களின் மாறுமையானும், கரைபொருமுடைத்திரை

யென்னுமடைகள் கடலுக்குச் சேர்க்கப்பட்டன, யானைப்பால மறைத்ததற் குறியகாலத்தே மறைத்து வெளிப்படுத்தற்குரிய காலத்தே வெளிப்படுத்த லால் திருகுசிறமென்றும், அச்சிற்றத்திற்கு யானையை உபமானமாக்கினர், இதை “பொள்ளெனவாங்கே புறம்வேரார் காலம் பார்த்துள் வேர்ப்பொள் ளியவர்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) மண்மதனை சிகரழகையும் மலையை நிகர்மாற்பை ம் கடலை நிகர் சேனையையும் யானைநிகர் கோபத்தை யு முடையவன்-எ-ம். 40

வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணிலா வுமிழ்
திங்களங் கவிகையான் திகிரி யொன்றினால்
அங்கண்மா நிலமுழு தளிர்க்கு மாற்றலான்
மங்குலி நெழுமடங் குதவும் வண்கையான்.

(இ-ஈ.) வெங்கலி-தீயவறுமையாகிய, இருள்-இருளானது, கெட-அழிய திங்கள்-சந்திரன்போல, அம்-அழகிய, வெள்-வெள்ளிய, நிலா-நிலவை, உமிழ்- வீசுகின்ற, கவிகையான்-குடையை யுடையவன், திகிரி யொன்றினால்-ஏகசக் கிரத்தினால், அங்கண்-அழகியவிடத்தை டைய, மா-பரிய, நிலமுழுது-பூ மியனைத்தை ம், அளிக்கும்-அரசாளுகின்ற, ஆற்றலான்-வல்லமையை யுடையவன், மங்குலின்-மேகத்தினும், எழுமடங் கு-எழுபங்குதிகமாக, உதவும் கொடுக்கின்ற, வள்-வளம்பொருந்திய, கையான்-கையை யுடையவன், எ-று,

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலாலே, அவனரசாட்சி விளக்குதலும் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்வரசாட்சியேயாவரும் வறுமையோய்தீர்த்து பெஞ் செல்வத்தராய் வாழ்த்தற்குக் காரணமாகையால், வெங்கலியிருள்கெட வெண்ணிலாவுமிழ் திங்களங் கவிகையென்றார். திகிரி யொன்றினால் அங்கண்மாநிலமுழுலளிக்கு மாற்றலானென்றதனால், பல தீவு களையும் கண்டங்களையும் வென்று தன்னானையின் கீழ்ப்படுத்திவாழுஞ் சக்கிர வர்த்தியென்றதாயிற்று. ஏழென்பதோர் தொகைச் சொல்லாதினும் இங்கே பலவென்னும் பொருளதாம். மேகம் நீரொன்றையே ஓர் பருவத்திற் றரும், இவன் கைகளோ வெல்லாப்பொருள்களையு மெல்லாப் பருவங்களிலுந் தரு மென்றதாயிற்று- கைக்குவளமாவது-உத்தம ரேகைகள்பொருந்தி முடிந்தா ளளவு நீண்டிருத்தல்.

(க-து.) உலகெவ்வா மொருடையிலான்பவன் மேகத்தைப்பார்க்கினும் ஏழுபங் கதிகமாகக் கொடுக்கும் கையை யுடையவன்-எ-ம். 41

அருளின துரையுணல் லறத்தின்வேலி சொற்
றெருளுறு கல்வியந் தெய்வ மாக்கடல்
குணிகடற் புவிபுகழ் குணக்குன் றஞ்சுட
ரெரிதவழ லங்கல்லே வரசரேற னுன்.

(இ-ள்.) அருளினது-கருணையினது, உறையுள். வீடாயுள்ளவன், நல்லதத் தின்-நல்ல தருமமாகிய (பயிர்) னது, வேலி-வேலியாயுள்ளவன், சொல்-தூல் களாலே, தெருளுறு (பலவகைப் பொருள்களையும்) அறிந்த, கல்வி-கல்விக்கு, தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மாக்கடல்-பெரியகடலா உள்ளவன், குரை-ஒலிக்கின்ற, கடல்-கடல்போல, புவி-பூமியிலுள்ளோரால், புகழ்-புகழ்ப் படுகின்ற, குணம்-நற்குணங்களெல்லாங் சேர்ந்த, குன்றம்-மலையாயுள்ளவன்-கடர்-ஒளியையுடைய, எரி-நெருப்பானது, தவழ் - தவழ்கின்ற, அலங்கல், மாலையைத்தரித்த, வேல் வேலையுடைய, அரசர்-பகையரசராகிய (யானைகளுக் கு) ஏறான்-ஆண்சிங்கம் போலவன், எ-று.

அருளாவது-பிறையிர்க்கு வந்த வருத்தத்தைக் காண்கின்ற போது மனம்பொருதிரங்கலாம். அதற்கு வீடெனவே-அது அவனிலே நிலையாயிருக்குமென்றதாயிற்று. அறமாவது-அந்தணர்முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரிமுதலிய வாச்சிரமத்தோரும் வேதமுதலியவற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும், விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்யாமைபுமாம். நல்லதமென்று அடைகொடுத்துக் கூறலால் அது புறச்சமயதூல்களிற்கு கூறுநீய்வதற்கு யொழித்து நிற்றல் காண்க. அறத்தின் வேலியெனவே, அவர்களை அவற்றிற்கு பிறழாது நடத்துவனென்றதாயிற்று. கல்வியைப் பொதுப் படக்கூறலால், வேததூண்முதல் தருமநூலீராயுள்ள பதினான்கு வித்தைகளுமெனக்கொள்க. அக்கல்விக்குக் கடலெனவே, அது யாவராலும் உணரப்படாத ஆழமும் கடக்கப்படாத விரிபுமுடைத்தென்றதாம். குரைகடற் புவிபுகழென்றதனாலே, கடலினையெயொலிபோலப் புவியிலே புகழொலி யெப்போது மெழுதல் சொல்லப்பட்டது. இங்கே குணமெனப்பட்டவை, இவ்வைந்து பாட்டினுள் சொல்லாதொழிந்த ஏனைய நற்குணங்களை. எரிதவழலங்கல்வேலரசரென்றதனாலு, பகையரசரென்றதாயிற்று. அவ்வரசு அங்ஙனஞ் சிறுத்ததமையால், இவ்வேடு பகைத்தற்குத் தகுதிடையராதல் தோன்றுகின்றது. புவிபுகழ் குணக்குன்றென்றதனாற் பெருங்கீர்த்தியும், அரசரேதனா னென்றதனாற் பெரும் பிரதாபமும் விளங்குகின்றன.

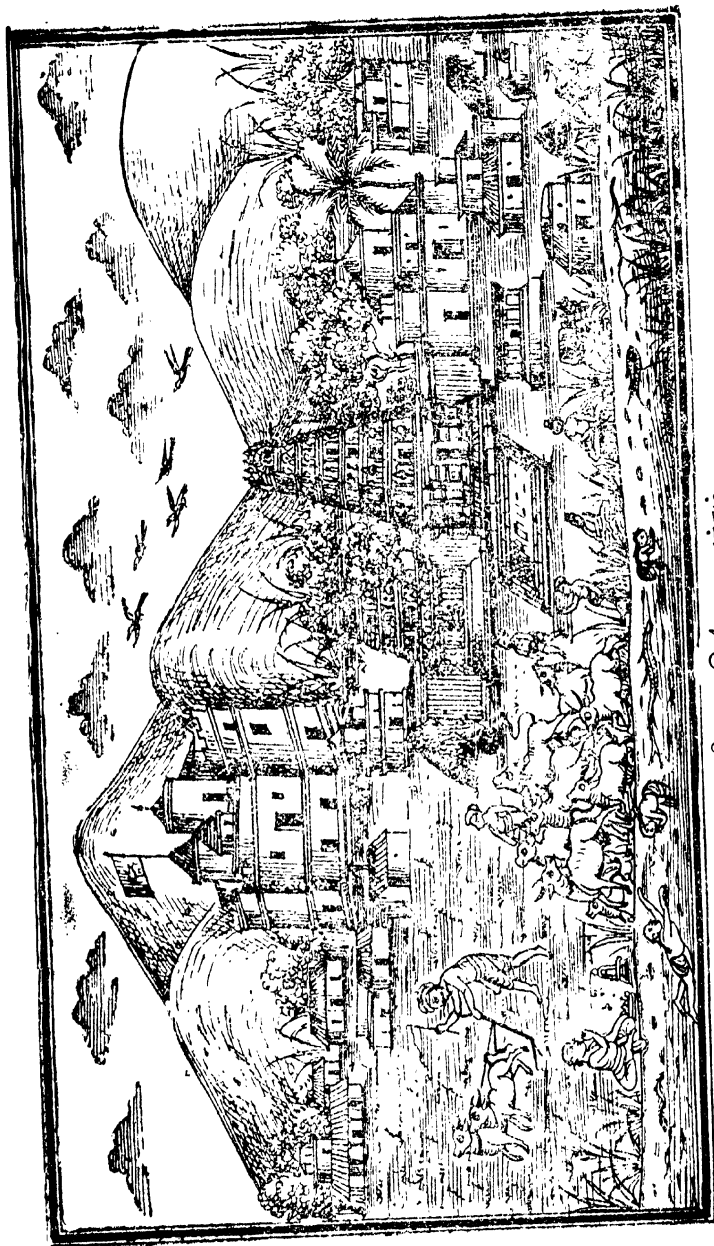
வளமலியென்னும் பாட்டில் மன்னர்மன்னவனென்னு மெழுவாய்நின்ற இப்பாட்டுவரைபுமுள்ள பயனிலகளைத் தனித்தனிகொண்டு முடிந்தது. இவற்றாலே, தெய்வத்தன்மை-பெருங்கொடை-பெருஞ்செல்வம்-ஒப்பிலமுது-நிறைபுலமை - உயர்குலப்பிறப்பு - விளக்கமுடைமை-சதுரப்பாடு - அறவழிநிறல்-இவை முதலியகுணங்கள் சொல்லப்பட்டதனாலே இவ்வரசன் உத்தமநாயகனென்பது பெறப்பட்டது.

(க-து.) கிருபைக்கு வீடானவன் தருமத்திற்கு வேலியானவன். கல்விக்குக் கடலானவன். குணத்திற்குக் குன்றானவன். பகைமன்னர்க்குச் சிங்கமானவன்-எ-ம்.

42

† அவையாவன-வேதம்-4, வேதாங்கம்-6, மீமாம்சை-க, தருக்கம்-க, புராணம்-க, தருமநூல்-க, இவையாம்.

நகரப்படலம்-முற்றிற்று.

நிட.தநாடு 4-வது-பக்கம்.

அன்னத் தைக்கண் னுற்றபடலம்.

[நான் பூஞ்சோலையிற் சென்று அதன் வளத்தைக் கண்டதையும், அவ் வனத்தினிடையிற் றள்ள ஓர் தடாகத்தில் அரசவன்னத்தைப்பற்றினதையும், அதன் துயரத்தைக்கண்டு அதை விடுத்ததையும், சொல் டுகின்றது.]

—o—o—o—

[கலிநிலைத்துறை.]

இன்ன தன் மையனாகிய வேந்தெழிற்றிணிதோண்
மன்னர்மன்னவன் மாறெழில்வகைநலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சவை கணிந்தசொற்றமயந்தியென்னும்
பொன்னங்கொம்புநன் மயலோடும்வகலும்புலம்பும்.

[இதுமுதலொன்பதுபாட்டுகளால் தமயந்தியினது காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி, இதனால் விரகிகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகிய பத்து அவஸ்தைகளுள் காட்சியென்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷண யாதலால், அவள் நளமகாராஜனுடைய உயர்வாகிய குணங்களை கேட்டு அது முதலாகிய ஒன்பது அவஸ்தைகளை யடைந்து வருந்துகின்றமை பொது வகையாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கன்னல்-சர்க்கரைபோல, அஞ்சவை-மதுரச்சுவையினாலே, கனிந்த-முதிர்ந்த, சொல்-சொல்லையுடைய, தமயந்தியென்னும்-தமயந்தியென்கிற பொன்னங் கொம்புநன்-கற்பகப்பூங் கொம்புபோல்பவன், இன்ன-இப்படிப் பட்ட, தன்மையனாகிய-குணநிசபீங்களையுடையவனாகிய-என்று (பூமிபரத் தைத்) தாங்குகின்ற, எழில்-அழகும், திணி-வலிமையும்பொருந்திய, தோள்-களையுடைய, மன்னர்-அரசர்களுக்கு, மன்னவன்-அரசனாகிய நாளனது, மாண்-குணங்களையும், எழில் அழகினது, வகை-வகையையும், நலம்-செல்வத் தையும், கேட்டு (அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு, மயலோடும்-மயங்குதலோடும் வைகலும்- தினந்தோறும், புலம்பும்-புலம்புவான், எ-று.

† அவஸ்தைபத்தாவன:—காணுதல், பெறல்வேண்டல், இடைவிடாது நீனைத்தல், உடம்பு வாடல், தன்வருத்தம் பிறர்க்குச் சொல்லல், நாணத்தி னெல்லேகடத்தல், தன்னாற் காணப்படுகின்றவையெல்லாம் அவ்விரும்பப் பட்டவைபோலுதல், பித்தாதல், மூர்ச்சித்தல் இறத்தல், என்பன. இவற்றுட் காட்சியொழிந்த வொன்பதும், “வேட்கையொருதலையுள்ளுதன் மெலித, லாக்கஞ்செப்பனா வரையிறத்த, னேக்குவெவெல்லா மவையேபோறன், மறத் தன்மயக்கஞ் சாக்காடென்றிச், சிறப்புடைமரபி னவைகளவெனமொழிப” என்பதனாலறிச். வடநூலாருள், ஆக்கஞ்செப்பலையும்-நோக்குவ வெல்லா மவையேபோறலையுநீக்கி, சாகரமென்கிற விழிதுயிலாமையும்-அரதியென்கிற வேற்றுப்புலவொறுப்புக்கூட்டிப் பத்தென்பாராவெனின், அவ்விரண்டும்உள்ளு தலிலடக்கிக்கொள்ளப்படுமென்க.

கன்னல்கவை கனிந்தசொல்லாவது, கேட்டோரை மகிழ்விக்கும் பொருண்யமமைந்த மொழியாம். ஆகவே-அவளது குறைவற்றபுலமை கூறிய வாரூயிற்று. வாடாமையாலு மொளியாலுங் கண்டோர் கண்களி கூர்ச்செய்தல்பற்றிப், பொன்னங்கொம்பு உவமானமாக்கப்பட்டது. அக்கல்வியழகுகளிற்சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற்கு இப்படிப்பட்ட தோள்களே. முக்கியகாரணமென்பது தோன்ற, ஏந்தெழிற் நிண்தோ னென்றார். கல்வி யறிவுடைய மங்கையர் ஆடவரிடத்தே டுன்னே குணங்களையும் அதன் பின்னே அழகையும் அதன்பின்னே அவ்விரண்டுங் கொண்டு காம்பலின்பத்தை யனுபவித்தற்சூதுணைக்காரணமாகிய செல்வத்தையும் விரும்புவராதலால், அம்முறையே மாணெழில் வகைநலங் கேட்டானென்க. அழகின் வகையாவன-கை கால் கண் முதலிய வவயவங்களி னளவையு நிறத்தையும்பற்றிய இயற்கையழகின் கூறுபாடும், ஆடபணிமுதலியவற்றூற் செய்யுகொள்யப்படுஞ் செயற்கையழகின் கூறுபாடும். மயலொடு மென்னு மும்மை-மற்றெல்லா வவஸ்தைகளையுந் தழுவினின்றது. புலம்பும்-என்றது “பல்லோர் படர்க்கை டுன்னிலைத்தன்மை-யவ்வயின் மூன்று நிகழுங்காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவியொடு கொள்ளா” இவ்விதியால் புலம்புவானென்றாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியானவள் நளனது குணதிசயங்களைக்கேட்டு மையலுற்றுப் புலம்புவாள்-எம். 1

தாதனோந்திவண்டுகண் படுகுழற்றறைய
லேதமற்றதன் னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யாதரத்தின்வே ளாணையிற்பயி ளுநெஞ்சதனைத்
தூதுவிட்டன டோன்றல்பாற்றுறந்தனடுயிலே.

[இதனால் இடைவிடாது நினைத்தலும், அதனாளுடைய விழிதுயிலாகையுஞ், சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டு - வண்டுகளானவை, தூது-மலர்ப் பொடியை, அனோந்து-பூசி, கண்படு-தூங்குதற்கிடமான குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்-தமயந்தியானவள், ஏதமற்ற-குற்றமற்ற, தன்-தனது, எழிற்கு-அழகுக்கு, இணையாமென (இவனழகு) சுகுதியாமென்று, எண்ணி-நினைத்து, ஆதரத்தின்-ஆசையினாலே, வேள்-வன்மதனது. ஆணையில்-ஆக்கினையிலே, பயிலும்-தங்காநின்ற, நெஞ்சதனை (தன்) மனத்தை, தூது-தூதாக, தோன்றல்பால்-அரசனிடத்திலே, விட்டனள்-அனுப்பினவளாகி, துயிலில்-நித்திரையை, துறந்தனள்-இழந்தாள், எ-று.

அழகினாலே தனக்குயர்ந்தவளேயன்றி யொப்பவ ளொருத்தியிருக்கினும் அதுவே தன்னழகுக்குக் குறைவாமென்று, கொள்வளாதலால், அக்குறைவு மில்லையென்பது தோன்ற, ஏதமற்ற தன்னெழிற்கெனச் சொல்லப் பட்டது. இங்கே இணையென்பது-மாற்றையுயர்ந்த பொன்னுக்கும் மாசில்லாத மணிக்கும்,

போலத் தன்னழகுக்கும் அவனழகுக்குமுள்ள தகுதியாம். வேளாணியிற் பயி லுதல்-தன்னுரிமைகெட்டு மண்மதன் எவ்வழியே நடத்துகிறானோ ஆவ்வழியே நடத்தல் நெஞ்சைத் தூதுவிடல்-நளனிடத்தே மிக்ருமச் செலுத்துதலாம்; அ தாவது-இடைவிடாது நினைத்தலென்க. இனவண்டு தாநினைத்து கண்படுகுழற் றையல் துயிலைத் துறந்தனனெனவே, தன்னையடுத்த அஃறிணை யுயிர்களுக் கும் நித்திரைசெய்தற் கிடமாயுள்ளவன்தான் அதனை இழந்தனளோவென்னு மிரக்கத்தைக் தோற்றுக்கின்றது.

(க-து.) தமயந்தி தன்மனதை நளனிடத்துத் தூதுவிட்டனள் அதனால் நித்திரையை விட்டனள்-எம். 2

மின்னிலங்குவேனளன்பெயர் கேட்டிடும்விரைவாற்
பொன்னின்வார்கழல் விதர்ப்பர்கோன்போவைபோந்து
மன்னரியாரினும் வந்தியர்நிடதனைத்தெடுப்ப
வன்னவன்புகழ் கேட்டலும்புகமுற்றயரும்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் கேள்வியிருப்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மின்-மின்னல்போல, இலங்கு-விளங்காநின்ற, வேல்-வேலையு டைய, நளன்-நளன்காரானது, பெயர்-நாமத்தை, கேட்டிடும் - கேட்கவேண் டென்கிற, விழைவால்-ஆசையினாலே, பொன்னின்-பொன்னாலாகிய, வார்- நீட்சிபொருந்திய, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-விவர்ப்பதேசத் தாருடைய அரசனது, போவை-பெரியசபையினிடத்து, போந்து (அவனைத் தொழுதற்குச் செல்கின்றவன் போலச்) சென்று, மன்னரியாரினும் அரசர்ப லரினும், வந்தியர்-புகழ் வாரானவர், நிடதன்-நிடததேசத்தரசனை, ஏத்தெடு ப்ப-அநிகமாகப்புகழ், அன்னவன்-அப்படிப்புகழ்பெற்றவரசனது, புகழ்-கீர்த்தி யை, கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே, புகழ்-மெய்யம்மயிர்ச்சிவிர்த்தலை, உற்று- அடைந்து, அயடும் (தமயந்தி) வாடுவான், எ-று.

நளன்பெயர் கேட்பவென்னுது கேட்டிடும் விழைவாவென்றதனால், போந்து என்றதற் றத் தந்தையைத் தொழச்செல்கின்றவன்போலச் சென்றெ ன்று பொருள் கூறப்பட்டது. நற்குல மகளிர்க்கு விவாகமாளத் தந்தையைத் தொழுதலும், விவாகத்தின்பின் கணவனைத் தொழுதலு நித்தியவிதியாமென்க நளன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவுனாலே வந்தியரவனைப் புகழுஞ் சமயநோக்கிச் சென்றனென்க. ஒரு பெரியவரசன்முன்னே பலதேசத்தாசர் குணங்களை யு முள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல் வந்தியர்கடனாதலால், அவர்நளன்குணத்தையே யயர்த்திப் புகழ்ந்தாரென்க. புகழ்த்தா லவன்மே லவனாக் காசையிருந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புகழ்த்தல்-உவகைச் சுவையைப்பற்றிய விநலாம். இப் படிப்பட்டவனை யெனக்குக் கணவனாகப் பெற்றிலே நென்னுமுள்ள நிகழ்ச் சியே அயர்த்தற்குக் காரணமாதல் தோன்றுகின்றது.

(க-து.) தமயந்திதன் பிதாவின் அவையிற்சென்று வந்தியர் நளனைப் புக ழ்க்கேட்டு வருந்துவான்-எம், 3

(அறுசீர்க்கழிநெடி. லடி. விருத்தம்.)

அன்னங்கனையொழியாமண்ணி லாடவற்றெரிதிரென்னுக்
கனங்குழையவரான்மன்னர்க் கோரொருகுற்றங்காட்டி
யினஞ்செய்வண்டி மிருந்தண்டார் நளனலாதில்லையென்று
மனங்களித்துரைப்பக்கேட்டு மம்மர்நோயுழக்குமாதோ.

(இ-ள்.) அநங்கனே - மன்மதனே, ஒழியா-ஒழித்த, மண்ணில்-பூமியின்
கண், ஆடவன்-ஒருகாளையை, தெரிதிரென்னு-ஆராய்ந்தெடுக்கென்று சொல்
லி, கனம்-பொருந்திய, குழையவரால்-காதலனையுடையமகளிரால், மன்னர்
க்கு-மற்றையரசர்களுக்கு, ஒரொருகுற்றம் ஒவ்வொரு குற்றத்தை, காட்டி -
சொல்லித்து, இனஞ்செய் - கூட்டஞ்செய்கின்ற, வண்டு-வண்டுகளானவை,
இமிரும்-ஒலிக்கப்படுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையை யு
டைய, நளனலாது - நளராஜனல்லாமல், இல்லையென்று (ஒருவனு) மில்லை
யென்று மனம்-நெஞ்சத்தில், களித் து-மகிழ்ந்து, உரைப்ப (அவர்) சொல்ல,
கேட்டு (தான்) கேட்டு, மம்மர் - மயக்கமாகிய, நோய் - நோயிலே, உழக்கும்
(தமயந்தி) வருந்துவான், எ-ம்.

“அந்நகுவிவருமொழிப் பொருளையின்மை பிறிதமறையினு ளொன்
ருக்கும்” இவ்விதியால் அங்கமிலான அநங்கன் என்றாயிற்று. மன்மதனுக்கு
அழகு நிறைந்திருந்துங் காணத்தக்க அங்கமில்லாத குறையுள்ள தேன்பது
தோன்ற, அனங்கனென்றும்; அக்காரணத்தினாலே அவனதழகு பயன்படுவ
தன் தென்பதுகருதி, ஒழியாவென்றும்; விண்ணவாழ்கின்ற மன்மதனே பொ
ழிக்கவே தண்டாபூபக நியாயத்தினாலே மற்றை விண்ணவா மொழிக்கப்பட்ட
மையினான், மண்ணிலாடவனென்றும் சொல்லினான். எல்லாவையவங்களி
னழகு மொருவனுக்கே யமைதலறிதாதலால் வொவ்வோரசனுக்கு மொவ்
வொரு குற்றங்கூறி நளனிடத்தெல்லா வவயவங்களினழகு மிழத்தல்பற்றி
நளனேக்கூறி அதனைப் பின்னும் வலியுறுத்தற்கு உள்ளென்னொது அலதில்லை
யென்றார். அவன் குணங்களைச் சொல்லும்போது சொல்லுகின்றார்க்கே மன
மகிழ்ச்சி யுண்டாதலால், மனங்களித் துரைப்ப வென்றார் [அனங்கனென்
னும் விசேடியம் அதன் பொருளாகிய மன்மதனே விலங்குகுற்றக்குத் தகுங்கருத்
தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே, கருத்தடைகொளி யணியாம்.]

(க-து.) நளனே அழகுள்ளவெனென்று மாதர் சொல்லக்கேட்டுத்-தமயந்தி
வருந்துவான்-எ-ம்.

4

பாளையங்கமுகிற்றாவிப் படுபழஞ்சிதறிவானே
தானேதாமஸ்ரயிற்றுஞ்சந்தன் பணைநிடதநாட்டி
நீள்வனங்கேட்பாள்போலத் துதர்பானிருபன்சீர்கேட்
டாளிமொய்ப்பினனைபெண்ணி யணிமுலைநோக்கிச்சோரும்,

(இ-ள்.) பாளை-பாளையனாவை, வாய்-பொருந்திய, கழுவில்-பாக்குமரத்தின்மேலே, தாவி-பாய்ந்து, படு-குலைகளிலுள்ள, பழம், கனிகளை, சிதறி-உதிர்ந்து, வாளே-வாளமீன்களானவை, தாள்-நாள்த்தையுடைய, தாமரையில்-தாமரையிலர்களிலே, துஞ்சும்-துங்கப்பெறுகின்ற, தண்-தண்ணீர், பனை-கழனிகளையுடைய, நடதநாட்டின்-நிததேசத்தினது, நீர்வளம்-பெரியவளத்தை கேட்பாள்போல, சூதர்போல, சூதர்பால் (அங்கிருந்வந்து) புகழ்வோரிடத்து, நிருபன்-அரசனது, சீர்-சீர்த்தியை, கேட்டு-கேட்டறிந்து, ஆளி-சிங்கம்போல் பவனுடைய, மொய்ம்பு-தோள்களாகிய, இனனை - இனத்தை, எண்ணி-நீனைத்து, அணி-ஆபரணங்களையுடைய, முலை (தன்) முலைகளை, நோக்கி-பார்த்து, சோரும் (தமயந்தியானவள்) வாடுவாள், எ-று.

அந்நாட்டின் வளத்தைக் கேட்பாள்போல நளன்சீரைக் கேட்டலாவது; நளனை முக்கியப்பொருளாகக் காட்டாமல் அந்நாட்டையே முக்கியப்பொருளாகக் காட்டி அதைத் தொடர்ந்துவருகிற அவனது சீரைக் கேட்டலாம். அதைக் கேட்கும்பாது மற்றை நாட்டுவளங்களினுமிது பெரிதாதலின் அவற்றை யொழித்து இதனைக் கேட்கின்றாளென்று கொள்ளுதலால், அவளிடத்தே ஐயமுற்றிலவென்பது தோன்ற நீள்வளமென்றார். இவண் முலைகளோடு சேர்த்து அவன்றோன்சீர் தகுதியாகவினமாதலால், இன்னெனப்பட்டது, பொருத்தம் பார்த்தற்குத் தோள்கள் காணப்படாமையாலும், அவற்றை மனத்தாலெண்ணி இவற்றைக் கண்களாலேபார்த்தாளென்க. அவ்விரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டென்றறிதலாலே, அவ்விரண்டுஞ் சேர்தலால், வருமின்பத்தைப் பெற்றிலெனென்று வாடினாள். [நாட்டுவளங் கேட்கையாகிய கபடத்தினாலே நளன் சீர்கேட்கையாகிய தன்விரூப்பத்தைச் சாதித்தலாலே, பிறிதினவற்சியணியாம்.]

(க-து.) தமயந்திபுகழாளரிடத்து நடதநாட்டுவளங் கேட்பவள்போல நளன் சீர்த்தியைக்கேட்டு அவனைச்சீரைக் கனதனங்களெப்பார்த்து வருந்துவாள் எ-ம்.

5

ஒவியத்துறைகைபோய வொருவனை யுருவின்மிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர் கன்னிரீதிட்டுகென்னத்
தாவருமெழிலிற்கேட்டத் தானுமந்நாணமாக
மேவரவினிதுநோக்கி மெய்ம்மயிற்பொடிக்குமீன்றே.

[சித்திரக்காட்சி தனவிற் காட்சிமுதலியவை விரகிகளுக்கு வினோதோபாயங்களாகையாலே இதனால் சித்திரக்காட்சி விருப்பஞ் சொல்லப்பெின்றது.]

(இ-ள்.) ஒவியம்-சித்திரவித்தையினது, துறை-வழியிலே - கைப்பாய-வல்லவனாகிய, ஒருவனை-ஒருவனைப் (பார்த்து) உருவின்.- அழகினாலே, மிக்க (யாவரினும்) மேற்பட்ட, காவலனொருவன்-ஒரு அரசருமாரையும், மற்றோர் வேறொரு, கன்னியையும், நீ - நீயென்ன - நீ யெழுதுகுவென்று சொல்ல, தாதரும்-வருத்தஞ்சேர்த்து, நீயெழுதுகுவென்று சொல்ல, கோட்ட (அ

வ்விருவர் வடிவங்களை யு மவ) னெழுத-தானும் (விரும்பிய) தானும், அந்நளனு
மாக (விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக, மேவர-பொருந்த, இனிதின்-இனி
தாக, நோக்கி-பார்த்து, மெய் உடம்பிலுள்ள, மயிர்-மயிர்களானவை, பொடிக்க
கும- சிலிர்த்தப்பெருவான் (தமயந்தியானவள்) என்று.

ஒருவனையென்பது பார்த்தென்னுஞ்சொல் வருவித்து முடிக்கப்பட்டது;
இது சொல்லெச்சம். “சொல்லெனெச்சமுன்னும்பின்னுஞ், சொல்லனவல்ல
தெஞ்சுதலின்றே” எழில்-வண்ணம், அழகு, கைபோதல்-சிறுமைபோதல். தன்
சொற்குறிப்பிற்றுதன்விருப்பத்தின்படி, யெழுதவேண்டலால், ஒவியத்துறை
கைபோய வொருவனைப்பார்த்தானென்க மனமதன்முதலியோரையொழித்து
நாற்றிசையினும் புகழ்பெற்ற நளனென்று உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுதற்கு
உருவின் மிக்கவெண்ணொது, உருவின்மிக்காவலொருவனென்றும், அது
வரையிலவனோடு சம்பந்தமில்லாதவளுங் கன்னிகையுமாகிய தன்னைக் குறிப்
பித்தற்கு ஒருந்தியென்னொது, மற்றோர் கன்னியென்றங் கூறினான். அவ்வெ
ழுததலிலே அவனுக்கு மனவுக்கமுண்டாதற்பொருட்டு வேண்டிக் கோடல்
பொருள்படத் தீட்டுடென்னொது, தீட்டுகுவென்றான். அவ் வருதப்பட்டவைவிப
ரீதப்படாமல் தனது விருப்பத்தின்படியே யமைதலால் தானுமந்நளனுமாக
நோக்கினான்க, தன்னுருவங்காணப்பட்டிருந்தலாலும் ந்நளனுருவஞ்செவிப்
புலவுணர்ச்சியைக்கொண்டி பார்த்தரிய வேண்டிதலாலும் முன்சொல்லப்பட்ட
முறைப்படி, அந்நளனுந் தானுமாகவன்றித் தானு மந்நளனுமாகக் கண்டாள்
ன்றான். மயிர்பொடித்தல்-உவகைச் சுவைபற்றிய விறலாம்.

(க-து.) சித்திரனெழுதிக்கொடுத்த இருபடங்கனையுந் தமயந்திபார்த்துப்
புளகமடைந்தான்.

6

வள்ளற்றாரகலந்தன்னில் வனமுலைதீளைக்கவெண்ணு
முள்ளத்தாங்கனவிற்காணு தொழிந்தநாளானதோகங்கு
னள்ளிற்கூர் துயிலிற்காணு நண்பொருள் காணுங்கொல்லோ
மெள்ளத்தான்விதியாற்காட்டுஞ் செயலினைவிலக்கலாமோ.

[இதுமுத லிரண்டுபாட்டுகளால் கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-பா.) வள்ளல்-நளமஹாராஜனது, தார்-மூலையையுடைய, அகலந்தன்
னில்-மாற்பினிடத்தே, வனம்- சித்திரத்தையுடைய, முலை - முலைகளானவை,
தீளைக்க - அழுந்தானிற்சு, எண்ணும் (அவனை) இடைவிடாது நினைக்கின்ற,
உள்ளத்தான்-மனத்தையுடைய, தமயந்தியானவள், கனவில்-சொப்பனத்திலே
காணுது-காணுதிருக்க, ஒழிந்தநாள்-கழிந்தநாளும், உளதோ-உண்டோ (இல்லை)
காணு (முன்) காணப்படாமல், நண்-நண்ணிய, பொருள் - ஒருபொருளை, கங்
குல்-இரவினது, நள்ளில்-நடுவிலே, கூர் - செய்யப்பட்ட, துயில் - நித்திரையி
னால், காணுங்கொல் (ஒருவன்) காண்பானோ (வெளில்) விதியால்-ஊழினால்,
காட்டும் (அதனைக்) காட்டுகின்ற, செயலினை (அந்நித்திரையின்) செயலாகையு,

மெள்ளத்தான்-விரையாமலேஹும், விலக்கலாமோ (அசம்பவமென்று) விலக்கலாமோ (ஆகாது) எ-று.

தினேக்கவென்னும் வினையேச்சம், காணாதன்னுமேதிர்ப்பறையின் முதனிலைத் தொழில்கொண்டது. முன்னே துயிலைத் துறந்தனளென்பதனோடு இங்கே பலநாள்களினுந் துயின்றபின் வருவதாகிய, கனவுகண்டா னென்றது மாறன்றோவெனின், அவனை இடைவிடாது சிந்தித்திருப்பவளுக்கு நெடுங் கால வசனையாற் சிறிதுகண்ணுறக்கம் வருவதன்றிப் பழையபடி நித்திரை செய்திலென்க. நளனைத் தனக்கு நாயகனாக இடைவிடாது சிந்திக்கின்றவ ளாகிய தமயந்தியானவள் தினந்தோறும் கனவிலே தன்னைப் புணருகின்றவ னாக அவனைக் காண்கின்றாளென்றும், ஒருபோதல் அசம்பவமன்றோவென் கிற சங்கைக்கு-அந்நித்திரையானது தன்னாலேயன்றி ஊழ்வலியினாலே அப் பிடிப்பட்ட பொருளையும் காட்டுதலால் அதனை அசம்பவமென்னலாகாதென் றும், சொல்லியதாம். இங்கே காணுதலுக்குக் கட்பொறிமாத்திரத்தாலன்றி மற்றைப்பொறிகளா லனுபவித்தலுங் கொள்க. [விதியாற்காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமோவென்னும் பொதுப் பாடலாலே நளனைக்கண்டிலாத தமயந்தி கனவிலே அவனைக்காணுதலாகிய கிரப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே, வேற் றப் பொருள்வைப்பணியாம்]

(க-து.) தமயந்தி நளனைக் கனவிற்காணு தொழந்தனளில்லை. கண்ணிற் காணுதபொருள் கனவிற்காணுது காணாத நளனைக் கனவிற்கண்டது விதி கூட்டுஞ் செயல்-எ-ம்.

7

கட்புலனென்னுந்தூய கதவடைத்திதயமேய
வுட்புலனோடுங்கனோக்கி யுறுதுயிலென்னுந்தோழி
புட்குலஞ்சுமலும்வைவே லிறையெழிற்பொலிவுகாட்டு
முட்பொதிபசுந்தாட்செய்ய முளரிபோன்முகத்தினுட்கே.

(இ-அ.) தூய (நீர்த்துளிகளைத்) தூவிய, கட்புலனென்னும்-கண்ணிமைக னென்கிற, கனோ-கதவுகளை, அடைத்து சாத்திக்கொண்டு, இதயம் - நெஞ்சமா கிய (தன்வீட்டுள்) மேய-தங்கிய, உட்புலன் - மனமானது, ஒடுங்க - அடங்க, நோக்கி (அச்சமயம்) பார்த்து, உறு-அடைந்த, துயிலென்னும்-நித்திரையென் கிற, தோழி-பாங்கியானவள், புட்குலம் - பறவையினமானது, சுமலும்-வட்ட மிடப்பெறுகின்ற, வை-கூர்மைபொருந்திய, (வல்-வேலையுடைய, இரை-நள மகாராஜனாகிய, எழில்-அழகினது, பொலிவு - பெருக்கத்தை, முள்-முள்ளாக ளாலே, பொதிநிறைந்த, பசு - பசிய, தாள் - தண்டையுடைய, செய்யமுளரி போல்-செந்தாமரை மலர்போலும், முகத்தினுட்கு-முகத்தையுடைய தயயந் திக்கு, காட்டும்-காண்பிப்பாள், எ-று.

தூவுதல் வினைக்கு அவாய் நிலையாலே நீர்த்துளிகளென்கிற செயப்படுபொ ருள் வருவிக்கப்பட்டது. பிறர் தனக்கெதிராகதிருக்கக் கதவடைத்து வீட்

மேனே தனித்திருந் தெண்ணுவான்போல, மனமானது உவங்கள் தனக்கே திராகாதிருக்கக் கட்பொறிவாயிலி னிமைக்கவடைத்து நெஞ்சமாகிய தனதி டத்தே தங்கி நெடும்பொழுதெண்ணியதாற் சோர்ந்ததென்க. உட்புல னெடுங்க வென்றதனால், மற்றை மெய்வாய் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளிற் செல் லாமையும் பெறப்படுகின்றது. ஒருத்திக்கு அரிதான ஒருமறைப்பொருளைப் பிறரறியாமற் கொணர்ந்துகாட்டுந் தோழிப்போல, நித்திரையானது தமயந்தி க்கு அவன் கண்களும் அந்தக்கரணமு மறியாமல் மறைத்து நளனெக்காட்டிய தென்பதாம். கனவிற் காட்சியறிவும் மனத்தாலன்றி யுண்டாவதில்லையே அப்படியிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக்காட்டியதெனின, இங்கே பொ றிகளோடுகூடிய மணத்துக்கே மறைத்ததெனக்கொள்க. எதனைக்காகவே யன்றிப் பறிக்கப்பட்ட மலர்சிமழைத் தெட்டிப்போகாத் மலரென்பது தோன்றற்கு, முட்பொதி பசுந்தாளென்னுமடை கூட்டிச் சொல்லப்பட்டது போலும். [இது உருவகவணி.]

(க-து) நித்திரையென்னும் பாவகியானவன் நளனது அழகைத்தமயந்திக்குக் காட்டுவான்-எ-ம். 8

தாமரைமுகங்கள் வாட்டுந் தண்பனிக்காலந்தன்னிற்
காமர்வெம்பனீட்டித்த வண்ணமுங்கணவர்த்தீர்த்தோ
ரேழுறுவேனிற்கால மிரவுநீட்டித்தவாறுந்
தாமமென்கூந்தற்செவ்வாய்த் துடியிடைதுயரவன்றோ.

[இதனால் நினைத்தலாது ண்டாகிய துயிலாமை சொல்லப்படுகின்றது-]

(இ-ள்.) தாமரை - தாமரைமலர்களுடைய, முகங்கள் - முகங்களை, வாட் டும்-வாடச்செய்கின்ற, தண்-தண்ணிய, பனைக்காலம் - பனிக்காலமானது, தன்னில்-தன்னிலே, காமர்-அழகிய, வெம்பகல்-வெவ்வியபகலை, நீட்டித்த தண்ணமும்-நீள்வித்தபடியும், கணவர் (தம்முடைய) நாயகரினின்றும், தீர்த்தோர் - நீங்கினமாதர், ஏம்-மையிலே, உறு - அடைதற்குக் காரணமாகிய - வே னிற்கலாம்-வெயிற்காலமானது (தன்னில்) தன்னிலே, மெல்-மெல்லிய, கூந் தல்-கூத்தலையும். செம் - செய்ய, வாய் - வாயையும், ஈடி - உரிக்கைபோலும், இடை-இடையையும் உடைய தமயந்தியானவன், துயர்-துன்பப்படுதற்கேயா தும், அன்றோ (இது) ஆச்சரியம், எ-ம்.

இருபத்தெட்டுநாழிகைப் பகல் ளள மார்கழிபுந் தை மாகிய முன்பனிப் பருவத்தையே தண்பனிக்காலமென்றொன்றும், இருபத்தெட்டுநாழிகை இர வுள்ள ஆனியும் ஆடியுமாகிய முதுவேனிற் பருவத்தையே வேனிலென்றொன்றுக்கொள்க. தாமரைமுகங்கள் வாட்டுமென்றதனாலும், கணவர்த்தீர்த்தோ ரேழுறுவேன்றதனாலும், அவ்விருவகைக்காலங்களுக்குந் கொடுமையே சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்தபகலும் வேனிர்காலத் திலே குறைந்த இரவும் மிகுந்து தோன்றுதல் சாத்திரத்திற்கு மறுபவத்திற் கும் வீரோதமன்றோவேனின், விரகிகளுக்குக் கணப்பொழுது நெடுங்காலமா மென்பதனால் வீரோதமில்லையென்க.

(க-து.) பனிக்காலம்பகலே நீட்டித்ததும் வேனிற்காலம் இரண்டீட்டித்ததும் தமயந்தி துயரப்படத்தான்-எ-ம். 9

மணியெழுவனையதோளார் மனவலியகற்றந்துத்திப்
பணவரவல்குற்செவ்வாயப் பைந்தொடிகுணனூலாக
வணிகளர்கீர்த்திமுத்தங் கோத்தனனரசர்சென்னி
தணிவறவிளங்குபம்பொற் றுமரைத்தாளினுனே.

[இதுமுத்தம் பதிலெரு பாடல்களால் நளராஜரூபைய காமலிரூப்பத்
தைச் சொல்லத்தொடங்கி, அவன் தமயந்தியினுயர்வாகிய குணத்தைக் கேட்
டமையை இதனாற் சொல்லுகிறார்.]

(இ-அ.) அரசர்-அரசருடைய, சென்னி-தலைகளிலே, தணிவற-ஒளியில்
லாமல், விளங்கும்-விளங்குகின்ற, பையம்பொற்றுமரை-பசிப்பொற்றுமரை
மலர்களாகிய, தாளினான்-அடிகளையுடையநளமகாராஜனாவன், அரவு-பாம்
பினது, துத்தி-கரும்புள்ளிகளையுடைய, பணம்-படம்போலும், அல்குல்-அரை
முன்பக்கத்தையும், செவ்வாய்-செய்யவாயையும், பைந்தொடி-பச்சைவளையல்
களையும் உடையதமயந்தியினது, மணியெழுவனைய - மணித்தான் போலும்,
தோளார்-தோள்களையுடையகாலையரது, மனவலி-தேறியத்தை. அகற்றும்-
நீக்குகின்ற, குணன்-குணமானது, நூலாக-இழையாக, அணி(தன்) - எழுகி
னாலே, கிளர்-விளங்குகின்ற, கீர்த்தி-கீர்த்திகளாகிய, முத்தம்-முத்துக்களை
கோத்தனன் (அவ்விழையிலே) கோத்தான், எ-ம்.

மணியெழுவனையதோளார் அரசிளங்காலையர். படத்திற் கரும்புள்ளிகள்
போல அல்குலுக்கு உரோமமெனக். மனவலியகற்றலாவது, கூற்றங்கொதி
த்து மேல்வரினுங் கலங்காத வவரது மனவலியைக் சேட்கப்பட்ட வளவிலே
கலங்கச்செய்தலாம். குணமெனப் பொதுப்படக் கூறுதலால், அழகுமுதலான
பலவுங் கொள்ளப்படும். அரசனழகினு ண்டாகிய கீர்த்திகளாகிய முத்துக
ளுக்கு அவள்குணம் நூலாகவெனவே, முத்துகளுக்கு நூல்போல அக்கீர்த்தி
களுக்கு அவள்குணம் இன்றியமையாத சிறப்புடைத்தென்பது பெறப்பட்டது.
கீர்த்தி முத்தங்களைக் குணதூலிற் கோத்தல், அவன் தனக்குக் கிடைக்கப்
பெறின் அவன் தனக்குக் கிடைக்கப்பெறின் அவள்குணத்தினாலே தன்கீர்த்தி
விளங்குந்தன்மையை நினைத்தல். [இது குணத்தினாலையும் கீர்த்தியின் முத்
தைடம் ஆரோபித்ததால் உருவகவணியாம்.]

† தைமீ கடை தொடங்கி ஆனிமீ முடிவவரைக்கும் பகற்காலம் 28-நாழி
நாழிகையிலிருந்து-32-நாழிகையளவாக வளர்ந்தும், இதற்கேறிக் இராக்கா
லம்-32-நாழிகையிலிருந்து - 28 - நாழிகையளவாகத் தேய்ந்தும்வரும்; இப்ப
டியே ஆடிமீ கடை தொடங்கி மார்கழி முடிவவரைக்கும் இராக்காலம்-28-நாழி
கையிலிருந்து-32-நாழிகையளவாக வளர்ந்தும் இதற்கேறிக் பகற்காலம்-32-
நாழிகையிலிருந்து-28-நாழிகையளவாகத் தேய்ந்தும்வரும், இது சூரியசுத்
தார்த்தமுதலாகிய கணிதநூல்களாலும் அனுபவத்தாலுமறியப்படும்.

(க-து.) நளமகாராஜன் தமயந்தி ஞ்ணமே நூலாகவும், தன் கீர்த்தியே முததுக்கவாகவும் கோர்த்துக்கொண்டிருந்தான் ஏ-ம். 10

வணப்பினில் வென்றவேந்தை வயங்கொளுங் காலமென்றாக்
கணைத்துவண் டிவருங்கூர்தல் கருதிய விலக்கந்தப்பாத்
தனிப்படை யாகவேறற் கெண்ணினன் றரளஞ்சிர்தக்
குனிக்குமென் கரும்பான்மேரு வில்லியை வெல்லுங்கோளான்.

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் நளராஜனை வெல்லுதற்கெண்ணிய மன்மதன் செய்கையைக் காட்டி அவண்மே லவனுக்குண்டாகும் விருப்பங் குறிக்கப்புகின்றது.]

(இ-வி.) தரளம்-முத்துக்களானவை, சிர்த-உ-திராந்திக், குனிக்கும்-விளைக்கப்பட்ட, மென்கரும்பால்-மெல்லிய கரும்புயில்லினாலே, மேருவில்லியை-மேருவை வில்லாகக்கொண்ட கடவுளையும், வெல்லும்-வென்ற, கோளான் (பெருமையைபுடைய) மன்மதனுனவன், வயம்-வெற்றியை, கொளும்-கொள்ளுதற் கேற்கின்ற, காலமென்றா-கால (பிதுவே) யென்று, வண்டே-வண்டிகளானவை, கணைத்து-ஒலித்து, இவரும்-ஏற்ப்பெருகின்ற, கூர்தல் - கூர்தலைபுடைய தமயந்தியானவள், கருதிய (தன்னாலே) குறிக்கப்பட்ட, இலக்கம்-சூறியினின்றும், தப்பா-தப்பாத், தனி-ஒப்பற்ற, படையாக-ஆயுதமாக, வணப்பினில்-அழகினால், வென்ற (தன்னை) வென்ற, வேந்த-நளமகாராஜனை, வேறற்கு (அப்படையால்) வெல்லுதற்கு, எண்ணினன்-ஆலோசித்தான் ஏ-ம்.

முன்னே மேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவனுயினும் பின்னே உமாதேவியை மணம்புணர்ச் செய்தமையினாலே, கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானனாரா. வயங்கொளுங் காலமென்றது கீர்த்திமுத்தங்களைக் குணநூலிற் கோத்தகாலத்தைச் சட்டிநின்றது. தமயந்தி மன்மதனுக்கு அவனாலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய குறியிலே தப்பாது சென்று தாக்கும் ஒப்பற்ற படைக்கலமாயினென்க, தன்னை அழகில் வென்ற அரசன்மேல் உள்வயிரங் கொண்டு அவனை வெல்லுதற்கான காலமும் படைக்கலமுந் தேடிக்கொண்டிருந்து அவை கிடைக்கப் பெறுதலினாலே வேறற்கெண்ணினனென்க. [வயங்கொள்ள நனைத்தற்கு ஏதுவாகாத வணப்பினில் வென்றமையை யேதுவாகக் குறித்தலால், ஏதுதற் குறிப்பணியும்; கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானெனக் காரணத்தினது தருமங் குறைவாயிருக்கக் காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால், பிறிதாராய்ச்சி யணியும்; 'இவ்விரண்டிஞ் சேர்தலாலே சோவையணியுமாம்.]

(க-து.) மன்மதனுனவன் தமயந்தியைப் படையாகக் கொண்டு நளனை வெல்ல னினைத்தான் ஏ-ம். 11

அணங்கினுக்கணங்குசெய்யு மனிகளரஞ்சிலோதி
குணங்கமழ்குருதியைவேற் கொற்றவன்செவியுருமுன்

மணங்கமழ் தென்றற்றேரோன் வாங்குபைங் கழைவிற்பூட்டுங்
குணஞ்செவிப்பட்டதன்னை வன்மையார்குணிக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அணங்கி றுக்கு-தெய்வமகளிருக்கு, அணங்கு-வருத்தத்தை, செய்யும்-செய்கின்ற, அணி-அலங்கரித்தலாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற அம்-அழகிய, சில்-பான்வட்டத்தகட்டணிபொருந்திய, ஒதி-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, குணம்-சுணமானது, கமழ் - நாறுகின்ற, குருதி-உதிர்த்தையுடைய, வை-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-விலைத்தாங்கிய, கொற்றவன்-நளமகாராஜனதுசெவி-காதிலே, உருபுன்-அடைவதன்முன்னே, மணம்-மணமானது, கமழ்-மணக்கப்பெற்ற, தென்றல்-தென்றலாகிய, தேரோன்-தேரையுடையமன்மதனால், வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட, பைங்கழைவில்-பசியகருப்புவில்லிலே, பூட்டும்-ஏறிடப்பட்ட, குணம்-குணமானது செவி (அம்மன்மதன்) காதிலே, பட்டது-அடைந்தது, அன்னேன-அப்படிப்பட்டமன்மதனது, வன்மை-வல்லமையை யார்-யாவர், குணிக்கற்பாலார்-அளவுசெய்யவல்லவர், எ-று.

அணங்கு-சாதியொருமை. “அணங்குக்குருந் தெய்வப்பெண், பொதுப்பெயர்” என்பதனாலறிக. அணங்கினுக் கணங்குசெய்தல், தன் பேரழகினால் அவர்க்குப் பொருமைவருத்தஞ்செய்தலாம். அல்லாமல் அழகுக்கழகு செய்கின்ற வெனிதாமம் தமயந்தியின் குணம்-அழகமுதலிய பண்பாம். கரும்புவிற் குணம்-அதனது நாளும் “குணமென்பகயிறும் பண்புந்கும்பம் வின்னா ன்நாற்பேர்” என்பதனாலறிக. தமயந்தியின் சணம் நளன்செவியிலடைவதன்முன்னே கரும்புவில்லின் குணம் மன்மதன்செவியிலடைந்ததென்க. நளன்செவியிலடைதலாவது-கேட்டறியப்படுதல், மன்மதன்செவியிலடைதலாவது-இடது கையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலதுகையால் அம்பைத்தொடுத்த நாரியை இழுக்கும் பாழுது அந்நாரிகாதளவிறீசன் படிதலாம். தமயந்தியின் குணத்தை நளன் கேட்பதற்கு முன்னே மன்மதன் அப்பெய்யத்தொடங்குதல் கூடாமையாலே செவி முமுன்னென்பது செவிற்றளவிலென்னும் விரைவைக் காட்டியது. [தமயந்தியினழகையாசன் கேட்டறிதலாகிய காரணத்துக்கு முன்னே மன்மதன் வில்வளைத்தலாகிய காரியம் பிறத்தலுச் சொல்லுதலால், மிகையுயர்வு நவீற்சியணியாம்,]

(க-து-) தமயந்தி குணதிசயமான நளன்காதில் விழுமுன்-மன்மதனவன் விற்பூட்டும் வல்லமையார் சொல்லவல்லார்-எ-ம். 12

கல்வியின் றுறகைபோய காவலன் றன்னை யின்னே
வெண்குல லென்ன நெஞ்சின் விழைவுறு கருப்புநில்லான்
மல்லலம் புலனமூன்றும் வென்றதன் வரம்பில் சீர்த்தி
யல்விலை மென்று மாழியி லுதக்து நின்றான்.

(இ-ள்.) கல்வியின்-கல்வியினது, துறை-வழியில், கைபோய-வல்லவானாகிய, காவலன்-றன்னை-அரசனை, இன்னே-இப்போதே, வெண்குலவெள்ள-

வெல்வேனென்று, நெஞ்சின் (தன்) மனத்தில், விழைவுறு ஆசைகொண்ட, கருப்புவில்லான்-கருப்புவில்லான்- கருப்புவில்லையுடைய (மன்மதனுவன்) அம்-அழகிய, புவனமூன்றும் - உலகமூன்றும் - உலகமூன்றையும், வென்ற (அத்வவரையில்) வென்றசம்பாதிக்கப்பட்ட, தன்-தனது, மல்லல்-வளம்பொருந்திய, வரம்பில்-அளவில்லாத, கீர்த்தி-கீர்த்தியை, அல்கலில்-சுருங்கலில்லாத, ஐயமென்னும்-சந்தேகமென்கிற, ஆழியின்-கட, உருத்து-முழுக்கச் செய்து, நின்றான் (திசைத்து) நின்றான், எ-று.

கல்வியின்றறைகைபோய் காவலனெனவே, வெதாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிலக்குகளை ஐயந்திரியின்றியறிந்து அவ்வறிவினாலே மனைதத்தன் வசப்படுத்தி நிற்பவனென்பது பெறப்பட்டது. அவனைவெல்லுதல் அவன் மனநிலையைக் கெடுத்துக் காமத்திற் கலங்கசெய்தல்-அக்கல்வியறிவினுயர்ந்தோரை இப்போதே வெல்லுவேனென்றாகையால் சாகசமாதலாலே, மன்மதனுக்கு இவனைவெல்ல மாட்டவேனோ மாட்டேனோவென்கிற வுள்ளநிகழ்ச்சி பிறந்து அதனால்துவரையிலே மூன் லகங்களையும் வென்று சம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளுநிற்-மோ நீங்குமோ வென்று சந்தேகித்தானென்க. புதிதாகச் சம்பாதிக்க விடும்பிய ஊதியத்தைக்குறித்துமுபன்று அதுவரையில சம்பாதித்து வைத்திருக்கப்பட்ட முதலையுமிழ்ந்துபோதல் அறிவிலான்செயலாதலால் “ஆக்கவகருதி முதலிழக்குஞ்செய்வீனே-பூக்காரறிவுடையார்” என்பதனாலறிக. [கல்வியின்றறைகைபோய் வென்னுமடை அரசன் மன்மதனுக்கு ஐயந்தரவல்ல நென்னுங் கருத்தை உட்கொள்ளுதலால், கருத்தடையணி அங்கமும் மன்மதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி அங்கியும் ஆகலால்-உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியாம்.]

(க-து.) நனைவெல்ல விருப்புற்ற மன்மதனுவன் தன் கீர்த்தியைச் சந்தேகக்கடலிற் சொரிந்து மயங்குகின்றான்-எ-ம். 13

[இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துனையாற் பூவம்பைக் கொண்டே ஆண்மையென்பட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

தண்ணுறத் துளிக் குங்குந்தற் றமயந்திமுலையும்போர்வே
லண்ணநன்புயமுங்கூட்டும் விதிவலியழகிற்றய்மா
மண்ணமைமுழவுத்தோளான் மனவலித் தவசமார
னெண்மலர்வானியாது முரணறப்பிளந்ததன்றே.

(இ-பா.) தண்-தண்ணிய, நறு (மலர்த்) தேனை, துளிக்கும்-துளிக்கின்ற, கூந்தல்-கூந்தலுள்ள, தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய, முலையும்-முலைகளையும், போர்-போர்க்குரிய, வேல்-வேலைதாங்கிய, அண்ணல்-நளமகராஜனுடைய, புயமுழ்தோள்களையும்; கூட்டும்-சேர்க்கும், விதி-தெய்வத்தினது, வலி-ரினைப்பாது, அழகிற்று-பயனுடைத்தாயிற்று, மண்-துடைத்தல், அமை-அமைந்த,

முழு-மத்தளம்போலும், தோளான்-தோள்களை டைய அவ்வரசனது, மன வலி-தையரியமாகிய, கவசம்-கவசமானது, மாரன்-மன்மதனது, ஒன்-மெல்லிய மலர்வாரியாலும்-பூவம்பிளும், உரனற-உரங்கட, பிளந்தது-கிழிந்தது, எ-று.

மனவலியில் வலியுண்பது - தல் விசுதிசுன்றிய தொழிற்பெயர் அது நினைத்தலென்பது, “ உயந்துபோமரேவலிக்குமா மாண்டார்மனம் ” என்பதனுலு. தமயந்தி முலை ம் நளன் புயமும் கூட்டலென்றதற்கு, அவளை இவனுக்கு மனைவியாகச் செய்தலென்பது பொருள். கொடிய படைக்கலங்களால் ஊறுபடாமற் காக்கும் கவசம்போல, அரசனது மனவலி காமத்தினாலே ஊறுபடாமற் காத்தலாலே மனவலிக் கவசமென்றார். அது பிளத்தல் - நிலை கலங்குதல். தெய்வ சங்கற்பத்தினாலே எந்தக் காரியந்தான் முடிவாதென்ற தாயிற்று. [மலர்வாரியாலும் கவசம் பிளந்ததென்னும் விரோதம் விதிவலியாற் பிளந்ததென்றதினாலே அழிதலால், முரணவினார் தழிவணியாம்.] இது மனவலிக் கவசமென்னு முருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது.

(க-து.) தமயந்தி முலைகளையும் நளனித் தோள்களையும் சேர்க்கும் விதி வசம் வலுமை எடுத்து-நளனது தையரியமாகிய மனக்கவசமானது மன்மதபாணத்தாற் கிழிந்தது எ-ம். 14

தேங்கமத்துளவினு நான்முகத்தேவுநாளுந்
தாங்கருங்காமவெம்மை தரிக்கிலராகியன்றோ
வாங்குதண்டிரையிற்றண்னென் மலர்வயின்வதிந்தார்மன்ன
நீங்கருநிழலிற்றேன்று மதனையெவ்வாருநீங்கும்.

[இதனாலே முதற்கடவுளரை ம் வென்ற மன்மதக் க்கு வெல்லுதற்கரிய தியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) தேன்-தேனானது, கமழ்-மணக்கப்பெற்ற, துளவினும்-துளசி மாலையையுடைய கடவுளும், நான்முகத்தேவம்-நான்சமுதங்கலையுடைய கடவுளும், நாளும்-எந்நாளும், தாங்கரு (யாவராலும்) தாங்குதற்கரிய, காமவெம்மை-மன்மதனாண்டாகிய வெப்பத்தை, தரிக்கிலராகி-பொருக்கமாட்டாதவராகி, வாங்கு-விரோத, தண்டிரையில்-சூளிர்ச்சிபொருந்தியபாற் கடலின்கண்ணுள், தண்ணென்-சூளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்வயின் - தாமரைப் பூவின் கண்ணும், வதிந்தாரன்றோ-வாசஞ்செய்கின்றாரன்றோ, மன்னன்-அரசனானவன், நீங்கரு-நீங்காத, நிழலின் (தனது) சாயைவடிவமாக, தோன்றும் - தோன்றாநின்ற, மதனை-மன்மதனினின் ,ம், எவ்வாறு-எவ்வுபாயத்தினாலும், நீங்கும்-நீங்கமாட்டவான் எ-று.

காமவெம்மை நிலமொழியீறு விகாரப்பட்டது; குமரகோட்டமென்பது போல, நிழலிற்றேன்றுமென்றதற்கு மன்னனது கார்திபோலும்-கார்தியுடையவனாகத் தொன்றுமென்பது நேர்பொருளாகவும், மன்னனது சாயை

யின் வடிவாய்த் தோன்றமென்பது பயன்படுபொருளாகவுங்கொள்க. நீழல் காந்தியுஞ் சாயை புமாமாகலின், காந்தியென்பது—“வாமநீழல்சலி வளரொளியாகும்” என்பதனாலறிக. உடம்பினிழலை யொருவ ருங்கடக்கக்கடாமையறிக. [மன்மதனாலே கடவுலர்படும்பாட்டைச் சொல்லவே நளன்பம்பாடு தோன்றலாலே, செய்யுட்பொருட் பேரணியும், காந்தி பாடங் காந்தியென்பது தொகையுமையணி - இது அங்கம், கடக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகாத நீழலிற் றோன்றுதலை யேதவாகக் குறித்தலால், ஏதுதற் குறிப்பணி-இது அங்கி, ஆதலாற் கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) பிரமணம் விண்டுவுங் காமக்கனலுக் காற்றாமல் கடலிலும் மல ரிலுமிருக்கின்றார்கள் ஆகையால் நான் மதினைவிட்டெவ்வாறுநீங்குவான் எ-ம்

மானநீராணஞ்சூழ்ந்த மன்னவனுளத்தினூடு

தூநலப்பருவமென்னுந் தோழியன்பொழுகுநக்கு

நானமும்புழுகுங்கொட்டி நகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு

நீனிமணிக்குட்கொங்கைக் குடத்தினுநீந்திப்புக்காள்.

[இதனால் உள்ளதலும் நானுவரை யிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) மானம்-நாணமாகிய, நீராணம்-அகழியினாலே, சூழ்ந்த-சூழப் பட்ட, மன்னவன்-அரசனது, உளத்தினூடு-மனத்தினுள்ளே, தூ - குற்றமற்ற, நலப்பருவமென்னும்-மங்கைப்பருவமென்கின்ற, தோழி-பாங்கியினாலே, அன் பொழுக (அவண்மே) லன்புப் பருக, நல்கு-கொடுக்கப்பட்ட, நானமும்-கஸ்தூ ரியையும், புழுக்கும்-புழுவையும், கொட்டி - அப்பி, நகை - காந்திபொருந்திய, மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்துவாடத்தை, குட்டும்-குட்டப்பெற்ற, நீனிமணி- நீலமணிபோலும், கண்-சூசகத்தையுடைய, கொங்கை-முலைகளாகிய, குடத்தி னால்-குடங்களினாலே, நீந்தி (அவ்வகழியைக்) கடந்து புக்காள்-சென்றாள்-று

ஒரு நகரத்திலே பகைவர் புகாமற்காக்கும் அகழிபோல, நாணம் அரச னுள்ளத்தே காமம் புகாமற்காத்தலே மானநீராணமென்றார். “மானமும் வெ ள்களும் வட்கலஞ்சமழ்ப்பு-நாணமுணர்த்து நடையவாகும்” என்பதனாலறிக. புதிய காமவின்பத்தை யனுபவித்தற் றரித்தாய் முன்னும்பின்னுமுள்ள பரு வங்களினத்தினுஞ் சிறந்து நிற்கையால், மங்கைப்பருவத்தைத் தூநலப்பருவ மென்றார். அது பன்னிரண்டாண்டுகளின்மேல் வருவது. அதிலே பெண்மை க்குச் சிறந்த முலைகளும்புதல்பற்றி அதன்மேலன்பு பிறத்தலால், அன்பொ முகவேன்றார். மாப்பிலே குடத்தைக்கொண்டு ஆழ நீரைக்கடந்து அக்கரை சேர்வார்போலத், தமயந்தி தன் முலைகளாலே அநீரைக்கடந்து அவனது மனத்திலே புகுந்தாளென்க. இப்படி அவள் செயலாகக் கூறப்பட்டதாயி லும், அரசன் அவளது முலையழகைக் கேட்டுத் தன்னுணத்தையிழந்து அவ ளை நினைத்திருந்தானென்பது கருத்தாகக்கொள்க. உயர்வொப்பில்லாத வழ குடைய மகளிராயினும் பெணவன முற்றுமுலை யரும்புதற்கு முன்னே அவ ளை விரும்புதல் பொருந்தாக் காமமாதலின், விரும்புதற்கு முலைகளினியற்றுக

யழகோடு செயற்கையழகுங் காரணமாதல் தோன்ற, நானமும் புழுக்குங் காட்
டி நகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு நீனிமணிக்குட் கொங்கையென்றார், [மானம்-
பருவம்-கொங்கை-இம்மூன்றினும், நீரரணம்-தோழி-குடம்-இம்மூன்றின் அ
பேதங்களை ஆரோபித்தலால், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவன் நளனது மானமென்னுமகழியைக் கொங்கைக்
குடங்களாலே நீந்தி அவனுள்ளத்துட் புதந்தான் எ-ம். 16

கிறைபனிகுடைந்துபாடுந் தேமலர்ப்பகழிமாரி
நறைவிரியலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலிணையுந் துன்பங்
கறைமதிவின்குங்கங்கிற் காலையுமணைமல்லாற்
பிறரறியாமலுள்ளத் தடக்கினன்பிறங்கற்றோளான்.

[இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-டா.) பிறங்கல்-மலைபோலும், தோளான் - தோள்களையுடைய - நள
னாவன், கிறை-கிடைகளையுடைய, அளி-வண்டிகளானவை, குடைந்து - து
ளைத்து, பாடும்-பாடப் படுகின்ற, தேம்-பரிமளம்பொருந்திய, மலர்ப்பகழி-
பூவம்புகளது, மாரிமழையானது, நறை-தேளையுடைய, விரி-மலர்ந்த, அலங்
கல் - பூமாலையணிந்த, மார்பில் - மார்பின்கண்ணே, திளைத்தலின் - படுதலி
னாலே, கையும் - இளைத்தலாலுண்டாகின்ற, துன்பம் - (துன்பது) துன்பங்
தை, கறைமதி - சந்திரனாலே, விளங்கும் - விளங்காநின்ற, கங்குற்காலையும்-
இராக்காலமும் (கறைமதி) சந்திரன்போல (விளங்கும்) விளங்காநின்ற, அணை
யும்-பாயும், அல்லால்-அல்லாமல், பிறர்-மற்றொருவரும், அறியாமல்-அறி
யாதிருக்க, உள்ளத்து (தன்) மனத்தின்கண், அடக்கினன்-மறைத்தான், எ-ம்.

வெண்மைதண்மைகளாலே-சந்திரன் சயனத்திற்கு முபமானமாக்கப்பட்
டது. இரவும் அணையும் உணர்வில் பொருள்களாயினும் “உறுப்புடையது
போலுணர்வுடையதுபோன், மத்துரைப்பதுபோலெஞ்சொல் புணர்த்
துஞ், சொல்லா மரபினவற்றொடு கெழீஇச், செய்யாமரபிற்றொழிற்படுத்த
டக்கியும்” என்னும் பொருளியற் சூத்திரவிதியால் உணர்த்தறன்மையை
அவவற்றிலேற்றினார். காலமு மிடமுமாகிய கங்குலில் படுக்கையின்கண் வ
ருந்தினையா லவையறிந்தனவாகக் கூறப்பட்டன.

(க-து.) மனமதபாணத்தாலுண்டான துன்பத்தை நளம்காராஜன் பிறரறி
யாமலடக்கினன்-எ-ம். 17

தளர்வொடும்லிந் தும்வையந் தனிக்குடைநிழற்றும்பைம்பொற்
களரொளிப்பூணன்வீமன் பாவையைக்கேட்டல்செய்யா
னளியெனவுயிரையுண்மை யறத்தீனையறவிட்டாலு
மிவ்வெனவெண்ணிமானம் பூண்டவரிரப்பர்கொல்லோ.

[இதனால் தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக் காரணஞ்சொல்
லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) வையம்-பூமிக்கு, தனி-ஒப்பற்ற, குடை-குடையினாலே, நிழற்
றும்-நிழலேத்த நுகின்ற, பைம்பொன்-பசும்பொன்னாலாகிய, கிளர் - விளங்கா
நின்ற, ஒளி - ஒளியையுடைய, பூணன் - ஆபரணத்தையுடைய வரசன், தளர்
வொடு (உள்ளத்) தளர்ச்சியோடு, மெலிந் தம் (உடம்பு) வாடியும், வீமன்-வீம
ராஜனுடைய, பாவையை (புதல்வியாகிய) தமயந்தியை, அளியென - தருக
வென்று, கேட்டல்செய்யான் (அவனை) யாசித்திலன், இளிவன (ஏற்ப)
திகழ்ச்சியென்று, எண்ணி-நீனைத்து, மானம்-மானமாகிய (பூனை) பூண்டவர்-
தரித்தவர், உயிரை-பிராணனையும், உண்மை, பின்னுள்ளதாகிய, அறத்தினை
தருமத்தையும்; அற-பற்றற, விட்டாலும் - ஓத விட்டாலும், இரப்பர்கொல்-
இரப்பரோ (இரவார்) - ஏறு.

பின்மெலிந்தென்றமையால், தளர்வுமனத்திற் கேற்றப்பட்டது. அளியி
னையுயிரை யெண்ப்பாடங் கூறுவாருமுண்டு. அளியும் - அறத்தினுடங்கு
மென்க. உயிர் பஞ்சப்பிராணன்கள். பிராணன்களை யிழந்தபின்னு மழியாது
நிற்றல்பற்றி உண்மையறமென்றார். பல துன்பங்களினு மறத்தற் றுன்பமும்,
அதனினும் அறத்தையிழத்தற் றுன்பமும், அதனினும் இரப்புத்துன்பமும்,
கொடியனவென்று கூறியதாயிற்று. “ஆவிற்குநீரென் றிரப்பினு நாவிந்நிவ
னிளிவந்ததில்” என்பதனாலும் இரத்தல் இழிவென்பதறிக. [மானம்பூண்டவ
ரிவராரென்னும் பொதுப்பொருளால் வீமன்பால் தமயந்தியை இரவாமை
சாதிக்கப்படுதலால், வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம்.

(க-து.) மானமுள்ளவர் இரவார்போல நளமஹாராஜன் வீமராஜன் மக
னாக் கேளான்-எ-ம்.

18

நிறங்கிளர்வயிரத்தோளா நெட்டுயிர்ப்பெறியுந்நோறும்
பிறங்குதல்சிறி துமின்றி வேறென்றான்மறைக்கும்பெட்பான்
மறங்கிளர்வேற்கண்மாதி னுருவெளிவயத்தினுக்கிக்
கறங்கினெஞ்சுமூலவன்னுட் குறைப்பதுமரக்கமாட்டான்.

[இதனால் காமநோயை மறைக்குமாறும் அது உண்மாதத்தாலே மறைப
டாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஊ.) நிறம்-காந்தியினாலே, கிடர்-விளங்காநின்ற, வைரம் - வச்சிராயு
தம்போலும், தோளான்-தோள்களை யுடைய அரசனானவன், நெட்டுயிர்ப்பு-
பெருமூச்சை, எறியுந்நோறும் - விடும்போதெல்லாம், பிறங்குதல் (அவற்றின்
காரணமாகிய காமம்) வெளிப்படுதல், சிறிதும்-கிறதியினும், இன்றி-இல்லா
மல், வேறென்றால் - வேறொருகாரணத்தால், மறைக்கும் (பிறருக்கு அதனை)
மறைப்பான், மறம்-வீரத்தன்மையினால், கிளர் - விளங்காநின்ற, வேல்-வேல்
போலும்' கண்களையுடைய, மாதின் - தமயந்தியினது, உருவொளி (பிராந்தி
யால்) வெளியிலேதோன்றுகிற வடிவத்திற்சூ, வயத்தினாகி-வசப்பட்டவனாகி,
கறங்கின்-காற்றாடிபால, நெஞ்சு-மனமானது, உமூல-சூழல், அன்னுட்கு-அப்

பொய்யாகத் தோன்றுகிற தமயந்திக்கு, பெட்பால் - ஆசையால், உரைப்பது- சொல்வகைமாகத்திரம், கரக்கமாட்டான், எ-று.

நெட்டியிர்ப்பென்னது நெட்டியிர்ப்பொறியுந்தோறும் மென்றதனால், அருகிலுள்ள மந்திரிமுதலியோர்க்கு ஒருகாற்கொன்றாக வேறுவேறு காரணந்தோன்ற அபின்யித்து அவற்றின் காரணமாகிய காமத்தை மறைப்பானென்க. வேறுகாரணங்களாவன-பகைவர்மேற் கோபஞ்செய்கை முதலியனவாம்- அப்படி மறைக்க வல்லவனுயிருந்தும் பிராந்தியினாலே தமயந்தி யுருவளியாகக் காணப்படுந்தோறும் அவள் வசப்பட்டுத் தன்னைமறந்து நிற்கையினாலே, அவளுக்குச் சொல்வதைமாத்திர மறைக்கமாட்டானாயினு னென்க. அவளுக்குச் சொல்வதாவது - அவளழகின் சிறப்பையும், அதுபற்றித் தனக்குண்டான விருப்பத்தையும், அவ்விருப்பங் காரணமாகத் தான்படம் வருத்தத்தையும், அவ்வருத்தத்தை யொழித்தற்கு அவளிரக்கஞ்செய் வேண்டிதலே ஞ் சொல்லுதலாம். [காமங் காரணமாக வுண்டாகும் பெருமூச்சுகளை வேறுகாரணங்களாலே மறத்தமையால், வஞ்சகவிற்சியணியாம்.]

(க-து.) பிறரறியாமல் காமத்தை மறைக்கும் நளமகாராஜன் உருவெளித் தோற்றத் தமயந்தியோடு போவதை மறைக்கமாட்டான்-எ-ம். 19

பொறிவழியுள்ளம்போக்காப் புரவலன் காமநோயை
மறைசெயமறையாதாக மம்மரினாணுட்கொள்ளா
வறைகமழவணிவேந்தர் நெருங்குபேரவையினிங்கி
நறைகமழ்சோலைசெல்வா னுளத்தினினயத்தல்செய்தான்.

[இதுமுதலியவற்றால் தன்விருப்பங் கைகூடுதற்கு உதவியாகுந் தெய்வ வன்னத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாகிய பொழில்விளையாட்டுச் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-அ.) பொறி-ஐம்பொறிகளது, வழி-வழியிலே, உள்ளம்-மனத்தை, போக்கா-செலுத்தாத, புரவலன்-அரசனானவன், காமநோயை-காமவியாதியை, மறைசெய (வேறுகாரணங்களால்) மறைக்க, மம்மரின-உன்மாதத்தினாலே, மறையாதாக-மறையாமலும் வெளிப்பட்ட, நாண்-நாணத்தை, உட்கொள்ளா-உள்ளேகொண்டு, அரை-ஒழிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, அவனி-பூமியிலுள்ள, வேந்தர்-அரசர்களானவர்கள், நெருங்கு-நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற, பேரவையின்-பெரியசபையினின்றும், நீங்கி-நீங்கி, நறை-தேருனது, கமழ்-மணக்கப்பெற்ற, சோலை (தனது) சிங்காரவனத்திற்கு, செல்வான் போகும்படியாக, உளத்தினில்-மனத்தின்கண், நயத்தல் செய்தான் (அவன்) விரும்பினான், எ-று.

பொறி வழி உள்ளம் போக்காமையாவது, மனத்தை அது விரும்பியவாறு பொறிகளில் செலுத்தாது நிறத்தலாம். முன் பாட்டில் வேறொன்றான் மறைக்கு மென்றதனாலே காமநோயை மறைக்குமாறும், உரைப்பது கரக்க

மாட்டானென்றதனாலே அது வெளிப்படுமாறும், வகுத்துச் சொல்லப்பட்ட மையால்; இப்பாட்டிலே மறைசெயமறையாதாகவெனத் தொகுத்துக் கூறினார். அறைகழலவனிவேந்தர் நெருங்குபேரவையாக வின், அதனகத்தே தனது காமநாய் வெளிப்படுத்தல் தன்னிறைமைக்குணங்களுக் கிழுக்காமென்று நாணிநனென்சு. அந்நாணம் பிறர்க்கு வெளிப்படாதுள்ளேதானே யடக்கப்பட்டதென்பது தோன்ற, நாணியென்னுது நாறட்கொள்ளா வென்றார்.

(க-து) நளமஹாமாஜன் காமத்தை மறைக்க மறைக்க அக்காமம்வெளிப்பட வெட்கங்கொண்டு சபையைவிட்டு நந்தவனத்துக்குப்போகவிரும்பினுள்ளம்

20

கொட்புதுவுலவுந்தோறும் குரத்தடைத்துமனின்குப்பை
துட்பமாரணுக்களென்னு நுவலருமனத்தின்கூட்டம்
கட்புலன் கதுவல்செல்லாம் கடுப்பிணைக்கற்பான்காலேப்
பெட்புறப்பிடித்தல்போலப்பிறங்குமாநீகொணர்மினென்றான்.

[இதனால் குதிரைகொணர்கவென்றமை கூறப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொட்புற-முற்சிபொருந்த, உலவுந்தோடும்-சஞ்சரிக்குந் தோடும், குரத்து-குளம்புகளினின்றும், இடை (கால்களை) யடைகின்ற, துகளின்-புழுதியினது, குப்பை-கூட்டமானது, கட்புலன்-கண்ணறிவிற்கு, கதுவல்-செல்லா-பற்றுதல் கூடாத, கடுப்பிணை-வேகத்தை, கற்பான்-கற்கும்பொருட்டு, காலே-கால்களை, பெட்புற-ஆசைமிக, பிடித்தல்-பிடித்தலையுடைய, துட்பமார்-நுண்மைபொருந்திய, அணுக்களென்னும்-அணுக்களென்கிற, நுவலரும்-சொல்லக்கூடாத, மனத்தின்-மனங்களது, கூட்டம்-கூட்டத்தை, போல-ஒத்துத் தோன்றாநிற்க, பிறங்கு-விளங்குகின்ற, மா-குதிரையை, கொணர்மின்-கொண்டு வாருங்கள், என்றான்-என்று சொன்னான் (அரசன்) ஏ-று.

கொட்புதுவுலவல்-கொள்ளிவட்டம்போன்று மண்டலித்துச் செல்லுதல். “இருவகைச்சாரியு மெதிர்ந்துவட்டமாய், வருவழிஞெகிழ்போன் மறுகெலாமொரு, தூரகதமேநிலை நின்றதோற்றமெஞ், தொருவறநடத்தின ரொருகணத்தினே” என்பதிற்காண்க. நீமாயநூலார் மதம்பற்றி மனத்தை யனுவென்றார். “இன்பமுதலிய பண்புறத்தருடங், கருவியாம் பொறி மனமொதுவிர்தோ, நின்றியமையாது வேண்டலிற்பலவா, யணுவாய்நிற்கு மென்மனார்புலவர்” என்பதனாலறிக. போலுதல்-துகளின் செயல். பிறங்குதல்-குதிரைச்செயல். ஆசிரியனைத் தொழுது கற்கவேண்டிதல்-மாணக்கரது கடனாலே, கற்பான்காலேப் பெட்புறப் பிடித்தலென்றார். [அத்துகளின் கூட்டத்தை அப்படிப்பட்ட மனக்கூட்டமாகக் குறித்தலாலே, பொருட்டற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து) நளன் குதிரையைக் கொண்டு வாவென்றான் எ-ம்.

21

பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர் தோளினிற்பரிக்குமன்னர்
மன்னனைப்பரிப்பல்யானே வருகதிரிவிதன்னை
யென்னைநீர் தாங்குமாறென் றேழ்பரியினைநக்கென்ன
மின்னொளினிர்க்கும்வெண்பற்கூந்தன் மாமேற்கொண்டானே,

[இதனால் அக்குதிரைமேலேறினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பன்னகம்-ஆதிசேஷனாலே, சுமந்த (ஆயிரந்தலைகளாலே சுமக்கப்படுகின்ற, வைப்புபூமியை, ஓர் தோளினில் (தன்) தொகுதோளினாலே, பரிக்கும்-தாங்குகின்ற, மன்னர்மன்னனை-அரசர்க்கரசனை, யானே-நான் தனியாக, பரிபல்-மக்கவல்லேன், வரு வருகின்ற, கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, இரவிதன்னை-சூரியனை நீர் (பலவாகிய) நீங்கள், தாங்குமாறு-தாங்குஞ்செய்கை, என்னை-எத்தன்மைத்து, என்று-என்று (பழித்து) ஏழ்பரியினை (அச்சூரியனது தேரினுடைய) ஏழுகுதிரைகளைப் (பார்த்து) நக்கென்ன-சிரிதல்போல, வெண்பல்-வெள்ளைப்பற்களது, மின்-விளங்காநின்ற, ஒளி-ஒளியை, விரிக்கும்-பரப்புகின்ற, கூந்தல்-புறமயிரையுடைய, மா-குதிரையின் மல், மேற்கொண்டான் (அரசு) னேறினான், எ-சு

பன்னகஞ்சுமந்தவென்ற வளவிலே ஆயிரமுடிகளாற் சுமத்தப்படுதல் விளங்குதலால், அப்படிப்பட்ட பூமிபாற்றை ஒருதோளாற் சுமக்கும்ரசனாயான மன்னியே சுமக்கின்றேனென்று தனது மிக்கவலிமையைக் காட்டி, அப்படிப்பட்டவனல்லாத சூரியனை நீங்க னேழாகக்கூடிச்சுமக்குமாறென்னென்று அச்சூரியன் குதிரைகளின் வலிமைக்குரைவைச் சொல்லுதற் பொருண்மை தோன்ற அவமதித்துச் சிரித்தல் காள்க. அரசன் ஓர் தோளிற்பரித்தலாக, ஒரு தோள் வலியைக்கொண்டு பகைவரைவென்று காப்பாற்றுகலாம். பரித்தல் சுமத்தலுக்குஞ் சிலேடை 'பரிபரிசுமத்தல் வேகம்பாதுகாத்திடல்' இதனாலறிக. சூரியனது தேர்ச்சுதிரைகள் எழுண்ணுந் தொகையினவன்றி எழுணப்பெயர் பெற்ற குதிரையொன்றே யென்றென்பாரும் உளர். நக்கலென்பது - ஈறு கெட்டது. குதிரையின் பல்லொளி விரித்தலை அப்படிச் சிரித்தலாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.

(க-து.) நளமகாராஜன் அக்குதிரைமேலேறினான் எ-ம்.

22

கொய்யுளைப்பரியிற்செல்லுங்குரிசில்வாண்முகத்திற்செவ்விச்
செய்யபங்கயமென்றெண்ணித் தெரிவையர்முகத்துலைய
வையரிபரங்கமைக்க ணரியினந்தொடர்ந்துவீழ
மையலங்களிற்றுவேந்தர் மலரடிபரவச்சென்றான்.

(இ-ள்.) கொய்-கொய்யப்பட்ட, உனை-கழுத்துமயிரை யுடைய, மரியில்-குதிரையில், செல்லும்-போகாநின்ற- குரிசில்-அரசனது, வான்-காந்திபொருந்திய, முகத்தில்-முகத்தில், செவ்வி-பருவமுள்ள, செய்யபங்கயமென்று-செந்தாமரைப் பூவென்று, எண்ணி (அதனை) நீனைத்து, தெரிவையர் - முங்கையரு

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

டைய, முகத்து-முகங்களிலே, உலாவ-உலாவுகின்ற, ஐயரி-பஞ்சவரிகள், பரந்த-பரவப்பெற்ற, மை-அஞ்சானத்தையுடைய, கண்-கண்களாகிய, அளி-மண்ணெனது, இனம் - கூட்டமானது, தொடர்ந்து - சென்று, வீழ-விழாநிற்கவும், மையலங்களிற்று-மதயானைபோலும், வேந்தர் - அரசர்களானவர்கள், மலர்-தாமரைமலர்போலும், அடி-பாசங்களை, பரவ - துதிசெய்யாநிற்கவும், சென்றான் (அரசன்) போயினான், எ-.

பிடரியின் மயிர்கள் ஒன்றற்கொன் றளவொத்திருப்பக் கத்தரிக்கப்படுதலாற்; கொய்யுளை ஷென்றார். தெரிவையர்-உலாக்காணவந்த அந்நகரத்து மகளி ரென்க. நாணுட்கொண்டு வேந்தர் ஒருங்கு பேரவையினீங்கித் தனித்திருக்க வனத்திற் செல்வானோடு வேந்தர் உடன் செல்லுதற்கு இயையுமோவெனின், மவ்னர்மன்னகைலின் வழிவிடச் சென்றாரென்க. அல்லது-நாணுக்கு உயிர் போலச்சிறந்த நட்பரசரென்று கொள்க. [கண்ணளியினமென்னும் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு செய்யபங்கயமென் றெண்ணியென்னு மயக்கவணி வந்தது.]

(க-து.) நளமகாராஜன் அரசர்கள் வணக்கச் சோலையிற் சென்ற-எம். 23

சுழிகொள்வாம்பரிவீழ்ந்து னன்னலர்மௌலிதேயக்கும்
கழல்களிற் கழல்கள் சேர்த்த காட்சிமுன்வெளிவித்தோற்ற
தழனிற் தளிர்நஞ்செய்ய தாமரைமலருமல்கி
விழைவறுவனமென்றெண்ணி விசித்தபொற்கவசம்போன்ற.

[இதனால் வனஞ்சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சுழி-சுழியை, கொள்-கொண்ட, வாய்-தாவாநின்ற, பரி-சூதிரையிலிருந்து, இழிந்து-இறங்கி, துன்னலர்-பகைவரது, மௌலி-மகுடத்தை தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, கழல்களில்-அடிகளிலே, சேர்த்த-தொடுக்கப்பட்ட, கழல்கள்-செருப்புகளானவை, காட்சி-காண்கைக்கு, முன்-முன்னே, வெருவி-அஞ்சி, தோற்றுப்போன, தடல்-தீயினது, நிறம்-நிறத்தையுடைய. தளிரும்-தளிர்களும், செய்ய்தாமரைமலரும் - செந்தாமரைமலர்களும், மல்கி-பெருக்கமடைந்து, விழைவறு (அவற்றாலே தமக்கரணமாக) விரும்பப்பட்ட, வனமென்று-பொழிலென்றும், நிரோன்றும், எண்ணி - ஆலாசித்து, விசித்த (அவ்வடிகளாற்) போர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட, பொன்-பொன்மயமாகிய, கவசம்-கவசங்களை, போன்ற- ஒத்திருந்தன், எ-று.

சுழி - சுழித்திலுள்ளது; அதற்குத் தேவமணியென்று பெயர். தோற்றவர் வனத்தையடைவாராதலால், அரசனடிகளுக்குத் தோற்ற தளிர்களுக்குந் தாமரை மலர்களுக்கும் வனவாசங் கூறப்பட்டது. தழனிற்றதளிரென்றதனால், மாந்தளிர் அசோகந்தளிரென்க. தோற்றொளித்தாரோடு பொருதற்குச் சொல்ல அநநிலைப்போன்றே யெனின், அவர், தோற்றநிலையினின்று மீண்டும் பெருக்கமடைந் திருப்பாரயிற் பொருதல் அநநிலைப்போரேயாம்,

அவற்றிற்குப் பெருக்கமாவது, நிலவளத்தால் நீர்வளத்தாலும் செழுமையுமோளியுங் கொண்டிருத்தலாம். வனஞ்சோலைநீரும், “வனமே நீர்மிகுதிகா வெளர் சோலை” என்பதனாலறிக. [அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தாலே, பொருட்டற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) கால்களிலணிந்த செருப்புகள் கவசங்களை ஒத்திருந்தன-எ-ம்.

வயிரியர்பாடற்றீந்தேன் செவிப்புலத்தினி துமாந்திக்

கயிரவமனையவாயார் கவரிநாலசைப்பங்காமப்

பயிரெனப்படருமாதர் வெள்ளடைப்பாகுநீலங்

செயிரறுவனங் காப்பாளர் செறிவளங்காட்டக்கண்டான்.

[இதுமுதல் இரண்ட்பாட்டால் வனங்காண்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வயிரியர் - பாடகரது, பாடல் - பாடலாகிய, தீந்தேன் - மதுரத் தேனை, செவிப்புலத்து-செவியறிவாகிய (வாயி) னாலே, இனிது - இனிதாக, மாந்தி-குடித்து, கயிரவமனைய - செவ்வல்லிமலர்போலும், வாயார் - வாயையுடையமாதர்கள், கவரி-சாமரத்தினாலே, கால்-வாயுவை, அசைப்ப- எழுப்பவும் காமப்பயிரென-மன்மதனது பயிர்போல, படரும்-உடன் செல்கின்ற, மாதர்-மாதரானவர், வெள்ளடை-வெற்றிலைச் சூளையும், பாகும்-பாக்குப்பிளவையும் நல்க-கொடுக்கவும்; செயிரறு-குற்றமற்ற, வனம்-வனத்தை, காப்பாளர்-காப்பவர், செறி - நெருங்கிய, வளம் (சோலை) வளத்தை, காட்ட - காண்பிக்க, கண்டான் (அரசன்) பார்த்தான், எ-று.

காமப்பயிரில் நிலைமொழி ஈடுகெட்டது; ஆசைகப்பன்னியிற்போல. அது காளையர்க்கு இன்பப்பயன் விளைவித்தற்குக் காமனால் வளர்க்கப்பட்ட பயிரான்க. வனபாலகரைக் கொண்டிட உலகபாலகர் வனச்சிறப்புக்களை முறையிற்பார்க்க வேண்டிதலாலே, காட்டக்கண்டானென்றார்.

(க-து.) காவலாளர் வனவளப்பத்தைக்காட்ட நான் கண்டான்-எ-ம்.

கோங்கிளமுலைகடாங்கிக் கொடியிடைதடங்கங்குவு

மாங்குயிற்கிளவிதன்னால் வருகெனமுகமன்கூறிந்

தேங்கமழ்வனமான் புண்ணிப் பூம்பொறிசிறிச்செவ்வி

தாங்குமென்றளிர்க்கைதன்னாற் கனிதரத்தவிற்புண்டான்.

(இ-ள்.) தேம்-பரிமளமானது, கமழ் (சூன்கண்) மணக்கின்ற, வனமான்-அவ்வனமாகிய மங்கையானவள், கோங்கு-கோங்கும்புகளாகிய, இளமுலைகள்-இளமைபொருந்திய முலைகளை, தாங்கி-சுமந்து, கொடி-பூங்கொடியாகிய இடை-இடையானது, தடங்க-அசைய, கூடங்க-கூவுகின்ற, மா-மாமரத்திலிருக்கின்ற, குயில்-கோகிலத்தினது, கிளவிதன்னால்-இகையினாலே, வருகென (அரசனே) வாவென்று, முகமன்-இன்சொல்லே, கூறி-சொல்லி, புண்ணியினுடைய, பூ-மலர்களாகிய, பொரி-பொரிகளை, சிதறி-இரைத்து, செவ்வி-அழகை தாங்கு-தாங்கிய,மென்றளிர்-மெல்லிய, தளிராகிய, கைதன்னால்-கையினாலே,

கனி-பழத்தை, தர (தனக்குக்) கொடுத்த, தகவின்-தகுதியாக, கண்டான்(அரசன்) பார்த்தான், எ-று.

தன்வரவைக்கண்ட வளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச்சுமந்து இடையசையா நிற்க அன்பிற் கடையானமாக நல்வார்த்தைசொல்லி மங்களத்தின் பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனிகொடுத்துக் காண்கின்ற ஒரு சுமங்கலைபோல, வனமானது கோங்கரும்புகளைத் தாங்கிக் கொடியசையா நிற்பக் குயிற்சொற்களைக்காட்டிப் புண்ணைப்பூக்களை யிறைத்துத் தளிரிடைத் தொங்குகின்ற கனியைத்தருகின்றதுபோலத்தோன்ற அரசன்காணற் குரிய தகுதியின்படி கண்டான் என்க. [வனமுதலிபவற்றில் மான் முதலியவற்றின் அபேதத்தை யாரோபித்தலாலே, உருவக வணியாம்.]

(க-து-) வனமென்னும்பெண் கனிகொடுக்க நளன் கண்டான்-எ-ம்.

அரும்பிளநகையிறீறோன்ற வழிநறுவெயர்விறீறோன்றச் சுரும்புமீர்முல்லைவீசந் தென்றலாற்றுவருந்தோற்றம் விரும்பினர்புணர்ந்தமாதர் மெய்பெழில்காட்டக்கண்டு பொருந்தலர்வணங்கும்வேலாற் கச்சமுமகிழும்பூத்த.

[இதுமுதற் பத்துபாட்டுகளால் வனத்தின்நண் முல்லைபாடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ-) அரும்பு-அரும்புகளி (ஞெளி) இளநகையின்-சிறநகைப்பால, தோன்ற-விளங்கவும், அழிநரு-சிறுநியதேன் (துளிகள்) வெயர்வின்-வெயர்வுபோல, தோன்ற-தோன்றவும், வீசும்-எறிகின்ற, தென்றலால்-தேன்காற்றால், துவளும்-அசைகின்ற, தோற்றம்-தோற்றத்தைபுடைய, சுரும்பு-வண்டிகள், இமீர்-ஒழிக்கப்பெற்ற, முல்லை-முல்லைக்கொடியானது, விரும்பினர்-விரும்பிய ஆடவரை, புணர்ந்த-கூடிய, மாதர்-மாதருடைய, மெய்-வடிவங்களது, எழில்-அழகை, காட்ட-காண்பிக்க, மண்டு (அதனைப்) பார்த்து, பொருந்தலர்-பகைவரானவர், வணங்கும் தொழிப் பெறுகின்ற, வேலாற்கு-வேலையுடைய அரசன்கண், அச்சமும்-அஞ்சதலும், மகிழும்-மகிழ்தலும், பூத்த-உண்டாயின, எ-று.

அரும்பு அதஞெளியை புணர்ந்தலால், ஆகுபெயர் புணர்ந்த மங்கையர்க்கு உடன பிறரைக் காணும்பொழுது தமது புணர்ச்சி நிகழ்த்தமை குறிகளாலே வெளிப்படுமென்னு நாணத்தாற் புன்சிரிப்பும், புணர்ச்சி வருத்தத்தால் வெயர்வும், உடம்பு துவளுதலும், வண்டிசைபோன்று சொல்லிசைப்பிறத்தலும், உளவாமென்க. தனது காமத்தை யெழுப்புதலால் அச்சமும், தன் காதலி போலுதலால் மகிழும், அரசனடைந்தன்ன. அச்சமு மகிழும் அகத்தியும் வருளமும் பூத்தனவென்னும் பொருளுந் குறிக்கப்படுகின்றது. [முல்லைக்கொடி தன் செய்கையினாலே புணர்ந்தமகளிர் வடிவத்தழகைக் காட்டுதலால், நட்பொருட் காட்சியணியாம்.] இதற்கு இளநகையிற் றோன்றுகைமுதலிய உவமை யங்கம்,

(க-து) மூலிலக்கொடியானது புணர்ந்தமாதரைப்போலுங்குறிகள்காட்ட
நன்னுக்கு அச்சமுமகிழும் உண்டாயின. 27

விரும்பிய கணவர்க்கண்டார் மெப்புளகுற்றவென்ன
வரும்புகண்டகத்தவாகு மா துளைபருவத்தன்றித்
தரும்புகையிடையிறீறென்றுங் கனிதமயந்திகொங்கைக்
குரும்பையசிகர்ப்பப்பொன்னங் குடந்தவமுயல்வபோன்ற.

(இ-ள்.) விரும்பிய (தம்மால்) விரும்பப்பட்ட, கணவர்-நாயகரை, கண்
டார்-கண்டமகளி ருடைய, புளகுற்ற-மயிர்க்குச் சூற்ற, மெய்யென்ன, உடம்புகள்
போல, அரும்பு-அரும்பிய, கண்டகத்தவாகு முள்ளுகளையுடையனவாகிய,
மாதுளை-மாதுளைமரங்களில், பருவத்தன்றி (பழுத்தற்குரிய) காலமல்லாத
காலத்திலே, தரும் (பழுக்கத்) தாப்படுகின்ற, புகை-புகையினது, இடை-நடு
லிலே, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, கனி-கனிகளானவை, தமயந்தி-தமயந்தி
யினுடைய, கொங்கை-முலைகளாகிய, குரும்பைய-குரும்பைகளை, நிகர்ப்ப-
ஒப்படைய, தவம்-தவத்தை, முயல்வ-செய்கின்றனவாகிய, பொன்னங்குடம்-
பொற்சுடங்களை, போன்ற-ஒத்துத் தோன்றின (அரசனுக்கு) எ-று.

விரும்பிய கணவரைக்கண்ட மகளிர் மெய்யிற் புளகரும்பல், உவகை
யைப்பற்றி யுண்டாவது. மாதுளைக்குறித்தல்லாத வேறுபருவத்திலே அதிற்
பயனுண்டாக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலூற நீர்ப்பாய்ச்சி அதன் மிர்ப்புகையுட்
டப்படுமன்க. மாதுளங்களின்கண் தமயந்தி முலைகளின் சாரூப்பியத்தைப்பெறு
தற்குப் புகைத்தீயினிடைத் தலைமீறாகநின்று தவஞ்செய்யும் பொற்சுடம்
போன்றிருந்தனவன்க. பெரும்பயன் வேண்டிநோர் உக்கிரதவஞ் செய்வ
னென்க. [அம்மாதுளங் கனிகளை அப்பயடிப்பட்ட பொற்குடங்களாகக் குறித்த
ல்லே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மாதுளங் கனிகளானவை தமயந்தி முலைகளை ஒப்புறத்தவம்பண்
ணும் பொற்குடங்களை ஒத்திருந்தன-எ-ம். 28

தண்ணாறுக்கொழிக்குஞ்செய்யசண்பக நனைகள்வேனி
லண்ணல்பாசனையின்கம் போன்றன வவைமேல்வண்டு
நண்ணிய தூமம்போன்று நசையுநர் ஞாயரவேளீட்
டெண்ணறும். பகழிபோன்றுந் தனித்தனி யிருந்தமாதோ.

(இ-ள்.) ஊண்-தளிர்ச்சிபொருந்திய, நறு-தேனை, கொழிக்கும்-சொரி
கின்ற, செய்ய-சிவப்பாகிய, சண்பகம்-சண்பகத்தினுடைய, நனைகள்-அரும்பு
களானவை, வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, அண்ணல்-சிலவனது, பாசனை
(சோலையாகிய) படைவீட்டினுள்ளே வைக்கப்பட்ட, விளக்கம்-தீபங்களை,
போன்றன-ஒத்திருந்தன, அவைமேல்-அவ்வரும்புகளின்மேல், வண்டுவிழு
கின்ற) வண்டிகளானவை, நண்ணிய-பொருந்திய, தூமம்-புகையை, போன்றும்-

ஒத்தும், நசையுனர் -காமிகள், துயர்-துன்பமுற, வேள்-மன்மதனால், ஈட்டு-
சம்பாதிக்கப்பட்ட, எண்ணரு-எண்ணுதற்கரிய, பகழி-பாணங்களை, போன்-
றும்-ஒத்தும், தனித்தனி-வேறுவேறாக, இருந்த-இருந்தன (அரசனுக்கு)எ-ம்.

சண்பகமும் வேங்கையும் வண்டுனாமலர்மரமெனவிருக்கச், சண்பகத்தின் மேல் வண்டுசேர்ந்ததாகச் சொல்லிய வேண்டையெனின்; அதற்கு வண்டு சேர்ந்து தேனை ண்டாலிற்று படு மனபதே கருத்தாதலின், மற்றை மலர்போல அதன்கண்ணுஞ் செருமென்க. மன்மதனுக்குப்படைவீட்டுசோலையே யாகலின், வேளிவண்ணல் பாசமையென்றார். “தொடையிலஞ்சி மஞ்சளினஞ்சோலை படைவீடு” என்பதனால். [சண்பக வரும்புகளை மன்மதன் படைவீட்டு விலக்குகளாகவும், அவ்வழிபுகளின் மேல் மொய்த்தவண்டிகளை அவ்விலக்குகளின்மேற்றங்கிய புகைகளாகவும்பகழிகளாகவும் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.] பகழியாகக் குறித்ததற்கு நசையுனர் துயர்வென்னும் உருவகம் அங்கம்.

(க-து.) சண்புகத்தரும்புகளானவை தீபங்களே ஒத்திருந்தன அவ்வரும்புகளின்மேல் மொய்த்த வண்டிகளானவை புகைகளையும் மன்மதபாணங்களேயும் ஒத்திருந்தன எ-ம். 29

பூங்கழைக்குமரனேவாற் புலம்புகொண்டினை வார்துன்ப
மாங்குயி லுரைப்பழகம் வரியறிமுரல்வவாசத்
தேங்கமற்பொழில் வாய்விட்டுக் கேட்பதுசிலனுங்குறு
மாங்கதற்குன்றிலோதையதிசயித்தரற்றல்போலும்.

(இ-ள்.) பூ-அழகிய, கழை-கருப்புல்லையுடைய, குமான்-மன்மதனது, ஏவால்-அம்பினாலே, புலம்பு-துன்பத்தை, மா-மாவிலுள்ள, குயில்-நயில்கள், உரைப்ப-சொல்லாநீங்க, வர்முரல்வ-இசை பாடுவனவாகிய, பழகம்-மொய்கின்ற, அளி-வண்டிகளுக்கு, வாசம்-இருப்பிடமாகிய, தேம்-தேனினாலும்கழை மணக்கின்ற, பொழில்-சோலையானது, வாய்விட்ட-உங்கொடுத்து, கேட்பது சிலனும்-கேட்பதுபோலுமிருந்தன, கூறும்-சொல்லப்படுகின்ற, ஆங்கு-அவ்விடத்தே, அதற்கு-அச்சுயிதிக்கு, அன்றில்-அன்றற்புகைகளுடைய, ஒதை-ஒலிகளானவை, அதிசயித்து-ஆச்சரியப்பட்டு, அரற்றல்போலும்-கூவுதல்போலுமிருந்தன (அரசனுக்கு) எ-ம்.

குயிலுரைப்ப வென்றோனாக், குயிலினது கூவுதல் அதனதுரைத்தல் போலத் தோன்றற்பெனப்பது பொருளாகக்கொள்க. இடைவிடாது நிகழும் வண்டொலி இடைவிட்டு நிகழும் உங்கொடுத்துல்போலுதற் கியையுமோ வெனின், அவ்வண்ணுது சிற்றொலி குயிலினது பேரொலியில் இடையிடையெனத்து அவ்வனந் தோன்றுதலா லியையுமென்க. திட்டமில்லாத கரும்பு வில்லையுடைய வண்ப்பால் வருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக் காரணமாமென்க. குயில்களைச் சொல்வனவாகவும் வண்டுகள் பாடுகு சோலையைக் கேட்பதாக

வுங் அன்றில்களினொலிகளை அவற்றினதிசயவெலிகளாகவுங் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) காமிகள் துன்பத்தைக் குயில்கள்சொல்ல, வண்கள் பாடுஞ் சொலை கேட்பதுபோலுமிருந்தன. அன்றில்கள் சத்தங்கள் அதிசயத்தார்ப்பனபோலுமிருந்தன எ-ம்.

30

வெண்மதிக்கவிகைவேந்தன் விழாவயர்வனமான்பைந்தாட்
டண்மலர்க்கார்தளங்கை மறுத்தளித்தைவபோன்ற
மொண்மலர்ப்பொதுநந்தேமா தளிர்விரலசைந்துள்ளுந்
கண்ணுகர்வண்டினுற்பாற் காழுகர்ச்சினவல்போலும்.

(இ-அ.) வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனை, கவிகை - குடையாகவுடைய, வேந்தன்-மன்மதனது, விழா-உற்சவத்தை, அயர்-செய்தற்கிடமாகிய, வனமான்-வனமாகிய மங்கையை, காந்தள்-காந்தள்களானவை, பைந்தாள் - பசிய காம்பை டைய, தண்மலர்-தண்ணியமலர்களாகிய, அங்கை-அழகிய கைகளாலே, மறித்து (அச்செய்தியைக் கேளேவென்று) தடுத்து, அளி-கருணையினாலே, ததைவபோலும்-நிறைகின்றனபோலும், ஒண்மலர்-ஒள்ளியமலர்களாலே பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற, தேமா-தேமாமரங்களானவை, தளிர்-தளிராகிய, விரல்-விரலே, அசைத்து-ஆட்டி, உள்ளுறும் - உள்ளொழுகுகின்ற, கள்-தேனை, நகர்-உண்கின்ற, வண்டின்-வண்டுகளது, ஆர்ப்பால் ஒலியினாலே, காழுகர்-காமிகளை, சினவல்போலும் (உங்காரஞ்செய்து) கோபிக்கின்றனபோலும் (அரசனுக்கு இருந்தன) எ-று.

மன்மதன் விழாவாவது-ஆடவருமகளிற்ஞ்சென்று சோலையின்கண்ணே பூக்கொய்தும் புனல்விளையாடியுங் காமவின்பத்தை யனுபவித்தலாம். மன்மதனுக் கெடுப்பதோர் சிறப்பெனினுமாம். இன்னும் - வெண்மதிபோலுங் கவிகையுடைய நாராஜனது விழாவெனினுமமையும். முன் பாட்டில் குயில் சொல்ல வந்ததாற் கேற்கப்பட்ட செய்தி கோடிதாதவின், அவ்வனத்தை நோக்கி நீயதைக் களற்கவெனக் காந்தள் மலாக்கைகளாலே விலக்கினவென்க. அளித்ததைற்குச் சிலேடையாற் கருணை கூர்தலென்றும், வண்டுகணிறைதலென்றும், பொருள் கொள்க, இக்காந்தள் விலக்குதலை இதன் முதனூலிற் சொல்லப்பட்டபடியே முன் பாட்டிலே யடக்காமல் வேறு முடிபு செய்தற்கு ஏதுவெனையெனின், அம்முதனூலுள்ளிலாத அன்றிலினதிசயித்தரற்றலே அதிலே யிருத்துச் சொல்லியவதனே விதனை வேறுமுடிபு செய்தார்போலும். இப்பாட்டிலே காந்தளது தோற்றமும் மாவினது தோற்றமுஞ் சொல்லப்பட்டது. [காந்தட் செடிகளை அங்ஙனத் தர்ப்பனவாகவுங் மாமரங்களை அப்படி வெருட்டுவனவாகவுங் குறித்தலாலே, தற்சுறிப்பணியாம்.]

(க-து.) காந்தள்களானவை - வனமென்னும் பெண்ணை மலரென்னுங் கரங்களாலே அக்குயில்கள் சொற்களைக் கேளாதே என்று தடுத்து கிருபை

நிறைந்தனபோது மிருந்தன. மாமரங்களானவை-தளிவென்னும் விரலை அசைத்து வண்டுகளார்ப்பால் காழுக்கரைக் கோவிப்பன்பாலுமிருந்தன எம்.

பொன்னிதழ்சண்பகத்திற் புரிமுறுக்கவிழ்த்தாங்கி
யின்னறாத்துளியினோடு மகரந்தமிறைப்பவூதித்
தென்னிடுங் களிகொள்வண்டு சேர்ந்தமைகாமவெந்நோய்
துன்னினர்க்கின்னல்காட்டு தாமகேதுவினைப்போன்ற,

(இ-அ.) புரி-கட்டினது, முறுக்கு-முக்கானது, அவிழ-விரிய, தாங்கி-ஆடி, இன்-இனிதாகிய, நறு-தேனினது, துளியினோடு-துளி டனே, மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடியை, இறைப்ப-உதிர்க்க, ஊதி (வாயின) லூதி, தென்னிடும்-இசைபாடுகின்ற, களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட, வண்டு-வண்டுகளானவை, பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய, இதழ்-இதழ்களையுடைய, சண்பகத்தில்-சண்பகப்பூக்களிலே, சேர்ந்தமை-சேர்ந்தமையால் (அம்மலர்கள்) காமம்-காமமாகிய, வெந்நோய்-வப்பேரோயை, துன்னினர்க்கு-அடைந்தவர்க்கு, இன்னல் (பின்வருந்) துன்பத்தை, காட்டும்-காண்பிக்கிற, தாமகேதுவினை - வான்மீனை, போன்ற-ஒத்துத் தோன்றின (அரசனுக்கு) எ-று.

வண்டுகள் சண்பகத்திலே தேனுண்டவளவி விரந்துபடுமாதலால், அப்படி ஆடியதல் மற்றைமலர்களிலென்றுகொள்க. களிப்பினாலே தம்பகைமை கருதாது சேர்ந்தனவெனினு மமையுமென்பதற்குத் தென்னிடுங்களிகொள்வண்டென்றார். சேர்தல்-மாலையோ லொன்றன்பிறென்றாக வந்துவீழ்தல். தாமகேது உலகத்தார்க்குப் பெருந் துன்பத்தைச் செய்தல்போல, வண்டொழுங்கோடு கூடிய சண்பகமலர் காமிகளுக்குப் பெருந் துன்பத்தைச் செய்தலாலும், வண்டொழுங்குவாள் போல ஞ் சண்பகமலர் அத்தையுடைய மீன்போலவு நின்றாலும், தாமகேது வினைப்போலுமென்றார். தாமகேது பின்வரும் பஞ்சமாதலியவற்றிற்கு உற்பாதமாதலாம். பெருந் துன்பத்திற் கேதுவாமென்க. [சண்பகமலரோடுசேர்ந்த வண்டொழுங்கை அப்படிப்பட்ட தாமகேதுவாகக் குறித்தலாலே]; தற்குறிப்பணியாம்.

(க-து.) வண்டுகள்சேர்ந்த சண்பகமலர்களானவை வான்மீனை ஒத்திருந்தன-எ-ம்.

32

குளிர்ந்துஞ்சாந்தநாறுங் கூவிளங்கனிமுள்ளேறுண்
டொளிர்வன கணிகைமாதர் வரிமுலைக்குவலமசான்ற
தளையவிழ்ப்புடையலத்தின் கவரிணர்ச்சம்பராரி
யுளைவுறவிறுவர்மேலு முதற்றினம்பகழி போன்ற.

(இ-அ.) முள்-முள்ளினாலே, ஏறுண்டு-கிழிக்கப்பட்டு, ஒளிர்வன-விளங்குகின்றவையாகிய, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, நறுஞ்சாந்தம் - நல்ல சந்தனம் போல, நாரும்-மணக்கின்ற, கூவிளங்கனி-வில்வப்பழங்களானவை, கணிகை

மாதர்-பரத்தையருடைய (சாந்தம்)சந்தனத்தினாலே,(நாறும்)மணக்கின்ற,வரி-
நகக்குறிகளை : டைய, முலைக்கு-முலைகளுக்கு, உவமை-ஒப்புமையில், சான்-
சிந்தன, தனையவிழ்-கட்டவிழ்த்த,பாடலத்தின்-பாதிரிமரங்களுடைய, கவர்
தற்குரிய, இணர்-பூங்கொத்துக்களானவை, சம்பாரி-மன்மதனுவன், உளை
வுற-வருந்தும்படியாக, இருவர்மேலும்-நாயகஞாயகிகளிருவர்மேலும்,உடற்று-
கோபித்தற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட) இனப்பகழிபோன்ற - அம்புக்கூட்டம்
போன்றன (அரசனுக்கு) எ-று.

சாந்தநாறதல் முலைக்குங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கையர் முலைக்கு நக
க்குறி விசேடித்துச் சொல்லுதல் தகுதியன்றாகலின், கணிகைமாதர் வரிமுலை
யென்றார். அன்றியும் அவர் பலரையும் புணர்தலின், நகக்குறியிக்குத் தோன்
றுமென்க. இனப்பகழி யென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பரூத் தூணியென்
பதும், இருவரென்றதற்கு விருமய ஆடவரு மகனிருமென்பதும், கருத்தா
கக்கொள்க. (கவரிதழ் சம்பாரி யுளைவுற விருவர்மேல் முடற்றினைப் பகழி
போன்ற) எனப் பாடமுமுண்டு; இருப்பிளப்பாகிய விதழ் அதற்கின்மையா
னும், இரண்டம்புகளை யொன்றாகச்சேர்ந்து இருவர்மேற் செலுத்துதல் கூடா
மையானும், இதன் முதலான் முடிபிற்கு வேறுபடுத்தலானும், பொருந்தாமை
யுணர்க. இப்பாட்டில் வில்வமும் பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. [வில்வக்கனிக
ளுக்குக் கணிகைமாதர் முலைகளை யுவமித்தலால், உவமையணியும்; பாதிரிப்
பூங்கொத்துகளை அம்பரூத்தூணியாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) வில்வப்பழங்களானவை வேசைகன் முலைகளை யொப்பாகவிருந்
தன. பாதிரிமரங்களின் பூங்கொத்துகளானவை மன்மதன் பாணங்கையொப்
பாக விருந்தன-எ-ம்.

33

பாகிலையிடையிற் பூத்த பைந்துணரகத்திதாய
மாசறுநிலவுகாலு மதியினைவிழுங்குளுளிற்
ரேசறுகலைகளியாவும் தின்றுதின்றுமிதந்துத்திக்
காசறுசுடிவைச்செங்கட் கருநிறப்பாந்தன்போன்ற.

(இ-அ.) பாகிலை-பச்சிலைகளையும், இடையில் - நடுவிலே, பூத்த-மலர்ந்த
பைந்துணர்-துளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையுடைய, அகத்தி-அகத்திமரங்களா
னவை, தாய-பரித்தமாகிய, மாசறு-குற்றமற்ற, நிலவு-சந்திரிகையை,காலும்-
வீசுகின்ற, மதியினை-சந்திரனை, விழுங்குநாளில்-உட்கொள்ளுகிறநாளிலே,தே
சறு-காந்திபொருந்திய, கலைகளையாவும்-கலைகளையெல்லாம், தின்றுதின்று-ஒவ்
வொரு கலையாகத்தின்று, உமிழும்-உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற, துத்தி-படப்
புள்ளிகளையும், காசறு-இரத்தினம்பொருந்திய, சுடிகை - உச்சியையும், செங்
கண்-செய்யகண்களையும், கருநிறம்-கரியநிறத்தையுமுடைய, பாந்தன் போன்
ற-பாம்பாகிய இராகுபோன்றன (அரசனுக்கு) எ-று,

துணர்-மலரென்பது “போதுவீ துணர்மலர்” என்பதனாலறிக. தாயமா சறு நிலவென்னுமடையை அம்பலர்க்குங் கூட்டுக. மதியினை விழுங்கு நாள் அம்பரபட்சத்துப் பதினேந்து நாட்களுமென்றும், அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் தினம் ஒவ்வொரு கலேகுறைதலை இராகுவிலே அங்ஙனம் தின்னப்பட்டுக் குறைதலென்றும் கற்பித்து அப்பொருண்மை தோன்ற, நாளிற் நின்றுதின் மன்றார். சந்திரகிரகண காலமெனினுமாம். தேவ நாகமாகிய விராகுவென் பது தோன்றற்குக், காறுசுடிகைச் செங்கணென்னு மடைகொடுத்தார்போ லும். இராகு கரிதென்பது “இராசக்கோள் கரும்பாம்பு” என்பதனாலறிக. கருமைக்கும் பமைக்கும் மிக்க வேற்றுமை தோன்றாமையிற் பச்சென்ற தழைகளாற் குழப்பட்ட வகத்தி கரியவிரா குபோலுதலும், அதன் மலர்கள் அங் விராகு வான்மென்று உமிழப்பட்ட சந்திரகண்டங்கள் போலுதலுங் கொள்க. [அகத்தியை இராகுவாகக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) அகத்திமரங்களானவை கரும்பாம்பிற் கொப்பாயிருத்தன-எ-ம்.

க லி வி ரு த் த ம்.

விண்பு துவியன்சீனைத் தருக்கன்மேவிய
தன்னிப்பொறையினுற் றலைவணங்கின
தென்கடற் கலைபுனை செல்வமானிலப்
பெண்கொடிதாடொழும் பெற்றிபோன்றவே.

(இ-ள்.) மேவிய - விரும்பப்பட்ட, தண் - தன்னிய, கனி - பழங்களது, பொறையினுல்-பாரத்தினாலே, தலை-தலைகள், வணங்கின-வளைந்த வையாகிய விண்-ஆகாயத்தில், புகு - துழைந்த, வியன் - விசாலமாகிய, சினை-கிளாகளையு டைய, தருக்கன்-மாங்களானவை, தென்-தென்னிய, கடல் - கடலாகிய, கலை- ஆடையை, புனை-உடுத்த, செல்வம் - செல்வத்தை, டைய, மா - பெரிய, நிலப் பெண்கொடி-பூமிதேவியினது, தான்-அடியை, தொழும்-வணங்குகின்ற, பெ ற்றி-பான்ற-தன்மையையுடையனபோன்ற (அரசுக்கு) எ-று.

பெற்றியனவென்பது-இறுதிநிலை கெட்டது. தம்மைப் பெற்றுவளர்த்த தாயென்று வணங்குதல்கொள்க. [அவ்வணங்கிய மரங்களைப் பூமிதேவியைத் தொழுவெனவாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மரங்களானவை பூமிதேவியினடியை வணங்குகின்றன போலு மிருத்தன-எ-ம்.

35

அளிமுறலணிமல ரசோகம்பூத்தன
தெளியருகர்ரணப் பெயரினசெவ்வியா
லெளிவருகாமுகர்க் கிரங்கிவேணுந்
தனிர்மறையழற்குணை தரித்தபோன்றவே,

(இ-ஈ.) பூத்தன-மலர்ந்தனவாகிய, அளிவண்டுகளானவை, முடல்-ஒலிக் கப்பெற்ற, அணி - அழகுபொருத்திய, மலர் - மலர்களையுடைய, அசோகம்- அசோகமரங்களானவை, தெளிவரு-தளியவந்த, காரணப்பெயரின்-காரணப் பெயரினது, செவ்வியால்-அழகினாலே, எளி-எளிமையோடு, வரு (தம்மிடத்திலே) வருகின்ற, காழுமர்க்கு-காமிகளுக்கே, இரங்கி-உள்ளிரங்கி. வேள்-மன்ம தனது, அழற்கணை-நெய்ப்பம்புகளை, நுழந்தளிர்-நல்ல தளிர்களிலே, மறை-மறைத்து, தரித்தபோன்ற-தரித்திருக்கின்றவை போன்றன (அரசனுக்கு)-ஐ-று.

அசோகம் - சோகமில்லாததாம். சோகமில்லாததாயினால் எம்மையுஞ் சோகமில்லாதவராக் குமென்று சாணமடைகின்ற ரென்க. தமக்கடைக்கலமாயினாரைக் காவாதுவிடல் மாபாதகமாதலால், இரங்கினவென்க. அந்நெருப்பம்புகளையஞ்சினோர்க்கு அவற்றை வெளிப்படுத்தாமலிருக்கையே, காத்தற்குபாயமென்பது கருத்து. மலர்க்குச் சொல்லப்பட்ட அளிபோல் அழற்கணைக்குப் புகை குறிக்கப்படுகின்றது. அசோகமலர் அழல்போற் சிவந்தது தோன்றலின், அழற்கணையென்றார். மறைத்தென்பது-மறையென விறுக்கெட்டுநின்றது. “வரிப்புனை பந்தோடு பாவைதாங்க” என்பதில் வரிந்தென்பதுபோல. [அசோகமென்னும் பெயர்க்கு வேறுபொருளைக் கற்பித்தலால், அங்கமாகிய பிரிவிலே நவிர்சியணியும், அவ்வசோகத்தை அங்குணந் தரித்தனவாகக் குறித்தலால், அங்கியாகிய தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) அசோகமாங்களானவை அச்சினிக்கணைகளைத் தரித்தல் போலுமிருக்கின்றன-ஐ-ம். 36

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்.

மணங்கமழ் முடவெண் டாழை மலரின்வழர் நறவமார்தித்
கணங்கொள் வண்டினமுந் தேனும்வரித்தி டைவதிந்ததோற்ற
மணங்கர வசைத்தோ நீத்த வரும்பழி மமத்த தென்ன
நிணங்கமழ் வேலான் கண்டு நெஞ்சுற விழித்துச் சொல்வான்

[இவ்முதல் நான்குபாட்டுகளால் தாழம்பூவை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) நிணம் (பகைவரது) கொழும்பானது, கமழ்-நாறுதற் கிடமாகிய வேலான்-வேலையுடையவன், முடம்-முடமாகிய, தாழை-தாழையினது, மணங்கமழ்-மணக்கின்ற, ஓவள்-வெண்மைபொருத்திய மலரின்-பூவின், வார்-ஒழு காரின்ற, நறவம்-தேனை, மாந்தி-குடித்து, கணம்-கூட்டத்தை கொள்-கொண்ட, வண்டு-கருவண்டுகளின், இனமும் - சாதிகளும், தேனும் - தேன் வண்டுகளும், களித்து-மகிந்து, இடை (அத) னவெில், வதிந்த-தங்கிய, தோற்றம்-தோற்றத்தை, கண்டு-பார்த்து அணங்கர வசைந்தோன்-பரமசிவனால், நீத்த-தன்

* தொல்காப்பியம், சூவாமெழுத்தே கழிநெடிற்களவ-மீரெழுத்து
மிதந்நு மியல்பென மொழிபு;

ளிவிடப்பட்ட, அரும்பழி-நீக்கக் கூடாதபழியை, சுமந்தென்ன (இழ்மவர்) கமந்தனென்று, நெஞ்ற-நீனைப்புண்டாக, இழித்து-இகழ்ந்து, சொல்வான்-கூறுவான், எ-ம்.

“கேட்குந்போலவுங் கிளக்குந்போலவு-மிபங்குந் போலவு மிபற்றுந்போலவு-மஹிணைமருங்கினு மறையப்படுமா” இவ்விதியால் தாயையொடு கூறினென்க. நான்முதனுக்குப் பொய்க்கரிசுற உடம்பட்டும் பரமசிவனு விகழ்ந்து தள்ளப்பட்டது தாழம்பூவென்பது புராணகதை. சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்குமென்பது கருத்து. [தாழம்பூவைப்பழிசமந்ததாகக் குறித்தலாலே, தற்சுறிப்பணியாம்.]

(க-து.) நளமகாராஜன் தாயைமலரைப்பார்த்து இகழ்ந்து சொல்வான்-எ-ம். 37

நாகிள வரிவண் டுண்டு நறவுகொப் புளிக்குங் கைதாய்
பாகுறு கழைவே ளெய்யிற் பரிப்பரி தாயுள் ளாவி
யேகமெய் தளர்ந்தோர் நெஞ்ச மீர்த்திடு முள்ளம் பென்றே
வாகைவின் மதனைச் செற்றோன் வனைத்திடா திகழ்ந்தவாறே.

(இ-ள்.) நாகிள-இளமைபொருந்திய, வரி-இசைபாடுகின்ற, வண்டு-வண் கெளானவை, நறவு, தேனை, உண்டு-குடித்து, கொப்பளிக்கும் - உமிழ்த்துக்கிடமான, கைதாய்-தாழம்பூவே, பாசு-சாரானது, உரு-பொருந்திய, கழை-கருப்பு வில்லிலுல், வேள்-மன்மதனுவன், எய்யின்-எய்தால், பறிப்பரிதாய்-பிடுங்கப் படாததாக்கி: உள் - உள்ளிருந்து, ஆவி - உயிரானது, எக-நீங்க, மெய்-உடம்பு, தளர்ந்தோர்-தளர்ந்த விரகிகளுடைய, நெஞ்சம்-மனத்தை, ஈர்த்திடம் - அறுக்கின்ற, முள்ளம்பென்றே-முள்ளம்பென்று, (உன்கொடுமையை நினைத்தே)வாகை-வெற்றிபொருந்திய,வில்-வில்லை டைய, மதனை-மன்மதனை,செற்றோன்-வென்றபரமசிவன், வனைத்திடாது - சூடாமல், இகழ்ந்த (உன்னை) யிகழ்ந்ததற்கு, ஆறு-காரணமாம், எ-று.

நாகிளவென்பன-ஒருபொருள்குறித்த விருசொற்கள். தாழம் பூவினுடைய நடுமுட்களும் இருபுடைமுட்களும் எதிரிட்டெக்கி நின்றலால், அதனடியு னிகளில் யாதொன்றைப்பற்றி இழுக்கின்ற மறுக் சூழலால், பறிப்பரிதாயென்றார். வாகைவின்மதனைச் செற்றோனென்றமையாலே, தன்பகைவனுக்கு உபகாரணமாயிருப்பதே பொறுக்கக்கூடாததாயிருக்குமாயிற், கொல்வதாயிருந்தால் சொல்வானென் என்றதாயிற்று. [கடவுளிகழ்தற்கு ஏதுவாகாத அப்படிப்பட்ட முள்ளம்பாயிருக்கையை ஏதுவாகக் குறித்தலாலே, ஏதுத்தற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தாழம்பூவே நீ முள்ளம்பென்று சிவன் அணியாதிகழ்தான் என்று நான் சொன்னான்-எ-ம். 38

பசியநெட் டிலைய தாழை மடலெனு மீர்வாணி பற்றி
வசையறு காமத் தச்சன் மையலாம் வளியினுந்
மசைவொடு தளர்ந்து கன்னி யருந்தழை யுருத்த நிற்கு
நசையுணர் நெஞ்சத்தாரு நடுவிறப் போழுமாதோ.

(இ-ள்.) பசிய-ப-மைபொருந்திய, நெடு-நெடிய, இலைய-இலைகளையுடையனவாகிய, தாழை-தாழம்பூவே, மடலெனும் (உண்) னிதழென்கிற, ஈர்வாள்-பல்வாளை, பற்றி-பிடித்து, வசையறு-பழியற்ற, காமத்தச்சன்-மன்மதனாகிய தச்சனைவன், மையலாம்-மயக்கமாகிய, வளியின்-காற்றினிலே, நாளும்-பல நாளும், அசைவொடு-அசைதலுடன், தளர்ந்து-வாடி, கல்வி-கல்வியறிவாகிய, அருந்தழை-அரியதழையை, உடுத்து-நீர்த்து, நிற்கும்-நிற்கின்ற, நசையுணர்-காமிகளுடைய, நெஞ்சம்-மனமாகிய, தா-உலர்ந்தமரத்தை, நடு-நடுவிலே, உற-பொருந்த, போழும்-பிளப்பான், எ-று.

தாழை-அன்மைவளி. காமத்தச்சனென்பதில், நிலைமொழியீறு கெட்டது. காமமேலிவார்த்துக் கல்வியறிவு குறையுமாதலால், மையலாம் வளியிற்கல்வி யருந்தழையுச்சுத்தென்றார். [மடலாதிகளிலே ஈர்வாளாதிகளின் அபேதங்களை யாபோபித்தலாலே, உருவக வண்யாம்.]

(க-து.) தாழம்பூவின் னிதழென்னும் வாளாலே மன்மதனாகிய தச்சன் காமிகளுடைய நெஞ்சமாகிய மரத்தைய ப்பான் என்று நான் சொன்னான்-எ-ம். 39

விறையுந் தாவிபோழும் வேனிலா னிரத முறுங்
க நறுகு நைத் தளிரா ணேற்றி ங்கணைமலர் தொடுக்கிற் றீந்தேன்
மழையினிற் கரங்க ணனும் வழுவுழுத் திழுக்கா வண்ணந்
தழைமடற் கைதாய் நின்பொற் றுதுகை திமிர்ந்தெய் வானால்

(இ-ள்.) விறையுநர்-விரும்பினவருடைய, ஆவி-உயிரை, போழும்-பிளக்கின்ற, வேனிலான்-மன்மதனானவன், இரதம்-சாருனது, நறு-ஒழுக்குகின்ற, கழை-கற்புபில்லே, குழைத்து-வளைத்து, அளிராண்-வண்டுநாரியை, ஏற்றி-பூட்டி, கணைமலர்-பூவம்புகளை, தொடுக்கின்-எய்யும்போது, தீம்-மதுரம்பொருந்திய, தேன்-தேனினது, மழையினில்-மழையினிலே, கரங்கள் (உண்) கைகளானவை, நாளும்-தினந்தோறும். வழுவுழுத்து-நழுவிநழுவி, இழுக்காவண்ணம்-தப்பிப்போகாதபடி, தழை-தழைத்த, மடல்-மடல்களையுடைய, கைதாய்-தாழம்பூவே, நீன்-உனது, பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய, தாது-உகளை, கை-அக்கைகளிலே, திமிர்ந்து-பூசிக்கொண்டு, எவ்வான் (அவன் என்மேற்) செலுத்துகிறான், எ-று.

அத்தாழம்பூவில் மற்றைய மலர்களினுமிக்க தாதுவிலைந்திரத்தல்பற்றி, அங்ஙனங் கூறப்பட்டது.

(க-து.) தாழம்பூவே மன்மதன் கருப்புவில்வளைத்து அளிராணேற்றிமலர்க்கணை தொடுக்கில் வழுக்காதிருக்க உன் மகரத்தங்களைத்திரிந்து அக்கணையெய்கிறான் என்று நான் சொன்னான்-எ-ம். 40

குனிசிலை வேனிலான் கைக் குருதிதோய் பிறைவாயம்பின்
றனியெழில் கவர்ந்து தோன்றித் தணந்தவர் தமையெஞ்ஞான்
துனியுற முருக்கு கின்ற தொழிலினு லன்றோ நின்னை [றுந்
முனிவுட னுலகில் யாரு முருக்கல ரென்கின்றாரே.

[இதனால் முருக்கம்பூவை வெ த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குனிசிலை-வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய, வேனிலான்-வசந்த
காலத்திற் றரிய மன்மதனது, கை-கையிலிருக்கின்ற, குருதி-உதிரத்திலே,
தோய்-முழுகிய, பிறைவாயம்பின்-பிறைவாயம்பினது, தனி-ஒப்பற்ற, எழில்-
அழகை, கவர்ந்து-வெளவி, தோன்றி-விளங்கி, தணந்தவர் தமை-பிரிந்தவரை,
எஞ்ஞான்-றும்-எந்நாளிலும், துனியுற-துன்பத்தையுடைய, முருக்குகின்ற-
கொல்கின்ற, தொழிலினுலன்றோ-செய்கையினுலன்றோ, நின்னை (முருக்கம்
பூவே) உன்னை, முனிவுடன்-வெறுப்புடனே, உலகில்-உலகின்கண்ணே,
யாரும்-எவரும். முருக்கல ரென்கின்றார்-முருக்கலரென்று சொல்லுகின்றார்,
எ-று.

பிறைவாயம்பு-அர்த்த சந்திரபாணம். அதுநிறத்திற் று முவமையாக்க
வேண்டிக் குருதிதோயென்றார். முருக்குதல்-கொல்லுதல், முருக்குகின்ற வல
ரொனவிரியும். விரகிகளேயன்றி மற்றையோரும் அப்பெயர் கூறுகின்றாரென்
பது தோன்ற, யாருமென்றார். [பிறைவாயம்பினழகைக் கவர்ந்தன உவ
மானத்தன்மையை யுலமேயுத்தி லாரோபித்தலாற், காட்சியணியும், முருக்
கலரென்னும் பெயர்க்கு உருப்பாற்றலான் மற்றொருபொருளைக் கற்பித்த
லால், பிரிநிலை நவீர்சியணியுமாம்.]

(க. து.) முருக்கம்பூவே கொல்லுகிற தொழிலாலல்லவோ உன்னைமுருக்
கலர் என்கிறார்களென்றான் நளமகாராஜன்-எ-ம். 41

எனவிவை பெடுத்துரைத் தின்ன தன்மைய
மனிமலர்க் காவினிற் பரிவு மாங்குயில்
குனிசிலை மாரனைக் கூவல் கேட்டலு
மனநிலை தீர்வுற மதி மயங்கினன்.

[இதனால் குயில் கூக்குரல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என-என்று, இவை-இவைகளே, எடுத்து-எடுத்து, உரைத்து-
சொல்லி, இன்னதன்மைய-இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய, பனி-குளிர்
ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலர்களை உடைய, காவினில்-காவலையில், பரிவும்-பழகி
யிருக்கின்ற, மா-மாவிலுள்ள, குயில்-குயில்களானவை, குனி-வளைக்கப்பட்ட,
சிலை-வில்லை உடைய, மாரனை-மன்மதனை, கூவ-அழைக்க, கேட்டலும்-கேட்ட
வாஸிலே, மனநிலை-ததரியமானது, தளர்வற-சோர, மதிமயங்கினன் (அரசன்)
அறிவுசலங்கினன், எ-று

இவையின்றது-கீழ்ப் பான நான்கு பாட்டுகளைச் சுட்டிவந்தது. குயில் கூடில் தன் பகைவனாகிய மாரணை யழைத்தல் போலுதலால், தைரிய மிழந்து மதிமயங்கினான்.

(க-து.) குயில்களானவை மன்மதனை அழைக்க நளன் மதிமயங்கினான் - எ-ம். 42

வெங்கதிர் தென்றலிற் குளிர்த்தும் வீழ்நருத்
தங்கிய மலர்நறுத் தளிக்குண்முழ்கியும்
பொங்குபூங் கைகைவெண்டாது பூசியுந்
திங்களிற் றோன்றலான் மகிழ் சிறந்தலான்.

[இதனால் அங்கே வெயில் நில , போலுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) வெங்கதிர்-சூரியகிரணமானது, தென்றலின்-தென்றற்காற்றால், குளிர்த்தும்-சீதளித்தும், மலர்-மலர்களிலே, தங்கிய-பொருந்திய, நரு-தனி லுடைய, வீழ்-விழுகின்ற, நறுத்தளிக்குள்-நல்ல துளிகளுள், முழ்கியும்-படிந் தும், பொங்கு-எழும்புகின்ற, பூ-அழகிய, கைகை-தாழைமலரது, வெண்டாது -வெள்ளைப்பாடியது, பூசியும்-துமிர்த்தும், திங்களின் - சந்திரகிரணம்போல, தோன்றலால் - காணப்படலால், மகிழ்சிறந்திலான் (அரசன்) களிகூர்ந்தி லன், எ-று

தேன் துளிகளும் பொடியும் அத்தென்றலால் மலர்களிலிருந்து சொண ரப்படுவன. திங்கள் அதன் கிரணத்தை மணர்த்தலால், ஆகுபெயர்வெயிலா னது தென்றலாலே குளிர்த்தும், மணித்துளிகள்போலத் தேன் துளிகளாடு கலந்தும், தாழம்பூப் பொடியால் விளர்ந்தும், நில , போன்ற தென்க. அது மகிழ்சிறத்தற்குக் காரணமா யிருக்கவும் அரசன் விரகியாதலால், மகிழ் சிறந் திலனென்க. [இது உவமையணி.]

(க-து.) நளமகாராஜன் வெயிலானது நிலவைப்போலத் தோற்றலால் மகிழ்ச்சி யடைந்திலன்-எ-ம்.

அலையொலி முழுவெழ வளியின் கற்பலை
குலவிய சுருதியாக் குயில்கள் பாண்டசெய
நிலவுபூந் தண்டலை யரங்கி னீடிய
கலவமா மயில்மளித் தாடக் கண்டனன்,

[இதனால் மயிற்கூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) அலையொலி - அலையினொலியாகிய, முழவு - மத்தள வோசையா னது, எழு-உண்டாகவும், அளியின்-வண்டுகளது, கம்பலை-ஒலியானது, குல விய-சுருண்டாடப்பட்ட, சுருதியா-சுருதியாகவும், குயில்கள்-குயில்களாகிய (பாடகர்) பாண்டசெய-இசைபாடவும், நிலவு-விலங்குகின்ற, பூந்தண்டலை-பூந் சோலையாகிய, அரங்கில்-சபையில், நீடிய-நீண்ட, கலவம்-கலாபத்தையுடைய

மாமயில்-பெரிய மயில்களாகிய (மகளிர்) கனித்து-மகிழ்ந்து, ஆட-கூத்தாட, கண்டனன் (அரசன்) பார்த்தான், எ-று.

அலையாலிமுதலியவற்றை முழுவொலிமுதலியவாசுக் கூறினமைக்கேற்பச், குயில்கள் பாடகராகவும்-மயில்கள் மகளிராகவும் - சொல்லப்பட்டன. அலையொலி முதலியவற்றிலே முழுவொலி முதலியவற்றை யாடராபித்தலால், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) மயில்களாட் நளன்கண்டான் எ-ம்.

44

நஞ்சமிழ் வேலினான் சீர்த்தி நடொறு
மஞ்சொலார் பயிற்றலா லந்தன் காவினின்
மஞ்சரி யிகையிடைவதிந்தபூவையும்
பைஞ்சிறை கிள்ளையும் பாடக்கேட்டனன்.

[இதனால் பூவை விகளியும்புகழ்கின் தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) நஞ்ச-நஞ்சத்தை, உமிழ்-கசுக்குகின்ற, வேலினான்-வேலையுடைய, நளராஜனாவன், சீர்த்தி (கண்) கீர்த்தியை, நடொறும்-தினந்தோறும், அஞ்சொலார்-அழகிய சொற்களையுடைய மகளிரானவர், பயிற்றலால்-கற்பித்தலாலே, அம்-அழகிய, தண்-தண்ணிய, காவினில்-சாலையிலே, மஞ்சரி-பூங்கொத்துக்களின், இடையிடை, நகவேருவே, வதிந்த-தங்கிய, பூவையும்-நாகணவாய்ப் பறவைகளும், பைஞ்சிறை - பசிய சிறைகளையுடைய, கிள்ளையும்-கிளிகளும், பாட-படிக்க, கேட்டனன் (அரசன்) கேட்டான், எ- .

அரசனை மகிழ்வித்தற்பொருட்டு அவனது புகழைப் பூவைகளுக்குங்கிளிகளுக்குங் கற்பித்து அவ்வனத்தில் விட்டுவைப்பானென்க. அப்பறவைச் சொற்களின் மதுரச்சுவை தோன்ற, அஞ்சொலார் பயிற்றலாலென்றார்; காரணத்தின் குணங் காரியத்தினு முளதாமாதலால்.

(க-து) நளமகாராஜன் தன் கீர்த்தியைப் பூவைகளுங் கிளிகளும் பாடக் கேட்டான்-எ-ம்.

45

தேங்கமழ் மலர்நற வுருந்திச் சீர்கெழு
தூங்கிசை யளிமுரல் சுண்ண மாடிமென்
பூங்கொடி மடந்தைய ராடப் போர்வன
மாங்குயி லுரைசெய வசந்த நெய்தினன்.

[இதனால் தென்றலின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) தேங்கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, மலர்-மலர்களது, நற-தேனை, அருந்தி-உண்டு, சீர்கெழு-சிறப்புப்பொருந்திய, தூங்கிசை-நாட்டியராகத்தை. அளிவண்டிகள், முரல்-பாட, சுண்ணம்-பரிமலப்பொடியை, ஆடி-பூசிக்காண்டு, மென்பூங்கொடி-மெல்லிய பூங்கொடிகளாகிய, மடந்தையர்-மகளிர்-ஆட-கூத்

தாட, போர்வளம்-போர்க்குரியவளத்தை, மா-மாவிலுள்ள, குயில்-குயிலாகிய (மந்தரி) உரைசெய-சொல்ல, வசந்தன்-தென்றலாகிய (பகைவன் எய்தினான்-வந்தான், எ-று.

முரல வென்பது-முரல் என நுகெட்டது. போர்வளம்-காலதேசங்களின் சிறப்பு. இங்கே தமயந்தியை நினைக்கிறகாலமும் பொழிலிடமும். வசந்தன் மதுண்டு பரிமளப்பொடி பூசி ஆடல்பாடல்களின் மகிழ்ந்து அமைச்சரோ டெண்ணிப் போர்செய்தற்கு அரசன்கண் வந்தானென்க. பூங்காடியாட என்றதனாலே மெல்லிய நடையும், நருவந்தி-என்றதனாலே தண்மைக்குண்மும், சுண்ணமாடி-என்றதனாலே நறுநாற்றமும், ஆகிய தென்றலுக்குரியமூன்றுகுணங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டன.

(க-து.) சோலையில் தென்றற்காற்று வந்தது-எ-ம்.

46

மிடைத்திரு விசம்புறை யமரர் வெற்றினை
கடைந்துதன் வளனெலாங் கவர்வன மெனக்
குடைந்துவான் டிமிர்பொழி லிடையிற்கொள்கட
லடைந்தன வாவி யை யண்ண னேக்கினான்.

[இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இருவிம்பு - பெரியவிண்ணுவகத்தில், மிடைந்து-நெருங்கிய, உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, அமரர்-தேவரானவர், வெற்றினால்-மந்தராகிரியினால், கடைந்து (இன்னும்வந்து) கடைந்து, கன்வளனெலாம் - தன்செல்வத்தை யெல்லாம், கவர்வரமென-வெனவுவாரென்றெண்ணி, குடைந்து - கிண்டி, வண்டு-வண்டுகளானவை, இயிர்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, பொழில்-வனத்தினது, இடையில்-நிலிலே, அடைந்து-அடைந்ததாகிய, கொள் (அவ்வளங்களைக்) கொண்ட, கடலன - பாற்கடல்போல்கின்ற, வாவி-தடாகத்தை, அண்ணல்-அரசன், நோக்கினான்-பார்த்தான், எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடலைக் கடைந்து ஐராவதாதிக்கை கொண்டு போனமை புராணசித்தமாதலால், மீளவும்வந்து மற்றை வளங்களையுங் கொண்டுபோயினும் போவாரென் மஞ்சியதென்க: ஒருகாலோரிடத்தேதன் பொருள்களையெல்லாம் கொள்ளுகொடுத்தோன்அவ்விடம்விட்டுவேறிடத்திற் செல்வான் என்க. அடைந்தது என்பது-அடைந்து என விகாரப்பட்டுநின்றது. [தடாகத்தை அப்படி அஞ்சியடைந்த கடலாகக்குறித்தலாலே, கற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) நளராஜன் தடாகத்தைக்கண்டான்-எ-ம்.

47

தூவியன் சிறையனந் துயிறு நான்மலர்
வூவியுட் டாமரை வலையந் தேர்ந்துவ

பூவலர்க் கற்பகப் பொதும்பர் நாட்டுரை
கோவிளங் களிற்றினக் கோடுபோன்றவே.

[இதுமுதலேழுபாட்டுகளால் முன் பாட்டில் “வள்ளனலாம்” என்ற அவை இவையெனச் சொல்லப்படுகின்றன,]

(இ-ள்-) தூவி-இறகையும், அஞ்சிறை-அழகியசிறையையுமுடைய, அனம்-அன்னங்களானவை, நயிலும்-தாங்குதற்கிடமாகிய, நாள்-அன்றுபூத்த, மலர்-மலர்களையுடைய, வாவியுள்-தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவதோன்றுகின்றவையாகிய, தாமரை-தாமரைகளுடைய, வளையம்-தளிர்ச்சுருள்களானவை, பூ-அழகிய, அலர்-மலரையுடைய, கற்பகப்பொதும்பர்-கற்பகச் சோலையையுடைய, நாட்டு-நாட்டின்கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற, கோ-அரசனாகிய இந் திரனுடைய, இளங்களிற்று (அதிலுள்ளிருக்கிற) இளமைபொருத்திய யானைகளது, இனம்-இனத்தினுடைய, வெண்கோடுபோன்ற-வள்ளைக்கொம்புகழ் போன்றிருந்தன, எ-று.

வளையம் “விரித்திடுஞ் சுருளிமைம் விசியாடு வளையமாகும்” இதனை லழிக. இரண்டு பிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத் தந்தங்கள் போலுதல் காண்க. களிற்றென்னும் பொதுப்பெயர் ஐராவதமென்னுஞ் சிறப்புப்பெயர்ப் பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடை சேர்க்கப்படுதலாலே, பல ஐராவதங்கள் நீருள்ள மறைந்துநிற்க-நீர்மேலே வெளிப்பட்டித் தோன்றுகிற அவற்றி னிரட்டைக்கோடுகள் போலுதல் கொள்க. [தாமரை மலையங்களை ஐராவதங்களின் கோடுகளாகக் குறித்தலாலே, தந்திப்பணியும்; அதிலே ஓர் ஐராவதம் இதிலே பல ஐராவதங்கள் தோன்றவாலே, வேற்றுமையணியுமாம்.]

(க-து.) தடாகத்துள்ளே தோன்றிய தாமரை வளையங்களானவை தேவலோகத்தின் யானைகள் கொம்புகளை ஒத்திருந்தன-எ-ம். 48

எந்தலோ டவ்வுழி யிறுத்தவெண்ணுந்

கூந்தன்மா நிழறடத் திடை குலாவலு

காந் தளங்கரத்தர மகளிற்காமுறு

வேந்தனற் புரவியின் வெள்ளம் போன்றவே.

(இ-ள்-) எந்தலோடு-அரசனோடு, அவ்வுழி-அவ்விடத்தி, இருந்த-அடைந்த, எண்ணும்-எண்ணில்லாத, கூந்தல்-மயிர்நெருங்கிய, மா-குதிரைகளுடைய, தடத்திடை-தடாகத்தின்கண், குலாவலு-தோன்றுவனவாகிய, நிழல்-சாயைகளானவை, காந்தள்-காந்தண்மலர்போலும், அம்-அழகிய, கரத்த-கரையையுடைய, அரமகளிர்-தெய்வமங்கையரால், காமுறு-இச்சிக்கப்படுகின்ற, வேந்தன்-இந்திரனுடைய, நல்-நல்ல, புரவியின்-குதிரைகளுடைய, வெள்ளம் போன்ற (அதிலுள்ள) கூட்டம்போன்றன, எ-று.

குலாவதல்-அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வன ளாகத் தோன்றுதல், புரவியென்னும் பொதுப்பெயர் உச்சை சிரவமென்னுஞ்

சிறப்புப்பெயர்ப் பொருளைத் தருத்த அல்வடை சேர்க்கப்பட்டது. [குதிரைகளி லீழலை உச்சை சிவங்களாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியும் அக்கடலிலே ஓர் உச்சை சிவங்கள் தோன்றலாலே, வேற்றுமை யனியுமாம்.]

(க-து.) தடாகத்தில் தோன்றிய குதிரைகளின் சாயலானவை இந்திரன் குதிரைகளை ஒத்திருந்தன-எ-ம். 49

வரிச்சிறைத் தும்பிக னுழநல வள்ளவாய்
விரித்தவெண் டாமரை விளங்கித் தோன்றுவ
தரித்திடு களங்கமெய் தயங்கத் தண்ணெனுந்
திருக்கிளர் நிலவுமிழ் திங்கள் போன்றவே.

(இ-ள்.) விளங்கி-பிரகாசித்து, தோன்றுவ (கடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய, வரிச்சிறை-கீற்றுக்கள்பொருந்திய சிறைகளையுடைய, தும்பிகள் வண்டிகளால், உழு கிண்டப்படுகின்ற, நல்-நல்ல, வள்ளவாய்-கிண்ணம்போலும் வாயை, விரித்த திறந்திருக்கிற, வெண்டாமரை-வெண்டாமரைமலர்களானவை, மெய்-வடிவங்களிலே, தயங்க-தோன்ற, தண்ணெனும்-குளிர்ச்சியாயிருக்கிற, திரு-அழகினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, நிலவு-சந்திரிகையை, உமிழ்-சக்குகின்ற, திங்கள்போன்ற (அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன, எ-ம்.

வண்டி களங்கமும் வெண்டாமரைமலர் சந்திரனும்போலுதல் கொள்க. தண்ணென் திருக்கிளர் நிலவுந் தாமரைக்குமாம். [அப்படிப்பட்டவெண்டாமரை மலர்களைச் சந்திரர்களாகக் குறித்தலாலே; தற்குறிப்பணியாம்.] இதிலும் வேற்றுமையனிகொள்க.

(க-து.) தடாகத்தினுள் தோன்றிய வெண்டாமரை மலர்களானவைசந்திரர்களை ஒத்திருந்தன-எ-ம். 50

சேயிதழ்ஞவனோமென்னனைகடெண்டிறைத்
தூயநீற்றடைத்திடைத்தோன்றுகின்றன
மேயவர்கண்கவர்வனப்பின்மிக்கவாய்ப்
பாயொளிசிறந்தசெம்பவளம்போன்றதே.

(இ-ள்.) தெண்டிறை-தெளிநள்ள வலைகளையுடைய, தூய-பரிசுத்தம் பொருந்திய, நற்றடத்திடை-நல்ல தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுகின்றன-காணப்படுகின்றவையாகிய, சேயிதழ்-சிவப்பிதழ்களையுடைய, ஞவனோ-உற்பலங்களையுடைய, மேல்-மெல்லிய, நனைகள்-அரும்புகளானவை, மேயவர்-அடைந்தவருடைய, கண்-பார்வையை, கவர்-வெள்கின்ற, வனப்பில்-அழகில், மிக்கவாய்-மிருந்தனவாகி, பாயொளி-விரிந்த வொளியால், சிறந்த - விசேஷித்த, செம்பவளம்போன்ற (அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள் போன்றன, எ-ம்.

[செஞ்ஞவன யரும்புகளைப் பவளங்களாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தடாகத்துத் தோன்றிய செங்குவளை அரும்புகளானவை பவளத்தை ஒத்திருந்தன-எ-ம்.

51

வெண்ணிறத் தாமரை மலரும் வேரியந்
தண்கருங் குவளையுந் தடத்துட் டோன்றுவ
வெண்ணிரு கலைமதி நிலவி னீட்டமு
முண்ணில வியவிடத் தொளியும் போன்றவே.

(இ-ள்.) தடத்துள்-தடாகத்தினுள்ளே, தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவை யாகிய, வெண்ணிறம்-வெள்ளைநிறம்பொருந்திய, தாமரைமலரும்-தாமரைப்பூவு களும், வேரி-தேனையுடைய, தண்-தண்ணிய, கருங்குவளையும்-நீலோற்பலம லர்களும், உள் (அத) னுள்ளே, நிலவிப-விளங்குகின்ற, எண்ணிருகலை-பதினா றுகலைகளையுமுடைய, மதி சந்திரனது, நிலவினீட்டமும்-ஒளிச்செறிவும், விட த்து-ஆலகாலத்தினது, ஒளியி (னீட்ட) மும்-ஒளிச்செறிவும், போன்ற-ஒத்தி ருந்தன, எ-று.

[வெண்டாமரைமலரைச் சந்திரனொளியாகவுங் கருங்குவளை மலரைநஞ் சொளியாகவுங் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியும்; தாமரை குவளைகளைவைத்த முறையே அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள மதியொளி நஞ்சொளிகளை வைத்தலால் நிரநிறையணியும், இவை சேர்தலால், சேர்வையணி மாம்.]

(க-து.) தடாகத்துத் தோன்றிய வெண்டாமரைமலர்களும் நீலோற்பலம லர்களும் சந்திரனொளிகளையும் விடத்தொளிகளை ம் ஒத்திருந்தன-எ-ம். 52

குடவளையி னமணிநொழிக்குந்த ன்புனற்
றடமெறியலைகளினையுஞ் சைவலம்
படர்தருமழற்சிகைபரப்புஞ்செந்நிற
வடவையின்புனையெனவயங்கித்தோன்றின.

(இ-ள்.) குடம்-குடம்போலும், வளை-சங்குகளானவை, இனம்-இனமாகிய, மணி-முத்துக்களை, கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய, தண்புனல்-தண்ணீ ரையுடைய, தடம் - தடாகத்திலே, எறி-வீசப்படுகிற, அலைகளின் - அலைகளி னாலே, அலையும்-அலைகின்ற சைவலம் - கொடிபாசிகளானவை, படர்தரும்- வளர்கின்ற, அழல்-குள்ள, சிகை-கவால்களை, பரப்பும்-பரப்புகின்ற, செந் நிறம்-சிவப்புநிறமாகிய, வடவையின் (அதினுள்ள) வடவாமுகாக்கினியினது, புகையென-தூமம் பால், வயங்கி-விளங்கி, தோன்றின-காணப்பட்டன-எ-று.

வடவை கடலுள்ள மறைந்து அதனீரை மேற்படாமலு ள்ஞ்சி நிற்கின்ற னொழித்தீயாம். [அவ்வாதலையும் பாசிகளை அம்புகைகளாகக் குறித்தலாலே, தற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தடாகத்திலிருக்குங் கொடிப்பாசிகளானவை வடவாமுகாக்கினி யின் புகைகளைப்போலக் காணப்பட்டன-எ-ம், 53

குருமணியிமைக்குநீர் கூலமேயவாள்
 நருநிழலையி டையலைவதண்கதி
 ருருமணிப்பொலன்ருவட்டணிமைநாகமால்
 வரைசிறையடிக்கொளுமாட்சிபோன்றவே.

(இ-ள்.) அலையிடை-அலைகளாலே, அலைவ-அலைகின்றவையாகிய, குரு-
 நிறம்பொருந்திய, மணி-மணிகளால், இமைக்க-விளங்குகின்ற, நீள்-நீளம்
 பொருந்திய, கூலம்-கலையின் கண், மேய-தங்கிய, வான்றரு-பெரிய மரங்களு
 டைய, நிழல்-நிழல்களானவை, சிறை-சிறைகளோ, அடிக்கா-அடித்துக்
 கொள்ளுகின்ற, மாட்சி-அழகையும், தண்-சீதளத்தையும், கதிர்-கிரணங்களையு
 மும், அருமணி-அரியமணியையும், போலன்-போன்றும், குவட்டு-சிகரத்தை
 யுமுடைய, அணி-அழகிய, மைநாகம்-மைநாகங்களாகிய, மால்வரை-பெரிய
 மலைகள், போன்ற-ஒத்திருந்தன என்று.

முற்காலத்திலே இந்திரன் வச்சிராயுத்தத்தினாலே மலைகளின் சிறகையறு
 த்தபோது மைநாகமலை கடல்வளையித்தென்க. அக்கரையிலுள்ள மணிநிழல்
 கள் அத்தரு நிழல்களோடுசேர்ந்து தோன்றுதலால், அருமணிப்போலன்குவ
 டென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. அடித்தென் விளையச்சு மீறுகெட்டது
 [அந்நிழல்களே மைநாகங்களாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தடாகத்துத் தோன்றிய தருக்களின் நிழல்களானவை மைநாக
 பர்வதங்களை ஒத்திருந்தன எ-ம். 54

தொலைவறுபலவளமினையதொக்கவல்
 வலைதவழ் வாவியிற்பயி லுமார்ப்பெடை
 கலவியின்றுறிப்புரைகாட்டப்பி ன்றொடர்
 பொலநிறவன்னத்தின்பொற்புரோக்கினுன்.

[இதனில் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய அன்னத்
 தைக் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தொலைவறு-ஒழியாத, இனைய-இத்தன்மையனவாகிய, பலவ
 ளம்-பலவித வளங்களாலும், தொக்க-நிறைந்த, அலை-அலைகளானவை, தவழ்-
 தவழப்பெற்ற, அவ்வாவியில் - அத்தடாகத்தில், பயிலும் - வாசஞ்செய்கின்ற,
 ஆய்-ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட, பெடை-பெட்டையானது, கலவியின்புணர்
 ச்சியினது, குறிப்பு-குறிப்பை, உரை-சொல்லுகளாலே, காட்ட-காண்பிக்க,
 பின் (அதன்) பின்னே, தொடர் - தொடர்கிற, பொலன் - பொன்வடிவாகிய
 நிறம்-ஒளிவுள்ள, அன்னத்தின்-அன்னத்தினது, பொற்பு-அழகை, நோக்கி
 னுன் (அரசன்) பார்த்தான் என்று.

பொன்னன்ன மென்றதொற் பொன்னுலகத் தன்னமென்றதாயிற்று.

(க-து.) நளமகாராஜன் அன்னத்தைக் கண்டான் எ-ம்.

தண்ணுந்தாமரை யணையிற்றங்குப
வண்ணலோதிமந்துனி யகற்றிப்பேடைய
விண்ணிறச்சிறகரூபம் நழிஇவிப்பொடு
முண்மகிழ் கூர்த்தர வுவந்துபுல்லிற்றே.

[இதனால் பின்னே சொல்லப்படுங் துக்கத்தின் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தண்-தண்ணிய, நறு-நறிய, தாமரை-தாமரைப்புவாகிய, அணையிற்-சயனத்தின்கண்ணே, தங்கிய-வாசஞ்செய்கின்ற, அண்ணலோதிமம்-அவ்வரசு வன்னமானது, துனி-ஊடலை, அகற்றி-நீக்கி, பேடையை - பெட்டையை வின்-பொன்னுலகத்திலுள்ள, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, சிறகரால்-சிறைகளினாலே, தழிஇ-தழுவி, விருப்பொடும்-ஆசையுடனே, உள் (அதனுள்ளத்தே, மகிழ்-மகிழ்ச்சியானது, கூர்தர-மிதம்படி, உவந்து (தானு) மகிழ்ந்து, புல்லிற்று-புணர்ந்தது, எ-று.

முன் பாட்டிலே கலவியின் குறிப்புரை காட்டிற்றென்றபேடைக்கு ஊடலெவ்வாறுண்டாயிற்றெனில், நாயகனை முன்னே தன்னிடத்துவரச் செய்தலும் வந்தபின்பு ஊடுதலும் நாயகிக்கு இயல்பாமென்க. ஊடலில்லையாயிற்று புணர்ச்சி இன்பஞ் சிறவாதாம். “ஊடுதல் காமத்திற் கின்பமடிற் கின்பங், கூடி முயங்கப்பெரின” என்பதனாலறிக.

(க-து.) அரசவன்னமானது பெட்டையன்னமகிழ்த் தானுமகிழ்ந்து புணர்ந்தது-எ-ம். 56

விழைவுறுதலவியின் மெலிந்தோர் தாளினின்
நெழிறிகளிப்பொன்னிற வெருத்தங்கோட்டுபு
தழைவுறுசிறகரான் மூடித்தண்ணு
வழிமலர்ச்சேக்கையி னன்னந்துஞ்சிற்றால்.

[இதனால் அரசன்செய்ய விரும்பியது கைகூடல் காரியமுகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்-) விழைவுறு-விரும்பப்பட்ட, கலவியின் - புணர்ச்சியால், மெலிந்து-இளைத்து, ஓர் தாளின்-ஒருகாலினால், நின்-நின்னு, எருத்தம் - பிடரியை, கோட்டு-விளைத்து, தழைவுறு - தழைத்த, சிறகரால் - சிறையால், மூடி (தலையை) மறைத்துக்கொண்டு, தண்-கண்ணிய, நறு-தேனானது, அழி-வழியப்பெற்ற, மலர்-தாமரைப்புவாகிய, சேக்கையில் - சயனத்தில், எழில் - அழகினால், திகழ்-விளங்காநின்ற, பொன்-பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - காந்தியுள்ள, அன்னம்-அவ்வன்னமானது, துஞ்சிற்று-துங்கிற்று, எ-று.

[ஓர் தாளினின் நெருத்தங்கோட்டுபு சிறகரான் மூடித்துஞ்சிற்றென்னும் பதனவியின் சாதித்தன்மை சொல்லுதலாலே, தன்மை நவீரசியணியாம்.]

(க-து-) அவ்வரசவன்னம் தாமசையிடத்து நித்திரை செய்தது-எ-ம். 57

சூழ்வளியுடன்சுழல் சருகிறோன்றிய
வூழ்வளிமனஞ்செல லுண்மையன் றுகொ
ருழ்புலன்வழிமனஞ் சாரவோதிமம்
பாழியந்தோளினான் கையிற்பற்றினன்.

[இதனால் அவ்வன்னத்தைப் பிடித்தற்குக் காரணமும் பிடித்தமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ-) சூழ்வளியுடன்-அலேகாற்றுதுனே, சுழல் - சுழன்.. செல்கின்ற, சருகின்-சருகுபோல, கூழ்வழி-விதிவின்வழியிலே, தோன்றிய (அதன்பய) னுண்டாக, மனம் (உயிர்களது) மனமானது, செல்ல - செல்லுதல், உண்மையன் றுகொல்-சத்தியமன்றோ-தாழ்புலன்வழி, அற்பவிஷயமாகிய (அவ்வன்னத்தின்) கண், மனம்-மனமானது, சார (உயிர்) லடைய, ஓதிமம்-அவ்வனத்தை, பாழி-வலிமைபொருந்திய, தோளினான்-தோள்களையுடைய நளராஜன், கையில்-கையினால், பற்றினான்-பிடித்தான், எ-று.

அவ்வன்னம்-பெருந்தற்கரிய பொருளாயினும் அரசனது பெருந்தன்மைக்கு அதைத் தூங்கும்போது பற்றுதல் தகாத செயலென்பது தோன்ற, அதனைத் தாழ்புலமென் ம்-அவனைப் பாழியந்தோளினானென்றங் கூறினர், அற்பகாரியத்திலே தீரோதாத்தனாகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோ வென்கிற சங்கைக்கு, உயிர்களுக்கு மனம் விதிவழிப்பட்டு நிற்குமாதலாற் செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது. [கூழ்வழிமனஞ் செல்லுமென்னும் பொதுப்பொருளை அவ்வன்னம் பற்றுத்தற்கு அரசன்மனஞ் சென்ற தென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளாலே சாதித்தலால், வேறொப்பொருள் வைப்பணியும்; இதில் உவமையுஞ் சேர்தலால் சேர்வையணியுமாம்.]

(க-து-) நளமகாராஜன் விதியின்படி மதியுஞ் செல்ல அவ்வன்னத்தைப் பிடித்தான்-எ-ம். 58

கைப்படுசிறையனங் கலங்கிவாய்வெரீஇத்
துப்புறந்தோலடி துடிப்பத்துன்பமுற்
றெப்ப்பொடுசிறையடித் தேகலாமையின்
மைப்புயலனையகைம் மலரிற்கொத்திறுல்.

[இதனால் பிடிப்பட்ட அன்னத்தின் வருத்தச்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ-) கை (அரசனது) கைக்கு, படு - அகப்பட்ட, சிறை - சிறைகளையுடைய, அனம் - அன்னமானது, கலங்கி - அறிவழிந்து வாய்வெரீஇ அச்சவொலிகள்செய்து, துப்புறம்-பவளம்போடும், தோல்-தோலையுடைய, அடி-அடிகளானவை, துடிப்ப-நிங்கு, துன்பமுற்று-துயரமடைந்து, சிறையடித்து -

சிறைகளாலடித்து, ஏகலாமையின்-பாகமாட்டாமையால், எய்ப்பொதி-இளைப்புடனே, மைப்புயலனைய (கொடையாற்) கரியமேகம்போலும், கைம்மலரில் (அவன் கையாகிய) மலரில், கொத்திற்று-கொத்தியது எ-று.

வலியவன்சையி லகப்பட்டோன் முன்ன தப்பிப்போதற்கு முயற்சி செய்தலும்- அது கூடாதபோது தன்னாலானமட்டும் அவனை வருத்துதலுஞ் செய்வானென்க. பிடிப்பட்டபோது கலங்குதலாகியாகிய அதன் சாதித்தன்மைகளைச் சொல்லுதலால், தன்மை நவீந்தியணியாம்.]

(க-து.) அன்னமானது வருத்தமுற்று நளன்சையைக் கொத்திற்று-எ-ம்.

இரைத்தயர்புள்ளினும் கிரங்கிபுட்குலம்

விரித்தெழிசிறைவளி வீசமெல்லிதழ்த்

திருத்தகுதாமரை யலைதல்சேர்தடம்

வருத்தலையென்றுகைம் மறித்தல்போன்றதே.

[இதுமுதல் விரண்க்பாட்டுகளால் அவ்விடத்து நிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) புட்குலம்-பறவைக் கூட்டமானது, விரித்து-பரப்பி, எழுளமும்புகையில், சிறை-சிறைகள், வளி-காற்றை, வீச-எறிதலால், மெல்-மெல்லிய இதழ்-இதழ்களையுடைய, திருத்தகு-அழகு பாருந்திய, தாமரை-தாமரைமலர்களானவை, அலைதல்-அசைதலானது, சேர்-சேர்விடமாகிய, தடம்-தடாகமானது, இரைத்து-கூவி, அயர்-வழுந்துகின்ற, புள்ளினுக்கு-அவ்வனத்திற்கு, இரங்கி-இரக்கமுற்று, வருத்தலையென்று (அதனை) வருத்தாதேயென்று, கை (தன்) கைகளினால், மறித்தல்போன்றது-தந்தல்போன்றது, எ-று.

இரங்கியன்னும் விளையெச்சம்-கைம்மறித்தலென்னும் விளைகொண்டது. தன்னைச் சேர்த்திருத்ததாதலால், அதற்குத் தடாகமிரங்கிறென்க-[அத் தாமரை மலர்களின் சைதலை அத்தடாகத்தின்கைம்மறித்தலாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) பறவைகளெழுதலால் தாமரைக ளைசைதலானது நளனை வருத்தாதேயென்று தடுத்தல்போன்றது-எ-ம். 60

வள்ளவாய்த்தாமரை வதிந்துபோதரு

புள்ளெலாந்தனித்தனி புலம்பல்வாவியி

னுள்ளுறுவறுமைகண் டொதுங்குபூமக

டெள்ளரிச்சிலம்புகள் சிலம்பல்போன்றவே.

(இ-ள்.) வள்ளம்-கண்ணம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, தாமரை-தாமரைமலர்களில், வதிந்து-வாசஞ்செய்திருந்து, போதரு-அப்போது போகின்ற, புள்ளெலாம்-பறவைகளினேத்தும், தனித்தனி-வறுவெருக, புலம்பல்-புலம்புதலானது, வாவியினுள்-தடாகத்தினுள்ளே, உறு-நேரிட்ட, வறுமை

(அரசவன்) மில்லாமையை, கண்டு-பார்த்து, ஒதுங்கு-விலகுகின்ற, பூமகள்-
திருமாதினுடைய, தென்-தெள்ளப்பட்ட, அரி-புக்கைக் கல்லகையுடைய,
சிலம்புகள்-பாதச்சிலம்புகளானவை, சிலம்பல் போன்றது-ஒலித்தல் போன்
றது எ-று.

இங்கே விளக்கத்தைத் திருமகளென்றாராதலின், அத்தடாகம் அரச
வன்னமில்லாமையினால் சந்திரனில்லாத இரவுபோல் விளக்கத்தை இழந்த
தென்றதாயிற்று. [அஞ்சிப்பாகிற அன்னங்களி னொளியை அச்சிலம்புகளி
னொலிபாக்கக் குறித்தலாலே, தற்குறிப் பணியாம்.]

(க-து.) பறவைப் புலம்பலானது தடாகத்தைவிட்டிலக்குமிதீங்கும்பாதச்
சிலம்பொலிபோ லிடுத்து எ-ம். 61

இன்னைபொன்னிறவனங் கண்டிலேனெனு
மன்னர்மன்னவன்மதி வதனநொக்கியே
யன்னவன்கமல ரமர்ந்தவோதம
நன்னயமொழிசில நவிலுற்றித.

[இதனாலே சில நியாயங்கள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்
றது.]

(இ-அ.) இன்ன-இப்படிப்பட்ட, பொன்-பொன்மயமாகிய, நிறம்-ஒளி
பொருந்திய, அனம்-அன்னத்தை, கண்டிலேனெனும் (இதுவரையிற்) பார்த்
திலென வியக்கின்ற, மன்னர் மன்னவன்-அரசர் கரசனது, மதி-சந்தி
ரன்பாலும் (விளக்கம்பொருந்திய) வதனம்-முகத்தை, நொக்கி-பார்த்து,
அன்னவன்-அப்படிப்பட்டவனது, கம-கையாகிய, மலர்-தாமரைப்பூவின்
கண், அமர்ந்த-நங்கிய, ஒதமம்-அன்னமானது; நல்-நல்ல, நயம்-நீதிநூலைப்பற்
றிய, சிலமொழி-சில. சொல்லுகளை, நவிலுற்றது-சொல்லத்தொடங்கிற்று
எ-று.

மதிவதனை மென்றதனாலே, அதனைப்பார்க்கையில் அவனோடு பேசுதற்கு
கூக்கமுண்டாயிற் றென்றதாயிற்று. கைப்பிடியினாலே அகத்தொரு வருத்த
மில்லை யென்பது, காமவென்றதனாற் குறிக்கப்படுகின்றது. நயம்-நியாயம்.
“நயமென்ப நியாமன்றி”, என்பதனாலறிக.

(க-து) நளன்கையிலிருந்த அன்னமானது அவன் முகத்தைப்பார்த்துச்
சில நீதிசொல்லத் தொடங்கிற்று எ-ம். 62

சிறையொளிர்*பொன்னிறை நெல்ல நல்குமோ
வறைகடல் பனியினி னிறைவ தாங்கொலோ
கறைகெழு வேலினைப் கருத்து னுள்ளாறு
நிறைதரு விழைவினை நீத்தல வேண்டுமால்.

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளாலே முன் கூறப்பட்ட நயமொழிகள்
சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) கறைகெழு-உதிரும் படிந்துள்ள, வேலினும்-வேலையுடைய நள ராஜனே, சிறை (என்) சிறைகளிலே, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்-பொன்னு னது, நிறைசெவ்வம்-குறைவில்லாத செல்வத்தை, நல்குமோ (உனக்குத்) தருமோ, அறை-ஒலிக்கின்ற, கடல் (பெரிய கடலானது) பனியினின் (அற்ப மாகிய) பனியினாலே, நிறைவதாங்கொ-ல்-நிறையுமோ, கருத்தினுள் (உன்) மனத்தினுள்ளே, உற-பொருந்த, நிறைதரு-நிறைந்த, விழைவினே-அபுபொன் னுசையை, நீத்தல்வேண்டும் (நீ) ஒழிக்கவேண்டும் எ-று.

முன் பாட்டிலே “இன்னபொன் னிறவனங்கண்டிலேன்” என்றதைச் சொல்லப்பட்டமையால், தன்னைப் பொன்னுக்காகக் கொல்லுவானென்ற நினைத்து இவ்வாறு சொல்லியதென்க. கறைகெழு வேலினையென்றதனாலே, நீ கொலையிற் கொடியோ யென்றதாயிற்று. இச்சிறிய பொன்னிலே உன் பேராசை பழிக்கப்பட்டதக்கதாதலால், நீத்தல் வேண்டும்மென்று. [முன்னி ரண்டு வாக்கியங்களினுஞ் சாதாரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால், தொடர் முழுதுகூறாமையெனியர்.]

(க-து.) நளமதாராஜனே என் பொன்னிறகானது செல்வந்தருமோ கட லானது பனியால் நிறையுமோ நீ உன்னுசையை நீக்கவேண்டுமென்றென்னங் கூறியது எ-ம்.

63

கோறல்செய் தாலுயிர்க் கொலைபொன் றேயலாற்
தேறினர்ப் பிழைத்தவன் பழியுஞ் சேருமாற்
ருறுபாய் கவுண்மதத் தற்கண் யானையாய்
மாறுகொள் பகைஞர்க்கு முதுமனன்கொளார்.

(இ-ள்.) தாறு-முட்கோல்கள், பாய்-பாயப்போகின்ற, கா-ன்-கதுப்பையு ம், மதம்-மத்தையும், தறுகண்-கோபக்கண்களை முடைய, யானையாய்-யானே போல்பவனே, கோறல்செய்தால் (உன்னை விசுவாசித்திருந்த என்னை) கொ ள்வையேயானால், உயிரக்கொலை யொன்றேயலால்-உயிரைக் கொல்லுதற் பா தகமொன்றே யல்லாமலும், தேறினர்-நம்பினவர்க்கு, பிழைத்த-தீங்குசெய்த வன்பழியும் - கொடிப்பாதகமும், சேரும் (உன்னை) யடையும், மாறுகொள்- மாறுபாடுகொண்ட, பகைஞர்க்கும்-விரோதிகளுக்கும், இது-இவ்விசுவாசகாத ன்செய்தலை, மனன்கொளார்-நினையார் எ-று.

தேறினர்ப் பிழைத்தவென்றதனாலே, எனக்கு ஒத்தீங்குஞ்செய்யாயென நான் உன்னைநம்பி யிருத்தேனென்றதாயிற்று. “நன்றருமாக்கம் பெரிதெனி னுஞ் சான்றோர்க்குக், கொன்றரு மாக்கங் கடை” என்றவாதே எல்லாப் பா வங்களினுங் கொலைபாவங் கொடியது, அதிலும் விசுவாசகாதங் கொடியதெ ன்பது தோன்ற, வன்பழி யெனப்பட்டது. மதச்சேருக்கும் வன்கண்மையும் உடையையாதலால் இத்தகாதசெயல் செய்கின்றயென்பது குறித்தற்கு, மத த்தறுகண் யானையா யென்றது. நம்பின புகைவார்க்குத் தீங்குநினைத்தலும் பா

வாயிருக்கப், பகைவனல்லாதிருந்து விவாசித்த என்னைக் கொலைசெய்யப் பற்றலாமோ வென்றதாயிற்று.

(க-து.) நளமகாராஜனே என்னைக்கொன்ற லுயிர்க்கொலை அவ்லாமலு ம் நம்பினவர்க்குத் தீமைசெய்த பழியுமுன்னை யடைபுமென் நன்னகந்றியது-எம்.

64

செருக்களத் தேற்றவர்ச் செருத்த லன்றியுன்
 ன்ருட்கிட னுமெனை யடர்த்த நீதியோ
 முருக்கிதழ் மடந்தையர் முலை திளைத்திடுங்
 குருக்கிளர் மணிபுனை குவவுத் தோளினாய்.

(இ-ள்.) முருக்கு-முருக்கம் பூப்போலும், இதழ்-உதடுகளையுடைய, மடந்தையர்-மாத்ருடைய, முலை-முலைகளானவை, திளைத்திடும் - அழுந்தப்படுதும், குரு-நிறத்தினாலே, கிளர்-விளங்காநின்ற, மணி-இரத்தினபரணத்தால், புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, குவவு-திராட்சியையுடைய, தோளினாய் - தோள்களையுடையவனே, செருக்களத்து-போர்க்களத்தில், ஏற்றவர் (உள்ளேனே) யெதிர்ந்தவரை, செருத்தலன்றி-கொல்லாதல், (நீதியா)மன்றி. உன்-உன்று, அருட்சு-கருணைக்கு, இடறும்-பாத்திரமாகிய, எனை (ஒரு புல்லிய பறவையாகிய) என்னை, அடர்த்தல்-கொல்லாதல், நீதியோ-நீதியா?மா எ-று.

எனையென்றது-அற்பமாகிய பறவையாயிருக்கிற வென்னுஞ்சொல்லை விசேடனமாக வேண்டுகின்றது. நீதியோவென்னு மோகாரம்-அநீதியே யாமென்னும் பிறிதுபொருளைத் தந்தது. முலைதிளைத்திடுங் தோளினையென்றதாலே பெண்டிரோடு கூடிவாழ்நீ அப்படிப்பட்ட என் வாழ்வைக் குலைத்தற்கு எப்படித் துணிந்தாயென்பதைக் குறிப்பித்ததாயிற்று.

(க-து.) அரசனே போரிலெதிர்ந்தவரைக் கொல்லாதல் நீதி உம்மையடுத்த வென்னைக்கொல்லாதல் நீதியோ என்று அன்னம் சொல்லிற்று-எம். 65

கல்வியி னகன்றிடு கருணை வேந்துளத்
 தொள்களுங் கருணையு முவப்புந் தோன்றிட
 வல்கலின் மொழிசில வறைந்துபின்னரும்
 பல்பல துயர்மொழி பகர லுற்றதே.

[இதனாலே பல துயர்மொழிகள் கூறத்தொடங்கினமை கொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கல்வியின்-கல்வியறிவுபோல, அகன்றிடு-பெருக்கத்தை யடைந்திருக்கின்ற, கருணை-அருளையுடைய, வேந்து-நளராஜனது, இளத்து-உள்ளத்தின்கண், ஒல்கலும்-நாணமும், கருணையும்-அருளும், உவப்பும்-மகிழ்ச்சியும், தோன்றிட-எககாலத்திலுண்டாக, அல்கலில் (பொருளாற்) கருந்தலில்லாத

சிலமொழி-சில சொற்களை, அதைந்து-சொல்லி, பின்னும் (அதன்) பின்பும் பல்பல-பலபலவாகிய, துயர்மொழி (அரசனுக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற சொற்களை, பகர மற்றது (அன்னம்) சொல்லத் தொடங்கிற்று எ-ம்.

ஒல்கல்-அசைதல், அதுஇங்கே நாணத்தை உணர்த்தினின்றது. முன்னிலையில் நுந்துநித்தலால் நாணமும், அதன் வந்தத்ததைக்காணுதலால் சருணையும், அது கற்றவல்லோர் போலப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும், அரசனுக்குண்டாயின. சிலமொழிகளாயினும் நீதிதூலின் பலபொருள்களைத் தழுவிச் சருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகமைந்து நிற்கையால், அல்கலின் மொழிசிலவென்றார். “அல்களுட் சருங்கல்வைகல்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) அன்னமானது நளனுள்ளது நாணமுங் கிருபையு மகிழ்ச்சியுந் தோன்றிடச் சிலமொழிகூறிப் பல துயர்மொழிகூறித் தொடங்கிற்று-எ-ம்.

பெருகிய மூப்பினிற் றளந்து பேதுறு
மிருமுது குரவரு மென்செய் கிற்பரோ
கருவுயிர்த் தயர்வுறுமாதற் பேடையுள்
ஞர்குமே யென்னனெட் டெயிர்ப்பு வீங்கிற்றே.

[இதுமுதலானபாட்டுகளால் முன் கூறப்பட்ட துயர்மொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) பெருகிய-நிறைந்த, மூப்பினில்-முதுமையால், தளர்ந்து, மெலிந்து, பேதுறும் - மனியக்கங்கொண்டிருக்கின்ற, இருமுதுகுரவரும் (என்னுடைய) தாயுந்தகப்பனும், என்செய்கிற்பரோ (இனி) யாதுசெய்வரோ, கருகருப்பத்தை, உயிர்த்து-என்ற, அயர்வறு-சொர்வையடைந்திருக்கின்ற, காதல் (என்மே) லன்புடைய பேடை-மனைவியானவள், உள்ளருகுமே - மனமுருகுவாளா, என்ன-என்று, டெட்டெயிர்பு வீங்கிற்று-பெருமூச்சு விட்டது எ-று.

என் செய்கிற்பரோ வென்றதனால் - நான் அவர்களுக்கு ஏதடித்திரனென்றம், இனி மூப்புத் துன்மத் தோடும் என்னை இழந்த துன்பமும் இரை கொடுப்பாரில்லாத துன்பமங்கொண்டு இறந்துவிடுவென்றுஞ், சொல்லியதாயிற்று. கருவுயிர்த் தயர்வுறு. மென்றதனால் - அவ்ளன்று அதிககாலங்கழிந்ததில்லையென்றும், உள்ளருகுமே யென்றதனால்-அத் துன்பத்தோடு இரைபெறாத துன்பமும் என்னை இழந்த துன்பமும் கூடுதலால் எப்படியிழைப்பாளென்றுங் குறிப்பித்தது.

(க-து.) அரசனேஎன் தாயுந்தகப்பனு மென்செய்வார்களோ என்மனைவி மனமுருகுவாளெயென்று அன்னம் சொல்லிற்று எ-ம். 67

அன்னமூப் பழித்த வர்க்கோ லாற்றுவார்
மன்னென்ற படுத்தலுல் வெருவி லாணியிற்

றன்னியாங் கிருந்தபுள் சொற்ற போழ்தினி
வின்னலங் கடலுளாழ்ந் திறக்குமேகொலாம்

(இ-ள்.) அன்னை (என்னுடைய) தாயானவள், மூப்பு, முதுமையினால், அழிதாவு-நுருந் துதலை, ஆர்-எவர், ஆற்றுவார்-கீக்குவார், மன்னன்-இவ்வரச னானவன், ஏற்படுத்தலும்-என்னையிடித்தவளவிலே, வாவியில்-கடாகத்திலிரு ந்து, வெருவி-அஞ்சிப்போய், ஆங்கு-அவ்விடத்தே, துன்னி-நெருங்கி, இரு ந்த-தங்கிய, புள்-பறவைகள், சொற்றபோழ்தினில் (இச்செய்தியைச்) சொன் னிப்பாது, இன்னல்-துன்பமாகிய, கடல்-எ-சமுத்திரத்தினுள், ஆழ்ந் த-அமிழ் ந்து, இறக்குமே (அவள்) இறந்து போவாளே-று.

ஆங்கென்ற து-விண்ணுலகத்தின் மானா நடாக்கத்தைச் சுட்டி நின்றது. ஒருவேளை மூப்புத்துயரத்தை யாற்றுவார் கிடைக்கினும், புத்திரசோகத்தாற் சாவா திராளென்றதாயிற்று.

(க-து.) அரசன் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டானென்பது பறவைகள் சொன்னவளவில் என்பதாய் இறக்குமென் மன்னஞ்சொல்லியது எ-ம். 68

புல்லுவிட்டுஞ்சிறை நெகிழினும் பொரு
தல்லல்கூர் பெடையவர் யாங்குற்ற ரெனிற்
சொல்லரும் புட்குலங் கலுமுந் துன்பமாய்ந்
தெல்லையி றுயரோடு மிறக்குமே கொலாம்.

(இ-ள்.) புல்லுவிட்டு-தழுவுதலைவிட்டு, அஞ்சிறை (என்) னழகிய சிறை களானவை, நெகிழினும்-விலகினாலும், பொருது-மனம் பொருமல், அல்லல் கூர்-துன்பமிகுகின்ற, பெடை (என்) மனைவியானவள், அவர்-என்கணவர், யாங்கு-எவ்விடத்தே, உற்றாரெனின்-வந்தாரென்று வினாவில், சொல்லரும்(அத ற்கு உத்தரஞ்) சொல்லமாட்டாத, புட்குலம்-பறவைக் கூட்டமானது, கலு மும்-அழாநீற்கும், துன்பம் - அத்துன்பத்தினாலே, ஆய்ந்து (என்செய்தியை) ஆலோசித்தறிந்து, எல்லையில் அளவில்லாத, நுயரோடும் - துன்பத்துடனே, இறக்குமே (அவள்) இறந்துபோவாளோ எ-று. கொல்-ஆம்-அசைகள்.

புல்லுதல்-என்கிற தொழிற்பெயர், யுறுதிரிலை கெட்டுவந்தது. சிறிதும் பிரியப்பொருத விதற்கு இக்கொடிய செய்தியைச் சொல்லவாமாயின் இற ந்துவிலென்று சொல்லநாவெழாமல் அழுமென்க, அவ்வழுக்கையே அச்செய் தியைக் குறிப்பினுணர்த்துகிற உத்தரமாம்.

(க-து.) என் மனைவியானவள் என் செய்தியைக் கேட்டிறந்து போவா ளென் மன்னஞ் சொல்லியது எ-ம். 69

அனிச்சமென்மலரினு நொய்யவாய்சிறைத்
தனிப்பெடைய ழைக்குமென் றளிர்க்கையாலயன்

றுளிப்படுபிரிவெனுஞ் சுடுசொலென்றலை
நினைத்துமுன்னெவ்வண நிலவக்கோடினான்.

(இ-ள்.) அனிச்சமென் - அனிச்சமென்னப்பட்ட, மலரினும் - பூவினும்
நொய்ய-மெல்லிய, ஆய்-தேடத்தக்க, சிறை-சிறைகளையுடைய, தனி-ஒப்பற்ற,
பெடை (என்) மனைவியை, அமைக்கும்-உண்டாக்குவதாகிய, மென்றளிர்-மெல்
லிய தளிர்போதும், கையால்-கையினாலே, அயன்-நான் முக்கடவுள், துனிப்
படு-துன்பம் விளைதற்குக் காரணமாகிய, பிரிவென்னும் - பிரிவென்கிற, சுடு-
சுடாநின்ற, சொல்-சொல்லை, நினைத்து-கருதி, முன்-முன்னே, எனது, தலை-
தலையில், எவ்வணம்-எவ்விதமாக, நிலவ-விளங்க, கொட்டினான்- எழுதினான்
எ-ம்.

தனிப்பெடையமைத்த-எனப் பாடங் கூறுவாருமுளர், அதனல்பெடை
யைப் படைத்தபின் அதனைப் படைத்தானெனப் பொருள்படுதலாலே, முறை
பிறழ் வென்னுங் குற்றம் தங்கும். அனிச்சமென்மலரினு மென்றமையாலும்,
வென்றளிர்க்கையா லென்றமையாலும், காரணமாகிய கைக்கும் காரியமாகிய
பெடைக்கும், மென்மையுந் தண்மையுஞ் சொல்லப்பட்டன. [மெல்லிய தளிர்
க்கையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல்லெழுத்துவாகிய பகையானகாரியம்
பிறத்தலைச் சொல்லுதலால், தகுதியின்மையனியாம்.

(க-து.) பிரம னெப்படிக்கு எந்தலையி லெழுதினான் எ-ம்.

70

வீழுமெற்படுத்திக் கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைமடப்பெடை செவியிநீசார்தலு
மாழ்துயர்க்கடலிடை யாழ்ந்தியானிலாப்
பாழ்படுதிகையெலா மருண்டுபார்க்குமே.

(இ-ள்.) வீழும் (தன்னு) விச்சிக்கப்பட்ட, என்-என்னை, படுத்த-பிடித்த,
இக்கொடுஞ்சால்-இக்கொடுமையையுணர்த்துகிற சொல்லானது, செவியில்
(தன்) காதில், சார்தலும்-சேர்த்தவளவிலே, மெல்-மெல்லிய, நிறம்-ஒளிபொ
ருந்திய, தாழ்-நீண்ட, சிறை-சிறைகளையும், மடம்-பேதமையையுமுடைய,
பெடை (என்) மனைவியானவள், ஆழ்-ஆழம் பொருந்திய, துயர்க்கடலிடை-
துன்பமாகிய கடலுள்ளே, ஆழ்ந்து-முழுகி, யான்-நான், இலா-இல்லாமை
யால், பாழ்படு-பாழடைந்த, திகையெலாம்-திக்குகளினேத்தையும், மருண்டு-
மயங்கி, பார்க்குமே-பார்ப்பாள் எனறு.

திகையெலா மென்றதற்குக், கிழக்காதிவெட்டும்-மேலும்-கீழும்-ஆகியபத்
துத் திசைகளுங் கொள்க. இப்பறவை யொன்றில்லாமையால் திசையனைத்
தும் பாழ்படுமோவெனின், அவ்வத்திசைகளின் மற்றெல்லாப்பொருள்களு
முண்டாயிருந்தும் “தன்னை யமிழ்த்தியது சமுத்திரம்” என்கிறபடிஉயிர்ந்
துணைவனில்லாமையினாலே பாழ்பட்டனவாகத்தோன்றமென்க.

(க-து.) என் மனைவியானவள் அன்பக்கடலுளே மூழ்கி நாளில்லாமை
யால் பாழடைந்த திக்கனைத்தையும் மயங்கிப்பார்ப்பாளென் நன்னஞ் சொல்
வியது எ-ம்.

71

பிரிவெனுமழல்சுடப் பெடையிறக்குமே
யரிதினிற்பெற்றவெம் பார்பெலாமயர்ந்
திரைபெறுக்குடம்பையுளரற்றியெய்திய
பரிவினிற்சாமெனப் பதைத்துச்சேர்ந்ததே.

(இ-ஊ.) பிரிவெனும்-பிரிவென்கின்ற, அழல்-நெருப்பானது, கட (தன்
னைச்) சட, பெடை (என்) மனைவியானவள், இறக்குமே-இறந்து போவாளே,
அரிதினில்-அரிய தவத்தினாலே, பெற்ற-என்ற, எம்-எம்முடைய, பார்ப்பெ
லாம்-குஞ்சுகளெல்லாம், அயர்ந்து-தளர்ந்து; இரை-இரையை, பெறு-பெறு
மல், குடம்பையுள்-கூண்டினுள்ளே, அரற்றி-கூவி, எய்திய (தமக்கு)நேரிட்ட,
பரிவினில்-தன்பத்தினாலே, சாம்-இறந்துபோம், என-என்று, பதைத்து-துடி
த்து, சேர்ந்தது (அன்னம்) மூர்ச்சித்தது எ-று.

பெடையிறக்குமே யென்றதனால், இனித்தாய் தந்தைக ளிரண்டையு
மிழ்ந்த அக்குஞ்சுகளுக்கு இரைகொடுப்பா ரில்லையென்பதும்; இரைபெறுக்
குடம்பையிற் சாமென்றதனாலே, அவை பறக்கமாட்டாத மிசுந்த விளமைப்
பருவமுடையனவென்பதும், சொல்லப்பட்டன. புத்திரசோகமெல்லாவற்றி
னுங் கொடிதாதலாலும், சந்ததியற்றுப் போங்கால நேரிட்டதென்னுந் துயர
த்தாலும், மூர்ச்சையடைந்ததென்க.

(க-து.) பெண்சாதி பிள்ளைகள் இறக்குமென் நன்ன மூர்ச்சித்தது எ-ம்

அளிக்கொரு கடலனுனதனைக்கண்டு
களித்திடுதண்புனற்று வலைவீழ்தலுந்
றளிர்ந்தமென்சிறையனந்தளர்வுநீங்கியுட்
களித்ததுகாவலன் கருணைநோக்கியே.

[இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக்கண்டு களித்ததை சொல்
லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) அளிக்கு-அருளுக்கு, ஒரு கடலனுன்-ஒரு கடல்போல்பவன்,
அநனை-அம் மூர்ச்சை யடைந்தமையை, கண்டு-பார்த்து, கண்-பார்த்த கண்க
ளால், துளித்திடும் (அவனாலே) சொரியப்படுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,
புனல்-நீரினுடைய, தவலை-மழையானது, வீழ்தலின் (தன்மேல்) வீழ்தலி
னாலே, தளிர்ந்த-உணர்வடைந்த, மெல்-மெல்லிய, சிறை-சிறைகளை யுடைய,
அனம்-அன்னமானது, தளர்வுநீங்கி-ஆயாசத்தைநீங்கி, காவலன்-அரசனது,
கருணை-அருளின் (பெருக்கத்தை) நோக்கி-பார்த்து, (தன்) னுள்ளே, களித்
த்து-மகிழ்ந்தது எ-று.

மூர்ச்சை யடைந்தோர்க்குத் தண்ணிய நீர்த்துளிகளை மேலே தெளிக்கும் போது அது நீக்குமாதலால், அத்துளிகளாலே மூர்ச்சை நீங்கிற்று. கண்ணீர்த் துளிகள் அவலக்கவையைப்பற்றிய விநலாம். அத்துளிகளால் அவனுள்ளிருந்த கருணையை அறிந்தென்க.

(க-து.) அன்னமானது அரசன் கிருபையைக்கண் டகமகிழ்ந்தது எ-ம்.

ஆகுலத்துடன் மடவன த்தை நோக்கினின்
சேகுறுபொன்னிறச்சிறகர்நோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன் முழுதுநோக்கின
நேகுழியேகென விஹனிடுத்தனன்.

[இதனால் அரசன் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) இரை-நளராஜனுவன்; ஆகுலத்துடன்-துன்பத்தடனே மடம்-இளமைபொருந்திய, அனத்தை-அவ்வன்னத்தை, நோக்கி-பார்த்து, உன்-உனது, சேகுறு-மாற்றுயர்ந்த, பொன்-பொன்மயமாகிய, நிறம்-ஒளிபொருந்திய, சிறகர்-சிறைகளை, நோக்குறும்-பார்க்கவேண்டுமென்கிற, மோகமே-ஆசையினுலேயே, பிடித்தனன் (உண்ணைப்) பிடித்தேன், முழுதும்-முழுதையும், நோக்கினன்-பார்த்தேன், ஏகுழி (நீ) போகத்தக்கவிடத்திற்கு, ஏகென-போவென்று, விடித்தனன் (அதனை) விட்டான் எ-ம்.

என்னாலே பிடிக்கப்பட்டமையால், இப்பறவைக்கு இப்படிப்பட்டதுன்பம் விளைந்ததென்று அரசனுக்கு ஆகுலம் உண்டாயிற்றென்க. நோக்குறு மோகமே பிடித்தனனென்றமையால், என்னாற் சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உண்ணைக் கொல்லுதற்குப் பிடித்திலேனென்றதாயிற்று.

(க-து.) அரசன் அன்னத்தை விட்டான் எ-ம்.

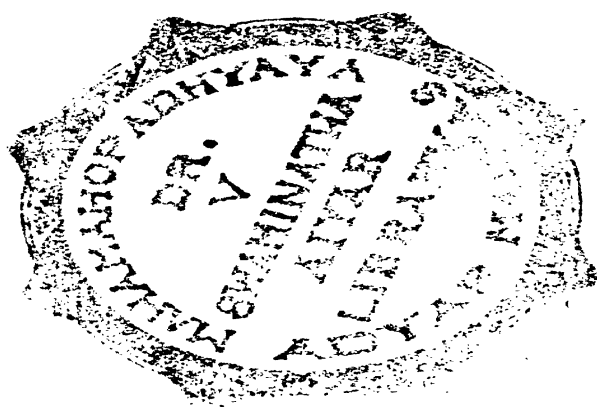
74

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்

முற்றிற்று.

மாவிரந்த நகரம் 20-வது-பக்கம்.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்

[அன்னமானது-என்ன தன்னை யாதொரு துன்பமுஞ்செய்யாமல் விடிக் ததைப்பற்றி அவனிடத்திற் வந்து தமயந்தியின் அழகுமுதலியனற்றைச் சொல்லியதையும், அவனிடத்து விடைபெற்று அவனிடத்துப்போய் அவளை அவனுக்கு மீட்டியாக இசையும்படிச் செய்ததையும், சொல்லுகின்றது.]

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியலிருத்தம்.

பிறைவடங்கிடந்து சணங்குபூத் தொளிரும்பேரிளவனும்முலைதி னோப்ப, நறவுகொப்புளிக் குந் தெரியல்குழம்மாற்பு னுண்மலர்பொருவு மென்கரத்திற், நறவுகொண்டெழுந்த பொலன்சிறையன்னந்தொல் லினைத்தொடறுத்தின்ப, நிறைகடற்றினைக்கு மவரினின்றிபுற்றநீடினா வாவிபுக்கதுவே.

[இதனால் அன்னம் விடுபட்டித் தடாகத்தினிடத்திற் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நறவு-தேனை, கொப்பளிக்கும்-கக்குகின்ற, தெரியல்-பூமலையி னால், குழ்-குழப்பட்ட, மாற்பன்-மாற்பையுடைய (நளமகாராஜ) னுனவன், பிறைவடம்-சந்திரஹாரமானது, கிடந்து-தங்கியும், சணங்கு-தேமலானது, பூத்து-படர்ந்தும், ஒளிரும்-விளங்கப்பெற்றுள்ள, பேரிளவனம்-பெருயையு மிளமையு மழகம்பொருந்திய, முலை (தமயந்தியினுடைய) முலைகளே, தினோப்ப- அனுபவிக்கும்படியாக, நாண்மலர்பொருவும்-அன்று பூத்த தாமரைமலர் போலும், மென்கரத்தின்-மல்லிய (அவன்) கையினின்றும், நறவுகொண்டு- துறத்தல்கொண்டு (தொல்லினை) முன்னேச்செயலது (தொடர்) சம்பந்தத்தை (அறுத்து) ஒழித்த, எழுந்த-புறப்பட்ட, பொலன்-பொன்மயமாகிய சிறை- சிறைகளையுடைய, அன்னம்-அன்னமானது (துறவுகொண்டு) துறவறத்தைக் கொண்டு, தொல்லினை-பழவினையாகிய, தொடர்-சங்கிலியை, அறுத்து-கட்ட றுத்து, இன்பநிறைகடல்-பிரின்பக் கடலிலே, தினைக்குமவரின-முழுகியோர் போல, இன்புற்று-இன்பத்தினாலேமிருந்து, நீள்-நீள்கின்ற, திரை-அலைகளே யுடைய, வர்வி-தடாகத்தின்கண், புக்கது-சென்றது என்று.

சணங்கு - பொன்னுரைபோற் சிறிதும் பெரிதுமாகப் படர்வது. பிறை வடங்களிந்து சணங்கு பூத்தொளிரும் என்றதனால், அவற்றால் விளங்குகிற மற்றை மகளிற் முலைகள்போலாது தமயந்தி முலைகள் அகற்றை விளக்கு மென்று அம் முலைகளினியற்கையழகின் சிறப்பைக் குறிப்பித்த தாயிற் . பேரிளவென் முலையை அன்மொழித் தொகையாக்கி, அப்படிப்பட்ட முலை களை உடையவளாகிய தமயந்தி யெனினுமாம். அப்படிப்பட்ட முலைகளை அனுபவித்தற் குரியது அரசனது நறவுகொப்பளிக்குந் தெரிய குழ்மாற் பேயாதலால், அதனை எடுத்தக் கூறினார். அவ்வுன்னந் தன்னை விட்டதற்குல்

கைம்மாறாகத் தமயந்தியைக் கூட்டெலால், தினைத்தற்குத் துறவுகொள்ளுதற் காரணமாக்கப்பட்டது. தினைப்பவென்னுஞ் செயலெலகச்சர், துறவுகொள் ளுதலாகிய பிறயினைகொண்டது. கறத்தல்-அன்னத்திற்கு அரசனைவிட்டு நீங் குதலும், வீட்டைந்தோர்க்கு யான் எனதென்கிற பற்றுக்களை விடுத்தலுமாம். தொல்வினைத்தொடரறுதல்-அன்னத்திற்கு முன்பிடிப்பட்டுப் புலம்பிய செய லின் சம்பந்தத்தை யொழித்தலும். வீட்டைந்தோர்க்கு அனாதியாகத் தொடர் ன்த கருமத்தை யொழித்தலுமாம். கடவுளுலகத்தை இன்பநிறை கட்டலென் றார், [இது உவமையணியாம்.]

(க-து.) அன்னமானது தடாகத்தினிடத்துச் சென்றது-எ-ம்.

1

பொன்னிறத் தூவிப் பவளவாய்ச் செங்காற் பொற்புறு பசிய சூட்டரசு, வன்னமெய்யுதறிச் சிறையுளர்ந்தயல்சூ முனக்குழாத்தி டைவதி ததலுங், கன்னவி றிரடோளிறைகரத் தழுந்துஞ் சிறை யினைக் காண்டலும் வெருவி, முன்னய தன்றென் றிருந்தபுட்குலங் கண் முளரியந் தடத்தகன் றனவே.

[இதனால் அத்தடாகத்தின்கண் மற்ற அன்னங்களால் நிகழ்ந்தமை சொ லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன் - பொன்வடிவமாகிய, நிறம் - காந்திபொருந்திய, தூவி- இறகையும், பவளம் - பவளம்போலும், வாய் - வாயையும், செம்-சிவப்புநிறம் பொருந்திய, கால்-அடிகளையும், பொற்புறு-அழகானமிருத்த, பசிய-பசுமை பொருந்திய, சூட்டு-உச்சிக் காண்டையையுமுடைய, அரசவன்னம்-அரச வன்னமானது, மெய் (தன்) னுடம்பை, உதறி (சிலிர்த்து) துதறி, சிறை-சிறை களை, உளர்ந்து (மூக்கினாலே) கீறிக்கொண்டு, அயல்-பக்கத்தில், சூழ் (தன்னைக் கண்வெந்து) சூழ்ந்த, அனம்-அன்னங்களது, குழாத்து கூட்டத்தி னது, இடை-நிலில், வதிதரலும்-தங்கிய வளவில், இருந்த (அங்) கிருந்தபுட் குலங்கள்- அப்பறவைக்கூட்டங்களானவை, கல்-மலைபோல, நவில்-செய்யப் பட்ட, திரள்-சூவிந்த, தோள்-தோள்களையுடைய, இறை-அரசனது, கரத்து- கையினால், அழுந்தும்-அழுந்திய, சிறையினை (அகன்) சிறைகளை, காண்டலும்- பார்த்தவளவில், முன்னையது-அரசனாற் கொண்டிப்போகப்பட்ட வரசவன்னம், அன்றென்று-அன்றென்று நினைத்து, வெருவி-அஞ்சி, முளரி- தாமரையை யுடைய, தடத்து-தடாகத்தினின்றும், அகன்றன-நீங்கிப்போயின எ-று.

மெய்யுதறல்-புழுதி உதிர்த்தற்கும், சிறையுலர்தல்-தினவு தீர்த்தற்குமாம் அரசவன்னமாதலாற் பறவைக்கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கிய தென்க.முன்னையதன்றென்றெனவே, இது வேற்றுப்பரவையென்று நினைத்தன வென்றதா யிற்கு, ஆகவே-வேற்றுப்பறவையைக் காணும்போது அஞ்சிப்பறந்துபோதல் பறவைகளுக் கியல்பாதலால், வெருவின வென்க. [பறவையின் சாதித்தன் னுமையச் சொல்லுதலாலே, தன்மை நவீம்சியணியுமாம்.]

(க-து.) தடாகத்திலிருந்த வன்னங்களானவை இவ்வன்ன முன்னைய தல்லவென்று நீங்கிப்போயின எ-ம்.

2

புள்ளின மிரிய மதுக்குடம் விரிந்தாற்போலு மென்மலர் நறும் பொகுட்டி, னுள்ளுறை யன்னங் கொலைத் தொழில்சிறிது. முருற்றில னிறையெனத் தேறிக், கள்ளவிழ் கமல மலரென வகன்ற கரத்தினின் மீட்டும் வந்தெய்தி, யள்ளிலை நெடுவே லண்ணறனுளத்திலதிசய மிக்விளைத் துணைக்கும்.

[இதனால் அன்னம் அரசனிடத்து மீண்டவந்து பேசுத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புள்-பறவைகளது, இனம்-கூட்டமானது, இரிய - அஞ்சியோட (அதன்பின்) மதுக்குடம்-தேன்குடமானது, விரிந்தால்-வாய்மலர்ந்ததாயின், போலுமென்-ஒக்குமெனப்படுகின்ற மலர்-தாமரைப்பூவினது, நறும்-பரிமளம் பொருந்திய, பொகுட்டினுள்-கொட்டையின் கண்ணே, உறை-தங்கிய, அன்னம்-அவ்வன்னமானது, கொலை-கொலையாகிய, தொழில்-தொழிலில், சிறிதும்-சிறிதாயினும், இறை-அரசனானவன், உலிற்றிலனென (என்னிடத்தே) செய்திலனென்ற, தேறி-தெளிந்து, கள்-தேனையுடைய, அவிழ்-மலர்ந்த கமலமலரென-தாமரைப்பூவென்று (மயங்கியதுபோல்) அகன்ற (முன்னேதான்) நீங்கப்பெற்ற கரத்திலே-கையின்கண்ணே, மீட்டும்- திரும்பியும், வந்து-வந்து எய்தி-அடைந்து, அள்-கூர்மைபொருந்திய, இலை-இலைபோலும், நெடு-நெடிய வே-வேலையுடைய, அண்ணல்-அவ்வரசனது, உளத்தில்-மனத்தின் கண்ணே அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை, மிக-மிகுதியாக, விளைத்து-உண்டாக்கி, உரைக்கும்-சொல்லும் எ-று.

கொலைத்தொழில் சிறிது முருற்றிலனென்றதனால், கைப்பிடியினாலும் வருத்தில் நென்றதாயிற்று. மீட்டுமென்னும் பிறவினை, தன்வினைப்பொருளில் வந்தது. “நட்பாடா நெற்றாதுவரென்பதுபோல” நெடுநாட்பழகிரம்பிக் கை பெற்றதுபோலத் தானாக விரைந்துவந்தமையால், அரசனுக்கு ஆச்சரிய முண்டாயிற்றென்பது கருத்து. அன்றியும் நடுவேலண்ணலென்றதனால்-ஆயுதபாணயாகிய அவனிடத்து அப்படி வருகல் சிறிதும் கூடாதகாரியமாதலால் மிகவிளைத்தென்றார். [மதுக்குடத்திற்கு வாய்மலர்தலில்லாமையால், இல் பொருளுவமையணியும், அரசன்கையை அடைத்தது ஏதுவாகாத அம்மயங்குதலையேதுவாகக் குறித்தலாலே, ஏதுத் தற்குறிப் பணியுமாம்.] மயங்கியது போலென்னுஞ் சொற்கள் தொக்குவந்தன.

(க-து.) அன்னமானது திரும்பவும் நான் கையில்வந்து அதிசயம் விளை வித்துச் சொல்லும்-எ-ம்.

3

அளியின முரன்று துளிநற வுருந்து மைங்கனைக் கிழவரன் னெறிந, டெளிவரு நூலோர் வேட்டபன் னவர்தஞ் செய்தொழி

லென்பரெற் படுத்து, மெளிவரு மென்ற நயர்வினை நோக்கி விடுத்தலி னிரங்குநீர்த் தடங்க, நளிர்கட லுடுத்த புடவியிற் றரும நாட்டிய துனது பேரளியே.

[இதனால் தனக்குச்செய்த வுதவியால் அது அரசனருளைப் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) அளியினம் - வண்டினமானது, முரன்று - ஒலித்து, துளி-துளிக்கின்ற, நறு-தேனே, அருந்தும் - உண்ணப்பெருகின்ற, ஐங்கணை - பஞ்சபாணத்திற்கு, கிழவ-உரிய மன்மதனே, நன்னேறிகள்-நல்லவழிகளை, தெளிவரு-ஐயத்திரியின்றியுணர்ந்த, தூலார்-தருமதூலையுடையோராகிய, மன்னவர்-அரசரும், வேட்டம்-வேட்டையை, தம்-தமக்கு, செய்-செய்தற்குரிய, தொழில்-தொழிலாகும், என்பர்-என்று சொல்லுவார், (அப்படியிருக்க) இரங்கு-ஒலிகின்ற, நீர்-குணம்பொருந்திய, தரங்கம்-அலைகளையுடைய, நளிர்-சுளிர்ச்சி பொருந்திய, கடல்-கடலை, உடுத்த-மருங்கிற் காண்ட, புடவியில்-பூமியின் கண் எற்படுத்தும் (நீ) என்னைப்பிடித்தும், எளிவரும்-எளிதிற்கிடைத்த, என்-எனது அயர்வினை-வருத்தத்தை, நோக்கி-பார்த்து, விடுத்தலின்-விடுதலால், தருமம் இரத்தத்தருமத்தை, நாட்டியது (உன்னிடத்தே) நிறுத்தியது, உனது-உனது, பேர்-பெரிய, அளியே-கருணையே (இதற்கையம்) இல்லை, என்று.

அளியினமுரன்று துளிநருவருந்து மைங்கணைக்கிழவ - இவற்றை ஒரு மொழியாகக்கொண்டு மன்மதனென்று பொருள் கொள்க. அவ்வடைகள் அப்பொருளை வீளக்குதற்குக் கூடிவருதலால், மன்னவருமென்னும் உயர்வு சிறப்புமமைதொக்கது. தூலோரை மனுமுதலியாரென்றாகுறி, அவர் வேட்டை மன்னவர் தொழிலென்ப ரெனினுமாம். மிருகங்கள் பயிர்முதலியவற்றையழித்தலாலும், பறவைகள் மலமூத்திராதிகளால் பூஞ்சோலை பூந்தடாகமுதலியவற்றைக் கெடுத்தலாலும், அவற்றைக்கொல்லுதல் குற்றவாளியைத் தண்டித்தல்போலு மாதலால், அரசார்க்குரித்தென்று அறநூல் கூறுமென்க. “முதனிலையன்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்” இவ்விதியால் வேட்டம் என்றது, முதனிலையில்லாத தொழிற் பெயர். புடவியில் விடுத்தலின் என்றதனால்-எனக்கொப்பான அரியபொருள்களை வருந்திச் சம்பாதிப்பாரன்றி, அவை பெளிதிற்கிடைப்பிற் கைவிடுவாரொருவருமில்லாத புலியென்றதாயிற்று. விடுதலறத்தை நாடியது பேரளியென்று எவ்வாறறிந்தாயெனின், புகையினாலே நெருப்பையறிதல் போல அறநூல்விதியையு நோக்காது என்னயர்வை நோக்கிவிடுதலால் அனுமிதித்தறிந்தே நென்றதாயிற்று. ஏகாம்-தேற்றப்பொருளில்வந்தது. [அரசனாகிய உபமேயத்தை ஐங்கணைக் கிழவனாகிய உபமானச் சொல்லினு லாகுபெயராகச் சொல்லுதலால், உருவகவுயர்வு நவீற்சியணியாம்.] அரசனழகை இங்கே சிறப்பித்ததற்கு, அவன் வடிவமேயன்றிச் செய்கையு மழகியதென்பது கருத்து.

(க-து.) அன்ன மரசனைப்புகழ்ந்து சொல்லிற்று எ-ம்,

வருந்தமுன் புகன்ற கொடியவென் மொழியின் வருபிழையனை
த்தையு மின்னே, திருந்தலர்க் கடந்தோய் மகிழுமா செய்துதிர்க்கு
வன்றினஞ்செய்வோன் வெய்தா, விரிந்ததன் கதிரினலைகடலுடுத்த
மேதினியிடத்தபைங் கூழ்கள், கரிந்தனதளிர்ப்ப வெள்ளிவீழன்ன
கணமழைபொழிவதுகடுப்ப

[இதனாலே ஆயின்மீன் டிங்கேன் வந்தாயென்னும் வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்-) திருந்தலர்-பகைவரை, கடந்தோய்-வென்றவனே, முன்-நான் பிடிப்பட்டிருந்தபோது, வருந்த (நீ) வருந்தும்படி, புகன்ற - சொல்லப்பட்ட, என்-எனது, கொடிய-கொடிதாகிய, மொழியின்-சொல்லினால், வரு - வந்த பிழையனைத்தையும் - குற்றமுமுதையும், மகிழுமா (வருந்தியநீ) மகிழும் படியாக, செய்து (ஒரு பெரிய புகாரத்தைச்) செய்து, அலை - அலைகளையுடைய, கடல் - கடலை, உடுத்த-மருங்கிற்கொன்ற, மேதினியிடத்த - பூமியிலுள்ளனவாகிய, பைங்கூழ்கள்-பயிர்களானவை (வருந்த) வருந்தும்படி, தினஞ்செய்வோன்-சூரியனுனவன், வெய்தா-கொடிதாக, விரிந்த-விரிக்கப்பட்ட, தன்-தனது, கதிரின்-கிரணத்தினால் (வரு) வந்த (பிழையனைத்தையும்) குற்றமுமுதையும், கரிந்தன - வாடிய அப்பயிர்கள், தளிர்ப்ப - செழிக்கும்படியாக, வெள்ளிவீழன்ன - வெள்ளி விழிதுகள்போலும், கணம் - துளிகளையுடைய, மழை-மழையை, பொழிவதுகடுப்ப-பொழிவதுபோல, தீர்க்குவன் (நான்) தீர்ப்பேன், இன்ன-இப்போதே என்று.

விரித்தவென்பது-எதுகைநோக்கி மெலிந்துநின்றது. உபமா இரூபமேயங்கனி லொன்றற்கொன் றினங்கவேண்டுஞ் சொற்கள் கூட்டப்பட்டன. எப்படி சூரியன் தன் சுடுங்கதிரால் வருந்திய பயிரைத்தானே மழைபெய்து தளிர்ப்பிப்பானோ, அப்படியே என்கொடுஞ்சொல்லால் வருந்திய வுண்ண யானோருபகாரஞ்செய்து மகிழ்விப்பேனென்பது பொருள். சூரியகரணத்தாற் பூமியிலுள்ள நீரணுக்கல் வானத்திற் கொண்டு போகப்பட்டு மேகமாய் மழைபெய்யுமாதலிற், சூரியன் மழைக்கு நிமித்த காரணமாதலறிக. “நீங்கிய விகாரப் பிரமமாமீச னிகழ்த்துமோ தொழில்பலவென்னிற், பூங்கதிரிச்சை யின்றியேமாரி பொழிமழைக் கதிரினற் பொழியா, வாங்கதி னிழலிற் பொருந்தியநீழைய லர்முகிலான் மறைத்தொழித்தது, தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதிரானீர் தொலைத்ததைத் தன்னொடாக்குதல் பால்” என்பதனாலறிக, வெள்ளிவீழன்ன கணமழையென்னு முபமான முகத்தாலே, தன்னாலே செய்யப்படு முபகாரம் பெரிநா மென்பதுங் காட்டியது. அதை வெளிப்படச்சொல்லின் தற்புகழ்ச்சியா மாதலின் எப்போது செய்யுமோவென்னும் ஐயமொழிதற்கு, இன்னே என்றது. [இது உவமையணி.]

(க-து.) அரசனே நான் செய்த குற்றத்தை நீர் மகிழும்படி தீர்ப்பேனென்றன்னன் சொல்லியது-எம்.

மல்லம் புவனம் பொதுவறப் புரக்கு மன்னவர் மன்னநின்றன
க்கோர், புல்லிய பறவையியற்று கைம்மாறென் நிலிதெனும் புன
ர்ப்பறிந்தாலு, மொல்லையிற் கைம்மாறியற்றுதி யென்னுமருந்தியெ
ன்னுளத்தின தாகி, யல்லலுற் றழுந்த வீருமா லதனை யடிகள் கேட்
டருடியென் றதையும்.

[இதனாலே சக்கிரவர்த்தியாகிய வெனக்கு உன்னாற் செய்யப்படும் நன்றி
யாதென் வினாவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மல்லில்-வனம். பாருந்திய, புவனம்-பூமியை, பொது-பொதுமை
யினின்றும், அற-நீங்க, புரக்கும்-காக்கின்ற, மன்னவார்மன்ன - ராஜா, திராஜ
னே, நின்றனுக்கு-உனக்கு, ஓர் புல்லியபறவை - ஒரு சிறிய பறவையால்,
இயற்று-செய்யத்தகும், கைம்மாறென் . - ஒரே ரெதிர்தன்றி இலதெனும்-இல்லை
யென்கிற, புனர்ப்பு-நியாயத்தை, அறிந்தாலும் (யா) னறிந்திருந்தும், ஒல்லை
யில்-விரைவிலே, கைம்மாறு-ஒரே ரெதிர்தன்றியை, இயற்றுதியென்னும் - செய்
யென்றேவுகின்ற, அருத்தி-ஆசையானது, ஒன்-எனது, உளத்தின தாகி-மனத்
திலுள்ளதாகி, அல்லலுற்று-துன்பமிருந்து, அழுந்த (அதில்) அழிந்தும்படியா
க, ஈரும்-அறுக்கின்றது, அடிகள் - வாழ், அதனை-அந்நன்றியை, கேட்டருடி
யென்று-கேட்டருளென்று, அதையும் (அன்னம்) சொல்லும் என்று.

பொதுவறப் புரத்தலாவது-பலவரசர்க்கும் பொதுமையைக் கெடுத்துத் த
னக்கே சிறந்ததாகக் கொண்டாளுதல். நீதியால் எல்லாவரசரும் போலன்றி
விசேடமாகப் புரத்தலெனினுமாம். பறவையென்னும் படர்க்கைப்பெயர் தன்
மையில் வந்தது, இடவழுவமைதி. உடம்பு நிலையாமை பற்றி-ஒல்லையினென்
றது. “மற்றறிவாநல் வினையாயினாயென்னாந், கைத்துண்டாம்போழ்தே க
ரவாதமன்செய்யின், முற்றியிருந்த கனியொழியத் தீவனியா, னற்காயுதிர் தலு
முண்டு” என்பதனாலறிக. இயற்றுகி-அருடி-என்னு முன்னிலைவினை முற்று
கள் “ஏவலொருமைக்கியலுமாய்திமோ” இவ்விதியால் ஏவற்பொருளில் வந்த
ன. ஆர்த்தியென்கிற வடமொழி அருத்தியனத் தற்பவமாயிற்று. அதாவது-
தன்னாற் செய்யப்பட்டதைப்பின்னே தீதென்று அறிந்து வருந்துதல். புல்லி
யபறவை அல்லலுற்றழுந்த வீரும் என்றவற்றால், அவ்வுபகாரஞ் சிறிதாயிருந்
தாலும் என்வருத்த நோக்கிப் பெரிதாகப்பாவித்து ஏற்றுக்கொள்ளுதல் உனக்
குக் கடனாமென்றதாயிற்று.

(க-து.) சக்கிரவர்த்தியே என்வார்த்தையைக் கேட்டருளுமென்று சொல்
விற்து-எ-ம்.

பொன்னினிற் செய்த வள்ளவாயமுதம் பூவையைக்கிள்ளைய
யருந்தித், கன்னலினமிழ்கிற கனிந்தமென் சொற்கள் பயிற்றியுங்
கேட்டுளங் களிப்பார்; மன்னவர் மன்ன நின்னுளத் தீதருமடமொழி.

யாயினு மீதோ, ரன்னமென் சொல்லென் றதிசயஞ் சிறப்ப வகமல
ர் த்னிதுகேட் டருளாய

[இதனால் அன்னர் தன் சொல்லே விரும்பிக் கேழ்க்கவேண்டுமெனல்
சொல்லப்புகின்றது.]

(இ-ள்.) பான்னினில்-கனகத்தினாலே, செய்த - செய்யப்பட்ட, வள்ள
வாய்-கின்னத்திலுள்ள, அமுதம்-அமிர்த்தத்தை, பூவையை-நாகண வாய்ப்புள்
ளையும், கிளைகளை-கிளியை ம், அருத்தி-குடிப்பித்து, கன்னலின்-சர்க்கரையி
னும், அமிழ்தின்-அமிர்த்தத்தினும், கனிந்த - மதுமுதிர்ந்த, மெல் - மெல்லிய,
சொற்கள்-சொற்களை, பயிற்றியும்-கற்பித்தும், கேட்டு (அவைபேசக்) கேட்டு,
உளங்களிப் பார் (உலகத்தார்) மனமகிழுவார் (ஆகையால்) மன்னவர்மன்ன-
ராஜாதிராஜனே, ஈது-இசைசொல்லானது, நீந்நளத்து-உனதுமனத்தில், ஏ
ரு-ஏறமாட்டாத, மடம்-அறியாமையோடு கூடிய, மொழியாயினும்-சொல்லா
யினும் உ-ரன்னம் - உ-ரன்னத்தினது, மெல்-மெல்லிய, சொல்லென்று மொ
ழியென்று, அதிசயம்-ஆச்சரியமானது, சிறப்ப-சிறத்துதோன்ற, அகமலர்ந்து-
மனமகிழ்ந்து, இனிது-இனிதாக, கேட்டருள்வாய் (நீ) 'கேட்டருளு-று.

பயிற்றியுங் கேட்டுளவகளிப்பா ரென்றதனால், அம்முயர்ச்சி செய்யாதிரு
க அவை தாமதமாகவேவந்து பேசுமயின் யார்தான் செவிகொடா ரென்பது
தோன்றுகின்றது. நீந்நளத்தே மட்' மாழியாயினு மென்றதனால், என்சொல்
பயனற்ற தாகத் தோன்றி னாலும் பூவைக் கிளிகளின் சொற்கள்
போல உன்செவியறிவிற் கின்பஞ் செய்தற் பாருட்டாவது இனிதாகக்
கேட்களேண்டுமென்றதாயிற்று. கேட்டருளாய் - என்கிற முன்னிலை எதிர்
மறை வினைமுற்று, உடன்பாட்டுப் பாருளில் வந்தது, வேண்டிக் கோடல்
பாருள்பற்றி. இதற்கு விதி 'செய்யாயென்னு முன்னிலை வினைசொற்,
செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே' என்பதாம். [அப்பறவைகளின்
சொல்லிலே தீஞ் வை மிகுவித்ததற்குக் காரணமாகாத பொன்னினிற்செய்த
வள்ளவாயமுதமருந்துதலை அதற்குக் காரணமாகச் சொல்லுதலாற், கற்றோர்
நவீற்சிபணயும், உலகோர் பூவைக்கிளிகளின் சொல்லைக் கேட்கலாகிய
பொதுப்பொருளால் அன்னத்தின் சொல்லையுங் கேட்கலாமென்னுஞ் சிறப்
புப் பாருளைச் சாதித்தலால், வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியுமாம்.]

(க-து.) அன்னம் தன் சொல்லே விரும்பிக்கேட்க வேண்டுமென்றுசொல்
லியது எ-ம்.

7

குடவளை யினங்கள் வயிறுளைந் தீன்ற குருமணி கருவெணவயி
ர்த்து, மடன்முறுக்கவிழங் கமலமென்பொகுட்டில்வரிச்சிறைக்குரு
கடை கிடைக்குந், தடநிறை வானை பகட்டின முகிஞர் தண்பனை
விதர்ப்ப நாடுடையோன். விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபெற கழலான்
வீடெனென் றுளனொரு வேந்தன்.

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால்முன்னே 'அடிக்கேட்டருடி' யென்று சொல்லப்பட்டதில் அதையென்றுசுட்டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குடம்-குடம்போடும், விளையினங்கள்-சங்கினங்களால், வயிறு (தம்) வயிறு, உளைந்து-நொந்து, ஈன்ற-தரப்பட்ட, குரு-நிறம் பொருந்திய, மணி-முத்துக்களை, கருவென்-முட்டைகளென்று; அயிர்த்து-மயங்கி, மடல்-இதழ்களது, முழுக்கவிழும்-கட்டவிழ்ந்த, கமலம்-தாமரைப்பூவினது, மெல்-மெல்லிய, பொருட்டில்-கொட்டையின்கண்ணே, வரி-நீட்சி பொருந்திய, சிதை-சிதைகளையுடைய, குருகு-நாளைகளானவை, அடைகிடக்கும் - அடை காக்கப்படுகின்ற, தடம்-தடாகததையும், நிறை- பருத்தி, வாளை-ஆண்வாளைகளானவை, பட்டு-எருமைக்கடாக்களுடைய, இனம்-இனத்தின்மேல், உகளும்-குதிக்கப்பெறுகின்ற, தண்-தண்ணிய-பனை-கழனிக்குளையுமுடைய, விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்பதேசத்தை, உடையோன்-உடையவனும், வீடு-வீசப்படுகின்ற, சுடர்-கிரணங்களை, பரப்பி-விரித்து, விளங்கு-விளங்காநின்ற, பொன்-பொன்னாலாகிய, கழலான்-வீரக்கழலையுடையவனும்ஆகிய, ஒருவேந்தன்-ஒரசகுனவன், வீமனென்று-வீமினென்று சொல்லப்பட்ட, உள்ள-இருக்கின்றான்-எ-று.

விதர்ப்பநாட்டிலாவள நிரவளங்களைப் புகழ்தலால்-வீமனது செல்வச் சிறப்பும், அவன் வீரக்கழலின்விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால்-அவனரசாக்கிச் சிறப்புஞ் சொல்லியவாரும். ஆகவே-பின் அவன் மகளைக் குறித்துச் சொல்லப்படுஞ் சம்பந்தத்திற்கு அவனைத் தனக்கத் தகுந்தவனாகக் கொள்ளுதற்குஅடிப்படையெய்ததாயிற்று. குருகு-நாடையென்பது "குருகுவண்டான மென்பகொய்யடி நாரையின் டிப்" இதனாலறிக. [நாரைகள் முத்துகளைத்தம்முட்டைகளென்று மயங்கலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து) விதர்ப்பதேசத்தையாளும் வீமராஜனைன்னு மோரிராஜனிருக்கிறு நென்றது-எ-ம். 8

அருந்தவத்தமன முனியருள் வரத்தாலாயிழை யரம்பையற்றம் மின், முருந்தின முருவ னாகமங் கையின் முகிழ்முலைப் புனிமடந்தையரின், வருந்திய முவமை கூறுதற் கரிதா வனப்பொரு வடிவெடுத்தனைய, கருந்தட றெடுங்கட் சுதிர்முலைத் துவர்வாய்க்கன்னியையருத்தினிற் பயந்தான்.

(இ-ள்.) அரு-அரிய, தவம்-தவத்தை டைய, தமனமுனி-தமன முனியினின்றும், அருள்-அருளாற்பெறப்பட்ட, வரத்தால்-வரத்தினாலே, ஆய்-ஆராய்ந்தெரிக்கப்பட்ட, இழை-ஆபரணங்கையுடைய, அரம்பையர் தம்மின்-தெய்வமங்கையருள்ளும், முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும், இளமுறுவல்-சிறியபல்லுக்கையுடைய, நாகம்மங்கையரின்-நாகலோகமங்கையருள்ளும், முகிழ்-தாமரை அரும்புபோலும், முலை-முலைகையுடைய, புவிமடந்தையரின்-பூலோகத்து மங்கையருள்ளும், வருந்தியும்-வருத்தமுற்றும், கூறுதற்கு-சொல்லுதற்கு,

உவமை-உவமானம், அரிதா-இல்லாததாக, வனப்பு-அழகானது, ஒருவடிவு-ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை, எடுத்தனைய-எடுத்தாற்போலும், கரு-கரிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, நெடு-நெடிய, கண்-கண்களையும், கதிர்-காந்தியபொருந்திய, முலை-முலைகளையும்- துவர்-பவளம் போலும், வாய்-வாயையுமுடைய, கன்னியை-ஒருபெண்ணை, அரிதினில்-அரியசெயலால்பயந்தான் (அவ்வீமராஜன்) பெற்றான் எ-று.

அருந்தவத் தமனமுனியென்றதனால், அவன் மேலான வரங்களைத் தருதற்கு தல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. தமனமுனி வரமென்னுத-தமனமுனியருள் வரத்தாலென்றதனாலே, அம்முனிதனக்குச் செய்த வழிபாட்டின் மிகுதியால் வீமன்மேற் கருணைகூர்ந்து கொடுக்கப்பெற்ற தென்றதாயிற்று. அரம்பையர்க்கு ஆயிழையென்றும்-நாகமங்கையர்க்கு முத்திளி முறுவலென்றும்-புவிமடந்தையர்க்கு முகிழ்முலை யென்றும்-அடைகள் கொடுக்கப்படுதலால், அவ்வவ் வகத்தில் சிறந்த அரசமகாரிரென்றுகொள்க. வருந்தியு முவமைகூடலாவது, அவர்குணங்களையெல்லாமாராய்ந்து ஒருபுடை யொப்பாகக்கூறுதல். இங்கே அரிதென்றது-இன்மைப்பொருளில் வந்தது. வடிவெடுத்தாலென்பது-சுறுகெட்டு வந்தது. மூன்றுலகங்களினு முவமானமில்லாமையால், வனப்பு-வடிவெடுத்தனையவென்றது கண்களும்-முலைகளும்-வாயும்-பாகத்தில் சிறந்தவையாதலால், அவை சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டன. அரசனுக்கு அவள்மேலாசை பிறப்பித்தற்கு இன்னும் விவாகமில்லையென்பது தோன்றக், கன்னியென்றது- அரிதினிற் பயத்தல்-நெடுங்காலமாக வில்லையென்று வருந்தி நோற்றமையாம்.

(க-து.) தமனமுனிவரத்தால் வீமராஜன் ஒரு பெண்ணைப் பெற்றான் எ-ம். 9

களைதடிந் தொதுங்குங் கடைசியர் நெடுங்கண் காவியென் மல ரெனக்கருதி, விளரிவண் டினங்கனலமருங் கழனி விதர்ப்பரீகோண் றவத்திளிற் றேன்றி, முளரியந் தவிசி லினிதுவீழ்நிறுக்கு முகிழ் முலை மதர்விழித் திருவே, தளிர்நலங் கவற்று மலர்த்தக மலர்தாட் டமயந்தி யெனும்பெயர் தரித்தாள்.

(இ-ள்.) முளரி-தாமரைப்பூவாகிய, அம்-அழகிய, தவிசில்-ஆதனத்தில், இனித-இனிதாக, வீற்றிருக்கும்-எழுந்தருளியிருக்கின்ற, முகிழ்-தாமையரும்புபோலும், முலை-முலைகளையும், மதர்-மதர்த்த, விழி-கண்களையுமுடைய, திருவே-சீதேவியே, களை (பயிர்க்) களையை, கடிந்து-பிடிங்கி, ஒதற்கும்-நடக்கின்ற, கடைசியர்-உழத்தியுடைய, நெடுங்கண் - நெடியகண்களை, காவி-நீலோற்பலங்களுடைய, மென்மலரென-மெல்லியமலர்களென்று, கருதிநீனைத்து, விளரி - விளரிதாகத்தைப் பாடுகின்ற, வண்டு, - வண்டிகளுடைய, இனங்கள்-இனங்களானவை, அலமரும்-சுமுகுகின்ற, கழனி - கழனி களையுடைய, விதர்ப்பர்-விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு, சோன்-அரசனாகிய வீமனது

தவத்தினில்-தவத்தினாலே, தோன்றி - பிறந்து, தளிர்நலம் - தளிர்களிற்சிறந்ததை, தவற்றும்-வருந்துகின்ற, அலத்தகம் - செம்பஞ் க்குழம்பையுடைய, மலர்-செந்தாமரைமலர்கள்போலும், தான்-பாதங்களை, டைய, தமயந்தியெனும்-தமயந்தியென்கிற, பெயர்-பெயரை, தரித்தான்-தரித்திருக்கின்றான் எ- .

கடைசியர் நெங்கன்காவியென் மலரெனக்கருதியென்று, அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச் சிறப்பிக்கவே; அரசன் மகளாகிய தமயந்தியினாழகு இத்தன்மையதென்று விளங்குமாற்றிக. அலமால்-சுழலலென்பது “அலமா நெருமா லாபிரண்டு சுழற்சி” இதனாலறிக. திருவேயென்னுந் தேற்றேகாரத்தால், பெயர்மாத்திரமே வேறு மந்தைக் குணங்களிற் சிறிதும் வே பாடிவெனயென்றதாயிற்று. [கண்களைக் காவியலென மயங்குதலால், மயக்கவணியும், தமயந்திபென்னும் பெயரினாலே புகழ்பொருளினது தன்மையை யொழித்து அல்பொருளினது தன்மையை ஆரோபித்தாலால், வஞ்சக வொழிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) இலக்குமியே தமயந்தியென்னும் பெயரைத் தரித்திருக்கின்றான் எ-ம். 10

நீனிற முகிலோ பசியசை வலமோ நெடுந்திரை கொழித்த தெள்ளறலோ, பானலங் கொண்ட பணிமொழித் துவர்வாய்த் பைந்தொடி கரியமென்கூந்த, நேனிந முரன்று துதைத்துதாதாடுஞ்சினை மலர்த் தொடையொடும் வேய்ந்து, நானமும் புழுதுங் கமழ்தர நீவி நள்ளிருள் குடியிருந் ததுவே.

[இதுமுதல் பதினைந்து பாட்டுகளால் அன்னம் அங்வுபகாரப்பொருளாகிய தமயந்தியினது கேசாதிபாதங்களின் தன்மையைச் சொல்லத்தொடங்கி, இதனால் கூந்தற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(கு-ள.) பால்-பாலினது, நலம்-தித்திப்பை, கொண்ட (கண்ணிடத்த) கொண்ட, பண்-வணக்கம்பொருந்திய, மொழி-சொல்லையும், துவர் - பவளம்போலும் வாய்-வாயையும் உடைய, பைந்தொடி-தமயந்தியினது, கரிய-கருமைபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, கூந்தல் - கூந்தலென்றுசொல்லப்படுகிற பொருள், நீநிறம்-நீலநிறம்பொருந்திய, முகிலோ-மேகமோ, பசிய-பசுமைபொருந்திய, சைவலமோ-கொடிப்பாசியோ, நெடுந்திரை-நெடியகடலைகளாலே-கொழித்த-கொழிக்கப்பட்ட, தெள்ளறலோ-தெள்ளியக நுணலோ, தேன்-வண்டுகளது, இனம்-கூட்டமானது, முரன்று-ஒலித்து, துதைத்து-நெருங்கி, தாது-மகரத்தத்தில், ஆம்-விளையாடப்பெறுகின்ற, சினைமலர்-கோட்டுப்பூக்களாலாகிய, தொடையொடும்-மாலையொடும், வேய்ந்து-குடப்பெற்று, நானமும்-கள்ளாரியையும், புழுதும்-புழுகையும், கமழ்தர-பரிமளிக்க, நீவி-தடவப்பெற்று, நள்ளிருள்-பாகியிரவினிருளானது, குடியிருந்தது-குடியிருக்கப்பெற்றது (அப்பொருள்) எ-து.

வெள்ளைமகத்தை ஒளித்தற்கு, நீளிரமுகிலென்றார். பசியசைவலம்-
முற்றிய கொடிப்பாசி. நெடுந்திரை யென்றதனால், கடலையென்பது பெறப்
பட்டது- தெள்ளற வென்றதனால், அதனால் மாசொழித்துத் தூய்தாக்கப்பட்ட
மை தோன்றுகின்றது. “கொண்டலுங்கூந்தற் கமுஞ் கொன்றைக்காயும்
மிருநூர், தண்டலையும் கார்மணலுஞ் சைவலமும்-வண்டினமூர், தன்னுழலை
யொப்பாம்” என்றவாறே உபமானங்களாகிய முகின்முதலியவற்றில் ஐயந்
தோன்றிற்றென்க. கூந்தலென் றறிந்தபின் அதனிடத்தே சந்தேகம் பிறக்கு
மோ வென்னி, இங்கே பெயர்மாத்திரங் கூந்தலெனப்படுவதனறிப், பொருள்
அம்மேகமுதலிய மூன்று ளொன்றென்பதே கருத்தாமென்க. இவ்வுரை பின்
வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. கோட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நீர்ப்பூ - நீலப்பூ - எனனு
நான்கனுள்ளே கோட்டுப்பூச் சிறந்ததாதலிற், சினாமலென்றது. அவை சண்
பகம்-மகிழ்புனஞகம்முதலியவாம். தொடையாது எனறதில்-ஒடுவுருபு செயப்
படுபொருளில் வந்தது, உட்புமயக்கம். “யாதனுருபிற்குறிற்ருயினும், பொ
ருள் சென்மருங்கின்வேற்றுமைசாரும்” என்பது விதி. தொடையொடுமென்
னும் உம்மையால்,மற்றைக் கொடிப்பூ முதலியனவங் கொள்ளப்படும். நள்ளிரு
ளொன்றது-சந்திரனது தேய்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நடுநாளாகிய அமாவாசையி
னி ளொளிநுமாம். ஒளிக்குமுன் நீங்காது விளங்கலால் குடியிருந்ததென்றது
இருந்ததுவேயெனக்குற்றியலுதரத்தின்முன்வகரவுடம்படுமெய்வந்தது. [கூந்
தலின் கருமையொளியைஇருளாகக் குறித்தலாலே, தந்திரிப்பணியும், முதல்
வாக்கியத்தில்வந்த ஐயவணியும் இது ஞ் சேர்தலால், சேர்வையணி மாம்.]

(க-து.) அன்னத் தமயந்தி கூந்தற்சிறப்பைச் சொல்லியது எ-று. 11

கண்கவர் வனப்பிற் சிந்தூரந் தீட்டிக் களின்செய்பொன் னிறத்
ததாய்ச் சிறந்த, தண்டிறைக கொழுந்தொன் றுளதெனிற் நிலகத்
தையல்வா னுதலினை நிகழ்ந்தூர், தென்கடலமிழ்திற்கனிந்தவர் தீஞ்
சொற் சேயிழை முகத்தொளிர் புருவம், வெண்கதிர்க் குடையி லிர
தியு மதனும் வைத்தகை வில்லினை பொருவும்.

[இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-அ.) கண்-கண்ணின்பார்வையை - கவர், தன்னிடத்தேயிழுத்துக்
கொள்ளுகின்ற, வனப்பின் அழகையுடைய, சிந்தூரம் - சிந்தூரத்திலகத்தை,
தீட்டி-எழுதப்பெற்று, கவின்கெய்-அழகைச்செய்கின்ற, பொன்னிறத்தாய்-
பொன்னிறத்தையுடையதாகி, சிறந்த-உயர்ந்த, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய,
பிறைக்கொழுந்தொன்று, ஒளிளம்பிறையானது. உளதெனின் - உளதாயின்
தையல்-தமயந்தியினது, திலகம்-சிந்தூரத்திலகத்தையுடைய, வாள்-ஒளிபொ
ருந்திய, துதலிலுநெற்றியை, நிகர்க்கும் (அது) ஒக்கும், தெள்ளிய-கடல்-பாற்
கடலினது, அமிழ்தின்-அமிர்தம்போல, கனிந்த-முதிர்ந்த, அம்-அழகிய, தீம்
மதூரம்பொருந்திய, சொல் - சொற்களையும் உடைய, சேயிழை - தமயந்தி

யினது, முகத்த - முகத்திடத் த, ஒளிர்-விளங்காந்ந், புருவம்-இரண்டிபுருவங்களும், இரத்தியும் - இரத்திதவியாலும், மதனும் - மன்மதனாலும், வெண்கதிர் - சந்திரனாகிய, குடையில்-குடையின்கண்ணே, வைத்த-வைக்கப்பட்ட கைவில்லிணை (அவர்) கைபுல்லிரண்டையும், பொருடும்-ஒத்திருக்கும் எ-று.

சிந்துரம்-அதனாலே செய்யப்பட்ட திலகத்தை யுணர்தலாய், ஆகுபெயர் உளதெனினிசர்க்கு மென்றதனால், இப்போதுள்ளபிறைக்கு அப்படிப்பட்ட திலகமும் பொன்னிரமு மில்லாமையால் ஒவ்வாதென்றதமயிற்று. மன்மதனுக்குச் சந்திரன் குடையாதலால். வெண்கதிர்க் குடையிலென்றது. [அப்படிப்பட்ட பிறை ஒன்றளதாயி னென்றதனால், நடவிலை நிகர்க்குமென உபமையத்தை உபமானமாக்குதலாலும், இப்பொருளெதிரிலே யணியும்; தமயந்தியின் முகத்தைச்சேர்ந்த லூண்டிபுருவங்களையும் அக்குடையைச்சேர்ந்த அவ்விரண்டு விற்களாகக் குறித்தலாலே தற்சுறிப்பணியாம்.]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் நெற்றிச்சிறப்பும் புருவங்களின் சிறப்புஞ் சொல்லியது-எ-ம்.

குட 12

குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்துகொலைத்தழிற் றுமறலியைப் பயிற்றி யமிழ்தினின் விளர்த்து ணஞ்சினிற் கருகி ளையரிசிதறிமை தோய்ந்து, கமலமென் மலரை வனம்புகுத் தியவேர் கண்ணினை மான்மரு ணைக்கந், தமதெனத் தவர்த்து கொண்டவோமடமான் நடங்கணின் செயல்கவர்ந்தனவோ.

[இதனால் கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) குமிழ்-மகிழம்பூவினது, மிசை-மேற்பக்கத்தில், மறிந்து-மீண்டு, குழை - குழையெனப்படுகின்றகாதணிக்கு, எதிர்-முன்பாக, நடந்து-சென்று, கொலை-கொல்லுதலாகிய, தொழில்-தொழிலை, மறலியை-யமனுக்கு, பயிற்றி-கற்பித்து, அமிழ்தினில்-அமுதத்தினும்-விளர்த்து (சுற்றிடம்) விளர்த்து, உள்நடவில்- நஞ்சினில்-விஷத்தினும், கருகி-கருத்து, ளையரி-அழகியரேகைகள், சிதறி-சிதறப்பெற்று, மை-அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்தும்-முழுதி, கமலமென்-தாமரையெனப்படுகிற, மலரை-பூவை, வனம்-காட்டிலே, (ரீரிலே) புகுத்திய-அடைவத்த, வேல்-வல்வோலும், சண்ணினை (தமயந்தியின்) கண்களிரண்டும், மான்-மானினது, மன்-மருட்சிபொருந்திய, நோக்கம் - பார்வையை, தமதென-தம்முடையதென்று, கவர்ந்து-கொண்டவோ-கௌவிக் கொண்டவோமடமான-தமயந்தியினுடைய, நடம்-விசாலம் பொருந்திய, கணின் - கண்களினது, செயல்-செய்கையை, கவர்ந்தனவோ (அம்மான்கண்கள்) வெளவிக் கொண்டனவோ எ-று.

மேன்மூக்கி னிருபக்கத்தினுந் தடையுண்டு சொல்லமாட்டாமையால், மறிந்தென்றது. எதிர் நடந்தென்றதனால், குழை காதைச் சூழவிடப்பட்ட ஒரு காதனியென்க. அன்றெனின் ஆகுபெயராக்கி அத்தனையுடைய காதென்றுகொ

ள்க. “தமொறுபுகடாஞ் சிலவுளவே” இவ்விதியால் மறலிக்கு ஒன்றது மறலியை என உருபு மயங்கிற்று. அமிழ்தும் நஞ்ஞ் சேர்த்துச் சொல்லப்படுதலால், அவை பாற்கடலிற் பிறந்த தேவாமிர்தமும் ஆலாகலமுமாம். மருணைக் கம்-அஞ்சியனபோற் பார்த்தல் [குடிமென்றும் டுவமானச் சொல்லால் மூக்கென்னு முபமேயஞ்சொல்லப்படுதலால், உருவகவுயர்வு நவீற்சியணியும், மறிதலும் எதிர் நடத்தலுங் கண்களுக்கச் சபாவமாதலால், தன்மை நவீற்சியணியும், ஓகாலைத்தொழில் மறலியைப் பயிற்றுத் தலில்லாதிருக்கப் பயிற்றுதற் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலும், கமலத்தை வனத்திலே புத்தலாகிய சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலும், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணிகளும் வழிக்கு வேலையு வமித்தலால், உவமைத்தொகை யணியும் தொண்டவோ கவார்த்தன வா எனச் சந்தேகத்தைச் சொல்லுதலால், ஐயவணிடம், அங்கனம் பலவணிகளுஞ் சேர்தலால், சேர்வையணியுமாம்.] இவற்றுள் இரண்டாவது தொடர்புயர்வு நவீற்சியிலேடைய அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது.

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் கண்களின் சிறப்புச்சொல்லியது-எ-ம்.

வேனில்வேள் வனப்பு நோக்குதற் கண்மத்த விளங்குகண்ணையோ வொளியும், பானலங் கண்வா டட்டிய கிடந்த சாணையின் படிவமோ கபோலங், காண்வழுந் தொழுகுந் சண்பக மலரைக்கடிந்து மென் குமிழினைத் துரந்துள், ஞ்னையு முருங்கு பொழுகுபொற்கொடிமும் குவமையா முரைக்குமா நரிதே.

[இதனால் கபோலமகள் மூக்கு இவற்றின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஒழுகு-நேர்மைபொருந்திய, பொன்-பொன்மயமாகிய, கொடி-பூங்கொடிபோல்பவளது, கபோலம் - கதுப்பென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருள்களானவை, வேனில் - வசந்திற்குரிய, வேள் - மண்மதனானவன், வனப்பு-அழகை, நோக்குதற் ச-பார்ப்பதற்காக, அமைத்த (நான்முகனால்) உண்டாக்கப்பட்ட, விளங்கி விளங்காநின்ற, கண்ணையோ - கண்ணைகளோ, ஒளிரும்-விளங்காநின்ற, பானலம்-கருங்குவிளையலர் பாலும், கண்-கண்களாகிய, வாள் (அவனுடைய) வாள்களே, திட்டிய - தீட்டித்தற்பொருட்டு, கிடந்த-தங்கிய, சாணையின்-சாணைக்கல்லியுடைய, படிவமோ-வடிவங்களோ, காண்-வாசனையானது, வழிந்து-பெறுக்கப்பெற்று, ஒழுகு-நீண்ட, சண்பகமலரை-சண்பகப்பூவை துரந்து-துரத்தி, உள் (கண்டோ) ருள்ளத்தையும், ஊனையும் - உடம்பையும், உருக்கும் - உசுக்காநின்ற, மூக்கு (அவளது) மூக்குக்கு, உவமை - உபமானத்தை, யாம்-நாம், உரைக்குமாறு-சொல்லும்வழி, அரிது-இல்லை எ-ம்.

ஒழுகுபொன் - மாற்றுயர்ந்திகிய பொன்னெனினுமாம். மண்மதனாகிற் சிறதவனாதலால் வனப்பு நோக்குதற்கென்றும், கண்ணினைருகே யிருக்கையால் கண்வாட்டியவென்றும், சொல்லிற்று. காவன் சம்பந்தமான பொருள்களெல்லாம் காமநோயை வளர்க்குமகதலால், அவன் சம்பந்தமான கண்ணையுஞ் சாணைக் கல்லுமென்றது. [கபோலங்களை அப்படிப்பட்ட கண்ணைகளாக

ஞஞ் சாணக் கல்லுகளுமாகக் குறித்தலாலே, தற்சுறியாம்.] இதனை யறுப்பா கக் கொண்டு ஐயவணி வந்தது.

சண்பகமணம் மூக்கின் சுவாசத் திருக்கின்றமையால் அதற்குக் காண்வ ழிந்தென்கிற அடைகொடுக்கப்பட்டது. [சண்பகத்தைக் கடிதலுங் குமிழைத் துரத்தலு மில்லாதிருக்க அவைகளைக் கற்பித்தால், தொடர்புயர்வு நவீர்சிய ணியும், உவமை இல்லையென்றதனால். உவமானந் தொக்கதொகை யுவமைய ணியும், இவை பலவுஞ் சேர்தலால், சேர்வை யணியுமாம்.]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் க பாலங்களின் சிறப்பும் மூக்கின் சிறப் புஞ் சொல்லியது எ-ம். 14

வள்ளவார் காது நோக்கின றுள்ள மகிழ்ந்தினி தாடுபொன்னூ சல், கள்ளனி மூம்பற் செய்யவாய் பவளக் கடிக்கைவா ணையொ ளிர் தரளந், தெள்ளிதிற் கோத்துப் பவளவள் ளத்திற் சேர்த்திய தாகுமஞ் செறிசொல் கிள்ளையங் கிளவி குயிமொழி யலதியாதெ னக் கிளக்கலா வதுவே.

[இதனால் காதுகள் வாய் பல்வரிசைகள் சொல் இவற்றின்கிரப்புச்சொல் லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) வள்ளை-வள்ளையிலேபோன்ற, வார்-ஈட்சிபொருந்திய, காது (அவன்) காதுகளானவை, நோக்கினர்-பார்த்தவருடைய, ள்ளம்-உள்ளங்களா னவை, மகிழ்ந்து-களித்த, இனிது-இனிதாக, ஆடு-ஆடப்பெறுகின்ற, பொன் னூசல் பொன்னுஞ்சல்களாகும், கள்-தேனையுடைய, அவிழ்-உலர்ந்த, ஆம்பல்- அல்லிமலர்போலும், செய்ய-சிவப்புநிறம்பொருந்திய, வாய் (அவன்) உதா னது, பவளக்கடிக்கை-பவளத்துண்டாகும், வாள்-நார்திப்பொருந்திய, நகை (அவள் வாயைச்சேர்ந்த) பல்வரிசையானது, ஒளிர்-விளங்குகின்ற, தாளம்- முத்துக்களை, பவளவள்ளத்தல்-பவளக் கிண்ணத்திலுள்ளே, தெள்ளிதிற்- தெளிவுடையதாக, கோத்து-கோத்தல் செய்து, சேர்த்தியதாகும்-சேர்க்கப் பட்ட கோவையாகும். அஞ்செறி-அழகால் நிறைந்த, சொல் (அவன்) சொல் லுக்கு, கிள்ளை-கிளியினது. கிளவி-சொல்லும், சயில்-குயிலினது, மொழி- சொல்லும், அலது (உபமானங்க) எல்லாமல், யாதென (வேறே) யாதென்று, கிளக்கல்-சொல்லுதல், ஆவது-ஆகும் எ-று.

காதுகள் தோள்களினளவுந் தொங்கி னூசல்போல அசைவுந் க்கண் டோர்மனந் தம்மைச்சேர்ந்த களிகூர்ந்திருக்கப் பெறுதலாலே, நோக்கினரு ள்ள மகிழ்ந்தினிதாஃ பொன்னூசகிலன்றது. [காதை அப்படிப்பட்ட ஊச லாகக் குறித்தலாலே, தற்சுறிப்பணி ம், வள்ளைவார்காது என்றதனால், உவ மையணியுமாம்]

கள்ளவிழாம்பல் என்றதனால், ஆம்பலில் தேன்போல வாயிலே தீஞ் ஈணைநீர் கொள்ளப்படும். [உத்தமியல் பவளத்துண்டை ம், வாயைச் சேர்ந்த

பல்வரிசையிலே பவளக்கிண்ணத்தைச் சேர்ந்த முத்துக்கோவையை : ம்ஆரோ பித்தலால், அங் விரண்டும் உருவகவணிகளாம்.]

உபமானத்திற்கேற்கப் பல்வரிசைக்கு வாயைச் சேர்ந்த வென்னுஞ் சொல் வருவிக்கப்பட்டது.

சொல்லுக்கமுஞ்-சுருங்கச்சொல்லல் முதலியன. கிள்ளையங்கிளவி-சுரம் பற்றி ஞ் சொற்பற்றியும் உபமானமாதலாலும், குயின்மொழி-சுரமொன் றையேபற்றி உபமானமாதலாலும், அது முன்னும் இது பின்னும் வைக்கப் பட்டன.

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் செவ்-வாய்-பல்-சொல்-இவற்றின் சிறப் புச் சொல்லியது எ-ம். 15

ஒழுமொளியிரிந்தகதிர்மணிவண்ணனுந்தியந்தாமரையுறைவோ ன், முழுமதிக்கையு ணிறைத்தபேரழகை மொண்டுகொண்டரிபரந் தகன்ற, மழைமதர்நெடுங்கட் தமயந்திவதனம் வகுத்தனாகரத்தினு லெடுத்த, புழைவழித் தோன்றும்விசும்பினையன்றோகளங்கமென் றின்னமும்புகல்வார்.

[இதனால் முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-பா.) ஒழுஞ்சிங்கின்ற, ஒளி-காந்தியையும், விரிந்த-பரந்த, கதிர்-கிர ணங்களையும், மணி-நீலமணிபோலும், வண்ணன்-நிறத்தையுடைய திருமா லது, உத்தி-நாபியிடுண்டாகிய, தாமரை-தாமரைப்பூவில், உறை-வான்- வாசஞ்செய்கிற நான்முகக்கடவுள், முழுமதிக்கையுள்-பதினாறு கல்களாலு நிறைந்த சந்திரனிடத்தே, நிறைந்த-நிரம்பிய, பேரழகை-உயர்வாகிய சார, த்தை, மொண்டுகொண்டு (கையினாலே) மொண்டுகொண்டு, அரி-இரேகை கள், பரந்து, படரப்பெற்று, அகன்ற-விசாலித்த, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய மதர்-களித்திருக்கின்ற, நெடு-நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, தமயந்தி-தம ந்தியினது, வதனம்-முகத்தை, வகுத்தனன்-படைத்தான், கரத்தினால்-கையி னால், எடுத்த-எடுக்கப்பெற்ற, புழைவழி-துவாரத்தின் வழியே, தோன்றும்- காணப்ப கிற, விசும்பினையன்றோ (நீலநிறமுள்ள) ஆகாயத்தையன்றோ, கள ங்கமென்று, இன்னமும்-இப்போதும், புகல்வார்-சொல்லுவார் (உலகத்தார்) எ-று.

மணியென்பது உவமணுக்குப் பொதுவாகியும் சில விடங்களிலே நீல மணிக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருதலாலே, நீலமணியென்பபொருளுடற் பட்டது. ஒரு பிரளயமுடிவிலே நான்முகக்கடவுள் திருமால்வயற்றுட்சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின்வழியாக வெளிப்பட்டு அதிலிருக் கின்றனென்பது புராணகதை. பேரழகென்றது, இங்கே சந்திரனது சிறந்த பங்து. அரிபரந்தகன்ற மழைமதர் நெடுங்கணென்னும் அடையை முகத்துக் குக் கொள்ளாது தமயந்திக்குக் கொள்க. புழைவழித்தோன்றும் விசும்பினே

யன்றோ களங்கமென் அன்னமுப்பு கல்வார் எனவே, அது களங்கமன்று- அப்பங்கு எடுபட்ட பள்ளத்தே தோன்றுகிற நில வாகாயமென்றதாயிற்று. “அறுதொகை யறைகுவ ரறிவுடையார்பலர், படுதொகை யொடுதொகையேழென்பார்களர்” இவ்விதியால் தோன்றப்படு விரம்பெனப் படுதொகை விரிக்க. காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திரசாரத்தினுலே உயர்வுடையமுகத் தழுகாகிய காரியத் தோன்றலாலே, காரணப் புனைவிலிப்புதழ்ச்சியணியும், களங்கத்திலே அவ் வாகாசத்தன்மையை ஆரோபித்தற்கு அடனது தன்மையை ஒழித்தலாலே, ஒழிப்பணியும்; இவை பலவுஞ் சேர்த்தலாற், சேர்வையணியுமாம்.]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் முகத்தின் சிறப்புச் சொல்லியது எ-ம்.

செய்யுறு மழுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்பப் திரண்டழ கொழுகுமென் றடந்தோள், பெய்வளை முன்கைக் கிணையன்வகுத்தபொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ, வெய்யவன்மதிர்க ளலர்த்து செங்கமலமெல்லடிச் சூடைந்தன வென்றார், கையிணை மலருக்கிணையென வுரைத்தல் கழிமட னலதுவே நிலைய.

[இதனால் தோள்கள் முன்னங்கைகள் கைகள் இவற்றின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மெல்-மெல்லிய, தடம்-பெரிய, தோள் தமயந்தியினுடையதோள்களானவை, செய்யுறும்-கழனியிலிருக்கிற, அமுதம்-அமிர்த்தத்தையுடைய பசு, ங்கரும்-பய்ப்ப-பசிய சூரும்புபோல, திரண்டி-திரட்சிபொருந்திய, அழகொழுகும்-அழகு பெறுகப்பெற்றிருக்கும், பெய்வளை - இடப்பட்ட வளையல்களையுடைய, முன்கைக்கு (அவன்) முன்னங்கைகளுக்கு, இணை-உபமானம், அயன் நான்முகக்கடவுளால், வகுத்த-படைக்கப்பட்ட, பொருள்களில்-பொருள்களுள்ளே, பேசுவது-சொல்லத்தகுவது, எவன்-யாது, வெய்யவன்-சூரியனுடைய கதிர்கள்-கிரணங்களால்-அலர்த்து-மலர்த்தப்படுகின்ற, செங்கமலம்-செந்தாமரைமலர்களானவை, மெல்லடிச் சூ-மெல்லிய வடிகளுக்கு, உடைந்தனவென்றால்-தோற்றனவென்றால்-தோற்றனவென்று சொன்னால், இணை-இரண்டாகும், கை-கைகளாகிய, மலருக்கு-மலர்களுக்கு, இணையென-உபமானமென்று உரைத்தல்-சொல்லுதற்குக் காரணம், கழி-மி தந்த, மடனலது-அறியாமையல்லாமல், வேறு-மற்றொரு காரணம், இலை-இல்லை, எ-று.

செழுமையுங் கிளிர்ச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே குறிப்பித்தற்குச், செய்யுறு மழுதப் பசுங்கதிரென்றது. [பசுங்கரும் பேய்ப்ப வென்றதனால், உவமையணியாம்.]

எவனென்பது-இன்மைப்பொருளில் வந்தது. அயன் வகுத்தபொருள்களில் முன்னங்கைக்கு ஒருபமானத் தோன்றாமையால், தொகையுவமை யணியாம்.]

[செங்கமலத்திற்கு-வெய்யவன் கதிர்களலர்த்தென்றவடை அதுதம்மி யல்பின் மலர்ச்சியையுடைய மெல்லடிகளுக்குத் தோற்றந்தூரிய குணத்தை யுடையனவென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலாலே, கருத்தையணி யும், இதனாலே உபமேயமாகிய அவ்வடிகளுக்கு விசுடந்தோன்றுவதாகிய, வேற்றமையணியும், கமலம் சீழ்ப்பட்ட அடிகளுக்குத் தோற்றமையைச் சொல்லவே மேற்பட்ட கைகளுக் கிணையாகாமையோன்றதலாலே, செய்யுட் பொருட் பேரணியும், இவை பலவுஞ் சேர்தலாற் சேர்வையணியுமாம்.]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் தோள்கள்-முன்னங்கைகள்-கைகள்-இவ ற்றின் சிறப்புச்சொல்லியது எ-ம்.

17

இழையிடை புகாது மார்பிடங் கொண்ட வேரிள வனமுலை வள்ளைக், குழைபொருங் கண்ணி பெழிற்கடற் பிறந்த குமிழியோ வதனிடை நீந்த, விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து விளங்கு பொற் குடங்கொலோ வதனிற், நழைசிறை நேமிப் புட்கொலோக மல முகைகொலோ வெண்கொல்சாற் றுவதே.

இதனால் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) இழை-தூலும், இடை-நடுவிலே, புகாது-நுழையாதிருக்கும்படி, மார்பு-மாற்பை, இடம் (கமக்) கிடமாக, கொண்ட-கவர்த்த, எரிளவனம்-அழ கும் இளமையுத் சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய, முலை-முலைகளென்றுசொல் லப்படுகிற பொருள்களானவை, வள்ளை-வள்ளைபோலங் காதுகளைச்சூழ்ந்த, குழை-குழைகளோடு பொருள்-பேர்செய்கின்ற, கண்ணி-கண்களையுடைய வளது, எழில்-அழகாகிய, கடல்-கடலின்கண்ணே, பிறந்த-உண்டாகிய, குமி ழியோ-குமிழிகளோ, அதனிடை-அக்கடலின் கண்ணே, நீந்த-நீந்துதற்கு, விழைவுறு-ஆசைகொண்ட, மதனும்-மனம்தனாலும், பருவமும்-மங்கைப்பரு வத்தினாலும், அமைத்து-உண்டாக்கப்பட்டு, விளங்கு-விளங்காநின்ற, பொற் குடங்களோ, அதனில்-அக்கடலிலிருக்கின்ற, நழை-தழைத்த, சிறை-கிறைக ளையுடைய நேமிப்புற்கொல்-சக்காவாகப்பறவைகளோ (அதனில்) அக்கடலி லேதோன்றிய, கமலமுகைகொல்-தாமரையரும்புகளோ என் (இவற்றுள்ளே) யாது, சாற்றுவது (என்றாற்) சொல்லப்படுவது எ-று.

இழையிடைபுகாது மார்பிடங்கொண்ட வென்றதனாலே, அம்முலைகள் அடிபரந்துயர்ந்துன்றோடென்று நெருங்கி விளங்குகின்றமம் சொல்லப் பட்டதாயிற்று. நீந்துதல்-புனல்விளையாட்டைக் குறித்தென்க. பருவமெனப் பொதுபடக் கூறினும், எல்லாப் பருவங்களினுஞ் சிறந்த மங்கைப் பருவ மென்று கொள்க. ஆழநீரிலிரங்க வஞ்சியோர் குடமுதலியவற்றைப்பற்றி இர வ்துதல் உலகவழக்கம். [முலைகளை அச்சுமிழி முதலியனவாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணிகளாம்.] இந்நான்கு தற்குறிப்புகளையும் அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவண்வந்தது. இத்தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்ற உருவகத்தாலே பிழைப் பிக்கப்பட்டன.

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது. எ-ம்.

மால்புரி முலைமென் கமலநாண் முகையில் வண்டுவீழ் மாலையோ பசும்பொற், சேலையீ தணிந்த மேலே மணியி னொருசுடர்செவ்வனின் ததுவோ ணலினு துடங்கு மருங்கிறு தனங்க னுண்ணிதற் சலாகை சேர்த்தியதோ, வாலிளந் தளிரி னழகுவிற் றிருந்த வவ்வயி றணிமயி ரொழுங்கே.

[இதனால் வயிற்றமயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஆல்-ஆலினது, இளந்தளிரின்-சிறந்தளிரினது, அழகு-அழகானது, வீற்றிருந்த-கொலுவிடுக்கப்பெற்ற, அவ்வயிறு-அந்தமயந்தி, வயிற்றை அணி-அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற, மயிரொழுங்கு-மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகின்ற பொருளானது, மால்-ஆசையை, புரி-செய்கின்ற, முலை-முலைகளாகிய, நாள்-மலரும்பருவத்தையுடைய, மெல்-மெல்லிய, கமலம்-தாமரைவினுடைய, முகையில்-அரும்புகளில், வீழ் (வந்து) விழுகிற, வண்டு-வண்டிகளது, மாலையோ-வரிசையோ, பசும்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய, சேலையீது-புடவையின்மேல், அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மேகலை-மேகலாபாணத்தினது, மணியின்-நீலமணியினது, செவ்வன்-நேராக, நின்றது-மேலெழுந்து நின்றதாகிய, ஒருசுடரோ-எருகதிரோ, நூலினும்-இழையினும்திகமாக, துடங்கும்-அசைகின்ற, மருங்கு-இடையானது, இருது-ஒடியாதிடுக்க, அநங்கன்-மன்மதனால், நுண்ணிதின்-நுண்ணிதாக, சேர்த்தியது-சேர்க்கப்பட்டதாகிய, சலாகையோ-இருப்புக்கம்பியோ என்று.

ஆடவர்க்கு மற்றை யவயவங்களினும் அதிக விருப்பஞ்செய்தல்பற்றி, மால்புரிமுலையென்றது. மணமுந் தேனும் வெளிப்படாமையால் வண்டுவீழ்தற்கியைப்பல்லாத விளமுக்கை யொழித்தற்கு, நாண்முகை யென்றது. அதாவது-அன்றைக்கு மலரும் பருவமுடைய வரும்பாம். வண்டு மாலையாவது, வண்டிக ளிடைவிட்டுப்போகாம லொன்றன்பி னென்றாகத் தொடருந் தொடர்ச்சி- செவ்வனிற்கலாவது, சாய்வின்றி மேலே நின்றிருத்தல். நூலினுதுடங்கு நுண்ணிய விடைக்குத் தகுதியாக, நுண்ணிதிற்சலாகையென்றது. “வடமொழித் திரிபினி லல்லென் மொழிகளி, லச்சாரியையு மகரமுமுன் வரும்” இவ்விதியால் அங்கயிலான் அங்ககனென்றாயிற்று. செவ்முதலிய உறுப்புகளுக்குக் குழைமுதலியனபோல வயிற்றிற் கணியாய்முகு செய்தலின், அணிமயிரென்றது. [வயிற் மயிரொழுங்கை அவ்வண்டு மாலையுதலியனவாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியும், இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஜயங்களை வகுத்தலால், ஜயவணியும், உபமானமாகிய ஆலந்தளிரினது தன்மையை உபமையமாகிய வயிற்றிலே ஆரோபித்தலாலே, காட்சியணியுமாம்.] இதனாலே அம்மயிரொழுங்குக் கிடன்சொல்வது போன்று, வயிற்றுச் சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று.

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் வயிற்றுமயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லியது எ-ம்.

படைபுழி வேதன் கமல்மென் மலரைப் பழிக்குமென்கரத்தினுனனவைப், பிடித்தலும் விரல்க ளழுந்திய வரையோ பெட்டிபுற மங்கையம் பருவ, மடித்தலஞ் சேர்த்தி யேறுதற் கமைத்த படுகொலே வவ்வயி றணிந்த, மடிப்புறு வரையி னழகினுக் குவமை மற்றுநா முரைக்குமா றெவனோ.

[இதனால் வயிற்றுமடிப்புக்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) அவ்வயிறு-அத்தமயந்தியின்வயிற்றினால், அணிந்த-தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, மடிப்பு - மடிப்புக்களென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை, படைப்புழி (அவளைப்) படைத்தபோது, வேதன் - நான்முகக்கடவுளானவன் கமல்மென்-தாமரையெனப்படுகிற, மலரை-பூவை, பழித் தும்-நிந்திக்கின்ற,மெல்-மெல்லிய, கரத்தினால்-கையினாலே, நடுவை-இடையை, பிடித்தலும்-பிடித்தவாவிடல், விரல்கள் (அவன்கை) விரல்களானவை, அழுந்திய - அழுந்துதலாலுண்டாகிய, வரையோ-மடிப்புக்களோ, பெட்டிபுறு-விரும்பப்படுகின்ற, மங்கையம்பருவம்-மங்கையிருவமாகிய (பெண்) அடித்தலம்-அடித்தலங்களை, சேர்த்தி-சுன்றி, ஏறுதற் - ஏறுதற்காக, அமைத்த (அவனாலே) உண்டாக்கப்பட்ட, படுகொல் - சோபாசங்களை, வறையின் - அம்மடிப்புக்களது, உறுமிருந்த, அழகினுக்கு-சௌந்தரியத்துக்கு, உவமை- உவமானம், நாம்-நாமம், உரைக்குமாறு-சொல்லுமாறு, எவன்-யாது எ-று. மற்றும்-அசைநிலை.

கமல்மென் மலரைப் பழிக்குமென் கரமென்றதனால், அவன் மெல்லிய விடையைப் பிடித்தற்கு அக்கரத் தகுதியுடையதென்றாயிற்று நடுவைப்பிடித்தல் - அதனளவையறிதற்கென்க. விரல்களழுந்திய வரையென்றதனால், அழுத்திப் பிடித்தானென்பதும், அங்ஙனம் பிடித்தபோது அங்குட்டம் புன்புறத்திற்செல்ல மற்றைச் சுட்டுவிரல் முதலிய நான்குவிரல்களும் முன்புறத்துச் சென்றழுந்துதலால், அவற்று ளொன்றற்கொன்றிடைவெளிகளிலெழும்பி மூன்றுவரைக ளுண்டாயின் வென்பதூந் தோன்றுகின்றன. எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது [வயிற்று மடிப்புக்களை அவ்விரல்க ளழுந்திய வரைகளாகவும் அப்படிக்களாகவுங் குறித்தலால்,தற்குறிப்பண்களும், இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயங்கள் பிறத்தலால் ஐயவணியும், அழகினுக்குவமையிலலை யெனலால், உவமானன் தொக்க, தொகைவவமையணியுமாம்.] இங்ஙனஞ் சிறப்பிக்கப்பட்டதுவரையின் வடிமேயாதலால், வரையினழகினுக்குவமையென்ற பின்வேறு கூறப்பட்டது.

(க-து-) அன்னம் தமயந்தியின் வயிற்று மடிப்புக்களின் சிறப்புச் சொல்லியது எ-ம்.

சுணங்குதுத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடிந்த துணையிள வனமுலை சுமந்து, வணங்கிநா டோறுந் தேய்ந்ததோபெருகும்வணப்பெ

ஹங் கடலுளாழந் ததுவோ கணங்கொள் வண்டார்க்குங் கணமதன்
கண்ணே நெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி யணங்கரவல்குந் தேர்மிசை
வதியு மகங்களு னிடையறி கிலேமால்.

இதனாலிடையின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது

(இ-ள்.) இடை (அத்தமயந்தியினது) இடையென்று சொல்லப்படுகின்ற
பொருளானது, சணங்கு-தேமல், பூத்து-படாப் பற்று, ஓடகாழ்-ஓரளவாகிய
கரங்கலையுடைய, மணீவடம்-ரத்தகாரம், கிடந்த-கிடக்கப் பற்ற, துணை-இர
ண்டாகிய, இளவனம்-இளமையுஞ்சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, முலை - மு
லைகளை, சுமந்தும்-சுமத்தலால், வணங்கி-விளைந்து, நாடோறும்-தினந்தோறும்
தேய்ந்ததோ (சிறிதுசிறிதாகத்) தேய்ந்து போயிற்றே, பெருகும் - பொங்குகி
ன்ற,வளப்பெனும்-அழகென்கிற,கடலுள்-கடலுள்ளே,ஆழந்ததுவோ-முழுகிப்
போயிற்றே, கணம்-கூட்டத்தை, கொள்-கொண்ட, வண்டு-வண்டுகளானவை,
ஆர்க்கும்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற, கணை-பூவம்பையுடைய, மதன் - மன்மதனது,
கண்ணேறு-பார்வைக்குற்றமானது,எய்தலும்-அடைந்தமாத்திரத்திலே,கழிந்த
தோ-இறந்து போயிற்றே, அன்றி-அல்லாமல், அணங்கு-அழகாகிய, அரவு-பா
ம்பின்படம்போலும், அல்தல்-அல்குலாகிய, தேர்மிசை-தேரின்மேலே, வதியு
ம்-இருக்கின்ற, அநங்களு- அங்கமில்லாதமன்மதனோ, அறிகிலோம் (யாம்)
அறிந்திலோம் என்று.

இடையானது நுண்ணியதாய்க் காணக்கூடாதிருத்தல்பற்றி அதனை
அதன்மேலே கணங்கொண்டிருக்கிற விரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டுத்
தேய்த்தற்குவிளைதலாகவும், அளவற்றிருக்கையால் அழகைக்கடலாகஉருவாகுந்
செய்துஅக்கடலில் மூழ்த்தற்கு விளைமுதலாகவும்,ஒருவனொருபொருளைவியந்
துற்றுப்பார்த்தால் அப் பொருள் அப்பார்வைக்குற்றந்தாங்கியழிதல் உலகியல்
பாதலால் மன்மதனது அப்படிப்பட்ட பார்வைக்குற்றந்தாங்கி அழிதற்கு விளை
முதலாகவும், அரசனுக்குத் தர்போல மன்மதனுக்குப் பகை வெல்லுதற்குத்
துணைக்கருவியாகையால் அல்குலைத்தேராக உருவாகுந்செய்து அதன்மே
லிருக்கிற உருவமில்லாத மன்மதனாகவுங் குறித்தாலே, [இந்நான்குந் தற்
குறிப்பணிகள், இவற்றை அங்கமாகக்கொண்ட ஐயவணிவந்தது. இவற் றை
முன்னைய மூன், ம் விளைப்பொருட்டற் குறிப்புகள். பின்னது வடிவப்பொரு
ட்டற் குறிப்பு. இவ்வேறுபாடறிதற்கு அவற்றிடை அன்றியென்னுஞ் சொல்
வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தா லுய்விக்கப்பட்டது.

க-து.) அன்னம் தமயந்தியினது இடையின் சிறப்புச் சொல்லியது
எ-ம்.

வெங்கதிர் கடவுள் கொடிஞ்சியர் தேர்க்கு வியப்புறவாழியொ
ன்றமைத்த, பங்கமி-ரெழிலின் பயிர்ச்சியா லநங்கன் பைங்கிளிச்
சூந்தன்மா தேர்க்குச், செங்கழிவருந்த மலையன் வகுத்ததிகிரியோ

செய்யப்பொற்றட்டோ வங்கர வல்கு லதனள வுரைக்கினுவ ரவா
வின தளவே.

[இதனால் அல்குற்சிதப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) அங்கு-அவ்வரையிடத்தைச்சேர்ந்த, அரவு-பாம்பின்படம்போ
லும், அல்குல்-அல்கு லென்று சொல்லபடுகின்ற பொருளானது, மலர்-தாம
ரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அயன்-நான் முக்கடவுளானவன், வெங்கதிர்க்கடவுள்
சூரியதேவனுடைய, கொடிஞ்சி-மேன் மொட்டையுடைய, தேர்க்கு-இரத்தத்
திற்கு, வியப்புற-ஆச்சரியப்பட்ட, ஆழியோன்று-ஒருருளையை, அமைத்த, அமை
வித்த, பங்கமில்-பழிதில்லாத, தொழிலின்-தொழிலினது, பயிற்சியால்-பழக்
கத்தினாலே, அநங்கன்-மன்மதனது, பைங்கிளி-பச்சைக்கிளியாகிய, கூந்தன்
மான்-குதிரையையுடைய, தேர்க்கு-இரத்தத்திற்கு, செங்கரம்-செய்யகைகளான
வை, வருந்த-வருந்தமுற, வகுத்த (அவளுலே) படைக்கப்பட்ட, திகிரியோ-
ஒருருளையோ, செய்யப்பொற்றட்டோ (அக்கடவுளால் அம்மன்மதனுக்குப்
படைக்கப்பட்ட) செம்பொற்கோடிகமோ, அதன்-அவ்வல்குலினது, அளவு
(பரப்பி) னளவை, உரைக்கின் - சொன்னால், ஆடவர் - காவையரது, அவாவி
னது (அதன்மேலுள்ளதாகிய) ஆசையினது, அளவே-அளவையாகும் (அது)
எ-று.

கொடிஞ்சி-தேர்மேன்மொட்டு; “கூலிரங் கொடிஞ்சி கூப்புதேர்மொட்
டே” என்பதுதலையாக. பலவுருளைகளின்றியமையாததேர்க்கு ஒருருளை அமை
யும்படியாகச் செய்தல் அரியசெயலாதலால், வியப்புறவென்றும்; அங்ங்னஞ்
செய்யப்பட்டது நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே பங்கமி றெழிலென்றும்
கூறிற்று. பின் செய்யப்பட்ட விதற்கு செங்கரம் வருந்தவெனலால், அதினு
மிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. அதனளவு ஆடவரவா
வின தளவெனவே, அவ்வவாவி னளவைப்போலவ அவ்ல்குற் பரப்பினள
வைக் காணக்கூடா சென்றதாயிற் . ஐயோவகலல்குல் குழ்வருதற் காழித்
தேர், வேய்யோற்கனேகநாள் வேண்டிமே” என்றார் பிறரும். [அல்குலை அப்
படிப்பட்ட உருளையும் பொற்றட்டொமாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பண்களும்
இவற்றை யுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயம் பிறத்தலால், ஐயவணியுள், அல்குலினள
யுயானது அது ஆடவரவாவின தளவென்பது படத்தோன். கிற விரண்டு வாக்
கியப்பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே, காட்சி யணியுமாம்.]

(க-து) அன்னம் தமயந்தியின் அல்குற் சிறப்புச் சொல்லியது எ-ம்.

மாந்தளிர்மேனி யரம்பையை வனப்பின் வென்றமன்றிரண்
மணிக் குறங்கு, கூந்தலம் பிடியின் கொழுக்கரர் தூர்த்து குலவியக
வின்சூடியிருந்து சேந்தநுண் பஞ்சின் மென்மையவாகிச் செழுமணி
மேகலை தாங்கி, யேந்தெழிற் கன்னி யரம்பையின்குலங்குளியாவையு
மெனிதின் வென்றனவே.

[இதனால் துடைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மா-மாவின் து, தளிர்-தளிர்போலும், மேனி-வடிவத்தை யுடைய அரம்பையை-அரம்பையென்பவளை, வனப்பின்-அழகினால், (வன்ற-வென்ற மான்-தமயந்தியினுடைய, திரண்மணி-திரட்சியும் அழகும் பொருந்திய, குறங்கு துடைகளானவை, கூந்தல் - கூந்தலையுடைய, பிடியின்-பெண்யானையினது, கொழுங்கரம்-செழிய துதிக்கையை, துரந்து துரத்தி, குலவிய-விளங்குகின்ற, கவின்-காந்தியானது-குடியிருந்து, குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த-சிவந்த, நுண் நண்ணிய, பஞ்சின்-பஞ்சினுமதிகமான, மேன்மையவாகி - மெல்லிய குணத் தையுடையவாகி, செழுமணி-செழிய நவமணிகளாகிய, மேகலை-மேகலையை, தாங்கி-சுமந்து, ஏந்து-ஏந்தப்பட்ட, எழில்-அழகை உடைய, கன்னியரம்பையின்-இளவாழைகளது, குலங்களியாவையும்-குலங்களையெல்லாம், எளிதின்-வருத்த மில்லாமல், வென்றன-வென்றன எ-று.

மாந்தளிர் மேனியரம்பை என்றதனாலே, அவளழகிற் சிறந்தவளென்ற தாயிற்று. அரம்பை-தேவகன்னிகையருளொருத்தி. வென்ற வென்னும் பெய ரெச்சம் குறங்கென்னும் பெயர்கொண்டது. அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கெனவே, அவளுடைய வெல்லா வாயவங்களி னழகுந்குடி இவளது துடையுமுகுக்குந் குறைந்ததென்றதாயிற்று. அரம்பைக்கு அவ்விருபொருள் களும் “அரம்பைதெய்வப்பெண்வாழை” என்பதனாலறிக. [அவ்விரண்டரம்பை களையும் வெல்லுதலும் பிடியின்கரத்தைத் துரத்தலு மில்லாதிருக்க அவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே, தொடர்புயர்வு நலிற்சியணியாம்.]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியினது துடைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது எ-ம். 23

பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி பொதிந்தபொன் னாவம்வெர் கொடுப்ப, வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்சமை த்தகா களம்வெரீ இயரற்றத் தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக் குளித்துச் சினைவரான் மறைந்திட வரையிற்றுங்குதேன்பெய்தபச்சிளங் கழையத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால்.

[இதனால் கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கணைக்கால் (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை, பூங் கழை-அதிகியகருப்புவில்லே, குழைக்கும்-வளைக்கின்ற, வேனில்-வசந்தகாலத் திற்குரிய, வேள்-மன்மதனது, பகழி-பூவட்புகளால், பொதிந்த-நிறைந்த, பொன்-பொன்மயமாகிய, ஆவம் -அம்புக்கடானது, வெற்கொடுப்ப (தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும், ஆங்கு-அந்தக்காலத்தில், அவன்-அம்மன்மதனது, வெற்றி வென்றியை, குறித்திட-குறிக்கும்படியாக, விரிஞ்சன் - நான்முகனால், அமை த்த-படைக்கப்பட்ட, காசுளம்-காசுளமானது, வெரீ-இயரற்ற-அஞ்சியொலிக்க ளும், தேங்கமழ்-தேன்மணக்கப் பெற்றிருக்கின்ற, வாவி-தடாகத்திலுள்ள, நீரி

டை-நீரின் கண்ணே, குளித்து-முழுகி, சினை-குலையுடைய, வரால்-வராலானது மறைந்திட - ஒளித்துக் காள்ளவும் (செய்து) வரையில் - மலையின்கண்ணே தூங்கு-தங்கிய, தேன் - தேனை, பெய்த - வார்த்து (வளர்க்கப்பட்ட) பச்சிளங் கழையை-பசமையு மினமையும் பொருந்திய மூங்கிலோடு, தோழமை-நட்பை, கொண்டன-கொண்டிருந்தன எ-று.

ஆவத்திற்குப் பகழிபோதிந்தவென்றும் பொன்னென்றும் அடைகள் செர்த்தமையாற், கணைக்காலில் ஆடவரது மனவலியைக் கெடுக்கின்ற குணமும் பொன்னிறமுங்கொள்க. மன்மதன் காகள மெனப்பட்டது-குயிலாம். “கடிமுரசு கங்குல் களிறுகுயில்களாங்-கொடிமகரத்திங்கள் குடை” என்பதனால்தான். டியில்-வடிவத்திற்குங் காமுரை வருத்துத்தற்குங் கொள்ளப்படும். சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக். கணைக்காலிற்குப் பின்புற மேற்பங்கு பருத்திருந்தன் கொள்க. வெந் கொப்ப-வெரிலுயரற்ற-மறைந்திட-லுவினை யைச்சுவடுக்கை முடித்தற்குச், செய்து என்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன் செழுமைமுதலிய குணங்கள் தோன்றற்கு, வரையிற் தூங்குதேன் பெய்தவென்னு மடை கொடுக்கப்பட்டதுபோலும். தோழமை கொண்டன வென்றதற்சு, அவைகளை யொத்திருக்கின்றன வென்பது கருத்து. [ஆவமுதலியவை வெங்கொடுக்கச் செய்கை முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலால், தொடர்புபாடு நவிர்தியணியாம்]

(க-து.) அன்னம் தமயந்தியின் கணைக்கால்களின் சிறப்பிச் சொல்லியது எ-ம். 24

முருகவிழ் செய்ய கமலமுண் ணைகிழந்து முகமலர் துறு கணீர்சிரித்தி, யொருபசுந் தாளின் வனத்தினின் றறிதி னுளுற்றிய தவத்தினு லன்றோ, விரிமல ரசோகின் ரளிர்நலங் கவற்றிமென் சிறையனமென மிழற்றும், பரிபுர மணிந்து பஞ்சியூட் டியபொற் பதத்தினைச் சிறிதுபோன் றனவே

[இதனால் அடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) முருகு-பரிமளமானது, அவிழ்-விரியப்பெற்றிருக்கின்ற, செய்ய கமலம்-சுந்தாமரைமலர்களானவை, உண் ணைகிழந்து-மனமுருகி, உட்கட்டு விட்டு, முகமலர்ந்து-முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு, துளிவிரிந்து, -து-மிஞ்ந்த, கணீர்-ஆனந்தக்கண்ணீரை, ஷேனுகியநீரை, சிந்தி-பொழிந்து, ஒருபசுந்தாளின்-பசிய ஒருகாலினாலே, ஒருநாளத்தினாலே, வனத்தில்-காட்டிலே, நீரிலே, நின்ற-நின்ற, அரிதின்-அரிதாக, உளுற்றிய-செய்த, தவத்தினுலன்றோ-யோகத்தினுலன்றோ, விரி-விரிந்த, மலர்-மலர்களை, ம், அசோகின்-அசோகத்தினது, தளிர்நலம்-தளிர்களிலுயர்ந்ததையும், கவற்றி-தன்ப்படுத்தி, மென்சிறை-மெல்லிய சிறைகளையுடைய, அனமென-அன்னம்போல, மிழற்றும்-ஒலிக்கின்ற, பரிபுரம்-சிலம்பை, அணந்து-தரித்து, பஞ்சி-செம்பஞ்சை, ஊட்டிய-அப்ப

பெற்ற, பொன்-பொன்னிடம் பொருந்திய, பத்தினை-அடிகளை, சிறிதுபோன்
ரன-சிறியவளவில் ஒத்தன என்று.

தாமரைக்கு முகமலர்தல் சூரியன்முன்னேயாதலால், அது தவத்திற்
குக் கொள்க. வனத்திற்சென் றொருதாளால் நின் மூனங்குழைத்து சூரியனை
நோக்கி ஆனந்தக் கண்ணீர்பொழிந்து செய்யப்படுகிற யோகம் தாமரைக்குச்
சிலேடையாற் சொல்லப்பட்டது. பதத்தினைச்சிறிதுபோன்றனவென்றதற்கு,
அந்த யோகத்திற்குப் பயனாகத் தமயந்தியின் பதசாஸ்ப்யத்திற் சிறிது பெற்
றெனவென்பது பொருள், சரியை-கிரியை - யோகம் - ஞானம் - இவற்றிற்கு
முறையே-சாலோக்கியம் - சாஸ்ப்யம்-சாஸ்ப்யம்-சாயுச்சியம்-இவை பயன்
களாமென்பது சைவாகமத்திற் காண்க. [பதத்தினைச் சிறிது போலுதற் கேது
வாகாத அத்தாமரையினது அப்படிப்பட்ட நிலையாகிய தவத்தை யேதுவா
கக் குறித்தலாலே, ஏதுத்தற் குறிப்பணயும், தாமரை நன்னாலே விரும்பப்
பட்ட பதசாஸ்ப்ய முழுதும் அடையாமையைச் சொல் - தலாலே, தகுதி
யின்மையணியும், இவை பலசேர்தலாலே, சேர்வை யன யுமாம்.]

(க-து.) அன்னம் தபயந்தியினது பாசங்களின் சிறப்புச் - சால்லியது
எ-ம். 25

இத்தகைவ நாப்பின் மடவறன்னை யெவ்வுழிம்கண்டனை யென்
னிற, பைந்தபாம்பல்சு லரம்பையர் வதியும் பதிதுறந் திம்பரிற்போ
ந்து, மொய்த்தபூம் பொய்கை காணிபத்தைய முழுவதுங் குறுகினன்
வற்றுட், கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங்கனியிற் கண்டனன்விதர்ப்பர்
கோனகரில்.

[இதனால் நீ அவளை எங்கேகண்டாய் என்கிற வினாவோடுகூடிய உத்த
ரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(கு-ள.) இத்தகை இப்படிப்பட்ட, வனப்பில்-அழகினையுடைய-மடவா
றன்னை-மங்கையை, எவ்வுழி-எவ்விடத்தே, கண்டனை யன்னின்-பார்த்தா
யென்று வினாவினால், பைத்தபாம்பு-படம்விரித்தபாம்புபோலும், அல்குல்-அல்
குலையுடைய, அரம்பையர்-தெய்வமாதர், வதியும்-தங்கும், பதி-நகரத்தை, துற
ந்து-விட்டுநீங்கி, இம்பரில்-இவ்வுலகத்தில், போந்து-வந்து, மொய்த்த-நெருங்
கிய, பூ-மலர்களை யுடைய, பொய்கை-தடாகங்களை, காண்ய-பார்த்தம்படி
யாக, தேயமுழுவதும்-தேயங்களனைத்தையும், குறுகினன்-அடைந்தேனாகி,
அவற்றுள்-அத்தேயங்களுள்ளே, கைத்தலம்-உள்ளங்கையில், அமர்ந்த-தங்கிய,
நெல்லியங்கனியின்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது,
நகரில்-பட்டணத்தில், கண்டனன் (அவளைப் பார்த்தேன் என்று.

பூம்பொய்கைகூணுதல் விளையாதற் பொருட்டென்க. அவளிடத்தே
சில குறைவுகள் உன்னு லறியப்படாதிருக்கலாகாதாவெனின் அப்படிக்கில்லை
யென்றற்குக், கைத்தலமமர்ந்த நெல்லியங் களையெனறது. நெல்லிக்கனியை
யுள்ளன்கையில் வைத்துப் பார்ப்போர்க்கு அத்தனுவமுழுவதும் நன்றாய்க்

காணப்பட்டவறிக. அன்றியும் அக்கனியின் புறவகைகளாலே அகத்துள்ள வித்துவகைகளையும் அளவறிதலபோல, அவன் புறத்துக் குணங்களாலே அகத்துக் குணங்களாலே அகத்துக் கருத்தின் குணங்களையும் அளவறிதற்குச் சொல்லப்பட்ட தெனிலுமாம்.

(க.து.) இவ்வழகுள்ள தமயந்தியை வீமராஜன் பட்டினத்திற்கண்டே நென் நன்னஞ் சொல்லியது எ-ம். 26

கரீண்டலுமவட்கு நிரமரமகளிர் தம்மிலுங் கண்டிலேன் கதித் துப், பூண்டயங்கிலைய வனமுலைதீளை ம்கும் புயமுடையிளைஞன் யா ரென்னாத், தேண்டினன்மும்மை யுலகினுங்காணென் றிருந்தலர்க் கசனியேறன்ன, வாண்டகாய் நினைக்க காண்டது நினைந்தே னவ் வளைத் தோளனைங் டுளையே.

[இதனாலே அப்படி யுன்னாற் காணப்பட்டவளை இங்கே நினைத்தற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்கு விடைதரல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ.பா.) திருந்தலர்க்கு- பகைவருக்கு, அசனியேறன்ன-இடியஞ் சிங் கமும்போதும், ஆண்டகாய்-ஆண்மை டையவனே, காண்டலும்-கண்ட வளவிலே, அவட்கு-அவளுக்கு, நிகர்-நிகர்வானே, அரமகளிர் தெம்மிலும்-தெ ம்வமங்கையுள்ளும், கண்டியேல்-பார்த்திலேன், கதித்து-பருத்து, பூண் ஆப ரணங்களால், தயங்கு-விளங்காநின்ற, இளைய-இளைமைபொருந்திய, வனம்- சந்தனக்கோலத்தையுடைய, முலை-முலைகளே, திளைக்கும்-தழுவுதற்கு தருதி யுள்ள, புயம்-தோள்களே, உடை-உடைய, இளைஞன்-காளை- யாரென்னா-எவ னென்று, தேண்டினன்-தேடினன், மும்மையுளகினும்-முன்றுலகங்களினும், காணென்-கண்டிலேன், நினை-நினை, காண்டலும்-பார்த்தவளவிலே, அந்- அந்த, வளை-வளையல்களே, தோள்-தோள்களையுமுடைய, அணங்கிளை-கன் னியை, நினைத்தேன்-நினைத்தேன் எ-று.

முன்பாட்டிலே ‘அரமபையர் வதையும் பதிதுறந்து’ என்றதனாலே, தனக் கிடந் தேவலோகமென்பதும்; தேவமகளிரை யெல்லாந் தானறிந்திருக்கையு ள் சுறிப்பித்தலினாலே, காண்டலுமவட்குநிரமரமகளிர் தம்மிலுங் கண்டிலேன் என்றது. நிகர்வாளென்பவனிற-கொடு நின்றது. அரமகளிர் தம்மிலுமென்ற வும்மை-உயர்வு சிறப்பு. “யா அரென்னும் வினாவின் கிளவிய - யத்திணைமருங் கின் முப்பாற்கு முரித்தே” என்னும் விதியால், யாரென்னா வென்றது. தே டினனென்னும் வினை எதுகைத்தொடை நோக்கி, விரித்தல் விகாரமாய் வ ர்தணகரம்பெற்றுநின்றது. யானென்னு மெழுவாய் வருவிக்க. மும்மை யுல கினுங்காணென்னதனால்தேவர்-உரகர்-மனிதர்-இம் முத்திறத்தாருள்ளந் தகவ னில்லையின்றதாயிற்று. நினைக்க காண்டது நினைந்தே நென்றத னால், நெடுங்காலத்தின் முன்னே அவனைக்கண்டு இன்றளவும் அவளுக்குத்தக் கவனைக் காணாமையால் அவளைமறந்திருந்த, இப்போது உனது பேரழகு

அவளை நினைப்பிக்க நினைத்தேனென்றதாயிற்று. [அழகொப்புமையால் நள்ளைக் கண்டு தமயந்தியை நினைத்தலால், நினைப்பணியாம்.]

(க-து.) இவளுக்கு நாயகன் மூன்றுலகினுங்காணென் உனைக் கண்டவளை நினைத்தேன்-எ-ம். 27

கேழ்கிளர்தரள வடமிளமுலையிற் கிடப்பினன் றேசிறப்பெய்து, மாழையொண் கண்ணி மார்பிடங்கொண்டு வளரிளவனமுலை நினது, பாழியந் தடந்தோட் குவட்டினை னெழுங்கப் புல்லினன் றே பயன்பயக்கு, மாழியாய் நினக்கு வனப்பவ ளிளலே லலர்ந்தபாடல நிக ராமால்

[இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை யென்பதும் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினை யென்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-அ-) ஆழியாய்-சக்கிரவர்த்தியே, கேழ் - நிறத்தினாலே, கிளர் - விளம் காநின்ற, தரளவடம்-முத்துமாலையானது, இளமுலையில்-இளமைபொருந்திய முலையின்கண்ணே, கிடப்பினன்றே-கிடந்தாலன்றே, சிறப்பெய்தம்-விளங்கும், மாழை-மாவடிப்போலும், ஒன்-ஒளிபொருந்திய, கண்ணி-கண்களையுடையவளது, மார்பு-மாற்பை, இடங்கொண்டு-இடமாகக்கொண்டு, வளர்-வளர்கின்ற இளவனமுலை-இளமைபுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய முலைகளானவை, நினது-உன்னுடைய, பாழியந்தடந்தோள்-வலிமையும் விசாலமும் பொருந்திய தோள்களாகிய, குவட்டினை-மலைகளே, னெழுங்க-அழுந்த, புல்லினன்றே-சேர்ந்தாலன்றே, பயன்பயக்கம்-விளங்கும், நினக்கு-உனக்கு, அழகு-அழகானது, அவன்-அத்தமயந்தி-இலனேல்-இலளாயின், அலர்ந்த-மலர்ந்த, பாடலம்-பாதிரிப் பூவிற்கு, நிகராம்-ஒப்பாகும் எ-று.

இளமுலையிற் சிறப்பெய்துமென்ற-?தாட்குவட்டினைப் புல்லிற்பயன்பயக்குமென்ற-கூறவே, மற்றையிடங்களிலே வீணாமென்றதாயிற்று. இவனாலே நீ யவளுக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினையென்பது காட்டப்பட்டது. அன்றேவிரண்டும்-உலகந்தேற்றத்தில் வந்தன. பாதிரி மலரிலே தகுந்த காயுண்டாகாமைபற்றி, அலர்ந்தபாடல நிகராமென்றது. இகன் முதனுலையிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது அத்திமுதலிய பூவாது காய்க்கு மரங்களுக்கெல்லாம் கோளியென்பது போலப், பூத்துக்காயாதமரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அவற்று னொன்றாகியபாதிரிசொல்லப்பட்டது. “அல்கியுந் தீங்கனிமிக்காக்கும் பலவினவர், பல்கியும் பாடலப் பூப் பாமூரூ-நல்கிசைகூர், நல்லோர்பார் செல்வஞ் சிறிது நலம் பயக்கு, மல்லோர்பேராக்கமும் வீணும். என்பதனாற்மறிக தற்கிழமைப்பொருளாகிய அழகைக்கூறவே, பிறிதின் கிழமைப்பொருளாகிய அரசாட்சி செல்வமுதலியவையும் வீணாமென்பது தானே தோன்றமென்க. இதனாலே அவன் உனக்குக்கிடைப்பாளாயின் உன்னழகு முதலியனயாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலால்,

அவள் உனக்கின்றியமையாச் சிறப்பினனென்பது காட்டப்பட்டது. [இங்கே தள்ளாடும் வனமுலையுமாகிய உபமாஜோபமேயங்கலையுடைய விரண்வாக் கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனுக்கும் பிம்பப் பிரதிபிம்பப்பாவத்தைச்சொல்லுதலாலே, எடுத்துக்காட்டுவமையனியும்; அரசனாகிய புகழ்பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வடைவதாகக் கூறலால், இன்மை நவீற்சியணியும்; இதுவும் பாடலநிகராமென்றதனால். உவமையனியும்; இவை பல ஞ்சர்ந்து வருதலால், சேர்வையனியுமாம்]

(க-து.) சக்ரவர்த்தியே தமயந்தி முலைகளானவை உன்னுடைய தோளைச் சேர்ந்தாற் பயனடையும் அவளில்லாவிடில் உனக்கழகு பயன்படாது-எம்.

கரும்புயன் மறைக்கு மதிக்கதிர் வேட்டல் கைரவமலர் பெரு ததுபோ, லரும்பிளமுறுவ விளமுலைப்போக மையீர் யெய்துதற்கரி தால், விரும்பினராகி யமரருமிருந்தார் விண்ணவரிடத் தவளார்வம், புரிந்திடாதுனது பேரெழி லவடனு ளத்திடைப் பொறிப்பல் காணு தியால்.

[இதனால் தன்னுதவி வேண்டாமென்பதைக் காட்டுதற்கு அவளருமைகூற டும் ஆனால் எப்படி அவளை அடையலாமென்றற்கு உத்தரமுஞ் சொல்லப்படு கின்றன.]

(இ-ஈ.) ஐய-அரசின், அமரரும்-தேவர்களும், பிரும்பினராகியிருந்தார் (அத்தமயந்தியை) விரும்பியிருந்தார், கைரவமலர் - அல்லிமலரானது, கரும்பு யல்-கரியமேகத்தினாலே, மறைதகும்-மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற, மதி-சந்திரன து, கதிர்-கிரணத்தை, வேட்டல்-அனுபவித்தலை, பெருது - பெறமாட்டாது அதுபோல்-அம்மலர்போல, அரும்பிளமுறுவல்-அரும்புகின்ற புன்சிரிப்பையு டையவளாகிய (அத்தேவரால் விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற தமயந்தியினது) இ ளமுலை-இளமுலையினது, போகம்-அதுபவமானது-நீ-நீ, எய்தற்கு - அடைத ற்கு, அரிது-அரிதாயிருக்கும், ஆர்வம்-ஆசையை, புரிந்திடாது-செய்யாதிருக் கும்படியாக, உனது-நினது, பேரெழில்-ஒப்புயர்வில்லாதவழகை, அவள்-அவ ளாது, உளத்திடை-மனத்தின்கண்ணை, பொரிப்பல் (யான்) எழுதிவைப்பேன், காணுதி (நீ என்வல்லமையைப்) பார்-எ-று.

அமரர் இந்திரன் முதலியோர். அமரருமென்னும் உம்மை-உயர்வு சிறப்பு தான் முன்னறிந்தமையைச் சொல்லுதலால், இருக்கின்றாரென்னாது இருந் தாரென் றிறந்தகாலத்தாற் கூறிற்று. உனது பேரெழிலவட னுளத்திடைப் பொறிப்பவெனவே, உனதுயர் வொப்பிலாத வழகைக்குறித்து அவளிடத்தே பலவிதத்தாலும் புகழ்ந்து அவளது நினைப்பைவிட்டு நீங்காதிருக்கச் செய்வே னென்றதாயிற்று. இங்ஙனஞ் செய்தல் அரிதாதலாலே தகுதிப்பற்றிப்பாரென் றதற்கு வல்லமையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. [விரும்பி னராகி யமரரு மிருந்தாரென்னும் புதற்பொருளால் எய்துத லரிதெனப்பட்ட

தைச் சாதித்தலாலே, செய்யுட் குறியணியாம்.] இதனை அங்கமாகக்கொண்டு உவமையணி வந்தது.

(க-து.) என்னழகை தமயந்தி உள்ளத்தெழுதுவேனென் நன்னஞ்சொல்லியது-எ-ம். 29

செய்தொழில்பவனா லுரைப்பரையன்றித் தெளிசுந்ருரையினு லுரையா, ரையமுற்றுடன்பா டெய்துவான் முன்னரறைந்தன னெனமடவன்னம், பெய்த சொல்லமுத முள்ளெலாம் பரந்து பெருகி மேல் வருதல்போ நதையாக், கையினுற் பசம்பொற் சிறகர்தைவந் துகாதல் கூர்மொழி சிலபுகன்றான்.

இதனாலே அப்படியே செய்யலாமே என்றோடு சொல்லுதலாற் பயனென்னென்றற்கு உத்தரமும், அரசன் அதற்குக் காதல்கூர்மொழி சிலசொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) ஐய-அரசனே, தெளிசுநர்-விவேகிகள், செய்தொழில் (தம்மாற்) செய்யப்படுமுபகாரத்தை, பயனாள் (அதன்) காரியத்தினாலே, உரைப்பரையன்றி-செல்லுவரேயல்லாமல், உரையினால்-வாக்கினால், உரையார்-சொல்லார் முற்று-முழுதும், உடன்பாடு (உன்) சம்மதியை, எய்துவான்-அடையும் பொருட்டாகவே, முன்னர்-முன்னாக, அரைந்தனனென-சொல்லினனென்றுசொல்லியதாக, மடவன்னம்-இளமைபொருந்திய அன்னத்தினாலே, பெய்த-பெய்யப்பட்ட, சொல்லமுதம்-சொல்லாகிய அமிர்தமானது, உள்ளெலாம்-உள்ளிடமெல்லாம், பரந்து-பரவி, பெருகி-பெருக்கெடுத்து, மேல்-மேல், வழிதல் போல் (வாய்வழியால்) வெளிப்படுத்தல்போலும், நகையா-நகைசெய்து, கையினால்-கரத்தினாலே, பசம்பான்-பசிய்பான்வடிவமாகிய, சிறகர்-சிறகுகளை தைவந்து-தடவி, காதல்கூர் மொழிசில-ஆசைமிகு சிலமொழிகளை, புகன்றான் (அரசன்) சொன்னான் -எ-று.

முற்றுமென்பதனும்மை தொக்கது. அம்முற்றுமென்னுஞ் சொல் சிறிதும் பிரிதொன்றைக் குறித்ததன்றென்னும் பொருள்படநின்றது. உடன்பாடெய்தாமற் செய்தால் அங்கனஞ் செய்யப்பட்டதை நீ அங்கீகாரஞ் செய்யாமற் போவாயாயின் என் முயர்ச்சி வீணுத் தீராப் பழிதருமென்னும்பொருளைக் காட்டிதற்கு, உடன்பாடெய்துவான முன்ன ரறைந்தன னென்றது. இதனாலே பின்செய்யப்படு முபகாரத்தை முன்னே சொல்லுதல் தகாதென்றதாயிற்று. செய்தொழிற் பயனே யுரைப்பதையன்றி - ஐயமுற்றிடுதியென்பதான் முன்னர், எனவும் பாடமுண்ட. அப்பாடத்திற்கு இப்பொருளமையாமை காண்க. அன்றியும். ஐயமுற்றிடுதியென நிறுவி, நீ யங்கீகாரஞ் செய்வாயோ செய்யாயோ வென்று நான் சந்தேகமுற்று - எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். காதல்கூர்மொழிசில வென்றதற்கு, அன்னத்தினாலே விரும்பப்படுகிற சில மொழியெனவும்; தனது ஆசைமிகுதியை

வெளிப்படுத்துகிற சில மொழியெனவும்; இருபொருள்க. [முதலடியிற் சொல்லப்பட்ட பொதுப்பொருளாலே இரண்டாமடியிற் சொல்லப்பட்ட முன்னர்தைத் தகாதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே, வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியும்; 'குடவனாயினங்கள் வயிறுளைத்து' என்னும் பாட்டுமுதலியவற்றுற் சொல்லப்பட்டவை-பய்த சொல்லமுதம். இதிற் சொல்லமுதமெனலாலே, உருவகவணியும், தெள்ளமுதமெனப் பாடங்கூறின, உருவகவாய்வு நவீற்சியணியும்; அமுதத்தை அதிகமாகக் குடித்தவனுக்கு எதிர்த்துச் சிறிது வெளிப்பீடுமாதலின் வெண்மைபற்றி அவனது நகையை அவ்வெளிப்படுமழுதமாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியுமாம்.] இது அவ்வுருவகத்தா டிய்விக்கப்பட்டது எ-ம்.

(க-து.) அரசன் அன்னத்தைத் தடவிக்கொடுத்து ஆசையோடு சில வார்த்தை சொல்லுவான் 30

பொலன்சிறைப் பவளக்கடிகை வாயனநின் பொற்பினுங் குவமை வேறின்று, நலங்கெழுணனு முறைப்பதற்கரிது நல்லெழில் பகருமுன்னாலோ, ரிலங்கெழிலளவு குணமென வுரைப்ப ரிதற்கு மேற்கோளென நின்னைத், துலங்குறம்கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு மருந்துநின் சொல்லின்வே றுளதோ.

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளால் முன்காதல் கூர்மொழி சில வென்னப்பட்டவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-அ.) பொலன்-பொன்வடிவாகிய, சிறை-சிறைகளையும், பவளக்கடிகை-பவளத்தூண்டுபாலும், வாய்-வாயையும் உடைய, அனம்-அன்னமே, நின்-உனது, பொற்பினுக்கு-அழகுக்கு, உவமைவேறு-வேறுவமை, இன்று-இல்லை, நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய, குணனும்-உன் குணமும், உரைப்பதற்கு-சொல்லுதற்கு, அரிது-அரிதாகும், நல்லெழில்-நல்லவழிகினிலக்கணத்தை, பகரும்-சொல்லுகின்ற, முன்னாலோர்-பழையதாலோர், இலங்கு (ஒரு பொருளிலே) விளங்காநின்ற, எழிலளவு-அழகினனதாகவே, குணமென-குணமும் (அதிலிருக்கு) மென்று, உரைப்பர்-சொல்லுவார், இதற்கு-இந்தச் சித்தாந்தத்திற்கு, மேற்கோளென-உதாரணமாக, துலங்குற, விளங்காநிற்க, நின்னை-உன்னை, கண்டேன் (நான்) பார்த்தேன், விரகம்-விரகத்தாலாகிய, நோய்-காமவியாதியை, தீர்க்கும்-நீக்குகின்ற, மருந்து-ஒளவுதம், நின்சொல்லின்-உனது சொல்லைப்பார்க்கிலும் வேறு-வேறாக, உளதோ (எனக்கு) இரக்கின்றதோ எ-று.

உவமை வேறின்றென்றதனால், அதற்கு அதுவே ஒப்பென்றதாயிற்று. எழிலளவு குணமெனல், எதிலே யெவ்வளவு வழிகிருக்குமோ அதிலே யவ்வளவு குணமிருக்குமென்றல். நின்னை மேற்கோளெனக் கண்டேனெனலால், ஒப்பில்லாத அவ்வரண்மிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்ற யென்றதாயிற்று விரக

நோய் தீர்க்குமருந்து நின்சொல்லின் வேறுளதோ என்றதற்கு, அவனைக் கூடுதல் உன்னுலன்றி முடியாதென்பது கருத்து. [எழிலளவுணமெனப்பட்டதைச் சாதித்தற்கு முன் வாக்கியப்பொருள் ஏது வாகையால், செய்யுட் குறியணியாம்.]

(க-து.) அன்னமே என் விரகநோய்க்கு மருந்து உன் சொல்லேயல்லாது வேறுண்டோ என்றான் நான் எ-ம்.

31

வெண்ணகைத் துவர்வா யனங்கெழில் பலரும் விளம்பினர் நின்மொழியவளென், கண்ணெதிர்ப் பட்டாள்போலுமெய்த் துணையாற் கருத்தினாற் காண்டலேகாண்ட, னண்ணிமுற் றேன்றும் பொருளுதுண்ணியதே னுடுதற்கரிய லாமுகத்திற், பண்ணியநோக்க நோக்குநர்க்கமுகு பயப்பதையன்றி வேறுளதோ.

(இ-ள்.) வெண்ணகை-வெள்ளியபற்களையும், துவர்வாய்-பவளம்போலும் வாயையுமுடைய, அணங்கு-தமயந்தியினது, எழில்-அழகை, பலரும் (விதர்ப்பதேயத்திலிருந்துவந்த) பலரும், விளம்பினர் (எனக்குச்) சொன்னார்கள் (ஆயினும்) நின்மொழி-உன்சொற்களாலே, அவன்-அம்மங்கை, என்-எனது, கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலும்-கண்முன்பார்க்கப்பட்டவன்பால் நின்றாள், மெய்-மெய்மையாக, துணையால்-நட்பாளனாலும், கருத்தினால் (தன்) மனத்தினாலும், காண்டலே (யாவும்) காணலே, காண்டல்-காட்சியாகும், முன்-எதிரிடத்தே, நண்ணி-பொருந்தி, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, பொருளும்-பொருளையும், துண்ணியதேல்-துட்பமானதாயிருக்கின், நாடுதற்கரியலா-காணுதற்குச் சான்றாகாத, முகத்தில்-முகத்திடத்தே, பண்ணிய-உண்டாக்கப்பட்ட, நோக்கம்-கண்ணாது, நோக்குநர்க்கு (அப்படித்துணைவனாகக் கருத்தினாலும்) காண்கிற வறிவுடையோர்க்கு, அமுகு - அழகை பயப்பதையன்றி (அம்முகத்துக்குச்) செய்வதலால், வேறு - மற்றொருபயனைச் (செய்தற்கு) உளதோ - இருக்கின்றதோ எ-று.

ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணத்தினாலே, நின்மொழி அவனென் கண்ணெதிர்ப் பட்டாள்போலு மென்றனென்க, மெய்யெனலால், சந்தேக விபரீதங்க ளொழிக்கப்பட்டன. துணையென்னும் பெயர் - வேந்து - அரசு - அமைச்சு - என்பவைப்பால, உயர்துணை அஃறிணை நுறுபோலாயது. ‘உயர்துணையீறுபோ லஃறிணை வருதலு - மஃறிணை வருதலு - யீறுபோ லுயர்துணை வருதலு - மருகல் விதியென வறைந்தன ரான்றோர்’ என்பதனாலறிக. தன்மனம்போலவே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்ததற்கு, கருத்தினாலென்பது சொல்லப்பட்டது, இத்தாலே தன் காட்சியினுந் துணைவன் காட்சியே உயர்வின் தென்றதாயிற்று. எவருமுள்ள வெல்லாவற்றையுந் துணைவன் வாய்மொழியையுந் தன் கருத்தையுந் கொண்டு காணக்கூடாமாதலால் அவற்றைத் காணாதலே காட்சியென்றும், தூரத்திலுள்ளவற்றையே யன்

றிச் சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலிய நண்ணியபொருள்களையும் கண்ணைக்கொண்டு காணக்கூடாமையால் அவற்றைக் காண்பார்க்கு இக்கண்ணுற் பயனில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. நண்ணிமுற்புருன்மும் பொருளுள்பிரியினுதற் கரியவாண் முகத்திற் பண்ணிய நோக்கம் - எனப் பாடங்கூறி, அதற்கெதிராயுள்ள பொருளோ மனந் தண்ணைவிட்டுப் பிரிந்தாற் காணமாட்டாத கண்ணெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது இதன்முதலானமுடிபின் வேறுபட்டும் அத்துணைச் சிறப்பின்றி நிற்கலறிக.

(க-து.) அன்னமே உன்சொல்லானது தமயந்தி என்முனந்தாற் போலுமிருக்கின்றது என்றான் நளன் - எ-ம்

32

முருந்திளமுதுவ லழகுரைத்தெவரு மூட்டியகரம் வெந்தீயிற், சொரித்திடுநெய்யிற் குணனெலாமுரைத்தி சொல்லுமவ்வழலிடைப் பெய்து, கரிந்தபைந்தளிர் ன்வாடு மெற்குறித்துக் கனன்றுகூற்றுறு திசையமர்ந்து, வருஞ்சிறுதென்றன் மலையெவ்விடங்கால் வாளராவு யிரப்பெனலாமால்.

(இ-அ.) முருந்து மயிலிறகினடிபோலும், இளமுதுவல்-சிறிய பற்களை உடையவளது, அழகு-அழகை, உரைத்து (எனக்குச்) சொல்லி, எவரும் (விதர்ப்பதேயத்திலிருந்துவந்து) பலராலும், மூட்டிய (அச்சொற்களாகிய) விறகிலே) மூட்டப்பட்ட, காமம்-காமமாகிய, வெந்தீயில்-வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பிலே, சொரித்திடு - சொரியப்பட்ட, நெய்யின் - நெய்யாக, குணனெலாம் (அவளழகையெல்லாம், உரைத்தி-சொல்லினை, சொல்லும்-சொல்லப்பட்ட அவ்வழலிடை-அக்காமநெருப்பில், பெய்து-இடப்பட்டு, கரிந்த-கரிகின், பைந்தளிர்-பசியதளிர்ராக, வாரும்-வாடுகின்ற, எற்குறித்து-என்னைக் குறித்து, கனன்று-பட்டுக்கொண்டு, கூற்று-யமனானவன், உறு-வாசஞ் செய்யப்பெற்ற, திசை-தென்றிசையில், அமர்ந்து-பொருந்தி, வரும்-வருகின்ற, சிறுதென்றல் இளந்தென்றலை, மலையம்-பொதியமலையிலுலுள்ள, வான்-ஒளிபொருந்திய, அரா-பாம்புகளது, வெவ்விடம்-கொடிய நஞ்சுத்தை, கால்-பொழிகின்ற, உயிர்ப் பெனலாம்-ஊதுகாற்றென்று சொல்லலாம் எ-று.

அவர்போலத் தமயந்தியி னழகுமாத்திரமேயன்றி, நியவள் பிறப்பு முதலியவற்றையுஞ் சொன்னாயென்றதற்குக், குணனென்றும், அவற்றுளினியறியவேண்டுவது சிறிது மில்லையென்றற்கு, எலாமென்றங், கூறினனென்க. கூற்றுறுதிசையமர்ந்துவருஞ் சிறுதென்ற லென்றது, சகவாசுதணம்பற்றி உயிரிக்கொலை செய்யுந்தன்மைத்தென்பது தோன்றற்கென்க. பொதியமலையிலே சந்தனமரங்களின் மணம்பற்றிப் பாம்புகள் அதிகமாயிருந்தலால், மலய வெவ்விடங்கால்வாளராவென்றான். விறகிலே நெருப்புமூட்டி நெய்வார்த்து அதனை யெறிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்கமாதலால், அங்ஙனஞ் சொல்லப்

பட்டது. [தென்றலை அங்வுதுகாற்றாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.] இது உருவத்தை அங்கமாகக் கொண்டுவந்தது.

(க-து.) தென்றற்காற்றைப் பாம்புகளினது உயிர்ப்பென்று சொல்லலாம் எ-ம். 33

வெண்கதிர் பரப்பித் தணந்தவரிதய மெழுமெனவுருக்கும்வெண்டிங்கள், கண்டவர்வனப்பி னணங்கினைநினைந்து கவலுமென்னுளத்தினைக் கனத்தத், தண்கதிர்பெறு யென்றழற்று வெங்கதிர் கட்டினித்தனிக்வர் வதற்கன்றோ, வெண்கட ரிவியிடத்தினிற் றிங்கடொறு மினிதுறவு செய்குவதே.

(இ-ள்.) வெண்கதிர் - வெள்ளிய கிரணங்களை, பரப்பி - விரித்து. தணந்தவர் - பிரிந்தவரது, இதயம் - மனத்தை, மெழுமென (தீயிர்ப்பட்ட) மெழுகென்னும்படி, உருக்கும் - உருக்காநின்ற, வெண்டிங்கள் - சந்திரனது, ஒண்டர் - ஒள்ளிய கிரணங்களுடைய, இரவியிடத்தினில் - சூரியனிடத்தே, திங்கடொறும் - மாதந்தோறும், இனிது - இனிதாக, உறவு - நட்பை, செய்குவது - செய்துவருகிறது, கண் - கண்களை, கவர் - கவர்கின்ற வனப்பின்-அழகையுடைய, அணங்கினை - அந்தத்தமயந்தியை, நினைந்து-எண்ணி, கவலும்-தன் பப்படுகின்ற, என்னுளத்தினை - எனது மனத்தை, கன்ற-சுடுதற்கு, தண்கதிர் - சிதளகிரணங்கள், பெறுவென்று (வல்லமை) பெறுவன வல்லவென்று, அழற்று-சூகின்ற, வெங்கதிர்கள் - உஷ்ணகிரணங்களை, தனித்தனி-ஒவ்வொன்றாக, கவர்தற்கன்றோ-வெளவுதற்கன்றோ எ-று.

சிதளகிரணத்தினாலே தணந்த பலரைக்கு் சுடாநின்ற சந்திரன் தன்னுள்ளத்தைச் சுடுதற்கு அக்கிரண முதவாதென்று சூரியகிரணத்தை காங்குகிறதாகச் சொல்லல்லால், தன்னை அவரின் மேற்பட்ட மனவலியையுடையவென்று அங்ஙனஞ் செய்கின்றானென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று [சந்திரன் அமாவாசைதோறஞ் சூரியனோடு றவுசெய்தற்குப் பயனாகாத அழற்றுவெங்கதிர்கட ணித்தனிக்கவர்தலைப் பயனாகக் குறித்தலாலே, பயன்றற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சந்திரன் என்னைச் சுடுதற்கோ மாதந்தோறஞ் சூரியனிடத்தில் உறவுசெய்கின்றது என்றான் நளன்-எ-ம். 34

காதலங்கடலின் கரைபெறற்கயஞர் காரணமின்றியேகாட்டப், போதரும்புணைய தாதியென்னுள்ளம் புலம்புகொண்டினைவதுகவிர்ப்பான், தூதுநீபோய்முன் னுரைத்தவா முடித்தேறாமறு புதழ்நினக் கென்து, வாதார்ப்பெருக நன்மொழி புகன்றவ் வனத்தினை மடந்தை பால் விடுத்தான்.

[இதனாலே அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) காதல்-ஆசையாகிய, கடலின்-கடலினது, கரை-கரையை, பெற்று (நான்) பெறுதற்கு, காரணமின்றி - ஏதுவில்லாமல், காட்ட (அகனைக்) காண்பிக்க, அயனா-விதியினால், போதரும்-வந்த, புணையதாதி-தெப்பமாகும், என்னுள்ளம்-என் மனமானது, புலம்புகொண்டு-துன்பதைக்கொண்டு, இளைவது-வருந்துதலை, தவிர்ப்பான்-தீர்க்கும்படியாக, நீ-நீ, தூது-தூதாக, போய்-சென்று, முன்-முன்னே, உரைத்தவா (உன்னாற்) சொல்லப்பட்டவாறு. முடித்தல்-நிறைவேற்றல், தோம - குற்றமற்ற, புகழ்-கீர்த்தியாகும், நினைக்கென்ற-உனக்கென்று, ஆதாம்-அன்பானது, பெருக-வளர, நன்மொழி - முகமன் சொற்களை, புகன் - சொல்லி, அவ்வனத்தினை - அவ்வனத்தை, மடந்தைபால்-தமயந்தியினிடத்து, விடுத்தான்-அனுப்பினான் என்று.

காதல்-தமயந்திமேலாசை- கரைபெறுதல்-அவளையடைதல் இங்கே காரணமின்மை-தன் முயர்ச்சியில்லாமல். காரணமின்றி அயனாற் போதரும் புணையெனவே, என்முயற்சியாலன்றி முன்னே நல்வினையாற்றிக் கிடத்த புணையென்றதாயிற்று- முன்னுரைத்தவா முடித்தியெனவே, நீதானே இதுகாரியத்திலே முயலாநிற்க நான் உன்னை முயல்வித்தல் கிசைபட்டமாவைப் பிசைதல் போலுமா மென்றதாயிற்று. தோமறுபுகழ்-உலகமுள்ளளவும் அழியாதுநிற்கும் புகழ். [அயனாற் போதரும் புணையெனலால், உருவகவணிகம்; முடித்தல் புகழெனக் காரணகாரியங்களுக்கு ஒற்றமையைச் சொல்லுதலால், ஏதுவணியுமாம்.]

(க.கூ.) நளமகாராஜன் அன்னத்தைத் தமயந்தியினிடத்துத் தூது விட்டான் எ-ம்.

35

போதருநெறியி னன்மைகள் பயக்க பொருந்துறு கிளையொடுபுல்லியாதரம்பெருகு மளியினாமறவே லாயிழையருண்முகம் பெற்றுத் தீதறவிரைவில் வருதியென்றுரைத்துத் திங்கனி னருஞ்சதை தீற்று தாதவிழ்தாம் மாடமேற்றானுந் தனியுமாயிருந்துட றளர்த்தான்.

[இதனால் போம்போது அதற்குச் சொல்லப்பட்டவையும் பின்வருந்தியிருக்கின்றபடியுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.]

(இ-ஊ.) போதரும்-போகின்ற, நெறியில்-வழியில், நன்மைகள்-சுபங்களானவை, பயக்க (உனக்கு) உண்டாகுக, பொருந்துறு-பொருந்திய, கிளையொடு (உன்) சுற்றத்துடனே, புல்லி-கூடி, ஆதாம்-ஆசையானது, பெருகும்-வளரப்பெற்றிருக்கின்ற, அளியனை-எளியேனை, மறவேல்-மறவாதே, ஆயிழை-தமயந்தியினது, அருண்முகம்-அருளோடுகூடிய வாக்கை, பெற்று-அடைந்து, தீதற-குற்றமற்ற, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், வருதியென்று-வாவென்று, உரைத்து-சொல்லி திங்களின்-சந்திரன்போலும், அருஞ்சதை-அரிய சண்ணச்சாந்தை, தீற்று-தீற்றப் பெற்றுள்ள, தாது-பொடியைப்படைய, அவிழ்-மலர்ந்த, தாமம்-பூமாலைகள் பொருந்திய, மாடமேல்-மேல்வீட்டிலே, தானும், தனியுமாய்-ஒரு

வருடமுடனில்லாமையுமாகி, இருந்து-இருந்து, உடல்-உடம்பு, தளர்த்தான்-தளர்ப்பெற்றிருந்தான் எ-று.

நன்மைகள் பயக்கவென்றது-வாழ்த்து. மறவேலென்றது-வேண்டிக்காடல். வருதியென்றது-விதி. முகம்-ஆகுபெயர். நீமீண்டுவருவதற்குக்காலகீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில் என்னுயிர் நித்கமாட்டாது; உன் முயர்ச்சிவினையப் பழிபடுமென்பது தோன்றற்குத், தீதறவிரைவில் வருதியென்றானென்க. விடுத்தபின்னுரைத்தல் பொருந்துமோவெனின், போகத் தொடங்குகையில் ஆசையிடுகியாற் சொல்லுதலும் உலகவழக்க மாதலாலே பொருந்துமென்க. தானுந் தனியுமாயிருந்தென்றதனால், உயிர்போற் சிறந்த நற்பாளரையும் விலக்கியிருந்தா னென்றதாயிற்று.

(க-து.) நளன் அன்னத்தைத் தூதுபோய் வாவென்றுசொல்லி யனுப்பித் தனித்திருந்து உடல் வருந்தினான்-எ-ம். 36

சங்கிவன்மாமூரந் தன்னமென் சொல்லா லின்னுயிர் தாங்கின னிருப்பத், தீங்கரும்பனுக்கு நவாங்குயிர்கிளவி செவ்விகண் களிப்புறநோக்கி, யாங்கணுற்றிற்றைப் பகலைந்பகல தாக்குவலென்மனம் வலியாப், பூங்கனிநிறைநீர்ப் பொற்குடமெதிரப் போயதுபொலன் சிறை யன்னம்.

[இதுமுத லிரண்டு பாட்டுகளால் அன்னத்தின் செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ - ள்) ஈங்கு - இவ்விடத்தே, இவன் - இவ்வரசன், மாமூரந் து-அறிவு கலங்கி, அன்னம் - அன்னத்தினது, மென்சொல்லால் - மெல்லிய சொல்லால், இன்னுயிர்-இனிதாகிய வுயிரை, தாங்கினன்-தாங்கினவனாகி, இருப்ப-இருக்க, தீங்கரும்பு-மதுரமாகிய கன்னலை, அறுக்கும்-கொடுக்கின்ற, மாங்குயில்-மாங்குயிலிசைபோலும், கிளவி-சொல்லையுடையவானது, செவ்வி-அழகை, ஆங்கண்-அவளிருக்கிறவிடத்தை, உற்று-அடைந்து, கண்களிப்புற (என்) கண்களிகூற, நோக்கி-பார்த்தது, இற்றைப்பகலை - இரத்தினத்தை, நற்பகலதாக்குவலென்-நல்லதினமாக்குவனென்று, மனம்வலியா - மனத்திலெண்ணி, பூங்கனி-அழகியபழமும், நிரைநீர்-நிறைந்த நீரையுடைய, பொற்குடம்-பொற்குடமும், எதிர-தனக்கெதிர்ப்பட்ட, பொலன்சிறை-பொற்சிறைகளை யுடைய, அன்னம்-அன்னமானது, போயது-போயிற்று எ-று.

அன்னமென்சொல்லா லின்னுயிர் தாங்குதல், அது தன் விருப்பப்பொருளைப் பெறுதற்கு உபாயமாகையாலே தைரியங்கொண்டிருத்தல். பூங்கனி - அவ்வனத்தில் ஓர் மாத்தின்பழம் பழமும் நிறைநீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின அவை விரும்பப்பட்ட காரியங் கைகூடுமென்பதை முன்னறிவிக்கின்ற நல்ல நிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது.

(க-து.) அன்னமானது நற்சகுனங்காணச் சென்றது எ-ம்,

கட்புலன் சுதுவா துயர்த்துபின் னெவருங் காண்வர வெள்ளி
டைப்பறந்து, புட்செறிவாவிப் புகாதல் விசம்பிற் பொன்னுரைத்
தாலெனப்போகி, துட்பமாய் குநர்க்கு மதிசயம்பயப்ப நொடிவரைப்
புகுந்ததல் வன்னம், வட்கிவெண் மதியஞ், செவிகெட வொளிநு
மாடமார் குண்டின புரமே.

(இ-ள்.) அவ்வன்னம்-அவ்வன்னமானது, கண்-கட்பொறிகளுக்கு, புலன்
விஷயமீக, சுதுவாது-பற்றப்படாமல், உயர்த்து-மேலெழும்பி, பின் (அதன்)
பின்பு எவரும் - யாவரும், காண்வர (தண்ணைச்) காண, வெள்ளிடை - ஆகாயத
தில், பறந்து-பறந்து, புள் - பறவைகளானவை, செறி - நெருங்கப்பெற்ற,
வாவி-தடாகங்களிலே, புகாது- செல்லாமல், அகல்விசம்பில்-விரிவுள்ள வாகா
யமாகிய (உரைகல்லில், பொன் (சுன்சிறைகளின்) பொண்ணை, உரைத்தாலெ
ன - உரைத்ததுபோல, போகி-சென்று துட்பம்- காலநுட்பத்தில், ஆய்குநர்க்
கும் - ஆராய்கின்றவருக்கும், அதிசயம்பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக, நொடிவ
ரை-நொடியளவில், வெண்மதியம்-வெள்ளைச்சந்திரனானது, வட்கி-நாணி, சவி
கெட, ஒளிரும் - விளங்கானின்ற, மாடம் - மாளிகைகளால், ஆர் - நிறைந்த,
குண்டினபுரம்-குண்டினபுரத்திலே, புகுந்தது-சென்றது எ-று.

மேலெழும்புகிற விசையாற் காணப்படாமைபற்றிக், கட்புலன்கதுவா து
யர்த்தென்றும்; பின் மேலிருந்து வழி நிதானித்துச் செல்லுஞ்சிறிது காலத்தி
லேயாவராலுங் கண்களிகடறக்காணப்படாதலால், எவருங்காண்வரவெள்ளிடைப
பறந்தென்றும்; சுற்றத்தோடுகட்டியின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சற்றேதங்கி
இளைப்பாறுதலையும்விட்டு அரசன்காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போத
லாற், புட்செறிவாவி புகாதென் றுச் சொல்லப் பட்டன. உரைத்த தென்னும்
விளைமுற் - உரைத்தாலெனத் திரிந்தது. துட்பமாய்குநர்-கீழே அந்நிலைக்
கண்டு அக்கணத்திற்றா ின மேலே பார்ப்பவர். [பறத்தல் வேகத்தினாலே
அதன் பொன்னொளி தாரையாக விழுதல்பற்றிப்பொன்னுரைத்த தெனக் குறி
த்தலால், தற் சிறிப்பணிபுமாம்.]

(க-து.) அன்னமானது குண்டினபுரத்திற் சென்றது எ-ம்.

38

+ கலிவிருத்தம்.

மன்னு மாநகர் மேய வளனெலா

மன்னங் கண்ணுற் றதிசயத்தேகலு

முன்னங் கண்டது முசுவண் டார்தெழப்

பொன்னந் தாதவிழ் பூந்துணர்ச் சோலையே.

[இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னமானது, மன்னம்-நிலைபற்ற, மா-பெருமை
பொருந்திய, நகர்-குண்டினபுரத்தில், மேய - தங்கிய, வளனெலாம்-சிறப்புக்

களை யெல்லாம், கண்ணுற்று-பார்த்து, அதிசயித்து-ஆச்சரியப்பட்டு, எல்லாம்-போமளவிலே, முன்னம் (தன்) னெதிரே, மூசு-மொய்க்கின்ற, வண்டு-வண்டிகளானவை, ஆர்த்து-ஒலிசெய்து, எழு-எழும்பாநிற்க, பொன்-பொன்னிறம் பொருந்திய, தாது-பொடியுடனே, அவிழ்-விரிகின்ற, பூ-மலர்கள் பொருந்திய, துணர்-கொத்துக்களை டைய, சோலை (தமயந்தியினது) வனத்தை, கண்டது பார்த்து எ-று.

அரும்புகளா யிருக்கும்போது மொய்த்தவண்டிகள் விரியும்போது அஞ்சியெழுந்தலால், ஆர்த்துமெழும்வன்னும் வினையெச்சம் அவிழென்னும் வினை கொண்டதென்க. அன்றி தன் சிறைக்காற்றால் அஞ்சியெழுக்கண்டது என முடிக்கினுமையும்.

(க-து.) அன்னமானது குண்டினபுரத்தைப்பார்த்துப் போம்போது தமயந்தி வனத்தைக்கண்டது. எ-ம். 39

சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமணி
யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
காலவாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினான்.

[இதனால் அசசமயத்திலே தமயந்தி அங்கே வருவதற்கு நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சோலைவாயில்-அச்சோலையின்கண்ணே, ஆலவாலத்து-பாத்திகளில், சுடரம்-விளங்குகின்ற, நிலாமணி-சந்திரகார்த்தங்கள், அவிர்-விளங்காநின்ற, மதியால்-சந்திரகிரணத்தினாலே, புனல்-நீரை, கால-கக்க, வாய்ந்த(அதனால்) நிலபெற்ற, முல்லையின்-முல்லைக்கொடிகளுடைய, கதிர்கிரணத்தையுடைய, மணி-முத்தப்போடும், கோலம்-அழகிய, நாள்-அன்றுபூத்த, மலர்-மலர்களை, கொய்வதற்கு-பறிப்பதற்கு, எய்தினான் (தமயந்தி) வந்தான் எ-று.

[இப்பாட்டின் பொருள் செல்வமிகுதியைச் சொல்வதென்னு மிலக்கணத்தால், வீறுகோளணியும்; சந்திரகார்த்தத்தின் அவ்வளவு நீர்ப்பெருக்குக்கு முல்லைக்குஞ் சம்பந்தமில்லாமையிலே சம்பந்தத்தைக் கற்பித்த லென்று மிலக்கணத்தால், தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியும்; ஆதலால்-ஒருதொடர்ப்பொருட் கலவையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி மலர் கொய்வதற்குச் சோலைக்குள் வந்தான்-எ-ம், 40

மீதுலாயவெண் டாரகைநாப்பணிற்
சீதவொண்கதிர்த் திங்கள் கண்டாலென

† தொல்காப்பியம்-பத்தெழுத்தென்பநோடிக்களவோ, யொத்த நாலெழுத்தோற்றங் கலையே,

மாதர்நோக்கின் மடந்தையர்நாப்பணிற்
காதல்கூர் தம யந்தியைக்கண்டதே.

[இதனாலே காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) மீது-ஆகாயத்திலே, உலரய-திரிசுன்ற, வெண்டாரகை-உடுக்களது, நாப்பணில்-நடுவில், சீதம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, ஒள்-ஒள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, திங்கள்-சந்திரனை, கண்டாலென - கண்டதுபோல, மாதர்-அழகிய, நாக்கின்-பார்வையை யுடைய, மடந்தையர்-மாதரது, நாப்பணில்-நடுவில், காதல்கூர்-விருப்பப்படுகிற, தமயந்தியை-தமயந்தி யென்பவளை, கண்டது (இவ்வன்னமானது) பார்த்தது எ-று.

இவ்வுவமையினாலே தமயந்தியினுடைய தோழிகளெல்லாரும் ஒரு நிகரான வழகுடைபவர்களால் விளங்குதலும், அவள் அவர்களுக்குள்ளே நடுநாயகமாய் விளங்குங்காண்க.

(க-து.) அன்னந் தமயந்தியைக்கண்டது-எ-ம்.

41

கண்ணுங்கைரி முகமுங்கமலமா
நண்ணஞ்சண்பக நான்மலர்மேனியா
வண்ணல்வேளை வழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலேகொ லொன்றுமருண்டதே.

[இதனாலே அவளை வியந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கண்ணும்-கண்களும், கைடும்-கைகளும், முகமும்-வதனமும், கமலமா-தாமரை மலர்களாகவும், மேனி-வடிவமானது, நண்ணும்-பொருந்திய, நாள் - அன்றுபூத்த, சண்பகம் - சண்பகத்தினுடைய, மலர் - மலர்களாகவுந் தோன்றலால், அண்ணல்-தலைவனாகிய, வேளை-மதனை, வழிபடற்கு-பூசித்தற் பொருட்டு, ஆற்றிய-செய்யப்பட்ட, வண்ணம்-அழகிய, மாலையென்று-தொடையென்று, மருண்டது-யங்கிற்று அன்னம் எ-று.

கமலமாக-மலராக-வென்கிற செயவென்வாய்ப்பாட்டினையெச்சங்களீடுகெட்டுவந்தன. அவற்றை முடித்தற்சீத் தோன்றலாலென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நான்கு ஜாதிகளினுஞ் சிறந்த பதுமினிச் சாதியால் “சண்பக மலரெனச் சிவந்தமேனியாள்” என்று சொல்லப்பட்டமையால், இவள் அச்சாதியாளென்றாயிற்று. [தமயந்தியை அப்படிப்பட்டமாலையென்றுமயங்குதலால், மயக்கவண்யாம்.]

(க-து) அன்னைமானது தமயந்தியை மாலையென்று மயங்கியது-எ-ம். 42

வழிந்து தெள்ளமு தூர வளர்த்துமா
சொழிந்த திங்களை யூர்வளைந் தாலெனச்
செழுந்தண் கோதை திருமுக முள்ளுறச்
சுழன்று தாழ்ந்தது தூச்சிறை யன்னமே.

[இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின் செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தூபரிந்தமாகிய, சிறை-சிறைகளை. டைய, அன்னம்-அன்னமானது, வழிந்து-பெருக்கெடுத்து, தெள்ளமுது-தெள்ளியவயிர்தமானது, ஊற-சூரக்க, வளந்து-நிறைந்து, மாசு-குற்றத்தின், ஒழிந்த-நீங்கிய, திங்களை-சந்திரனை, ஊர்-பரிவடமானது, உலோந்தாலென-சூழ்ந்ததுபோல, காதை-தமயந்தியினது, செழுந்தண்-செழுமையும் ஓளார்ச்சியும் பொருந்திய, திரு-அழகிய, முகம்-முகமானது, உள்-நெவில், உட-பொருந்த, சுழன்று-: நற்றிவந்து, தாழ்த்தி-இறங்கிற்று எ-று.

மாசொழிந்த திங்களையென்றதற்குக் களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாயின் அதனை யெனப்பொருள்கூறி இல் பொருளுவமையாக்கினு மமையும் சந்திரனுக்கு அமிர்தம்போல முகத்திற்கு மதுவாக்குக் களங்க. ஊர்வலோந்தாலெனச் சுழன்றெனவே, சுழற்சிவேகத்தினால் இதன் பொன்னொளி வயமாக வீழ்ந்ததென்பது தோன்றுதலறிக. பறவைக்கு ஆநாயத்திலிருந்து கீழே இறங்கும்போது தங்குதற்குத் தடுத்த விடத்தைச் சுழன்றகொண்டே பார்த்தல் : பாவம். [உவமையுந் தன்மைகவியுஞ் சேர்த்தலும், சேர்வையணியாம்.]

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தியைச் சுற்றிவந்த திறங்கிற்று-எ-ம். 43

தெய்வத் தாமரைப் போலுறை செல்வியுங்

கொவ்வையா யயிராணியுங் கூறுமிந்

நவ்வி நோக்கித் திணையென நாட்டுத

லெவ்வ மென்ன விகழ்ந்து வியந்தது.

(இ-ள்.) தெய்வம்-தெய்வத் தன்மைபொருந்திய, தாமரைப்போல-தாமரைப்பூவின்கண், உறை-வாசஞ் சங்கின்ற, செல்வியும் - திருமாதும், கொவ்வை-கோவைப்பழம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, அயிராணியும்-இந்திராணியும், கூறும்-சொல்லப்பட்ட. இந்நவ்விநோக்கிக்கு மான்கண்போலும் கண்களையுடைய இவளுக்கு- இணையென-உபமாவரென்று, நாட்டுதல்-நிறுத்துதல், எவ்வமென்ன-சூற்றமென்று, இகழ்ந்து (அல்லிருவரையு) மிகழ்ந்து, வியந்தது (இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது அன்னம் எ-று.

தெய்வம்-அடங்காவழிச்சந்தி. [உபமானங்களுக்குக் குறைவைச்சொல்லுதலால், உதிர்நிலையுவமையணியாம்.]

(க-து.) அன்னமானது இலக்கியையும் இந்திராணியையு மிகழ்ந்து தமயந்தியைப் புகழ்ந்தது-எ-ம். 44

வேறு.

சுலவுந் நெதிர் பேர்கிய தூவியனங்

குலவந் தபெலன் சிறையைக் குவியா

நிலனுற் றெறிநீள் சிறைமெல் வளியா
லலைவுற்ற மருங்கி னா ளஞ்சின ளால்.

(இ-ள்.) சலவுற்ற-சூழ்ந்து, எதிர் (தமயந்தி) முன்பு, போகியு - சென்ற, தூவ் - இறகுகளையுடைய, அனம் - அன்னமானது, லலவுற்ற - வளைவுபொருந்திய, பொலன் - பொன்மயமாகிய, சிறையை - சிறைகளே, குவியா - குவித்து, நிலன்-பூமியின்கண்ணே, உற்று-பொருத்தி, எறி (அப்போது) உதரப்பட்ட, நீள்-விரிந்த, சிறை (அதன்) சிறைகளது, மெல்வளியால்-மெல்லியகாற்றோசையால், அலைவுற்றமருங்கினள்-அசைவுற்ற விடையையுடைய தமயந்தியானவள், அஞ்சினள்-அச்சமுற்றாள், எ-று.

வேரோருன்றிற் கருத்துவைத்திருக்கின்றவளுக்கு முன்னே அன்னஞ்சரே வென்றிறங்கு சமயத்தில் விரித்தடித்துக்கொள்ளுஞ் சிறைகளின்காற்றோசை ஆகஸ்திகமாக உண்டாதலால், அச்சமுண்டாயிற் றென்க- அன்றியும்- அலைவுற்ற மருங்கினனெனலால், காற்றால் இடைமுரியுமென்றஞ்சினாளெனினுமாம். [இது தன்மை நவீற்சியணி.]

(க-து.) தமயந்தியானவள் அன்னத்திறகுகளின் காற்றோசையாலச்சமுற்றாள் எ-ம். 45

பொறியின் வழிறெஞ்சு புகுத்தி யிடா
ரறிவின் னறிவா யவரும் பொருளைப்
பிறிதொன் றறநோக்குதல் போற் பிறழ
மறியுண் டணின் மங்கையர் நோக்கி னரால்.

[இதனால் மங்கையர்க்கு அதனிடத்துண்டான விருப்பமிக்குதி சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொறியின்வழி-ஈம்பொறிகளின்வழியிலே, நெஞ்சு-மனத்தை, புகுத்தியிடார்-செலுத்தாதயோகிகள், அறிவின்-ஞானக்கண்ணினாலே, அறிவாய-அறிவுருவாகிய, அரும்பொருளை - பிரமத்தை, பிறிதொன்று-மற்றொரு விஷயசம்பந்தம், அற-நீங்க, நோக்குதல்போல்-பார்த்தல்போல், மங்கையர்-தோழிகளானவர் (பிறிதொன்று) மற்றொருவிஷய சம்பந்தம் (அற) நீங்க, பிறழும்-புறங்கின்ற, மறி-மாண்கண்போலும், உண் (மை) யுண்ட, கணின் (முகக்) கண்களால் (அறிவாய) அறிவையுடையதாகிய (அரும்பொருளை) அபூர்வமாகிய அன்னத்தை, நோக்கினர்-பார்த்தல் செய்தார் எ-று.

அறிவினறிலாயவென ஒற்றிரட்ட வேண்டாவிடத்துக் சந்தநோக்கி இரட்டித்தது. உலகம் அஞ்ஞான மயமாகியும் பிரமம் ஞானமயமாகியு நின்றலின் அறிவாய் வன்றார். “அகரவயிர்போ லறிவாகியெங்கு, நிகிரிவிதைநிற்கு நீதைந்தது” என்பதனாற் றறிக. பிறிதொன்றற் வென்பதற்கு-அப்பிரமமன்றி இரண்டாவ தொருபொருளில்லையாம் வெனினுமாம். [இது உவமையணி.]

(க-து.) பாங்கிமார்க ளன்னத்தைப் பார்த்தார்கள் எ-ம்.

46

அணித்தா யரிதா யவரும் பொருளைப்
பிணிப்பாண சைவத் தம்பெற் றியர்யோ
லணித்தா யவனங் கவர்வா னசையான்
மணிப்பூ னசையா துவிதிந் தனளால்.

[இதனால் தமயந்தி அநனை விரும்பிப் பிடிக்கத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அணித்தாய்-தேகத்தினுளிருக்கின்றதாய் அரிதாய், (பெறுதற்) கரிதாகிய, அரும்பொருளை-பிரமத்தை, பிணிப்பான்-கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு நசைவைத்து (அதனிடத்தே) ஆசைவைத்து, அமர்-அசைவற்று நிர்கின்ற, பெற்றியர்யோல்-மனச்செய்க்கையையுடைய முனிவர்போல், அணித்தாய்-சமீபத்தி-ள்ளதாய் (அரிதாய்) அபூர்வமாகிய, அனம்-அன்னப்பறவையை, கவர்வான்-பிடித்தற்பொருட்டு, நசையால் (அந்ன் மேல் வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே, மணி-நவமணிகளாலாகிய, பூண்-ஆபரணமானது, அசையாது-அசையாதிருக்கும்படி, விதிந்தனள் (தமயந்தி) தங்கினள் எ-று.

பிரமம்-உடம்புகோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்துநின்றலின், அணிந்தா யென்றதற்குத் - தேகத்தினுளிருக்கின்றதா யெனப்பொருள் கூறப்பட்டது. பூணசையாதெனவே, வடிவமசையாமை கூறப்பட்டதாயிற்று; அது யோகிகள் மன மசையாமல்வைத்துப் பிரமத்தைக் காணுமாறுபோல “வாயுநிற்ப மன நின்ற மனந்தாணிற்பப் பொறிநின்ற, பாயபொறிகணிற்பவிடர் பிப்புலன்க னின்றனவா, லாயபுலன்க ணீன்றமையா லகிலந்தோன்றா துள்ளத்தே, தூயபரமானந்தபரஞ் சோதிதோன்றக் கண்டிருந்தார்” என்பதனால் இது உவமையன.

(க-து.) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்கும்படி யசைவற்றிருந்தாள் எ-ம்.

அவிர்பூ னெலியாம லடக்கின ளாய்க்
கவர்வான் வரல்கண் டமகன் றறிதாய்த்
தயர்வாய் மயிரொட டிடலாகு மெனு
நவ தீரன் மெல்ல நடந்ததுவே.

[இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அனம்-அன்னமானது, அவர்-விளங்காநின்ற, பூண்-பூண்களே, ஒலியாமல்-ஒலியாதிருக்க, அடக்கின ளாய்-அடக்கினவளாகி, கவர்வான் (தண்ணைப்) பிடிக்கும்படியாக, வரல்-வருதலை, கண்டும்-பார்த்தும், அகன்றிலதாய் (தையிதத்தினு) லோடிப்போகாததாகி, தவர்-பவளம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, மயில்-மயில்போல்பவளாலே, தொட்டிடலாகுமென்னும்-பிடிக்க

கூடமென்கின்ற, நவை-இகழ்ச்சியானது, தீர்-தீர், மெல்ல நடந்தது-மெள்ள நடந்தது எ-று.

தொட்டிடலாகுமெனு நவை திரென்றலிற், பிடித்தற் கெளிதென்னு மெண்ணத்தை அவளுக் குண்டாக்கி அவள்கை தன்மேல்விழவருந்தோதுந் தன் குதிப்பினாலே தப்பித்துக்கொண்டு அவண் முயற்சியை வீணாக்கிற்றென்க தீரவென் வினையெச்சம் ஈறுகெட்டது. விரைந்து நடப்பிற் பிடிபடாடுவென்று தொடர்புளென அவணடைக்கேற்ப மெல்ல நடந்த தென்க.

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தி அன்னைப் பிடிக்கப்பட்ட மெள்ள நடந்தது எ-ம். 48

புளினத் தடமேவிய போகு மென
மெளிதிற் றனநகம் மலரெய் துறுமோ
வுளம்மைத் தமையென் னெனவொண் ணுதலார்
நளினக்கை புதைத்து நகைத்தன ரால்.

[இதனால் மங்கையர் தமயந்தியைத் தடுத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) ஒன் - 'காந்திபொருந்திய, நுதலார் - நெற்றியையுடைய தோழிகள், புளினம் - மணற்குன்றுகளையுடைய, தடாகத்திலே, மேவிய - வாசஞ்செய்யும்படியாக, போகும்-போகின்ற, அனம்-அன்னமானது, எளிதில்-எளிதிலே, தன்-தன்னுடைய, கை-கைகளாகிய, மலர்-தாமரைமலர்களிலே, எய்துறுமோ-அடையுமோ, உளம்வைத்தமை (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்தமைக்குக் காரணம். என்னென-யாடுவென்று. நளினம்-தாமரை மலர்போலும், கை (தங்) கைகளை, புடைத்து-பட்டி, நகைத்தனர்-சிறித்தார் எ-று.

புளினமென்றதற்குப் பழவைகளினினத்தை யுடைய வெளிணுமாம். தமயந்தியின் முயற்சி வீணாதலேக்கண்டு இங்ஙனம் பரிசாசஞ்செய்தாரென்க.

(க-து.) தமயந்தி அன்னத்தைப் பிடிக்க மனம் வைத்ததைப் பாங்கியர் கண்டு கைதட்டி நகைத்தார்கள் எ-ம். 49

புனைமே கலையீர் கைபுடைத்து நகைத்து
தனமேக வியற்றுத லன்பு கொலோ
தனியேகுல னின்மி னெனத் தகையாற்
றுனியோ டுரைசெய்து தொடர்ந்தனனே.

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளாலே பிடித்தற்குச் செய்த முயற்சி சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ஊ.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மேகலையீர்-மேகலா பாணத்தை யுடையவரே, கைபுடைத்து-கைதட்டி, நகைத்து-சிறித்த, அனம்-அன்னத்

தை, ஏக-ஒடிப்போக, இயற்றுதல்-செய்ததற்குக் காரணம், அன்போ (என் மேலுள்ள) அன்போ, தனி-தனியாக, ஏகுவன் (நான்) போவேன், நின்று நென்-நீங்கள் நீல்லுங்களென்று, துனியோடு-கோபத்தோடு, உரைசெய்து சொல்லி, தகையா-ஆணையிட், தொடர்ந்தனர் (தமயந்தியானவன்) அதன்பின் போயினான் எ-து.

கைபுடைத்த லொலியோடு மேகலையொலிவு மெழுதல் தோன்றப், புணை மேகலையீ ரென்றானென்க. அன்புகொலோ வெனலால், என்மேலன்பிலீராத லால் இங்ஙனஞ் செய்கின்றீரென்றதாயிற்று. தகைதல்-என்பின்னேதொடரு வீராயின் எனக்குத் துரோகஞ்செய்தவராகக்கடவீரென்றேனகூறல்.

(க-து.) தமயந்தியானவன் பாங்கிமாறை நிறுத்திவிட்டுத் தனியே அன் னத்தின்பின் போனான் எ-ம். 50

முகிழ்மென் முலைவா னுதன்மொய் குழலார்
நகைசெய் வதுகண் டுளநா ணினளா
யகல்கின்ற வொதுங் கிளணே ரிழையே
னிகரென்ன வொதுங்கின ணேரிழையே.

(இ-ள்.) நேரிழை-தருந்த வணியை டைய தமயந்தியானவன், முகிழ்-தாமரை யரும்பு பாலும், மென்முலை-மெல்லிய முலைகளையும், வாணுதல்-ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும், மொய் குழலார்-நருங்கிய கூந்தலையுமுடைய தோழிகள், நகைசெய்வது-பரிகாசஞ்செய்தலை, கண்டு-பார்த்து, உளம்-மனத் திலே, நாணவளாய்-வெட்கமுற்றவளாகி, அகல்கின்ற-நீங்குகின்ற, பொலன் பொன்மயமாகிய, சிறை-சிறைகளையுடைய, அன்னம்-அன்னத்தினது, நிழல்-நிழலானது, நிகரென்ன (தனக்கு) நிகராமென, ஒதுங்கினன்-நடந்தான் எ-து.

தகையப்பட்ட தோழிகள் தனது பிடிக்கமாட்டாமைக் கண்டு சிரித்த லால், நாணங்கொண்டாளென்க. அன்னனிழைநிகரென்ன வொதுங்கின னெனவே, அந்நாணம் அவளது முயற்சியை எழுப்பலால் அதன்சாரையேபோல விடாது சென்றாளென்க. [இது உவமையணி.

(க-து.) அன்னந் தன்னிழல் தன் னாடு செல்லுதல்போலத் தமயந்தி அன் னத்தின்பின் சென்றான் எ-ம். 51

வடியுண் கணி மாமுலை தாங்கியதா
லிடுகும் மிடையென் படுமேக லெனப்
பிடிமென் னடைமங் கையர்பேச மறுத்
தடிமென் மலர்பேர்த் தனளா யிழையே.

(இ-ள்.) வடி-கூர்மைபொருந்திய, உண் (மை) யுண்ட, கணி-கண்களை யுடையவுளே, மாமுலை-பெரியமுலைகளை, தாங்கியதால்-ஃமத்தலால், இடிகும்-

துவளுகின்ற, இடை (உன்) னிடையானது, என்படும் (நடத்தலாலே)என்ன பாடுபடும், ஏகலென-போகாதேயென்று, பிடி-பெண்யானே போல், மென்னடை மெல்லிய நடையையுடைய, மங்கையர்-தோழிகள், பேச-சொல்ல, மறுத்து (அதை) மறுத்து, ஆயிழை-ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட வணியையுடையவளாகிய தமயந்தியானவள், அடி-அடியுருக்கொண்ட, மென்மலர்-மெல்லிய தாமரைமலர்களை, பேர்த்தனல் எடுத்தாள் எ-று.

என்படுமென்றதற்கு, இப்படியிருக்கிறவிது யான் நடந்து செல்லின்மிக வருந்துமென்று நீதானே யறிவாயென்பது பொருள். முன்னே “எளிதிற்றன கைம்மல ரெய்துறுமோ” என்று பிடிபடாமை கூறிக் கேளாமற்போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறி மறுத்தாரென்க. தகாததொழில்செய்யும்போதுவிலக் கல் தோழியர்கடனுதலின் “நகுதற் பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிக்கண், மேற்சென் றிடித்தற்பொருட்டு” என்பதனுலுமறிக. அடிமென்மலரெனலால், அடிவருந்துதலுங் கொள்க. ஏகல்-முன்னிலையேவல்லொருமை யெதிர் மறை வினைமுற்று. [மலராகிய உபமானம் நடத்தற் செய்கையிலே உபயோகித்தற்கு அடியாகிய உபமேயத்தி னொருவங்கொண்டு வேறுபட்டதாகச் சொல்லலால், திரிபணியாம்.]

(க-து.) தோழிமாரீதடுக்கத் தமயந்தி யன்னத்தைத் தொடர்ந்தாள் எ-ம்.

செய்ப்பட்ட செழுங் கமலத் திலநங்
கைப்பட்டது பட்ட தெனக் கருதா
மைப்பட்ட மலர்ப்பொழின் மாதவி யாய்ப்
பொய்ப் பட்ட மருங்கினள் புக்கனளே.

(இ-அ.) பொய்யப்பட்ட-பொய்கூறுதற் கிடமாகிய, மருங்கினள்-இடையையுடைய தமயந்தியானவள், செய்யப்பட்ட-கழனியிலுண்டாகிய, செழுங் கமலத்தில்-செழிய தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, அனம்-அன்னமானது, கை (என்) கையிலே, பட்டது பட்டதென-அகப்பட்டது அகப்பட்டதென்று, கருதா-நினைத்துக்கொண்டு, மைப்பட்ட-மேகத்தையளாவிய, மலர்-மலர்களை யுடைய, பொழில்-சோலையிலே, மாதவிவாய்-குருக்கத் தியினிடத்தே, புக்கனள் சென்றாள் எ-று.

இருந்துஞ் சிறுத்துக் காணப்படாமைபற்றி இல்லையென்று கொள்ளப் படுதலாலே, பொய்ப்பட்ட மருங்கென்று சொல்லப்பட்டது. கருதாப்புக் கன்னென்றதனால், அடிபெயர்க்குந் தோறு மப்படி நினைத்தாளென்க பட்டதென்பது-விரைவுபற்றி அடுக்கி இறந்தகாலத்திலே வந்தது. புக்கனளெ ன்றதற்கு, அன்னம் அவளை அப்படி நினைக்கச்செய்து வஞ்சித்துக் குருக்கத்தி யின்கீழ்த் தனிப்பட்டக் கொண்டு போயிற்றென்பதே கருத்தாகக்கொள்க.

((க-து.) தமயந்தி அன்ன மகப்பட்டதென்று குருக்கத்திமரத்தினிடத்தே சென்றாள்-எ-ம்.

தொடர்ந்தாள் கலுழ் தூமுகம் வேரொழுக
 நடந்தாயிழை பெய்த்தன னென்ன நயந்
 திடந்தேர்ந் தவளின்புறு நன்மொழி கண்
 மடந்தா பிளவன்னம் வழங் கியதே.

[இதனால் அன்னம் நன்மொழிகள் பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடந்தாழ்-அறியாமைபோகிய, இளவன்னம்-இளமைப்பொருந்திய அன்னமானது, தொடர்ந்தாள் (என்பின்னை) தொடர்ந்தவளாகி, கலுழ்-விளங்குகின்ற, தூ-பரிசித்தமாகிய, மூகம்-முகத்தினின்றும், வேர்-வெயரானது, ஒழுக-ஒழுகாநிற்க, நடந்து-நடந்து, ஆயிழை - தமயந்தியானவள், எய்த்தன னென்ன-இளைத்தாளென்று; நயந்து-விரும்பி, இடம்-தகுதியான (இடத்தை) தேர்த்த-அறிந்து, அவள்-அத்தமயந்தியானவள், இன்பு-இன்பத்தை, உறு-அடைதற்குக் காரணமாவனவாகிய, நன்மொழிகள்-நல்ல சொற்களை, வழங்கியது-சொல்லிற்று எ-று.

இடந்தேர்தல் தனித்துப் பேசுதற்காமிடத்தை யறிதல்.

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தி இன்பமடைய நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லிற்று-எ-ம்.

54

கோடுத்திய கொம்மை முலைப் பொறையால்
 வாடும் மிகை மாமரில் வாரலெனத்
 தோடுண் குழன்மங் கையரிற் றுணர்மா
 வாடுந் தளிரங்கை மறித்தன பார்.

[இதனால் முன்சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) துணர்-பூங்கொத்துகளை உடைய, மா-மாமரங்களானவை, கோடு-யானைக்கொம்புகளை, உந்திய-கீழ்ப்படுத்திப், கொம்மை-திரட்சிப்பொருந்திய, முலை-முலைகளது, பொறையால்-பாரத்தினாலே, வாடும் - வாடுகின்ற, இடை-இடையையுடைய, மாமரில்-பெருமைப்பொருந்திய மரிலே, வாரலென (நடந்து) வாராதேயென்று, தோடு-மலரிதழ்களை, உண் - உட்கொண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, மங்கையரின் (உன்னுடைய) தோழிகள்போல், ஆடும் - அசைகின்ற, தளிர்-தளிர்களாகிய, அங்கை-அழகியகைகளாலே, மறித்தன(உன்னை)விலக்குகின்றன, பார் (நீ அவற்றைப்) பார் எ-று.

“வடியுன்கணி” என்றபாட்டிலே மங்கையர் மறுத்தமையைச் சுட்டி இதிலே, மங்கையரினென்றவமிக்கப்பட்டது. [மாமரங்களை அம்மன மறிக்கின்றனவாகக் குறித்தலினாலே, தற்குறிப்பணியாம்.] இதற்கு மங்கையரினென்னு முவமையும் தளிரங்கையென்னு முருவகமும் அங்கங்கள்,

(க-து.) மாமரங்களானவை தளிர்களாகிய விரல்களாலே வாராதே என்று விலங்குகின் றனபார்-எ-ம்.

விண்ணின் னியங்கும் வெணைமே வரநீ
மண்ணின் னடந்தெவ் வணம் வெளவுதியா
லெண்ணின் னிதுகண்டவர் யார் நகையார்
பெண்ணின் னமுதே வரல்பே தைமையே.

[இதனால் பிடிபடாமைக்குக் காரணம் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பெண்-பெண்களிலே, இன்னமுதே-இனிய மயிர்தம்போல் விளங்குகின்றவளே, விண்ணின்-ஆகாயத்திலும், இயங்கும்-திரிகின்ற, எனை-எண்ணை-மேவா-அடைதற்கு, நீ-நீ, மண்ணில்-பூமியின்மேல், நடந்து-நடந்துவந்து எவ்வணம்-எவ்விதத்தினாலே, வெளவுதி-பிடிக்கமாட்டீர்வாய், எண்ணின்-ஆலோசிக்குமிடத்து, இது-இச்செய்கையை, கண்டவர்-பார்த்தவருள், யார் - யாவர், நகையார்-சிரியார், வரல் (மங்கைப் பருவமடைந்தவுனது) வழிதல், பேதமை-பேதைப்பருவத்தின் செயலாயிருக்கின்றது எ-று.

“வலித்தன் மெலித்தனிட்டல் குறுக்கல்-விரித்த றெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி” இவ்விதியால் விண்ணின்னிபங்கு விரித்தல் விகாரமாம். விண்ணினியங்குமெனே, என்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாயத்திலுஞ் சஞ்சரிக்கவல்ல வென்னையென்றும்; மண்ணினடந்து, என்றதற்குப் பூமியொன்றிலே மாத்திரஞ் சஞ்சரிக்கின்ற நீ அப்பூமியிலே நடந்தென்றும்; விரித்துரைத்துக் கொள்க. பொண்ணின்மனதே-எனலாலும், வரல் பேதமை-எனலாலும், மங்கைப்பருவமாழுடைமை சொல்லப்பட்டது. [விண்ணினியங்குமென்னும்பதப்பொருளாலும் மண்ணினடந்தென்னும் பதப்பொருளாலும் வெளவக்கூடாமைபும், இம் முதல்வாக்கியப்பொருளாலே வரல்பேதைமை யென்றதையுஞ் சாதித்தலாலே, இவ்விரண்டு செய்யுட்குறியணிகள் கலந்துவந்த கலவையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியே நீ என்னைப் பிடிக்கவருத லறிவீனமென் றன்னஞ் சொல்லிற்று-எ-ம்.

என்றின் மரபோது மிவட் கியையர்
பின்னம் மொழி பேசுவ லென்றயனூ
ரன்னந் தனதன் புறுசுற் றமிபாம்
பொன்னின் னகர் யாங்கள் பொருந்திடமே.

[இதனால் அரசன் காரியத்துக்கு உபயோகியாகிய தன்வரலாற்றின்சிறப்பையுணர்த்தத்தொடங்கிச் சுற்றமுமிடமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்று-என்றசொல்லி, இவட்கு-இவளுக்கு, இனய - பொருந்த பின்-பின்பு, அம்மொழி-அவ்வரசன் காரியத்தை, பேசுவேன்று - சொல்வே

னென் நெண்ணிக்கொண்டு, இன்மரபு - இனிதாகிய (தன்) வரலாற்றை, ஒதும் - சொல்லுகின்றது, யாம் - யாங்கள், அயன் - நான்முகக் கடவுளால், ஊர் - செலுத்தப்படுகின்ற, அன்னன் தனது - அன்னவாகனத்தினது - அன்புறு - அன்புமிருந்த, சுற்றம் - உறவினேம், யாங்கள்-யாங்கள், பொருந்து-தங்கப்பெற்ற, இடம்-இடமானது, பொன்னின்னகர்-தேவநகரமாகும் என்று.

என்றென்றது-முன்னிரண்டு பாட்டையுஞ் சுட்டிகின்றது. பின்சொல்லப்படுவதாகிய அரசன் காரியத்திற்கு உபயோகியாதலால், இன்மர பென்றது. அன்புறு சுற்றமென்றதனால், நெருங்கிய சம்பந்தமுடைமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொன்னினகர் பொருந்திடமெனலால், எம்மோடு பயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று. தன்னினத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு, யாமென்றும்-யாங்களென்றும் கூறிற்று.

(க-து.) அன்னமானது தன் சாதியையும் இருக்குமடத்தையுங் கூறிற்று எ-ம். 57

மலர்மே லயன் மானதா வியினுட்
பொலன் மெல்லிதழ் பூத்தசெழுங் கமல'
நலனார் வளையம் பலநாளு மயின்
றுலவா தொளிர் பொன்னிற முற்றனமால்.

[இதனால் தன் வடிவின் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மலர்மேல்-தாமரைப் பூமேலுள்ள, அயன்-நான்முகனது, மானதவாவியினுள்-மானசதடாகத்திலுள்ள, பொலன்-பொன்மயமாகிய, மெல்-மெல்லிய, இதழ்-இதழ்கள், பூத்த-விரியப்பெற்ற, செழுங்கமலம்-செழிய தாமரைமலர்களையும், நலனார்-நலம்பொருந்திய, வளையம்-இளவிலைச் சுருள்களையும், பலநாளும்-பலதினமும், அயின்று-தின்று, ஹலவாது-அழியாமல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, பொன்னிறம்-பொன்னுருவத்தை, உற்றனம்-அடைந்தோம் என்று.

மானதவாவி-சத்தியலோகத்திலுள்ள. காரணகுணம் காரியத்தில் உளதாமென்பதுபற்றிப், பொற்கமலமாகிய தம் முணவின்சுணை தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று.

(க-து.) அன்னமானது தன்வடிவு பொன்னிறமுற்ற காரணஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 58

களிமா மயிலன் னவர் காதலுறு
மளிநாண் மலரைங் கணைவே ளனையா
னளன் மரநகர் நாண்மலர் வாவியினல்
வளநோக் குறமண் ணிடைவந் தனமால்.

[இதனால் பூமியில்வந்தமைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) களி-களிப்பைத்தருகின்ற, மா-பெருமைபொருந்திய, மயிலன்ன வர்-மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகிய மகவிரால், காதுலும்- விரும்பப்படுகின்ற, அளிநான்-வண்டுகளி னோழுங்காகிய நாரியையும், மலரைங்களைமலர் களாகிய பஞ்சபாணத்தையுமுடைய, வேளையான்-மன்மதன்போ லழகின னாகிய, நளன்-நளமகாராஜனது, மாநகர்-பெரியபட்டணத்திலே உள்ள, நான்- அன்றுபூத்த, மலர்-மலர்களையுடைய, வாவியின்-தடாகத்தினது, நல்லளம்- நல்லவளத்தை, நோக்குற-பாத்தற்பொருட்டு, மண்ணடை-பூமியினிடத்து க்கு, வந்தனம் (யாம் வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம் எ-ம்.

நளன்மேல் அவனுக்கு ஆசையையெழுப்புதற்கு அவனழகை இங்ஙனஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லியது. வளநோக்குற வென்றதற்கு, அதில் விளையாடுதற் பொருட்டென்பது கருத்து.

(ஈ-து.) நளனது வாவியைப்பார்க்கப் பொன்னுலகத்தைவிட்டு இவ்வுல கிற்கு வந்தேமென் றன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 59

விண்ணம் புவிபா தலமே வுகிலு
நண்ணுந் துயரின் நெனநல் வரமுன்
றண்ணங் கமலத் திறைதந் தனன்மைம்
கண்ணென் றயில்கொண்ட கனங் குழையாய்.

[இதனால் உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிலேவியுந் தளர்வுதோன்றா மைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) மை-மையெழுதப்பெற்ற, கண்ணென்று-கண்களென்று (பெய ர்த்துவைத்து) அயில் (நஞ்சம் பூசப்பெற்ற) வேல்களை, கொண்ட-கொண்டிருக்கிற, கனங்குழையாய்-கனம்பொருந்திய காத்தணியையுடையவன், தண்ணங்கமலத்த-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற, இறை-தலை வன், விண்ணம்புவிபாதலம்-தேவலோகம் பூலோகம் பாதாளலோகம் இவ்வ னைத்தையும், மேவுகினும்-ஒழிவின்றியடைந்து திரியினும், நண்ணும்(உண்ணை) யடையக்கடவதாகிய, துயர் (தளர்ச்சித்) துயரமானது, இன்றென-இல்லையென்று, நல்வரம்-நல்லவரத்தை, முன்-முன்பு, தந்தனன்-எனக்குக் கொடுத்தான் எ-று.

ஒருகாலத்தில் நான்முகனுக்கு வாகனமாயிருந்ததற்காகக் கொடுத்தா னென்க. இவ்வரத்தால் தளர்ச்சியின்றி இப்பூமியிலுள்ளதேசங்களையெல்லாம் ஒழிவின்றினோக்கித் திரிகின்றேனென்பது-இசையெச்சம். கண்ணிற் குமை போல வேலிற்கு நஞ்சம் வசூலிக்கப்பட்டது.

(ஈ-து.) தமயந்தியே யாங்கன் மூவுலகிற் சென்றாலும் துன்பமில்லையென்று பிரமன் வரங்கொடுத்தான்என் றன்னஞ்சொல்லிற்று எ-ம். 60

கௌவைக் கடல்குழந் தருகா சினியிற்
 மெய்வத் திரமேவிய சீர் நளனே
 வெளவுற் றிடினன் றியிம்மா னிடர்தா
 மெவ்வெப் படிவெள வினுமெய் துவனே.

[இதனால் வேட்டைக்காரர் முதலானவர் பிடிப்பரென்னு மச்சம் எனக் கிலையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) கௌவை-ஒலியையுடைய. கடல்-கடலாலே, குழ்தரு-குழிப் பட்ட, காசினியில்-பூமியிலே, மெய்வத்திறம்-தேவபோகத்தை, மேவிய பொருந்திய, சீர் பாக்கியத்தையுடைய, நளன்-நளராஜன், வெளவுற்றிடிவன்றி-பிடித்தாலன்றி, இம்மானிடர்தாம்-இம்மனிதர்தாம், எவ்வெப்படி-எந்தெந்த விதமாக, வெளவிறம்-பிடித்தாலும், எய்துவனே-அகப்படுவனே எ-று.

நளன் பிறப்பினாலே மானிடனாயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவனாகத் தோன்றலின், அவனிடத்தேமாத்திரம் எண்ணப்பிடித்தற்கு வல்லமையுண்டென்று கூறிற்றென்பது கருத்து. மானிடரெனப் பொதுப்படக் கூறினரேனும் தகுதிபற்றி வேட்டைக்காரர் முதலியோரென்று கொள்க. விலைகண்ணி - படைக்கலம் - முகலியவற்றைக்கொண்டு பறவைகளை வெளவுமாறு பலவு மடங்குத்தற்ரு, எவ்வெப்படி வெளவினுமென்றது.

(க-து) அன்னமானது யான் நளன்கையிலகப்படுவதன்றி மற்றவர்கையிலகப்படுமென்றது.

61

ஒளிர்பொன் னுளகத் துறையும் பர்பிரா
 னனியாற் புகலேவனு மாற் றுகிலேம்
 வளர்பூ வுரைவா னவனே வலுமிந்
 நளனே வலுமே நனிசெய் குவமால்.

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளாலே அத்தெய்வப்பாகம் இதுவெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) ஒளிர் - விளங்குகின்ற, பொன்னுளகத்து - தெய்வலோகத்தின்கண், உறை-வாசஞ்செய்கின்ற; உம்பர்பிரான்-இந்திரனது, அனியால்-அன்பினால், புகல்-சொல்லப்பட்ட, எவலும்-எவலையும், ஆற்றுகிலேம் (யாஞ்) செய்யோம், வளர்-வளர்கின்ற, பூ-தாமரைப்பூவின்கண், உறை-இருக்கின்ற, வானவன்-நான்முகக்கடவுளது, எவலும், எவலையும்-இந்நளன்-இந்தநளனது, எவலுமே-எவலையுமே, நனி-மிகுதியாக செய்குவம் (யாஞ்) செய்வோம் எ-று.

தனக்கிடங்கினவென்றேவும் வல்லமையில்லாமையால், அனியாற் புகலேவனுமென்றது. “எழுத்துச்சொற் பொருடெய்துந்திர்பே” இவ்விதியால், ஆற்றுகிலேம் என்றுது சொற்றிரிபு. நனிசெய்தல்-அவர் சொன்னவளவிலு.

மதிமமாகச் செய்துமுடித்தல். இங்ஙனங் கூறலால் இந்திரனைக்காட்டினுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்ததாயிற்று.

(க-து.) பிரமனேவலும் நளனேவலும் செய்வேம் என் மன்னஞ்சொல்லி
ற்று எ-ம். 62

துளிதூங் கியவா னதிதோய்ந்து நறுங்
குளிர் தூங்கு குறுந்துளி மென்சிறையாற்
*களிதூங்கிய காமவிடா யகல
நளன் மேனியில் வீசுவான் குறவே.

(இ-ள்.) துளி-துளித்தலோடு, தூங்கிய - தங்கிய, வானதி-ஆகாயகங்கையிலே, தோய்ந்து-முழுகி, நறுங்குளிர்-நல்ல குளிர்ச்சியானது, தூங்கு-நிலையுறப்பெற்ற, குறுந்துளி-சிறியதுளிகளை, மென்சிறையால்-மெல்லிய சிறைகளினாலே, களி-களிப்பானது, தூங்கிய-தங்கும்படியாகவும், காமம்-காமத்தாலாகிய, விடாய்-தளர்ச்சியானது, அகல-நீங்கும்படியாகவும், நளன்-நளனது, மேனியில்-உடலில், நன்குல-நன்றாகப்பட வீசுவம் (யாம்) வீசுவோம் எ-று.

வீசுவமென்றது எதிர்காலமுற்றாயினும், எதிர்காலமுற்றுகள் இப்படிப்பட்ட விடங்களிலே செயலுமாத்திரமே யுணர்த்துமென்க. நளனுக்கு வேறு மகளிரோடு கூட்டிற்றவும் இவை அப்படி வீசதலும் பொய்யாதலிற் குற்றமன்றோவெனின், அன்று “பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்த்த, நன்மை பயக்குமெனின்” என்று சொல்லப்பட்டமையின். புரைதீர்த்தநன்மையாவது இதனால் அவளை வசப்படுத்தித் தகுந்த நாயகனோடு சேர்த்தலாம்.

(க-து.) ஆகாய கங்கையிலே மூழ்கித் துளிகள்பொருந்திய இறகுகளினாலே நளனது திருமேனியில் வீசவேம் எ-ம். 63

க லி த் து றை.

தெள்ளா ரமுதத் தெளிவொத் தவந்திஞ் சொரணல்லாய்
வள்வார் முரசங் கறங்கும் மணிமூன்றில் வேந்தன்
கள்வா யுமிழ்பூங் கணையேந்தி யகாம னன்னா
னள்ளார் வணங்குநள னென்னுமோர் நாம வேலான்.

[இனி நளனுடைய பலவகைப்பட்ட சூனங்களை யுஞ் சொல்லத் தொடங்கி, இதனாலே செல்வமும் அழகும் வெவின் சிறப்பும் உணர்த்தல் சொல்லப் பங்கின்றது.]

(இ-ள்.) தெள்ளார்-தெளிவுபொருந்திய, அமுதம்-தேவாயிரத்தத்தினது தெளிவொத்த-சாரம்போன்ற, அம்-அழகிய, தீ-தித்திப்பாகிய, சொல்-வாக்கையுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே, வள்வார்-வல்பொருந்திய வாரினு லிறக்கப்பட்ட, முரசம்-முரசவாத்தியமானது, கறங்கு-ஒலிக்கப்பெற்றிருக்கின்ற, மணி

நவமணிகளையுடைய, முன்றில்-வீட்டின் முன்னிடத்தையும் நள்ளெனும்-நள
 னென்று சொல்லப்படுகிற, ஓர் நாமம்-ஒப்பற்ற நாமதேயத்தையுடைய, வேந்
 தன்-அரச (ஹேருவன்) கள்-தேனை, வாய் (இதழ்) வாயினால், உமிழ்-கக்குகி
 ன்ற, பூங்களை-மலரம்புகளை, ஏந்திய-தாங்குகின்ற, காமனன்னான்-மன்மதன்
 போ லழகுடையவன், நள்ளார்-பகைவர், வணங்கும் (தன்னை) வணங்குதற்குக்
 காரணமாயிருக்கின்ற, வேலான்-வேற்படையையுடையவன் என்று.

மணிமுன்றில்வேந்தன்-காமனன்னான்-நள்ளார்வணங்கு வேலான் என
 முறையே-செல்வம்-அழகு-வற்படை-இவற்றின் சிறப்புக்கூறியவாறு காண்க
 மணி-பல தேயத்தாராலுந் திறையளக்கக் குவிக்கப்பட்டவை. இவ்முன்-முன்
 றில்-எனநிலைமறிய இலக்கணப்பீடபாலி.

(க-து.) தமயந்தியே மன்மதனுக்கொப்பானவன் நளஎன்னும் பெயரை
 யுடையவன் எ-ம். 64

வண்டார் வஞ்செய்து மதுவுண் மிழ்மலை மார்பன்
 றிண்டோ னெழில்கேட்ட வரம்பையச் செம்மன் மார்பன்
 தண்டாது புல்லப் பெறாதாற் பெயர்ச்சார்புநாடி
 யொண்டார் புணையு நளகூபரன் றன்னையுற்றால்.

[இதனால் பின்னும் அழகின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வண்டு-வண்டுகளானவை, ஆர்வஞ்செய்து-விரும்பி, மது-தேனை
 உண்டு-குடித்து, உமிழ்-உமிழ்ப்பெறுகிற, மலை-பூமலை பொருந்திய, மார்பன்-
 மார்பையுடையனானது, திண்டோள்-வலியதோள்களின், எழில்-அழகை, கேட்
 டு(எம்மிடத்திற்)கேட்டு, அ அரம்பை-அந்த வரம்பையானவள், அச்செம்மல்-
 அவ்வரசனது, மார்ப்பம்-மார்பத்தை, தண்டாது-நீங்காமல், புல்ல-தழுவுதற்கு
 பெறாதால்-பெறாத காரணத்தால், பெயர் (அவன்) பெயரினது, சார்பு-சம்பந்
 தத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, ஒண்டார்-ஒள்ளியபொன்னரிமாலையை, வினையும்
 குடியநளகூபரன்-றன்னை-நளகூபரனை, உற்றாழ்-அடைந்தான் என்று.

அரம்பைக்குஅகரச்சுட்டு அழகிற்சிறந்தவளென்று பெயர்பெற்று விளங்
 குகின்றமையைக் காட்டுகின்றது. தண்டாதுபுல்லல் - தனக்குக் கணவனாகப்
 பெற்று எந்நாளும் புணர்தல். தாண்டாமை நீங்காமை. இது “ஆளுமை தாண்
 டாமையாயிரண்டு நீங்காமை” என்பதனாலறிக. நளகூபரன் - குபேரன் மகன்.
 [நளகூபரனைச் சேர்த்து ஏதுவாகாத நளனது பெயர்ச்சார்பு நாடுதலை ஏது
 வாகக் குறித்தலாலே, ஏதுத்தம் குறிப்பணியாம்.] இதனாலே அவனழகுக்குஒ
 ப்பு இல்லையென்பது குறிப்பிக்கப்படுகின்றது.

(க-து.) நளனழகை யரம்பைகேட்டு நளனைக் கூடப்பெறாமையால் நளன்
 பெயர்கொண்ட குபேரன் மகனாகிய நளகூபரனைச் சேர்த்தான்-எ-ம்,

ஏகாவிசம்பி னளன் பாடலை யாங்கள் கூற
மாகாதிப னிவ்விப் பாடல்வருங் கொலென்று
பாகூரவீணை பயில்வோன் முகம்பார்த் துரைப்ப
வாகா வெனலா லவர்க்கப் பெயர் சேர்த்தினரே.

[இதனும் இசைபாடற்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) யாங்கள்-யாம், விசம்பின்-பொன்னுலகத்திற்கு. ஏகா (இவ்வுலகத்திற்குந்) பேராய், நளன் - நளராஜனது, பாடலை-இசைபாடிகைத் திறப்பை, கூற - சொல்ல. மாமாகாதிபன் - தேவேந்திரன், இவ்விபாடல் - இப்பாட்டுப் பாடுத, வளிங்கோலென்று - உனக்கு வருமோவென்று, பாகு - பாகின் சுவை (போலுஞ்சுவை) ஊற-பெருக, வீணையிலவோன்-வீணைபாடுகிற ஒரு கந்தர்வனது, முகம்-முகத்தை, பார்த்து-நோக்கி, உரைப்ப-சொல்ல, ஆகா வெனலால் (யாம்) ஹாஹாவென்று இகழ்த்தலால், அவற்கு-அக்கந்தர்வனுக்கு, அப்பெயர்-அந்த ஹாஹாவென்கிற பெயரை, சேர்த்தினுள்-வைத்தார் எ-ம்.

மாகமென்னு மாகாயத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த் தேவலோகத்தை யுணர்ந்திந்நது. அது வருமொழியோம்மரம் X அடி = மராடி என்பதுபோலப் புணர்ந்து நின்றது. கொல்-வினப்பொருளில் வந்தது. வரி-பாட்டு. அது “வரிசுணங்கெழுத்துப்பாட்டு” என்பதனாலிக. ஆகாவெனலாவென்றதற்கு, அக்கந்தர்வன் என்னாலாகாவெனலா லெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு அவனுக்கு அப்பெயர் அங்குணத் தற்பவமாய்வந்தவாழிப்பெயராதலால், அது திறப்பன்றென்க. வடமொழிப்பெயராதல், அமரத்தினுங்காண்க. ஆகாவெனல் “மறைமாவகையாய் வழங்குவர் புலவர்” இவ்விதியால் எதிர்மறை வினையெச்சம். [அவ்வாகாவென்னும் பெயர்க்கு வேறுகாரணத்தைக் கற்பித்தலால், பிரிநிலை நவீர்சியணியாம்.] இதனும் நளன் இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவென்னென்றும் பொருள் தோன்றுகின்றது.

(க-து.) இந்திரன்முன் நளன்பாடலையாங்கள் சொல்ல, இந்திரன் கந்தருவனைப்பார்த் திப்பாடல்பாட வருமோவென, யாங்கள் ஆகாவெனலால் அவனுக்கு ஆகாவென்று பேர்கொடுத்தார்கள் எ-ம். 66

உலலாறுசெய்த வுயர்மாமணித் தூண்செய்த தோளா
னலன்யா முறைப்ப நசைகூர றிராணிகொம்மை
முலைமேற் பொடித்த புளகத்தினை மொய்த்த செங்கண்
மலர்நீ ரரும்புலதிற் கண்டிலன் வானவேந்தன்.

[இதனும் நற்குணப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) உலன்-திரண்டகல்லை, தூறுசெய்த-பொடிசெய்த, உயர்-உயர்வா வாகிய, மாபெரிய, மணித்துண்-வச்சிரத் தூண்களபோல, செய்-செய்யப்பட்ட, தோளான்-தோள்களையுடைய நளராஜனது, நளன்-நற்குணத்தை, யூம்-

யாங்கள், உரைப்ப-சொல்லக் (கேட்டு) நசைகூர் (அவன்மே லாசையிடுக்க, அயிராணி-இந்திராணியுடைய, கொம்மை-இளமைபொருந்திய, மூலமேல்-மூலகளின்மேலே, பொடித்த-உண்டாகிய, புளகத்தினை - மயிர்சிலிர்த்தலை, மொய்த்த (தன் வாடிவத்திலே) நெருங்கிய, செம்-செவ்விய, கண்மலர்-நேத்திரா ரவிர்தங்களில், நீர் - ஆனந்த நீரானது, கண்டிலன்-பார்த்திலன் எ-று.

வச்சிரமணி மற்றைப் பலமணிகளையும் பேதிக்கு முறுதி உடையதாதலின் உயர்மாமணியெனப்பட்டது. நளன்-அவன் பலகுணங்களும், புளகம்-உவகைச் சுவையைப்பற்றிய விதல். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின், மொய்த்த செங்கணென்றது. புளகத்தைக்கண்டால் உள்ளப்புணர்ச்சியின் குற்றநோக்கி மனைவியைத் தண்டிப்பனென்பது கருத்து.

(க-து.) நன் கீர்த்தியைக்கட்கட்டி இந்திராணிமூலகன் பூரித்ததை இந்திரனுக் கானந்தக்கண்ணீர்தோன்றலாற் கண்டிலன்-எ-ம். 67

முருகுண்டுவண்டு பயிரூர்நளன்வாண்முகத்தைப்
பெருவெண்மதியநிகரெய்தப் பெருமையன்றே
கருதுங்கமலத்துறை நான்முகன்னைவருந்த
வருதிங்கடோறும் புதிதாகவகுத்தல்செய்வான்.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் முகப்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) கருதும்-நினைக்கின்ற, கமலத்து-தாமரைப் பூவின்கண், உறை-இருக்கின்ற, நான்முகன்-நான்முகக்கடவுள், வண்டு-வண்டிகளானவை, முருகு-தேனை, உண்டு-குடித்து, பயில்-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற, தார்-மாலையையுடைய, நளன்-நளராஜனது, வாண்முகத்தை-காந்திபொருந்திய வதனத்திற்கு, பெருவெண்மதியம்-கலநிறைந்த சந்திரன், நிகர்-ஒப்பை, எய்த-அடைய, பெருமையன்றே-பெருமையாலன்றே, கை (தன்) கைகள், வருந்த-நோவ, வரு-வருகின்ற திங்கடோறும்-மாதந்தோறும், புதிதாக-நூதனமாக, வகுத்தல் செய்வான்-உண்டாக்குகிறான் எ-று.

கருதல்-நளன்முகத்துக்கொப்பாவ தொரு சந்திரனைச்செய்ய நினைத்தல். வல்லவனொருவன் தன்னாலே தொடங்கப்பட்டது பலமுறை கெடுமையினும் அது செவ்வையாக முற்றுப்பெருமளவும் அதன் முயற்சியை விடாதுகலால், வருதிங்கடோறும் புதிதாக வகுக்கின்றனென்க. [நான்முகன் மாதந்தோறஞ் சந்திரனைப் புதிதாகப் படைத்தற்கு ஏதுவாகாத அந்நிகரெய்தப் பெருமையை ஏதுவாகக் குறித்தலினாலே, ஏதுத்தற் குறிப்பணியாம்.] இதனாலே நளன்முகஞ் சந்திரனைப்பார்க்கிலுஞ் சிறந்து விளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது.

(க-து.) நளன்முகத்துக்குச் சந்திரனெவ்வாமையாற் பிரமன் அச்சந்திரனை மாதந்தோறும் புதிதாகப் படைக்கின்றான்-எ-ம். 68

கோணைக்களிற்று நளன்வாண்முகங்கூறுகென்னு
யாணர்த்திருமா வருள்செய்தலும்யாங்கள் கூற

நாணிக்கமல மயனோடு முகிழ்ப்பநாடிப்

பூணிற்பொலிந்த முலைப்பூமகட்புல்லுமன்னோ.

(இ-ஊ.) கோண்-மாறுபாடுபொருந்திய, கனிற்ற-யானைகளையுடைய, நளன்-நளராஜனது, வாள்-காந்திபொருந்திய, முகம் - முகச்சிறப்பை, கூறுகென்ன-சொல்லக்கடவிரென்று, யாணர்-அழகிய, திருமால்-மகாவிஷ்ணு, அருள் செய்தலும்-சொல்லியவளவிலே, யாங்கள்-யாம், கூட-சொல்ல, நாணி-வெட்கி, கமலம்-நாபிக்கமலமானது, அயனோடு-நான்முகனோடு முகிழ்ப்ப-சுவிய, நாடி (அத்தொணம்) பார்த்து, பூணின்-ஆபரணத்தினாலே, பொலிந்த - விளங்குகின்ற, முலை-முலைகளையுடைய, பூமகள்-திருமாதை, புல்லும் (அக்கடவுள்) கூடுவான் என்று. ஐ-சாரியை. மன்-ஒ-அசைகள்.

[திருமால் நளன்முகத்தைப் புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே நாபிக்கமலத்தைக் குவிவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப் புணர்த்தலாகிய விசுப்பத்தை முடித்தலால், பிறிதினவிற்கியன்யாம்.] இதனாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோன்றுகின்றது.

(க-து.) விஷ்ணு நளன்முகத்தொழுகைச் சொல்லென, யாங்கள் சொல்லத், தமது நாபிக்கமலம்பிரமதுடன்முட, அதைக்கண்ட விஷ்ணுவானவாரிலக்குமியை அனைந்தார் எ-ம்.

69

சிறைவண்டுதண்ணென் முகைகுழிந் துபைந்தேறன்மாந்தி
யறைகின்றதண்டார் புனையுந்திறலாடல்வேந்தன்
பொறைதேரின்ங்கட்புவி மாதிரிப்பொங்குசெஞ்சூட்
டிறைவாளரவை நிகரென்னவியம்பலாமே.

[இதனல்பொறுமை பூபாரந்தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) சிறை-சிறைகளையுடைய, வண்டு - வண்டுகளானவை, தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, முகை-அரும்புகளை, குழிந்து-ஈறித்தொண்டு, பைந்தேரல்-பசியதேனை, மாந்தி-குடித்து, அறைகின்ற - ஒலிக்கப்பெற்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையை, புனையும் - தரித்திருக்கின்ற, திரல்-வலுமையாலுண்டாகிய, ஆடல் - வெற்றிபொருந்திய, வேந்தன் - நளராஜனுடைய பொறை-குற்றம் பொறுத்தலையும், பூபாரந்தாங்குதலையும், தேரின்-ஆராய்ந்தால், அங்கண் - அழகிய விடத்தையுடைய, புவிமாதிரி - பூமிதேவியையும், பொங்கு-விளங்கான்ற, செஞ்சூட்டு-சிவப்பாகிய சூட்டையுடைய, வாள்-காந்திபொருந்திய, இறை (பாம்புகளுக்கெல்லாந்) தலைவனாகிய, அரவை - ஆதிசேஷனையும், நிகரென்ன (அவனுக்கு) உபமானங்களாக, இயம்பலாம் (அறிவுடையோருக்குச்) சொல்லுதல்கூடும் எ-ம்.

குற்றம்பொறுக்குப் குணத்துக்குப் பூமியும், பூபாரந்தாங்குதலுக்கு அனந்தனுமென்றுகொள்க- முன்னதற்கு “அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம்போலத் தம்

மை, யிகழ்வார்ப் பொருத்த நிலை” என்றிருக்கையாம்; பின்னதற்குஇந்து லிலே “பன்னகஞ்சுமந்தவைப் போர் தோளினிற் பரிசுமன்னர் மன்னனை” என்றுவருதலாலும்; அவை உபமானமாத்தேற்றல் காண்க. [பொறையினிரு பொருளும்புகழ் பொருளாதலிற்; புகழ்பொருட் சிலேடையனியாம்.]

(க-து.) நான் பொறுமையிலே பூமிதேவியையும் ஆதிசேஷனையும் ஒப் பாணவன் எ-ம். 70

புற்றுகுமாவ முறைவாளிப்புயங்கமுண்ணச்
செற்றார் தமாவி நுகர்விக்குஞ்சிலைக்கையாற்குக்
குற்றேவல்செய்யுங் கொடியன்னவர்பானடக்கம்
கற்றுடரம் உப பயில்வானடைகாட்டுகிற்பேன்.

[இதனால் நளராஜனிடத்து உத்தமமங்கையரிருக்கையைக் குறிப்பித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஆவமாகும்-தூண்யாகிய, புற்று-புற்றினுள், உறை-ருக்கின்ற, வாளி-அம்புகளாகிய, புயங்கம்-பாம்புகளானவை, உண்ண-உண்ணும்படியாக, செற்றார்-பகைவரது, ஆவி - பிராணவாயுவை, நுகர்விக்கும் - உண்பிக்கின்ற, சிலை-வில்லையேந்திய, கையாற்கு-கையையுடைய நளனுக்கு, குற்றேவல்-சிரிய வேவல்களை, செய் -ம்-செய்கின்ற, கொடியன்னவர்பால்-பூங்கொடிபோல்பவ ரிடத்தே, நடக்க-நடத்தற்கு, கற்று (யான்) கற்றுக்கொண்டு, ஆடு (தெய்வச்ச பையி) லாட்கின்ற, அரம்பை-அரம்பையானவன் பயில்வான்-கற்கும்படியாக, நடை-அந்நடைய, காட்டுகிற்பேன்-கற்பிப்பேன் எ-று.

வாயு அருவமாயினும் அசனையுண்ணுதல் பரம்பிற்று இயல்பாதலால், ஆ விநுகர்விக்குமென்றது. கற்றுக்காட்டுகிற்பேனென்றதனால், எனது நடையினு ம் அரம்பைநடையினுஞ் சிறந்துளது நான் குற்றேவல்செய்யுமகளிர் நடை யென்றதாயிற்று. குற்றேவல்-சாமரம்வீசுதல், அடைப்பையேத்துதல், முதலி யன. “எழுத்துச் சாற்றிரி பிரண்டேயன்றிப், பொருட்டிரிபெங்கும் பொருந் துமென்ப” இவ்விதியால், காட்டுகிற்பேனென்றது சொற்றிரிபு. இங்ுகள னுக்குச் சொல்லப்பட்ட விசேஷணத்தால், கடவன் யுத்தபராக்ரமமுஞ் சொ ல்லப்பட்டதாயிற்று. [ஆவமுதலியவற்றிலே புற்றமுதலியவற்றி னெற்றானு மைய ஆரோபித்தலாலே, உருவகவணியாம்.]

(க-து.) யான் நன்னிடத்தேவல்செய்யும் பெண்களிடத்து நடையின்று அரம்பைக்குக் கற்பிப்பேன் எ-று. 71

அறைபொற்கழற்கா லரசன்னகரஞ்சொனல்லார்
மறைசொற்கள்யாவு மறையாமலெனக்குறைப்பார்
பொறிமுற்றடக்கிப் புலன்போம்வழிபோக்கல்செய்யா
நெறியிற்பிறக்குப் புகலாதெனநெஞ்சிலெண்ணி.

[இதனால் நன்னந்தபுரத்திலே தனக்குப்பழக்கமுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) அறை-ஒலிக்கின்ற, பொன் - பொன்னொலாகிய, கழல்-வீரக்கழலையுணர்ந்த, கால்-பாதத்தையுடைய, அரசன் - நளராஜனது, நகர் - அரண்மனையிலுள்ள, அஞ்சொல் - அழகிய சொல்லையுடைய, நல்லார் - மாதரானவர், பொறிமுற்று-ஐம்பொறிகளையும், அடக்கி-அடக்கி, புலன்-ஐம்புலன்களிடும், போம்வழி - சொல்லும்வழியில், போக்கல்செய்யா (அவற்றைச்) செலுத்தாத, நெறியின்-ஒழுக்கத்தினாலே, பிறர்க்கு-அயலாருக்க, புகலாதென-சொல்லாதென்று, அஞ்சில்-மனதிலே, எண்ணி-நினைத்து, மறை-மறைக்கத்தக்க, சொற்களையாவும் - எல்லாச்சொற்களையும், மறையாமல்-ஒளிக்காமல், எமக்கு-எங்களுக்கு, உரைப்பார்-சொல்லுவார் என்று.

[அந்தப்புரமாதர் சொல்லுவாரென்னும் பொதுப்பொருளினாலே உன்கருத்தைச் சொல்லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலால், பொதுப்புனைவிலி புகழ்ச்சியண்பாம்]

(க-து.) நளன் அரண்மனைப்பணிகள் இரகசியங்களை எங்களிடத்திற் சொல்வார்கள் எ-ம்.

72

திங்கட்கலையின் செழும்பூங்கதிர்செவ்விவார்வாப்ப்பக்
கங்குற்கமல மலர்தோய்ந்துகளிப்புறமற்
பைங்கட் குமுதமுறல்போலுநின்பாலுறமற்
றெங்கற்புயந்தான் பிறமாதரைத்தோய்தன்மாதோ.

[இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற்காதலை யெழுப்புதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) திங்கட்கலையின்-சந்திரகலையினது, செழு - செழிய, பூ-அழகிய கதிர்-அமுதகிரணத்தை, செவ்வி-அழகானது, வாய்ப்ப-பொருந்த, கங்குல்-இரவன்கண், கமலமலர் - தாமரைமலரானது, தோய்ந்து-சேர்த்து, களிப்பு-மகித்சியை, உறமல்-அனுபவியாதிருக்க, பைங்கள்-பசியதேனையுடைய, குமுதம் (அத்தாமரைமலரிருகறைந்த) அல்லிமலரானது, உறல்போலும் (அப்படி அம்மகித்சியை) அனுபவித்தல்போலும், நின்-உன்னுடைய, பால்-இடத்து, உறமல்-பொருந்தாமல், தொங்கல்-மாலையணிந்த, புயத்தான்-புயத்தையுடைய நளராஜன், பிறமாதரை-வேறுமாதரை, தோய்தல்-சேர்த்தல், எ-று. மாத-ஓ-இரண்டும்-அசைகள்.

தாமரைமலர்களினுஞ் சிறந்தழகாய் நின்றலிற், செவ்வீவாப்பவென்றது. “பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை” என்பதனுடையமிக. கமலமலர் களிப்புதல்-மலர்ச்சியுறுதல். நீ மகளிர்பலரினுஞ் சிறந்த அழகுடையவளாயிருந்து உனக்குத் தகுந்த நளனைப்பெறுதற்கு முயற்சியெய்யாது, உன்னிற்குறைந்தவன் அவனைச்சேர்த்தின்புறவிட்டிருத்தல் மடமையென்பது கருத்து. “பைங்

கட குமுதமுதல்போலுநீ பார்த்திவன் நன்-ஞெங்கற்புயந்தோய்ந்துறும்பிற
மாது துய்த்தல்” என முதலா ஓக்கிணங்கப் பாடங்கூறவாருமுண்டு.

(க-து.) நன்னுன்னையல்லாது பிறமாதரைச்சேருதல் சந்திரனைத் தாம
ரைசேராது அல்லிசேருதல்போலிருக்கும் எ-ம் 73

மயிர்வாய்ச்சிறுகட்பிடி பென்னடைவாய்தநல்லாய்
செயிர்தீவ்விதியின்றிறம் யார்கொறெலிந்தநீரா
ரயில்வேன னன்றனழகுந் நெழிலொத்தவாற்றாந்
பயினையவின்பினத் தன்றிப்பயன்படாதால்.

[இதனால் அவளுக்கு நனனைப் பெறுதற்கு அனுகூலமிருக்கின்றபடியுணர்
த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மயிர்வாய்-மயிர் பொருந்திய, சிறுகண்-சிறியகண்களையுடைய,
பிடி-பெண்யானை நடைபோடும், மென்னடை-மெல்லியநடை, வாய்த-பொ
ருந்திய, நல்லாய்-தமயந்தியே, அயில்-கூர்மைபொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய,
நான் - நளராஜனது, அழகு-அழகும், உன்னது, எழில்-அழகும், ஒத்த
(தம்மி) லொத்திருக்கின்ற, ஆற்றல்-காரணத்தினால், ப்யில்-தங்கிய, நேயம்
(ஒப்புடை) யன் ாலுண்டாகும், இன்பம்-இன்பமானது, நினக்கன்றி-உனக்
கல்லாமல் (மற்றொருருத்திக்கு) பயன்படாது-கிடைப்பதில்லை, (அழகொத்திருந்
தாலும்) விதிசங்கற்பம் பிரதிகூலமாயிருந்தாலோவெனின்) செயிர்-குற்றத்தினி
ன்றும், தீர்-நீங்கிய, விதியின்-விதியினது, திறம்-கருத்தை, தெளிந்த-அறிந்த
நீரா-குணத்தைபுடையவர் யார்-எவர் எ-று.

இங்கே அழகும் எழிலும் ஆண்மைவடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சி
யின்றி யமைந்தவனப்பாம். அன்றியும், உயர்குடிப்பிறப்பு-நல்லொழுக்கம்-பரு
வம்-அறிவு-செல்வம்-என்பவை முதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவும்படு
மாகலின்; அவையுமிங்கே யடக்கிக்கொள்ளப்படும். நம்மிடமிருக்கும் அழகொ
த்தலால் அன்புமொத்து இன்பம் சிறக்குமென்பது தோன்ற, நையவின்பமெ
ன்றது. இருவர்க்கு மன்பொக்குமாயி னின்பஞ் சிறக்குமென்பது “தாம்வீழ்
வார் தம்வீழ்ப்பெற்றவா் பெற்றாரே, காமத்துக்காழில்கனி” என்பதனாலுமுண
ர்க. நினக்கன்றிப்பயன்படாதெனவே, நியயவனுக்கு மனைவியாவையென்ற
தாயிற்று. விதியெனவாளாகுறது செயிர்தீர்விதியெனச் சிறப்பித்துக் கூறுத
லால், விதிசங்கற்பமும் இந்தக்காரியத்துக்கு அனுகூலித்தேயிருக்குமென்பது
குறிப்பிக்கப்பட்டது. யாரென்றது - ஒருவருமில்லையென்னும் பொருளில்
வந்தது.

(க-து.) தமயந்தியே உன்னழகும் நளனழகும் ஒத்திருக்கிறதால் அவ
னினபமுனக்கே கிடைக்கும் வேறொருத்திக்குப் பயன்படாது விதிவசமெவ்
வாரே எ-ம். 74

விரைசேர்கமலவிதியுந்தகக் கூட்டுமென்க
திருவோடுசெங்கட் டிருமாலினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமானை முக்கட் பெருமானிடம் வைத்தலானும்
மிரவோடுதண்ணெண் கதிர்த்திங்கரியைத்தலானும்.

[இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனுகூலத்திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோவெனின், உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரைசேர்-வாசனைபொருந்திய, கமலன்-உந்திக்கமலத்துற்றபிரமனாவன், நறும்போதினில்-நற்றாமரைமலரில், வீற்றிருக்கும்-எழுந்தருளியிருக்கும், திருவோடும்-திருமாதோடு, செங்கண்-செய்யகண்களை உடைய, திருமாலினை-விஷ்ணுவை, சேர்த்தலானும்-கூட்டினமையாலும், வரைமானை-பார்வதி தேவியை, முக்கண்-மூன்றுகண்களை உடைய, பெருமானிடம்-கடவுளிடத்தே, வைத்தலானும் - இரத்தினமையாலும், இரவோடு - இராத் திரியோடு, தண்ணெண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, திங்கள்-சந்திரனை, இயைத்தலானும்-பொருத்தினமையாலும் ஏ-று.

ஒருவர்க்கொருவர்களுக்கிடையாகத் திருவோடு செங்கட்டிருமாலினைச்சேர்க்கைமுதலிய உதாரணங்களால், விதிசங்கற்பமும் இதுகாரியத்திலே அனுகூலத்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்றதென்பதுகருத்து. விரைசேர்கமலமும் போதினில் வீற்றிருக்கும் எனப்படமோதி, இலக்கியிக் கு அடைமொழியாக் குவா முண்டு. அவ்வாறு அடைமொழிகூறில் எழுவாயின் மையாற் பாருந்தாது. இச்செய்யுளும் வருஞ்செய் னுங்குளகம்.

(க-து.) பிரமதேவன் திருமகனாயுத் திருமாலையும், பார்வதியையும் பரமசிவனையும், இரவையுஞ் சந்திரனையும் சேர்த்தமையாலும். (75)

சூயின் மென்குதலைத் திருவேரினைக் கூடுமின்ப
மயில்கொண்ட வெள்ளே னைற்காக வமைத்திலானே
லியைபெண்ணியன்றி விதிகூட்டலென்னுஞ்சீர்த்தி
பயனின்றி மாறிப் பழியாகப் பயக்குமன்றே.

[இதனால் விதியின்செயலுஞ் சொல்லுமப்படியிருந்தாலும் அவன் சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறுவிதமாகச் செய்யலாமேயென்றால், அதற்குத் தடையுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சூயில்-சூயிலிசைப்பாலும், மென்குதலை-மெல்லிய மழலைச்சொற்களையுடைய, திருவே-தமயந்தியே, நினை-உன்னை, கூடும்-அனுபவித்தடைவதாகிய, இன்பம்-இன்பத்தை, அயில்கொண்ட-கூர்மைகொண்ட, ஒள்வேல்-ஒள்ளியவேலையுடைய, நளற்காக-நளராஜன்பொருட்டு, அமைத்திலானேல்-படைத்திலனாயின், இயைபு-தகுதியை, எண்ணியன்றி-நினைத்தல்ஷாமல், விதி

நான்முகனாவன், கூட்டலென்னும் (ஒருவரோடொருவரைச்) சேர்க்கலென்கிற, கீர்த்தி-கீர்த்தியானது, பயனின்றி-பயனில்லாமல், மாறி வேறுபட்டு, பழியாக-நிந்தையாக, பயக்கும் (அவனுக்கு) விளையும் என்று.

இங்ஙனம் கூறவே நானே நீ நாயகனாகப்பெறுதற்கு விதியினாலுந்தடையுண்டாவதில்லையென்று வலியுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே உன்னை நன்னுக்காகப் படைத்திலனாலுப் பிரமனுக்குப் பழிவிளையுமென்று நன்னங்கூறிற்று எ-ம். 76

போர்வேனள நன் புனை தாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகன்யாரென யானயனோடுகேட்பன்
காரோதிரின்பேர் கழலுற்றனன்போலுமாங்குத்
தேரோதைதன்னுற் றெளிவுற்றிடக் கேட்டிலென்யான்.

[இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகம்பிரமாணம் உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கார்-மேகம்போலும். ஒதி-கூட்தலையுடையவனே, போர்-போர்செய்தற்குரிய, வேல்-வேலையுடைய, நளன்-நளராஜனது, புனை-குழப்பிட்ட, தார்-மாலையையுடைய, அகல்-பரந்த, மார்பு-மார்பை, புல்லும்-தழுவுத்தகும், ஏர்-அழகினால், ஆர்-நிறைந்த, மகன்-மங்கை யாரென-எவன் என்று, யான்-நான், அயனோடு-நான்முகனை, கேட்ப-வினாவு, நின்-நீனது, பேர்-நாமதேயத்தை, கழலுற்றனன்போலும் (அவன்) சொன்னுன்போலும், ஆங்கு-அப்போது, தேர் (அவனது) தேரினது, ஒசைதன்னால்-ஒசையினாலே, தெளி-நிறிட-ஐயந்தீர், யான்-நான், கேட்டிலன் (அதைக்) கேட்டிரிந்திலென் என்று.

57-ம் பாட்டில் “அயனாரன்னத் தனதன்புறு சுற்றமியாம்” என்றலின், அயனை வினாவுதற்கு இயையுடைமை பெறப்பட்டது. யாரென்றது-பெண்பாலில்வந்தது. அது உயர்திணை முற்பாற்கும் பொதுவாகலின்-இதற்குப் பாரென்னும் வினாவின்வினாவி-யத்தினை மருங்கின் முற்பாற்கு முரித்தே” என்பது விதி. அயனோடென்பது உருபுமயக்கம். இதற்கு “யாதலுருபிற் கூறிற்றாயினும்-பொருள் சென்மருங்கின் வேற்றுமைசாறும்” என்பது விதி. ஒரு வேளை மற்றொருவன்மே லவனுக்கு விருப்பமுண்டாயிருப்பின் தன்சொல்லைப் பொய்யென்று கொள்வனென்று, நின் பரிகழலுற்றனன்போலும்-தெளிவுற்றிடக் கேட்டிலெனன்றது.

(க-து.) நன்னுக்கு மனைவியாரென்று பிரமனையான்கேட்க, அவனுள் பேர் சொற்றனன்போலுமிருந்தது. தேரோசையாற் றெளிவுற்றக்கேட்டிலன் எ-ம். 77

கருந்தாரைவாய்வாள் பொருவுங்கயற்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தாதனயான் புகன்றேனவைநிற்கப்பூந்தாள்

வருந்தாவொதுங்கப் பிழைசெய்த நன்மாறவுள்ளம்
பரிந்தார்வமுற்றப் புரிவேனென்பணித்தியென்கு.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் இப்படி அவனுக்கு ஆசையை வளர்த்தவன்னம் அவன்கருத்தையறிவதற்காக விரைந்தைச்சொல்லி, முன் சொல்லப்பட்டதைமுடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) கருந்தாவாய்-கருவிழிபொருந்திய, வான்-வானையும், கயல்-கெண்டையையும், பொருவும்-நிகர்க்கின்ற, கண்ணி-கண்ணை யுடையவளே, கேள் (நீ) கேளு, யான்-நான், பொருந்தாதன-இப்போதைக்கு வேண்டாத சொற்களை, புகன்றேன்-சொல்லினேன், அவைநிற்க-அவை நிற்பதாக, பூ-மலர்போல (மெல்லிய) தாள்-உன்னடிகளானவை, வருந்தா-வருந்தி, ஒதுங்க (என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக, தழை-குற்றத்தை, செய்தனன் (உனக்குச்) செய்தேன், மாற-அதுதீர, உள்ளம்-உள்ளத்தில், பரிந்து-அன்புற்று, ஆர்வம் (உன்) விருப்பத்தை, முற்ற-நிறைவேற, புரிவேன்-செய்வேன், என்(அவ்விருப்பம்) யாது, பணித்தி (நீ) சொல்ல, என்ரு-என்றுசொல்லி எ-று. மோ-முன்னிலையசை.

வருந்தா வொதுங்கவென்றதற்கேற்பப் பூந்தாளென்றது. இப்பாட்டும் பின்வரும் பாட்டிங் குளகம்.

(க-து.) தமயந்தியே விருப்பற்ற சொற்களைச் சொன்னேன். அவைநிற்கட்டும். உன்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவான், நீ சொல்லென்றன்னஞ் சொல்லி.

78

தோளாமணியைநிறைத் தன்னமென்றாயமுறத்
தோளார்மதிவாண் முகத்தருளுட்குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளங் குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரின்
வாளாவதிந்தணிப் பொற்சிறைவாய்தவன்னம்.

(இ-ஊ.) அணி-அழகிய, பொன்-பொன்மயமாகிய, சிறை-சிறைகள், வாய்த-பொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, தோளா-துளைக்கப்படாத, மணியை-முத்தக்களை, நிறைத்தன்ன-ஒழுங்குபடுத்ததுபோலும், மெல்-மெல்லிய, தாய் - பரிசுத்தமாகிய, மூரல் - பல்லொழுங்கையும், தோளார்-பெருமை பொருந்திய, மதி - சந்திரன்போலும், வான் - காந்தி பொருந்திய, முகத்தாள் - முகத்தையு முடைய தமயந்தியினது, உட்குறிப்பு - உட்கருத்தை, நாடி - ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு, ஆண்மை - ஆழமாகிய, உள்ளம் (ஒருவர்) கருத்தை, குறிப்பின், தாள் (தமது) முயற்சியை, தெரி (அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும், தன்மையோரின்-குணமுடையவர்போல், வாளா சும்மா, வதிந்தது-இருந்தது எ-று.

தோளாமணியை நிறைத்தன்னமென றாயமுரவென்றும், தோளார்மதி வாண்முகமென்றும், சொல்லப்பட்டமையால்; நான்செய்தி கேட்டுத் தமயந்

திக்கு நகையும் முகக்கிளர்ச்சியுந் தோன்றினமை குறிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆண்மை-இங்கே உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தாதானுதற் றன்மையாதலின் ஆழமெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. பெரியோர் அப்படிப்பட்ட பிறர் கருத் தைத் தாமறிவாதலால், அன்னம் அவன் கருத்தை யறிந்தபின்னே தன் வா வின் காரியத்தைச் சொல் டதற் கெண்ணிச் சுமாவிருந்ததென்க. தெரியென் றது-தன்வினை பிறவினைகளுக்குப் பொதுவாகலின், இங்கே பிறவினைப்பொரு ளில் வந்தது. உட்குறிப்பு நாடித் தாளாண்மையுள்ளங் குறிப்பிற்றெரி தன்மையோரினென்றதற்கு, முயற்சியையுடைய உள்ளத்தை முகக்குறிப்பிடு லாரா ய் தன்மையோர்போலத் தமயந்தியி ட்கருத்தை முகக்குறிப்பிடு லாராய்ந் திருந்ததெனப் பொருள் கூறுவாருமுண்டு.

(க - து.) அன்னமானது தமயந்தி யுட்கருத்தை அறிந்து பேசாதிருந் தது எ-ம். 79

இவ்வாறுசெங்கான் மடவன்னமிருத்தலோடு
மைவ்வானெடுங்கட் தமயந்திமனத்தினோர்ந்து
செவ்வாம்பலுறுஞ் செழுந்தேற்றறுளித்தலின்றி
யொவ்வாதிஞ்சொல் குடுணைவரைக்கலுற்றாள்.

[இதனால் தமயந்தி பேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இவ்வாறு-இவ்விதமாக, செங்கால் - செய்யகால்களையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, இருத்தலோடும்-இருந்த வளவில், மை-அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற, வாள்-வாள்போலும், நெடு-நீட்சிபொ ருந்திய கண்-கண்களை, டைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள், மனத்தின்-மனத் தின்கண், ஓர்ந்த-ஆலோசித்து, செவ்வாம்பல்-செவ்வால்லிப் பூவிலிருந்து, ஊ றும்-சூரக்கின்ற, செழுந்தேறல்-செழிய தேனானது, துளித்தலின்றி - சிந்துதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல், ஒவ்வாத-நிகராகமாட்டாத, தீஞ்சொல் (தன் செவ் வாயிலிருந்து வருகிற) மதுரவார்த்தையை, குயில் - கோகிலமானது, நாண்- வெட்கமுற, உரைக்கலுற்றாள்-சொல்லத் தொடங்கினாள் எ-று.

செவ்வாம்பலுக்கேற்பச் செவ்வாய் வருவிக்கப்பட்டது, ஆம்பலுறுஞ் செழுந்தேற்றறுளித்தலின்றி யொவ்வாத தீஞ்சொலெனவே, அல்லிமலரிலிரு ந்து வெளிப்படுந் தேன்போல் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதலுஞ், தீஞ்சுவையு முடைய சொல்லென்றதாயிற்று. [இது உவமையணி]

(க-து.) தமயந்தி குயிலும் நாணச்சொல்லத் தொடங்கினாள் எ-ம். 80

க லி த் து றை.

பேதைநீர்மைபிற்பெப்புறியாங்கணு

மேதமெய்துறு மென்பர்சரதமே

யாதலானிற் றெட்டார்த்தஞ்செய்துறத்

தீதிழைத்தனன் யானுன்றிறத்தினே.

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளாம் 'பூந்தாள்வருந்தா வொதுங்கப் பிழை செய்தனன்' என்றதற்கு மாறான உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) பேதை நீர்மையில்-பேதைமைக்குணத்தினாலே, யாங்கனும்-எல்லாவிடங்களிலும், பெட்டின்-விரும்பினால், எதம்-குற்றமும் (அதனால் வீணாவதாகிய) துன்பமும், எய்துறும்-அடையும், என்பர்-என்று சொல்லுவார் (பெரியோர்) சாதமே (அது) சத்தியமே, ஆகலால்-ஆகையால், நின்-உன்னை, தொடர்ந்து-பின்சென்று, அஞர்-துன்பமானது, எய்துற (என்னை) யடைய, யான்-நான், உன்றிறத்தின்-உன்னிடத்தே, தீது-குற்றத்தை, இழைத்தனன்-செய்தேன் என்று.

பேதை நீர்மையாவது - செயத்தகுவதுந் தகாததும் படுத்தியமாட்டாத குணம். அது பெண்மைக்குச் சிறந்த குணமாய் நின்றலிற், பேதை நீர்மையிற் பெட்டினென்றான். அது பெண்மைக்குச் சிறந்த தன்பது-“துண்ணறிவுடையோர் தூலொபிழகினும், பெண்ணறிவென்பது பெரும் பேதைமைத்தே” என்பதனாலாக. இரட்டிற் மொழிதலென்னு முத்தியால், எதத்திற்குக் குற்றமும்-அதனால்வரும் துன்பமு முறைக்கப்பட்டன. அவ்விருபொருளும் “எதந் தன்பந் குற்றப்போ” என்பதனாலாக. என்பர் சாதமேயென்றான்; “பேதைமையுளெல்லாம் பேதைமைகாதன்மை, கையல்ல தன்கட்செயல்” என்பவாகலின். பேதைமையினாலே விஷயநியமில்லாமல் எல்லாப்பொருள்களிலும் விருப்பம்வைத்தால் அதனாலேதான் பிறருக்கு அபகாரஞ்செய்யவும், பின்பு அதைக்குறித்துத்தான்மனம் வருந்தாநேரிடும்; அது உயன்னிடத்துத்தானே காணலாமென்பது கருத்து. [முன் வாக்கியத்தின் பொதுப்பொருளாம் பின் வாக்கியத்தின் சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டதால், வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவன் அன்னம் உன்னிடத்திற் குற்றஞ் செய்தேனென்றான் எ-ம்.

81

பளிங்கிற்றுன்னிய பல்பொருண்மற்றதில்
விளங்கித்தோன்றல்போல் யான்சொந்தவெம்பிழை
களங்கமற்றவுன் னுள்ளத்திற்கண்டுகொற்
றுளங்கயான்பிழைத் தேனென்றுசொற்றதே.

(இ-ஈ.) (களங்கமற்ற) மாசற்ற, பளிங்கில்-கண்ணடியிடத்து, துன்னிய-கிட்டியிருக்கின்ற, பல்பொருள்-பலபொருளும், அதில்-அதனுள், விளங்கித்தோன்றுதல்போல்-பிரதிபிம்பத்துத் தோன்றல்போல் (துன்னிய) (உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற, யான்-நான், செய்த (உனக்குச்) செய்த, வெம்பிழை, கொடிய பிழையானது, களங்கமற்ற-மாசற்ற, உன்-உனது, உள்ளத்தில்-நெஞ்சுகள், கண்டுகொல்-பிரதிபிம்பத்துத் தோன்றியோ, யான்-நான், துளங்க-நடுங்கும்படியாக, பிழைத்தேனென்று (உனக்குக்) குற்றஞ்செய்தேனென்று சொற்றது (ஈ) சொல்லியது எ-று.

பெரியோர் தமக்கொருவ னொருபிழை செய்தவிடத்து அவனைநோக்கிநா ன்ருனுனக்குப்பிழைசெய்தேனென்று (கண்ணடியானது தன்முன்னுள்ளபொ ருளைத் தன்னிடத்தே காட்டிதல்பால்) அவனிடத்துள்ள பிழையைத்தம்மிடத் தே காட்டுவாராதலால், அவர் கண்ணாடிபோற் களக்கமினறி விளங்குவார், நீ யவர்களிற்சேர்ந்துளாயாதலால் அங்கனஞ் சொன்னாயென்பது கருத்து- கண் டுகொல் - தோன்றலைக் கண்டோவெனினுமாம். சொற்றதன்மது-இறந்தகா லம்பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். [இது உவமையணி.]

(க-து.) கண்ணடியானது தன்முன்னுள்ள பொருளைத் தான் காட்டுதல் போல என்குற்றத்தை நீ யேற்றுக்கொண் டெடுத்துக் காட்டினாயென்றன் னஞ்சொல்லிற்ற எ-ம்.

வேண்டல்செய்வ லென்றாய்விழைவானினைக்

காண்டலன்றியென் வேண்டுங்கதிர்மதி

யீண்டுநோக்குந் கண்களிப்பெய்துறச்

சேண்டயங்கு வதன்றியென்செய்யுமால்.

[இதனால் 'மாறவுள்ளளம்பரிந் தார்வமுற்றப்பிரிவேன்' என்றதற்கு உத்த ரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) வேண்டல்-வேண்டப்பட்டதை, செய்வலென்றாய்-செய்வேனெ ன்று சொன்னாய், விழைவால்-ஆசையினாலே, நினை (அழகிய) லினை (கண் களிப்பு) நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற-அடைய, காண்டலன்றி, காணுதல்ல்லா மல், என்-யாது, வேண்டும் (எனக்கு) வேண்டும், கதிர்-கிரணத்தையுடைய, ம தி-சந்திரனைவன், ஈண்டு-இவ்விடத்திருந்து, நோக்குநர்-பார்ப்பவர், கண்களி ப்பு-நேத்திரானந்தத்தை, எய்துற-அடைய, சேண் - ஆகாயத்திலிருந்து, தயங் குவதன்றி-விளங்குவதல்லாமல், என்-யாதுபயனை, செய்யும் (அவர்க்குச்)செய் வான் எ-று.

வேண்டல்-வேண்டப்பட்டபொருளை யுணர்த்தலால், ஆகுபெயர். அவ்வன் னத்தைக் காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக்கில்லையென்பது தோன்ற, நி னைக்காண்டலன்றி என்வேண்டு.மென்றான். சந்திரன் இங்கேயிருந்து பார்ப்பவ ருக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறே விசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை; அதுபோல-நீயும் எனக்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வே ரே வியேஷமாகச் செய்யக்கிடந்த தொன்றில்லை என்பது கருத்து. [அன்ன த்தையுஞ் சந்திரனையுங்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வர்ண்டு வாக்கியங்களுக்கு பிம்ப பிரதிபிம்பப்பாவர் தோன்றலால், உடுத்துக்காட்டுவமையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவன் அன்னமே யான் விரும்பியதைச்செய்வேனெ ன்றாய், உன்னைக்கண்டதேயல்லாமல் எனக்கென்ன வேண்டுமென்றான் எ-ம்.

கொச்சக்கலிப்பா.

விழையுமனத்ததுமனத்தை விட்டகல்வதெனினன்றே

தழையவுரைதருநாவாற் சாற்றலாந்தகைமையதா

மெழுபுவீவாழ்கன்னியரி லிருவிசும்பிற்றருவினறுங்
கொழுநனைநல்குதியென்று கூறுநருமுள்சொல்லோ.

[இதனால் விரும்பப்பட்டபொருள் எப்படிப்பட்டதாயினுஞ் சொல்லலா
மெனின் அது கூடா தெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விழையும்-விரும்பப்படுகின்ற, மனத்தது - மனத்திலுள்ளதென்
று, மனத்தை-அம்மனத்தை, விட்டகல்வதெனின்னீரோ - விட்டுவெளிப்படுவ
தாயினன்றோ, தழைய-பெருக, உரைதரும்-பே கின்ற, நாவால் - நாவிலே
காற்றலாந்தனை-மைத்தாம் சொல்லப்படுந் தகுதியுடையதாகும், எழுபுவீ-எழு
தீவுகளிலேயும், வாழ்-வாழ்கின்ற, கன்னியரில்-பெண்களுள், இருவிசும்பில்-
பெரிய வானுவகத்துள்ள, தருவின்-கற்பகத்தருவினது, நறு-பரிமளம்பொருந்
திய, கொழுநனை-செழியவழம்பை, நல்குதிபென்று (கொணர்ந்து) கொடுவெ
ன்று, கூறுநரும்-சொல்வாரும், உளர்கொல்-இருக்கின்றாரோ (அப்படியே) த
ருவின்-கற்பகதருப்போலும், நாறு-நற்குணம்பொருந்திய, கொழுநனை-நளரா
ஜனை நல்குதியென்று - கொணர்ந்துகொடுவென்று, கூறுநரும்-சொல்வாரும்,
உளர்கொல்-இருக்கின்றாரோ என்று.

மனத்தைவிட்டகலாமைக்குக் காரணம்-மனம் அதனை யு தியாகப் பிடி
த்திருத்தலேயாம். கொழுநனை யனவே, மலரும்பருவத்துப் பேரரும் பென்
றதாயிற்று. மலர்மேல் விருப்பமாகிநிக் கியல்பாதலால் அதனை யெடுத்துக்கா
ட்டினான். கொழுநன்-தலைவன். “பிரானே கொழுநன்சகுதியெனப் பதினை
ந்துமுறைச் செய்ப்பொருட்கு மிறைவன்மேற்றே” என்பதனால், அது சிற
ப்புப்பற்றி நளனை ணர்ந்திற்று - கணவனென்பாரமுளர். கிடைத்தற்கரிய
வொருவனைப் பெறவேண்டிதல், கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவே
ண்டற்கொப்பாடலாத்; பழிப்புக்கிடமாதல்பற்றி நாண்முடையவ ளெப்படிக்க
கூறுவென்பது கருத்து. [சிலேடையி னிருபொருளுக்கும் பிற்ப பிரதிபிம்ப
பாவத்தால், எடுத்துக்காட் டவமையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவள் கொழுநனைத் தாவென்று சொல்பருண்டோ
வென்று சிலேடையாகச் சொன்னான் எ-ம்.

தழைசிறையமடவனமே சாற்றுதியென்றில்வாறு
குழைகிழிக்குமதர்நெடுங்கட் கொப்பர்மகிழ்நாணிநெடு
மொழிவதுகேட்டையுற்று முகிழ்நகைவாணிதலுளத்தில்
விழைவுறுநன்மொழிகள் சிலமடவன்னம்விளம்புமால்.

[இதனால் தமயந்தியின் இச்சொல்லைக்கேட்டு அன்னம் பேசத்தொடங்
கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தழை-தழைத்த, சிறைய-சிறைகளையுடைய, மடம்-இளமைபொ
ருந்திய, அனமே-அன்னமே, சாற்றுதியென்று-சொல்லென்று, இவ்வாறு-இ
வ்விதமாக, குழை-குழையையுடைய (காதை) கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற, மதர்-மத

ர்த்த, நெடுநீட்சிப்பொருந்திய, கண் - கண்களையுடைய, கொம்பர் - பூங்கொம்பு போல்பவன், மகிழ்-மகிழ்ச்சியாகும், நாணிஞ்ஞெய்தும்-வெட்கத்தோடும், மொழி வது-சொல்வதை, கேட்டு (தான்) கேட்டு, ஐயுற்று-சந்தேகித்து, முகிழ் (முல்லை) யரும்புபோலும், நகை - பற்களையும், வாள் - காந்திப்பொருந்திய, நுதல்- நெற்றியையுமுடையவளது, உளத்தில்-உள்ளத்தின்கண்ணே, விழைவுறு-விரு ம்பப்படும், நன்மொழிகள்கில - சில நல்ல சொற்களை, மடவன்னம் - இளமை பொருந்திய வன்னமானது, விளம்பும் (அவளுக்குச்) சொல்லும்-என்று.

கொம்பு-கொப்பரென நறுதிரிந்தது. மகிழ்-தன் விருப்பத்தை முடித்தற் கு உபாயங் கிடைத்ததென் றுண்டாகியது. ஐயமுற்றென்பது விகாரப்பட்டது ஐயம்-நான்மே லிவளுக்கு விருப்பமுண்டோ வில்லையோவென்னுஞ் சந்தே கம்.

(க-து) தமயந்திசொற்களைக்கேட் டன்னஞ்சொல்லியது எ-ம். 85

தருவின்றுங்கொழுநனையார் தருகவெனவுரைப்பனெனு
மரியமறைப்பொருளதனை யான்கேட்கலாகாதோ
தெரியவருமறைப்பொருளைச் சென்புலத்திலுறநான்காம்
வருணமுடையவர்கேட்கலாகாதவறேபோல்.

[இதனால் அது நான்கேட்கத்தக்கதுதானெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) தருவின்-கற்பகத்தருவினது, நறு-பரிமளம்பொருந்திய, கொழு நனை-செழிவவரும்பை, யார்-எவர், தருகவென-கொடுவென்று, உரைப்பரெ னும்-சொல்லுவாரென்று சொல்லப்பட்ட, அரிய-அரிதாகிய மறைப்பொருள தனை-இரகசியப்பொருளை, யான்-நான், கேட்கலாகாதோ-கேட்கத்தகாதா, தெரியவரு - அதிதற்கரிய, மறைப்பொருளை - வேதப்பொருளை-செவிப்புலத் தில்-ஈரோத்திரேந்திரியத்தினாலே-உற-பொருந்த, நான்காம் வருணமுடைய வர்-குத்திரர், கேட்கலாகாதவறேபோல்-கேட்கத்தகாதவிதம் போல்-என்று.

அம்மறைப் பொருளைக் கேட்டற்குச் குத்திரர்போல், இம்மறைப்பொரு ளைக் கேட்டற்கு யான் அனதிகாரியல்லேன்; அதிகாரியே: அதனை நன்றாகச் செல்லென்பது கருத்து. பின் மறைப்பொருள்-வதவாக்கியம்; அன்றி-வேத த்தினது அர்த்தமெனினுமாம்.

(க-து) அன்னமானது தமயந்தியே நீ சொன்ன இரகசியப்பொருளை யான் கேட்கலாகாதோவென்று சொல்லிற்று எ-ம். 86

மனமுறமோர்பொருளடைத லரியதோமனத்தாலு
நினைவரியபொருளினையு நிறையுடையோரடைகுவரார்
புனைவணிமேகலைதாங்கிப் புடையசன்றவகலல்குற்
சனியனையவந்திஞ்சொற் கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்.

இதனால் அப்பாருள் பெறத்தக்கரியதாகையாற் சொல்லுதற்கு நாணு கின்றேனெனின் அதற்குத்தரும் உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மண்மேகலை-இரத்தினமேகலையை, தாங்கி-சுமந்து, புடையகன்ற-புடைபார்த்த, அகல்-பரம்பையும், அல்குல்-அரை க்கீழிடத்தையும், கனியினைய-முக்கனிபோலும், அம்-அழகிய, தீ-மதுரம்பொ ருந்திய, சொல்-சொல்லையுமுடைய, கற்பகப்பூங்கொம்பன்னும்-கற்பகத்தின் மலர்க்கொம்புபோல்பவ ன், மனம்-மனத்தின் கண், உறும்-இருக்கின்ற, ஓர் பொருள்-ஒருபொருளை, அடைதல் - பெற்தல், அரியதா (கற்பகவாகும்பை யடைதல்போல்) அரியதோ (அரியதன்று) (அரியதென்றேன் சொல்லக்கூடா தெனின்) நிறை-டையோர்-யாகிகள், மனத்தாலும்-அம்மனத்தினாலும், நனை வரிய-நனைத்தற்கெட்டாத, பொருளினையும்-பாப்பிரமத்தையும், அடைகுவர்- பெறுவார்-எ-று.

மனமுறுமோர் பொருளடைதலரியதா வென்றதற்கு, அப்பாருள்கட் பொறிமுதலியவற்றிற்குப் புலனாகாதிருப்பினும் மனமொன்றற்காவதுபுலனு யிருக்கையால் உனக்கு அதனையடைதல் அரியதன்றென்பது கருத்து. ஆண வமலந்தடையா யுயிரைச்செறிந்துநிற்கையாற், சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய பாப்பிரமத்தை நனைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமையறிக. நிறை-அம்மனத்தைப் பொறிகளிற் செலுத்தாது சமாதியினிழுத்தல். நில்வென்முதனிலை நிறுவெ னப் பிறவினையாய்ப் பின்னர் நிறையெனத் தாழிற் பயராயிற்று. [மனத்திற் கெட்டாததையும் அடைவரென்னு மொரு பொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிக றியாயத்தினுலே மனத்திற் கெட்டிய பொருளையடைதல் சொல்லவேண்வெதி ல்லையென்ன மற்ருருபொருள் தோன்றலால், செய்யுட்பொருட் பேரணி யாம்.]

(க-து.) தமயத்தியே நனைத்ததையடைதல் அரிதன்றென் றன்னஞ்சொ ல்வியது எ-ம். 87

பொய்ம்மைமொழிபுகன்றறியேம் புகலமனமெண்ணுகினு
மெய்ம்மைபலதுரையாகா வேதநவில்பயிற்சியாற்
கெம்மைவருமுலைவாய்மை யுடையோரைக்குறித்துரைப்பி
னெம்மைமுதலெடுத்தாரைப்ப ரீற்கமலத்திறைமுண்ணும்,

[இதனால் இது பொய்சொல்வதென்று சொல்லாதிராதே யெனல்சொல் லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) கொம்மை-இளமைபொருந்திய, வரு-வளங்கின்ற, முலை-முலை களையுடையவளே, பொய்ம்மைமொழி-அசத்தியவார்த்தையை, புகன்றறியேம் சொல்லியறியேம், புகல (ஒரு சமயத்திலே) சொல்லுதற்கு, மனம்-மனமான து, எண்ணுகினும்-நனைத்தாலும், நா (எம்முடைய) நாக்களானவை, வெதம்- வேதத்தை, நவில-ஒதிவருகின்ற, பயிற்சியால்-பழக்கத்தினுலே, மெய்ம்மை

(மொழி) யலது-சத்தியவார்த்தையை யல்லாமல், உரையா-சொல்லாவாம், ஈர்ங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவிலுள்ள, இரைமுன்னும் நான் முக்கடவுண்முன்னும், வாய்மையுடையோரை - சத்தியத்தையுடையவரை, குறித்து-சுருதி, உரைப்பீன்-பேசின், எம்மை-எம்மையே, முதல்-முதலில், எடுத்து-குறித்து, உரைப்பர்-சொல்லுவார் எ-று.

தன்னினத்தையுந்தழிவிப் புகன்றறியேம் பொய்ம்மையென்றது. புகலமனமெண்ணுகினுமெனும், உம்மை-மனமுமப்படி எண்ணுகிறதில்லை யென்னும் பொருளைப் பயத்தலால், எதிர்மறை. சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறவேதத்தோடு பழகலால், நாவிற்கு அப்பழக்கக்குணம் விடாதென்க. “பழக்கங்கொடியதபார் பாதையினுங்கொழி. கிழிக்கும்பொலியைக்கிளரும்-விழித்துங், ஞருடர்க்கொளிர்பகையாக் கூசிக்கோல்போடா, ருளைப்பகுக்குமான்மா” என்பதனாலுமறிக. தேவிலோகத்துப் பரவையாதலின் வேதமோதுதற் குரித்தாயிற்றென்க. கமலத்திறைமுன்னு மென்னு மெச்சப் பாருளில்வந்த உயர்வுகிறப் பும்மையால். இந்திரன் முதலியோரிடத்து முரைப்பரென்பது தோன்றுதற்காண்க.

(க-து.) தமயந்தியே பொய்வார்த்தைகள்சொல்லி யறியோம். சொல்ல நினைக்கில் வேதப்பயிற்சியால் நாக்கள் எழாவாம் எ-ம். 88

பாட்டு வரிச்சரும்புமுரல் பங்கயமெல்லரும்பேய்ப்கு
மோட்டிளவெம்முலையெனக்கு முடியாதபொருளுளதொ
சூட்டி ரவின்மேற்கிடந்த தொடுகடன் ஞாலத்திடைநீ
வேட்டது கூறுதிகொணர்வல் விரைவினைனக்கூறிதலால்.

[இதனால் ஆனாய் நீ என்னசெய்யமாட்டுவாயெனின் அதற்குத்தரும் உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வரி-இரேகையையுடைய, சரும்பு-வண்டிகளானவை, பாட்டு-பாட்டை, முரல்-பாடப் பற்றிருக்கின்ற, பங்கயம்-தாமரையினது, மெல்லரும்பு-மெல்லியவரும்பை, எய்க்கு-நிகர்க்கின்ற, மோட்டிளவெம்-உயர்ச்சியும் இளமையும் விரும்பப்படுங்குணமும்பொருந்திய, முலை-முலைகையுடையவளே எனக்கு-என்னால், முடியாத-முடிவுபெறாத, பொருள்-காரியமானது, உளதோ (ஒன்) றிருக்கின்றதோ, சூட்டு-உச்சிக்கொண்டையையுடைய, அரவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மேல், கிடந்த-தங்கிய, தொடு-தோண்டப்பட்ட, கடல்-கடலாற் சூழப்பட்ட, ஞாலத்திடை-பூமியின்கண், வேட்டது (உன்னால்) விரும்பப்பட்டபொருளை, நீ-நீ, கூறுதி-சொல்லு, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், கொணர்வல் (யான் அத்தைக்) கொண்டு வருவேன், என-என்று, கூறியது (அன்னர்) தமயந்திக்குச் சொல்லியது எ-று.

சரும்பு முரலுதலைப் பங்கயவரும்பிற்கு அடையாக்கிது, மலரும் புவத்துப் பெரியவரும்பென்று தோன்றுதற்கென்க, எனக்கு முடியாதபொருளுள

தோவெனவே-அற்பமான பறவையென்று நினையாதே (சிறியவச்சாணி பெரிய தேரை நடத்துதல்போல்) எப்படிப்பட்ட பெரிய காரியத்தையு முடிக்கின்ற வல்லமை எனக்குண்டென்றதாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே-ஈ இச்சித்ததைச்சொல் வினாவிற்கொண்டு வருவேனென் மன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 89

மருவுபுரிநாம்'சைக்கு மாட கநல்யாழ்சைகேட்
டுருகினளன்பாலவேட்கை யுற்றனளென்றறி கில்லா
யரியபசுபொன்னிரத்த வாய்தூவிமடவானமே
தெருமரலுற்றேன்விழைவு செப்புமாறெவனென்றாள்.

[இதனால் வேட்டது கூறுதியின்றதற்குத் தரும் உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ஈ.) அரிய-பெறுதற்கரிய, பசம்பொன்-பசியபொன்னினது, நிறத்த-உருவமுள்ள, ஆய்-தேடித்தக்க, தூவி-இதருகனையுடைய, மடம்- இளமை பொருந்திய, அனமே-அன்னமே, மருவ-சேர்ந்த, புரி-வலிக்கட்டுகளையும், நரம்பு-தந்திகளை, இசைக்கும்-இசைவிக்கின்ற, மாடகம்-முறுக்காணிகளையும் உடைய, நல்யாழ்-நல்ல வீணையிசைபோல்கின்ற, இசை (என்) சொல்லை, கேட்டு (இவள்) கேட்டு, உருகினள்-மனங்குழைந்தவளாகி, அன்பால்-ஆசையினாலே, வேட்கை-ற்றனளென்று (அச்சொல்லையே) கேட்க வேண்டிதலுற்றாள் என்று (இன்னஞ் சிலேடையால்) உரகு-உளமுருக நின்ற, இன்-இனிமை பொருந்திய, நளன்பால்-நளனிடத்தே, வேட்கையுற்றனளென்று-ஆசையிடுக்தாளென்று, அறிகில்லாய்-அறியாயா, தெருமரலுற்றேன்-மனச்சுழற்சியையடைந்தநான், விழைவு-அவ்வாசையை, செப்புமாறு (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும்விதம், எவன்-யாது, என்றாள்-என்று சொல்லினாள் (தமயந்தி) எ-ம்.

வீணையிசைபோல்கின்ற என்சொல்லை இவள்கேட்டு மனங்குழைந்தவளாகி ஆசையினால் இன்னு மச்சொல்லைய கேட்கவேண்டுகிறாளென்றறியாயாவெனலால், உன்சொல் கேட்டுந்தோறுஞ் செவிக்கின்பஞ் செய்தலால், நான் இன்னும் அதனையே கேட்கவேண்டுகின்றேனல்லது, பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொருளிலே வேட்கை-பெறல்வேண்டிதல். வீணையிசைபோலு மென்சொல்லை இவள் கேட்டு உளமுருகநின்ற வினிமைபொருந்திய நளனிடத்தே விருப்பமுற்றாளென்றறியாயாவெனலால், உன் சொல்லினாலே நளனிடைய குணங்களை நன்றாகவறிந்து அவனிடத்தே விருப்பமுற்றேன் என்றாளென்பதாயிற்று இப்பொருளில் தமயந்தியை வினைமுதலாகவுடைய-உருகென் வினைத்தொகை-நளனென்பெயர்கொண்டு முடிந்தது. உற்றேனென்றது. வினையாலணையும்பெயர்.

((க-து.) அன்னமே-இசைகேட்டுருகினளன்பாலாசையுற்றனளென்றறியாயா எ-ம். 90

வேட்கைதனது தத்தடக்கி மெய்நாணம் மறைத்திகலும்
வாட்படைபோ நெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற் பொருடேர்
நாட்கமலவள்ளவாய் நறும்போதிலமர்செய்ய [ந்து
தாட்பவளக்கடிக்கைவாய் மடவன்னஞ்சாற்றுமால்.

[இதனால் அன்னம் பேசத் தோடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நான்-அன்றுபூத்த, கமலம்-தாமரையினது, வள்ளம்-கின்னம் போலும், வாய்-வாயையுடைய, நறும்-பாதி-நல்ல மலரில், அமர்வாசஞ் செய்கின்ற, செய்ய-சிவப்புநிறம்பொருந்திய, தான்-அடிகளையும், பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டம்போலும், வாய்-வாயையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, இகலும்-போர்செய்தற்குரிய, வாட்படை போல்-வாளாயுதம்போலும், நெடுங்கண்ணாள்-நெடிய கண்களையுடையவள் வேட்கை (நளன்மேலுண்டாகிய) வாசையை, தனது-தன்னுடைய, உளத்து-மனத்தின்கண், அடக்கி-வெளிப்படாமல்வைத்து, நாணல்-வெட்கத்தினால், மெய்-அவ்வாசைகொள்ளப்பட்டபொருளை, மறைத்து (சிலேடையால்) மறைத்து வழங்கிய-சொல்லிய, சொற்பொருள்-வாக்கியார்த்தத்தை, தேர்த்து-அறிந்து, சாற்றும்-சொல்லும் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனிடத் திச்சைவைத்து மறைபொருளாகச் சான்ற சொல்லையறிந் தன்னஞ் சொல்லும் எ-ம். 91

தருவின்றுங்கொழுநனையார் தருகென்பாரென்றதுஞ்சீர்
மருவுபுரிநரம்பிசைக்கு மாடகநல்லியாழிசைகேட்
டுகினைளன்பால்வீட்கை புற்றனளென்றுரைத்ததும்தான்
கருதினனாற்பலகலையும் கற்றுணர்ந்ததெளிவினாப்.

[இதனால் என்னாலே மறைத்துச் சொல்லப்பட்ட பொருளையறிந்திலையா வென்பாயாயின், அறிந்துளெனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தருவின் - கற்பகதருவினது, நறும் - வாசனை பொருந்திய, கொழுநனை - செழிவரும்பை, யார்-எவர், தருகென்பார் - தருகுவென்று சொல்லுவார், என்றதும் - என்று சொன்னதும், மருவு - பொருந்திய, புரி வரிக்கடிகளையும். நரம்பு-தந்திகளை, இசைக்கும்-இசைவிக்கின்ற, மாடகம்-முறுக்காணிகளையுமுடைய, நல்-நல்ல, யாழ்-வீணையின், இசைகேட்டு-இசையைக்கேட்டு, உருகினளன்பால் - ஆசையால் நெங்குழைந்தவளாகி, வேட்கை-ஆசை, உற்றனளென்று - அடைந்தனளென்று, உரைத்ததும்-சொன்னதும், யான் - நான், பலகலை-மபலவகை நூல்களையும், கற்றுணர்ந்த-கற்று (அவற்றின் பொருளை யறிந்த, தெளிவினால்-தெளிவைக்கொண்டி, கருதினன் (நனைத்தறித்துக் சொல்லப் பட்டவை யென்று) அறிந்தேன் எ-று,

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைகளென்பது - இசையச்சம். கருதல்-அங்கே அறுதற்பொருளைப் பயந்துநின்றது. பலகலை-வியாகரணம்-தருக்கம்-முதலியன.

(க-து.) தமயந்தியே-நீ சிலேடையாகச் சொன்னதையானறிந்தேன் என்றனனஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 92

மறங்கிளருமதர்நெடுங்கட் கன்னியர்தமனமொன்றிற்
செறிந்துமுடன்புரியுமெனத் தெளிவுடையோர்செப்புதலா
னறுந்துணரொண்சில்லோதி நயப்புறுநிக்குறிப்புரைக
ளறிந்துமறியேன்போல் வைபுறவுற்றிருந்தனன்பான்.

[இதனால் 'இருவிசம்பிற் றருவினறுங் கொழுநனை' என்றும் 'யாழிசை கேட்டருகினனன்பால் வேட்கையுற்றனன்' என்றும் கூறிய வாக்கியங்களின் பொருளை நீ யறிந்திருந்தால், அறியாய்போற் சொல்லியதற்குக் காரணம் யாதெனின் அதனை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) நறுந்துணர்-நறியமலர்களையும், ஒண்சில்-ஒள்ளிய பொன்வட்ட தகட்டணியையுமணிந்து, ஒதி-கூத்தலையுடையவன், மறம் - காலத்தொழிலால், கிளரும்-விளங்காநின்ற, மதர்-மதர்ந்து, நெடி-நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, கன்னியர்-கன்னியர்களின், மனம் - மனங்களானவை, ஒன்றில் ஒரு பொருளில், செறிந்தும்-அழுந்தியும், உடன்-விரைவில், பிரியுமென (அந்நிலையில்) நீக்குமென்று, தெளிவுடையோர்-அறிவுடையோர், செப்புதலால்-சொல்லுதலினாலே, நயப்புறு - விரும்பப்படுகின்ற, நின்-உன்னுடைய, குறிப்புரைகள்-சுறிப்புச்சொற்களின் பொருளை, யான்-நான், அறிந்தும் - தெரிந்தும், அறியேன்போல-அறிந்திலேன்போல, ஐயுறவுற்று - சந்தேகமடைந்து, இருந்தனன்-இருந்தேன் எ-ம்.

மனமொன்றில் அழுந்துதல்-ஒருபொருளைப் பெறல்வேண்டுமென்று மிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல். தெளிவுடையோர் செப்புதல் "இனம்போன்றினமல்லார் கேண்மை மகளிர், மனம்போல வேறுபடும்." என்பதனால். கன்னியர்மன மொன்றிலழுந்தியும் உடனே நீக்குமெனச் சொல்லுதலாலே. உன் மனமும் நளனிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ்சிறிதுபொழுதிலே விட்டுநீங்கும் ஆதலால்; உனது நிச்சயம் அறியப்படாமைப்பற்றி அறியேன்போலச் சந்தேகித்திருந்தேனென்றதாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே - பெண்கள் மனங்கள் விரைவிற்பிரியுமென அறியுனோர் சொல்லுதலால், உன் குறிப்புச்சொற்களை நானறிந்தும் அறியாதுபோலச் சந்தேகித்தேன் என்றது அன்னம் எ-ம்.

உலகமெல்லாம்பொதுநீக்கி யோராழிதனையுருட்டி
யவகிண்புகழ்ப்படாம்போர்த்த வரசர்பிரான்றிருமுன்னர்

மலர்பொதுஞ்சில்லோதி யையுற்றும் -நாணம்
சிலமொழிசொற்றனளென்னாச் செப்புவதுஞ்சீர்மைத்தோ.

[இதனால் அன்றியும் நான் அரசர்க்கரசனாயிருக்கையால் அவனுக்கு நிச்சயமில்லாத செய்தியைச் சொல்லலாகாதெனல் சொப்புகின்றது.]

(இ-ஈ.) உலகமெலாம்-பூமிமுழுதையும், பொது (பலவரசர்க்கும்)பொதுமையினின்று, நீக்கி-நீங்குவித்து, ஓராழிதனை-ஒரு சக்கரத்தை, உருட்டி-செய்து, அலகில்-அளவில்லாத, புகழ்-புகழாகிய, படாம்-ஆடையை, பார்த்த (அந்த பூமியின்மேற்) போர்த்தல்செய்த, அரசர்பிரான் - ராஜாதிராஜனது, திருமுன்னர் - சந்திரானத்தில், மலர்-மலர்கள், பொதுள் நெருங்கப்பெற்ற, அம்-அழகிய, சில்-பொன்வட்டத் தகட்டணியணிந்த, ஒதி - கூந்தலையுடையவள், ஐயுற்று-சந்தேகித்து, மடம்-அறியாமையோடுகூடிய, நாணல்-வெட்கத்தினாலே, சிலமொழி (உன்னைக்குறித்துச்) சில சொற்களை, சொற்றனளென்னா-சொல்லிளுளென்று, செப்புவதும் - சொல்லுவதும், சீர்மைத்தோ - சிறப்புடைத்தாமோ என்று.

“வேற்றுமைவழி ரோடல்வழியன்றியு, மல்விருவழியு மடங்கும் பொதுவழி, யம் மூன்றுள்ளே யடங்காவழியு, மென்காண்கொன்றே யியம்புவர் சந்தி.” இவ்விதியால், உலகம்-பேடு-தெய்வம்-அலி-இவற்றிற்குச் சொற்பொருட்களைபால் தொடுக்கிற் சிறப்பும்ன்று பொதுவும்ன்று, அடங்கா வழியென்க. எலாம்மன்பது-எஞ்சாப்பொருளில் வந்தது; மேனியெலாம் பசுலையாயிற்றென்பதிற்போல். ஆணையைச் சக்கரமாகச் சொல்வது கெய்ன் வழக்கு. புகழ்ப்படாம் போர்த்தவெனவே, அவன் புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்றதென்றதாயிற்று. பெண்களுக்கு விவாகமளவுத் தகப்பனுடைமையாயிருக்கவென்தெலிற், கருத்தின்படி முடியுமோ முடியாதோவென்று சந்தேகித்தல். சீர்மைத்தோவெனவே, ஐயம்-மடம்-நாணம்-சொற்குறைவு - இவற்று ளொன்றே சொல்லுதற்குத் தடையாமெனின்; இந்நான்குஞ் சேர்ந்த இக்காரியத்தை நானதனால்வரும் பழிக்கஞ்சாது எப்பாச் சொல்லமாட்டவேனென்றதாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே-நளராஜன் திருக்கொடுவின்முன்னே யான்போய், அரசனே உன்னைக்குறித்துத் தமயந்தி வெட்கத்தாற் சில சொற்கள் சொன்னாள் என்று சொல்லுவது சிறப்பாகுமோ என்றன்னஞ்சொல்லிற்று எ-ம்.

கந்தகுகும்புரிக்கோட்டுக்கழைகளிரிங்கடாயாளை
மந்தரத்தாற்பகைக்கடலை மதித்தடையும்வயவேந்தன்
சுந்தையைநின்பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத்திருவேயுள்
றந்தைபிறற்கனிதிடினென் வாய்மைதவறாகாதோ.

[அப்படிதான் சொல்லினாற் குற்றம் யாதெனின் அதற்குத்தரும் உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) உன்னமுதம் - தெள்ளிய பாற்கடலிற் பிரந்த, திருவ-திருமா தே, கந்துகட்டுத்திறைய, அ-ஒடிக்கின்ற, கிம்புரி - பூணையணிந்த, கோட்டு-கொம்புகளை யுடைய, கழை-கரும்புகளை, சுளியும் - முறிக்கின்ற, கடாயானை-மத யானையாகிய, மந்தரத்தால் - மந்தரகிரியினாலே, பகை - பகைவரது, கடலை (சேனையாகிய) பாற்கடலை, மதித்து - கடைத்து, அடையும் - அடையப் பட்ட, வயம் - வெற்றித் (திருவை) யுடைய, வேந்தன் - நளராஜனது சிந்தையை - மனத்தை, நன்பால் - உன்னிடத்தே, பிணிப்பின் (யான்) கட்டிவைத்தால், உன் - உன்னுடைய, தந்தை - தகப்பனானவன், பிறற்கு - மற்றொருவனுக்கு, அளித்திடின (உன்னைக்) கொடுப்பவனையானால், என்-என்று, வாய்மை-வாய்ச்சொல்லின் தன்மையானது, தவறாகாதோ-வழுவா காதோ என்று.

பகை என்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று. பகைக்கடலோடு ஆரோ பித்தற் கிடமாகிய சேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக்கப்படு பொருளாகிய திரு வும், வருவித்தக் கூட்டப்பட்டன. நளனுக்குன்மே லாசைபிறத்த லெளிதன் றென்பது தோன்ற, இப்படிப்பட்ட வெற்றிச்சிறப்பை யடையாக்கியது. உன் னைக்குறித்துப் பலவாறு புகழ்ந்தன்றி அவன் மனத்தை யுன்னிடத்தே திருப் புதல் கூடாதுதன்பதுபடப், பிணிப்பினென்றது. அரசன் மனத்தை யுன்னிட த்தே திருப்பியின்பு உன் தந்தையார்பிறமுநேருமாயின் நம்பவைத்து மோ சஞ்செய்தவனாவே னென்பது தோன்ற, என் வாய்மைதவறாகாதோ வென் றது. சந்தேகத்திற் கிடமில்லாத பொருளாயே சொல்லல்வேண்டமென்பது மருத்து. [யானைமுதலியவற்றிலே மந்தரமுதலியவற்றை யாரோபித்தலால், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியே-நான் மனதை யான் உன்னிடத்தில் வசப்படுத்தி வைத்தால், உன் பிதா உன்னைப் பிறருக்குக் கொடுத்துவிட்டால் என்சொற் பழுதாமென் தன்னஞ் சொல்லிற்று-எ-ம்.

95

என்னுளத்திலேயுறல்போல் யார்க்களிப்பான் தந்தையென
வுன்னுளத்துமைமுள தாதலா லிஃதொழிக
பின்னரெவையுரைத்திடினு முடிப்பெனப்பேரெழில்கூ
ரன்னமடவர லுள்ள மறியுமாறுரைத்ததுவே.

[இதனால் அது சந்தேகத்திற் கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என்பிரதிக்க கிணை வருவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) பேரெழில்-பெரியவழகினால், கூர்-மிகுந்த, அன்னம்-அன்னப் பறவையானது, என்னுளத்தில்-எனது மனத்தில், ஐயுறல்போல்-சந்தேகமிரு த்தல்போல், தந்தை - தகப்பனானவன், யார்க்கு - யாருக்கு, அளிப்பானென- கொடுப்பானாவென்று, உன்-உளத்தும் - உன்னு மனத்திலும், ஐயம்-சந்தேக மானது, உள்து-இருக்கின்றது, ஆதலால்-ஆகையினாலே, இஃது-இக்காரியம்,

ஒழிக-நீங்கக்கடவது, பின்னர்-அதுவன்றி, எவை-எந்தக்காரியங்களை, உரைத் திடினும் (நீ எனக்குச்) சொன்னாலும், முடிப்பலென (யான்) முடிப்பேனென்று, மடவால்-தமயந்தியுனது, உள்ளம்-கருத்தை, அறியுமாறு-உணரும்படியாக, உரைத்த-சொல்லிற்று என்று.

“விடம்பேகாலந் திசையோடான்மா, மனமெனு மைந்து நிலைப்பாரு ளாங்கண், முன்னையநான் து நிறைபடையவ்வே” இவ்விதியால்-மனம்நிலையுள்ள பொருளாம் யார்க்களிப்பானே வென்னும் ஓகாரந் தொக்குவந்தது. உனக்கே சந்தேகத்திற் கிடமாகிய லிக்காரியத்தி லென்னைத் தூண்டிதல் நன்றன் றென்பது தோன்ற, இஃதொழிக் டெவன்றது. இஃதொன்றுநீங்கலாக வேறாயுள்ளவற்றை யுனக்கு முடிப்பெனென்றது, எவையுமெனப் பன்மையாற் கூறியது.

(க-து.) தமயந்திய-என் மனத்திற் சந்தேகமிருக்கிறபொல உன்மனதி லுஞ் சந்தேகமிருக்கிறது. இதுநீங்க வேறுகாரிய மிருந்தாற் சொல்முடிப் பேன் என் றன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 96

மன்னிமனஞ்சூழ்கிடந்த நானென்னுங்கடியரண
மனன்மொழியெனும்படைகள் வழங்குதலுமறிந்ததான்
முன்னியுளந்தனிற்சிறிது முறுவலித்துமுகங்கோட்டி
யின்னமுதமுகுவதுபோல் வெளிப்படையினியம்புவாள்.

[இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) கன்னி-தமயந்தியானவள், மனம் - மனத்தை, சூழ்கிடந்த-சூழ்ந் துகிடந்த, நானென்னும்-நாணமென்கின்ற, கடி-காவலாகிய, அரணம்-மதி லானது, அன்னம்-அன்னத்தினது, மொழியெனும்-சொற்களென்கிற, படைகள்-ஆயுதங்கள், வழங்குதலும்-மேற்சென்றவளவில, அழிந்ததால்-கட்டமை பால், சிறிது-சிறிதுபொழுது, உளந்தனில் (தன்)மனத்திலே, முன்னி-ஆலோசித்து, முறுவலித்து-சிரித்து, முகங்கோட்டி-முகங்கலிழ்த்து. இன்னமுதம்-இனியவமிர்த்தத்தை, உகுவதுபோல்-சொரிவதுபோல், வெளிப்படையின்-வெளிப்படையினாலே, இயம்புவாள்-சொல்லுவாள் என்று.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்துநின்றலால், நானென்னுங் கடியரண மெனப்பட்டது. முன்னுதல் - அதிரகசியமாகிய லிக்கருத்தை யெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென் றாலோசித்தல். நாணமழியினும் அதன் பழக்கவாசனை சிறிது நீர்கையாற், சிரிப்பும்-முகங்கோட்டிலும்-உண்டாயின. [நாணமுதலியவற்றிலே அரணமுதலியவற்றை யாரோபித்ததால் உருவாகவணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவள் வெளிப்படையாகச் சொல்லுவாள் எ-ம். 97

விரையுயிர்க்குந்தாமரைக்கு வெப்பவெணுஞ்சேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநான்மலர்க்கு மாமதியுமல்லாம
லுறைபெறுநற்றலைவர்பிற ருளர்கொல்லோ பொலன்னை நறைய
வரசமடவனமெனையு மன்னளாபெண்ணுதியால்.

[இதனால் நளனேதனக்குத் தலைவி என்று நிச்சயமுறுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) பொலன்-பொன்மயமாகிய, சிறைய-சிறைகளையுடைய, மடம்-
இளமைபொருந்திய, அரசவன்-அரசவன்னம், விரை-வாசனையை, உயிர்க்
கும்-வீசுகின்ற, தாமரைக்கு-தாமரைப்பூவிற்கு, வெப்பவனும்-சூரியனும், சே
தாம்பல்-சேவல்லியினது, மரு-வாசனையை, உயிர்க்கும்-வீசுகின்ற, நாள்-
பருவமுள்ள, மலர்க்கு-பூவிற்கு, மாமதியும்-பெரியசந்திரனும், அல்லாமல்-அன்
றி, பிறர்-அன்னியர்களாகிய, உரைபெறு-புகழ்பெற்ற, நற்றலைவர்-நல்லநாய
கர், உளர்கொல்லோ-இருக்கின்றாரோவில்லை, என்-என்னையும், அன்ன
ளாய்-அப்படிப்பட்டவளாய், எண்ணுதி (நளனன்றி நாயகனில்லையென்) றெ
ண்ணக்கடவாய் என்று.

(க-து.) அன்னமே தாமரைக்குச் சூரியனும் அல்லிக் குச்சந்திரனும் அன்றி
வேறநாயகனில்லாதுபோல, எனக்கு நளனையன்றி நாயகனில்லை யென் றெ
ண்ணக்கடவாய் என்றால் எ-ம்.

98

ஐயமுறே நளன்பார்பி லணியலணி குவனன்றி
மையல்புரிவேல்வரி னு மன்றலந்தார்குட்டிவனே
நெய்யொழுதுவெற்றதை பிறர்கனிப்பநேர்குவனேல்
வெய்யதழற்புகுந்தாவி விட்டுனுறைநிறுத்துவனல்.

[இதனால் விபரீதம்-பிரமாதம்-சாதனக்குறைபாடு-வஞ்சகவிருப்பு-இவற்று
ளொன்றும் பிறனைத் தான் கணவனாகக் கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித்
தன் பிதாவினும் அது முடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ஊ.) ஐயமுறேல் (அன்னமே) சந்தேகப்படாதே, நளன்-நளராஜனது,
மார்பில்-மார்பின்கண், அணியல்-மாலையை, அண்குவனன்றி-குடுவனல்லா
மல், மையல்புரி-மயக்கத்தைச் செய்கின்ற, வேன்-மனமதனவன், வரினும்-
வந்தானுயினும், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, தாள்-மாலையை,
குட்டுவனே (யான்) குட்டுவேனே, நெய்-நெய்யானது, ஒழுகு-ஒழுக்கப்பெற்ற,
வேல்-வேலையுடைய, தாதை (என்) தகப்பனவன், பிறற்கு-மற்றொருவனு
க்கு, அளிப்ப (என்னைக்) கொடுக்க நேர்குவ னல்-உடம்பு வானுயின், வெய்ய
தழல்-வெப்பம் பொருந்திய நருப்பினுள், புகுந்து-முழுகி, ஆவிவிட்டு-உயிரை
விட்டு, உன்-உனது, உரை-சொல்லை, நிறுத்துவன் (நளனிடத்தில்) நிற்பெறு
விப்பேன் என்று.

மூன்றுலகத்தினும் அழகாற்சிறந்த மன்மதனை யாழிக்கவே, மற்றையாடவர்களை யு மொழித்ததாயிற்று. வெப்பதழற்புதந்தாவிவிட்டென்றதனால், கொடுந்துயர்வினைக்கு மரணமே நன்குநையன்றி மற்றொருவினை மணத்தலினும் இணிதென்றதாயிற்று. அரசனுக்குத் தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற் சொல்லப்படுஞ் சொல்லை, உன்னுரையென்றான்.

(க-து.) அன்னமே-யான் நளனுக்க மாலையிடுவேன். என்பிதா பிறனுக் கொன்னைக்கொடுக்க வுடம்பட்டால் அக்கிணியுள் வீழ்ந்திறந் துன்சொல்லை நிலைபுறுத்துவேன் என்றான் தமயந்தி எ-ம். 99

ஊழியல்பிறிறல்வேந்தை வேட்டுள்ளமுருகுமெனை
வாழிமடவனம்கூட்ட லரிதென்னைமதித்திடேல்
கேழ்கிளர்தாமரையின்முகை கிளரொளித்தண்கோர்வலரா
தேழ்பரித்தேரவர்க்காணி னலர்ந்திடுதலியல்பன்றே.

[இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடம்-இளமைபொருந்திய, அனம்-அன்னமே, வாழி-வாழ்க்கடவாய், ஊழ்-விதியினது, இயல்பின்-சம்பந்தத்தினால், திறல்-வலிமையுள்ள, வேந்தை-நளராஜனை, வேட்டு-விரும்பி, உள்ளமுருகும்-மனமுருகா நின்ற, எனை-என்னை, கூட்டல்-அவனுக்கு மனைவியாக்குதல், அரிது(ன்)னக்குப்பரிது, என்ன-என்று, மதித்திடேல்-நனைத்திடாதே, கேழ்-நிறத்தினால், கிளர்-விளங்காநின்ற, தாமரையின்-தாமரையினது, முகை-அருமபுக்கு, கிளர்-விளங்காநின்ற, ஒளித்தண்கோற்கு-சீதள கிரணத்தை, டைய சந்திரனால், அலராது-மலராமல், ஏழ்பரித்தேரவன்-சூரியனை, காணின்-கண்டால், அலர்ந்திடுதல்-மலர்தல், இயல்பன்றே-சபாவமன்றே எ-று.

வாழியவென்னும் வியங்காளினீற்றின் யகரவுயிர் மெய்கெட்டு வாழியென நின்றது. என்னை மதித்திடேலெனவே, இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ என்னை இனிச் சோதித்தல் அரைபட்டமாவையரைத்தல் போலுமாம்; ஆதலால் கூட்டுதற்கு வேண்டிமுயற்சி செய்யென்றதாயிற்று. தாமரையைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட உபமான வாக்கியத்தால், எப்படி தாமரையரும்பு சூரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தை யுடையது யிருந்தாலுஞ் சந்திரனை விரும்புகிறதில்லையோ; அப்படியே நான் நளனையன்றிக்குணமுடையவனெருவ னில்லாதிருக்கவுந், தனது நிச்சயத்தை நம்புவித்தற்கு இங்ஙனங் கூறினான். “ஊழியஞ்செய் திறம்பேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனை, வாழிமடவனம்கூட்டலரிதென்னை” என்று பாடமோதி; தனக்கு நானாழியக்காரியாம் பதத்தைப்பெற விரும்பும்படியிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நளனுக்கு மனைவியாம்பதம் எனக்குக் கிடைத்தால் அது எப்படிப்பட்ட பெரும்பேராயிராதென்னும் பொருள்பட, இதன் முதலுன் முடிப்பிற் கொக்க-உரை கூறுவாருமுள். [தாமரைச் செய்தியாகிய அல்பாருளினொப்புமையின்சம்பந்தத்தால்தமயந்தி

செய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றுதலால், ஒப்புமைப் புனைவிலி புகழ்ச்சி மணியாம்.

(க. து.) அன்னமே-விதியின் சம்பந்தத்தினாலே நளனை யிச்சித்து மன முருசுமென்னை அந்த நளனோடு கூட்டிவித்தல் உனக்குப் பெரியகாரியமல்ல வென்று சொன்னான் எ-ம். 100

வாட்டிற்சேர்வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென்முலைநினைப்பக்
கூட்டுதியேலுயிர்வாழ்வல் கூட்டாயேலுலகறிய
முட்டமுலிற்புகுந்தாவி முடித்திடுவிலொலிகெழுசெஞ்
சூட்டுமடவனமவற்று னென்செய்வான்றுணிந்தனையால்.

[இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது நிச்சயத்தை வினாவுதல் சொல்லப்பெற்றது.]

(இ-அ.) ஒளிகெழு-காந்திபொருந்திய, செஞ்சூட்டு-செய்ய வுச்சிக்கொண் டையைபுடைய, மடம்-இளமைபெருந்திய, அனம்-அன்னமே, வாள்-வாளி னது, திறல்-போரிலாலே, சேர்-சேர்த்த, வயம்-வெற்றிபொருந்திய, வேந்தின்- நளராஜனுடைய, மணி-அழகிய, புயத்து-தோள்களிடத்து, என்-என்னுடைய, முலை-முலைகளானவை, நினைப்ப-அழுந்தும்படியாக, கூட்டுதியேல் (என்னை அவனோ) சேர்ப்பாயானால், உயிர்வாழ்வல்-உயிர்வைத்திருப்பேன், கூட்டா யேல்-சேர்க்காயானால், உலகறிய-உலகத்தாரறிய, மூட்டு-மூடப்பட்ட, அமுலில்- நெருப்பினுள், புகுந்த-முழுகி, ஆவி-உயிரை, முடித்திடுவல்-விட்டுவிடுவேன், இவற்றுள் (கூட்டலுங் கூட்டாமையுமாகிய) இவ்விண்ணுள், என்செய் வான்-எதுசெய்யும்படியாக, துணிந்தனை (?) நிச்சயத்தாய் எ-று.

கூட்டுதியே லுயிர் வாழ்வென்றும் - கூட்டாயே லுலகறிய மூட்ட முலிற்புகுந்தாவி முடித்திடுவென்றும் கூறுதலாலே, கூட்டிப் பிழைப்பிக் கவும்-கூட்டாமலிறப்பிக்கவும் - வல்லமை உனக்குண்டாயிருத்தலால், உன் னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிற வென்னைப் பிழைப்பித்தாற் புகழும் புண் ணியமும் உண்டாமென்றும், அது செய்யாயாகிற் பழியும் பாவமுண்டா மென்றும் குறிப்பித்தவாறாயிற்று. தனது தீப்பாய்தலை யாவரும் புகழ்தற் பொருட்டுத் தன்னுத்தம் சிந்தையை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பது பற்றி, உலகறியவென்றும்.

(க-து.) அன்னமே-ஈ என்னை நளனோடு சேர்த்தால் உயிர்வைத்திருப்பே ன்-சேர்க்காவிட்டால் உயிரை விட்டுவிடுவேன் என்றான் எ-ம். 101

உயிருதவிசெய்தவர்க்கொன்றுற்றக்காலு னார்வுடையோர்
செயிரறுதம்முயிரளித்துச் செய்நன்றிக்கடன்கழிப்பார்
மயர்வறவென்னுயிரினுஞ்சீர் வாய்த்தளன்றனைபளிப்பி
னயர்வருமோதிமமதற்குக் கைம்மாறேதறிகிலன்யான்.

[இதனால் அக்கூட்டலுடையின் பெருமைகூறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அயர்வறு (மனச்) சோர்வற்ற, ஒதிமம்-அன்னமே, உணர்வுடையோர்-அறிவுடையோர், உயிருதவிசெய்தவர்க்கு (ஆபத்துவந்தபோது தம்) முயிரைக் காப்பாற்றினவர்க்கு, ஒன்று-ஓராபத்து, உற்றக்கால்-வந்ததாயின், செயிரறு-குற்றமற்ற, தம்-தம்முடைய, உயிர்-உயிரை, அளித்து-கொடுத்து, செய் (அவரார்) செய்யப்பட்ட, நன்றி-உபகாரமாகிய, கடன்-கடனை, கழிப்பார்-தீர்ப்பார், மயர்வு-மயக்கமானது, அற-நீங்க, என்-எனது, உயிரினும்-உயிரைக்காட்டிலும், சீர்வாய்ந்த-சிறப்புப்பொருந்திய, நளன்னை - நளராஜனை, அளிப்பின்-காடுப்பாயானால், அதற்கு-அவ்வுபகாரத்திற்கு, கைம்மாறு-எதிருபகாரம், எது-யாது, யான்-நான், அறிகிலன் (அதனை) யறியேன் என்று-

யாது அறியேனெனவே, இல்லையென்றதாயிற்று. கடன்கழிப்பாரென உலகத்தின்மேல்வைத்துக் கூறிலும், நீ யெனக்கு உயிருதவிசெய்யின் உன் பொருட்டென் னுயிரைக்கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்ப்பேன் என்பதே கருத்தாகக்கொள்க. அதற்குக் கைம்மாறேதற்கிலன் யான் என்றதற்கு உயிர்க்குயிரே ஈடாமாதலின், என்னுயிரின் மேற்பட்ட நளனுக்கீடாக நளனிற் கீழ்ப்பட்ட வென்னுயிரைக் கொடுத்து அக்கடனைத் தீர்க்கக்கூடாமைவால், நீ அவனை யெனக்குக்கொடுத்து என்னை உனக்கு இனி யென்றன்றைக்குந் தீர்க்கமாட்டாத கடன்பட்டவளாக்கென்பது கருத்து.

(க-து.) அன்னமே-உயிர்க்குதவி செய்தவர்க்கு உயிர்க்குதவி செய்வார்கள் உணர்வுடையவர்கள். என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நளனை நீ எனக்குக்கொடுத்தால் உனக்கென்ன பிரதி உபகாரஞ்செய்வேன் என்றான் எ-ம். 102

கைம்மாறுநினக்காற்ற லரிதெனினுங்கனிப்பினுளஞ்
செம்மாந்துன்செயிரறுசீ ரோவாதுசெப்புவல்யா
னெம்மாவியிந்துபடா திருக்குங்கொல்லிரைவினிற்போய்த்
தெம்மாறுசுடர்வேலான் நிருவருள்பெற்றிடாயெனினே.

[இதனால் ஈழல்லாத வுதவி செய்தலாற் பயன் யாதெனின், அதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கைம்மாறு-பிரதியுபகாரத்தை, நினக்கு-உனக்கு, ஆற்றல்-செய்தல், அரிதெனினும்-இல்லையாயினும், கனிப்பின்-மகிழ்ச்சியினாலே, உன்-உள்ளத்தில், செம்மாந்து-இறுமாந்தும், உன்-உனது, செயிரறு-குற்றமற்ற, சீர்-குணத்தை, ஓவாது - இடைவிடாமல், யான்-நான், செப்புவல் - சொல்லுவேன் (ஆனால் அதை நன்றாகவாலேசித்து விரையாமற் செய்வேனென் பாயாயின்) விரைவியில்-சீக்கிரத்தில், போய்-சென்று, தெம்-பகைவரும், மாறு (நட்டினராய்) வேறுபடுத்தற்குக் காரணமாகிய, சுடர்-ஒளிபொருந்திய, வேலான்-வேலையுடையவனது, திரு-அழகிய, அருள்-அருளை, பொற்றிடாயெனின்-பெருமூயா

யின், எம்-எம்முடைய, ஆவி-உயிர்களானவை, இறந்துபடாது-நீங்கிப்போகாமல், இருக்குங்கொல்-இருக்குமே என்று.

ஈழில்லாத உபகாரத்தைச் செய்யுஞ் சீராதலாம், செயிரறு சீரென்றான். உன் செயிரறு கீரோவாது செப்புவுலெனவே, என்னாலே யுலகத்திலே பெரும்புக முண்டாதலாலே யுனக்குப் பயனென்றதாயிற்று. அன்றியும் “எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லே, செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு” என்றிருக்கையால், பின்னேதான் செய்யக்கடவதாகிய நன்றி பாராட்டலேக்காட்டித் தான் அவ்வுபகாரத்துக்குப் பாத்திரமாயிருக்கையைக் குறிப்பித்தவாறாயிற்று- தானிறக்கும்போது அது பொருது தாயார் பாங்கியரும் இறப்பென்பது கருதி அவரையுந் தழவி எம்மாலியெனப் பன்மையாற் கூறினான். பகைமைப்பொருளை யுணர்த்துத் தெவ்வென்பதின் வகரமெய் வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகரமெய்யாயிற்று. “தூங்குக தூங்கிச் செயற்பாலது உங்கற்க, தூங்காது செய்யும்வினை.” என்றிருக்கையால், விரைந்து செய்யத்தகுவதாகிய இக்காரிய முயற்சியில் ஆயிசியஞ் செய்யாதே யென்னுங்கருத்தால், விரைவினிற்போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் எம்மாலி இறந்துபடாதிருக்குங்கொல்-என்றான்.

(க-து.) அன்னமே-நானுனக்குப் பிரதி பகாரஞ் செய்தலாகின்றனலும் உன் புகழ்ச்சியை இடைவிடாது சொல்லுவேன். நீ விரைவிற்போய் நளனருளைப் பெருவிடில் எங்களுயிர்களிருக்குமோ என்றான் எ-ம். 103

என்குறைநீவயவேந்தற் கியம்புதியேல்வடங்கிடந்து
பொன்பிதிர்மின்சுணங்காரந்த பொம்மலிளமுலையினர்பா
லன்புறநல்லமயமதி லறைபற்கவறைகுதியே
னன்குறைதீங்காமவர்பா னயப்பிற்றதன்மையினால்.

[இதுமுதல் நான் குபாட்டுகளால் பின்பு அன்னஞ் செய்யத்தகுமவற்றையறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்-எனது, குறை-குறையை, நீ-நீ, வயம்-வெற்றியையுடைய, வேந்தற்கு-நளராஜனுக்கு, இயம்புதியேல்-சொல்வாயாயின், வடம்-முத்துவடமானது, கிடந்து தங்கப்பெற்று, பொன்பிதிர்-பொன்பொடிபோல், மின்-விளங்குகின்ற, சுணங்கு-தேமலால், ஆர்த்த-நிறைந்த பொம்பல், பொலிவும், இள-இளமையும் பொருந்திய, முலையினர்பால் - முலையினரிடத்து, அன்புறு-அன்புபற்றிருக்கின்ற, நல்லமயமதில் - நல்லசமயத்தில், அறையற்க (அதனைச்) சொல்லாதே, அறைகுதியேல்-அப்போது சொல்வையேயானால், அவர்பால்-அவரிடத்தே, நயப்புற-இன்பமுற்ற, தன்மையினால் - குணத்தினாலே, நன்குறை (உனது) நல்லசொல்லும், தீங்காம் (அவனுக்குக்) குற்றமுள்ளதாகும் என்று.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள். “பொம்மலே பொலுவும்சோறும்” என்பதனாலறிக. எப்படி நீரைக்குடித்து அதனாலே திர்ப்தி யடைந்திருக்கிறவருக்கு அப்போது தெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ் சீதளமுமுடையதாயிருந்தாலும் வேறு நீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே ஒருத்தியைப் புணர்ந்து அவளாலே திருப்தியடைந்திருக்கிறவனுக்கு அப்போது பலகுணங்களுமுடையளாயிருந்தாலும் வேறொருத்தி விரும்பப்படாநாதலால், நன்குதாழீங்காமவர்பா னயப்புற்ற தன்மையினால் என்றான்.

(க-து.) அன்னமே நீ என் சுவைகளை அரசனிடத்திற் சொல்லுவையேயா னால் அரசன் பெண்களிடத் தன்புள்ள சமயத்திற் சொல்லாதே. சொன்னால் நல்லவார்த்தையும் சூற்றமாய்விடும் என்றான் எ-ம்.

104

வேற்றரசர்திறைகொணரும் வேலையிலுஞ்சொல்லற்க

மாற்றரசர்பால்வெகுளு மமயத்துமவகுத்துரையே

நேற்றமுடைமதிவல்லோர் தேர்ச்சியிலுந்தேரிந்துரையேல்

சாற்றினுரைத்தனவெல்லாம் தவருதலறிதியே.

(இ-ள்.) வேற்றரசர்-பிறவரசருடைய, திறை-இறைப்பொருளைகொண் றும்-வருவிக்கின்ற, வேலையிலும்-காலத்திலும் சொல்லற்க-சொல்லா தொழிக், மாற்றரசர்பால்-பகையரசரிடத்து,வெகுளும்-?காபஞ்செய்கின்ற, அமயத்தும்- காலத்திலும், வகுத்துரையேல்-சொல்லாதே, தேற்றம்-தெளிவை, உடை-உடைய, மதிவல்லோர்-மந்திரிகளோடு, தேர்ச்சியிலும்-ஆலோசனை செய்யுங்காலத்திலும், தெரிந்துரையேல்-சொல்லாதே, சாற்றின் (நீ) சொல்லின், உரைத் தனவெல்லாம் (உன்னால்) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம், தவருதல்-குற்றமுடையனவாதலை, அறிதி (நீ) அறிவாய் எ-று.

“எதிர்மறை யேவற்கேலையெல்லே-யன்மோவற்க வாரு மாருமைக்-காமினன்மி னன்பிர்பன்மை” இவ்விதியால் அற்கவிகுதி ஒருமையில் வந்து, செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்பொற் பிறிதொன்றிலே விரைந்து திரும்பாததலாலும், கோபத்தால் கலங்கியமனத்திற்கும் பித்தத்தாற்குணம் வேறுபட்டவாய்க் குச்சர்க்கரைபோல் நற்செய்தியுங் கசக்குமாதலாலும், மந்திரிகளோடு செய்யும் ஆலோசனை வேளையிலே கனவுவேளையிற் சொல்வதுபோல் சொல்வது செலியிலே நழையாததலாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களிலே சொல்லலாகாதென்றான். வகுத்துரை-தெரிந்துரை ஒருசொற் றன்மைப்பட்டுவந்தன.

(க-து.) அன்னமே-அரசர் திறைதரும்போது, பகையரசரைக் கோபிக்கும்போது, மந்திரிகள் மதிசொல்லும்போது, என் வார்த்தைகளைச் சொல்லாதே யான் சொன்னதெல்லாம் தவருகுமென்றான் எ-ம்.

105

பொறிசெறித்தமாண்டினராய்ப்பொருந்தளர்ச்செற்றிருநிதியஞ்
செறிதருமாறீட்டியரு வினைவாங்குசெயலினரு

முறுபிழைபுட்சிறிதியற்றி நொறுத்திடுவர்வயவேந்த
ரறுதிபெற்றீமொழியு மமயமறிந்துரைத்தியால்.

(இ-ஊ.) பொறி-ஐம்பொறிகளையும், செறித்த-அடக்கிய, மாண்பினராய்-
நற்குணமுடைபவராகி, பொருந்தவர்-பகைவரை, செற்று-வென்று, இருநிதி
யம்-அதிக தீர்வியத்தை, செறிதமுமாறு-நெருங்குமாறு, ஈட்டி-சேர்த்து, அரு
வினை-பெரிய தொழில்களை, வாங்கு (தம்மிடத்து) வாங்கிய, செயலினரும்செய்
கையை உடையவரும், உறு (பலவா) யுறுகின்ற, பிழையுள் - குற்றங்களுள்,
சிறிது-சிறிய வொரு குற்றத்தை, இயற்றின்-செய்தாலும், வயம் வெற்றியை
யுடைய, வேந்தர்-அரசராயினோர், அறுதி (தம்பி) நொழிவை, பெற-அடைய,
ஒறுத்திவர் (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார் (ஆகலால்) நீ (விவேகி
யாகிய) நீ, மொழியும்-சொல்லுதற்குரிய, அமயம்-காலத்தை, அறிந்து-தெரி
ந்து, உரைத்தி-சொல்லு எ-று.

பொறிச்சிறித்தலாவது-அரசன் ஒருவரோடு ரகிகசியம் பேசும்போதுதான்
செவிகொடுத்துக் கேளாமையும் கண்ணைப் பாராணையு முதலியன. “எப்பொ
ருளு மோரார் தொடரார் மற்றப் பொருளை, விடக்காற் கேட்கமறை” என்பத
னாறு மறிக. நல்ல குணத்தையும்-பகைவெல்லு முபாயத்தையும்-பொருள்சேர்
க்கு முத்தியையும்-எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ, அவரை அரசர் பெரிய உத்
தியோகத்தில் வைப்பான். பெரிய தொழில்களாவன, மந்திரித்துவம்-சே
னாதிபத்தியம்-நியாயாதிபத்தியம்-முதலியனவாம். அப்படி பலவித்தாலும் நம
க்கு உதவிசெய்தவரையே சிறிது பிழையா லொறுத்தல் அரசர்க்குச் சபாவகுண
மாதலால், அச்சமயத்திலே சொன்னால் நமதுகாரியம் எப்படி முடியும் என்
பது கருத்து.

(க-து.) அன்னமே-பகைமன்னரை வென்று பாக்கியஞ் சம்பாதித்துத்
தரும் வல்லவர்களும் அற்பகுற்றஞ் செய்தால் அரசர் தண்டிப்பாராகையால்
குற்றமின்றிக் காலமறிந்து கூடுவென்றான். 106

உளத்தனவான்முகத்தனவா யுதிக்கும்வைகுறிப்பினாற்
றெளித்துரைத்தல்சீர்மைந்தே தூதர்செயலிற்றாகும்
விளக்கமுற்றீயலதா ரறிவரிவைமெலியுமெனை
யளித்திடுதிவிரைவினிற் பீர யாப்தூவிமடவனவே.

(இ-ஊ.) ஆய்-மிகமெல்லிய, தூவி-இறகையுடைய, மடம-இளமைபொரு
ந்திய, அனமே-அன்னமே, உளத்தன (ஒருவர்) மனத்திலுள்ள குணங்களான
வை, வாள்-ஒளியுள்ள, முகத்தனவாய்-முகத்திடத்தனவாகி, உதிக்கும்-தோன்
றும். அவை-அக்குணங்களை, குறிப்பினால் (அம்முகக்) குறிப்பினாலே, தெளி
ந்து-அறிந்து, உரைத்தல்-சொல்லுதல்-சீர்மைந்தே-சிறப்புடைத்தாகும், தூதர்-
தூதரது, செயல்-தொழிலானது, இற்றாகும்-இத்தன்மைத்தாகும்-இவை(நான்
மனத்திலுள்ள விவற்றை, விளக்கமுற-விளங்குதலுற, நீயவது-நீயல்லாமல், யார்

(வேறே) யாவர், அறிவர்-அறியவல்லவர் விரைவினில் - சீக்கிரத்தில், போய் (நளராசனிடத்துப்) போய், மெலியும்-வருந்துகின்ற, எனை-என்னை, அளித்திடுதி-காப்பாற்று எ-று.

உளத்தன-வீருப்பு வெறுப்புமுகவியன. அவை முகத்தனவா "திக்குமென்றது. "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கேபோனெஞ்சங் கடுத்தது காட்டு முகம்" என்பதனாலும், அவை குறிப்பினாற் றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத் தென்றது. "சுறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை யுறப்பினுள், யா துகொடுத்தாங் கொளல்" என்பதனாலும் அறிக. தெளிந்தெனற்பாலது தொடைநோக்கித் தெளித்தென விகாரப்பட்டது. விளக்குமுதல்-ஐயந்திரிபின்றி யறியநிற்கல். நீயலதியாரறிவ ரெனவே, விவேகியாகிய நீயே யறியவல்லா யென்றதாயிற்று,

(க-து) அன்னமே-அகத்திலுள்ளவை முகத்திற்காட்டும். முகக்குறிப்பறிந்து சொல்லுதல் தூதர்திறமாகும், நான் மனத்துள்ளவை நீயல்லாமல் யாரறிவார்கள். சீக்கிரம்போய் என்னைக்காப்பாற்று என்றான் எ-ம். 107

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்.

என்ன வாங்கு வெளிப் படையிற் குயிலுநாண் வின்னமிழ்திற் கன்னற்பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற்கனிந்த மொழிநவிலும் பொன்னம்பாவையன்னாடன் னுள்ளந்தேர்த்து மகிழ் புரியா வன்னங்கண்ணுலருந்துதல்போனோக்கிச்சிலசொல்லறையுமால்

[இதனாற் பின்பு அன்னஞ் சில சொற்கள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) என்ன-என்று, அன்னம்-அன்னமானது, ஆங்கு-அந்தச் சோலையினிடத்து, வெளிப்படையின்-வெளிப்படையினாலே. குயிலும்-கோகிலமும், நாண்-வெட்சமுற, இன்னமிழ்தின்-இனிதாகிய வமிர்த்தத்தினும், கன்னற்பாகின்-சர்க்கரைக் குழம்பினும்; கோற்றேனின்-கொம்புத்தேனிலும், கனியின்-முக்கனியினும், கனிந்த-வைமிகுந்த, மொழி-இந்நச்சொற்களை, நவிலும்-சொல்லிய, பொன்-பொன்மயமாகிய, அம்-அழகிய, பாவையன்னாள்-பாவை, போல்பவளது, உள்ளம்-கருத்தை, தேர்த்து-அறிந்து, மகிழ்புரியா-மகிழ்ந்து, கண்ணுலருந்துதல்போல்-கண்களால் விழுந்ததல்போல, நோக்கி (அவளைப்) பார்த்து, சிலசொல்-சில சொற்களை, அறையும்-சொல்லும் எ-று.

"சாரியைவிசுதி தாங்கெடலுரித்தே" இவ்விதியால் இனிப்பு என்றதில் இரகச்சாரியையும்-பு-விசுதியையும்-கெட்டன. பொன்னம்பாவையன்னாடனுள்ளம்-நளனிடத்துப்புற்றிய அவளது மனோரிச்சயம். பன்னைத் தூதனுப்பியவரசன்காரியைக் கைகூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க. கண்ணுலருந்துதல்போனோக்கல்-அதிக விருப்பத்தோடு பார்த்தல்; [இது உவகவழக்கச் சொல்லாதலால், உவகவழக்கு நவீற்சியனியாம்.]

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்துச் சில சொற்களைச் சொல்லும் எ-ம். 108

சுணங்குபூத்துக்குலிகச்செப்பென லாச்சுருங்கி துழைதுசப்பு
வணங்கித்தேம்பவருமுலையா யுரைத்தமாற்றமெய்யா மே
லிணங்குவாயில்யார்வேண்டு நளற்குரிநக்குமிதயத்து
ளணங்குநோய்செய்தலர்தூற்று மணங்கனொருவனிருக்கவே.

[இதனால் நிச்சயமிருந்தாற் காரியம் எளிதின் முடியுமெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சுணங்கு-தேமலானது, பூத்து-படர்ப்பெற்று, குலிகச்செப்பென லாய்-இங்குலிகத்தினாலாகிய செப்புகலென்றதாகி, துழை-நுண்ணிய, துசப்பு-இடையானது, சுருங்கி-இளைத்து, வணங்கி-வளைந்து, தேம்ப-வருந்த, வரு-வளர்கின்ற, முலையாய்-முலைகளையுடையவளே, உரைத்த (உண்ணாற்) சொல்லப்பட்ட, மாற்றம்-சொல்லானது, மெய்யா-மெய்சத்தியமாயின், நளற்கும்-நளராஜனுக்கும், நினக்கும்-உனக்கும், இயத்துள்-மனத்தின்கண், அணங்கு-வருத்தஞ்செய்கின்ற, நோய் (காம) நோயை, செய்து-உண்டாக்கி, அலர்தூற்றும்-பழிமொழியைப் பரப்புகின்ற, அணங்கனொருவன்-மன்மதனொருவன், இருக்க-உளனாக, இணங்கு (உம்மிருவரையும்) பொருத்துதற்கு, வாயில்-சந்தி செய்வோர், யார்-எவர், வேண்டும் (உங்களுக்கு) வேண்டும் எ-று.

இங்குலிகமெனற்பாலது - குலிகமென முதற்குரைந்தது. இங்குலிகச் செப்பை உபமானமாக்கியது, செந்நிறமும் ஒளியும்பற்றியென்க. அணங்கனொருவனிருக்க இணங்குவாயில் யார் வேண்டும் எனவே, உங்கட்கு யான் செய்யக்கிடந்த பெகாரமொன்றுங் கண்டிலே நென்றதாயிற்று. இணக்கென லும் பிறவினை தோடைநோக்கி இணக்கென விகாரமாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே-நீ சொன்னசொல் மெய்யானால் இருவரையுங் கூட்டிவைக்க இடையில் மன்மதனொருவனிருக்க, வேறே யொருவரேவெண்ணமோவென வன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 109

கடல்குழ்புலியிற்பாதலத்தி லமரருலகிற்ககின்றிகழும்
கொடிநேரிடையாள்யாரென்ன நின்னையாங்கன்கூறுதலும்
படியெழ்புரங்கும்வேந்துளத்துப்படைவேள்பகழிபுகுவழிபேய்
மடமாணுக்கிரியுறைதன் மறந்தாய்கொல்லோமறைத்தனையோ.

[இதுமுதலொன்பது பாட்டுகளால் அன்னம் நளன்துகாட்சி முதலிய அவத்தைகளையுணர்த்தத் தொடங்கி, இதனாலே செவிப்புலக்காட்சி யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடம்-இளமைபொருந்திய, மான்-மான் (கண்போலும்) நோக்கி-கண்களையுடையவனே, படியேழ்-எழுதிவுகளையும், புரக்கும்-காக்கின்ற, வேந்து-நளராஜனாவன், கடல்-சடலானது, சூழ்-சூழப்பெற்ற, புவியில்-பூலோகத்திலும், பாதவத்தில்-நாகலோகத்திலும், அமரருலகில்-தவலோகத்திலும், கவின-அழகினாலே, திகழும்-விளங்காநின்ற, கொடிநேரிடையான்-கொடிபோலி டையையுடைய மங்கை, யாரென்ன-எவளென்று வினாவ, யாங்கள்-நாங்கள், நின்னை-உன்னை, கூறுதலும்-சொல்லுதலும், படை-படையையுடைய, வேள்-மன்மதனது, பகழி-பாணமானது, புரும்-சென்ற, வழி-வழியால், போய்-சென்று, உளத்து (அவன்) மனத்தின்கண், நீ - நீ, உறைதல் - இருக்கையை, மறந்தாய்கொல் - மறந்தாயோ, மறைத்தனையோ (எனக்கு) ஒளித்தனையோ என்று.

நாங்கள் உன்னுடைய குணதிசயங்களைச் சொல்ல என்று கேட்டறிந்தாலே, அன்று முதலாக உன்மே லாசைகொண்டு மன்மத பாணங்களினாலே வருந்தி உன்னை நினைத்திருக்கின்றனென்பது கருத்து. மறத்தற்குப் பேதமையும்-மறைத்தற்கு நாணமும்-காரணங்களாகும். கேட்டறிதலும் பார்த்தறிதலோ டொத்தலிற் காட்சியாதலறிக.

(க-து.) தடயர்தியே-நளமகாராஜன் அழகுள்ள பெண்யாரென் நெங்களைக் கேட்க யாங்க ளுன்னைச் சொல்லுதலும், மன்மதபாணஞ்சென்றவழியே நீபோயிருந்ததை மறந்தாயோ. அல்லது மறைத்துச் சொல்லுகிறபோ என்னென்று சொல்லியது.

110

ஈட்டுமணிகள் பலதெளித்து நெழுதற்கரியதிருவுருவங் கோட்டுங்கிழிதான் முலைகோட்டுப்பரப்பின்றென்னுங்கொடிமருங்கு றீட்டவனேகோனுதினுண்மையிலதென்றெண்ணித்திகைக்குமுளம் வேட்டுநெடுங்கண்ணிமையாம னோக்கித்தளரும்வேல்வேந்தே.

[இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வேல் - வேற்படையையுடைய, வேந்து - நளராஜனாவன், உன் - உனது, எழுதற்கரிய (சித்திரக்காரர) லெழுதற்கரிதாகிய, திரு அழகிய, உருவம் (உனது) வடிவத்தை, ஈட்டு (தன்னுள்) சம்பாதிக்கப்பட்ட, பல-பலவகையாகிய, மணிகள்-மணிகளை, தெளித்து-பதித்து, கோட்டும்-எழுதுகிறான், முலை (உன்) முலைகளை, கோட்ட-எழுதுதற்சூ, கிழி-படத்தில், பரப்பு-அகலம், இன்றென்னும்-இல்லையென்கிறான், கொடி - பூங்கொடிபோலும், மருங்குல் (உன்) திடையை, றீட்ட-எழுதுதற்சூ, வனேகோல்-துரிகைக்கோலினது, நுதி-நுனியின்கண்; நண்மை-கூர்மையானது, இலதென்று-இல்லையென்று, எண்ணி-நினைத்து, திகைக்கும்-திகைக்கிறான், உளம்-மனத்தில், வேட்டு விரும்பி, நெடுங்கண்-நெடிய கண்களானவை, இமையாமல்-இமையாதிருக்க, நோக்கி (அவ்வடிவத்தைப்) பார்த்து, சோரும்-வருந்துகிறான் என்று.

மணிகன்பல தெளித்தலாவது, ஒன்பதாவகை மணிகளிலே எவ்வெவ்மணியெவ்வெவ் வறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம்மணியை அவ்வவ் வறுப்பைச் செய்யுமிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன-கண்ணுக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும், போல்வனவாம். “பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற்-சொல்லாதாடஞ் செய்யுமென்முற்றே” இவ்விதியால் கோட்டெம் என்றது கோட்டுகுன்று எனென்றாயிற்று. இதுபோல் வருவன பிறவும் இவ்வாதேயமமைத்துக்கொள்க. “கனவு நினைவு கட்பொறி-யென நான் காகு பெல்வகைக் காட்சியும்” இவ்விதியால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்பட்டது. வினோதோபாயமாகத் தமயந்திக்குச் சமாண்மாக வெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால், அதனைப் பார்த்தலுங் காட்சியாமென்க.

(க-து.) கனமகாராஜன் உனது திருவுருவத்தை யெழுதுகிறான்; உன்கண்தனங்களை யெழுதப் படமகளமில்லை யென்கிறான்; உன்திடையை எழுதுதற்குத் தூரிகைக்கோல் கூர்மையில்லையென்றான்; உன்னுருவத்தை இமையாது நோக்கி வருந்துகிறான் என்று சொல்லிற்று எ-ம்.

111

பருந்துங்கழுதங்கொடியினமு மருந்தப்பகைகளுநடறடிந்து விருந்துசெய்யுஞ் சுடர்வடியேல் வேந்தனுயிருநீயென்னும் பொருந்துங்காமப்படுகிரீக்கிப் புலம்புதீர்த்தின் னுயிரளிக்கு மருந்துநீயெயென்றெண்ணி மகிழ்தூங்குளத்தோடிருந்தயரும்.

[இதனால் வேட்கையும் உள்குதலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-பா.) பருந்தும்-சேனங்களும், கழுகும்- எருவைகளும், கொடியினமும்-காக்கைக் கூட்டங்களும். அருந்த-தின்னும்படியாக, பகைஞர்-பகைவருடைய, உடல்-உடம்புகளை, தடிந்து-துணித்து விடுத்துசெய்யும் (அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்கின்ற, சுடர்-ஒளியும், வடி-கூர்மையும் பொருந்திய. வேல்-வேலையுடைய, வேந்தன்-நளராஜனுனவன், உயிரும் (தன்) னுயிரும், நீயென்னும்-நீயாகவேண்டுகிறான், பொருந்தும் (தன்னைப்) பற்றிய-காமப்பிணி - காமநோயை, ரீக்கி-ஒழித்து, புலம்பு (அதனாலாகின்ற) துன்பத்தை, தீர்த்து-தீர்வித்து, இன்-இனிதாகிய, உயிர் (தன்) னுயிரை, அளிக்கும்-காப்பாற்றும், மருந்தும்-ஒளவுதமும், நீயெயென்று-நீயேயாக, எண்ணி (இடைவிடாது) நினைத்து, மகிழ்-மகிழ்ச்சியில், தூங்கும்-பரவசப்பட்டிருக்கின்ற, உளத்தோடு - மனத்துடனே, இருந்து-தங்கி, அயரும்-வருந்துகிறான் எ-று.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச்சுவையைப்பற்றிய விசேடணம் உவகைச்சுவை சொல்லப்படு மிவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமோவெனின், அரசனது நிகரற்ற பாராக்கிரம தைரியத்தைக்காட்டி இப்படிப்பட்ட தைரியமும் உன்பொருட்டு இப்போது இழிந்ததென்று அறிவித்தற்கு அவ்விசேடணஞ் செய்தலாற் பொருந்துமென்க. இதுபோல். வருவனபிறவும் இப்படியேயே மைத்துக்கொள்க. அவனைத் தன்னுயிர்போற் சிறந்த பொருளாகப் பெறல்

வேண்டிதலால் வேட்கையும், அவளாலன்றித் தன் காமநோய் தீராதென்று அத்தற்கு மருந்தாக இடைவிடாது நினைத்திருந்ததால் உள்ளுதலும், ஆயின.

(க-து.) தமயந்தியே - நளமகாராஜன் உன்னைத் தன்னுயிராக நினைக்கிறான்; அன்றியுந் தன் காமநோயைத் தீர்த்து உயிரைக் காப்பாற்று மருந்து நீயே என்றெண்ணுகிறான் என்று சொல்லிற்று எ-ம். 112

தேற்றாரொளிருமணிமௌலி யிடறித்தேயந்துவள்ளங்குநகக் கூற்றமென்னுமால்யானைப் பிடரிற்றேன்றுமெழில்குறியா வாற்றாராகியாடவரும் பெண்மைவிரும்புமடல்வோந்தன் வேற்றோர்பொருளிலைம்புலனும் விழையாவாகமெலியுமால்.

[இதனால் உள்ளுதலாலாகிய வேற்றுப் புலவெறுப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தேற்றார்-பகைவரது, ஒளிருங்-விளங்காநின்ற, மணி-நவமணிகளாலாகிய, மௌலி-மகுடத்தில், இடறி-தூக்குண்டு, தேய்ந்து - தேய்தலால், விளங்கு-விளங்காநின்ற, நகம்-நகங்களை யுடைய, கூற்றமென்னும் (கொலையிலே) யமனெனப்படுகின்ற, மால்-பெரிய, யானை-யானையினது, பிடரில்-எருத்தத்தில், தோன்றும்-காணப்படுகின்ற-எழில் (தன்) நழுகை, குறியா-நினைத்து, ஆடவரும்-புருஷரும், ஆற்றாராகி - பொருக்கமாட்டாதவராகி, பெண்மை-பெண்வடிவத்தை, விரும்பும்-விரும்பப்பெறுகின்ற, அடல்வோந்தன் - வெற்றிவோந்தனவன், வேற்றோர் பொருளில் (உன்னிடத்தன்றி) வேறொரு பொருளிடத்து, ஐம்புலனும்-பஞ்சவிஷயங்களும்; விழையாவாக - விரும்பப்படாதனவாக, மெலியும்-தளர்கின்றான் எ-று.

வேற்றோர் பொருளிலைம்புலனும் விழையாவாக மெலியுமெனவே, உணவு முதலியவற்றையும் வெறுத்து உன்னையே விரும்புகின்றன, நேன்றதாயிற்று ஆடவருமென்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஐம்புலன் - வை-ஒளி-ஊறு-ஒசை-நாற்றம்-ஐம்புலன்களும் ஒருத்தியிடத்தே யாவென்பது, “கண்டிகேட்டுண்டு யிர்த்துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணேயுள்” என்பதனாலறிக விழையாவென்னுஞ் செயவினை-செயப்பாட்டு வினைப்பொருளிலே வந்தது. [தமதாண் வடிவத்திற்றழந்த பெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப் புணர்தலாகிய குணம் உண்டாதல் கண்டு அதனைப் பெறல்வேண்டிதலால், வேண்டலணியாம்.]

((க-து.) நளமகாராஜனவன் உன்னையல்லாமல் வேறொரு பொருளிடத்தி லிச்சைவைத்திவன் என்று சொல்லிற்று எ-ம். 113

கார்க்கும்வண்மையரித்திருண்ட கரியகூந்தற்கனங்குழையா யார்ச் சூஞ்சரும்புமிசைத்தேனும் வண்டுஞ்சுமுலுமைங்கணைவேள் போர்க்குமெலிந்தொவெண்டிங்கள் பொழியுநிலிற்றேம்பியோ புர்க்கூந்தோரும்புதிதாக வுடல்மெலியும்பார்வேந்தே.

[இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கார்க்கும்-மேகத்திற்கும், வெண்மை-வெள்ளைநிறத்தை, அளித்து-கொடுத்து, இருண்ட-கறுத்த, கரிய-பெரிய, கூந்தல்-கூந்தலையும், கனம்-கனம்பொருந்திய, குழையாய்-சுண்டலத்தைபுழுமடையவளே, பார்-பூமியையுடைய, வேந்து-நளராஜன், ஆர்க்கும்-ஆலிசெய்கின்ற, சுரும்பும்-பொறிவண்டுகளும், இசை-இசைபாடிகின்ற, தேனும்-தேன்வண்டுகளும், வண்டும்-கருவண்டுகளும், சூழலும்-சூழலம்பெறுகின்ற, ஐங்கணை-பஞ்சபாணத்தைபுடையவேள்-மன்மதனது, போர்க்கு-சண்டையினால், மெலிந்தோ-இளைத்தோ, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனது, பொழியும்-சொரியப்பட்ட, நிலவின்-நிலாவினாலே தேம்பியோ-வருந்தியோ. பார்க்குந்தோறும்-காணுந்தோறும், புதிதாக-நூதனமானதாக, உடலம்-உடம்பு, மெல்லியும், இளைக்கப்பெறுகின்றான்-எ-று.

கார்க்கும்வெண்கையளித்திருண்ட வென்றதற்கு, மேகத்தைப்பார்க்கிலுமிகக் கறுத்துவென்பது பொருள். பார்க்குந்தோறும் புதிதாக வுடல்மெலிதலாவது, முன்பார்க்கப்பட்டவளவிற்பின் பார்க்கப்படுகிற வளவுகுறைந்துபோதலாலே வேறுபட்டித் தோன்றல். “இன்பத்தை வெறுத்ததுன்பத்துப்புலம்ப-வெதிர்பெய்தபுரித லேதமாய்தல்-பசிபட நின்றல் பசுலையாய்த-லுண்டியிற்குறைத லுடம்பு நனி-ருங்கல்-கண்டியின்மறுத்தல் கனவொமையங்கல்” இவ்விதியால் உடன்மெலிவு கூறினார். [மன்மதனை வேந்தனியல்புனைத்துங் கவந்தவனாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியே-நளமகாராஜனைவன் மன்மதன் போரினாலையோ சந்திரகிரணங்களாலேயோ உடலிளைக்கப் பெறுகின்றான் என்று சொல்லிற்று-எ-ம்.

114

அலர்வார்பகழி துரந்து துரந் தாகமெலிவித்திடுதலன்றிச் சிலவேள் வேந்தனியல்புனைத்துங் கவந்தான்போலுந்திங்கிழைத்து முலைமெல்கூடப்பெறுமெனிலோ வதுவுரியற்றுமுதுக்குறைவற் றுலைபாக்காமன்கொடுன்றொழும்பு முழப்பநாணுமிழக்குமால்.

[இதனால் நாணுவரையிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சிலை - கருப்புவில்லையுடைய, வேள் - மன்மதனானவன், வார்-நெடிய, அலர்-மலர்களாகிய, பகழி-பாணங்களை, துரந்துதுரந்து-செலுத்திச் செலுத்தி, ஆகம் - உடம்பை, மெலிவித்திடுதலன்றி-இளைப்பித்தலல்லாமலும், வேந்தன்-அரசனுடைய, இயல்புனைத்தும்(பாவத்தை யஞ்சுதல் இழிதொழினுணல் முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுதையும், கவந்தான்போலும்-வெளவிக்கொண்டானோ (எனென்றால்) தீங்கு-பாவத்தை, இழைத்து-செய்தலினாலே, உன் முலைமேல்-உன் கொங்கைகளின்மேலே, கூடப்பெறுமெனிலோ-கூடப்பெறலாமென்றால், அதுவும்-அப்பாவத்தையும், இயற்றும் (அஞ்சாது) செய்வான், முதுக்குறைவற்று-பேரறிவற்று, உலையா-கெடாத், காமம்-காமத்தை,

கொடு-கொண்டு, உன்-உன்னிடத்தே (செய்யப்படுவதாகித்) தொழும்பும்-அடிமைத்தொழிலிலும், உழப்ப-முயலுதற், நாணும்-நாணத்தையும், இழக்கும்-விட்டுவிடுகிருன் எ-று.

பாவம்-கொலைமுதலியன. பெண்ணைவல்இழிதொழிலாதல் “பெண்ணை வல் செய்தொழுது மாண்மையினுணுடைப், பெண்ணை பெருமையுடைத்து” என்பதனாலறிக. ஆயினும்-அது காமமிக்க வாடவர்க் குறித்தாதல் “மடுக்கோக டலின் வடுதிமலன்றி மறிதிதிராமீன், பக்கோபணிலம் பலகுளிக்கோபான் றில்லைமுன்றிற், கொடுக்கோ வளைமற்றுநம்மையர்க் காயகுற்றேவல்செய் கோ, தொடுக்கோபணியீ ரணியீர்மலர் நஞ்சரிசுழந்தே” என்பதனாலறிக. உலையாக்நாமக் கொடுந்துயரமுழுந்து என்றும் பாடமுண்டு. ஆக்கஞ் செப்பற் குத் தடையாகிய நாணத்தினிழப்பை இங்ஙனங் கூறவே, அதுவுந் தோன்றுத லறிக.

(க-து.) தமயந்தியே-நளன் பாவஞ்செய்தாவ துன்னைக் கூடப்பெறுவானா கில் அதுவுஞ் செய்வான். பேரறிவிழந்து காமத்திலுழந்து நாணத்தையும்விடு கிருன் எ-ம்.

115

நின்சீருருவுவெளிப்படுத னோக்கினோக்கநிலைதளரு
மென்பூடுருகவிளமுலைமேற் புல்லுமினிந்தாயெனவருந்து
மன்புடேறித்தனன்போ னகைக்குமகன்றயென்வெளியிற்
பின்போதருநல்லுணர்விழந்த பித்தர்போலப்பேதுறுமால்.

[இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நின்-உனது, சீர்-சிறப்புப்பொருந்திய, உருவு-வடிவமானது, வெளிப்படுதல்-தோன்றுதலை, நோக்கினோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து, நிலை(தன்ன றிவு) நிலை, தளரும்-தளரப்பெறுகின்றான், என்பு-எனும்பும், ஊடுருக-உள்ளு ருக, இள-இளமைபொருந்திய, முலைமேல் (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின்மேல் புல்லும்-தழுவுகின்றான், முனிந்தாயென-ஊடலெனயென்று, வருந்தும்-வருந்து கின்றான், அன்போடு-ஆசையினால், ஊடல்-அவ்வுடலை, தீர்த்தனன்போல்- நீக்கினவன்போல், நகைக்கும்-சிரிக்கின்றான், அகன்றயென-நீங்கியென்று வெளியில்-வெறுவெளியில், பன் (அவ்வடிவத்தின்) பின்னே, போதரும்-போ கின்றான், நல்லுணர்வு-நல்லறிவை, இழந்த-துறந்த, பித்தர்போல-பித்தநோ யினர்போல, பேதுறும்-மறவியுற்றிருக்கின்றான் எ-று.

உருவுவெளிப்படுதல்-விருப்பத்தா லிடைவிடாது சிந்திக்கப்பட்ட உருவு போல்வது புத்திவிசாரத்தினாலே வெளியிலே தோன்றுதல். “காட்சிவேட்கை யுள்ளுதன்மெலித-லாக்கஞ்செப்பனாணுவாரையறுத்த-நோக்குவவெல்லாமவையே போறன்-மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்காடென்ற-வையிரண்டவத்தையும்பெய் கழந்தானையும்-புகுமுகம்புரிதன் டுதலவாகிக்-காட்சிமுதன் மூன்றையும் கரு திரந்நான்சாய்-மாட்சிமினமைந்த வீராறு மெய்ப்பாடு”ருந்தினமுதுவலும்பொ

ருந்துதலுறினே-மெய்யுறு புணர்ச்சியெய்துதற்குரித்தே” இவ்விதியால் மயக்கங்காண்க. வெறுவெளியிலே அவ்ருவு தோன்றுதலைச் சொல்லவே, நோக்குவெவல்லா மவையேபோதலுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. [பகையில்லாமை யால் ஒருகாலத்திலே கூட்டத்தக்க இத்-தளர்,தல்-புல்லுதல்-வருந்தல்-நகைத் தல்-பின்போதல்-என்கிற பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுதலினாலே, கூட்டவணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியே-நளன் உன்னுருவெளி நோற்றத்தைக்கண்டு நிலைதளருகிறான். உன்னுருவெளியைத் தழுவுகிறான். பிணங்கினையென்று வருந்துகிறான். பிணக்கு நீக்கினவன்போல நகைக்கிறான் உருவெளியின் பின் போகிறான் நல்லறி விழந்திருக்கிறான், என் றன்னஞ் சொல்லலிற்று எ-ம். 116

புலவுநாறும்வேல்வேந்தர் சேனைப்புணரிடந்தெதிரற்
றுவவுநிடதக்கடாயாணை புனதுவிரகப்பேராற்றி
னலையினிலேகாண்பரிதாகி யந்தோவாழ்ந்துமயங்கியதாற்
சிலைமொணுதலாழ்பின்னர்வரு மவத்தைசேராதருள்புரிவாய்.

[இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) சிலை - வில்வடிவத்தை, கொள் - கொண்ட, நுதலாய் - நேற்றியை யுடையவளே, புலவு (பகைவு) ருனால், நாளும் - நாளாகின்ற, வேல் - வேலைத்தாங்கிய, வேந்தர்-அரசர்களுடைய, சேனை-சேனையாகிய, புணரி-கடலை, கடந்து-தாண்டி, எதிரற்று - எதிரியில்லாமல், உலவும் - திரிகின்ற, நிடதக்கடாயாணை - நளனாகிய களிறுனது, உனது - உன்சம்பந்தமாகிய, விரகம்-விரகமென்கிற, பேர் - பெயரையுடைய, ஆற்றின் - ஆற்றினது, அலையின், நிலை-நிலையை, காண்பரிதாகி-காணமாட்டாததாகி, ஆழ்ந்து - முழுகி, மயங்கியது - மூர்ச்சித்தது, அந்தோ - ஐயோ, பின்னர்வரும் (அம்மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அவத்தை (சாக்காடாகிய) அவஸ்தையை, சேராது-அடையாமல், அருள்புரியாய்-அருள்செய்வாயாக எ-று.

நிடதன் கடாயாணை-நிடதக்கடாயாணையென விகாரப்புணர்ச்சியாயிற்று. பல்லாயிரவீரர் கூட்டத்தாற் றேன்றியதென்னும் பெருமைபற்றிச் சேனையை ஆமென்னுது கடவென்றும்- ஒருத்தியாற் றேன்றியதென்னுஞ் சிறுமைபற்றி விரகத்தைக் கடவென்னுது ஆமென்றும், உருவாகஞ் செய்ததென்க. “நகையேயழுக்கை யுளிரவன்மருட்கை-யச்சம் பெருமிதம் வெகுளியுலகையென்றப்பாலிட்டே மெய்ப்பாடென்க” இவ்விதியால் மயக்கமாகி மருட்கைவந்தது மெய்ப்பாடென்க. கொடுமைபற்றிக் கூடநாவெழாமைபாற் சாக்காடைப் பின்னர்வரு மவத்தையென்று கூறிற்று. [ஆற்றளவாகிய காரணத்திற்குப் பெருமையாகி தருமம் குறைவாயிருப்பக் கடலைக்கடந்த யாணை முழுருதலாகிய காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே, பிறிதாராய்ச்சி யணியாம்.] இதற்கு உரிவகம் அங்கம்.

(க-து.) தமயந்தியே - நளனென்னும் யானையானது உனது காமக்கடல் யாற்றில் முழுகி மயங்கிபது; அதற்கு மரணமாகிய பத்தாமவத்தைச் சாராத ருன்புரிவாயாக என் நன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம்.

117

குடங்கயணைநிற்பகைவேந்தர் துயிலுங்கொற்றமுற்றத்து
மடங்கலையைபோர்மீளி யினன்னவாறுமதிமயங்கித்
தடங்கொண்முலையாரெனத்தூது நின்றபால்விடுத்தான் தளர்த்திடேன்
முடித்தததுவிருவீரு முன்னர்ச்செய்ததவப்பெற்றால்.

[இதனால் நிற்பொருட்டாக வ அவனிடத்தினின்றும் யான் தூதாக வத் தேனென் நன்னம் வெளிப்படுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) தடம் - மலைவடிவத்தை, கொள் - கொண்ட, முலையாய் - முலை களை யுடையவளே, பகை (தன்னோடு) பகைத்த, வேந்தர் - அரசரானவர், குடங்கை - உள்ளங்கையாகிய, அணையில் - தலையணையில், துயிலும்-நித்திரை செயப்பெற்ற, கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய, முற்றத்து - முற்றத்தையும், மடங்கலையை - ஆண்கிண்கம்போலும், போர் - போர்த்தொழிலையுடைய, மீளி - அக்காலையானது, இன்னவாறு - இப்படிப்பட்ட விதமாக, மதிமயங்கி-அறிவுகலங்கி, நின்றபால் - உன்னிடத்து, தூது - தூதாக ஏனை - என்னே, விடுத்தான் - அனுப்பினான், தளர்த்திடேல் (நீ) வருந்தாதே, இருவீரும் - நீங்களிருவரும், முன்னர் - முற்பிறப்பிலே, செய்த-செய்துவைக்கப்பட்ட, தவப்பேற்றால் - தவங்களைப்பெற்றிருக்கையிலுலே, அதுவும்-அக்காரியமும், முடித்தது முடிவுபெற்றது எ-ம்.

ஒருவர்க்கொருவர் பெறுதற்கரிய பொருளாக நிற்பலால், இருவீரு முன்னர்ச்செய்த தவப்பேற்றாலென்றது. அதுவென்றது - தூதிற்குப் பயனாகிய விவாகத்தைச் சட்டிநின்றது. விரைவுபற்றி - முடியுமென்றது முடிந்ததென விடுத்தகாலத்தாற் கூறப்பட்டது.

(க-து.) தமயந்தியே - நளமகாராஜனானவன் இவ்வாறு மதிமயங்கி உன்னிடத்தென்னையனுப்பினான். நீ வருந்தாதே. முற்பிறப்பிலிருவருஞ் செயப்பெற்ற தவத்தாலதுவுமுடிந்தது என் நன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம்.

முருகனோலுமுக்கண்ணன் முடித்தபுனிற்றுப்பிறைக்கொழுந்துந்
திருவின்கொழுநன்பாயலுங்கண் டிலைநுதல்பேரகவல்லு
லுருவமாகத்தனிக்கவார்த வுனக்குக்கலுமிமதமொழுதுங்
கரடக்கனிற்றுநளனுள்ளங் கவருமாறுவியப்பாமோ.

[அன்னம் தன் முபற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவளைப் புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) முருகன் - சுப்பிரமணியனது, வேடம் - வேலையும், முக்கண்ணன் - பரமசிவனது, முடித்த - முடியிற் சூடப்பட்ட, புனிற்று - புதிய, பிறை

க்கொழுந்தும் - பிறைப்பிள்ளையும், திருவின் கொழுநன் - திருமாலினது, பாயும் (பாம்பாகிய) சயனத்தையும், கண் - கண்ணினதும், திலகம்-பொட்டையுடைய, துதல் - நெற்றியினதும், பேர் - பெரிய, அகல்-பறந்த, அலகுல் அல்குலினதும் உருவமாக - வடிவங்களாக, தனி - தனித்து, கவர்த்த - வெளவிய, உனக்கு - நினக்கு, கலுழி - கான்யாறுபோல், மதம் - மதரீரானது, ஒழுகும்-இழியப்பெற்ற, கரடம் - கதுப்பை, டைப, களிற்று - களிற்றுபோலும், நளன்-நளராஜனது உளளம் - உள்ளத்தை, கவமுமாறு - வெளவுமாறு, வியப்பாமோ-ஆச்சரியமாமோ எ-று.

முருகனுமுதலிய மூவர்களுந்தலைமைக்கடவுளாதலாலேயன்றி-முருகனெனவே கட்டினமையோனென்பது தோன்றலால், அவன் பெரும் போர்க்குரியகைப்படையையும்; முக்கண்ணெனவேபகையெயரிக்குறெற்றிக்கண்ணெனப்பது தோன்றலால், அவன் முடிக்கணிகலமாகச் சூடப்பட்ட பிறையையும்; திருவின் கொழுநனெனவே பெருஞ்செல்வச் சிறப்பினெனப்பது தோன்றலால், அவனறிதுயிற்குரிய பாயலையும்; கவர்தலரிதலால் காட்டப்பட்டமையறிக. அவர் பன்மையும் இளளொருமையுந் தோன்றத் -தனிக்கவர்த்தவென்றது. இங்ஙனங் கூறவே-அல்வேற்படை முதலியவைபோற் சிறந்து விளங்குங் கண்டமுதலியவற்றையுடையாதலின், அரசன் உன்னமுதக்கு எளிதிலே யயங்குவானென்றதாயிற்று. [கடவுளாகிய அம்மூவர்களையுடைய அப்பொருள்களைக் கவர்தலாகிய ஒருபொருளைச் சொல்லத் தண்டாபூபிகரிவாயத் திருவே ஒருமனிதனாகிய நளனதுள்ளத்தைக் கவர்தல் சொல்ல வேண்டிய தில்லையென்னு மற்றொருபொருள் தோன்றதலால், செய்யுட் பொருட் பேரணியாம்.]

(க-து.) தமயத்திய-நளமகாராஜனது மனதை வெளவுதலுனக்காச்சரியமாமோ என் மன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம்.

119

பொன்னே யமுதே மொழிந்தரும்பே பூந்தாமறைநிற் றிருவேநின் மின்னேரிடைதேயந் தறவருந்த விம்முமுலையிலல்லாம லென்னேதொய்யிற்றொழி லனைத்து மெழுதலாமேபென்றெண்ணி மன்னையுரைக்குமெங்களுடன் மதுவார்பொழிலினிடையிருந்தே.

[இதமுதல் இரண்பொட்டுகளால் காரியமுடிவை அதன் பின் விளைவைக்காட்டி வலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) பொன்னே-தங்கமே, அமுதே-அமிர்தமே, மொழி-சொல்லாகிய (சாந்தத்தை) யுடைய, கரும்பே-கன்னலே, பூ-அழகிய, தாமரை-தாமரை மலரிடத்து, இல்-இல்லாத, திருவே-சீதேவியே, நின்-உனது, மின்னேர்-மின்போலும், இடை-இடையானது, தேய்ந்து-இளைத்து, அற-மிகவும், வருந்தநோவ, விம்மும்-பருக்கின்ற, முலையினல்லாமல்-மூலங்களிடத் தல்லாமல், தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தினது, அதாழிலனைத்தும் - வேலைமுழுவதும், ஏன்னே-என்னாலும், எழுதலாமேயென்று (மற்றொன்றி) வெழுதலாமோ

வென்று, எண்ணி-ஆலோசித்து, மன்னே-நளராஜனை, மது-வண்டிகளானவை ஆர்-ஒலிசெய்யப்பெற்றிருக்கின்ற, பொழிவினிடை-சோலையின்கண், இருந்து-தங்கி, வங்களுடன்-எங்களுடிக், உரைக்கும் (இனிச்) சொல்லுவான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தியே-இனி உன்னை நான்மணந் துன் முலைகளிற் றெய்யிலெழுதிப்பார்த்து எங்களுடன் வியந்து சொல்வான் எ-று. 120

இன்பக்கலவிக்கரணங்க ளியாவுமியற்றியிருவீரு
மன்புற்றவசமுறுமேனி யயர்தீர்வதற்கெம்பொலன்சிறையான்
முன்புற்றுயர்வானதிப்புனலின் மூழ்கித்தண்ணென்குறுந்திலை
நன்கிறற்றெறிப்பவிசுதற்குக் காலமணித்தாய்நண்ணியதே.

(இ-ள்.) இரவீரும்-நளராஜனு றீடும், இன்பம்-சுகத்தைத் தருகின்ற, கலவி-புணர்ச்சியினுடைய, கரணங்களாய்வும்-கரணங்கள் யாவற்றையும், இயற்றி-செய்து, அன்புற்று (ஒருவர்மேலொருவர்) ரன்மிக்கு, அவசமுறும்-பரவசப்படுமாறுண்டாகும், மேனி (உங்க) ளுடம்பினுடைய, அயர்-தளர்ச்சியானது, தீர்வதற்-சீங்குதற்பொருட்டு, உயர்-உயர்வாகிய, வானதி - ஆகாயகங்கையினது, புனலின்-நீரின் கண், மூழ்கி முழுகிவந்து, முன்புற்று-முன்னிருந்து, எம்-எமது, பொலன்-பொன்னுருவமாகிய, சிறையால்-சிறைகளினாலே, தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, குறுந்திலை-சிறிய துளிகள், நன்கின்-நன்றாக, தெறிப்ப-பட, வீசுதற்கு-வீசுதல் செய்தற்கு, காலம்-காலமானது, அணித்தாய்-சமீபித்து, நண்ணியது-வந்தது எ-று.

கலவிக்கரணங்கள்-அறுபத்தினுக்கு † அவை“ஆலிங்கனமைந்துமிதழ்ப்பானம் பதினென் , மயிர்தம் பதினறு முகிரொழுதுங் குறியெட்டிங்; கோலம் புனைதந்தக் குறியெட்டிங் குரலெட்டிங், குந்தாடன மிருநான் தொ கூடுங் கலவிக் கே.” என்பதனாலறிக. இவற்றினியல்பு கொக்கோக முதலிய நூல்களிற் காண்க.

(க-து.) தமயந்தியே-நீங்களிருவரும் புணர்ந்திளைப்புறுந்திருமேனியிலே ஆகாசகங்கை நீர்த்துளிபொருந்திய என்னிறகுகளினால் வீசுதற்குக் காலஞ் சமீபமாயிற்று என்றது எ-ம். 121

கொல்லும்வேலுங்கூர்வாளும் கூற்றுங்கொடியகடல்விடமும்
வெல்லுநெடியகருங்கண்ணாய் வேல்வேந்திடத்தியான்விரைவிற்
செல்லுமளவுநீவருந்தேல் செல்லிற்றிகழ்ப்புண்வனமுலைகள்
புல்லும்வேட்டைத் தேருந்து வேந்துன்னகரம்புருவானல்.

[இதனால் ஆற்றாதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

† ஆலிங்கனம் (5) சம்பனம் (11) அமிர்தநிலை (16) நகுக்குறி (8) பற்குறி (8) குரல் (8) தாடனம் (8) ஆ-64.

(இ-ஊ.) கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற, வேலும்-வேலையும், கூடர்-கூரிய, வாளும்-வாளையும், கூடற்றும்-யமனையும், கடல்-கடலிற்பிறந்த; கொடிய-தீய, விடமும்-ஆலகாலத்தையும், வெல்லும்-வெல்லுகின்ற, நெடிய-நீட்சிபொருத்திய, சுரு-சுரிய, கண்ணும்-கண்களையுடையவனே, யான்-நான், வேல்-வேலையுடைய, வேந்திடத்து-அரசனிடத்தே, விரைவில்-சீக்கிரத்தில், செல்லுமளவும்-போமளவும், நீ-நீ, வருந்தேல்-வருந்தாதே, செல்லின்-போனால், திகழ்-விளங்காநின்ற, பூண்-ஆபரணத்தையும், வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுமுடைய, முலைகள்-முலைகளே, புல்லும்-தழுவதலைக் குறித்துண்டாகிய, வேட்கை ஆசையினாலே, வேந்து-அரசனானவன், தேர்-தேரை, ஊர்ந்து-செலுத்தி, உன்-உனது, நகரம்-பட்டணத்தில், புதுவான்-வருவான் எ-று.

வேந்தன்னகரம் புகுமளவும் வருந்தாதென்றது, வேல் வந்திடத்தியான் வினாவின் செல்லுமளவும் வருந்தேவென்றமையால்; கேட்டவனவிலே வருவானென்றதாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியே-நீ வருத்தப்பட்டா. நான்-போனால் நான் உனது நகரத்திற்கு வருவான் என்றன்னஞ் சொல்லிற்று எ-ம். 122

மடைவாய்த்தவமுஞ்சூழசங்கம் வனசப்பொகுட்டின்மணியுயிர்ப்பு
பெடைநாரைகடங்கருவென்ன வடைசேர்நிதப்பெருமான்பால்
விடைதாவென்னவடவன்னஞ் சிறகர்நீவிருப்பினெடும்
படைவானெடுங்கட்பசந்தோடை முகமனுரைகள் பணித்தனளால்.

[இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) மடைவாய்-மடையின்கண், தவமும்-ஊர்கின்ற, குல்குட்ப்புத்தையுடைய, சங்கம்-சங்குகளானவை, வனசம்-தாமரை நிலர்களுடைய, பொகுட்டில்-சர்ணிகையில், மணி-முத்தக்களை, உயிர்ப்பு-சுன்றிட, பெடைநாரைகள்-பெண்ணைகளானவை, தம்-தம்முடைய, கருவென்ன-முட்டைகளென்று அடைசேர்-அடைகாக்கின்ற, நிடதம்-நிடததேயத்தையுடைய, பெருமான்பால்-அரசன்கட் (செல்ல) விடை-உத்தரவை, மடம்-இளமைபொருத்திய அன்னம்-அன்னமானது, தாவென்ன-கொடுவென்று சொல்ல, சிறகர் (அது) னிறைகை, நீவி-தடவி, விருப்பினெடும்-ஆசையோடும், படைவாள்-வாட்படைபோலும், நெடுங்கண்-நெடிய கண்களே டைய, பசந்தோடை-பச்சையயில் பால்பவன், முகமனுரைகள்-உபசாரவார்த்தைகளே, பணித்தனள்-சொல்லினாள் எ- .

உபசாரவார்த்தைகளாவன. அன்னத்தினுடைய நற்குண நற்செய்கைகளைப் புகழுஞ் சொற்களும், அதற்குத் தன்வணக்கத்தைக்காட்டுஞ் சொற்களும்.

(க-து.) அன்னமானது நன்னிடத்துச்செல்ல உத்தரவு தாவென்று கேட்கத் தமயந்தி உத்தரவு கொடுத்தாள் எ-ம். 123

இவ்வாறிருந்து நன்மொழிக ளியம்பும்வேலைமுத றுஞ்
செவ்வாய்மடந்தைசீறடியின் சுவடுதா ட்ச்சிவதியரு
மைவானெடுங்கட்டோழியரும் வரக்கண்டகிர்ப்பரிவரென்னு
வெவ்வாய்வாடிவல்லேவந்தன்பா லன்னம்வினைவினையேதே.

[இதனால் அன்னஞ் சென்றவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) இவ்வாறிருந்து-இவ்விதமாகிருந்து, நன்மொழிகள்-நல்லவார்த்
தைகளை, இயம்பும்வேலை-சொல்லிமுடித்த சமயத்தில், அமுது-அமிர்தமானது
ஊறும்-சரக்கின்ற, செவ்வாய்-செய்யவாயையுடைய, மடந்தை-தமயந்தினது
சீறடியின்-சுரிய வடிகளது, சுவடு-வட்டை, நோக்கி-பார்த்துக் காண்டு, சில
தியரும்-தாதிகளும், மை-அஞ்சுமைப்பொருந்திய, வாள் - வாள்போலும், நெடு-
நெடிய, கண்-கண்களையுடைய, தோழியரும் - பாங்கிகளும், வர (தேடிக்கொ
ண்டு) வர, கண்டு (அவர்களைப்) பார்த்து, இவர் - இம்மங்கையர், அயிர்ப்பர
ென்னு-சந்தேகிப்பாரென்று நினைத்து, வெவ்வாய்-வெவ்விவ வாயின்கண், வாடி-
கூர்மைப்பொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தன்பால்-அரசனிடத்து, அன்
னம்-அன்னமானது, விரைவில்-விரைவிலே, ஏகியது-போயிற்று என்று.

இவ்வாறிருந்தென்றது-அன்னத்தின்சிறகு நீவிக்கொண்டிருந்தபடியைச்
சட்டினின்றது. அயிர்த்தல்-இவ்வன்ன மிதுவரைக்கு மிவளிடத்தே தனியாக
விருந்தகொண்டு என்னகாரியத்தைப் பேசியதோ வென்று சந்தேகித்தல்.

(க-து.) தமயந்தி இவ்வாறு சொல்லுகையில் பாங்கியருந் தோழியரும் வ
ருதலைக்கண்டு அன்ன மிவர்கள் சந்தேகிப்பார்க்களென்று நன்னிடத்துச் ஈசன்
றது எ-ம்.

124

அன்னமுறைத்தமொழிபமுத மருந்தித்தெவிட்டாவாழுதம்
கன்னற்குதலையிருநண்ணுங் கருத்துமதன்பின்றொடர்ந்தேகப்
பொன்னம்பாவைதழற்பெய்தா நென்னவுருகிப்புலம்புகொண்டாங்
கன்னர்க்கடலின் கரைகாணு திருந்தாளிருந்தவேலைதனில்.

[இதனால் அதன்பின் தமயந்திலே சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) அன்னம்-அன்னத்தினால், உரைத்த - சொல்லப்பட்ட, மொழி-
சொல்லாகிய, அமுதம்-அமிர்தத்தை, அருந்தி-உட்கொண்டு. தெவிட்டா-வெறு
க்காத, ஆர்-உண்டற்குரிய, அமுதம்-அமிர்தமும், கன்னல் - சர்க்கரையும்போ
லும், குதலை-மழலைச்சொற்களையுடையவன், இருகண்ணும் (தன்) னிருகட்பா
ர்வையும், கருத்தும் - மனமும், அதன்பின் - அவ்வன்னத்தின்பின்- தொடர்
ந்து - பற்றிக்கொண்டு, ஏக-பாக, பொன்னம்பாவை - பொன்மயமாகிய, பா
வையை, தழல்-நெருப்பின்கண், பெய்தாலென்ன-இட்டா (லது) போல, உரு
கி-கரைந்து, புலம்புகாண்டு-இரங்குதல் கொண்டு, ஆங்கு-அவ்விடத்து, இன்
னல்-துன்பமாகிய, கடலின்-கடலினது, கரை-கரையை, காணுது-காணாமல்,
இருந்தான்-இருந்தனன், இருந்தவேலைதனில்(அப்படி)யிருந்தசமயத்திள்-ஹ.

அன்னத்தின் வாக்கு அமிர்தம்போல மதுரித்து எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமென்ன மமைதியைத் தாராததாயிருக்கையால், அன்னதூரைத்தமொழியுமுத மருந்தித்த தெவிட்டாவெனப்பட்டது. இன்னல்-அன்னத்தால் வளர்க்கப்பட்ட நளஞ்சையைப்பற்றி யுண்டாகிய துன்பம். இன்னற்கடலின் கரைகாணமை-அக்கடலினுட்பட்டிருத்தல்.

(க-து.) தமயந்தி கருத்துங் கண்ணும் அன்னத்தின்பின் செல்லத் துன்ப்கடலின் கரைகாணுதிருந்தாள். இந்தசமயத்தில் எ-ம். 125

ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி யனிச்சமலரின்று துரைப்பச்
சேயநிதமாஞ்சீறடிகள் கன்றச்செங்காலனந்தொடர்ந்து
மேயதென்னமதிக்கொல்லோ முருகுவிம்மநறவுமிழந்
தூயமலர்ப்பங்கயப்போதைத் துறந்தெம்மனையிற்புகுந்திருவே

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளான் மகளிர் துளர்ச்சியைக் குறித்து வினாபு மாயு சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) ஆயவெள்ளம்-வெள்ளம்போல மங்கையர் கூட்டமானது, புடைபக்கத்தில், எய்தி-அடைந்து, முருகு-வாசனையானது, விம்ம-பெருக, நறவுத் தேனை, உமிழும்-கக்குகின்ற, தூயமலர்-பரிசுத்தமலராகிய, பங்கயப்போதை-தாமரைப்பூவை, துறந்து-விட்டு, எம்மனையில்-எமது வீட்டின்கண், புகும்-வந்த, திருவே-சீதேவியே, அனிச்சமலரின்-அனிச்சப்பூவினது, தாது-மகரந்தமானது, உறைப்ப-உறுத்த, சேயநிதமாம்-சிவப்புநிறமாகின்ற, சீறடிகள்-சிறியவடிகள், கன்ற-வாட, செங்கால்-செய்யகால்களையுடைய, அனம்-அன்னத்தை, தொடர்ந்து (பிடிக்கும்படியாகப்) பின்சென்று, மேயது (இங்கே) யடைந்ததற்குக் காரணமாயது, என்னமதி-என்ன அறிவு எ-று.

முன்பாட்டிலே இருந்த வேலைதனிவென்றதனோடு, ஆயவெள்ளம் புடையெய்தி என்றதைக் கூட்டுக. எய்தியென் வினையெச்சம்-பின் வருந்தாது கமழுமென்னும் பாட்டில் என்னவென் வினையொண்டது. “அண்மைச்சொல்லேயியற்கையவாகும்” இவ்விதியால் திருவேயென்றதன்மை விளியியல்பாயிற்று என்ன மதியெனவே, நல்லறிவன் நென்றதாயிற்று

(க-து.) தமயந்தியே - அன்னத்தைத் தொடர்ந்து சென்ற தென்னமதி என்றார்கள் பாங்கிமார்கள் எ-ம். 126

மையன்மதன்வெங்களியானே விமன்வரத்தால்வருந்திருவே
கையுமுதமுமரிபரந்த கண்ணுமுறுகுக்கொப்பிளிக்குஞ்
செய்யகமலமெனவீழு மனிகளோச்சுந்திறத்தானே
தொய்யிலெழிதுந்தடமுலைகள் சுமந்தோமேனிதுவண்டதுவே.

(இ-ள்.) மையல்-மயக்கஞ்செய்கின்ற, மதம்-மத்தாலுண்டாகிய, வெங்களி-வெவ்விய செருக்கையுற்ற, யானே - யானையையுடைய, வீமன் - வீமராஜ

னது, வரத்தால் - வரத்தினாலே, வரும் (மகளாய்ப்) பிறந்த, திருவா - திருபாதே- கையும் (உன்) கைகளையும், முகமும் - முகத்தையும், அரி - இரேகையானது, பரந்த - படரப்பெற்ற, கண்ணும் - கண்களையும், முருகுதேனை, கொப்பளிக் கடம் -- உமிழ்கின்ற, செய்யகமலமென -- செந்தாமரை மலர்களென்று மயங்கி, வீழும் (வந்து) வீழ்கின்ற, அளிகள் -- வண்டுகளை, ஓச்சந்திரத்தானே-ஒட்டுஞ்செயலாலோ, தொய்யில்-சந்தனக் கோலத்தை, எழுது-எழுதப்பெற்ற, தடம்-மலைபோலும், முலைகள்-முலைகளை, சுமந்தோ-தாங்கியோ, மேனி-உடம்பானது, துவண்டது-வாடியது, எ-று.

ஒருதொழிலே இடைவிடாது செய்வோர்க்கும் அதிபராஞ் சுமப்போர்க்கும் உடம்புவாடி இளைக்குமாதலால், அங்ஙனம் வினாவீரன்.

(க-து.) வீமராஜன் பெற்றெடுத்த தமயந்தியே-உன தவயத்தாமரைகளில் விழுந்தவண்டுகளை ஒட்டி வகையினாலோ, உனது கனதனங்களைச் சுமந்தோ, திருவுருவத் தளர்வடைந்தது என்றார்கள் எ-ம்.

127

அன்னந்தொடரு மயர்மீதுவோ வயலார்விழியு றடைந்ததுவோ பன்னம்பொழில்வாய்ப் பல்வலகை யெதிர்ந்தே மருட்டப் பயந்தது பொன்னங்கிளியே மடமயிலே புகல்வாய்க்குயிலே பூங்கமல [வோ மன்னந்திருமா னேயன்னு வணங்குவாய்ப்த மரகதமே

(இ-ள்.) பொன்னங்களியே, அழகிய பொற்கிளியே, மடமயிலே-இளமயிலே, புகல்-கூவும, வாய்-வாயையுடைய, குயிலே-குயில்போல்பவளே, பூ-அழகிய, கமலம்-தாமரையில், மன்னம்-நிலபெற்றிருக்கும், திருமானேயன்ன-இலக்குமிக் கொப்பான, அணங்கு-அழகு, வாய்ந்த-பொருந்திய, மரகதமே-மரகதம்மோல்பவளே, அன்னம்-அன்னப்பறவையைப்பற்றி, தொடரும் தொடர்ந்த, அயர்வதுவோ-வருத்தமோ, அயலார்-அயலவர்களது, விழியு-கண்ணேறு, அடைந்ததுவோ-சேர்ந்ததுவோ, பன்னம்-சொல்லும், பொழில்-சோலையின், வாய்-இடத்து, பல்வலகை-பலபேய்கள், எதிர்ந்து-எதிர்ப்பட்டு, மருட்ட-வெருட்ட. பயந்ததுவோ-பயமடைந்ததுவோ (அம்மேனி) எ-று.

இக்கவி சில புத்தகங்களி லிருக்கின்ற தாகையாற் சேர்த்துக்கொண்டனம்.

(க-து.) தமயந்தியே-அன்னத்தின்பின் சென்றவருத்தமோ, அயலார்கண் பட்டதோ, பேயால்வந்த கோடனா எ-ம்.

128

தாதுகமமூலவர்த்திருவே யென்னச்செவிலித்தாய்ப்பலர் பூகியணிந்ததாங்கியினிநீர் கழற்றித்தெய்வம்பராய்ப்போற்றிக் காதன்மயிலைக்கொடுவந்து கடிமாமனையிற்பசுந்தேறச் சீதமலர்மெல்லணைமீது சேர்த்தாவளஞ்செயலிழந்தாள்.

[இதனால் அவன் மனையிற் சோக்கப்பட்டவாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தாது-மகரந்தமானது, கமமும்-மணக்கப்பெற்ற, மலர்-தாமரைப் பூவிலுள்ள, திருவ-தருமாதே, என்ன-என்றுசொல்ல, பலர்-பலராகிய, செவி

லித்தாயார்-வளர்த்ததாய்மாரானவர், பூதி-திருநீற்றை, அணிந்து (நெற்றியி) லிட்டு, அயினிநீர்-ஆலாத்தியை, சுழற்றி-சுற்றி, மெய்வம் - குலதெய்வத்தை, பராய்-பிரார்த்தித்து, போற்றி-துதிசெய்து, காதல் - ஆசையைத்தருகின்ற, மயிலை-மயில்போல்பவளை, கொடுவந்து-கொண்டுவந்து, கடி-காவலையுடைய, மா-பெரிய, மனையில்-மாடத்தின்கண், பசுந்தேறல்-பசியதேனையும், சீதம்-குளிர்ச்சியையுமுடைய, மலர்-மலர்களாலாகிய, மெல்-மெல்லிய, அணைமீது-சயனத்தின்மேல், சேர்த்தார்-கிடத்தினார், அவளும்-அத்தமயந்தியும், செயல் (தன்) செய்கைகளே, இழந்தாள்-இழந்தனள் எ-று.

செவிலித்தாயர்-அவளுக்கு நல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங் கற்பித்துவளர் த்தமாதர்கள். செயலிழத்தல், உண்ணல் உடுத்தல்-அணிதல்-முதலிய செயல் களை மறத்தலாம். பூதியணிதலும் அயினிநீர் சுழற்றலும், அச்சமுதலியவற்றா ளுண்டாகிய குற்றங் களைத்தடுக்க.

(க-து.) என்றசொல்ல, வுதிர்ந்ததாய்மார்கள் தமயந்திக்கு விபூதியணி ந்து ஆலஞ்சுத்திக் குலதெய்வத்தைப்போற்றி மனையிற்கொண்டுவந்துமலரணை யிற் சேர்த்தார்கள் எ-ம்.

129

சங்கிவ்வாறுமயில்வருந்தி யிருப்பினவண்டிசைமிழற்றுந் தேங்கொள்பொழில்வாய்முடையவிழ்ந்துசெந்தேகிறைக்குமலர்வாவி பாங்கரமளிமிசைவரித்த பனிமென்போதுகவயவள [ப் ரோங்கத்திறிணிதோள்வயவேந்தையன்னங் கண்ணுற்றுவந்தால்.

[இதனால் அன்னம் அரசனைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) மயில்-மயில்போல்பவள், சங்கு-இக்குண்டின்புத்திரன்கண், இவ் வாறு-இவ்வண்ணமாக, வருந்தி (காமநோயால்) வருந்தி, இருப்ப - இருக்க அன்னம்-அன்னமானது, இனம்-கூட்டமாகிய, வண்-வண்டுகளானவை, இசை-இராகத்தை, மிழற்றும்-பாடப்பெற்ற, தேம்-வாசனையை, கொள்-கொண்ட, பொழில்வாய்-சோலையின்கண், முகை-அரும்புகளானவை, அவிழ் ந்து-விரிந்து, செந்தேன்-செய்யதேனிஞலே, நிறைக்கும்-நிறைக்கப்பெறுகின்ற மலர்-மலர்களையுடைய, வாவி-தடாகத்தினது, பாங்கர்-பக்கத்தில், அமளி மிசை-சயனத்தின்மேல் விரித்த-பரப்பப்பட்ட, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, போது-மலர்களும், கரிய-கருகும்படியாக, வளர்-படுத்திருக் கின்ற, ஒங்கல்-மலைபோலும், திணி-திடமுற்ற, தோள்-தோள்களையும், வயம்-வெற்றியையுமுடைய, வேந்தை-நளராஜனை, கண்ணுற்று-பார்த்து, உவந்தது-மகிழ்ந்தது எ-று.

“மறிநிலையுரிமை மாறணியாயவை-குணமுதல் காரணங் குறிப்பொழுக் கமைந்தே” இவ்விதியால் மலர்வாவிவென்றது முதற்பாருளாகிய தாமரையை நீக்கிச் சினைப்பொருளைக் காட்டியது. பனிமன்போது கரியவளரென வே, அதிக காமவெப்பங்கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. அரச

சன் காமநோபாற்பபிம் பாட்டைநோக்கி அவன் தான் வருமளவு முயிர்பொறுத்திருந்தமையைக்குறித்து மகிழ்தலால், அன்னங் கண்ணுற்று வந்ததென்றார்.

(க-து.) இவ்வாறு தமயந்தி குண்டினபுரத்தில் வருத்தமுற்றிருக்க அன்னமானது நளினக்கண்டு மகிழ்வடைந்தது எ-ம்

130

பொன்னஞ்சிறைமடவண்ணம் போதுமுன்னரே வல்வேந்து தன்னந்தனியோதுணையென்னுந் தடங்கன்பொருந்தாதோவென்னுமின்னுந் தாதேகியவன்ன மீளாதிருந்ததென்னென்னுமின்னினுருவு வெளிப்படுத னோக்கினோக்கி வெய்துயிர்க்கும்.

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வேல்-வேலையுடைய, வேந்து நளராஜனாவன், பொன-பொன்மயமாகிய, அம்-அழகிய. சிறைய-சிறைகளையுடைய. மடம்-இளமை பொருந்திய, அன்ன-அன்னமானது, போதுமுன்னர்-செல்லுதற்குமுன், வன்னந்தனியோ - தன்னந்தனியாக விடுக்கையோ, துணையென்னும்-எனக்குத் துணையென்று சொல்லுவான், தடங்கண்-விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடையவள், பொருந்தாதோவென்னும்-உடன்படாளோவென்று சொல்லுவான் தூது-தூதாக, எகிய-சென்ற, அன்னம்-அன்னமானது, இன்னும்-இதுவரையிலும், மீளாதிருந்தது-திரும்பி வாராமைக்குக் காரணம், என்னென்னும்-யாதென்று சொல்லுவான், மின்னின்-மின்னல் போல்பவளது, உருவு-வடிவமானது, வெளிப்படுதல்-வெளியிலே தோன்றுதலை, நோக்கினோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து, வெய்துயிர்க்கும்-சுடுமூச்செறிவான் எ-று.

தனியென்பது-சிறப்புப்பற்றித் தன்னந்தனியென வந்தது. தடங்கண்-சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணைமுடிபேற்றது. அன்னம் விடைவிலே தானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக் கணமும் கெடுங்காலமாகத் தோன்றலால், இன்னுமென்றன்.

(க-து.) அன்னம் போகுமுன்னம் நளனாவன் எனக்குத் தனித்திருத்தலோதுணை. தமயந்தி யுடன்படாளா. அன்னம் வாராதிருந்த தென்னவோ என்று உருவெளியை நோக்கிச் சுடுமூச்செறிவான் எ-ம்.

131

மீண்டதன்ன மெனவெண்ணி வினவுமொருகாழ் திணிமுத்தம் பூண்டபொம்மன் முலையென்றோ புகன்றதென்னு மருந்தாமற் காண்டல்செயினுங் கேட்பினுமென் னுள்ளமயக்குங் களிநறவைத் தூண்டல்செய்யா மணிவிளக்கைக் கொணர்தாய் கொல்லோவெனச் [சீசாரும்

(இ-ஊ.) அன்னம்-அன்னமானது, மீண்டவென-திரும்பிவந்ததென்று; எண்ணி-நீனைத்து, வினவும்-வினாவுவான், மணி-அழகிய, முத்தம்-முத்துக்களையுடைய, ஒருகாழ்-ஒருசரத்தை, பூண்ட-மேற்கொண்ட, பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய, முலை-முலைகளையுடையவள், என்னோ-என்னசெய்தியையோ புகன்றது-சொல்லினாள், என்னும்-என்றுசொல்வான், அருந்தாமல்-உண்ணப் படாமல், காண்டல்செயினும்-கண்டாலும், கேட்பினும்-கேட்டாலும், என்-எனது, உள்ளம்-மனத்தை, மயக்கும்-மயக்காற்ற, களிநறவை-தேன்குழம்பை தூண்டல்செய்யா-தூண்டப்படாத, மணிவிளக்கை-இரத்தின தீபத்தை, கொணர்தாய கொல்லோவென-காண்டெவந்தாயோவென்று, சோரும் - தளருவான் எ-று.

அருந்தாமற் காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமென்னுள்ள மயங்குங்களி நறவையெனவே, அருந்துங்கால் உள்ளமயக்காதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவ்வாறே “உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங், சுள்ளக்கில்காமத்திற் குணம்” என்றமையறிக. மணிவிளக்கெனவே, மற்றைத் தீவிளக்குப்போல் மழுங்குதலின்றி எப்போதும் விளங்குதல் கொள்க. “புதுமைபெருமை சிறுமையாக்க மாம-மதிமைசாலா மருட்கை நான்கே” இவ்விதியால் சோரும் என்றதா மருட்கையாகிய மெய்ப்பாகும்.

(க-து.) நளஞானன் அன்னம் வந்ததென்பான். தமயந்தி யென்னசொன்னாளென்பான் தமயந்தியைக் கொண்டெவந்தாயோ வென்பான் எ-ம்

திருந்தார்மொளி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காற் றேர்வேந்தே வருந்தேல்வருந்தே னீவேண்டின் வாராதனவு முளவு கொல்லோ முருந்தீர்முறுவன் முகமபெற்று வந்தேனெனலு மூர்ச்சைதெளிந்தருந்தாவமுத மருதினன் போற் பலகாற்கேட்கு மகமகிழும்.

[இஊஞ் அன்னஞ் சொல்லுதலும் அரசன மகிழ்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ஊ.) திருந்தார்-பகைவருடைய, மொளி-மருடத்திலுள்ள, மணிகலை, உரிஞ்சி-தேய்ந்து, திகழும்-விளங்காற்ற, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, கால்-பாதத்தையும், தேர்-மகாரதத்தையுடைய, வேந்தே - அரசனே, வருந்தேல் வருந்தேல்-வருந்தாதேவருந்தாதே, நீ(இப்படிப்பட்ட)நீ, வேண்டின்-பெறவிரும்பினால் வாராதனவும் (உனக்குக்) கிடையாத பொருள்களும், உளகொல் (உலகத்தி) லுண்டோ, முருந்தீர்-மயிலிறகி னடிபோலும், முறுவல்-பற்களையுடைய தமயந்தியினது, முகம்-முகத்தை பெற்று-அடைந்து, வந்தேனெனலும்-வந்தேனென்றதளவில், அருந்தா (முன்) னுண்ணப்பட்டில்லாத, அமுதம்-தேவாமிரதத்தை, அருந்தினன்போல்-உண்டவன்போல், மூர்ச்சைதெளிந்து-மூர்ச்சைதீர்த்து, பலகால்-பலதரம், கேட்கும்-கேட்பான், அகம் உன்னத்தின்கண், மகிழும்-களிப்பான் எ-று,

அரசன் தன் தொப்பற்ற மனவலியை மறந்துவருந்துதலை நோக்குதலால் அதனை நினைப்பித்தற்குத், திருந்தார்மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்கால் என்னும் விசேடணங்கொடுத்துக் கூறியது. வருந்தேலென்பது - ஆற்று தற்பொருளி லடுக்கிவந்தது; இதற்கு “இசைநீரை யசைநீலை பொருளொடுபுணர்தலென்-றவைமூன்றென்ப பொருசொல்லடுக்கே” என்பது விதி. மேற் சொல்லப்பட்ட மனவலிமையுடையவனுக்கு எண்ணப்பட்ட பொருள்களையாவும் எளிதிற்கைகூடுமென்றதற்கு, நீவேண்டின் வாராதனவு முளகொல்லோ என்றது, “எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துப் வெண்ணியார், திண்ணியராகப் பெறின்” என்றாராதலின். அதனாலே அவருடன் பட்டமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும் பின்னும் அதனை நன்றாக அறிவித்தற்கு, முருந்தேர்முறவன் முகம்பெற்றுவந்தேன் என்றது. முகம்பெறல்-ஒருவர் தஞ்சொல்லை மற்றொருவர் முகத்திருப்ப மின்றி விடப்பத்தோடுகேட்டுடன்படப்பெறலாம்.

(க-து) நளச்சக்கிரவர்த்திய-வருந்தாதே வருந்தாதே. நீவேண்டினால்வாராத பொருள்க ளுளவோ. தமயந்தி திருமுகம்பெற்று வந்தேன் என் றன்னஞ் சொன்னவுடன் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து நளன் பலகால் கேட்டி மனமகிழுவான் எ-ம்.

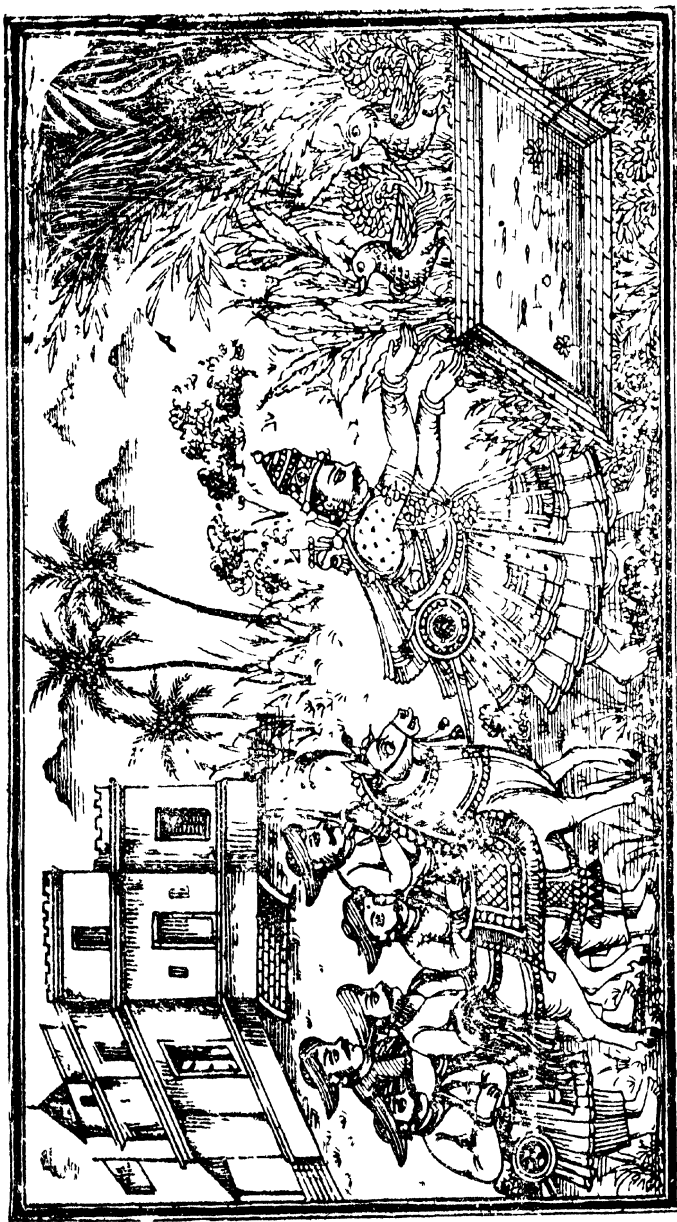
133

அன்னமுரைத்த வின்சொல்லி னாவிதாங்கி யதனோடு
மின்னமடவான் பேரழகும் பெருகுதாயும் விளம்பியது
மின்னுமுரைத்தி யுரைத்தியெனத் கேட்டிங்கிவ்வா றிவனிருப்ப
மின்னுண்மருங்கு றுயரமுமேல் வினைந்தவாறும் விளம்புவாம்.

[இதனால் கவி அரசனது செய்தியைவிடுத்திப் பின் வருங் கைக்கிளாம் படல முதலியவற்றால் தமயந்திக்கு நேரிடாத காமநோய்த் துன்பமும் அது பற்றிப் பின்னடந்த செய்தியுஞ் சொல்ல வேண்டுமென்கொண்டமை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) அன்னம்-அன்னத்தினால், உரைத்த-சொல்லப்பட்ட, இன் சொல்லின்-இனியசொற்களால், ஆவி-உயிரை, தாங்கி-பொறுத்திருத்தி, பின்னும் (அதற்குப்) பின்னும், மடமான் - இளமைபொருத்திய மான்போல் பவளது, பேரழகும்-பெரிய வழகையும், பெருகுதாயும் (காமத்தா லவளிடத்தே) வளர்கின்ற துன்பத்தையும், விளம்பியதும் (தன்னைக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்ட செய்தியையும், இன்னும்-இன்னமும், உரைத்தியுரைத்தியென-சொல்லி-சொல்லென்று, கேட்டி-வினாவிக்கொண்டு, அதனோடு-அவ்வன்னத்தோடு இங்கு-இவ்விடத்தே, இவ்வாறு-இவ்விதமாக, இவன் - அந்நளன், இருப்ப-இருக்கும்பாது(உண்டாகிய) மின்-மின்போலும், நுண்-நுண்ணிய, மருங்குல்-இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது, துயரமு-துன்பத்தையும், மேல்-பின்பு, வினைந்தவாறும் - நடந்த செய்தியையும் விளம்புவாம் (யாம்) சொல்லுவாம் எ-று.

அன்னத்தின் சொல்லைக்கேட்டி அரசன் இனி எப்படியும் அவனைப் பெற லாமென்று நிச்சயிக்கொண்டு உயிர்பொறுத்திருத்தலால், அன்ன முரைத்த

நளன் அன்னத் துதக் கன்னு நறது 45-வது பக்கம்.

வின் சொல்லினாவிதாங்கி என்றார். கேட்கப்பட்ட தொருபொருள் தம்மால் விரும்பப்பட்டதாயிருப்பின் அவ்விருப்பமிகுதியாற் பின்னும் - பின்னுங் கேட்பாராதலால், பின்னும் - இன்னு முரைத்தி யுரைத்தி என்றனென்க. அன்றி யுங் கேட்குந்தோறும் தன் காமநோய்க்கு மருந்தாய் நிற்பவன், அவ்வனங், கேட்டானெனினுமாம். “முன்னிலைக்கிளவி-இ ஐயாபென வருடமுன்று-மொ ப்பத்தோன்றுமொருவற் கு வொன்றற்கும்” இவ்விதியால் உரைத்தியென்றது முன்னிலை யொருமை யிகரவிகுதி.

(க-து.) அன்னஞ் சொன்ன இனியசொற்களால் நளமகாராஜனாவன் உயிரை விடாதிருந்து தமயந்தி யென்னசொன்னா ளின்னஞ் சொல்லென்று கேட்டு நளனிருக்கத், தமயந்திபடுந் துயரத்தைச் சொல்லுவாம் எ-ம். 134

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்

முற்றுப்பெற்றது.

கைக்கிளைப்படலம்

† கைக்கிளை யென்பது ஒருகலைக்காமம்-அது ஆண்பாற் கைக் கிளையும் பெண்மாற் கைக்கிளையும் எனவிருவகைப்படும்.

அவற்றுள்-இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கொங்குவிம்முகோதையோடு கோதைதாமவாண்முகம்
பங்கயத்தைமற்றோர்பங்க யத்துவைத்தபான்மைபோ
லங்கைசேர்த்திமைக்களீல வாலிசித்தவைகிய
மங்கைமென்முலைத்தடத்து மாரன்வாளியேவினான்.

[இதுமுதல் பத்துபாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற் பின் செய்யப்படும் சுவயம்வரத்திற்குக் காரணமாக அவள் காமநோயிற்படும் பாடுகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) கொங்கு-வாசனையானது, விம்மு-விரியப்பெற்ற, கோதையோடு-பூமாலையோடு, கோதை-கூந்தலானது, தாம - அவிழ்ந்து தொங்கவும், பங்கயத்தை-ஒரு தாமரைப்பூவை, மற்றோர் பங்கயத்து-மற்றோரு தாமரைப்பூவிலே வைத்த பான்மைபோல்-வைத்தன்மைபோல், வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-

† கை-சிறுமை - கிளை-உறவு.

முகத்தை, அங்கை-உள்ளங்கையிலே, சேர்த்தி-வைத்து, மை-மையெழுதப்பெற்ற, கண்-கண்களிலிருந்து, நீலம்-சரிய, ஆவி-நீர்த்துளிகளானவை, சிந்த-உதிரவும், வைகிய-இருக்கின்ற, மங்கை-தமயந்தியினுடைய, மென்முலைத்தடத்து-மெல்லிய முலைகளிடத்து, மாரன்-மன்மதனானவன், வாளி - பூவம்புகளை, ஏவினான்-செலுத்தினான் எ-று.

முகமும் கையுந் தாமரைமலர்போலுதலால், பங்கயத்தை மற்றொர் பங்கயத்துவைத்த பான்மைபோல் என்றார். கண்ணீர்மையைக் கரைத்துக் கொண்டிழிதலின், நீலவாலியெனப்பட்டது. வைகியவென்பதைச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமாக்கி, இருக்கும்படியாக வெனப்பொருள் கூறினுமையும்.

(க-து.) தமயந்தி கனதனத்திடத்து மன்மதன் கண்தொடுத்தான் எ-ம்.

செப்புநேர்முலைக்கண்வேணில் வேடொடுத்ததேமல
ரப்புமாரிகாமவெம்மை செய்யவாற்றலாமையா
லெப்புனிக்கும்வேந்தெழிற்கு டற்படிந்துமீண்டுமால்
வெப்புநோயர்நீரினமுழுகின் வெம்மையாறுமேகொலாம்.

(இ-ஊ.) வேணில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய, வேள் - மன்மதனால் தொடுத்த-செலுத்தப்பட்ட, தேமலர் - வாசனைப்பொருந்திய மலராகிய, அம்பு - (அம்பாகிய) நீரினது, மாரி-மழையானது, செப்புநேர்-செப்புப்போலும், முலைக்கண்-முலைகளையுடையவளாகிய தமயந்தியிடத்து, காமவெம்மை - காமசுரத்தை, செய்ய-உண்டாக்க, ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையால், எப்புவிக்கும்-எல்லாத் தேசங்களுக்கும், வேந்து - அரசனுள்ளோனாகிய நளனது, எழில்-அழகாகிய, கடல்-கடலுள்ளே, படிந்தும்-முழுகியும், சுண்டும் (அக்காமசுரமானது அவளுக்கு) மிகும், வெப்புநோயர்-சுரவிபாதியையுடையவர், நீரில்-நீரினுள், மூழ்கின்-முழுகினால், வெம்மை-அச்சுரமானது, ஆறுமேகொல்-தீருமோ எ-று.

“மெல்லொற்றுத் தொடர் மாழி மெல்லொற்றெல்லாம்-வல்லொற்றிறுதிக்கிளையெழுத்தாகும்” என்பதனால், அம்பு-அப்பு-என விகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்குப்பெயராதலால், அம்பாகிய நீரோன விருப்பொருள் கூறப்பட்டது. மழையிலே நீனைத் தவர்கட்குச் சுரமுண்டாமாதலால், அப்பு மாரிகாமவெம்மை செய்யவென்றார். அழகாகிய கடலிலே படிதலாவது-அவ்வழகையினடவிடாது நீனைத்தல். காய்ச்சலையாளிகள் நீரிலே முழுகினால் அது பின்னும் அதிகமாக விஷமிப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி அனுபவசித்தமாதலின், வெம்மையாறு மேகொலென்றார். [சுற்றடியின் பொதுப்பொருளால் முன் மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால், வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியும்; இதற்கு எழிலாகிய கடல்-அம்பாகிய நீர்-என்கிற உருவகவணிகளும் கடற்படிதலாலே வெப்பநீர்தலாகிய விருப்பத்தைப் பெறாமல் அவ்வெப்பமிகுதலைப் பெறுவதாகிய தருதியின்மையுணியும், அங்கங்களாதலால்; உறுப்புறுப்பிக் கலையுணியுமாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவன் காமாக்கினியால் நளனழகென்னுங் கடலிற் படிந்தும் அவனுக்குக் காமக்கனல்கும் எ-ம்.

2

அல்லலுற்றழங்கும்வர்டு மாவிசோறுமெல்லிதழ்ப்
பல்லவங்கடையுமாறு பாயலிற்படுத்திடு
மொல்லையுற்பதைக்குநெட் டியிர்ப்புவீங்கும்வார்கழை
வில்லிவாளிதன்னை யார் விலக்குவார்கொன்னுமால்.

(இ-அ.) அல்லலுற்று - துன்பமுற்று, அழுங்கும்-வருந்துவான், வாடும்-வாடுவான், ஆவிசோறும்-உயிர்சோர்வான், மெல்லிதழ்-மெல்லிய பூவிதழ்களும், பல்லவங்கள்-தளிர்களும், தீயுமாறு (துன்னுடல் வெப்பத்தாற்) கருகும்படியாக, பாயலில்-சயனத்தின்கண், படுத்திடும்-படுப்பான், ஒல்லையில்-விரைவில், பதைக்கும்-துடிப்பான், நெட்டியிர்ப்பு வீங்கும்-பெருமூச்சுசெறிவான், வார்கழைவில்லிநெடிய கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனது, வாளிதன்னை-அம்பை, யார்-யாவர் விலக்குவார்-விலக்கவல்லவர், என்னும்-என்று சொல்லுவான் எ-று.

“மூட்பே பிணியே வருத்தமென்மையோ-டியாப்புறவந்த விளிவரனாகே” இவ்விதியால் அழுங்கும் என்ற வருத்தமாகிய மெய்ப்பாடறிக. [ஒன்றற்கொன்று பகையில்லாமைபால் ஒருகாலத்திற் கூடத்தக்க அழுங்குதல்-வாடல் ஆவிசோர்தல்-படுத்தித்தல்-நெட்டியிர்ப்பு-வீங்கல்-மன்மதனம்பையார் விலக்குவாரென்று சொல்லுதல்-என்கிற பலபொருள்களுக்குக் கூடுதலைச் சொல்லுதலால், கூட்டவணியாம்.] அச்சரத்தாற் படும்பாடு சொல்லப்பட்டது.

(க-து.) தமயந்தியானவன் மன்மதபாணத்தை யார் விலக்குவார்களென்று சொல்லுவான் எ-ம்.

3

மைம்மறந்தநீலவொண்கண் வார்புனற்சொரிந்தியாழ்
கைம்மறந்துகூடலெண்ணி மெல்லிரல்கள்கன்றின
பொம்மல்வெம்முலைத்தடங் கலந்துறந்தபூமறந்
தம்மெல்லாதிசோர்ந்ததுள்ள மார்வமோடழிந்ததே.

(இ-அ.) நீலம்-கருங்குவளை மலர்போலும், ஒள-ஒளிரிய, கண்-கண்களானவை, வார்-தாரையாயிழிகின்ற, புனல்-நீரை, சொரிந்து - பொழிந்து, மை-அஞ்சனத்தை, மறந்த-மறந்தன, கை-கைகளானவை, யாழ்-வீணை(வாசித்தலை மறந்த-மறந்தன, கூடல்-கூடற் (பூக்களை) எண்ணி (தொட்)டெண்ணி, மெல்-மெல்லிய, விரல்கள்-விரல்களானவை, கன்றின-வாடின, பொம்மல்-பொலிவு பொருந்திய, வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற, முலைத்தடம்-முலைகளினிடங்க ளானவை, கலன்-ஆபரணங்களை, துறந்த-நீத்தன, அம்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, ஒதி-கூந்தலானது, பூ-மலரை, மறந்து-மறந்து, சோர்ந்தது - தளர்ந்தது, உள்ளம்-நெஞ்சமானது, ஆர்வமோடு-ஆசையோடு (கூடி) அழிந்தது-நீலகெட்டது எ-று.

மறத்தற்கு-ஒழிந்துநின்றலென்பது கருத்து. கூறல்-ஆகுபெயர். கூடற் சுழியாவது-தலையோடு கடைவந்து கூடமாயின் தம்மெண்ணங் கைகூடுமென்ற குறிபார்த்தற்கு மகளிராற் கண்மூடி விரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச் செயப்படுவது அது பலசெய்து அவற்றைக்கூட்டி இத்தனை யென் றறிதற்கு விரலா லொவ்வொன்றாகத்தொட்டென்னினுள்ளென்க. “ஆழிநிருத்தும் புலியூருடையா னருளினளித், தாழிநிருந்து மணற் றன்றினீத்தகன் றர்வருகென் றுழிநிருத்திச் சூழ்க்கணக்கோதிரை யாமலைய, வாழிநிருத்தித் தரக்கிற்றியோ வள்ளம் வள்ளலைய” என்பதனாலறிக. அவை செய்தற்குப் பொருமற் பலவிரல்களால் கொள்ளப்பட்டமை தோன்றற்கு விரலென்னுது, மேன்மையும் பன்மையும் கூட்டி மெல்லிரல்களென்றார். [“பண்புந்தொழிலும் பயனுமென்றிவற்றி-ஒன்றும்பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ந்தொப்புமைதோன்றச் செப்புவதுவமை” இவ்விதியால்-நிலவொண்கண்-என்றது பண்புமையணி.

(க-கூ.) தமயந்தி கண்கள் மைமறந்தன. கைகள்வீணையை மறந்தன விரல்கள் கூடற் குறியெண்ணி வாடின. முலைகள் ஆபாணங்களை நீத்தன. கூந்தல் பூமறந்து சோர்ந்தது. நெஞ்சு மாசையிலுந் தது எ-ம் 4

மழைமதர்க்கண்முலைகள்ரெய்ய மார்பனைத்துவென்மைநே
ரிழைபுகப்பெ றுதுவிம்மி யேர்பெறத் தவர்த்ததாற்
கழைகுழைத்து மாரெனய்த கணையினுள்ள மூடுபோய்
துழைவதற்கிடம்பெறாது நொய்துதைத்து மீளுமால்.

(இ-அ.) மழை-தளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-செருக்கையுற்ற, கண்-கண் களையுடையவளது. முலைகள்-முலைகளானவை, செய்ய-சிவப்பாகிய, மார்பனைத்தும்-மார்பிட முழுதையும். மென்மைநேர்-மென்மையு நேர்மையும்பொருந்திய, இழை-ஒருதூலும்-புக-நுழைதற்கு, பெறாது-சந்தில்லையாக, விம்மி - பருத்து, ஏர்பெற அழகுபெற, கவர்ந்ததால்-வெளவின்தால், கழை-கரும்பு (வில்லை) குழைத்து-விளைத்து, மாரன்-மன்மததால், எய்த-செலுத்தப்பட்ட, கணையின்-அம்புகளால், உள்ளம்-நெஞ்சமானது, மூடு(போய்-தள்ளுடைந்து, நுழைவதற்கு (அவ்விருமுலைகளுக்குமடையோ) புகுத்து(வளிப்படுத்தற்கு) இடம்பெறாது வழிபெறாமல், நொய்து-சிறிது, உதைத்து(அவற்றினடியைய)யுதைத்து, மீளும்-திரும்பிவிடும் எ-ம்.

ஒரிடத் தொருவனுக்குப் பகைவன் அம்புகளால் வருத்த முண்டாம் போது அவ்விடம்விட்டு டோடிப்போகாதிடாதுதவின், மார்பினுள்ளே மன்மத பாணம்பட்டு வருந்தியநெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப் பலமுறையோடி முலைகளினடியை மூட்டித்திரும்பியதென்க. நெஞ்சம் படபடவென் டடித்துக்கொள்வதை அங்ஙனந் கூறினார். கணையினுள்ள மூடியோய் நுழைவதற் கிடம்பெறாது நொய்துதைத்து மீளும்-எனப்பாடந் கூறி, முலை நெருக்கத்தால் மார்பிலே நுழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ் சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுமென்று பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அது முதலுற் கருத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாமற்

போவதுமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாகவுற்றிலென்னுங் கருத்தை யுட் கொண்டிருத்தலால், பொருந்தாதென்க. முதலான முடிபுக்கு முழுதுமொத் திருக்கவேண்டின், தழைதலுற்ற காமவெம்மை சார்தலாற் பிளப்புநீஇ-விழை தலுற்ற நெஞ்சகம் வெளிப்படாதிருந்ததே, எனப் பாடங்கூறல் வேண்டு மென்க. [இங்கே அம்புகள் பட்டும் நெஞ்சம் வெளிப்பட்டிப் போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதி யெதுவாயிருப்ப முலைகளின்செறிவை யெதுவாகக் குறித்தமை யால், ஏதுத்தற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி முலைகள் மகவும் பூரித்தலால் மன்மதபாணத்தைக் காம ற்றிரும்பும் எ-ம். 5

சுழித்தகூடல்கூடுறது நீர்சொரிந்துநாடொறு
மழித்தகண்கடுயிலும்வேலை யணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவாமுலைதிளைப்ப வெய்துபோழ்திவிழைவனை
விழுத்துநீரடங்குமாய மென்கொலென்றுமெலியுமால்.

(இ-ள்.) சுழித்த-சுழிக்கப்பட்ட, கூடல்-கூடற் (சுழியானவை) கூடுறது-கூடாமற்போக, நீர்-நீரை, சொரிந்து-பொழிந்து, நாடொறும்-தினந்தோறும், அழித்த-கெடுத்துக்கொண்டுவந்த, கண்கள்-கண்களே, துயிலும்-தூங்கப்பெறு கின்ற, வேலை-காலத்திலே, அண்-ஆபரணங்களால், தயங்கும்-விளங்காநின்ற, மார்க்கத்து (என்) மாப்பிலுள்ள, இழைத்த - தேய்க்கப்பட்ட, ஆரம் - சந் தனதையுடைய, முலை (என்) முலைகளை, திளைப்ப-தழுவு, எய்துபோழ்திள்-அடைகின்ற சமயத்தில், விழித்து-இமைகளைத் திறந்து, நீர்-நீங்கள், இறை வனை (என்னுடைய) தலைவனாகிய நளராஜனை, அடக்கும்-மறைக்கின்றதாகிய, மாயம் - வஞ்சவித்தையானது, என்கொலென்று-எத்தன்மைத் தாருமென்று சொல்லி, மெலியும்-தளர்வான் எ-று.

கண்கள் கூடற்சுழிகளை யழித்தற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற்காகவே நீர் சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் முலைதல்பற்றிப் பின்னும் வருத்த மிகுத லால், தனக்குத் தீங்குசெய்தனவாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு நிந்தை தோன் றச், சுழித்தகூடல் கூடுறது நீர் சொரிந்து நாடொறு மழித்த கண்களென்றான். தான் காணுதற்குக் கருவியாயுள்ள கண்கள் அவற்றாலன்றிக் தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனை விழித்துமறைத்தல் பெரியதோர் மாயவித்தை யாத லின், மாய. மன்னென்றான். அன்றித் தான் தலைவனைக்காணாது துயருறும் போது தன்மே லன்புடையனபோன்று அழுது நீர் சொரிந்து அவனைக்கண்ட போது பகையுடையனபோன்று விழித்து மறைத்தலின், அங்ஙனங் கூறினா ளெனினுமாம். “துஞ்சுங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா, நெஞ்சத்தரா வர் விரைந்து” என்றவாறே இது கனவுநிலை. “இளிகேயியிழவே யசைவே வறுமைமென-விளிவில்கொள்கை யழுகை நான்கே” இவ்விதியால் மெலியும் என்றது அழுகையாகிய மெய்ப்பரட்டை யுய்த்துணர்க.

(க-து.) கண்ணே-நத்திரையிலே நனைக் கூடுஞ்சமயத்திலே விழித்துக் கொண்டு அந்நனை யடக்கும் வஞ்சனை யென்னவென்பாள் எ-ம். 6

வாட்டங்கண்மனைவாவி வாட்டமாரன்வார்சிலை
பூட்டியெய்தபதழிதைத்த புழைநுழைந்துதென்றல்பொ
யீட்டுகின்றகாமவெந் தழற்பிழம்பையெரிபெழ
மூட்டி மேலெழுந்ததாரு நெட்டுயிர்ப்புமுடிவினே.

(இ-ள்.) நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, மாரன்-மன்மதனாகிய (வேட) னுனவன், வாள-வாள்போலும்; தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களுடைய வளாகிய, மாணை-மாணை, ஆவி-உயிரின்கண், வாட்ட-வருந்துதற்கு, வார்சிலை-நெடிய வில்லிலே, பூட்டி-தொடுத்து, எய்த-செலுத்தப்பெற்ற, பதழி-அம்புக ளானவை, தைத்த-தைத்தலாலாகிய, புழை-துளைகளில், நுழைந்து (ஒருவரு மறியாமற்) புகுந்து, போய்-சென்ற, ஈட்டுகின்ற (நட்பாகச்) சேர்க்கப்படுகின்ற காமம்-காமமாகிய, வெம்-வப்பம் பொருந்திய, தழல்-நெருப்பினது, பிழம்பை-செறிவை, எரியெழு-எரிய, மூட்டி-மூள்வித்து, முடிவின் (அச்செய்கை) முடி வில், மேல்-புறத்தே, எழுந்தது-புறப்பட்டதாகிய, தென்றல் - தென்காற்றே, ஆகும்-ஆகும் எ-று.

மாணயென முதற்பொருளில்-புழுபுவந்தையால், ஆவிக்குக் கண்ணு ருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு “முதன்முனைவாரிற் கண்ணென் வேற்றுமை- சினைமுன்வருக நெள்ளிகென்ப” என்பது விதி. தீயி-வேர் பிறரறியாமற் கள்ளவழியாற் செல்வாநதவின், புழைநுழைந்ததென்க. காற்றிற்கு நெருப்பு நட்பாதலால், மூட்டியது. நட்பாதல் “எரிசுகி சுசியையாலிறைவன் காற்றின் சகாயன்” என்பதனால்திக. அக்காற்றுப் பின்பு தனக்குரிய வழியாகிய மூக்கி னுற் புறப்பட்டதால், முன் பிறரறியாமற் புழைவழியாற் சென்றமைஅனுமிதிந் தப்பட்டது. தமயந்தியை மாளுக உருவாகஞ் செய்ததற்கேற்ப, மாணை வேட னாக உருவாகஞ் செய்யலாயிற்று. [பெருமூச்சை அப்படிப்பட்ட தென்றலாகக் குறித்தலால், பொருட்டற் குறிப்பண்யாம்.]

(க-து.) தமயந்தி பெருமூச்சானது மன்மத பாணந்தைத்த புழையிலே தென்றற்காற்றானது நுழைத் தக்கினியை மீள்வித்து மேலெழுந்ததற் கொப் பாசும் எ-ம். 7

செயிப்பின்மார நெய்யலாவி யில்லைபுண்ணிறிதென
வயிர்ப்பவாடி விரகவெம்மை யழலின்மூழ்கியருநம்
யயிர்ப்பில்லீகோதை நெஞ்சேணையகள் பரிந்தோடுமழலுநெட்
டுயிர்ப்புரைத்ததோடுக்க முற்றதுத்தரீயமேல்.

(இ-ள்.) மாரன் - மன்மதனுனவன், செயிர்ப்பின் - கோபத்தினால், எய்ய (அம்புகளைச்) செலுத்த, ஆவி-உயிரானது, இல்லை-இல்லையெனவும்;

உண்மெறிதென-சிறிதுண்டெனவும், அயிர்ப்பு-ஐயம்கொள்ள, வாடி-தளர்ந்து, விரகம்-விரகமாகிய, வெம்மை-வெப்பம்பொருந்திய, அழலின்-நெருப்பினுள், மூழ்கி-முழுக்கி, அஞர்-வருத்தத்தை, உறும்-அடைந்த, பயிர்ப்பில்-அருவருப்புக்குண மிழந்திருக்கிற, கோதை-மங்கையினது, நெஞ்சுள் - நெஞ்சத்தினுண்டாகிய, நோய்கள் - நோய்களை, பரிவினோடும் - இரக்கத்தினாலே, அழலும் - குடு பொருந்திய, நெட்டியிர்ப்பு-பெருமூச்சானது, உரைத்தது - சொல்லியதனால், மேய் (அந்நெஞ்சத்தின்)மேவிடத்துள்ளதுள், உத்தரீயம்-உத்தரீயமானது, நடுக்கம்-நடுக்கத்தை, உற்றதோ-அடைந்ததோ ஏ-று.

இல்லையோ உண்டோவென வருகிற ஐயலோகாரங்கள் தொக்கவந்தன. அஞறும் என்ற பெயரச்சவினை நெஞ்சென்னும் வீணமுதற்பெயர் கொண்டது. நெஞ்சென்பது மனத்திற்கும் அம்மனத்திற் கிடமாகிய மார்பிற்கும் பெயராதலால் அவ்வொற்றுமைப்பற்றி, நெஞ்சுனைய்களென்றார். “நெஞ்சென்ப மனமார்பின்பேர்” இதனாலறிக. அரசமகளிர் அரையிற் பாவாடையுடுத்து மார்பின்மேலுத்தரீயஞ் சேர்ப்பது வழக்கம். ஒருவரிடத்திற்கு இடையூறு நேரிடக்கண்டோர்க்கு இரக்கமுண்டாமாதலின், பரிவினோடு மென்றார். தனக்காதாமாகிய நெஞ்சிற்கு நோயுண்டானமையால், ஆதேயமாகிய உத்தரீயம் அஞ்சிநடுங்கியதென்க. பயிர்ப்பில் கோதைகாமநோய்களெனவும் பாடமுண்டு. [உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாத பெருமூச்சுரைத்தலே யேதுவாகக் குறித்தலாலும், உரைத்தலாகிய விடயம் இல்லாமையாலும், இல்புல வேதுத் தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி நெஞ் நோய்களை நெட்டியிர்ப்பானது காட்டியது எ-ம்.

மையரிக்கண்வதனமங்கை வடிவமைந்தசீறகிச்
செய்யபங்கயங்களுண் மிழ்ந்தசெய்யகதிற்கொலோ
தொய்யில்வெம்முலைத்தடஞ் சுமந்துநொந்துவாடிய
வையநுண்மருங்குன்மெய்யமுன்றெழுந்தவெம்மையே.

(இ-ஊ.) தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தினுடைய, வெம்-வீருப்பஞ் செய்கின்ற, முலை-முலைகளாகிய, தடம்-மலைகளை, சுமந்து-தாங்கி, நொந்து-வருந்தி, வாடிய-இளைத்த, ஐயம்(உண்டோவிலையோவென்னு)மையத்தைத் தருகின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்குல்-இடைமையுடையவானது, மெய்-உடம்பிலிருந்து, அமுன்று-சுட்டுக்கொண்டு, எழுந்த-புறப்படுகின்ற, வெம்மை-வெப்பமானது, மை-அஞ்சனத்தையும், அரி-இரகைகளையும் உடைய, கண்-கண்களும், வதனம்-முகமும், அங்கை-உள்ளங்களும், வடி-அழகால், அமைந்த - நிறைந்த, சீறு-சிறிய, அடி-அடிகளுமாகிய, செய்யபங்கயங்கள்-செந்தாமரை மலர்களாலே, உண்டு (அதற்குமுன்) னுட்கொண்டு, உமிழ்ந்த (அப்போது) கக்கப்படுகின்ற, செய்யகதிற்கொல்-சூரியகிரணமோ ஏ-று,

செய்யுகதிர் எனவே, சூரியகிரணமென்பது பெறப்பட்டது. அக்கிரணத் தைத் தங்களுக்கு நாயகனாகிய சூரியனில் தரப்பட்டதென்கிற விருப்பத்தாலுண்டனவென்க. [காமவெம்மையை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக் குறித்தலாலே, பொருட்டற் குறிப்பணியும், இதற்கு உருவாகம் அங்கமாதலால் உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) தமயந்தி உடம்பிலெழுந்த குடானது இவளது அவயவத்தாமரைகள் உண்டமிழந்த சூரியகிரணமோ எ-ம்.

அலைத்தடங்கணருவிபாய வாரவண்டலழியுமென்
முலைத்தடத்தினாடுதோன்று முகமுநீலவொண்ணுஞ்
சிலைத்தடக்கைமாரன்மாதா சிந்தைமீதழுத்திட
வுலைத்துவிட்டகமலப்பெய்ய வுற்பலத்தையொத்தவே.

(இ-ள்.) தடம்-விலாசம்பொருந்திய, கண்-கண்களிலிருந்து, அலை - அலையையுடைய, ஆருவி-வெள்ளமானது, பாய-பாய்கலினாலே, ஆரம்-சந்தனத்தினது, வண்டல்-குழம்பானது, அழியும்-அழியப்பெற்ற, மெல் - மெல்லிய, முலைத்தடத்தினாடு-குலைப்பரப்பிலுள்ளே, தோன்று - காணப்பட்ட, முகமும் - முகத்தினது (நிழலும்) நீலம்-கருமைபொருந்திய, ஒன்-ஒள்ளிய, கணும்-கண்ணினது (நிழலும்) சிலை (கருப்பு) வில்லையுடைய, தடம் - பெருமைபொருந்திய கை-கையையுடைய, மாரன்-மன்மதனால், மாதா-மங்கையினது, சிந்தைமீது-நெஞ்சின்கண், அழுத்திட-அழுத்த. உலைத்து-இழுத்து, விட்ட-விடப்பட்ட, கமலம்-தாமரைப்பூ (வம்பையும்) பெய்ய-கொடிய, உற்பலத்தை-நீலோற்பலப்பூ (வம்பையும்) ஒத்த-ஒத்திருந்தன எ-று.

முகமுங் கண்ணும் அவற்றினிழல்களுக்காதலால், ஆகுபெயர்கள். நீலோற்பலங் கொல்லுகின்ற பாணமாதலால், பெய்யவுற்பல மென்றார். “முல்லைகிடைகாட்டு மாதே முழுநிலங், கொல்லுமது நம்பின் குணம்.” என்பதனால். அவள் தலைவனைத்திருக்கும்போது முகமுங் கண்களும் முலைமேற்பாய்ந்த நண்ணீரிலே பிரதிபிம்பத்தனவென்க. [அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மன்மத பாணங்களாகக் குறித்தலால், பொருட்டற் குறிப்பணியும், முகத்தையும் கண்களையும்வைத்த முறையே கமலத்தையும் உற்பலத்தையும் வைத்தலால், நிரையிரையணியுமாம்.]

(க-து.) தமயந்தி முலையினிடத்துத் தோன்று முகமுங் கண்களும் மன்மதனது தாமரைப் பூக்கணையையும் நீலோற்பலக்கணையையும் ஒத்திருந்தன எ-ம்.

வேயையென்றபசியதோ ளணங்குமாகிவெம்மையாற்
றியின்மேயதாரிரின் வாடி யழிதல்கண்டுசிந்தியா
நேயநெஞ்சமழியமைக்க ணீரிறைப்பநிலைதளர்ந்
தாயவெள்ளம்விரகவெம்மை யாற்றுவான்றுணிந்தேத.

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டுகளால் அவள் காமநோய்தணிதற்பொருட்டு ஆய, வெள்ளம்வருதலும், அவர்களாற் செய்யப்படுமுபசாரங்களும், அவைகள் பயன்படாமையுள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஊ.) ஆயவெள்ளம் (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது, வேயை - மூங்கிலை, வென்ற - ஜயித்த, பசிய - மாமை பொருந்திய, தோள்-தோள்களைபுடைய, அணங்கு - தெய்வப் பெண்போல்பவள், காமம் - காமத்தினது, வெம்மையால் - வெப்பத்தால், தீயில் - நெருப்பில், மேய - விழுந்த, தளிரின்-தளிர்போல், வாடி மெலிந்து, அழிதல்-வருத்துதலை, கண்டு - பார்த்து, சிந்தியா (இறந்த நாளுசெய்யக்கடவ தியாதென்று) ஆலோசித்து, நேயம் - அன்பையுடைய, நெஞ்சம் - மனமானது, அழிய - வருந்தவும், மை-மையையணிந்த, கண்-கண்களானவை, நீர்-நீரை, இறைப்ப-பொழியவும், நிலைதளர்ந்து-நிலைசோர்ந்து, விரக வெம்மை-விரகத்தாலாகிய (அக்காம) வெப்பத்தை, ஆற்றுவான்-தணிக்கும்படியாக, துணிந்தது-நிச்சயித்தது எ-று.

“உவமைத்தொகையே உவமவியல்” இவ்விதியால் ஆயவெள்ளம்-இதில் போலும் என்னு முவமையுருபு குறைந்தது.

(க-து.) தமயந்தியினது காமவெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டுப் பெண்கள்கூட்டம் துணிந்து புறப்பட்டது எ-ம்.

11

மதுப்பிளிற்றுசோலைவாயின் மணிதெளித்தநீர்தாம்
புதுப்புனற்றடத்திலிந்து மாந்தவேதினைப்புறத்
துதித்ததிங்கள் வாண்முகத் தணங்கைமாரனென்கண்ணை
வெதும்புகின்றதொழியவாச மெல்லனைக்கிடத்தினார்.

(இ-ஊ.) மது-தேனை, பிவிற்று-துளிக்கின்ற, சோலைவாயில் - பொலிள்கண், மணி-முத்துக்களை, தெளித்த-தெளித்தலாலாகிய, நீர்தாம்-குணமுடையது போல்வதாகிய, புது-புதிய, புனல்-நீரையுடைய, தடத்தில்-குளக் (கரை) யில், இந்துகார்தம்-சந்திரகார்த்தத்தாலாகிய, வேதினைப்புறத் - மடையின்மேல், வாசம்-பரிமளம்பொருந்திய, மெல்-மெல்லிய, அனை (ஈ) வணையின்மேல்-உதித்த-உதயமாகிய, திங்கள்-சந்திரன்போலும்,வான்-கார்த்தபொருந்திய, முகத்து-முகத்தையுடைய, அணங்கை-தெய்வமாற்போல்பவளை, மாரன்-மன்மதனது, ஒள்-ஒளிரிய, கண்ணை-அம்பானது, வெதும்புகின்றது - மிகின்றது, ஒழிய-நீங்கும்படியாக, கிடத்தினார்-படுக்கவைத்தார்கள் எ-று.

திங்கள்வாண் முகத்தணங்கென்றதனால், திங்கள்போல் விளங்குகிற அவன் முகத்தொளியைச் சேர்ந்து தண்ணீர்சொரிந்து வெப்பமொழிக்குமென்பதுபற்றி. பகற்காலத்தில சந்திரகார்த்தமேடையிலே சேர்த்தினென்க. பசுவென்பது பின் (சூரவழிந்த) வென்னும் பாட்டாவறிக. வாசமெல்லனையெனலால், பூவணையென்பது பெறப்பட்டது. “மெய்ப்பாட்டியல்வகைமேதக விரிப்பின்-மெய்க்கட்டப்பட்டு விளங்கியதோற்றஞ்-செவ்விதிற்றெரிந்து செப்பின்

மற்றதுவே-சுப்பிரயோகம் விப்பிரயோகஞ்சோகமோகமாணமென்னு-மைவகைக் கணையுளாக்கிய காமம்-பையமுறுகிடப் படருமவற்றுட்-சுப்பிரயோகஞ் சொல்லு நினைப்பும்-விப்பிரயோகம் வெயதுயிர்ப்புறுதல்- சாகம் வெப்புஞ் சோறுண்ணுமையு-மோகமயக்கமு மொழிபல பித்தற்றலு-மாண மணங்கலு மாணுறுமென்பா-ராணஞ்சான்ற வறிவினோரே” இவ்விதியால் மோகத்தாற் கிடத்தப்பட்டாள்.

(க-து.) பாங்கியர் தமயந்தியைச் சோலையிற் றடாகக்கரையில் சந்திரகாந்த மேடைமேற் பூவணையிற் கிடத்தினார்கள் எ-ம். 12

மலையவெற்புயிர்த்தோர்காதம் வாசநாறுமாரமு
மலைகடற்பிறந்திலங்கு மணிகொள் கோவையாரமு
முலையின்வெப்பினீர்தாகி முழுமெயும்புதைத்தநாற்
சிலைமதர்க்குவெருவியீச னுருவெடுத்தல்சிவனும். (இ-து)

(இ-ள்.) மலையவெற்பு-பொதியமலையினால், உயிர்த்து-தரப்பட்டோர்காதம். ஒருகாதமளவாக, வாசநாறும்-வாசனைசெய்கின்ற, ஆரமும்-சந்தனமும், அலை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலின்கண், பிறந்து-உண்டாகி, இலங்கு-விளங்கா நின்ற, அணி-அழகை, கொள்-கொண்ட, கோவை-வடங்கலிலுள்ள, ஆரமும்-முத்துக்களும், முலையின்-முலைகளது, வெப்பின் (காமசுர) வெப்பத்தினால், நீர்தாகி-சாம்பலாகி, முழுமெயும் (தமயந்தியி) னுடம்புமுழுதையும், புதைத்தலால் மறைத்தலால் (தமயந்தியானவள்), சிலை-வில்லையுடைய, மதற்கு-மன்மதனுக்கு, வெருவி-அஞ்சி, ஈசன்-பரமசிவனது; உரு-வடிவத்தை, எடுத்தல் சிவனும்-எடுத்தவன்போலும் எ-று.

பரமசிவன் முன்னொருகாலத்திலே மன்மதனை எரித்தலால், தன் வடிவ முழுதுமுள்ள நீர்மைக்கானின் தன்னை அவனென்றெண்ணி அஞ்சுவானென்று அப்பரமசிவ னுருவெடுத்தாளாகக் கூறினார். எடுத்தலென்னுந் தொழிற் பெயர் ஆகுபெயராய் வினைமுதலுக்காயிற்று. [தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தாளாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சந்தனமும் முத்துக்களுந் தமயந்தியுலை வெப்பத்தினாலே நீருகிப் புரளும்போது திருமேனி முழுதையு மறைத்தலால், மன்மதனுக்குப் பயந்து சிவனைப்போல் வடிவெடுத்தான்போலு மிருந்தது எ-ம். 13

வளைத்தடக்கைவெம்மைதீர வாரமேல்வளைத்ததிற்
றெளித்தவாசநீர்நிறைத்து முத்தணிந்தசெவ்வியான்
முளைத்ததின்கடாரகைக் குலங்களோடுமொய்த்ததுமா
துளத்தலேவீளையார்வமோடு காணவந்ததொத்ததே.

(இ-ள்.) வளை-வளையல்களையணிந்த, தடம்-பெரிய-கை-கைகளையுடைய வளது, வெம்மை (காமாசுர) வெப்பமானது, தீர-நீங்க, ஆரம்-சந்தனத்தால்,

மேல் (மார்பின்) மேல், வளைத்து (கரை) கொலி, அதில்-அதனடியில், தெளித்த-தெளிந்த, வாசனை-பனிநீரால், நிறைத்து-நிறைவித்து, முத்து-முத்துக்களை, அணிந்த செவ்வி (நிறிலு) மணிந்தமையா லுண்டாகிய அழகானது, மாதா-தமயந்தியினது, உளத்து-நெஞ்சிலிருக்கின்ற, வேலை-மன்மதனை, காண-பார்க்க, வான்-ஆகாயத்திலே, முளைத்த-தோன்றுகிற, திங்கள்-சந்திரானுவன், தாரகைக்குலங்களோ - உடுக்கட்டங்களுடனே, மொய்த்து-நெருங்கி வந்தது (அங்கே) வந்தித்தலா லுண்டாகிய வழகை, ஒத்தது-நிகர்த்தது என்று.

தெளிந்த வன்பது எதை நாக்கி வலித்தில் வகாமாயிற்று. அப்பனிநீர் சந்திரன் பானமும், அதனைச் சூழ்ந்த முத்துக்கள் அச்சந்திரனைச் சூழ்ந்த உடுக்கள்போன்றும் தோன்றினவென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத் தலைவனாகலால், தாரகைக்குலங்களோ டென்றார். “வீபத்துபெதியமுதகிரணன்” என்பதனாலுமறிக. சந்திரனும் தமன்மதனட்பாளனாகலால், ஆர்வமோடுகாணவந்ததென்றார். [அவ்வணிந்த வழகை அப்படிசந்திரன் வந்த அழகாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்திமார்பில் சந்தனத்தை வளைத்து பனிரைவிட்டு முத்துக்களை யணிந்த அழகானது, சந்திரன் நட்சத்திரமாகனோடு தமயந்தியுள்ளது தமன்மதனைக் காணவந்ததை ஒத்திருந்தது எ-ம்.

14

பூசசாந்தமெய்யினிற் பொருந்தெழுந்துதீந்தன
வீசமாலவட்டநெஞ்சில் விரகவென்மைமூட்டின
வாசம்வீசநெட்டுயிர்ப்பின் மாலைதீந்துவாடின
வாசைநோயின்வெம்மைதன்னை யாற்றலாகுமேமொலாம்.

(இ-அ.) பூச-பூசப்பட்ட, சாந்தம்-சந்தனங்களானவை, மெய்யினில்-உடம்பின் கண், பொருக்கு-பொருக்காக, எழுந்து-எழும்பி, தீந்தன-கரிந்தன, வீசம் வீசப்பட்ட, ஆலவட்டம்-வீசிகளானவை, நெஞ்சில்-நெஞ்சிலுள்ள, விரகம்-விரகத்தாலாகிய, வெம்மை-நெருபபை, மூட்டின-மூள்வித்தன, மாலை-மாலைகளானவை, வாசம்-வாசனையை, வீசம்-வீசுகின்ற, நெட்டுயிர்ப்பின்-பெருமூச்சினாலே, தீந்த-கருகி, வாடின - புலர்ந்தன, ஆசைநோயின் - காமநோயினது, வெம்மைதன்னை - வெப்பத்தை, ஆற்றலாகுமோகொல் (ஒருவரா) லாற்றலாமோ என்று.

“அஆவவெனவரு உயிறுதி-யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப்படர்க்கை” இவ்விதியால் தீந்தன என்றதன் அகரவீறு பலவின் படர்க்கை. பிறவுமப்படியே. வெம்மையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பியாகிய நெருப்புக்காதலால், ஆருபெயர். சிவிறியின்காற்றப் பந்தோறும் நெருப்புமூளுதல்போல இவள் காமமூளுதலால், மூட்டினவென்றார். தமயந்தி பதுமியியாதலால், அவன்மூச்சிற்கு வாசனை சொல்லப்பட்டது. நெட்டுயிர்ப்பின் மாலை தீந்துவாடினவெனவே, அப்பெருமூச்சு மிகவும் வெப்பமுடைத்தென்றதாயிற்று.

(க-து.) சந்தனங்கள் தீர்த்தன, ஆலவட்டங்க ளக்கினியை மூட்டின, பெரு மூச்சால் மலைகள்வாடின, ஆகையால் காமாக்கினியையவிக்கலாகுமோஎ-ம் 15

ஐயரிக்கண்மாதின்மெய் பழன்றவெம்மையாற்றலாத்
தொப்பில்வெம்முலைப்புதைத்த தோடவிழ்ந்ததாமரை
மையன்மாமதத்தயானை நளன்மணந்திவ்வாறுதன்
கையினாற்பிடிப்பனென்று காட்டுமாறுபோன்றவே.

(இ-ஊ.) ஐயரி-பஞ்சவாரிகள் பொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, மாதுன் மங்கையினது, மெய்-உடம்பின் கண், அழன்ற-சூடுகின்ற, வெம்மை (காம)வெ ப்பத்தை, ஆற்றலா-பொறுக்கமாட்டாமல், தொப்பில்-சந்தனக்கோலத்தையு டைய, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலை-முலைகள், புதைத்த-சுருங்கி யழுக்கு கின்றனவும், தோடு-இதழ்களானவை, அவிழ்ந்த-விரியப்பெற்றனவும் ஆகிய தாமரை-தாமரைமலர்கள், மையல் மயக்கத்தைத் தருகின்ற, மா-பெரிய, மத த்த-மதம் பொருந்திய, யானை-யானையை டைய, நளன்-நளராஜனாவன், மணந்து (உன்னை) விவாகஞ்செய்து, இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக, தன்-தன்னு டைய, கையினால்-கைகளாலே, பிடிப்பனென்று-பற்றுவானென்று, காட்டுமா றுபோன்ற-காட்டுந் தன்மையையேபோன்றன, எ-று. ஏ-அரசர்லை.

‘வடிவோவண்ண மொளிதன்மையென-நொடிவாண்ன டேறக்கிய வொப் பே’ இவ்விதியால் கட்டில்விடயமறிக, அத்தாமரைமலர்கள் நளன்கைகள்போ ன்றும், அம்மலர்களினிதழ்கள் அக்கைகளின் விரல்கள்போன்றும் இருத்தலா ல், அவை காமசுரவெப்பத்தால் சுருங்கி முலைகளையழுத்துதல் கையினாற் பிடி த்தல் போன்றதென்க. வெம்மையாற்றுவா னெனவும் பாடமுண்டு. [அத்தா மரைகளை அப்படிக் காட்டுவனவாகக் குறித்தலால், பொருட்டற் குறிப்பணி யாம்]

(க-து.) தமயந்தி முலைகளைப் பாங்கியரால் அமுக்கப்பட்ட தாமரை மலர் களானவை நளன் விவாகஞ்செய்து அவன் கையாலிவ்வாறுபிடிப்பானென்று காட்டல்போன்றிருந்தன எ-ம்.

16

குரவவிழ்ந்தகோதைவாண் முகங்ருளிர்த்ததிங்கனென்
றுருகியிந்துகார்தநீ ருகுப்பவெம்பிராரசெய்வா
ளிரவுதிங்கனென்றபேர் மறைத்தெழுந்தவிரவியும்
வருதலின்றியிரவிகார்த மழல்லதென்னவாறென.

(இ-ஊ.) அவிழ்ந்த-மலர்ந்த, குர-குராமலர்களைக்கொண்ட, கோதை- கூந்தலையுடையது, வாள்-காந்தபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, ருளிர்த்த- திதளம்பொருந்திய, திங்கனென்-சந்தானென்று (மயங்கி) இந் துகார்தம் (தனக்கிடமாகிய) சந்திரகார்தமானது, உருகி-உருகி, நீர்-நீரை, உகுப்ப-பொ ழிய, வெம்பி-வெந்து, இரவு-இரவில், திங்கனென்று-சொல்லப்பட்டி, பேர்ம

தைத்து (சூரியனென்கிறதன்னியற்) பெயரைமறைத்து, எழுந்த-உதயமாகிக் கொண்டிருந்த, இரவியும்-சூரியனும், வருதலின்றி - வாராதிருக்க, இரவிகாந்தம்-இச்சூரியகாந்தமானது, அழல்வது-தீயைப்பொழிவது, என்னவாமென-என்னகாரணத்தினாலென்று, உரைசெய்வான்-சொல்லுவானானான்-று.

[முகத்தைக் சந்திரனென்று மயங்குதலால், மயக்கவணியும்; பேரென்கிற சொல்லினாலே சந்திரன் சந்திரகாந்தம் இவற்றின்மையை யொழித்தலாலே, வஞ்சகவொழிப் பணியுமாம்.]

(க து.) தமயந்தியானவன் காமமிசுதியால் சந்திரனைச் சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச் சூரியகாந்தமென்றும், நீர் பொழிதலைத் தீப்பொழிதலென்றஞ் சொன்னான்-ம்.

17

உருவிலானெதிர்ந்துவெய்ய கண்ணல்விற்குனித்துட
னருணவெண்ணிறந்தசோக வனலவம்பிறைத்தலும்
புரிநரம்பிரங்குசொல்லி புருவவிற்குனித்துநேர்
வருணவாஸிநிதெப்போன் மழைக்கணம்பிறைக்குமே.

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் மன்மதன்போர் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) உருவிலான்-மன்மதனானவன், எதிர்த்து-முன்னுற்று, வெய்ய-கொடிய, கண்ணல்வில்-கருப்புவில்லை, குனித்து-வளைத்து; உடன் - உடனே, அருணவெண்ணிறத்து-சிவப்பாகியவொள்ளிய நிறத்தையுடைய, அசோகம்-அசோகமலர்களாகிய, அனலவம்பு-ஆக்கினையாஸ்திரத்தை, இறைத்தலும்-செலுத்தியவனவில், புரி-கட்டையுடைய, நரம்பு (வீணையினது) தந்தியானது) இரங்கு-இரங்கப்பெறுகின்ற, சொல்லி-சொல்லையுடையவள், புருவலில்(தன்) புருவமாகியவிலீலை, குனித்து-வளைத்து, நேர் (அவ்வாக்கியனேசாஸ்திரத்துக்) கெதிராக, வருணவாஸி-வருணஸ்திரத்தை, வித்தல்போல்-செலுத்துதல்போல், மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்களால், அம்பு-நீரை, இறைக்கும்-பொழிவானானான்-று.

ஆக்கினையாஸ்திரம் - ஆக்கினிபைத் தெய்வமாகக் கொண்டது. வருணஸ்திரம் - வாம்பாஸ்திரம் என்பவற்றுக்கும் அவ்வாறே பொருள்கொள்க. அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கினையாஸ்திரத்தக்கு எதிரவருணஸ்திரம் சொல்லப்பட்டது. இதன் முதலாலிலே சந்திரன் ஆக்கினையாஸ்திரமாகச் சொல்லப்படுகின்றது; இதிலே நிலாத்தோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால் அது பொருந்தாதாயிற்று. [அசோகமலராகிய ஆக்கினையாஸ்திரம் தாக்கப்பெறுது தமயந்தி கண்ணர் பொழிதலை அதற்குஎதிர வருணஸ்திரம் செலுத்தலாகக் குறித்தலாலே, தந்தறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதன் கரும்பாகிய வில்லைவளைத்து அக்கினியாஸ்திரந்தொடுத்தவளவில், தமயந்திபுருவமாகிய வில்லைவளைத்துக் கண்ணீராகிய வருணஸ்திரம் தொடுத்தான் எ-ம்.

18

தூயதிங்கள்வெண்குடைக் கருப்புவிஸ்விதொடுமலர்ச்
சேய்சீதறல்வருணா நாளி முனிவினிற்செலுத்தலும்
வேயைவென்றீதாளினான் வெதும்பியுள்ளம்மீம்முற
வாயுவாளிபோலகெட்டுயிர்ப்பெரிந்து வாடுமே.

(இ-அ.) தூய-பரிசுத்தமாகிய, திங்கள் சந்திரனாகிய, வெண்குடை-வெள்ளைக் குடையை ம், கருப்புவிஸ்-கருப்புவிஸ்வையுமுடைய மன்மதனால், தொடு-தொடப்பட்ட, மலர்-மலர்களது, சேயதேறல் - செங்கீதனாகிய வருணவாளி - வருணஸ்திரத்தை, முனிவினில்-கோபத்தால், செ-செத்தலும்-செலுத்தியவளவில், வேயை-மூங்கிலே, வென்ற-ஜயித்த, தோளினை-தோள்களையுடையவள், வெதும்பி-வெம்பி, உள்ளம்- உள்ளத்தில், விம்முற-வருந்தி, வாயுவாளிபோல-வாயுவாஸ்திரத்தைச் (செலுத்தல்) போல், கெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை, எறிந்து-மட்டு, வாடும்-சோர்வானாளுள் எ-று.

மழைபைத் தூர்ப்பது காற்றாதலால், வருணஸ்திரத்துக்கு வாயுவாஸ்திரம் பகையாதலாக. [பூந்தேனாகிய வருணஸ்திரம் பொருமல் தமயந்தி பெருமூச்சுவிடுதலை, அதற்கு எதிரவாயுவாஸ்திரஞ் செலுத்தலாகக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதனவன் மலர்த்தேனாகிய வருணஸ்திரம் தொடுத்தபோது, தமயந்தியானவன் பெருமூச்சாகிய வாயுவாஸ்திரம் தொடுத்தான் எ-ம்.

கூறுமல்லாநீருளங் கொதித்துவெம்புகாமநோய்
தேறுகின்றநீரிதென்னொ தேவியைப்பிரிந்ததா
லாறணித்தும்விரகவெம்மை யுழலவெடித்ததன் றுகொ
நீறணிந்தகடவுளுக்கு நெற்றியிடுகணனதே.

[இதமுதல் இரண்டு பாட்டுகளாலே தமயந்தி காமநோயின் கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) கூறு (என்னிடத்தே குறைவைச்) சொல்லுகின்ற, மங்கையீர்-மாதரே, உளம் (என்) னுள்ளமானது, கொதித்து-கொதிப்புற்று, வெம்பு-வெம்புத்திருக் காரணமாகிய, காமநோய்-காமநோயின் (கொடுமையை) தேறுகின்றி-லீர்-அறிகின்றீரில்லை, இது-இது, என்-என்னப்பதைமை, நீறு-வியூதியை, அணிந்த-பூசிய, கடவுளுக்கு-பாமசிவனுக்கு, நெற்றியில்-நெற்றியினிடத்து, கண்ணானது (நெருப்புக்) கண்ணானது, தேவியை (தன்) மனைவியை, பிரிந்ததால்-நீங்கியதால், ஆறு-கங்கையை, அணிந்தும் (முடியின்மேலே)தரித்தும், வெடித்

தது (அந்நெற்றியைப்) பிளந்துதோன்றியதான, விரகம் - காமமாகிய, வெம்மை-வெப்பத்தையுடைய, அழலன்றுகொல்-நெருப்பன்றோ-எ-று.

தேவியை என்னும் ஐ உருபு நீக்கப்பொருளில் வந்தது- தக்கன் கடவுளை இகழ்ந்து வேழ்விசெய்தபோது அவன் மகளென்னு முறைபற்றிலந்த தாக்ஷாயணியென்கிற பேரையொழித்துப் பார்வதியென்கிற பெயரைக்கொள்ள மலையரசனிடத்து வளர்ந்தபோது அவனைப் பிரிந்திருந்தமைகொள்க. தலைமேற்கங்கையிருக்கவும் காமத்தீ யடங்காமல் நெற்றியைப் பிளந்து வெளிப்பட்ட தென்க. கடவுளுக்கே அப்படி நேரிட்டவாயின், மெல்லிய வொருசிறு பெண்பாலாகிய எனக்கு எப்படி யிராதென்றதாயிற்று. [கடவுள் காமத்தாற்படும் பாட்டைச்சொல்லித் தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே தான் பரிம்பாடு தோன்றச் செய்தலால் செய்யுட் பொருட் பேறணியாம்.]

(க-து.) பெண்களே - காமக்களம் கொடுமையை நீங்க ளறியவில்லை. சிவனுமையைப் பிரிந்தகாலத் துக் கங்கையைத் தரித்தும் அக்காமாக்கினி நெற்றிக் கண்ணாக வெடித்ததல்லவோ-எ-ம். 20

பண்ணமைந்ததீஞ்சொலீர் பழிப்பதென்னைமாரிலத்
துண்ணயந்ததலைவரீயி னுரியாயன்னமாதரா
ரெண்ணுகின்றகாமமென்னு மெரியழற்குவெந்தழ
றண்ணிதென்றுமூழ்கியந்த வெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(இ-ள்.) பண்-பாட்டிசைபோல், அமைந்த-நிறைந்த, தீ - மதுரம்பொருந்திய, சொலீர் - சொற்களையுடையவரே - பழிப்பது - பழிப்பதற்குக் காரணம், என்னை-யாது, மாநிலத்து-பெரிய பூமியின்கண், உன்-உள்ளத்தில், நயந்த-விரும்பப்பட்ட, தலைவர் (தங்) கணவரானவர், வீயின் - இறந்தபோனால், உயிரையின் (அக்கணவ) ருயிர்போ - ம், மாதரார்-மங்கையரானவர். எண்ணுகின்ற-சிந்திக்கப்படுகின்ற, காமமென்னும-காமமாகிய. எரியழற்கு-நெருப்புக்கு, வெந்தழல்-வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பானது, தண்ணிதென்று - (சுளிர்ச்சியதாயிருக்கிறதென்று நினைத்து, மூழ்கி (இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி, அந்த வெம்மையை-அக்காமநெருப்பின் வெப்பத்தை, தணிப்பர்-நீக்குவார்கள்-எ-று.

உயிரையன்னமாதரெனவே - கற்புடைய மகளிரென்றதாயிற்றி. வெந்தழறண்ணிதென்று மூழ்கல்-உடன்கட்டை ஏறுதல்-அல்லது, தீப்பாயுதல். கணவருடனிறந்தவர் வாணலகத்திலே, பழையபடியே அவருக்கு மனைவியராயிருந்து காம-கத்தை யனுபவிப்பரென்பது அறதூலிற் சொல்லப்படுமாதலாலே அவ்வெம்மையைத் தணிப்பரென்றால். காமநோய் பொருமைமகளிர்க்கெல்லாயியல்பாயிருக்க, நீங்கள் பேதமையால் என்னைப் பழுக்கின்றீரென்றதாயிற்று. [அப்படி மரணமடைதற்கு ஏதுவாகாத அத்தண்ணிதென்று முழுமுதலை ஏதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மாதர்களே-உலகிற் பெண்கள் தங்கள் கணவர்க ளிரந்தபோது காமாக்கினிக்குப் பயந்தவ்வுவா தீப்பாய்கிருர்கள்-எ-ம். 21

என்று கூறி நுழைந்துப் பிறுங்கொலென்ன னினமணிங்
குன்றுபோலெழுந்தவிங்கு கொம்மைவெம்முலைத்தடம்
பொன்றயங்குபசுலைபோர்ப்ப மம்மர்கோய்பொறுக்கலா
மன்றலோதிதுயருழந்து மதிமயங்குதலைவில்.

[இது முதல் இரண்டு பாட்டுகளால் மாலையின்வாய்க் கேதுவாகிய சூரிய
னஸ்தமித்தலைச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றுகூறி-என்றுசொல்லி, நுழை-நுண்ணிய, நசப்பு-இடையா
னது, இறுமென்ன-ஒடியுமென, இனம்-இனமாகிய, மணி-மணிகளின் மயமா
கிய, குன்றுபோல்-மலைபோல். எழுந்து - உயர்ந்து, வீங்-சுபித்திருக்கின்ற,
கொம்மை-இளமைபொருந்திய, வெம்-விரும்பத்தைத் தருகின்ற, முலைத்தடம்
முலைகளினிடங்கள், பொன்-பொன்போல, தயங்கு-விளங்காநின்ற, பசுலை-பசு
ப்பு நிறத்தினால், போர்ப்ப (தம்மை) மூடிக்கொள்ள, மம்மர்கோய்-காமநோயை
பொறுக்கலா-பொறாமற், மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, ஒதி-கூந்தலையுடைய
வன், துயர்-துன்பத்தில், உழந்து-வருந்தி, மதிமயங்கு-அறி, கலங்கப்பெறுகி
ன்ற, காலையில்-காலத்திலே என்று.

“புணரக்கலைப் பொன்பசுலை பாயும்” இவ்விதியால் பொன்றயங்கு பசு
லைபோர்ப்பவென்றார். இப்பாட்டும் பின்பாட்டிற்கு குணம்.

(க-து) தமயந்தியானவன் காமவிரகத்தைச் சகியாமல் அறிவுகலங்கக்கா
லத்தில் எ-ம். 22

நையதுண்மருங்குந்காம வெம்மைபற்றுநாண்மலர்
நையிலங்குவாண்முகங் கருந்தடங்கண்மெல்லடித்
துய்யபங்கயந்தொடிற் சுடுங்கொலென்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்கரஞ்சுருக்கி வேலைபுக்கொளித்ததே.

(இ-ள்.) நையும்-தேய்கின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்குல்-இடையைபு
டையவனது, காமம்-காமத்தீயினது, வெம்மை-வெப்பத்தை, பற்று-கொண்டிரு
க்கின்ற, கை-கைகளும், இலங்கு-விளங்காநின்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-
முகமும், கரு-கரிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-தளும், மெல்-மெல்லிய,
அடி-அடிகளுமாகிய, நாண்மலர்-அன்றுபூத்த, தய்ய-பரித்தம்பொருந்திய, பங்
கயம்-தாமரைமலர்களை, தொடிண், தொட்டால், சு-மென்ன-மென்று, எ
ண்ணியோ-நினைத்தோ, வெய்யவன்-சூரியனானது, கரம் (தன்) கிரணமாகிய
கைகளை, சுருக்கி-சுருக்கிக்கொண்டு, வேலை-மேல்கடலுள்ளே, புக்கு-முழுகி,
ஒளித்தது-மறைந்தது என்று.

“அவற்றுள்-வேற்றுமைத்தொகையே வேற்றுமையிடல்” இவ்விதியால்
(வெம்மைபற்று) என்பதில் ஐயுருபு தாக்கது. சூரியன் தாமடைத்து நாயகனாக

லால், அவற்றைத் கொடுதல் அவனுக்குக் குறித்தாயிற்று. சூரியன் எல்லாவற்றிற்கும் வெப்பஞ்செய்வவனாயிருந்தும், தமயந்தியின் காமவெப்பத்திற்கு அஞ்சினானேவே, அவ்வெப்பத்தின் கொடுமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. [கரஞ்சருக்குதற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தை ஏதுவாகக் குறித்தலால், ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம்] இது புராணிகர் கூற்று.

(க-து.) சூரியனானவன் தமயந்தியினுடைய அவயவத் தாமரைகளைத்தொட்டால் சூடுமென்று நினைத்தோ அஸ்தமனமாயினான் எ-ம். 23

கைக்கிலேப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

மாலேப்படலம்.

இப்படலத்தால் முன்சொல்லப்பட்ட தமயந்தி நாமநோய் மிகுதற்குக் காரணமாகிய மாலேயின்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

க லி ன் லே த் து னை.

ஒற்றையாழியான் படமென வுறுபகற் சிறுவன்
கற்றைவார் கதிர்த் கயிற்றினால் விடுதலாவ் கதித்து
முற்றுமுலை நெட்டுயிர்ப் பெறிதலான் மொத்தான்
டற்றுவிழ்ந்த போற்குட திசைக்கடலு ளாழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) ஒற்றையாழியான்-சூரியனானது, படமென (தனக்குக்)காற்றாடியாக, உறு-உறப்பெற்ற, பகல்-பகலாகிய, சிறுவன்-சிறியோனானவன். கற்றை திரளாகிய, வார்-நெடிய, கதிர்-கிரணமாகிய, கயிற்றினால்-கயிற்றைக்கொண்டு, விடுதலும் (ஆகாயத்தின்கண்) விட்டவளவில், கதித்து-பருத்து, முற்றுமு-முற்று, முலை-முலைகளையுடைய தமயந்தியானவன், நெட்டுயிர்ப்-பெருமூச்சை, எறிதலான்-விடுதலினால், மொத்தான்-தாக்கண்டு, அன்று (அக்கயி) றற்று, வீழ்ந்தபோல்-வீழ்ந்ததுபோல. குடதிசை - மேற்குத்திசையிலுள்ள, கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள் (அது) மூழ்கிற்று எ-று.

வீழ்ந்ததென்பது-வீழ்ந்தவெனத் துவ்விசூதி உறைந்துகின்றது. இதனால் மாலேப்பொழுது வருவதற்குக் காரணமும், அப்பொழுது உளதாகுந் தமயந்தி வருத்தமுஞ் சொல்லப்பட்டன. பிரிந்தோரை மாலேவருந்துமென்பது. “தாதல ரில்வழி மாலே கொலைக்களத், தேதிலர் போலவரும்” என்பதனானுணர்க. [சூரியனிற்படமும் பகலிற் சிறுவனும் கதிரிற் கயிறும் ஆரேபித்தலால், உருவ கவணியும்; சூரியன் மேற்கடலுள் இயல்பாய் வீழ்தலைக் கதிர்க்கயிறற் ற வீழ்வதாகக் குறித்தமையால், முன்னுருகைத்தை யுறுப்பாகக் கொண்ட-பொருட்டற் குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) பகல் என்னுஞ் சிறுபிள்ளை சூரியனைக் காற்றாடியாகக் கிரணக்கயிற்றாற் கட்டிவிட்டவளவில், தமயந்தி பெருமூச்சால் அக்காற்றாடியற்றுமேற் கடலில் வீழ்ந்து மூழ்கிற்று எ-ம் 1

புதைத்த காரிருட் படமொழித் தித்துணைப்போது
முதித்த கீழ்த்திசை மகப்புணர்ந் தாயெனவூடிச்
கொதித்துமேற் றிசையணங் கலத்தகப் பதங்கொடுமே
ஹதைத்த தாலெனச் சிவந்தது வெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்.) புதைத்த-மறைத்த, காரிருண்-கரியவிறுளாகிய, படம்-போர்வையை, ஒழித்து-களைந்து, இத்துணைப்போதும்-இவ்வளவு காலமும், உதித்த (ஈ) உதயஞ்செய்யப்பெற்ற, கீழ்த்திசை-கிழக்குத்திக்காகிய, மகன்-மாதை, புணர்ந்தாயென-கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று, மேற்றிசை-மேற்குத்திக்காகிய, அணங்கு-மாதானவள், ஊடி-பிணங்கி, கொதித்து - வெப்பமுற்று, அலத்தகம்-செம்பஞ்சுட்டப்பெற்ற, பதங்கொடு, அடிக்களைக் காண்டு, மேல்-வடிவத்தின் மேல், உதைத்ததாமென-உதைக்கப்பெற்றதுபோல், வெய்யவன்-சூரியனது, உடலம்-வடிவம், சிவந்தது - சிவப்பையடைந்தது எ-ம்.

சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலையினும் மிகுந்து தோன்றுமென்க. மாலையிற் சிவத்தற்குக் காரணமேற்றிசை மாதினுடைய அலத்தகப்படுத்துதல் யெனவே, காலையிற் சிவத்தற்குக் கீழ்த்திசைமாதுதையாமெனக்கொள்க. தலைவனோ டேதற்குப் பலகாரணங்களுளவேனும் பிறமாதரை நயந்தானெனப் பிணங்குவதைமகளிர்க்கு இயல்பாமென்பதுதோன்றக், கீழ்த்திசை மகட் புணர்ந்தாயென வூடி என்றார். தாயைப் புணர்ந்தோனென்பது தோன்ற, உதித்த கீழ்த்திசைமகட் புணர்ந்தாய் என்றார். அவனைக் கண்டொழி ஊடுதன் மாத்கிரத்தி னடங்காது அழர்சினமுமிகுமாதலால், ஊடியென்றொழியாது கொதித்தென்றார். திசைகளை மாதாகச் சொல்லியதால், உருவகவணியும்; சூரியன் அப்போதடைந்த சிவப்பை அவ்வுதையின் சிவப்பாகக் குறித்தலால், பொருட்டற் குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) மேற்குத்திசைப் பெண் காதலுதைப்பட்டதுபோலுஞ் சூரியன் மேனி சிவந்தது எ-ம். 2

சகர்தொட்டவெண்டிரையெறிதடங்கடற்புகுதும்
புகரீல்வெங்கதிர் க்கடவுண்முன்போக்கியகதிர்க
ணிகரினித்திலங்குளிப்பவரீர்நிலையறிவா
னகநெடுங்கடல்விடுத்தபொற்கழையெனலாமல்.

(இ-ள்.) சகரர்-சகரரென்னப்பட்ட வரசர்களாலே, தொட்ட-தோண்டப் பட்டிருக்கின்ற, வெள்-வெள்ளிய, திரை-அலைகளை, எறி-வீசுகின்ற, தடம்-வீசாஷம்பொருத்திய, கடல்-கடலின்கண், புகுதும்-புகுகின்ற, புகரில், குந்தமிழ்

லாத, வெங்கதிர்க்கடவுள்-சூரியதேவனாலே, முன்-முன்னே, போக்கிய - செலுத்தப்பட்ட, கதிர்கள்-கிரணங்களானவை, நிகரில் - ஒப்பில்லாத, நித்திலம்-முத்துக்களைக் (குறித்து) குளிப்பவர் (அக்கடலிலே) மூழ்குவோர், நீர்நிலை - நீராழத்தை, அறிவான்-அறியும்பொருட்டு, அகல்-விரிந்த, நெடுங்கடல் - நெடிய கடலிலே, விடுத்த-விடப்பட்ட, பொற்கமையினலாம்-பொன் மூங்கில்களென்று சொல்லலாம் எ-று.ஆல்-அசை

சகரவரசனாள் நெள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்ட குதிரையை இந்திரன் பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் தவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவன் புறத்துக் கடநிலைச் செய்ய அதைத் தேடிப்பொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சாகரர் அறுபதினாயிரவராலுந் தோண்டப்பட்டபடியால், சகரர்தொட்ட கடலென்றார். கடலைச் சாகரமென்பதும், இதிலெனவறிக. [இரவி முன் செல்லுகின்ற கதிர்களில் நீராழம்பார்க்கு மூங்கிலை ஆரோபித்தலால், உருவகவண்யாம்.]

(க-து.) கடலிற் சூரியனாற் செலுத்தப்பட்ட கிரணங்களானவை அக்கடலின் முத்தெடுக்க மூழ்குவார் ஆழம்பார்க்க வித்த மூங்கில்கள் போன்றிருந்தன எ-ம்.

3

மையுண் கண்ணியமதிவரின் வருத்துமென்றிரங்கி
பையபோகலென்றும்பல்வாய்மலர்ந்தனவாவி
வெய்யவன்செழுங்கரங்களைவிழைவொடுந்தமது
கையினாலுறப்பிடித்தெனக்குவிந்தன கமலம்.

(இ-ள்.) மையுண் கண்ணியை-அஞ்சனத்தைக்கொண்ட கண்களையுடைய வளாகிய தமயந்தியை, மதி-சந்திரனானவன், வரின்-வந்தால், வருத்துமென்று வருத்துவானென்று, இரங்கி-உள்ளிரங்கி, ஐய-சாயி, போகலென்று (இவளைக் கைவிட்டுப்) போகாதேமென்று (சொல்வனபோல்)வாவி-குளங்களிலே, ஆம்பல்-அல்லிமூக்கைகள், வாய்மலர்ந்தன-முகமலர்ந்தன, வெய்யவென்-சூரியனது, செழும-செழிய, கரங்களை (கிரணங்களாகிய) கைகளை, விழைவொடும்-ஆசையோடும், தமது-தம்முடைய, கையினால்-கைகளால், உற-பொருந்தி, பிடித்தென-பிடித்தனபோல, கமலம்-தாமரைமலர்கள், குவிந்தன-கூம்பின எ-று.

வாவியில் ஆம்பல்வாய்மலர்ந்தன-தாமரை குவிந்தனவெனக் கூடுக.

சூரியனது இருத்தல் தன்னாயகன் வரவிற்குத் தடையாயினும் தமயந்தியின் வருத்தத்திற் கிரங்கி இருக்கவேண்டிக்கொண்டாளென்பது தோன்ற ஆம்பல்வாய் மலர்ந்தன வென்றும், தன்னாயகனென்னுஞ் சுதந்தரம் பற்றிக் கையினாற் பிடித்துத் தடுத்தாளென்பது தோன்றக், கமலம் பிடித்தனவென்றும், சொல்லினார். [மாலேப் பாழுதில் அல்லிதாமரைகட்கு இயல்பாகியமலர் தலையுங் குவிதலையுஞ் சொல்லுதலும் பிடித்தது மாகக்குறித்தமையால், பொருட்டிற் குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியைச் சந்திரன்வரில் வருத்துவானென்று சொன்னது போல ஆம்பலக் ளலர்ந்தன; சூரியனைப் போகாதேயென்று கையாற் பிடித்தல் போலும் கமலங்கள் குவிந்தன எ-ம்.

4

பொருவிவாழியெரன் றுருட்டியெப்புவனமும்விளக்கு
மிரவிமன்னவனிறத்ததுமெதிர்ந்தபுன்மலை
பரவைமாரிலமுழுவதும்பரிப்பவனிறப்ப
விரவிவெந்தொழிற் குறுநிலவேந்துபோன் றுளதே.

(இ-ள்.) பொருவில்-ஒப்பில்லாத, ஆழியொன்று-ஒருசக்கரத்தை, உருட்டி-செலுத்தி, எப்புவனமும்-எல்லாவலங்களையும், விளக்கும்-ஒளிர்விக்கின்ற, இரவிமன்னவன்-சூரியனாகிய வரசன், இறத்தலும் இறந்தவளவில், எதிர்ந்ததோன்றிய, புன்மலை-புல்லியமாலேக்காலமானது, பாளை - கடலையுடைய, மாநிலமுழுவதும்- பெரியவலகமுமுதையும், பரிப்பவன்-காப்பாற்றுகின்றவரசன், இறப்ப-இறத்தலேச்செய்ய, விரவு (அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற, வெந்தொழில் - கொடிசெய்கையையுடைய, குறுநிலவேந்து போன்றுளது- சிறிய நிலத்தையாளு மரசன்போலிருந்தது எ-று.

“இறப்பேசா மிகுதிபோக்காம்” என்றதனால், ஈண்டு சூரியனிறத்தல்-போலும், அரசனிறத்தல்-சாதலுமாகப்பொருள்கொள்க. உலகமுழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசனீங்கிய வளவிற்கேன்றி எழைக்கோ வருத்துதலால் வெந்தொழிற் குறுநிலவேந்தனென்றும், சூரியனீங்கிச் சந்திரன் றேன்றுதற் கிடையே தோன்றிச் சிறிதுபொழுது நின்றலிவராதலிற், புன்மலையென்றுஞ் சொல்லினார். [மாலேக்குக் குறுநிலமன்னரை ஒப்புமை சொல்லலால், உவமை யணியாம்.]

(க - து.) சூரியன் சென்றவளவிலே மாலேக்காலம்வந்து சம்பவித்தது தனிச்செங்கோல்வேந்த னிறந்தபின்பு குறுநிலவேந்தன் பெருநிலமான வந்தது போலும் எ-ம்.

காலமென்னு மோர்வணிகன்மேலகன்றவான்கல்லின்
ஞாலநீளிருள்சீப்பவனலங்கொள்பொன்னா
வேலுமாறுரைத்தெனவொரிர்செக்கர்வானிருண்ட
நீலவார்குழலுமிசூடவெழுந்தசெந்நெருப்பே.

(இ-ள்.) காலமென்னு மோர்வணிகன்-காலமாகிய பொரு வைசியனான வன், மேல்-மேலாக, அகன்ற - பாரந்த, வான்கல்லின் - ஆகாயமாகிய (உரை) கல்லிலே, ஞாலம்-பூமியினிடத்து, நீளிருள்-மிக்கவிருளே, சீப்பவன்-கெடுப்பவனாகிய சூரியனை, நலங்கொள்-நற்குணத்தைக்கொண்ட, பொன்னாக-கனகமாக எலுமாறு - பொருந்துமாறு, உரைத்தென - உரைத்துதுபோல, ஒளிர்-விளங்கு கின்ற, செக்கர்வான் - செவ்வானமானது, இருண்ட-இருளுற்ற, நீலம்-நீலங்

றம்பொருந்திய, வார்-செடிய, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, உயிர்-ஆவியை, ஈட-சுடுதற்பொருட்டி, எழுந்த-தோன்றிய, செந்நெருப்பு-செந்தீயே (யாம்) எ-று.

[செவ்வானத்தில் பொன்னுரைத்தாலென்னுந் தந்தறிப்பணி, காலத்தில் வணிகனையும் - ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும்-சூரியனிற் பொன்னையும்-ஆரோபித்தலாகிய உருவகவணியை உறுப்பாகக்கொள்ளுதலால், உறுப்புறுப்புக் கலவையணியும்; செவ்வானத்திற் செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால், பொருட்டற் குறிப்பணியும்; இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்துவருகலாற், சேர்வையணியுமாம்-]

(க-து.) செவ்வானத்தோன்றியது தமயந்தி யுயிரைச்சுடவெழுந்த செந்தீக் கொம்பாயிருந்தன எ-ம். 6

செய்யவெங்கதிரித்தலுமவனுழைச்சிறந்த
மொய்கொள் பேரொளி வனிதைக்குழுட்டுசெந்தழிலின்
வெய்யநீர்தாய்ப்பரந்தெழு செக்கர்வான்மெலிந்த
வையநுண்ணிடைபணங்கினுந் தென்கொலாமையும்.

(இ-அ.) செய்ய-செந்திறம் பொருந்திய, வெங்கதிர்-சூரியனுனைவன், இறத்தலும்-இறந்தவனிலில், அவனுழை-அவனிடத்தே, சிறந்த-சிறப்புற்றிருந்த, மொய்கொள் - மொய்த்தல்கொண்ட, பேர்-பெரிய, ஒளிவனிதைக்கு-சாயாதேவிக்கு, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, செந்தழிலின் - செந்நெருப்புப்போல், வெய்ய, நீர்தாய்கொடிய குணத்ததாய், பரந்து-விரிந்து, ஒளிர் - விளங்காநின்ற, செக்கர்வான்-செவ்வானமானது, மெலிந்த - காமநோயாலினத்த, ஐயம்-ஐயத்துக்கிடமாகிய, நுண்ணிடை-நுண்ணிய விடையையுடைய, அணங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு, என்கொலாமையும் - எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும் எ-று.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளபுணர்ச்சியின்வழித்தாகிய மெய்யுறு புணர்ச்சி யுற்றோர்க்கு விருப்பின் திண்மை சிறிதொழிந்து நிற்குமாயினுந், தலைவனங்கியவனவில இவர்களும் பொறுது சாக மனஞ்செய்வென்பதுதோன்ற ஒளிவனிதைக்குமூட்டு செந்தழிலினென்றார். “மருவுகாதலராருயிர் மாய்த்திடிவெரியின் மூழ்கி யிறந்துபடுவதற், கருநெறித்தலை வைக்கு மடிக்கடி, புரவிநன்மகப் பேறுகொருந்துவார்” என்பதனாலறிக. [செக்கர்வானத்தை ஒளிவனிதைக்குமூட்டு செந்தழலாகக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சூரியனீரந்தூட னவன்மனைவி சாயாதேவிக்கு மூட்டு நெருப்பைப்போலிருஞ் செவ்வானமானது தமயந்திக் கெவ்வாறு யிருக்கும் எ-ம். 7

தணத்தலெண்ணி மெய்தளர்வுறுநேமியம்பறவை
புணர்த்தவஞ்சிறைப்புல்லு ஷீட்டொழியகெட்டுயிர்ப்பாற்
றுணர்த்தமொளவல்வண்டு தநீர் கங்குன் முன்றோன்றிப்
பனைத்தவெம்முலைப்பா சிழையல்குலென்படுமே.

(இ-ஊ.) தண்ததல்-பிரிவை; எண்ணி-நினைத்து, மெய்-உடம்பு தளர்வுறு-தளர்ச்சியடைகின்ற, நேமியம்பறவை-சக்கரவாகப்பறவைகள், நெடடியிர்ப்பால்-பெருமூச்சோடு, புணர்த்த-கலந்த, அம்-அழகிய, சிறை-சிறைகளின், புல்லு-தழுவதலை, விட்டு-விடுத்து, எழிய-நீங்கவும், வண்டு-வண்டுகளானவை, துணர்த்த-கொத்துகளாகப்பூத்த, மௌவல்-மூல்லைமலரிலே, ஊத - ஆரவாரிக்கவும், நீள்-நெடிய, கங்குன்முன்-மாலையானது, தோன்றின் - உதிக்குமாயின், பணைத்த-பருத்த, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலை-முலைகளையும், பாசிகழை-பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட, அல்குல் - அல்குலையுமுடைய தமயந்தியானவள், என்பிம்-என்படுவாள் எ-று.

ஒழிய-ஊத-என்னும் வினையெச்சங்கள், தோன்றினென்னும் வினைகொண்டு முடிந்தன. புணர்த்தவெனற்பாலது புணர்த்தவென எதுகை நோக்கி விசாரமாயிற்று. இடைவிடாமற் கூடுதலுற்ற பகுப்பறிவில்லாத சக்கரவாகப்பறவைகள் பிரியவும், மன்தனது அம்பாய்ப் புரிந்தவார்க்குக் கிடைகாட்டுமூல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய விண்ணுண் போர்க்குறியாகிய ஒலியைச் செய்யவும், மாலைப்பொழுது துண்டாகுமளவில் இவன்படுத் துன்பம் அளவிற்றத்தாகலின் என்படுமென்றார். மாலையிற்காமநோய் மிகுமென்பது காலையரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி, மாலை மலருமிந்நோய் என்பதனாற் காண்க.

(க-து.) சகோதரர்கள் புணர்ச்சிவிட்டிநீங்கவும் வண்டுகள் சத்திக்கவும் மாலைக்கால முதிக்குமானால் தமயந்தி என்னபாற்படாள் எ-ம். 8

அங்கண்வானகமுழுவது மவிரொளிபரப்பிக்
கங்குள்வாயடர்தாரகையெழுந்தனகடலுட்
பொங்குவெங்கதிர்மணி விழுந்தெனத்திசைபுரப்போ
ரொங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ் சுடரெனவியையும்.

(இ-ஊ.) கல்குல்வாய் - இரவின்கண், அங்கண் - அழகிய விடத்தையுடைய, வானகமுழுதும் - ஆகாயத்திடமெங்கும், அவிர்-விளங்காநின்ற, ஒளி-ஒளியை, பரப்பு - விரித்துக்கொண்டு, எழுந்தன - தோன்றினவையாகிய, அடர் - நெருங்கிய, தாரகை - உடுக்களானவை, கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள், பொருங்கு - விளங்காநின்ற, வெங்கதிர் - சூரியனாகிய, மணி - மணியானது, விழுந்தென - விழுந்ததென்று, திசைபுரப்போ - திக்குப்பாலகர், எங்கும் - எவ்விடங்களிலும், நாடுதற்கு - தேடுதற்பொருட்டு, எடுத்த - எங்கிய, அஞ்சுடரென - அழகிய நீபங்கள்போல, இயையும் - பொருத்தும் எ-று.

திக்குப்பாலகரது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியர் பொருட்டாதலால், அவருக்குத் தேடல் சொல்லப்பட்டது. கங்குல்வாயடர் தாரகையெனலால், பகலிற் சூரியனொளியால் முழங்கிநிற்குமென்க. [வெங்கதிர் மணியெனலால், உருவகவணியும்; தாரகைகளில் நீபங்களைக் குறித்தலால், தற்சுறிப்பணியுமாம்.]

(க-து) நட்சத்திரங்களின் தோற்றங்களானவை-சூரியனாகிய மணி கடலில் வீழ்ந்ததென்று திக்குப்பாலகரம்மணியைத்தேட எடுத்த தீபங்களைப் போன்றிருந்தன எ-ம். 9

கருத்தினுடெழுநாமமென் கொடுங்கனல்நன்ற
வருத்தியுற்றவராயிர் குளகினையாயில்நா
ணுருத்திவெந்தகிர்ப்பா கெறிந்துபுரமுதத்த
விருட்கடாக்களிறுநிலத் திறுத்ததையன்றே.

(இ-அ.) உடுப்புக்கர்-தாரகைகளாகிய புள்ளிகள் பொருந்திய, முகத்த-முகத்தினையுடைய, இருட்கடாக்களிறு-இருளாகிய மதயானை, உருத்து-கோபித்து, வெங்கதிர்ப்பாகு-சூரியனாகிய பாகளை, எறிந்-விசி, கருத்தினாடு-நெஞ்சினுள், எழு-வளர்கின்ற, நாமமென்-காமமென்கிற, கொடுங்கனல்-கொடியதீயானது, கன்ற-சுடாக்க, அருத்தி-ஆசையை, நன்றவர்-பொருந்தினவருடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்க்குளகினை-உயிராகிய தழையை, அயில்வான்-உண்ணும்பொருட்டு இருநிலத்து-பெரிய பூமியினிடத்து, இறுத்தது-தங்கியது எ-று.

ஆநயிர்க் குளகினையயில்வானென்பதினால், இருளானது பிரிந்தவர்க்கு மரணவேதனை பொத்தவேதனைபை விளக்கமென்க. குளகு-விலங்குண்ணுத்தழை. “இலைநகர்விலங்கி னுணவு குளகென்ப” [உயிரிற் சூளாகையும், வெங்கதிரிற் பாகளையும், உடுவிற் புரையும், இருளிற் களிற்றையும், ஆரோபித்தலால், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) இருளாகிய மதயானையானது சூரியனாகிய பாகளைக் கொண்டு காமிகளது உயிராகியதழையுண்ணும்பொருட்டுப்பூமியில்வந்ததுஎ-ம். 10

தோட்டுமென்மலர்ப் பூங்கனை துரப்பமெல்லரிநான்
பூட்டுபைங்கழை குறைத்தெதிர் லைநிலான். புகழைத்
தீட்டுதாரகையெழுத்தொளி சிறந்திடவணிவான்
கூட்டுமெயெனச்செறித்தது கூரிருட்டிழம்பே.

(இ-அ.) தோட்டு-இதழ்களையுடைய, மெல்-மெல்லிய, மலர்-பூக்களாகிய, பூங்கனை-அழகியவம்புகழை, துரப்ப-செலுத்த, மெம்-மெல்லிய, அளிநான்-வண்டுகளாகிய நாரியை, பூட்டு-பூட்டிய, பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லு, குழைத்து-உலுத்து, எதிர்-எதிர்க்கின்ற, வேனிலான்-மண்மதனது, புகழை-கீர்த்தியை, தீட்டு-எழுதப்பட்ட, தாரகை-உடுக்களாகிய, எழுத்து-எழுத்துக்களினது, ஒளிசிறந்திட-ஒளிவிளங்குதற்கு, அணிவான்-அழகிய வாகாயத்தால், கூட்டு-கூட்டிய, மைஎன்-மைபோல், கூர்-மிகுந்த, இருள்-இருளினது, பிழம்பு-திரட்சியானது, செரித்தது-நெருங்கியது எ-று.

தோடேமடலே யோலையென்ற-வேடையிதழே பாலை-யென்ற-வீர்க்கே ருலையென நேர்த்தனபிறவும-புல்லொடு வருஉமெனச் சொல்லினர் புலவர்-இவ்விதியால் தோடுஎன்றது புறக்காமென்னும் புல்லாம். வேனிலானை எழு

வாயாக்கி, அவன் தனது புகழைத்தீட்டிய தாரகையாகிய எழுத்தொளி சிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டுமையெனப்பொருள்கொள்ளினுமையும். [தாரகையிலெழுத்தை யாரோபித்தலால், உருவகவணியும்; இருளில் மையைக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணியும்; இது முன் உருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால், கலவையணியுமாம்]

(க-து.) இருட்கூட்டமான த-மன்மதனது கீர்த்தியை எழுதப்பட்ட நட்சத்திர வெழுத்தொளி சிறப்படைய ஆகாயத்தினுற் கூட்டிய மைபோலிருந்தது எ-ம்.

11

பட்டநாரிருட்கங்குள் போதரப்படர்திசைக
 னெட்டிலுள்ளனபொருள் கவர்ந்தேகிலனென்னு
 விட்டிலங்கொளியெய்ய வன்றனதுமெல்விரலாற்
 சுட்டியெங்கணுங்காட்டல் பேரற்குடர்வனசுடர்கள்.

(இ-ள்.) பட்ட-உண்டாகிய, கார்-சரிய, இருள்-இருளையுடைய, கங்குல்-இரவானது, போதர-வர, படர்-படர்ந்த, திசைகனெட்டின்-எட்டித் திக்குகளினும், உள்ளன-இருக்கின்றனவாகிய, பொருள்-பொருள்களை, கவர்ந்து-அபகரித்துக்கொண்டு, எகிலனென்னு-நான்போகவில்லையென்று, ஒளி-காந்தியை, விட்டு-வீசி, இலங்கு-விளங்காற்ற, வெய்யவன்-சூரியனுனவன், தனது-தன்னுடைய, மெல்விரலால்-மெல்லிய விரலினாலே, சுட்டி-குறித்து, எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும், காட்டல்போல்-காட்டுதல்போல, சுடர்கள்-தீபங்கள், சுடர்வன-விளங்குவன எ-று.

பிற்பொருளைப் பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குமிடத்துப் பின்காப்பவர்க்குத் தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களை யொப்புவித்தல்உலகவழக்கமாதலிற், பகலிற்காத்த சூரியனீர்குமிடத்து இரவிற்காக்குஞ் சந்திரன் வருதற்குப்பொழுது நீட்டித்தலால், அவ்வுடைமையைக்காதத்த சூரிய அவன்மனை வியாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்புவிக்குமிடத்துச் சொன்னமாதிரத்தாற்புலப்படாதென்பது தோன்ற, வெய்யவன் தனது மெல்விரலாற் றட்டிக்காட்டலென்றார் [அம்மாலக்காலத்திலே உண்டாகிய தீபங்களில் சூரியன் விரலையாரோபித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தீபங்கள்-சூரியன் எண்டிக்கிலுமுள்ள பொருள்களைக் கவர்ந்தேகிலெனென்று இரவினுக்குத் தன் விரலாற் றட்டிக்காட்டல்போல்பிரகாசிக்கின்றன எ-ம்.

மலைப்படலம் முற்றபெற்றது.

நிலாத்தோற்றுப்படலம்.

இப்படலத்தால் அம்மலைக்குப் பின் வரும் நிலைநாது
தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி றி லை த் து றை .

வெவ்வராவினைவிண்ணொடர் மந்தரம்பிணித்துக்
கொளையமிக்மெழங்கடவுளர் கடைத்திடுங்காளிப்
பவ்வவெண்டிரையுயிர்த்த செம்பதுமைவாண்முதம்போற்
மெவ்வவொண்கதிர் பரப்பிமீ தெழிந்ததுதிங்கள்.

(இ-அ.) கடவுளர்-தேவர்கள், வெவ்வவ்விய, அராவினை-வாசுகியென்
னும் பாம்பை, விண்-ஆகாய முகட்டை, தொடர்-அளாவிய, மந்தரம்-மந்தரமலையின்
கண், பிணிந்து-கயிற்றாகக்கட்டி, கவ்வை-ஒலிபானது, மிக்மெழ-அதிகரி
க்க, கடைத்திடுங்காலை-மதிக்குங்காலத்தில், வெண்டிரை-வெள்ளிய அலைகளையுடைய,
பவ்வம்-பாங்கடலானது, உயிர்த்த-சுன்ற செம்பதுமை-செந்தாமரையிலிருக்கின்ற,
இலக்குமியினது, வாள்-காந்திபொருந்திய, முசம்போல்-முகத்
தைப்போல், தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, ஒண்கதிர்-ஒளிபொருந்திய கிர
ணங்களை, பரப்பி-விரித்து, திங்கள்-நிலவானது; மீது-ஆகாயத்தின்கண், எழுந்
தது-உதித்தது எ- .

கடவுளரு முடிவுகாலம் அடைந்ததென்று நடுநடுங்கக் கொடியகடுவைத்
தந்ததென்பார், வெவ்வராவென்றும்; பெரியமலையென்பார், விண்ணொட்டர்
மந்தரமென்றும்; மந்தையோற் கடைத்தகரிதென்பார், கட ளர் கடைத்திடு
மென்றும்; ஒருகருப்பத்திற் றேன்றின் எல்லவென்பார், பொவ்வெண்டிரை
யிர்த்தவென்றும்; மாதர் முகத்துக்கு உபமானமாகுமதி இவன் முகத்துக்கு உய
மேயமாகுமென்பார், பதுமைவாண்முதம் போவென்றும்; நெடுந்தூரத்தூற்றும்
இருளே யோட்டுமென்பார், தெய்வவொண்கதிர் பரப்பியென்றும்; இவ்விடத்
திலுதித்ததென்பார், மீதெழுந்ததென்றும்; சொல்லினார். [திருவின்முகத்தை
உபமானமாகவும் சந்திரனை உபமேயமாகவுஞ் சொல்லுதலால், உவமையணி
யாம்.]

(க-து.) திருப்பாற்கடல் கடையும்போது அதிற் பிறந்த திருமகள் திரு
முகத்தைப்போலுஞ் சந்திரன் தயமாயிற்று எ-ம். 1

செறிந்தவாழ்கடற்செல்வனுமவனுதைச்சிறந்தாங்
குறைந்தவாருயிர்த்துணை விபர்பலருமுள்ளவந்து
நிறைந்ததெண்டிரைநீர் குடைந்தாடலினிகலி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந் தெனவெழுந்ததுதிங்கள்,

(இ-அ.) செறித்த-மிகுந்த, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கடற்செல்வனும்-சமுத்திரராஜனும் அவனுழை-அவனிடத்து, சிறந்து-சிறப்பையடைந்து, ஆங்கு-அச்சமுத்திரத்தின்கண், உறைந்த-தங்கிய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிர்போன்ற, துணைவியர்ப்புறம்-மனைவியரனைவரும், உள்ளுவந்து-மனமகிழ்ந்து, நிறைந்த-நிறைவையடைந்த, தெண்டினை-தெளிந்த வலைகளையுடைய, நீர்-நீரில், குடைந்து-தளித்து, ஆடலின்-விளையாடற்கண், இகலி-படைத்து, எறிந்த-வீசிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்ப்பந்தென-பூச்செண்டுபோல, திங்கள்-சிலவானது, எழுந்தது-தோன்றிற்று எ-று.

கடல்வேந்தனன்றமையால், அவனுயிர்த்துணைவியர் நதிமாதரெனக்கொள்க. இகலி என்பதை, வலிந்தெனினுமொக்கும். [உதயமாகிய சந்திரனிடத்து மலர்ப்பந்தைக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சமுத்திரராஜனு மவன் மனைவியரும் நீராகும்போது அவர்கள் படைத்தெறிந்த பழைப்போல, மெழுந்தது சந்திரன் எ-ம். 2

மதிர்செய்ந்திலங்கறங்கு தெண்டினைக்கரத்தெரியு
முதிர்வனிக்கடன்முமட்டினு முளைத்தெளிந்திங்கள்
விதியின்மலையார் துணைவியை வீங்கிருட்டலைமன்
வனவயாற்றுவான் வைத்த பொற்குடமெனவயங்கும்.

(இ-அ.) கதிர்செய்-கிரணத்தைச்செய்கின்ற, நீத்திலம்-முத்துக்களை, கறங்கு-ஒலிக்கின்ற, தெண்டினை-தெளிந்தவலைகளாகிய, கரத்து-கைகளால், எறியும்-வீசுகின்ற, முதிர்-முதிர்ந்த, பனிக்கடல்-குளிர்ச்சியையுடைய கடவினது, முகட்டினில்-உச்சியில், முளைத்து-தோன்றி, ஒளிர வளங்காநின்ற, திங்கள்-சிலவானது, விதியின்-விதியினால், மலையாம்-மலைக்காலமாகிய, துணைவியை-மனைவியை, வீங்குமிடந்த, இருள்-இருளாகிய, தலைவன்-நாயகன், வதுவையாற்றுவான்-மணஞ்செய்யும்பொருட்டு, வைத்த-வைக்கப்பெற்ற, பொற்குடமென-பொன்னாலாகிய குடத்தைப் போல், வயம் ஏம்-வளங்கும் எ-று.

விவாகத்தில் கரணம்பிழைக்கின் மாணந்தருமென்பது அறநூலிற்சால் லப்பட்டசாகலின், விதியின்வைத்த பொற்குடமெனருர். [மலைப்பொழுதிற் துணைவியையும்-இருளிற் தலைவனையும்-ஆரோபித்தலால், உருவகவணியும்; சந்திரனிடத்துப் பொற்குடத்தைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியும்; இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாக வுடைமையால், உறுப்புறுப்பிக் கலவையணியுமாம்]

(க-து.) சந்திரனுதயமானது-இருளாகிய நாயகன் மலைக்காலமாகிய மனைவியைக் கலியாணஞ் செய்புபொருட்டு வைத்த குடம்போலு மிருந்தது எ-ம். 3

தெள்ளுதெண்டினைத் தருங்கடலெழுந்தவெண்டிங்கள்
புள்ளவாங்குணைமனைப் பூம்புனலாட்ட

ஞள் ளிதழ்க் கருங்குவளை பெய்திரவெனுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமேந்தின ளா மென விளங்கும்.

(இ-ள்.) செள்ளு-கொழிக்கின்ற, தெண்டிறை-தெளிந்த வலைகளையுடைய, கருங்கடல்-சரியகடற்கண், எழுந்த - தோன்றிய, வெண்குங்கள் - வெள்ளிய சந்திரனானது, புள்-வண்டு-களானவை, அவாம்-விரும்புகின்ற, கணை- மலர்க்கணைகளையுடைய, மதனனை-மன்மதனுக்கு. பூம்புனல்-அழகிய நீரினாலே, ஆட்ட-அட்டேக்குச்செய்ய, இரவெனுமடந்தை-இரவாகிய மட்டையானவள், வள்ளிதழ்-கூரிய விதழ்களையுடைய, கருங்குவளை-நீலோற்பலப்பூவை, பெய்து-மேலேகுட்டி, வெள்ளி-வெள்ளியினாலாகிய, வெண்குடம்-வெள்ளிபகுடத்தை, எந்தின ளாமென-எந்தினுளென்று சொல்லும்படியாக, விளங்கும்(களங்கத்தோடு) விளங்கும் எ-று.

புள்-வண்டு. “புள்ளுவண்டவிட்டம் புட்பேர்” என்பதனுலுமறிக்க. அவாவும் என்பது அவாமென உகரங்குறைந்தது. இரவு மன்மதனரசக்குரிய காலமாதலால், பட்டாபிஷேகமில்லாமல் அரசுசெய்யக் கூடாமையின், புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குடமேந்தின ளென்றார். மடந்தையர் அவன் றொழிந்திருக்காரணமாகையால், இராமடந்தைக்கு அபிஷேகஞ்செய்யும் உயர்வு சொல்லப்பட்டது. [இரவெனுமடந்தை யென்றதால், உருவகவணியும்; களங்கமென்னும் உபமையத்தைவிட்டுக் கருங்குவளையென்னும் உபமானத்திரத்தைக் கூறலால், உயர்வுநினைப்பணியும்; சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) சந்திரனுதயமானது-இரவென்னும் பெண்ணைவன்மன்மதனுக்கப்பிழைக்குச்செய்ய நீலோற்பலங்குட்டி வெள்ளிக்குடத்தை யேந்தினள் போலும் விளங்கும் எ-ர்.

4

புலவந்துவெஞ்சறவெறி பொருதிரைமுகட்டி
னிலவுகொப்புளித் துயரியநிகரிவென்மதிய
மலகிராகைமீன்புலாரி ருட்கடலி
லுலகமாழ்தலுமெழிந்த புற்புதமென்வொளிரும்.

(இ-ள்.) புலவநாறு-புலானாற்றநாறுகின்ற, வெம்-வெவ்விய, சறவு - சுறமீன்களை, எறி-எறியும், பொரு-கரையின்மோதுகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய கடலினது, முகட்டு-உச்சியில், நிலவு-சந்திரிகையை, கொப்புளித்து-உமிழ்ந்து, உயரிய-எழுந்த. நிகரில்-ஒப்பில்லாத, வென்மதியம்-வெள்ளிய சந்திரனானது, அலகில்-கணக்கில்லாத, தாரகை-உடுக்களாகிய, மீன்-மீன்களானவை, பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, ஆரிரும்-நிறைந்த வந்தகாரமாகிய, கடலில்-சமுத்திரத்தில், உலகமாழ்தலும்-உலகமுழுதிப்போதலும், எழுந்த-அதிவிரும்பு மேலெழுந்த, புற்புதமென-சுமிழ்யைப்போல, ஒளிரும்-விளங்கும் எ-று.

“நிலந்தி நீரவளி விசம்போடைந்து-கலந்தமயக்கமூலகமாதலி-னி ஸ்ரீஜிணையம்பா லியனெந்நவமுமைத்-திரிவில் சால்லாமி தழா அல்வேண்டும்” இவ்விதியால் உலகமும்பூதமுடைத்து. [வானரீனில் மீனையும் இருளிற் கடலையும் ஆரோபித்ததால், உருவகவணியும்; சந்திரனில் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால், பொருட்டற் குறிப்பணியும்; இத்தற் குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையால், கலவைபணியுமாம்.]

(க-து.) சமுத்திரத்திடத்துதித்த சந்திரனானது இருட்டெலி டெழுந்த நீர்க்குமிழியை ஒக்கும் எ-ம். 5

திரைநெடுங்கடல்வபிருளைந் தீன்றவெண்டிங்க
னிரைசெழுங்கதிர்க்கரங் களாலம்பரநீவ
விரவுகின்றபுன்மாலையாந் தெரிவையுள்வொள்கி
யருணவெங்கதிர்ச்சுடரினையொளியறவளித்தாள்.

(இ-அ.) திரை-அலைகளையுடைய, நெடுங்கடல்-நெடிய கடலானதுவாயிறுளைந்து-வாயிறுநெந்து, என்ற-பெற்ற, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனானவன், நிரை-விரிசையாகிய, செழுங்கதிர்-செழுமையுள்ள கிபணங்களாகிய, கரங்களால்-கைகளால், அம்பரம்-ஆகாயமென்னுந் தனதாடையை, நீவ-நடவ, விரவுகின்ற-கலக்கின்ற, புல்-புல்லிய, மாலையாம்-மலைக்காலமாகிய, தெரிவை-பெண்ணானவள், உள்-உள்ளத்தில், வெட்கி-நாணம், அருணம்-சிவப்பாகிய, வெங்கதிர்-சூரியனாகிய, சுடரினே-தீபத்தை, ஒளியற ஒளிதீங்க, அவித்தாள்-அவித்தாள்-அவித்தனள் என்று.

அம்பரமென்பது, ஆகாயமும்-ஆடையும். “அம்பரங் கடல்விண்டுசாம்” என்பதனாகாண்க. தினமுங் கலந்தநீங்குந் தன் புருடனாலினும், நாணிற் கெடாது என் ம் ஒருதன்மைதராய்ப் பழகுங் குணமுள்ள குலமடந்தைபோல், சந்திரன்கதிர்க் கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத்தடவ, மாலையாது நாணந் தலைக்கொண்ட சூரியனாகிய தீபத்தை யவித்தாளென்றார். [கதிரிற் கரங்களை யும், மாலையொழுதிற் நெரிவையையும், வெங்கதிரிற் சுடரினையும் ஆரோபித்தலால், உருவகவணியும்; அம்பரமென்றது முன் சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள் கொள்ளுதலால், தொடர் புருவகவணியுமாம்.]

(க-து.) சமுத்திரமீன்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் மலைக்காலமாகியபெண் வஸ்திரத்தைத்தடவ, அப்பெண் வெட்கிச் சூரியனாகிய விளக்கை அவித்தாள் எ-ம்.

குறையில்வெண்மதிதோற்ற மென்குமுதநாண்முடையிற்
சிறகர்வண்டுபாண் முரலனும்முயிரினிற்சிறந்த
விறைவன்வார்திரைக்கடன் முகட்டெழுந்தனனென்ன
வுறையவந்ததாதர்கள் சொலிற்றோன்றியதன்றே.

(இ-நா.) குறைவில்-அலைகளிரம்பிய, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனுவன், தோன்ற-உதயமாக, மெல்-மெல்லிய, குமுதம்-அல்லிகளுடைய, நான்-புதிய, முகையில்-அரும்புகவில், சிறகா-இறகுகளையுடைய, வண்டு-வண்டிகள், பாண்-இசைகளே, முரல்-ஒலிசெய்தல், நம்-உம்முடைய, உயிரினில்-உயிரைக்காட்டிலும், சிறந்த-சிறந்திருக்கின்ற, இறைவன்-நாயகனுவன், வார்-செடிய, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலினது, முகட்டு-உச்சியில், எழுந்தனென்னொ புறப்பட்டானென்று, அறையவந்த-சொல்லவந்த, தூதர்-தூதர்களுடைய, சொல்ல-சொல்லேப்பால், தோன்றியது-தோன்றியது எ-று.

ஒருவர்பால் காடோறும் பயன்பெற்று வருபவர், தம்மாலடுக்கப்பட்டவர் உயிர்ச்சிறந்த பொருளடைவது அமுன்னர்த்தரிந்து, அதை அவர்க்குவினாந்துசொல்லி, அவ்வின்பத்தை அமுமடைவர்; அதுபோல என்றும் அம்மலரிற் றேனுண்டு வண்டினம்பாடல், அவற்றிற்குத்தலைவன் வரவுகூறத் தூதர் சொல்லிற் றேன்றிய தென்றார். எந்தத் தூதுகளினும் வண்டு தூதிற்குச் சிறந்ததென்பது, வண்டுவிட தூதிற்காண்க. [வண்டினிசையிற் றூதர்கள்கொல்லேக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.

(சு-நா.) சந்திரன் உமாக அல்லிமலரில்வண்டிகொலிசெய்தல், உங்கள் நாயகன் புறப்பட்டானென்று சொல்லவந்த தூதர் சொல்லேப்போலு மிருந்தது எ-ம்.

7

தென்பாணிமடற்றி ரையினிதுயிர்த்தவெண்டிங்ங
டண்புனற்றடத்தாம்பன் மெல்லிதழ்த்துகிறைவந்
தொண்டரத்தினெனகிழ்த்தலு நாணமிதூரக்
கண்புதைத்தெனக்கு விர்தனமடி கமழ்கமலம்.

(இ-நா.) தென்-தெள்ளிய, பனி-குளிர்ச்சிப்பொருந்திய, திரை-அலைகளையுடைய, கடல்-கடலானது, இனிது-இனிதாக, உயிர்க்க-என்ற, வெண்டிங்கள்-வெள்ளியசந்திரன், தண்-தண்ணிய, புனல்-நீரையுடைய, நடத்து-தடாகத்திலுள்ள, ஆம்பல்-அல்லினுடைய, மெல்-மெல்லிய, இதழ்-இதழ்களாகிய, நகில்-ஆடையை, ஒன்-ஒன்றிய, கரத்தினால்-கிரணமாகிய கையினால், தைவந்து-தடவி-நெகிழ்த்தலும்-அவிழ்த்தவளவிலே, கடி-வாசனே, கமழ்-மணக்கின்ற, கமலம்-தாமரை, நாணம்-அச்செய்கையைக் கண்டுண்டாகியநாணம், மீதூர்-அதிகரிக்க, கண்புதைத்தென-கண்களை மூடிக்கொண்டனபோல், குவிர்தன-முகிழ்தன எ-று.

புலவர் தொன்றுதொட்டுரைக்கு முறைமைப்படி, சந்திரன் அல்லிமனைவியினது இதழ்த்துகிலே நெகிழ்த்தலு மென்றதற்கேற்பச், சூரியன் மனைவியாகியதாமரைவிலே, நாணக் கண்களை மூடிக்கொண்டன போன் முகிழ்த்தனவெனக்கொள்க. [இதழ்த்துகி லன்றலால், உருவகவண்பும்; கரத்தினால் என்றலிற் கிரணமாகிய கர் மன்று முன்னுருவக் வேதுவாகப் பொருள்கொ

ள்ள வேண்டலால், தொடர்புருவகவணியும்; கமலம் கண்புதைத்தெனவென் லால்; தற்குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) கடலீன்ற சந்திரனானவன் கிரணக்கரங்களால் அல்லிகளிதழா கிய வஸ்திரங்களை யவிழ்த்தவளவில், தாமரைகள்வெட்டுக் கண்களைமூடித் தொண்டனபோலும் குவித்தன எ-ம். 8

களிசெய்காமநேயினைச் சீடு பிரவென்னுங்கன்னி
நளிகொள்வெண்மதிநலங்கிளர் ஞாண்முசுமதனாற்
நெளிநிலாந்திரத்தேஜஸ் கொப்புளித்த லுஞ்சிறந்த
வொளிகொள்வான்மகிழ்தல் பூத்தெனவிளங்கினாவுநீர்

(இ-வி.) களிசெய் - களிப்பினைசெய்கின்ற, காமநேயம் - காமமாகிய நேையை, விளைத்திடும் - ஁ண்டாக்கும், இரவெனு வகன்னி-இரவென்னு மங் கையானவன், நளிகொள் - குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வெள் - வெள்ளிய, மதி - சந்திரனாகிய, நலவகளர்-நன்மைவிளங்கா டின்ற, வாள் - காந்திபொருந் திய, முகமனாள் - முகத்தைக்கொண்டு, தெளி - தெளிந்த, நிலா-ஒளிபொருந் திய, கதிர்-கிரணமாகிய, தேறல் - மருவை, கொப்புளித்தலுங் - உமிழ்தலும், சிறந்த - சிறக்கப்பெற்ற, ஒளிகொள் - ஒளியைக்கொண்ட, வான்-ஆகாயமா கிய, மகிழ் - மகிழ்மரமானது, பூத்தென - மலர்ந்ததுபோல, உடுக்கள் - தார கைகள், விளங்கின - ஒளிசெய்தன, எ-று.

“மாதர், வைக்க மகிழ்மரமலர்வது” என்பதுபற்றி-இரவென்னுங்கன்னி மதிமுகத்தாற சுலைக்க, வான்மகிழ்ந்ருகைமலர் பூத்தனவென்றார். [இது உருவகத்தை அங்கமாகக் காண்ட பொருட்டற் குறிப்பணி.]

(க-து.) இவாகிய பெண்ணானவள் சந்திரனாகிய முகத்தைக்கொண்டு கிரணமாகிய தேனைக் கொப்புளிக்கச், சிறப்புற்ற வாகாயமாகிய மகிழ்மரங் கள் பூத்தனபோலும் நட்சத்திரங்க ளுதயமானது எ-ம். 9

நள்ளிருட்குறும்பெறிந் தெழுநீர்மதிச்செல்வன்
விள்ளுமாம்பல்வாய்க்கங் குலாந்தெரிவையேவட்ப
வள்ளி வான்மகள்சிதறு வெண்பெரரிவனமந்த
புள்ளிமீனிள் மகலிருவிசும் பினிற்பொடித்த

(இ-ள்.) அமைந்த-சிறைந்த, புள்ளி-பொறிகளாகிய, மீனிளம் - தாரகைக ளுடைய கூட்டங்களானவை, நள்-மிக்க, இருள்-இருளாகிய, குறும்பு-குறுநில மன்னனை, எறிந்து-அழித்து, எழு-தோன்றிய, நளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி-சந்திரனாகிய, செல்வன்-அரசிளங் குமரனானவன், விள்ளும்-மலர்கின்ற, ஆம்பல்-செவ்வல்லிப்பூவாகிய, லாய்-வாயையுடைய, கங்குலாம் - இவாகிய, தெரிவையை - மங்கையை, வேட்ப - மணஞ்செய்ய, வான் - ஆகாயமாகிய மகள்-மாதானவள், அள்ளி-கைகளால்ள்ளி, சிதறு-இறைத்த, வெண்பெரரி

யென-வெள்ளிய பொரிகளைப்போல, அகல்-அகன்ற, இருவிசம்பினில்-பெரியவாகாயத்தின்கண், பொடித்த-தோன்றின, எ-று.

மணமுதலிய செய்யும்போது பொரிஇரைத்தல் விதியென்பது விவாகசம்பத்திற் சொல்லப்பட்டது. [இதுவும் அங்குணம்.]

(க-து.) சந்திரன் இரவென்னும் பெண்ணை மணஞ்சயப, ஆகாயமென்னும் பெண்ணைவன் அள்ளித்தூவிய பொரிகளைப்போல நட்சத்திரங்களுதயமாயின எ-ம்.

10

திங்கள் வெந்துவெண்டாரகைத் துணைவியர்செறிக்க
வங்கண்வானகத்தெழுது மாரமுதுகுக்கும்
பொங்குவென்நதிவெள்ளியம் பிரம்புபார்போர்த்த
துங்கவல்லிருட்குறுநில வேந்தனைத் தூர்த்த.

(இ-பா.) திங்கள்-சந்திரனாகிய, வேந்து-அரசனானவன், வெண்டாரகை-வெள்ளிய வடிக்களாகிய, துணைவியர்-மனைவியர், செறிய-தன்னோடு நெருங்கிவா, அங்கண்-அழகிய விடத்தையுடைய, வானகத்து-ஆகாயத்தின்கண், எழுதலும்-தோன்றியவளவில், ஆர்-நிறைந்த, அமுது-அமிர்த்தத்தை, உருக்கும்-சிறுத்கின்ற, பொங்கு-மிசுந்த, வென்-வெள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களாகிய, வெள்ளியம்பிரம்பு-வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை, பார்-பூமியை, போர்த்த-மூடிய, துங்கம்-உயர் ள்ள, வல்-வலிய, இருள்-இருளாகிய, குறுநிலவேந்தனை-குறுநிலமன்னனை, தூர்த்த-தூர்த்தின, எ-று. இம்-சாரியை.

திங்களெழு அவனது கிரணத்தால் இருணங்கினதென்பார்; கதிர்வெள்ளிப்பிரம்பு இருளைத் தூர்த்தவென்றார். [சந்திரனில் வேந்தனையும், கிரணத்திற் பிரம்பினையும் இருளிற் குறுநிலமன்னனையும், ஆரோபித்தலால், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனாகிய வரசன் நட்சத்திர மனைவிகளோடு வானத்திலுதித்தவளவில், அவன் கிரணமாகிய பிரம்புகள் இருளாகிய குறுநிலவரசனைத் தூர்த்தின எ-ம்.

11

தாமும் வண்டியிந்தண்மலர்த் தடஞ்சினைத்தருவி
னீழலெங்கணுந்துயல் வருகின்றன செந்நீ
ராழிவெண்டி ரைமுகட்டெழு மலிர்மதிக்கதிர்வார்
போமும்வல்லிருட்டிணி பலபகைப்பன பிபாலும்.

(இ-பா.) வண்டியிர்-வண்டிக்கொலிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்-மலர்களையுடைய, தாமும்-தாமுத்த, தடம்-விசாலமுள்ள, சினை-கிளைகள் பொருந்திய, தருவின்-மரத்தினுடைய, நிழல்-நிழல்களானவை, எங்கணும்-எவ்விடத்தும், துயல்வருகின்றன-அடைகின்றன, நெடுநீர்-நெடிய நீரையுடைய, ஆழி-கடலினது, வெண்டினைமுகட்டு-வெள்ளிய வலைகளினுடைய

வுச்சியில், எழும்-தோன்றும், அவர்-காந்திபொருந்திய, மதி-சந்திரனானவன், கதிர்வாள்-கிரணங்களாகிய வாளினாலே, போழும்-பிளக்கப்பட்ட, வல்-வலிய, இருள்-இருளினது, துணி-துண்டங்கள், பல-அனேகம், பதைப்பன போலும்-பதைப்பனவற்றையொக்கும் எ-று.

தாமுஞ்சினையென முடிக்க. [நிலவினிற் காற்றின லலைகின்ற மரத்தி னீழல் நிலத்திலசைவதில், வெட்டுப்பட்ட மீயிரக்கும் இருளின் பதைப்பைக் குறித்தலால்; தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தருக்களினிழல்க ளைசுதன எவைபோலவெனின், சந்திர கிர ணங்களென்னும் வாட்களால் வெட்டுப்பட்ட இருட் ண்டங்கள் பதைப்பன போலாம் எ-ம்.

12

செருவின்மாண்டவரம்பையர்ச் சேர்குவரன்றே
பொருவில்வெண்மதி பொழிந்திர்வாளினுற்போழ்ந்த
விருளுமின் அகிற்கொழும் புனையுருவெடுத்தெழில்சே
ரமடந்தையர்கருங்குழற் கற்றைசென்றைந்த.

(இ-அ.) செருவில்-போரிண்கண், மாண்டவர்-இறந்தவர், அரம்பையர்-அரம்பரையரை, சேர்குவர்-அடைகுவர், அன்றே-அன்ற, பொருவில்-ஒப்பில் லாத, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனானவன், பொழி-பொழிகின்ற, கதிர்-கிரணமாகிய, வாளினால்-கத்தியினால், போழ்ந்த-வெட்டப்பட்ட, இருளும்-அந்தகாரமும், இன்-இனிய, அகில்-அகிற்கட்டைகளினது, கொழும்புகை - காழியிய தூபத்தினது, உருவெடுத்து-வடிவெடுத்து, எழில்சேர்-அழகுபொருந்திய, அரமடந்தையர், உதயவாங்கைய டைய, கரும்-சரிய, குழற்கற்றை-மயிர் முடியை, சென்று-போய், அடைந்த-சேர்ந்தன எ-று.

[முற்கூறப்பட்ட பொ ஷ்பொருளாற் பிற் கூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால், வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம்.]

(க-து.) போரிண்மாண்டவ ரரம்பையரைச் சேர்குவர்; ஆகையால் சந்திர கிரணவாளால் வெட்டப்பட்ட விருட்களும் அகிற்புகை வடிவெடுத்தரம்பையரின் கூந்தல்களையடைந்தன எ-ம்.

13

களிகொள்வண்டினமாம்பல் சேர்ந்திசையில்காட்சி
பொளிரும்வெண்மதிதரத் தலுமுடைந்தகாரிருள்போ
யளியின்மெல்லுருவெடுத்தானருந்தனைவியர்பா
லெளிமையின்னுமையிரங்கி வீழ்ந்திசைப்பனவியையும்

(இ-அ.) களிகொள் - மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட, வண்டினம்-வண்டிக்கூட்டங்கள், ஆம்பல்சேர்து-அல்லமலர்களையடுத்து, இசையில்காட்சி-இரங்குத்தைப் பாடுகின்ற, காட்சி-தேற்றமானது, ஒளிம்-விளங்காணின்ற, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரனானவன், துரத்தலும்-துரத்தியவளவிலே, உடைந்த-சினத

ந்த, காரிருள்-கரியவிருளானது, போய் (தன்னுருவ) நீங்கி, அளியின்-வண்டு களுடைய, மெல்லுருவெடுத்து-மெல்லிய உருவங்கொண்டு, அவன்-அச்சந்திர னுடைய, அரும்-அருமையாகிய, துணைவியர்பால்-மனைவியரிடத்து, எளிமை- எளிமையாகிய, இன்னுரை-இனியசொற்களை, இரங்கி-புலம்பி, வீழ்த்து-அடி பணிந்து, இசைப்பனவியையும்-சொல்வனவற்றை யொக்கும் எ-று.

ஒருவரா லிடக்கணுற்றவர் றங்குறை முடித்தற்கு நினைத்து, அவன்நட் பாளார் முதலியாரினும் அவனுயிர்த் துணைவியரை யடுக்கின் எளிதின் முடி ப்பரென்பது தோன்ற, அவனருந்துணைவியர்பா லெளிமையின்னுரையிரங்கி வீழ்த்திசைப்பனவியையும் என்றார். [வண்டினிசையை இருளின் வேண்டு கோளாகக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) அல்லிமலர்களில் வண்டிகள்சேர்ந் திசைபாடுங் காட்சியானது, சந்திரன் றூரத்தியவளவில் சிதைபட்ட விருட்களானவை வண்டுருக்கள் கொ ண்டி அச்சந்திரன் மனைவியரிடத் திரங்கிச் சொல்வனபாலுமிருந்ததுஎ-ம்.14

முன்னரைச்செழுமுளரியு முருகுகொப்புளிக்கு

மள்ளலங்கயத்தாம்பலு முறவெனவறிந்தேந்

கள் ஞலாமலர்முகிழ்த் தவக்கடிமலர்க்கமலக்

பிள்ளைவண்டினுக்கூறு தேன்பெரிதளித்ததனால்.

(இ-ள்.) கள்ளலாம் - தேனெழுகின்ற, மலர்-அல்லிப்பூவானது, முகிழ் த்த-குவிந்த, அக்கடிமலர்க்கமலம்-அப்படிப்பட்ட வாசனையுள்ள தாமரை மல ரினது, பிள்ளைவண்டிக்கு-பிள்ளையாகிய வண்டுக்கு, கூறு-சூர்க்கின்ற, தேன்- தேனை, பெரிது-மிகவும், அளித்ததனால்-கொடுத்ததனால், அள்ளள்-சேற்றை யுடைய, அம்-அழகிய, கயத்து-கயத்திலுள்ள, முள்-முட்களையுடைய, அரை- தாள்பொருந்திய, செழு-செழிய, முளரியும்-தாமரைப்பூவும், முருகு-தேனை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, ஆம்பலும்-அல்லிப்பூவும், உறவென-தம்முறநவ டையனவென்று, அறிந்தேம்- (நாம்) அறிந்து கொண்டோம் எ-று.

தாமரையின் பிள்ளையாகிய வண்டினுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்தலால், மலர்கின்ற காலவேற்றுமைபற்றிப்புறத்தே பகையுடையனபோலத் தோன்றி னும் அகத்தே நட்புடையன வென்பார்; உறவென வறிந்தேம்-என்றார். [முள ரியும் ஆம்பலும் உறவென வறிந்தேமெனலால், தற்குறிப்பணியும்; இவ்வாக் கியப்பொருள் கமலப்பிள்ளையாகிய வண்டினுக்கு அல்லி தேனளித்ததென் னும் பின் வாக்கியப்பொருளாற் சாதித்தலால் செய்யுட் குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) அல்லிமலர்களானவைதாமரைகளிலுள்ள வண்டிகளுக்குத் தேன் கொடுத்தமையால், இரண்டு முறவென வறிந்தோம் எ-ம். 15

கூங்குலெய்தியகாரிருட் கருங்கடறெளியத்

திங்களைன்கடர்த்தேற்றினாற் றேற்றலுஞ்சிறந்து

பொங்குவெண்ணிலாத்தெளிந்த நன்னீரென்பொலிந்த
பங்கமென்னநீட்டுநிழல் படியினிற்படித்த.

(இ-ள்.) கங்குல்-இரவில், எய்திய-அடைந்த, கார்-கரிய; இருள்-இருளாகிய, கருங்கடல்-கரிய கடலானது, தெளிய-கலக்கந்தீர, திங்கனென் - சந்திரனென்னும், சுடர்-காந்தியையுடைய, தேற்றினால்-தேற்றும் வித்தினாலே, தேற்றலும்-உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில், சிறந்து-சிறப்புப்பெற்று, பொங்கு-விளங்குகின்ற, வெண்ணிலா-வெள்ளிய சந்திரிகைகள், தெளிந்த-தெளிவையடைந்த, நன்னீரென-நல்லநீர்போல, பொலிந்த-பொலிவையடைந்தன, நீள்-நெடிய, தருகிழல்-மங்களுடைய நிழல்களானவை, படியினில்-பூமியின்மேல், பங்கமென்ன-சேறுபோல, படிந்த-படிந்தன என்று.

[இருளில் கடலையும், திங்களில் தேற்றுவத்தையும் ஆரோபித்தலால், உருவகவணியும்; நிலாநன்னீரெனத் தருகிழல் பங்கமென்னவென்றலால், உவமையணிமாம்.]

(க-து.) இருட்கடலானது தெளியச் சந்திரனென்னுந் தேற்றும் வித்தினாலே உரைத்துத் தெளிவித்தவளவில், அவன்கிரணங்களே நீர்போலிருந்தன தருக்கரி நிழல்களானவை சேற்றைப்போலிருந்தன எ-ம். 16

அகல்விசம்பெணுமாவின் மென்மடியெனத்தோன்றித்
திசமும்வெண்மதியுமிழ்தரு செழுங்கதிர்ந்தீம்பான்
முறைநெகிழ்ந்துதேன்பிலிற நியமில்லையம்புறவி
னுள் புளிற்றிளங்கன்றெனச் சகோரரின்றுண்ணுந்

(இ-ள்.) அகல்-அகன்ற, விசம்பெணும்-ஆகாயமென்கின்ற, ஆவின்-பசுவினது, மெல்-மெல்லிய, மடியென-மடியைப்போல, தோன்றி-உண்டாகி, திசமும்-விளங்காநின்ற, வெண்மதி-வெள்ளிய சந்திரன், உமிழ்தரு-சொரிகின்ற, செழும்-செழிய, கதிர்-நிலாவாகிய, தீம்-மதூரம்பொருந்திய, பால்-பாலை, முறை அரும்புகள், நெகிழ்ந்து-விரிந்து, தேன்-தேனே, பிலிற்றிய-துளித்த, முல்லை-முல்லைக்கொடியையுடைய, அம்-அழகிய, புறவின்-முல்லை நிலத்தின்கண், சகோரம்-சக்காரப் பறவையானது, உகள்-துள்ளுகின்ற, புளிற்றிம்-மிகுந்தவிளமையையுடைய, கன்றென-கன்றுபோல், நின்ற-நிலபெற்று, உண்ணும்-குடிக்கும் என்று.

[ஆகாயத்திற் பசுவீனையும்-சந்திரனில் மடியையும்-நிலவினிற் பாலையும் ஆரோபித்தலால், உருவகவணியும்; சகோரங்கன்றென வெனலால், உவமையணிமாம்.]

(க-து.) ஆகாயமென்னும் பசுவினது மடியாகத்தோன்றுந் சந்திரனது கிரணமாகியபாலை, முல்லைநிலத் திளங்கன்றைப்போற் சகோரங்களுண்ணும்.

நன்கமைந்தசாளரத்துறு நகைநிலாக்கொழுந்தை
யன்பினீடுகூர்வாயினுற் சகோரங்களாறுந்தன்

மின்செய்வெள்ளிவெண்கம் பிபைவிளங்கு தூலச்சிற்
பொன்செய்கம்மியர்குறட்டி னுல்வாங்குதல்போலும்.

(இ-ள்) நன்கமைந்த-அழகுபொருந்திய, சாளாத்து-பலகணியினுள், அறு
அடைகின்ற, நகை-ஒளிபொருந்திய, நிலாக்கொழுந்தை-சந்திரனுடைய விளங்
கிணங்களை, அன்பின்-ஆசையோடு, நீடு-நீண்ட, கூர்வாயினுல்-கூரியவாயி
னுல், சோரங்கள்-சகோரப்பறவைகள், அருந்தல்-உண்ணுதல், மின்செய்-காந்
திறைச்செய்கின்ற, வெள்ளி-வெள்ளியினாலாகிய, வெண்கம்பியை (மாட்டி)
விளங்கு-விளங்காநின்ற, தூலச்சில்-கம்பியச்சென்னும் கருவியில், பொன்செய்
கம்மியர்-பொன்வேலை செய்யுங் கம்மாளர், குறட்டினுல் - குறட்டினுற்பற்றி,
வாங்குதல்போலும்-இழுத்தலையொக்கும், எ-று.

தூல்போல் வெள்ளிக்கம்பியைச்செய்தலாற், கம்பியச்சை தூலச்சென்றார்.
[இது உவமையணி.]

(க - து.) பலகணியுட்பொருந்துஞ் சந்திரகிரணங்களைச் சகோரங்களுண்
னுதல் எதுபோலெனின், பொற்கொல்லர் வெள்ளிக்கம்பியைக் கம்பியச்சிற்
குறட்டால் இழுத்தல்போலும் எ-ம். 18

தூலங்குவெண்மதித்தூரி லாக்கதிரினின் றிலங்கு
பொலங்கொண்மாடமேற் புதுநிலாமணிபுனல்பொழித
னலம்பெய்மேனியம்புட்குலம்பிரிவுளநலியப்
புலம்புமாறுகண்டுள்ளநெக்குருகுதல்போலும்.

(இ-ள்) தூலங்கு-விளங்குகின்ற, வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரன்து, தூ-
பரிசுத்தமாகிய, நிலாக்கதிரில்-சந்திரிகையில், நின்ற-நிலைபெற்று, இலங்கு-ஒ
ளிக்கின்ற, பொலங்கொள்-அழகினைக்கொண்ட, மாடமேல்-உப்பரிகைமேற்ப
தித்த, புது-புதிய, நிலாமணி-சந்திரகாந்தங்கள், புனல்-நீரை, பொழிதல்-சொ
ரிதலானது, நலம்பெய்-சுகத்தைத்தருகின்ற, நேமியம்புள்-சக்கரவாகப் பற
வைகளது, குலம்-கூட்டத்தினது, பிரிவு-ஆண்பெண்களின் பிரிவானது, உள
ம்-அவற்றின்மனத்தை, நலிய-வருத்த, புலம்புமாறு அவைவருந்துந் தன்மை
யை, கண்டு (அச்சந்திரகாந்தங்கள்) கண்டு, உள்ளம்-தமதுள்ளம், நெக்குருகுத
ல்போலும்-கரைந்துருகுதல்போலும் எ-று.

[நிலாமணி புனல்சொரிதலில் உள்ளநெக்குருகுதலைக் குறித்தலால், தற்
குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சந்திரகிரணங்களால் சந்திரகாந்தம் நீரைப்பொழிதலானது. ச
கோரங்கள் பிரிதலைக்கண்டுருகுதல்போலும் எ-ம். 19

இன்னகாரிருட்கங்குணங்கெல்லகாண்கிலளாய்ச்
கன்னலஞ்செழுங்கழனிகுழ விதர்ப்பநாடளிக்கு

மன்னர்மன்னவ னருந்தவப்பெற்றினால்வந்த
பொன்னவாஞ்சுணங் கணிமுலைப்பூங்கொடி புலம்பும்.

(இ-ள்.) கன்னல் - கரும்புதனையுடைய, அம் - அழகிய, செழும் - செழுமையுள்ள, கழனிசூழ் - வயல்களுக்குந், விதர்ப்பாடு-விதர்ப்பசேதத்தை அளிக்கும்-காக்கின்ற, மன்னர்-மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய வீமனது, அருந்தவப்பெற்றினால்-அரியதவப்பலத்தினால், வந்த-தான்றிய, பொன்னலாம்-பொன்னிரும்புகின்ற, சுணங்கணி-தேமலணிந்த, முலை - தனத்தினையுடைய, பூங்கொடி-மலர்க்கொடிபோல்பவளாகிய தமயந்தி, இன்ன - இத்தன்மைத்தாகிய, காரிருள்-கரியவிருளையுடைய, கங்குலுக்கு - இரவிர்கு, எல்லேகாண்கிலளாய்-அளவுகாணதவளாகி, புலம்பும்-புலம்புவாள் எ-று.

“அகமெப்பாடே யறையுங்கலை-விளர்ப்பேபசப்பே மெலிவே விதர்ப்பே-துளக்கர் துயர்தல் துமல் சோர்தல் - வியர்த்தல் வெருவுதல் விம்முதல் விரும்புதல்-ஒப்பிலாமை யுருகுதன் மயங்குதல் - மூரியுயிர்ப்பு மூர்ச்சனை முறுவல், காரிகைகிடத்தல் கழிநண்ணோட்ட-மிருந்துழியாராமை யாரமிழ்கமழ்தல் வருந்திக்காட்டெல் வாய்நனியுறுதல் - சிந்தனைகூர்தல் சேர்துயிலின்மை-கண்டதுமறுத்தல் காட்சிவிரும்ப, லுண்டிவிரும்பாமை யுரைத்ததுமறுத்தல்-கண்ணீர்வழித்தல் கணவுநனிகாண்டலென - வெண்ணற்றறையு மென்மனாற்புலவர்” இவ்விதியாற்புலம்புவாள் என்க.

(க-து.) தமயந்தியானவள் இவ்விராக்காலத்தளவு காணதவளாய்ப்புலம்புதலுறுவாளாயினள் எ-ம். 20

நிலாத் தேதாற்றுப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்

இப்படலத்தால் மேலுதித்தசந்திரனை விரகநோய்கொண்ட
தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

விரிதெண்டிரைநீர்க்கருங்கடல் வான்முகட்டிலெழுதவெடிங்காண்
மருவுதிரைநீர்ச்சுவற்றுசிகைவடவை யிடத்தோமைவிளர்ப்பக்
கருங்குகொடியவெவ்விடத்தின் கண்ணோணைந்தாருயிர்பருக
வெரிவெங்கதிரா துடல்வெதுப்ப யாண்டுக்கற்றாறுறியேமால்.

(இ-ள்.) விரி - விரிந்த, தென் - தெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய, நீர்-நீரையுள்ள, கருங்கடல்-கரியகடலினது, வான்-உயர்ந்த, முகட்டில்-உச்சியில்,

எழுந்த-உதயஞ்செய்த, வெண்டிங்காள்-வெள்ளியசந்திரனே, தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்பருக உயிரைக்குடிக்க, எரி - எரிகின்ற, செங்கதிரால் - வெவ்வியகிரணத்தினால், உடல்வெதுப்ப-உடலைச்சுட, மரு - பொருந்துகின்ற திரைநீர் - அலையைபுடைய நீரினை, சுவற்று-சுவற்செய்கின்ற, சிகை-கொழுந்தினையுடைய, வடவைவிடத்தோ-வடவைத்தீயிடத்தோ, மைவிளர்ப்ப-அஞ்சனமும்வெள்ளிதாக, கருகும்-கருகிய, வெவ்விடத்தின் கண்ணே-வெவ்வியவிடத்தினிடத்தோ, யாண்டுக்கற்றாய் (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக் கற்றுக் கொண்டாய், அறியேம் (யாம்) அதனை-அறிந்திலேம் எ-று. ஆல்-அசை.

திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலில், திங்காளென விளித்தற்கண் றறயனீண்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில், உயர்வு சிறப்பும்மைதொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத்தீயும் விடமுத்தோன்றுதல்பற்றி, அதிற்றேன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்தில் கற்றுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனது கதிர்தண்ணியவாயிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுட்டல்பற்றி, எரிவெங்கதிரெனப்பட்டது. அறியேமென்பது, தன்போலியோரையுந் தன்னுடன்படுத்துக் கூறிய உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைமுற்று. [வடவையினிடத்தோவிடத்தின் கண்ணேவெனலால், ஐயவணியும்; அறியேமெனலால், தற்சிறப்பணியுமாம்.]

(க-து.) சந்திரனே - வெவ்வியகிரணங்களாலே பிரிந்தவருடலைச்சுட வடவாமுகாக்கினியிடத்துக் கற்றாயோ, விஷத்தினிடத்துக்கற்றாயோ, எவ்விடத்திற்கற்றாய் எ-ம்.

1

செய்யகமலமலர்கூம்பச்சேர்ந்தகொடியவெண்டிங்காள்
வெய்யகதிர்வாள்வீசியுயிர்வீட்டியதனாற்புகழ்பெறுக
பொய்பிறவத்தினிற்பயந்தபுணரிவேந்தின்குலம்வாழ்க
மையல்குரென்றனைநாளுந் வருத்தாதொழிதல்வேண்டுமால்.

(இ-ஊ.) செய்ய-சிவந்த, கமலமலர் - தாமரைப்பூக்களானலை, கூம்ப-குவிய, சேர்த்த-அடைந்த, கொடிய-கொடுமைபொருத்திவ, வெண்டிங்காள்-வெள்ளியசந்திரனே, மையல்கார் - மயக்கமிகுத்த, என்றனை-என்னை, நாளும்-எந்நாளும், வருத்தாது-வருத்தஞ்செய்யாமல், ஒழியல்வேண்டும்-தவிரல்வேண்டும் வெய்ய-வெவ்விய, கதிர்வாள்வீசி-கிரணமாகியவாவீசி, உயிர்வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று, அதனால் - அக்கொலைத்தொழிலினாலே, புகழ்-தீர்த்தியை, பெறுக-பெறக்கடவாய், பொய்யில்-பொய்தவிர்ந்த, தவத்தின் தவத்தினால், நிற்பயந்த-உன்னைப்பற்ற, புணரிவேந்தின்-கடலரசனுடைய, குலம்-குரபு, வாழ்க-வாழ்க்கடவது எ-று.

பலநாளாந் தன்பப்படுதெலில் இறத்தல் ஒருநாளேத் துன்பமென்பாள், உயிர்வீட்டியதனாற்புகழ்பெருகவென்றாள். “சாத, லொருநாளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோ, வருநவையாற்றுதலின்று” என்றாற்பலரும். நீ புகழ்பெறுக-நிங்குலம்வாழ்க-என்னுளேனும், நீ நிர்தைவடைக - நிந்தைவடைக-என்

பது கருத்து. “புற மெய்ப்பாட்டேதிறனுளிப் புகலி - லாரணங்காயவக் காமந் தானே-காரணம்பற்றிக்கருத்துவேறுபட்டு - மற்றுமோரேழாய்மெய்க்கண்டத னெடு-மெட்டாமென்பரியல்புணர்ந்தோரே” இவ்விதியால் ஆரணங்காகியது வருத்தம்; இதையுற்றாளென்க. [வருத்தது உயிர்வீட்டிப்புகழ்பெருக வெனப் பொருள்படலால், வஞ்சப்புகழ்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) கொடுமையுள்ள சந்திரனே-என்னை வருத்தா தொழிவாயாக. கிரணவாளால்வெட்டிப் புகழ்பெறுவாயாக. உன்னைப்பெற்ற வருணராஜன் குலமும்வாழ்க எ-ம். 2

விரவு கரியகூரியுள்வாய்வெய்யோனென்னக்கதிர் பரப்பி
மருவுகொழுநர்ப்பிரிந்தாரைவருத்தாநிற்குமாமதியே
திரைசெய்கடல்பொன்னுருக்கியபோற்செங்கெழுந்தப்புலரியெழு
மிரவிகதிராற்சகிமழுங்கியிருத்தல்யானே காண்குவனாள்.

(இ-ள்.) விரவு (உலகமெங்கணும்) கலந்த, கரிய-கறுத்த, கூரியுள்வாய்-மிக்கவிருளினிடத்தில், வெய்யோனென்ன-சூரியனென்றுசொல்ல, கதிர்-கிரணங்களே, பரப்பி-விரித்து, மருவு - தம்மை மணந்த, கொழுநர்ப்பிரிந்தாரை-தலைவரைப்பிரிந்த மாதரை, வருத்தாகிற்கும்-வருத்துகின்ற, மாமதியே - பெரிய சந்திரனே, திரைசெய்-அலைகளே ண்டாக்குகின்ற, கடல்-கடலானது, பொன்னுருக்கியபோல்-பொன்னையுருக்கியதுபோல், செங்கெழுந்த-செந்நிறமுடைய, புலரி-விடியற்காலத்தில், எழும்-எழுகின்ற, இரவிகதிரால்-சூரியகிரணத்தினால், சகிமழுங்கி - ஒளிகெட்டு, இருத்தல் - இருக்கையை, யானே - நானே, காண்குவன்-பார்ப்பேன் எ-று.

உருக்கியது-ருக்கியவெனக்கடைகுறைந்தது. ஒருவாக்குத் திங்கிழைப்பவர் அவர்கண்முன்ன கேடுறுவென்பது கருத்து. [வெய்யோனென்ன வென்றதனால், உவமையணியும்; கடல்பொன்னுருக்கியபோல்வென்றதனால், தற்குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) மகிழ்நரைப்பிரிந்த மாதரை வருத்துகின்றசந்திரனே-ஃ சூரியகிரணத்தால் ஒளிமழுங்கி இருத்தலையானே காண்பேன் எ-ம். 3

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தோன் கடலினமுதங்கடைந்தெடுப்ப
குன்றமிடலுங்கலையனைத்துந் தகர்துள்ளாவிருரைந்திலையே
துன்றுகதிர்வெண்கலைமதியேசுலவு திரைநீர்க்கடல்குடித்த
வன்றுகலசமுனிவயிற்றி லற்றுவென்னிலழலாயே.

(இ-ள்.) துன்று-நெருங்கிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வெள்-வெள்ளிய கலைமதியே-கலைகளையுடைய சந்திரனே, கன்று - பசுவின் கன்றை, குணிலா-குறுந்தடியாகக்கொண்டு, கனி-விளங்கனியை, உகுத்தோன் - உதிர்ந்த நாரண

ஞானவன். கடலின்-பாற்கடலிலே, கடைநீர்-மீறித்து, அமுதம்-அமிர்தத்தை, எப்ப-எடுத்தல்வேண்டி, குன்றம்-மந்தாமலையை, இடலும்-இட்டவளவில், கலையினைத்தும்-பதினாறுகலைகளும், தகர்த்து-உடைந்து, உள்ளாவி-உள்ளே யிருக்கின்ற உயிர், குறைந்திலை-நீகுறைந்தாயில்லை, கடல்-கடலினுடைய சலப-சூழல்கின்ற; திரை-அலைகளையுடைய, நீர்-நீர்முழுவதையும், குடித்த-பானம் பண்ணின, அன்று-அந்நாளில், கலசமுனி-அகத்தியமுனிவருடைய, வயிற் றில்-வயிற்றினிடத்தில், அற்றையென்னில்-நீ சோணித்தாயானால், அழலால் (இ ன்று) சுட்மாட்டாய்-எ-று.

கண்ணன் கன்றுமேப்த்துக் கொண்டிருந்தபோது அவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும்படி கன்றினுருக்கொண்டிருந்த அசுரனைக்குறுந்தடியாகக்கொண்டு விளவினுருக்கொண்டிருந்த அசுரனை அவ்விளங்கனி பெறிதல்போலவடித்து அவ்விருவரைங் கொன்றெனப்பதைப். பாகவதத்துட்காண்க. அப்படி உருமாறிவந்தபகைவரையுங்கொன்ற சூழ்ச்சியுடைய நாரணன் கடலிலே மந்தர மலையிட் க்கடைத்தும், தன் உத்தராக் கினியில் வாதுவியைச்சீரணிக்கச்செய்த அகத்தியமுனி கடலோரோடுமீட்டி, சிவாமலிருப்பது எனது தவக்குறையென்பது கருத்தாகக்கொள்க.

(க-து) வெள்ளியசந்திரன்-திருமாலானவர் திருப்பாற்கடலி லமுதங் கடைந்தெடுக்க மந்தாமலையை விட்டவளவில் கலைகள் கெட்டாயிருறைந்திலை. அந்நாளில் கடலைக்குடித்த அகத்தியர்வயிற்றிற் சோணித்தாயென்னில் என் னைச்சடாய்-எ-ம்.

4

மட்டுவிரியுமலர்வாளிவருந் துந்தமியேனுயிர்சோரப்
பட்டபுழையிலழலுமிழங்கதீர்கள் சுருக்கிப்பார்வேந்தி
னெட்டுவரையுமிதந்துபொலங் கிரியோடி கலுமிருதடந்தோ
டொட்டகதீர்மென்காத்தாலென் னுடலந்தொடுவாய்சுடர்திங்கள்.

(இ-அ.) சுடர்த்திரங்கான்-ஒளியையுடையசந்திரனே (நீ) வருந்தும்- (விர கத்தினால்) வருந்துகின்ற, தமிழேன்-தமியேனாகியவென்னுடைய, உயிர்சோர-ஆவிசோர, மட்டுவிரியும்-தேறெழுக்குகின்ற, மலர்வாளி-மலர்ப்பாணங்கள், பட்ட-தைத்த, புழையில்-துவாரத்தால். அழலுமிழும்-அக்கினியையுமிழ்கின்ற, கதீர்கள்-கிரணங்களோ, சுருக்கி-அடக்கிக்கொண்டு, பார்வேந்தின்-புவிக்கரசனாகிய நளமகாராஜனுடைய, எட்டுவரையும்-அட்டகுல கிரிகளையும், இகழ்ந்து-இகழ்ச்சிசெய்து, பொலங்கிரியோடு-மேருமலையுடனே, இகலும்-பகைக்கின்ற இரு-இரண்டாகிய, தடந்தோள்-பெரியபுயங்களை, தொட்ட-தீண்டிய, கதீர்-கிரணங்களாகிய, மென்கரத்தால்-மெல்லியகிரணங்களால், என்னுடலம்-என்னுடையதேக முழுவதையும், தொடுவாய்-தீண்டுவாயாக-எ-று.

மேருமலை எல்லாமலைகளினும் பெரியதாயும் அட்டகுலவரைகள் அதனிற் ப சிறியவாயும் நிறலால், நளன் புயங்கள் இகலுமென்றும் இகழ்ந்தென்றும்

சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழ்நீன்கதிர்கள் நளன்றோட்பரிசுத்தால் தண்ணியவாகுமென்பாள், தொட்டகதிர் மென்கரத்தாலென்னுடலந் தொடுவாய் என்றான். கதிர்மென்கர மென்றதினால், உருவகவணியும்; இருதடந்தோள் தொட்டகரத்தால் என்னுடலந் தொடுவாயென்பது அச்செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறுமென்பது கருத்தாகலான், வல்லோர்நவீற்சியணியுமாம்.

(க-து.) சந்திரனே-நளனைத்தொட்ட கரத்தாலென்னேத் தொடுவாயென்றான் எ-ம்.

அல்லினிருண்மார்க்கடல்சுவற்றி யளியன் முலைமேலழலூற்றிக் கொல்லங்கொடியவெண்டி. ட்காள் கொழிக்குறின துகதிர்கிறிது புல்லும்பொழிதிலொழியாது புனல்கான்றிந் துகாந்தமெனுங் கல்லுமுருகுமெனி லுலகிலெவ ரேயாவிகரையாதார்.

(இ-ள்.) அல்லின் - இரவின் கண், இருள்-இருளாகிய, மா-பெரிய, கடல்-கடலீரை, சுவற்றி- வற்றிச்செய்து, அளியன்- எளியவளாகியவென்னுடைய, முலைமேல்-தனத்தின் கண், அழலூற்றி - அக்கினியைச்சொரிந்து, கொல்லம்-கொல்லாந்ந், கொடிய - கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்காள்-வெள்ளிய, சந்திரனே, கொழிக்கும்-கொப்புளிக்கின்ற, நின துகதிர்-உன்னுடைய கிரணங்கள், சிறிது-கொஞ்சம், புல்லும்பொழுதில்-பொருந்தும்பொழுதில், ஒழியாது-ஓயாமல், இந் துகாந்தமென்னுங் கல்லும்-சந்திரகாந்தமென்னுங் கல்லும், புனல்கான்று-நீரைக்கக்கி, உருகுமெனில்-கரையுமேயானால், உலகில்-உலகத்தில், ஆவிகரையாதார் - (மென்மையாகிய) உயிர்கரையாதவர், எவர்-யாவர் எ-று.

உலகமுடிவிலாயிரங்கிரணங்களோடு தோன்றிக் கடலீரனைதையுஞ் சுவற்றி மலைகளையுருக்கிச் சீவகோடிகளையெல்லாமழிக்கின்ற சண்டபாலு வின் விர்த்தாந்தொனிக்கச், சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச் சுவற்செய்தலும் - மலைக் கொப்பாகிய முலைமேலழலூற்றுதலும் - காமிகளைக்கொல்லுதலும் - கூடப்பாடன. கெருப்புமுதலியவற்றை லுருகப்பெறுத வன்மைபொருந்திய கல்லுஞ் சந்திரகிரணத்தாலுருகுமெனில், மெல்லிய மக்களுயிருரு ததல் விப்போவென்பாள்; எவரேயாவிகரையாதார் என்றான். [வன்மையுள்ள கல்லே யுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகுமென்னும் பொருள் வினாவின்றிப் பெறப்படுதலால், தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொட்டிப் பேரணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனே-உன்கிரணங்களால் கல்லுமுருகுமானால் உலகத்தில் யார்தாமுருகாதவர் என்றான் எ-ம்.

6

பணந்தாழரவுண்டுமிழ்மதியேயமிழ் கிணைம்பலதேவ
கணந்தாம்வெருவும்விடத்தொடும் வந்ததன்னுன்றோகணவர்புய
மணந்தாருள்ளங்குதிர்ப்பேறத்தண்ணென்கதிர்கள் வழங்குவனூர்
தணந்தாருள்ளமிகவெதும்பத்தழல் போலுருக்குந்தன்னைமயமே,

(இ-பா.) தாழ்-வளைந்த, பணம்-படத்தையுடைய, அரவு-சர்ப்பமானது, உண்டு-விழுங்கி, உமிழ்மதியே-அமிழ்கின்றதசந்திரனே, கணவர்புயம்-தலைவருடையபுயத்தை, மணந்தார்-சேர்ந்தவர்களது, உள்ளம் மனமானது, குளிர்ப்பேற-குளிர்ச்சியையுடைய, தண்ணென்கதிர்கள்-குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற கிரணங்களை, வழங்குவதும்-கொடுப்பதும், தணந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உள்ளம்-மனமானது, மிகவெதும்ப-மிகவும்வாட, தழல்போல்-அக்கினியைப்போல், உருக்கும்-உருக்குகின்ற, தன்மையும்-குணமும், அமிழ்தினோடும்-அமிர்தத்துடனேயும், பலதேவகணம்-பலவாகிய தேவகூட்டங்கள், வெருவும்-பயப்படுகின்ற, விடத்தோடும்-நஞ்சுடனும், வந்ததனாலன்றோ-வந்ததனாலன்றோ எ-று.

மணந்தார்க்குத் தணந்தார்க்கும் ஒருதன்மையவாகச் செய்யாமை நின்றமன்று; நீபழகுதற்கிடமாக நின்னுடன்வந்தவைகளுடைய குற்றமென்பது கருத்து. [அமிழ்தினோடும் விடத்தோடும் என்னுமுறையே, குளிர்ப்பேறமிக வெதும்ப வென்றமையால்; கிரானிறையணயாம்]

(க-து.) அரவுண்டு கக்கியசந்திரனே-மணந்தார்க்குத் தண்கதிர்களும் தணந்தார்க்கு வெங்கதிர்களும் வழங்குவது, அமிர்தத்துடனும் விஷத்துடனும்பிறந்தகுணமோ என்றான் எ-ம். 7

வடவார்னலத்தினுடன்பிறந்தாய்வளர் பூங்கலைபொன்றெய்தியபின் படர்வார்சடையோனழல்பரப்பு நாதற்கேனாடுபயின்றிருந்தாய் சுடர்கால்களைகணிற்றதுமுழு மதியாங்காலைத்தொடராவின் விடவாயுறைந்தாய்மதியேநீ வெம்மைகால்வதரிதேயோ.

(இ-பா.) மதியே-சந்திரனே, வடவானலத்தினுடன்-வடவாழகாக்கினியுடனே, பிறந்தாய்-உதித்தாய், வளர் - வளர்கின்ற; பூ-அழகிய, கலையொன்று-கலையொன்றனை, எய்தியபின்-அடைதபின்பு, படர்-படர்கின்ற, வார்-நெடிய, சடையோன்-சடையினையுடைய பரமசிவனது, அழல்-அக்கினியை, பரப்பும்-விரிக்கின்ற, நாதற்கேனாடு-நெற்றிக்கண்ணுடனே, பயின்றிருந்தாய் - பழகிக்கொண்டிருந்தாய், சுடர்-கிரணங்களை, கால் - உமிழ்கின்ற, கலைகண்ணைந்து-பதினாகையுநிறைந்து, முழுமதியாங்காலை-பூரணசந்திரனானபொழுது, தொடர்-தொடருகின்ற, அரவின்-பாமபினுடைய, விடவாய்-விடமுள்ளவாயிலே, உறைந்தாய்-தங்கினாய் (ஆகையால்) நீ-நீ, வெம்மைகால்வது-வெப்பத்தைத்தருவது, அரிதேயோ-அரிதாகுமோ எ-று.

ஒருவனுக்குப் பிறக்குமிடமும்-பழகுமிடமும்-உறையுமிடமும்-நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கிறீர்க்குணமு முண்டாகும்; ஆதலால், இம்மூவிடமும் உனக்குத் தீயவாயித்தலினால், பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்கின்றாயென்றான். பிறக்குமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிட மென்னு மூன்றனுள் ஒன்று கொடியாயிருந்தாலும் அவன் செய்யுங்கொடுமை அளவற்றதாயிருக்க, அம்மூன்றிடமும் கொடியனவாகட்டைய நீ செய்யுந்தீமை கூறவேண்டாவெ

ன்பது தோன்ற; வெம்மைகால்வ தரிதேயோ வென்னப்பட்டது. [சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைதலென்பவைகள் முறையாகச் சொல்லப்பட்டமையால், முறையிற்படர்ச்சி யணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனே - வடவாமுகாக்கினியுடன் பிறத்தாய், ஒருகலைபெற்றபின் பரமசிவனது செற்றிக்கண்ணோடு பழகியிருந்தாய், பதினாறு கலையும்பெற்றபின் பாம்பின்வாயி லுறைந்தாய், அக்கினியைக் கக்குதலரிதோ என்றான் எ-ம். 8

தொய்யின்முலைகள் பசுப்பூரத் துணைவர்பிரிந்து துயிறுறந்த மையன்மடவாருயிர்கவர்வான் கூற்றம்போலவருமதியே யையமிலையுன்னுடற்களங்கமழலுங் கொடியவிடமன்றே வெய்யபருவாய்க்கரும்பார்தன் விழுங்கியாற்றா துமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ள்.) துணைவர்பிரிந்து-கணவரைப்பிரிதலினாலே. தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தை யெழுதப்பெற்ற, முலைகள்-தனங்களானவை-பசுப்பூர-வேறுபட்ட நிறத்தையடைய, துயிறுறந்த - நித்திரையொழிந்த, மையல்-மயக்கத்தையுடைய, மடவார்-மங்கையரது, உயிர்-ஆவியை, கவர்வான்-கொள்ளையிடும்பொருட்டு கூற்றம்போல - கூற்றுவனைப்போல், வருமதியே-வருகின்ற சந்திரனே, ஐயமிலை (அதற்குச்) சந்தேகமில்லை, உன்-உன்னுடைய, உடற்களங்கம்-உடலிலுள்ள கரையானது, அழலும்-சுடரின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, விடமன்றே-நஞ்சமன்ற, வெய்ய - வெவ்விய, பருவாய-பின்பாகிய வாயையுடைய, கரும்பார்தன்-இராகுவென்னும்பாம்பானது, விழுங்கி-உண்டு, ஆற்றாது-தாங்கமாட்டாமல், உமிழ்ந்தது-கக்கியது எ-ம்.

துணைவரைப் பிரிந்து ஊனுறுக்கமற்ற மாதருக்கு மரணவேதனையொத்த துன்பஞ் செய்தல்பற்றிச், சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனை யுவமை கூறப்பட்டது. [சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மாதருயிரைக் கவரும்பொருட்டு யமன்போல் வந்த சந்திரனே-உன்னுடற்களங்கம் கொடியவிடமென்றல்லவா கரும்பாம்பு விழுங்கியுமிழ்ந்தது என்றான் எ-ம். 9

சுடர்கான்றெழுந்தவெண்டிங்கா ளென்னே சுடுதியாரமுதத் துடனீபிறந்தபாற்கடலின் றன்மைபுணராயானு மடலார்கமலப்பொருட்டுறையும் புத்தேள் காணுமறைக்கொழுந்தின்படர்வார்சடையிலீற்றிருக்கும் பான்மையேனுமறிந்திலேயே.

(இ-ள். சுடர்-கதிர்களை, கான்று-வீசிக்கொண்டு, எழுந்த-உதித்த, வெண்டிங்காள்-வெள்ளியசந்திரனே, சுடுதி-சுடுகின்றாய், என்னே (இது) யாதாகவிருந்தது, ஆர்-நிறைந்த, அமுதத்துடன்-அமிர்தினுடனே, நீபிறந்த- நீ பிறக்கப்பெற்ற, பாற்கடலின்-பாற்கடலினுடைய, தன்மை-குணத்தை, உணராயானு

லும்-அறியாயென்னிலும், மடலார்-இதழ்கணிறைந்த, கமலப்பொருட்டு-தாமரைமலர்க்கொட்டையில், உறையும்-தங்குகின்ற, புத்தேள்-பிரமன், காண-காணக்கடாத, மறைக்கொழுந்தின்-வேதத்துச்சியிலிருக்கும் பரமசிவனுடைய, படர்-படர்ந்த, வார்-நெடிய, சடையில்-சடாபாரத்தில், வீற்றிருக்கும்-வீறுடனேயிருக்கின்ற, பான்மையேனும்-தன்மைபாளுலும், அறிந்திலை-அறிந்தாயில்லை எ-று.

நற்குலத்தில் நல்லோருடன்பிறந்து பெரியோரைச் சேர்த்து பெருமை பெற்றிருக்கின்ற நீ, யாதொருபயனுமின்றி இத்தீச்செய்கை செய்வது தகாதென்பது கருந்து. [பாற்கடல்-அமுது-பரமசிவன்-இவைகளினுறவுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குணமுண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால், இகழ்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனே-என்கடுகிறும், தேவமிர்த்ததோடு திருப்பாற் கடலிற்பிறந்த தன்மையை யறிந்திலை ஆளுலும், சிவனது திருமுடியில் வீற்றிருக்குந் தன்மையையு மறிந்திலையே என்றான் எ-ம்.

10

தருவுமணியுமிருந்தியுந்தண்ணங் கமலமலர்த்தவிசிற
நிருவுமுயிர்த்தபாற்கடலிற் றெள்ளாரமுதத்துடன் பிறந்தாய்
பெருவெண்மதியேநீயுரைதல் பெம்மான்மொளலிகதிறமிழ்தி
னு வருவமனங் கனுறவொன்றும் விடுத்தியேன்மற்றுணைநிகரார்.

(இ-ள்.) பெரு-பெரிய, வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே, தருவும்-ஐந்தருவையும், மணியும்-சிந்தாமணியையும், இருந்தியும்-சங்கரிதிபதுமரிதியென்னு மிரண்டினையும், தண்-குளிர்ந்த, அம்-அழகிய, கமலமலர்-தாமரைமலராகிய, தவிசில்-ஆசனத்திலிருக்கின்ற, திருவும்-திருமகளையும்-உயிர்த்த-பெற்ற, பாற்கடலில்-பாற்கடலினிடத்தே, தெள்-தெள்ளிய, ஆர்-நிறைந்த, அமுதத்துடன்-அமிர்த்தத்துடனே, பிறந்தாய்-தோன்றினாய், நீயுரைதல்-நீவாசம்பண்ணுமிடம், பெம்மான்-பரமசிவனுடைய, மொளலி-சடைமுடி, கதிர்-உன்னுடையகிரணங்கள், அமிழ்திருவாம்-அமிர்த்தத்தினுடைய வடிவம் (ஆகையால்) அனங்கன்-மன்மதனுடைய, உறவொன்றும்-சம்பந்தமொன்றையும், விடுத்தியேல்-விடப்பெற்றயானால், உணைநிகர் - உண்ணைநிகர் - உண்ணைநிகராவார், ஆர்-யாவர் எ-று.

நிகர்வாரென்னு முற்றுவிகுதி-நிகரெனத்தொக்கு நின்றது. பிறப்பிடத்தினாலும் உறையுமிடத்தினாலும் உனக்குண்டாயிருக்கின்ற மேன்மையை, விரகிகளைத்துன்பஞ்செய்வதற்கேதுவாயிருக்கிற பழகுமிடமொன்று விழக்கின்ற யென்பாள்; அனங்கனுறவொன்றும் விடுத்தினென்றான். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்பு முதலியவற்று லுளதாகுவ குணத்தினும் பழகுமிடத்தாலுளதாகுங்குணமேபெரும்பாலென்பது “நிலத்தியல்பா னீர்திரிந்தற்றுகுமார்தர்க், கினத்தியல்பதாகுமிவு” என்பதனாலறிக. [அனங்கனுற வொன்றினை விடுகையில்சந்திரனுக்குச் சிறப்புச்சொல்லப் படுகையால், இன்மை நவீந்தியணியாம்.]

(க-து.) சத்திரனே-ஐந்தரு கௌத்துவமணி இருவிதி அமிர்த திருமாத இவற்றோடு பாற்கடலிற்பிறந்தாய். நீ வாசம்பண்ணுதல் சிவனது திருமுடி-உனதுகிரணங்க எமிர்த்தத்தினுருவம். மனமதனுறவொன்றும் விடுத்தால் உன்னை நிகர்ப்பவர் யார் என்றான் எ-ம்.

11

திங்கட்புலியைவீழ்த்தியுயிர் செகுப்பமடவீராரியத்திற்
றங்கப்படிமக்கலஞ்சேர்மினத னுட்புகுதுந்தாழாமே
துங்கக்கருந்தாதுதப்புடைக்குந் தொழிலோர்க்குவிக்கூடமெடுத்து
தங்கைத்தலத்தாலறைதியெனப் பணிப்பிராவியளிப்பீரே.

(இ-ள்.) மடவீர்-தோழியரே, திங்கட்புலியை-சந்திரனாகிய வியாக்கிரத்தை, வீழ்த்தி-வீழ்ச்செய்து, உயிர்செகுப்ப-உயிரைநீக்க, அரமியத்தில்-நிலாமுற்றத்தில், தங்கப்படிமக்கலம்-தங்கத்தினால் வரம்பு செய்யப்பட்ட கண்ணாடியை, சேர்மின்-வையுங்கள், அதுலுள்-அக்கண்ணாடியிலுள், புகுதும்-திங்கட்புலி துழையும், தாழாமே-தாமதியாமல், துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய, கருந்தாது-இரும்பை, உக-உதிர, புடைக்கும்-அடியாநின்ற, தொழிலோர்-தொழில் செய்வோராகிய கொல்லரை, கூவி-அழைத்து, கூடமெடுத்து-சம்மட்டியெடுத்து, அங்கைத்தலத்தால்-அழகியகையினாலே, அறைதிரென்-அடியுங்களென்று பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால், ஆவி - எனதுபிரை, அளிப்பீர் - காப்பவராவீர் எ-ம்.

எதிரின்று கொல்லுதற்குக் கூடாதுபுலியைப் போனுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல, அம்புலியையுஞ் செய்கவென்பான்; தங்கப்படிமக்கலஞ் சேர்மின் என்றான். கற்றுணர்ந்த தமயந்தியானவன் திங்களைக் கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது, வண்டுமுதலியவற்றைத் தூது அனுப்புதல் போலக் காமமயக்கத்தாற் கூறிய நெனக்கொள்க. [திங்களைப் புலியென்று உருவகஞ்செய்து கண்ணாடியைப் போனென உருவகஞ்செய்யாமையால், ஏக தேச உருவகவணியாம்]

(க-து.) தோழிமார்களே - சந்திரனென்னும் புலியை நிலாமுற்றத்திற்
றள்ளி கண்ணாடியைச்சேருங்கள். அதற்குள் அப்புலிவந்துபுகும். கொல்லரைக்
கூப்பிட்டுச் சம்மட்டியெடுத்தடிக்கச் சொல்லுங்கள். என்னுயிரைக் காப்பீர்கள்
என்றான் எ-ம்.

12

சுடரும்வடவையுலகழலத் தோன்றாதமைத்ததிரையாழி
யடருமழன்மாமதியதனையாற்றா தரற்றிவிடுத்ததெனிற
படருமிதழிப்புரிசடையெம் பரமனமருயிர்புரப்பான்
கொடியவிடமுண்டதுபோலவுண்டாலதனற்குறையுண்டோ.

(இ-ள்.) சுடரும் - பிரகாசிக்கின்ற, வடவை-வடவைத்தியானது, உலகு-
உலகத்தை, அழல - சுட, தோன்றாது-விளிப்படாமல், அமைத்த-(அதைத்)

தன்னுளடக்கிய, திரை - அலைகளையுடைய, ஆழி - கடலானது, அடரும் - நெருங்கிய, அழல் - சுடாரின்ற, மா - பெரிய, மதியதனை - சந்திரனை, ஆற்றாது - பொறுக்காமல், அரற்றி - அழுது, விடுத்ததெனில் - விட்டதானால், படரும் - படராநின்ற, இதழி-கொன்றைமாலையை யணிந்த, புரி-கட்டப்பட்ட, சடை-சடாபார்த்தையுடைய, எம்பரமன் - எம்முடையகடவுள், அமரர் - தேவர்களினது, உயிர் ஆவியை, புரப்பான் - காக்கும்பொருட்டு, கொடிய - கொடுமை பொருந்திய, விடம்-விடத்தை, உண்டதுபோல-புசித்ததுபோல, உண்டால்-(இதனையும்)-புசித்தால், அதனால்-அச்செய்கையால். குறையுண்டோ-குறைபாடுளதோ எ-று.

அரற்றலாவது-அழுதலும் ஒலித்தலுமாம். “அரற்றலே யழகை யோசை” என்பதனாலறிக. சந்திரனுதிக்குங் காலத்திற் கடன்மிகவொலித்தலின் அங்கனங் கூறப்பட்டது. வடவைத்தீயைத் தன்னுளடக்கிய கடலானது திங்களை விடுத்ததென்பதனால், அதனினுமிதி பெருந்தீயெனக்கொள்க. தேவருயிரைப் புரக்கக்காளாகுடத்தையுண்ட போருளையுடைய பரமசிவன், விரகிகளுடைய உயிரைப்புரக்க இதனை யுண்ணாது அவர்கள் தவக்குறையென்பது கருத்து.

(க-து.) வடவாக்கியுள்ள கடலும் கனலாகிய சந்திரனைக் கக்கிவிட்டது. பரமசிவன் தேவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு விடத்தையுண்டதுபோலச் சந்திரனையுண்டாற் குறையுண்டோ வென்றான் எ-ம். 13

விரிந்ததிரைப்பாற்கடற்பிறந்தவிடமோரிரண்டிலோர்கடவுண்மருந்தினுகர்த்தகரியவிடமீட்டுமுலகில்வந்ததோ
பரந்துகனலுமதிக்கலையாம்வெள்ளைவிடத்தைத்தேவர்பல
ரருந்தவருந்தராணுளும்வளர்வதெவன்கொலறியேமால்.

(இ-ள்.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, திரை-அலைகளையுடைய, பாற்கடல்-பாற்கடலிலே, பிறந்த-தோன்றிய, விடமோரிரண்டல்-விடமிரண்டில், ஓர்கடவுள்-ஒப்பற்ற பரமசிவனாவன், மருந்தின்-அமிர்த்தத்தைபோல, நுகர்த்த-பசித்த, கரியவிடம்-கறுத்தவிடமானது, மீட்டும்-மீளவும், உலகில்-உலகத்திலே, வந்ததோ-தோன்றியதோ, பரந்து-பரவி, கனலும்-சுடாரின்ற, மதிக்கலையாம்-சந்திரனானது கலையாகிய, வெள்ளைவிடத்தை-வைண்ணிறத்தையுடைய, தேவர்பலர்-தேவர்களானோர், அருந்தவருந்த-புசிக்கப்புகிக்க, நாணுளும்-நாடோறும், வளர்வது-வளருகின்றது, எவன்கொல்-என்னகாரணமோ, (யாம்) அறியேம்-அறிகிலேம் எ-று.

கடலிலுண்டாகிய விரண்டிவிடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ணரசிக்க, இவ்வெள்ளைவிடம் தேவர்பலருண்ணரசித்தும் பின்னும்வளர்வதனால் அதனினுமிது கொடிதென்க ஒருவன்செய்கை முற்றுப்பெறுதலும் பலர்செய்கைமுற்றுப் பெருமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின், எவனெனப்பட்டது. அறியேமென்பது-விரகிகளுடைய ஊழ்வினையின் கொடுமை இவ்வளவெவ்வ

றியே மெனக்கொள்க. [மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமெனலால், உருவகவணியும்; வெள்ளைவிடத்திற்கு மீட்டுத்தோன்றுதல் அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டமையால், வேற்றுமையணியுமாம்.]

(க-து.) சிவனுண்டவிடமிண்டு மூலகில்வந்ததோ. வெள்ளைவிடத்தைத் தேவர்களருந்த வருத்த வளர்வதெவன்கொலோ வென்றான் எ-ம். 14

நிரைத்தண்டரளக்கோவையென நிலவுகாலும்வெண்ணைகையிர் [பிற விரைத்தண்டகலவைச்செழுஞ்சேறென்ற முலையிறைத்துமெப்பெதும் றிருந்துமலர்ப்பூஞ்சேக்கையென வில்வேள்பிரிந்தாருயிர்செகும்கு மரத்தந்தோயந்தவாஸியணைகிடத்த வென்றேலனம்பியோ.

(இ-ஊ.) நிரை-வாரிசையான, தண் தண்ணிய, தாளக்கோவையென-முததுக்கோவையைப்போல, நிலவு-ஒளியை, காலும் - தருகின்ற, வெள் - வெள்ளிய, நகையிர்-பற்களையுடைய மங்கையோ விரை-வாசனைப்பொருத்திய, தண்-தண்ணிய, செழும்-செழிய, கலவைச்சேறென்று-கூட்டுவருக்கஞ்சேர்ந்த சந்தனக்குழம்பென்று, அழலையிறைத்து-தீயைவீசி, மெய்-தேகத்தை, வெதுப்பி-சுட்டு, திருத்தும்-காம்புகளைப்பெற்ற, மலர் - மலரினாற்செய்யப்பட்ட, பூ அழகிய, சேக்கையென-மெத்தையென்று, வில்வேள்-மண்மதனுவன், பிரிந்தார்-பிரிந்தவர்களுடைய, உயிர்-ஆவியை, செகுக்கும்-போக்குகின்ற, அரத்தந்தோயந்த-உதிரந்தோயந்த, வாளியனை பாணமெத்தையின்மேல், கிடத்தல்-படுக்கவைத்தல், என்மேல்-என்னிடத்து, அன்பேயோ-அன்புதானே எ-ம்.

நோயொன்றிருக்க மறுத்தோன்று கொடுப்பாரைப்போல, விரகநோயைத்தீர்ப்பதற்கேற்றவைகளைச் செய்யாமல் அதைவிர்த்திசெய்வதற்கேற்றவைகளைச்செய்வது அன்புடையார் செயலன்றென்பது தோன்ற; அன்பேயோ எனப்பட்டது. [சேறென்றமுலையிறைத்தென்றதனாலும்; மலர்ச்சேக்கையென வாளியனைகிடத்தலென்றதனாலும், ஒழிப்பணியாம்.]

(க-து.) முத்துவாரிசையை யொத்த பற்களையுடைய பெண்களை-கலவைச்ச்சாரத்தென்று கணலையிறைத்துடலைச்சுட்டு, மலர்ச்சயனமென்று மண்மத பாணத்திலென்னை வளர்த்த லன்புதானேவென்றான் எ-ம்.

பணந்தாமுல்குற்பைந்தொடியின்பது மத்திரைக்குவானவர்குங் கணங்கேருலகின்மண்பதைக்குங் காலங்கணித்தகலைவல்லோர் மணந்தார்தமக்கோரிமைப்பொழுது மாறுக்காதன்மகிழ்நர்புயந்தணந்தார்கூழியாகுமெனச்சாற்றா திருந்ததகையென்னே.

(இ-ஊ.) பணம்-பாம்பின்படம், தாள்-வணங்குகின்ற, அல்குல்-அல்குலையுடைய, பைந்தொடியிர்-பசியபொண்ணுற்செய்தவனையல்களை யணிந்தமங்கையோ, பதுமத்திறைக்கும்-தாமரைமலரிவிருக்கின்றபிரமனுக்கும், வானவர்க்கும்-தேவர்களுக்கும், உலகின்-மண்ணுலகில், சுணம்-கூட்டமாக, சேர்-சேர்ப

பெற்ற, மன்பகைக்கும்-மனிதர்க்கும், காலம்-வாள்நானே, கணித்த-நிச்சயிதத், கலைவல்லோர்-சோதிடநூல்வல்லோர், மாறாக்காதல்-நீங்காதவிரும்புள்ள, மகிழ்நர்ப்யம்-தலைவர்ப்யங்களைமணந்தார்க்கு கூடனவர்களுக்கு, ஓரிமைப்பொழுது-ஒருமாத்திரையா யிருந்தகாலம், தணந்தார்க்கு(அப்புயங்களைப்)பிரிந்தவர்க்கு, ஊழியாகுமென-ஊழிக்காலமாகுமென்று, சாற்றாதிருந்ததகையென்னே-சொல்லாமலிருந்தமுறை யென்ன காரணம் எ-று.

பிரமனுக்கொருநான் மனிதர்க்குப் பிரளயமும், தேவருக் கொருநான்மனிதர்க்கு ஒருவருடமுமாயிருக்குங்கால், வேறுபாடுகளைக்கணித்துச் சொல்லிய மனிதர் இதனைச்சொல்லாதது அறியாமையேயென்பது தோன்ற, என்னெனப்பட்டது.

(க-து.) பெண்களே-பிரமனுக்கும் தேவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் காலத்தைக்குறித்த கலைவல்லோர், மணந்தார்க்கிமைப்பொழுதானது தணந்தார்க்குழிகாலமாகுமென்று சொல்லாதிருந்த தென்ன என்றுள் எ-ம். 16

குதலைமொழியீர்மெய்வெதும்புந் கொடுத்தியாற்றவேண்டுதிரேற் பொதியவரையினறுஞ்சாந்தம் பூசிமுலைமெற்புகைந்தழலக் கதலியிளம்பூங்குருத்ததனல் வீசிவீசிக்கனற்றுவதென் மதியின்றமுலையிப்பதர்கோர் மருந்துண்டாகிற்செய்வீரே.

(இ-ள்.) குதலைமொழியீர்-மமுலைச்சொற்களையுடைய மங்கையரே, மெய்-உடலத்தை, வெதுப்பும்-சுகின்ற, கொடுத்தி-கொடியவேப்பத்தை, ஆற்ற-தணிக்க, வேண்டுதிரேல்-விரும்புவீர்களானால், பொதியவரையின்-பொதியமலையிற்பிறந்த, நறு-பரிமளம்பொருந்திய, சாந்தம்-சந்தனத்தை, பூசி-பூசுதல்செய்து, முலைமெல்-தனத்தின்மேல், புகைந்தழல-புகைவிட்டெரிய, கதலி-வாழையினுடைய, இளம்பூங்குருத்ததனல்-அழகிய விளங்குருத்தால், வீசிவீசி-இடைவிடாமல் வீசுதல்செய்து, கனற்றுவது- இம்படி மூள்விப்பது, என்-என்னகாரணம், மதியின்றமுலை-சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பை, அவிப்பதற்கு-தணிப்பதற்கு, ஒர்மருந்து-ஒருமருந்து, உண்டு உள்ளது, ஆகில்-உம்மாற்செய்யக் கூடுமானால், செய்வீர் (அதனைச்) செய்வீர்களாக எ-று.

மொழியாலன்றிச் செயலாற் பயனிலீரென்பது தோன்றக்-குதலைமொழியீரென்றும், விரகாக்கிரியைத்தணிப்பதற்குத் தக்கவாறுசெய்யுந்திறத்தீரல்லீரென்பது தோன்ற-வேண்டுதிரேலென்றும், எண்ணிய பயனெய்தப்பெறாத முபர்ச்சிகியான் மெய்வருத்துவது வீணென்பது தோன்ற - என்னென்றும், இத்தீ கடனீர் முதலியவற்றாலவிக்கப் பெறாத பெருந்தியென்பதுதோன்ற- (நெருப்பிப்பதற்குச் சாதனமாகிய நீரைக்கூறுது) மருந்தென்றும், தலைவனைப்பொருத்தவன்றிப்பிறிது மருந்தின்றென்பதுதோன்ற-“தோழியின்முடியுமிடனு மாருண்டே” என்னும் விதியால் உண்டாகிற் செய்வீரென்றும், கூறினான். [ஓர் மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்கவேண்டியதைக்குறித்தலால், குறிநிலையனியாம்.]

(க-து.) பெண்களே-காமாக்கினியை நீக்கவிரும்புவீர்களானால், முலைமேற் சந்தனத்தைப்பூசி வாழைக்குருத்தால்வீசிச் சிவதென்ன. சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பை யலிப்பதற்கோர் மருந்துண்டு, உங்களுந் கூடுமாகித் செய்யுங்கள் என்றான் எ-ம்.

17

அந்தாமரையின் மடநல்லீர்மலய முயிர்ப்பவலர்பொதுளுஞ் சந்தாடவியிற்றவழ்ந்துநறுந் தண்ணெனருவிதோய்ந்துமலர்ப்பைந்தாதாடிமுருகுயிர்த்துப்பசும் பொற்சிமுசாளரதுழையு மந்தாநிலமின்றழவ்வதெல்லாந்த மியேனிழைத்தவல்வினையே.

(இ-ள். அம்-அழகிய, தாமரையின்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடநல்லீர்-திருமகளையொத்தமங்கையரே, மலயம்-பொதியமலையானது, உயிர்ப்ப-பெற அலர்-மலர்கள், பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற, சந்தாடவியில்-சந்தனக்காட்டிலே, தவழ்ந்து-ஊர்ந்து, நட-நல்ல, தண்ணெனருவி-குளிர்த்தியாயிருக்கின்ற வருவிடீரில், தோய்ந்து-படிந்து, மலர்-மலர்களினுடைய, பைந்தாதாடி-பசிய மகரந்தங்களை யளைத்துக்கொண்டு, முருகு-வாசனையை, உயிர்த்து-வீசி, பசும் பொன்-பசியபொன்றைச்செய்த, சிறு-சிறிய, சாளரம்-பலகணிவழியால், துழையும்-துழைகின்ற, மந்தாநிலம்-தென்றற்காற்றானது, இன்று-இன்று, அழல்வ தெல்லாம்-சுடுவதெல்லாம்-சுடுவதெல்லாம், தமிழேன் - தனிமையுடையேனாகிய யான், இழைத்த-செய்த, வல்வினையே-தீவினையே-எ-று.

பிறப்புமுதலியவற்றால் தண்மையே இயல்பாகவுடைய தென்றலானது என்னளவிற்குமேல் அதன்குற்றமன்று என்குற்றமென்பாள், தமிழேனிழைத் தவல்வினையே என்றான். [தென்றற்குப்-பிறத்தல்-நீராட்டு-புழுதியாட்டு-என்னும் பின்னாப்பருவச்செயல் தோன்றச் சொல்லுதலால், சுருங்கச் சொல்ல ணியாம்.]

(க-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்களே-தென்றற்காற்றானது பலக ண்வாயிலில் நுழைந்து என்னைச் சுவையான் செய்த கொடுவினையாகும் என்றான் எ-ம்.

18

கொங்குவிரியுமலர்க்குமுநீர்கொழுநர்ப் பிரிந்தார்வருந்துறவா னெங்குங்குருதியிறைத்ததுபோற்குடபாற்றிசையினெழுஞ்செக்கர் பொங்குவடவைக்கொழுந்தியே யதனுன்றோபூசுரர்க ளங்கைநிறையப்புனல்வாரியி றைத்துநாளுமவிப்பதுவே.

(இ-ள்.) கொங்கு-வாசனையானது, விரியும்-விரியப்பெற்ற, மலர்-மலரையணிந்த, குழலீர்-கூந்தலையுடைய மங்கையரே, கொழுநர்-கணவரை, பிரிந்தார்-நீங்கினவர்கள், வருந்துற-வருத்தத்தையுடைய, வா-னங்கும்-ஆகாயமுழுவது ம், குருதி-உதிரத்தை, இறைத்ததுபோல்-வீசப்பெற்றதுபோல், குடபாற்றிசையின்மேற்குத்திசையிலே, எழு-எழுகின்ற, செக்கர்-செவ்வானமானது, பொங்கு-மிஞ்சுந்த, வடவை-வடவையென்னும்பெயரையுடைய, கொழு-செழிய, தீயே-

அக்கினியே, அக்ஞைன்றோ-அதஞைன்றோ, பூசரர்கள்-பிராமணர்கள், அங்கை நிறைய-அழகியகை நிறைய, புனல்-சலத்தை, வாரி-அள்ளி, இறைத்து - சொரிந்து, நாளும் - நாடோறும், அவிப்பது-அத்தீபையணைப்பது என்று.

பூமிக்குச் சுரர்களாக விருப்பவர்கள் சீவகாருண்ணியமுடைய அத்தணைநாதலால், அவரே விரகிகளைச் சுடவெழுந்ததீபையும் அவிக்கவேண்டிதலின், பூசரர்க்கு அத்தீயவிப்பதற்கு கூறப்பட்டது. நெருப்பை யவிப்பதற்குச் சாதனம் நீரன்றிப் பிறிதொன்றன்மென்பது கோனறப், புனலைவாரி எனப்பட்டது. [குருதி இறைத்ததுபோல வெழுஞ் செக்ககொனலால், தற்குறிப்பணியும்; செக்கரைத்தீயென்றது பூசரர்கள் நிரிறைத்து அவிப்பதனால் சாதிக்கப்படுதலால், தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) கூந்தலையுடைய பெண்ணை-கணவரைப்பிரிந்த மாதரை வருத்தும் பொருட்டெழுந்த செவ்வானமானது வாடவாமுளர்க்கினியே: அதனால் லவா பிராமணர்கள் நான் தாறு நிரைவாரி இறைத்தவிக்கிரர்கள் என்றான்.

புனைமென்கொடியீர்நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்பையருட்கலச முனிவன்றன்பாலலைபுரட்டு முந்நீர்குடிக்கும்நிஞ்சையினை யினிதினுரைவைத்திடுமின் வைத் தாற் துளபாலெழுந்துவெய்தாய்க்கன லுங்கொடியவெண்டிங்கட்கதிர் வெங்கடலைபருந்தாதோ.

(இ-ஈ.) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட, மெல்-மெல்லிய, கொடியீர் - மலர்க் கொடிபோன்ற மங்கையரே, நிலவு-சந்திரிகையை, அழுந்து-புசிக்கின்ற, என்-என்னுடைய, புள்ளின்பார்ப்பை-சகோரக்குஞ்சினை, அருள் - கிருபையுடைய, கலசமுனிவன்பால்-குடப்பதிந்தபிறந்த அத்தீயமுனிவனிடத்து, அலைபுரட்டிம்-அலைகளைப்புரட்டுகின்ற, முந்நீர் - கடற்சலத்தை, குடிக்கும்-பானம் பண்ணுகின்ற, விஞ்சையினை-கல்லியை, இனிதின்-இனிதாக, உணர-அறிய, வைத்திடுமின்-வையுங்கள், வைத்தால்-வைக்கப் பற்றால்; குணபால் - கீழ்த்திசையில், எழுத்து-உதயமாகி, வெய்தாய்-வெவ்வியதாய், கனலும்-சுட்கின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, வெண்டிங்கள்-வெள்ளிய சந்திரனடைய, கதிர்-கிரணமாகிய, வெம்-வெப்ப, கடலை-சமுத்திரத்தை, அருந்தாதோ-(அது) குடியாதோ என்று.

யாதொன்றனைக் கற்கவேண்டுமென்று இளமைப் பருவத்தாதலால், புள்ளின்பார்ப்பெனப்பட்டது. (காமத்தகம்) என்னும் பொருளுரையில் விடத்துதக் கண்டவளவிற கண்சிவர்க்கு மியல்பினையுடைய சகோரத்தை விடசோதனையின்பொருட்டு அரசர் வளர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டதாகலின்; என்புள்ளின்பார்ப்பு எனப்பட்டது. [தடனரைக் குடிக்கக் கற்ற சகோரப் பறவைக்குக் தண்டாபூழிக் நியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குடிப்பது எனிதிற் சித்திப்பதாகச் சொல்லப்பட்டமையால், தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணியாம்.]

(க-து.) பெண்களே எனது சகோரக்குஞ்சினே அகத்தியரிடத்து கடலைக் குடிக்கும் வித்தையைச் கற்பியுங்கள்; கற்பித்தால் சந்திரகிரணக் கடலைக் குடியாதாவென்றாள் எ-ம். 20

பதுமமலர்மெல்லணைகிடத்திப் பணிநீர்தெளித்துச் சாந்தணிந்து முதிர்வெங்காமக் கனலவிப்பான் முயலாரின்றமொய்குழலீ திருங்கடலவான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங்கொடியகதிர் பரப்பு மதியங்குளிரமருந்தறிவீர் வடவைத்தழலுமவிப்பீரே.

(இ-ள்.) பதுமமலர்-தாமரைமலரிதழ்பாப்பிய, மெல்லணை-மெல்லியமெத்தை யில், கிடத்தி-பிடுக்கவைத்து, பணிநீர்-பணிநீரை, தெளித்து-இறைத்து, சாந்த-சந்தனத்தை, அணிந்து-பூசி, முதிர் - முதிர்ந்திருக்கின்ற, வெம்-வெவ்விய, காமக்கனல்-காமத்தீயை, அவிப்பான்-தணிக்கும் பொருட்டு, முயலாரின்ற-முயலுகின்ற, மொய்குழலீர்-மங்கையரே, அதிரும்-ஒலிக்கின்ற, கடல்-கடலினது, வான்-மேலாகிய, முகட்டில்-உச்சியில், எழுந்து-உதித்து, அழற்று-சுமிக்கின்ற, கொடிய-கொடுமைபொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களை, பரப்பும்-விரிக்கின்ற, மதியம்-சந்திரன், குளிர-குளிர்ச்சிபெற, மருந்து-மருந்தை, அறிவீர் - அறிவீர்கள், வடவைத்தழலும்-வடவாமுகாக்கினியையும், அவிப்பீர்-தணியச் செய்வீர் எ-று.

ஒரு கரும முடித்தற்கேற்ற கருவி இதுவென்றும் இதுவன்றென்றும் உணராது செய்பவர்களைப்போல், விரகத்தீயை யவிப்பதற்கேற்ற தலைவற் கூட்டத்தைவிட்டு அதனை மிகுவிக்கின்ற மலர்ச்சேக்கை கிடத்தன் முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றீரென்பது தோன்ற; காமக் கனலவிப்பான் முயலாரின்ற மொய்குழலீர் என்றாள். யாவரும் ஊபவசித்தமா யறியப்படுகின்ற மதியைக்குளிரவிக்கும் இறைவற்கூட்டமாகிய மருந்தை முன்ன ரறியீர்களென்பாள், அறிவீர் என்றாள், இதனை முன்ன ரறிந்தால் பின்னர் வடவைத்தழலை அவிக்கும் அரியவகையையு மறிவீர்களென்பால், வடவைத்தழலுமவிப்பீர் என்றாள் [இவனேயைக் காமத்தினதாக வறியாது தணித்தற்கு முயலுமங்கையரை மதியங்குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத்தீயு மவிப்பீரென்று வஞ்சகமாகப் புகழ்தலால், வஞ்சப் புகழ்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) தாமரையணையிற் கிடத்திப் பணிநீர்தெளித்துச் சந்தனத்தைப்பூசிக் காமாக்கினியை யவிக்கும்பொருட்டு முயற்சியெய்யும் பெண்களே-சந்திரன் குளிர மருந்தருவீர்கள். வடவாமுகாக்கினியையு மவிப்பீர்கள் என்றாள் எ-ம். 21

துணர்தாரளகமடநல்லீர் சுடுவேங்காமக்கொடுந்தீயைத் தணிப்பானெண்ணிக்கொடுவந்த சண்ணென்கதிர்கால்வெண்டரள மணித்தாழ்வடமும்வியன்சினத்தே மாவின் நளிருமெஞ்ஞான்று மணித்தாயிருந்தவடவையுய்வெங் தூணிற்றீயுமமைந்தனவே,

(இ-ள.) துணர்-பூங்கொத்துகளையுற்ற, தார்-மாலையையணிந்த அளகம்-கூந்தலையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, நல்லீர்-மங்கையரே, சுடு-சுடுகின்ற, வெம்-வெவ்விய, காமம்-ஆசையாகிய, கொடுத்தியை-கொடியதீயை, தணிப்பான்-தணிக்கும்பொருட்டு, எண்ணி-கருதி, கொடுவந்த-கொண்டுவந்த, தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களை, கால்-வீசுகின்ற, வெள்-வெள்ளிய, தரளமணி-முத்துக்களாலாகிய, தாழ்-தொங்கிய, வடமும்-கோவையும், வியன்-பருத்த, சினை-கிளைகளையுடைய, தேம்-வாசனைபொருந்திய, மாவின்மறளிரும்-மாங்கொழுந்தும், எஞ்ஞான்றும்-என்றொன்றும், அணித்தாயிருந்த-சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற வடவையும்-வடவாமுனாக்கினியாகவும், வெம்-வெவ்விய, காணீற்றீயும்-காட்டுத்தீயாகவும், அமைந்தன-ஆயின எ-று.

சைத்திய உபசாரத்தின் பொருட்டு மேலே அணிவதற்குங் கீழேப்படிந்தருமான மணித்தாழ்வடமும் மாவின்மறளிருஞ் சரீரத்திலே கொண்டுவரும் பொழுதே அவைகள் தமயந்திருப் பெருந்தீப்போன்றிருந்தன வென்க. அவைகள் அப்போது கொண்டுவரப்பட்டன வாயினு மிருந்த துன்பத்தை விளைத்தலால், எஞ்ஞான்று மெனப்பட்டது. “காமப்பகுதி கடவுளும்வரையா-ரேனோர்பாங்கினு மென்மனா புலவர்” இவ்விதியால்-காமம்நீங்காளாயின என்க. [தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத் தணிக்கவெண்ணிக்கொண்டு வந்த தரளவடமிமாவின்மறளிரும் அதைச்செய்யாவிடினும் வீணாகாது வெப்பத்தை மிகச்செய்தலாகிய அனிட்டங்கிடைத்தலால், தகுதியின்மையணியாம்.]

(க-து.) கூந்தலையுடைய மாதர்களை-காமாக்கினி தணிக்கும்பொருட்டுக் கொண்டுவந்த முத்தாரங்களு மாந்தளிர்களும் வடவாக்கினிபோலங் காட்டுத்தீப்போலு மிருந்தன என்றான் எ-ம்.

22

மழலைத்தீஞ்சொன்ன மதர்நெடுங்கண்மடவீர்கொடுத்திக்கடவுளும்வெவ்வுழல்கட்புகுவாய்நிரிதிபுகா ரிருள்போன்றத்தசுடர்க்குஞ்சி [ஞயழல்கட்கூற்றுமுவந்துறையுந்தென்பாற்றிசைநின்றசைந்துவருங் குழவித்தென்றலாருயிரைக்குடியாதன்புகூராதே.

(இ-ள.) தீ-மதுரம்பொருந்திய, மழலைச்சொல் - குதலைச்சொல்லையும், மதர்-களிப்புப்பொருந்திய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுமுடைய, மடவீர்-மங்கையரே, கொடுத்திக்கடவுளும்-கொடியஅக்கினிதேவனும், வெம்-வெவ்விய, சுழல்கண்-சுழல்கின்றகண்களையும். புகுவாய் - பிளப்பாகியவாயினையுமுடைய, நிருதியும்-நிருதியென்னுமரக்கனும், கார்-கரிய, இருள்போல்-இருளாப்போன்ற, நிறத்த-நிறத்தினையும், சுடர்க்குஞ்சி-செந்நிறச்சிகையையும், அழல்-அழலைச்செய்கின்ற, கண்-கண்களையுமுடைய, கூற்றும்-யமனும், உவந்து-மகிழ்ந்து, உறையும்-வசிக்கின்ற, தென்பாற்றிசையினின்று - தென்றிசையிலிருந்து, அசைந்துவரும்-உலாவிவருகின்ற, குழவித்தென்றல்-இளந்தென்றலானது, ஆர் - நிறந்த, உயிரை - விரகிகளுடையவயிரை, குடியாது - பாணம்பண்ணாமல், அன்புகூராது - அன்புமிகாது எ-று.

தன்னைச்சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லுதல்பற்றித் - திக்கடவுட்குக் கொடிய தீயென்றும், தன்னைக்கண்டோர்கள் கலங்கி யஞர்ம்படி அரக்கனாயிருத்தல் பற்றி - நிருத்திக்குச் சுழல்கட்புகுவாயென்றும், எவ்வளவுமன வலிமையை யுடையோர்களுையும் உயிரைப்பிரிக்குங்காலத்து நடுங்கச்செய்யும் உருவின னாய் நிற்பனென்பது பற்றிக்-கூற்றுவுணுக்குச் சுடர்க்குஞ்சியழல்கண் ணென் னும், அடைகொடுத்தார். பாம்பு குட்டியாயிருப்பினும் கொல்லுதல் போலக் காற்று குழவித்தென்றலாயிருப்பினும் கொல்லுமென்பதுபட, ஆருயிரைக் குடியாதன்புகூராதது எனப்பட்டது. [தணந்தாரைவருத்துத்தென்றலின் கொடு மைக்கேதுவாகாத-தீ-கூற்று-நிருதி-உரைகின்றிதென்றிசையை எதுவாக்கிக் கூறுதலால், கற்றோர் நவிர்சியணியாம்.]

(க-து.) மங்கையடோ-திக்கடவுளும் நிருதியும் யமனும் வாசம்பண்ணும் தென்றிசையிலிருந்து வரும் இளந்தென்றலானது என்னுயிரைக் குடியாதன் புகொள்ளாது என்றான் எ-ம்- 23

விளரிச்சுரும்பர்ப்பாண்முரல் விரிதண்படைத்துழாய்மார்ப
னொளிருந்திகிரிச்சுடர்ப்படையென் றோராதள்ளம்வெருவியதோ
குளிவெண்மதியைநஞ்சுயிர்த்துங் கூர்முள்ளெயிறும்கரும்பாந்த
னொளிதிற்தவர்துமவிழுங்காம லென்னோவாஸாவுமிழ்ந்ததுவே.

(இ-ங்.) விளரி-விளரிதாகத்தைப்பாடுகின்ற, சுரும்பர்-வண்டிகளானவை, பாண்முரல்-இசையைப்பாட, விரி-விரிந்த, தண்-தண்ணிய, துழாய்ப்படலை- துளபமாலையை யணிந்த, மார்பன்-மாற்பினையுடைய நாரணனது, ஒளிரும்- பிரகாசியாநின்ற, திகிரி-சக்காமாகிய, சுடர்-காந்திபொருத்திய,படையென்று- ஆயுதமென்றெண்ணு; ஓராது-இன்னதென்றறியாமல், உள்ளம்-மனம்,வெரு வியதோ-பயந்ததோ, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருத்திய,வெண்மதியை-வெள்ளியசந் திரனை, நஞ்சு-யிர்த்தும்-விடத்தைக்குருகின்ற, கூர்முள்-கூரியமுட்கள்போன்ற, எயிற்று-பற்களையுடைய,சுரும்பாந்தள் - இராகுவென்னும் பாம்பானது, எளி திற்-இலேசாக, கவர்-தும்-பற்றியும், விழுங்காமல்-உட்கொள்ளாமல், என்ன என்னகாரணம், வாஸா - வீணு, விழிந்தது-விழிந்துவிட்டது எ-று-

இராகுவானது - தனதுபகைவாடுகிய திருமாலுடைய சக்கரப் படையா னது தன்னைப்பகைத்தவரைச் சேதியாமல்விடாதென்பதை அனுபவத்தாலறி ந்துளநாதலின், வெருவி என்றார்- சந்திரன் அதன்வடிவாயிருப்பினும் தன்வா ய்க்குட் பட்டபின்பு சந்திரனென்னு முணர்ச்சியுண்டாக வேண்டியிருக்கவும் பண்டைப்பயத்தா னுண்மையுணராத உமிழ்ந்தபடியால், வாஸாவெனப்பட்ட தது. [திங்களைத்திகிரிப்படையாகமயங்குதலால், மயக்கவணியாம்.]

(க-து.) சுரும்பாம்பானது சந்திரனைத் திருமாலின்சக்கரமென்றுபயந்தோ விழுங்கியும் உமிழ்ந்துவிட்டது என்றான்எ-ம். 24

முழைவாய்திறந்துகெழித்தடரு மூரியெருமைப்பெரும்பகரீர்
தொழியாதுவிரிசூழ்கிடந்த வுலகில்வாழ்பவ் லுயிர் தவர்து

பழிகூர்வெய்யகருங்கூற்றைத் தருமனெனப்பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்
கழன்மாமதியைத்தண்மதியென்றுரைக்குமாற்றமரிதேயோ.

(இ-ள்.) முழை-சூகையையொத்த, வாய்திறந்து-வாயைத்திறந்து, தெழி
த்து-பேரொலிசெய்து, அடரும்-போர்செய்கின்ற, மூரி-வலிமைபொருந்திய
பெரு-பெரிய, எருமைப்பகடு-எருமைக்கடாவை, ஊர்ந்து-செலுத்தி, ஒழியாது-
நீங்காமல், உவரி-கடலானது, சூழ்கிடந்த-சூழப்பெற்றிருக்கின்ற, உலகில்-உல
கத்திலே, வாழ்-வாழ்கின்ற, பல்லுயிர்-பல்லாகியவயிற்கூட, கவர்ந்து-மௌவி,
பழிகூர்-நிந்தைமிருந்த, வெய்ய-வெவ்விய, கருங்கூற்றை-கரிய யமனை, தரும
னென-தருமராஜனென்று, பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்கு-பேர் சொல்லுவோர்க்கு,
அழல் வெம்மையைச் செய்கின்ற, மாமதியை-பெரியசந்திரனை, தண்மதியெ
ன்று-சூளிர்த்தசந்திரனென்று, உரைக்குர்-சொல்லுகின்ற, மாற்றம்-சொல்லா
னது, அரிதோ-அரிதோ என்று.

முழைவாய் - மற்றவாய்களினும் பெருவாயாம். முழைவாய் திறந்து
தெழித்தடருமூரி யெருமை-யென்றதனால், தன்னொலியினாலும் பகைவரைக்
கொல்லுகின்ற கொடியதென்றாயிற்று. வாழ்பல் லுயிர்கவர்ந்துபழிகூர் வெய்
யகருங்கூற்று-என்றதனால், எத்துணையும் கண்ணோட்டமின்றி யாவரையும்
கொல்லங் கொடியோனென்றதாயிற்று- பிராரத்தானு பவர்த்தத்தில் உயிரை
ப்பிரிப்பவனும், அவாவர்கள்செய்த புண்ணியபாவங்கட் சீடாக நீதிக்கியையத்
தண்டிப்பவனுமாயிருப்பினும், கொல்லந்தொழிலே தன்றொழிலாக வுடைய
ஓதலால் அவனுக்கு அப்பெயர்கூடலாகாதென்பாள்; கூற்றைத்தருமனெனப்
பேர் பகர்ந்திடுவோர் என்றார். [எவ்விடத்திள்ள வெல்லாவுயிரையும் கொ
ல்லுகின்ற யமனைத் தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டாபூபிகா நியாய
த்தால் தனக்கெதிர்ப்பட்டவைகளை மாத்திரங் கொல்லுகின்ற அழன்மதியை
த்தண்மதியெனல் எளிதென்பது தோன்றுதலால், தொடர்நிலைச்செய்யுட்
பொருட்பேரயணியாம்.]

(க-து.) உலகிற் பல்லுயிரைக்கொல்லும் யமனைத் தருமராஜனென்றுபே
ர்சொல்லுவோர் வெம்மதியைத் தண்மதியென்று சொல்வதரிதோ வென்
ருள் எ-ம்.

25

அறுகாண்முர லுறறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தியாவியுய்யப்
பெறுவான்வரை எனனைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப்பெயதபெருங்கவிகள்
சிறுகா லுயிர்க்குந்தமிழ்வரையை முந்நீரகத்திற்சேர்த்தியவே
லுறுகாதலரைத்தணந்துறையு மடவார்பலருமுய்வாரே.

(இ-ள்.) அறுகால்-வண்டுகளானவை, முரலும்-ஒலிக்கப்பெற்ற, நறும்-
நறுவிய, கூந்தல்-அளகத்தையுடைய சீதையொருத்தி-சீதையென்னுமொரு
மங்கையானவன், ஆவியுய்யப்பெறுவான்-உயிர்பிழைக்கப் பெறும்பொருட்டு,
வரைகளைத்தூம்-மலைகளையாவும், நெடுங்கடல்வாய்-நெடியகடலினிடத்

தே, பெய்த-இட்ட, பெருங்கவிகள்-பெரியவானரங்கள், சுறுகால்-தென்றற் காற்றை, உயிர்க்கும்-பெறுகின்ற, தமிழ்வளையை பொதியமலையை, முன்னீர கத்தில்-அக்கடலினிடத்து, சேர்த்தியவல்-சேர்த்தனவாகில், உறு-பொருத்த ப்பெற்ற, காதலரை-துணைவரை, தணந்து-நீங்கி, உறையும்-வசிக்கின்ற, மட வார்ப்பலரும்-பலராயுள்ளமாதர்களும், உய்வார்-பிழைப்பார்கள் எ-று.

“எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டேயன்றிப்-பொருட்டின்பெங்கும் பொருந்து மென்ப” இவ்விதியால்-ஆறுகால் அறுகால் என்றெழுத்துத் திரிந்தது. வரை களைத்து நெடுங்கடல்வாய்ப் பெய்தகவிகள்-என்றதனால், இவ்வுலகில் வாழ ம்வானரங்களைப்போல்வனல்ல தெய்வத்தன்மையுள்ளவான ரங்களென்றதா யிற்று. அவையெவ்வளவு உயர்ந்தவைகளாயினும் குரங்கினினமாதலால், ஒரு த்தியுயிர் பிழைத்தற்பொருட்டு அனேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அ னேகருயிரழித்தற்பொருட்டு இவ்வொரு மலையை அதனிடத்திற்போடாது வி ட்டதென்க. [வானரங்கள் சிறுகாணுயிர்க்குந் தமிழ்வரையையுங்கடலினிடத்து ப்போட்டால் மடவார்பலர்க்கும் உய்தல் கூடுமெனயுகித்தலால், உய்த்துணர் வணியாம்.]

(க-து.) சீதையின்பொருட்டு மலைகளைக் கடலிற்போட்ட குரங்குகள்பொ தியமலையையுங்கடலிற்போட்டிருக்குமெல்கணவரைப்பிரிந்த மாதர்கள் பலரு முயிர்வாழ்த்திருப்பார்கள் எ-ம். 26

சீதையொருத்திகாதலரைத் தணந்துளாரிற்சிறப்புடைய ளாதலுணர்ந்தேமருகிருந்தோ ராக்கமாதராதலினற் காதலுளர்போற்றோழியர்க்குந் திவ்வாறியற்றிற்கழிதுயரா லேதமுழந்துள்ளுயிர்சோரு மென்போலயவரவுற்றிருப்பாளே.

(இ-ள்.) சீதையொருத்தி-சீதையென்னு மொருத்திமாத்திரம், காதலரை கணவரை, தணந்துளாரில்-நீங்கினவர்களில், சிறப்புடையளாதல், சிறப்பையு டையளாதலை, உணர்ந்தேம்-அறிந்தேம், அருகிருந்தோர் - பக்கத்திலிருந்தவர் கள், அரக்கமாதராதலினல்-இராக்கத மங்கையராகையினாலே, தோழியர்-தாதி யர்கள், காதலுளர்போல்-ஆசையைுடையவர்களைப்போல், குழந்து-சுற்றிக் கொண்டு, இவ்வாறு-இந்தப்பிரகாரம், இயற்றில்-செய்தால், கழி-மிசுந்த-துய ரால்-துன்பத்தினாலே, எதமுழந்து-வருத்தமிகப்பொருந்தி, உள்-உள்ளேயிரு க்கின்ற, உயிர்-ஆவி, சோரும்-சோர்வையடைந்திருக்கின்ற, என்போல்-என் னைப்போல, அயர்வுற்று-துன்பத்தைப் பொருந்தி, இருப்பான்-இருப்பான்-எ-று.

விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்திய உபசாரங்கள் நெருப்பிற் பெய் தநெய்போல் அவர்களுற்ற நோயை மேன்மேலும் வளரச்செய்வன வாதலின் அவ்வாறுசெய்யு மியல்பிலராகிய அரக்கமாதராத் சூழப்பட்டிருந்த சீதைக்கு அத்துயரம் உள்ளவனவின் அதிகரியாதிருத்தலாற்; சீதையொருத்தி காதலரை த்தணந்துளாரிற்சிறப்புடையனென்றான். அரக்கராவாற் தேவரைமானிடரைக்

சீதையொருத்தியுள் ளு. உயர்ந்த சீதைக்கு
நெருப்பில் சூழ்ந்தியுள் ளு. அருகின்
246 - வானரங்கள் காந்தாரம் - 1

கொன்று தின்னவிரும்புவதன்றி அவர்களுக்குபசாரஞ் செய்யாரென்பது கருத்து. [கொடுஞ்செயலையுடைய அரக்கமாதர் குழ்தலா லுண்டாகிய சீதையின் வருத்தத்தைக்குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலால், இலேசவனியாம்.]

(க-து.) கண்வரைப் பிரிந்தவரிற்சீதையொருத்தி காமச்சாந்தியால் வருத்தமடையாதவள். தோழியர் எனக்குச் செய்தல்போ லவளுக்குஞ்செய்யில்வருத்தமடைந்திருப்பாள் எ-ம். 27

கொங்கிற்பொலிந் தூறவுயிர்க்குங் கொன்றைத்தொடையலண் குழகன் றிங்கட்கலைகளனைத் துமொளிர் செம்பொற்சடையிற் கரந்தனனோ வெங்கட்டுளையாளெயிற்றரவம் விழுங்கியுமிழா திருந்ததோ கங்குற்பொழுதுந் தனியாழி செலுத்தாநிற்குங்கதிரோனே.

(இ-ள்.) கொங்கில்-வாசனையினாலே, பொலிந்து-பிரகாசித்து, நரவு-தேனே, உயிர்க்கும்-துளிக்கின்ற, கொன்றைத்தொடையல்-கொன்றை மலராற் செய்த மாலையை, அணி-தரிக்கப்பெற்ற, குழகன்-பாமசிவன், திங்கட்கலைகளனைத்தும்-சந்திரனுடைய பதினாறுகலையையும், செம்பொன் - சிவந்தபொன் வடிவமாயிருக்கின்ற, சடையில்-சடாபாரத்தில், கரந்தனனோ-ஒளித்து வைத்தானோ, வெங்கண்-வெவ்விதகண்களையும், வாள்-ஒளிபொருந்திய, துளை-துளையுள்ள, எயிறு-பற்களையுடைய, அரவம்-பாம்பானது, விழுங்கி-உட்கொண்டு, உமிழாதிருந்ததோ-கக்காமலிருந்துவிட்டதோ, கங்குற்பொழுது-இராத் திரிகாலத்திலும், தனி-ஒப்பற்ற, ஆழி-சக்கரத்தை, கதிரோன்-சூரியனானவன், செலுத்தாநிற்கும்-செலுத்துகின்றான் எ-று.

[இரவிற்குன்றி வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சந்திரனிடத்தில், சடையிற் கரந்தனனோ உமிழாதிருந்தோவென எநவைக்கூறி அவன் மனம்மையை பொழித்து இரவியின் மனம்மையே கூறுதலால், ஒழிப்பணியாம்.]

(க து.) இரவிலுஞ் சூரியனானவன் சக்கரத்தைச் செலுத்திநிற்கின்றான். சந்திரனாக ளனைத்தையும் சிவன் சடையிலொளித்துவைத்தானோ: கரும் பாம்புண் மிழாதிருந்ததோ என்றான் எ-ம். 28

வடுக்கண்மியிலாதறவருந்து மடவார்தமையும்படைத்தவரைத் துடைக்கும்படி வெவ்விடங்காலுஞ் சுடர்மாமதியுமமைத்தழலின் விடுக்குங்கதிர்கடொடிகனற்றும் வெம்மைக்காற்றாதிதழ்த்ததவ மடைக்குங்கமலந்திடையொளிக்கு மருமாமரையோன்வாழியவே.

(இ-ள்.) வடு-மாவட்டிபான்ற, கண்-கண்கள், துயிலாதா-நித்திரை செய்யாமல், அற-மிகவும், வருந்தும்-வருத்தப்பெற்ற, மடவார்தமையும்-மகனிரையும், படைத்து- உண்டாக்கி, அவரைத்துடைக்கும்படி-அம்மகனிரையழிக்கும்படி, வெவ்விடம்-வெவ்விதவிடத்தை, காலும்-சக்கப்பெற்ற, சுடர்-காந்திபொருந்திய, மாமதியுமமைத்து - பெரியசந்திரனையும் படைத்து, அழலின்-தீயைப் போல, விடுக்கும் (அவனால்) விடப்பட்ட, கதிர்கள்-கிரணங்கள், தொடி-

தொட்டால், கன்றும்-சடுகின்ற, வெம்மைக்கு-வெப்பத்திற், ஆற்றது-தரிக்காமல், இதழ்க்கதவம்-இதழாகியகதவுகளே, அடைக்கும்-அடைக்கப்பெற்ற, கமலத்திடை-தாமரைவீட்டில், ஒளிக்கும்-ஒளித்துக்கொள்ளும், அரு-அரிய;மா-பெரிய,மறையோன்-வேதநூற்குரியபிரமன்,வாழிய-வாழ்க்கடவன்-று.

நான்முகனாவன் (மடவார்தமையும் படைத்தவரைத் துடைக்கும்படி வெவ்விடங்காலுஞ் சுடர்மாமதியு மமைத்தழலின் விடுக்குங் கதிர்க்கொடிற் கன்றும் வெம்மைக்காற்ற திதழ்க்கதவமடைக்குங் கமலத்திடை யொளிப்பான்.) என்றதனால், பிரருக்குச் சேடுவிளைப்பவைகளே யமைத்தவன் அவைகளே தனக்குக்கேட்டைவிளைக்குமென்று அஞ்சவனென்பதும்; இன்னது செய்யின் இன்னது பயக்குமென்னும் அறிவிலியென்பதும் பெறப்பட்டன [இப்படிச் செய்தோளுசமடைக வென்பான்மறையோன்வாழியவென்றதனால், வஞ்சப்புக்கழ்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) பெண்களையும் படைத்து, அவர்களே யழிக்கச்சந்திரனையும்படைத்து, அவன்கிரணம் படிந்ஈடுமென்று தாமரையிலொளிக்கும் பிரமதேவன் வாழ்க்கடவன் என்றான் எ-ம். 29

தண்ணங்கதிர்வெண்மதியென்பார் தழலாய் முடிந்ததென்னளவும்
வண்ணவரிவின்மதன்பகழி மலராமென்பாராவையுமுயி
ருண்ணுமரவக்கணைபோல வுடற்றுகின்றவொருபாவிப்
பெண்ணென்றயறுற்றிடப்பிறந்தேற் சின்னுமேதாம்பேருலகே.

(இ-ள்.) (சந்திரனை) தண்-தண்ணிய, அம்-அழகிய, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, வெண்மதியென்பார்-வெள்ளியசந்திரனென்றுசொல்லுவார், தழலாய் முடிந்தது-அது அக்கினியாய்விட்டது, என்னளவும்-என்மட்டும், வண்ணம், அழகிய, வரி-நெடிய, வில்-கருப்புவில்லையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதனுடைய பாணங்கள், மலராமென்பார்-மலரென்று சொல்லுவார்கள், அவையும்-அம்மலர்களும், உயிருண்ணும்-உயிரையுண்கின்ற,அரவக்கணைபோல-சாப்பாணங்கள்போல, உடற்றுகின்ற-கொல்லுகின்றன, ஒரு-ஒப்பற்ற, பாவிப்பெண்ணென்று - பாவியாகியபெண்ணென்று, அயறுற்றிட-அயலார்தூற்ற, பிறந்தேற்கு-பிறந்தவெனக்கு, பேருலகு-பெரியவிவ்வுலகிலுள்ளவைகளில், இன்னமேதாம்-இனியெதுவெவ்வாமோ, (யான்) அறியேன் -று.

அறியேன்-என்பது சொல்லெச்சம் மனிதப்பிறவியிற் பெண்பிறப்பிழந்ததென்பாள்-பாவிப்பெண்ணென்று பிறந்தேற்கென்றும், இவ் வலகோர்தண்ணியவென்பவைகள் வெச்செனவாயிருக்கின் வெச்செனவாயிருப்பவைகள்எப்படியிருக்குமா வென்பாள்-இன்னுமேதாம் பேருலகென்றுஞ் சொல்லினாள்.

(க-து.) சந்திரனைக்குளிர்ச்சியென்பார்கள், அஃதென்னளவில் நெருப்பாயிற்று. மன்மதபாணங்களாமலரென்பார்கள், அவை என்னுயிரைக் கொல்லுமரவச்சுணையாயின் என்றான் எ-ம். 30

நிறைசெய்கரியகடற்பிறந்த திங்கட்கொழுந்துந்தமிழ்ப்பொதிய வரையிலவளர்ந்தநறுஞ்சாந்தும் வயவாழ்வோந்தர்மார்பேற்குந் தரளவடமுமுருகுயிர்த்துந் தண்ணென்மலரும்பைந்தொடிதண் விரகவனலைமேன்மேலு மூட்டும்விறகுபோன்றனவே.

(இ-ஈ.) திளைசெய்-அலைகளைச்செய்கின்ற, கரிய-கருமை பொருந்திய, கடற்பிறந்த-கடலினிடத்தேதோன்றிய, திங்கட்கொழுந்தும்-பாலசந்திரனும், தமிழ்-தமிழ்தோன்றிய, பொதியவரையில்-பொதியமலையில், வளர்ந்த-வளரப் பெற்ற, நறுஞ்சாந்தும்-நறியசந்தனமும், வயம்-வலிமை பொருந்திய, வான்-வாட்படையையுடைய, வேந்தர்-அரசர்களது, மார்பு-மார்புகள், ஏற்கும்-ஏற்றற் குறிய, தாளவடமும்-முத்துமாலையும், முருகுயிர்த்து-வாசனையைத்தருகின்ற, தண்ணென்மலரும்-குளிர்ச்சியா யிருக்கின்றமலரும், பைந்தொடி-தன்-பசிய வளையலணிந்த தமயந்தியினுடைய, விரகவனலை-விரகந்தாலாகியதீயை, மேன் மேலும்-மேலும்மேலும், மூட்டும்-மூளச் செய்கின்ற, விறகுபோன்றன-விறகுகளைப்போலிருந்தன, எ-ம்.

சந்திரன்-சந்தனம்-தாளவடம்-மலர் -- இவைகளை அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால், மிகவுந்துளிர்க்கிசெய்வன வெனக் காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் நெருப்பை விர்த்திசெய்வனபோலிவைகள் விரகத்துன்பத்தை விர்த்திசெய்வன வெனக்கொள்க. எப்படியெனில்-அலைவளைக்கடர்மின்பத்திற்குத் துளையாயுள்ள இந்நான்கு மிருக்கின்றனவே அவனில்லையே யென்ன நீனைப்பையுண்டாக்கி அத்துயரத்தை மிகுவித்தலாம் [சந்திரன் முதலியவற்றில் விரகாக்கினியை விர்த்திசெய்யும் விதிகளைக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பனியாம்.

(க-து.) சந்திரனும் சந்தனமும் முத்துவடமும்மலர்களும்-தமயந்திகாமாக்கினியை மூட்டும் விறகுகளைப்போலிருந்தன, எ-ம். 31

நறைகொப்புளிக்குமலர்வாளி நலியவாற்றாதுயிர்ப்பொறைகொண்டுறைதற்கரிதன்றிகல்வேழ முண்டகனிபோலுள்ளுடைந்து மறுவற்றொளிருமதிமுகத்து மானேர்நோக்கிவிடத்திடவும் பெறுதற்கரியவுருவிதெனப் பிரியாதிருந்ததின்னுயிரே.

(இ-ஈ.) நறை - தேனை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, மலர்வாளி-மலர்க்கணைகளானவை, நலிய-உருத்துதல்செய்ய, ஆற்றாது - பொறுதவாளாகி, உயிர்ப்பொறைகொண்டு-உயிர்ப்பாஞ்சுமந்து, உறைதற்கு-தங்குதற்கு, அறிதென்று-அருமையதென்று, கல்-பகைமைபொருந்திய, வேழமுண்டகனிபோல-யானையுண்டவிளங்கனிபோல், உள்ளுடைந்து-மனத்தளர்ந்து, மறுவற்று-களங்கமற்று, ஒளிரும் - விளங்காநின்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகத்து-முகத்தையுடைய, மானேர்-மானையொத்த, நோக்கி-பார்வையையுடைய தமயந்தி, விடுத்திடும்-தன்னைவிட்டுவிடவும், பெறுதற்கு-பெற்றிடுவதற்கு,

அரியவுருவிதென-இஃதரியவடிவமென்று, இன்னுயிர் (அவளை) அவளினியவு
யிரானது, பிரியாதிருந்தது-விட்டுநீங்காம விருந்தது எ-று.

உள்ளுடைத்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள், கீழ்ப்போன வேட்
கைமுதலிய எட்டவத்தைகளையும் தழுவிநின்றன. உள்ளுடைதல்-மூர்ச்சித்த
லாம். விடுத்திடல்-சாக்காடாம். இவ்வவத்தைகள் பத்தும் இவளடைதலால்,
இனிமெய்யுறு புணர்ச்சி நிகழாவிட்டால் இவளுயிர் பிரியாதிரா தென்பார்;
பெறுதற்கரிய வுருவிதெனப் பிரியாதிருந்ததின்னுயிர் என்றார். தமிழ் நூலிற்
பத்தவத்தைகளில் தலைமகட்குச் சிலவவத்தைமாத்திரஞ் சொல்லியிருக்கின்ற
னவென்னில், இந்நூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தாதலின்
அந்நயம்பற்றிக் கூறினானென்க.

(க - டு.) மலர்க்கணை வருத்துதல்செய்ய தமயந்தி வேழமுண்டவிளங்க
னிபோலாகி உயிரை விடுத்திடவும், அங்வுயிர் பெறலரிய திருவுருவென்று
விடாதிருந்தது எ-ம். 32

தார்வாய்முரலுமினவண்டின் சிறைமெல்வளியாலிடைதளர்ந்து
சோர்வாடிதலைபரந்தமுலைத் துணையினுப்பன்னைதோய்ந்த
கூர்வானெடுங்கணீர்வார்தல் கொற்றமாரன்விரகமெனு
மீர்வான் கைக்கொண்டியிர் போழ்தற்கெற்று நூல்போன்றிருந்ததுவே

(இ-ஈ.) தார்வாய்-மலர்மாலையினிடத்தில், முரலும்-ஒலிக்கின்ற, இனம்-
கூட்டமாயுள்ள, வண்டின்-வண்டுகளின், சிறை-இரகினுடைய, மெல்வளியால்
மெல்லியகாற்றால், இடைதளர்ந்து-இடைவருந்தி, சோர்வான்-சோர்வாளாகிய
தமயந்தியினது, திதலைபரந்த-வேறுபட்ட நிறத்தையடைந்த, முலைத்துணையின்
இரண்டெனங்களின், நாப்பண்-நடுவே, மை-அஞ்சனமானது, தோய்ந்த-கல
ந்த, கூர்வான்-கூரியவாட்படையையொத்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்ணினின்
றும், நீர்வார்தல்-நீரோ முருதல், கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய, மாரன்-மன்மத
ஞானவன், விரகமெனும்-பிரிவென்கிற, ஈர்வான்-அரிவானை, கைக்கொண்டு-
கையிற்கொண்டு, உயிர்-உயிரை, போழ்தற்கு-பிளத்தற்கு, எற்ற நூல்போன்று
எற்றியநூலையொத்து, இருந்தது, எ-று.

சிறைமெல் வளியாலிடைதளர்ந்து சோர்வாள் என்றதனால், மிகவுமெல்லி
யவிடையினொன்றாயிற்று. “இளிவே யிழிவே யசைவே வறுமையென-விளி
வில்கொள்கையழுகை நான்கே” இவ்விதிபால் அழுகைவந்தவாறுணர்க. எற்
றுலாவது-மரமறுப்போர் கோணுதலின்றிச் செவ்விதாயறுத்தற்பொருட்டுச்
செய்யப்பட்டகரிக்காடம். [மைதோய்தொழுகிய கண்ணீரில் மன்மதனது
எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி இருதனங்களினடுவே மைக்கண்ணின் நீரோ முருதல்,
மன்மதஞானவன் வானைக் கைக்கொண்டு உயிரைப்பிளத்தற்கு நூல்போட்ட
தை ஒத்திருந்தது எ-ம், 33

புலவுத்திரைசூழ்நிலவலயம் புரக்கும்வேந்தையிப்பிரப்பி
னலமுற்றுநவீண்டலைவதற்கு நவைதீர்த்தவமுன்னியற்றோதே
னிலவத்துவார்வாய்மடநல்லீரின்னும்பிறந்துபுணர்வெனென
நிலவுத்தழலிற்புகுந்திறப்ப நிணையாநிற்குநேரிழையே.

(இ-ள்.) புலவு-புலால்நாற்றத்தைபுடைய, திரைசூழ்-கடல்கூழ்த்த, நிலவ
லயம்-பூமண்டலத்தை, புரக்கும்-காக்கின்ற, வேந்தை-நளராசனை, இறப்பிறப்
பில்-இந்தப்பிறப்பில், நலம்-இன்பமானது, முற்றுந-நிறைவுபெற, ஈண்டு-இ
வ்விடத்தில், அணைவதற்கு-தழுவுதற்கு, நவைதீர்-குற்றநீங்கிய, தவம்-தவத்
தை, முன்-முற்பிறப்பில், இயற்றுகேன்-செய்யாதயான், இலவு-இலவிதழ்
பொன்ற, துவர்-சிவந்த, வாய்-வாயையுடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, நல்
லீர்-மடவீர். இன்னும்-இன்னமும், பிறந்த-உதித்தாவது, புணர்வென-கூடு
வேனென்று, நிலவு-சந்திரிகையாகிய, தழலிற்புகுந்து-தீயின்மூழ்கி, இறப்ப-
உயிரைநீக்க, நேரிழை-தமயந்தியானவள், நிணையாநிற்கும்-நினைக்கின்றாள் எ-று.

நெடுப்பு முதலியவற்றில் தாமாயிறப்பவாத்தன்-அப்போழுது கருதியபடி
மறமையி லடைவரென்பது புராணசித்தமாகலின், இன்னும்பிறந்து புணர்வ
னென நிலவுத்தழலிற் புகுந்திறப்ப நிணையாநிற்கு நேரிழை-என்றார்.

(க-து.) நளனை இப்பிறப்பிற்குடதற்கு முற்பிறப்பிற் தவஞ்செய்யாத
தமயந்தியானவள், இனிப்பிறந்து நளனைப் புணர்வெனென்று சந்திரகிரணத்த
ணலிற் புகுந்திறக்க நினைக்கின்றாள் எ-ம்.

34

மன்றற்குழலார்வளிவிளக்கி வயங்குசுடர்காத்தெனமாரன்
வென்றிக்கொடியினுருவமைந்த மடமான்முலையில்வீசாமற்
குன்றிற்பிறந்துதாதனைக்குளிர் தூங்கருவிதோய்ந்துநற்
தென்றற்குழவிநுழைந்துவருஞ்சிறுசாளரங்கடாழ்செறித்தார்

(இ-ள்.) மன்றல்-பரிமளம்பொருந்திய, குழலார்-கூத்தலை டையமகளிர்,
வளிவிலக்கி-காற்றினாலுண்டாகு மிடையுற்றைநீங்கி, வயங்கு-பிரகாசியாநின்
ற, சுடர்-விளக்கை, காத்தென-காத்தாற்போல, மாரன்-மன்மதனுடைய, வெ
ற்றி-வெற்றிபொருந்திய, கொடியின்-கொடியைப்போல, உருவு-வடிவமானது,
அமைந்த-அமையப்பெற்ற, மடமான்-தமயந்தியினுடைய, முலையில்-தனத்தில்
வீசாமல்-மோதாமல், குன்றில்-பொதியமலையில், பிறந்து-தோன்றி, தாது-
யலர்ப்பொடியை, அனைத்து-பூசிக்கொண்டு, குளிர்-தூங்கு-குளிர்ச்சிபொருந்திய
அருவி-அருவிநீரில், தாய்ந்து-மூழ்கி, நறம்-நறிய, தென்றற்குழவி-இளந்தெ
ன்றல், நுழைந்து-புகுந்து, வரும்-வருகின்ற, சிறு-சிறிய, சாளரங்கள்-பலகணி
களினுடைய, தாழ்-தாழை, செறித்தார்-பந்தித்தார்கள், எ-று.

வளிவிலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது, விளக்கு நிலைபெறும்படித் திரைமுத
லிய செய்கலாம். இவ்வருவைக்கண்டவளவில் துரவியர்முதலியபகைவருமன்

மதனுக் கிணங்கலின், மாரன் வென்றிக் கொடியி னுருவமைந்த மடமான் என் றார்.

(க-து.) பாங்குமார்கள் தென்றநாற்று நுழையும் சாளரவாயற்கபாடங் களைச் சாத்தினார்கள் எ-ம். 35

வெந்தியதனிற் பெய்த தளிர் போன் மெலிந்து விளையாட்டாய் செழும்பூம் பந்தோடரியகழங்கணி மன்பலவுந் துறர் துமலம் மனை யந்தாரகலத்திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரேயடை குதலாற்

செந்தார்ப்பசியகின் னையொன்று துறவா நிருந்தான் சேயிழையே.

(இ-ள்.) வெந்தியதனில்-வெவ்வித நெருப்பினில், பெய் போடப்பட்ட, தளிர் போல்-தளிரைப்போல, மெலிந்து-விரகாக்கினியால் வாடி, விளையாட் டாயர்-விளையாடுவதற்குரிய, செழு-செழுய, பூ-அழகிய, பந்தோடு-பந்துடனே, அரிய-அரியவாகிய, கழங்கு-அம்மனைகளையும், அண்கள் பலவும்-பலவாபரண ங்களையும், துறத் த-நீங்கி, மலர்மகளை-திருமாகை, அம்-அழகிய, தார்-மலை யணிந்த, அகலத்து-மாபினிடத்திலே, இருத்திய-இருக்கச்செய்த, போர்- போரைவிரும்பிய, வேந்தன்-நளராஜனது, பெயரே-பெயரினையே, அறைகுத லால்-சொல்லுதலால், செம்-சிவந்த, தார்-இடையையுடைய, பசிய-பசுமை நிறத்தைப்பொருந்திய, கிளையொன்றும்-கிளியொன்றையும், சேயிழை-தம யந்தியானவள், துறவா-அ-பீடமாம், இருந்தான்-இருந்தான் எ-ம்.

தீயதனிற் பெய்து கிளியன்றமையால் மெலிதற்கு விடாக்கினியும், மெலி ந்தென்றமையால்-தளிருக்குவாதெனும், வருவிக்கப்பட்டன. “பொருளேபதார் த்தத் திரவியமென்ப-திருதினையானு மியலுமற்றதுவே” இவ்விதியால் பந்து முதலியன சட்பதார்த்தமென்க. மலர்மகளை யந்தாரகலத்திருத்தியபோர்வேந் தனென்றமையால், பெருஞ்செல்வத்தையும் பெருநிறையுமுடையோனென் றதாயிற்று.

(க-து.) தமயந்தியானவள் தீயிற்போட்ட தளிரைப்போல மெலிந்து, பந் துமுதலிய வாபரணங்களை நீக்கி, நளன் பெயரைச் சொல்லுங் கிளியொன் றையே நீக்கா திருந்தான் எ-ம். 36

அலைநாய்விடத்தினுடன் னேறன்றியானிக வரும்வெண்ணெருப்பே யுலையாப்பு வனமனைத் துமழ்நொருகு கொளுத்து நுதற்கண்ணன் றலைமேலுனது லையொன்றே நரித்தானென்ற ன்மிகவுமுயிர்க் கொலைசூழ்நுகரினியோலுங்கொடியாருளரோடென்றான்.

(இ-ள்.) அலைநாய்-கடலினிடத்தே, விடத்தினுடன்-தோன்றி-விடத்தினு டனே பிறந்து, ஆவி-உயிரை, கவரும்-வெளவுகின்ற, வெண்ணெருப்பே (சந் திரனென்னப்பட்ட) வெள்ளியநெருப்பே, உலையா-கெடாத, புலனமனைத்தும் உலகம்யாவையும், அழல்-தீயால், ஒருங்கு-ஒன்றாய், கொளுத்தும்-கொளுத்து கின்ற, நுதற்கண்ணன்-செற்றிக் கண்ணினையுடைய பாமசிவன், தலைமேல்-

தலைமீது, உனதுகலையொன்றே - உன்னுடையபங்கொன்றனையே, தரித்தா
னென்றால்-தரிக்கப் பெற்றருளையானால், மிகவும் - அதிகமாக, உயிர்-உயிரை,
கொலையும்குறியில்-கொல்லக்கருதுவோர்களில், நின்றோலும்-உன்னைப்போ
லும், கொடியார்-கொடுமையையுடையவர்கள், உளரோ-இருக்கின்றார்களோ,
கூறென்றாள்-சொல்லென்றாள் என்று.

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் ஊழித்தீயைத் தன்கண்ணிற்
றரித்தலா பரமசிவனுக்கு உடல்லாத தலையினிடத்தில் உன்பதினாறுபங்கிலொ
ருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக்கூடாதாயின், உன் முன் மெல்லியராகியமாத
ருயிர்வாழ்தல் கூடாதென்பதுதோன்ற இவ்வாறு கூறினாள்.

(க-து.) விஷத்துடன் பிரந்து உயிரைக்கவரும் சந்திரனே-உலக வியாணங்
யுங் கொளுத்தும் பரமசிவன்தலைமே லுன்கலையொன்றனையே தரித்தானென்
றால், உயிரைக்கொல்பவர்களி லுன்போலுங் கொடியவருண்டோ வென்
றாள் எ-ம்.

37

தென்றல் செக்கர் முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச் சிலசெய்யுளிருப்பி
லும், சந்திரனை நிந்தித்தல் பெரும்பான்மைபற்றி (கமுகந்தோட்ட மென்றற்
போல) இப்படலத்திற்குச் சந்திரோபாலம்பனப்படலமென்று பெயரிடப்
பட்டது.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

[முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள், இப்படலத்தால்
மன்மதனை நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலிருத்தம்.

மங்குலாடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித்
திங்கடனனை வெறுத்தது தீங்கென
வங்கமு டொளித்தா ருயிர்கூட்டுணுந்
துங்கவேளை வெறுக்கத் தொடங்கினாள்.

(இ-ஈ.) (தமயந்தியானவள்) மங்குலாடு-மேகத்தினிடத்திலே, மறைந்து-
ஒளித்திருந்து, உயிர்-ஆவியை, வாட்டும்-வாட்டுகின்ற, இத்திங்கடனனை - இந்
தச் சந்திரனை, வெறுத்தது-வெறுத்துப்பேசினது, தீங்கென - குற்றமென்று
நினைத்து, அங்கமு-தேகத்தினுள்ளே, ஒளித்து-மறைத்துநின்று, ஆர்-நிறைந்த

உயிர்-ஆவியை, கூட்டுணும்-கொள்ளுகொள்ளுகின்ற, துங்கம்-உயர்வுபொருள்
திய, வேளை-மன்மதனை, வெறுக்க-வெறுத்தல்செய்ய, தொடங்கினான் - ஆரம்
பித்தான் என்று.

மங்குலாடு மறைந்துயிர்வாட்டுமித் திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கு என்
றது, தூரத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டிலமுதலது
போலப் பயனின்றென்றும்; புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுமெனின்
என்றுமாயிற்று. அங்கமூடொளித்தாருயிர் கூட்டுணுந் துங்கவேளைவெறுக்க
வென்றதனால், அகத்திலிருந்து துன்பஞ் செய்கிறவனை வெறுப்பதினாலே
சிறிது பயனுண்டென்றும் - உட்பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்று மாயிற்று.
“வாள்போற் பகைவரை யஞ்சற்கவஞ்சக, கேள்போற் பகைவர் தொடர்பு”
என்பதனுலாக. இஃது புராணிகர் கூற்று.

(க-து.) தமயந்தியானவன் சந்திரனைவெறுத்தது குற்றமென்று மன்மதனை
வெறுக்கத் தொடங்கினான் எ-ம்- 1

நையுமென் னுயிர்நாமற்பு பூங்கணை
யெய்யும்வே னொன்றியம்புவல் கேட்டியால்
வெய்யசெந்தழ லேந்தி வெண்ணீறணி
பையன்முன் னுறிலாண்டொழில் காண்பனல்.

(இ-ள்.) நையும்-வாடுகின்ற, என்னுயிர்-என்னுடைய உயிரினது, நாமற்-
பேரற, பூங்கணையெய்யும்-பூவம்பையெய்கின்ற, வெள்-மன்மதனை, ஒன்றிய
ம்புவல்-ஒன்று சொள்வேன், கேட்டி-கேட்பாயாக, வெய்ய - வெவ்விய, செந்
தழல், சிவந்த தீயை, எந்தி-தாங்கி, வெள்-வெள்ளிய, நிறணி-விபூதியைத் தரித்
திருக்கின்ற, ஐயன்முன்-பரமசிவனெதிரே, உறில்-அம்பெய்யப்பொருந்துவை
யானால், ஆண்டொழில்-என்னுன்மைச் சேவகத்தை, காண்பன்-காணுவேன்.

குமுதசயிற் குதிரை நடத்துவோனைப்போலத் தன்கீழ் வாழும் விரகிக
ளிடத்தே தன்னுண்மையைக் காட்டுகின்றவனென்பது தோன்ற, நையுமென்
னுயிர் நாமற்பு பூங்கணை யெய்யும் வேளென்றான். தன் பகைவர் முன்னே
நிற்க வஞ்சுகின்றவனென்பது தோன்ற, ஐயன்முன்னுறிலாண்டொழில் கா
ண்பனென்றான். ஆண்டொழில், அஞ்சாமை-வீரம் - ஊக்கம் - முதலியவாம்.
அவர்புன் ஆண்மைசெல்லா தென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர் முன்
செல்லுமென்பதுங் கருத்து. நாமம் என்பது, நாம்-எனக் கடை குறைந்தது.

(க-து.) என்னுயிர்ப்பெயர் நீங்கமலர்க்கணையெய்யு மன்மதனேகேள் -
சிவனிடத்திற்சென்று கணைசெலுத்துவையேயானால் உன் சேவகத்தைக் காண்
பேன் என்றான் எ-ம். 2

அலரினமீதுறை யந்தண னெய்திட
மலரையன்றி வடிப்கணை நல்குமேற்

சிலையெனக் கதழ்கொண்ட திறலினை
யுலகியாவ ருயிர்கொண்டிருப்பரே.

(இ-ள்.) அலரினமீது-தாமரைமலரின்மீது, உறை - வசிக்கின்ற, அந்த
ணன்-பிரமணுவன், எய்திட-எய்யும்படி, மலரையன்றி - பூங்கணையல்லாமல்,
வடி-வடிக்கப்பெற்ற, கணை (இரும்புமுதலியவற்றாலாகிய) பாணங்களை-நல்கு
மேல், கொடுப்பானேயானால், கழை-கரும்பினை, சிலையெனக்கொண்ட-வில்லா
கக்கொண்ட-திறலினை-வலிமைபொருந்திய மன்மதனே, உலகில் - உலகத்
தில்-யாவர்-எவர்கள், உயிர்கொண்டு-ஆவியைக்கொண்டு, இருப்பர்-இருப்பா
கள் என்று.

உனது துன்மார்க்கத்தினையறிந்து நான்முகன் இப்படி செய்தானென்
பது கருத்து.

(க-து.) மன்மதனே-பிரமதேவன் மலர்க்கணையல்லாது வடிக்களை கொ
டுப்பானாகில் உலகத்தில் யாருயிர் வைத்திருப்பார்கள் என்றான் எ-ம். 3

அருவமாயனுவாய மனத்தையும்
விரைகொள் வாளிவிடுத்துப் பிளத்தலாற்
பொருவில்லென் கட்புலனிற் புலப்படு
முருவுபோழ்த லுனக்கரி தன்றரோ.

(இ-ள்.) அருவமாய்-அருபமாகியும், அனுவாய் அணுவடிவாயிருக்கிந்
த, மனத்தையும்-மனத்தினையும், விரைகொள்-வாசனையைக்கொண்ட, வாளி-
மலம்புகளை, விடுத்து-எய்து, பிளத்தலால் - பிளக்கின்றபடியால், பொருவில் -
ஒப்பில்லாத, வேள்-மன்மதனே, கட்புலனில்-நேத்திரேந்தியத்திற்கு, புலப்ப
டும்-விடயப்படுகின்ற, உருவு-வடிவங்களை, போழ்தல் - பிளத்தல், உனக்கரி
தன்று-உனக்கெளிதாம் என்று.

ஒன்றறிவதுவே யுற்றறிவதுவே-பிரண்டறிவதுவேயதனெடுநாவே-மூன்
ற்றறிவதுவே யவற்றெடுமுகக்கே-நான்கறிவதுவே யவற்றெடுகண்ணே - யைந்
தறிவதுவே யவற்றெடுசெவியே - யாற்றறிவதுவே யவற்றெடுமன்னே நேரிதி
னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே” இவ்விதியால் மனம்என்றது ஓரறிவுதான்
எனக்கொள்க. மனத்தையுமென்றது, உயர்வு சிறப்பும்மை. கட்புலனுக்கு
விடயப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடைய பிளத்தலெளிதென்
பாள், கட்புலனிற் புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன்றென்றான். [உரு
வைப்பிளத்தல் மனத்தைப்பிளத்தலாலெனச் சாதிக்கப்படுவதால், செய்யுட்
குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதனே-அருவத்தைப் பிளக்கு முனக்கு உருவத்தைப்பிளத்த
லரிதோ என்றான் எ-ம்.

மன்றனாறு மதுமலர் வாளிகொண்
டின்றென ருயிரீருந் தனைமையாற்

குன்றவில்லி கொடுத்தழற் கண்ணில்வேள்
பொன்றினுனைல் பொய்யென வேண்மொல்.

(இ-ள்.) மன்றல்-வாசனையானது, நாளும்-மணக்கின்ற, மது-தேனையுடைய, மலர்வாளிகொண்டு-மலரம்புகளைக்கொண்டு, இன்று - இப்பொழுது, என்-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, ஈருந்தகைமையால்-அறுக்கின்ற முறைமையினாலே, குன்றவில்லி-மேருவில்லேந்திய பரமசிவனுடைய, கொடு-கொடிய, தழற்கண்ணில்-தீவழியில், வேள்-மன்மதனுனவன், பொன்றினுனைல்-இறந்தானென்று சொல்வது, பொய்யெனவேண்டும் - பொய்யென்று சொல்லவேண்டும் என்று.

பொய்யென்றொழியாது என வேண்டுமென்றதனால்-இதிகாசபுராணங்கள் பொன்றினுனைக்கூறுதலால் பொய்யெனலாகாதுமெய்யெனல் வேண்டுமென்றும், ஆயின் அவயிர்த்துவையடைந்தபடியால் பிசாசனாகி என்னை வருத்துகின்றனெனல் வேண்டுமென்றும், சகத்துறப்பதிக்குக் காரணனாகிய காமதேவனுதலால் பிசாசனாதல் கூடாதென்று, பரமசிவனது தழற்கண்ணால் மடிந்தவன் மீட்டும்பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும் அவன் பிழைத்து என்னைவருத்துவது அவரது ஆற்றல்குறைவாலன்று விரகிகளுடையபாவத்தினாலாதலின் அசம்பவமன்றெனல் வேண்டுமென்றும், பொருள்படுதல்காண்க [வேளிறவாமையை ஈருந்தகைமையாற் சாதித்தலால், செய்யுட்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதனுனவன் பூவம்புகொண்டென்னுயிரைப் பிளத்தலால், சிவனெற்றிக்கண்ணு லெரித்தானெனல் பொய்யென்றான் எ-ம். 5

கூற்றமென்னக் கொலைபுரி வேனிலா
நூற்றிதழ்க் கமலத்திறை நோன்மைய
வாற்றல்சான்ற மலர்க்கணை யைந்தல
தேற்றநக்கி னுலகினை யென்செயான்.

(இ-ள்.) கூற்றமென்ன-யமென்னும்படி, கொலைபுரி-கொலைத்தொழிலுச்செய்கின்ற, வேனிலான்-வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதன், நூற்றிதழ்க் கமலத்திறை, நூறிதழ்களையுடைய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமனுனவன், நோன்மைய-நுட்பமாகிய, ஆற்றல்சான்ற-வலிமையுள்ள, மலர்க்கணை-பூவம்புகளை, ஐந்தலது-ஐந்தன்றி, ஏற்றம்-அதிகமாக, நல்கின்-கொடுத்தால், உலகினை-உலகத்தை, என்செய்வான்-என்னதுன்பஞ் செய்ய மாட்டான் -எ-று.

எல்லாவற்றையு நியதிசெய்கின்ற பிரமனுனவன் மன்மதன் கொடுமையைக் கண்டு உலகத்திற்கிரங்கி மெல்லியபூவைக் கணையாகச்செய்து அவையும் ஐந்தன்றி அதிகமாகக் கொடுத்திலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

(க-து.) யமன்போற் கொலைசெய்யு மன்மதனுனவன் பிரமனைக் கணைமே லீதிக் கணைத்தரி லுலகத்தை யென்செய்யமாட்டான் என்னுள் எ-ம். 6

அருவமாயு மென்னுவி பதைத்துளம்
வெருவுமாறு வினைசெயும் வேனிலான்
கருமிடற் றிறைகண்ணி லெரிந்திடா
துருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே.

(இ-ள்.) அருவமாயும்-அருவமடைந் தும், என்-என்னுடைய, ஆவி பதைத் து-உயிர் பதைத்து, உளம்-மனம், வெருவுமாறு-பயங்கொள்ளும்படி, வினைசெ யும்-மலர்க்கணைகளைத் தொடுக்கின்ற, வேனிலான்-வசந்தகாலத்திற் சரிய மன் மதனுவன், கருமிடற்றிறை-நீல நண்டந்தையுடைய பரமசிவனது, கண்ணி ல்-நற்றிக்கண்ணில், எரிந்திடாது-எரிந்திடாமல், உருவமெய்தில்-வடிவத்தை ப் பெற்றிருப்பானால், உலகமும்-உலகமும், உய்யுமே-பிழைக்குமா, எ-று.

உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டேபென்பவாகலின், இங்கே உலகமெ ன்றது சிதேத்திரியராகிய முனிவரை யெனக்கொள்க. “இறையே யீசன்முற் றறிவனோர்முதலே” என்பதனால். சரியில்லாதிருக்கும்போதும்இவ்வளவு துன்பஞ்செய்கின்றவன் மற்றவீரர்கள்போலச் சரியுண்டா யிருக்குமாயின் சிதேத்திரியமென்பதில்லாமற் போய்விடுமென்பான், உருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே என்றான்.

(க-து.) அருவமடைந்திருந்து என்னுவிபதைக்க வம்பெய்யு மன்மதனு வன் உருவமடைந்தா லுலகம் பிழைக்குமா என்றான், எ-ம். 7

விரிந்தவேணி விமலன் வெருளியா
லெரிந்துளாரிற் பிழைத்தவர் யாவரோ
கரிந்தவேள் பிழைத்தெய்வது கன்னியர்
புரிந்த தீவினையின் புணர்ப்பாகுமே.

(இ-ள்.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, வேணி-சுடையையுடைய, விமலன்-பரம சிவனது, வெருளியால்-கோபத்தினால், எரிந்துளாரில் - எரிக்கப்பட்டவர்களி லே, பிழைத்தவர்-பின்னும் பிழைத்தவர்கள், யாவர்-எவர், கரிந்தவேள்-கரிந்து போன மன்மதன், பிழைத்து-பின்னும்பிழைத்து, எய்வது - பாணங்களையெய் வது, கன்னியர்-மாதர்கள், புரிந்த-செய்த, தீவினையின் - பாவத்தினுடைய, பு ணர்ப்பாகும்-சம்பந்தமாகும், எ-று.

பரமசிவனுடைய வெருளியால் எரிந்த திரிபுரர்முதலியோர் பின்னும் பிழைத்தவரென்க. [கன்னியர் புரிந்த தீவினையின் புணர்ப்பென்று மாதரைப் பழித்தவின் மிகவுங் கொடியனென மன்மதன் பழிப்புக் தோன்றுதலால், வஞ்சப் பழிப்பணியாம்.]

(க-து.) சிவன் கோபத்தாலெரிந்தவாரிற் பிழைத்தவர் யாவர். மன்மதன் பிழைத்தெய்வது மாதர்கள்செய்த தீவினையின் சம்பந்தமாம் என்றான் எ-ம், 8

சடிலமன் றுபைந்தார் குழற்பின்னல்கார்
மிட.றுதோன் றல்விடமன் றுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீறன் றுருவிலா
படர்வதென்னை யரனலன் காண்டிபால்.

(இ-ள்.) உருவிவிலாய்-வடிவமில்லாதமன்மதனே, அடர்வதென்னை-என்னுடன் போர்வதென்ன, சடிலமன் று-சடையன்று, பை-பசிய, தார்-பூமலை யையணிந்த, குழல்-கூந்தலினது, பின்னல்-வேணி, கார்-கருமை, மிட.று-கழுத்தினிடத்தில், தோன் றல்-தோன்றுதல், விடமன்று - நஞ்சமன்று, நானமே-கத்தாரியாம், வெள்-வெள்ளிய, நீறன் - விபூதியன்று, உடல்விளர்ப்பு-சரீரத்தினது வெண்ணிறமாம், அரனலன்-(ஆதலால்) பரமசிவனலன், காண்டி-(ஈ) காண்பாயாக, எ-று.

மன்மதனுக்குத் தனக்கும் பகையின்மையால் அவன் தன்னை வருத்துதற்குக் காணந் தன்னுடற்குறியால் அவன் பகைவனுடைய பரமசிவனென்னுந் தினைப்பேயாகுமென் றெண்ணி அதனைச் சொல்லி யொழிந்தானென்க. [கூந்தன்முதலியவற்றிற் சடிவமுதலிய பிராந்தியைக்கற்பித் தொழித்தலால், மயக்கவொழிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதனே - சடையல்ல, கூந்தலின்பின்னல். கண்டக்கறுப்பு விஷமல்ல, கஸ்தூரி. பூசம்வெண்ணீறல்ல. உடல்வெளுப்பு. நான்சிவனல்ல, என்னிடத்திலேன் போர்செய்கிறாய் என்றான், எ-ம்.

கொன்செய்வாளிகுளித்தசெய்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத்தழல்சொரிந்தாலென
வன்புப்போலின்றாரிதைப்பார
லென்செயாருயிர்த்தோழியின்னுமே.

(இ-ள்.) உயிர்த்தோழியர்-உயிரையன்ன தோழியராயிருந்தவர்கள், அன்பர்போல-இப்பொழுதென்னிடத் தன்புடையவர்போல, நின்று-எனைக்குழ்துநின்று, கொன்செய்-அச்சத்தைச் செய்கின்ற, வாளி-மன்மதபாணங்கள், குளித்த-தைத்த, செம்-சிவந்த, புண்ணிடை-புண்ணினிடத்திலே, துன்பமெய்த-யான் துன்பத்தையடைய, தழல்-சொரிந்தாலென-நெருப்பைச் சொரிந்தது போல, ஆரம்-சந்தனக்குழம்பை, இதைப்பர்-விசுவர்கள், இன்னும்-இன்னமும், என்செயார்-யாதுசெய்யார்கள், எ-று.

இருந்தவரென்றும்-இப்பொழுதென்றும் - பொருளுக்கேற்பக் கூறப்பட்டன. [தோழியர்செய்யு முபகாரமாகிய குணத்தைக் குற்றமாகக் கூறலால், இலேசவனியாம்.].

(க-து.) தோழிமார்கள் மன்மதபாணம்பட்ட புண்ணிடத்துத் தீயைப்போலுஞ் சந்தனத்தையிறைக்கிறார்கள். இன்னு மென்செய்யமாட்டார்கள் என்னுள், எ-ம்.

தேற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசநீர்
தூற்றுவார்சிலர்தொல்குலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சார்தினு
லாற்றுவாரினமுற்றுகின்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்-தோழிகளின்சிலரானவர், தேற்றுவார்-தேறச் சொல்லுவார்
கள், சிலர்-சிலரானவர், தேம்-வாசனையானது, கமழ்-மணக்கின்ற, வாசநீர்-
பனிநீரை-தூற்றுவார்-வீசுவார்கள், சிலர்-சிலரானவர், தொல்-தொன்றுதொட்
டாரதித்துவருகின்ற, குலதெய்வம்-குலதெய்வத்தை, போற்றுவார்-பிரார்த
னைசெய்வார்கள், சிலர்-சிலரானவர், பூண்-ஆபரணத்தையணிந்த, முலை-தன
த்தின்வெப்பத்தை, சாந்தினால்-சந்தனக் குழம்பினால், ஆற்றுவாரின்-தணிப்ப
வர்களைப்போல, அமுற்றுகின்றார்-வெப்பமிக்கச்செய்வார்கள், எ-று.

தேற்றுதலாவது-நின்னல் விரும்பப்பட்ட நாயகனைப் பெறுவை, உன்
றத்தையும் உன்விருப்பத்திற்கு மாளுக்கெய்யான், என்பனசொல்லி அவளு
ள்வருத்தத்தைப் பேசுக்கல். தெய்வதம்போற்றுதலாவது-தாம்வழிபடுங் கட
வுளோடுக்கி இவளுக்கிடந் சித்தியாகவுந் துன்பநீங்கவுமருள்செய்கவென்
று வேண்டிக்கோடல்.

(க-து.) சிலர்-தேற்றுவார். சிலர்-பனிநீரை-தூற்றுவார்கள். சிலர்குலதெ
ய்வத்தைப் போற்றுவார்கள். சிலர்-சந்தனத்தாலாற்றுவார்கள் போலச் சுகி
ருர்கள், எ-ம்.

11

இன்னவாறுமகளிரிபற்றவுங்
கன்னன்மாரன்கணையுயிரவும்
பொன்னின்வார்முலைமுத்தம்பொரிந்திடத்
தன்னையுமற்றதாடமயந்தியே.

(இ-ள்.) இன்னவாறு-இவ்விதமாய், மகளிர்-தோழிகள், இயற்றவும்-உப
சாரஞ்செய்யவும், கன்னல் - கருப்புவில்லெந்திய, மாரன் - மன்மதனுடைய,
கணை-பாணங்கள், உயிர்-ஆவியை, ஈரவும்-பிளக்கவும், பொன்னின்-பொன்னுற்
செய்த, வார்-கச்சையணிந்த, முலை-தனங்களின் மீதிற்றிரித்த, முத்தம் - முத்
துக்கள் பொரிந்திட-நீராகவும், தமயந்தி-தமயந்தியானவள், தன்னையுமற்றதாள்-
தன்னையுமற்றதுவிட்டாள், எ-று.

மன்மதபாணஞ்செய்கின்ற வெம்மைபானது தோழியர்ச்செய்கின்ற
சைத்திய உபசாரத்தினாலுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தாளென்க. இயற்றவும்-ஈர
வும்-பொரியவும்-என்னு மெச்சவர்கள், மற்றதாளென்னும் வினையொண்டன.

(க-து.) இவ்வாறுபெண்கள்செய்யவும், மன்மதன் பாணமெய்யவும், முத்
துக்கள் பொரிந்திடத் தமயந்தி தன்னையுமற்றதாள், எ-ம்.

12

நாவிமென்குமுன்னு தற்றோழியர்
காவியங்கட்கதிர்முலைநன்னியைப்
பூவின்மெல்லணைசேர்த்திப்புடையிருந்
தாவியுண்டுகொலோவென்றமுங்குவார்.

(இ-ள்.) நாவி-கஸ்தூரியணிந்த, மெல்-மெல்லிய, குழல்-கூத்தலையும்-நன்னுதல்-நல்லநெற்றியையுமுடைய, தோழியர்-தோழிகள், காவி-கருங்குவரை போன்ற, அம் - அழகிய, கதிர்-காந்தபொருந்திய, முலை-தன்னங்கையுடைய கன்னியை-தமயந்தியை, பூவின்-மலரினாற்செய்யப்பட்ட, மெல் - மெல்லிய அணை-மத்தைப்பின்மேல், சேர்த்தி-சேர்த்து, புடையிருந்து-பக்கத்திலிருந்து ஆவி-உயிரானது, உண்டுகொலோவென்று - உண்டோவிலையோவென்று, அமுங்குவார்-வருந்துவார் எ-று.

மூர்ச்சையுஞ் சாக்காடோடொக்குமாநலின், இவளுயிமைக் குறித்துச்சுந் தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற்றென்க. கைக்கிளைப்படலத்திலே “மதுலிற்று” என்னுஞ் செய்யுளில் இத்துகாந்த மெல்லணைக் கிடத்தினுரென்றும், சந்திரோபாலம்பனப்படலத்திலே “பஞ்சமலர்” என்னுஞ் செய்யுளில் பூவின்மெல்லணைசேர்த்தியென்றாங்குறி, எண்ணிநீட்டிமஅப்பூவின்மெல்லணை சேர்த்தியென்றகூறல் (கூறியதுகூறல்) என்னுக்குற்றமாகாதோவெனின்; பெருஞ்செல்வார்க்குப் பலவணைகள் பரப்பப்பட்டிருத்தலும், ஒவ்வொன்றும் சிறிது சிறிதுகாலம் படுத்தலால் வாடிச் கழிபடுதலு மிப்பலபாதலால்; அக்குற்றமாசாததன்க. அன்றியும்-மூன்றுள்ளவையினு மெல்லியவையிற் கிடத்தினுரென்றமாம். ஆவியுண்டுகொலோவென்றதனால், இல்லையோ வென்பது வருவிக்கப்பட்டது.

(க-து.) தோழிமார்கள் தமயந்தியை மலரணையிள்கிடத்தி உயிருண்டோவிலையோவென்றமுங்குவார்கள் எ-ம்.

13

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்ப்
புண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளல்ல
வண்ணமென்றுவரவாய்துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தனாணுமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்-அத்தோருகளிற்சிலர், எண்ணியெண்ணி-கினைத்து நினைத்து, இரங்குவதென்ன, உள்-உள்ளே, உயிர்ப்பு-மூச்சு, நிகழ்த்தது-அசைந்தது, உயிர்-ஆவி, துறந்தாளள்-நீக்கிவைவல்லள், வண்ணம்- அழகிய, மெல்-மெல்லிய, துவர்-பவளம்போன்ற, வாய்-வாயானது, துடிக்கின்றது - துடியாநின்றது, கண்-கண்களானவை, இமைத்தன-இமைத்தல்செய்கின்றன, காணுமென்பார்-பாருமென்பார்கள் எ-று.

இந்நிகழ்ச்சிகளால் அம்மூர்ச்சையெனின்நன வெனவறிதல் கூறப்பட்டது எண்ணியெண்ணி யிரங்கலாவது, இவள்சாக்காடுநின் இவளாற்செய்யப்பெற

றதித்ப்புமுதலியவெல்லாம் இழக்கப்படுவோமென்றிரங்கல். ஆதலால்-[இது தன்மைநவந்தியணி.]

(க-து.) தோழிகளிற்கிலர் அழவேண்டியதென்ன. உயிரிருக்கின்றதுவாய் துடிக்கின்றது கண்களிமைக்கின்றன பாரென்பார்கள் எ-ம். 14

மைத்தடங்கணீர்மாற்றுமின்சோர்ந் துவீ
முத்தரீகமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்டலரோடுங்குலைந்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முடிமினென்பார்சிலர்.

(இ-அ.) சிலர்-தோழிகளிற்கிலானவர், மை-அஞ்சனத்தீற்றிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்ணீர்-கண்களினீரை-மாற்றுமின்-மாற்றுங்கள்-சோர்ந்து-சோர்வையடைந்து, வீழ்-வீழ்கின்ற, முத்தரீகம்-மேற்போர்வையை, உயர் உயர்ந்த, முலை-தனத்தின்மேல், சேர்த்துமின்-சேருங்கள், கொத்து-கொத்தாகிய, நாள்-அன்றலர்ந்த, மலரோடும்-பூக்களுடனே, குலைந்து-அவிழ்ந்து, சோர்சோர்கின்ற, மொய்த்த-நெருங்கிய, கூந்தல்-குழலை முடிமினென்பார்-முடியுங்களென்றுசொல்லுவார் எ-று.

இனி ஏற்பாடு அனத்தாகலின் இவளுடைய தந்தைமுதலியோர் வருதற்கு முன்னமே முன்போல ஆடையணிமுதலியவற்றைத் திருத்த முயல்கின்றாற்போது தோன்ற, இங்ஙனங்கூறினாரென்க. [இதுவும் அவ்வணி.]

(க-து.) தோழிகளிற்கிலர்கண்ணீரைத்துடையுங்கள். மேற்போர்வையால் முலையைமூடுங்கள். அவிழ்த்தகூந்தலை முடியுங்கள் எ-ம். 15

கடரும்வெண்மதிதூற்றுந்தழல்சுட
விடரின்மூழ்கியிறந்துபடுமுன
மடவரற்கிடர்மாற்றுவன்யானெனக்
கடன்முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினுன்.

(இ-அ.) கடரும்-பிரகாசியாநின்ற, வெள்-வெள்ளிய, மதி-சந்திரனானவன், தூற்றும்-தூற்றுகின்ற, தழல்-தீயானது, சுட-சுடுதல்செய்ய, இடரில்-தூன்பத்தில், மூழ்கி-முழுகி, இறந்துபடுமுனம் - உயிரீங்குமுன்னே, மடவாற்கு-தமயந்திக்கு, இடர்-தூன்பத்தை, யான்-நானே, மாற்றுவன்-நீக்குவான், என-என்பவன்போல், கடன்முகட்டில்-கடலினதுச்சியில், கதிரவன்-சூரியன், தோன்றினுன் எ-று.

சந்திரனாலும்-மன்மதனாலும்-இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் றுயரம்பதல்வா ஒருபுடைநீர்குமென்பார், இடர்மாற்றுவன்யானெனக்கடன் முகட்டிற்கதிரவன்றோன்றினுன் என்றார். [இரவியுதயத்தில் தமயந்திவருத்த நீக்குவிப்போன் தன்மையைக் குறித்தல்லால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சந்திரனாகிய நெருப்புச்சுட தமயந்தி துன்பத்திலழுந்தி யிறக்கு முன் சூரியனுதயமாயினுள் எ-ம்.

மன்மதோபாஸம்பனப் படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

இந்திரப்படலம்

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலிருத்தம்.

இடுக்கணெய்தளிகந்துகளித்துளார்

நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்

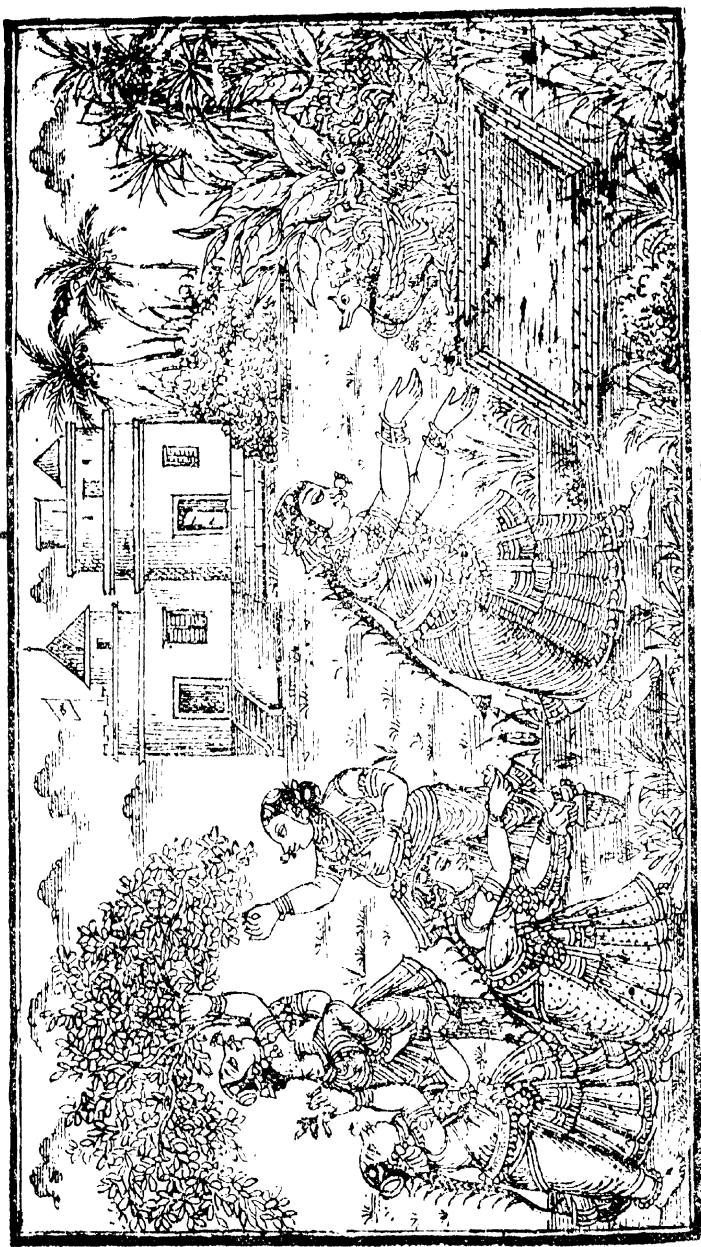
விடுத்ததண்டதிர்ந்திங்கள்விளங்கொளி

கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைதோன்றினான்.

[இதுமுதல்ஆறுபாட்டுகளால் சூரியனுதயமாதலும் தமயந்தியின் ஆற்றுமைக்குறினைப் பாங்கியராலுணர்ந்த காஞ்சனமால வீமராஜனுக்கறிவிக்க, அவன் தேசத்தரசர்களுக்குத் திருமண ஒலேசெலுத்த, அதனை நாரதமுனிவனறிந்து இந்திரனுலகஞ் சென்றமைச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இடுக்கண் - துன்பத்தை, எய்த - அந்நாட்டிலுள்ளோரடைய, இகந்து - அதிக்கிரமித்து, களித்துளார் - செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர், நடுக்கம் - நடுக்கத்தை, எய்த - அடைய, நலிதரு-வருத்துகின்ற, வேந்தரின்-அரசரைப்போல, விடுத்த (தமயந்தி வருந்தும்படி) விடுக்கப் பற்ற, தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கதிர் - கிரணங்கள்நிறைந்த, திங்கள் - சந்திரனுடைய, விளங்கு - விளங்குகின்ற, ஒளி - காந்தியை, கெடுத்து - அழித்து, வெய்யவன்-சூரியனானவன், கீழ்த்திசை-கீழ்த்திசையில், தோன்றினான்-உதித்தான் எ-று.

ஏழையரை வருத்தியவருக்குக் கேதோமே வருமாதலின், தமயந்தியை வருத்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தானென்க. கேதோமேவருதல் - “பிறர்க்கின்னாழம்பகற்செய்யிற்தமக்கின்னா, பிற்பகற்றாமேவரும்” என்பதனாலறிக. [வேந்தரைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத்தோன்றினான் என்றமையால், உவமையணியாம்.]

செய்து கொடுத்திருக்கிறார். (அ) அந்த நேரத்தில்...

(க-து.) குறுநிலமன்னர் துன்பமடையப் பெருநிலமன்னர் புறப்பட்டார் போலச் சந்திரபிரகாசத்தைக்கெடுத்துச் சூரியனுதயமாயினான், எ-ம். 1

வைவமேழுடைமன்னனிற்றுத்தலும்

வெய்யபாசறைவிட்டகல்வெளிரி

னையசெங்கதி ராதவன்றோன்றுமுன்

செய்யவான்விட்டகன்றதுதிங்ஙனே.

(இ-ஊ.) வைவமேழுடை - எழுதீபங்களை யுடைய, மனன் - அரசனாவன், இறுத்தலும் - வந்து தங்கினமாத்திரத்தில் வெய்ய - வெவ்விய, பாசறைவிட்டு - படைவீட்டைவிட்டு, அகல் - நீங்குகின்ற, வெளிரின் - குறுநில வேந்தரைப்போல், ஐய - அழகிய, செங்கதிர் - சிவந்தகிரணங்களுள்ள, ஆதவன் - சூரியனாவன், தோன்றுமுன் - உதிக்குமுன்னே, செய்ய - சிவந்த, வான்விட்டு - ஆகாயத்தைவிட்டு, திங்கள் - சந்திரனானது, அகன்றது - நீங்கியது, எ-று.

[இதுவும் அவ்வண்ணம்.]

(க-து.) சூரியனுதயமாகுமுன்னே சந்திரனீங்கினான், எ-ம். 2

அன்னகாலையிலாய்வளோத்தோழியர்

நென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மநி

ரின்னுமெய்திலிந்துபடுமென

வுன்னியன்னையொடுற்றவைகடறினார்.

(இ-ஊ.) அன்னகாலையில் - அப்பாழுதில், ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட, வளோ - வளையலையணிந்த, தோழியர் - தோழிகள், நென்னல் - நேற்றைப்பொழுதில், வாட்டு - வாட்டிய, நிலவு-பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர்-கிரணங்கடையுடைய, மதி-சந்திரனாவன், இன்னும்-இன்னமும், எய்தில்-வந்தால், இறந்துபடுமென-தமயந்திமரணத்தை யடைவாளென்று, உன்னி-நினைத்து, அன்னையோடு-நாயுடனே, உற்றவை-அடைந்த காரியங்களை, கடறினார்-சொல்லினார்கள், எ-று.

இங்கேதோழியர்-என்றது, உயிர்த்தோழியரை. அன்னை என்றது, செவ்வியையெனக் கொள்க. இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுங் குளகம்.

(க-து.) தோழிமார்கள் தமயந்தியின் செவிலித்தாயிடத்து நடந்த காரியங்களைச் சொன்னார்கள், எ-ம். 3

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்ந்தோதைவெண்

முத்தமூரன்முதுக்கிதைந்தாளென

வுய்த்துரைத்தனளோடைப்புசர்முத

முத்தமால்சரிமன்ன வர்மன்னநீசு.

(இ-ஊ.) அத்திறந்தெரிந்து-அச்செவிலிசொல்லிய திறத்தைத் தெரிந்து கொண்டு, ஆய்-ஆராய் தெடுக்கப்பட்ட, மலர் - மலர்க்ளையணிந்த, கோதை-கூந்தலையுடைய நற்றயானவன், வெள்-வெள்ளிய, முத்தம்-முத்துக்களையொத்த, மூரல்-பற்கள்பொருந்திய (தமயந்தியானவன்) முதுக்குறைத்தாளென - பேரறிவடைந்தாளென்று, ஓடை-பட்டமணிந்த, புகர்முகம்-புள்ளிபெற்ற முகமுள்ள, மத்தம்-மதங்கொண்ட, மால்-பெரிய, கரி-யானையையொத்த, மன்னவர்மன்னற்கு-விமாரஜனுக்கு, உய்த்து-அவ்விடத்திற் கருத்தைச்செலுத்தி, உரைத்தனள்-சொல்லினாள், எ-று.

“தலைவிபாங்கிக்குறத்தொடுந்ரும்-பாங்கிசெவிலிக்குறத்தொடுந்ருய்க் கறத்தொடுந்ருந்ருய்க்கறத்தொடு - நிற்குமென்ப நெய்யுணர்ந்தோரே” இவ்விதியால் முறைபேயறிந்தனவென்க.

(க-து.) காஞ்சனமாலையையறிந்து தமயந்தி பெற்றிவடைந்தாளென்று தன்கணவனாகிய வீமராஜனுக்குச் சொன்னாள். (4)

தடங்கொள்வெம்முலைசாரியாரற்றமு

நடங்குசுற்றிதையாக்முடேகாக்கிய

மடங்கலைறனையான்மணநாட்டிய

முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வீரத்தே

(இ-ஊ.) தடங்கொள்-பருமையைக்கொண்ட, வெம்-விரும்பத்தைத்தருகின்ற, முலை-தனத்தைப்பெற்ற துணவியானவள், சாரியா-சொல்லிய, மாற்றமும்-சொல்லையும், நடங்கு-வளையாடின்ற, சுற்றிடை-சிறியவிடையையுடைய தமயந்தியினது, ஆக்கமும்-பருவத்தையும், னோக்கிய-உண்ட, மடங்கலைறனையான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராஜனாவன், மணம்-விவாகராதை, நாட்டிய-குறிக்கப்பெற்ற, முடங்கல்-முலையை, மொய்-செருவகிய, கழல்-வீரக்கழலணிந்த, வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு, போக்கினன்-செலுத்தினாள், எ-று.

மலையின் சொற்குறியாலும், தமயந்தியின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப் புரத்தினித்தந்த ஆவாரத்தினாலும், இக்கோர்க்குக் கணவனென வீமராஜன்; வடிவம்-அழகும்-நற்குணமும்-நிச்சயமையும்-நிறைந்த தன்மகளின் கருத்துக் கிளைந்த அரசன் இன்னொன்றென்பது தெரியக்கூடாமையால், சுயம்வரம் நாட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும் விடுத்தானென்க.

(க-து.) வீமராஜன் தன்மனைவிசொன்ன சொல்லையும் தமயந்தி பருவத்தையும் பார்த்துத், திருமணமுலையுதேசம் தார்களுக் கனுப்பினாள். 5

வேலைகுழ்புமின்னிக்குவேந்தர்கோ

வேலைபொக்கியதோர்த்துயர்கற்பக

மாலேதாழ்முடிவாசவந்தோதுவான்

ஞாலமேற்றிசைநாதன் போயினான்,

(௭-அ.) வேந்தர்கோன்-வீமராஜனானவன், வேலைகுழ்-கடல்குழந்த, புவி மன்னர்க்கு-பூமண்டலத்தையாளுகின்ற வரசர்க்கு, ஒலை-பூலையை, போக்கிய து-செலுத்தியதை, ஓர்ந்து-அறிந்து, உயர்-உயர்ச்சி, கற்பகமலை-கற்பகத்தினுடைய மலர்மலை, தாழ்-தாழ்கின்ற, முடி-மகுடமணிந்த, வாசவர்க்கு-இந்திரனுக்கு, ஸ்துவான்-சொல்லும்பொருட்டு, ஞாலம்-உலகத்தார், எத்து-துதிக்கின்ற, இசை-புகழ்பெற்ற, நாரதன்-நாரதமுனிவன். போயினான்-போயினான், எ-து.

நிலோக சஞ்சாரியாகிய சாரதமுனிவன் இச்சயம்வர அகிசயத்தைஇந்நிரனுக்குச் சொல்லி ஆவனையும் இவர்கு வருவித்தல் சிறப்பென்று நினைத்துப் பொன்னுலகத்திற்குச் சென்றனென்க.

(௭-ஆ.) நாரதமுனிவனானவன் வீமராஜன் அரசருக்கோலவிட்டதை யறிந்து தேவேந்திரனுக்குச் சொல்லும்பொருட்டிப் போனான்-எ-ம். 6

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வானவரொன் ஈட ரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வனை கழற்கால்வணங் கிப்போற்றத், தேவிரிநுங் கற்பகநான் முகையுடைந்துபசியநறுந்தேற நூற்ற, மேனமைசாமனாரிசுட்டவு நற்பசி வெள்ளடையுதவளிளரி ந்திஞ்சொற், பானலங்கட்டி லோத் தமைமென்சனி முறையிற்பதம் பெயர்க்கும்பாணிதூங்க.

[இதுமுல் ழுத்துபாட்டுகள் வருவதோடர். இவ்வைத்து பாட்டுகளால் இந்திரலோகத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(௭-அ.) வானவர்கே வாசனாடைய, ன்-அசிரிய, கடர்-காத்தியை, எறிக் கும் வீசுகின்ற முடி-மகுடம், தோ, தாழ்த்து-தாழ்ச்செய்து, வனைகழற்கால்-வீ க்கழலையன்கு பாடியமை, வணங்கி-சாழ்த்து, எச்சு-புகழவும், தேன்-வண்டி களானவை, இமிரும்-வல்கின்ற, கற்பகம்-கற்பகத்தினுடைய, நாள்-அன்ற லர்க்கு, முகை-கரும்புகள், டைந்து-டைபட்டு, பசிய-பசுமைபொருத்திய, ஈழம்-நறிய, தேறல்-கேளை. ஈர் சொரியவும், மேனமை-மேனகையானவ ள், சாமனா-சுவரிகளை. இட்ட-அசைக்கவும், உருப்பசி-ருப்பசியானவன், வெள்ளடை-தாம்பூலத்தை, உவ-கொடுக்கவும், விளரி-விளரிபென்னுமிசை யையொத்த, தீ-மதும் பொருத்திய, சொல்-சொல்லையும், லோற்பானல்- பல்மேபோன்ற, அம்-அழகிய, கண்-கண்ணோயுமுள்ள, திலோத்தமை-திலோத் தமையானவன், மெல்-மெல்லிய, சதிமுறையில்-தாளவொத்தின் முறைப்படி, பதம்பெயர்க்கும்-பதம்பெயர்த்தற்குரிய, பாணிதூங்க-அஸ்தாபிசயஞ் செய்ய வம், எ-து.

[“இயைச்சைசொல்லு ரு பீற்றிலொத்தாதலே” இவ்விதியால், போற் ற-உன்ற-முதலியனவாக ஈற்றிலடுக்குவருகலால், இயைபிசையனியாம்.]

(க-து.) தேவர்கள்வணங்கவும், கற்பகத்தருக்கள் தேன்சொரியவும், மேனகை சாமரைபோடவும், உருப்பசிதாம்பூலங் கொடுக்கவும், திலோத்தமையபிரயஞ்செய்யவும், 7

தண்டரளமணிமுறுவல் யிராணிவரிபரந்ததடங்கட்காமர், வண்டபகட்டெழின்மார்பின்மந்தாரநறுத் தெரியன்மலரின்வீழ்ப், புண்டரிகச்செழுங்காடுபூத்ததெனவிழ்மலர்கள்பொலிந்துதோன்றத், தெண்டிரைவாயமிழ்தமெனத்தெள்விளித்தேதனர மகலிர்செவியினூற்ற.

(இ-ள்.) தண்-குளிர்ந்த, தரளம்-முத்துக்கள்போன்ற, மண்-அழகிய முறுவல்-பற்களையுடைய, ஆயிரான்-இந்திராணியின், வரி-இரேகைகளானவை, பரந்த-பரவப்பெற்ற. தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களென்னும், காமர்-அழகிய, வண்டு-வண்டுகளானவை. பகட்டு-பெருகப்பெருந்திய, எழில்-அழகிய, மார்பின்-மார்பிலணந்த, மந்தாரம்-மந்தாத்தின், நறும்-நல்ல, தெரியல்-மாலைநிலுடைய, மலரில்-பூவில், வீழ்-மொய்க்கவும், புண்டரீசம்-தாமரைப்பூன், செழுங்காடு-செழுமையுள்ளவனம், பூத்ததென-பூக்கதென்னும்படி, விழ்மலர்கள்-நேத்திரமலங்கள், பொலிந்து-பாகாசித்து தோன்ற-விளங்கவும், தென்-தெள்ளிய, திரைவாய்-கடலிடது துண்டாகிய, அமிழ்தமென-அமிர்மென்றுசொல்ல, தெள்விளித்தேன்-தெள்விளியென்னு மிசைக்கேன, அரமகளிர்-அரம்பையரானவர்கள், செவியின்-காதலிடத்திலே, உற்ற-சொரியவும், எ-று. [இதாவும் அவ்வண்.]

(க-து.) இந்திராணிகண்கள் மந்தாரைமலைமலரில் வீழவும், ஆயிரங்கண்கள் விளங்கவும், அரம்பையர்கள் பாடவும், எ-ம்.

மருவுயிர்க்குநறுத்துணர்மென்மலர்பொதுளுர்பொலன்றருவுமணியுமானு, மிருதிதியும்விழிக்கடையினருணைக்கி முறைமுறைநின்றேவல்கேட்பக், கருதினாதன்கவாவனப் பிறந்தநருவமடமகனிரகனிர்தபாடற், சுருதிமுறைபிழாமன்மாடநயாழ்நரம்புநருந்துழனியாரப்ப.

(இ-ள்) மரு-வாசனையை, உயிர்க்கும்-வீசுகின்ற, நறும்-நறிய, துணர்-கொத்தாகிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்-மலர்களானவை, பொதுளும்-பெருவகிய, பொலன்-பொன்மயமாகிய, நருவும்-ஐந்தருவும், மணியும்-சிந்தாமணியும் ஆனும்-காமரேணுவும், இருதிதியும்-சங்கதிபதுமதிதெயென்னுத்திகளிரண்டும், விழிக்கடையின்-கடைக்கண்களினுடைய, அருள்-அருளை, கோக்கி-பார்த்து, முறைமுறைநின்று-வரிசை வரிசையாகநின்று, எவல்-எவலை, கேட்ப-கேட்கவும், கருதினர்-நினைத்துவர்களுடைய, கண்-கண்களை, கவர்-பற்றிகொள்ளுகின்ற, வனப்பின்-அழகினைப்பொருந்திய, கந்தருவர்-கந்தருவருடைய, மடம்-இளமைபொருந்திய, மகளிர்-மாடர்கள், கனிந்த-முதிர்ந்த, பாடல்-பாடல்களாலே, சுருதி-ஒலியினது, முறை-வரிசைகள், பிழாமல்-வேறுபடாமல், மாடந

ம் முறுக்காணியோடுவகூடிய, யாழ்-வீணையின், நரம்பு-சம்பினை, உளரும்-
தடவுகின்ற, துழனி-ஒலியானது, ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும், எ-று.

[இதுவும் அவ்வண்ணம்.]

(க-து.) ஐந்தருவும்-சிந்தாமணியும்-காமதேனுவும்-சங்கநிதியும் பதுமநிதி
யும்-வவலகேட்கவும், கத்தருவமாதர்கள் வீணைவாசிக்கவும்-எ-ம். 9

மருங்கினொருபுடைவிசித்த குற்றுடைவாள் வாட்டுடைபின்வயங்
கலோர்ப்பால். பொருங் குலிசப்படைமமஞ்சுளி முகிலினிடைவிளங்கு
பின்னிற்பொலிவுகட்டா, கரும்பிரஞ்சிஸ்ஸைதிப்புலோமிசைசெ
ம்பஞ்சடிமென்சுவடுதோய்த்து, விரிந்ததடர்ப்பயம்பவளக்கொடிபடர்
தத குலிரையின்விளங்கித்தோன்றா.

(இ-அ.) மருங்கின் புடைபில், ஒருபுடை ஒருபக்கத்தில், விசித்த கட்டிய,
குற்றுடைவாள்-குறியாகியவையானது, வாட்டுடையின் அரைக்கவசத்தின் மீது,
வயங்க-பிரகாசிக்கவும், தாபால்-ஒருபக்கத்தில், பொரு-பொர்செய்கின்ற, குலி
சப்படை-வசசியாயுடமானது, கமம்-கரைவுபொருந்திய, சூல்-கருப்பத்தையு
டைய, முகிலினிடை-மேகத்தினிடத்திலே. விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, மின்னி
ல் மின்னலைப்போல் பொலிவு-காந்தியை, காட்ட-காண்பிக்கவும், கரும்பு-வ
ணிகளானவை, இயிர்-ஒலிக்கின்ற, அம்-அழகில், சில்-பொன்வட்டத்தகட்டி
கையணந்த, துதி-சூத்கலையுடைய, புலோமிசை-இந்திராணியினது, செம்பஞ்சு-
செம்பஞ்சுக்குழம்பணந்த, அடி-பாதங்களின், மெல்-மெல்லிய, சுவடு-தழுப்பு,
தோய்த்து - பொருந்தி, விரிந்த-விரியப்பெற்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய,
பயம்-தோள்களானவை, பவளக்கொடி-பவளக்கொடிகள், படர்த்த-படர்ப்பெ
றா, குவவையின்-குலகிரிகளோப்போல, விளங்கித் தோன்-பிரகாசித்துத்ற
தோன்றவும், எ-று.

[இதுவும் அவ்வண்ணம்.]

(க-து.) ஒருபக்கத்திலுடைவாள் பிரகாசிக்கவும், மற்றொருபக்கத்தில் வச
சியுடைய பிரகாசிக்கவும், இத்திராண்காற்கவடுபட்டபயங்கன் பிரகாசிக்கவும்,
எ-ம். 10

விஞ்சையர்கிநரரவுணருகர்புவிமுமுதானும்வேந்தர்பாரு
மஞ்சலிசெய்திருமருங்கும்புடைசூழமுனிவர்குழாமாசிகூற [ந்தைக்
வெஞ்சலிஸ்பவளஞ்சிறப்பவகிணையிஸ்வீற்றிருக்கு மிதமயோவே
கஞ்சமலரயனளித்தமறைபயினுரதனிநுகண்களிப்பக்கண்டார்.

(இ-அ.) விஞ்சையர்-விச்சாதாரர்களும், கிநரர்-கிநரர்களும், அவுணர்-
அசுரரும், உரகர்-நாகரும், புவிமுமுதானும்-பூலோகமுமுந்தையுமாட்சிசெய்கி
ன்ற, வேந்தர்பாரும்-அரசர்களையாவரும், அஞ்சலிசெய்து-வணக்கஞ்செய்து,
உருரும்கும்-இடையெச்சத்திலும், புடைசூழ-ஒருவகிச சூழவும், முனிவர்

குழாம்-முனிவர்கூட்டங்கள், ஆசிகூற-ஆசீர்வதிக்கவும், எஞ்சலில்-குறைவில்
லாத, பல்-பலவாகிய, வளஞ்சிறப்ப-வளமாகளானவைமிக, அரியணையில்-சிகை
வாதனத்தில், வீற்றிருக்கும்-வீற்றிருக்கின்ற, இமையார்-வேந்தை-இந்திரனை,
கஞ்சமலர்-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, அயன்-பிரமஞானவன், அளித்த-பெற்ற,
மறை-வேதத்தை, பயில்-பயிற்சிசெய்கின்ற, நாரதன்-நாரதமுனிவன், இரு
கண்-தன்னிரு கண்களும், களிப்ப-களிப்பையடைய, கண்டான்-பார்த்தான்,
எ-று.

“வானவா” என்னும்பாட்டுமூலம், “இது பாட்டினும் வந்த” எ-று” என்
பதமுதயிய வினையெச்சமாய்; இப்பாட்டில்-வீற்றிருக்கும் என்னும் பெயரு
ச்சவினையும், அது இமையோர் மலர்க்கண்களும் பெயரையும்கொண்டு உந்த
ன. [இதுவுமீ அங் வண்.]

(க-து.) விஞ்சையர் எனும்-கின்னரர் எனும்-அடர்த்தனும்-நாகர்களும்-புவி
யரசர்களும் புடைசூழவும், முனிவர்க ளாசீர்வதிக்கவும், சிம்மாதனத்திலிருக்கு
மிந்திரனை நாரதன் கண்டான்-எ-ம். 11

பொன்னகரத்தனிபுரம் குட்புரத்தானாநமுனி வன்பு துதலோடு
முன்னரியற்றியதவத்தினையுதபயனிப்பிறப்பின்முடிந்ததாமென்
றன்னமுனிவரனுவப்பவருக்கிப்பாத்தியமுதலாவனத் துநல்கி [ன்
யின்னமுதமுருவனபோலி நிதுவரைக் குமுகமனெடுமிருக்கையிந்தா

(இ-அ.) பொன்னகரம்-அமராவதியை, தனி-ஒப்பற, புரக்கும்-அளிக்கப்
பெற்ற, புரந்தன்-இந்திரஞானவன், நாரதமுனிவன்-நாரதமுனிவன், புது
லோடும்-அடைந்தமாத்நிரத்தில், முன்னர்-முடிந்தபல். இயற்றிய-பான்செ
ய்த, அவத்தின்-தவத்திலுமே எய்து-அடையவேண்டிய, பயன்-பிரபேசனம்.
இப்பிறப்பின்-இந்தப்பிறப்பல், முடிந்ததாமென்று-முற்றுப் பெற்றதாமென்
று, அன்னமுனிவன்-அந்தநாரதமுனிவன், உப்ப-மகிழ்ச்சியடைய-அருக்கிய
பாத்தியமுதலா-அருக்கியபாத்தியமுதலாக, அனைததம்-பரவையும், நல்கி-
கொடுத்தது, இன்னமுதம்-இனியவயிற்றமானவை, உருவனபோல்-சொரிவன
போல், இனிது-இனிதாக, உரைக்கும்-சொல்லுகின்ற, முகமனெடும்-உபசா
ரத்துடன், இருக்கை-ஆசனத்தை, மந்தான்-கொடுத்தான், எ-று.

(க-து.) தேவேந்திரன் நாரதன் வந்தமாத்நிரத்தில் ஆசனங்கொடுத்
தான்-எ-ம். 12

உருகியுளங்கனிசிறப்பவாயிரங்கண்மனரா லுமொரு வஞ்சுநாக்கி
மருமறைபியாயிவணீங்கிநெடுங்காலமெவ்வுலகிலடைந்தாயென்னப்
பொருவரியதவமுனிவன்வானவர்கோன்முதநோக்கிப்புணரிசூழ்ந்த
விருநிலத்திற்கடவுணதிப்புனலாடியித்தினைநாளிறந்ததென்றான்.

(இ-அ.) உருகியுளம்-மனமுருகி, கனிசிறப்ப-களிப்புமிச, ஆயிரங்கண்மல
ராலும்-ஆயிரங்கண்களாகிய தாமரைமலராலும், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, நோக்கி-

பார்த்து, அருமறையோய் - நாரதமுனியே, இவணீங்கி - இவ்விடம்விட்டு, செந்நகலம்-செந்நாளாக, ஏவ்வுலகில்-எந்தவுலகத்தில், அடைந்தாயென்ன-பேயினுமென்றுகேட்க, பொருவாரிய-ஒப்பில்லாத, தவமுனிவன்-தவத்தையுடைய நாரதமுனிவன், வசனவர்கோன்-இந்திரனது, முகநாக்கி முகத்தைப் பார்த்து, புணரிசூழ்ந்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இருநிலத்தில்-பெரியபூமியினிடத்தில், கடவுள்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, நசிப்புனலாடி-நதிதீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து, இத்திணைநான்-இவ்வளவுநான், இறந்ததென்றான் கழிந்ததென்றான் என்று.

(க.து.) தேவேந்திரன் நாரதனைப்பார்த்து இவ்வளவுநானென்கே போனீர் என்றுகேட்க, நாரதன் பூலோகத்திற் நீர்த்தமாடப் போனென்றான். 13

என்றுமுனிவ ரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலத்தின்கல் வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல்கடர்க்கதிர் போழ்ந்தர மகளிர் துணைமென்மொங்மை, மன்றல்விழைந்திங் கெமக்கோர்நல்வி ருந்தாய்வரலொழிந்தவாறேதென்றான், குன்றினிருஞ்சி தையரித் தசு டர்வைரப்படைசுமந்த குவவுத் தோளான்

(இ-அ.) என்று-இப்படியென்று, முனிவன்-நாரதமுனிவன், உரைப்ப-சொல்ல, துன்றின்-பர்வதங்களுடைய, இரும்-பெரிய, சிறை-இதரகளை, அரித்த-அறுத்த, சுடர்-பிரகாசம்பொருந்திய, வைரப்படை-வசுசிராயுத்தை, சுமந்த-நாகங்கிய, குவவு-கிரட்சிபொருந்திய, தோளான் - புயங்களை யுடையவளு கிய விர்திரன், கடல்புடைசூழ்-கடலாற்புடைசூழப்பட்ட, நிலவலயத்து-பூம ண்டலத்தில், இசல்-போர்செய்கின்ற, வேல்-வேற்படையெந்திய, மணன் அசரானவர், ஒன்று-செருங்கிய, சமர்-போரை, துறந்தனர்கொல்-விடுத்தன போ, சுடர்க்கதிர் போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு, அரம களிர்-அரமங்கைமர்களின், துணை-இரண்டாகிய, மெல்-மெல்லிய, கொங்கை- தனத்தினுடைய, மன்றல்-மணத்தை, விழைந்து-விருமி, இங்கு-இவ்விடத் தில், எமக்கு-எமக்கு, ஒர்-ஒப்பற்ற, நல்விருந்தாய்-நல்லவிருந்தாகி, வரல்-வரு தலை, ஒழிந்தவாறு-நீங்கியவிதம், எதென்றான்-என்ன காரணமென்றான், என்று.

புண்ணியத்தினுற் கிடைத்த சம்பத்துக் குறைவுபடாது சம்பாத்திரமாயி ருந்து வளப்பவராதலால், விருந்தென்றொழியாது நல்விருந்தென்றார். பொய் சொல்வோனை யெவருஞ் சேராததுபோல், பூலோகத்தில் அரசர்கள் போர் செய்து மனிததேகம் விடுத்த திவ்வியதேகம்பெற்று விருந்தாய் வாராமல், தன்னுடைய சம்பத்தைத் தானேயனுபவித் தழிக்கும்படி நிறலால் வரலொ ழிந்தவா றேதென்றான். தானேயனுபவித்தல் இன்னதென்பதை- “இரத்தலி னின்னது மன்றிரப்பிய, தாமேதமியருணல்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) இப்படி நாரதன்சொல்லத் தேவேந்திரன் உலகத்தரசாயுத்தத் தை விட்டார்களா? வீரசொற்கத்துக்கு வாராதிருந்தவகையென்ன வென் றான் எ-ம்.

கண்ணல்கமுகெழில்காட்டுந், தண்பணைகுழவிதர்ப்பநகர்காவல்பு
ண்ட, மன்னருந்தவம்பேற்றுலுலகில்வனப்பனைத்துமொருவடிவமாகி
யன்னடைவாய்ந்துமதர்விழியெனவாண்முகத்தினிரண்டயில் வே
றுங்கிப், பொன்னவிப்பூண்முலை செய்நப்பெர்புப் பேந்தியிருநிலத்
திற்பொலிந்ததன்றே.

(இ-ள்.) கண்ணல்-கருப்புகளானவை, கமுகு-கமுனைப்போலும், எழில்
காட்டும்-அழகுடையதாய் (வளர்ந்து) காட்டுகின்ற, தண்-தண்ணிய, பணைகுழி-
வயல்களாற்றுகுழப்பட்ட, விதர்ப்பநகர்-விதாப்பதேசத்தை, காவல்புண்ட-காக்
குத்தொழிலையடைந்த, மன்னன்-வீமராஜனுடைய, அருந்தவம்பேறால்-அறிய
தவப்பேறினாலே, உலகில்-உலகத்திலிருக்கின்ற, வனப்பினத்தும் - அழகெல்
லாம், ஒருவடிவமாகி-ஒருருவாகி, அன்னடைய-அன்னத்திடையைய, வாய்ந்து
பொருந்திய, மதர்-மதர்த்த, விழியென-நன்களென்று சொல்லும்படி, வான்-ஒ
ளிபொருந்திய, முகத்தின்-முகத்தினிடத்திலே, பூண்டயில்வேல்-கூரியவிரா
ண்டு வேற்படைகளை, தாங்கி-தாங்கிக்காண்டு, பொன்-பொன்னிறைஞ்செய்
யப்பட்டு, அவர்-பிரகாசிக்கின்ற, பூண்-ஆபரணங்களையணிந்த, முலையென்னை-
தனங்களைன்று சொல்லும்படி, பொருப்பு-இரண்டிமலைகளை, ஏந்தி-தாங்கி,
இருநிலத்தில்-பெரியபூவுலகில், பொலிந்து-பிரகாசித்தது, ஏ-று

(க-து.) விதர்ப்பதேசத்தரசனாகிய வீமன் தவத்தால் உலகத்தழகெல்லா
மொருவடிவாகித் தமயந்தி உதித்தான் - எ-ம. 15

ஆங்கவண்மேல்விழைநிறையாநின்னுலகிற்பேசுமூலம்நனமிர்து
மன்னான், மங்குதழிவின்றிங்குதலைமொழிக்கணையாச்சிறிதேனுமதிக்
ககில்லார், பூங்கமலமுநையனைய பொறிசொங் களிரமுலையின்பூசல்
வேட்டு, வீங்குதடம்புயமெலியவிளைத்திடம்வாடாமர்துறத்தார்வேந்த
ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவண்மேல் - அத்தமயந்தியென்னுமா
தின்மேல், விழைவினாய்-விருப்பையுடையவாகி, நின்னுலகில்-உன்னுடைய
வுலகத்தில், பேசுமூம்-பேசுதலையும், இன்னமிர்தும் - இனியவமிர்த்துக்கைத்
தும், அன்னன்-அவனுடைய, மாங்குயிலின்-மாமரத்திலுள்ளகுயின் மொழியை
யொத்த, தீ-மதுரம்பொருந்திய, குலைமொழிக்கு-மழலைச்சொல்லுத்து, இணை
யா-ஒப்பாக, சிறிதேனும்-அற்பமாயினும், மதிக்ககில்லார்-மதியாதவர்களாய்,
பூ-அழகிய, கமலமுநையனைய-தாமசாயரும்பை யொத்த, பொறி-புள்ளிகள்
போன்ற, சுணங்கு-தேமல், ஆர்-நிறைந்த, இளமுலையின்-இளமைபொருந்திய
தனங்களின், பூசல்-போரை, வேட்டு-விரும்பி, வீங்கு-பருத்த, தடம்-விசாலம்
பொருந்திய, புயம்-தோள்கள், மெல்லிய-வாட, விளைத்திடம்-செய்கின்ற, வாள்
மர்-வாட்படையாற்செய்யும்போரை, வேந்தரெல்லாம்-அரசர்களும், துறத்
தார்-விட்டனர் - எ-று.

(சு-து.) அரசர்கள் தமயந்தியின் கனதனப்போராவிரும்பி வாட்போரை விட்டார்கள் என்றான் - எ-ம். 16

அத்ததையமடவர மேலாராண்டகையையுளத்தமைத்தாளவளையீன்ற, முத்தடுங்குடையந்தினிலவையரினி தளிக்குமுதல்வர்க்கெல்லா, முப்த்துரைச்சயம்மரமென்றேலேபொக்கினன்தனையுரைப்பாணெண்ணி, யித்தலைபெத்தினென்றானின் றுனின்னிசை நூன்முமுதுணர்ந்தயாழ்வல்லோனே.

(இ-ஊ.) அத்ததைய-அப்படிப்பட்டகுணமுள்ள, மடவரல்-தமயந்தியானவன், ஓர்-ஒரு, ஆண்டகையை-ஆண்மகனிற்கிறந்தவனை, உளத்து-மனத்தின்சுண், அமைத்தான்-வைத்தான். அவளையீன்ற-அவளைப்பெற்ற, முத்தம்-முத்திஹற்செய்த, கெடுங்குடை-கெடியகுடைபையுடைய, வேந்தன் - வீமராசனாவன், நிலவலயம்-பூமண்டலத்தை, இனிது-இனிதாக, அளிக்கும்-புரக்கின்ற, முதல்வர்க்கெல்லாம்-தலைமையுண்டவரசர்களைவர்க்கும், உய்த்து-கருந்தச்செலுத்தி, உணர்-அறிய, சுயம்வாமென்று-சுயம்வாராவிந்நாளென்று, ஒலேபோக்கினன்-எழுதப்பட்டஒலையைச்செலுத்தினான், அகனை-அச்செய்தியை, உரைப்பான்-உரைக்கும்படிக்கு, எண்ணி-நோந்து, இத்தலை-இவ்விடத்தில், எய்தினென்றான்-வந்தேனென்று சொன்னான், இன்னிசை நூல்-இனியவிசைநூல், முமுது-முழுவதையும், உணர்ந்த-அறிந்த-யாழ்வல்லோன்-யாழின்வல்லவாரதமுனிவன், எ-று.

“உயர்க்கிணையெறினையிருக்கிணைதனிலும்-வருபொருள்பலவும் பொருளெனவரைப” இவ்விதியால்-எனம்-அறினே. அவளும் பரமானுருபமாகையால், அதுனுளடக்கிய புருஷனை காணல் அவளைவெளிப்பிற்சொல்லாமையால், ஓராண்டகையென்றும்; யோகியரும் அணுமாக் திரமன்றி அகன்உள்ளீடறியாதவால், அவராலுமறியக்கூடாமையால் சந்தேகித்து, வீமராஜன் சுயம்வரகாட்டிய ஒலேபோக்கினென்றும்; சொல்லிஞர். யாவராலுமறியக்கூடாமை-“அத்தமலருமருங்காக்கை வெண்ணிதமுந், கத்துபுனன்மீன்பாமுங் கண்டாலும்-பித்தரே, காணர்கெரியற்கடவுளருங்காண்பரோ, மாணர்வியியார்மனம்.” என்பதனுலறிக.

(சு-து.) அத்தமயந்தி ஓர் அரசனை இச்சித்தான். அவளைப்பெற்றவீமன்உலகத்தரசர்க்கெல்லாம் சுயம்வரமென்றேலேவிட்டான். அதனைச்சொல்லும்பொருட்டிங்குவந்தேன் என்றான் - எ-ம். 17

விண்ணகத்தும்பெற்றகரியவிழுப் பொருணீபெறவேண்டில்விநிரீர்குழந்த, மண்ணகத்துவருதியெனமகபதிவாண்முகநோக்கிமகிழ்ந்து கூறிப், பண்ணமைத்ததிங்குதலைத்தமயந்திசுயம்வரத்திற்பாரில்வேந்தர், கண்ணியாமிவிளைப்பரதுகாண்குவலென்றாசிபலவனினறுபோனான்.

(இ-ள்.) விண்ணகத்தும்-தேவருலகத்தும், பெற்றற்கரிய-பெறுதற்கருமையாகிய, விழுப்பொருள்-சிறப்புப்பொருளை, நீபெறவேண்டில்-நீபெறவரும்பினையாயின், விரிநீர்க்குழந்த-கடலாற் குழப்பட்ட, மண்ணகத்து-பூவுலகத்தில், வருதியென-வருவாயென்று, முகபதி-இந்திரனுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, மகிழ்ந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து, கூறி-சொல்லி, பண்ணமைந்த-பண்பொருந்திய, தி-தித்திப்புள்ள, குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, சுயம்வரத்தில்-சுயம்வரநாளில், பாரில் பூயிலிருக்கின்ற, வேந்தர்-அரசரானவர்கள், நண்ணி-அடைந்து, அமர்-போர்த்தொழிலை, விளைப்பர்-செய்வார், அது-அப்போரை, காண்குவென்று-பார்பேனென்று, ஆசிபல-அனேகஆசீர்வாதங்களை, நவின்-சொல்லி, போனான்-நாரதமுனிவன் போயினன், எ-று.

(க-து.) விண்ணிற்-பெறுதற்கரியபொருளை மண்ணிற்-பெற விரும்புவையாகில் வா-வென்றுவாழ்த்தி, போரைக் காண்பேனென்று நாரதன்போனான்-எ-ம்.

18

அருந்தவனேகலு மிறைவனடன்மாரன்பகழிபொரவாற்றுகைக், கருந்தடங்கட்டமயந்தி-ததிர்-முலையும்-வார்கா-தங்கை-மென்றோ-ரு முருந்தினிளமுறுவலும்-வாண்முகமதியுமுருவெளியாய் முன்னர்த் தோன்ற வருந்தியயிராணிமுதலம்பையர்பா லுறுநலனுமறந்தானன்றே.

(இ-ள்.) அருந்தவன்-நாரதமுனிவன், எகலும்-போனவனவில், இறைவன்-இந்திரனுவன், அடல்-வலுமைபொருந்திய, மாரன்-மன்மதனது, பகழிபாணங்கள், பொர-போர்செய்ய, ஆற்றுகை-பொறுக்கமாட்டாதவனாய், கருகரிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்ணையுற்ற, தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய, கதிர்முலையும்-காந்திபொருந்திய தனங்களும், வார்காதம்-கெடிசெலிகளும், கழை-முகங்கில்போன்ற, மென்றோளும்-மெல்லிரதோளும், முருந்து-மயிலிறகின்முதன்முன்போன்ற, முறுவலும்-பற்களும், வாள்-ஒளிபொருந்திய முகமதியும்-முகமாகிசந்திரனும், உருவெளியாய்-உருவெளித்தோற்றமாய், முன்னர்-எதிரே, தோன்ற-தெரிய, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு, அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய, அரம்பையர்பால்-அரமகளிரிடத்தில், உறு-மிடந்த, நலனும்-நலத்தையும், மறந்தான்-மறந்துவிட்டான், எ-று.

(க-து.) தேவேந்திரன் மன்மதபாணத்துக்குச் சகியாதவனாய்த் தமயந்தியுருவெளியாகத்தோற்றவருத்தப்பட்டிந்திராணிமுதலியோ ரின்பங்களைமறந்தான் - எ-ம்.

19

மண்ணுலகின்மட வரலேவிழைந்தன னம்மிறைவனென வருந்திமாழார், தெண்ணிரமதெழினலனுமிள னையுநன் றாயவென விசுழந்துகூறி

வெண்ணிலவுபொழிதரா முறுவலயிராணிமுதல் விண்ணில்வாழு,
மொண்ணுதன் மங் கையர்மடநாண் மீதாரவோவியம்பொன் றுணர்
வுதீர்த்தான்.

(இ-அ.) மண்ணுலகின்-பூவுலகத்திலிருக்கின்ற, மடவாலே-ஒருபெண்ணு
கியதமயந்தியை, விழைந்தனன்-விரும்பினான், நட்பினைவென-நம்முடைய
வரசனென்று, வருந்தி-வருத்தப்பட்டு,மாழாந்து-மயக்கமடைந்து, எண்ணின்-
எண்ணுமிடத்தில், நமது-நம்முடைய, எழிலனும்-அழகினுடையநன்மையும்,
இளமையும்-இளமைப்பருவமும், நன்றையவென-நல்லதாயவென்று, இகழ்த்து
கூறி-பழித்துச்சொல்லி, வெள்-வெள்ளிய, நிலவு-பிரகாசத்தை,பொழி-பொழி
கின்ற, தரளம்-முத்தினையொத்த, முறுவல்-பற்கள்பொருந்திய, அயிராணிமு
தல்-இந்திராணிமுதலாகிய, விண்ணின்வாழும்-தித்யவிலோகத்தில்வாழ்கின்ற,
ஒன்-ஒள்ளிய, நுதல்-நெற்றியையுடைய, மங்கைபர்-மாதர்கள், மடம்-அறியா
மையும், நாண்-நானும், மீதார-அதிகரிக்க, ஒவியம்போன்று-சித்திரத்தையொ
த்து, உணர்வுதீர்த்தார்-அறிவுபெற்றார்கள், என்று

அயிராணிமுதல் விண்மாதரென்றமையால், அச்சபையிலிருந்த-மேன
கை - உருப்பசி - தீலோத்தமை - அரம்பை - முதலியதெய்வமங்கையராம்
இவர்கள் அழகுமுதலியவற்றில் மீக்கவரென்றமதித்திருந்த தம்மைத்தாமே
வெறுத்துக்கொண்டு, மானமுடையவராகையால்புறத்திற்சொல்லாமல் சித்தி
ம்போல் அசைவற்றிருந்தனரென்க. [ஒவியம்போலென்றமையால், உவமை
யணியாம்.]

(க-கூ.) இந்திராணிமுதலான மங்கையர்கள் நமதரசன் தமயந்தியை இச்
சித்தா நென்று சித்திரத்தையொத் தறிவிழ்த்தார்கள் எ-ம். (20)

மதர்நெடுங்கணரமகனிரிவ் வாறுதுயருழப்பமனத்தினோராத், த
தைமலர்க்கற்பகநுறுந்தாரம்ணிமார்பன் றுயர்கூர்ந்து தருமன்வெய்ய,
கதமெரிப்புத்தேள்வருணனுடனேகம் கொடிஞ்சியந் தேர்மடிதிறு
ண்டி, யதருநெடுந்திரைபாழிசூழ்புவிநிலைலையில்வந்தடைந்தான்
மன்னோ.

(இ-அ.) மதர்-மதர்த்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய, அரமகனிர்-
அரம்பைரானவர்கள், இவ்வாறு-இந்தப்பிரகாரம், துயருழப்ப-துன்பப்பட்ட,
மனத்தின்-மனத்தினிடத்திலே, ஓரா-எண்ணாமல், ததை-நெருங்கிய, மலர்-
மலரையுடைய, கற்பகநுறுந்தார-நறியகற்பகமாலையணிந்த, மணிமார்பன்-அழ
கியமார்பையுற்றவந்திரன், துயர்கூர்ந்து-துயரமிஞ்சுந்து, தருமன்-யமனும், வெ
ய்ய-வெவ்விய, கதழ்-வேகம்பொருந்திய, எரிப்புத்தேள்-அக்கினிதேவனும், வ
ருண்-வருணனும், உடனேக-உடனாகவர, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையு
டைய, அம்-அழகிய, தேர்-இரதத்தை, கடிதில்-சீக்கிரத்திலே, தாண்டி-செலு
த்தி, அதிரும்-அதிர்கின்ற, நெடுத்திரை நெடியஅலைகளையுடைய, ஆழிசூழ்-கூட

லாலாற்குழப்பட்ட, புவியின்-பூவுலகில், ஒல்லையில்-வினாவில், வந்தடைந்
தான்-வந்துசேர்ந்தான் எ-ம்.

(க - து.) இத்தான் அரம்மையர் முதலானவர்கள் துன்பப்படுதலை எண்
னாமல் துன்பப்பட்டி. யமன்-அக்கினி-வருணன்-இவர்களுடன் தேரிலேறிப்
பூமியில் வந்தான் எ-ம். (21)

இந்திரப்படலம் முற்றிற்று.

நளனா தூப்படலம்

இப்படலத்தால் இந்திரன்முதலிய நால்வர் பொருட்டுத் தமயந்தியி
னிடத்து நளனா து சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.

க லி லி ரு த் த ம்

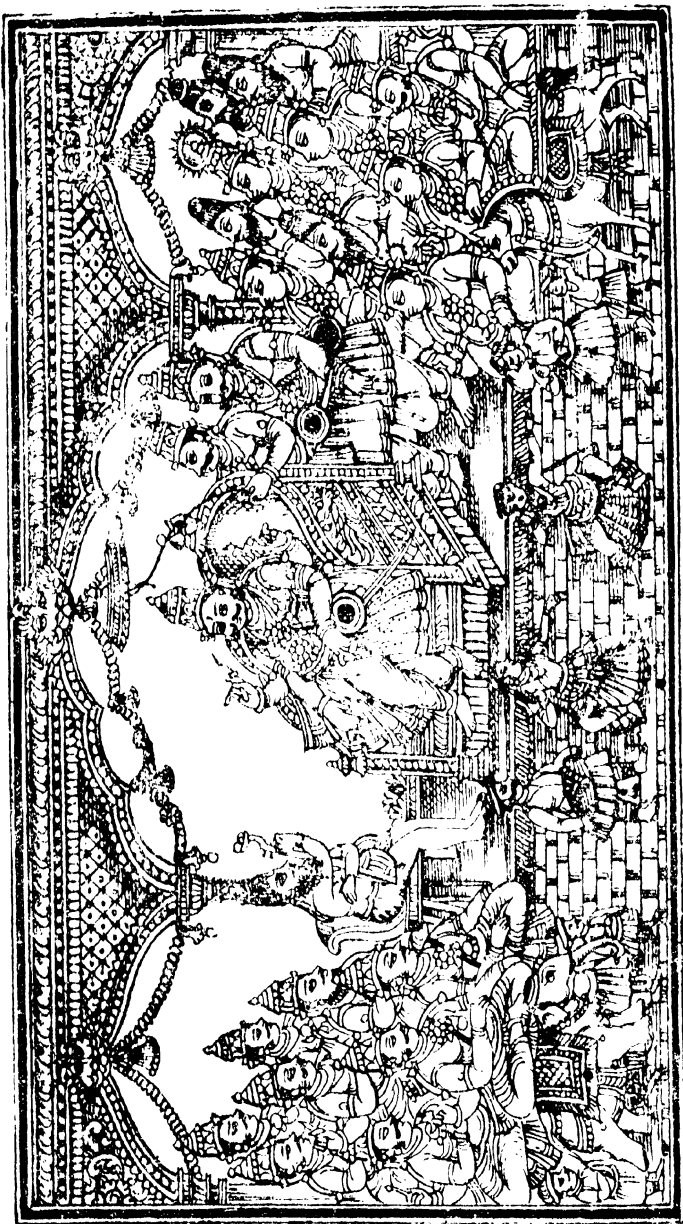
அண்டருலகத்திறைவன்வழியிற்றுப்ப
மண்டுபுனல்வானைவளர்பூகமடங்கிறுந்
தண்டலையுடுத்திநீடதந்தனிபுரக்கு
மொண்டிறலுடைக்குரிசில்செய்திறமுரைப்பாம்.

[இதுமுதல் பதினாறுபாட்டுளால் தமயந்தியின் கலியாண ஒலைகண்டு
தேரேறிச்செல்லு நளராஜன் இந்திரன் முதலிய நால்வருங்கண்டு வியத்தமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) அண்டருலகத்து-தேவருலகத்தைபாளுகின்ற, இறைவன்-இந்
திரன், அவ்வுழி-அவ்விடத்தில், இறுப்புகங்க, மண்டு-நெருங்கிய, புனல்-நீரி
லிருக்கின்ற, வானை வானை-மீன்களானவை, வளர்-வளர்கின்ற, பூகம்-கமுகினு
டைய, மடல்-பாளையம், கீறும்-கிழிக்கின்ற, தண்டலை - சோலைகளை, உடுத்த-
உடுத்திப்பற்ற, நீடதம்-நீடத்தேசத்தை, தனி-ஒப்பற, புரக்கும்-காக்கின்ற,
ஒள்-ஒள்ளிய, திறலுடை-வலிமையையுடைய, குரிசில்-எளமஹாராஜன், செய்
திறம்-செய்தகாரியத்தை, உரைப்பாம் (யாம்) சொல்லுவோம் எ-று.

இதுகலிக்கற்று,

(க-து.) தேவேந்திரன்வந்திருக்க நளன்செய்கையைச் சொல்லு
வாம் எ-ம். (1)

சுமயந்த சயர வரம்-643-வது-பக்கம்.

அன் னமுரைசெய்தவெழிலாயி றையெனெஞ்சத்
துன்னியயர்வோடுமுயிருண்டிலைகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கணைகருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியபர்காலை.

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது, உரைசெய்த-சொல்லிய எழில்-
அழகிய, ஆயிழைபை-தமயந்திபை, எஞ்சத்து-மனத்து னிடத்து, உன்னி - நி
னைத்து, அயர்வோடும்-சேர்வுடனே, உயிர் - உயிரானது, உண்டிலைகொலெ
ன்ன-உண்டோலில்லையோ வென்றுசொல்ல, கன்னல்-கரும்புவில்லேந்திய,
மதன்-மன்மதனுடைய, ஐங்கணை-பஞ்சபானங்களும், கருத்திடை-கருத்தினி
டத்து, குளிப்ப-நெக்க, மன்னவர்கண்மன்னன்-எனானவன், மதிமாழ்கி-அ
றிவுமயங்கி, அயர்காலை-துன்பப்படுஞ்சமயத்தில் எ-று.

இசெய்யுளும் வருஞ்செய்யுளுங் குளகம்.

(க-து.) நளன் தமயந்திபை உனைத்து வருத்தப்படுங்காலத்தில் எ-ம். 2

பூதமடல்கீறியி னவா னபுன ல்கா லு
மேகமிசைதா னீடும்விதர்ப்பநகர்மன் ன
னோகையொடளித்தவுயி ரோ வியங்கிர்குந்
தோகைமணவோலைகொடு தூதுவர டைநதார்.

(இ-ள்.) பூதமடல்-சுமதமபாளையை, கீறி-கிழித்து, இளவாலை-இளமை
பொருந்தியவாலை மீன்களானவை, புனல்காலும்-சீமைசொரிகின்ற, மேகமி
சை-மேகத்தின்மீது, தாலிடும்-தாவுகின்ற, விதர்ப்பநகர்-விதர்ப்பதேசத்தை
யாளுகின்ற, மன்னன்-வீரரசனானவன், ஓகையொட-மகிழ்ச்சியுடனே, அளி
த்த-பெற்ற, உயிர்-உயிரையுடைய, ஓவியம்-சித்திரத்தை-நிகர்க்கும்-ஒப்பாயிரு
க்கின்ற, தொகை-தமயந்தியினது, மணவோலைகொடு-கலியாணவோலையைக்
கொண்டு, தூதுவர்-தூதர்கள், அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள் எ-று.

(க-து.) தூதர்கள் தமயந்தி கலியாணவோலையைக்கொண்டு வந்தார்கள்
எ-ம். 3

முடங்கலின்வரைந்தவுரைமுற்றுமுணராமுன்
றடம்புயம்வளர்ந்தனவரைக்கும்வமைசாலக்
குடங்கையினகன்றவிழிமோகநரிசெல்வான்
மடங்கலையாணுமகழ்ச்சியொடெழுந்தான்.

(இ-ள்.) முடங்கலின்-ஒலையகருளில், வரைந்த-எழுதப்பட்ட, உரை-சொ
ல்லுகளை, முற்றும்-முழுவதும், உணராமுன்-அறியாமுன்னே, தடம்-பெரிய
புயம்-தோள்களானவை, வரைக்கு-பர்வதங்களுக்கு, உவமைசால-உவமைபொ
ருந்த, வளர்ந்தன-பருத்தன, குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல, அகன்ற-பரந்த,

விழி-கண்களையுடையதமயந்தியினது, கோநகரி-குண்டினபுரத்துக்கு, செல்வான்-செல்லும்பொருட்டு, மடங்கலனையான்-சங்கவெற்றினையொத்த நளமஹாராசன், உளமகிழ்ச்சியொடு-மனக்களிப்பிலுடனே, எழுந்தான் - எழுந்தனன் எ-று.

(க-து.) நளன் திருமணவோலையின் செய்தியறியுமுன் புயங்கள் பூரித்தன. விதர்ப்பதேசத்துக்குச் செல்லும்பொருட்டுஎழுந்தான் எ-ம். 4

கொய்யுளையயப்புரவினோடியுழைபோத
மைபன்மதவாரணமருங்குறநெருங்க
வெய்யதிறல்வாளுழவர் வேலைபுடைசூழ
மொய்திரையளக்கரினியம்பலமுழங்க.

(இ-ள்.) கொய்-கொய்துகட்டிய, உளை-புறமயிரையுடைய, வயம்-வலிமை பொருந்திய, புரவிகோடி-கோடிகுதிரைகள், உழைபோத-பக்கங்களிலேவலும், மையல்-மயக்கம்பொருந்திய, மதவாரணம்-மதயானைகள், மருங்குற-பக்கத்திலே, நெருங்க-நெருங்கிவரவும், வெய்ய-வெவ்விய, திறல்-வலிமைபொருந்திய, வான்-வாட்படையையுடைய, உழுவர்வேலை-காலாங்களாகியகடலானது புடைசூழ-பக்கங்களிலேசூழந்துவரவும், மொய்-மொய்க்கப்பெற்ற, திரை-அலைகளுள்ள, அளக்கரின் - கடல்போல், இயம்பல - பலவாத்தியங்கள், முழங்க-ஒலிக்கவும் எ-று.

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளுங் குளகம்.

(க-து.) கோடிகுதிமைக்கூழ, யானைகள் நெருங்க, சுத்தவீரர்கள் சூழ கடல்போலவாத்தியமுழங்க எ-ம். 5

விரிசுதிரெறிக்குமதி வெண்குடைநிறற்றத்
தரளநகைமாதர்பலர் சாமரைபிரட்ட
வெரிமணியிமைக்குமுடி மன்னவரிறைஞ்சத்
திருவளருட்மார்பனுயர் தேரின்மிசைபோனன்.

(இ-ள்.) விரி-விரியப்பெற்ற, சுதிர்-கிரணங்களை, எறிக்கும்-வீசின்று, மதி-சந்திரனையொத்த, வெண்குடை-வெள்ளியகுடைகள், நிறற்ற-நிழிலச்செய்யவும், தரளம்-முத்தினையொத்த, நகை-பற்களையுடைய, மாதர்பகலர்-அநேகமகாரிகள், சாமரையிரட்ட, கவரிகள்வீசவும், எரிமணி - கார்திபொருந்தியமணிகள், இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, முடி-மகுடத்தையுடைய, மன்னவர் - அரசர்கள், இறைஞ்ச-வணங்கவும், திரு-திருமாதானவர், வளரும்-வளர்கின்ற, மார்பன்-மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன், உயர்-உயர்ந்த, தேரின்மிசை-தேரின்மேல், போனன்-போயினான், எ-று.

“படையுங் கொடையுங் கொடியுமுரசு, நடைநவில்புரவியுங்களிறுத்தேருந்-தாருமுடியுநேர்வனபிறவுந், தெரிவுகொன்செங்கோ லரசர்க்குரிய” இவ்விதியால் கொடைமுதலங்கங்க ளரசர்க்குரித்தாதல்காண்க.

(க-து.) வெண்குடைபிடிக்க, பெண்கள் சாமரைவீச, மன்னவர்க்குணங்க,
நளன் தேர்மேற்சென்றான் எ-ம்.

6

தேர்நடவுதம்பலை செவிப்புதுதலோடும்
வஜர்கடன்முழங்கொலி கொலோமழைமுழங்கோ
சார்வதென்னவையுமும் வானவர்கடம்மு
னோடுமுழுமாட நீடத்திரையெதிர்த்தான்.

(இ-ஊ.) தேர் தேரை, நடவு-செலுத்துகின்ற, தம்பலை - ஒலியானது
செவி-காதினிடத்து, புதுதலோடும்-நுழைந்தமாத்திரத்தில், வார்-நெடிய, கட
ன்முழக் கொலிகொலோ-கடலொலியோ, மழைமுழங்கோ-மேகத்தினொலியோ
சார்வதென-அடைவதென்று, ஐயமுறும்-ஐயமடைகின்ற, வானவர்கண்முன்-
தேவர்களுக்குமுன்னே, ஏர்-அழகானது, கெழுமு-பொருத்திய, மாடம்-மாளி
கைகளோடைய, நீடத்திறை-நீடகதேசத்தரசன், எதிர்த்தான்-எதிர்ப்பட்
டான், எ-று.

கொல்-ஐயப்பொருள்.

(க-து.) நளன்தேவர்களுக்கு முன் சென்றான்-எ-ம்.

7

(இதுவுமது.)

பொற்றடந்தேர்மிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளிணன்வனப்புநோக்கி
ருற்றதோர்வியப்பினுக்குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினுவிண்ணுளோரெலாம்.

(இ-ஊ.) பொன்-அழகிய, தடம்-பெரிய, தேர்மிசை-தேரின்மீது, பொலி
ந்து-பிரகாசித்து, தோன்றிய-வந்த, மல்-மற்போர்செய்கின்ற, தடம்-பெரிய,
தோளிணன் - தோள்களையுடைய நளமகராசனது, வனப்பு-அழகை, நோக்
கினார் - பார்த்தார், உற்றது-அதனுடைந்ததாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, வியப்பி
னுக்கு-ஆச்சரியத்துக்கு, உள்ளமீந்து-மனத்தைக்கொடுத்து, விண்ணுளோரெ
லாம்-இந்திரன்முதலிய எல்லவரும், வெற்றுடம்பாயினார்-உயிர்நீங்கிய உடம்பு
போனார், எ-று.

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவராயினு ரெனக்
கொள்க.

(க-து.) இந்திரன் முதலானவர்கள் தேரின்மேலேறிய நளனழகைக்
கண்டு மனதை நளனிடத்திற் செலுத்தி வெறியவுடம்பினரானார்கள்-எ-ம் 8

மாயிருஞ்ஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னையபேரழகுகண்டிமைப்பினுட்டமோ •
ராயிரம்பெற்றபேறடைந்துளேனெனச்
சேயுயிர்விசுமபினுக்கிறைவன்செப்பினான்.

(இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலத்துவந்து-பூமியில்வந்து, மன்னர்கோன் - நளனுடைய, ஏய-பொருந்திய, பேரமுத - பெரிய அழகினை, கண்டு-பார்த்து, இமைப்பில்-இமைத்தலில்லாத, நாட்டமோராயிரம்-ஆயிரங்கண்களை, பெற்றபேறு-பெற்றபேற்றினை, அடைந்துளேனென-இன்று அடையப்பெற்றேனென்று, சேய்-தூரமாக, உயர்-உயர்ந்த, விசம்பினுக்கிறைவன்-சுவர்க்கத்துக்கரசனாகிய இந்திரன், செப்பினுன்-சொல்லினான், எ-று.

இப்படிப்பட்ட அழகுள்ளபுருஷனைக் கண்டதில்லையென்னுங் கொள்கையையினுனென்க.

(க-து.) இந்திரன் பூமியில்வந்த, நளனழகைக்கண்டு தான் ஆயிரங்கண்பெற்றதற்கு இன்று பயன்பெற்றேனென்றான்-எ-ம்.

9

மண்டமர் கடந்தவேன்மன்னர்மன்னனைக்
கண்டுமற்றொருவர் தோள்காழுந்தீர்ந்தொனை
தெண்டைவாய்மடமயிற்சூட்டுமோவெனாந்
தெண்டிறைக்கனைகடற்செல்லன்கூறினான்.

(இ-ள்.) மண்டு-நெருங்கிய, அமர் - போடை, கடந்த-செய்தித்த, வேல்-வேற்படைபொருந்திய, மன்னர்மன்னனை-நளனை, கண்டு-பார்த்து, மற்றொருவர்தோள்-வேறொருவர் புயங்களை, காழுந்து-ஆசைப்பட்டு, தொண்டை-கோவைக்களிபோன்ற, வாய்-வாயையுடைய, மடமயில்-தமயந்தியானவன், ஈர்ந்தொடை-குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையை, சூட்டுமோவென-தரிப்பாளோவென்று, தென்-தெள்ளிய, திரை-அலைகளையுடைய, கனை-ஒலிக்கின்ற, கடற்செல்வன்-கடலுக்கரசனாகிய வருணன், கூறினான்-சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) நளனைக்கண்ட தமயந்தியானவன் வேறொருவனுக்கு மாலையிடுவளோவென்று சமுத்திரராசன் சொன்னான்-எ-ம்.

10

பாந்தண்மேற்கிடந்தபார்பரிக்குந்திண்டிறல்
வேந்தனுக்கேதொடைவேயந்திதாளெனி
லேந்தியழையெழினலமென்கொலமெனக்
காந்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) பாந்தண்மேல்-ஆதிசேடனமீது, கிடந்த-இருந்த, பார்-பூமியை, பரிக்கும்-சமக்கின்ற, திண்-திண்ணிய, திறல்-சௌரியத்தையுடைய, வேந்தனுக்கே-நளமகராஜனுக்கே, தொடை-மாலையை, வேயந்திலளெனில்-குட்டாளையானால். ஏந்திழை-தமயந்தியினது, எழில்-அழகினது, நலம்-நன்மை, என்கொலாமென-என்னபிரயோசனமாகுமென்று, காந்து-காந்துகின்ற, வெம்-வெவ்விய, கதழ்-வேகத்தையுடைய, எரிக்கடவுள் - அக்தினிதேவன், சாற்றினான்-சொல்லினான், எ-று.

[கொல் - அசைநிலை.]

(க-து.) நளனுக்குத் தமயந்தி மாலைமிடானேயானால் இத்தமயந்தி அழகு என்ன பயன்படும். என்றக்கினிதேவன் சொன்னான்-எ-ம். 11

கழைநளிபு கர்முகக்கனிநல்யானையா
னிழைசுடரெறிப்பமந்திறுத்ததேந்திழை
விழவினுக்காயின்யாமிண்டுபோதலே
யழகிதென்றந்தகனறைந்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) கழை-சுரும்புகளை, சுளி-முறிக்கின்ற, புகர்முகம்-புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடைய, கனி-கனிப்புப்பொருந்திய, நல்-நல்ல, யானையான்-யானையையுடைய நளமகாராஜன். இழை-ஆபரணங்கள், சுடர்-நாந்தியை, எறிப்ப-வீச, வந்திறுத்தது-வந்துதங்கியது, ஏந்திழை-தமயந்தியினது, விழவினுக்காயின்-விவாகத்துக்கானால், யாம்-நாம், மீண்டுபோதலே-திரும்பிச்செல்லுதலே, அழகிதென்-அ-அழகையுடையதென்று, அந்தகன்-யமனானவன், அறைந்திட்டான் சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்திக்கு காமகனனால் காம் மீண்டுபோத லுத்தம மென்று யமன்சொன்னான் எ-ம். 12

போர்த்தொழில்லைவரவாட்பொருநிலண்ணல்செந்
தர்ப்பசங்கினியனாட்பெறுதுபோய்ப்
கார்த்துழலரம்பையர்கமலவாண்முதம்
பார்ப்பதெவ்வாறெனப்பரிவிற்கூறினான்.

(இ-ள்.) போர்-போர்செய்கின்ற, தொழில்-தொழிலையுடைய, வைரவாள், வச்சிராயுதமேந்திய, பொருவில் - ஒப்பில்லாத, அண்ணல்-இந்திரனானவன் செம்-சிவந்த, தார்-இரேகையையுடைய, பசும்-பசுமைபொருந்திய, கினியனாள்-கினியைநிகர்த்தவளாகிய தமயந்தியினது, கார்-மாலையை, பெறுது-பெற்றுக்கொள்ளாமல், போய்-வென்று. கார்-கரிய, சூழல்-கூந்தலையுடைய, அரம்பையர்-அரம்பைமாதருடைய, கமலம்-தாமரைமலர்போன்ற, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-முகத்தை, பார்ப்பது-நோக்குவது, எவ்வாறென-எவ்வாறென்று, பரிவில்-துன்பத்தினால், கூறினான்-சொல்லினான், எ-று.

சந்தேகத்தால் இந்திரன் இவ்வாறு கூறினனென்க.

(க-து.) இந்திரன் தமயந்திமாலையைப் பெறுது போய் அரம்பை முதலி போர் முகத்தை எப்படி பார்ப்பதென்று சொன்னான் எ-ம். 13

அரத்தமுண்டொளிரும் வரவாணர்ச்செற்றநர்
திருத்தகுசெல்வமுஞ் சிறப்புநகிய
விரைத்துணரலங்கலான் வீரசேனன்போன்
றிருத்தலாவிஷனா நெண்ணவேண்டிமால்,

(இ-ஈ.) அர்த்தம்-உதித்ததை, உண்டு-பானம்பண்ணி, ஒளிரும்-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்-வாட்படையையுள்ள, அவுணர்-அசுரர்களை, செற்று-கொன்று நம்-நம்முடைய, திருத்தரு-திருவிற்குத்தக்க, செல்வமும்-செல்வத்தையும், சிறப்பும்-சிறப்பையும், நல்கிய-கொடுத்த, விரை-வாசனைபொருந்திய, துணர்-பூங்கொத்துக்களையுற்ற, அலங்கலான் - மாலையையுடையவனாகிய, வீரசேனன் போன்று-வீரசேனராசனை யொத்தவனாகி, இருந்தலால்-இருந்திடலால், இவன்-இவனை, நளனென்னவேண்டும் - நளமகராசனென்று சொல்லவேண்டும் என்று.

மிருந்த வலிமையுடையவரென்பது தோன்ற, அரத்தமுண்டொளிரும் வாளவுணரென்றும்; அவர்களானமுழுவது மிழந்தமைதோன்ற, திருத்தரு செல்வமுஞ் சிறப்புநல்கிய வென்றும்; வெற்றிமாலையணிந்தோனென்பது தோன்ற, விரைத்துணரலங்கலானென்றும்; சொல்லினார். முன்னொருகாலத்திலே தன்னைப் புறங்கண்ட அசுரர்களைவென்று, தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி, இழந்தசெல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுந்தந்த வீரசேனைப் போலுதலால்; அவன் குமாரனாகிய நளனென்று இந்திரன் நிச்சயித்தான். தந்தைபோலும் புதல்வரென்பது - “செந்நெலாலாய செழுமுனைமற்றுமச், செந்நெலையாகி வீளைதலா-லந்நெல், வயனிறையக்காய்க்கும் வளவயலூர, மகனறிவுடந்தையறிவு.” இதனாக்காண்க.

(க - து.) அசுரர்களைக்கொன்று நமது செல்வத்தைக் கொடுத்த வீரசேனை ஒத்திருத்தலால், இவன் அவன்மகனாகிய நளனெனச் சொல்லவேண்டுமென்ற னிந்திரன் எ-ம்.

14

சேற்றிதழ்த்தாமரை மலரத்தெண்கட
 ரோற்செங்கதிரெனத் தோன்றுநின்னையா
 மேற்றநல்லோரையி லெழுந்ததாலன்றோ
 வாற்றெதிர்ப்பட்டன மலங்கல்வேலினிப.

(இ-ஈ.) அலங்கல்-வெற்றிமாலையணிந்த, வேலினும்-வேற்படையெந்திய நளமகராசனே, சேறு-சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்-இதழ்ச்சையுடைய, தாமரை-தாமரைகள், மலர-விசுக்க, தென்-தெள்ளிய, கடல்-கடலினிடத்து, தோற்று-தோற்றுக்கின்ற, செங்கதிரென-சூரியனைப்போல, தோன்றுநின்னை-வந்தவுன்னை, யாம்-யாங்கள், ஏற்ற-தக்க, நல்-நல்ல, ஓரையில்-இராசியில், எழுந்ததாலன்றோ-புறப்பட்டபடியாலல்லவா, ஆறு-வழியில், எதிர்ப்பட்டனம்-எதிர்ப்பட்டோம் என்று.

ஓரை-இராசி. “ஓரையேமாதர்கூடிவீளையாடலுடனிராசி” என்பதனாலறிக. [இது உவமையணு.]

(க-து.) சூரியன்போலத் தோன்று முன்னை நல்ல இலக்கினத்திற் புறப்பட்டபடியால் வழியிற்கண்டனமென்றானிந்திரன் எ-ம்.

15

இவன முற்கடகின் மற் றிவன் வெங்கு.ற் றுவ
அவனெ நிகடற்கிறை யொழிந் துநின்ற யான்
கவனவா ம்பரியுள முணருங்காவல
வவிரொளிமணிமுடி யமரர்வேந்தனே.

(இ-ள்.) கவனம்-வேகத்தையுடைய, வாம்-தாவுகின்ற, பரியுளம்-குதிரை யின துகருத்தை, உணருங்காவல-அறியும் நளமகாராசனே, இவன முற்கடவுள் இவனக்கினிதேவன், இவன்வெங்குற் றுவன் - இவன் வெப்பம்பொருத்திய யமன், உவன்-அவன், எறிகடற்கிறை-அலையைவீசுகின்ற கடற்கரசனாகியவரு ணன், ஒழிந் துநின்ற-இவரொழியநின்ற, யான்-யானோவெனில், அவிர்-பிரகா சிக்கின்ற, ஒளி-காத்திபொருத்திய, மணி-மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட, முடி-கிரீ டத்தையுடைய, அமரர்வேந்தன்-தேவர்க்கரசனாகியவந்திரன் என்று.

ஒழிய - என்னுஞ் செயவெனெச்சம், செய்கு நெச்சப்பொருளில் வந் தது.

(க-து.) குதிரைக்கருத்தையறியு நளராஜனே, இவனக்கினிதேவன்-இவ ன்யமன்-இவன்வருணராசன்-யான் இந்திரன் என்றான் எ-ம். 16

உன்னுழைவேண்டிவ தென்றுண்டாங்கது
பின்னர்யாங்குறுது மென்றுபெட்புறம்
பொன்னகர்க்கிறையவ னிருந்தபோதினிள்
மன்னவனவாடி வணங்குனரோ.

(இ-ள்.) உன்னுழை - உன்னிடத்தில், வேண்டிவது - யாம்விரும்புவது, ஒன்றுண்டு-ஒருகாரியமுண்டு, அது-அதனை, பின்னர்-பின்பு, யாங் கூறுதுமெ ன்று-யாம் சொல்லுவேமென்று, பெட்புறம் - விருப்பமடைந்த, பொன்னக ர்க்கிறையவன்-இந்திரனுனவன், இருந்தபோதினில்-இருந்தபொழுதில், மன் னவன்-நளமகாராஜன், அவாடி-இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர்பாதங்களையும், வணங்கினான்-வணங்குதல்செய்தான் என்று.

(க-து.) உன்னிடத்தில் வேண்டிவதென்றுண்டு அதைப்பின்னே சொல் வேமென் றிந்திரன்சொல்ல, நளனிந்திரனைவணங்கினான் எ-ம். 17

உண்ணுகிழந்திறைஞ்சியவுங் கொடோளினை
விண்ணுலகாள் பவர்க்கரியமேம்பொருண்
மண்ணுலகாள் பவர்மாட்டுவைகுமோ
வெண்ணின் மற் றிவருளம்யா வதாங்கொலோ.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நளனுடைய சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின் றது.]

(இ-ள்.) உள்-உள்ளம், நெகிழ்ந்து-குழைந்து, இறைஞ்சிய-வணங்கிய, உலங்கொள்-திரள் கல்லினுடைய வலிமையைக்கொண்ட, தோளினுள்-தோள் களையுடைய நளமகாராசன், விண்ணுலகாள்பவர்க்கு - தெய்வலோகத்தையாளுகின்றவர்க்கு, அரிய-அருமையாகிய, மேம்பொருள் - மேன்மைப்பட்டபொருள், மண்ணுலகாள்பவர்க்கு - மண்ணுலகாள்பவரிடத்து, வைகுமோ - இருக்கமோ, எண்ணில்-எண்ணுமிடத்தில், இவருளம் - இவருடையமனம், யாவதாங்கொலோ-யாதாருமோ என்று.

மண்ணுலகத்தோர் வருந்தித் தவஞ்செய்து பெற்றருளியது பொண்ணுலகம்; அதனையாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரியபொருளுண்டோ. ஆயின் அது நம்பாவுளதாகுமோ. ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுற்றனனென்க. மண்ணுலகென்றானால், விண்ணுலகைப் பொண்ணுலகெனக் கொள்ளப்பட்டது.

(க-து.) அவ்வாறுவணங்கிய நளன் விண்ணுட்டரசர்க்கரியபொருள் மண்ணுட்டரசர்க்குக்கிடையே, இவர்கருத்தென்னவோ, என்றான் எ-ம். 18

குறிப்பறிந்தீதலேகொடைமற்றின்றென
மறுத்தலேகேட்டபின்வழங்கலாதலித்
பெற்றகருமாவியும்பெட்டிணீசுவன்
றிறப்படவிவருளந்தெரிந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) குறிப்பறிந்து-ஒருவர் குறிப்பினைதெரிந்து, ஈதலே-கொடுத்தலே, கொடை-கொடுத்தலாகும், கேட்டபின்-கேட்டபின்பு, வழங்கல்-கொடுத்தல், இன்றென-இல்லையென்று, மறுத்தலே-தடுத்தலேயாகும் ஆதலின் - ஆகையானாலே, பெற்றகரும்-பெறுபுறக்கரிய, ஆவியும்-உயிரையும் பெட்டபின்-அன்பானாலே, ஈசுவன்-கொடுப்பேன், றிறப்பட-ரிச்சயமாக, இவருளம்-இவருடையமனம், தெரிந்ததில்லை. தெரியவில்லை என்று.

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. குறிப்பறிதலாவது-ஆன்மீகத்தொன்றை விரும்பி வருபவனது முகக்குறிகளால்வன்கருத்தையறிதல். அது - “உயிர்க்கொலைபுரிந்தவர் முகக்குறியுரைக்கும்” இதுபோல்வனவாதலறிக. அஃதறிந்தீதலாவது - “இவனென்னுமெவ்வ முறையாமையுதல், குலமுடையான் கண்ணையுள்” என்பதனாலறிக. கேட்சமிடத்துண்டாவனவாகிய மானமிழத்தல்-அச்சப்படுதல்-முதலியவருத்தம், இல்லையென்னும்போதுண்டாகும்வருத்தத்தோடொப்பாதலின்; இன்றெனமறுத்தலே கேட்டபின்வழங்கலென்றார். கொடுக்கும்பொருளின் முடிவாகிய ஆவியெனினும், அன்போடு கொடுப்பேனென்றதாம்.

(க-து.) குறிப்பறிந்து கொடுத்தலேகொடையாகும். கேட்டபின்கொடுத்தல் மறுத்தலாகும். ஆகையால் என்னுபிரையுள் கொடுப்பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்தை யறிந்திலென் என்றான் எ-ம். 19

ஒளிமுகமிழ்ப்பவந்துநாணமீ
 கிளர்தரவில்லெனக்கிளக்குமூர்ச்சனை
 தெளிதரமுகத்தினிற்றெளித்தற்கன்றுகொல்
 நளிபுனல்பொருளொடுநல்குகின்றதே.

(இ-ஈ.) முகம்-முகமானது, ஒளியிழப்ப-ஒளிநீங்க, வந்து-வந்து, உற்ற-மிருந்த, நாணம்-நாணமானது, மீக்கிளர்தர-அதிகரிக்க, இல்லெனக்கிளக்கும்-இல்லையென்றுசொல்லும், மூர்ச்சையாது, தெளிதர-தெளியும்படி, முகத்தினில்-முகத்தினிடத்தில், தெளித்தற்கன்றுகொல் - தெளித்தற்கல்லவா, நளி-குளிர்ந்த, புனல்-நீரை, பொருளொடு-திரவியத்துடனே, நல்குகின்றது-கொடுக்கின்றது எ-று.

நாணந்தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும்பொழுதுண்டாகுமூர்ச்சைதெளிதற்கு, முகத்திற்றெறிப்பத் தண்ணீரைப் பொருளொடுகொடுப்பதென்க. [விதிப்படி கொடுக்குநீரில் மூர்ச்சை தெளிதற்பொருட்டெனக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்]

(க-து.) அகமலர்ந்து கொடுத்தல் முகமலம்பொருட்டு எ-ம். 20

ஐந்தருநீழலினரசவைகிய
 னிந்திரன்முதலினோர்கென்றென்னுழை
 வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினுரிவர்
 சிந்தனைமகிழ்வுறவென்கொல்செய்வதே.

(இ-ஈ.) ஐந்தருநீழலின்-பஞ்சதருவினிழலினிடத்து, அரசவைகிய-அரசிருக்கின்ற, இந்திரன்முதலினோர்-இந்திரனாகியோராகியநால்வரும், ஈகென்று-தருவாயென்று, என்னுழைவந்து-என்னிடத்தில்வந்து, உயர்-உயர்ந்த, பெரும்புகழ் - பெரியகீர்த்தியை, வழங்கினார் - கொடுத்தார்கள், இவர் - இவர்களுடைய, சிந்தனை-மனங்கள், மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சிபொருந்த, என்செய்வது - யாதுசெய்வது எ-று.

யாதுவரும்பினும் இந்திபனுக்கொரு குறைவில்லை யென்பதுகோன்ற, ஐந்தருநீழலினரசவைகிய வென்றார். யாசகர்கள் எதைக்கேட்க நினைத்தார்களோ அதைக்கொடுத்தல்லாமல், அவராற்றரப்பட்டபுகழ் நில்லாதென்பது கருத்து.

(க-து.) இந்திரன் முதலானவர்க ளென்னிடத்தில்வந்து ஈந்தருள்செய் என்றார்கள். இவர்கள்மனமகிழும்படி என்செய்யலாமென்றான் எ-ம். 21

உரவுநீர்க்கருங்கடலுரித்தமானிலத்
 தருளுடனிம்மைபினளித்தவான்பொருண்

மருவியமறுமையில்வழங்குபான்மை

லீரவலர்தமரினுமினியராவரே.

(இ-ள்.) உரவு-ஒலிக்கின்ற, நீர்-நீரையுடைய, கருங்கடல் - கரியகடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மாநிலத்து-மகத்தாகியபூமியில், அருளுடன்-கருணையுடன், இம்மையில் - இப்பிறப்பில், அளித்த-கொடுத்த, வான்பொருள்-மேலாகியபொருளை, மருவிய-பொருந்திய, மறுமையில்-மறுபிறப்பில், வழங்குபான்மையால் - கொடுக்கின்ற தன்மையால், இரவலர்-யாசகர்கள், தமரினும்-தம்மவரினும், இனியராவர்-இனிமையுடையராவர் எ-று.

தம்மவர் - உறவோர். இப்பிறப்பிற்கொடுப்பதை மறுபிறப்பிலவரிருக்குமிடத்திற்குச்சென்று தருவவாதலால், யாசகரைத் தம்மவரினும் இனியவென்றார். “அற்றாழிபசிதீர்த்தலல்தொருவன், பெற்றான்பொருள்வைப்புழி” என்றார்போல - அதுகொடுப்பவருக்கு ஆஸ்தியென்பதற்க.

(க-து.) இப்பிறப்பிற்கொடுத்த பொருள் மறுபிறப்பில் வருமாதலால், யாசகர்கள் உறவினரைப்பார்க்கிலும் இனிமையுடையவராவார்கள் எ-ம். 22

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலுதியங்

கிடைப்பதற்களித்தலிற்குளர்நிரப்பினு

ல்துத்துவந்தேற்குநர்க்கார்வமீதுறங்

கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(இ-ள்.) உடை-தமதாகவுடைய, பெரும்பொருளினை - பெரியதிரவியத்தை, உலகில்-உலகத்தில், ஊதியம்-இலாபம், கிடைப்பதற்கு-கிடைக்கும்பொருட்டு, அளித்தலில்-கொடுப்பதிலும், கிளர்-மிருத்த, நிரப்பினுல்-வருமையினால் அடுத்துவந்து-அனுசரித்துவந்து, ஏர்க்குநற்கு-யாசிப்பவர்க்கு, ஆர்வம்-ஆசை, மீதுற-அதிகரிக்க, கொடுக்கில்-கொடுத்தால், ஒன்றே-ஒருபொருளே, பலகோடியாகும்-பலகோடிப்பொருளாகும், எ-று.

உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக் கொடுப்பதைக்காட்டிலும், யாசகர்க்குக் கொடுப்பதில், அனேகங்கோடி இலாபம் உண்டென்பதாம்.

(க-து.) தமக்குள்ளபொருளை இலாபங் கிடைக்கும்பொருட்டுக்கொடுப்பதிலும் யாசகருக்குக்கொடுக்குமொன்றே பலகோடியாகும் எ-ம். 23

என்றுமற்றினையனவெண்ணிவண்ணவான்

குன்றெனப்பணைத்துயர்குவவுத்தோளினை

வன்றிறல்வாசவன்வதனநோக்கிமற்

றொன்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினுன்.

[இதுமுதல் இரண்பாட்டுகளால் நளன்சொல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, இனையன-இத்தன்மையவாக, எண்ணி-நினைத்து, வண்ணம்-அழகிய, வான்மேலாகிய, குன்றென - மலையைப்போல, பணைத்து-பருத்து, உயர்-உயர்ந்த, குவவு - திரட்சிபொருந்திய, தோளிணை-தோளையுடைய நளமஹாராஜன், வன்றிரல் - மிகுந்தவலுமைபடைத்த, வாசவன்-இந்திரனுடைய, வதனநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து, ஒன்று-ஒருசெய்தி, நீகேட்டியென்று-நீகேட்பாயாக வென்று, உரைத்தன்மேயினான் - சொல்லத் தொடங்கினான், எ-று. மற்றிரண்டு அசைநிலைகள்.

(க-து.) நளனிவ்வாறு நினைத்துத் தேவேந்திரன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினு எ-ம்.

என்னருந்தவத்தினன்றென துதொல்குல
முன்னையோரருந்தவமுயன்றபான்மையாற்
பொன்னகர் துறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவையுக்கிலன்சொல்கவென்றான்.

(இ-ள்.) என்-என்னால் செய்யப்பட்ட, அருந்தவத்தின் - அரியதவத்தினாலே, அன்று-அன்றாகும், எனது-என்னுடைய, தொல்குலம்-பழையகுலத்திற்றோன்றிய, முன்னையோர்-பெரியோர்கள், அருந்தவம்-அரியதவத்தை, முயன்றபான்மையால் - முயன்றுசெய்தபடியினாலே, பொன்னகர் - தெய்வலோகத்தை, துறந்து-நீக்கி, நீர்போதப்பெற்றனன்-நீலிர் இங்கே வரப்பெற்றேன், சொன்னவையுக்கிலன்-சொல்லியசெய்திகளை மறுக்கமாட்டேன், சொல்கவென்றான்-சொல்லக்கடவீர்களென்றான் எ-று.

மேன்மையுள்ள நீலிர்வருவதற்கு ஏற்றதவம் யானொருவன்செய்ததுபோதாததலால், எனக்கு முற்பட்டவர்செய்த தளமாகுமென்றான்.

(க-து.) என்றதவத்தாலல்ல, எங்குளத்தோ செய்ததவத்தால் நீங்களிங்கேவரப் பாக்கியம்பெற்றேன். தாங்கள் சொல்பவற்றைத்தடுக்கேன்சொல்லுங்களென்றான் எ-ம்.

25

ஆங்கதுகேட்டவானரசன்பொற்பினால்
வீங்குதோண்டாரனைவென்றநீயலால்
யாங்குளரவன்றொடுத்தெய்யுமின்றொப்ப
பூங்கணையால்வருந்துயரம்போக்குவா.

[இதுமுதல் இரண்பொட்டுகளால் நளனுக்கு இந்திரன்சொல்லுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அது-அம்மொழியை, கேட்ட - கேள்விப்பட்ட, வானரசன்-இந்திரனானவன், பொற்பினால்-அழகினால், வீங்கு-மிகுந்த, தோள்-தோளையுடைய, மாரனை-மன்மதனை, வென்ற - வெற்றிகொண்ட, நீய

லால்-நீயொருவன் ல்லாமல், அவன்-அம்மன் மதனானவன், தொடுத்து-நாரியிற்
றெடுத்த, எய்யும்-பிரயோகஞ்செய்கின்ற, இன்-இனிய, நரு-தேறெழுசூகி
ன்ற, பூங்கனையால்-மலரம்பால், வரும்-வருகின்ற, துயரம்-துக்கத்தை, போக்
குவார்-நீங்குவார், யாங்குனர்-எவ்விடத்திலுள் ளர்-எ-று.

அழகினுன்மிருந்த தோளையுடையமன்மதனைசெயித்து நீயல்லாமல், அ
வன்வாளியால் வருந்துன்பத்தை நீக்கவோர்பிறர்யார். அழகினுலென்றதை
வீங்குதலோடுங் கூட்டிக். அன்றி-வென்றவென்பதோடுங் கூட்டிப் பொருள்க
ளின் மிருத்தவழகுள்ளவென்னும் பொருள்படுதலால்; துன்பநீக்குத்தருவ
ல்ல எதுவல்லையாயிற்று. முற்படியாயின் - காமனை வன்றவென்னறவில் சி
தேந்தியின் என்னும் பொருள்படலால் அத்துன்பங்கியவன் பிறர்க்கும் அத்
துன்பத்தை நீக்குவானென்பது பெற்றும்.

(க-து.) அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இத்திரனானவன் உன்னையல்லாது
மன்மதபாணத்தை நீக்குவார்யார் என்றான் எ-ம். 26

வெயில்விரிமணிமுடிவீ மனல்கிய
மயிலியனமதர்விருவனைக் கைமங்கைபாற்
செயிரறுதா துநீசெல்லவேண்டுமென்
றுயிரிப்போரினுமுளையக்கூறினான்.

(இ-ள்.) வெயில்-பிரகாசம், விரி-விரிகின்ற, மணி-மணிகள்பதித்த, முடி,
முடியையுடைய, வீமனல்கிய-வீமராசன்பெற்ற, மயில்-மயிலையொத்த, இயல்
சாயலும், மதர்-களிப்புமிக்க, விழி-கண்களும், வீளைக்கை-வீளையிலையணிந்தகை
களைப்பெற்ற, மங்கைபால்-தமயந்தியிடத்தில், செயிரறு-குற்றமற்ற, தாது
செல்லவேண்டுமென்று, நீதாது போகவேண்-மென்று, உயிரிப்போரினும்-
உயிரைக்கொடுவென்றிரப்பவரைப் பார்க்கிலும், உளைய-வருத்த, கூறினான்-
சொல்லினான் எ-று.

நளனல் விரும்பப்பட்ட உயிரினுஞ்சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனே
தாதுசெல்லுதலிவ், ஒருவருயிரிரத்தற்கணுதாந்துன்பத்தினும் அதிகவருத்த
மிருத்தலால்; உயிரிப்போரினு முளையக்கூறினான் என்றார்.

(க-து.) இத்திரன் நளனைப்பார்த்துத் தமயந்தியிடத்துத் தாதுசெல்லவே
ண்டுமென்றான் எ-ம். 27

திருத்தகுசெவியிடைச்சிவையினூடுற
வருக்கியசெம்பிணையூற்றினுலென
மருத்துவன்றிமொழிகேட்டுமன்னர்கோள்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலங்கினாரே.

இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் நளன்வருத்தமடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

[(இ-ள்.) திருத்தகு-அழகுபொருத்திய, செவியிடை-காதினிடத்திலே, சிவையினாடு-உலேமூக்கில், உற-பொருந்த, உருக்கிய-உருக்கப்பெற்ற, செம்பினோ-செம்பை, ஊற்றினிலென-ஊற்றியதுபோல, மருத்துவன்-இந்திரனது, தீமொழி-தீபையொத்த சொல்லே, கேட்டு-கேள்விப்பட்டிடு, மன்னர்கோன்-நளனவன், கருத்தழிந்து-நீனைவுமறந்து, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவி, கலங்கினான்-கலக்கமுற்றான் எ-று.]

தான்விரும்பிய தமயந்தியை யபகரிக்கத் தன்னையே தூதுசெல்லச் சொன்னதாதலால், ஈனனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. [செம்பை யூற்றினிலென வினலால், உவமையணியாம்]

(க-து.) நளன் உருக்கியசெம்பினைக் காதிலுற்றினுற்போலும் இந்திரன் கொடுமொழிகேட்டுக் கருத்தழிந்து உயிர்கலக்கமடைந்தான் எ-ம். 28

குருமணிமேகலைச் சுவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோபொய்ம்மைதிதெனும்
தருமமோவுயிர்நிலைதளர்ந்துவாடுமென்
மருமீதுன்றியவாறிற்போழுவதே.

[(இ-ள்.) குரு-நிறம்பொருத்திய, மணி-இரத்தங்கள்பதிக்கப்பெற்ற, மேகலை-மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியின் கூ, சுவளை-நீலோற்பலம்போன்ற, கண்கொலோ-கண்ணே. பொரு-பொர்செய்கின்ற, மதன்-மன்மதனுடைய, பகழியோ-பாணமோ, பொய்ம்மை-பொய்யுரை, தீதெனும்-குற்றமென்றுசொல்லும், தருமமோ-அறமோ, உயிர்நிலை-சீவநிலையானது, தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து-வாடுமென்-மெலிவேனாகிய வென்னுடைய, மருமீது-மார்பினிடத்தில், ஈன்றிய-தைக்கச்செய்த, வாளில்-வாளாயுதத்தைப்போல், போழுவது-பிளக்கின்றது எ-று.]

மேகலை-எட்டுகரமுள்ளது. [கண்கொலோ-பகழியோ-தருமமோ - எனலால், ஐயவணியும்; வாளிற்போழுவதே பெனலால், உவமையணியும்; இவ்விரண்டிகலந்து வருதலால், கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) தமயந்தியின்கண்ணே, மன்மதன் பாணமோ, பொய்யுரைத்தென்னும் தருமமோ, என்னுடையமார்பில் வாளாயுதம்போலும் பிளக்கப்பட்டது என்றான் நளன் எ-ம். 29

என்னும்விள்ளாதயர்ந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமநன்றெனும்

புன்னகைகோட்டுமெய்புழுங்கும்வெய்துயிர்த்த
தன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமால்.

(இ-ள்.) என்னும்-இப்படியென்று சொல்லுவான், விள்ளாது-பேசாமல், அயர்ந்திருக்கும்-துன்பப்படுவான், ஏழும்-மயங்குவான், தன்னையும்-தன்னை யுமறக்கும்-தன்னையுமறப்பான், மெய்-உண்மைபொருந்திய, தருமம்-அறம், நன்றென-நல்லதென்று, புன்னகைகோட்டும்-புன்சிரிப்புக்கொள்ளுவான், மெய்புழுங்கும்-உடல்வெதும்புவான், வெய்துயிர்த்து-அச்சமடைந்து, அன்னம்-அன்னப் புள்ளானது, முன்னுரைத்தவையனைத்தும்-(தூதுபோய்வந்து) முன்சொல்லிய செய்தியாவையையும், எண்ணும்-நினைப்பான் என்று.

காம்பிரதையவளுதலால், விள்ளாதயர்ந்திருக்குமென்றும்; செய்வதுந்தவிர்துந் தோற்றமுமையால், ஏழும்மென்றும்; இப்படிப்பட்ட சிந்தையுடையவளுதலின், தன்னையுமறக்குமென்றும், சத்தியமில்வாறுவருத்துவதாதலின் வஞ்சப்புழச்சியாம், தருமநன்றெனப் புன்னகைகோட்டுமென்றும்; இதனால் அகத்தில் அதிகதாகமுண்டாகையால், மெய்புழுங்கிமென்றும்; தருமத்திற்குடன்பட்டவளுகையால் இனிதனக்குக்கிடையானென்னு நிச்சயத்தால், வெய்துயிர்த்தென்றும்; பெருதபொருளின்மேல் விருப்பம் அதிகரித்தலால் அன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமென்றும்; சொல்லினார். வருத்தமிகுதியின்-நகைசெய்வது. “இடுக்கண்வருங்கானகுவதனை, யடுத்தார்வதொத்தொப்பதில்” என்பதனாலறிக. [பகையிலாமல் ஒருகாலத்திலேகூடத்தக்க என்னும் அயர்ந்திருக்குமுதலிய பலவற்றிற்குக் கூட்டத்தைச் சொல்லுவதெனவே, கூட்டவணியாம்.]

(க-து.) இவ்வாறுசொல்வான், பேசாதுதுன்பப்படுவான் தன்னையுமறப்பான், நல்லதருமமென்றுசிரிப்பான், வெதும்புவான், அன்னஞ்சொன்னவற்றை நினைப்பான் எம்.

30

முற்றிழைவனமுலைமுயங்குநன்னலம்

பெற்றிலனெனினும்வெள்பெய்யும்வாளியான்

மற்றயிரிறப்பினும்வானவெந்தொடு

சொற்றதுமறுக்கிலனென்றுசொல்லுவான்.

(இ-ள்.) முற்று-முற்றிய, இழை-ஆபரணங்களையணிந்தமயந்தியினது, வனம்-அழகிய, முலை-ஸ்தனங்களை, முயங்கும்-தழுவுகின்ற, நன்னலம்-நல்ல சகத்தை, பெற்றிலனெனினும்-பெருமற்போனெனினும், வெள்-மன்மதனவன், பெய்யும்-சொரிகின்ற, வாளியால்-பாணங்கொள்ளினாலே, உயிரிறப்பினும் ஆவியாயினும், வானவேந்தொடு-இந்திரனுடன், சொற்றது - சொல்லியதை, மறுக்கிலன்-தடுக்கமாட்டேனென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு, சொல்லுவான்-சொல்லுவான் என்று.

முற்றுதல்-வளைத்தல், இம்மைப்பயனைத் துரும்பெனநினைத்து மறுமைப் பயனை விரும்பிய காமபீரகடையையுடைய சத்தியசந்தனாகையால், இவ்வாறு கூறினானென்க.

(க-து.) தமயந்தி இன்பத்தைப்பெறேனாயினும், மன்மதன்கணையாலுயிர் போயினும், இந்திரனோடுசொன்னதைமறுக்கிலென் என்றான் எ-ம். 31

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுநெல்லியங்கனியிற்காணுநீர்
துப்பிதழ்மடந்தைபாற்று துபோதெனச்
செப்பியதெவன்கொலெஞ்சிற் தையோர்த்துமே.

[இதுமுதல் இரண்பொட்டுகளால் தூதுபோகச்சொல்லிய இந்திரனை நோக்கி நளன்சொன்னவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-அ.) எப்பொருளாயினும்-எந்தப்பொருளானாலும், யாவருள்ளமும்-எவர்களுடையமனமும், கைப்பட்டு-உள்ளங்கையிற்பட்ட, நெல்லியங்கனியில்-நெல்லிப்பழத்தைப்போல, காணும்-அறிகின்ற, நீர்-நீவிர், துப்பு-பவளம்போன்ற, இதழ்-அதரத்தையுற்ற, மடந்தைபால்-தமயந்தியினிடத்து, தூதுபோகென-தூதுபோவென்று, எம்-எம்முடைய, சிந்தை-மனதை, ஓர்-தும்-தெரிந்தும், செப்பியது-சொல்லியது, எவன்கொல்-எவன்கொல் எ-று.

என்னுள்ளம் அவளிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒருமித்துநின்ற தென்பதுதோன்ற (எஞ்சிந்தையோர்த்தும்) எனத் தன்மைப்பன்மையாகச் சொல்லினார். “ஒருதலையானினுது காமங்காப்போல, விருதலையானுமினிது” எனவிருதலால், ஒத்தகாமமுள்ள வெண்க்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ள உன்கருச் சந்துபொருந்தாதென்பது கருத்து. நெல்லிக்கனி யுள்ளுட்புறமுந் தோற்றும். [நெல்லியங்கனியிலென்றமைபால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) எல்லாநறித்தநீர் தமயந்தியிடத்துத் தூதுபோவென்றுசொல்லிய தென்னவோவென்றான் எ-ம். 32

வழங்கிய நும்மு ரையற துசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினுமுன்னரேபெனை
விழைந்தவத்தளிரியல்வெல்குற துளங்
குழைந்து நும்பாண்மண்பொருந்தல்குடமோ.

(இ-அ.) வழங்கிய-சொல்லிய, நும்முரை-உம்முடையசொல்லை, மறுது-மறுக்காமல், யான்சென்று-யான்போய், மொழிந்தனனாயினும்-சொன்னேனானாலும், முன்னரே-முன்னமே, என்னைவிழைந்த-என்னைவிரும்பிய, அத்தளிரியல்-அத்தமயந்தி, வெள்குறது - நானால், உளங்குழைந்து-மனங்களைந்து, நும்பால்-உம்மிடத்தில், மணம்-விவாகத்திற்கு, பொருந்தல்குடமோ-சம்மதிப்புாளோ எ-று.

யான்விழைந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பதுபற்றி, எனைவிழைந்தவென்றான். விழைந்தவாறாதலால், யான்சொல்லுவதற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கே நாணும். அங்ஙனம் நாணுபவன் வவ்வாறு நின்விவாகத்திற்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கருத்து.

(க-து.) உமதுசொல்லு நான்சொன்னேனாலும், என்னைவிரும்பியதமயந்தி உம்மை விரும்புவானோ என்றான் எ-ம். 33

என்னவேந்துரைத்தலுமிசைத்தசொன்மரு
நின்னைமெப்பரதனைநிசரிப்பார்த்தனை
முன்னினுநினைத்தவையனைத்துமுற்றுமா
லன்னநீயேகிலேதரியதாசுமே.

[இதனால் என்னால் முற்றுமோவென்றநளனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-பா.) என்ன-இப்படியென்று, வேந்து-களமகாராசனாவன், உரைத்தலும்-சொல்லலும், இசைத்த-சொல்லிய, சொல்-சொல்லினை, மரு-மறுக்காத, நின்னை-உன்னையும், மெய்-ண்மையையுடைய, பரதனை-பரதனையும், நிகரில் ஒப்பில்லாத, பார்த்தனை-அருச்சுனனையும், முன்னினும்-நினைத்தாலும், நினைத்தவையனைத்தும்-நினைத்தகாரியங்களியாவும், முற்றும்-முடியும், அன்ன-அத்தன்மையையுடைய, நீ-நீயே, எதில்-போனால், ஏது-எத்தக்காரியம், அரியதா-எம்-அருமையுடையதா, எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

பரதன்-அர்ச்சுனன்-எனப்பொதுப்படக்கூறிலும், சகுந்தலைபுத்திரனாகிய பரதனும்-எகையபுத்திரனாகிய கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனனுமெனக் கொள்க. பரதனை இராமற்கிளவென்றும், பார்த்தனைவீழ்க்கிளவென்றும், பொருள்கொள்வாருமுண்டு. அவ்வாறுகொள்ளிற் காலவேற்றுமைப்படலாலும், வடநூலுரையுடன் மாறுபடலாலும், சான்றோராட்சியல்லாமையாலும், மரபுவழுவாதலாலும், இழுக்காமென்க. “தரைதிருத்தியசீர் வைநியபென்னுந் தனக்குடைப் பிருதுவேந்தினையும், விரைமலர்க்கொடையே கையன்றருகார்க்கு வீரியவருச்சுன்னற்றையும், உரைசகுந்தலை புத்திரனெனும் பரதனெந் நன்னையுமொரு செயற்குப், புறையறச்செல்லும்பொழுது முன்னினம்ப் பொருள்பெந் இவ்வரைத்துமீன்குவரால்” இ-செய்யுள் வடநூலுரை மேற்கோளிர்ப்படி இவ்வுரைகாரரான் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. [பிறர்க்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயேசென்றான் முடிதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்றலால், செய்யுட்பொருட்பேறணியாம்.]

(க-து.) உன்னையும்-பரதனையும், அருச்சுனனையும்-நினைத்தால், நினைத்தகாரியமுடியும். நீயேபேரனல்காரியமறிதோ என்றானிந்திரன் எ-ம். 34

இனையனவாசவனியம்புமெல்லையின்
வனைமலர்க்கோதைதன்வயத்தனாகியுந்

திருவள்ளூர் ஆய்வுகோல் வந்த கெ. ஆய்விதழ்
திருவள்ளூர் ஆய்வுகோல் வந்த கெ. ஆய்விதழ்

தனியறனிமுக்குறத்தகையதுதலி
னனையதற்கிபந்தனன்னலங்கல்வேலினன்.

[இதனால் நளன் துணந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) வாசவன்-இந்திரனாவன், இனையன்-இத்தன்மையாகியசொற்
களை, இயம்புமெல்லையின்-சொல்லுகின்றபாழத்தில், வளை-கட்டுகின்ற, மல
ர்க்கோதைதன்-மலரையணிந்தகூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, வயத்தனாகி
யும்-வசப்பட்டவனுயிருத்தும், தனி-ஒப்பற்ற, அறன்-அரு மத்தினின்றும், இ
ழுக்குற-கெடுதலுடையது தகையனாகலின் - குணத்தையுடையவனாதலால்,
அனையவற்கு-அவ்விர்திரன்சொன்னதற்கு, அலங்கல் - வெற்றிமாலையைத்த
ரித்த, வேலினன்-வேற்படையேந்திய நளமகாராசன், இயைத்தனன் - உடன்
பட்டான் என்று.

(க-து.) நளன் று துப்போகச் சம்மதித்தான் எ-ம்.

35

பொருந்தியமன்னர்கோன்பொம்மல்வெம்புலேத்

திருந்திழைக்கடிநகர்ச்செயுமகிய

வருந்திரல்வாயிலோரறிவுறுதுபோய்

வருந்திரன்யாதெனமறித்துங்கூறினன்.

[இதனால் நளன் சொல்லத்தடையுளதோ வென்ற இரத்தினனுக்கு நளன் சொல்
லியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) பொருந்திய-சம்மதிப்பட்ட, மன்னர்கோன்-நளன், பொம்மல்,
பொலிவுபொருந்திய, வெம்-விரும்பத்தகைத்தருகின்ற, முலை-தனங்கனையும்-
திருந்திழை-திருத்தமாகிய ஆபரணங்கனையும்ணிந்த தமயந்தியினுடைய, கடிந
கர்-புதுமைபெற்றநகர்க்கு, செயுமகிய-காவலாகிய, அருந்திரல்-அரியவல்ல
மைபொருந்திய, வாயிலோர்-வாயில்நாப்பவர், அறிவுறுதுபோய்-அறியாமற்
படிபுகுந்து, வருந்திரம்-வருகின்றவிதம், யாதென-எப்படியென்று, மறித்
தும்-மறுபடியும், கூறினன்-சொல்லினன் என்று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியரண்மனைக்காவலாளரியாதுபோய் வரும்வித
மெப்படியென்றான் எ-ம்.

36

விட்புலந்தனியுரந்தருளுந்வேந்தர்கோ

னட்பொடுமினியனநவின்றியாவர்க்குங்

கட்புலனுருக்காண்கிலாததோர்

துட்புலன்விஞ்சையைநுவன்றிட்டானரோ.

இது முதல் நான்கு பாட்டுகளால் மறைந்துசெல்வதற்கு உபாரமுளதோ
வென்ற நளனுக்கு இந்திரனருளியதும், அவ்வருள்பெற்று நளன் சென்றமையு
ஞ்சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) விட்புலம்-விண்ணுலகத்தை, தனி-ஒப்பற, புரந்தருளும்-காக்கின்ற, வேந்தர்கோன்-இந்திரனுளவன், நட்பொடும்-சினேகத்துடனே, இனியன-இன்சொற்களை, நவின்னு-சொல்லி, யாவர்க்கும்-ஏவர்களுக்கும், கட்புலன்-கண்ணறிவினால், உரு-வடிவத்தை, காண்கிலாது - அறியப்படாததாகிய, ஓர்-ஒரு, நுட்பநூல்-துண்ணியநூலிற்சொல்லும், விஞ்சையை-மந்திரத்தை, நுவன்றிட்டான்-சொன்னான் எ-று.

விஞ்சை-மந்திரத்துக்காதலால், ஆகுபெயர்.

(க-து.) இந்திரன்நளனுக்குருபமாற்றம்வித்தையைக்கற்பித்தான் எ-ம்.

பெறலரும்விஞ்சையும்பெற்றுவானவர்க்

கிறையவனிணையடியிறைஞ்சிவண்டிநிர்

நறைமலர்க்கூர்நலாணகரிநண்ணலா

னறைசுழலிலங்குதாளரானேயினான்.

(இ-ள்.) பெறலரும்-பெறுதற்கரிய, விஞ்சையும்-மந்திரத்தையும், பெற்று-பெற்றுக்கொண்டு, வானவர்க்கிறையவன்-இந்திரனது, இணையடி-இரண்டுபாதங்களையும், இறைஞ்சி-வணங்கி, வண்டு-வண்டிகள், இமிர்-ஒலிக்கின்ற, நறை-தேவொழுக்குகின்ற, மலர்-மலையணிந்து, கூந்தலாள்-அளகபாரத்தையுற்றதமயந்தியினது, நகரி-குண்டினபுரத்திலே, நண்ணுவான்-சேரும்பொருட்டு, அறை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலானது, இலங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, தாள்-பாதத்தையுடைய, அரசன்-நான், ஏகினான்-போனான் எ-று.

நெடுநாள் தவஞ்செய்து யோகிகளும் அடைதற்கரிதாதலில், பெறலரும் விஞ்சையெனப்பட்டது. எடுத்தகருமம் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படிசுடவுளரைவணங்குவது முறைமையாதலின், வானவர்க்கிறையவனிணையடியிறைஞ்சி எனப்பட்டது.

(க-து.) நளன்மந்திரத்தைக்கற்று இந்திரனைவணங்கிச்சென்றான் எ-ம்.

பண்ணமைகூந்தன்மான்றேறிநிபார்ப்பு

முண்ணலுமிமையவரார்வம்மின்செல

மண்ணிடைவானவாமகரிந்தம்மொடும்

விண்ணிழந்திருந்தனநகரமேயினான்.

(இ-ள்.) பண்ணமை கல்லணையமைந்த, கூந்தல்-புறமயிரையுற்ற, மாள்-குதிரைகட்டிய, தேரில்-இரத்தத்தில், பார்-பூமியினுள்ளார், புகழ்-புகழ்கின்ற, அண்ணலுவ-நளமகராசனும், இமையவர்தேவர்களுடைய, ஆர்வம்-ஆசையானது, பின்செல்-பின்னோங்குதொடர், மண்ணிடை-மண்ணுலகத்தில், வானவரமகளிரோடும் - அரம்பையருடன், விண்-சுடர்க்கமானது, இழந்திருந்தன-இழந்திருந்ததையொத்த, நகரம்-குண்டினபுரத்தை, மேயினான் - பொருந்தினான் எ-று.

இதுகுண்டினபுரமென் லும் பெயரினாலேமாத்திரம் - வேற்றுநகராகத்
தோன்றுவதன்றி, சகலசம்பத்து நிறைந்திருக்கின்றபடியால் அமராவதி யென்
பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பதுகருத்து. [ஆர்வம்பின்செலவெனலால், உட
னிகழ்ச்சியணியும்; மண்ணுலகத்துள்ள இந்நகரை வானவர்மகளி ரோடு மணி
னிழிந்தவிண்ணெனக்குறித்தமையால், தற்சுறிப்பணியாம்.]

(க து.) நளன் குண்டினபுரத்திற் போயினான் எ-ம்.

39

வாம்பரித்தேரினின் நிழிந்துவண்டிளர்
தேம்பொதிநறுமலர்த்தேரியன்மார்பினான்
காம்புறழ்தேரினினான்செவ்விநாண்குறு
மேம்பலிற் கோநகரெய்தினாரோ.

(இ-ஈ.) வாம்பாவுகின்ற, பரி-குதிரையையுடைய, தேரினின்நிழிந்து-
தேரினின்றிமிறங்கி, வண்டி-வண்டிகளானவை, உளர்-ஒலிக்கின்ற, தேம்-வாச
னே, பொதி-நெருங்கிய, நறும்-பரிமளம்பொருந்திய, மலர்-மலராற்றொடுத்த,
தேரியல்-மாலையணிந்த, மார்பினான்-மார்பையுடையவனாகிய நளமகாராசன்,
காம்பு-மூங்கிலை, உறழ்-ஒத்த, தோளிநான்-தோளினை யுடையவளாகிய தமயந்
தியினது, செவ்வி-அழகை, காண்குறும்-காணவேண்டுமன்கிற, எம்பலின்-
ஆசையினாலே, கோநகர்-குண்டினபுரத்தை, எய்தினான்-அடைந்தான் எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியைக்காணு மாயையால் குண்டினபுரத்தையடைந்
தான் எ-ம்.

40

உருகுதங்கொழுநர்பாலாடிரீத்தநல்
விரைகமழ்தேரியலுமின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுங்குலவுவீதிவா
யெரிமணிப்பூணிணாடறியேகினான்.

[இதுமுதல் பதினெட்டொட்டிகளால் நளன் குண்டின புரத்திற்குச் செ
ல்லுகையி னிகழ்ந்தவைசொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) உருகு-விருப்பத்தால் தளர்கின்ற, தம்-தம்முடைய, கொழுநர்
பால்-கணவரிடத்து, ஊடி-பின்னங்கி, நீத்த-நீக்கிய, நல்-நல்ல, விரைவாசனே,
கமழ்-வீசுகின்ற, தெரியலும்-மாலையும், மின்செய்-பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற,
ஆரமும்-பதக்கமும், குரு-நிறம்பொருந்திய, மணிக்கலன்களும்-ரத்தினுபரண
மும், குலவு-பிரகாசிக்கின்ற, வீதிவாய்-வீதியினிடத்தில், எரி-ஒளிபொருந்திய,
மணி-மணிகன்பதித்த, பூணிணன்-ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன், இடறி
காலினா லிடறிக்கொண்டு, கிணான்-போனான் எ-று.

மிகுந்த அன்புடையோரென்றதற்கு, உருகுதங்கொழுநரென்றும்; அவரி
டத்தும் ஊடினானறி இன்பம் பயவாமையால், ஊடியென்றும்; ஊடலில்தம்
மெய்யிலணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலில், நீத்தவென்றும்; செல்வச்செரு

க்கினல் நாடோறுங் கழித்தெறிந்தாதலில், குலவழியென்றும்; காலாந்நடந்துசெல்வோனாதலில், இடறியேகினுனென்றும்; சொல்லினார். [செல்வமிருதியைச் சொல்லுதலால், வீறுகோளணியாம்.]

(க-து.) நளன்புமாலேஇரத்தினபரணமிவற்றைஇடறிநடந்தான் எ-ம். 41

மணங்கவர் வனப்புமைவடிவின் ன்றியுங்
கனம்பயில்வாயிலோர் தாண்ருறுவதை
சினங்கொள் கூரிலைபேவற்செம்மன்போதலா
லனங்கொள்ளுரைப்பதற்கையமில்லையே.

(இ-ள்.) மனம்-மனதை, கவர்-கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற, வனப்பு-அழகு, அமை-அமைந்த, வடிவின்-வடிவினாலும், அன்றியும்-அல்லாமலும், கனம்-மேகங்கள், பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, வாயிலோர் - வழியிலிருந்து காவலாளர்கள்-காண்குருவகை-காணுதலிதம், சினங்கொள்-கோபய காண்ட, கூர்-கூர்மை பொருந்திய, இலைய-இலையையுடைய, வெல் வேற்பனையேந்திய, செம்மல் நளமகாராசன், போதலால்-செல்கின்றபடியால் அனங்கனென்று - அருவத்தை யுடையவனாகிய மன்மதனென்று, உடைப்பதற்கு- சால்வதற்கு, ஜயம்-சந்தேகம், இல்லை-இல்லை எ-று.

[இது தற்முறிப்பணி.]

(க-து.) நளன்-அருபமாய்ச் செல்லுதலால் மன்மதனென்று சொல்லுவதற்குச் சந்தேகமில்லை எ-ம். 42

கண்ணகன்மணிமகடைக்காவலாளர் தா
நண்ணின ரெவரெனவெவரைநாடினுந்
தண்ணுந்தெரியலான்றன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்கலினெருத்தங்கோட்டுமால்.

(இ-ள்.) கண்ணகல்-இடமகன்று, மணி-அழகிய, கடை-வாயில்லிருக்கின்ற, காவலாளர்தாம்-காவல்செய்வோர், நண்ணினர்-வந்தவர்கள், எவரென-யாவரென்று, எவரைநாடினும்-யாரைநாடிப்பார்க்கினும், தன்-தண்ணிய, நறும்-பரிமளம்பொருந்திய, தெரியலான்-மாலையையுடையவனாகிய நளமஹாராசன், தன்னையாமென-தன்னையாகுமென்று, எண்ண-நினைத்து, வெம்-வெவ்விய, மடங்கலின்-சிங்கத்தைப்போல, ஏருத்தங் கோட்டும்-திரும்பிப்பார்ப்பான் எ-று.

இவர்கள் நம்மை எவ்வாறு பார்த்தார்களென்கிற ஆச்சரியத்தினாலே, திரும்பிப்பார்த்தானென்க. சிங்கத்துக்குத் தான்வந்தவழியைத் திரும்பிப்பார்த்தலையற்கையென்க. [மடங்கலினென்றமையால், உவமையணியும்; மறைந்துசெல்லுமவனியல்புகூறுதலால், தன்மைநவிறியணியும்; இவ்விருண்டக் கலத்தலால், கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) வாயில்காப்பார் யாரென, நளன்தன்னையென்னு திரும்பிப்பார்ப்
பான் எ-ம். 43

மலர்யில் வாவி தேதாய்மாதர் நுண்டு
லலைபுன்னனை கலுமல்குறேன்றலாந்
கலைவலான் கண்முகிழ்த்தேசுக்காண்குறான்
முலைமுகடமுந் துறவொருத்திமுட்டினான்.

(இ-அ.) மலர்பயில்-மலர்கள்-ருங்கிய, வாவி-டாகத்தில், தேதாய்-முழு
கிய, மாதர்-மடவாருடைய, நுண்-நண்ணிய, துகில்-ஆடையானது, அலை-அ
லைச்சுகின்ற, னால்-ரிசில், நனை-கலும்-நனைத்துவளவில், அல்குல்-நிதம்பமா
னது, தோன்றலால்-கொரிதலால், கலைவலான்-அறநூலில்வல்லவனாகிய நளம
ஹாராசன், கண்முகிழ்த்தேசு-கண்களைமூடிக்கொண்டுபோக, காண்குறள்-கா
ணாகி, முலை-கணங்கரினுடைய, முகடு-உச்சி, அமுந் துற-அமுந் தும்படி,
ஒருத்தி-எதிர்ப்பட்டவொருமயகை, முட்டினான்-முட்டினான் எ-று.

அடக்கின்வழிநிற்போனதலால். பிரம்மாதர்களுடைய மறைத்தற்குரிய
உறுப்புக்களேகோக்குதலிற் பாவம் உண்டாகுமென்றஞ்சிக் கண்களை மூடிக்கொண்டானென்க

(க-து.) நளன்வாயிலாடு மாதரல்குலைக்கண்டு கண்மூடிச்செல்லுதலால்
எதிரில்வருமொருத்தி முலைமுகடமுந் தமுட்டினான் எ-ம். 44

காமுறுமொருத்திதன்வகனங்கண்டகண்
கோமகன்முகிழ்த் தலாந்நோதைமார்முத
மாமதிபென்பதுமன்னன்செய்யகண்
டாமரைபென்பதுத்தக்கவாயநீல

(இ-அ.) காமுறும்-விருப்புரர்குறிய, ஒருத்தி-ஒருமயகையினுடைய வத
னம்-முகத்தை, கண்டகண்-பார்த்தகண்களை, கோமகன்-எளமஹாராசன், மு
கிழ்த்தலால்-மூடிக்கொள்ளுதலால், கோதைமார்முகம் - மாதருடையமுகம்,
மா-பெரிய, மதியென்பதும்-சந்திரனென்றுசொல்வதும், மன்னன் - இந்தநள
மஹாராசனுடைய, செய்ய-செய்து, கண்-கண்கள், காமரையென்பதும் - தாம
ரைமலரென்றுசொல்வதும், தக்கவாய-சுகுரியாயின எ-று.

இவன் விரகமுடையோனாலால், அம்மங்கையர் முகத்தைக்கண்டு மன
மயங்கிற் பாவமுண்டென்று மூடிக்கொண்டனென்க. [தக்காதயவெனலால்,
ந்குதியணியாம்.]

(க-து.) 'நளன் ஒருபெண்முகத்தைக்கண்டகண்களை மூடலால் பெண்கள்
முகஞ்சந்திரனென்பதும் நளன்கண்கள் தாமரையென்பதுஞ்சரியே எ-ம்.

செய்யகண்முகிழ்த்திடல்விழித்தறிதென
லையனுங்கடைக்கணுனோக்கவன்பிதென்

தெய்யும்வேள் கணைமலரிதயமோர்ந் துமால்
பொய்யெனவருச்சனை புரிதல்போன்றதே.

(இ-ஊ.) செய்ய-சிவந்த, கண்-கண்களை, முகிழ்த்திடல்-மூடிக்கொள்ளுவதும், விழித்தல்-விழிப்பதும், தீகென-குற்றமென்றுநினைத்து, ஐயனும் - நளமஹாசனும், கடைக்கண்ணோக்க-கடைக்கண்ணினாலேபார்க்க, அன்பிதென்று-இதுஆசையினாலேபார்ப்பதென்று, எய்யும் - பிரயோகஞ்செய்கின்ற, வேள்-மன்மதனுடைய, கணைமலர்-பாணமளர்கள், இதயம்-கருத்தை, ஒர்ந்து-அறிந்து, மால் மயங்கமானது, பொய்யென-பொய்யென்று, அருச்சனை-பூசை, புரிதல்பேரன்றது-செய்வதுபோலுமாயிற்று என்று.

கண்களைமூடி, எதிர்ப்படுமாதர் தெரியாமன் மூட்டிக்கொள்வதானும்; திறக்கில், அவர்களது அழகியவடிவ நோக்குதலிற் பாவமுண்டாதலானும்; இவ்வாற்றிற்கு கடைக்கண்ணால் நோக்கினுனென்க.

(க-து.) நளன் கடைக்கண்ணுற்பார்க்க, அன்பானபார்வையென்று மன்மதனறிந்து பாணந்தொடுக்க, அப்பாணம் அருச்சனைச் செய்தமலருக் கொப்பாயிற்று எ-ம்.

46

தெரிவையென்றுருவெளியோடுசெப்பிய

வரசனதுரையசீரியாமென

வெருவியமாதர்சொற்கேட்டுவெள்குரு

வுருவெளியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ-ஊ.) தெரிவையென்று-தமயந்தியென்று, உருவெளியோடு - உருவெளித்தோற்றத்துடனே, செப்பிய-சொல்லிய, அரசனது-நளமகாராசனது, உரை-சொல்லை, அசீரியாமென-அசீரிவாக்கென்று, வெருவிய-பயந்த, மாதர்-மாதருடைய, சொற்கேட்டு-சொல்லைக்கேட்டு, (அந்தநளனானவன்) வெள்குரு-நாணி, உருவெளியிதுவென - உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று, உள்ளம்-மனம், தேறினான்-தெரிவையடைந்தான் என்று.

உருவெளித்தோற்றமானது-தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள்போல் எதிரேதோற்றுதல், செப்பிய உரையென்பது-இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச் சொல்லும்படி தன்னோடுசொல்லிய செய்திகளாம். அவனைக்கண்டுந் தன் விருப்புக்குரியவற்றைப் பேசாமல் இவ்வாறு சொன்னுனென்று பொருள் கொள்வானேன்- என்னில், அறத்தின்வழிதூதுசெல்வோர்க்கு வருவாதலானும்' இதற்குமுதலுலாகியவடமொழியுளிருத்தலானு மெனக்கொள்க. மாதர்க்கு அச்சமியற்கையாதலின், இதுதெய்வமோ மாயமோவென அசீரிக்கு வெருவினென்க. அவர்களுரையால் உருவெளித்தோற்றத்தாடுசொன்னரகசியமானதன்சொல் வெளிப்பட்டதெனத் தெளிந்து நானுற்றானென்க.

(க-து.) உருவெளியோடுசொல்லியநளன்சொல்லை மாதர் அசீரிவாக்குகின்றசொல்ல நளன் தெளிவிடைந்தான் எ-ம்.

47

விழைவெனும்பாகெறித் தமர்விஞ்சையாந்
தழைமுடிபடாத்தமை தறுகண்வாரணங்
கழைமதனியற்றிய கருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்படுகுழி யாழ்ந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) விழைவெனும்-ஆசையென்கின்ற, பாசு-பாகனை, எறிந்து-தள்ளி
அமர்-தேவர்களுடைய, விஞ்சையாம்-மந்திரமாகிய, தழை - தழைத்த, முகப
டாத்து-முகப்போர்வையினாலே, அமை-பொருந்திய; தறுகண்-அஞ்சாமையை
யுற்ற, வாரணம்-யானையானது, கழைமதன்-கருப்பு வில்லெந்திய மன்மதன்,
இயற்றிய-செய்த, கருங்கண்-கரியகண்களையுடைய, மங்கையர்-மாதரது, அழ
கெனும்-அழகென்று சொல்லும், படுகுழி-பள்ளத்தில், ஆழ்ந்ததில்லை, எ - று.
ஆல்-அசை.

தூது சொல்லுமிடத்து அறத்தின்வழி மகளிர் விழைவை நீக்கியோகை
லின், அவர்கள் அழகில் மயங்கவில்லை யென்பது கருத்து. [நளனை யானையா
கவும்-விழை வைப்பானாகவும்-விஞ்சையை முகபடாமாகவும்-ஆரோபித்தலால்,
உருவகவணியாம்.]

(க-து.) நளனென்னும் யானை மாதரழகென்னும் படுகுழியில் வீழ்ந்ததி
ல்லை எ-ம். 48

அங்க லுழ்மேனியவணங்கைநாடொறு
மெங்கணுங்காண்குறமயச்சமேனைய
பங்கயவாண்முகயபாவைமாரையம்
மங்கையென்றெண்ணுறுமயக்கந்தீர்த்ததே.

(இ-ள்.) அம்-அழகானது, கலுழ்-ஒழுங்குகின்ற, மேனிய - மேனியை
யுடைய, அணங்கை-தமயந்தியை, நாடொறும்-எந்நாளும், எங்கணும்-எவ்வி
டத்திலும், காண்குறும்-உருவெளித்தோற்றமாகக்காணுகின்ற, மயக்கம்-மய
க்கமானது, ஏனைய-மற்றைய, பங்கயம்-தாமரை மலர்போன்ற, வாள்-ஒளி
பொருந்திய, முகம்-முகமூள், பாவைமாரை-மகளிரை, அம்மங்கையென்று-
அத்தமயந்தியென்று, எண்ணுறும்-நினைக்கின்ற, மயக்கம்-மயக்கத்தை, தீர்
தது-நீங்கியது-ஏ-று.

அழகுமிகுதிபற்றி, கலுழ் எனப்பட்டது. உருவெளித்தோற்றத்திற்கு நிக
ராகிய அந்தப்புரத்து மங்கையர்வடிவங்களில் நளனுக்குத்தமயந்தி யென்னு
மயக்கம் என்னுண்டாகவில்லையெனில், அதனுறுதியுலென்க.

(க-து.) நளனுக்குத் தமயந்தியென்கிற மயக்கமற்றது. 49

கணங்குழைமுகத்தியர்கதிர்த்துவிம்மிய
கணங்கவிளிளமுலைச்சுவடுதர்க்கியு

மணிந்தகுங்குமமெழிலசலமூழ்கிய
மணந்தனர். போன்றன மன்னரே நனூன்.

(இ-ள்.) மன்னர் அரசர்களுக்கு, ஏறனான்-ஆண்கிங்கத்தையொத்தநான், கணம்-கூட்டமாகியமணிபதித்த, குழை-குண்டலந்தரித்த, முகத்தியர்-முகத்தையுடையவராகியமாதர், கதிர்த்து-காந்திபொருந்தி, விம்மிய-பருத்த, சுணங்கு-தேமலானது, அவிர்-பிரகாசியாநின்ற, இளமுலை - இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய, சுவிடு-தழும்குகள், தாக்கியும்-மோதப்பெற்றும், அணிந்த-தரித்த, குங்குமம்-குங்குமக்குழம்புகள், எழில்-அழகிய, அகலம்-மார்பினிடத்து மூழ்கியும்-மூழ்கப்பெற்றும், மணந்தனர்-கூடினவர்களை, போன்றனன்-ஒத்தனன் என்று.

கூடினவர்களுள் குணம் இவனிடத்துண்டாதலின், மணந்தனர் போன்றனன் என்றார். [இது உவமையணி.]

(க-து.) நளன்மார்பில் மாதர்தனங்களழுந்தப்பெற்றும், குங்குமமூழ்கப்பெற்றும், புணர்த்தவரை ஒப்பாயினான் எ-ம். 50

விளங்கிழையொருத்திபேரணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலுமதிசயந்தோன்றநோக்கினான்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையக்காண்கிலா
ருளம்புகுந்தொளித்ததவ்வுருவென்றெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற, இழை-ஆபரணத்தையணிந்த, ஒருத்தி-ஒருமாதரானவள், பேர்-பெரிய, அணியில்-தன்னாபரணத்தில், வேந்து-அரசலுடைய, எழில்-அழகானது, துளங்கலும்-பிரகாசித்தலும், அதிசயம்-ஆச்சரியம், தோன்ற-உண்டாக, நோக்கினான்-பார்த்தான், வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, புகழினன்-கீர்த்தியையுற்றநளன், மறைய-மறைந்துபோக, காண்கிலான்-காணாதவளாகி, உளம்-மனத்தினிடத்து, புகுந்து-நுழைந்து, ஒளித்து-ஒளித்துக்கொண்டது, அவ்வுருவென்று-அவ்வடிவமென்று, எண்ணினான்-நனைத்தான் என்று.

உளம்புகுந்தொளித்த தெனலால், நளனுடைய நிழன்மாத்திரம் அவருடையவணியினின்றும் நீங்கியதல்லது; அந்நளன் அவன்மனத்தைவிட்டு நீங்க வில்லையென்பது கருத்து. [மறைதலில் உளம்புகுதலைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) ஒருத்தி தன்னாபரணத்தில் நளன்வடிவு தோன்றப்பார்த்தான். நளன்மறைய அவ்வடிவுதன்னுளத்துட் புகுந்ததென்றெண்ணினான் எ-ம்.

வாட்டி நன்மன்னவன்வனிதைபேரொரு
நீட்டியொன்சதிருமிழ்செய்யவரர்வடஞ்

சூட்டினனகலவிவருவுதோன்றயார்
கோட்டிரெனச்சிலர்குறிப்பினுவார்.

(இ-ள்.) வான்-வாளாயுதத்திலே, திறல்-வல்லமைபெற்ற, மன்னவன்-நள மகாராசனவன், வனிகை-தமயந்தியினது, பேர்-பெரிய, எழில்-அழகை, தீட்டி-எழுதி, ஒன் ஒள்ளிய, கதிர்-கிரணங்களை, உமிழ்-உமிழ்கின்ற, செயய-சிலந்த, வார்-செடிய, வடம்-ரத்நமாலைகளை; சூட்டினன்-தரிததனனாகி, அகல-நீங்க, இவ்வுருவுதோன்ற-இந்தவடிவந்தெரிய, யார்-எவர்கள், கோட்டின் ரென-செய்தாரென்று, சிலர்-சிலர்கள், குறிப்பின்-குறிப்பினாலே, நாவார்-தேவர்கள் என்று.

விஞ்சையைவிட்டு உருத்திரிய நிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக் கூடா மைதோன்ற, வாட்டிதன்மன்னவனென்றும்; உருவெழுதுவதிலும் கைபோ யவனென்பதுதோன்ற, வண்தைபேரிழி நீட்டியென்றும்; அவளிடத்தின்கிரு ந்த அன்புள்ளவனென்பதுதோன்ற, வடஞ்சூட்டின னென்றும்; அறிவினால் அவ்வன்பையு நீக்கினென்பதுதோன்ற, அகலவென்றும்; இப்படிப்பட்ட உருவமெழுதினவரைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத் தெரியாமையினாலும் தேவாரென்பதுதோன்ற, சிலர் குறிப்பினாவாரென் றும்; சொல்லினார். ஒருநாளும் காணாதவடிவை இவன் எவ்வாறெழுதின னெனில், முன்னே “வெண்ணகைத்தவ்வா யணங்கெழில்பலரும் விளம்பி னார் நின்மொழியவளென் கண்ணெதிர்ப்பட்டான்” என்றிருப்பதாலும்; அன் னப்பள்ளானது தாமரையிலேயிலெழுதிக்காட்டியதென்று வடநூலிலிருத்த லாலுமென்க.

(க-து.) நளன் தமயந்தி வடிவத்தையெழுதி இரத்தபாணஞ் சூட்டிப் போக, வடிவத்தை யாரேழுதினாரென்று சிலர்தேவர்கள் எ-ம் 52

பூந்துநள்செறிந்தகோமறுகிற்போகிய
வேந்தருளமுந்துமவிடங்கணைக்குறு
மாந்தளிர்மேனியாவையங்காவல்செய்
வேந்தர் தாளிலக்கணமேயதென்னென்பார்.

(இ-ள்.) பூந்துநள்-மகாரத்தப்பாடிகள், செறிந்த-நெருங்கிய, கோமறுகில்-அரசவீதியில், போகிய - சென்ற, ஏந்தல்-நளமகாராஜனுடைய, தாள்-பாதங் கள், அமுந்தும்-அழுகின்ற, அவ்விடங்கள்-அந்தவிடங்களை, நோக்குறு - பார் த்து, மாந்தளிர்-மாந்தளிர்போன்ற, மேனியர் - வடிவத்தையுடையமங்கையர், வையம்-உலகத்தை, காவல்செய்-காத்தல்செய்கின்ற, வேந்தர்-அரசரின் தாள்-பாதங்களிலிருக்கும், இலக்கணம்-இலக்கணங்கள், மேயது - இவ்வடிச்சுவட் டிற்பொருந்தியது, என்னென்பார்-என்ன ஆச்சரியமென்பார் என்று.

வேந்தர்தாளினக்கமென்பது, சக்சிரேகைமுதலியனவாம். அம்மாதர் சாமுத்திரிகநூலினும் வல்லவாகையால், இது அறிந்தனரென்க.

(க-து.) மகரந்தரிதைந்த இராசவீதியில் நளன் அடிவைத்தவிடத்தை மா தர்க்கண்டு அரசர்களடிக்கவடுபொருந்தியதென்னவென்பார்கள் எ-ம்.

கள்ளவீழ்கோதையரெறிந்தகந்தூகம்
வள்ளன்மார்புற்றெதிர்மறிந்தவீழ்தலுந்
தள்ளருமதிசயமெய்தித்தத்தத்தில்
வெள்ளிடைப்பட்டிவண் மீண்டதென்னென்பார்.

(இ-ள்.) கள்ளவீழ்-தேறெழுதுகின்ற, தோதையர் - மாலையையணிந்தமா தர், எறிந்த-வீசிய, கந்துகம்-பந்துகள், வள்ளல் நளமகாராஜனுடைய, மார்பு-மார்பினிடத்திலே, உற்று-பொருந்தி, எதிர்-எதிராக; மறிந்து-மறுபட்டு, வீழ்த லும்-வீழ்ந்தவளவில், தள்ளரும்-தள்ளுத்தற்கரிய, அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை, எய்தி-அடைந்து, தத்தமில்-தங்கள் தங்களுக்குள்ளே, வெள்ளிடைப்பட்டி- வெளியிடத்திற்பட்டு, இவண்-இவ்விடத்தில், மீண்டது-திரும்பியது, என் னென்பார்-என்னவென்று சொல்லுவார்கள் எ-று.

[மீள்தற்குக்காரணமில்லாதிருக்க மீண்டதைச்சொல்லுதலால், பிறிதா ராய்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) மாதர்களைறிந்த பந்துகள் நளன்மார்பில் பட்டெதிராகவீழ்ந்த மாத்திரத்தில் பெண்களிடென்னவாச்சரியமென்பார்கள் எ-ம். 54

எதிர்முகமாயிருந்திருவர் பைந்துணர்ப்
புதுமலர்தொடுத்தலுநடுவட்டிவன்
கதுமெனவேகலுமறைப்பக்கன்னியர்
மதிமயக்குறமுகமறைத்ததென்னென்பார்.

(இ-ள்.) எதிர்முகமாயிருந்து-அப்முகமாலிருந்து, இவர்-இரண்டுபேர், பைந்துணர்-பசியபூதகொத்துகளிலிருக்கின்ற, புதுமலர் - அன்றலர்த்தமல ரை, தொடுத்தலும்-கட்டலும், நடுவண் - அவருக்கிடையில், புக்கவன்-புகுந்த நளன், கதுமென-விரைந்து, ஏகலும்-போனவளவில், மறைப்ப-மறைக்க, கன்னியர் - அம்மாலைத்தொடுத்தமாதர்கள், மதி-புத்தி, மயக்குற - மயக்கத் தைப்பொருந்த, முகமறைத்தது-முகத்தைமறைத்துவிட்டது, என்னென்பார்- என்னஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள் எ-று.

[மறைத்தற்குக்காரணமில்லாதிருக்கபறைப்பைச்சொல்லுதலால், இதுவு மவ்வணியாம்.]

(க-து.) மாலைகட்டுமாதரிருவாருடையோளன்போனவளவில் அம்மாதர்கள் முகத்தைமறைத்துவிட்டதென்பார்கள் எ-ம். 55

அண்ணறன் மார்பகத்தணிந்தேபரணி
மண்ணியம்ணிவயின்வடிவுதோன்றலுந்

கண்ணுறநோக்குவாள் கன்னிமாரொடும்
விண்ணிடை யென துருவிளங்கலென்னென்பாள்.

(இ-ள்.) அண்ணமன்-நளமகாராஜனுடைய, மார்பகத்து-மாற்பினிடத்து, அணிந்த-தரித்த, பேர்-பெரிய, அணி-ஆபரணங்களிலுள்ள, மண்ணிய - தெளிந்த, மணிவயின்-மணியினிடத்தில், வடிவு-உருவமானது, தோன்றலும்-தெரிதலும், கண்ணுற-கண்ணினுற்பொருந்த, நோக்குவாள் - பார்ப்பாளாகியவொருத்தி, கன்னிமாரோடும்- மாதர்களுடன், விண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, எனதுரு-எனதுவடிவம், விளங்கல்-பிரகாசித்தல், என்னென்பாள்-என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள் எ-று.

[வடிவுதோன் றற்குரிய கண்ணாடி முதலியவையின்றி நிழலின் ரோற்றஞ் சொல்லப்படுதலால், சிறப்புநிலையனாம்.]

(க-து.) நளாபரணத்தில் ஒருத்தி தன்வடிவுதோன்றியவளவில் என்வடிவுவெளியிற்றேன்றிய தன்னென்பாள் எ-ம். 56

வெற்பினதெழில்கெடள்ளங்குதொளிநுன்
பொற்பொளிர் பித்திகைப்புறத்திற்றேன்றலு
மற்புதமிதுவெனநோக்கியன்பினுற்
கற்புடைமகளிருநிலைகலங்கினார்.

(இ-ள்.) வெற்பினது-மலையினது, எழில் - அழகு, கெட - கெடும்படி விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற, தோளிநுன் - தோளினையுடைய நளமகாராசனது பொற்பு-அழகானது, ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற, பித்திகைப்புறத்தில்-சுவர்த்தலத்தினிடத்து, தோன்றலும்-தோன்றுதலும், அற்புதமிதுவென - ஆச்சரியம்தவென்று, நோக்கி-பார்த்து, அன்பினுல்-ஆசையினுல், கற்புடைமகளிரும் - கர்புடையமாதர்களும், நிலைகலங்கினார்-மயங்கினார்கள் எ-று.

உம்மை-உயர்வுசிறப்பு. கற்புடைமகளிர் நிலைகலங்கலுண்டோவெனின், அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களோக்காணின் உண்டாம். அது - “தந்தையாயினும்விழைவிற மன்னுடனையொருவயிற்றிற்சார்ந்தாரென, மைந்தராயினுமிகவும் வனப்புடையரெனிலவர்தேன்மடநல்லார்தஞ், சிந்தைநடத்திமுகதொற் சாம்பன்மலர்க்கணைவோளிற்செவ்வவாய்ந்தோன், பைந்தொடியாரினிதமருமுவளகத்திற்றனிவருதல்பான்மையன்றே” இதலுலக.

(க-து.) நளன்வடிவு சுவரிற்றேன்ற; கற்புள்ளமாதரும் நிலைகலங்கினார்கள் எ-ம். 57

இழைவளர்முலையினுரொருவனேற்பெறு
நிழலிவனோக்கினனெனவுநீளிட
மொழிவனகேட்டனெனவுமொய்ப்புறத்
தளிவினென்னவந்தம்மிற்கு. றுவார்.

(இ-ள்.) இழை-ஆபரணத்தோடுகூடி, வளர்-வளர்கின்ற, முலையினர்-முலையுள்ள மாதர்கள், ஒருவன்-ஒரு ஆண்மகனுடைய, ஏற்பெறு-அழகைப்பெற்ற, நிழல்-நிழலை, இவண் - இவ்விடத்தில், நோக்கினனெனவும் - பார்த்தேனென்றும், நீளிகை-இந்நீண்டவிடத்தில், மொழிவன-பேசுவனவற்றை, கேட்டனெனவும்-கேட்டேனென்றும், மொய்ப்புற-தோள்கள்பொருந்த, தழுவினென்னவும்-தழுவினென்றும், தம்மில் - தங்களுக்குள்ளே, கூறுவார்-பேசிக்கொள்வார்கள் எ-று.

(க-து.) மாதர்கள் ஒருவனிழைக்கண்டேனென்றும், ஒருவன் சொல்லைக் கேட்டேனென்றும், ஒருவனைத் தழுவினென்றும் சொல்லிக்கொள்வார்கள் எ-ம்.

58

இன்னிசைபளிப்பில்போழிவினேந்தன்முன்
பொன்னவீர்முலைத் தமயந்திபோதலு
மன்னமுன் கூறியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறமுருவெனமுன்னினுனரோ.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் வழியிற்கண்ட தமயந்தியோடு நானுக்குண்டாகியசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) இன்-இனிய, இசை-இசையைப்பாரும், அனி-வண்டிகள்-பயில்-சஞ்சரிக்கின்ற, பொழிலின்-சோலையிடத்தில், ஏந்தல் - நளமகாராசன், முன்-தன்னெதிரே, பொன்-பொன்னையொத்த, அவிர்-பிரகாசியாற்ற, முலை-முலையையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள், போதலும்-வருதலும், அன்னம் அன்னப்புள்ளானது, முன்கூறிய-முன் சொல்லிய, அற்றைநாண்முதல்-அன்றையநாண்முதலாக, முன்னுறமுதிருதென்றதுகிற, உருவென-உருவெளித்தோற்றமென்று, முன்னினுன்-நினைத்தான்-எ-று. அரோ-அசை.

நாடோறுங்கண்டது பொய்யாகவே, இக்காட்சியிலு மிவ்வாறு மதியுண்டாயிற்றென்க. [அன்னத்தின்சொல்லால் நாடோறுங்காண்கின்ற தமயந்தியினுருவெளித்தோற்றத்திற்கும் மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங்ஙனம் வற்றுமைதோன்றாமையாகுதலால், மறைவணியாம்.]

(க-து.) சோலையில் நளன்முன்னே தமயந்திவருதலும், அவனுருவெளியென்றெண்ணினுன் எ-ம்.

59

மடவரலுருவெளிமன்னன்றோண்மிசை
யிடையறாவிழைவுடனென்றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடைமலர்ப்பூந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலைவேலினுன்றோளில்வீழ்ந்ததே

(இ-ள்.) மடவரல்-தமயந்தியானவள், உருவெளி, உருவெளியாய்த்தோன்றிய-மன்னன், நளமகாராசனுடைய, தோண்மிசை-தோளின்மேல், இடையறா

இடைவிடாத, விழைவுடன்-ஆசையுடனே, என்றும்- என்றைக்கும், சூட்டல் போல-சூட்டிதல்போல, மிடை-நெருக்கிய, மலர்-மலராத்நெருத்த, பூந்தொடை-பூமாலையை, சூட்ட-தரிக்க, மேவிய-அங்கிருக்கின்ற, சுடர்-காந்திபொருந்திய, இலைவேலினான்-இலைபோன்றவேற்படையுள்ள நளமகாராசன், தோளில் புயங்களில், வீழ்த்தது-விழுந்தது எ-று.

(க-து.) தமயந்தியானவன் உருவெளித்தோற்றமென்றுமாலேசூட அம்மலை நளனுடையதோளில் விழுந்தது எ-ம். 60

உருவெளியாகயான்கண்டவொண்ணுதன்
மருமலர்மாலிகைவளைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினானவருஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனெனத்தெருமந்தாளரோ.

(இ-ள்.) உருவெளியாக-உருவெளித்தோற்றமாக, யான்கண்ட-என்றாம் காணப்பட்ட, ஒண்ணுதல்-ஒள்ளிய நெற்றியையுடையதமயந்தியானவன், மருமலாமாலிகை-வாசனையொருந்திய பூமாலையை, வளைந்ததென்னென-சூட்டிய தென்னகாரணமென்று, அரசனும்-நளமகாராசனும், எண்ணினான்-நினைத்தான், அவளும்-அத்தமயந்தியும், சூட்டிய-தரித்த, தெரியல்-மாலையை, காண்கிலனென-கண்டிலேனென்று, தெருமந்தாள் - மனஞ்சுழன்றான், எ-று. அரோ-அசைநிலை.

நளன் நாடோறுங்கண்டவிடத்தில்லாமல் இப்போதுசூடியது புதுமையாகலால், இது என்னெனவியந்தான். தமயந்தி ம் நாடோறுஞ் சூடியமாலே தெரிய இதுமாத்திரமதைதலால், என்னமாயமென்று திடுக்கிட்டாளென்க.

(க-து.) உருவெளியாகக் காணப்பட்டதமயந்தி மாலேசூடியதென்னவென்று நளன்எண்ணினான். தமயந்தி மாலையைக் காணெனென்று மயங்கினான் எ-ம். 61

முருகவிழ்சுழலிடைனையுமுன்னுறு
முருவெளியெனவிறையு வந்துபுல்லினு
னரிவையுமன்னவாறெண்ணியாங்கெர்
புரவலன்மாற்புறப்புல்லினுளரோ.

(இ-ள்.) முருகவிழ்-வாசனையி-கின்ற, குழலிடைனையும்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும், முன்னுறும்-முன்னேதோன்றுகின்ற, உருவெளியென-உருவெளித்தோற்றமென்று, இறை-நளமகாராசன், உவந்து - மகிழ்ச்சியையடைந்து, புல்லினான்-தழுவினான், அரிவையும்-தமயந்தியும், அன்னவாறு அந்தப் பிரகாரம், எண்ணி-நினைத்து, ஆங்கு-அவ்விடத்திலே, எதிர்-எதிரேவந்த, புரவலன்-அரசனது, மாற்புற-மாற்புபொருந்த, புல்லினான்-தழுவினான் எ-று.

தமயந்தியை உண்மையாகக் கண்ட நளன் உருவெளியென மயங்கினு ண் றும், அவ்வறினின்றி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவன் நளனே

உண்மையென் றன்னிப் புல்லினொன் றுங்கொள்க. [தெய்வவரத்தினாலினு
ருவையறியாளாகவின் ஒருவர்க்கொருவர் மயக்கஞ்சொல்லப்பட்டமையால்,
மயக்கவணியாம்.]

(க-து.) நான் உருவெளித்தோற்றமென்று தமயந்தியைப் புணர்ந்தான்.
தமயந்தி மப்படியே நினைத்து நளனைப்புணர்ந்தாள் எ-ம். 62

சொல்லருமின்பமீதூரத்தோன்றலும்
புல்லுவிட்டவ்வுருப்பொலிவுநோக்கினுள்
மெல்லியவல்வுருவிழியிற்காண்குரு
தல்லலுற்றணிவலையங்கைநீக்கினாள்.

(இ-ள்.) சொல்லரும்-சொல்லுதற்கரிய, இன்பம்-இன்பமானது, மீதுற-
அதிகரிக்க, தோன்றலும்-நளனும், புல்லுவிட்டு-தழுவுதலைநீக்கி, அவ்வுரு-அந்
தவடிவினுடைய, பொலிவு-காந்தியை, நோக்கினுள்-பார்த்தான், மெல்லியல்-
தமயந்தியானவள், அவ்வுரு-அந்தவடிவத்தை, விழியில்-கண்ணினால், காண்கு
ருது-காணாதவளாகி, அல்லலுற்று-பயந்தையடைந்து, அணிவலை-அழகியவலை
யலையணிந்த, அங்கை-அழகியகையை, நீக்கினாள்-விடுத்தாள் எ-று.

மாதர்கட்கு அச்சம் உரியகுணமாதலின் உருவுகண்ணிறரேன்றதுகை
யிலகப்படலால், இவ்வாறுவெருவிவிடுத்தனளென்க.

(க-து.) நான் இன்பந்தோன்றப்புணர்ந்து தமயந்திவடிவத்தைப்பார்த்
தான். தமயந்தி அவ்வுடிவத்தைக்காணாது கையைவிட்டாள் எ-ம். 63

பொன்னடிப்பூஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கண்கணியிகலியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெளத்
தன்னமர்கோயிலுட்டையலெய்தினாள்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் தனித்தனி அவ்விருவார்களையும்வெ
வ்வேறநடந்தமை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) பொன்-பொன்னினுற்செய்த, அடிப்பூஞ்சிலம்பு-பரதத்திலணி
ந்தஅழகியசிலம்புகள், ஒலிப்ப-ஒலித்தலைச்செய்ய, மேகலை-மேகலையிலிருக்கின
ற, இன்-இனிய, அரி-பருக்கைக்கல்லையுடைய, கண்கணி-சதங்கைகள், இகலி
ஒன்றோடொன்றுதாக்கப்பட்டு, ஆர்ப்பெழ - ஒலியெழும்ப, மின்-மினைல், ந
டைகற்பதுபோன்று-நடத்தலைக்கற்படொத்து, மெல்லென-மிருதுவாக, தன்
தனது, அமர்-அமர்கின்ற, கோயிலுள்-கண்ணிமாடத்தில், தையல்-தமயந்தியா
னவள், எய்தினாள்-அடைந்தாள் எ-று.

[இதுதற்குறிப்பணி.]

(க-து.) தமயந்திகுன்னிமாடத்திற்சேர்ந்தாள் எ-ம். 64

கருந்தடங்கண்ணியைக் கையிற் புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெனியென்று போக்கிரல்
லருந்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

(இ-ள்.) கரும்-கரிய, தடம்-விலாசம்பொருந்திய, கண்ணியை கண்களை யுடையதமயந்தியை, கையிற் புல்லியும்-கையினாலே தழுவினும், பொருந்திய-பொருத்தப்பெற்ற, உருவெனியென்று-உருவெளித்தோற்றமென்று, போக்கி-விட்டு, நல்-நல்ல, அருந்தனம்-அரியதிரவியத்தை, பெற்று-எளிதிற்பெற்று, இழந்தாரில்-இழந்தவர்களைப்போல, ஐயனும்-நளமகாராசனும், வருந்தி-வருத் தமடைந்து, வெந்துய ரொடு-வெவ்விததுன்பத்துடன், மதிமயங்கினான்-புத்தி மயங்கினான் எ-று.

பின் நடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தியென்றறிந்துவருந்தினுனென் க. [அருந்தனம்பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன் கைப்பொருளிழந்தவர்கள் போலத் தமயந்தியைப்பூவிடுத்துத் துன்புற்றமயங்கினான் எ-ம். 65

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறநிவந்தசெய்குன்றுந்தேடியங்
காணலனாகியகளிரல்யானையான்
மாணிசுழையுரைதருமாடமெய்தினான்.

(இ-ள்.) பாண்-இசைப்பாட்டுக்கு, நிகர்-நிகராக, வண்டினம், வண்டுகூட்டங்கள், பாடும்-பாடுகின்ற, சோலையும்-சோலையிடத்திலும், சேண்-ஆகாயத் தில், உற-பொருந்த, நிவந்த-உயர்ந்த, செய்குன்றும்-கட்டுமலையினிடத்திலும், தேடியும் - தேடிதல்செய்தும், காணலனாகிய - காணதவனாகிய, களிரல்யானையான்-நளமகாராசாவான்வன், மாணிசுழை-தமயந்தி, உறைதரும்-வசிக்கின்ற, மாடம்-கன்னிமாடத்தை, ஏய்தினான்-அடைந்தான் எ-று.

மாணிசுழை-ஆகுபெயர். இவ்வளவுகால மிவ்விடந்தோறுந்தேடியறியாத நளன் தமயந்திசென்ற நெறிபற்றி அவளுடையுமிடத்துச்சென்றனென்க.

(க-து.) நளன் தமயந்திகன்னிமாடத்திற்சேர்ந்தான் எ-ம். 66

மின்னிடையரம்பையர்குழாத்துண்மேலிய
வன்னமென்னடையயிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்போக்கினான்.

[இதனால்தமயந்திக்காட்சிசொல்லப்படுகின்றது.]

¶

(இ-ள்.) மின்-மின்னலையொத்த, இடை-இடையையுடைய. அரம்பையர் குழாத்துள்-தெய்வமாதர்களுட்குத்துள், மேவிய-பொருந்திய, அன்னம்-அன்னநடைபோன்ற, மெல்-மெல்லிய, நடை-நடையையுடைய, அயராணயா மென-இந்திராணயாமென்று சொல்லும்படி, நல்-நல்ல, நுதல்-பூவத்தையுற்ற, மடந்தையாழ்வாதர்களது, நாப்பண்-நடுவே, இன்-இனிய, நகை-புன்சிரிப்பையுடைய, கண்ணி-தமயந்தியானவள், வீற்றிருத்தல்-வீறுடனிறுத்தலை, கண்களிப்ப-கண்களிக்க, நோக்கினுண்-பார்த்தான் என்று.

[அயிராணயாமெனவென்றமையால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன் தமயந்தியைக் கண்டான் எ-ம்.

மண்டமர்கடந்தேவனளவந்தானெனத்
தொண்டைவாய்மடந்தையர் ஈ ளுஞ்சொல்லவன
பண்டருமொழிச்சிளிப்பின்றுகூறலுங்
கண்டேதாவித்தெனக்காண்பெண்ணினுண்.

[இதனால் நளன் தன்னுளத்தையுறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-பாரை, கடந்த-வென்ற, வேல்-வேற்படையையுள்ள, நளன்வந்தானென-நளமகாராஜன்வந்தானென்று, தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயையுடைய, மடந்தையர் - மாதர்கள், நாளும்-நாடோறும், சொல்வன-சொல்வனவற்றை, பண்டரு-இசையத்தருகின்ற, கிளி-கிளிப்பிள்ளை, பயின்று - பழகி, கூறலும்-சொன்னவளவில், இஃது-இந்தக்கிளிப்பிள்ளை, கண்டேதாவின-பார்த்ததோவென்று, காண-நளமகாராசன், எண்ணினுண்-நினைத்தான் என்று.

தமயந்திவருந்துவகாலத்து அதுதீர்ந்து மனங்களிக்க நளன்வந்தானென்று தோழிகள்கொல்லுஞ் சொல்லேக்கேட்டு அவள்கையிலிருக்குங் கிரிப்பிள்ளை சொல்லுவதாகலின், இவ்வாறுகூறிற்று. தெய்வவரத்தான் மறைந்துவந்த நம்மை இது எவ்வாறு கண்டதென்று சித்தித்தானென்க. யார் எதையுரைப்பினும் அதையுடையோர் தம்மையாமென்று எண்ணுதலியல்பென்க. [இதுதன்மைநவீற்சியணி.]

(க-து.) கிளி வழக்கமாக நளன்வந்தானென்று சொல்ல, நளன் இதுதன்மையறிந்ததென்று சந்தேகித்தான் எ-ம். 68

ஒருத்தியா னளனென்னவிருப்பவுள் ளுறும்
விருப்பினொருத்தியான்வீ மன்மாதன
பருக்கமழ்பூந்தொடைகுட்டமன்னவன்
பொருப்புறமுத்தடம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் நளன்மகிழ்ச்சியடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) உள்ளும்-உள்ளேயிருக்கின்ற விருப்பினால்-ஆசையினால், யானளனென்-நளமகாராசனென்று, ஒருத்தியிருப்ப-ஒருமங்கையிருக்க, ஒருத்தி-ஒருமங்கையானவள், யான்-நான், வீமன்மாதென-தமயந்தியென்றுசொல்லி, மருத்தமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, பூந்தொடை-மலர்மாலையை, சூட்ட-தரிக்க, மன்னவன்-நளமகாராஜனுடைய, பொருப்புறழ்-மலையைப்போத்த, தடம்-பருத்த, புயம்-தோள்களானவை, புளகம்பூத்த-மயிர்க்குச்செறிந்தன என்று.

நளனுக்கே தமயந்திமாலையுடைய சந்தேகமில்லையென்னும் தெளிவாலும், அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆர்வத்தாலும், அவ்வாறமுற்று பெறுத்தனையும் பொறுக்கமாட்டாத மங்கையர் தமக்குள்ளே அவ்வாறுசெய்தேனு நோக்குச்வாமெனுமன்பால் நாடோறுஞ் செய்துவருகையில், அன்றாடம் செய்தனராக-அருகண்ட அவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆர்வத்தைத்தமை தெரிந்து தனக்கே மாலையுடையவாளுள்ளுந் தோற்றத்தால், தோள்கள் புளகம்பூத்தனவென்க.

(க-து.) ஒருத்திநளனாகவும் மற்றொருத்தி தமயந்தியாகவும் மாலையுட்க்கண்டநளன் மகிழ்ந்தான் எ-ம். 69

மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
சிலங்கிழையுகிரினெழுதுபாசா
நலம்பெறக் காண்ட லுண்ணலார்புக
முலம்பொருடே தோளிணு வகையெய்தினன்.

(இ-ஈ.) மலர்ந்த-விரிந்த, செந்தாழைமென்மடலின்மேல்-சிவந்ததாழையினுடையமெல்லியவிதழின்மேல். தனக்கு-தனக்கு, இலங்கிழை-தமயந்தியானவள், உகிரினால்-நகத்தினாலே, எழுது-எழுதப்பட்ட, பாசரம்-வசனங்களை, நலம்பெற, நன்மைபெற, காண்டலும்-பார்த்தவளவில, லுண்ணலார்-பசுவரால், புகழ்-புகழப்பட்ட, உலம்-திரள்கல்லை, பொரு-ஒத்த, தோளிணு - தோள்களையுடையநளமகாராசன், உவகை - சந்தோஷத்தை, எய்தினன் - அடைந்தான் என்று.

தமயந்தி நாடோறுந்தன்வருத்தத்தை எழுதிக்கொள்ள வண்டுமென்கிற அன்புடையவளாயிருந்துஞ் சிலஇடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால், அவ்வன்பை பொருவாறு நிறைவேற்றம்பொருட்டித் தாழைமடலிலே தனக்கெழுதிக்கிடந்த செய்யுளைக்கண்டு, மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்க.

(க-து.) தமயந்தி தாழை மடலிலேநகத்தினாலே தனக்கெழுதும் வசனங்களைப் பார்த்தவளவில நளன் மகிழ்ச்சியடைந்தான் எ-ம். 70

செழுமணிப்பித்திகைத்தலத்திற்றீதறு
மழவிடையணிப்பாடிவந்தோன்றலுங்
கழையடையேறினார்களைப்பேரெழி
பெழுதியவுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார்.

வண்

[இதனால் நளனது நிழல்வடிவால் மாதர்மனம்பேதியாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிகளப்பதித்த, பித்திகைத்தலத்தில்-சுவர்த்தலத்தில், தீதறு-சுற்றமற்ற, மழ-இளமைபொருந்திய, விடையனையவன்-இடபத்தையொத்த நளமகாராசனுடைய, வடிவம்-உருவம், தோன்றலம்-தெரிந்தவளவில், கழை-மூங்கில்போல, அமை-பொருந்திய தோளிளர்-தோளையுடையமாதர்கள், காளை-நளமகாராசனது, பேர்-பெரிய, எழில்-அழகை, எழுதிய-தம்மாலெழுதப்பட்ட, உருவில்-வடிவத்தில் ஒன்மென-ஒருவடிவென்று, எண்ணாந் நினைத்தார்கள் என்று.

மந்திரத்தால் நளன் மறைந்திருப்பினும் அவன்வடிவந்தோன்று மாகையால், அதைச் சுவர்த்தலத்திற்கண்ட மங்கையர் அந்தப்புரத்தில் ஒருவன்வந்தனனென்னு நினைப்பு அனுத்துணையுமின்றி, தமயந்திமுதலியதாங்கன்பார்க்கும் பொருட்டிச் சித்திரித்திருக்கு நளவடிவங்களிலே இவனையும் ஒன்மெனமதித்திருந்தனரென்க. [அவ்விடத்துச் சித்திரத்தோடு நளனுடையநிழலுக்கு இவற்றையின்மை கூறப்பட்டமையால், பொதுமையெனியாம்.]

(க-து.) இரத்தினச்சுவரில் நளன் வடிவத்தோன்றிய வளவில் பெண்கள் எழுதியிருவி லொன்றன் மெண்ணினார்கள் எ-ம்.

நாமலேல்வலனுயர்நளனுக்காங்கமநீர்
வாமமேகலையினர்நடுவண்வைகுரா
டாமமார்சுழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபேரெழிலகாட்டுகின்றதே.

14-நி

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தெரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேல்-வேற்படையால், வலனுயர்-வெற்றியிருந்த, நளனுக்கு-நளமகாரானுக்கு, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அமர்-அமர்ந்த, வாமம்-அழகிய, மேகலையினர்-மேகலாபரணமுள்ள மகளிருடைய, நடுவண்-நடுவே, வைகுரவான்-இருப்பவன், தாமம்-மாலைகள், ஆர்-நிறைந்த, குழல்-கூந்தல்பொருந்திய, தமயந்தியென்று - தமயந்தியென்னும் பெயரையுடையவளென்று, அவள்-அவளது, காமர்-ஒளியுள்ள, பேர்-பெரிய, எழில்-அழகானது, காட்டுகின்றது-காண்பிக்கின்றது என்று

(க-து) அழகினால் தமயந்தியென்றறியப்பட்டது.

72

ஏதயில்குணத்தினுனையனாக நான்
டாதவிழ்ப்புக்குழற்றையல்பாற்றம
தாதரம்பெருகியவமாரேவிய
தூதியர்செய்திறஞ்சொல்லுவாமரோ.

[இதனால் கடிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஏதயில்-குற்றமற்ற, குணத்தினான்-குணத்தையுடைய நளமகா ராஜன், இனையனாக-இத்தன்மைபொருந்திடவனாக, நுண்-நுட்பமாகிய, தாது-மகரந்தப்பொடிகள், அவிழ்-உதிர்கின்ற, பூ-மலரையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, தையல்பால் - தமயந்தியினிடத்தில், தமது-தமது, ஆதரம் - ஆசையானது, பெருகிய-மிருந்த, அமரர் - தேவர்களால், ஏவிய-ஏவப்பட்ட, துதியர்-துதிகள், செய்திரம்-செய்தவாகையை, சொல்லுவாம்-சொல்லுவாம் ஏ-று. (அரோ-அசை.)

(க-து.) நளனிப்படியிருக்க, தேவர்கள் தமயந்தியிடத்து எவப்பட்ட துதிநன் செய்கையைச் சொல்லுவாம் ஏ-ம். 73

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கானமரலங்கன் மாலேம் கடவுளர்விடுப்பவந்த
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற் பணைமுலைப்பாபைநல்லா
ருனெடுபழகிநெய்தத்தா ருமிழ்ந்துவெம்புநவநாறு
மானேயல்வீமனீன்ற வனிதையையினிதுகண்டார்.

[இதுமுதல் எட்டுபாட்டுகளால் இந்திரன்முதலிய நால்வராலேவப்பட்ட துதிகள் தமயந்தியோடுபேசினவை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) கான்-வாசனை, அமர் - பொருந்திய, அலங்கல்-அசையா நின்ற, மாலே-மாலையையுடைய, கடவுளர்-தேவர்களால், விடுப்ப-அனுப்பப்பட்டு, வந்த-வந்த, பால்-பாலினது, நலம்-நன்மையை, கடந்த-வென்ற, தீ-தித்திப்பொருந்திய, சொல்-சொல்லையும், பணை-படுத்த, முலை-முலையையுமுடைய, பாபைநல்லார்-பாபைபோலுமிருக்கின்ற மாதர், ஊடுனாடு-மாமிசத்துடன், பழகி-பழகுதல்செய்து, நெய்தத்தோருமிழ்ந்து-உதிரத்தையுமிழ்ந்து, வெம்-வெம்மைபொருந்திய, புலவு-புலாளுற்றம், நாறு-நாறுகின்ற, மான-ஒப்பற்ற, வேல்-வேற்படைபெற்ற, வீமனீன்ற-வீமராஜன்பெற்ற, வனிதையை-தமயந்தியை, இனிது-இனிதாக, கண்டார்கள் ஏ-று.

(க-து.) தேவர்கள் விடுக்கப்பட்ட துதிகள் தமயந்தியைக் கண்டார்கள் ஏ-ம். 74

பொருவருவனப்பின்மிக்க புலோமசைமுதல்வராய
வரி-இருவிழிக்குமுதஞ்செவ்வாய் வானவரமகளிர்தாமித்
தெரியிழைசெவ்விரோக்கிற் சேணிடைப்பொலிந்துதோன்று
மிரவிமுன்மதியமாவ ரெனவுளத்தெண்ணிராரல்.

(இ-ள்) பொருவரு-ஒப்புசொல்லுதற்கரிய, வனப்பின்-அழகினாலே, மிகக்-மிருந்த, புலோமசைமுதல்வராய-இந்திராணிமுதலியராகிய, வரி-இரேகையுள்ள, விழி-கண்களையும், முதச்செவ்வாய்-அல்லிமலர்ப்போன்ற சிவந்தவாயினையுமுடைய, வானவரமகளிர்-தெய்வமாதர், இத்தெரியிழை-இந்தத்தமயந்

தியினது, செவ்வி-அழகை, கோக்கில்-பார்த்தால், சேணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, பொலிந்து-பிரகாசித்த, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, இரவிமுன்-சூரியன்முன்னே, மதியமாவரென-சந்திரன்போலாவரென்று, உளத்து-மனதிலே, எண்ணினார்-தூதியர் சிந்தித்தார்கள் எ-று. தாம்-ஆல்-அசைகள்.

தெய்வமாதரிற் சிறந்த இந்திராணீமுதலான மங்கையரும் இவளழகை கோக்கில் தாமழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கை யொழிவார்க்கென்பது கருத்து.

(க-து.) தமயந்தி அழகுக்குமுன்னே தேவமாதாமுக சூரியன் முன்னே தோன்றுஞ் சந்திரன்போலும் என்றெண்ணினார்கள் எ-ம். 75

எய்தியமகளிர் தம்மி லிமையவர் தலைவன் றாதி

இயுயிரிநெடுங்கட்செவ்வா யணங்கிற் றுணங்குபோல்வாய்) ௧௧

கொய்துணர்த்தருவினீழற் கோமகன்பணியாற்போந்த

செய்திலேகட்டியென்று சிறடிவணங்கிச்சொல்வாள்.

(இ-ள்.) எய்திய-அடைந்த, மகளிர் தம்மில் - தூதியர்நால்வருள், இமைய வர்தலைவன்-இந்திரனது, தாதி-தூதியானவள், ஐ-அழகிய, அரி-இரேகைகளையுற்ற, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும், செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையுமுடைய, அணங்கிற்கும்-தெய்வமங்கைக்கும், அணங்குபோல் வாய்-தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே, கொய்-கொய்கின்ற, துணர்-பூங்கொத்துகளுள்ள, தருவினீழல்-ஐந்தருவினீழலிலிருக்கின்ற, கோமகன்-இந்திரனது, பணியால்-ஏவலினாலே, போந்த-வந்த, செய்தி-செய்தியை, நீகேட்டியென்று - நீகேட்பாயாகவென்று, சிறடி-சிறியபாதங்களை, வணங்கி-வணங்குதல்செய்து, சொல்வாள்-சொல்லுவாள் எ-று.

தான்தெய்வமங்கையாயினுந் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக்குவிக்கத் தூதியாகவந்தமையால், தமயந்தினிடத்து அவளுக்கு வணக்கஞ் சொல்லப் பட்டது.

(க-து.) இந்திரன் தூதியானவள் தமயந்தியைவணங்கிச் சொல்லுவாளாயினுள் எ-ம். 76

இருவிசும்பொருகோலோச்சி யேதிலர்க்கடந்துதேவர்

பரவிநின்றிறைஞ்சநாளும் பனிமலர்த்தருவினீழ

லரியனைப்புறத்துவைரு மண்ணலுக்கமிர்தமன்னு

யுருவிலானொருவன்செய்யு முறுபகைகாத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) இரு-பெரிய, விசம்பு-வானுலகை, ஒருகோலோச்சி - ஒருசெவ் கோல்செலுத்தி, எதிலர்-சத்துருக்களை, கடந்து-வென்று, தேவர்-தேவர்கள், பரவிநின்ற-துதிசெய்துநின்ற, இறைஞ்ச-வணங்க, நாளும்-நாடோறும், பனி-குளிர்ச்சிபாருந்திய, மலர்-மலரானிறைந்த, தருவினீழல்-ஐந்தருவினீழலில்,

அரியணைப்புறத்து-சிங்காசனத்தினிடத்து, கைகுத்-தங்கிய, அண்ணலுக்கு-இத்திரனுக்கு, ஆமிர்தமன்றும் - ஆமிர்தத்துக்கொப்பானவளே, உருவிலான்-வடிவமில்லாதவனாகிய, ஒருவன்-மன்மதனைவன், செய்யும்-செய்கின்ற, உறு-மிசூர்த, பகை-பகையைநீக்கி, காத்தல்வேண்டும்-(நீ) காக்கவேண்டும் எ-று.

இருவிசம்பென்றதனால், பொன்னுலகென்பதும்; ஒருகோலோச்சியென்றதனால், பொதுவாழ்ப்புரப்பவனென்றும்; எதிலார்க்கடந்தென்றனால், வீரனென்பதும்; தேவாரிடைஞ்சுவென்றதனால், அவரினுஞ்சிறந்தோனென்பதும்; தருவீழலென்றதனால், மிகுந்தசெல்வமுடையோனென்பதும்; அரியணைப்புறத்தென்பதனால், அரசசெய்ப்பவனென்றும், அண்ணலென்றதனால், பெருமையிற் சிறந்ததோனென்பதும்; கருத்தாகப்பெற்றும். [இத்திரனை மணப்பரிவாயென்பது உருவிலான்செய்யும் பகையொழித்தல்வேண்டுமென்னும் வாக்கியத்தாற்பெறப்படுதலால், பிறிதுநவநிச்சயனாயாம்.]

(க-து.) இத்திரனுக்கமிர்தம்போன தமயந்தியே-நீ மன்மதபாணத்தை நீக்கிக் காக்கவேண்டுமென்றாள் எ-ம். 77

எம்மின்றியிளவற்காக விருங்கடல்கடைந்துவாசச்
செம்மலர்த்திருமையீந்த தேவர்வாசவற்குமின்னும்
கைம்மலர்வருந்தவிஞ்சு கடல்கடந்துமலாவண்ணம்
பொம்மல்வெம்முலையாயன்றோர் கின்னருள்புரிதல்வேண்டும்.

(இ-அ.) எம்மிறை-எவ்வுளரசனது, இளவற்காக-உபேந்திரனுக்காக, இரும்-பெரிய, கடல்கடைந்து-பாற்கடலைக்கடைந்து, வாசம்-வாசனை பொருந்திய, செம்மலர்த்திருனை-சந்தாமரைமலரிலிருக்கின்றது திருமகளை, ஈந்த-தந்த, தேவர்-தேவதைகள், வாசவற்கும்-இத்திரனுக்கும் இன்னும்-இன்னமும், கைம்மலர்வருந்த-கைகளாகியமலர்கள்வருந்த, இக்குக்கடல்கடைந்து - கருப்பிரசக்கடலைக்கடந்து உலாவண்ணம்-அலையாதவிதம், பொம்மல்-பொலிவினையுடைய வெம்-விரும்பத்தக்கவாகிய, முலையாய்-முலைகளுள்ளதமயந்தியே, அன்றோற்கு-அவ்வீந்திரனுக்கு, இன்னருள்-இனியவருளை, புரிதல்வேண்டும்-(நீ) செய்தல்வேண்டும் எ-று.

இங்கு இளவலென்றது - இத்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன் தம்பியாயவதரித்து உபேந்திரனாகிய யுடனிருக்கின்ற திருமாலையெனக்கொள்க. [தேவர்க்கு இம்முயற்சியில்லாதிருக்கவும் அவர்க்குளதாகக்கூறலால், உயர்வுநவநிச்சயனாயாம்.]

(க-து.) இத்திரனுக்கருள்செய்ய வேண்டுமென்றாள் எ-ம். 78

மாயிறுஞாலந்தன்னின் மகம்பலவியற்றிப்பெற்ற
மீயுயர்பசம்பொன்னாட்டின் மேதருசெல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்றோ விமையவர்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கனாட்க்கிரோங்கஞ் சிறிதருள்புரியின்மாதோ,

(இ-ள்.) மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலந்தன்னின்-பூமியிலே, மகம் பலவியற்றி-தூறுவேள்வி, செய்து, பெற்ற-பெற்றுக்கொண்ட, மீ-மேலாக, உயர்-உயர்ந்த, பசு-பசுமைபொருந்திய, பொன்னாட்டின்-பொன்னுலகத்தில், மேதகு-மேன்மையுடைய, செல்வமெல்லாம் - பாக்கியமெல்லாம், நன்பால்-உன்னிடத்து, எயினவன்றோ-பொருந்தியனவல்லவா, இமையவர்க்கிதைய வன்பால்-இந்திரனிடத்தில், நன்-உன்னுடைய, சேயரி-செவ்வரிபரந்த, கடைக்களோக்கம்-கடைக்கண்பார்வையானது, சிறிது-கொஞ்சம், அருள்புரியின் அருள்செய்தால் எ-று.

செல்வமாவன, மூவுலகாட்சி-சுற்பதமுதலியவைந்தருக்கன்-காமதேனு-சிந்தாமணி-சங்கரிதி-பதுமநிதி-பொன்னுலகம்-அமராவதி-வைசுவந்தமாளிகை ஐராவதயானை-உச்சைசிரவக்குதிரை-சுதர்மசபை-நந்தனவனம்-அமிர்தம்-தேவர்-அரம்பையர்-இவைமுதலியனவாம். [செல்வத்திற்கும் அருட்குமாற்றிக்கோடல் சொல்லப்பட்டமையால், மாற்றுநிலையனியாம்.]

(க-து.) உன் கடைக்கண்பார்வை சிறிது இந்திரனிடத்தில் வைத்தால் அவன் செல்வமெல்லாம் உனக்குடையவாம் என்றாள். தூது எ-ம். 79

மண்ணினிற்சிறந்துவாழு மன்பதைத்தொகுதிதன்னி

லெண்ணிசிறந்தாரன்றோ வியக்கரவ்விபக்தர்தம்மில்

விண்ணவர்கிரந்தாரன்றோ விண்ணவர்தமையுமாளு

மண்ணினினே வல்வேட்பி நதனினுஞ்சிறந்ததுண்டோ.

(இ-ள்.) மண்ணினில்-பூவுலகத்தில், சிறந்து-சிறப்பப்பொருந்தி, வாழும்-வாழ்கின்ற, மன்பதைத்தொகுதிதன்னில்-மக்கட்கூட்டத்துக்குள், எண்ணி-மீ-நினைக்குமிடத்தில், இயக்கர்-இயக்கரானவர்கள், சிறந்தாரன்றோ-சிறந்தவர்களல்லவா, அவ்வியக்கர்தம்மில்-அந்தவியக்கருக்குள்ளே, விண்ணவர்-தேவர்கள், சிறந்தாரன்றோ-சிறப்பப்பொருந்தினவர்க ளல்லவா, விண்ணவர்தமையுமாளும்-அத்தேவர்களுையுமாட்சிசெய்கின்ற, அண்ணல்-இந்திரனானவன், நின்னேவல்கேட்பின் - உன்னுடையஏவற்றொழிலக்கேட்பாளுயின், அதனினும்-அதைக்காட்டிலும், சிறந்தது-சிறப்பையுடையது, உண்டோ-ஒருபொருளுண்டோ இல்லை எ-று.

“இம்மனைக்கிம்மனை விசேடஞ்சித்திர-மிம்மனைக்கிம்மனை விசேடஞ்சோதி-யெனவேவிளங்கும் விசேடத்தின்பொருள்” இவ்விதியால்-ஒன்றற்கொன்றுவிசேடமாதலறிக. [மேன்மேலுஞ்சிறப்பைச்சொல்லுதலால், மேன்மேலுபர்ச்சியனியாம்.]

(க-து.) இந்திரனுக் கேவல்செய்தால் இதிலுஞ் சிறந்ததில்லை என்றான் எ-ம். 80

தாதொடுநறவுதூற்றுந் தருநிழலினிதுவைகு

மேதருநிதியுமா னும் லேபுட்டனவு வந் தூநல்க

வேதமிலரம்பைமாதர முறைமுறையேவல்கேட்ப
நீதொழுமமரயாரு நிறொழுப்பணித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) தாகொடு-மகரந்தப்பொடியோடு, நறவு-தேனையும், தூற்றும்-தூற்றுகின்ற, தருநிழல்-ஐந்தருநிழலில், இனிது-இனிதாக, வைகும்-தங்கிய, மேதகு - மேன்மைபொருந்திய, நிதியும் - சங்கநிதி பதுமநிதிகளும், ஆனும்-காமதேனுவும், வேட்டன - விரும்பியவைகளை, உவந்து - மகிழ்ந்து, நல்க-கொடுக்க, ஏதமில்-குற்றமில்லாத, அரம்பைமாதர்-தெய்வமடவார்கள், முறை முறை-வரிசைவரிசையாக, எவல்கேட்ப-எவற்றொழிலைக்கேட்க- நீ தொழும-வணங்குகின்ற, அமரயாரும்-தேவர்களயாரும், நிறொழு-நின்னை வணங்க, பணித்தியென்றான்-சொல்லென்றான் என்று.

(க-து.) நீ வணங்கப்படுத் தெய்வங் ஞன்னை வணங்கச்செய் யென்றான் எ-ம்.

81

இணைய நவுரைத்தலோடும் யாவர்தவமுளமுந்தேறும்
பனியிருவிசம்பிறிறேவர் பரவவீற்றிருக்கும்வேந்தென்
மனநிலையுணரான்போலு மழைமதர்நெடுங்கணல்லா
யுனைவிரைந்திங்ஙனா து விடுத்ததென்னுரைத்தியென்னு.

[இதமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் தமயந்தி இந்திரன் தாதிக்கு விடை கொடுத்தல் கொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இணையன-இத்தன்மையவாகிய சொற்களை, உரைத்தலேர்மம்-சொன்னமாத் திரத்தில், யாவர்தம்-எவர்களுடைய, உளமும்-மனமும், தேரும்-தெரியாநின்ற, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, இரு-பெரிய, விசம்பில்-தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற, தேவர்-தேவர்கள், பரவ-வணங்க, வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, வேந்த-இந்திரனாவன், என்மனநிலை-என்மனத்திலேயை; உணரான்போலும்-தெரியாதவன்போல மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-மதர்த்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய. நல்லாய்-தூதியே, ஁னை-உன்னை, விரைத்து-சீக்கிரமாக, இங்ஙன்-இவ்விடத்தில், துதுவிடுத்தது-துதரகவனுப்பியது, என்-யாதுகாரணமாக, உரைத்தியென்னு-கொல்லென்று என்று.

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளுங் குளகம். [அறியான்போலுமென்றமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியானவன் தூதியே-இந்திரனெனது மனதையறியாதவன்போலே உன்னை யென்னகாரணமாகத் துதுவிட்டானென்று சொல்லி எ-ம்.

82

என்னுளத்தென்றுநீங்கா திருப்பவனளனையாகும்
பொன்னகர்க்கிறைவன் நன்பாற் பொருந்துதியென்னுந் துதுக்

கன்னவனியையுங்கொல்லோ வெனமறைந்தயலேநிற்கு
மன்னவன்மகிழ்ச்சிகூர மடவரலினிதுசொன்னான்.

(இ-ள்.) என்னுளத்து-என்னுடையமனத்தில், என்றும்-எந்நாளும், நீங்
காதிருப்பவன்-பிரியாமனிலேநிப்பவன், நளனேயாகும்-நளமகாராசனே யா
கும்; பொன்னகர்க்கிறைவன்-நன்பால்-இந்திரனிடத்து, பொருத்துதி-நீ பொ
ருத்தக்கடவாய், என்னுளத்துக்கு-என்று சொல்லுந்தாதுக்கு, அன்னவன்-
அந்தநாமகாராசன், இயையுங்கொல்லோவென-சம்மதிப்பானே வென்று,
மறைந்து-ஒளித்து, அயலேநிற்கும்-பக்கத்திலே நிற்கின்ற, மன்னவன்-அர
சன், மகிழ்ச்சிகூற-மகிழ்ச்சிமிக, மடவரல்-தமயந்தி, இனிது-இனிதாக, சொன்
னான்-சொல்லினான் என்று.

அன்னவனியைதலாவது-நான்காணியாகக் கொண்ட மனத்தை விட்டு
நீங்குதல். அவ்வாசனாவது என்னிடத்து வெறுத்து நீங்கல்வேண்டும், யானா
வது அவனைவெறுத்து நீங்கல்வேண்டும். இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்
விடத்தை விரும்பத்தகாதென்றதாயிற்று. ஆயின்-ஒரிடத்தில் இருவர் எப்படி
இருக்கலாமென்பது கருத்து. சுபாவத்திற்சொல்லுந் தமயந்தியினுரையைக்
கேட்டமையால், நளனுக்கு மிகவுமகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றென்க.

(க-து.) என்னுள்ளத்திருப்பவனானாகும், இந்திரனுக்குப் பொருந்தென்
னுந் தாதுக்கு நளனிசைவானேவென்றான் எ-ம். 83

கோற்றொடிநளன்மேலுற்ற காதலைக்குறித்துநோக்கி
மாற்றுதலரிதென்றெண்ணி வாசவன் றுதியை
வாற்றல் வாசல்வற்குநேரா வன்கெவர்க்கையுமென்னுந்
தோற்றமோடுரையாற்றற்றைத் தேவர்தூதியரும்போனார்.

[இதனால் தேவதூதியர்நால்வரு மீண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கோற்றொடி-தமயந்தியானவள், நளன் மேல் - நளனிடத்தில்,
உற்ற-வைத்த, காதலை-ஆசையை, குறித்து நோக்கி-குறித்துப் பார்த்து, மாற்
றுதல்-அதனைநீக்குதல், அரிதென்று-அரிதாகுமென்று, எண்ணி - நினைத்து,
வாசவன் றுதி-இந்திரனுடையதூதி, ஏக-தன்னிடத்துக்குச் செல்ல, ஆற்றல்-
வலிமைபெற்ற, வாசவற்கு-இந்திரனுக்கும், நேரா-உடன்படாத, அணங்கு-
தமயந்தி, எவர்க்கு-யாவர்க்கு, இயையுமென்னும்-சம்மதிப்பான் (ஒருவருக்
கும் சம்மதியான்) என்கின்ற, தேற்றமோடு-தெளிவுடனே, உரையார்-பேசாத
வர்களாய், மற்றைத்தேவர்தூதியரும்-மற்றைத்தேவர்கள்விடுத்த தூதிகளும்,
போனார்-சென்றார்கள் என்று.

உம்மை-இறந்ததுதழிஇய எச்சம். தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினு நம்
மினுமிக்க கலைகளின் பயிற்சியுடையவளாகையால், அவளைநமதுசொல்லான
மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாக்குவது அசாதத்தியமென்று இந்திரன் தூதி
நீங்கினுள்ளன்க. அப்படிப்பட்ட சம்பத்துக்களையும்-போகத்தையும்-விலிமை

யையும்-சிறப்பினையும்-உடைய இந்திரனுக்குச் சம்மதியாதவள், நம்மிறைவர்க்குச் சம்மதிப்பாளென்பது கரதலாமலகம்போற் றெரிதலால்; மற்றைத் தாதிகள் அவளுடன் உடையாடி அவமானமடையாமையே ஈமக்கு மேன்மையென் றெழுந்தனவென்க.

(க-து.) தமயந்தி நளன்மேல்வைத்த வாசையைக்கண்டு இந்திரன் றாதி போக மற்றத்தாதியரும் போனார்கள் எ-ம். 84

தூதியரோக்கண்டதோன்றல்செங்கமலக்கண்கண்
மேதகுமெல்லமிக்க விதர்ப்புகோன்றவத்திறேன்று
மாதர்மென் னோக்கினுடன் வடிவினிலமுந்திப்பின்னு
மாதரம்பெருகியின்ப வாரியினுந்தவன்றே.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் இவையனைத்தையும் அயலின்மறைந் திருந்து கண்ட நளன் றன்மைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

(இ-ள்.) தூதியர் - தேவரூபத்திகள், ஏக தம்மிடத்துக்குப் போதலை கண்ட-பார்த்த, தோன்றல் - நளமசாராசன், செங்கமலக்கண்கள் - செந் தாமரைப்போன்ற தேத்திரங்கள், மேதகு-மேன்பட்ட, செல்வம்-செல்வத்தினு லே, மிக்க-மிகுந்த, விதர்ப்புகோன் - வீமராஜனுடைய, தவத்திறேன்றும்- தவத்தினுலவதரித்த, மாதர்-அழகிய, மெல்-மெல்லிய, ரோக்கினுடன்-பார்வை யையுற்ற தமயந்தியினது, வடிவினில்-ருவத்தில், அமுந்தி-ஆழ்ந்து, பின்னு ம்-பின்னும், ஆதரம்பெருகி-ஆசைமிகுந்து, இன்பவாரியின்-இன்பக்கடலிலே, ஆழ்ந்த-அமுந்தின எ-று.

கரவினிலாரும்ம்கையின் அழகைநோக்கும் ஆடவர்க்கு மற்றொருவர் அங்கில்லாதிருந்தால் மாத்திரஞ் சகிக்கமாதுலால், தூதியரோக்கண்டதோன் றல் என்றார். அங்குள்ளதோழிகளோவெனின், அவர்களுக் கிவனிருப்பது தெ ரியாதென்க. அவளவயவங்களைத் தனித்தனிகோக்குங்கால் அந்நோக்குதற்கி டையுறடையின் மற்றவைக ளெப்படியுளவோவென்று கவுத்தலையுமாகலான் முழுவதற் தன்சத்தியாலொருங்கு நோக்குதலால், வடிவினிலமுந்தி என்றும் அதில் ஆசைமிகுதலால், இன்பவாரியினுழந்த என்றுங் கூறினார்.

(க-து.) நளன்கண்கள் தமயந்தி உருவத்திலமுந்திப் பின்னு மின்பக்கட லில் மூழ்கின எ-ம். 85

பாசிழைபார்த்தவல்குற் பனிமொழிக்குமுதர்செவ்வாய்
மாசுறுமதியமன்ன வாண்முகத்தணங்கைநோக்கி
யாசையங்கடலுளாழ்ந்த கரைபெருவரசுநோக்க
மேகவதோன்றுமில்லா முலைவரையிவர்த்தவன்றே.

(இ-ள்.) பாசிழை-பசும்பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்கள், பறந்த-பறவிப் பெற்ற, அல்குல்-அல்குலையும், பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சொற்களை

பும், குமுதம்-அல்லிமலர்போன்ற, செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும், மாசறு-குற்றமற்ற, மதியமன்ன - சந்திரனையொத்த, வான்-ஒளிபொருந்திய, முகத்து-முகத்தையுடைய, அணங்கை - தமயந்தியை, நோக்கி-பார்த்து, ஆசையுங்கடலுள்-ஆசையாகியகடலுள், ஆழ்ந்து-முழுகி, கரைபெரு-கரையைப்பெருத, அரசனோக்கம்-நளராஜனதுபார்வை, ஏசுவதொன் றுமில்லா - பழிப்பதொன் றுமில்லாத முலைவரை முலைகளாகிய மலையின்மேல், இவர்த்-ஏறின எ-று.

அல்குற்பாம்பையும் - வாய்க்குமுதத்தையும் - முகமதியத்தையும்-உடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில்வீழ்ந்து, அவைகளுறுபடுதவருந்தி, ஒருதுறையுங்காணுது தமொறும் அரசனோக்கங்கள் அங்குமுலைகளென்னு மலைகளைக் கண்டேறினவென்க. கச்சுறுத்தல்-களபச்சேறணிதல்-முத்துவடமணிதல்-இறுமார்துமேனோக்கல்-கண்கறுத்தல் - அடிகனத்தல்-திதலைபூத்தல்-பூரித்தல்-புளகிதல் - இழைநுழையாது நெடங்கல்-வெச்செனல் - தண்ணெனல்-இடையை வாட்டல் - முதலியநற்குணங்களிற் குறைவின்றியிருத்தலால், ஏசுவதொன்று மில்லாமுலையென்றார். மிகுந்தவாசனையோடும் ஸ்தனங்களை நோக்கினென்பது கருத்து. (ஆசையங்கடலென்றலாலும், முலைவையென்றலாலும், உருவகவணிகளும்; தமயந்தியைக்கண்ட கண்கள் மிகுந்த ஆசையையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தனவென்னும் பொருள்பெரிசொல்லிய நோக்கம் கடலுளாழ்ந்து மலையிலிவர்த்ததென்றலில், கடலின்முழ்கினோர்கரையிலேறுவதாகிய உலகச்செய்கைதோன்றுதலால்) முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்ட: சுருங்கச்சொல்லணியுமாம்.]

(க-து.) நளன் கண்கள் ஆசைச்சுடலிலேழுழ்கித் தமயந்தி முலைகளாகிய முலைகள்மேலேயேறின எ-ம். 86

போர்க்களிறனையவீமன் புரிந்தமெய்த்தவத்திற்கு என்றுங் கார்ச்சுருங்குந்தலான்மைக் கண்வலையதனுட்பட்டோ வீர்க்கிடைபுகாதபொம்ம விளமுலைநெருக்கிப்புக்கோ பார்த்தசெங்கமலக்கண்கள் பறிப்பரியனவாயின்று.

(இ-ள்.) போர்-போர்செய்கின்ற, களிறனைய-யானையையொத்த, வீமன்-வீமராஜன், புரிந்த - செய்த, மெய்த்தவத்தில் - உண்மையானதவத்தினாலே, தோன்றும்-அவதரித்த, கார்-மேகம்போன்ற, சுருங்குந்தலான் - கரியவளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது, மை - மையைமணிந்த, கண்வலையதனுட்பட்டோ - கண்ணாகியவலையிலகப்பட்டோ, ஈர்க்கு-ஈர்க்கானது, இடை-மத்தியத்திலே, புகாத-நுழையாத, பொம்மல்-பொலிவு, பெற்ற, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்தனபாறங்களின், நெறுக்கில் - நெருக்கத்தில், பக்கோ-புகுந்தோ, பார்த்த-நோக்கிய, செங்கமலக்கண்கள்-செந்தாமரை மலர்போன்ற நேத்திரங்கள், பறிப்பரியனவாய்-பறிப்பதற்கரியவாகி, நின்ற-நின்றன எ-று.

“குழு உப்புறந்தருதல் குருசரத்தியல்பே” என்றலின் அங்ஙாறுலகினரைக்காப்பவனாகையால், போர்க்களிறனைய வீமனென்றும்; பொய்த்தவத்திற்

ரேன்றினுள் அன் றென்பதற்கு, மெய்த்தவத்திற் ரேன்றினு ளென் றுங்கொ ன்க. ஈர்க்கிடைபுகாது விம்முதலால் மூத்தனவோவென்னும் ஐயநிகழாமைக் கு, இளமூலையென்றார். கண்கள் அழகுமுழுவதுநோக்கி முற்றமையால், பறிப் பரியனவாய் நின்றனவென்க. அன்றி-“காரணமின்றிக் காரியந்தோன்றாது- காரியமின்றிக் காரணந்தோன்றாது” இவ்விதியால் காமங்காரணமாகக் கண்கள் நின்றனவெனினுமாம். [இது ஐயவணி.]

(க து.) நளன்கண்கள தமயந்தி கண்விலையிற்பட்டோ தனநெருக்கிற்பட் டோ பறிப்பதற்கரியவாகநின்றன எ-ம். 87

விண்ணவர்களிர்யாரும் வெள்ளுதவனப்புவாய்ந்து
பெண்ணலங் கனியநின்ற பேதைபேறழகுமுற்றுங்
கண்ணொடுபிணித்தாலென்ன வியப்புறங்கனித்துநோக்கும்
புண்ணுறு புலவுவேலா னுளத்தொடுபுந்லுற்றான்.

(இ-ள்.) விண்ணவர்-தேவர்களுடைய, மகளிர்யாரும்-மங்கையரெல்லாம், வெள்ளுத-நாணமடைய, வனப்புவாய்ந்து - அழகைப்பெற்று, பெண்-பெண்க ளுக்குரிய, நறும்-நற்குணங்கள், கனிய-முதிர, நின்ற-நிற்கப்பெற்ற, பேதை- தமயந்தியினது, பேர்-பெரிய, அழகுமுற்றும்-அழகுமுழுவதும், கண்ணொடு- கண்களுடனே, பிணித்தாலென்ன - கட்டினதையொப்ப, வியப்புற-ஆச்சரிய மிக, களித்து-களிப்பையடைந்து, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, புண்ணுறு-மாமிசத் தையொத்த, புலவு-நாற்றத்தைபுடைய, வேலான்-வேற்படையேந்தியநளமகா ராஜன், உளத்தொடு - மனத்துடனே, புகலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கி னான் எ-று.

பெண்ணலமாவன, நாணம் - மடம் - ஆச்சம்-பிரிப்பு - முதலியகுணங் களும் பிறவுமெனக்கொள்க. உளத்தொடுபுகலல் - சிந்தித்தல்: என்றால் - அவ்வழகின்கடலை யொருவாற்றிற்கடந்த நளன், தன்மனத்துக் கிசைந்தவர் வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் தான்கண்ட வியப்பை மனத்துடன்சொல் லத்தொடங்கினனென்க. [பிணித்தாலென்றமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியழகைக்கண்டு நளன் தன்னுள்ளத்தோடு சொல்வான் எ-ம். 88

வடிவமைறாலிற்சொல்லும் வனப்பெலாமமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங் காட்கிபவுருவுகொல்லோ
வடுகணைவேனிலானின் னமுதுகோரேய்த்துத்தீட்டும்
படிவமோவுயிரைவாட்டும் பாவைதன்வடிவந்தானே.

[இதுமுதல் பத்துபாட்டுகளால் நளன்சிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உயிரைவாட்டும்-என்னுயிரைவாட்டிகின்ற, பாவை-இப்பாவை போல்வா ளுடைய, வடிவம்-உருவமானது, வேதன்-பிரமஞானவன், வடிவமை

தூலில்-சாமுத்திரிகதூலிலே, சொல்லும்-சொல்லாநின்ற, வனப்பெலாம்-அழகனைத்தும், அமைத்து-அமையச்செய்து, கடி-புதுமைபெற்ற, மலர்-தாமரை மலர்போன்ற, செங்கைவண்ணம்-தனதுசிவந்தகைகளின் குணத்தை, காட்டிய-காண்பித்த, உருவகொல்லோ-உருவமோ, அடு-கொல்லாநின்ற, கணை-பூங்கணைகளை உடைய, வேளிலான்-மன்மதனுனவன், இன்-இனிய, அமுது-அமிர்த்தத்தில், கோல்-தூரியக்கோலை, தோய்த்து-நனைத்து. தீட்டும்-எழுதப்பட்ட, படிவமோ-உருவமோ எ-று.

வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோவென்றவன் - பின்வேனிலான் நீட்டும் படிவமோவெனக்கூறியது, அவன்படைப்பிலிவ்வழகு கண்டிலேம்-அழகினால் உலகத்தையெங்கும் காமனே படைக்கி லிவ்வழகுண்டாகலாமெனும் கருத்தாலெனக்கொள்க. [வேதன்கைவண்ணங்காட்டிய உருவோ-வேனிலான் நீட்டும்படிவமோ-எனக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) நான் தமயந்தி வடிவம் பிரமன்கைத்திறமோ, மன்மதனெழுதிய உருவமோ, என்றான் எ-ம். 89

குழையெதிர்நடர் துபைம்பொற் குமிழ்பிசைமறிந்துண்ட
வுழைபொருநெடுங்குடை னுறுப்பினுக்குவமைபாகர
செழுமலர்முதலவாய பொருள்களைத் தெரிந்துகூறி
னழகினுக்குவமைநீர்ந்த வவற்றினுக்கிகழ்ச்சியாமே.

(இ-ள்.) குழை-குழையென்னுங்காதண்கூ, எதிர்நடர் து-முன்பாகச்சென்று, பைம்பொன்-பசியபொன்போன்ற, குமிழ்-குமிழம்பூவினது, பிசைமேற்பக்கத்தில், மறிந்து-மறிபட்டு, நீண்ட-நீட்சியடைந்த, உழைபொரு மான்போன்ற, நெடுங்குடை-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருப்பினுக்கு அவயத்துக்கு, உவமையாக-உவமையாக - உவமானமாக, செழும் - செழுமைபெற்ற, மலர்முதலவாய-தாமரைமலர்முதலவாகிய, பொருள்களை-வஸ்துக்களை, தெரிந்து கூறின்-தெரிந்துசொல்லின், அழகினுக்கு-அழகுக்கு-உவமைநீங்கிய, அவற்றினுக்கு-அவ்வுறுப்புக்களுக்கு, இகழ்ச்சியாம்-பழிப்பாகும் எ-று.

குமிழென்பது-அதுபோன்ற மூக்கெனக்கொள்க. மலர்முதலவாய பொருள்களாவன, மேகம்-நாகம்-பிறை-நடை-குவிளை குமிழ் - குமுதம் - அமிர்தம்-கார்தன்-பார்தன்-அரும்பு-கரும்பு - முதலியவாம். உவமையிலலாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச் சொல்லுவது இகழ்வாமென்க. [உவமானப் பொருள்களாகிய தாமரைமலர் முதலானவற்றை இவ்வுறுப்புக்கு உவமையாகக்கூறினஇழிவென உவமையத்தைச் சிறப்பித்தலால், எதிர்நிலையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள்களிகழ்ச்சியவாம் என்றான் எ-ம். 90

குடைந்துவண்டிமிருஞ்செய்ய கொழுமலர்த்திருவிழைநீர்
தடங்கினைபொதுளுமென்பூந் தருகிதுலுறையுந் தெய்வ

மடந்தையர் தம்மையெல்லாம் வைகலும்படைத்துச் செங்கை
படிந்தபின் தமாதைப் படைத்தனன் கமலத்தோனே.

(இ-ள்.) வண்டு-வண்டுகளானவை, குடைந்து-மூக்கினாலேகிண்டி, இயி
ரும்-ஒலிக்கின்ற, செய்ய-சிவந்த, கொழு-செழுமைபெற்ற, மலர்-தாமரைமலரி
லிருக்கின்ற, திருவினோடும்-இலக்குமியுடனே, தடம்-பருத்த, சின்ன-கிளைகள்,
பொதுளும்-நெருங்கிய, மெல்-மெல்லிய, பூ-மலர்களையுடைய, தருநிலில்-ஐந்
தருநிலில், உறையும்-வசிக்கின்ற, தெய்வமடந்தையர் தம்மையெல்லாம்-தெ
ய்வமங்கையரனைவரையும், வைகலும்-நாந்தோறும், படைத்து-சிருட்டித்து,
செங்கைபடிந்தபின்-தன்னுடைய சிவந்தகைகள் பழகியபின்பு, இந்தமாதை-
இந்தத்தமயந்தியை, கமலத்தோன்-பிரமனானவன், படைத்தனன்-சிருட்டித்
தான் எ-று. எ-அசைநிலை.

அழகிற்சிந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும்வி
ரும்பத்தக்க அழகுடையவளாயிருத்தலால், இவ்வாறு சொல்லினான். [இப்படி
ப்பட்ட படைப்பின் முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருந்தும் உள்ளதாகக்கூறலா
ல், உயர்வுவாழ்ந்தியணியாம்.]

(க-து.) பிரமன் இலக்குமியையும் தேவமாதர்களையும் படைத்துக்கை
தேர்த்தபின் னிவனைப்படைத்தான் என்றானான் எ-ம். 91

விரிந்தசெங்கமணிமுத்தன் பூம் பொருட்டில் வீற்றிருக்குமேலான்
முருங்கிளமுறுவற்செவ்வாய் முகிழ்முலைக்கரியகந்தந்
திருந்திழை யழகுவாய்ந்த திருமுகந்திங்களாகப்
புரிந்தனன்களங்கமன்றோ புருவமாவியற்றினானே.

(இ-ள்.) விரிந்த-விரியப்பெற்ற, செங்கமலம்-செந்தாமரையினது, தண்-
குளிர்ச்சிபொருந்திய, பூம்பொருட்டில்-மலர்க்கொட்டையின்மேல், வீற்றிருக்
கும்-அரசிருக்கின்ற, மேலான்-பிரமனானவன், முருந்து-மயிலிறகின் முதன்
முன்போன்ற, இள-இளமைபொருந்திய. முறுவல்-தந்தங்களையும், செவ்வாய்
சிவந்தவாயினையும், முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை-முலைகளையும், கரிய-கறு
த்த, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய, திருந்திழை - தமயந்தியினது, அழகு
வாய்ந்த-அழகுபொருந்திய. திருமுகமாக-திருமுகமாக, திங்கள்-சந்திரனை, பு
ரிந்தனன்-செய்தான், களங்கமன்றோ-அதன் களங்கத்தையல்லவா, புருவா-
புருவமாக, இயற்றினான்-செய்தான், எ-று.

இவன் முகம் சந்திரனைப்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பது கருத்து.
[இது உயர்வு வாழ்ந்தியணி.]

(க-து.) பிரமனின் முகத்தைச் சந்திரனாகப்படைத்தான் என்றான் எ-ம்.

மணிமுடிய தனைக்கொம்மை முலையெனவமைத்துமார
ண்ணிமலர்க்கணைகளைந்தி லான் றமூவுலகுமூன்று

கணைகளால்வென்றுமற்றைக் கணைகளுக்கெதிரில்லாமை
யினைவிழியென்றுபேரிட் டிவண்முகத்திருத்தினே.

(இ-ள்.) மாரன்-மன்மதனைவன், மணிமுடியதனை-தன்னுடைய மணி
கள் பதித்தகிரீடத்தை, கொம்மை-இளமைபொருந்திய, முலையென-ஸ்தனங்க
னென்றுசொல்ல, அமைத்து-பொருத்தி, அணி- அழகிய, மலர்க்கணைகளாந்
தில்-பூவம்புகளைந்தினுள், ஆன்ம-நிறைந்த, மூவுலகம்-திரிலோகங்களையும்,
மூன்றுகணைகளால்-மூன்றுபாணங்களால், வென்று-வெற்றிகொண்டு, மற்ற
மைக்கணைகளுக்கு - மற்றையிரண்டுபாணங்களுக்கு, எதிரில்லா-எதிரில்லாத,
மை-அஞ்சனந்தீட்டிய, இணைவிழியென்று-இரண்டெண்களென்று, பேரிட்டு-
பேர்வைத்து, இவண்முகத்து-இந்தத்தமயந்தியினுடைய முகத்தில், இருத்தி
னான்-இருத்திவைத்தான் என்று.

இவளுடைய கண்கள் மாரன்கணைகளாயின்வாற்றால் ஆடவரை மயங்கி
ன: அல்லவாயின் எவ்வாறுமயங்கு மென்பது கருத்து. [தமயந்தியின் விழிக்
கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தற்பொருட்டு விழியின்பேரிட்டென்று அத்த
ன்மையையொழித்தலால், ஒழிப்பணியாம்.]

(க-து.) மன்மதன் தன்முடியை முலையாகவுங் கணைகளைக்கண்களாகவுங்
அமைத்தான் என்றான் எ-ம். 93

சு | வெதிர்புரைபதிமென்றோள்வேனெடுங் கண்ணினுடன்
றிதலைவெம்முலேபோன்முத்தந்தெரிதரவணிந்திடாமன்
மதமழைகொழிக்குரீவெழமருப்பிணைவெருவியன்றோ
கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகாந்துவைத்திருக்குமாதே.

(இ-ள்.) வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசுமைபொருந்திய, மெல்-
மெல்லிய, தோள்-தாளையும், வேல்-வேற்படைபோன்ற, நெடு-நெடிய, கண்
னினுடன்-கண்களையும், தமயந்தியின், திலை-தேமலையுடைய, வெம்-விரும்பு
பத்தைத்தருகின்ற, முலேபோல்-ஸ்தனங்களைப்போல், முத்தம்-முத்துக்களை,
தெரிதர-தெரியும்படி, அணிந்திடாமல்-தரித்துக் கொள்ளாமல், மதமாகிய
மழையை, கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற, வேழம்-யானையின், மருப்பிணை-கொம்
பிரண்டும், வெருவியன்றோ-பயந்தல்லவா, கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மணி-
அழகிய, முத்தம்-முத்துக்களை, உள்ளே-தமக்குள்ள, காந்து-ஒளித்து, வைத்
திருக்கு மாறு-வைத்திருக்கும்விதம் என்று.

முத்துக்கள் தம்மிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும்அம்முத்துக்களையணிந்த
தனங்களால் வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற; அரசனாற் பொரு
ளியுந்தோனொருவன் தப்பிநின்ற திரவியத்தைத் தனக்குள்ளடக்கிவைப்பது
போல; கரந்துவைத்ததென்க. கொழித்தல்-பெருக்குதல். [தந்தங்கள் தமக்கு
ளியற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவிகரந்துவைத்ததெனக் குறித்த
லால், தற்குறிப்பணியும்; இவ்வாறுகூறலால் வர்ணியமாகிய தமயந்தியின்
தனச்சிறப்புத் தோன்றுகின்றமையால், புனைவிவிப்புதழ்ச்சியுணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி முலைகளைப்போல முத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் அம்முலைகட்குப் பயந்தல்லவா யானைக்கொம்புகள் முத்துக்களை உள்வைத்துருக்கின்றன என்றானான் எ-ம். 94

மடல்விழ்கமலப்புத்தேன் வடிவினையமைத்துவெய்ய
தடமுலையமைப்பமாதினுறுப்பலாற்றாமின்றென்ன
விடையினுக்கமைத்தகூற்றையெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
கொடியெனத்தேயந்துதேய்ந்துகுறைத்ததுமருங்குறானே.

(இ-ள்.) மடல்-இதழ்களானவை, அவிழ்-விரிந்த, கமலப்பூத்தேன்-தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனாவன், வடிவினே-உருவத்தை, அமைத்து-முன்பு செய்து, வெய்ய-வெவ்விய, தடம்-பருத்த, முலை-ஸ்தனங்களை, அமைப்ப-பின்புசெய்ய, மாதின்-தமயந்தியினுடைய, உறுப்பலால்-அவயவமல்லாமல், தரமின்றென்ன-தகுந்தபொருளில்லையென்று, இடையினுக்கு - மருங்கிற்கு, அமைத்தகூற்றை - வைத்தபங்கை, எடுத்தெடுத்து-கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வெடுத்துக்கொண்டு, அமைத்தலாலோ - செய்ப்படியாலோ, கொடியென-கொடியென்று சொல்ல, தேய்ந்துதேய்ந்து-தேய்ப்பட்டித்தேய்ப்பட்டு, மருங்குல்-இடையானது, குறைந்தது-குறைபட்டது எ-று.

தமயந்தித்தனங்கள் நாடோறும்பருத்து இடைசிறுக்கையால், அவைகளைக்கண்ட அரசன் மற்றைமாநரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்த பிரமன் வேறொருகருவிக்கூறு தாமன்றென்றுகருதி, இவளுறுப்புகளுள் இடையிலவைத்தகூற்றைத் தனத்திற்கமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினெனக் க. [இயல்பிற்குறைந்த இடையினைத்தனத்திற்கமைத்தலாற் குறைந்ததெனக் குறித்தலாலே, தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) பிரமன் இடைக்கமைத்தபங்கை யெடுத்து முலைக்கமைத்தபடியினால்வோ இவளுக்கிடையிருங்கிற்று என்றானான் எ-ம். 95

மொளவலந்தெரியல்வேய்ந்துமணங்கமழ்கரியகூற்ற
கொவ்வயங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்கனிரல்யானை
செவ்விதிபணித்தரீலச்செழுமணிவல்லிபோலு
மவ்வயிறனிர்த்தகோலவணிமழிறொழுக்கந்தானே.

(இ-ள்.) மொளவல்-முல்லைவினுடைய, அம்-அழகிய, தெரியல்வேய்ந்து-முலையைத்தரித்து, மணம்-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற, கரிய-கறுத்த, கூந்தல்-அளகபாரத்தையும், கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதை-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுள்ள தமயந்தியின், குவி-குவிந்த, முலை-ஸ்தனங்களானவை, கனி-களிப்பையுடைய, நல்யானை-நல்லயானைபை, செவ்விதின-நேராக, பணித்த-கட்டிய, ரீலச்செழுமணி-வல்லிபோலும்-செழுமையுள்ள ரீலத்தினுக் கொடிபோலும், அவ்வயிறு-அந்தவயிறானது, அணிந்த-தரித்த, கோலம்-ஒப்பினையமைந்த, அணி-அழகிய, மயிரொழுக்கம்-மயிரொழுங்கு, எ-று; தான்-எ-அளசுகள்.

தமயந்தியினுடைய சனங்களுள்ளும் யானைகள் கட்டாலிட்டால், எதிர் ப்பட்ட ஆடவரைக் கொல்லுமென்பது கருத்து. [மயிரொழுக்கத்தை நீவுச் செழுமணியல்லபோலுமெனக்குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) மயிரொழுங்கானது தமயந்திமுலைகளாகிய யானைகளைச்சட்டிய வல்லபோலிருந்தது என்றான் நளன் எ-ம். 96

ஐங்குணைக்கிழவன் வைகுமணிபாசிருக்கைப்பாங்கர்
தங்குறவ மைத்தவாழைத்தண்டுகொறுகட்சேற்றத்
துங்கவெம்பருமயானைத்தடக்கைகொறுணிதேற்றாஞ்
செங்கயற்குருங்கட்செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே.

(இ-ள்.) செங்கயல் - சிவந்தகயல்போன்ற, கருங்கண்-கரியகண்களையும்-
செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையும், திருந்திழை - திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமு
டைய தமயந்தியினது, குறங்கு-துடைகள்-ஐங்குணைக்கிழவன்-மன்மதன், வை
கு-தங்குகின்ற, அணி-அழகிய, அர்சிருக்கை-அத்தாணியிடத்தின், பாங்கர்-
பக்கத்தில், தங்குற-தங்கும்படி, அரைத்த-செய்த, வாழைத்தண்டுகொல்-வா
ழைத்தண்டோ, தறுகண்-அஞ்சாத, சேற்றம்-கோபத்தையுற்ற, துங்கம்-உயர்ச்
செபொருந்திய, வெம்-வெவ்வித, பருமம்-ஒப்பனையமைந்த, யானை-யானையின
து, தடம்-புருத்த, கைகொல்-துதிக்கையோ, ஆணிதல்-இன்னதென்றுதுணி
தலை, தேற்றம்-(யாய்) தேறும் எ-று.

மாதரது அல்குல் மாலுக்கு அர்சிருக்கைமண்டபமாகையால், அதற்கு
அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோவென்றார். தேற்றம் - எனத்தனவினைப்பொ
ருள், பிறவினையில்வந்தது. [குறங்கைவாழைத்தண்டு கால்-யானைத்தடக்கை
கொல்-எனவையறலால், ஐயவணியாம்.]

(க-து.) தமயந்திதுடைகள் மன்மதன் அத்தாண்மண்டபத்துவாழை ஸ்த
ம்பங்களோ யானைத்துதிக்கைகளோ அறியோம் என்றுனளன் எ-ம். 97

பைந்தருமீழல் வைகும்பா வையர்பதமபீடத்
தித்திரைச்சணங்குசெய்யுமேந்திழையெழிற்குச்சாற்று
வந்தடிபணியுந்தோறும்வாணுதல்களினத்தீட்டுஞ்
சிந்தரத்திலகந்தோயந்தோசிறடிசிவந்தவாழே.

(இ-ள்.) பைந்தருமீழல் - பசியவைந்தருமீழலில், வைகும்-தங்கிய, பாவை
யர்-அரம்பையர்கள். பதமபீடத்து-தாமரைமலரி விருக்கின்ற, இத்திரைக்கு-
திருமாதாக்கு, அணங்குசெய்யும்-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எத்திழை-தமயந்
தியினது, எழிற்கு-அழகிற், தோற்றுவந்து-தோல்விபெற்றவந்து, அடிபணி
யுந்தோறும்-அடிகளில்வணங்குந்தோறும், வாள்-ஒளிபொருந்திய, துதல்-நெற்
றியானது, கவின-அழகுபெற, தீட்டும்-எழுதப்பட்ட, சிந்தரத்திலகம்-சிந்து
ரப்பொட்டி, தோயந்தோ-தோயப்பெற்றோ, சேறடி-சிறியபாதங்கள், சிவந்த
வாழை-சிவந்தவழிதம் எ-று.

அரம்பையர்-மேற்பிறப்பிலாவது நன்போலமுக்குறவிரும்பினம், நீமுற் பிறப்பில்யாறுசெய்து இவ்வழிபெற்றனை, அதைச்சொல்லுவாயாகில் யாமும் அவ்வாறுசெய்துமென்பேற்றதலால்; வந்தடிபணியுந்தோறு மென்றார்-பா தத்தினியற்கைச்சிவப்பினில் அடிபணியுந்தேவமாதர் சிந்துர்த்திலத்தோய் வைத்தித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து) தேவமாதர்கள் தமயந்தியழகுக்குத்தோற்று அடியை வணங்குத லால், அவர்கள்நெற்றித் திலகப்பட்டுப் பாத்தஞ்சிவந்ததோ என்றானன் எ-ம்.

இன்னவாறுளத்தினெண்ணியெழுந்நலிமடங்கலன்னான்
மின்னவிரஞ்சலிசேவந்தன் விஞ்சையின்புணர்ப்புளீங்கி
பொன்னவரகணங்குபூத்தபொம்மல்வெம்முலையினுண்முன்
கன்னவஞ்சிலேவொன்னகட்புலன் தவவநின்றான்.

[இதுமுதல் எட்டுபாட்டுகளால் நளன் உருவோடுவெளிப்பட, அதனால் தமயந்திக்கும் நளனுக்கு நிகர்த்தவைகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்) இன்னவாறு - இந்தப்பிரகாரம், உளத்தின்மனதிலே, எண்ணி- சிந்தித்து, எழுவலி-மிகுந்தவலிமையெற்ற, மடங்கலன்னான்-சிந்தையொத்த நளன், மின்னவிர - ஒளிவிளங்குகின்ற, குவிசேவந்தன் - வச்சிரப்படையையு டைய விந்திரனது, விஞ்சையுன்-வித்தையின், புணர்ப்புளீங்கி - சம்பந்தத்தி னின்றிவீங்கி, பொன்-பொன்போலும், அவிர-பிரகாசிக்கின்ற, கணங்கு-தே மல், பூத்த-உண்டாகிய, பொம்மல் பொலிவினையுற்ற, வெம்-விருப்பத்தைத்த ருகின்ற, முலையினுண்டன்-தனக்களையுள்ளதமயந்திக்குமுன்னு, கன்னலஞ் சிலேவொன்ன-கருப்புவிடிலேந்திய மன்மதன்போல, கட்புலன்-கண்ணறி வு-தவவ-பற்றும்படி, நின்றான்-நின்றனன் எ-று.

நளன் இவ்வாறுசிந்தித்துப் பின்புதான் வந்தகாரியமுடித்தற்காக உருவின் றயுரைக்கின் வெருவுவென ஒளித்தலேவிட்டு வெளிப்பட நின்றனனென்க. [சிலேவொன்னவெனலால், உவமைபணியாம்.]

(க-து) நளன் தமயந்திக்குன் அருவத்தைவிட்டு உருவமாய் நின் றான் எ-ம்.

99

விரைகமழ்நியதண்டார் விதர்ப்பர்கோனளித்தபாவை
யரசினங்குமரன்றன்னை யார்வமோடினிதுகண்டா
ளுருவெளிகண்டுநாளு முயந்துளமயர்வாண்முன்னர்
தெருளுறங்கரணிலெய்து முவகையார்தெரிக்கப்பாலார்.

(இ-ள்) விரை-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற, நிய - நல்ல, தன்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, தார்மாலையணிந்து, விதர்ப்பர்கோன்-வீவராசன், அளித்த-பெற்ற பாவை தமயந்தியானவள், அரசினங்குமரன்றனை, நளமஹாராசனை, ஆர்வ மோடு-ஆசையுடன், இனிது-இனிதாக, கண்டாள்-பார்த்தாள். உருவெளிகண்

டு-உறுவெளித்தோற்றத்தைக்கண்டு, நானும்-நாடோறும், உவந்து-உவப்படைந்து, உளம்-மனம், அறிவாள்-வருந்துகின்றவன், முன்னம்-முன்னாக, தெருளுற-தெளிவுபொருந்த காணில்-கண்டால், எய்தும்-அப்போதடைகின்ற, உவகை-மகிழ்ச்சியை, யார்-எவர்கள், தெரிக்கற்பாலார்-தெரியப்படுத்தவல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை) எ-று.

[அந்தப்புரத்திலே வந்த புருடனைநோக்குந் தமயந்தி வெருட்சிவெருட்சிகளின்றி மகிழ்ந்தனளென்பது, நாடோறும் பொய்வடிவங்கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங்காணப்பெற்றின் மண்டாமின்பஞ் சொல்லிமுடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் நிறுத்தப்படலால்; செய்யுட்குறியணியாம்]

தமயந்தி நளனை ஆசையோடுகண்டாள். அவள் மகிழ்ச்சியை யார் சொல்லவல்லார் எ-ம். 100

அங்கன் மாஞ்ஞாலங்காக்கு மண்ணன்மேலணங்களுடன்
செங்கயற்கருங்கண்வாளி சிறிதுசென்றமுந்தாமுன்னம் •
பைங்கழைதாங்கியா வம்பரித்திடம்பார்த்துநின்ற
துங்கிலைவ்விடுத்தவாளி தூவன் மட்டாந்தவன்றே.

(இ-ஊ.) அம்-அழகிய, கண்-இடமகன்ற, மா-மகத்தாகிய, ஞாலம்-பூமியை, காக்கும்-அளிக்கின்ற, அண்ணன்மேல்-நளமகராசன்மேல், அணங்களுடன்-தமயந்தியினுடைய, செங்கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற, கருங்கண்-கரியகண்ணாகிய, வாளி-பாணங்கள், சிறிதுசென்று-சொஞ்சம்போய், அமுந்தாமுன்னம்-அமுந்துவதற்குமுன்னமே, பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லே, தாங்கி-சுமந்துகொண்டு, ஆவம்பரித்து-அம்பருத்தானையைத் தாங்கிக்கொண்டு, இடம்பார்த்துநின்ற-இடநோக்கியிருந்த, துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய, வேன்-மன்மதனாவன், விடுத்த-பிரயோகம்பண்ணின், வாளி-பாணம், தாவன் மட்டு - குதவரையும், ஆழ்ந்த-அழுந்தின எ-று.

தம்மரசன் ஒருதொழில் செய்யத் தொடங்குதலுக்கிய ஏவலர் அவன் றொடங்கு முன்னமே விரைந்துசெய்து முடித்தல் பால, தமயந்தியின்கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேலமுந்துமுன்னமே மன்மதபாணங்குதவரையும் அழுந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவன்கண்குறிப்பினிற்கும் எவலனாகினென்க. [இவன்நோக்கியபின்செல்லங் காமபாணத்திற்கு அந் நோக்கின் முற்காலஞ் சொல்லப்பட்டமைபால், உயர்வுவந்தியணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி கண்களையெய்யுமுன்னே நளன்மேல் மன்மதன் கணையெய்தான் எ-ம். 101

கழிபெருங் காதலாள் கட் கருவினை மலர்கள்வெய்ய
மழவிடையணியான்செய்ய மணிப்புயவரையிற்பூத்த
நிறைவொடுமகிழ்ச்சிகூரும் வேனில்வேளையான்செங்கண்
முழுநெறிக்கமலமன்னுண் முலைத்தடத்தலர்த்தமாதோ.

(இ-ள்.) கழி-மிகுந்த, பெருங்காதலான் - பேராசையுள்ள தமயந்தியின், கண்-கண்ணாகிய, கருவிளே மலர்கள்-காக்கணம்பூக்கள், வெய்ய - வெவ்விய, மழவிடையனையான்-இளவேந்தையொத்த நளமகாரானது, செய்ய-சிவந்த, மணி-அழகிய, புயவரையில்-தோளாகிமலையில், பூத்த - மலர்ந்தன, விழைவொடும்-அன்புடனே, மகிழ்ச்சிகூறும்-மகிழ்ச்சியடைகின்ற, வேனில்வேளையான்-நளமகாராசனுடைய, செங்கண்-சிவந்தகண்ணாகிய, முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, கமலம்-தாமரைகள், அன்னாள் - அத்தமயந்தியின், முலைத்தடத்து-தனத்தடமாகிய குளத்தினிடத்து, அலர்த்த-பூத்தன எ-று. தடமென்பது-மலையும்-குளமும், மாது-ஓ-அசைகள்.

தமயந்தியின்கண்கள் நளன்புயங்களினும் நளன்கண்கள் தமயந்தியின்தனங்களினும் பூத்தவென்றமையால், மாதர்க்கு அடவர்புயங்கள்போலும் ஆடவர்க்கு மாதர்முலைகள்போலும் காட்சிப்பிரமாணத்தின் முற்பட்டுவிரைத்தின் பூஞ்செய்யு மவயங்குகள் வேறொன்றில்லையென்க. இவர்கள் எல்லேபற்ற ஆசையுடையவரென்பதற்குப் பெருங்காதலென்றொழியாது, கழியென்றும்; மகிழ்ச்சியென்றொழியாது, விழைவோடென்றும்; கூட்டிச்சொல்லப்பட்டன. [கட்கருவிளேமலர்கள்-புயவரையென்றலாலும், செங்கண்முழிநெறிக் கமலம்-முலைத்தடமென்றலாலும், உருவகவணிகளாம்.] முலைத்தடமென்றலில் முலைத்தடமாகிய தடம் என உருவகஞ்செய்க.

(க-து.) தமயந்திகண்களாகிய நிலோர்ப்பலமலர்கள் நளன்றோட்களிற்பூத்தன. நளன்கண்களாகிய தாமரைமலர்கள் தமயந்திமுலைகளிற்பூத்தன எ-ம்.

படவரவல்குற்செவ்வாய்ப் பணிமொழிக்கொடியன்னாளை
மடலவிழ்மலப்போதின் மடந்தையென்பதற்குவெற்றிக்
கடகளிறென்னநின்ற காமருகாளைதன்னை
யிடையருதினதுநோக்கி யிமைப்புறுகுறையுந்தீர்தாள்.

(இ-ள்.) படவரவல்தல்-அராப்படம்போன்றவல் ஓலையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், பணி மொழி-சுளிர்ந்தசொல்லையுமுடைய, கொடியன்னாளை-தமயந்தியை, மடலவிழ்-இதழ்விளிந்த, கமலப்போதின்-தாமரைமலரின்குள்கின்ற, மடந்தையென்பதற்கு - இலக்குமியெனறுசொல்வதற்கு, வெற்றி-சயத்தைப்பெற்ற, கடகளிறென்ன-மதயானையைப்போல, நின்ற-அருகிலிருந்த, காமர்-அழகிய, காளைதன்னை-நளமகாராசனே, இடையருது-இடைவிடாமல், இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்பார்த்து, இமைப்புறு- (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த, குறையும்-குறையையும், தீர்தாள்-நீங்கினாள் எ-று.

தமயந்திகண்ணிமைப்பினாலன்றி மற்றைக்குணங்களால் இலக்குமியை யொத்தவென்க.

(க-து.) தமயந்தி நளனைப்பார்த்துக் கண்குறைதீர்தாள் எ-ம்.

உண்ணி நைவுடைய மாம முருவெடுத்தென்னின்ற
வண்ணலுமணங்கன்னொரு மழகெனுமினியதேற
வெண்ணாருங்காதலகூர வினிதினின் மாறிமாறிச்
கண்ணினாற்பருகினை பக் களிப்பெனுங் கடலுளாழ்ந்தார்

(இ-பா.) உள்-உள்ளே, நிரைவுடைய-நிறைவினையுடைய, காமம்-ஆசை
யானது, உருவெடுத்தென்ன-ஒருவடிவ கொண்டதுபோல, நின்வண்ணலும்-
நின்றநளனும், அணங்கன்னொரும-மயந்தியும், அழகெனும்-அழகென்றுசொ
ல்லும், இனியதேறல்-இனிப்புள்ளதேனை, எண்ணரும்-எண்ணுதற்கரிய, கா
தலகூர-ஆசையாக, இனிதினின்-இனிமையினாலே, மாறிமாறி-ஒருவர்க்கொரு
வரடிக்கடிமாறிகொண்டு, கண்ணினால்-நேத்திரேந்திரியங்களினால், பருகி-
உண்டு, இன்பம்-இன்பத்தைத்தரும், களிப்பெனும்-களிப்பென்கிற, கடலுள்
கடலின்கண், ஆழ்த்தார்-அழுந்தினார்கள் எ-று.

மாறியென்றது ஒத்தகாமமுள்ளவர் நாணத்தால் ஒருவர்க்கொருவர்க்குங் காலத்
தொருவர்க்கொருமையினவென்க. அது-“யா றுக்குங்காலேலிலனோக்கு
ரக்காக்காற், ருனோக்கிமெல்லநரும்” இதனாலறிக, [காமமுருவெடுத்தென்
னவெனலால், தற்குறிப்பணியும்; இன்பக்கடலெனலால், ருவகவண்யமாம்.]

(க-து.) நளனுத்தமயந்தியும் ஒருவரையொருவர்பார்த்து மகிழ்ச்சிக்கட
லிலேமூழ்கினார்கள் எ-ம். 104

இருதடம்புயமுமந்தா மகவுமுரியைத்ததாலென்
தெரிவருமாவியென்றா டெரிவையுமணனாறுனு
முருகவிழ்குமுலும்வெய்ய முகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு
முருவுடைத்தாங்கொலென்ற னுயிலெனவியந்துநின்றான்.

(இ-ள்.) தெரிவையும்-தமயந்தியும், என்-எனது, தெரிவரும்-தெரிதற்க
ரிய, ஆவி-உயிரானது, இருதடம்புயமும-பருத்ததோள்களிரண்டையும், அம்-
அழகிய, தார்-மாலையணிந்த, அகலமும்-மாற்பையும், இவைபந்தென்றான்-பா
ருந்தியதென்றான், அண்ணாறும-நளனும் - என்னுயிர்-என்னுடையவுயிரா
னது, முருகவில்-தேனொழுக்கப்பெற்ற, குழலும்-கூந்தலையும், வெய்ய-வெவ்
விய, முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலைத்துணையும் - இரண்டிவந்தனங்கனையும்,
தாங்கும்-சுமக்கப்பெற்ற, உருவுடைத்தாமென-உருவுடையதாமென்று, விய
ந்து-அதிகயித்து, நின்றான்-நின்றான், எ-று.

முன்பு நளன்புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு, இப்பொழுது அப்புயங்களு
டன் மாற்புந்தோன்றியது, அப்பொழுது தமயந்தி தனங்களைக்கண்ட நளனுந்
கு, இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந் தோன்றியதென்க. [நளனிட
த்து (இருதடம்புயமுமந்தா கலமுமியைத்ததாவி எனக்குறித்தலாலும், தமயந்
தியினிடத்து (முருகவிழ்குமுலும்வெய்ய முகிழ்முலைத்துணையுந்தாங்கு முயிர்
எனக்குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகளாம்.)]

(க-து.) தமயந்தி நளன் றோட்களையுமார்பையுந் தன்னுயிரென்றான். நளன் தமயந்திகூட்தலையுந் தனங்களையுந் தன்னுயிரென்றான் எ-று. 105

மா துபால்விழைவினே குமனத்தினையல்லசெய்த
று தினுங்கியல்பன்றெ ன்னாத்தோன் றல்பேரறிவின் மீட்பக்
காதலினவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினைக்கமலத்தண்பூம்
போதுறைமடந்தையன்னாட்பொருந்துகாண்டடுத்ததன்றே

(இ-ள்.) அல்லசெய்தல் - தூதுக்குரியவல்லவைகளைச் செய்தல், தூதினுக்கு-தூதுக்கு, இயல்பன்றென்னை-இயற்கையன்றென்று, தோன்றல்-நளமகாராசாவானவன். மாதுபால் - தமயந்தியினிடத்து, விழைவின்-ஆசையினாலே, எகும்-செல்லுகின்ற, மனத்தினை-மனத்தை, பேரறிவின்-பேரறிவினால், மீட்பமீட்க, கமலத்தண்பூம்போதுறை-குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, மடந்தையன்ன-இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை, பொருந்தநாண-பொருந்தியநாணமானது, காதலின்-ஆசையினால், அவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினை-அந்நளமகாராசனிடத்திற்சென்ற மனத்தை, தடுத்தது-தடுத்ததுவிட்டது எ-று.

அல்லசெய் வென்பதற்கு-அல்லவாதேயவென்பதற்குப் போல், எதிர்மறைப்பொருளாகக்கொள்க. ஆடவர்க்குப் பேரறிவுபோலும்-மாதர்க்குநாணம்போலும்-தருணத்தில் நன்மைவிளைப்பதொன்றில்லையென்பது கருத்து.

(க-து.) நளன் இச்செய்கை தூதற்குத்தகான்று மனகைமீட்கத் தமயந்திநாணத் தன்மனதைத்தடுத்தது எ-ம். 106

நாணமீதூரநின்றநகமதிமுத்ததினொம்
பூணினுக் கழகுசெய்யுற்புணர்முலைத்தோழிமாரு
நீணாகர்க்கடி கொள்வாயினீங்கிவந்தருகுநின்றான்
சேணுறையமரன்கொல்லோதிருந்தெழிலியக்கனையோ

(இ-ள்.) நாணம்-நாணமானது, மீதூரநின்ற-அதிகரிக்கவிருந்த, நகை-ஒளிபொருந்திய, மதி-திங்கள்போன்ற, முகத்தினொம்-முகத்தையுடைய தமயந்தியும், பூணினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்யும்-அழகைச்செய்கின்ற புணர்-ஒன்றோடொன்றுசேர்த்த, முலை-ஸ்தனங்களையுள்ள, தோழிமாரும்-தோழிகளும், நீள்-நீண்ட, நகர்-இந்நகரத்தினது. கடி-கொள் - காவலைக்கொண்ட, வாயில்-வாயிலே, நீங்கிவந்து-கடந்துவந்து, அருகுநின்றான்-நம்மருகேநின்றவன், சேணுறை-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அமரன்கொல்லோ-தேவனோ, திருந்து-திருந்தப்பெற்ற, எழில்-அழகையுற்ற, இயக்கனையோ-இயக்கனோ எ-று.

இப்பாட்டில் மதிமுத்ததினொம் தோழிமாரும் என்னும் எழுவாய்களையாவனோ என்னும்பாட்டில்-உரைக்கலுற்றொன்னும் பயனிலைகொண்டு முடிந்தன. இச்செய்யுண்முன் மூன்றுங்குளகம்.

(க-து) தமயந்தியுந்தோழிமார்களும்-இவ்ந்தேவனோ, இயக்கனோ எ-ம்.

கடி கமழ்கமலச்செல்விசண்கவர்வனப்புவாய்ந்த
வடிவுறுகுலவுத்திண்டோள்வண்டுமாய்மாயன்கொல்லோ
மிடல்கெழுமெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ
முடியுடையமரர்போற்றுமொய்கழற்குமரன்கொல்லோ.

(இ-ள்.) கடி-வாசனை, கமழ்-கமழ்கின்ற; கமலச்செல்வி-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற திருமாதனுடைய, கண்-கண்களை, கவர்-கவர்கின்ற, வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, வடிவுறு-வடிவின்மிக்க, குவவு-திருட்சிபொருந்திய, திண்டோள்-திண்ணிய புயங்களையுள்ள, வண்-அழகிய, துழாய்-துளபமாலையணிந்த, மாயன்கொல்லோ-திருமாலோ, மிடல்கெழு-வலிமைபொருந்திய, வெள்ளிவெற்பின்-வெள்ளிமலைக்கணுற்ற, விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையர்க்கரசனோ, முடியுடை-மகுடத்தையுடைய, அமரர்போற்றும்-தேவர்களால்வணங்கப்பட்ட, மொய்-நெருங்கிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, குமரன்கொல்லோ-குமரர்கடவுளோ எ-று.

பகைவரைத்தூர்த்தல்-மாதரால் விரும்பப்படல்-சராசரங்களைப்பாதுகாதல்-வீரமிகுதி-இவைமுதலியகுணத்தால் மாயனோவென்றும், இரைதூல்வல்லமைஇங்கீதரீர்மை, இறுடாப்புடைமை-இவைமுதலியகுணத்தால் விஞ்சையர்க்கிறைவனோவென்றும், அபயந்தருதல்-அசுரரைமாட்டல் அருளுடைமை-அனங்கனும்விரும்பும் கட்டழகுடைமை-இவை முதலியகுணத்தால் குமரனோவென்றுஞ் சொல்லினார். சூரன்முதலிய அசுரரைக்கொன்று இத்திரன்முதலிய தேவரைக்காததலால், அமரர்போற்றுங் குமரனெனப்பட்டது.

(க-து.) விஷ்ணுவோ, விஞ்சையர்க்கரசனோ, சுப்பிரமணியனோ எ-ம்.108

விரும்பியவனைத் துறங்குமேதருவத்தின்மாய்ந்தோர்
திருந்தெழில்யாக்கைபெற்றுத்திகழ்வரென்றுரைக்குநீராற்
கரும்புறழ்கிளவிபாகன்கட்டழற்பாய்ந்துதுஞ்சி
யரும்பெறல்யாக்கைபெற்றகாமனோவறிகிலேமால்.

(இ-ள்.) விரும்பியவனைத்தும் - இச்சித்தவைகளையெல்லாம், நல்கும் - தருகின்ற, மேதரு - மேம்பட்ட, தவத்தின் - தவனால், மாய்ந்தோர் - இறந்தவர்கள், திருந்து-திருத்தமாகி, எழில்-அழகுபொருந்திய, யாக்கைபெற்று-தேகத்தைப்பெற்று, திகழ்வாரென்று-விளங்குவார்களென்று, உரைக்குநீரால்-சொல்லுகின்றதன்மையால், கரும்புறழ்-கரும்பிரத்தையொத்த, கிளவி-சொல்லையுடையவுமைமாதை, பாசன் - தனதிடப்பாகத்தில்வைத்தகடவுளர், கண்-நெற்றிக்கண்ணினுடைய, தழல் - நெருப்பிலே, பாம்பு - புருந்து, ஹ்ருசி-இறந்த, அரும்பெறல்-பெறுதற்கரிய, யாக்கைபெற்ற-அழகுள்ளதேகத்தைப்பெற்ற, காமனோ-மன்மதனோ, அறிகிலேம்-(யாம்) அறியேம் எ-று.

முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி, அதன் பொருட்டு அக்கினிப்பிரவேசம்-வரைபாய்தல்-புண்ணியதீர்த்தங்களில் விழுதல்-முதலியவற்றால் உடலை நீத்தவர்கள், மறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவார்களென்பது “முற்பவமுச்சிபினின்று மிழிந்துயிர்முற்றுற்றோர், பிற்பவமெண்ணியவாறு பெறத்தருபேரோங்கல்” இதனாலறிக. இங்ஙனம் நாளனை உவமித்தற்கரியவடிவம் வேண்டி, ஈசன் விழிநெருப்பில் உடலை நீத்து இவ்வடிவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக்கருதினார்களென்க. [நாணமீதாரவென்னும் பாட்டுமுதன் மூன்றுபாட்டாலும் நாளனை, அமரனோ-இயக்கனோ-மாயனோ-விஞ்சையர்க்கிறைவனோ-குமரனோ-காமனோ-எனவையுறலால் ஐயவணியாம்.]

(க-து.) மன்மதனோ அறிபோமென்றார்கள் எ-ம்.

109

மங்கையர் நிறையுநா னுங்கவர்ந்திடலா னப்புவாய்ந்த விங்கிவன் றன்னை ஞாலமின் புறப்படைத்திலானே ற்றிங்களாங்கண்ணி வைய்த்தசெஞ்சடைத் தடவுளெங்ஙன் பைங்கழைமதனைக்கொன்றபிபழிதீருமாறே.

(இ-ள்.) மங்கையர்-மாதர்களின், நிறையும்-கற்பையும், நாணும்-நானையும், கவர்ந்திட-கொள்ளையிடத்தக்க, வனபுவாய்த்த-அழகுபெற்ற, இங்கு-இவ்விடத்து, இவன் றன்னை-இப்புருடனை, ஞாலம்-உலகம், இன்புற-இன்பத்தை யடைய, படைத்திலானேல்-சிருட்டியாதிருப்பானேல், திங்களாங்கண்ணிவேய்த்த-மூன்றும்பிறையைத்தரித்த, செஞ்சடைக்கடவுள் - சிவந்தசடாபாரத்தை யுற்றபரமசிவன், பைங்கழை-பசிய கருப்புவில்லேந்திய, மதனைக்கொன்ற-மன்மதனைக்கொன்ற, பிபழி-கொலைப்பழி, தீருமாறு-தீரும்விதம், எங்ஙன்-எப்படி எ-று.

உலகம் என்பது-அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால், ஆகுபெயர். ஈராரும் இவனுதுபடைப்பால் காமனை எரித்தபழியைத் தீர்த்தானொலால், அக்காமனின் மிக்க அழகுள்ளவெனப்பது பெறப்பட்டது. நல்லோர் ஆயினர் ஒருவருக்குத் திங்குசெய்யார்: ஒருகாரணம்பற்றிச் செய்யினும் அதனிலுமிக்க நன்மைசெய்து அத்தீங்கையொழிப்பென்பது கருத்து. [பழிதீரரெனப்பது-இவன் றனைப்படைத்திலானேவெனயுகித்தலால், உயர்த்துணர்வணியாம்.]

(க-து.) சிவன்மன்மதனைக்கொன்ற பழிதீர இவனைப்படைத்தான்-எ-ம்.

மாயிருஞ்ஞாலத்தானேன்மண்ணினிற்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசம்புலானேல்விசம்பினிற்சிறந்ததுண்டோ
பாயொளிபரிதிவேலான் பாதலத்துள்ளானாயின்
மேயகீழுலகையெல்லாவுலகினுமேலதாமால்.

(இ-ள்.) பாய்-தாவுகின்ற, ஒளி-காந்திபொருந்திய, பரிதி - சூரியனைப் பொத்த, வேலான்-வேற்படையையுடையவிப்புருடன், மா-மகத்தாகிய, இரு-

பெரிய, ஞாலத்தானேல்-பூவுலகிலிருப்பவனாகில், மண்ணினில்-அப்பூவுலகை விட, பொலிந்து-பிரகாசமுள்ளதாகியவுலகம், இல்லை-இல்லை, மீ - மேலாக, உயர்-உயர்ந்த, விசம்புலானேல்-தெய்வலோகத்தானாகில், விசம்பினில் - அத் தெய்வலோகத்தைக்காட்டிலும், சிறந்தது-சிறந்தபெற்றதாகியவுலகம், உண்டோ-இல்லை, பாதவததுள்ளானாயில்-கீழுலகத்திருப்பவனாகில், மேய-பொருத்திய, கீழுலகே - பாதாளவுலகமே, எல்லாவுலகினும் - உலகங்களினையெத்தினுக்கும், மேலதாம்-மேற்பட்டதாகும், எ-று.

[இதுவும் அவ்வணி.]

(க-து.) இவ்விருக்குமூலக மெனவோ அதுவோ எவ்வுலகினுஞ் சிறப்புற்றது-எ-ம். 111

யாவனோவிவனன்றெண்ணிபிரநிலத்திலங்நுபைம்பொந்த
சேவடிபொருந்துரீராற்றேவரினொருவனல்லன்
நூலியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாபந்த
காவலனாகுகொலென்னக்கருதியொன்றுவாங்கலுற்றார்

(இ-அ.) யாவனோவிவனென்று-இவனெவனோவென்று, எண்ணி-சுத்தித்து, இருநிலத்து-பெரியபூமியிடத்து, இவங்கு-பிரகாசிக்கின்றபைம்பொன்-பசியபொற்கழலணிந்த, சேவடி-சிவந்தபாதங்கள், பொருந்துரீரால்-பொருந்துகின்ற தன்மையால், தேவரின்-தேவர்கூட்டத்துள், ஒருவனல்லன்-ஒருக்கனல்லனாகும், நூலி-நூலியென்னும் பெயரைத்தரித்த, அம்-அழகிய, சிறைய-சிறகுள்ள, அன்னம்-அன்னப்பள்ளானது, சொல்லிய-முன்னசொல்லிய, வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, காவலனாகுகொலென்ன - அங்கனாகுமென்று, கருதிநினைத்து, ஒன்று-ஒருவார்த்தை, உடைக்கலுற்றார்-தொழிகள் சொல்லாததொடங்கினார்கள் எ-று.

“எழுதியவல்லியுந் தொழில்புனைகலனும் - வாடியமலருங்கடியவண்டு - நடைபயிலடியும் புடைபெயர்கண்ணு-மச்சமும்பிரவுமனன்பானிகழும் - கச்சமலையங்கடியவனவாகும்” இவ்விதியாற்பூமியிற்பாதம் பொருந்தலாலே, தேவரினொருவனல்லனென்று நிச்சயித்தமாதர்க்குக்கீழுலகத்தானோவென்னுமையாகியவல்லே. அன்னஞ்சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராஜனெனக்குறித்தலாலென்க.

(க-து.) இவன்தேவனல்ல: நளனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-ம்.

கலைநிலத்தவமுமாடக்கடிநகர்கடந்துகோந்த
சிலைவளையாரீபிங்கெப்தச்சிறப்புடைப்பு வனந்தம்மிற்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப்புவனரீபொருளதாக
நலனுறுபுனிதமாயதெப்பெயர்நன்றுகென்றார்,

[இதுமுதல் எட்டுபாட்டுகளால் தோழிகள்கேழ்வியும் அதற்கு அரசன் கூறினமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஊ.) கலைலா-கலைகண் டைந்தச்சந்திரன், தவமும் - தவழ்கின்ற, மாடம் - உட்பரிகைகளையுடைய, கடிநகர் - காவலைப்பெற்றநகரத்தை, கடந் துபோந்த-கடந்துவந்த, சிலைவலாய்-விற்பெருழிலில்வல்லவனே, நீயிங்கெய்த- நீயிங்கேவா, (அதனாலே) சிறப்புடைய-சிறப்பினையுற்ற, புலனந்தம்மில்-தேசங் களுக்குள்ளே, பொலிவிழந்து-அழகிழந்து, இருந்தது இருக்கப்பெற்றது, எந் தப்புலனம்-எந்ததேசம், நீபொருளதாக-நினைப்பொருளதாகவுடைய, நலனு று-நன்மைபொருந்திய, புனிதமாயது-பரிசுத்தமானது, எப்பெயர்-எந்தப்பெ யர், நவிறுக்கென்றார்-(தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள் எ-று.

[ஊந்தேசம்யாதா உன்பேர்யாதா என்னும்வினாக்கள், நீபோதலால் (பொ லிவிழந்திருந்த தெந்தப்புலனம்) எனலாலும், (நீபொருளதாக நலனுறுபுனித மாயதெப்பெயர்) எனலாலும் பெறப்படுதலால், பிறிதினவற்சிறப்பின்களும்; இவ் விரண்டுஞ்சேர்தலால், சீசர்வையணியுமாம்.]

(க-து.) தோழிகள் நனைப்பார்த்து உடதுபேரெனன ஊமென்ன என் றார்கள் எ-ம்.

113

கானம்கரியகூந்தற்கன்னியரிவ்வாறேதத்
தேனியிந்தெரியல்வேந்தாதுசிலைத்தழுப்பிருந்ததோளான்
பானலங்கடந்ததிஞ்சொற்பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததூதன்யானெனவழங்கவற்றான்.

(இ-ஊ.) கானமர்-வாசனைபொருந்திய, கரியகூந்தல்-கறுத்தகுழலையுடைய, கன்னியர்-மாடர்கள், இவ்வாரோத-இப்படிச்சொல்ல, தேன்-வண்டுகள், இயிர்- ஒலிக்கின்ற, தெரியல்-மாலையை, வேபந்து-கரித்து, சிலைத்தழுப்பு-விறற்றழுப்பு, இருந்த-தங்கிய, தோளான்-தோள்களையுடையதளன், பால்-பாலினது, நலங் கடந்த நலத்தைச்செயித்த, தீஞ்சொல் - இனிய சொற்களுள்ள, பைந்தொடி- தமயந்தி, வதுவைவேட்டு-நின்விவாகத்தை யிச்சித்தது, வானவர்-தேவர்களால், வீடுத்த-விரிக்கப்பட்ட, தூதன்யானென-தூதுவன்யானென்று, வழங்கவற் றான்-சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று.

ஊர்பேர்முதலியவற்றையுரைக்கின்றமுன்னரேவிழைத்ததமயந்தியால் நந் தூதிற்றுவமுவுண்டாமென்றெண்ணி அவையுரையாது, தனது தொழிற்சரிய பெயரார் கூறினானென்க.

(க-து.) நான் தேவர்கள்விட்டதூதன் யானென்றான் எ-ம்.

114

ஐந்தருநீழல்வேந்தனார் கலிக்கிறவன்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பாற்றிசையுறைதருமனினனோர்

பைந்தொடிநின்னைவேட்டுப்படைமதன்பகழிபாயச்
சுந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமலெய்துகின்றார்.

(இ-ஈ.) ஐந்தருநீழல்வேந்தன்-இந்திரன், ஆர்கலிக்கிறைவன்-வருணன். வெய்ய-கொடிய, செந்தழற்கடவுள்-அக்கினிபகவான், தென்பாற்றிசையுறை-தெற்குத்திக்குலிருக்கின்ற, தருமன்-யமன், இன்னோர்-ஆகிய இந்நால்வரும், பைந்தொடி-தமயந்தி, நின்னைவேட்டு - உன்மேல்விருப்பற்று, படை-சேனைகளையுடைய, மதன்பகழி-மன்மதன்பாணங்கள், பாய-தங்கண்மேற்றைக்க, (அதனால்) சுந்தனை-மனம், பிறிதாய்-வேறுபட்டு, மாழ்கி-மயங்கி, தெருமல்-சுழற்சியை, எய்துகின்றார்-அடைகின்றார்கள் எ-று.

(க-து) இந்திரன்-வருணன்-அக்கினி-யமன்-இந்நால்வரும், தமயந்தியே-உன்னைவிரும்பி மன்மதபாணத்தால் வருந்துகின்றார்கள்என்றான் நளன் எ-ம்

இங்ஈவர்தம்மையாசைக்கிறைவரென்றறைவதெல்லாஞ்
தங்கியதசையின்பேராசாற்றியமாற்றமன்றே
கொங்கிழ்குழையிற்றாவிக்குமிழ்மிசைமறியும்வேற்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்நின்றுசையால்வந்ததாமால்.

(இ-ஈ.) இங்கு-இவ்விடத்தில், இவர்தம்மை-இந்நால்வரையும், ஆசைக்கிறைவரென்று - ஆசைக்கரசரென்று, அறைவதெல்லாம்-சொல்லுவதனைத்தும், தங்கிய-இவர்களிருக்கின்ற, தசையின்பேரால்-திக்கினதுபெயரினாலே, சாற்றிய-சொல்லப்பட்ட, மாற்றமன்று-சொல்லன்றாகும், கொங்கு-வாசனை அவிழ்-விரிகின்ற, குழையில்-காதணியில், தாவி-பாய்த்து, குமிழ்-குமிழ்பூவின்று, மிசை-மேற்பக்கத்தில், மறியும்-மீளுகின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையும், அம்-அழகானது, கலுழ்-ஒழுங்குகின்ற, மேனியாய்-வடிவையுடைய தமயந்தியே, நின்-உன்மேல்வைத்த, ஆசையால்-ஆசையினால், வந்ததாம்-வந்ததாகும் எ-று.

ஆசையென்பது - திசைக்கும், அன்புக்கும் பெயர். அது “ஆசையே திசை பொன்னன்பாம்” என்பாற்காண்க. [திசைக்கிறைமையால்வந்த ஆசைக்கிறைவரென்னும் பெயர்க்கு, அன்பினால்வந்ததென்ப பொருள்கூறுதலால்; பிரிநிலை நவீரசியணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தியே - இந்நால்வரும் உன்மேல்வைத்த ஆசையினால் ஆசைக்கிறைவரென்று பேர்பெற்றார்கள் எ-ம்.

116

பற்றியகாமத்தியாற்பைம்பொனாட்டமரர்க்கெல்லாங் [தே
கெற்றவன்வருந்தாவண்ணங் கொய்துகொய்தணையிற்சேர்த்
யுற்றார்வறுமைதீர்க்கு முயர்ச்சினைத்தருக்களாந்து
நற்றவிரிண்டையாகி நன்குரவடைந்தமாதோ,

(இ-ஊ.) பை-பசிய, பொன்னு-பொன்னுலகத்திலிருக்கின்ற; அமரர்க்
கெல்லாம்-தேவரணைவர்க்கும், கொற்றவன் - அரசனாகிய இந்திரன், பற்றிய
தண்ணீர்ப்பற்றிய, காமத்தியால்-காமாக்கினியால், வருத்தாவண்ணம்-வருத்தப்
படாதவிதம், உற்றவர்-தம்மையடைந்தவர்களுடைய, வறுமை-இல்லாமையை,
தீர்க்கும்-நீக்கும, உயர்-உயர்ந்த, சினே-கிளைகளையுற்ற, தருக்களைந்தும்-பஞ்சுத
ருக்களும், கொய்து - காய்து-பறித்துப்பறித்து, அணையிற்சேர்த்து- பக்குமெத்
தையற்சேர்த்து (அதனால்) நல்-நல்ல, தளிர்-தளிர்களை, இன்மையாகி-இல்லா
மையாய், நல்குரவு-வறுமையை, அடைந்த-சேர்ந்தன, எ-று

[கற்பகத்தருவுக்கு இதனால் நல்குரவில்லாதிருந்தும் உளதாகக் கூடலால்
உயர்வு நலிற்சியணியாம்.]

(க-து.) இந்திரன் உன்மேல் வருப்புற்றடைந்த காமந்தணிக்கும்பொருட்
டைந்தருக்களுந் தழைகளிழந்தன எ-ம்.

117

கடிமலர்க்கூந்தனின்மீழ் காதன்மீதுாரின்ற
வடுதொழிற்குற்றமஞ்ச வடர்கின்றநங்கன்வெய்ய
வடவைய்யாடிக லுமூந்நீர்க்கிறையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுதழற்கடவுன்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தியே.

(இ-ஊ.) கடி-வாசனைபொருந்திய, மலர்-மலரையணி, கூந்தல் - அளக
பாரத்தையுற்ற தமயந்தி, நின்மேல்-உன்னிடத்தில், காதல்-ஆசை, மீதுா
ரின்ற-அதிகரிக்கவிரும்பி, அடுதொழில்-கொல்லுத்தொழிலையுடைய, கூற்றம்-
யமனும், அஞ்ச-பயங்கொள்ள, அநங்கன்-மன்மதனானவன், அடர்கின்றான்-
நெருங்குகின்றான், வெய்ய-கொடிய, வடவையோடு-வடவைத்தியுடனே, இசு
லும்-பகைகொள்ளும் முச்சீர்க்கிறையையும்-கடற்காசனாகிய வருணையும்,
வருத்தி-வருத்தப்படுத்தி, யாவும்-எவற்றையும், சுடு-சூட்கின்ற, தழற்கடவுண்
மீதும்-அக்கினிபகவான்மேலும், காமத்தி-காமாக்கினி, சுட்டது-சுட்டது எ-று.

கொல்லுத்தொழிலையுடைய கூற்றையும் அஞ்சச்செய்து, வடவைத்தியை
யுமடக்குங் கடலரசனையும் வருத்தி, எல்லாவற்றையுஞ் சூட்கின்ற தீக்கடவுளை
யுஞ் சுடுதலால்; காமத்தியை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாதென்றதாயிற்று
அது-“ஊருளெழுந்த வருகெழுசெந்தீக்கு, நீருட்குளித்து முயலாது-நீருட்,
குளிப்பினுங்காமஞ்சுடுமே குன்றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ்சுடும்” இதனா
லறிக.

(க-து.) தாமத்தியைப்பார்க்கிலும் காமத்திகொடிதென்பதாம்

118

முருக்கிதமுணங்கனாபின் முகிழ்மலைவட்டஞான்றே
செருக்கிராரங்கன்வாளிச்செழுமலர்வருத்தவாடி.
யிருத்தலாற்பழிச்சுகின்றேரேடவிழ்நிறியபோதா
லருச்சனைபுரியுந்தோறுமஞ்சுவரமர்மாதோ.

(இ-ள்.) முருக்கு-முருக்கமலையொத்த, இதழ்-அதரத்தையுடைய அணங்களுய்-தமயந்தி, நின்-உன், முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை-ஸ்தனங்களை, வேட்டொன்றே-விரும்பியபொழுதே, செரு-போர்த்தொழிலில், கிளர்-கிளர்ச்சியுள்ள, அரங்கன்-மன்மதனுடைய, வாளி - பாணங்களாகிய, செழுமலர்-செழுமையுள்ளமலர்கள், வருத்த - வருத்தஞ்செய்ய, வாடி - அவைகளால் வாட்டமுற்று, இருத்தலால்-இருக்கையினால், பழிச்சகின்கிரோர்-பரவுகின்ற, வர்கள், எடவீழ்-இதழ்கள்விரிந்த, நறியபோதால்-நல்லமணமுள்ள மலரால், அச்சுணைபுரியுந்தோறும்-பூசைசெய்யுந்தோறும், அமர்- (அருகிலிருக்கும்) தேவர்கள், அஞ்சுவர்-பயங்கொள்ளுவார்கள் என்று.

இந்திரன் தமயந்தியை விரும்பியநாண் முதலாக, இன்றளவு மன்மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருத்தலை உணர்ந்தியவாறு காண்க.

(க-து.) இந்திரன் மன்மதபாணத்தால் வருந்தி இருத்தலால் அவனைக் காணவருபவர் மலராலருச்சிக்குத்தோறும் அப்பாணமென்று தேவர்பயப்படுவர் எ-ம்.

119

இன்னணந்தேவர்மாமூர்த்திருநிலவரைப்பிற்போந்துன்
பொன்னவிர்திலையார்த்தபுணர்முலைப்போகம்வேட்ப
முன்னமெத்தவஞ்செய்தாய்கொலியைவதேமுறைமையென்றான்
கன்னல்விலலொளித்துநின்றகாமனையனையநீரான்.

(இ-ள்.) இன்னணம்-இவ்விதம், தேவர்-தேவர்கள், மாமூர்து-மயங்கி, இரு-பெரிய, நிலவரைப்பிற்போர்து-பூவுலகில்வந்து, உன்-உனது, பொன்-பொன்போலும், அவர்-விளங்குகின்ற, திலையார்த்த-தேமலானிறையப்பெற்ற, புணர்-ஒன்றோடொன்றுநெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களினுடைய, போகம்-போகத்தை, வேட்ப-விரும்ப, முன்னம்-முற்பிடிப்பில், எத்தவஞ்செய்தாய், கொல்-என்னதவஞ்செய்தனையோ, இயைவதே-சம்மதிப்பதுவே, முறைமையென்றான்-கிராமமென்றான், கன்னல்வில-கருப்புவிழை, ஒலித்துநின்ற-மறைத்துவைத்துநின்ற, காமனையனைய-மன்மதனையெய்த, நீரான்-தன்மையுள்ள நளமகாரசன், என்று.

தேவரிந்நிறந்தஇந்திரன்முதலியோரைத்தலைவராகப்பெறுவது எளிதன்மென்பது கருத்து.

(க-து.) இந்திரன்முதலியோருன்னையிச்சிக்க நீ முன்னென்ன தவஞ்செய்தாயோ: அவர்களுக்குச் சம்மதிப்பதே ஒழுங்கென்றான் எ-ம்.

120

என்றிவன்மொழிதலோடு மினையனேநளனென்றெண்ணி
மன்மலங்குழலாணணி வருத்தமோடெருத்தங்கோட்டி
நின்றனன்மருங்குசூழ்ந்த தோழியர்நிடதங்கோட்டி றான்.
வென்றிகொள்சுடர்வேல்வேந்தற் கெதிர்மொழிவிளம்பலொற்

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளனென்றறிந்த தோழிகள் கூறின மை சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, இவன்-இந்நளன், மொழிதலோடும்-சொல்லியவளவில், இனையனே-இவனே, நளனென்றெண்ணி-நளனென்று நினைத்து, டன்-தலங்குழலாள்-தமயந்தி, நாணி-நாணமடைந்து, வருத்தமொடு-வருத்தத்தடனே, வருத்தங்கோட்டி-தலைபைவளைத்துக்கொண்டு, நின்றனள்-நின்றாள், மருங்கு பக்கத்தில்குழந்த-சுற்றியிருக்கின்ற, தோழியர்-தோழிகள், நடத்தங்காக்கும்-நிதத்தேயத்தைப்பூரக்கின்ற, வெற்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட, சுடர்-கிரணங்களையுடைய, வேல்-வேயபடையேந்திய, வேந்தற்கு-நளமஹாராசனுக்கு, எதிர்ப்பொழி - எதிர்த்தரத்தை, விளம்பலுற்றார்-சொல்லத் தொடங்கினார்கள், என்று.

நளன் இவனென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இணி நமக்குத் தலைவ னாகவருபவனென்னுந் துணிவிலே, நாணமும்; நாம் இவனை விரும்பியிருக்க இவன்தேவர்பொருட்டுத் தூதவந்தானென்பதால், வருத்தமும்; உண்டாயினவாற்றால் வாளாவிருந்தனள். உயிர்த்தோழிகள் அவள் கருத்துமுழுவதும் அறிந்தவராதலால், அவ்விதைக்கு இறைகொடுக்கத் தொடங்கினவென்க.

(க-து.) தயந்தி இவனோளென்று நாணிநின்றாள். நளனுக்குத்தோழியர் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ-ம்.

221

ஆற்றல்சா ன னனேயன்றிபா ருயிர்பிறிதின்மென்னும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன்மெய்பதைத்தாவிசோரசர்
சாற்றியமாற்றந்தன்னொற்றதலுரித்தது கட்டேழ்வாய்த்
கூற்றுவன்றாதனென்றுகூறியதிபற்கையாமே.

(இ-ள்.) ஆற்றலால் - வலிமைமிக்க, நளனேயன்றி - நளமஹாராசனை யல்லாமல், ஆருயிர்-நிறைந்தஆவியானது, பிறிதின்மென்னும் - வேறென்றில்லை யென்கின்ற, வேற்றடங்கண்ணினுடன்-தமயந்தினது, மெய்பதைத்து தேகநடுங்கி, ஆவி - உயிரானது, சோர - சோர்வையுடைய, சாற்றிய - நீ சொல்லிய, மாற்றந்தன்னால் - சொல்லினால், தழலுமிழ் - கெருப்பையுமிழ்கின்ற- தறுகண் - கொடியகண்களையுமீ, பேழ்வாய் - பெருவாயையுமுற்ற, கூற்றுவன்றாதனென்று - யமதூதனென்று, கூறியது - (முன்) சொல்லியது, இயற்கையாம் (உனக்குத்) சூதுதியாகும், எ - று.

தழலுமிழ் தறுகட்டேழ்வாய் - என்னும் அடைமொழிகள், கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கின்றன. [கூற்றுவன் தூதாகிவந்த நளனைக் கூற்று வன்றாதனென விதித்தலால், விதியுடையாம்.]

(க - து.) நளனே தன்னுயிரென்று நினைத்திருக்குந் தமயந்தி உயிர்
சோர நீ சொல்லிய சொல்லால் பமதூதனென்பது சரியே என்கிறார்கள்
எ-ம்.

122

வைகமொருகோலோச்சிவான் புதழ்நிடதங்காங்கு
மையனை மணப்பதன் றியறிமதர் நெடுங்கட்செவ்வாய்த்
தையல்வேறொருவர் நாமஞ்சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கி விளிவதற்கையமின்றே.

(இ-ள்.) வைகம் - பூவுலகத்தை, ஒரு கோலோச்சி - தனிச்செங்கோல்
செலுத்தி, வான்புகழ் - மிகுந்தபுகழுடைய, நீடதங்காக்கும் - நீடத்தேசத்
தைப் புரக்கும், ஐயனை - நளமஹாராசனை, மணப்பதன்றி - விவாகஞ் செய்து
கொள்வதல்லாமல், அரி - செவ்வரிபரந்த, மதர் - களிப்பையுடைய, நெடுங்
கண் - நெடியகண்களையும், செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய, தையல்
தமயந்தியானவள், வேறொருவர் நாமம் - வேறொருவர் பெயரை, சாற்றினும்
சொல்லினாலும், ஆற்றாளாகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய், வெய்ய - கொடிய,
செந்தழலின் - நெருப்பினில், மூழ்கி - முழுகி, விளிவதற்கு - இறப்பதற்கு
இயதின்று - ஐயமில்லை. ஏ - று.

நளனை மணப்பதற்கு முன்பு செய்த தவம் போதாமையால், இப்படியா
யிற்று: இப்பொழுதாவது விதிப்படி தீவளர்த்து அதில்விழுந்து நினைத்ததை
மறுபிறப்பில் முடிப்பானென்னும் கருத்துதோன்ற, செந்தழலின் மூழ்கி
விளிவதற்கையமின்று என்றார்.

(க - து.) தமயந்தி நளனை விவாகஞ்செய்வதன்றி வேறொருவர் பெய
ரைச் சொன்னாலு மக்கினியில் வீழ்ந்திருப்பான் - எ-ம்.

123

என்றவர்மொழியவேந்தி னியம்புவானெரியின்வீழ்ந்து
பொன்றில்வெங்கனலிதனைப் புணர்த்ததாம்புகன்றசெந்தீ
யன்றிவார்புனலின்வீழ்ந்துதுள் ளாநுயிர்விடுத்தாளேனும்
துன்றுசீர்வருண ன்றனைத் தோய்த்தாய்வினையும்ன்றே.

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளால் நளன் வற்புறுத்திக்கூறல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்று இப்படியென்று, அவர்மொழிய - அந்தத் தோழிகள்
சொல்ல, வேந்தன் - நளமஹாராசன். இயம்புவான் - சொல்லுவான், எரி
யின் வீழ்ந்துபொன்றில் - நெருப்பில். வீழ்ந்திருந்தால், வெங்கனலிதனை -
அக்கினிபகவானை, புணர்த்ததாம் - கூடியதாகும், புகன்ற (இப்பொழுது
கொல்லிய, செந்தீயன்றி - அக்கினியல்லாமல், வார - நெடிய புனலில்,
வீழ்ந்து - கிரீடேவியுந்து, உள் - உள்ளே, ஆர் - நிறைந்த, உயிர்விடுத்தாளே
னும் - உயிரை விட்டாளானாலும், துன்று-நெருங்கிய, சீர் - சிறப்பையுடைய,

வருணன் தன்னை - கடலரசனை, தோய்ந்ததாய்வினையும் - சூலந்தகாகிவினையும், எ - று.

நெருப்பில் வீழினும், நீரில்வீழினும், திக்கடவுளையும் - கடற்கரசனையும் - புணர்ந்ததாக முடிதலானும், இவள் நினைப்பு இப்பிறப்பின் முற்றமையானும் மறமைப் பயனிம்மையிற் பயவாமையானும், அவர்களேவந்து பிராந்திக்கும் போது இசைந்தால், மிச்சநன்மையுண்டாமென்பது கருத்து.

(க - து) அக்கினியில் வீழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச் சேர்ந்ததாயிருக்கும். நீரில்வீழ்ந்திறந்தால் வருணனைச் சேர்ந்ததாயிருக்கும் - எ - ம். 124

அன்றிங்கனவிசான்றாயல் லதுவதுவையாற்றற்
மொன்றமோவருணனொவ்வாது தநமோடளிக்குந்தூப
மன்றலெவ்வாறுமுற்றும் வானவரருளில்லாமற்
றுன்றுநீர்புவியில்யார்க்குஞ் சூழ்வினைமுடிக்கலாமே.

(இ-ள்.) அன்றியும் - அப்படியல்லாமலும், கனவிசான்றாயல்லது - அக்கினி சாக்ஷியாயல்லாமல், வதுவையாற்றற்கு - விவாகஞ் செய்தற்கு, ஒன்றுமோ - பொருத்துமோ, வருணன் - கடலரசன், ஒவ்வாது - சம்மதியாமல், உதகமோடளிக்கும் - நீரோடு கொடுப்பதாகிய, தூய - சத்தமாகிய, மன்றல் - விவாகம், எவ்வாறுமுற்றும் - எவ்வுழிமுடியும் (ஆதலால்) வானவர் - தேவர்களுடைய, அருளில்லாமல் - கிருபையில்லாமல், துன்றுநீர் - கடல்குழந்த, புவியில் - பூமியிலே, யார்க்கும்-எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், சூழ்வினை-நினைக்கப்பட்ட கருமங்களை, முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடமா எ - று.

(க - து) எப்படிப்பட்டவர்க்கும் தீயுநீருமில்லாமல் விவாகமுடியாது: இவற்றிவர்களருள் வேண்டிமென்றான் - எ - ம். 125

வேயினைப் பிழைத்தமென்றோர் வேற்றடங்கண்ணினுட
னேயபேரழகுமாந்த ரிருகண்ணோனவற்றே
தீயுமிழ்வைவொவ்வாளேந்தியதேவர்கோமா
னாயிரங்கண் டளா லு நோக்குதற்கமைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வேயினை - மூங்கிலை, பழித்த - நீந்தித்த, மெல் - மெல்லிய, தோள் - தோளையுடைய, வேற்றங்கண்ணினுடன் - தமயந்தியுடத்து, ஏய - பொருந்திய, போழரு - மிருந்த அழகானது, மாந்தர் - மனிதரின், இருகணல் - இரண்டுவிழிகளால், நோக்கவற்றே - பார்க்கவல்லதோ, தீயுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற, லைவொவ்வாள் - வச்சிராயுத்தை, எந்திய - தாங்கிய, தேவர்கோமான் - இந்திரானுவன், ஆயிரங்கண்களாலும் - ஆயிரம்விழிகளாலும், நோக்குதற்கு - பார்க்கும்பொருட், அமைத்தது - பொருந்தியதாகும், எ - று.

(க - து.) இர்திரன் ஆயிரங்கண்களாற் பார்த்தற்கமைந்த தமயந்தியழகை
மனிதர்குருண்களாற் பார்த்தல் பயன்படாது - எ-ம். 126

வெந்திறற்களினல்யனை விதர்ப்பர்கோனளித்தமாதைத்
தந்துயிரளித்தியென்னத் தனியிருவிசம்புகாங்கு
மிந்திரன் கேட்டபோதி வெண்ணிபவனைத் தாநல்கு
மைந்தருவழங்கினும்மா லன்றெனமறுக்கலாமோ.

(இ-ஈ.) கனி-ஒப்பற்ற, இனிவிசம்பு-பெரியவிண்ணுலகத்தை, காக்கும்-
காக்கின்ற, இர்திரன்-இர்திரனானவன், வெந்திறல்-வெவ்விவவலிமைபெற்ற,
கனி-களிப்புள்ள, நல்-நல்ல, யானை-யானையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீம
னானவன், அளித்த-பெற்ற, மாதை-தமயந்தியை, தந்து-கொடுத்து, உயிர்-உன்
னுயிரை, அளித்தியென்ன - காப்பாற்றென்று, கேட்டபோதில் - கேட்டாலப்
பொழுது, எண்ணியவனைத்தும் - நினைத்தவைகளைபெல்லாம், நல்கும் - தருகி
ன்ற, ஐந்தரு-பஞ்சதருக்கள், வழங்கி-கொடுத்தால், நம்மால் - உங்களால்,
அன்றென-அன்றென்று, மறுக்கலாமோ-மறுக்கக்கூடுமோ - எ-று.

இர்திரன் தருநினைப்பையுடையவாளுதலால், தன்னுயிர்போக வந்தவி
டத்தும் அவ்வாறு செய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தனனென்க. தனியிருவி
சம்புகாக்கும் மென்றலால், அவனுடைய ஆணைபொல்லப்பட்டது. பிறர் எண்
ணிபவனைத்துங் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் பஞ்சதருக்கள் சமர்காசனாகிய
இர்திரன்வாய்திறந்து கேட்கில். அது எப்படி இல்லையென்றுசொல்லும்.
“ஒறுக் சமதுகையுரனுடையகளன், பொறுக்கும்பொறையே” என்றிருச்
லால், இர்திரன் பொறுமையுள்ளவனென்பது பெறப்பட்டது. ஐந்தருநிருட்
டித்துக்கொடுக்கினென்பொருள்சொள்ளில், உலகத்தில் உலமையற்றஇவன்
போற்பலருண்டாயின் இவனுக்குச் சிறப்பில்லையென்பது கருத்து.

(ஈ-து.) இர்திரன் ஐந்தருக்களை யடுத்துத் தமயந்தியைத்தாவென்றால்
உங்கலால் மறுக்கக்கூடுமோ - எ-ம். 127

என்றிவன்பு நன்றமாற்றமிருசெனிவெதுப்பங்கேட்டு
நின்றாளம்பதைப்பவாடிநெட்டுயிர்ப்போடுஞ்சோரு
மன்றவங்குழலிடைன்மதர்நெடுங்கயற்கணலி
குன்றெனப்பனைத்துவிங்குங்குவிழுலைவார்த்தவன்றே.

[இதுமுதல் ஒன்பது பாட்டுகளால் நான் கூறியவார்த்தையால்தமயந்தி
யும் பாங்கியரும் வருத்த, அன்னமானது தற்சயலாய்வந்துதோற்றி அரசனு
க்குவிடைதர, அவன் மூன்போல அருவமாய்ச்சென்று அத்தேவர்களைக்கண்ட
மைசால்லப்படுகின்றன.

(இ-ஈ.) என்ற-இப்படியென்று, இவன்-இந்தநாளானவன், புகன்றமாற்
றம் - சொன்னசொழிகள், இருசயி - இரண்டுதகையையும், வெதுப்ப-சுடி

தலைச்செய்ய, கேட்டு-அவைகளைக்கேள்விப்பட்டு, நின் றுநின் று, உளம்-மன
மானது, பதைப்ப-பதைப்படைய, வாடி-வாட்டமுற்று, நெட்டுயிர்ப்போடும்-
பெருமூச்சுடன், சோரும்-சோர்வையடைகின்ற, மன் றலங்குமுலிஞடன்-தம
யந்தியின், மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கயற்கண்-நெடியகயல்போன்ற கண்
களினின்றும், ஆலி-நீர்த்துளிகள், குன்றென-மலைகளென்றுசொல்ல, பனை
த்து-பருத்து, வீங்கும்-வீங்கிய, குவிமலை-குவிந்தஸ்தனங்களின்மேல், வார்த்த-
ஒழுகினை எ-று.

ஆடவர் ஒருபொருளைக் கறித்து வினாவும்போது அதற்கு விடைகூறத் த
டைபடின் அழுவது: மாதர்க்குச் சபாவமாதலால், கயற்கணவிகுவிமுலைவார்
ந்தனன்றார். மிக்க கல்லிப்பயிற்செயுள்ளவர்க்குத் தடைபடுவ தேனென்னில்,
தான்பேசுவதற் சக் கூடாமையானும்-இவன்பே வதில் தோழிகட்கும் வாங்க
மிததலானும்-என்க. எப்படிப்பட்டவர்க்கு மனவருத்தமேலிடில் ஒன்றுந்தோ
ன்ற தென்க.

(க-து.) நளன்சொன்னசொல்லைத் தமயந்திகேட்டு அவளிருகண்ணீர்த்து
ளிக் கிருமுலையேல் விழுந்தன எ-ம். 123

வா துதண்பனிப்பநோக்கித் தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெல்லவளைத்துயரமெல்லாம்
தூதுநாம்விடுத்தவன்னஞ்சொல்லிபதென்னிற்சற்று
மாதரமின்றியிவ்வாறுரைக்குமோவரசனென்றார்

(இ-ள்.) மாது-தமயந்தியின், கண்-கண்கள், பனிப்ப-நீரைச்சொரிய, நா
க்கி-பார்த்து, தோழியர்-தோழிகள், மாழாந்து-மயங்கி, உள்ளம்-மனமானது,
பேதுறவெய்தி-கவலையடைந்து, நின்றபெய்வளை-நிற்கின்ற தமயந்தியின், துப
ரமெல்லாம்-துன்ப மனைத்தையும், தூது-தூதாக, நாம்விடுத்த-நம்மால்விடு
கப்பட்ட, அன்னம்-அன்னப்பறவையானது, சொல்லியதென்னில்-சொல்லி
யிருந்ததானால், கற்றும்-கொஞ்சமும், ஆதரமின்றி-ஆசையில்லாமல், இவ்வாறு-
இப்படி, அரசன்-நளனானவன், உரைக்குமோவென்றார் சொல்லுவானே வெ
ன்றார்கள் எ-று.

இவ்நளனே அல்லனே, நளனேயாயினும் நாமுன்னர்த் தூதாகவிடுத்த
அன்னம் நமதுகுறைகளைச் சொல்லவில்லையோ, சொன்னதாயின் தமயந்தியி
டத்து முன்னரேவிழைந்துள்ள அரசன் அவளைநேரிட்கண்டும் நம்முரைகளைக்
கேட்டும் சிறிதேனுமன்பின்றி இவ்வாறு கூறுதலின் மற்றையாவதினோ,
எனவிடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுத் தோழிகள் வருத்தமுற்றிருந்தனரென்க.

(க-து.) தோழிகள் தூதுசென்றவன்னம் தமயந்திதயரத்தைச் சொல்லி
இருக்குமானால் நளனிப்படிச் சொல்லுவானோ வென்றார்கள் எ-ம். 192

இன்னணமணங்களுமாயமுயிரங்களைக்கி
மன்னனுமறிவுதிர்ந்துமனஞ்சிறிதயரும்வேலைப்

பொன்னிறப்பவளச்செவ்வாய்ப்பொற்புறுபசியமென்கூட்
டன்னமும்விசும்பினீங்கியவ்வுழியடைந்ததன்றே

(இ-ள்.) இன்னணம்-இப்படி, அணங்களுளும் - தமயந்தியும், ஆயமும்-
தோழிகளும், இரங்குகளுக்கிவருந்துவதைப்பார்த்து, மன்னனும்-நளனும், அறி
வுதீர்த்து-மதிமயங்கி, மனம்-மனமானது, சிறிது-கொஞ்சம், அயரும்வேலை-
தளர்வடையும்போது, பொன்னிரம் - பொன்போன்றிறத்தையும், பவ
ம்போன்ற, செய்வாப் - சிவந்தவாபையும், பொற்புறு-அழகான்மிகுந்த,
பசிய-பசுமைபொருந்திய, மென்கூட்டு - மெல்லிய, ச்சிக்கொண்டையையுமு
டைய, அன்னமும்-அன்னப்பறவையும், விசும்பினீங்கி-ஆகாயத்தினின்றிங்கி,
அவ்வுழி-அந்தவிடத்தில், அடைந்தது-வந்தது எ-று.

தூதுவந்த நளனே இன்னொன்றெனியக்கடாமையால், தமயந்தியுந்
தோழிகளும் வந்ததினாள்: நளனும் அறவழியிற்செல்வனாளுதலால், தன்னு
டைப்பேட்கையை அவர்கண் முன்பு வெளிப்படுத்தக்கடாமல் வருந்தின
என்க.

(க-து.) இப்படித்தமயந்தியுந் தோழிகளும் நளனும் அறிவுகலங்கிவருந்
தும்வேளையில் அன்னம்வந்தது எ-ம். 13

எய்தியதூவியன்னமுன்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
வைவநாங்கரியகூந்தல்வாண்முகநினிதுநோங்கி

நெய்தவழிபுலவுவைவேலிடதர்கோனிவனையுள்ளத்
கையுறேய்கமலப்போதிலாங்கிற்குமணங்குபோல்வாய்.

(இ-ள்.) எய்திய-அங்குவந்த, தூவி-இறகையுடைய, அன்னம்-அன்னப்
பறவை, இன்னகை-இனியநகையையும், பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்ற
செல்வாயையும், மை-மேகங்கள், அவாம்-விரும்புகின்ற, கரியகூந்தல்-கறுத்த
குழியை முடைய தமயந்தியினது, வாள்-ஒளிபொருந்திய, மூகம்-திருமுடித்தை
இனிதுநோக்கி-இனிதாகப்பார்த்து, கமலப்போதிலங்கணங்கிற்கும் - தாமரை
மலரிலிருக்குத் திருமாதுக்கும், அணங்குபோல்வாய்-திருமாதுபோன்ற தமயந்
தியே, நெய்தவழி - நண்தவழ்கின்ற, புலவு - புலாளுற்றம் பொருந்திய, வை
வேல்-கூறியவேலைபேந்திய, நிடதர்கோனிவனே-இவனேநளமகாராசன், உள்
ளத்து-மனத்தில், ஐயுறேய்-ஐயப்பட்டவேண்டம் எ-று.

நெய்வத்தன்மையுள்ள, அன்னமாதலால், தான் எடுத்தகருமத்திற்கு
இடையூறுவாராதபடி, நான் தேவாள்பொருட்டித் தூதாகவந்தமை 'நெயிற்று
வருந்திற்கு மிருதித்தவர்க்கும் வாட்டமாற்றினமையறிக.

(க-து.) அன்னமானது தமயந்தியைப்பார்த்து இவனே நளமஹாராஜ
னென்றது எ-ம். 131

மழைமதர்க்குட்கட்செவ்வாய்வளர்முலைமடந்தாய்தின்மேல்
விழைநிகர்துரைந்தானல்லன்விண்ணவர்க்கிபைந்தமாற்றம்.

பழுதுறுமென்னுமாற்றார்பகர்த்தனரின்பதிவேலா
னமுதகங்குமுழந்திடேலென்றனினுலறைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண்-
நெடியகண்களையும், செல்வாய்-சிவந்தவாயையும், வளமுலை-வளர்கின்ற ஸ்த
னங் ளையுமுடைய, மடந்தாய் - தமயந்தியே, பரிதிவேலான்-நளமாராஜன்,
நின்மேல் - உன்னிடத்தில், விழைவிகந்து - ஆசைநீங்கி, உரைத்தானல்லன் -
சொன்னவனல்லனாகும், விண்ணவர்க்கு-தேவர்களுக்கு.இயைந்த - தூதன்பொ
ருட்டுச் சம்மதித்த, மாற்றம், சொல், பழிதுறுமென்னுமாற்றல்-பழுதாகுமென்
கிறபடியால், பகர்த்தனன்-(இவ்வாறு) பேசினான்.(அதனால்) அழுதுநீபழுது
அகங்குமுழந்திடேலென்று - மனங்குழையவேண்டாமென்று, அன்பினால் -
விருப்பத்தினால், (அன்னம்) அடைந்தது-சொல்லியது எ-று.

தேவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த கருமத்திற்கோர் பழுதடையின், இம்மைக்
குப் பழியன்றி மறுமைக்குப் பாவமும் உண்டா மாதலின்; அரசன் இவ்வாறு
பேசினானென்றது.

(க-து.) தமயந்தியே - நானுன்மேல் ஆசையைவாயுது சொன்னவனல்ல,
தூதுக்குப் பழுதில்லாமற் சொன்னான் அழாதே பென்று சொல்லிற்று அன்
னம் எ-ம்.

132

வடுவகிரணையவுன் உண்மடைந் தையோடிவ்வாறேதித்
கடகளிமென்னநின்றகாளோதன்மு கத்தைநோக்கா
வுடையபேரறிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகூறிற்
கொடிநெடுந்தானேவந்தேநோற்றொடியாற்றுங்கொல்லோ.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுவினது, வகிரணைய-பிளப்பையொத்த, உண்கண்-கை
யுண்டகண்களையும், மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே, இவ்வாறேதி-இவ்
விதமாகச்சொல்லி, கடகளிமென்னநின்ற-மதயானையென்னும்படிநின்ற, கா
ளோதன்மு கத்தை-அரசனதுமுகத்தை, நோக்க-பார்த்து, கொடிநெடுந்தானே
வேந்தே-நளமாராஜனே, உடையபேரறிவால்-பேரறிவுடையவால், காமம்-
ஆசையை, உள்ளமைத்து-உள்ளையடக்கி, இன்னகூறில்-இப்படிப்பட்டவார்த்
தைகளாப்பேசினால், நோற்றொடி - தமயந்தி, ஆற்றுங்கொல்லோ - பொருப்
பாளோ எ-று.

நின்போல்வார்க்கன்றிக் காமத்தைப் பேரறிவால் உள்ளடக்கிப் பேசுதல்,
மற்றையோர்க்கரிதென்றதாயிற்று. நின்னை விழைந்தவளாதலால், நீயோபே
சில் அவளாற்றற்கரியதென்ற தென்க.

(க-து.) அன்னம் எனப்பார்த்துத் தமயந்திச் சிவ்வாறுசொன்னாற்பொ
றுப்பாளோ என்றது எ-ம்.

133

மாங்குயிற்றுதலைப்பேகைதமனமுநீயி யைந்தவண்ணர்
தீங்கறவுகாரத்தவாறுந்தேவர்மற்றுணராரல்ல
நீங்கினியுரைப்பதென்னையிவ்வயினிகழ்ந்தவெல்லா
மாங்கவர் தம்பாலேகியறையெய்ந்நைந்ததன்னம்.

(இ-ள்.) மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்குங்குயிற் சொல்லையொத்த, குதலை-
மதலைச்சொல்லையுடைய, பேகைதமனமும்-தமயந்தியினதுமனமும், நீயியைந்த
வண்ணம்-நீசம்மதித்துவந்தபடி, தீங்கற-தீங்குநீங்க, உரைத்தவாறும்-சொல்
லியவிதமும், தேவர்-தேவர்கள், உணராரல்லர் - அறியாதவர்களல்லர், ஈங்கு-
இவ்விடத்தில், இனியுரைப்பதென்னே - இனிபேசவேண்டுவதென்ன, இவ்வ
யின்-இவ்விடத்திலே, நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவையனைத்தும், ஆங்கவர் தம்
பால்-அத்தேவரிடத்துக்கு, ஏகி-போய், அறைதியென்று - நீ சொல்லுவாயாக
வென்று, அன்னம்-அன்னப்பறவை, அறைந்தது-சொல்லியது எ-று.

“திரிகாலமறித ரெய்வதவியற்கை” இவ்விதியால் எவ்வாற்தேவர்களது
வர் ஆதலால், தமயந்தியினது கருத்தும்-நீதாதுக்குச் சம்மதித்துவந்தபடிபேசி
யதும்-நீபோய்ச் சொல்லுமுன்னே அறிவார்களென்றதென்க.

(க-து.) இங்கு நடந்தவையெல்லாம் தேவர்களறிவார்கள் நடந்தபடி நீ
போய்ச்சொல்லென்றது அன்னம் எ-ம். 134

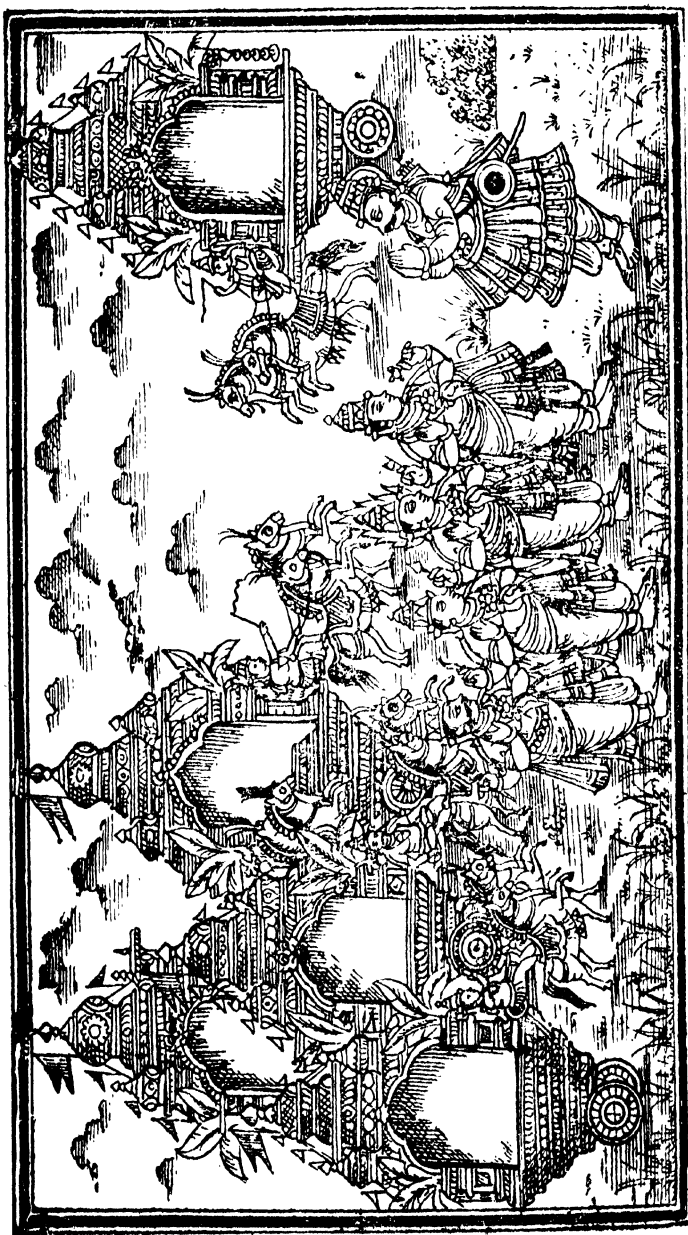
அவ்வுரைகேட்டலோமடையலர்ச்செகுக்கும்வேலான்
மவ்வலங்குழலினுடமனவலியினிதினோந்து
செவ்விதின்மனமுங்கண்ணுந்தெரிவைமேற்கிடப்பமாருக்
கவ்வைகொள்வாயினீங்கிவிஞ்சையிற்கரந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அவ்வுரை-அந்தவார்த்தையை, கேட்டலோமும்-கேட்டவளவில்,
அடையலர்-சத்துருக்களே, செகுக்கும்-கொல்லுகின்ற, வேலான்-வேற்படை
யையுடையனன், மவ்வலங்குழலினுடன்-தமயந்தியினது, மனவலி-நெஞ்சி
னதுவலிமையை, இனிதினோந்து-இனிதினறிந்து, செவ்விதின்-செம்மையை
யுற்ற, மனமும்-தனமனத்தையும், கண்ணும்-கண்களையும், தெரிவைமேற்
-கிடப்ப-அத்தமயந்தியின்மேலிருக்கவைத்து, மாறு-நீங்காத, கௌவைகொள்-
ஒலித்தலைக்கொண்ட, வாயினீங்கி-வாயிலைக்கடந்து, விஞ்சையின்-மந்திரத்தி
னாலு, கரந்துபோனான்-ஒளித்துச்சென்றான் எ-று.

தேவர்கண்மேல் தமயந்திக்குக்-காதலில்லாமையை யறிந்தவனாதலால்,
தன்மனமுங்கண்ணு மவன்மேற் கிடப்ப விஞ்சையிற்கரந்துபோனான் என்றான்.

(க-து.) நான் கண்களுமனமும் தமயந்தியிடத்திருக்க உருவமறைந்து அ
ருபமாகப் போனான் எ-ம். 135

‘காரிகையுளமுநாணுங்கவர்ந்தனன்கரந்துபோய்
மூரிவெஞ்சிலைக்கைவீரன் கடவிளர்முன்னரேகி

சாயித் கயலுத்தரூர் கோயில் திருவிழா 262-வது திருவிழா.

நேரிழைதன்பாற்றுதுபோயினிகழ்ந்தவெல்லாங் [ர்
சோர்வுறுதுரைத்தானறேயி தேதான் நல்பான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தா

(இ-ள்.) காரிகை-தமயந்தியின், உளமும்-மனத்தையும், நாணும்-நானையும், கவர்ந்தனன்-கொள்ளுகொண்டானாகி, கரந்துபோய-மறைந்துசென்ற, மூரி - வலிமைபெற்ற, வெஞ்சிலைக்கைவீரன்-நளமகாராஜன், கடவுளர்முன்னர்-தேவர்களெதிரே, ஏகி-சென்று, நேரிழைதன்பால்-தமயந்தியினிடத்து துதுபோயின்-துதுபோனபின்பு, சிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தவைகளைத்தையும், சோர்வுறுது-குறைவுபடாமல் உரைத்தான்-சொல்லினான், தேவர்-தேவர்கள், தோன்றல்பால்-அந்நளமகாராசனிடத்தில், மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்-உவகையடைந்தார்கள் எ-று.

தாம்விரும்பியமாதிடத்தில் நம்முரைதவருது துதுசென்றுஉள்ளபடி பேசிவந்தானென்று, நளனிடத்தில் இந்திரன்முந்நிய நால்வரு மகிழ்கூர்ந்தனரென்க.

(க-து.) நளன் தேவர்கள்முன்சென்று தமயந்தி சொன்னவையெல்லாம் சொன்னுந்தேவர்கள் நளனிடத்தில் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார்கள் எ-ம். 136

நளன்துதுப்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

சுயம்வரப்படலம்.

[சுயம்வரமாவது-அரசு மங்கையானவன் தனக்குழுத்தோர்கள் தனையிழந்துவந்த அநேக அரசர்களை ஏககாலத்தில் வருவிக்க, அவற்றிற்றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானேமாயிட்டுத் தலைவனாகக் கொல்லுதலாம்.]

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இன்னவைநிகழும்வேலையெழுகடல்வரைப்பின்மேவ
மன்னவர்குழாமும்விண்ணோர்தொகுதிமணிச்செஞ்சூட்டுப்
பன்னகராட்டுவேந்தர்வெள்ளமும்பரித்தோர்விமன்
கன்னியம்புரிசைசூழ்ந்தகடிகர்கர்க்கெழுந்தவன்றே.

[இப்படலத்தால் தமயந்தியானவன் நளமகாராஜனைத் தலைவனாகத் தானேவரித்தானென்று சொல்லத்தொடங்கி, இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத் திரிலோகத்தினுமுள்ளவர் வாடிசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.). இன்னவை-இப்படிப்பட்டவைகள், நிகழும்வேலை-நடக்கின்ற பொழுது, எழுகடல்வரைப்பின்மேவும்-ஏழுகடல்குழந்த தீவுகளிலிருக்கின்ற, மன்னவர்குழாமும்-அரசர்கூட்டமும், விண்ணோர்தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும், மணி-இரத்தினங்களாகிய, செஞ்சூட்டு-சிவந்தசூட்டையுடைய, பன்னக நாட்டு-நாகலோகத்துள்ள, வேந்தர்வெள்ளமும் - அரசர்கள்கூட்டமும், பரித்தேர்-குதிரைக்கட்டியதேரும், வீமன் - வீமராசனது, கன்னி-அழிவில்லாத, அம்-அழகிய, புரிசைகுழந்த-மதிலாற்குழப்பட்ட, காவலுள்ளசுண்டினபுரத்துக்கு, எழுந்த-எழுந்தன எ-று.

வீமன் பூமியிலுள்ள அரசர்க்குமாத்திரம் சுயம்வரவோலை செலுத்தியிருக்க மற்றையுலகத்தாரு மெழுந்தனரென இப்பொழுது சொல்லியதற்கு காரணமென்னெனில், முன்பு நாரதமுனி இந்திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்தி சொல்லும்போது “விஞ்சையர் கின்னராபுண ருரகர்புவிமுழுதாரும்வேந்தர்பாரமஞ்சலிசெய் திருமருங்கும் புடைகுழ முனிவர்குமாமாசுகட” என்னும் பாட்டில், அங்கிருந்தாரெனச் சொல்லிய மேலுலகத்தாரும்-கீழுலகத்தாரும்-தீவிலுள்ளவரும்-அவாவின்மிக்கவராய் அதைத்தமக்கும்வர்க செய்தியாகக்கொண்டு, நல்லாழிருக்குமாயின் அம்மாதூகுட்டுமோலை நமக்குக்குடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தனரெனக் கொள்ளல்வேண்டுமென்க.

(க-து.) அரசர்கூட்டங்களும் தேவர்கூட்டங்களும் நாகலோகத்தரசர்கூட்டங்களும் குண்டினபுரத்திற் கெழுந்தன எ-ம். 1

பண்ணமைகளின்பாய்மாசியபொற்கொடிஞ்சித்திண்டேர்
கண்ணழற்சிற்த் துப்பிற்கடாம்பொழிகளினல்யானை
மண்ணமைமுழவுத்திண்டோள்வாகைவேலுமுவரீட்ட
மெண்ணிடவிடமொன்றின்றியெங்கணும்பரந்தவன்றே.

[இதனால் மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச்சேனைகளின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.). பண்ணமை-கல்லினையமைத்த, கலினம்-கடிவாளம் பெற்ற, பாய்-தாவகின்ற, மா-குதிரைகளும், பசியபொன்-பசியபொன்னினுற் செய்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, திண்-வலிமைபெற்ற, தேர்-தேர்களும், கண்-கண்களில், அழலை-தீயையும், சிற்த்துப்பின்-மிருந்த கோபத்தையுமுடைய, கடாம்பொழி-மதம்பொழிகின்ற, களினல்யானை-களிப்புள்ள நல்ல யானைகளும், மண்ணமை-ஒப்பினையமைந்த, முழவு-மத்தளம் போன்ற, திண்டோள்-வலிமைபெற்ற புயங்கனையும், வாகைவேல்-வெற்றிபெற்ற வேலையுமுடைய, உழவரீட்டம்-காலாள்சுறுக்கூட்டமும், எண்ணிட-எள்ளையிடுதற்கு, இடமொன்றின்றி - வெற்றிடமொன்றுயில்லாமல், எங்கணும்-எவ்விடங்களிலும், புரந்த-புதிதான எ-று.

ஒவ்வொரு தேயத்தரசர்கள் சேனைகளே அநேகமாயிருப்பின், அநேக தேயத்தரசர் நால்வகைச் சேனைகளும் ஏககாலத்தில் ஓரிடத்திற்கு வருமாயின் இவ்வளவென்று குறிக்கக்கூடாடுகன்பார்; எண்ணிட விடமொன்றின்றி யெங்கனும் பரந்த என்றொருங்க. எண்-என். அது “எண் ணுத் திவ்மு மென் னென வீசைப்பார்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) குதிரைகளும், தேர்களும், யானைகளும், காலாங்களும், எங்குப் பவின் எ-ம். 2

கொய்யுளைக்கவினமாவின் குரத்துகளெழுந்துவிட்டி
வையகமுழுதுஞ்சூழ்போய்மறிகடற்கிடங்கு தூர்த்து
மொய்ப்பெருதசலத்தோடு முரணியெண்டிசையுங்காக்குந்
தொய்யின்மாமுநத்தயானைக்கவுட்குழி தூர்த்து வன்றே.

[இதனால் குதிரைக்குளம்புகளி நெழுந்த புழுதியின்தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) கொய்கொய்யப்பட்ட, உளை-புறமயிர்பொருந்திய, கவினமாவின்-கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகளின், குரத்துகள்-குளம்புபட்டுண்டாகும் புழுதிகள், எழுந்து-எழும்பி, விம்மி-பரவி, வையகமுழுதும் - பூவுலகமுழுவதும், சூழ்யோய்-வளைத்துக்கொண்டு, மறிகடல்-மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாகிய, கிடங்கு-அகழை, தூர்த்து-தூர்த்துவிட்டு, மொய்ப்பெருது-போர்பெருமல், அசலத்தோடு முரணி-குலகிரியுடன் மாறுகொண்டு, எண்டிசையுங் காக்கும்-திசைகளெட்டையும் புரக்கின்ற, தொய்யில்-சிந்துமெழுதப் பெற்ற, மா-மகத்தாகிய, முநத்தயானை-முநத்தை யுடைய யானைகளின், கவுட்குழி, கன்னத்துகளை, தூர்த்தன எ-று.

பூவுலக முழுவதுஞ் சூழ்ந்து கடல்களைத் தூர்த்துத் திக்கயங்களினுடைய கன்னத்துகளைகளையுந் தூர்த்த புழுதி அப்புறம் போதற்கிட மில்லாமையாற் றடைப்பட்டதன்றி, அதற்களவில்லையென்க. புழுதியிப்படிப்பட்டதாயின், அக் குதிரைகளின் ஆரவாரஞ் சொல்லவேண்டுமெவதில்லையாயிற்று. [இது உயர்வு வற்புறுத்தி.]

(க-து.) குதிரைகளின் குளம்பாலுண்டாகும் புழுதிகள் கடலையுந் தூர்த்து அட்டகஜங்களின் கவுட்குழிகளையுந் தூர்த்தன எ-ம். 3

மண்ணக வரைப்பின் வேந்தர் வுரைபுயத்தெழுதுசார்தம்
விண்ணகத்தமரம் மார்பங்கமழ்ந்தன விண்ணோர் உயர்ந்த
தண்ணறவொழுமனற்றற்றமலர்ப்பசும்பெரற்றது
கண்ணகன் ஞாலங்காக்கும் வேந்தர் மெய்கமழ்ந்தமரத்தோ.

[இதனால் தேவர்கட்கும் அரசர்கட்கு மிருக்குங்கலப்பு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) மண்ணகவரைப்பின்-பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற, வேந்தர்-அரசர்களின், வரைப்புபத்து-மலைகளைப்பொத்த தோள்களில், எழுந்-தூரியக்கோலாற்றீட்டிய, சாந்தம்-சந்தனங்கள் விண்ணகத்து-ஆகாயத்திடத்திருக்கின்ற, அமரர்-தேவர்களது, மாப்பம்-மாப்பிலே, கமழ்தன-மணந்தன, விண்ணு-தேவர்கள், வேந்த-தரித்த, கண்-சூரிச்சிபாருந்திய, நவொழுது-தேவனுக்கின்ற, மன்றல்-வாசனைப்பொருந்திய, தருமலர்-பஞ்சதருக்களிறுடைய மலர்களின், பொற்றாது-மகரந்தங்கள், கண்ணகல்-இடமகன்ற, ஞாலங்காக்கும் பூமியைப் புரக்கின்ற, வேந்தர்மெய்-அரசர்களது தேகத்தில், கமழ்த-மணந்தன எ-று.

தேவர்களை மனிதர்கள் அவ்வாறு நெருங்கலாமோவெனின், அரசரால் விரும்பப்பட்டுத் தமயந்தியையே அவர்களும் விரும்பிவருதலானும், அதிகநெருக்கமுள்ள விடத்தில் எவர்களும் அதிகமரியாதையை விரும்பாமைபானும், ஆகுமென்க.

(க-து.) அரசர்களில் தோட்களிலுணர்ந்த சந்தனங்கள் தேவர்கள் மாப்பிற் பரிமளித்தன. தேவர்களணிந்த கற்பக மலர்த்தாதுகளரசர்களுடவிற்பரிமளிக்க தனஎ-ம். 4

யார்தெரிததுவுஞ்செங்கட்கரிம, தக்க லுழியாறுங்
கூட்கண்மாவழிந்நாழிப்பெருக்கும் வேற்குமரன்ன
வேந்தர்திண்புத்தில் வார்த்தவிரைகமழ்நானச்சேறும்
பார்த்தண்மேற்கிடந்தஞாலமெங்கணும் பார்த்தவன் னேற
[இதனெல் மதநீரமுதலியவற்றின் பெருங்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ஊ.) காந்து-முதிர்கின்ற, எரி-தீயானது, கதுவும்-பற்றுக்கின்ற செவகண்-சிலந்தகண்களையுடைய, கரி-யானையினது, மதம்-மதநீராகிய, கலுழியாறும்-காறாறும், கூட்தல்-புறம்பிப்பொருந்திய, மா-குதிரைகள், உழி-சொரிகின்ற, விலாழிப்பெருக்கும்-நீர்ப்பெருக்கும், வேல்-வேற்படையேந்திய, குமரன்ன-குமரக்கடவுளையொத்த, வேந்தர்-அரசர்களுடைய, திண்புத்தில்-வலிமையுள்ளதோள்களில், வார்த்த-ஒழுதிய, விரைகமழ்-வாசக கமழ்கின்ற, நானச்சேறும்-கஸ்தூரிச்சேறும், பார்த்தண்மேல்-ஆதிசேடன்மேல். கிடந்த-இருந்த, ஞாலமெங்கணும்-பூமியெவதும், பார்த்த-பரவின எ-று.

மதக்கலுழியாறும்-விலாழிப்பெருக்கும்-நானச்சேறும் - ஞாலமெங்கணும் பார்த்தவென்றதனால், அவைகளையுடையவைகள் அளவில்லையென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

(க-து) யானைகளின்மதமும், குதிரைகள்வாப்பீரும், அரசர்கள் புரத்தொழுகிய கஸ்தூரிச்சேறும், பூமியெங்கும் பரவின எ-ம். 5

வெள்ளியங்கிரியின்மேயவிஞ்சையரியக்கர்விண்ணே

ரொள்ளெளியெறிஞ்சும்புப்பொன்னிமாணமுழுவகிவ்வேந்தர்

நள்ளிருள் சிக்குஞ்செய்பநகைமணிக்குமொடிஞ்சித்தீதருந்
தெள்ளிதினுணர்ந் துளோர்க்குந் தெளிவிடமயங்குமன்றே.

[இதனால் தேவராதியர் உளர்திகளின்பெருக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) வெள்ளியங்கிரியின்-கைலாசமலையில், மேப-பொருந்திய, விஞ்
சையர்-விச்சாதாரும், இயக்கர்-இயக்கர்களும், வண்ணோர்-தேவர்களும் ஆகிய
விவர்களுடைய, ஒள்ளொளி-மிகுந்தவொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, டைம்
பொன்-பசும்பொன்றும்செய்த, விமானமும்-விமானங்களும், உலகில்-பூவுலகி
லிருக்கும், வேந்தர்-அரசர்களாக்குரிய, நள்ளிருள்சிக்கும்-மிகுந்தவிருளி
யோட்டுகின்ற, செய்ய-சிவந்த, நகை-ஒளிபொருந்திய, மண்-இரத்தங்கள்ப
தித்த, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, டிசுரும-தேர்களும், தெள்ளி
தின்-தெளிவாக, உணர்ந் துளோர்க்கும் - அறிந்தவர்களுக்கும், தெளிவில - தெ
ரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாகி, மயங்கும்-ஒன்றோடொன்றுமயங்கும்-எ-று.

ஒவ்வொருவிதத்தில் அனேகம் விமானங்களும் அனேகம் தேர்களுந்
லால், துண்ணறிவுடையோராயினுந் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் நம்மது
அதுவோ இதுவோவென்னத் தலைமயங்கிக் கிடக்குமென்க.

(க-து.) தேவர்கள் விமானங்களும், அரசர்கள் தேர்களும், பகுத்தறியப்
படாவாம்-எ-ம். 6

சிற்பநூல் கழியக்கற்றோர்சித்திரித்தென்னவாய்த்
பொற்புறுநெடியவேற்கட்டிங்கொடித்துவைவேட்டு
பற்பலதேபவேந்தர்தொகுநிற்பாடைதேர்வா
னற்புடனெவருந்தேவபாடையினறைவர்தொடர்.

[இதனால் அரசனைவருங் கலந்துபேசல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) சிற்பநூல்-சிற்பசாஸ்திரத்தை, கழிய-மிகவும், கற்றோர்-படித்த
வர்கள், சித்திரித்தென்ன-சித்திரித்ததுபோல, வாய்த்த-பொருந்திய, பொற்
புற-அழகானமிக்க, நெடிய-நீட்சியுள்ள, வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்க
ளையுடைய, பூங்கொடி-தடியத்தியினது, லதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி,
பற்பல-அனேகமாகிய, தேயவேந்தர்-தேயங்களிலிருக்கும் அரசர்கள், தொகு
தலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால், பாடைதேர்வான் - (எல்லோர்க்குஞ்)
சொற்பொருள் தெரியும்பொருட்டு, அற்புடன் - அன்புடனே, அவரும் -
எவர்களும், தேவபாடையின்-கீர்வாணபாடையால், அறைவர்பேசிக்கொள்
வார்கள்-எ-று. மாதோ-அசை.

அதிகவுந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தை விரும்பி அனேகதே
யத்து அரசர்கள் கூடியபடியால், தேயங்கடோறும் பாடைகள் வேறாகலின்,
அவைகளாற் பேசின் ஒருவர்க்கொருவரைக்கும் வார்த்தைகட்குப் பொருள
றியக்கூடாதென்று கீர்வாணபாடையாற் பேசின்றென்க. ஆதலாலே அதுவே

எப்பாடைகட்டு மூலமென்பதும், எத்தேயங்கட்டும் பொதுவென்பதும்பெற்றும். “செய்துசெய்யுச் செய்புசெய்தெனச்-செய்யியர்செய்யிய செலன்செயச் செயற்கென-வவ்வகையென்பது வினைபொஞ்சுகினவி” இவ்விசியால் தொகுதலில் என்றது, செயின் என்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம், அன்பு-அற்பெனத்திரித்தது.

(க-து.) யாவருந் தேவபாஷையிற் பேசுவார்கள் எ-ம்.

7

கழைசுளிநளிரல்யநீபிளிரெலிதமஞ்சுல்வான
மழையொலியலியப்பம்பும்வார்முரசோதை தேவர்
முழவொலிதடந் தேர்ச்சில்லிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த
வெழுக்கடலொலியுமெஞ்சவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

[இதனால் அங்குண்டாய ஒலியின்றேற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(சு-வி.) கழை-கரும்புகளை, சுளி-முறிக்கின்ற, சுளி-சுளிப்புள்ள, நல்-நல்ல, யானை-யானைகளினிது, பிளிறு-ஆரவாரமாகிய, ஒலி - சத்தமும், கமம்-நிறைந்த, சூல்கருப்பத்தையுடைய, வானம்-ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும், மழை-மேகத்தின்து, ஒலி-சத்தமானது, அவிய-கெடும்படி, பம்பும்-கெருங்கிய, வார்-வாரிறுக்கிய, முரசோதை-பேரிகைகளின்சத்தமும், தேவர்முழவொலி-தேவதுத்துபிகளின்சத்தமும், தடம்-பருத்த, தேர்-தேரினுடைய, சில்லி - உருளைகள், முழக்கொலி முழக்குகின்றசத்தமும், புடவிபோர்த்த-பூமியைச்சூழ்த்த, எழுகடலொலியும் - எழுகடலிலேனையும, எஞ்ச-குறையும்படி, எவ்கணும்-எவ்விடத்தும், ஒலித்த-சத்தத்தின எ-று.

யானைகளின் பேரொலியைச் சொல்லவே “ஒருமொழி யொழிதன்னினைக்கொளற்குரித்தே” என்பதனால், அளவற்ற மந்தைச் சிற்றெலிகளுங்கொள்க. இவ்வொலி எவ்விடத்து இருத்தலால், கரையருநின்மாத்நிரமொலிக்குமேழுக்கடலொலிகள் எஞ்சவென்றார்

(க-து.) யானைகள்சத்தமும், பேரிகைகள்சத்தமும், தேவதுத்துபிகள்சத்தமும், தேர்சத்தமும், படலொலிமங்கவெங்குஞ்சத்தத்தின எ-ம். 8

அகலிருவிசும்போர்த்தவணிமதிக்குட்டம்
பகனொளிநரப்பவெங்கும்பாயிருள்பரப்புடன்னர்
நகைமணிமகுடகோடிகள் நிரூட்டிழம்பைநங்கி
யிகலிவானிரவி யோடவிளவெயிலெறிக்குமாதோ

இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(சு-வி.) அகல் அகன்ற, இரு-பெரிய, விசும்பு-ஆகாயத்தை, போர்த்த-மூடிய, அணி-அழகிய, மதிக்கவினை-சந்திரவட்டக்குடைகளின், சுட்டம்-கூட

டங்கள், பகலொளி-சூரியப்பிரகாசம், காப்ப-மறைய, எங்கும்-எவ்விடத்தும், பாய்-பரவிய, இருள்-இருளை, பரப்பும்-பரவச்செய்யும், மன்னர்-அரசர்க ளது, நகை-ஒளிபொருந்திய, மணி-இரத்தங்கள்பதித்த, மகுடகோடி-அனேகம குடங்கள், நள்ளிருப்பிழைம்பை-மிசுத்தவிருப்பிழைம்பை, கக்கி-உண்டு, இகலி- பகைத்து, வான்-ஆகாயத்திலிருக்கும், இரவ்யோட-சூரியனுள்வெளுமப்படி; இளவெயில்-இளங்கதிரை, எறிக்கும்-வீசும் என்று.

அகல்-இரு-என்னும் அடைமொழிகளால், விசம்பின் அகற்சியும்-பெரு மையுந்தோன்றின- அப்படிப்பட்ட விசும்பையுங் குடைகள்மறைக்க, அதனா லுளதாம் இருளையோட்டற்கு அரசர் மகுடங்களிற்பதித்த மணிகளில் ஒவ் வொன்றே போதுமானதாயிருக்க, அப்படிப்பட்ட மணிகள் பலவற்றையு டைய அனேக மகுடகோடிக்கு இவ்விருள் போதாதென்பது தோன்ற; விழுங்கி என்னாது-நக்கியென்றார்.

(க-து.) குடைகள்சுட்டம் இருளைக்கெடுக்கும்: மகுடசுட்டம் ஒளியைக் கெடுக்கும் எ-ம். 9

வெங்கதிர்நெற்றிதோய்த்துவிளங்குபொற்கொடியினீட்ட வங்குல்வானியுந்தெய்வமடைந்தையர்வடிவுகாட்டக் கொங்கலர்தெரியல்வெந்தர்கொற்றவெண்கனிகையீட்டந் திங்களினழகுதாட்டத்திருநகர்பொலிந்ததன்றே.

[இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுங் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) வெங்கதிர்-சூரியனது, நெற்றிதோய்த்து - நெற்றியிற் படிந்து, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்கொடியின்-பொன்னாற்செய்த கொடிகளின், சுட்டம்-சுட்டங்கள், மங்குல்-மேகங்களுலவும், வானியுடும்-ஆகாயத்தினின்றி ழுக்கின்ற, தெய்வமடைந்தையர் - தெய்வமாதர்களது, வடிவுகாட்ட-வடிவினைத் தெரிவிக்க, கொங்கு-வாசமிசுத்த, அலர்த்தெரியல்-மலர்மாலையணிந்த, வேந்தர்- அரசர்களது, கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய, வெண்கனிகை-வெள்ளிக்குடைய னினுடைய, சுட்டம் - சுட்டங்கள், திங்களின்-சந்திரனது, அழகுதாட்ட-அழ கைத்தெரிவிக்க, திருநகர் - குண்டினபுரமானது, பொலிந்தது - பொலிவை துடந்தது என்று. (அன்று-ஏ-அசைகள்.)

கொடிகள் அனேக அரம்பையர் வடிவங்களையும், குடைகள், அனேகசந் திரர் வடிவங்களையும் காட்டுதலால், விவாகத்திற்குச்சிறப்பு மங்கையராலன்றி வேறில்லை யாதலாலும்; ஒருசந்திரனுலகமகிழ்ச்சியடையும்போது, அனேக சந்திரர் ஏககாலத்தில் ஒரு நகரிற்றோன்றினால் எவ்வளவு சிறப்புண்டாகலா மாதலாலும்; திருநகர்ப்பொலிந்ததென்றார்.

(க-து.) கொடிகள் சுட்டம் தேவமாதர்கள்போலும், குடைகள்சுட்டம் சந்திரன்போலும் வடிவுகாட்ட; குண்டினபுரஞ்சிறப்புற்றது எ-ம். 10

குருமணியி னைக்கும்பைம்பொற்குடைநிழல்வெயிலையோட்ட
மருமலிநறியமென்புமாலையாடாமையானுந்
திருநகர்ச்செல்விநோக்கியிமைப்பிலர்திரிதலானு
மரசரோடமரர்தம்மையறிவரிதாயதன்நே.

[இதனால் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றாமையெனப்புகின்றது.]

(இ-ள்.) குரு-நிறம்பொருந்திய, மணி-இரத்தங்கள், இமைக்கும்-பிரகாசிகின்ற, பைம்பொன்-பசிப்பொன்றென்பத, குடைநிழல்-சூடைகளினுடைய நிழல்கள், வெயிலையோட்ட-வெயிலெடுத்துத்த, (அதனால்)மருமலி-வாசம்பொருந்திய. நறிய-நறியவாகிய, மென்புமலை-மெல்லிய பூமலைகள், வாடாமையானும் - வாடாமையாலும், திருநகர் - குண்டினபுரத்தினது, செல்விநோக்கி-அழகைப்பார்த்து, இமைப்பிலர்-கண்களிமையாதவர்களாய், திரிதலானும்-திரிகின்றபடியாலும், அரசரோடு-அரசர்களுடனே, அமரர்தம்மை-தேவர்களை, அறிவரிதாயது-பகுத்தறியலரிதாயது எ-று.

மாலையாடுதல்-கண்ணிமைத்தல்-ஆகிய இரண்டு செய்கைபால் தேவர்க்கு வேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசர், இப்போது எவ்விரண் மில்லாமையால் வேற்றுமைதோன்றிலரென்க. [அரசர்க்கும் அமரர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றாமையால், மறைவாணியாம்.]

(க-து) குடைகளினிழலால் மலைகள் வாடாமையாலும், நகரத்தை இமையாது பார்த்தலாலும். அரசர்களென்றுந் தேவர்களென்று மறியப்படாதுஎ-ம்.

மாங்குயிலனையதிஞ்சொல்வடுவகிர்பொருவும்வேற்கட்
பூங்கொடிவதுவைவேட்டிப்புனியினில்வேந்தொல்லார்
தேங்கமழ்தெரியல்வீமன்றிருநிறுத்ததன்னு
லாநவர்தீதயம்யாவுமரும்பொழையுயிர்த்தவன்றே.

[இதனால்மற்றைத் தேயங்களின்பொறையொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மாங்குயிலனைய-மாங்குயிற்சொல்லேகர்த்த, திஞ்சொல்-தித்திகின்றசொல்லையும், வடுவகிர்பொருவும் - மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுமுடைய, பூங்கொடி-தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு-வீவாகத்தைவிரும்பி,புலியிணவ்வெந்தரெல்லாம்-பூவுலகத்திலிருக்கும் அரசர்களெல்லாரும், வீமன்-வீமராஜனது, திருநகர்-குண்டினபுரத்தில், இறுத்தநன்னால்-வந்துதங்கியபடியால், அவர்தேயம்யாவும்-அவர்கள்தேசமெல்லாம், அரும்பொறை-பொறுத்தநரியசுமையை, உயிர்த்த-நீங்கின எ-று.

வீமன் அனேகர் வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுத்து அவர்களையெழுவதற்செய்வதுபோல், அவன்தேயமும் அனேகதேயத்தினர்க்கு இடங்கொடுத்து அவைகள் இளைப்பாறி மகிழ்வத்செய்த தென்பது கருத்து.

(க-து.) குண் டனபுரமொன்றே சுமைபெற்றது: மற்றத்தேசங்கள் சுமையற்றன எ-ம். 12

இழைபரந்திமைக்குமல்கு விந் கனித்துவரவாயேழை
மழைமதர்நோக்கிற்கஞ்சி மறிபுமானேறும! தின்
விழைதருநகரிற் றாண்ட வெருவி மீண்டேகுமாற்றால்
கழிபெருங்காதல்குந் துங்காற்றி றைவரவுதீர்தான்

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டினால் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ்சொல்லத்தொடங்கி, இதனால் வாயுவாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) இழை-ஆபரணங்கள், பாந்து-பரவி, இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற அல்குல்-அல்குலையும், இன்-இனிய, கனி-(கொவ்வைக்) கனிபோன்ற, துவர்வாயேழை - செவ்வாயையுமுடைய, தமயந்தியினது, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்புள்ள, நோக்கிற்கஞ்சி-பார்வைக்குப்பயந்து, மறியும்-மடங்குகின்ற, நகரிற் றாண்ட - குண்டினபுரத்திற்குச் செலுத்த, வெருவி - பயந்து மீண்டு-திருப்பி, எகுமாற்றால்-போகின்றபடியால், கழி-மிதூத்த, பெருங்காதல்குந் தும் - பேராசையைபடைந்தும், காற்றிறை - வாயுவானவன், வரவு-வருதலை, தீர்தான்-நீங்கினான் எ-று.

நாம் விவாகத்திற்குச் செல்லவெழுந்ததற்கு அமங்களமாக நமதுர்தியே டுடைசெய்தலால், நமக்கு அத்தமயந்தி மாலையிடுவதும் அவ்வாருமென்றவாயுவானவனின்றனனென்க.

(க-து.) தமயந்திகண்களைக்கண்டு தானேறுமானவாகனந்திரும்பிவிடுவதால், வாயுதேவன் வாராதிருந்தான் எ-ம். 13

ஐயரிபரந்துமைதோய்ந்தம்பலேத்திக லுலேவற்கட்
டையலோர்பாதி யாயதன் மையாற்றன துபைம்பொற்
செய்யதாள்பெயர்ப்பவன்னாள்சிறடியெழாமையாலோ
மையணிகண்டத்தோனுமன்றலுக்கெழுந்திலானே.

[இதுமுதல் ஈசன்வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) ஐ-அழிய, அரிபாந்து-செவ்வரிபாந்து, மைதோய்ந்து-அஞ்சனமணிந்து, அம்பலேத்து-அம்புகளையிலேவுசெய்து-இதிலும்-பொருதின்ற, லேற்கண்-வேல்போன்றகண்களையுடைய, டையல்-உவமைமாதானவள், தீர்பாதி யாயதன்மையால்-வாமபாகத்திலிருக்கின்றபடியால், தனது-தன்னுடைய, பைம்பொன் - பசுபொன்போன்ற, செய்ய்தாள் - சிவரீதபாதங்களை, பெயர்ப்பதாக்க, அன்னாள்-அவ்வுமாதேவியினது, சிறடி-சிறியபாதங்கள், எழாமையாலே-எழுதவில்லாமையால், மையணிகண்டத்தோனும்-ஈசானும், மன்றலுக்கு-(தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு, எழுந்திலான்-புறப்பட்டிலன் எ-று.

சிவன் மனத்தினை எரிப்பினும் காமமுள்ளவனைப்பது தோன்ற, தைய லோர்பாதிபாய தன்மையாலென்றும்; உமாதேவியைத் தமயந்தி விவாகத்திற் குச்-செல்லல்வேண்டும் நீயும்வாவென வாய்திறத் துரைக்கின் முனியுமென்று குறிப்பித்தமைதோன்ற, தனதுதான் பெயர்ப்பவென்றும்; மாற்றவன் வரு தற் கொருவருமுடன்படாரென்பதுதோன்ற, அண்ணாள் சீறடியெழாமையா லென்றும்; வீடத்தையுண்டு தேவரைப்புரந்த வல்லமையுற்றோளுயினுள் தன் மனைவிக்குச் சமாதானஞ்சொல்லிப்போதற் கரிதாய்நின்றனனென்பது தோ ன்ற, மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்திலாண்ன்றும்; சொல்லி னார். உத்தமநாயகனானவன் தனக்கொருபொருளில் அதிக விழைவிருந்ததாயினும், தலைவிக்கு அதிலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பனென் பது கருத்து.

(க-து.) தன்னிலொருபங்காகிய உமையவள்பாதுமெழாமையாலே, சின்
வாமாதிருந்தான் எ-ம். 14

உருவுகண் ணிவப்பதன் றியோடரி த்தடங்க ணல்லார்
திருவினு ற்கு லத்தினு ள்செய்கி லரார்வமெ ன்னா
மருவுத ன்வுடி வின் குற்றம னக்கொ ளாவய ங்குபை ம்போற்
குரைகழ லில ற்குநோ ன்றாட்கு போ னும்வந் திலானே.

[இதனால் சூபேரன் வாராமைக்குக் காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உருவகண்டு-அழகுள்ளவடிவத்தைப்பார்த்து, உவப்பதன்றி-மகிழ்வதல்லாமல், ஒடு-ஒடுகின்ற, அரி-செவ்வாரிபார்த்த, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்-கண்களையுடைய, நல்லார்-மன்கையார்கள், திருவினும்-செவ்வத்தினாலும், குலத்தினும்-உயர்ந்தகுலத்தினாலும், ஆர்வாஞ்செய்கிலரென்று - ஆசைசெய்ய மாட்டார்களென்று, தன் வடிவின்-தன்னுடையதேகத்தில், மருவு-பொருந்திய, குற்றம்-குற்றத்தை, மனக்கொளா-மனதிலேகொண்டு, வயங்கு-பிரகாசித்தின்ற, பைப்பொன் - பசும்பொன்னுற்செய்த, குரை - சத்தம்பொருந்திய, கழல்-வீரக்கழல்கள், இலங்கு-விளங்குகின்ற, நோன்-பொருமைதங்கிய, தாள்-பாதங்களையுடைய, குபேரனும்-குபேரனும், வந்திலான்-வந்திலான் எ-று.

தான் செல்வத்திலும் குலத்திலும் மிக்வனையிருப்பிலும், மக்கையர் அழகுள்ளவரை விரும்புவதன் மீறையரைவிரும்பாராகையால், உன்வழுவின் குற்றமாயிடுகின்றது. மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அது உன் கீழ்மை விழையாளென்று குபேரன் வந்திலனென்க.

(க-து.) குபேரன் குடமுண்டியால், அக்குற்றத்தால் வாராதிருந்தான்.

வினாக்கள்
பிரதிபலன்கள்

முருகவீழ்ந்நறுமென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப்பேதை
நிருதரைவிலையா நென்னநிருதியும்பேந்திலானெ.

[இதனால் நிருதிவாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரைகமழ்--வாசங்கமழ்கின்ற, தருவினீழல்-ஐத்தருவினீழலிலிருக்கின்ற, விண்ணவரிடத்தும்-தேவர்களிடத்தும், ஆர்வம்புரிகிலன்-ஆசை செய்கிலன், நளன்மேல்-நளனிடத்தில், அன்புபூண்டனள்-அன்புவைத்தவளாகி, புலம்புகொண்ட-இரங்குதலைக்கொண்ட - முருகவீழ் - தேனெழுருகின்ற, நறு-நறிய, மென்கூந்தல்-மெல்லியகுழலையும், முகிழ்முலை-அரும்பையொத்த முலையையும், துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய, பேதை-தமபந்தியானவள், நிருதரை-இராக்கதரை, விழையாளென்ன-இச்சிக்கமாட்டாளென்று, நிருதியும்-நிருதியென்பவனும், போந்திலான் வந்திலன் எ - று.

முன்சொல்லப்பட்ட மூவருக்கு முண்டாகிய தடை இவனுக்கில்லா திருந்தும் இவன்வாராதது, அகத்துக்குணம்பல விருப்பினும் மாதராயினோர் முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவாராதலின், அவ்வழகுள்ள இந்திரன்முதலியோரை இகழ்ந்து நளனைவிழைக்கள்ள தமயந்தி அரக்கரெனுவ குலம்பற்றி, மாலைகுட்டாள்; ஆயின்-அதுபெறுதுவரின் அதின்மிக்க அவமானமில்லையென்று தன்பேரறிவாற் குறித்து நிருதிவந்திலனென்க. விவகிகள் சிறந்ததாயினும் அவமானப்படுவ காரியத்தைக்குறித்துச் செல்லாரென்பது கருத்து.

(க-து.) தேவர்களை விரும்பாதவன் இராக்கதர்களை விரும்பாளென்று
நிருகியும் வாராதிருந்தான் எ-ம். 16

பொன்னகர்புரக்கும்வேந்தும்பொங்கழற்கிறையுமுந்நீர்
மன்னனுந்தறுகட்பேழ்வாய்மறவியுமடமானேக்கி
ன்னன்னுதளன்னுக்கன்றிறுந்தொடைசூட்டளென்
வன்னவனுருவுதாங்கியணிந்தமேயினுரே.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன்னகர்புரக்குட்பேந்தும் - இந்திரனும், பொங்கழற்கிறையுமுந்நீர் - அக்கினிபகவானும், முந்நீர்மன்னனும் - வருணனும், தறுகட்பேழ்வாய்மறவியும்-யமனும், மடமானேக்கின் - இளமான் பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய, நன்னுதல் - தமயந்தியானவள், நளனுக்கன்றி-நளனுக்கல்லாமல், நறுந்தொடை-நறியமலர்மாலையை, குட்டாளென்ன - தரிக்கமாட்டாளென்று, அன்னவன்-அந்தநளனுடைய, உருவுதாங்கி - (வடிவையொத்த)வடிவத்தைக்கொண்டு, அணிகர-அழகியநகரத்தில், மேயினர் - பொருந்தினர்கள் எ-று.

தறுகண்-அஞ்சாமை. பேழ்வாய்-பெரியவாய். நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் துதர்கள் மூலத்தில் விரும்பாத தமயந்தியை வஞ்சித்தாவது

பெறல்வேண்டுமென்னுந் கருத்தால், மனிதவடிவங்கொள்ளல் தமக்கிழ்வாரி
னுமாகுவென்று துணிந்து, இந்திரன் முதலிய நால்வரும் அந்நான் வடி
வொன்றையே கொண்டார்களென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன்விஷயத்தில்
எதையுஞ் செய்வார்களென்பது கருத்து.

(க-து.) இந்திரன்-அக்கினி-வருணன்-யமன் - இவர்கள் நானுருத்
கொண்டு ருண்டினபுரத்திற்கு வந்தார்கள் எ-ம். 17

கூற்றெனக்கொல்லும்வெழும் கொடியணிகொடிஞ்சித்திண்டீர்
பாற்றிரைக்கவரிநெற்றிப்பண்ணை மைகலினப்பாய்மா
மாற்றருஞ்சிற்றத்துப்பின் வரிசிலையுழவரீட்ட
நாற்றிசைப்பாரம்பும்போர்ப்பராமவே என னும்வந்தான்.

[இதனால் நான் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(து-பா.) கூற்றென-யானென்று சொல்லும்படியாக, கொல்லும்-கொலை
செய்கின்ற, வேழம்-யானைகளும், கொடியணி-கொடிகளணிந்த, கொடிஞ்சி-
மேன்மொட்டையுடைய, திணை-வலிமைபெற்ற, தேர்-தேர்களும், பால்-பாலி
னுடைய, திரை-அலைகள்போன்ற, கவரி-சாமரைகள்கட்டிய, நெற்றி-நெற்றி
விளங்கிய, பண்ணமை-உல்லையணைமைந்த, கலினம்-கடிவாளமபூண்ட, பாய்-
தாவுகின்ற, மா-குதிரைகளும், மாற்றரு-ரீக்குதற்கரிய, சிற்றத்துப்பின்-
கோபமிருத்த, வரிசிலை-நெடியவில்லேந்திய, உழவரீட்டம்-காலாள்கூட்டமும்,
ஆகிய இந்நால்வகைச்சேனைகளும்) நாற்றிசைப்பார்ப்பும்-நாலுதிசைகளின்-
பாரப்பெல்லாம், போர்ப்ப-மூடிக்கொண்டுவா, நாமம்-அச்சத்தைத் தருகின்ற,
வேல்-வேற்படைதாங்கிய, நானும்-நாமஹாராசனும், வந்தான்-வந்தான்-று.

இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தமயந்தியை விரும்பிய தன்னைத் தூதாக
வீடுத்தும் வேறுதுதிசை யனுப்பியுந் தடைசெய்ததுமன்றி, பின்னுந் தன
துருவங்கொண்டு வஞ்சித்தற்கு வருதலைறிந்த நானானவன் 'ஊழையுழுப்பக்
கங்காண்பருலாவின்றித், தாழாதுஞ்நறுபவர்' என்பதால் தாழாது செல்லுந்
திருத்தினனாதலின், நானுமென உயர்வுசிறப்புவுமை சொடுக்கப்பட்டது.

(க-து.) யானைகளும், தேர்களும், குதிரைகளும், காலார்களும், சூழ்ந்து
வந் நாமகாராசனும் வந்தான் எ-ம். 18

உலகொருமூங்கிநுள்ளியொளிமுடிமன்னரெல்லா
மிலகுபொற்குமிழவான்றோயெயிற்புறத்திறுத்தாராக
வலகில்வெஞ்சேனைசூழவரும்பெறற்குற்றத்தோடும்
லிலகிவல்லுமிழம் அப்பம்பூண்விதப்பர்கோனெதிர்கொண்டாவே.

[இதனால் சுயம்வரத்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உலகொருமூன்றினுள்ள-திரிலோகத்திலுமுள்ள, ஒளி-காந்தியை யுடைய, முடிமன்னரெல்லாம் - மகுடத்தையணிந்த அரசர்சனெல்லாரும், இலகு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்குடி-பொன்னாலாகிய சிகரம், வான்குடம்-ஆகாயமளாவிய, எயிற்புறத்து-மதிப்புறத்திலே, இறுத்தாராத-தங்கினராக, (அதுகேட்டு) அலகில்-அளவற்ற, வெம்-வெவ்விய, சேனையு-சேனையுள் குழந்தாவா, அரும்வெறல்-பெறுதற்கரிய, சுற்றத்தோடும்-கிளைஞருடன், விலகல்-விலகி, வில்-ஒளியை, உமிழும்-உமிழ்கின்ற, பைம்பூண் - பசிய ஆபரணத்தை யுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், எதிர்கொண்டான்-எதிர் கொண்டனன் என்று.

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்டதாதலின், அங்கு வந்த அரசர்களுக்கு வீமராசன் அதனைச் செய்தனனென்க.

(க-து.) திரிபுவனத்தரசர்களும் வந்திருக்கச் சுற்றத்தாரோடு வீமராசன் எதிர்கொண்டு போனான் எ-ம் 19

வினாசெறியலங் கன்மாலை நன்னா வர்வஞ்சைமன்ன
ருருகெழுமுரசு வேந்தரோங்குநீருந் தருளத்
தரசினங்குமர ரோடுமளவளாய்முதமங்குறி
வரிசையின் வழுதா டேகாக்கிவா ன்சிறப்பியற்றினானே.

[இதுதான்வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வினாசெறி-வாசமிருந்த, அலங்கன்மாலை-மலர்மாலைபயணிந்த விண்ணவர்-தேவர்கள், விஞ்சைமன்னர்-வித்தியாதரவேந்தர், உருகெழும-வடிவுள்ள, உகவேந்தர்-நாகவேந்தர், ஓங்கு-உயர்ந்த, நீருந் தருளத்து-உடலாற் குழப்பட்ட பூமியிலுள்ள, அரசினங்குமரரோடும்-இராசகுமாரரோடும், அளவளாய்-கலந்து, முதமங்குறி-உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, வரிசையின்-கிரமத்தினில், வழமை-தப்பாமல், நோக்கி-ஆலோசித்து, வான்-மேலாகிய, சிறப்பு-சிறப்பை, இயற்றினான்-செய்தான் என்று.

தன்னின்மிக்கோர்க்குச் செய்யும் ஏழுவகைமரியாதைகளுள்-பிரியினுடங்குசேறல் ஒழித்து ஏனைய இருப்பெழுமை-வினாந்துபோதல்-எதிர்கொள்கை என்னுமன்று முற்பாட்டிலும், தவிசினிடையிருந்தல்-பூசை செய்தல்-இன் சொலாதியா ஓவப்புக்கெயல்-என்னு மூன்று மிப்பாட்டிலும் அடங்குதல் காண்க:

(க-து.) தேவர்கள்-வித்தியாதரர்-நாகலோகத்தரசர்-பூவுலகத்தரசர்-இவர்களுக்கு வீமராசன் முறைப்படி சிறப்புச் செய்தான் எ-ம். 20

தோட்டலர்மாலைநாற்றித்துறக்கீமாடுமழ்ச்செய்த
வீட்டகந்தோறும்பைம்பெண்ணிளங்கிழைகெவ்வியாய்ப்பத்
தீட்டி-வருவினோக்கித்தேறல்கொப்புளித்துமாந்தம்
பாட்டளித்தாமேவந்தர்பகற்பொழுதாற்றினோ.

[இதனால் அரசர்கள் பகற்பொழுது போக்கல் சொல்லப்படுகின்றது:]

(இ-ள்.) தோடு-இதழ்களையுடைய, அவர்-மலரார்றொடுத்த, மாலை-மாலைகளை, நாற்றி-தொங்கக்கட்டி, தூக்கமோடு-தெய்வலோகத்துடனே, உறழ்-ஒக்கும்படி, செய்த-செய்யப்பெற்ற, வீட்டகத்தோறும்-வீடுகளினிடத்தோறும், பைம்பொன்-பசியபொன்னினால், விளங்கிழை-தமயந்தியினது, செவ்வியாய்ப்ப-அழகுபொருந்த-தீட்டிய-எழுதிய, உருவுநோக்கி-பதுமைகளின் வடிவங்களைப்பார்த்து, தேறல்-தேனை, கொப்புளித்து-கொப்புளித்து, மாந்தும்-உண்ணுகின்ற, பாட்டு-இசைகளைப்பாடுகின்ற, அளி - வண்டுகள்மொய்த்த, தாமவேந்தர்-மாலையையணந்தவரசர்கள், பகற்பொழுது-பகற்காலத்தில், ஆற்றினார்-காமநோயைப்பொறுத்திருந்தார்கள் எ-ம்.

ஒப்புமைநோக்கல்-சித்திரந்தீட்டல் - கனவிற்காண்டல் - அவர்மெய்யுற்றதைத் தீண்டல்-இந்நான்குங் காமநோய்க்குப் பரிகாரமாம். “கூடம்பிரிவினிலுங் கூடாப்பிரிவினிலு, மோடுமன்பர்நேர்காட்சி யோவியந்தி-னாடல், கனவார்மெய்ப் பூண்டவற்றைத் தீண்டலென்பர்காமத், தினையுமவர்க்குற்ற மருந்தே” என்பதனாலாக. கூடம்பிரிவு-ஒருநிமித்தம்பற்றிப் பிரிதல். கூடாப்பிரிவு-இறத்தல். இதுவடநூலிற்கண்டுமொழிபெயர்க்கப்பட்டது. விளங்கிழை-செவ்வியாய்ப்பத்தீட்டியபுரு-என்பதற்கு, பிரகாசிக்கின்ற ஆபாணங்கள் அழகுபொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாருமுார். [விளங்கிழை செவ்வியாய்ப்பவென உவமானமாகிய தீட்டிய உருவங்களை உவமேயமாகக் கூறலால், எதிர்நிலையணியாம்.]

(க-து.) சுவர்க்கத்திற் கொப்பாகிய வீடுகளினிடங்கள்தோறும் எழுதப்பட்ட தமயந்தி திருவுருவத்தை அரசர்கள்பார்த்துப் பகற்பொழுதுபோக்கிக் காமத்தைப் பொருந்திருந்தார்கள் எ-ம். 21

சேயுயர்விசும்பிற்தேவர்தெண்டிரைப்பரவைவருழ்ந்த
மாயிருஞ்ஞாலங்காக்குமன்னவருமருற்ற
காயழற்காமவெந்தீக்கனற்றுமென்றஞ்சினப்போற்
பாயிருஞ்ஞாலம்போர்ப்பப்பகல்செய்வான்கடலுளாழ்ந்தான்.

[இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சேயுயர்-மிகவுமுயர்ந்த, விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கும், தேவர்-தேவர்களும், தெண்டிரைப்பரவைவருழ்ந்த-தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற்றழுப்பெற்ற, மாயிருஞ்ஞாலங்காக்கும்-மகத்தாகிய பெரியபூமியைப்பூர்த்திசெய்த, மன்னவர்-அரசர்களும், உரகர்-நாகவேந்தர்களும், உற்ற-(ஆகிய இவர்க) னடைந்த, காய்-சுடுகின்ற, அழல்-வெப்பம்பொருந்திய, காமவேந்தி-காமாக்கினி, கனற்றுமென்று-தண்ணைச்சுடுமென்று, அஞ்சினப்போல்-பயந்தவன்போல், பாய்-பரவிய, இருள்-இருளானது, உலகம்போர்ப்ப-உலகத்தைமூடிக்கொள்ள, பகல்செய்வான்-சூரியனுனைவன், கடலுள்-மேற்றிசைக்கடலுள், ஆழ்ந்தான்-அழுந்தினான் எ-ம்.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச்செய்தலால், காமத்தி அவணி லுமிக்கதென்பது கருத்து. [அஞ்சினுன்போ லெனக்குறித்தலால், தற்குறிப் பணியாம்.]

(க-து.) தேவர்களும் - அரசர்களும்-நாகவேந்தர்களும் - அடைந்தகாமாக் கினி தன்னைச்செய்தமென்று சூரியன் அஸ்தமனமாயினான் எ-ம். 22

விரிகதிர்மௌலிவிண்ணே ணர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசினங்குமரர்மார்பிலணிவெயிலுமிழ்தலானு
முரசர்தஞ்சுகையுச்சியொளிர்மணியிமைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்ந்தும்பாயிருள்பரந்ததின்றே.

[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரி-விரியப்பெற்ற, கதிர்-கிரணங்களுடைய, மௌலி-முகடங் களைத்தரித்த, விண்ணே-தேவர்களின், மெய்யொளி-தேககார்திகள், பரத்த லானும், அரசினங்குமரர்மார்பில்-இராசகுமாரர்கள்மார்பிலிருக்கும், அணி-ஆப ரணங்கள், வெயில் ஒளியை, உமிழ்தலானும்-கொப்புளித்தலானும், உரசர்-நாக வரசர்களுடைய, சுடிகையுச்சி-முடியின்மேல், ஒளிர்-விளங்குகின்ற, மணி- இரத்திரங்கள், இமைத்தலானும்-பிரகாசித்தலானும், பரிதி-சூரியனுணவன், மேற்கடலுளாழ்ந்தும்-மேற்கடலுளழுந்தியும், பாய்-பாய்கின்ற, இருள்-இரு ளானது, பரந்ததின்று-பரந்ததில்லை எ-று.

மெய்யொளிபரத்தல் - அணிவெயிலுமிழ்தல்-ஒளர்மணியிமைத்தல்-ஆகிய பிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போலிருந்தனவென்பது கருத்து. [மெய் யணிமணிகளை இருள்பரவாமைக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டமையால், கூட்டவணியாம்.]

(க-து.) தேவர்கள் சரீரகார்தியாலும், அரசர்கள்மார்பிபரணங்களா லும், நாகவேந்தர்கள் சிரோரத்தினங்களாலும், சூரியன்மறைந்தும் இருள்தோ ற்றவில்லை எ-ம். 23

மையவாங்கரியகூந்தல்வாங்கிடந்தனையவுண்ட்
பைபரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிவதுவைவேட்டு
வெய்யசெங்கதிரிேனும்வெண்மதியுறைதறவ்னா
லெப்துமிக்காலந்தன்னையிரவென்கோபதலென்கேகே

[இதனால் இரவுபகல் தோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மை-அஞ்சனமானது, அவாம்-விரும்புகின்ற, கரியகூந்தல்-கரு மையுண்டகூந்தலையும், வாங்கிடந்தனைய-வாங்கிடந்ததைத்தொத்த, உண்கண்- மையுண்டகண்களையும், பைபரவல்குல்-அராப்படம்போன்றவல்குலையும், செ வ்வாய்-சிவந்தவாயையும், பனிமொழி-சூரிர்ச்சிபொருந்தியசொல்லையுமுடைய

தமயந்தியினது, வதுவைவேட்டு-விவேகத்தைவிரும்பி, வெய்ய-வெவ்விய, செவகதிரிளேமம்-சூரியளேமம், வெண்மதி-சந்திரன், உறைதறன்னால்-(அந்நகரத்தில்) தங்குகின்றபடியால், எய்தும்-பொருத்திய, இக்காலத்தன்னே-இக்காலத்தை இரவென்கோ - இரவென்று சொல்லுவேளே, பகலென்று சொல்லுவேளே (இன்னதென்று சொல்லேன்) எ-று.

(க-து.) தமயந்திகலியாணத்தை விடும்பிற்த சூரியனுஞ் சந்திரனும் அந்நகரத்தில் வாசம்பண்ணலால், இரவென்று சொல்வேளே பகலென்று சொல்வேளே எ-ம். 24

ததைமலர்த்தெரியல்வேந்தர்தளர்த்துமெப்பதைத்துவாடப்பதையிருட்போர்வைமெய்யிற்போலிவுறப்போர்த்துவெய்யகதழெரிச்செக்கர்ப்பேழ்வாய்திறந்துவெண்கதிர்குரையமதிவகிரெயிறுதோன்றவந்ததுமலைக்கூற்றம்.

[இதனால் மாலேப்பொழுதின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(கு-ள்.) ததை-நெருங்கிய, மலர்த்தெரியல்-மலர்மாலையையணந்த, வேந்தர்-அரசர்கள், தளர்த்து-தளர்ச்சியடைந்து, மெய்பதைத்து-தேகம் பதைத்து, வாட-வாடும்படி, புதை-உலகத்தைமூடுகின்ற, இருட்போர்வை-இருளாகிய போர்வையை, மெயலில்-தனதுடம்பில், பொலிவுற-விளக்கமிக, போர்த்து போர்த்துக்கொண்டு, வெய்ய-கொடிய, கதழ்-வேகத்தையுடைய, எரி-நெருப்பைப்பொத்த, செக்கர்-செவ்வானமாகிய, பேழ்வாய்திறந்து-பெரிய வாயைத்திறந்து, வெண்கதிர்-வெள்ளியகிரணங்கள், குரைய-விளங்கப்பெற்ற, மதி-சந்திரனாகிய, வகிர்-பிளப்பையுடைய, எயிறு-கோர்ப்பல்லானது, தோன்ற தோன்றும்படி, மலை-மலைப்பொழுதாகிய, கூற்றம்-இயமனாவன், வந்தது-வந்தான் எ-று.

மாலேப்பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாகலின் அதற்கேற்க, அதைக்கூற்றுவனாக உருகருஞ் செய்தார். ஆதலால்-அக்கூற்றுவன தான்கொவ்வதேயன்றி, தன்போர்வையான்மறைத்தும்-வாயால்விழுங்கியும்-பல்லாற்றித்தும்-கொல்லானென்பதாயிற்று. [இது-றுப்புடையருவகவணி.]

(க-து.) அரசர்கள் வாடும்படி மாலேக்காலமாகிய இயமனாவன் இருட்போர்வை போர்த்து, செவ்வானமாகிய வாயைத்திறந்து, சந்திரனாகிய வகிரதந்தர் தோன்றும்படிவந்தான் எ-ம். 25

விரிகதிர் பரப்பிவானமீதெழு குழனித்திங்க
 ளெரிமணிப்பூண் செய்திண்டோளெழு விவேந்தர்மேலும்
 வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமாரன்
 குரைக்கடனமுரசமெற்றுங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே.

[இதுமுதல் எழுபாட்டுகளால் வளர்பிறையின்றோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) விரிகதிர்-விரிந்தகிரணங்களை, பரப்பி-பரவச்செய்து, வானமீது-ஆகாயத்தில், எழு-எழுந்த, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறை, எரி - விளங்குகின்ற, மணி-இரத்தங்கள்பதித்த, பூண்செய்-ஆபரணங்களையணிந்த, திண்டோள்-வலிமையுள்ளதோளையுடைய எழுபுவிலைந்தர் மேலும்-எழுதீவிலுள்ள அரசர்கள் மேலும், வரி-செடிய, சிலை-வில்லை, குழையவாங்கி-வளையவளைத்து, மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-போரை, தொடங்குமாரன்-ஆரம்பித்தமன்மதனது, குரை-ஒலிக்கின்ற, கடன்முரசம்-கடலாகிய பேரிகையை, எற்றும்-அடிக்கின்ற, குணி-வென-குறுத்தடிபோல், சிறந்தது-சிறந்திருந்தது எ-று.

அழகிற்சிறந்த தமயந்தியை விழைந்துவந்த அரசர்களனைவரும் அவ்விரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தையடைவதற்கு மன்மதன் காரணமாதலால், இதுகாறும் போலன்றி அதிகமுயற்சியோடு படைபெடுத்து வருவதற்குக்குறியாக, அக்காலத்தில் ஒலிக்குங்கடலை முரசமாக்கி-அங்கணுண்டாகிய பிறையை அதை எற்றுங்குணிலாகக் கூறினவென்க.

(இ-ள்.) வானிலுதயமான இளம்பிறையானது மன்மதனது கடலாகிய முரசுக்குக்குறுந்தடி போலிருந்தது எ-ம். 26

ஏர்குடியிருந்த நங்கையிளமுலைப்போகம் லேட்ட
நீர்மலி கடலர்தாணெடுநிலே வந்தர்தம்மேல்
வார்சிலைத்தடக்கைமரரன்மண்டமர்புரியத்தூண்டுங்
கூரிருள்வெழும்பேமாட்டினெழுந்ததுகுழவித்திங்கள்.

(இ-ள்.) குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, ஏர் - அழகுகளானவை, குடியிருந்த - ஒருங்குபடத்தவகி யிருக்கப்பெற்ற, நங்கை-தமயந்தியினது, இளம்-இளமையாகிய, முலை-ஸ்தனங்களின், போகம்-அணைதலை, வேட்ட-விரும்பிய, நீர்மலி-நீர்மிசுந்த, கடல்-கடலாகிய, அம்-அழகிய, தாணை-நுடையையுடைய, நெடுநிலம்-செடியபூமியிலுள்ள, வேந்தர்தம்மேல்-அரசர்களமீது, வார்சிலை-நீண்டவில்லையேந்திய, தடத்தை - விசாலமாகிய கையையுடைய, மாரன்-மன்மதன், மண்டமர்புரிய-நெருங்கியபுத்தத்தைச் செய்ய, தூண்டு-நடத்தப்பட்ட, கூரிருள்-மிசுத்தவிருளாகிய, வேழம்-யானையினது, கோட்டின்-கொம்புபோல, எழுந்தது-உதித்தது எ-று.

கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வரும்மன்மதனது யானையாகக்கூறி, மேற்றிசைத்தோன்றிய பிறையையும் அதற்குக்கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இதனால் இவ்விரண்டுங் காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தைவிளைத்து வருக்துமென்பது கருத்து. [இருளைவேழமெனவால், உருவகவணியுழ்; கோட்டினெழுந்ததெனலால் தற்குறிப்பணியுமாம்.] இது முன்னுருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டது.

(க-து.) இளம்பிறையானது தமயந்தியைவிரும்பிய அரசர்கள் மேல் மதன்போர்செய்ய கடத்தப்பட்ட இருளாகிய யானையின் கோட்டைப்போலு மிருத்தது எ-ம். 27

கள்ளுயிர்த்தினவண்டாரீர்க்குங்கமலம்வாய்முகிழ்ப்பச்செய்ய
வள்ளலங்கயத்துளாம்பலலர்த்தியகுழவித்திங்க
டெள்ளுசெங்கதிரோன்மலைத்தெரிவைவெம்முலையிற் தோட்டு
வள்ளுகிர்க்குறியிற் றோன்றிப்பொலிவுறவயங்கிற்றன்றே. [இ

(இ-ள்.) கள்-தேனை, உயிர்த்து-தந்து, இனம்-கூட்டமாகிய, வண்டு- வண்டின், ஆர்க்கும்-ஒலிக்கின்ற, கமலம்-தாமரைமலர்கள், வாய் முகிழ்ப்ப- குவிய, செய்ய-சிவந்த, அள்ளல்-குழைச்சேற்றையுடைய, அம்-அழகிய, கயத் துள்-தடாகத்துள், ஆம்பல்-அல்லிகளே, அலர்த்திய்-மலரச்செய்த, குழவித்தி ங்கள்-இளம்பிறையானது, தெள்ளு-தெளிந்த, செங்கதிரோன்-சிவந்தகதிரை யுடையசூரியனுனைவன, மலை-மலைப்பொழுதாகி-தெரிவை-மங்கையினுடைய வெம்முலையில்-விருப்பத்தைச்செய்யுந் கொங்கைகளில், கோட்டம்-ஆன்றிய வள்-கூரிய, உகிர்க்குறியின்-நகக்குறியைப்போல, தோன்றி-உண்டாய், பொலி வுற-அழகுபொருந்த, வயங்கிற்று-விளங்கிற்று எ-று.

சூரியனோடுகூடிப் பிரிந்துநின்ற மலைப்பொழுதில் காணப்படுகின்ற பிறையினை அவன்செய்த நகக்குறியாகக் கூறினார், புணருமிடத்து நகக்குறி யுண்டாதலால். “பற்குறிநகக்குறிகள்பண்கொடுத்தன நகமிழ்துதுயத்தல் களி நன்றெழுவனைத்த, லற்குகரணங்களறியாரு மாளிகாகக், கற்கும்வகை நின்றன கதிர்த்தமணியோவாம்.” இதனாலறிக. [மலைப்பொழுதி லுண்டா கிய பறியினிச் சூரியனோடு கூடிப்பிரிந்த மலைப்பெண் முலைக்குறியாகக் குறித் தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) தாமரை மலர்க்குவிய அல்லிமலர்களை மலரச்செய்த இளம் பிறையானது, சூரியனுனைவன் மலைக்காலமாகிய மங்கையின் கொங்கைகளில் அமுத்திய நகக்குறிபோலிருந்தது எ-ம். 28

சேட்டிளம்பரிதிவார்பினளனுக்குத்தெரியனானைச்
சூட்டுவெடெறிவைபென்னத்துலங்குகீட்டிசைமாதன்பிற
காட்டியநிருத்தக்கையிற்கதிர்நிலவுமுந்தண்ணென்
கோட்டிளங்குழவித்திங்கள் குடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) சேட்டிளம்-மிருத்தவிளம்பைடைய, பரிதி - சூரியன்போன்ற, மார்பின்-மாபினிடத்தில், நளனுத் த-நளமகாராஜனுக்கு, நாளே-நாளைப்பொ முதில், தெரிவை - தமயந்தியானவன், தெரியல்கூட்டுவென்ன - மாலையைத் தரிப்பானென்று, துலங்கு-விளங்குகின்ற, கீட்டிசைமாதா-கிழக்குத்திக்காகிய மங்கையானவன், அன்பின்-அன்பினாலே, காட்டிய - காட்டப்பட்ட, நிருத்தக் ளையில்-அபியக்கைப்போல், கதிர்-கதிர்களாகிய, நிலவுமீடும்-ஒளியுக்கொப

புளிக்கின்ற, தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, கோடுவளைந்த, இளங்குழ
வித்திங்கள்-மிகுந்தவிளமைபொருந்தியபிரையானது, குடபுலத்து-மேற்குத்தி
சையில், எழுந்தது-உதயமாயிற்று எ-று.

“நான்கொடுமூன்றென்ப தாயிமுயிரின்பின்பு னவ்வருமேல், என்றநகா
ரமதாம்பதினைத்தினே டெண்ணிரண்டாய்த், தோன்றுமுடற்பின் மகரம்வரிலி
ரண்டும்மொருக்கால், ஆன்றவைந்தாமுடலாமுன்பிலொற்றுக் கழிவுமுண்டே.”
இவ்விதியால் முகரமும் தகரமும்மகரமாயின. நாடகக்கணிகையர்தமது கருத்
தனுள்ளதை அபினயத்தால் அபிமுகத்திற் காட்டுவயல்பாமென்க. [பிறையில்
நிருத்தக்கையைக் குறித்தமையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) நளனுக்கு நானையதினம் தமயந்தி மாலேசூட்டுவாளென்று கீழ்த்
திசைமாதானவன் காட்டப்பட்ட அந்நபத்தைப்போல் இளம்பிறை மேற்குத்
திசையில் உதித்தது எ-ம்.

29

கூன்பயின் குழனித்திங்கள் கொள்ளைவண்டிருந்து பாடக்
கான்பயின் மலரம்பேந்துங்கன்னலஞ்சிலைக்கைகேவட
னூன்பயில்குருதிவேற்கணெண்ணுதன்மடவாருள்ள
மீன்கவர் தூண்டிலென்ன விசும்பிடைவிளங்கிற்றன் றே.

(இ-ள்.) கூன்பயில் - வளம்பொருந்திய, குழவித்தங்கள்-இளம்பிறையா
னது, கொள்ளை - மிகுதியாக வண்டிருந்து - வண்டுகளரிந்து, பாட-பாடலைச்
செய்ய, கான்பயில்-வாசம்பொருந்திய, மலரம்பேந்தும்-மலர்க்கணைகளையேந்
திய, கன்னலஞ்சிலைக்கைகேவடன்-மன்மதனது, ஊன்பயில்-தசைபொருந்திய,
குருதி-உதிரத்தோய்ந்த, வேற்கண் - வேல் பீபான்மகன்களையும், ஒண்ணுதல்-
ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய, மடவார்-மாதரது, உள்ளம்-மனமாகிய
மீன்-மீனை, கவர்-கிரிகுப்பதற்குப் போடப்பட்ட, தூண்டிலென்ன-தூண்டிலை
போல், விசும்பிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, விளங்கிற்று-பிரகாசித்தது எ-று.

மாமிசத்தை விரும்பிப்பற்றிய மீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும்படிசெய்வது
போல, இப்பிறையும் காமவிடாய்தீர்த் தன்னைப்பார்க்கின்ற காமுகரை வருத்
துவதாதலின்; இவ்வாறு கூறினார். [பிறையைத் தூண்டின்முள்ளாகக் குறித்த
மையால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) இளம்பிறை உதயமானது, மன்மதன் மாதர்கள்மனமாகிய மீனைக்
கிரிக்கப்போடப்பட்ட தூண்டிலைப்போலிருந்தது எ-ம்.

30

நீறிதத்தங்கண்வாணீநீள் கடற்பரப்பிற்றாய
வானிலாக்கதிகள் வீசிவயின்வயிர் விளங்குகின்ற
மீனெனுங்கதிகொண்முத்தவெண்மணியுயிர்த்துத்தோன்றுங்
கூன்முதுகிப்பிவென்னவெழுந்ததுகுழனித்திங்கள்.

(இ-ள்.) குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது, நீன்றத்து-லீலநிறம்பொருந்திய, அங்கண்-அழகிய இடக்கையுடைய வானம்-ஆகாயமாகிய, நீள்-நீண்ட கடற்பரப்பில் - கடலினதுபரப்பிலே, தூய-பரிசுத்தமாகிய, வால்-வெள்ளிய, நிலாக்கதிர்கள்-பிரகாசத்தையுடைய கிரணங்களை, வீசி-எறித்து, வயின்வயின்-இடங்கன்தோறும், விளங்குகின்ற-பிரகாசிக்கின்ற, மீனெனும-மீனென்கின்ற கதிர்கொள்-கிரணங்களைக்கொண்ட, முத்தவெண்மணி-வெள்ளியமுத்தங்களை உயிர்த்து-சுன்று, தோன்றும்-விளங்கும், கூன்முதுகிப்பியென்ன-விளைந்தமுதுகையுடைய இப்பியைப்போல், எழுந்தது-எழுந்தது, எ-று.

[மீனெனுமுத்த மெனலால், உருவகவணியும்; கூன்முதுகிப்பியென்ன வெனலால், தற்குறிப்பணியுமாம்.]

(க-து.) நட்சத்திரங்களோடு உதயமான இளம்பிறையானது முத்துக்களையின் இப்பிகளைப்போலிருந்தது எ-ம். 31

ஒங்குயர்விசும்புபூத்தவிட்புகர்முதத்ததாய
வாங்குவிற்றடைக்குமா ரன்மலர்தலையுலகிற் றான்றிற்
தூங்கிருட்களினல்யானை தூரத்திடுந் தோட்டிபோலத்
திங்கதிரர்க்குழவித்திங்கள் சேணிடைத்திறந்ததன்றே.

(இ-ள்.) தீங்கதிர்-தித்திப்புப்பொருந்திய கிரணங்கையுடைய, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது: வாங்கு-விளைக்கப்பட்ட, வில்-சுருப்புவில்லேந்திய பிடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாண்-மன்மதனானவன், மலர்தலையுலகில்-பார்த்தஇடக்கையுடைய வுலகத்தில், தூண்மம்-செலுத்துகின்ற, ஒங்குயர்-மிகவுயுயர்ந்த, விசும்பு-ஆகாயத்தில், பூத்த-உண்டாகிய, உடு-தாரகைகளாகிய, புகர்முதத்தாய்-புள்ளிபெற்ற முத்தையுடையதாகிய, தூங்கு-தங்கிய இருள்-இருளாகிய களினல்யானை-களிப்பையுடைய நல்லயானையை, தூரத்திடும்-ஓட்டி, தோட்டிபோல்-அங்குசம்போல், சேணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து, திகழ்ந்தது-பிரகாசித்தது எ-று.

[இதுவும் அவ்வணி.]

(க-து.) இளம்பிறைத்தோற்றமானது மன்மதன் செலுத்தும் இருளாகிய யானையையோட்டி அங்குசம்போலிருந்தது எ-ம். 32

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபற்ற
வுள்ளநெக்குருகிமாழாந்துலம்பொருளைவரத்தின்டோ
ளள்ளிலைபுடிவலேந்துமரசிளங்குமர்ப்பூண்ட
தள்ளருங்காத்தெலம்மாற்சாற்றலாந்தகைமைத்தன்றே

[இதுமுதல் இரண்பொட்டுகளால் சூவிக்கூற்ற சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பிள்ளைமாமதியம்-இளம்பிறையானது, கான்ற-லீசிய, நிலவுசந்திரியாகிய, அழற்பிழப்பு-அக்கினித்திரட்சியானது, பற்ற-பிடிக்க, (அந்

ஞல்) ௨-ள்ளம்-மனமானது, நெக் குருகி-மிகவுமுருகி, மாழாந்து-மயங்கி, உலம் பொரு-திவள்கல்லையொத்த, வைரத்திண்டோள்-வச்சிரம் போன்ற தண்ணிய தோளையுடைய; அள்ளிலை-தகையையளளிக்குள்ளாகின்ற, இலையையுடைய, வடிவேலேந்தும்-வடித்தவேலையேந்துகின்ற, அரகிங் குமரர் - இராசகுமரர் கள், பூண்ட-அடைந்த, தள்ளருங்காதல்-தள்ளுதற்கரிய ஆசை, எம்மால்-எம் மால், சாற்றலாம்-சொல்லலாமாகிய, தகைமைத்தன்று - தகைமையுடைய தன்று என்று.

காமமானது எப்படிப்பட்டவர்களாலும் விலக்குத்தற்கரிதாகையால், தள்ள ருங் காதலென்றார்.

(க-து.) இளம்பிறைக் கனலினால் அசர்கள் மனமுருகியடைந்த காதலை எம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ என்றார் புராணிகர் எ-ம். 33

எற்றுரிமுரசுத் துஞ்சாவிதர்ப்பார்கோனிதினீன்ற
கொற்றொடிவதுவைவெட்டுக் கூரிருட்கங்குற்போதிற்
குற்றிளம்பூகவேலித்தண்பனைவிடதங்காக்கு
மாற்றச்சானளனுக்குற்றயருந் தயருரைத்தலுற்றும்.

(இ-ஊ.) ஏற்றுரி-இடத்தின்னோலாற்செய்த, முரசம்-பேரிகையானது, துஞ்சா-உறங்காதவாயிலையுடைய, விதர்ப்பார்கோன்-லீமன், இனிதினீன்ற-இனிமையினுற்பெற்ற, கொற்றொடி-தமயந்தியினது, வதுவை வெட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி, கூரிருள்-மிகுந்தவிருளையுடைய, கங்குற்போதில் - இராப்பொழுதில், தாறு-குலைகளையுடைய, இளம்பூகவேலி இளமை பொருந்திய கமுகவேலிக்குந்த, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, பனை-வயல்களையுடைய, நீட தங்காக்கும்-நீடத்தேசத்தைப்புரக்கின்ற, ஆற்றல்சால்-பொறுமையிக்கு, நளனுக்கு-நளமகாராசனுக்கு, உற்ற-பொருந்திய, அருந்துபார் - பொறுத்தற்கரிய துயரை, உரைக்கலுற்றும்-சொல்லத்தொடங்கினோம் என்று.

பொறுமைமிக்க நளனுளும் பொறுத்தற்கரிய தயரென்றது, அதன் அருமையைக் குறிப்பித் து கின்றது.

(க-து.) தமயந்தியின் விவாகத்தை விரும்பி நளனுக்குப்பொருந்திய துன்பத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினோம் எ-ம். 34

க லி வி ரு த் த ம்.

பனிமைக்கடலிற்பொமாரமிர்தோ
டினிதற்றிருவோடுமெழுந்தனையென்
மனனுற்றவள்வாணுதல்பொலுதியாற்
கனலத்தகுமோகலைமெண்மதியே.

[இதீஞல் நளன்பிறையைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கலை-கலையையுடைய, வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே, பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மை-கரிய, கடலிற்படும்-கடலிறேருன்றிய, ஆர்-நிறைந்த, அமிர்தோடு-அமிர்தத்துடன், இனிதின்-இனிமையுடைய, திருவோடும்-இலக்குமிபுடன், எழுந்தனை-தோன்றினாய், என்மன்னுற்றவள்-என் மனத்திலிருப்பவளாகிய தமயந்தியினது, வான்-ஒளிபொருந்திய, நுதல்போலுதியால்-நெற்றிபோலிருக்கின்றாய், கனலத்தகுமோ-(நீ) என்னைச்சுடத்தகுமா எ-று.

நீதோன்றிய இடத்தின் குணத்தையும் உடன்பிறந்தோர் தன்மையையும் உணரவிடினும், தமயந்தியினது நிகரில்லாத நெற்றிக்கு நிகராது; இப்பொழுது அதற்குரிய மகிழ்ச்சியைவதைவிட்டு வெப்பஞ்செய்யின், அப்பெருமை உனக்குத்தகாதென்பது கருத்து.

(க-து.) கலைகளையுடைய சந்திரனே - அமிர்தத்தினோடும் இலக்குமியோடும் பிறந்தாய், தமயந்தி நெற்றிபோலிருக்கின்றாய், என்னைச்சுடத்தகுமா என்றான் எனம்.

கொந்தார்குவனை ம் குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாது துதைத் துபடிந்து நுந்
சந்தாடவியுந் தவழ்ந்துவரு
மந்தாநிலமேயுயிர்வெளவுதி யோ.

[இதனால் தென்றலைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொந்தார்-திரளாகநிறையப்பெற்ற, குவளை-உற்பலத்தினது, குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மென்மலரில்-மெல்லியமலர்களிலிருக்கும், பைந்தாது பசியமகரந்தங்களில், துதைத்து-நெருங்கி, படிந்து-முழுகி, நறும்-நறிய, சந்தாடவியுடு-சந்தனக்காட்டினிடத்தில், தவழ்ந்துவரும்-தவழ்ந்துவருகின்ற, மந்தாநிலமே-இளந்தென்றலே, (நீ) உயிர்-என்னுயிரை, வெளவுதியோ-அபகரிக்கின்றனையோ எ-று.

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும்-மணமும்-மென்மை-முகந்தனவாயினும் பிரிந்தவரைவருத்துதலால் இவ்வாறு கூறினான், [இக்கருத்தைக் கொண்டமையால், கருத்துடையடை காளியன்யாம்.

(க-து.) தென்றற்காற்றே - என்னுயிரைக்கிரிக்கின்றயோ என்றான் எனம்.

36

ஆயல்வானிதுரந்தடல்வேள் பொரலாற்
செயலேலதுமிலாதுதிகைத்தயர்வே
னுயிர்போல்வளின் சொலுணர்த்திவரிக்
குயிலையெனதாருயிர்கொல்லுதியோ.

[இதனால் குயிலை வறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அடல்-கொலைசெய்கின்ற, வேள்-மண்மதனானவன், அயில்-கடர் மைபொருந்திய, வாளி-அம்புகளை, தூர்த்து-செலுத்தி பொரலால்-பொருத லால், செயலேதுமிலாது-ஒருசெய்கையுமில்லாமல், திகைத்து-மயங்கி, அயர் வேள்-வருந்துவேனாகிய எனது, உயிர்போல்பவன்-உயிரையொப்பவனாகிய தமயர்தியினது, இன்சொல்-இனியமொழியை, உணர்த்து-அறிவித்து, வரிக்கு யிலே-இசையைபுடையகுயிலே, எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரை, கொல்லுதியோ-கொல்லுகின்றனையோ எ-று.

ஒருவரோட்பொருது இளைத்தவரை வேறொருவன் வெல்லவருவது தகா தென்பது கருத்து. இவ்விரண்டிபாட்டாலும் சுயம்வரம் வேளிர்காலத்திலெ ன்பது பெற்றும்.

(க-து.) குயிலே - என்னுயிரைக் கொல்லுகின்றயோ என்றான் நான் எ-ம். 37

விண்ணோர்விடுதாதுவிளம்புதலாற்
பொண்ணுரமிர்தேபிழைசெய்தனனோ
வெண்ணுதுறுமிந்திரசாலமெனம்
கண்ணுடுபுகுந்துகரந்தனையே.

[இதனால் உருவெளித்தோற்றத் தமயர்தியைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகி ன்றது.]

(இ-ள்.) வண்ணோர்-தேவர்களால், விடு-விடுக்கப்பட்ட, துது-துதினை, விளம்புதலால்-சொல்லுதலால், பொண்ணுரமிர்தே-தமயர்தியே, பிழைசெய்த னனோ-குற்றஞ்செய்தேனோ, எண்ணுது-நினைக்கப்படாத, (அனைத்தும்)உறும்- பொருந்துகின்ற, இந்திரசாலமென-இந்திரசாலவித்தைபோல், கண்ணி-என் கண்ணிடத்தில், புகுந்து-நுழைந்து, கரந்தனை-ஒளித்தாய் எ-று.

துதாகவந்தவிடத்துயான்சொல்லியது குற்றமாகக்கொள்ளின் அதுயெ னதன்று; தேவர்கள்செய்தது: ஆதலின்-நீயென் கண்ணெதிர்வந்து நில்லாது, மறைவதற்கு யானொருகுற்றமுஞ் செய்திலெனப்பதாம்.

(க-து.) தமயர்தியை உருவெளித் தோற்றமாகக்கண்டு, தன்கண்ணில் இந்திரசாலமாக ஒளித்துக்கொண்டாய் என்றான் நான் எ-ம். 38

துஞ்சாதயர்வோடுயிர்தோர்தரவெந்
நஞ்சார்விழிவேலெறிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்செயெனைநீயுநினைந்திலையே.

[இதனால் தன்னெஞ்சைக்குறித்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) துஞ்சாது-உதவிக்காமல், அயர்வோடு-துன்பத்தோடு, உயிர்-ஆவியானது, சோர்தர-தளர்ச்சியுடைய, வெம்-வெப்பம் பொருந்திய, நஞ்சார்-விட

நிறைந்த, விழிவேல்-கண்ணாகியவேலை, எறி-எறிகின்ற, நன்னுதலாம்-நல்ல புருவத்தையுடையவளாகிய, பஞ்சு-செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த, ஏர்-அழகிய, அடிபாதங்களையுடைய, ஆயிழைபால்-தமயந்தியிடத்து, உரையும்-தங்குகின்ற, நெஞ்சே-என்மனமே, எனை-என்னை, நீயும், நினைந்திலை-நினைத்தாயில்லை எ-று.

இடுக்கண்வரும்போது தனக்கு உயிர்போலிருப்பவரும் உதவாரென்பது கருத்து.

(க-து.) தமயந்தியிடத்துத்தங்குகின்ற என்மனமே-நீயும் என்னை நினைக்கவில்லை என்றான் நளன் எ-ம்.

39

என்றார்வமொடின்ன புலம்பிமணிக்
குன்றாப்புயன்மெய்த்துயர்கூர்தரலும்
பொன்றழும்பிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றழகுதலுற்றதுபேசிடுவாம்.

[இதனால் கவிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, ஆர்வமோடு-ஆசையோடு, இன்ன-இத்தன்மையவாக, புலம்பி-இரங்கி, மணி-அழகிய, குன்றாப்புயன்-நளமகராசன், மெய்-உண்மையாகிய, துயர்கூர்தரலும்-அதிகதுன்பங்கொண்டவளவில், பொன்-பொன்னானது, தாழ்-தாழும்படி, பிதிர்-தேமல், சிந்திய-சிதறிய, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, முலை-முலைகளையும், பின்-பிற்பக்கத்தில், தாழ்-தாழ்கின்ற, குதல்-கூந்தலையுமுடையதமயந்தி, உற்றது-அடைந்ததுயரத்தை, பேசியவாம்-சொல்லுவாம் எ-று.

(க-து.) இவ்வாறு நளன்புலம்பித் துன்பப்படுமளவில் தமயந்திதுன்பத்தைச் சொல்லுவாம் என்றார் புராணிகர் எ-ம்.

40

கணைவேணிகர்காமநுகாளைபுயத்
தணையாமலென்மார்பகலங்கவரா
விணைமால்வரையென்வளர்த்தனிராற்
பணைமாமுலைகாள்பயனென்னைகொலாம்.

[இதனால் தமயந்தி தன்கொங்கைகளைப்பார்த்துச் சொல்லியது சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) கணை-மலர்க்கணைகளையுடைய, வேணிகர்-மன்மதனையொத்த, காமர்-அழகிய, காளைபுயத்து-நளமகராசனுடைய தோள்களில், அணையாமல்-அழுந்தாமல், என்-என்னுடைய, மார்பகலம்-மார்பினிடமெல்லாம், கவரா-கவர்ந்தகொண்டு, இணை-இரண்டாகிய, மால்-பெரிய, வரையென்ன-பர்வதங்களென்றகொல்லும்படி, வளர்த்தனிர்-வளர்வுற்றீர்கள், பணை-பருத்த-மாமகத்தாகிய, முலைகாள்-ஸ்தனங்களே, பயன்-(உமக்குருமக்கும்) பயன், என்னை-யாது எ-று.

பணைமா முலைகள்-எனவிளித்துப்பட, பயனென்னைகொல் - எனலால், மாலைபோல்வளர்ந்து பெரியமார்பகலங்கவர்ந்த நும்கைச்சுமந்தவெனக்குநன்மைசெய்ய நினைத்த, நளன்மார்பகத்துப் புல்லாவிடினும், நீர்பிறந்ததற்காவது பயன்கருதியனைந்திரில்லை; ஆதலால்-தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாத நும் போலும் வீணரில்லை என்பதாம்.

(க-து.) என்கனதனங்களை - நளன்புயங்களை யணையாவிட்டாலுங்களுக்கும் பயனென் என்றான் எ-ம். 41

முனம்வானவர்தூதுமொழிந்திருநாட்

புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியு

நிணையாதுவிடுத்தனைநின்றுருகு

மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

[இஃதனால் மனதைக்குறித்துச் சொல்லியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முனம் - முன்னே, வானவர் - தேவர்களுடைய, தூது-தூதை, மொழிந்திருநாள்-சொல்லியநாளில், புனைதாரவன்-நளமகாராஜனுடைய, மார்பிடை-மார்ப்பிணித்திலே, புல்லியும்-தழுவிடும், நீநிணையாது-நீ எவ்வளவுஞ் சிந்தியாமல், விடுத்தனை-அவனைவிட்டு, நின்று-நிகைத்து நின்று, உருகும்,கரைகின்ற: மனனே-நெஞ்சமே, இனியென்கொல்-இப்போது என்னகாரணமாக வருந்துவது-வருத்தமடைவது எ-று.

சுயம்வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல்விடுத்துப் பின்வருந்துவதிற் பயனில்லையாயினும், பிறர்க்கைக்கப் படுவாயென்பது கருத்து.

(க-து.) தமயத்தி தன்மனதைக்குறித்து என்வருத்தமடைகிறயென்றான் எ-ம். 42

நண்ணர்தொழுதுவனன்மார்பகலந்

தண்ணரையிறைமுவுங்கனவி

லெண்ணாதுவிழித்துவிடுத்திடுமென்

கண்ணையிஃதென்கொல்கலுழுவதுவே.

[இதனால் கண்ணைக்குறித்துச்சொல்லியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நண்ணர்-பகைவர், தொழு-துதிக்கின்ற, வேல்-வேலையேத்திய, நளன்-நளமகாராஜனுடைய, மார்பகலம்-மார்பினை, தண்ணர்-குளிர்ச்சிபொருத்திய, அணையில்-மெத்தையில், தழுவும்-தழுவுகின்ற, கனவில் - சொர்ப்பனத்தில், எண்ணாது-ஆலோசியாமல், விழித்து-விழித்துக்கொண்டு, விடுத்திடுமென-விட்டுவிடுகின்ற, என்கண்ணே-என்கண்களே, இஃதென்கொல்-இதுஎன்ன காரணமாக, கலுழுவது-கலங்குவது எ-று.

பிறராலன்றி நின்றாற்செய்யப்பட்ட குற்றத்துக்கு நீயேவருந்துவதுபேதமையென்பது கருத்து.

(க-து) என் கண்களே-நான் சொர்ப்பனத்தில் நானைக்கூட்டுப்போது நீங்கள் விழித்தழுவுதென்ன என்றான் எ-ம்.

43

துதைநாண் மலர்வாளி துரந்து துரந்
தெதிர்வேளையிர்கொல்லுதலெண்ணிலைநீர்
கதிர்வாணிலவரமுல்கான்றெழுமெண்
மதியேயெனை நீயும்வருத்துதியோ.

[இதனால் சந்திரனைவெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) துதை-நெருங்கிய, நாண்மலர்-புதியமலராகிய, வாளி-பாணங் களை, துரந்து துரந்-து-விடுத்து-விடுத்து, எதிர்-எதிர்க்கின்ற, வெள்-மன்மதனான வன், உயிர்கொல்லுதல்-உயிரைக்கொல்லுதலை, எண்ணிலை-நினைத்தாயில்லை, நீர்-நீண்ட, கதிர்-கிரணங்களினுடைய, வாள்-ஒள்ளிய, நிலவு-பிரகாசமாகிய, ஆரமுல்-மிகுந்ததீயை, கான்று-வீசிக்கொண்டு, எழு-தோன்றுகின்ற, வெண்ம தியே-வெள்ளியசந்திரனே, எனை-என்னை, நீயும்-நீயும், வருத்துதியோ-வருத் துகின்றனையோ, எ-று.

என்னுயிரை வருத்துவதற்கு மன்மதனொருவனே போதும்: அப்படியிரு க்க-நீயும் அத்தொழிலின்றுயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோற்பய லில்லையென்பது கருத்து.

(க-து) சந்திரனே-மன்மதன் பாணந்தாலென்னைக்கொல்லுதலை நினைக் கவில்லை: நீயும்வருத்துகின்றாய் என்றான் எ-ம்.

44

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்
வாளாவுரைகின்றதுமன்னறமோ
தோளான்மையின்மன்னர்தொழுஞ்சுடரேவந்
காளாயெனதாருயிர்காவலனை

[இதனால் நானைக்குறித்துச் சொல்லியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தோளான்மை-புயவலிமையினால், மன்னர்தொழும்-அரசர் களால்வணங்கப்பட்ட, சுடர்வேற்காளாய் - ஒளிபொருந்திய வேலைத்தரித்த காளையையொத்தவனே, எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிருக்கு காவலனே-அரசனாகிய நளமகாராஜனே, வேள் - மன்மதனானவன், ஆண்மை செலுத்தல் - (உணவிலுழைத் தென்னிடத்துப்) பரக்கிரமஞ்செலுத்துவதை, விலக்கிலையாய்-ஒழிக்காதவராய், வாளாவுரைகின்றது-சுடர்வாழ்க்கின்றது, அன்னமோ-அரசரதுதருமமோ எ-று.

தன்மேயத்திலுள்ளவர் தீங்குசெய்யின் அதைவிலக்கிக்காப்பது அரசர்த ருமமாகும்: அங்கனமாகவின் - நின்னையெய்தைக்கலமாயுள்ள என்னிடத்து வேளாண்வன் தனது ஆண்மையைச்செலுத்தினால் அதை நீ விலக்கி அருள் செய்யாயாயின், நின்னறமிழுக்குற்றதுமன்றி நினைக்கும்பழிப்புண்டாகும் என்றதாம்.

(க-து.) நளமகாராசனே-மன்மதன்பாணஞ் செலுத்துதலை நீ விலக்கா திருக்கின்றது இராசநாமோ என்றான் எ-ம். 45

இடமோ தவிர திரிவா வியபா
தடல் வேலவர் தாமருளோபுரியார்
(குடவால்வளையே குருகே திரையே
கடலை கழியேயி துவோகடனே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் இரங்குதல் செய்தற்றிணைக்குறிப்பொ ருளாதலால், அங்குள்ளபொருள்களைக் குறித்துச் சொல்லித் தமிழளாய்ப்புல பல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஈ.) குடவால்வளையே - குடம்போன்றவெள்ளியசங்கே, குருகே-நா ரையே, திரையே-அலையே, கடலை - சமுத்திரமே; கழியே - கழிநிலமே இட ரோ-துன்பமோ, தவிராது-நீங்காது, இரவோ-இராத்திரியோ, விடியாது-விடி யமாட்டாது, அடல்-கொலைசெய்கின்ற, வேலவர்-தாம்-வேற்படையையுடைய நளமகாராசர், அருளோபுரியார் - கருணைசெய்யார் (ஆகலால்) இதுவோ-இப் படிவருத்துவதோ, கடன்-என்கடன் எ-று.

ஓ-இரக்கப்பொருளிலும், எ - எண்ணிலும்வந்தன. உவ்வுலகில் அனேக அராசர் அனேகமங்கையர் வருத்தத்தையீக்கி அளித்தனரெனக்கேட்டதுண்டு. இவர் கொலைசெய்கின்ற வேலையுடையவராகையால், அங்ஙனஞ்செய்திலர் போலும். ஆதலின் என்னிடர் நீங்கிற்றில்லை. அதே னுடையாக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம்போல விடிந்ததில்லை. நீவிர் இங்ஙனமுற்றுப் பிரிந்துவருந்து பவர்க்கு ஒப்புரவுசெய்யுங் கடப்பாடுபெற்றுடையீராகலின், இவ்வரசர்க்குஞ் சொல்லுவீராக வென்றபடி. நீரால் எதிர்ப்புற்ற ஏரிபைக்காக்கும் பாருட்டுப் போக்குவிடுவதுபோல், மிக்கதுன்பமுற்றவர்கள் பிறரோடு அதனை உரையாவி டின் ஆற்றாராதலின், இவளுத்தன்றுன்பத்தை இங்ஙனஞ் சொல்லினுளென்க.

(க-து.) தமயந்தி கழிக்கரைப் புலம்பல் எ-ம்.

46

கழலாவளையுங்கனலாமதியு
முடிவாமன னும்பெற்றாளுளதோ
மழுவேறையான் மருவார்விரகத்
தழலா லுருகுந்தமியேனிநியே.

(இ-ஈ.) மழுவேறையான்-இளவேற்றையொத்தநளமகாராஜன், மருவா- பொருத்தப்பெருத, விரகத்தழுவால் - விரகாக்கினியால், உருகும்-கரைகின்ற, தமியேன்-தனியேனாகியநான், இனி, கழலாவளையும் - கழலாதவளையல்களையும், கனலாமதியும்-சுடாதசத்திரையையும், உழலாமனனும்-கவலைப்பட்டாதமனத்தி னையும், பெறான் - பெற்றுக்கொள்ளுநான், உளதோ-இண்டாகுமோ எ-று.

ஒரு ஆடவர்மாட்டு விருப்புவைத்த மடவார்க் , அந்நினைப்பு முற்றுவீடின் அன்ன நீர் முடவியவற்றின் விருப்பமில்லாமையால் தேகம்வாடும். அவ்லாட்டத்தாற் கைவளைமுடவியவுங் கழலும். மதியுங்குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சி நினைப்பை யுண்டாக்கி அதுகிடைக்கப் பெருமையாற் சுடும். மனம் விரும்பியதையடையப் பெருமையாற் பலநெரிகளினுஞ் சென்று புகுத் த சுழன்முழலும். ஆதலின்-நளனைப்பெருத தமயந்தியுத், கழலாவனையுங் கனலாமதியு முழலாமனனும் பெறுநாளுளதோ வென்றான். நளனைப்பெற்றநாளில், அவ்வாறு மென்பது கருத்து. ஒ-இரக்கப்பொருளில் வந்தது.

(க-து.) நான்குமலாத வளையல்களையும், சுடாதசத்திரனையும், கலலைப்படாத நெஞ்சையும் பெறுநாளுண்டோ என்றான் தமயந்தி எ-ம். 47

அள்ளிக்கொளலாமிருளுடடர்வேவர்
கள்ளத்தெனதாருநி வேசகவர்வான்
விள்ளந்நரிதாமிநிரகத்தமிழே
ஊள்ளத்துறைவாயுணர்கிறிலையோ

(இ-ள்.) விள்ளந்நரிதாம் - சொல்லுதற்கரிதாகிய. விரகம் - விவகத்தையுடைய, தமிழேன்-தமிழையாகிய என்னுடைய, உள்ளத்துறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்றநளனே, (நீ) அள்ளிக்கொளலாம்(கையால்)அள்ளிக்கொள்ளலாம்படியிருந்த, இருளுடு-இருளினிடத்தில், அடர்வேன்-அடர்கின்ற மன்மதஞ்ஞவன்கள்ளத்த-காவலினால், எனது-என்னுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, கவர்வான் - அபகரிப்பான், உணர்கிறிலையோ - (அக்களவினை) யறிகின்றாயில்லையோ எ-று.

இருளிற் கவசெய்பவர்போல, காமனும் என்னுயிரைக் கொள்ளையிட நினைத்திருக்கின்றனன். காமநோயால், இன்றரவில் உனதாவி தரிக்கப்பெறுது. அது உனது பொருளாதலால், அந்நெகாரு தீவ்ருவராமற் காக்கக் கடவை. காவலிடி, அதனால் பின்னரவந்துன்பம்உனதாம். என நேரிற் சொல்வதற்குப் பெருத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்கு நளனைவிளித்து, மடமையாலிவ்வாறு கூறினான்.

(க-து) என்னுளத்திருக்கின்ற நளனே-மன்மதன் என்னுயிரை அபகரிப்பான்: நியமியாயோ என்றான் தமயந்தி எ-ம். 48

எழுகீர்க்கழிநெடிலடி பாசிரியவிருத்தம்

என்றுவெந்துயருற்றிரு கணீர் வராளிமுலைத் துணைபசப்பூர், மின்றிகழ்மருங்குற் செய்யவாய்ப்பேகை மெலிவொளியருந்து மெல்வையினின், மன்னநிலாமல முகைமுறுக்கவிழ்த் கவரிச்சிறைத்தும் பிபாட்டயரத், தன்றிருள்பருதும் கிரிமதிர்வாரிச் சுடரவன் குண புலத்தெழுந்தாள்,

[இதனால் சூரியோதயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, வெந்துயருற்ற-வெவ்வியதுன்பத்தை யடைந்து, இருசுணர்வார - இரண்டுகண்களினின்றும் நீரொழுக, இளமுலைத் துணை-இளமைபொருந்திய இரண்டுஸ்தனங்களும், பசப்பூர-வேறுபட்ட நிறத் தையடைய, மின்-மின்னல்போல், திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, மருங்கல்-இடையி னையும், செய்யவாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய பேதை - தமயந்தியானள், மெல்லொளி-இளைப்போடு, வருந்தும்-வருத்தப்படுகின்ற, எல்லையினில்-கால த்தில், மன்றல்-நாசீனபொருந்திய, அம்-அழகிய, கமல்முறை-தாமசையுநம்பி னுடைய, முருக்கவிழ்த்து - முறுக்கவிழச் செய்து, வரி-இரேகைகள்பொருந் திய சிறை-சிறகையுடைய, தும்பி - வந்தென், பாட்டயர் - பாட்டைப்பாட, துன்று-நெருங்கிய, இருள்மருகும்-இருளையுண்ணும், விரித்திரப்பரி-விரிகின் றகிரணங்களைப் பரவச்செய்து, சுடர்வன்-சூரியனுனைவன், குணபுலத்து-கிழக் குத்திசையில், எழுந்தான் - தித்தான் எ-று.

இவ்வாறுவருத்தமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களை பெல்லாந் திகி மகிழ்வுறுத்தற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச்சிறப்பைச் சொல்லுதற்சூரிய நாளெய் தியதென்பார், பேதைவருந்து மெல்லையினிற் சுடர்வன் குணபுலத்தெழுந் தான் என்றார்.

(க-து.) தமயந்தி வருத்தம்படுங்காலத்தில் சூரியனுதயமாயினான் எ-ம்.

தணிவருந்துயரிற் கண்படைபெறு துதளர்வொடுவருந்திவெய்து யிர்க்கு, மணியெழுந்நைய பொற்றடத்திணி தோண்மன்னவர்தமைய கிழ்சிறப்பப், பணியரவல் குறக்கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப்பைந்கொடி வதுவையின்றென்னு, வணிநகரணிகென்றாசர்கோன் பணியால்திர் குரர்கடிமுரசுறைந்தார்.

[இதனால் விவாகமுரசுறைதல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) தணிவருந்துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால், கண்படை பெறுது நித்திரைசெய்யாமல், தளர்வொடு-தளர்ச்சியுடன், வருந்தி-வருத்தப் பட்டு, வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுலிகின்ற, மணியெழுந்நைய-மணத்தூண் போன்ற, பொன்-அழகிய, தடம்-பருத்த, திணி-வலிமைபொருந்திய, தோள்- தோளையுடைய, மன்னவர் - அரசர்கள், மனமகிழ்ச்சிறப்ப-மனமகிழ்ச்சிமிக பணியரவல்குல் - அராபடம்போன்றவல்குலையும், கதிர்முலை-காந்தபொருந் திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய்-செவ்வாயையும், பைந்தொடி-பசியவளையலை யுமுடைய தமயந்தினது, வதுவை-வ்வாகம், இன்றென்னு-இன்றென்றுசொ ல்லி, அணி-அழகிய, நகரண்கென்று-நகரையலங்கரிக்கவென்று, அரசர்கோன் பணியால்-மீமராசனேவலினால், அதிர்-உரல்-அதிர்கின்றவோசையையுடைய, கடி-பெருமைபெற்ற, முரசு-பேரிகையை, அறைந்தார் - (என்றால்) மடித்தார் கள் எ-று.

இராமுழும் நீத்திரையின்றி வருந்திய அரசர் மண்பகிழ்ச்சியுடைய வள்ளுவர்மூரசதைத் தல், பார்த்தவ புராணத்தில்-“தெள்ளியவேவலாளர் செப்பலு மகிழ்த்தபோற்றி, வள்ளுவனுண்டுபூசி வாலியவணர்ந்துவீர, வெள்ளியவேற்றுப்போர்வ வசிமுர மெடுத்துவல்லே, கள்ளிவர்மலைநாற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச்சொல்வான்” இந்தப்பாட்டுமுதல் “இனியனதுகர்த்துபூசி யெழில்கொ ளவணர்ந்து மென்றீந், கனியெனமொழிந்து ின்பவ கனிதரவளவாளாவிப்புனி தவிண்ணவர்க்கும்பூசை போற்றுந் போற்றுகென்றை, நனிபலபொருளுஞ்சொ ல்லி நனிமுா செருக்கினே” என்னும் இந்தப்பாட்டிராகவந்த ஐந்துபாட்டா லும் அதிக.

(க-து.) அரசர்கள் மனங்கரிக்க வீமராசன்கட்டளையினாலே தமயந்திக்கு விவாகமின்றைக்கென்று நகரை யலங்கரிக்கும்படிபேரிகையறைந்தார்கள்-ம்.

இமிழ்நீடி மூரசங்கு கரங்குபேரோதை யெறின கர்ம.ந்தர் தஞ் செவிய, அமிழ்துத்தென்ன த்தவழ்தலுமிழ்வுற்ற ணிவிழவருதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந்தாற்றுப்பாளையங்கமுருங்கன்ன லுங் ததலியுநடு வா, ருமிழ்கதிரெறிக் துமடிநெடுங் கொடி நளுயர்னிசம் பகடுநிறைப் பார்.

[இதுமுதல்இரண்டுபாட்டுகளால் நகர் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இமிழ்-இனிமையையுடைய, கடி-புதுமைபெற்ற, மூரசம்-பேரி கையானது, கரங்கு-ஒலிக்கும், பேரோதை-பேரொலியானது, எழினகர்-அழ கியநகரத்திலிருக்கும், மாந்தர்-தஞ்செவியின்-மனிதர்செவியில், அமிழ்துருத் தென்ன-அமிர்தத்தை யுருத்ததுபோல், தவழ்தலும்-தவழ்த்தவளவில், மகிழ்வுற்று, மகிழ்ச்சியடைந்து, அணி-அழகிய, விழவருத-திருவிழாநீங்காத, கோமறுகில்-இராசவீதியில், கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, நறு-நறிய, தாறு-குலைகளையுடைய, பாளையம்-பாளையங்கள்வாய்ந்த, கமுகும்-கமுகமும், கன்னலும்-கருப்பங்கழியும், கதலியும்-வாழையமும். நடுவார்-நடுவார்கள், உமிழ்-கொப்புளிர்கின்ற, கதிரெறிக்கும்-கிரணத்தை வீசுகின்ற, மணி இரத்தினங்கள்பதித்த, நெடுங்கொடிகள்-நெடியகொடிகளை, விசம்பகடு-ஆகாயமுழுவதுநிறைய, நிரைப்பார்-வரிசையாகக்கட்டுவார்கள் என்று.

அரசன்மகட்டுச் சுயம்வரமென்றடித்த முாசோதையை அவரவருங் தம் மூடைய மகட்டு விவாகமென்ற அடித்த ஓசையைக்கேட்டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தன் என்பது தோன்ற, செவியிலமிழ்துருத் தவழ்தலுமென்றார். எப்பொழுதும் அலங்கரித்திருக்கின்ற வீத்பென்பதுதோன்ற, அணி விழவருத கோமறுகி வென்றார். இப்பாட்டில் மாந்தரென்னும் எழுவாய் இதுமுதல்பன்னிரண்டு பாட்டுகளையும் நடுவார் நிரைப்பார் முழுவிய வெள் வேறுபயனிலைகளைக் கொண்டு முடிந்தது.

(க-து.) மனிதர்கள் மங்கலமுரசுஞ் சத்தங்கேட்ட வளவில் இராச வீதிகளில் பாக்குமாங்கனும் கரும்பும் வாழையும் நடுவார்கள். ஆகாயமளங்குகொடி களுங் கட்டுவார்கள் எ-ம்.

61

சேனையர்பரிதிதழும்புறநிவந்தசெழுமணித் தோரணநடுவார், வாணிலவொழுமணிவடம்புனைந்து லயங்குபொற்றசம்புகண்ணரைப்பார், பாணிகர்வரிவண்டுளர்துதேனுதரும் பனிமவர்த்தாமநர்ற்றிடுவார், தூணுறைகழித்துணரிகதிரெறித் தஞ்சுடர்மணிச் செறிதுகடுடைப்பார்.

(இ-ஊ.) சேனையர்-யிகவுமுயர்ந்த, பரிதி-சூரியனாவன். தழும்பு-தழும்புபொருந்த, நிவந்த-உயர்ந்த, செழுமணி-செழுமையுள்ள மணிகள் பதித்த, தோரணம்-தோரணங்களை, நடுவார்-நடுவார்கள், வாள்-ஒளிபொருந்திய, லிலவுசந்திரிகை, ஒழுமும்-வீசுகின்ற, மணிவடம்முத்துமாலையை, புனைந்து-தரித்து, வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொற்றசம்புகள்-பொற்குடங்களை, நிறைப்பார்-வைப்பார்கள், பாணிகர்-பண்ணையொத்த, வரி-பாட்டுகையுடைய, வண்டு-வண்டிகள், உளர்த்துதலி, தேனுதரும்-தேனுண்ணும்-பனிமலர்-புளிர்ச்சிபொருந்திய மலரற்றொடுத்த, தாமம்மாலையை, நற்றிடுவார்-தொங்கக்கட்டுவார்கள், தூண்-தூண்களின், உறைகழித்து-உறையைநீக்கி, விரிகதிரெறிக்கும்-விரியுங்கிரணங்களைவீசுகின்ற, சுடர்-பிரகாசிக்கின்ற, மணி-இரத்தங்களில், செறி படித்த, துகள்-புழுதியை துடைப்பார்-துடைப்பார்கள் எ-ம்.

பலகால் ஏறும்பூக்கற்குழியுமென் றிருப்பதால், அனேகத்தோரணங்கள் அந்நகரைக்கடக்கும்வரையும் படுதலாற் பருதிதழும்புறவென்றார்.

(க-து.) சூரியன் தழும்படையத் தோரணநடுவார்கள். முத்துமாலையணிந்து பொற்குடங்கள் வைப்பார்கள். பூமாலைய்கட்டுவார்கள். தூண்களினுறைகளைக்கழற்றித் தூசைத்துடைப்பார்கள் எ-ம்.

52

மைந்தரோடியந்நலார்பரிந்தமணிவடக்குப்பைநாகற்றிச், சந்தமென் குழம்பானன்னிலமெழுதித்தண்முலைப்பாலிகையமைப்பாரிந்திரதனுயிறறிகழ்தரசார்துமெரிமணிச்சண்ணமுயிறைப்பார், நந்தலில்முளக்கமணிசெய்யொற்றகநிறறுநெய்பெய்தொளியுறவெடுப்பார்

(இ-ஊ.) மைந்தரோடு - புருருடன், ஊடி - பிணங்கி, அந்நலார் - அந்தமகளிர்கள், பரிந்த-நீக்கிய, மணிவடக்குப்பைகள்-முத்துமாலையினின் குவியல்களை, அகற்றி-நீக்கி, சந்தமென்குழம்பால்-சந்தனத்தினுடைய மெல்லியகுழம்பினால், நன்னிலமெழுதி - நல்லபூமியையெழுதி, தண்முலை-சூளிர்ச்சிபொருந்திய முலைகையுடைய, பாலிகை-பாலிகைகளை, அமைப்பார் - வைப்பார்கள், இந்திரதனுவில்- இந்திரவில்லைப்போல், திகழ்தர - பிரகாசிக்க, சாந்தம்-சந்தனத்தையும், எரி-காந்தியையுடைய, மணிச்சண்ணமும்- (அதன்மேல்) இரத்தப்பொடிகளையும், இறைப்பார்-இறைப்பார்கள், நந்தலில்-கெடுத்த

ல்லாத, விளக்கம்-தீபங்களை, மண்செய்பொற்றகளி - இரத்தங்களிழைத்த பொன்னகல்களில், நறுநெய்பெய்து-நல்லெய்வீட்டு, ஒளியுற-ஒளிபொருந்த, எடுப்பார்-ஏற்றுவார்கள் எ-று.

ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமாதலின், மைந்தரோடி என்றார். இந்திரதனு வி்லெனப் பலநிரமுள்ளதை உவமானமாகக் கூறலால், இங்நனமணியென்ற தற்கு வெவ்வேறுநிரமுள்ள மணியையும் + பொருளாகக் கொள்க.

(க-து.) புருஷர்தனோடு பிணங்கிப் பெண்களெறித்த மணிக்குப்பைகளை நீக்கிச் சந்தனக் குழம்பாலே நிலத்தைமெழுதி முளைப்பாலிகையை வைப்பார்கள். சந்தனக்குழம்பின்மேல் நவமணிப்பொடிகளை இறைப்பார்கள். நவமணி விளக்கேற்றுவார்கள் எ-ம்.

53

ஐயரிசிதறுமசுழமதர்நெடுங் கணஞ்சனமெழுதுவார் சாந்தத், தொய்யில் வெம்முலையினிலவுமொப்புளிர்க்குத் தூமணிப்பிறைவட மணிவார், மையிருங்கூத்தல்வகிர்ந்து தேன்முரலு மட்டுவார்பூந்தொடைபுனைவார், நையுதுண்மருங்கிற்குதிவொளிபரப்புநகைமணி மேகலை புனைவார்.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் மாதர் தங்களை அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஐயரிசிதறும்-அழகியசெவ்வாரிபார்த்த, மழை-துளிர்ச்சி பொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கண்-நெடியகண்களில், அஞ்சனமெழுதுவார்-மையெழுதுவார்கள், சாந்தத்தொய்யில்-சந்தனக் கோலம் யெழுதப்பெற்ற, வெம்முலையின்-விருப்பத்தைச் செய்யுந்தனங்களில், நிலவு-சந்திரிகையை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, தூ-பரிசுத்தமாகிய, மணி-இரத்தங்களிழைத்த, பிறைவடம்-சந்திரஹாரத்தை, அணிவார்-அணிவார்கள், மை-கரிய, இரும்-பெரிய, கூத்தல்-அளபாரத்தை, வகிர்ந்து-கோதி, தேன்முரலும்-வண்டுகளொலிக்கின்ற, மட்டுவார்-தேனெழுக்குகின்ற, பூந்தொடை-பூமலைகளை, புனைவார்-குடுவார்கள், நையும்-நைகின்ற, நுண்-நுண்ணிய, மருங்கில்-இடையில், கதிர்-கிரணங்களினது, ஒளிபரப்பும்-ஒளியைவிரிக்கின்ற, நகை-காந்தியையுடைய, மணி-மணிகளிழைத்த, மேகலை-மேகலாபரணத்தை, அணிவார்-அணிவார்கள் எ-று.

(க-து.) அந்நகர்மாதர்கள் கண்களுக்கு மையிடுவார்கள். கனதனங்களில் சந்திரஹாரத்தரிப்பார்கள். கூத்தலில் மாலையணிவார்கள். இடையில் மேகலாபரணத்தரிப்பார்கள் எ-ம்.

54

+ அவை வச்சிரம்-வைரீரியம்-கோமேதகம்-புட்பராகம்-மரகதம்-மாணித் கம்-நீலம்-பவளம்-சித்திலம்-என்பனவாம்.

சிவனின் சிலம்பு பஞ்சிமேற்பனிக்குஞ்சீரடி கவின்செயப்புனைவா, ரெவ்வை திருத்தியா டமைபனைத்தோ ளெழில்பெறத் தெயில் வரைந்திவா, ரல்லியங்கமலமென்மலர் கவற்றுமடியினிலலத்த கம ணிவார், வில்லுமிமொருகாழ்முத்தணியணிவார்விரைகமழ் தெரி யல்லைபுனைவார்

(இ-ஈ.) சில் - ஆரவாரிக்கின்ற, அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய, சிலம் பு - சிலம்புகளை, பஞ்சிமேல் - பஞ்சின் மேல் மிதிப்பினும், பணிக்கும்-வாடுகி ன்ற, சீரடி-சிறியபாதங்களில், கவின்செய-அழகுபொருந்த, புனைவார்-தரிப் பார்கள், எல்-பிரகாசத்தையுடைய, வளை-வளையல்களை, திருத்தி-அணிந்து, ஆடமை-வெற்றியமைந்த, பனைத்தோள்-பருத்ததோள்களில், எழில் பெற- அழகுபெறுமபடி, நொயில்-சந்தனக்கோலத்தை, வரைந்திவார்-எழுதுவார் சள், அல்லி-அகவிதையுடைய, அம்-அழகிய, கமலமெமைலர் - தாமரையி னது மெல்லியமலரை, கவற்றும்-கவலைப்படுத்தும், அடியினில்-பாதங்களில், அளத்தகம்-செப்பஞ்சுக்குழம்பை, அணிவார் - பூசுவார்கள், வில்-ஒளியை, உமிழ்-கொப்புளிர்கின்ற, ஒரு-ஒப்பற்ற, காழ்-தேறிய, முத்தனை-முத்துமாலே களை, அணிவார் - அணிவார்கள், விரைகமழ்-வாசனைமழ்கின்ற, தெரியல்-உலர் மாலைகளை, கைபுனைவார்-அலங்கரிப்பார்கள் எ-று.

(க-து.) பாதங்களிற் சிலம்பணிவார்கள். கரத்தில் வளையல்களணிந்து, தோள்களிற் சந்தனக்குழம்பாற் சித்திரமெழுதுவார்கள். பாதங்களிற்செம்பஞ் சிக்குழம்பு பூசுவார்கள்-முத்தாரமணிவார்கள். மலர்மாலையை யலங்கரிப்பார் கள் எ-ம்.

55

கதிர்மதிதவழுமாடநீன்முடிபிற் காழகிற்றிம்புகையிடுவார்மு துமறைவாணர்க்கின்ன முதலொர்மொய்கதிர் வெயில்கரத்தொழிய, மதிநிலவொழுகுரித்திலப்பந்தர்மாணுறவயின்வயினிரைப்பார், சதி முறை தவறாத்தண்ணுமைகறங்கக்கூத்திபர்தனித்தநிரடிப்பார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்களால் அந்நகரிலுள்ளவர் செய்யும் பலவிதச் செய்கைகளுக்குச் சொல்லப்பெற்றன.]

(இ-ஈ.) கதிர்-கிரணங்களையுடைய, மதிதவழும் - சந்திரன்றவழ்கின்ற, மாடம்-உப்பரிகையினுடைய, நீன்முடிபில்-நீண்டமுடிப்பினில், காழ்-வைரம் பொருந்திய, அகிற்றிம்புகை-அகிலினதினியபுகையை, இவொர்-இவொர்கள், முதுமறைவாணர்க்கு-பிராமணர்களுக்கு, இன்னமுதலொர்-இனிய அமுது சமைப்பார்கள், மொய்-மொய்க்கப்பெற்ற, கதிர்வெயில்-சூரியனது வெப்பமா னது, கரத்தொழிய-ஒளித்துநீங்க, மதிநிலவொழுகும்-சந்திரப்பிரகாசம் வீசு கின்ற, நித்திலப்பந்தர்-முத்துப்பந்தல்கள், மாணுற - பெருமை பொருந்த, லயின்லயின்-இடங்கடோறும், நிரைப்பார் - செய்வார்கள், சதிமுறை-தாள

வொத்தின் முறைப்படி- தவறா-தப்பாமல்- தண்ணுமை-மத்-ளம், கறங்க-ஒலி
க்க, கூத்தியர்-நாடகக்கணிகையர், கனித்தனி-வேறுவேறாக, நடப்பார்-கூத்
தாவொர்கள் எ-று.

மறைவாணர்க் கின்னமுதவொரெனப் பொதுப்படக்கூறிலும், உரிமை
யால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்நணரெனக் கொள்க. தண்ணுமைகறங்க வென்ற
ரேனும், அவ்வவ் நாட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுங்கொள்க. தனித்தனி
நடப்பாரென்றதினால், பலவிடங்களினும் பலவிடக்கூத்தும் ஆடுகின்றாரென்
பது பெற்றும்.†

† அக்கூத்தாவது, சாந்தி-வினோதம்-என இருவகைத்து. சாந்தியாவது,
கொக்கம் - மெய்க்கூத்து - அவினடம் - நாடகம் - எனநான்கு. அவற்றுள்
கொக்கமாவது, சுத்தநிருத்தம்; அது துறமெட்டுக்கரணமுடைத்து. மெய்க்
கூத்தாவது, தேசி-வடுகு - சிவகளம் - இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்
பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்கமெனப்படும். அவினயமாவது, கதை தழுவா
து பாட்டுக்களின் பொருள்தோனறக் கைகாட்டிவல்லபஞ்செய்யுங் கூத்து.

(க-து.) மாடங்களில் அதிற்புகைபூட்டுவார்கள். பிராமணர்களுக் கமுது
சமைப்பார்கள். முத்துப்பந்தலிவார்கள். நாடகக்கணிகையர் நடனமாவொர்
கள் எ-ம். 56

எழிறிகத்தக ள்ளிக் கமுத மென்மிடற்றி னிசையெழி இயினிது
பாட்டயர்வார், செழுமலர்ந்தார்தண்முகிழ் விரல்சேர்ப்பத்திவளியா
ழின்னரம்புளர்வார், முழுநெறிக்குமுதமுனைநெறித்தெனவாய் முகி
ழ்த்தருங்குரவைஎன்புரிவார், கொழுமலர்வளைக்கைகொட்டிவேனெ
டுங்கட்கோதையர்குரவையாட்டயர்வார்.

(இ-ள்.) எழில்-அழகானது, திதழ்-பிரகாசிக்கின்ற கன்னி-இளமைபொ
ருந்திய, கமுதமென்மிடற்றில்-கமுதையொத்த மெல்லியகண்டத்தில், இசை
யெழிஇ-இசையையெழுப்பி, இனிது-இனிமைபாக, பாட்டயர்வார்-பாட்டைப்
பாவொர்கள், செழு-வளம்பொருந்திய, மலர்-மலரையுடைய, கார்தண்முகிழ்
விரல்கார்த்தனரும்பையொத்தவிரல்கள், சேப்ப-சிவக்க, திவவு-வலிக்கட்டை
யுடைய, யாழ்-வீணையினுடைய, இன்னரமத-இனியநரம்பை, உளர்வார்-தடவு
வார்கள், முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, குமுதமுதக - செவ்வல்லியம்

நாடகமாவது, கதைதழுவியருங்கூத்து. இனிவினோதமாவது, குரவை-
சுலரிடம்-குடக்கூத்து கரணம் - கோக்கு-தோற்பாவை-எனஆறு. குரவை-கை
கோத்தாடுவது, சுலரிடம்-கழாப்பக்கூத்து குடக்கூத்து-மாயனாடல். கரணம்-
புடிந்தவாடல் கோக்கு-பாரமும் துண்மையும் ஆயுமுதலாயின. தோற்பா
வை-தோற்பாவைசெய்தாடுவது. இன்னும் வகைக்கூத்தோடு எழுதின்
பாடுமுதலாக, இவ்விடமும் இழிகுலத்தோராதற்றியின. இவற்றின், விறப்பி
தூத்தும் இவ்வனம் விரிக்கிற பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக் கூறிலும்.

பை, நெரித்தன-நெரித்ததுபோல, வாய்முகிழ்ந்து-வாயைக்குவித்துக்கொண்டு, அரும்-அரிய, குரவையுள்புரிவார்-குரவைப்பாடலைப் பாடுவார்கள், கொழுமலர்-செழுமையுள்ளதாமரைமலர்போன்ற, வளைக்கைகொட்டி - வளையலையணிந்த கைகளைக்கொட்டி, வேனெடுங்கண் - வேல்போன்ற நெடியகண்களையுடைய, கோதையர்-மாதர்கள், குரவையாட்டயர்வார்-குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் எ-று.

குரவையாவது-காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்ட பாடலைப்பாடிக்கொண்டு, எழுவுமேனும் ஒன்பதின்மரேனும்மாதர்கைப்பிணைத்தாடுவதால்.

(க-து.) பெண்கள்பாடுவார்கள். வீணை வாசிப்பார்கள்-குரவைப்பாடல்பாடுவார்கள். கைகளைக்கொட்டிக்குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் எ-ம். 57

வெண்மதிக்கதிர் நூற்றனைய வான்கவரிநெற்றிவெங்கலினவாம் புரவி, பண்ணுறுத்திடுவார்குருதிதோய்கோட்டுப்படுமதக்கலுருவெஞ்சினத்த, வண்ணன்மால்யானை நவினுறப்ப நுமித்தணிவிழாமறுகிடைக்கொணர்வார், மண்ணமைகொஞ்சிக்கூந்தன்மான்றடந் தேர்வானவருந்தியிற்றிருவார்.

(சூ-ள்.) வெண்மதி - வெளிபசந்திரனுடைய, கதிர்-கிரணங்களை, நூற்றனைய - நூற்றதையொத்த, வான்-மேலாகிய, கவரி-சாமரையணிக, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, வெம்-வெய்ய, கலினம்-கடிவானம்பூண்ட, வாம்-தாவ, கின்ற, புரவி குதிரைகளுக்கு, பண்ணுறுத்திடுவார்-கல்லணைசேர்ப்பார்கள், குருதிதோய்-உதிர்ந்தோய்க்க, கோட்டு-கொம்பையுடைய, படு-உண்டாகின்ற, மதக்கலுழி-மதப்பெருக்கையும், வெஞ்சினத்த-வெவ்விபகோபத்தையும், அண்ணல்-பெருமையினையும், மால்-மயக்கத்தினையுமுடைய, யானை-யானையை, கவினுற-அழகுபொருந்த, பருதித்து-அலங்கரித்து, அணி-அழகிய, விழா-திருவிழாவையுடைய, மறுகிடை-வீதியிலே, கொணர்வார்-கொண்டுவருவார்கள், மண்ணமை-ஒப்பனையமைத்த, கொஞ்சி-மேன்மொட்டையும், கூந்தன்மான்-புறமயிர்-பொருந்திய குதிரைகளையுமுடைய, தடந்தேர்-விசாலப்பொருந்தியதேர்களை, வானவருந்தியில்-தேவர்விமானங்கள்போல், தருவார்-கொண்டுவருவார்கள் எ-று.

(க-து.) குதிரைகளுக்குக் கல்லணையிடுவார்கள். யானைகளை அலங்கரித்துவீதியிடுகொண்டுவருவார்கள். தேர்களை யலங்கரித்துக்கொண்டு வருவார்கள் எ-ம். 58

இருங்கடற்றோன்றுமழகதிரேய்க்குமெரிமணிச்சிவிகைபின்வருவார், சுரும்புவிழந்தாற்றழமும்மதம்பொழியுஞ்சுழிமால்யானையிற்புகுவார், திருந்துமொண்சுழியகூந்தன்மான்றேரிற் செட்டினம்பரிதிபிற் செல்வார், பொருந்தமண்டோயாதகல்லிசம்பகவும்பொங்குணைப்பூவிழிப்போவார்.

(இ-அ.) இருங்கடற்றோன்றும்-பெரியகடலிலுதிக்கின்ற, மழகதிரேய்க்கும்-இளஞ்சூரியனை யோக்கும், எரிமணி-பிரகாசிக்கின்ற அரத்தங்கள்பதித்த, சிவிகையின்-தண்டிகையில், வருவார்-வருவார்கள், சுருப்பு-வண்டிகள், வீழ்ந்து-விரும்பி அரற்ற-ஒலிக்க, மும்மதம்பொழியும்-மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற, சூழ்-முகபடாத்தையுடைய, மால்-பெரிய, யானையிற்புகுவார்-யானையின்மேல் வருவார்கள், திருந்தும்-திருந்தப்பெற்ற, ஒள்-விவளகுகின்ற, சுழிய டுசுழிகளையுடைய, கூட்தன்மான்-புறமயிரினையுடைய குதிரைகட்டிய, தேரில்-இரத்தத்தில், சேட்டிளம்பரிதியில்-மிகுந்த இளமையுடையசூரியனைப்போல், செல்வார்-செல்வார்கள், பொருந்த-பொருந்துப்படி, மண்-பூமியிலே, தோயாது-தோயாமல், அகல்விசும்பு-அகன்றஆகாயத்தில், அகவும்-ஆகுகின்ற, பொங்கு-மிகுந்த, உரை-புறமயிரினையுடைய, புரவியில் - குதிரையின்மேல், போவார்-போவார்கள் எ-உ.

(க-து.) சிலர் அரத்தர்ச்சிவிகைகளில் வருவார்கள். சிலர்யானைகளில் வருவார்கள்-சிலர்தேர்களிற்போவார்கள். சிலர்குதிரைகள்மேற்போவார்கள் எ-ம்.

நளிர்மதிதவமூலையவெற்புயிர்த்தததுங்குறநிரஞ்சூர்த்தேப்பவை, தளர்கொடிமருங்குலலமரப்பணைத்தததரளமென்முலைமுக்கட்டணிவா, ரளியினமோச்சிவள்ளவாய்த்தேறலமிர்தெனதுநர் அளங்களிப்பார், துளிமதுப்பிலிற்தீகாவதங்கமழுந்தாமலர்ச்சிசுழிகைபுனைவார்-

(இ-அ.) நளிர்-குளிர்ச்சிபொருத்திய, மதிதவமும் - சந்திரன்ரவழ்கின்ற, மூலையவெற்பு-பொதியமூலே, உயிர்த்த-பெற்ற, நறுங்குறநி - நற்பசந்தனக்கட்டைகளால், உரிஞ்சு-தேய்த்த. பூந்தேய்வை - அழகிபுகழ் பினை, தளர்-தளரப்பெற்ற, கொடி-வல்லிபோன்ற, மருங்குல் - இடையானது, அலர-சுழற்சியுடைய, பணைத்த - பருத்த, தரளம் - முத்துவடமணிந்த, மென்முலைமுக்கட்டு-மெல்லியமுலைகளின்மேல், அணிவார்-பூசுவார்கள், அளியினமோச்சி-வண்டிக்கூட்டங்களையோட்டி, வள்ளவாய்த்தேறல்-கண்ணத்திலுருக்குடேனை, அமிர்தென்னுகார்து-அமிர்தம்போலுண்டு, உளங்களிப்பார்-மனமகிழ்வார்கள், துளி-

† திருந்துமான் சுழிகளானவன-சுழுத்தினடுவிலேனும், கணைக்காலிலேனும், மேலுதடு-முன்னங்கால்-கனனம் - முழங்கால்-ஆகிபஇவைகளிலேனும், இரட்டைச்சுழிகள் இருக்கின் ஆகாதனவாம். இவைகளின்றிங்கழுத்தில் வலஞ்சுழித்திருப்பது, தேவமணியாம். முகம்-தலை-மூக்கு-மாப்பு-இன்னுன்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டுகுழிகளுள், நடுநெற்றி-பிறப்பகம்-இவைகளில் ஒவ்வொருசுழியுமிருக்கில், நல்லனவாம். சிரீவற்சம்-என்னுங்குதிரைக்கு, மார்பிலேந்துசுழி இருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனு முஞ்சுழியேனுமிருக்கினும், நான்குசுழி வலம்பூரியாயிருக்கினும், இரண்டுகுழி முன்னவகாலடியிலிருக்கினும், நல்லனவாம். இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் இங்ஙனம்பெருநிமாதலிற் சுருக்கியுரைத்தாம்.

துளிகளையுடைய, மதுப்பிலிற்றி-தேனையொழுக்கி, காவதம்-காகதூரமளவும், கமழம்-மணக்கும், தூ-பரிசுத்தமாகிய, மலர் - மலராற்றொடுக்கப்பெற்ற, சிகழிசை-மாலையினை, புனைவார்-தரிப்பார்கள் எ-று.

(க-து.) சிலபெண்கள் சந்தனங்களைக் கனத்தனங்களிற்பூசுவார்கள் லெபெண்கள் தேனுண்டுகளிப்பார்கள். சிலபெண்கள் மாலையினைத் தரிப்பார்கள் எ-ம். 60

நிழலொடுகறுவிப்பாகெரித் தூன்பெய்நிணத்தொடுபழகுநன்பிறைந் கோட், டழிவடிக்கடாத்ததறுமண்மால்பாளை பகற்றுமினெயிற் புறத்தென்பார், மழைமதர்நோக்கிமன்றஞ்செய்காலைவல்லவர்கள் லெற்றெரிவார், விழைவொடுமகிழ்வுற்றநவளாய்ப்புகுந்தோர் வியப்புவிருந்தெதிர் கொள்வார்.

(இ-ள்.) நிழலொடு-தங்கனிழலோடு: கறுவி-கோபித்து, பாகெறிந்து-பாளைவீசி, தூன்பெய்-தசையைப்பெய்கின்ற, நிணத்தொடு-நிணத்தோடு, பழகு-பழகாநின்ற, கூன்பிறைந் கோட்டு - வளைவுபொருந்திய பிறைபோலுங்கொம்பினையும், அழி - அழிக்கிற, கவுள்-சதுப்பினிலொழுதுகின்ற, கடாத்த-மதத்தினையுமுடைய, தறுமண்-அஞ்சாத, மால்பாளை-பெரியபாளையை, எயிற்புறத்த-மதிப்புரத்தில், அகற்றுமினென்பாந்-நிக்குங்கொளன்பார்கள், மழைமதர்நோக்கி-தமயந்தியினது, மன்றல்செய்காலை-விவாகஞ்செய்யும்பொழுதை, வல்லவர் (கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள், கன்னலில் - நாழிகைவட்டிலால், தெரிவார் - தெரிந்து கொள்வார்கள், விழைவொடு-விருப்பொடு, மகிழ்வுற்று-மகிழ்ச்சியைப்படைந்து, அளவளாய்-கலந்து - புகுந்தோர் - அடைந்தவர்களை, வியப்புந்-அதிகசிக்க, விருந்து-விருந்தாக, எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார் எ-று.

மகிழ்ச்சி-விருப்பினது காரியமாம். நிணம்-கொழுப்பு

(க-து.) பாளைகளைக் கோட்டையின்புறத்தோட்டென்பார்கள். கணிதநூலில்வல்லவர்கள் தம்பந்தி முகூர்த்தகாலத்தளவை நாழிகைவட்டிலா லறிவார்கள். வந்தோரை விருந்துக்கழைப்பார்கள் எ-ம்.

விரைகமழ்முல்லையுடைகநிகரடிசில் வெள்ளியங்கிரியெனக்குறிப்பார், கருணையுங்கன்னற்கட்டியுந்தேமாங்கனிகளும்வயின்வயினிரைப்பார், திரைபொருகடலினறுனையும்பாலுந் தெகுத்தொறும்பெருக்கெடுத்தோட, வெரிபசும்பொன்னங்கலம்பலபரப்பி யிரவலர்க்கின்னமுதளிப்பார்.

† நாழிகைவட்டிலாவது-ஆழமுள்ள ஒருபாத்திரத்திலே நீரை நிறைத்து அதிநீரமாணப்படிசெய்து அடியிற் றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கலவட்டிலை வீடுக்கில், அத்துளாவழியே நீர் உள்ளேநிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகைபெண்கொண்டு காலத்தையளவிடுத்திருநீய் கருவியெனக்கொள்க.

[இதனால் அன்னந்தருத்ல் சொல்லப்புகின்றது.]

(இ-ள்.) விரை-வாசம், கமழ் - மணக்கின்ற, முல்லைமுனைநிகர்-முல்லைவரும்பையொத்த, அடிசில் - சோற்றை, வெள்ளியங்கிரியென - வெள்ளிமலைபோல், குவிப்பார் - குவிப்பார்கள், கருணையும்-பொரிக்கரியும், கன்னக்கட்டியும்-சருக்கரைக்கட்டியும், தேமாங்கனிகளும்-தித்திப்புமாம்பழங்களும், வயின் வயின்-இடங்கள்தோறும், நிரைப்பார்-ஒழுங்குபடவைப்பார்கள், திரைபொரு-அலைமோதுகின்ற, கடலின்-கடல்போல, நறுநெயும்-நறியநெய்யும், பாலும்-பாலும், செருத்தோறும் - செருக்கடோறும், பெருக்கெடுத்தோட-அதிகரித்தோட, எரி-பிரகாசிக்கின்ற, பசும்பொன்னங்கலம் - பசியபொற்களை, பல-அனேகமாக, பரப்பி-வைத்து, இரவலர்க்கு - யாசகர்க்கு. இன்னமுது-இனியசுவையுள்ள அமுதை, அளிப்பார்-கொடுப்பார்கள் என்று.

அமுதுக்கினிமையாவது-தகுதியாகக்கலந்துகூட்டிய † அறுசுவைகளாம் அவைசெயற்கையால்பலவகைப்படும். “மெய்விரவன்னஞ் சுத்தவெண் டசான் றி நிகழ்தல்யோதனம்பாற்சொ, றைவளர்மிளகின் னால்செயென்கடுகின மலைதண்ணிலவந்தப்பொம்மல், செய்வன ரெள்ளுப் போனகங்கட்டிச் செழும்பதமாதி மூரல்களும்” என்பதனாலறிக.

(க-து.) சாதங்களை வெள்ளிமலைபோற் குவிப்பார்கள். பொரிக்கறிகளையும் வெல்லக்கட்டிகளையு மாங்கனிகளையும் இடமெங்கு நிரைப்பார்கள், தெருக்களில் நெய்யும்பாலும் பெருக்கெடுத்தோடப் பொற்கலங்களில் யாசகருக்கமு தளிப்பார்கள் எ-ம். 62

வெள்ளியங்கிரியில்விஞ் கசயந்தொகுவார்விண்ணாவரெண்ணிலர்பு குவார், ரள்ளிலைநெடுவேலரசர்வந்திறுப்பாரரத்தனரளப்பிலர் திரிவார், ரொள்ளொளியிரிக்கும் பருமணிச் செஞ்சூட்டுநர் வெள்ளி டையறச் செறிவார், பள்ள நீர்க்கடல்குழுமுழு பெருந்தீவி லுறையுநர் பரிவினிற் றெகுவார்.

[இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வெள்ளியங்கிரியில்-கைலாசத்தி லிருக்கின்ற, விஞ்சையர்-வித்தியாதரர்கள், தொகுவார்-கூடுவார்கள், விண்ணவர்-தேவர்கள், எண்ணிலர்-அளவில்லாதவர், புகுவார்-நுழைவார்கள், அள்ளிலை-(மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல்-நெடிய வேலையேந்திய, அரசர்-அரசர்கள், வந்திறுப்பார்-வந்து தஞ்சுவார்கள், அந்தணர்-பிராமணர்கள், அளப்பிலர்-அளவற்றவர்கள், திரிவார்-உலாவுவார்கள், ஒள்ளொளி-மிருந்தவொளியை, விரிக்

† அவை-தித்திப்பு-புளிப்பு-உவர்ப்பு-கசப்பு - துவர்ப்பு-கார்ப்பு-எனஆறு. இதற்கு “நாவாங்கலருங்குணஞ்சுவையதுவே-இனித்தல் புளித்தல் கூர்த்தல் கார்த்தல்-கைத்த றுவர்த்தலென்றறவகைத்தாகி - நிலநீர்க்கண்ணது நிலையுங் காலே” என்பதுவிதி.

கும்-விரிக்கும், பருணி-பரியமணியினையுடைய, செஞ்சூட்டு-சிவந்தசூட்டினையுடைய, உரகர்-நாகர்கள், வெள்ளிடையற-(எக்கும்) வெளியிடமில்லாமல், செறிவார்-நெருங்குவார்கள், பள்ளம்-ஆழம்பொருந்திய, நீர் - நீரையுடைய, கடல்கும் - கடலாற்றும்பெற்ற, எழுபெருத்தீவில்-சத்ததீவில், உறையுநர்-வசிப்பவர்கள், பரிவீனில்-அன்பினால், தொகுவார்-கூடுவார்கள் எ-று.

(க-து.) வித்தியாதரர்கள் கூடுவார்கள் அளவிலாததேவர்கள்வருவார்கள். இராசாக்கள் தங்குவார்கள். அளவிலாப்பிராமணர்கள் திரிவார்கள். நாகங்கள் தங்கள் நெருங்குவார்கள். சத்ததீவாரும் கூடுவார்கள் எ-ம். 63

பொன்னவிர்த்திலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் புனைமணிமாடகமுறுக்கி, யின்னரம்புளரும்பாடல் கேட்டுருகியேழிசைமகரயாழ்பண்ணிக், கின்னரமிதுனம்பாடலுக்குடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவரளேக்கி, மின்னருசுடர்வேல்விஞ்சையர் மகளிர்வியப்பொடுதலைபணித்திலுவார்.

[இதனால் மாதரிசைப்பாட்டின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன்-பொன்போல், அவர்-பிரகாசிக்கின்ற, திலை-தேமல்பரந்த, பொம்மல்-பொலிவினையுடைய, வெம் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையார்-ஸ்தனங்களையுடையமாதர்கள், புனைமணி-அரத்தங்கள் பதித்த, மாடகம்-முறுக்காணிகளை, முறுக்கி-திருகி, இன்னரம்பு-இனியநரம்பை, உளரும்-தடவுகின்ற, பாடல்கேட்டு-பாடலைக்கேட்டு, உருகி-மனங்கரைந்து, ஏழிசை-ஏழிசைகளையுடைய, மகரயாழ்-மகரயாழை, பண்ணி-செய்து, கின்னரமிதுனம்-கின்னரமிதுனங்கள், பாடலுக்குடைந்து அப்பாட்டுக்குத் தோற்று, கீழ்ப்படும்-தாழ்வுபடுகின்ற, இளிவரல்-இழிவை, நோக்கி-பார்த்து, மின்னரு-

† ஏழிசையாவன, குரல்-துத்தம்-கைக்கிளை-உழை-இளி-விளரிதாரம்-என்பனவாம். இவைபிறக்குமிடம், கண்டம்-நா-அண்ணம் - தலை-நெற்றி - மார்பு-மூக்கு-என ஏழு. இவையே ஏழ்சுரமெனவும், வீணயிலேழ்நரம் பெனவுஞ் சொல்லுவர். இவற்றினிசையுலமை, மயில்-இடபம்-ஆடு - கொக்கு-குயில்-குதிரை-யானை-என ஏழு. அதிதேவதைகள், விசுவாமித்திரன்-சமதக்கினி-சந்திரன்-சூரியன்-கௌதமன்-காசிபன்-நசன்-என ஏழுவர்.

யாழாவது, பேரியாழ்-மகரயாழ்-செக்கோட்டியாழ்-சகோடயாழ் - என நான்கு. இவற்றுள் பேரியாழிற்குநரம்பு-இருபத்தொன்று. மகரயாழிற்குநரம்பு-பத்தொன்பது. சகோடயாழிற்குநரம்பு-பதினாறு - செக்கோட்டியாழிற்கு நரம்பு-ஏழு. அவற்றிற்கு உறுப்புகளாவன, தண்டு-பத்தர்-நரம்பு - முறுக்காணி-கொடூவாணி-முதலியனவாம். அவற்றிற்குக் கலைத்தொழில்கள், பண்ணல்-பரிவட்டினை ஆராய்தல்-தைவரல் - செலவு - விளையாட்டு-கையூழ் - குறும் போக்கு-என எட்டாம். இவற்றின்போக்கை இன்னும் விரிக்கிறபெருகுமாதலின் விடுத்தாமென்க.

ஞ்ளியைவீசுகின்ற, சுடர்வேல்-காந்திபாருந்திய வேலையேந்திய, விஞ்சையர் மகளிர்-விஞ்சையர் மாதர்கள், வியப்பொடு-ஆச்சரியத்தோடு, தலை-தலையை, பணித்தவொர்-சாயப்பார்கள் எ-று.

கின்னரமிதுனம் முலையார்பாடல் கேட்டுருகியாழ்பண்ணி உடைந்துகீழ்ப் படுமிளிவரனோக்கி எனக்கூட்டுக. பாடலினைக் கப்பட்ட பண்ணுக்கு இணை-கிளை-பகை-நட்பானநரம்புகள்பெறுந்தன்மை மாத்திரையறிந்து கட்டுதல்-ஆகிய பண்ணெல்லென்னுங் கலைத்தொழிலைச் செய்தலின், யாழ்பண்ணி யென்றார், “பருத்துமதனிழுவும் பாட்டுமெழாலுந், திருந்துதார்ச்சீவதற்கே சேர்தனவென்மெண்ணி, விருந்தாகயாழ்பண்ணி வீணைநான்றோற்பா, னிருந்தாளிளமயில்போ லேந்திழைவேற் கண்ணை” என்றார் பிறரும். கின்னரமிதுனமென்பது ஒரு தேவசாதி; அது “முன்னரசிங்கமதாகியவுணன் முக்கியத்தை முடிப்பான் மூவுலகின், மன்னரஞ்சுமதுகுதனன்வாயிற் குழலினோசை செவியைப்பற்றிவாங்க, நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனுத்தந்தம் வீணைமறந்து, கின்னரமிதுனங்களுந் தந்தங் கின்னரந்தொடுகிலோமென்றனரே” இதனாலறிக. இசைக்குத்தோற்று நாணமடைதலால், தலைபணித்திவாரென்றார். விஞ்சையரும் பாடலில்வல்லவரேனும், ஈண்டுநகரமாதருக்கு அம்மாதரைக் கூறினர். ஆடவரிசையிலுமாதரிசைவீசேடமெனக் கூறுதலுமொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக்கொள்ளினும் அமையும்.

(க-து.) கனதனங்களையுடைய பெண்கள் வீணைவாசிக்கும் பாடலைக் கேட்டுருகி, வித்தியாதரமாதர்கள் தலைவணங்குவார்கள் எ-ம். ௧4

முகிழவழ்குடிமிமாடநீள்கொடிகண் மொய்யம்மணித் ததிர்பரப்புதலா, நகர்வயிற்றுவர் வாயரிமதர்மழைக்க னன்னுதல் வதுவைய வேட்டடைந்த, வகலிருவிசம்பிற்பாயிருள்பருகுமருக்கர்பண்ணிருவருந்தமது, பகலிடைப்பறந்துதிரியுமின்மினியிற்பீடரொளிமழுங்கி திரிவர்.

[இதனால் கொடிகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) முகில்-மேகங்கள், தவழ்-தவழ்கின்ற, குடுமி-சிகரத்தையுடைய-மாடம்-உப்பரிசைகளின், நீள் கொடிகள்-நீண்டகொடிகள், மொய்யம்மணி, நெருங்கிய இரத்தங்களினது, கதிர்பரப்புதலால்-கதிர்களை விரித்தலால், நகர்வயின்-அந்நகரத்தில், துவர்வாய்-செவ்வாயையும், அரி-செவ்வார்பரக்க, மதர்களிப்பையுடைய, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்களை யுமுடைய, நன்னுதல்-தமயந்தியினது, வதுவை - விவாகத்தை, வேட்டடைந்த-விரும்பிவந்த, அகல்-அகன்ற, இருள்-பெரிய, விசம்பில்-ஆகாயத்தில், பாய்-பரவிய, இருள்பருகும்-இருளையுண்ணும், † அருக்கர்பண்ணிருரும்-சூரியர்கள் பன்னிரண்டு

† அருக்கர்பண்ணிருவராவார், தாத்துரு-சுக்கிரன்-அரியமன்-யித்திரன்-வருணன்-அஞ்சுமான்-இரணியன்-திவேத்சுவரன்-பூடன்-சுவித்திரு-துவட்டன்-எனக்கொள்க.

பேரும், சமது-தம்முடைய, பகலிடை-பகற்பொழுதில், பறந்துதிரியும் - பறந்துதிரிகின்ற, மின்மினியில்-மின்மினிப்பூச்சிகள் போல், படரொளி-படர்கின்ற கார்தியை மழுங்கினர்-ஒழிந்தவராகி, திரிவார்-திரிவார்கள் என்று.

[அருஞ்சர் மின்மினியிற் திரிவாரென லால், உவமையணியாம்.]

(க - து) மாடங்களிற்கட்டியகொடிகளி னிரத்தங்கள் அதிகபிரகாசங் களா விரித்தலால், தமயந்தி லிவாகத்திற்குவந்த பண்ணிருசூரியர்களின்மினி போ லொளிமழுங்கித் திரிவார்கள் எ - ம்.

65

விண்ணகத்தமரரளப்பிலரென்கோவிஞ்சையரளப்பிலரென்கோ, மண்ணகத்தரசரளப்பிலரென்கோ வனிதையரளப்பிலரென்கோ, பண்ணமைதளிறுகூந்தன்மான் தடந்தீதர்பதாதிமற்றளப்பிலவென்கோ, வெண்ணிமற்று ரைக்கினித்துணைபென்னவெம்மெனார்க்கியம்புமாறிதே.

[இதனால் கவிந்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விண்ணகத்தமரர்-விண்ணுலகத்திலிருந்துவந்த தேவர்கள் அளப்பிலரென்கோ-அளவில்லான்றுசொல்லுவேனோ, விஞ்சையர்-வித்தியாதர்கள், அலப்பிலரென்றுசொல்வேனோ, மண்ணகத்தரசர் - மண்ணுலகத்திலிருந்துவந்த அரசர்கள், அலப்பிலரென்கோ-அளவில்லான்றுசொல்வேனோ, வனிதையர்-மங்கையர்கள், அளப்பிலரென்கோ-அளவில்லான்றுசொல்வேனோ, பண்ணமை-ஒப்பனையமைந்த, களிறு-யானைகள், கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடையசுதிரைகள், தடந்தீதர்-விலாசம்பொருத்தியதீதர்கள், பதாதி-சேனைகள் (ஆகிய இவைகள்,) அளப்பிலவென்கோ-அளவில்லையென்று சொல்லுவேனோ எண்ணி-சிந்தித்து, உரைக்கின்-சொன்னால், இத்துணையென்ன-இவ்வளவென்று, எம்மெனார்க்க-எம்போலியோர்க்கு, இயம்புமாறு சொல்லுமாறு, அரிது-அரிதாகும், என்று. மற்று-அசைகள்.

ஏழையையுடையவரும் விவாகத்திற்குச் செல்லும்போது அனேகருடன் செல்வது வழக்கமாதலின் கிடைக்கற்கரிய பொருளாகிய தமயந்தியை விரும்பிவந்த செல்வங்களில் ஒருகுறையுமின்றிய தேவர்கள்-விஞ்சையர்-நாகர்-அரசர்-முதலிய தலைவர்களுடைய இத்துணைபெனக் குறிக்கக்கூடாதெனின், அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அனேகபரிவராமிருக்குமாதலின் அப்படி அனேகருக்கிருத்தலால் அவற்றையுமளவுபடுத்தல் மற்றைப்புலவர்க்கு மரிதென்பார் எம்மெனார்க்கியம்புமாறிதென்றார்.

(க - து.) தேவர்கள் அளவில்லை, வித்தியாதர்கள் அளவில்லை, அரசர்கள் அளவில்லை, மாதர்கள் அளவில்லை, நால்வகைச்சேனைகளும் அளவில்லை, இவ்வளவென்று சொல்லல் எனக்கரிதென்றார் புராணிகர் எ-ம்.

66

எரித்திரப்பசும்பொன் முகடுவெய்ந்தோங்கியேழிருகாவதமகன் ற, நிரைமணிகுயிற்றிமணவினைக்கமைத்தரித்திலிதானமண்டபத்தி

நீபுரிமுறுக்கவிழ வண்டுபாண்முரன் ற்பூந்துகன்குடைந்து தேனாகரு
ம், விரைமழ்துறந்தார் துயல்வருதடர் தோள் விதர்ப்பார் கோன்னிது
வந்தடைந்தான்.

[இதனால் வீமன்சுயம்வரமண்டபத்திற்குவரு உல்கொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எரி-ஒளிவிடுகின்ற, கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, பசும்பொன்-
பசியபொன்னால், முகடுவெய்ந்து-சிகரங்கூட்டி, ஒங்கி-உயர்ந்து, எழிருகாவ
தம்-பதினாலுகாதவழி, அகன்ற பறந்த, நிரை-ஒருக்காக, மணிகுயிற்றி-அரத்
நங்கன்பதித்து, மணவினைக்கமைத்த-விவாகக்கிரியைக்குச்செய்த, நித்திலவிதா
னம்-முத்தினாற்செய்த மேற்கட்டியையுடைய, மண்டபத்தில்-மண்டபத்தின்
கண், புரிமுறுக்கவிழ-கட்டினமுறுக்குவிரிய, வண்டு - வண்டுகள், பாண்முர
ன்று-இராகங்களை இசைத்து, பூந்துகன்குடைந்து - மகரந்தங்களைக்குடைந்து,
தேனாகரும் - தேனையுண்ணும், விரைகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற, நறுந்தார்-
நறியமலர்மாலையானது, துயல்வரு-அசைகின்ற, தடர்தோள்-பருத்ததோள்
களை யுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், இனிதுவந்து-இனிதானமகிழ்ச்சி
கொண்டு அடைந்தான்-வந்தனன் எ-று.

இனிதுவத்தல்-மிகமகிழ்தல், இச்சுயம்வரத்திற்குத் தலைவன் வீமராசனா
தலால், இதைக்குறித்தவந்த தேவர்-விஞ்சையர்-நாகர்-அரசர்-முதலியவர்களு
க்கு மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் விதிப்படி செய்துஅல
ங்கரித்திருக்கும் விவாகமண்டபத்திற்குத் தான் முன்னே வந்தனனென்க.

(க-து.) செம்பொற்சிகரம் பொருத்தி அரத்தங்கன்பதித்து முத்துமேற்
கட்டி கட்டிப் பதினாஞ்ஞாகவழி விஸ்தாரம்போடுவித்த பந்தலாகிய கல்யா
ணமண்டபத்துள் வீமசேனமகராசன் வந்துசேர்த்தான் எ-ம். 67

குழவிவெண்டிங்கண்மணி வடங்கிடந்தகுங்குமக்குலவரைத்த
டர்தோண், மழுகளிறையவிதர்ப்பர்கோன்பணியால்வானகத்தமரர்
கங்குலவு, மொழுகொனிமணிர்சூட்டுரகருஞ்சேடியுறைதருவிஞ்சை
யர்கணமு, மெழுகடல்வரைப்பின்மன்னருந் தேன்வேட்டி ரைத்தெ
ழுசரும்பின்வந்தடைந்தார்.

[இதனால் திரிலோகத்தரசரும் வருகல் கொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) குழவி-இளமையதாகிய, வெண்டிங்கள் - வெள்ளியதிங்கள்போ
ன்ற, மணிவடம்-சந்திரகாரம், கிடந்த-இருந்த, குங்குமம்-குங்குமமணிந்தகுல
வரை-குலாசலம்போன்ற, தடர்தோள்-பருத்ததோளையுடைய, மழுகளிறைய
இளங்களிற்றையெடுத்த, விதர்ப்பர்கோன்பணியால் - வீமராசனாவலினால்,
வானகத்தமரர்-தங்குமூவும்-விண்ணுலகத்தேவர்கள் கூட்டமும், ஒழுகொளி
ஒளிவீசுகின்ற, மணிச்சூட்டு-உச்சிமணியையுடைய, உரசரும்-காசவேந்தரும்,
சேடியுறைதரு-விஞ்சையருலகத்திலிருக்கும், விஞ்சையர்கணமும் - வித்தியா

தார்கூட்டமும், எழுகடல்வரைப்பின்-சத்ததீவிலுள்ள, மன்னரும்-அரசரும் தேன்வேட்டு-தேனைவிரும்பி, இணைத்து-சத்தித்து, எழு - எழுகின்ற, சுரும்பின்-வண்ணகன்போல, வந்தடைந்தார்-வந்துசேர்தார்கள் என்று.

தேனைவிட வண்டிற்கு இனிமைசெய்துயிர்காப்பது வேறொருபொருளில்லாமையால், தேன்வேட்டிரைத்தெழு சுரும்பினென்றார். உவமிக்கப்பரிம்பொருட்கும் இவ்வுரைகொள்க. விதர்ப்பர்கோன்பணியால் அடைந்தாரெனக்கூட்டிக. சேடி - விஞ்சையருலகம். “சேணியுஞ் சேடியும் விஞ்சையர் சேர்விடும்.” இதனாலிக. அமரர்குழுமும், உரகரும், விஞ்சையர்கணமும், மன்னரும், என்னுமெழுவாய்கள்; அடைந்தார் என்னும் வினையுற்றுப் பயனிலைகொண்டன. [சுரும்பின் வந்தடைந்தரெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) வீமராசன் கட்டினயினால் தேவர்கூட்டமும், நகர்கூட்டமும், வித்தியாதர்கூட்டமும், அரசர்கூட்டமும் வந்துசேர்ந்தன எ-ம். 68

கொய்துணர்த்தருவின்றுநிழலமர்ந்தருரைகழல்விண்ணவர்க்கரசுஞ், செய்யாட்கயவாபெருமையேறுநைக்குந்தென்றிசைக்கடவுளுங்கனலும், பொய்வான்சிறையசெந்தழற்கிறையும்விரிதிறைக்கோடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொளிருமள்ளிலெந்நிவேநிடதர்நீராறுநவொடுமடைந்தார்.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொய்ய-பறிக்கின்ற, துணர்-பூங்கொத்துகளையுடைய, தருவின்-ஐந்தருவிலுடைய, நறுநிழல்-நறியநிழலின்கண்ணே, அமர்ந்த-தங்கிய, குரை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணவர்க்கரசும்-இந்திரனும், செய்யகண்-சிறந்தகண்களையும், கயவாய்-பெரியவாயையுமுடைய, எருமையேறு-எருமைக்கடாவை, உகைக்கும்-செலுத்துகின்ற, தென்றிசைக்கடவுளும்-இயமனும், கனலும்-சுடுகின்ற, வெய்ய-வெவ்விய, வான்-மேலாகிய, சிகைய-கொழுந்தையுடைய, செந்தழற்கிறையும்-அக்கினிபகவானும், விரிதிறை-விரிகின்ற-அலைகளையும், களை-ஒளியையுமுடைய, கடல்வேந்தும்-சமுத்திரராசனாகிய வருணனும், நெய்துடைத்து-உதிர்த்தைத்துடைத்து, ஒளிநம்-விளங்குகின்ற, அள்ளிலை-மாயிசுத்தையள்ளுகின்ற இலையையுடைய, நெடுவேல்-நெடியவேலையுடைய, நிடதர்கோணுருவோடும்-(தாங்கொண்ட) நளனதுவேடத்துடன், அடைந்தார்-வந்தார்கள் என்று.

உருவங்கொண்டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின்முன்னே “அன்னவனுருநாதாங்கியணிகரம்மேயினர்” என்றிருப்பதால் கூறியது கூறலென்னுங்கூற்றமாதலின்; உருவொடுமடைந்தாரெனப் பாடங்கொண்டு முன்னொண்ட உருவோடும் இப்பொழுதைந்தாரெனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. நெய்-நிணமெனிலுமமையும்.

(க-து.) இத்திரனும்-இயமனும்-அக்கினிதேவனும்-வருணனும்-நளனுந்
தொண்டு வந்தார்கள் எ-ம்.

69

மோட்டிளவதயவாய் நெறிமருப்பெரு நமமுலைவழியொழுகியதி
ம்பால்-கேட்டிளவகுருகின்பார்ப்பின்மருந்துஞ்செழுவாயனிடதர்கோ
ன்மருபான், பாட்டிளஞ்சுநம்பர்பேட்டெழுமுரான்றுபருமுனைகிறி
க்குரான்முல்லைச், சூட்டணிந்தப்பொற்கடர்முடிகளித்துத்தொடுக
முனரவளிக்கினனாள்.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் நளன் சுயம்வரமண்டபத்திற்குப் புறப்ப
டுஞ்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மோடு-உயர்வும், இள-இளமையும்பொருத்திய, கயவாய் பெரிய
வாயையும், நெறிமருப்பு-நெறித்தொம்புகளையுடைய, எருமை-எருமைகளின்,
முலைவழி-முலைவழியாக, ஒழுகிய-வந்த, தீம்பால்-தித்திப்புப்பாலை-கேட்டிளம்-
மிஞ்சுந்த இளைமைபொருத்திய, குருகின்-நாளைகளினுடைய, பார்ப்பினம்-குஞ்
சுக்கட்டங்கள், அருந்தம்-உண்ணுகின்ற, செழுவாய்-சொழுவையொருந்
திய வயல்கல்குழந்த, நிடதர்கோன்மருமான் நிடததேயத்தை யானுகின்ற நள
மகாராசன், பாட்டி-பாட்டிளை, இளஞ்சுரும்பர்-இளவண்டுள், பேட்டோடும்
பெட்டைகளுடன், முன்று-பாடி, பருமுனை-பரிய அரும்புகளை, விரிக்
குட்-மலத்துகின்ற, நாள் புதிய, முல்லைச்சூட்டணிந்து - முல்லைமாலையையணி
ந்து, அம்-அழகிய, பொன்-பொன்னாற்செய்த, சுடர்முடி-கிரணங்களையுடைய
மகுடத்தை. கவித்து-கவித்துக்கொண்டு, தொடு-தொடுக்கின்ற, கழல்-வீரக்க
முலை. நரல-ஒலிக்க, வீக்கினன்-கட்டினன் எ-று.

புல்லுகளையிறாமேய்ந்து நீருண்டு உடையவராற் காக்கப்படுதலால், மு
லைவழிதீம்பாலொழுகிய வெருமையென்றார். பால்பரவிய வியலெனக்கொள்க.
பருமான்வழித்தோன்றல்; அது “மருமான் பிறங்கடையும் பல்வழித்தோன்
ரல்” இதுவொழிக. நிடததேயத்தரசன் வழியற்றேன்றியநளனெனக்கொள்க.

(க-து.) நளமகாராசன் மணிமுடிசூட்டி வீகண்டாமணி காவிற்பரித்
தான் எ-ம்.

70

கூற்றினவென்னக்குருதிதொப்புளிக்குங்குற்றுடைவாண்மருங்
கசைத்துப், பாற்றினஞ்சமுலவிணப்புவுல்கமழும்பரிவெனரிபரிதேவே
லெந்தி, நூற்றிதழ்க்கமலமுனைமுறுக்கவிழொறில்பரிதேரிளங்கதி
ரோன், நேற்றினவென்னகிழுவமிழ்கொடிஞ்சிர்சுடர்மணிந்தேர்மி
சைப்பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) கூற்றினவென்ன-இயமனுடைய நாவைப்போல், குருதிதொப்
புரித்தும்-உகிரத்தையுழித்தும், சுற்றுடைவான்-குறுகியசுரிகையை, மருங்க
சைத்து-பக்கத்திற்சொருகிபாற்றினம்-பருந்துக்கட்டங்கள், சுழல்-வட்டமிட,

நிணப்புலால்-உதிரநாற்றம், கமழும்-நாறுகின்ற, பாய் பவப்பற்ற, ஒளி-
காந்தியையுடைய, பரிதி-சூரியன்போன்ற, வேலேந்தி-வேற்படையைத்தா
கி, தூற்றிதழ்-தூறிதழ்களையுடைய, கமலமுறை-தாமரையரும்புகள், முருக்
கவிழ-கட்டவிழ, நொறில்-வேகத்தையுடைய, பரி-சுதிகாட்டிய, தேர்-தேரை
யுடைய, இளங்கதிரோன்-பாயசூரியன், தோற்றினனென்ன-உதயமானென
ன்றுசொல்ல, நிழலுமிழ்-நிழலேக்கொப்புளிக்கின்ற, கொடிஞ்சி-சேன்மொட்
டையுடைய, சுடர்-கிரணங்களையுடைய, மணி-இரத்தினங்கன்பதித்த, தேர்மி
சை-தேரினமேல், (நளமகாராசன்) பொலிந்தான்-தோன்றினான் எ-று.

யமன் காவிலால் அனேகரைக் கொல்லும்படி சொல்லுதலால், அக்கொ
லைத்தொழிலா லுண்டாகிய உதிரத்திற்கு அவனது நாவானது காரணமாதல்
பற்றி, அதுபோல-குருதிகொப்புளிக்கும் உடைவாளென்றார். நாவைப்போற்
சிவந்து அடிபாசுது முனையுடையதெனினும் அமையும். அன்றிக் குருதிகொப்
புளித்தலை உடைவாளுக்கு விசேடணமாக்கி நாவென்னக் குற்றுடைவாளெ
னக் கூட்டின. அத்துணைச்சிறப்பினரும் உணவளிப்பவரை உண்பவரை
ப்போதுஞ் சூழ்வாதலால், அதுபோல் தமக்கு விருந்துசெய்யும் வேற்படை
யைப் பருந்துகள் நீங்காமையால்; பாற்றினஞ்சுழல நிணப்புலால்கமழும் வே
லென்றார் சூரியனைக்கண்டு தாமரைமலர்தல்போல், நளனைக்கண்டு மாதர்முக
மலர்ச்சிபெறுதல் கொள்க. நளன் தேரிற்பொலிதலாலி (தேரினங்கதிரோன்
ரோற்றினனென்ன) வெண்சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக்கினார். [இது
உவமையணி.]

(க-து.) நளமகாராஜன் குற்றுடைவான் பகத்திற்கொருகி வேலாயுதந்
தாங்கிச் சூரியனைப்போலத் தேரிலேறினான் எ-ம். 71

இன்னகத்துவர்வா யினமுலைமகளிரெரிமணிப்படியதமேர்தப்,
பொன்னவிதிதலைப் பொம்மல்வெம்முலையார் பொழிகதிரச் சாமரை
யிரட்ட, மின்னெனதுடங்கு மருங்குலார்மருங்கின் வெள்ளிடையுத
வினர்செல்லல், தென்வரைச்சார்த்து நானமென்சேறுந்திசைதிவா
காவதங்கமழ.

(இ-அ.) இன்னகை - இனியநகையையும் துவர்வால்-செவ்வாயையும்,
இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களுமுடைய, மகளிர்-மாதர்கள், எரி
மணி-ஒளிவிளங்குகின்ற மண்களிழைத்த, படியதமேர்த - (தம்பலப்) படிக்க
மேந்திவர, பொன்னவிர் - பொன்போலும்விளங்குகின்ற, திதலை - தேமலையு
டைய, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையார் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற
முலைகளையுடையமாதர்கள், பொழிகதிர - கிரணங்களைவிசுக்கின்ற, சாமரையி
ரட்ட-சாமரைவீசிவர, மின்னென - மின்னல்போல், துடங்கு - அசைக்கின்ற,
மருங்குலார்-இடையையுடையமாதர், மருங்கின்-அருகிலிருந்து, வெள்ளடை-
தாம்பூலத்தை, உதவினர்செல்ல - கொடுத்துக்கொண்டுவர; தென்வரைச்சார்

தும்-பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனக்கட்டையாற் சேர்ந்கப்பட்ட சந்தனமும், நானமென்சேறும் - கத்தூரியினதுமெல்லியகுழம்பும், திசைதிசை-எட்டுதிக்குகளிலும், காவதம்-காததாரமளவும், கமழ-பரிமளிக்க எ-று.

நகை-பல்: புன்சிரிப்பெனினுமொக்கும். துவர்-பவளமுமாம்-மகளிர்-மூலையார்-மருங்குலார்-எனப்பன்மையாகக் கூறினமையால், நளன்சக்கிரவர்த்தியாதலாலும் செல்வமிகுதியாலும் ஒருதொழிலைப் பலசெய்தனரென்க. “ஒருமொழியொழிதறன்னினன்கொளருறித்தே” என்பதனால் வெள்ளிலையெனவே, துவர்க்காய்-சுண்ணம்-நாசந்தரு பண்டமுதலியவுங் கொள்க: அவை “தகரத்தகோலங் கோட்டஞ்சாதிக்கா, யிலவங்கமேலங் கச்சோலமாஞ்சில், பகரும் வாசந்த 5 பண்டப்பெயரே” இதனாலிக. இப்பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டுங் குளகமாம், நளனென்னுந்தோற்றா பெழுவாய் மூன்றும்பாட்டிற் புகுந்தானென்னும் வினைமுற்றுப் பயனிலைகொண்டு முடிந்தது.

(க-து) அந்நளமகாராஜன் கனதனங்களை யுடைய சிலபெண்கள் நவமணிகளிறைத்த தம்பலப்படிக்கங்க ளேந்தவும், சிலபெண்கள் சாமரைகள் வீசவும், சிலபெண்கள் பஞ்சவாசங்கன்பொருந்திய பாக்குவெற்றிலைகள் மடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தனங் கஸ்தூரி திக்கெங்கும்பரிமளிக்கவும் எ-ம். 72

குளிர்திபொருவ நிலவுகொப்புளிக்குங் கொற்றவெண்கவிதை மேனிமுற்ற, வளியினம்புடைக்குந் தழைசெவிபருஉத் தாரளசுவாவிருபுடை நெருங்க, முளரிவென்மலர்த்தா தொழப்புருமரசர்முடிபொடு முடிபொருதுகுத்த, வெளிகிளர்பகம்பொற்றுக்கள்பரந்தனியும்பர்தம்பதியினிற்சிறப்ப.

(இ-ள்.) குளிர்திபொருவ-குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனையொப்ப, நிலவுகொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற, கொற்றவெண்கவிதை - வெண்கொற்றக்குடை, மேல்-மேலே, நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய, அளியினம் - வண்டினங்களை, புடைக்கும்-ஒட்டுகின்ற, தழைசெவி-தழைந்தகாதுகளையும், பருஉத்தான்-பருத்தகால்களையுமுடைய, அரசவா - உத்தமயானைகள். இருபுடைநெருங்க-இரண்டுபக்கத்திலுநெருங்கிவர, முளரிமென்மலர்த்தாள் - தாமரையின்மெல்லியமலர்போன்ற பாதங்களை, தொழப்புரும - வணக்குதற்குவருகின்ற, அரசர்-அரசர்களுடைய, முடியொடு முடிபொருது மகுடங்களோடு மகுடங்கள் தாக்கி, உகுத்த - உதிர்த்த, ஒளிகிளர்- ஒளிவிளங்குகின்ற, பகம்பொன்-பசியபொன்னலாகிய, துகள்பரந்து-துளிகள்பரவி, அவனி-பூமியானது, உட்பர்தம்பதியினிற்-பாண்ணகர்போல், சிறப்ப-சிறப்பையுடைய எ-று.

அர வானென்றது - ஏழுமப்புநிலந்தோய்ந்து வெள்ளிய நகத்தாய், காலாலும்-கையாலும் - வாலாலும்-கோட்டாலும் - பகையைக் தொல்லவல்லதாய், ஏழுமுழுமாய்ந்து ஒன்பத முழநீண்டு பதினமூன்று முழஞ் சுற்றள

வுடையதாய், தீயுமிழ்சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தால், முன்புயர்ந்து பின் பணிந்திருப்பதாம். †

(க-து.) நெண்குடைபிடிக்கவும்-யானைகளிருமருங்கு நெருங்கவும்-அரசர் கள் வணங்கவும் எ-ம். 73

உடப்புரீர்தரங்கத் கடலுடைத்தென்ன வொலிகெழுபல்லியந்து வைப்ப, மருவலர்க்கடந்த வொலியு நாள்விசயமாகதரினிதினெனத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ்சினத வரிசிலையுமவர்க்கேட்டினம்புலியெனச் சூழ, வொரிபசும்பொன்செய் மாடநீண்மறுகினிந்திரகுமரனிற்புகுந் தான்.

(இ-ள்.) உரவு-ஒலியையுடைய, நீர்-நீர்நிறைந்த, தரங்கம்-அலைவீசுகின்ற கடலுடைந்தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல், ஒலிகெழு-சத்தமிருந்த, பல் லியந்துவைப்ப-நானாவீதவாத்தியங்களைமுழக்க, மருவலர்-சத்துருக்களை, கட ந்த-வென்ற, ஒளியு-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்வாட்பாடையினது, விசயம்-(வீர முதலிய) வெற்றியை, மாகதர் - வந்தியர்கள், இனிதின-இனிமையினால், எத் தெடுப்ப-துதிசெய்ய, திருகு-மாறுபடுகின்ற, வெஞ்சினத்த-வெவ்வியகோபத் தையுடைய, வரிசிலை-நெடியவில்லேந்திய, உழவர்-காலான்கள், சேட்டினம்பு லியென-மிருத்த இளமைபொருந்திய புலிப்போத்துப்போல, சூழ-சூழ்ந்துவர ளி-ஒளிவிடுகின்ற, பம்பொன்செய்-பசியபொன்றாற்செய்த, மாடம்-உப்பரி கைகளையுடைய, நீண்மறுகில் - நெடியவீதியில், இந்திரகுமரன்போல், (நளம காராஜன்) புகுந்தான்-போயினான் எ-று.

கடலுடைதலின் மிக்க வொலியின்றதலால், அதைப் பல்லியத்துக் குவ மையாக்கினார். பகைவரைக்கடத்தலின் மிக்க வென்றியின்றென்பதற்கு, மரு வலர்க்கடந்த வாள்வியச மெனப்பட்டது. வீரத்தோடுபாய்தல்பற்றிச் சிலையுழ வர்க்குப் புலி உவமையாயின. இந்திரகுமரன்-இந்திரனாகிய குமரனும் அரசா களி-செல்வம்-போகம்-முதலியவற்றிற் குறைவில்லாமையால், இந்திரகுமர னையுமிக்கப்பட்டது. [இது உவமையணி.]

(ந-து.) பலவாத்தியங்கள் முழங்கும், புகழ்வோர்துதி செய்யவும், சுத் தவீரர்கள் சூழவும், இராசவீதியில் இந்திரனைப்போல் நளமகாராஜன் வந் தான் எ-ம். 74

† அது - “காலொருநாளுக்குத் துதிக்கையுங் கோயமும், வாலுறுப்போ டேழு மாநிலந்தோயந்து. பாலுஞ்சங்கும் போலக்காலுகிர், மாலினுநான் வொ ருதனிக்கையினும், வாலினுமருப்பினும் கோறல்வல்லதாய்ப், பதின்மூன்று முழச்சுற்றுடையதாகி. யெழுமுடிமுயர்ந்தொன் புதுமுழிண்டு, தீயுமிழ்சிறு கணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்புயர்ந்து பின்பணிந்தாயினவ்யானை, அரிசுவாவென்ன வறையவும்படுமே.” இதனொலிக.

அலங்குலைப்புரவித்தேர்மிசைப்பொலிந்த வரசினங் குமரனே நோக்கி, நலங்குடியிருந்தநாகினளே வயத்தோணங்கைப்பலரும் வந்தீண்டி, விலங்கிலில்லுமிழு மொருபெருஞ்சேடி விஞ்சையர் குமரனே வென்பார், பொலங்குழைமடவாருளம்புகுந்துருங்கும் பூங்கணைக்குமரனே வென்பார்.

[இதுமுதல் பதினொருபாட்டுகளால் சுயம்வரமண்டபத்திற்குச் செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள், தாங்கள்கொண்ட விரகத்தால் வேறுவேறு கக்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலங்கு-அசைகின்ற, உளை-புறமயிரினையுடைய, புரவிருதிரை கட்டிய, தேர்மிசை-தேரின்மேல், பொலிந்த-விளங்கிப், அரசினங் குமரனே-நள மகாராசனை, நோக்கி-பார்த்து, நலங்குடியிருந்த-நன்மைதங்கிய, நாகினளேவயத் தோள்-மிசுந்த இளைமையுள்ள மூங்கிலைப்பொத்த தோள்களையுடைய, நங்கை யர்பலரும்-மாதர்களனைவரும், வந்தீண்டி-வந்து சேர்ந்து, விலங்கி-தனித்தனி யாக, வில்லுமிழும்-ஒளிபைவீசுகின்ற, ஒரு-ஒப்பற்ற, பெரும்-பெரிய, சேடி- விஞ்சையருலகத்திலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்குமரனேவென்பார் - விஞ்சையர் குமரனேவென்பார்கள், பொலங்குழை-பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய, மடவார்-மங்கையர்களுடைய, உளம்புகுந்து-உள்ளத்தினுழைந்து, உருக்கும-(அதைக்) கரைக்கின்ற, பூங்கணைக்குமரனேவென்பார் - மலரம்புகளையுடைய மன்மதனே வென்பார்களா என்று.

பெண்களுக்குவேண்டுநற்குணமனைத்து மெப்பொழுது நீங்காதிருந்தலால், நலங்குடியிருந்தவென்றார். நங்கையர்பலரும் இவன்செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற் தெரிந்தனரெனக் கொள்க. விஞ்சையர்குமரன் - விஞ்சையர்க்கரசன் மடவாருளத்தை யுருக்குதலால், பூங்கணைக்குமரனேவென்றார். விலங்கியென்பதற்கு, இருளைவிலங்கியெனவிகாரமாக்கினுமமையும். “பெயர்வினையும்மை சொற் பிரிப்பெனவொழியிசை-யெதிர்மறையிசையெனுஞ்சொல்லொழிபொன்பதுங் குறிப்புந்தத்தமெச்சக்கொள்ளும்.” இவ்விதியால் என்பார் என்றது, என்னுசொல்லுவார் என்னுஞ்சொல்லெச்சஞ் சொல்லொடுமுடிந்தது. [இது ஐயவண்-]

(உ-து.) மாதர்கள்பலருந் தேர்மேல்வரும் நளனைப்பார்த்து, வித்தியாதரனே என்பார்கள். மன்மதனே என்பார்கள் எ-ம். 75

வண்டுமூயலங்க மூயல்வருதடந்தோண மணிநிறவண்ணனே வென்பார், தெண்டிசைக்கடல்வாய்ச் சூர்முதறடிந்த சிணவுவேற்கு மரனேவென்பார், விண்டலத்தியங்கு மந்திரமறந்துவீழ்த்தியவிறக்கனேவென்பார், கொண்டையர்த்தடங்கண் பெற்றபேறின்றிகைபத் தனம்யாமெனக்கிளப்பார்.

(இ-ஊ.) வண்டிழாயலங்கல்-வளம்பெற்றதுளபமாலை, துயல்வரு-அசைகின்ற, தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுடைய, மணிநிறவண்ணனோவென்பார் நீலரத்த நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய நாரணனோவென்பார்கள், தெண்டிரைக்கடல்வாய்-தெளிந்த அலைமோதுகின்ற கடலிடத்தே, சூர்முதறழிந்த-சூரபதுமனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற, சினவுவேல்-கோபஞ்செய்கின்ற வேற்படையையுடைய, குமரனோவென்பார்-குமாரக்கடவுளோ வென்பார்கள், விண்டலத்தியங்கும்-ஆகாயத்திற்சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம்-மந்திரத்தை, மறந்து-மறந்துவிட்டு, வீழ்ந்து-பூமியில்வீழ்ந்து, இயல்-பொருந்திய, இயக்கனோவென்பார்-இயக்கனோவென்பார்கள், கண்டையந்தடங்கண் - சேலையொத்தழகிய விசாலமபொருந்தியகண்களை, பெற்றபேறு-பெற்றுக்கொண்டபேற்றை, இன்றே-இப்பொழுதே, யாம்-நாம், கிடைத்தனமென-பெற்றனமென்று, கிளப்பார்-சொல்வார்கள் என்று.

இந்நனஞ்செரல்லிய தேவர்களழகையொத்த அழகும்-அவர்கள் செய்யையொத்த செய்கையும்-நன்னுக்கிருத்தலால், மாதர்கள் இவ்வாறுகூறினார். கண்களுக்குப்பேருவது-அழகுள்ள ஒருபொருளைக் காண்டலாம். [இதுவும் அவ்வணி.]

(க-து.) விஷ்ணுவோ, சுப்பிரமணியனோ, இயக்கனோ, கண்கள்பெற்றதற்சுக் காட்சிப்பேற்றைப் பெற்றோம் என்பார்கள் எ-ம். 76

சர்க்கிடைவிலகாமலுபாரந்தோங்குமேரிளவனமுலைதுவரவாய்த், தாங்கணங்கனையார் நாரணமுமடனுஞ்சங்கமுஞ்சலையுமுண்ணிறையும், போக்கினர் புனம்பிச்சென்சாவனப்பிற்புரவலன் நடம்புயம்புல்லு, மேக்கரவதனுலுஇளம்விட்டகலு மின்னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்

(இ-ஊ.) சர்க்கிடைபுகாமல்-இடையிலிர்க்குநழைதற்கிடமில்லாமல், அடிபரந்தோங்கும்-அடிபரந்தோங்கிய, எரிளவனமுலை-அழகும் இளைமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய ஸ்தனங்களையும், துவர்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய தாக்கணங்கனையார்-இலக்குமியையொத்த மடவார்கள். நாரணமும்-நாரணத்தையும், மடனும்-மடமைமையும், சங்கமும்-வளையையும், சலையும்-ஆடையையும், உண்ணிறையும்-உள்ளேயிருக்கின்ற கற்பையும், போக்கினர்ஒழித்தவராகி, புலம்பி-இரங்கி, கண்-கண்களின்பார்வையை, கவர்-தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்கின்ற, வனப்பின்-அழகையுடைய, புரவலன்-நளமகராசனுடைய, தடம்-பருத்த, புயம்-தோள்களை, புல்லும்-தழுவவேண்டுமென்னும், ஏக்கறவதனாள்-ஏக்கத்தினால், உள்ளம்விட்டகலும்-உள்ளத்தைவிட்டிகீழ்கும், இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, தாங்கினர்-சமந்தவராகி, மெலிவார்-விவொர்கள் என்று.

“பிராணனுடலகத்தியங்குங்காற்றம் - தொன்றேசெயற்கையிற் பலபெயர்பெறுமே” இவ்விதியால் செயற்கையாற் பலபெயர்பெறும். அகத்தைவிட்டிகீழ்கும் உயிரைத்தாங்கி வருந்தியிருந்தனரென்க,

(க-து.) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்கள் நாண்ம்-மடம்-வளைகள்-ஆடை-
கற்பு-இவையிழந்தவர்களாய், நளனைக்கூடும் ஆசையா லுயிரைவத் திருத்தார்
கள் எ-ம். 77

பாட்டளிது தைத்துபருமுகையிழக்கும்பைந் துணர்த்தெரியல்
சூழ்கூந்தற்கூட்டுடையுச்சிநாகம் வகையார் தந் துணைமுலைபசப்பவந் தை
ய்தி, வாட்டிற் குரிசில்செயிரறவிளங்குவனப்பெலாம் வந்தியருரைப்
பத், கேட்டகண்கண்டு களிப்புறநோக்கிக்கிடைத்ததெத்தவமென்கி
ளப்பார்.

(கு-ள்.) பாட்டளி-இசையைப் பாடுகின்ற வண்டுகள், துதைத்து-நெரு
ங்கி, பருமுகை-பரிய அரும்புகளை, அவிழக்கும்-விரிகின்ற, பைந்துணர்-பசிய
பூங்கொத்துகளாம் செய்த, தெரியல்கூழ்-மாலேசற்றிய, கூந்தல்-அளகபாரத்
தையும், சூட்டுடையுச்சி-உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய, நாகமங்கையர்-
நாகலோகத்துமாதர், தம்-தம்முடைய, துணைமுலை-இரண்டு ஸ்தனங்களும்,
பசப்ப-வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய, வந்தெய்தி-வந்துசேர்ந்து, வாட்டிற்
குரிசில்-நளமகாராசனது, செயிற-குற்றமில்லாமல், விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற,
வனப்பெலாம்-அழகனைத்தையும், வந்தியருரைப்ப-புகழ்வோர்கள் சொல்ல,
கேட்ட-கேள்வியுற்ற, கண்-கண்ணானவை, கண்டு-பார்த்து, களிப்புற-களிப்
பையுடைய, நோக்கக்கிடைத்தது, எந்தவமென-எப்பொழுதுசெய்ததவமென்று
கிளப்பார்-சொல்லுவார்கள் எ-று.

நாகமங்கையர் கண்ணை செவியாகக் கொண்டமையால், இருவகையின்ப
மும் ஒருகாலத்து ஒன்றலுடைந்தாராதலின் வியந்து அங்வாறு கூறினா
ரென்க. அவர்க்குக் கண்ணைசெவியென்பது “பணியேகட்செவி பாம்புனப்
படுமே” அன்றியும் “பரிசுருககாண்டல் பகர்கேள்வியோர்பான், மருவு
மணிப்பூணிணன் வந்தான்” இவற்றாலறிக.

(க-து.) நளனுடைய அழகைப்புத்தநோராற் கேள்விப்பட்டகண்களாகி
செவிகளே-இன்று நீங்கள் நளனைக்காணப்பெற்றதுஎக்காலஞ்செய்த தவமோ
என்றார்கள் நாகமங்கையர்கள் எ-ம். 78

அமைத்தடமென்றே ளறம்பையர்திதலை யணிந்தபொற்றடமு
லைப்பாரஞ், சுமக்கலாதொல்கி துழைமுருங்கொசியத் துகிழ்கொடிம
றுகின்வந்தெய்திச் சமர்த்தலைபுடன்றே ராருயிர்பருகிந்தாமவேற்கு
ரிசிலேநோக்கி, யிமைப்பிலநாட்டம் பெற்றபேறின்றேயெய்தினமென
மகிழ்ந்திசைப்பார்.

(கு-ள்.) அமைமூங்கிலையொத்த, தடம்-பருத்த, மென்றே ளறம்பையர்-
மெல்லியதோள்களையுடைய அடமங்கையர்கள், திதலையணிந்த-தேமலை யணி
ந்த, பொன்-அழகிய, தடம்-பருத்த, முலைப்பாரம்-முலைகளினுடையசுமைமைய,
சூடிக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல், ஒல்கி - துவண்டு, துழை-நுட்பமாகிய

மருங்கு-இடையானது, ஓசிய - வருந்த, துகிற்கொடி - வஸ்திரச் கொடிகளை யுடைய, மறுகின்-வீதியிலே, வந்தெய்தி-வந்துசேர்த்து, சமர்த்தலை-யுத்தகளைத் தில், உடன்றோர்-பொருகவர்களுடைய, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-ஆவியை, பருகும்-உண்கின்ற, தாமம்-வெற்றிமாவை தரித்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, சூரிசிலை-நளமஹாராசனே, கோக்கி-பார்த்து, இமைப்பிலாநாட்டம்-இமையா விழிகளை, பெற்றபேறு-அடைந்தபேற்றை இன்றே-இப்பொழுதே, எய்தின மென-அடைந்தனமென்று, மகிழ்ந்த-மகிழ்ச்சியடைந்து, இசைப்பார்-சொல்லுவார்கள் என்று.

மூலப்பாரஞ் சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பையாய்ந்தியது. தாம் எப்பொழுதுங் சேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத்திருத்தலாலென்க. இந்திரன் முதலிய தேவரிடத்துமில்லாத இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு, இமையாவிழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்றென்க.

(க-து.) அரம்பையர்கள் நளனைப்பார்த்து, இமையாக்கண்கள் பெற்றதற்குப்பேறு இன்றேபெற்றோம் என்பார் எ-ம். 79

கலைவலானெஞ்சிற் தாதன்மீ தூர்ந்துகடிமணங்குறித்துவண்புகுதப், புலவுநாறழல்லேல்விதர்ப்பர்கோன்மடந்தைபுரிந்தவமெனப்பு கல்வா, நிலைகுலரம்பைப்பூ னரசிங்குமரரெண்ணிலர் விரும்பிமேவி டினுஞ், சிலைவலாற்கன்றிச்செழுமலர்த்தெரியல் சேயிழைபுணையுமோ வென்பார்.

(இ-ள்.) கலைவலான்-நளமஹாராசனவன், நெஞ்சில் - மனத்தில், காதல்-ஆசை, மீதூர்ந்து-அதிகரித்து, கடிமணங்குறித்து - விவாகத்தைக் குறித்து, இவண்-இந்நகரில், புகுக-வருகற்கு, புலவுநாறு-புலானாற்ற நாறுகின்ற, அழல்வேல்-சீயையொத்த வேற்படையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன்பெற்ற, மடந்தை-தமயந்தியானவள், புரிந்த-செய்தது, எத்தவமென-என்னதவமென்று, புகல்வார்-சொல்லுவார்கள், இலை சலாம் - இலைவிளங்குகிற, பைம்பூண்-பசிய ஆபரணங்களை யுடைய, அரசினங்குமரர் - இராசகுமாரர்கள், எண்ணிலர்-அளவற்றபேர், விரும்பி-இச்சித்து, மேவிடினும்-வந்தாலும், சிலைவலாற்கன்றி - இவ்வரசனுக்கல்லாமல். செழுமலர்த்தெரியல் - செழுமை பொருந்திய மலர்மாலையை, சேயிழை-தமயந்தியானவன், புணையுமோவென்பார்-தரிப்பாளோவென்பார்கள் என்று.

விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்த தேத்தவமெனலால், இப்படிப்பட்ட அழகுள்ளபுகுடனை மாலையிடத்தாமும் அத்தவஞ்செய்யலாமென்பது கருத்தா. இந்நளன்சுணம் மற்ற அரசர்களுக்கில்லாமையால், தமயந்தி மாலையுடையாட்டானென்றார்.

(க-து.) நளன்வருதற்குத் தமயந்தி என்னதவஞ் செய்தாளோ என்பார்கள. தமயந்தி நளனுக்கன்றி மற்றை யரசர்களுக்கு மாலைபிடுவாளோ என்பார்கள எ-ம்.

80

திரைக்கடலுடுத்த மாநிலநிழலுற்றுந் திங்களங் களிகைமன்னவரு, மருக்கமழ்தருவீ னீழல்வீற்றிருக்கும்வானவந்தொகுதியும்வருமென், ரமத்தமுண்டொளிரு மள்ளிலெநடுவேவரசர் கோனழைத்தனாகுழைக்கும், கருப்புளில்லொழித்தகாமனையனையான் கவினலங்காட்டுதற்கென்பார்.

(இ-ஊ.) திரை - அலைமோதுகின்ற, கடல் - கடலை, உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த, மா-பெரிய, நிலம்-பூமிக்க, நிழற்றும் - நிழலைச் செய்கின்ற, திங்களங்கவிலை மன்னவரும்-சந்திர வட்டக் குடையையுடைய அரசர்களும், மருக்கமழ்-வாசங்கமழ்கின்ற, நருவினிழல்-ஐந்தருவினீரில், வீற்றிருக்கும்-அரசிருக்கின்ற, வானவர் தொகுதியும்-தேவர்கூட்டமும், வருகென்று-வரக்கடவீரென்று, அரசத்தமுண்டு-? திரத்தைப்புசித்து ஒளிரும்-விளங்குகின்ற. அள்ளிலை-மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்ற. இலையையுடைய, நெடுவெல்-நெடிய வேற்படையையுடைய, அரசர்கோன்-வீரரசன், அழைத்தது - அழைப்பித்தது, குழைக்கும்-வளைக்கப்பெற்ற கருப்புவில்லொழித்த - கருப்புவில்லே நீக்கிய, காமனையனையான்-மன்மதனையொத்த நளனுடைய, கவினலம்-அழகினலத்தை, காட்டுதற்கென்பார்-காணித்தற்கென்ற சொல்லுவார்கள் எ-று.

சுயவரமென்று குறித்து மூவுலகத்தினரையு மழைப்பித்து நளனழகைக்காட்டுவதால் அதிலே அவனுக்கு அவசியமென்னெனில், அப்படிப்பட்டவன் தன்மருகுகைப் பற்றிப்போலும்.

(க-து.) வீமன் அரசரையுந் தேவனையும் அழைப்பித்தது நளனழகைக்காட்ட வென்பார்கள் எ-ம்.

81

மண்ணளவன்றிம் மன்னவன்றினிதோன் மணிவரைப்பிணைப்பெனமகிழ்வார், கண்ணளவன்றுதா லலனலங்காண்பதற்கெனமனங்கலுழ்வார், பண்ணளவன்றேபமிர்தினிற்றெனிற்பாகினிற்பழுத்தவந்திஞ்சொல், பெண்ணளவன்றேபாணவாவுறுமிப்பெழுநிலென்றுபேதுறுவார்.

(இ-ஊ.) மண்ணளவன்று-பூமியைமாத்நிரம் ஆளும் அளவுடையதன்றாகும், இம்மன்னவன்-இவ்வரசனுடைய, தினிதோள் - வலிமை பொருந்திய தோளாகிய, மண்-அழகிய,வரைப்பிணைப்பென-மலையினுடையபருமனென்ற, மகிழ்வார்-மகிழ்ச்சியுடையவார்கள், கண்ணளவன்று - கண்களாலெட்டும் அளவன்றாகும், காவலன்-அரசனுடைய, அகலம்-மாடம், காண்பதற்கென-பார்ப்பதற்கென்று, டனம்-மனமானது, சுலுழ்வார்-கலங்குவார்கள், புண்ணளவன்று-

† பண்களினுடைய அளவன்றாகும், அமிர்தினில்-அமிர்தம்போலும், தேனில்-தேன்போலும், பாகினில்-பாகுபோலும், பழுத்த (சுவை) முதிர்ந்த, அம்-அழகிய, திஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லென்பார்கள். பெண்ணாவன்று-பெண்கள்மாதிரியாகும் அளவினதன்றாகும், ஆனவாவும்-ஆண்மக்களும் விரும்பும், இப்பேரெழிலென்று-இப்பெரிய அழகன்று, பேதுறவார்-அறிவுமயங்குவார்கள், என்று.

திரிலோகத்தையுந்தாங்கி ஆளத்தக்கபுயவலியை இவனுக்கிருத்தலால், தோளுக்குத்திணியன்னும் அடைகொடுக்கப்பெற்றது. இவன்மொழி பார்த்தற்கெட்டாமற் கண்ணளவிலும் பரந்திருந்ததென்க. இவன்மொழி பண்ணினுமிக்கிருத்தலால், அமிர்தினிற் தேனிற் பாகினிற் பழுத்தவர்திஞ்சொல்லன்றார். ஆனவாவுதல்-யாமும் பெண்பிறப்பெடுக்கிருந்தோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருடனைச் சேரலாமென்று விருப்புதலாம்.

(க-து.) நளனது தோளையுமார்பையுங்கண்டு மயங்குவார்கள் எ-ம். 82

கணையங்கடல்வாய் மடைதிறந்தொழுகும் கண்களுங்கதிர்ந்திமுடிமும், முருகுக்கொப்புளிக் குஞ்சொழும வர்த்தொடைதாழ்முழவுறழ்திணிதடந்தோளும், பருகுவபோல நோக்குவான்ற படைநெடுங்கண்கள்போன்முலைநா, ளருவரையக மின்புத்தறினைப்ப வருந்தவம் புரித்திலீரென்பார்.

(இ-ள்.) கணையங்கடல்வாய் - அருளாகிய அழகிய கடலிலுள்ள, மடை திரந்தொழுகும்-மடைதிறந்து வருகின்ற, கண்களும்-நேத்திரங்களையும், கதிர் முகமும்-கிரணங்களையுடைய சத்தின்போன்ற முகத்தையும், முருகுக்கொப்புளிக்கும்-தனையுமிழ்கின்ற, செழுமலர்த் தொடைதாழ்-செழுமையுள்ள மலர் மலை தாழ்கின்ற, முழவுறழ்-மத்தளத்தை யொத்த, திண்-வலிமைபொருத்திய, தடந்தோளும்-புத்த புயங்களையும், பருகுவபோல-உண்பனபோல, நோக்குவான்-பார்க்கும்படி, நோற்ற-தவஞ்செய்த, படை - வாட்படையை பொத்த, நெடுங்கண்கள்போல-நெடியகண்களைப் போல, முலைகாள்-ஸ்தனங்களே, அருவரை-அரிபமலையையொத்த, அலகம்- (இந்நளன்)மார்பை, இன்புற-இன்பமிக, திளைப்ப-அழுத்தத்தழுவுதற், அருந்தவம் - செய்தற்கரிய தவத்தை, புரித்திலீர் செய்திரில்லை, என்பார்-என்பார்கள் எ-று.

இதனால் தவஞ்செய்தவர் வேண்டியவையடைவரென்பது கருத்து. அது “வேண்டியவேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்தவ, மீண்டு முயலப்படும்.” இதனால் காண்க.

(க-து.) நளனுடைய கண்களையும்-முகத்தையும் - தோள்களையும்-பார்க்கத்தவம்பண்ணிய கண்களைப்போல, கனதனங்களே-அவன்மார்பைத் தழுவித் தவம்பண்ணிலீர் என்பார்கள் எ-ம். 83

† பண்ணென்பது, பாலே-குறிஞ்சி-மருதம்-செவ்வழி-என நான்குவகைப்படும்.

பணிமுடிக்கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடுமரசிளங் குமா
ன், மணியெழு வளையமல்லலந்திணி தோள் வனம்பெலாங் கண்டுகண்டு
வப்ப, விணர்விரிபசுந்தார்துபல்வரத்தொடுத்தவெரிமணிக்கொடிஞ்சி
யந்தேர்கொண், டணிகெழுமறுகின்மெல்லெனச்செல்லென்றலங்கு
ளைப்புரவியைத்தொழுவார்.

(இ-ள்.) பணிமுடிக்கிடந்த - ஆதிசேடன்மலைமேலிருந்த, பார்-பூயை,
பொதுநீக்கி-பலவரசுக்கும் பொதுமையாயிருப்பதைநீக்கி, பரித்திடும்- (முழு
வதுந்தானொருவனே) சமக்கின்ற, அரசிளங்ருமான்-நளனுடைய, மண்யெழு
வளைய-மணித்தாணையொத்த, மல்லல்-வளம்பொருத்திய, அம்-அழகிய, திணி
தோள்-வலிமைபெற்ற தோள்களினுடைய, வனப்பெலாம்-அழகனைத்தையும்,
கண்டுகண்டு-நோக்கிநோக்கி, உவப்ப-மகிழ்ச்சியடைய, இணர்விரி-பூங்கொத்
துகள்விரிந்த, பசுந்தார்-பசியமலர்மலை, நயல்வர்-அசைய, தொடுத்த-கட்டப்
பெற்ற, எரிமணி - ஒளியையுடைய மண்கள் பதித்த, கொடிஞ்சியந் தேர்
கொண்டு-மேன்மொட்டையுடைய தேரைக்கொண்டு, அண்கெழுமறுகின்-
அழகுபொருந்தியவீதியில்,மெல்லெனச்செல்லென்று-மெள்ளப் போகென்று,
அலங்கு-அசைகின்ற, உளை - புறமயிர்களையுடைய, புரவியை - குதிரையை
தொழுவார்-வணங்குவார்கள் எ-று.

கிடையாதுகிடைத்த நளமகாராஜனுடைய அழகைப்பார்த்த மங்கையர்
இன்னுஞ் சிறிதுபொழுது பார்த்தற்கு இடையூறுகத் தேரை விரைவிற்கொ
ண்டுபோதலாலே, தம்மாத் ரெழுப்பித்தற் குரியதல்லாதாகிய விலங்கினபிரப்
பையுடைய குதிரையையும் வணங்கினார்களென்க. இதனால் ஒருவருக்குத்தன்
னன்பு தெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற்றொன்றில்லை யென்பது சருத்து.

(க-து.) நளனழகைக்கண்டு மகிழ்த் தேரிற்கட்டிய குதிரைகளை மெல்லச்
செல்லென்று தொழுவார்கள் எ-ம். 84

வேலெனமிளிர்து குமிழ்மிரைமறிந்து வேனிலாற்கரசியலளித்
துச், சேவெனப்பிறிழ்ந்து குழையெதிர்நடந்து செவ்வரி பரந்துமை
தோய்ந்து, கலுலனிற்சினவிக்கொலைத்தொழில்புரியுங்கருந்தடங்கண்
ணிஞர்தமது, மாலுறங்குத்தமனத்தினுங்கடிதேர் வாவுமானேரெ
னத்தொடர்வாய்.

(இ-ள்.) வேலென-வேற்படைபோல், மிளிர்து-விளங்கி, குமிழ்மிரை-
குமிழம்பூவினையொத்த மூக்கின்மேற்பக்கத்தில், மறிந்து-நடைபட்டு, வேனி
லாற்கு-மண்மதனுக்கு, அர்சியலளித்து-அரசாட்சியைக்கொடுத்து, சேவென-
கெண்டைபோல், பிறழ்ந்து-ஒளிசெய்து, குழை-குழையெனப்படுகின்றகாத
ணிக்கு, எதிர்-முன்பாக, நடந்து-சென்று, செவ்வரி-சிவந்தோகைகள், பரந்து
பரவப்பெற்று, மை-அஞ்சனத்திலே, தோய்ந்து-அமிழ்ந்து, காலனில்-யமன்
போல், சினவி-கோய்த்து, கொலைத்தொழில்-கொல்லும்தொழிலே, புரியும்-

செய்சின்ற, கருத்தடங்கண்ணினர் - கரியவிசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய மாதர்கள், தமது-தம்முடைய, மாலு-மயக்கம்பொருத்த, விடுத்த-அனுப்பப்பட்ட, மனதிலும்-மனத்தைக்காட்டிலும், கடிதோ-கடுமையுடையதோ, வாடும்-தாவுகின்ற, மான்-குதிரைகட்டிய, தேவென - தேரென்று, தொடர்வார்-அத்தேரின் பின் செல்லுவார்கள், எ-று.

வேனிலாற் கரசியலளித்தலாவது-இவன் கடைக்கண் பார்வைகளானவை திரிலோகத்தரசரையும் விரகங்கொண்டு வருந்தச் செய்து மன்மதனுடைய தொழிலை விர்த்தியாக்குதலாம். மனோவேகத்தினுங் குதிரைவேகஞ் சிறிதாதலால், கண்ணினர் தமது மனத்தினுங்கடிதோ வாடி மான் தேர்என்றார். ["அதுவோ பொருள்குணஞ் சாதிதொழிலெனப்-புலனும்" இவ்விதயாலிது, தொழிற்தன்மை யணியாம்.]

(க-து.) பெண்கள் விடுத்த மனவேகத்தைப்பார்க்கிலுந் தேர் அதிகவேகமுடையதென்று தொடருவார்கள் எ-ம். 85

கண்டுகண்டுருகி யினையராய்மன்னுங் கருந்தடங்கண்களுங் களிக்கும், வண்டிமிர்கூந்தல் வனிதையர் வருந்த மணிநெடுவீதிவாய மன்று கொண்டல்கண்படுக்கும் வரையினின்றிழியுங் கோளரியேமென நிவந்த, விண்டோடுகொடிஞ்சித்தேரின்னிறிமிழ்ந் துமேவரும் வேத்தவை புகுந்தான்.

[இதனால் நான் அரசவைபுகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(சு-ஸ.) இனையராய்-இத்தன்மையுடையவராய், கண்டுகண்டு-பார்த்து பார்த்து, மன்னும்-மனமும், கருத்தடங்கண்களும்-கரிய பெரியகண்களும், களிக்கும்-களிக்கின்ற, வண்டு-வண்டிகள், இமிர்-ஒலிக்கின்ற, கூந்தல்-அளகத்தை யுமுடைய, வனிதையர்-மங்கையர்கள், உருகி-கரைந்து, வருந்த-துன்பமுற, மணி-அழகிய, நெடுவீதிவாய் - நெடியதெருவின் கன்னின்றும், அகன்று-நீங்கி, கொண்டல்-மேகங்கள், கண்படுக்கும்-சித்திரைசெய்கின்ற, வரையினின்றிழியும்-மலையினின்று மிறங்குகின்ற, கோளரியேமென-சிங்கவேற்றைப்போல், நிவந்த-உயர்ந்த, விண்டோடு-ஆகாயத்தை யளாவிய, கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய, தேரின்னிறிழிந்து-இரத்தினின் துமிரங்கி, வேரும-(ஒப்பனை) பொருந்திய, வேந்தவை-அரசவையில், புகுந்தான்-(நளனானான்) புகுந்தனன் எ-று.

கோள்-வலிமை. வேந்தவை-வேந்தவைபெனச் சந்தவிற்பனோக்கிவிகாரமாயிற்று. [வரையினின்றிழியுங் கோளரியேமென வென்றமையால், உமையணியாம்.]

(க-து.) மாதர்கள் வருந்த நனந்தேரைவிட்டிதறங்கி இராசசபையிற் புகுந்தான் எ-ம். 86

அருசீர்க்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

தெரியல்குழுகுவதிண்டோட் சிலைவலா னினிதனெய்த
வரசவையிருந்தசெவ்வி யரசினங்குமரெல்லாங்
குரைகடன்முதட்டிற்றேன் றுங் குளிர்மதி காண்டலோடும்
விரிகதிர்மழுங்குவாளின் மீனினைமென்னலானார்.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) தெரியல்குழுகு-மலைகள்குழந்த, குலவு-திருட்சிபொருந்திய, தின் வலிமைபெற்ற, தோள்-புயத்தை யுடைய, சிலைவலான்-நளமகாராசன், இனி தின்-இனிமையால், எய்த-அடைய, அரசவையிருந்த-(அப்பொழுது) இராச சபையிலிருந்த, செவ்வி-அழகிய, அரசினங்குமரெல்லாம்-இராசகுமாரர்கள் னாவரும், குரை-ஒளியையுடைய, கடன்முட்டிற்றேன் றும்-கடனுச்சியிலுதிங் கின்ற, குளிர்மதி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை, காண்டலோடும் - கண்ட வளவில், விரிகதிர்மழுங்கும்-விரிந்தகிரணங்க ளினொளிகெடப்பெற்ற, வானில் ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மீனினைமென்னலானார்-உடுக்கணமென்று சொல்லும் படியாயினார்கள் என்று-

கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி வரு ப்புமிததல்போல், அழகிற்குடைந்த அரசர்களுக்கு நளனிடத்து விருப்பமிரு தல்கொள்க. உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல், அவன் உடுபதியாதலானும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலானு மென்க. வடிவிலுண் மாத்திரமன்றி விற்போற்றமுதலியவற்றினு மிக்கவனென்பது தோன்ற, குல வுத்திண்டோட் சிலைவலான் என்றார்.

(க-து.) நளன்முன்னிருந்த அரசர்களெல்லாம் சந்திரன்முன்னிரு ந்த நட்சத்திரங்கள்போலானார்கள் எ-ம். 87

சுருமணியிமைக்கும்பைம்பொற் கோடியர்கூடுமிக்குன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினூடு பூண்சுடர்தவழப்புக்க
செருமலிதானே வேந்தன் திருமுகந்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்களெல்லா மம்புயம்போன்றவன்றே.

(இ-ள்.) சுரு - நிறம்பொருந்திய, மணி-இரத்தங்கள், இமைக்கும்-பிரகா சிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த; கோடியர் - உச்சியுயர்ந்த, குடுமி-சிகரங்களையுடைய, குன்றம்பொருவும்-மலையையொத்த, மண்டபத்தி னூடு-விவாகமண்டபத்தில், பூண்-ஆபரணங்களின், சுடர்தவழ - ஒளிவிளங்க, புக்க-புருந்த, செருமலிதானேவேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய, திருமுகம்-திரு முகமானது, திங்களாக-சந்திரனாக, அரசர் - அரசர்களுடைய, வாள்-ஒளிபொ

ருந்திய, முகங்களெல்லாம்-முகங்களனைத்தும், அம்புயம்போன்ற-தாமரைமலையொத்தன எ-று. அன்று-எ-அசைகள்.

திங்களைக்கண்டவளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல, நளனைக்கண்டவளவில் அரசர்முகங்கள் வாடினவென்க. இதனால் அரசர்களழகினும் இவன் அழகு மேற்பட்டிருந்ததென்பது கருத்து. [திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம்போன்ற வெண்ணும் உவமையோடு கலத்தலாற்; கலவையணியாம்.]

(க - து.) நளன்முகம் சந்திரனாகவும் - அரசர்கள்முகம் தாமரைபளாகவுமிருந்தன எ - ம். 88

கடிமலர்ப்பகழியைந்துங் காமனாநாணும்பொற்றி
னடல்கெழுபரிதிவைவே லைபனையினிகிலேக்கித்
தொடுகழலமர்யாருந் துயரொடுமழுக்காறெய்தி
வடிவினிற்சிறந்தானேனு மானிடனலிலேவென்றார்.

[இதனால் தேவர்கள் பொருமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கடி-வாசனைபொருந்தி, மலர்ப்பகழியைந்தும் - பூங்களைகளை யேத்திய; காமனா-மன்மதனும், நாணும்-நாணத்தக்க, பொற்றின்-அழகையுடைய, அடல்கெழு-வெற்றியிருந்த, பரிதி-சூரியன்போன்ற, வைவேல்-கூரிய வேலையுடைய, ஐயனை-நளமகாராஜனை, இனிதின் - இனிமையினால், நோக்கி-பார்த்து, தொடுகழல்-கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையுடைய, அமர்யாரும்-தேவர்களையாரும், துயரொடும்-துன்பத்துடன், அழுக்காறெய்தி - பொருமைகொண்டு, வடிவினில்-உருவத்தில், சிறந்தானேனும்-இந்நளன் சிறந்திருந்தானேனும், மானிடனலிலேவென்றார்-மனிதப்பிரப்பையுடையவனல்லவோவென்றார்கள் எ-று.

அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றினும் குறைவுபடுத்தக் கூடாமல், (வடிவினிற்சிறந்தானேனு மானிடனலிலே) என்று பிறப்பிற்குறைவு சொல்லுதலால், அப்பொருமை வார்த்தை அவனுக்குக்கல்வி-செல்வம்-வீரம்-தீரம்-போகம்-அரசு-வெற்றி-நற்குணம்-நற்செய்கை-முதலியவற்றொன்றினும் ஒருகுறைவுமில்லை யென்பதனைப் புலப்படுத்தி நின்றது. அவர்களுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பேற்றார் பெறுவதாகிய தெய்வப்பிரப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோமென்பது கருத்து. “பெயர் வினையிடையுரி நான்கடியானும், பிறக்கும்வினையெனப்பேசுவார் புலவர்,” இவ்விதியால் அழுக்காறெய்தி என்றது. பெயரடியாகப்பிறந்தவினை.

(க-து.) தேவர்கள்-நளன் அழகில் மிகுந்தாலுந் தேவனல்ல, மனிதன் தானென்றார்கள் எ-ம். 89

ஒளியரெழுதவொண்ண வுலம்பொருவயிரத்திண்டோள்
வாவுமானறடந்தேரண்ணல் வனுப்பினைநேராராகித்

தேவரில்வையங்காக்கு மரசரிற்செவ்வியாய்ந்த
காவல்திருந்தநோக்கார் கடைக்கணுனோக்கிரால்.

[இதனால் நளனோக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நரணஞ் சொல்லப்படுகிறதது.]

(இ-ள்.) ஓவியர்-சித்திரக்காரராலும், எழுதவெண்ணு-எழுதக்கூடாத, உலம் பொரு-திரங்கல்லையொத்த, வைரம்-வச்சிரம்போன்ற, திண்டோள்-வலிமை பெற்றதோளையும், வரவும்-தாவுகின்ற, மான்-குகினை கட்டிய, தடம்-பருத்த, தேர்-தேரையுமுடைய, அண்ணல்-நளமகாராசனது, வனப்பினை-அழகைநேராராகி-ஒவ்வாதவர்களாய், தேவரில்-தேவ ருக்குள்ளேயும், வையங்காக்கும்-பூமியைப்புரக்கின்ற, அரசரில்-அரசருக்குள்ளேயும், செவ்வியாய்ந்த - அழகு பொருந்திய, காவலர்-அரசர்கள். திருந்த-நோக்க, நோக்கார்-பாராராகி, கடைக்கணுல்-கடைக்கண்ணினால், நோக்கினார்-பார்த்தார்கள் எ-று.

அழகிற்சிந்தவனை அதுகுறைந்தவன் நேராகப்பார்த்தால், நம்மழகிடத்தில் இவன் மிக்கவிருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றனனென்று எண்ணங்கொள்வா னென்னு நாணத்தால்; கடைக்கண்ணுற் பார்த்தல் உலகிற்சுபாவமென்க.

(க-து.) தேவர்களும் அரசர்களும் நளன் அழகுக்கொவ்வாதவர்களாகி, அவனழகை நேராகப்பாராது கடைக்கண்ணுற் பார்த்தார்கள் எ-ம்.

விரிகதிரெறிக்கும்பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோனினிதினிட்ட
வரியினஞ்சுமந்தபைம்பொ னணிமணித்தவிசின்மீது
குருதிவொப்புளிக்கும் நவவேற் குமரனிலிருந்தான் வெல்லய
செருமலி கடலந்தானைத் தீயுமிழ்வேலினுனே.

[இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரிகதிர் - விரியப்பற்ற கிரணங்களை, எறிக்கும் - வீசுகின்ற, பைம்பூண்-பசும்பொன்றாற்செய்த ஆபரணங்கலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனால், இனிதினினிட-இனிகமயினாலிடப்பட்ட, அரியனம்-சிக்கக்கூட்டங்கள், சுமந்த-தாங்கிய, பைம்பொன்-பசியபொன்றாற்செய்த, அணி-அழகிய மணித்தவிசின்மீது-இரத்தாசனத்தின்மேல், வெய்ய-வெவ்வியசெருமலி-போர் மலிந்த, கடலந்தானை - சேனாசமுத்திரத்தையும், தீயுமிழ் - தீயையுமிழ்கின்ற, வேலினன் - வேற்படையுமுடைய நளமகாராஜன், குருதி - உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற, வைவேல்-கூறியவேலையுடைய, குமரனில்-சுமாரக்கடவுள்போல், இருந்தான்-இருந்தனன் எ-று. ஏகாரம்-சுற்றிசைக்கண் வந்தது.

விதர்ப்பர்கோனிட்ட மணித்தவிசிலிருந்தனனெனக் கூட்டுதே. தேவராதியுற் விவாகமுண்டபுத்தில் வந்ததும் வீமனவர்கட்கு மரியாதைசெய்ததும் பொ

தப்பட்ச்சொல்லி, நளமகாராஜனுக்கு மாத்திரம் வேறுபிரித்துச்சொல்லியது, அவனுக்கு அவ்வளவு சிறப்பிருத்தலானும் தயங்கி மாலையிடவிரும்பி இருத்தலானுமென்க.

(க-து.) நளன் நவமணியிழைத்த சிங்காதனத்தின்மேல் சுப்பிரமணியன் போல வீற்றிருந்தான் எ-ம். 91

கொங்கைமுருவப் பைந்தார்த் குமரனையினிதுநேங்கி
யிங்கிவன்வனப்புந்நொவ்வா திழிவரவெய்திடாம
லைங்கனைந்சிழவன்வெய்ய வழற்கணைருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட் டேவியைவியக்குமன்றே.

[இதனால் மன்மதன்வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) கொங்கு - வாசனை, அவிழ்-விரிக்கின்ற, உருவம் - உருவத்தையுடைய, பைந்தார்-பசிமமாலையையணிந்த, குமரன்-நளனை, இனிது-இனிமையால், நோக்கி - பார்த்து, இங்கு - இவ்விடத்தில், இவன் - இவ்வரசனுடைய, வனப்புக்கு - அழகிற்கு. ஒவ்வாது-நிகராது, இழிவால்-இழிதகவை, எய்திடாமல்-அடையாமல், ஐங்கனைக்கிழவன் - மன்மதனவன், வெய்ய-வெவ்விய, அழற்கணை - தீவிரியால், அருவமாக்கும் (தன்னை) அருவமாக்கிய, திங்கள் கண்ணி-மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த, முக்கட்டேவினை-பரமசிவனை, வியக்கும்-அதிகசுப்பான் எ-று. அன்று-ஏ அசைகள்,

ஐங்கனைக்கிழவன் முக்கட்டேவினை வியத்தாலாவது, நாம் எல்லார்க்கும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம்: இதுபொழுது நம்மையவ்வழகால்வென்ற நளனால் இவ்வரசர்முன்னே அவமானப்படாமல் நசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்று நினைத்துமகிழ்தலாம். [அருவமாக்கிய குந்தத்தைக்குணமாக்கிக்கொள்ளுதலால், இலேசவணியாம்.]

(க-து.) மன்மதன் நளன் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன்தன்னை அருபமாக்கினதற்காக மகிழ்ச்சியடைந்தான் எ-ம். 92

ஏழிநிலவரைப்பில்வானிற் பாதலத்தினிதுவைதும்
பாழியத்தடந்தோள்வேந்தர் பலரும் வந்தமர்ந்தவாற்றற்
கேழ்கிளர்மணிசெயமாடங் கிளர்வொடுநெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியத்தடங்கைய நடுபோன்றிருந்ததம்மா.

[இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) ஏழ்நிலவரைப்பில் † சத்ததீவுகளிலும், வானில்-தேவருவகத்தி

† சத்ததீவுகளாவன, நாவலந்தீவு-சாகத்தீவு-குசைத்தீவு-கிரவுஞ்சத்தீவு-சான்மலத்தீவு-கோமேதத்தீவு-புட்கரணத்தீவு-என்பனவாம். இவ்வெழுவுகைப்பொருள்களு மவ்வத்தீவின் மிக்கனவாசையால் இவற்றிறப்பெயர்பெற்றன.

லும், பாதலத் து-நாகருலகத்திலும், இனிதுணைகும். இனிமையோடு தங்கிய, பாழி-அசலமாகிய, அம்-அழகிய, தடம்-பருந்த, தோள்-தோளையுடைய, வேந்தர்பலரும்-அரசரனைவரும், வந்தமர்ந்தவாற்றால்-வந்துதங்கியபடியால், கேழ்கிளர்-ஒளிமிகுந்த, மண்செய் - அரத்தங்கன்பதித்த, மாடம் - விவாகமண்டபமானது, கிளர்-பிரகாசித்தின்ற, வெயிலெறிக்கும் - வெயிலைவிசப்பெற்ற, செய்-சிவந்த, ஆழி-சக்ரமேந்திய, அம்-அழகிய, தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, மாயன்-திருமாலினது, அகடுபோன்று-வயிற்றைப்போத்து இருந்தது-இருந்தது என்று.

[“பண்புநொழிலும் பயனும் பொருளுந்-வடிவுருக நவமளவும்பலவு-மொப்புமைதோன்ற பெப்புவதுமெய்” இவ்விதியால் இஃது பொருளுவமையணியாம்.]

(க - து.) விவாகமண்டபமானது பிரளயகாலத்தில் சராசரங்களடங்கிய திருமால் வயிற்றைப்போலிருந்தது எ-ம். 93

மாங்குயிர்க்குதலைச்செவ்வாய் வனமுலைபோய் பண்டித்
தேங்கமழ்தருவிழிற்றேவருநிடதங்காக்கு
மோங்கெழுவனையோதாளானுருவுகொண்டடைந்தாரென்றி
லாங்கவன்வனப்புநம்மா லறையலாந்தலைமைத்தன்றே.

[இனல் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்கும் குயிற்சொல்லெய்த், குலை-மழலைச்சொல்லையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியினது, வனமுலை - அழகியஸ்தனங்களினுடைய, போகம்-வேண்டி - போகத்தை விரும்பி, தேங்காழ்-வாசனைகமழ்கின்ற, தருவிழிழல்-ஒந்தருவினிழிலிருக்கும், தேவரும்-இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நிடதங்காக்கும் - நிடததேயத்தையளிக்கின்ற, ஒங்கெழுவனையதோளான் - உயர்ந்த எழுகுத்துணையொத்த தோளையுடைய நளமகாராஜனது, உருவுகாண்டு-வடிவைக்கொண்டு, அடைந்தாடுவென்னில்-வந்தாரேயானால், ஆங்கவன்-அவ்வரசனுடைய, வனப்பு-அழகு, நம்மால்-நம்மால், அறையலாம்-சொல்லலாம், தலைமைத்தன்று என்று. ஏ-அகச.

(க-து.) தேவர்களே நளனழகைக்கொண்டமையால் நளனழகைச்சொல்ல எம்மாலாகுமோவென்றார் புராணதர் எ-ம். 94

வடுநெடுங்கண்ணிகொம்மை வருமுலைத்தலைப்பேண்டித்
தொடுநீழ ரசர்வெள்ளந் தொக்கொருங்கிருந்தோதாரற்
முடல்சினத்திகரிமாய னுந்தியங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்விக்கங் காட்டுதல்போன்றதன்றே.

[இதனால்விவாகத்திற்குவந்த அரசர்கூட்டத்திற்கு உவமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுவைபொத்த, நெடுங்கண்ணி-நெடியகண்ணையுடைய தமயந்தியினது, கொம்மை-இளைமையுடைய. வரு-வளர்ப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களில், திளைப்ப-அணைய, வேண்டிவிரும்பி, தொடு-சுட்டப்பட்ட, கழல்-வீரக்கழலையுடைய, அரசர்வெள்ளம்-அரசர்கூட்டங்கள், தொக்கு-கூடி, ஒருங்கிருந்தோற்றம் - ஒருங்குசேரவிருந்தோற்றமானது, உடல்-பொருகின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, திகிரி - சக்கரப்படைபையந்திய, மாபண்-நாரணலுடைய, உந்தியங்கமலம்பூத்த-நாபிக்கமலமானது, கடவுள்-பிரமதேவன், தன்படைப்பின்வீக்கம்-தனதுசுருட்டியினுடைய விரிவை, காட்டுதல்-நாண்பித்தால் (அதை) போன்றது-ஒத்திருந்தது எ-று.

‘சொல்லாற்றெறிவினை பொருளாற்றெறிவினை-என்றிருகிறனேதம்பிற பொது’ இவ்விதியால் கமலம்பூத்த கடவுள் பொருளாற்றெறிவினை.

[இங்ஙனங் கூடிய வரசுவையில் பிரமன் படைப்பின் வீக்கங்காட்டுதல் போன்றதெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பண்பாம்.]

(க-து.) திரிலோகத்திலுள்ள பிரமசுருட்டியி லடங்கிய அனைகரும் வந்திருந்தார்கள். அதனால் பிரமசுருட்டிபோலிருந்தது எ-ம். 65

தனியுருத்தாங்கியீசன் தழல்விழிப்பட்டேமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன் பலவுருவெடுத்தல்போலக்
கனிபடுகிளவியாடன் கதிரிளமுலையிறீறாய்வான்
குளிகிலைத்தடக்கைவேந்த ரொருவழிக்குழுமினாரே.

[இதனால் அரசர் ஒருங்குசேரக்கூடுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மலர்ப்பகழி - பூங்கணைகளையுடைய, மாரன்-மன்மதனைவன், தனியுருத்தாங்கி-ஒருவடிவங்கொண்டு, ஈசன்-பட்மசிவனுடைய, தழல்விழி - ஈருப்புக்கண்ணினால், பட்டோதென்று-இரந்தோமென்று, பலவுருவெடுத்தல்போல - பலவடிவங்கொண்டதுபோல, கனிபடுகிளவியாடன் - தமயந்தியினது, கதிரி - காந்தியுடைய, முலையில் - இளைமை பொருந்திய ஸ்தனத்தில், தோய்வான்-தலக்கும்பொருட்டு, குளிகிலை-வளந்த வில்லையேந்திய, தடக்கை விசாலம்பொருந்திய, சையையுடைய, வேந்தர்-அரசரானவர்கள், ஒருவழி-ஒரிடத்தில், ப்ருமுறினார்-கூடினார்கள் எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்ணவந்தது.

[இதுவும் அவ்வண்ணி.]

(க-து.) அரசர்கள் மன்மதனை நிகர்த்திருந்தார்கள் எ-ம்.

46

வேணிவானுபர்த்தவெற்றிக் கபலையும்கொருட்டிநீண்ட
மானினமருளுநோக்கின் மடவரல்வதுவைகாண்பான்
பானிறவன்னமுந்த பழகைந்திழவனோடு
நீனிற்செங்கதன்மாய நின்றுகம்படைந்தான்மன்னோ.

[இதனால் பிரமவிஷ்ணுக்களின்வர - சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வேனிலான்-மன்மதனானவன், உயர்த்த-பிடித்த, வெற்றி-வெற்றிப் பாருத்திய, கயலையும்-கொடியாகியமீனையும், வெருட்டி - அச்சமுறுத்தி, நிண்ட-நீண்ட, மானினம்-மாண்கூட்டங்கள், மருளும்-மயங்குகின்ற, நோக்கின்-பார்வையையுடைய, மடவரல்-தமயந்தியினது, வதுவை-விவாகத்தை, காண்பான்-காணும்பொருட்டு, பல்-வெள்ளிய, நிறம்-வண்ணத்தையுடைய, அன்னமூர்த்த - அன்னப்பறவையைச் செலுத்திய, பழமறைக்கிழவனோடும்-பிரமதேவனோடும், நீனிற-கரியவண்ணத்தையும், செங்கண்-செய்யகண்ணையுமுடைய, மாயன் - நாரணனானவன், நெடுவிசம்பு-நெடியஆகாயத்தின்கண், அடைந்தான் வந்தான் எ-று.

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண்பார்வையைக் குறித்துச் திரிலோகத்தாரசும் வந்திருக்கிறபடியால், அவன்பார்வைக்கு அவ்வள சிறப்புச் சொல்லினார்.

(க-து) பிரமனும் - விஷ்ணுவும் - தமயந்தி கலியாணத்திற் 9 வந்தார்கள் எ-ம். 97

அவ்வழிநிணம் வாய்ப்பிங்கி யழலுமிழ்ந்தரத்தந்தீதாயு
நெய்வழிபரிதிவைவேல் நிதர்ப்பர்கோனீலவுண்கட்
செய்வழியனையதீஞ்சொற் றெரிவையர் தம்மைநோக்கி
மைவழிசரியகூந்தன் மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

[இதனால் வீமன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அவ்வழி-அப்பொழுது, நிணம்-நிணத்தை, வாய்ப்பிங்கி-வாயாற் கொப்பளித்து, அழலுமிழ்ந்து-நெருப்பைக்கக்கி, அரத்தந்தீதாயும்-உதிரம்படி கின்ற, நெய்வழி-நெய்யொழுதுகின்ற, பரிதி-சூரியனையொத்த, வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீரராசனானவன்- நீலம்-கருங்குவளை மலர்போன்ற, உண்கண்-மையுண்டகண்களையுடைய, செய்வழிவனைய-செய்வழிப் பண்ணையொத்த, தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தெரிவையர்தம்மைநோக்கி-மாதரைப்பார்த்து, மைவழி-மயிர்ச்சாந்தொழுகிய, கரியகூந்தல்-கரிய குழலையுடைய மங்கையை - தமயந்தியை, கொணர்மினென்றான்-அழைத்துக்கொண்டு வாருங்களென்றான் எ-று.

நிணம்-கொழுப்பு. நெய்-எண்ணெய். இப்பொழுது நற்பொழுதாயிருக்கின்றபடியால் கன்னியை யழைத்துக்கொண்டவரச் சொன்னார்களென்று மங்குளவார்த்தை சொல்வச் செல்கின்றவராதலால், அத்தன்மைதோன்ற (தீஞ் சாற்றெரிவையர்) என்ற மாதத்திரத்தொழியாது, (செய்வழியனைய) என வடைகொடுத்துக் கூறினார்.

(க-து.) வீமராசன் தமயந்தியை கொண்டவரும்படிப் பெண்களுக்குச் சட்டளையிட்டான் எ-ம். 98

உரையது தேட்டலோடு மோடரித்தடங்கணல்லா
 ரெரிபரத்திமைக்கும்பைம்பூ ணின்னரிச்சிலம்போடேங்கப்
 புரிசுழன் மாலேசோரப் பூசல்வண்டார்த்துப்போக
 விரைவின் ரேகிப்பைம்பொன் விளங்கிழைக்கோயில்புக்கார்.

[இதனால் மாதர்சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உரையது-அச்சொல்லை, தேட்டலோடும்-தேட்டவளவில், ஓடரி-
 செவ்வரிபரந்த, தடங்கணல்லார்-விசாலம்பொருந்திய கண்ணையுடையமாதர்
 கள், எரிபரந்து-ஒளிபரவி, இமைக்-ம்-விளங்குகின்ற, பைம்பூண்-பசியஆபா
 ணங்கள், இன்னரிச்சிலம்பொடு-இனியகின்கினியையுடைய பாதசரத்தோடு,
 எங்க-ஒலிக்க, புரி-கட்டுப்பட்ட, குழல்-கூந்தல்விருக்கின்ற, மாலேசோர-மலர்
 மாலேசோர்வையுடைய, பூசல்-மிகுந்தவாலியையுடைய, வண்டு-வண்டுகள்,
 ஆர்த்து-ஒலித்து, பொங்க-எழும்ப, விரை-கொண்டவராகி, ஏகி-போய், பைம்
 பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த, விளங்கிழை-ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையு
 டையதமயந்தியினது, கோயில்-கன்னிமாடத்தில், புக்கார்-புகுந்தார்கள் எ-று.

நல்லார் உரைகேட்டவளவில் பூணுஞ்சிலம்புமேங்க மாலேசோர வண்
 டார்த்துப்பொங்க விரைத்தேகிக்கோயில்புக்காரெனக் கூட்டிமுடிக்க. [விரை
 ந்துசெவ்வோர் தன்மை கூறப்பட்டமையால், தன்மை நவீந்தியணியாம்.]

(க-து.) மாதர்கள் தமயந்தி மாளிகையிற் சென்றார்கள் எ-ம். 99

வாங்குயிற்றடக்கைவெந்தன் வதுவைமண்டபத்தின் வல்லே
 கோங்கிளமுலையினோக்கொணர்கவென்றுரைத்தானென்னத்
 திங்கதிர்க்குழவித்திங்கள் சிறைகிடந்தனையநெற்றிப்
 பூங்கொடிதன்னையின்ற பொற்றொடிக்குரைத்தாரன்றே.

[இதனால் அம்மாதர்கள் வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது சொல்லப்படு
 கின்றது.]

(இ-ள்.) வாங்கு-வளைக்கப்பெற்ற, வில்-வில்லையுடைய, தடக்கை-விசா
 லம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன்-வீமராசனாவன், வதுவை மண்ட
 பத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், வல்லே-விரைவிலே, கோங்கிளமுலையினோ-
 தமயந்தியை, கொணர்கவென்று - அழைத்துக் கொண்டு வாருங்களென்று,
 உரைத்தானென்ன-சொன்னானென்று, திங்கதிர்-மதுரம் பொருந்திய கிர
 ணங்களுடைய, குழவித்திங்கள்-இளம்பிறையானது, சிறைகிடந்தனைய-சிறை
 யிருந்ததையொத்த, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, பூங்கொடிதன்னையின்ற-தம
 யந்தியைப்பெற்ற, பொற்றொடிக்கு-நற்றயாகிய சாருகாசினிக்கு, உரைத்தார்
 சொல்லினார் எ-று.

தோற்றவனை வென்றவன் சிறையிடுவ வியற்கையாதலால், நெற்றியால்
 வெல்லப்பட்டிறையை-திங்கதிர்க் குழவித்திங்கள் சிறைகிடந்தனைய நெற்றி

என்றார். வீமன்மனைவிக்குப்பெயர் சாருகாசினியென்பது ‘வீரவேன் மன்னவன் விழையுங்கற்பினான், மூரேனெருவகை முறுவல்செய்தலால், சாருகாசினியெனச் சாற்றுநாமத்தா, னோருமா நலமெலார் திரண்டவுள்ளத்தான்’ இதனாவதிக.

(க-து.) மாதர்கள் வீமன்மனைவியாகிய சாருகாசினிவிடத்துவீமன்சொன்னதைச் சொன்னார்கள் எ-ம். 100

களிமகிழ்வெய்தியாங்கட் கணைத்துவாண்டிருப்பைந்தார்த்
துளிமதுக்கோதைதன்னைத் துவரினும்விரையினனு
மொளியனிகழீஇயதொப்ப வுறப்பொடுந்திமிர்ந்துபொங்குந்
தெளிதிரைசருட்டுங்கங்கைத் தீம்புனலாட்டினாரே.

[இதனால் தமயந்திக்கு நீராட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) களிமகிழ்வெய்தி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியையடைந்து, ஆங்கண்-அவ்விடத்தில், கணைத்து-ஆரவாரித்து, வண்டிமிருட்வண்டுள்ளொலிக்கின்ற, பைந்தார்-பசிமலர்மாலையையணிந்த, துளிமது-தேன்றுளிக்கின்ற, கோதைதன்னை - கூத்தலை யுடைய தமயந்திபை, துவரினும் - பத்துத்துவராலும், விரையினும்-இருவகை வாசனைத் திரவியத்தாலும், ஒளி - ஒளியையுடைய, மணிகழிஇயதொப்ப-மணியை யொப்பமிட்டதை யொப்ப, உறப்பொடும்-மகிழ்ச்சியுடன், திமிர்ந்து-பூசி, பொங்கும் - பொங்குகின்ற, தெளிதிரை-தெளித்த அலைகளை, சருட்டும் - மடங்குகின்ற, கங்கை - கங்காத்தியிலிருந்துகொண்டுவந்த, தீம்புனல்-இனியநீரைக்கொண்டு, ஆட்டினார்-(மாதர்கள்) முழுக்கப்படுத்தினார்கள் எ-று. ஏ அசை.

துவரினும் விரையினும் எனவே, பத்துத்துவரும்-ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டோடு பஞ்சவாசமும் + கொள்க. மணப்பெண்களுக்கு இவ்விவண்டு வகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சேர்த்தரைத்துப் பூசி முழுக்காட்டல்

+ அவை ஒருமாத, ‘புழுசுட்டங்கோட்டமா நியக்கோட்டநாகப்பூருத்தக்காசுசயிலேகம்விலாமிச்சம், பழுதிலிருவோரிமலை யிருவோரி மாஞ்சில்-பச்சிலைகச்சோலமதி மதுரந்தக் கோலம், வழுமலர்நன்னரி தீம் பூவெண்ணெய்கண்டில்-வருளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ்சாதிக்காய், தழைசரள மிலவங்க-நாகணமஞ்சட்டி-சண்பகமொட்ட ரத்தைநரும் பிளின்றகாங் குக்குல், கூறியவோ மாலிகையெண் ணைக்கொடுகத்தூரி-குங்குமங்கற் பூரமகில் சந்தனமை விரையும், வீறியபாண்மநான்கு திரிபிலைமாவான் - மிக்கருங்காலி யேனுந் துவர்ப்பத்து ஸல்லோர், தேறுவெள்ளிலொத்திரப்பும் பொருக்கரைத்த சாந்துஞ்சேர்த்துறு செய்பூசித் திமிர்த்தருவிபோல, ஆறிப மாமதக்கன்றிற்றுப் பிடரின்வருகக்கை-யுறந்தாட்டித் திருமேனி யொற்றாடையுரிந்தார்.’ மரநாந் காவன, ஆல்-அரசு-அத்தி-இத்தி-என்பனவாம். கடுக்காய். நெல்லிக்காய்தான் நிக்காய்-இவையே திரிபிலையென்ப.

விவாகநூலிற் சொல்லு நியந்தியாம். அந் “சங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிர் மணிக் குடத்திற்றந்த, மங்கலவாசநந்தீர் மணிநிறங்கழியதொப்ப, நங்கையை நயப்பவெல்லா விரையாடுதுவருஞ் சேர்த்தி, யங்கரவல்துலாவை யாட்டினு ரம்பையன்றார்” இதுகுலறிக. [மண்கழிய தொப்பவெனலால், உவமையணி யாம்.]

(க-து.) தமயந்திக்கு நீராட்டினார்கள் எ-ம்.

101

புரிமுழல்புலரவாசப் பூம்புகையூட்டிவிண்டு
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்கு முல்லையஞ்சுட்டுவேய்க்து
வருமுலைமுடட்டிற்றெய்வ மலசச்செஞ்சாந்துபூசி
பெரிமணிக் கலாபம்வீங்கி யிழைபலதிருத்தினாரே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) புரி-கட்டப்பட்ட, குழல்-கூந்தலானது, புலர-சுரம்வாட, வாசப் பூம்புகை-வாசப்புகையை, ஊட்டி-ஊட்டுவித்து, விண்டு-விரிந்து, முருகுயிர் தது-தேனைத்தந்து, இனவண்டு - வண்டுக்கூட்டங்கள், ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப் பெற்ற, முல்லையஞ்சுட்டு-முல்லையையே, வேய்க்து-சூடி, வருமுலைமுடட்டி-வளர்கின்ற ஸ்தனங்களினுச்சியில், தெய்வ-தெய்வத்தன்மையுள்ள, மலையம்-பொதியமலையிற்றேன்றிய, செஞ்சாந்து-செந்நிற மூள் எசந்தனக்குழம்பை, பூசி-தடவி, எரிமணி-ஒளியையுடைய மணிகளணிந்த, கலாபம்-கலாபத்தை, வீக்கி-அரித்து, இழைபல-இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை, திருத்தினார்-அணிந்தார்கள், எ-று. ஏகாசம்-சுற்றசை.

கலாபம்-பதினாறுகோளையுள்ள மணி. இழைதிருத்தலாவது, உரியவிடங் களில் தக்கவாறணிதல். ஆபரணங்களும்-அனேகம், அணிபவரும்-அனேகர், என்பதுதோன்ற-இழைபலதிருத்தினார்.

(க-து.) தமயந்திகூந்தலுக்குஅகிற்புகையூட்டி. மாலையூட்டி, கொங்கைகளிற் சந்தனம்பூசி, மேகலாபரணங்கட்டிப் பலவாபரணங்களைத் தரித்தார்கள் எ-ம்.

102

வேற்றுருக்கொண்டுமாதின் விளங்குவாண்முதத்திற்கேர்த்த
கூற்றினைத்தடங்கனென்ன வஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக்
கீற்றிளந்திங்களன்று கிளரொளிநுதலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்ய தில்மமெழுதினாரே.

(இ-அ.) வேற்றுருக்கொண்டு-வேற்றுவடிவங்கொண்டு, மாதின்-தமயந்தியினது, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்-வொளிபொருந்திய, முதத்திற்கேர்த்த-முதத்திலடைந்த, கூற்றினை-யமனை, தடங்கனென்ன-விசாலம்பொருந்திய கண்களென்று, அஞ்சனம்-மையை, குலவத்தீட்டி-விளங்கவெழுதி, கீற்று-கீற்றுகிய, இளந்திங்களன்று-இளம்பிறையன்று, கிளரொளி-மிகுந்த ஒளி

யையுடைய, நுதலேயென்று-நெற்றியேயென்று, தேற்றுவார்போல-தெளிவிப்பாரைப்போல, செய்ய-சிவந்ததிலகமும்-திலகப்பொட்டிம், எழுதினார்-எழுதினார்சன் எ-று. ஏ-இரண்டில், முன்னையதேற்றம். பின்னையது ஈற்றைச்.

கூற்றவன் விழிவடிவங்கொண்டு இவன் முகத்திருப்பது எற்றுக்கெனின், தன்வடிவோடு மிருந்தகொண்டு உலகத்தார் நாடோறு நிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப் போலும். இங்ஙனஞ் சொல்லுதலால் யமன்போலும் விழிகள் ஆடவரைக் கொல்லுகின்றனவென்பது கருத்து இளந்திங்களன்று நுதலேபென்று தேற்றுவார்போலென்றதனால், நுதலே இளந்திங்களென்றிருந்தாற் படுமிழக்கென்னெனின்-அதனை விரகிகள் நிந்தித்தலுண்டு: அந்நிந்தை இதற்கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத் திலகமு மெழுதினாரெனக்கொள்க. [கூற்றினைத் தடங்கண்ணென்னும்-திங்களன்று நுதலேயென்னும்-ஒழிப்பணிகள், தேற்றுவார்போல வென்ற தற்குறிப்போடு கலந்து வருதலால்; கலவையணியாம்.]

(க-து.) தமயந்திகண்ணிற்கு மையும் நெற்றிக்குத் திலகமும் இட்டார்கள் எ-ம். 103

வணங்கிடையிறுவதோராவனமுலைகவர்த்துநீண்ட
சுணங்கணியாகமுற்றஞ்சந்தரச்சுண்ணமாட்டிக்
கணங் குழமுமுகத்துச்செவ்வாய்க்கன்னன்மென்றனையதீஞ்சொ
லணங்கினுக்கணிசெய்வார்போலணியினுக்கமுதுசெய்தார்.

(இ-ள்.) வணங்க-வளைந்து, இடை-இடையானது, இறுவது-ஒடிவதை, ஓரா-எண்ணுது, வனமுலை-அழகிய முலைகளானவை, கவர்த்து கொண்டுகிரித்துக்கொண்ட, சுணங்க-தேமலையுடைய, அண்-அழகிய, ஆகமுற்றுப்-மாப்புமுழுவதும், சந்தரச்சுண்ணமாட்டி-அழகியபொற்றானைத்தூவி, கணங் குழமுமுகத்து-கூட்டமாகிய (மணிகள் பதித்த) குழையையணிர்த முகத்தையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையும், கன்னன்மென்றனைய-கரும்பை மென்றதை யொத்த, தீஞ்சொல்-மதுவார்த்தையையுமுடைய, அணங்கினுக்கு-தமயந்திக்கு, அணிசெய்வார்போல்-அழகுசெய்பவார்போல், அணியினுக்கு-ஆபரணங்களுக்கு, அழகுசெய்தார்-அழகைச்செய்தார்கள் எ-று.

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிக்கப்பெற்றுச் சிறப்புப் பெறுதலால், அணியினுக் கழகு செய்தாரென்றார்.

(க-து.) தமயந்தி அவயவங்களுக்கு ஆபரண மணிந்தார்கள். அணியாவிடினும் அவனியற்கையழகே போதும் எ-ம். 104

அயினிரீர்ளிளக்கமேந்திபயனிசிதறிமுத்தர்
துயல்வருமுலையினுத்தொலகுதத்தெய்வம்போற்றி
முயலலுமுழுவெண்டிகன்முகத்தவெண்முத்தமுான்
மயிலியற்றிநுவுனோவலஞ்செய்தார்புமிட்டார்,

[இதனால் உபசரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) அயினீர் விளக்கம்-ஆலாத்தியை, எந்தி-எதிரேயேந்தி, ஐயவி-ஆலர்வை, சிதறி-வீசி, முத்தந்தயல்வரும்-முத்துவடமகைகின்ற, முலையினர்-ஸ்தனங்களுடைய மாநர்கள், தம்-தம்முடைய, தொல்குலத்தெய்வம் போற்றித் தொன்றுதொட்டி வணங்குகின்ற தெய்வத்தைத்துதித்து, முயல்று-முயற் கரைவீங்கிய, முழுவெண்டிங்கள்-வெள்ளிய பூரணசந்திரனை பொத்த, முகத்து-முகத்திடத்தில், வெண்முத்தமுரல் - வெள்ளியமுத்தையொத்த பற்களையும், மயிலியல்-மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய, திருவளுவை-தமந்தியை, வலஞ் செய்து-வலமாகச்சுற்றி, காப்புமிட்டார்-திருநீற்றுந்தரித்தார்கள் என்று.

அயினிரீர் விளக்கமென்பது - மஞ்சணீர்க்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத் திரைவைத்து, அதன்மேலேற்றும் விளக்காம். ஐயவிரிதறியென்பது - வண் கடுகிறைத்தல்: அது அலகைகீங்கும்பொருட்டுச் செய்வது: கடுகிற்குக்கடிப் பகையென்னும் பெயர் வந்தது இதனெனக்கொள்க. கடி-அலகை. இனி இரட்டிதொழிதலென்னு முத்தியால் - வன்மை-செம்மை - கருமை-பொன் மை-பசுமை-என்னு மைவகைகண்ணமுள்ள சோற்றை வெவ்வேறு ஐந்து ருண்டை செய்து பலிபிடுவதெனினுமமையும். காப்புமிட்டாரென்னும் எச்ச வுண்மை, இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்தாரென்பதைக் காட்டி யின்றது.

(க-து.) மாதர்கள் தமபந்திக்கு ஆலஞ்சுற்றித் திருநீற்றுக் காப்பணிந்தார் கள் எம்.

பந்தொடுதழங் தும்பொன்னம்பாவையுங்கிளியும்பாழுஞ்
சிந்திரத்திலகநெற்றித்தெரியையருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரன்னனெழின்மணியகலம்பூட்டக்
கொந்தவிழலங்கன்மால்கொண்டனர்மருங்குசெல்ல.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் தமயந்திசுயம்வரமண உபத்திற்குப்புறப் படல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-அ.) பந்தொடு-பந்தையும், கழங்கும்-அம்மனையையும், பொன்னம்பா வையும்-சொர்ணபதுமைகளையும், கிளியும்-கிளிப்பிள்ளைகளையும், யாழும்-யாழையும், சிந்திரத்திலகநெற்றி - சிந்திரப்பொட்டணிந்த நெற்றியையுடைய, தெரிவையர் - மங்கையர்கள், உடன்காண்டேக - உடன்கொண்டிசெ ல்ல, இந்திரகுமரன்னனென் - நளமகராசனுடைய, எழில் - அழகிய, மணி-இரத்தாபரணம்பூண்ட, அகலம்-மார்பினிடத்தில், பூட்ட-தரிக்க, கொந் தவிழ்-கொத்துவிரிகின்ற, அலங்கன்மலை-மலர்மாலையை, கொண்டனர்-(எந் திக்) கொண்டவர்கள், மருங்குசெல்ல-அருகேவர என்று.

தமயந்தி அரசமாதாதலால், தனது செல்வமிருக்கிகேற்ப இதுவரையும் பொழுது போக்கற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்துமுதலிய வற்றையும் ஏவன்மா தர் உடன்கொண்டு சென்றனரென்க. தாமொரு கருமத்தின் பொருட்டுச்

செல்லுபவர் இவைபோல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோ வெனின்? உண்டு. அது “கைக்கடாக்குரங்குகோழி சிவல்கவு நாரிபற்றிப், பக்க முன்போதுவார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிற்செல்ல, மிக்கபூம்பிடகைகொள்வார் விரையடைப் பையோர்கூழ், மைக்கருங் கண்ணீரர்கண் மறுகநீண்மறு குல்வந்தார்” இதுவழிக இவள் நளனுக்கே மாலைசூட்டவேண்டுமென்றிருக்குத் துணிவாலும், இச்செய்யுள் பின்பு செய்யப்பட்டமையாலும், மாலையை இத்திரகுமாரனனா நெழின்மணியகலஞ்சூட்ட வேன்றார். ஒடி-எண்ணெய். இதுமுதல் வருவன நான்கும் குளகம்.

(க-து.) பெண்கள் பந்தையும் - அம்மனையையும்-பொற்பது மகளையும்-களிகளையும்-வீணைகளையும்-மலர் மாலைகளையும்-காண்டு பக்கவில்வா எ-ம்.

விரியிருள் சீக்குங்கற்றை வெண்ணிறக்கவரிவீச
வெரிமணியடைப்பைப் தாங்கியின்ன கைமகளிப்போத
வரிசிலை தூணியொள்வாள் தேட்கம்மனைக்கைபற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதிஞ்சொற்பொன்னனா முன்னரேய.

(இ-அ.) விரியிருள்-விரிந்தவிருளை, சீக்கும்-ஒட்டுகின்ற, கற்றை-மயிர்த் தொகுதியாகிய, வெண்ணிறக்கவரி-வெண்ணிறத்தை யுடைய சாமரையாகிய, வீச (மாடர்களிருபாலும்) வீசிவர, எரி-ஒளிவிடுகின்ற, மண்-மணிகள்பதித்த, அடைப்பைதாங்கி-அடைப்பையைச்சுமந்து, இன்னகை-இனியகையை யுடைய, மகளிர்-மாடர்கள், போத-செல்ல, வரிசிலை-செடியில்லையும் தூணி-அம்புக் கூட்டையும், ஒள்வாள்-ஒளியையுடைய வாளையும், கேடகம்-கேடகத்தையும், வளைக்கை-வளையலையணிந்த கையில், பற்றி-எந்திக்கொண்டு, புரிநரம்-புரியுந் (கட்டிய) நரம்புகள், இரங்கு-வருந்தும்படியாகிய, திஞ்சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, பொன்னனார்-மங்கையர்கள், முன்னரேய-முன்னே செல்ல எ-று.

மற்றைத் தொழிற்கேற்பக் கவரிவீசுதற்கும் மாதவென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை-தாம்பூலதிரவியங்கள் வைக்கும் ஒர்பாத்திரவிசேடமாம். விற்படைமுதலியவற்றை மாதரேந்திவந்தன ரெனலால், அலங்காரப் பொருட்டன்று ஒருவரெதிர்ப்பில் வெற்றிகொள்வாரோவெனின்? துக்கை காளி முதலியவரும் அசுரரைக்கொன்று வெற்றிபெற்றன ரென்றும், கைகேசி முதலிய அரசமாதரும் விசயங்கொண்டன ரென்றுஞ் சரித்திரமிருத்தலால், இவருங்கொள்வ ரென்க.

(க-து.) சிலபெண்கள் சாமரையீசவும், சிலபெண்கள் அடைப்பையேந்திவரவும், சிலபெண்கள் வில்லையும்-அம்புக்கூட்டையும்-கேடகத்தையும்-கையிற்றுகிழுக்கெல்லவும் எ-ம்.

107

தொல்குலமரபிற்றேன்றிச் சூழ்புலவெறிபிற்காததுங்
சுல்லியின் றுறைகையோய விருத்தர்களுந் தத்தின்மெய்யுர்

வில்லுமிழ்மணிபிற்செய்த வேத்திரம்கரத்தர் வேந்தர்
நில்லுமினிர்மினென்னா நீக்கினர்தொடர்ந்துசெல்ல.

(இ-ள்.) தொல்குல பரிற்றேன்றி-தொன்றுதொட்டுருகின்ற நல்லமா
பிற்பிறந்து, சூழ்புலம்-ஒன்றைப்பற்றுகின்ற புலனைந்தையும், நெறியிற்காத்து-
புறம்போகவொட்டாமலடக்கி, கல்வியின்றிறை-கல்வியின்வழியில், கைபோய்-
வல்லவாகிய, விருத்தர்-விருத்தரும், கஞ்சுத்தின்மெய்யர்-கவதம்பூண்டதேச
த்தைபுடையவரும், வில்லுமிழ்-ஒளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, மணியிற்செய்த-
மணியிறுற்செய்த, வேத்திரம்கரத்தர் - பிரம்பைக்கையிலுடையவரும் (ஆகிய
சோவாகர்கள்.) வேந்தர்-அரசர்களே, நில்லுமினின்மினென்னா-நில்லுங்கன்கில்
லுங்களென்று, நீக்கினர்-அவரைவிலக்கினராகி, தொடர்ந்துசெல்ல-தொடர்ந்
துடன்செல்ல எ-று.

தமயந்தி பெண்பாலாகையால், அதற்கேற்ப அவளருகேகின்று உபசரிக்க
மாதையும்; பின்பு அம்மாத்தரைச் சூழ்த்துவர நற்குண நற்செய்கையுள்ளவருத்
தராகிய சேவகரையுங் கூறினுவென்க.

(க-து.) கல்வியில்வல்ல நற்குலவிருந்தச்சேவகர்கள் அரசர்களோநிலுங்
களென்று பிரம்பால் விலக்கி உடன் செல்ல ம் எ-ம். 108

பாபிருண்மேயும்பைம்பொ னிலத்திடைப்பரா ரைச்சாந்தத்
தேய்வாயின்மெழுகிநுண் டே சுடுத்துமேற்றேங்கொள்வாசத்
தாய்மலரணிச்சப்போது பரப்பியவணிகொள்வீதி
வேவுறம்புகியதோளி மெல்லடிபெயர்த்திட்டாளே.

(இ-ள்.) பாபிருள்-பரவியவருளை, மேயும்-மேய்கின்ற, பைம்பொன்னி
லத்திடை-பசியபொன்படுத்த பூமியிலே, பராரை-பசிய அடியையுடைய, சாந்
தம்-சந்தமைமரத்திற்கொண்ட கட்டையாற்சேர்த்த, தேய்வாயின்-குழம்பினால்
மெழுகி-மெழுகி-நுண்சே-மெல்லியவஸ்திரத்தை, உடுத்து-பரப்பி, மேல்-மே
லே, தேங்கோள்-தேனைக்கொண்ட, வாசத்து-வாசனையோடுகூடிய, ஆய்-ஆய்ந்
தெடுக்கப்பட்ட, மலர்-விரிந்த, அணிச்சப்போது-அணிச்சமலரை, பரப்பிய-
பரப்பியிருக்கின்ற, அணிகாள்-அழகைக்கொண்ட வீதி-வீதியிலே, வேவுறம்பு,
மூங்கிலையொத்த, பசியதோளி - பசியதோளையுடைய தமயந்தியானவன்-
மெல்லடி-மெல்லியபாதத்தை, பெயர்த்திட்டாள் - தூக்கிவைத்து நடந்தாள்,
எ-று. ஏ-ஈற்ற்சைக்கண்வந்தது.

பொன் நான்கில் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூனதப் பொன்னென்பதற்கு, பாபி
ருண்மேயும் பைம்பொன் என்றார். மெல்லியபாதமாகையால், பொன்னிலத்
திடைசாந்தத்தேய்வையான் மெழுகிநுண்சேடுத்த அணிச்சப்போதுபரப்பிய
வீதியென்றார். “இதுவிதியிதமுறை மெனப்படா சிலபேர்” இவ்விதிபால்
தோளிமெல்லடியெனப் பெயர்த்தெனும் வினையுக்கியும், வருத்தல் வரம்பில்லை.

பந்தொடு என்னும் புரட்டில் பசியதோளியென்னு மெழுவாய், இப்பாட்டில் பெயர்த்திட்டாளென்னும் பயனிலையைக்கொண்டு முடிந்தது.

(க-து-) சந்தனத்தால் மெழுகி மெல்லியசீலை விரித்து மலர்பரப்பியவீதி தமயந்தி நடந்தாள் 109

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொந்திரமுலைக் களிநல்லயானை
யுலப்பருமத்தநாணி லுயிர்குடித்தன்றில்லா
நிலத்தலைகாக்கும் வேந்திரநீங்குகநீங்குகென்ன
வலத்தகழுட்டுஞ்செம்பொனடிச் சிலம்பரற்றச்சென்றாள்.

[இதனால் சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்-) கலத்தொடு-ஆபரணத்தோடு, பழகும்-பழகுகின்ற, செம்பொன்-
செம்பொற்பிரகாசம்பொருந்திய, கதிர்-கிரணமிருந்த, முலை-ஸ்தனங்களாகிய,
களிப்பையுடைய, நய்யானை-நல்லயானைகளானவை, உலப்பரும்-கெடுத்தகரிய
மதத்த-மதத்தைையுடையன, காணில் - நும்மைக்கண்டால், உயிர்குடித்தன்றி -
உயிரைக்குடித்தா லல்லாமல், நிலா-நிற்றலைப்பெறமாட்டா, (ஆதலால்) நில
த்தலை-பூமியனிடத்து, காக்கும்-புரக்கின்ற, வேந்திர - அரசர்களாள், நீங்குகநீங்
குகென்ன-நீங்கக்கடவீர் நீங்கக்கடவீரென்று, அலத்தகழுட்டும் - செம்பஞ்சுக்
குழம்பூட்டிய, செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த, அடி - பாதத்திலிருக்
கின்ற, சிலம்பு-சிலம்புகள், அரற்ற-சத்திக்க, சென்றாள்-போனாள் என்று.

தம்மைமேற்கொண்ட பாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்
போல் பூமியைச்சுமந்து காக்கும் அரசராகையால், அவ்வியைபுற்றி அவரிற்
வாதபடி ஒருதீங்குவருமுன்னர்த் தெரிவிப்பவர்போல், நிலத்தலைகாக்கும்வேந்
திர முலைக்களிநல்லயானை யுலப்பருமத்த காணி லுயிர்குடித்தன்றி நிலா நீங்
குக நீங்குகென்ன அடிச்சிலம்பரற்ற வென்றாள். நீங்குக நீங்குகவென்றது,
“வந்தது வந்தது கூற்று” எனபதுபோல் விரைவுபற்றிவந்த அடுக்கு. முலை
ளுக்கு யானையை உவமைசொல்லுதல் கடாஅக்களிற்றின்மேற் கடபடாமாதர்,
படாஅ முலைமேற் றுகில்” என்பதனாலறிக: [சிலம்பொலித்தலில் நீக்குத்
றியோர் சொல்லைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து-) அரசர்களே-தமயந்தி முலைகளாகிய யானைகள் கண்டால் உங்க
ளாக்கொல்லும் நீங்கிப்போங்களென்று சொல்லுவதுபோலச் சிலம்பிசத்திக்கச்
சென்றாள் எ-ம். 110

வரிவளைக்குலமும்வள்வார்மங்கலமுரசுநகன்னற்
பொருசிலைமதனன்வின்னாண்புடைப்பொடும்பொங்கியார்ப்ப
விநிதிரைப்பரவையின் றவிளங்கிழையனைபரங்கை
திருமணியிமைக்குஞ்செம்பொன் மண்டபஞ்சென்றுசேர்ந்தாள்

[இதனால் தமயந்தி சயம்வரமண்டபஞ் சேர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வரி-இரேகைகளையுடைய, வளைக்குவமும் - சங்குக்கூட்டமும், வள்வார் - இறுக்கியவரையுடைய, மங்கலமுறுஞ்சும்-விவாகபேரிகையும், கன்னப்பொருளிலை-பெருகின்ற கருப்புவில்லையேந்திய, மதன்-மன்மதனுடைய, வினாண்புடைப்பொடும் - வில்லினது குணத்தொனியோடும், பொங்கி-மிகுந்து, ஆர்ப்ப-சத்திக்க, விரி - விரிந்த, திரை - அலைகளையுடைய, பரவையின் - பாற்கடல்பெற்ற, விளங்குமையினைய-திருமாயைப்பொத்த, நங்கை - தமயந்தி, திருமணி-உயர்ந்த இரத்தநகல்பதித்து, இமைக்குப் - பிரகாசிக்கின்ற, செம்பொன்மண்டபம்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த மண்டபத்தில், சென்று - போய், சேர்ந்தான்-சேர்ந்தனள் எ-று.

தமயந்திமேல் விருப்புற்று விவாகஞ்செய்துகொள்ளவந்திருக்கின்றதநேக அரசரும் இப்பொழுது அவளைக்கண்ட சமயமாயையால், காலம்பார்த்திருந்த மன்மதன் ஏககாலத்தில் இடைவிடாமல் அவர்மேல் பூங்கண்ணைய்தல்பற்றி, சங்கபேரிகையொலி வினாண்புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்பவென்றார்.

(க-து.) தமயந்தி சுயம்வரமண்டபத்திற் சென்றாள் எ-ம்.

111

இழைசுடரெறித்தலானுமிருவிசும்புறையும்வானேர்
பொழிமலர்மிடைதலானும்பூசல்வண்டிவர்தலானு
முழைபொருதடங்கட்பேதைபுருவினைத்தெரியக்காணார்
விழைவொடுநோக்கும் வேந்தர்விழிநெருக்குற்றமாதோ.

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இழை-ஆபரணங்கள், சுடர்-வொளியை, எழ்தலானும்-வீசுதலானும், இருவிசும்பு-பெரியசுவர்க்கத்தில், உறையும்-வசிக்கப்பெற்ற, வானேர்-தேவர்கள், பொழி-பொழிகின்ற, மலர்-பூக்கள், மிடைதலானும்-நெருங்குதலானும், பூசல்-பூசலையுடைய, வண்டு-வண்டிகள், இவர்தலானும் - மொய்ப்பதனாலும், உழைமொரு - மாணையொத்த, தடங்கட்பேதை - விசாலம்பொருத்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது, உருவினை - உடிவை, தெரியக்காணார்-தெரியும்படிபாராராகி, விழைவொடு - விருப்போடு, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, வேந்தர்-அரசருடைய, விழி - விழிகளானவை, நெருக்குற்ற - நெருக்கமடைந்தன.

இழைசுடரெறித்தல் முதலிய காரணங்கள் மூன்றும் பொதுப்படக் கூறினும், இழைசுடரெறித்தலாற் பார்த்ததற்குக் கண்கூசி விழிநெருக்குற்றவென்றும்; மலர்மிடைதலானும்-வண்டிவர்தலானும்-உருவினைத் தெரியக்காணாரென்றும் கொள்க. உருவினைத் தெரியக்காணாராயினும், வெறுப்பின்றிவிழைவினால் அனேகர் நோக்குதலால், அவர்விழிகள் நெருக்கமுற்றனவெனினும் அமையும். உழைபொரு தடங்கடென்றதனால், மான்பார்வையைமாதர்கண்பார்வைக்கு உவமை சொல்லுதலன்றி, மாணியே அவர்கண்ணிற்கு உவமைசொல்லுதலன்றி, மாணியே அவர்கண்ணிற்கு உவமைசொல்லுதலுமுண்டு. அது-

“கற்றைவார்த்துழ லாச்சியர் கயல்விழிமுகத்தின், பெற்றி யொப்புறப் பெருங் குருத் துச்சிமேற்றாவி, பொற்றைமானுடைக் கலைமதி யதனிழுவறங்கு, மற் றைமானையும் பற்றுவான் கதிர்க்கையால் வருமெ” இதுதலறிக.

(க - து.) ஆபரணங்க ளொளிகளாலும், மலர்களாலும், வண்டிகளாலும், தமயந்தி வடிவைக்காணுதவர்களாய் அரசர்கள் கண்கள் நெருக்குற்றன எ-ம்.

அறற்கருங்கூந்தற்பே ததயணித றிற் கரியசோதி
யெறிக்குறண்மணியி றேற்றமெறிதி றாக் கடலின்மொய்த்த
விறற்கதிர்வடிவேல்வேந்தர்வி றைவொடுநோக் குங் கண்கள்
பரிப்பரியனவாப்மெய்யிற்பதித்தனபோலு மிதேந.

[இதுதல்தமயந்தி ஆபரணங்களில் நீலரத்தின் விளக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) அறல்-கருமணலையொத்த, கருங்கூந்தல்-கரியகுழலையுடைய, பேதை - தமயந்தியினது, அணிகளில்-ஆபரணங்களுக்குள்ளே, கரியசோதி நீலவொளியை, எறிக்கும்-வீசுகின்ற, நண்மணியின்றேற்றம் - நல்லநீல ரத்தத் தின் காட்சியானவை, எறிதிறை-அலைபெறுகின்ற, கடலின்-கடல் போல், மொய்த்த-நெருங்கப்பெற்ற, விறல்-பெருமைபொருந்திய, கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, வடிவேல்-வடித்தவேலையுடைய, வேந்தர்-அரசர்கள், விழைவொடு-விருப்பத்தோடு, நோக்கும்-பார்க்கும், கண்கள்-கண்களானவை; பறிப்பரியன வாய்-வாங்குதற்கரியவாகி, மெய்யில்-தேகத்திலே, பதிந்தனபோலும்-அமுந் தினபோலுமிருந்தன எ-று. மாத-ஓ-அசைகள்

அணிகளிலே நவமணிகளும் அழுந்தியிடுக்க நீலமணித் தோற்றத்தைச் சொல்லியது, தமயந்தியைப் பார்க்கும் அரசர் கண்களை உவமைமாக்குதற் கென்க. [தமயந்தியி னணிகளிற்பதித்த நீலமணிகளில் அரசர் பார்வையைக் குறித்தலால், தற்குறிப்பண்யாம்.]

(க-து.) தமயந்தியணந்த நீல அரத்தனங்களின் காட்சிகளானவை அரசர் கள் கண்களைப்போலு மிருந்தன எ-ம்.

113

வஞ்சமொன்றின்றிவேறலரிதெனவதுவைநாட்டி
விஞ்சையின்புணர்ப்பாற்கூற்றைவிளங்கிழைவடிவமாக்கி
பெஞ்சலிலுலகமன்னர்யாரையுமொருங்குகொல்வான்
செஞ்சுடர் வயவான் வேந்தன் றீவினையிழைத்ததென்பார்.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் அரசர் கூறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வஞ்சமொன்றின்றி-வஞ்சனையொன்றில்லாமல், வேறலரிதென- நம்மால் வெல்லப்படுத லரிதென்றெண்ண, வதுவைநாட்டி-சுயம்வூர மென்று நாட்டி, விஞ்சையின்புணர்ப்பால் - மந்திரவிதழையினுடைய சம்பந்தத்தால்;

கூற்றை-யாமனை, விளங்கிழை வடிவமாக்கி - தமயந்தியினுருவமாகச் செய்து, எஞ்சவில்-குறைவில்லாத, உலகமன்னர் யாரையும் - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசனைவரையும், ஒருங்குகொல்வான்-ஒருசேரக் கொல்லும்படி, செஞ்சுடர்-செய்யகிரி னுத்தையுடைய, வயவாள் - வெற்றிபொருத்திய வாட்படையையுடைய, வேந்தன்-வீரனானவன், இழைத்தது-செய்தது, தீவினையென்பார்-தீவினையாகுமென்பார்கள் எ-று.

வீமன் வஞ்சகஞ்செய்து கொல்லினைத்தது யாதன்பொருட்டெனில், தனக்கு வலிமைமிக்கிருப்பினும் பட்டையடுத்து நம்மைத் 'தனித்தனி வெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ் செல்லுமென்றும். அங்ஙனஞ் செல்லினுந் தன்னின் மிக்கவரு மிருப்பாரென்னுங் கருத்தால் வெற்றியாகுமோ ஆகாதோ வென்றுங் கருதியென்க.

(க-து.) வீமன் இயமனைப் பெண்ணாக்கி அரசர்களைக் கொல்லினைத்தது தீவினையென்பார்கள் எ-ம். 114

தொண்டைவாய்முத் தமூரற்றுடியி டையறன்மென்கூந்த
லெண்டொடிவனப்பு வாயந்தவருவங் கண்களாரத்
கண்டுழிவியந் துநெஞ்சங்கனிப்புறவொற்றர்குறப்
பண்டுநாங்கேட்டவாற்றிற்பதின் மடங்காயிற்றென்பார்.

(௫-வி.) தொண்டைவாய்-கொல்வைக்கனிபோன்ற வாயையும், முத்தமூரல்-முத்தையொத்த பல்லையும், துடியிடை-உடுக்கையையொத்த இடையையும், அறன்மென்கூந்தல்-நருமணலையொத்த மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய, ஒண்டொடி-தமயந்தியினது, வனப்புவாயந்த-அழகுபொருத்திய, உருவு-வடிவை, நம்-நம்முடைய, கண்களார-கண்கள்திருத்திபெற, கண்டுழி-கண்டவிடத்தில், வியந்து-அதிசயித்து, நெஞ்சம்-மனமானது, களிப்புற-களிப்பையுடைய, ஒற்றர்குற-ஒற்றர்சொல்ல, பண்டு-முன்னே, நாம்-நாம், கேட்டவாற்றில்-கேட்டவகையில், பதின்மடங்கு-பத்துமடங்கு, ஆயுற்றென்பார்-மேலாயின தென்பார்கள் எ-று.

வியந்து பதின்மடங்காயிற்றென்பார் என்க. தமயந்திக்குத் தம்மோடுஒற்றர்குறிய வழுதினும் இப்பொழுது பதின்மடங் கதிகரித்திருக்கக்காண்டலால், அரசர்க்கு மோகமும் அவ்வளவாயிற்றென்பது கருத்து.

(க-து.) அரசர்கள் தமயந்தியழகை வியந்தார்கள் எ-ம். 115

வள்ளுறைகழித்தவொள்வாண்மாறி வைத்தனையவுண்க
ணள்ளிக்கொண்டியிரையின்னையருந்திடாதுதாழியினன்றோ
தெள்ளமிர்தனையதிஞ்சொற்சேயிழையுத்தரீகத்
துள்ளுறைகொடியகூற்றமுயிர்குடித்திடுவதென்பார்.

(கு-நா.) வள்-கூர்மைபொருத்திய, உறைகழித்த-உறையினின்று நீக்கிய, ஒன்வான்-ஒளிபொருத்தியவானை, மாறிவைத்தனைய - மாறிவைத்தால் (அதை யொத்த) உண்கண்-மையுண்டகண்களானவை, உயிரை-ஆவியை, அள்ளிக் கொண்டு-கையிலள்ளிக்கொண்டு, இன்னே-இப்பொழுதே, அருந்திடாது-உண்ணாமல், ஒழியினன்றோ-நீங்கினாலன்றோ, தெள்ளியிர்தனைய - தெளிவு பொருத்திய அமிர்த்தையொத்த, தீஞ்சொல்-மதூரம் பொருத்திய சொல்லையுடைய, சேயிழை-தமயந்தியினது, உத்தரீகத்துள்ளுறை-மேற் போர்வைக்குள்ளே யிருக்கும்; கொடியகூற்றம், முலைகளாகிய கொடியகூற்றம், உயிர்-ஆவியை, குடித்திடுவ தென்பார்-பருவதென்பார்கள் என்று.

அள்ளிக்கொண்டு உயிரையருந்துதல் பற்றி, கண்களுக்கு வானை உவமையாக்கினார். கொல்பவன் மறைத்துவருவனென்பது தோன்ற, ஸ்தனங்களை உத்தரீகத்துள்ளுறை கொடியகூற்ற மென்றார். தமயந்திகண்களுக்கே உயிர்தப்பாதென்பது கருத்து.

(க-து.) அரசர்கள்-தமயந்திகண்களாகிய வாள்கள் உயிரைக் கொல்லுமென்பார்கள் எ-ம்.

116

முருந்துறழினியமூரன் முகிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோட
கருந்தடங்கண்ணிசெவ்வாய் ந் கமழ்திரையமிழ்தமாந்த
வருந்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமரேயோ
தெரிந்திலமென்ன மாழ்சித்தெருமரலெய்திறிற்பார்.

(கு-நா.) முருந்து-மயிலிறுகினடியை, உறழ்-ஓத்த, இனிய இனிமையை யுடைய, மூரல்-பற்களையும், முகிழ்-அரும்பையொத்த, முலை-ஸ்தனங்களை யும், பசியவேய் - பசியமூங்கிலையொத்த, தோள் - தோள்களையும், கருந்தடங்கண்ணி-சரிய பெரிய கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது, செவ்வாய்-சிவந்தவாயாகிய, கமழ்-வாசிக்கின்ற, திரை-பாற்கடலிற்றோன்றிய, அமிழ்தம்-அமிர்த்ததை, மாந்த - புசிப்பதற்கு, அருந்தவம் புரிந்தோர் - அரிய தலத்தைச் செய்தவர், மண்ணில்-பூமியிலிருக்கின்ற, அரசரோ - அரசருக்கள் னொருவரோ, அமரரேயோ - தேவர்க்கு னொருவரோ, தெரிந்திலமென்ன-(யாம்) அறிந்திலமென்று, மாழ்சி-மயங்கி, தெருமரலெய்தி - சுழற்கிய டைந்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள் என்று.

ஒருவரையினும் அருந்தவம் புரிந்தோராகையால் அவ்வாய்வுபற்றி அவரைப் பன்மைவிகுதியாற் கூறினார். தவம்புரிந்தவர் இன்னொருன்று தெரிந்தால் மற்றையவர் மாலைதரிக்கும்போது இங்ஙனமிருந்து அவமானப்படாமல் தம் மிடங்கனிற் சேரலாமென்பது கருத்து. அதுமுன்னே தெரியாமையான், மாழ்சித் தெருமரலெய்தி நிற்பார் என்றார்.

(க-து.) தவயந்தியை அனுபவிக்கத்தவஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களோ-அரசர்களோ-என்பார்கள் எ-ம்.

117

அளியசீறடி கணைவவனிச்சமேலொதுங்கச்செய்த
விளைமதுத் துளிக்குந்தண்டார்வேந்தனேகொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாரங்கண்டும்வண்டிமிந்தெரியல்கூட்டித்
தளரிடைக்கிடுக்கண்டெய்ததாயரேகொடியரென்பார்.

(இ-ள்.) அளிய - அளிதலையுடையவாகிய, சீறடிகள் - சிறியபாதங்கள், நோவ-நோவையுடைய, அணிச்சமேல்-அணிச்சமலரின்மேல், ஒதுங்கச்செய்த-நடக்கச்செய்த, விளை-விளைகின்ற, மதுத்தளிக்கும்-தேன்றுளிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தார்-மாலையையுடைய, வேந்தனே - வீமராசனே-கொடியனென்பார்-கொடியவனென்பார்கள், வளர்-வளரப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களினுடைய, பாரம்கண்டும் - சமையைக்கண்டும், வண்டு-வண்டிகள், இமிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற, தெரியல்கூட்டி-மாலையைச்சூட்டி, தளர்-தளரப்பெற்ற, இடைக்கு-மருங்குலுக்கு, இடுக்கண்டெய்த-வருத்தத்தைச்செய்த, தாயரே-தாய்மர்களே, கொடியரென்பார்-கொடியரென்பார்கள் எ-று.

அணிச்சமலர் மென்மையாயிருப்பினும் மாதாடிக்கு வருத்தஞ்செய்யுமென்பது பற்றி, அணிச்சமே லொதுங்கச்செய்த வேந்தனேகொடியன் என்றார். அது-“அணிச்சமுன்னத்தின்றுவியுமாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்” இதனாலுணர்க. தந்தைக்குப் பெண்கள் வருத்தத் தெரியாவிடினும் தாயருக்குத் தெரியாதென்பார், முலைப்பாரங்கண்டும் தெரியல்கூட்டித் தளரிடைக்கிடுக்கண்டெய்த தாயரேகொடியர் என்றார். தாயரென்ப பன்மையாகக்கூறுதலால், பாராட்டுத்தாய் - ஊட்டுத்தாய்-முலைத்தாய் - கைத்தாய்-செவிலித்தாய்-என்னுமைவரையுங் கொள்க.

(க-து.) தமயந்தியை நடக்கச்செய்த வீமனே கொடியனென்பார்தீள். முலைப்பாரத்தின் மேல் மாலேகூட்டிய தாய்மார்களே கொடியரென்பார்கள் எ-ம்.

118

ஏழுறமன்னர்யாசுழினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைநளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய
காமர்வாண்முனையசெவ்விக் காந்தளஞ்செங்கைகூப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றான்.

[இதனால் தமயந்திசெங்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஏழுறம் - இன்பமடைகின்ற, மன்னர்யாரும்-அரசனாவரும், இனைய-இப்படிப்பட்டவார்த்தைகளை, கூற-சொல்ல, பைம்பொன்-பசியபொன்னுஞ்செய்த, வாமம்-அழகுபொருந்திய, மேகலைகள்-மேகலாபரணங்கள், ஆர்ப்ப-சத்திக்க, மணி-நவமணிகளிழைக்கப்பெற்ற, சிலம்பு-பாதசாலங்கள், ஒலிப்ப-ஒலிக்க, சிவந்த, காமர்-அழிகுபொருந்திய, வாள்-ஒளியையுடைய, முகைய அரும்பையுடையவாகிய, செவ்வி-செவ்வியையுடைய, காந்தளஞ்செங்கைகூப்பி - காந்தன்மலரையொத்த சிவந்த கைகளைக்குவித்து, தாமம்-வெற்றி

மாலையைத்தரித்த, வேல்-வேலையொத்த, தடங்கண்-விசாலம்பொருந்திய கண் களையுடைய, நல்லான்-தமயந்தியானவன், தந்தையை-தந்தையை, தொழுது நின்றான்-வணக்கஞ்செய்து நின்றான் எ-று.

ஏமம்-என்பது, ஏம்-எனக் கடைகுறைந்து நின்றது. மன்னரெனப்பொதுப்படக் கூறலால், திரிலோகத்தரசராயுங் கொள்க-வீமனுடைய ஆணைப் படி நடக்கவேண்டியவைக ளாகையால் அக்குறிப்புத்தோன்ற, அவனைத் தமயந்திவணங்கின னென்க.

(ஈ-து.) தமயந்தி தன்பிதாவாகிய வீமனை வணங்கி நின்றான் எ-ம். 119

சேவடிதொழுது நின்றதெரிவையைமகிழ்ந்து ரோக்கி
மூவுலகாளும்கேவத்தொருவளித்திரன்மொய்த்தார்
யாவரேயிவரையெண்ணியிரையென்றுரைப்பானென்னப்
பூவைபோன்மேனியானினைந்தனன்புலவுவேவான்.

[இதனால் வீமராஜன்செய்கை சொல்லப் படுகின்றது.]

(ஐ-ள்.) சேவடி-தன்னுடைய சிவந்தபாதங்களை, தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற, தெரிவையை-தமயந்தியை, மகிழ்ந்து-மகிழ்ந்து, ரோக்கி-பார்த்து, மூவுலகாளும்கேவத்த-திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும், ஒரு வழி-ஒரிடத்திலே, திரண்ட-கூடி, மொய்த்தார்-நெருங்கிலுர்கள், யாவர்-எவர்கள், இவரை-இவ்வரசரை. எண்ணி-நினைத்து, இனியவென்று-இத்தன்மைபெற்று, உரைப்பாரென்ன-சொல்லுவாரென்று, பூவைபோன்மேனியான-காயாமலரையொத்த வண்ணத்தையுடைய நாரணனை, புலவுவேலான் - வீமராசன், நினைந்தனன்-நினைந்தான், எ-று. ஏ-வினா.

திரிலோகத்தரசரு நெருங்கியிருக்கின்றபடியால், இவர் இன்னாரென்று தெரிந்து சொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதராலாகாதென்பதைக் கருதி; வீமன் திருமலை நினைந்தனனென்க. வீமன் தெரிவையைநோக்கி நினைந்தனனெனக்கூட்டுக.

(க-து.) வீமராசன் விஷ்ணுவை நினைந்தான் எ-ம்.

120

மன்னவனினைவையோர் துவன்மொயல்கன்மாற்பன்
றன்னடிதொழுது நின்றசுதர்முத்தேவைநோக்கி
கன்னலிற்சுனிந்ததிஞ்சொற்கலைமகனன்றியாரே
யின்னென்றிவரையெண்ணியேந்திழைக்கிகைக்குரீரார்.

[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவன் - வீமராஜனுடைய, நினைவையோர்ந்து - நினைப்பையுறிந்து, வன்மொயல்கல் - வளம்பொருந்திய துளபுமாலையையுணர்ந்த

மார்பன்-மார்பினையுடைய நாரணனானவன், தன்னடி - தனதுபாதங்களை, தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற, சதுர்முகத் தேவைநோக்கி - பிரமதேவனைப் பார்த்து, கன்னலில்-கரும்பைக்காட்டிலும், கனிந்த-சுவைமுதிர்ந்த, தீங் சொல்-மதுரவார்த்தையையுடைய, கலைமகளன்றி-நாமகளல்லாமல், இன்னரென்று-இத்தேயத்தினரென்று, இலரை-இவ்வரசரை, எண்ணி - நினைத்து, எந்திழைக்கு-தமயந்திக்கு, இசைக்கும்-சொல்லுகின்ற, நீரார் - தன்மையையுடையவர், யார்-யாவர். எ-று. ஏகாரச்-விஞ்.

மந்தையர்க்கு இவர் இன்னொன்றுதெரியினுஞ்சொல்லுதல்பரிதாதலால், கலைமகளன்றி யாரே யின்னரென்றிவரைபெண்ணி யேந்திழைக்கிசைக்குநீரார் என்றார். சொல்லிற்குக் கன்னலிற்கனிந்த வென்னும் அடைகொடுத்ததும் உதாற்றியாம். “நின்றகாட்டிலுந் திமித்தமின்னு-மைந்தாம்வேற்றுமை யாகிவருமே” இவ்விதியால் காட்டிலும் எனத்து ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபாம்

(க-து.) விஷ்ணு வீமராசன் நினைவையறிந்து பிரமனைப்பார்த்து, சரஸ்வதியே தமயந்திக்கு அரசர்களே இன்னுள்ளாரென்று சொல்ல வல்லவன் என்றார் எ-ம்.

121

என்றலுமலரின்கேலோனினிலாவெறிக்குமேனி
மன்றலங்கரியகூந்தல்வாணிவாண்முத்ததைநோக்கிச்
சென்றுநீயரசர்வெள்ளத்திரளினைவிதாப்பனீன்ற
பொன்றிகழ்முலையினுளும் குரையெனப்புனியிற்போந்தான்.

[இதனால் பிரமன் நாமகளை எவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) என்றலும் - ஆப்படியென்று சொன்னவளவில், மலரின்கேலோன்-பிரமதேவனானவன், இளநிலா-இளமைபொருந்திய நிலவ்ஞெளியை, வறிக்கும்-வீசுகின்ற, மேனி-திருமேனியையுடைய, மன்றல் வாசனைபொருந்திய, அம்-அழகிய, கரியகூந்தல்-கறுத்தகூந்தலையுடைய, வாணி-நாமகளுடைய, வாள்-ஒளிபொருந்திய, முகத்தைநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, நீசென்று-நீபோய், அரசர்வெள்ளத்திரளினை-இராககூட்டத்திரட்சியை, விதர்ப்பனீன்ற-வீமன்பெற்ற, பொன்றிகழ்-பொன்போன்ற தேகம்விளங்கிய, முலையினுக்கு-தமயந்திக்கு, இரையென-சொல்லென்றுசொல்ல, புலியில்-பூமியிலே, போந்தான்-வந்தான் எ-று.

மனிதப்பிறப்பிற்ற வீமன்னுந் தமயந்தியேனும் அருந்தவய்புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப, நாரணனேவலாற் பிரமன் நாமகளைவிடுப்ப, அவள்விரைந்து சேரலால்; தந்தை வார்த்தையை னீந்தன்கடவாமையும், கணவன் மொழியைத் துணைவி இகவாமையும் பெறப்பட்டன. உரையென-அவள் புலியிற்போந்தான்: எனக்கொள்க.

(க-து.) பிரமன் சரஸ்வதியை நோக்கித் தமயந்திக்கு அரசர்கள்பேரை அறிவிப்பென்று சொல்ல அவள்வந்தான் எ-ம்.

122

போந்தவள் வண்டுமூசாப்பொன்னரிமாலையோடும்
வார்த்தமேமலைதாழ்ந்தவதுவைமண்டபத்தின்மேவி
பேந்தெழிலெருத்தங்கோட்டிநாணெடுமிறைஞ்சிறிற்
கூந்தலம்பிடிக்கும்வேந்தர்குலமுறைகளிக்கலுற்றாள்.

[இதனால் நாமகள் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) போந்தவள்-அப்படிவந்த நாமங்கள், வண்டுமூசா-வண்டுகளால்
மொய்க்கப்படாத பொன்னரிமாமாலையோடும்-பொன்னரிமாலையுடனே, வா-
ர்த்த-நீண்ட, தேம்-வாசனையொருந்திய, மாலையாழ்ந்த-மலர்மாலையின் தாழ்-
பெற்ற, வதுவைமண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில், மேவி-பொருந்தி, எந்-
து-தாங்கிய, எழில்-அழகுபொருந்திய, எருத்தங்கோட்டி-தலையைவணங்கிக்
கொண்டு, நாணெடும்-நாணத்தோடும், இறைஞ்சின்-நொழுதுநின்ற, கூந்-
தலம்பிடிக்கு-தமயந்திக்கு, வேந்தர்குலமுறை-அரசர்மரபினே, களிக்கலுற்றாள்-
சொல்லத்தொடங்கினாள் என்று.

எருத்தங்கோட்டிலும் நாணுறலும் மாதர்க்குச் சபாவாயினும், நாமகள்
திரிமூர்த்திகளில் ஒருமூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால்; அவளிடத்திலே
இறைஞ்சியெனத் தமயந்திவணக்கமுஞ் சொல்லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடிஎன்-
பது-அதுபோன்ற நடையை யுடையவளெனத் தமயந்திக்காதலால், உவமை
ஆகுபெயர்.

(க-து.) சரஸ்வதியானவள் தமயந்திக்கு அரசர்கள் குலமுறை சொல்லத்
தொடங்கினாள் எ-ம்.

123

சேயரிசுந்திரீண்டசெழுங்கடைமழைக்கட்செவ்வாய்
மாயிருஞ்ஞாலம்விற்கும்வருமுலைத்தெரிவைகேட்டி-
யாபிருங்கதிர்கள்வீசியங்கண்மாஞாலம்போர்த்த
பாயிருள்பருகுஞ்செங்கைழப்பரிதியிலவிருந்ததேவே.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நாமகள் தமயந்தித் தேவர்களைத் தனித்
தனி குறிப்பித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சேயரி-செவ்வரிகள், சுந்தி-சிதம்பெற்று, நீண்ட-நெடுகிய, செ-
ழுங்கடை-செழுமைபெற்ற கடையையுடைய, மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய,
கண்-கண்ணையும், செவ்வாய்-சிவந்தவாயையும், மா-மகத்தாகிய, இரு-பெ-
ரிய, ஞாலம்-பூமியை, விற்கும்-விலைசெய்யும், வருமுலை-வளர்கின்ற ஸ்தனங்க-
ளையுமுடைய, தெரிவை-தமயந்திய, கேட்டி-நீக்கட்பாயாக, ஆயிரங்கதிர்கள்
வீசி-ஆயிரங்கிரணங்களைவீசி, அங்கண்-அழகிய இடத்தையுடைய, மா-மகத்தா-
கிய, ஞாலம்-பூமியை, போர்த்த-மூடிய, பாயிருள்-பரவியவிருளை, பருகும்-கு-
டிக்கின்ற, செங்கேழ்-செந்நிறத்தையுடைய, பரிதி-சூரியன், இவ்விருந்ததேவு
இருத்தலையும் இதேதேவன் எ-னும். ஏகாரம்-ஈற்றை.

பூமியைவிற்குத் தமயந்திமுலைக்கு விலையாகுமென்பார், ஞாலம்விற்கும் வருமுலை என்றார். பூமியைவிடப்பெரிதும் வலிதும் பொறுமையுள்ளதும் வளமுள்ளதும் வேறென்றில்லை யென்பதற்கு, மாயிரு என்னும் அடைக்கொடுக்கப்பட்டன. அது--“தரிவரும் பெருமையுந்தின்மையும் பொறையும்-பருவமுயற்சி யளவிற்பயத்தலு-மருவியநன்னிவ மாண்பாகும்மே” இதனாலறிக. பூமியைமுடிய இருளையோட்டிக் கண்களுக்குத் தெரியத்தக்க நிலநீர்முதலிய வெல்லாப்பொருள்-ஔையுநாடோறுங் காட்டுகின்ற நன்றிதோன்ற, சூரியனை-ஆயிரங்கதிர்கள்வீசி யங்கண்மா ஞாலம்போர்த்த பாயிருப்பருகுஞ்செங்கீழ்ப்பரிதி என்றார்.

(க-து.) தமயந்தியே-இவன் சூரியதேவன் என்றான் எ-ம்

124

பண்ணமையினியதிஞ்சொற்படர்முலைப்பாவைகேண்மோ
கண்வழுக்குறுதன்சோதிக்கலைநிலவெறிப்பவல்லான்
மண்ணியமணியிற்செய்தவான்றிவிசிருந்ததேவன்
விண்ணவர்க்கமிர்தமீந்தவெண்கதிர்க்கடவுளாமல்.

(இ-ள்.) பண்-இசை, அமை - பொருந்திய, இனிய-இனியவாகிய, தீஞ்சொல்-மதுவார்த்தையையுடைய, படா-சாயாத, முலை-ஸ்தன வகையையுடைய, பாவை-தமயந்தியே, கேள்-கேட்பாயாக, கண்-கண்கள், வழுக்குறு-கூசுகின்ற, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, சோதி - பிரகாசத்தையுடைய, கலை-சோடசகலைகளும், நிலவெறிப்ப - ஒளிவீச, வல்லான் - வல்லவனெல், மண்ணய - ஒப்பனையமைந்த, மணியிற்செய்த-இரத்தங்களாற் செய்யப்பட்ட, வான்-பெரிய, தவிசு-ஆசனத்தில், இருந்ததேவன்-இருத்தலைபுற்ற தேவனானவன், விண்ணவர்க்கு-தேவர்களுக்கு அமிர்தமீந்த - அமிர்தத்தைகொடுத்த, வெண்கதிர்க்கடவுளாம், சந்திரனாகும், எ-று. மோவென்பது-முன்னிலைக்கண்ணும், ஆலென்பது-இந்நின்கண்ணும் வந்த அசைகள்.

வல்லான்செய்த தவிசில் கலைநிலவெறிப்பவிருந்ததேவனெனக்கூட்டுக. சந்திரனுடைய கலைகளை அமரபகூத்துப் பிரதமைமுதலாகத் தொடங்கிப் பதினேந்து திதியிலும் அக்கினிமுதலாயினோருண்பர். பூர்வபகூத்திலும் அப்படியே கலைகள்வளரும். தேவர்களுண்ணும்படி தன்னுடைய கலைகளைச் சந்திரன் தருதலால், விண்ணவாக்கமுதமீந்த வெண்கதிர்கடவுள் என்றார்.

(க-து.) இவன் சந்திரனென்றான் எ-ம்.

125

ஊர்சனை.எகணிந்துவிம்மியொழுக்கொளியாரஞ்சுடி
யேர்கனிந்தொழுகும்பொம்மலிளமுலையணங்குகேட்டி
தார்புனைமொளியிலேய்ப்துதணப்பிலாதிருந்ததேவர்
மாரனில்வனப்புலாயந்தமருத்துவத்தலைவர்தாமே.

(இ-ள்.) ஊர்-பரவுகின்ற, சுணங்கணிந்து-சேமலையணிந்து, விம்மி-பருத்து, ஒழுக்கொளி-ஒளியைவீசுகின்ற, ஆரம் - முத்துவடத்தை, குடி-தரித்துக் கொண்டு, ஏர்-அழகானது, கணிந்து-முதிர்ந்து, ஒழுகும்-ஒழுக்குகின்ற, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கலையுடைய, அணங்கு-தமயந்தியே, கேட்டி-கேட்பாமாக, தார்-மலர்மாலையை, புனை-தரித்த, மௌலவேய்ந்து-கிரீடத்தையணிந்து, தணப்பிலாது-இணைபிரியாது, இருந்த தேவர்-(இங்) கிருத்தலையுற்ற தேவர்கள், மாரணில் - மனத்தனைக்காட்டிலும், வனப்புவாய்த்த-அழகுபெற்ற, மருத்துவந்தலேவர் - அசுவினிதேவர்கள் எ-ம. தாம்-ஏ-அசை.

எப்பொழுது மிருவரும் இணைபிரியாதிருந்தலால், தணப்பிலாதிருந்த வென்றும்; அழகின்மிக் கோராதலால், மாரணில்வனப்புவாய்த்த வென்றும்; தேவர்களிங்கு வியாதிதீர்ப்பவர்களிற் றலைமையுடையவராகையால், மருத்துவத்தலேவரென்றுஞ்சொல்லினர். தேவர்கட்கும் வியாதியுண்டோவெனில்-உண்டு; அது-“வலாரிதோன்வாதநோயன் வண்மதிகயநோயாளன், சலாவுறு வெப்புநோயிற் றெடக்குண்டான் றக்கனென்பா, னுலாவுறுகாலிலாத முடவனேயுறங்கொண்மந்தன், சலோதரநோய்க்குட்பட்டான் றண்புனற்கரையன் மாதோ” இதலெறிக.

(க-து.) இவர்கள் அசுவனிதேவர்கள் என்றான் எ-ம்.

126

வண்ணமேகலையாய்மற்றுன் வருமுலைப்போகர்வேலொடிகு.
யெண்ணிலராகியிப்பாவின துவீற்றிருந்தோரெல்லாம்
புண்ணவர்ப்பாற்பைம்பொன்வியன்றவிரிந்தேவர்
பண்ணமைதிவின்லயாழ்பாரின் றகாந்தருவவேந்தர்.

(இ-ள்.) வண்ணமேகலையாய்-அழகு பாருந்திய மேகலாபாணத்தையணிந்த தமயந்தியே, உன்-உன்னுடைய, வரு - வளர்ப்பெற்ற, முலை-ஸ்தனங்களுடைய, போகம்வேண்டி-போகத்தையிரும்பி, எண்ணிலராகி-அளவற்றவராகி, இப்பால்-இப்புறத்தில், இனிது - இனிமையோடு, வீற்றிருந்தோரெல்லாம்-வீறுடனிருத்தலையுற்றவர்களெல்லாரும், வண்ணவர்-தேவர்கள், அப்பால்-அவர்க்கப்புறத்தில்; பைம்பொன்-பசியபொன்றாற்செய்த, வியன்-மேலாகிய, தவிசிருந்ததேவர்-ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற தேவர்கள், பண்ணமை-இசையமைந்த, திவ்வின்-வலிக்கட்டினையுடைய, நல்யாழ்-நல்லயாழை, பரின்ற - வாசிக்கின்ற காந்தருவவேந்தர்-கந்தருவவரசர்கள் எ-ம. மற்று-அசைநிலை.

தேவர்களை இன்னரின்னொன்று வெவ்வேறுகூறத்தொடங்கிற் காலநீட்டிக்கு மென்பதுபற்றி, எண்ணிலராகியிப்பா வினதுவீற்றிருந்தோரெல்லாம் வண்ணவர் என்பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. யாழினதிலக்கணமுன் பெழுதப்பட்டது அந்நனங் காண்க.

(க-து.) இவர்கள் காந்தருவவரசர்கள் என்றான் எ-ம்.

127

முழுமுதல்கிழிக்கும் வெற்கட்கொம்மைவெம்முலைசாய்கேட்டி.
மழவிடையென்ன வாங்கண்மணித்தவிசுருந்ததேவ
ரிழுமெனவருவிச்சாரலினமணிவரன்றித்தாங்கும்
விழைவிறுவெள்ளிவெற்பின்விஞ்சையர்க்கிறைவர்தாமே

(இ-ள்.) குழைமுதம்-காதனியினுடையமுதத்தை, கிழிக்கும்-கிழிக்கின்ற, வெற்கண்-வேல்போன்றகண்களையும், கொம்மை-இளமையையுடைய, வெம்முலைபாய்-விருப்பைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, கேட்டி-கேட்பாயாக, மழவிடையென்ன - இளவேற்றைப்போல், ஆங்கண்-அவ்விடத்தில், மணித்தவிசு-இரத்தாசனத்திலே, இருந்ததேவர்-இருத்தலையுற்றதேவர்கள், இழுமென-இழுமென்னுமோசையோடு, அருவியானது, சாரல்-மலைப்பக்கத்தினின்றும், இனமணி-கூட்டமாகிய, மணிகளை, வரன்றி - வாரிக்கொண்டு, தாங்கும்-ஒழுங்கின்ற, விழைவுறு-விருப்பமடைகின்ற, வெள்ளிவிற்பின்-கைலாசமலையிலிருக்கின்ற, விஞ்சையர்க்கிரைவர்-வித்தியாதரருக்கரசர் - எ-று. தாம்-ஏ-என்பன இரண்டும் அசைகள்.

இழுமென அருவிதாங்குமென்பது, இழுமென்றல் விரைவினெலிக்குறியாம். “இழுமென விழிந்நாருவி, பழமுதிர்சோலை மலைகிழுவோனே” எனப்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. ஐம்முதத்தோடுங் கூடிய சதாசிவமூர்த்தி இருத்தலால் அங்கிருப்பின் நமக்கழிவில்லையென்று யாவருந் தவஞ்செய்தடைதற்கு விரும்புதாதலின், கைலாசமலையை-விழைவுறு வெள்ளி வெற்பென்றார்.

(க-து.) இவர்கள் வித்தியாதரருக்கரசர்கள் என்றான் எ-ம்.

128

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விழுமூமதியதனிஞாநு
மயக்கியுள்ளயிரையுண்ணும் வாங்கிடந்தனையகண்ணாய்
பயக்கருஞ்சிறப்பிற்றேவர்பரவவீண்டிருந்தகாளை
யியக்கர்தம்பெருமானீன் தவெழில்புனைகுமாரேறே.

(இ-ள்.) முயற்கறை-முயலினதுகறுப்பு, ஒழிந்த-நீங்கிய, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, முழுமதியதனில்-பூரணசத்திரினையொத்த முகத்தில், நானும்-நாடோறும், மயக்கி-மயங்கச்செய்து, உள்ளுயிரை-உள்ளேயிருக்கின்றஆவியை, உண்ணும்-உண்கின்ற, வாங்கிடந்தனைய-வாளிருந்ததை பொத்த, கண்ணாய்-கண்ணையுடையதமயந்தியே, பயக்கரும்-தோன்றுதற்கரிய, சிறப்பில்-சிறப்பினால், தேவர்பரவ-தேவர்கள் வணங்கும்படி, ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்திலிருந்தலைப்பெற்ற, காளை-அரசன், இயக்கர்தம் பெருமானீன் - குபேரனாற்றரப்பட்ட, எழில்புனை-அழகுபொருந்திய, குமாரேறு-நளகூபரீன் - எ-று. ஏ-அசை.

திரவியமுடைவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்தலியல்பாதலின், நளகூபரன் குபேரன் மகனாதல்பற்றித் தேவர் பரவவீண்டிருந்தகாளை எனப்பட்டது.

குபேரன் இயக்கர்வேந்தனென்பது- 'இயக்கர்வேந்தன்-அளகையாளி' இத னுலறிக.

(க-து.) இவன் ளகடபரன் என்றான் எ-ம்.

129

காதளவோடி மீண்டிகடைசிவந்தாவியுண்ணு
மாதர்மென்றோக்கினுயிம்மணித்தவிசுருந்தவேந்தல்
பூதரவில்லினுய்ப்புனிதனுக்கணியுமாகிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஹலைப்பார்தன்வேந்தே.

[இதனால் நாமகன தமயந்திக்கு நாகவேந்தனைக்காட்டுதல் சொல்லப்படு கின்றது.

(இ-ள்.) காதளவோடி-காதுவரையுமோடி, மீண்டு-திரும்பி, கடைசி வந்து-கடைக்கண்சிவந்து, ஆவியுண்ணும்-உயிரையுண்கின்ற, மாதா-அழகிய, மென்றோக்கினும்-மெல்லியபார்வைபையுடைய தமயந்திபே, இம் மணித்த விசுருந்த-இந்தரநாசனத்திலிருந்தலைப்பெற்ற, ஏந்தல்-அரசனானவன், புனி தனுக்கு-பரமசிவனுக்கு, பூதரவில்லில்-மேருவில்லில், நாணப்-நாரியாகியும், அணியுமாகி-ஆபரணமாகியும், பாதலத்து-நாகருவகத்திருந்து, இன்பந்துய்க் கும்-சுகத்தையனுபவிக்கின்ற, பஹலை-பலதலையையுடைய, பார்தன்வேந்து- சர்ப்பராசன் எ-று. எ-ஈற்றகை.

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத்தொடங்கியபோது மேருவைவில்லாக் கிக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சர்ப்பராஜனை நாணக்கியபடியால், பூதரவில்லி னுணய் என்றும்; சர்ப்பங்களினத்துஞ் சிவபூசைசெய்வு எங்களை ஆபரண மாக்கிக்கொள்ளல்வேண்டுமென வரங்கேட்ப அவ்வாறு அச்சிவன் கொடுத்த லால் புனிதலுக்கணியுமாகி என்றுஞ் சொல்லினார். இவை சிவபுராணத்திற் காண்க.

(க-து.) இவன் ஆதிசேடன் என்றான் எ-ம்.

130

இழைபார்திமைக்கும்லுவின்கைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர் நெடுங்கணல்லாய் மலர்க்கணைவேனில்வேளுந்
தொழுதருவனப்புவாய்ந்துதோன் றுமித்தோன் றல்வெய்ய
பொழிமதக்களிரல்யானைப்புட்கரத்திவிலவேந்தே.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் நாமகன் தமயந்திக்கு ஐந்திலு மிருந்து வந்த அரசரைத் தனித்தனி தெரிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) இழை-ஆபரணங்களால், பார்து-பரலப்பெற்று, இமைக்கும்- பிரகாசிக்கின்ற, அல்குல்-அல்குலையும், இன்னகை-இனிககையுள்ள, பவளச் செவ்வாய்-பவளம் போன்ற செவ்வாயையும், மழை-குளிர்ச்சி பொருந்திய, மதர்-குளிப்பையுடைய, நெடுங்கணை-நெடியகணையுமுடைய, கல்லாய் தடி

யந்தியே, மலர்க்கணை-பூங்கணைகளையுடைய, வேனில்வேளும் - மன்மதனும், தொழுதரு - வணங்கத்தக்க, வனப்புவாய்ந்து - அழகுபெற்று, தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, இத்தோன்றல்-இவ்வரசன், வெய்ய-வெவ்விய, பொழிமதம்-மும்மதம்பொழிகின்ற, களிநல்லாயனை களிப்புமிருந்த நல்லாயனைகளையுடைய, புட்கரத்தீவில்-புட்கரமென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற, வேந்து-அரசன் எ-று.

தேவர்களையும் நாகவேந்தனையுஞ் சொல்லி உடனேநாவலந்தீவரசரைக் கூறாது மற்றைத் தீவரசரைச்சொல்லிய தென்பொருட்டெனில், இவர்கள் சோகம்-நரை-திரை-மூப்பு - முதலியவைகளின்றிப் பதினாயிரம் வயதுள்ளவராய்த் தேவரோடு ஒருபுடையொத் திருந்தலினென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் உண்டென்பது-“சாகமுதலிருமூன்றிற் நற்கினர்கடமக் கெல்லாந், சோகமிலையென்றோந் துய்த்திருப்பர்சுகமவர்த, மாகமதினரைதிரையுமில்லையுதாயுள்வளர், மோகமிலை கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவர்” அதனால்தக. [இதில் அரசன் செல்வச்சிறப்பைச் சொல்லுதலால், வீறுகோளணி யாம்.] இச்செய்யுள் முதலாவருஞ் செய்யுள்தோறும் இவ்வணி யமைந்திருத்தல் காண்க.

(க-து.) இவன் புட்கரன் என்றுள் எ-ம்.

131

ஆற்றற்சான்மன்னராவியருந்துவான்கரந்துவெய்ய
கூற்றிருந்தனையவுண்கட்டுகால்வளையினிதுகேட்டி.
வேற்படைத்தானைசூழவியன்றவிசிருந்தகாளை
பாற்கடலுடுத்தசாகத்தீவுறைபரிதிவேலான்.

(இ-ஈ.) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க, மன்னராவி-அரசர்களுயிரை, அருந்துவான்-உண்ணும்படி, கரந்து - மறைந்து, வெய்ய-வெவ்விய, கூற்றிருந்தனைய-யமனிருந்ததையொத்த, உண்கண்-மையுண்டகண்களையுடைய, கோல்வளை-தமயந்தியே, இனிதுகேட்டி-இனிமையோடு கேட்பாயாக, வேற்படையேற்படையென்றிய, தானை-சேனைகள், சூழ-தன்னைச்சுற்றும்படி, வியன்-அழகிய, அவ்விசிருந்த-ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்ற, காலை-அரசனானவன், பாற்கடலுடுத்த-பாற்கடலையுடுத்த, சாகத்தீவுறை-சாகமென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற, பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்ற வேற்படையையுடைய அரசன் எ-று.

கடல்களேழினும் உயர்ச்சிபெற்ற கடலாதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற்செய்த மண்டபத்தில் உமாதேவி யோகநித்திரை கொண்டிருத்தலாலும், நாரணக்கடவுள் ஆலிலேமேல் அறிதுயில்கொண்டிருத்தலாலும், தேவர்களால் அமிர்தங் கடைந்தெடுக்கப் படுதலாலும், இலக்குமிமுதலிய அழகினிமிக்க மங்கையரும் கடித்துவமணி பஞ்சதருக்கள் ஐராவதமுதலியவும் பிறத்தலாலும், அச்சிறப்பு விளங்க மற்றைத் தீவுகட்கு மவ்வக்கடலைக் கூறாதுஇத்தீவிற்சுமரத்திரம் (பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவு) என்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதனால் அத்தீவைப் புரக்கும் அரசன் பெருமையுங் கூறியதாயிற்று. அதில்

உமாதேவியார் யோகந்திரை கொள்ளுகின்றாரென்பதை-“ஆரமிர்தின் கடல் வேலிசெழுந்தரு வாய்மணி பம்பிய தீவூடே, பாரகடம்படர் கானிலருங்கொடை பாய்மணிமண்டப வீடேடே கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்சமொர்கூர்பரியங்க மெனமேலே, சீரடரும்பர ஞானமுறுங்கனி தேவரஞ்சதுவர் பூமாதே.” இத னாலிக.

(க-து.) இவன் சாகத்தீவரசன் என்றான் எ-ம்.

132

தளரிடைமெலியவீங்கிச்சந்தனத்தேய்வைகொட்டி
வளரிள் முலையாயிங்கன்வைகியமணிசெய்ப்புண
னிளவெயிற்பரிதிமான்தேரிடறுபொற்குமியோங்கிக்
கிளரொளிவிரிக்குமாடக்கிரவுஞ்சத்தீவின்வேந்தன்.

(இ-ள்.) தளரிடை-தளர்கின்றஇடையானது, மெலிய-வட, வீங்கி, பருத்து, சந்தனத்தேவை-சந்தனக்குழம்பினை, கொட்டி-அப்பி, வளர்-வளரப்பெற்ற, இளமுலையாய்-இளமைபாருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, இங்ஙன-இவ்விடத்தில், வைகிய-தங்கிய, மணிசெய்ப்புண-இரத்தாபரணங்களையுடைய அரசன், இளவெயில் - இளவெயிலையுடைய, பரிதிமான்தேர்-சூரியனுடைய குதிரைகட்டிய தேரானது, இடறு-இடறுகின்ற, பொற்குமி-பொன்னாற்செய்த சிகரமானது, ஒங்கி-உயர்ந்து, கிளர்-மிகுந்த, ஒளிவிரிக்கும்-கார்த்தியைப்பரப்புகின்ற, மாடம் - உப்பரிக்கையுடைய, கிரவஞ்சத்தீவின்-கிரவுஞ்சமென்னுந் தீவையானுகின்ற, வேந்தன்-அரசன் எ-று.

இங்ஙன மென்பது இங்ஙனனைக் கடைகுறைத்து. சூரியனிரத்திற் கட்டிய குதிரைகள் ஒளியைநோக்கிக் கண்கூசி ஒதுங்கிடக்கப் பெருமையால் பரிதிமான்தே ரிடறுபோற்குமியோங்கிக் கிளரொளிவிரிக்குமாடம் எனப் பட்டது.

(க-து.) இவன் கிரவுஞ்சத்தீவரசன் என்றான் எ-ம்.

133

புரிவடஞ்சமந் துவீங்கும்புணர்முலையீங்குவைசூர்
திருகுவெஞ்சிற்றத்தாப்பிற்றிண்களியானையன்னான்
விரைமதுவுயிர்க்குங்கைதைவேலிவாய்மணியும்பொன்னும்
வருதிரைசுருட்டுங்கானல்வாங்குசைத்தீவில்வேந்தன்

(இ-ள்.) புரிவடம்-முத்துவடங்களை, சமந்து-பொறுத்து, வீங்கும்-பருத்த புணர்முலை-நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுள்ள தமயந்தியே, ஈங்குவைசூர்-இங்கே யிருக்கின்ற, திருகு-மாறுபடுகின்ற, வெம்-வெவ்வுய், சீற்றத்தாப்பின்-மிகுந்த கோபத்தையும், திண்-வலிமையையுமுடைய, களியானையன்னான்-களிப்புமிக்க யானையையொத்த அரசனானவன், விரை-வாசனைபொருந்திய, மதுவுயிர்க்கும்-தேனைத்தருகின்ற, கைகைவேலிவாய் - தாழைவேலியிடத்தில், மணியும்-நவ மணிகளையும், பொன்னும்-பொன்னையும், வருதிரை-வருகின்றஅலைகள், சுரு

ட்டம்-மடக்கிவிசுக்கின்ற கானல்-கடற்கரைச்சோலைகளையுடைய, வான்-மேலாகிய, குசைத்தீவில்-குசையென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன் அரசன் எ-று.

எப்போதாயினும் தன்னைப்பகைத்தவர்மேற் கோபம்வைத்தால், அனேக நாள்கழிக்கிலும் மறவாது அவரைக்கொல்லுதலும், வலிமைபேறலும், சுளிப்பு மிகுதலும், யானைக்குள்ள குணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் உண்டென்பது தோன்ற; திருகுவிஞ்சீமற்றத்துப்பிற் றினகளியானையென்னுள் என்றார்.

(க-து.) இவன் குசைத்தீவரசன் என்றான் எ-ம்.

134

தெண்டி ரைப்பரவையின் றதெள்ளமிர் தூறல்போலும்
பண்டருமினியதிஞ்சொற்படாமுலைப்பாவைகேண்மோ
விண்டலப்பரிதிபோலவிளங்குமிக்குரிசில்வாசத்
தண்டலையுடுத்தகானற்சான்மலித்தீவில்வேந்தன்.

(இ-ஈ.) தெண்டி-தெளிந்த அலைகளையுடைய, பரவையின்ற-கடலானதீன்ற, தென்-தெளிந்த, அமிர்தூறல்போலும்-அமிர்த்தத்தின் தூறல்போலும், பண்டரும்-இசையைத்தருகின்ற, தீஞ்சொல் - மது ம்பொருந்தியசொல்லையும், படாமுலை-சாயாத ஸ்தனங்களையுமுடைய, பாவை-தடயத்தியே, கேள்-கேட்பாயாக, விண்டலப்பரிதிபோல-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போல, விளங்கும்-பிரகாசிக்கின்ற, இக்குரிசில்-இவ்வரசனுனைவன், வாசத்தண்டலையுடுத்த-வாசமிக்க மலர்களையுடைய சோலைகளையுடுத்த, கானல்-நெய்தலிலத்தையுடைய, சான்மலித்தீவில்-சான்மலித்தீவிலிருக்கின்ற, வேந்தன்-அரசன் எ-று.

பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்த்தத்தின் மாதூரியம் இவன் சொல்லிஞ லறியலாமென்பதற்கு, பாவையின்ற தென்னமிர் தூறல்போலும் மினியதிஞ்சொல் எனப்பட்டது. பண்டருமினியதிஞ்சொல் என்பதில், “அறவகைத்தொகையு மறை யுங்காலை, யொன்றே தொகுதலும் பலவேதொகுதலு, மாறவகையுமடங்கத் தொகுதலு, முருபேதொகுதலும் பொருளேதொகுதலு, நுருபும்பொருளு மொருங்கேதொகுதலு, முருபும்பொருளு மொருங்குபல தொகுதலும், பொருளுமுருபும் பொருளுந்தொகுதலு, முதலிடைகடையென மூன்றினுந் தொகுதலுங், கடையிடையிரண்டினுங் காணத்தொகுதலு, மாதியாய்ப்பலவு மறைத்தனர்புலவர்” இவ்விதியால் பின்னங்குழல் தொக்கது. சூரியன் இருப்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தன்புகையை யோட்டியவ னென்பது தோன்ற, விண்டலப்பரிதிபோல விளங்குமிக்குரிசில் என்றார். அன்றிப் பரிதிபோல் விளங்கிய ஓளியை யுடையவனெனினு மமையும்.

(க - து.) இவன் சான்மலித்தீவரசன் என்றான் எ-ம்.

135

தேவர்கண்முதலாடற்றைத்தீவினில்வனப்புவாய்ந்த
காவலரினையென்னுவுரைத்துமைக்கரியகூந்தற்
பூவையந்தீஞ்சொல்வாட்கட்பொம்மல்வெம்முலையினாட்கு
நாவலந்தீவினீவந்தர்பாரையுந்விவ்ந்துருள்.

[இதனால் நாமகள் தமயந்திக்கு இனி கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தேவர்கண்முதலா - தேவர்களாதிமாகிய, மற்றைத்தீவினில்-மற்றைத்தீவுகளில், வனப்புவாய்ந்த - அழகுபற்ற, காவலர் - அரசர்கள், இனையரென்று-இத்தன்மையரென்று, உரைத்து-சொல்லி, மை-மைபோலும், கரியகூந்தல்- கருத்தகுழியையும், பூவையந்தீஞ்சொல்-பூவைப்புள்ளினிசையை யொத்த தித்தித்தவார்த்தையையும், வாட்கண் வாள்போன்ற, கண்களையும், பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற, வெம்முலையினுட்கு - விருப்பத்தைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுள்ள தமயந்திக்கு, நாவலந்தீவின்வேந்தர்-நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற அரசர்கள், யாரையும்-எவர்களையும், நவிலலுற்றாள்-சொல்லத்தொடங்கினாள் எ-று.

தீவுகளேமுனுள் இதுகாறுஞ்சொல்லிய தீவுகளேந்தும் இனிசொல்லப் போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச் சொல்லி ஒன்றினைக் கூறுதொழிந்தது, அந்தத்தீவையாளு மரசன்வந்திலன்போலும். இனி நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற பலதேயத்தரசரையுஞ் சொல்லப்படுதல்காண்க. நாவலந்தீவென்றுஇத்தீவிற்குப் பெயரானது “நடவனையகனியுதிரு நன்னலவெந்நாளு, முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லார் தென்றிசையிலோங்குதலாற், பெறுநகண்டமும் பெரிய நாவலந்தீ வெனும் பெயரை, மறுவறுமக் கனித்தீநீர் மலையதனை வலம்வருமே” இதனால்காண்க.

(க-து.) நாவலந்தீ வரசர்களைச் சொல்லத்தொடங்கினாள் எ-ம். 136

கொள்ளை வண்டியிருங்கூந்தற்கோதையிவ்விருந்தவேந்தல்
வள்ளவாய்க்கமலவாவிவானையம்பகடுதாவித்
கள்ளுலாம்பசியதாற்றுக்கமுகிளம்பானைகீறு
மள்ளலம்புனைஞ்சூழ்ந்தவவந்திராடாளுமவேந்தே.

[இதுமுதல் இரூபத்தைத்து பாட்டுகளால் நாமகள் தமயந்திக்கு நாவலந்தீவரசர்களைத் தனித்தனிகூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொள்ளை-கூட்டமாகிய, வண்டு-வண்டிகள், இமிரும்-சத்திக்கின்ற, கூந்தல்-அளகத்தையுடைய, கோதை-தமயந்தியே, இவ்விருந்தவேந்தல்-இங்கிருந்த விவரசன், வள்ளவாய்-கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, கமலவாவி-தாமிரைத்தடாகத்தினின்றும், வானையம்பகடு-ஆண்வானைகள், தாவி-பாய்ந்து, கள்ளுலாம்-தேனொழுகுகின்ற, பசிய-பசுமைபொருந்திய, தாறு-குலைகளுள்ள கமுகிளம்பானை-கமுகமரத்தினிளம்பானைகளை, கீறும்-கிழிக்கும்படியிருக்கின்ற, அள்ளல்-சேற்றினது, அம்-அழகிய, பழனஞ்சூழ்ந்த-களிகள்கூழ்ந்த அவந்திராடு-அவுத்திதேயத்தை, ஆளும்-ஆளுகின்ற,வேந்து-அரசன் எ-று.

கொள்ளையிடும் வண்டெனப் பொருள்கொண்டு, அதற்கேற்பத் தேனை யென்னுஞ் செயப்பொருள் வருவித்துக்கொள்ளினும் அமையும். அள்ளலம்

பழனமென்னுந்தொடர்மொழியிலிருக்கும் அம்பென்பது, விரித்தல் விகாரமாய்நின்றது. அது “வலித்தன் மெலித்த னீட்டல் குறுக்கல், விரித்த ரெகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டிழி” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் அந்நூலார் விரித்தல் விகாரத்திற்குக் காட்டிய “தண்ணந்துறைவர் தகவிலரே” என்னும் உதாரணத்தாலறிக. இன்னு மிந்நூலிற் பலவிடந்தோறும் அழகெனப்பொருள்கொண்டிருக்கும் இதுபோல்வனவற்றையும், இவ்வாறு விகாரமென்று கொள்ளினும் இழுக்காவென்க.

(க-து.) இவன் அவந்திராட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

137

நன்னலங்கனித்தகோதாயீங்குறைநாமவேலான்
பொன்னவிரோடைநெற்றிப்பொழிமதங்கனிற்றுமாய்க்குஞ்
செந்நெலங்குலையிற்றுங்குந்திங்கொடைநறவுகாலுங்
கன்னலங்கழனிசூழ்ந்தகௌடநாட்டரசரேறே.

(இ-ள்) நன்னலம்-மிருந்தநலமானது. கனிந்த-முதிர்ந்த, கோதாய்-தமயந்தியே, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற, வேலான்-வேலாயுதத்தையுடைய அரசன், பொன்-பொன்னாற்செய்து, அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, ஓடை-முகபடாத்தையணிந்த, நெற்றி-நெற்றியையும், பொழிமதம் பொழிகின்மதத்தையுமுடைய, களிற்று-யானையை, மாய்க்கும் மறைக்கின்ற, செந்நெல்-செஞ்சாலிகளுள்ளனவும், அங்குலையில்-அழகியகுலைகள்போல, தூங்கும்-தங்குகின்ற, தீம்-தித்திப்புடைய, தொடை-தேன்கூண்டானது, நறவு தேனே, காலும்-துளிக்கின்ற, கன்னல்-கரும்புள்ளனவுமாகிய, அங்கழனி-அழகியகழனிகளால், சூழ்ந்த-சூழப்பட்ட, கௌடநாடு-கௌடதேயத்தை யாளுகின்ற, அரசர்-மன்னர்க்கு, ஏறு-ஆண்கிங்கத்தையொத்த வரசன் எ-று.

களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்றும், தேன்கூட்டையுடைய கன்னலென்றுஞ் சால்லுதல், கவிகளின்வழக்கம். அது “மீன்கணினைவும் வெற்றிடக்களின்மையாற்றேன்கணக்கரும்பியல்காடுஞ்செந்நெலின், வான்புகழ்களிறுமாய்கழனியாக்கமு, மூங்கண்ர்க்குப்பரி தொல்லென சும்மைத்தே.” இதனாலறிக.

(க-து.) இவன் கௌடநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

138

கஞ்சநாண்மலரைவென்றுகடைகுழைபெறிந்துமீண்ட
நஞ்செனக்கொடியவாட்கணங்கையிலவ்விருந்தமீளி
வெஞ்சமங்காத்தலன்றியுணியெனவிளங்கச்செய்த
விஞ்சிசூழ்மதுரைமூதாரே துருமன்னரேறே.

(இ-ள்) கஞ்சம்-தாமரையினுடைய, நாண்மலரை-புதியமலரை, வென்று-வெற்றிகொண்டு, கடைகுழை-காதணியினுடையகடையை, எறிந்து - வீசி, மீண்ட-திரும்பிய, நஞ்சென-விடம்போல, கொடிய-கொடியவாகிய, வாட்கண்-வாள்போன்ற கண்ணையுடைய, நங்கை - தமயந்தியே, இவ்விருந்தமீளி

இருத்தலைப்பெற்ற இவ்வரசன், வெம்-வெம்பப்பொருந்திய, சமம்-யுத்தத்திலே, காத்தவன்றி-காப்பதற்கல்லாமல், அணியென-அலங்காரமாக விளங்கச் செய்த-பிரகாசிக்கும்படிசெய்த, இஞ்சிசூழ்-மதில்கூழ்ந்த, மதுரைமூதார் - மதுராபுரியாளுகின்ற, எதுகுலமன்னர்-எதுகுலவரசர்க்கு, எறு-ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவன் எ-று.

பெரியோர்களாற் சிறந்தெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட அயோத்தி-மதுரை மாயை- காசி-காஞ்சி-அவந்திகை-துவாரகை-என்னு மேமுநகரங்களில் ஒரு நகரமாதலாலும், யதுவேந்தன்முதலிய அனேக அரசர்புரக்கும்படி இராஜதானியா யிருந்ததனாலும், மதுரைக்கு முதுகொன அடைகொடுக்கப்பட்டது.

(க-து.) இவன் மதுராபுரியரசன் என்றான் எ-ம்.

139

அமிழ்தினைமுனிந்துசாரலருவிதாழ்மலையமீன்ற
தமிழினுமினியதிஞ்சொற்றைவீணாடிருந்தகோமா
னிமிழ்திரைகொழித்தமுத்தமேழநின்முறுவல்காட்டுங்
கமழலந்துறைசூழ்தெண்ணீர்க்கங்கைநாடாளுமீவந்தன்.

(இ-ள்.) அமிழ்தினை-அமிர்தத்தை, முனிந்து-கோரித்து, சாரல்-பக்கங்களிலே, அருவிதான்-அருவியான தாழ்கின்ற, மலையம்-பொதிய மலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனால், ஈன்ற-தரப்பட்ட, தமிழினும்-தமிழைக்காட்டிலும், இனிய - இனிமையுள்ள, திஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய, தையல்-தமயந்தியே, ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்திருந்த, கோமான் - அரசனானவன், இமிழ்-பிரகாசிக்கின்ற, திரை - அலைகளானவை, கொழித்த-ஒதுக்கிய, முத்தம்-முத்துக்கள், ஏழை-தமயந்தியே, நின்முறுவல் - உன்னுடையபல்வரிசையை, காட்டும்-காண்பிக்கவும், கமழ்-பரிமளிக்கின்ற, அலம்-அமைவினையுடைய, துறைசூழ் - துறைகள்கூழ்ந்த, தெண்-தெளிவுபொருந்திய, நீர்-நீரையுடைய, கங்கைநாடாளும் வேந்தன்-கங்கைநாடாளும் அரசன் எ-று.

மலையமென்பது அதிலிருக்கும் அகத்தியமுனிக்காதலால், ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக்கிலக்கணம் பாணனக்குச் சொல்லியதுபோல், தமிழ் மொழிக்கிலக்கணம் அகத்தியமுனிக்குச் சொல்லி உலகத்திலே பரவச்செய்த படியால், மலையமீன்ற தமிழெனப்பட்டது. அது-“வீடையுகைத்தவன் பாணனிக் கிலக்கணமேனான், வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன்மலையுமாமுனிக்குத், திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன், மடமகட்கரங்கென்பது வழுதிநா டன்றே” இதனாலறிக.

(க-து) இவன் கங்கைநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

140

வனை மலர்க்குழங்கன் மாலேவணரிருங்கூந்தற்செவ்வா
யினவறேமடந்தையிப்பாலெரிமணித்தவற்சிறேன்று
நனைவிரியலங்கன் மார்பனாள்விழவறுதவிதி
கனை குரன்முரசந்துஞ்சாக்காம்பிலிக்காவல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) வணைமலர்-மலராற்றொடுத்த, குழங்கன்மலை-அழகியமாலையை யணிந்த, வணர்-வீளந்த, இரும்-பெரிய, கூந்தல்-குழலையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையும், இனவளை - கூட்டமாகிய வளையலையுமுடைய, மடந்தை-தமயந்திய, இப்பால்-இப்புத்தது, எரி-ஒளிவிடுகின்ற, மணித்தவசில்-இரத்தாசனத்தில், தோன்றும்-தோன்றுகின்ற, நனைவிரி-அரும்புகள்விரிந்த, அலங்கல்-மாலையையணிந்த, மார்பன்-மார்பையுடையவன், நாள்-நாடோறும், விழவறாத-கிருவிழாநீங்காத வில்-வீதியிலே, கனை-சத்திக்கின்ற, குரல்-குரலையுடைய, முரசம்-பேரிகையானது, தஞ்சா-ஒய்வில்லாத, காம்பில்க் காவல்வெந்தன்-காம்பிலுதேயத்தை யாளுகின்ற அரசன் எ-று.

எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க திருவிழாவெடுப்பது தோன்ற, நாள்விழவறாத வீதியென்றும்; எந்தவாத்தியங்களிலு முரசம் சிறந்தமையால், கனைகுரன்முரசம் தஞ்சாவென்றும்; சொல்லினார். முரசம்வாத்தியப்பொதுவுமாகும்.

(க - து.) இவன் காம்பிலிதேசாதிபதி என்றான் எ-ம்.

141

நுழைநொசிமருங்குநேற்புநுண்ணொழின் மாமைவாய்ந்த விழைவடர்முலையினும்பற்றிங்கினிதிருந்ததோன்றன் முழைவண்டெழலத்தூங்குமழைமதப்புழைக்கைநால்வாய்க் கழைசுளிகளிரல்லயானைக் கலிங்கநாடாளுமன்னன்.

(இ-ள்.) நுழைநொசி-மிருத்த நுட்பத்தையுடைய, மருங்கல் - இடையானது, தேம்ப-வாட, நுண்-நுட்பம்பொருந்திய, எழில்-அழகானது, மாமைவாய்ந்த-பிரகாசம்பொருந்திய, இழை-ஆபரணத்தையணிந்த, வளர்முலையினும்-வளரப்பெற்ற முலையினையுடைய தமயந்தியே, இங்கு-இவ்விடத்தில், இனிது-இனிதாக, இருந்த-இருக்கப்பெற்ற, தோன்றல்-அரசனானவன், முழை-இனிமைபொருந்திய வோசையுள்ள, வண்டு-வண்டுகள், உழல்-உழலும்படி, துங்கம்-தங்கிய, மழைமதம்-மலைபோன்ற மதத்தையும், புழைக்கை-துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையையும், நால்வாய்-தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய, கழைசுளி-கரும்பை முறிக்கின்ற, களிரல் யானை-களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய, கலிங்கநாடாளுமன்னன்-கலிங்கநாட்டை யாளுகின்ற அரசன் எ-று.

யானையின் மதநீரையுண்ண வண்டெழுவதலால், வண்டெழலத்தாங்கு மழைமதமென்றார். அம்மதநீரை வண்டுண்ணுதல்-“நல்லமதந்தா னெண்ணவுளின்பா னன்றுண்ணச், செல்லுசுகும்பே வெங்கரியின்றழ் செவியூடே, மெல்ல நடந்தே போகெனமெல்ல விளம்பென்று, சொல்லிமறங்கூர் வேலகண்ணார் துயர்கின்றார்.” என்பதனாலறிக.

(க-து.) இவன் கலிங்கதேசாதிபதி என்றான் எ-ம்

142

உளங்கனிந்துருகப்பைந்தார்க்காமனுமுவக்குஞ்சாய
 றுளங்கொளிமுத்தமுரற்றேருகையீங்கிருந்ததோன்றல்
 விளங்கினதறினதுகண்போல்வேரியங்குவளைபூத்த
 வளங்கெழுமருதேவலிவாரணவாசிமன்னன்.

(இ-ள்.) உளம்-மனமானது, கனிந்துருக-இளகியிருக்கும்படி, பைந்தார் பசியமாலையை யணிந்த, காமனும-மன்மதனும், உவக்கும் - விரும்புகின்ற, சாயல்-சாயலையும், தளங்கு-அசைகின்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, முத்தமுரல், முத்தையொத்த புற்களையுமுடைய, தோகை-தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே, இருந்த-இருத்தலைப்பெற்ற, தோன்றல்-அரசனானவன், விளங்கிழை விளங்குகின்ற வாபரணத்தையுடையாய், நினது-உன்னுடைய, கண்போல்-கண்ணைப் போல், வேரியங்குவளை-தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள், பூத்த-பூத்திருக்கின்ற, விளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, மருதவேலி-மருதநிலத்தையுடைய-வாரணவாசிமன்னன்-காசிதேயத்தரசன் என்று.

வாரணசி என்பது வாரணவாசியென மருவிற்று. சாயலால் தோகை போன்றவனெனக்கொள்க. [மாதர்கண்களுக்கு உவமிக்கப்படுங் குவளைமலர்களை இத்தமயந்தி கண்களுக்கு உவமேயமாகக் கூறுதலால், எதிர்நிலையனியாம்.]

(க-து.) இவன் காசிதேசாதிபதி என்றான், எ-ம்.

143

சுவட்டிளமுலையினுய்நின் குழைமுகத்திங்கனோக்கி
 யுவட்டெடுத்துவகைவெள்ள மோங்கவீங்கிருந்ததோன்றல்
 கவட்டிக்கயவாய்மேதிகன் றுள்ளிப்பொழிந்ததீம்பா
 மெவிட்டவுண்டன்னந்துஞ்சுஞ் செழும்புனற்சிந்துவேந்தே.

(இ-ள்.) குவடு-மலைபோன்ற, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்க ளையுமுடைய தமயந்தியே, நின்-உன்னுடைய, குழை-குண்டலத்தையணிந்த, முகத்திங்கனோக்கி-முகமாகிய சந்திரனைப் பார்த்த, உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து, உவகை-மகிழ்ச்சியென்னும், வெள்ளம்-கடலானது, ஒங்க - மிகுந்தொலிக்க, ஈங்கிருந்த-இங்கிருத்தலையுற்ற, தோன்றல்-அரசனானவன், கவட்டி-பிளப்பாகிய குளம்பையும், கயவாய்-பெரியவாயையுமுடைய, மேதி-எருமை, கன்றுள்ளி-தன் கன்றை நினைத்து, பொழிந்த-சொரிந்த, தீம்பால் - தித்திப்புப்பாலை, தெவிட்டவுண்ட-ஈறையவுண்டு, அன்னந்துஞ்சும்-அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற, செழும்புனல்-செழுமையுள்ள நீரையுடைய, சிந்துவேந்து-சிந்ததேயத்தையானுகின்ற அரசன், என்று. ஏகாரம் ஈற்றரசன்.

சந்திரனைப் பார்த்தால் கடல் அதிகரித்தொலித்த லியல்பாதலால், குழை முகத்திங்கனோக்கி யுவட்டெடுத்து வகைவெள்ளமோங்க வீங்கிருந்த தோன்றல் எனப்பட்டது. “மதியெழக் கடன்முழங்குதல்போல்” என்றார் பிரரும். நீரிலே எருமை தன்கன்றை நினைத்துப் பொழிந்தபாலை அன்னம்உண்ணுதல்,

“பாலுநீரும் பாற்படப்பிரித்த லன்னத்தியல்பென வறிந்தனர் கொளவே”
இதனாலறிக.

(க-து.) இவன் சித் துதேசாதிபதி என்றான் எ-ம்.

144

பகட்டிளமுலையாய்க்குப்படுதிரைப்பரவைவேலை
முகட்டெழுப்பரிதியேய்ப்பவீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொகுட்டிமென்கமலவாவிப்பூம்புண லுழக்கிக்கொண்ட
லகட்டினில்வானை தாவுமகன்பனைக்குகுதரேறே

(இ-ள்.) பகடு-யானைமத்தகம்போன்ற, இளமுலையாய்-இளமைபொருள்
திய முலையையுடையதமயந்தியே, ஈங்கு-இவ்விடத்தில், படுதிரை-அலைகளே
யுடைய, பரவை-பரந்த, வேலைமுகட்டெழு - கடலுச்சியிற்றோன்றிய, பரிதி
யேய்ப்ப-சூரியனையொப்ப, ஈங்குறை-இங்கிருக்கின்ற, முழவுத்தோளான்-மத்
தளம்போன்றதோளையுடையவன், பொகுட்டு-கொட்டையையுடைய, மென்
கமல, மெல்லியதாமரை மலரையுடைய, வாவி-தடாகத்திலுள்ள, பூம்புண லுழ
க்கி-அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி, கொண்டலகட்டினில்-மேகக்களுடைய
வயிற்றினிடத்தில், வானைதாவும்-வானைமீன்கள்தாவுகின்ற, அகன்பனை-அக
ன்றவையையுடைய, குகுதரேறு-குகுததேயத்தாருக்குச் சிங்கவேற்றையொத்த
அரசன் எ-று.

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும், குவடு-கவடு-பகடு-முகடு-அகடு-என்னும்
அடி யெதுகையாய்வந்த உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றிய லகரங்கள் டமர
வொற்றிரட்டித்தல், “ஈரேழுத்துமொழியு முயிர்த்தொடர் மொழியும்-வேற்
றுமையாயி னொற்றிடையின்மிகத்-தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி”
இச்சூத்திரத்தாலறிக. கொண்டலகட்டினில் வானைதாவுமென்றல், “வெள்ளத்
ட்டங்க ணெடுவானை வேலிக்கமுகின் மிடறொடியத், துள்ளிமுகிலைக் கிழித்து
மழைத் துளியொழிதங்கும்” என்பதனாற் காண்க.

(க-து.) இவன் குகுததேசபதிபதி என்றான் எ-ம்.

145

வேலெனப்பிறழ்ந்துகூற்றைவெல்குவன் வருகவென்னு
வோலைவிட்டுல வுங்கண்ணாய்க்குறையுலங்கொடோளான்
சூலுனைந்தலறிப்பைபந்தன் றளிக்குமென்கமலப்போதின்
வால்வளைமுத்தமீனும்வளவயன்மச்சர்கோவே.

(இ-ள்.) வேலெனப்பிறழ்ந்து-வேற்படைபோ லொளியைச்செய்து,கூற்
றை-யமனை, வேல்குவன்-வெற்றிக்காள்ளுவேன், வருகவென்னு-நீவரக்கடவா
பென்று, ஒலைவிட்டு-அந்தயமனுக்கு ஒலையெழுதிவிட், உலவும்-உலாவுகின்ற,
கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, உலங்
கொள் - திரள்கல்லின் வலியைக்கொண்ட, தோளான்-புயத்தைபுடையவன்,
சூலுனைந்த-சூரூப்பவாழைப்பட்டு, அலறி-ஒலித்து, பைந்தேன்-புசியதேனை,

துளிக்கும் - தெறிக்கின்ற, மென்கமலப்போதின் - மெல்லியதாமரைமலரில், வால்-வெண்மைபொருந்திய, வளை-சங்கங்கள், முத்தமீனும்-முத் துக்களைப்பெறுகின்ற, வளம்-வளம்பொருந்திய, வயல்-சமுனிகள்கூழ்ந்த, மச்சரேறு-மச்ச தேயத்தாருக் கரசன் எ-று.

நீதிப்படி போர்செய்து வெல்லக்கருதுமாசர்கள், உண்ணப்போரில்வெல்லும்படி எத்தனித்துவந்தேன்: நீயும் வருகவென்று ஒலையேனுந்தாதேனும்விட்டுத் துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின்; கூற்றை வெல்குவன்வருகவென்னு வோலேவிட்டுவெலும் கண்ணாய் என்றார். இதனால் கண்களானவை காழுகர்க்குச் செய்யுந் கொடுமை கூறியதாயிற்று.

(க-து.) இவன் மச்சதேசாதிபதி என்றான் எ-ம்.

146

குடங்கையினெடியவாட்கட்கொம்பனாய் ன்குபைம்பொன்
மடங்கலாசனத்தின்மேயமணியெழுவனையதோளான்
முடங்குவெண்டோட்டுக்கைதைமுருகுயிர்த்திரங்குந்தெண்ணி
கடங்கடற்புலவுபோக்குந்தண்டுறைமகதநாடன். [ர்த்

(இ-ள்.) குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல், நெடியவாட்கண்-நீண்டவாள் போலும் கண்களையுடைய, கொம்பனாய்-தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே, பைம் பொன்-பசும்பொன்றாட்செய்த, மடங்கலாசனத்தில்-சிற்காதனத்தில், மேய-பொருந்திய, மணியெழுவனைய-அழகிய எழுத்துணையொத்த, தோளான்-புய ன்களையுடையவன், முடங்கு-வளைவினையுடைய, வெண்டோட்டு-வெண்மை பொருந்திய விதழையுடைய, கைதை-தாழைகளானவை, முருகுயிர்த்துவாச னையையிசி, இரங்கும்-சத்திக்கின்ற, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய, தடம்- விசாலம்பொருந்திய, கடற்புலவு-கடலினதுபுலான்றற்கதை, போக்கும்-நீக்கு கின்ற, தண்டுரை-குளிர்ச்சிபொருந்திய துறையையுடைய, மகதநாடன்-மகத் தேயத்தரசன் எ-று.

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையும் தோன்ற ஆசனமென்றெழியாது, மடங் கலாசன மென்றும்; தோளானென்றெழியாது, மணியெழுவனைய தோளா னென்றும்; சொல்லினார். முருகுயிர்த்துக் கடற்புலவுபோக்கு மென்றமையால் நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கின்ற தென்பது கருத்து.

(க-து.) இவன் மகதநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

147

கையெனத்திரண்டமென்றோட்காமருகுவளையுண்கட்
பொழிகதிரீமுத்தமூற்பூங்கொடியிங்குவாகு
மழிகவுட்கடாத்தசீற்றத்தண்ணலங்களிறுபோல்வான்
முழையகடுரிஞ்சுமரட்டமரிகுருநாடர்கோடே;

(இ-ள்.) கழையென-மூங்கில்போல், திரண்ட-திரண்டிருக்கின்ற, மென் றோள்-மெல்லிய தோள்களையும், காமர்-அழகுபொருந்திய, குவளை யுண்கண்- நீலோற்பலத்தழகையுண்ட கண்களையும், பொழிகதிர்-கிரணங்களைப் பொழி கின்ற, முத்தமூரல்-முத்தங்களையொத்த பற்களையுமுடைய, பூங்கொடி-தம யந்தியே, ஈங்குவைகும்-இங்கேதங்கிய, அழி-ஒழுகின்ற, கவுட்கடாத்த-மத மொழுகுகின்ற கன்னத்தையும், கீற்றத்து-கோபத்தையுமுடைய, அண்ணல்- பெரிய, களிறுபோல்வான்-யானையையொத்த அரசனாவன், மழையகடு- மேகத்தின்வயிற்றை, உரிஞ்சு-தேய்க்கின்ற, மாடமலி-உப்பிரிகைகள் நெருங் கிய, குருநாடர்கோ-குருநாடர்க் கதிபதி எ-று.

கழை என்பது கரும்பெனிலும் ஒக்கும். குருவென்னும் அரசனும் புரக் கப்படுதலால், குருநாடாயிற்று. குருகேத்திரமென்றுங் கூறுவர். குருகேத்தி ரம் புண்ணியபூமிபாம். அது பாரதத்திற் காண்க. அன்றியும்-“தீர்த்தமாசிவ காசிதிகழ்குருக், கேத்திரம்பிரயாகைகிளரலர், பூத்தபுட்கர மாதி புனிதர்க, னார்த்தகங்கை யலைகடலாதியும்” இதனாலுமறிக.

(க-து.) இவன் குருநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

148

வடுநெடுங்கண்ணியீங்குவைகியமடங்கலன்னான்
குடநிகர்செருத்தற்செங்கட்குவிழுமையெருமைதெண்ணீர்த்
தடவயலுழக்கவான தாவிழுப்புடைக்காய்த்தெங்கின்
படுபழமுதிர்க்குஞ்சுழற்பல்லவதேயவேந்தே.

(இ-ள்.) வடு-மாவடுபோன்ற, நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்களையுடைய தமயந்திய, ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கப்பெற்ற, மடங்கலன்னான்-சிங்க வேற்றையொத்தவன், குடநிகர்-குடத்தையொத்த, செருத்தல் - மடியையும், செங்கண்-சிவந்தகண்களையும், குவிமுலை-குவிந்தமுலையையுமுடைய, எருமை- எருமையானது, தெண்ணீர்-தெளிந்தநீரையுடைய, தடவயலு-விசாலம்பொரு ந்திய கழனிதளை, உழக்க-கலக்க, வானை-அத்ருலெழும்பிய வானைகள், தாவ- பாய்ந்து, முப்புடைக்காய்-மூன்றுபக்கமுள்ள காயையுடைய, தெங்கின்- தென்னமரத்திற், படு-உண்டாகிய, பழம்-பழங்களை, உதிர்க்கும்-உதிர்க்கின்ற, குழல்-இடத்தையுடைய, பல்லவதேயவேந்து-பல்லவதேயத்தை யாளுகின்ற அரசன், எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

எருமை தெண்ணீர்த் தடவயலுழக்க, அத்ருலெழும்பு வானைதாவித்தெங் கின்பழ முதிர்க்கும் பல்லவதேயம் எனக் கூட்டுத. இதனால் அந்நாடு நீர்வள மிக்குச் செழித்திருக்கின்றதென்பது கருத்து.

(க-து.) இவன் பல்லவதேயத்தரசன் என்றான் எ-ம்.

149

பிள்ளைமாடுக்கியீங்குவைகியபிறந்தற்றோளா
னள்ளிலைக்கமலப்போதிலாசினவன்னங்காண

வள்ளுறையிலிற்றுந்தண்கார்வரவெதிர்மயில்களாடக்
கிள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவெந்தன்.

(இ-ள்.) பிள்ளைமான்-இளமான் பார்வையையொத்த, நோக்கி-பார்வையுடைய தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே,வைகிய-தங்கப்பெற்ற,பிறங்கல்-மலையை யொத்த, தோளான்-தோளையுடையவன், அள்ளிலை-நெருங்கிய இலையை யுடைய, கமலப்போதின்-தாமரைமலரிலிருக்கிற, அரசிளவன் னங்காண்-இளமைபொருந்திய அரசவன்னம் பார்க்கும்படி, வன்-வளம் பொருந்திய, உறை-துளியை, டிலிற்றும்-துளிக்கின்ற, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கார்-மேகங்களினுடைய-வரவெதிர்-வரவினையெதிர்ந்த-மயில்களாட-மயில்கள் கூடத் தாட, கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகள், பாட்டயரும்-பாட்டைப்பாடும்,சோலை-சோலைகள் சூழ்ந்த, கேகயநாட்டுவெந்தன்-கேகயநாட்டரசன் எ-று.

அரசவன்னமாவது-மூக்குங்கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு விளர்த்திருப்பது. கார்சண்டு மயிலாடுதல், “என்னையூர்த்தருள் சுடர்வடியிலையவேற் பெருமான், நன்னைநன்மரு கெண்ப்படைத் தவன்றன தூர்தி, யன்னதாமெனுங் கேண்மையா வளிமுகிற்குலத்தைக், கன்னிமாமயில் காண்டொறுங் களிசிறந்தகவும்” இத்தொடர்காண்க. கிள்ளைபாட்டயரு மென்றலால், “கிள்ளைபாடுவ கேட்பனபூவைகள்” என்றார்பிறரும்.

(க-து.) இவன் கேகயநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

150

கொல்லுலையேற்கணல்லாய் ந்குறைகுலவவுத்தோளான்
முல்லையம்புறவிற்சேதாமுலைவழியொழுதுதீம்பா
லல்லியங்கமலவள்ளத்தரசிளவன்னமாந்து
மல்லலம்பழனஞ்சூழ்ந்தமத்திரதேயவேந்தன்.

(இ-ள்.) கொல்லுலை-கொல்லுலையிற்காய்ந்த,வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களையுடைய, நல்லாய்-தமயந்தியே, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற,குலவு-திரட்சிபொருந்திய, தோளான்-தோளையுடையவன், முல்லையம்புறவில்-முல்லைகளையுடைய அந்நிலத்தில், சேதா-செவ்விய பசுக்களினுடைய, முலை வழி-மூலையின்வழியே, ஒழுதுதீம்பால்-ஒழுகிய தித்திப்புப்பாலை, அல்லியங்க மலவள்ளத்து-அகலிதழையுடைய தாமரைமலராகிய கிண்ணத்தில், அரசிள வன்னம்-இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள், மாந்தும்-உண்ணுகின்ற,மல் லல்-வளம்பொருந்திய, பழனஞ்சூழ்ந்த-வயல்களாற் சுற்றப்பட்ட, மத்திர தேயவேந்தன்-மத்திரதேயத்தையானாகின்ற வரசன் எ-று.

முல்லையம்புர விலிருக்கும் சேதாவின்பாலேக் கமலவள்ளத்தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழ்ந்த தேடமுனைலால், முல்லை நிலத்திற்கு மருதநிலத்திற்குந் தினை மயக்கக்கூடியவா றாயிற்று.

(க-து.) இவன் மத்திரதேயத்தரசன் என்றான் எ-ம்.

151

தாளதாமரையின்மேயதாக்கணங்கனையாயிங்குத்
கோளரியென்னவைகுங்குருதிகொப்புளிக்கும்வெலான்
பாளையாய்க்கமுகிற்றுவிப்பலவின்ருட்புறக்காய்சிந்த
வாளையம்பகடுதாவும்வங்கநாடாளுமவெந்தே.

(இ-ள்.) தாள-நாளத்தையுடைய, தாமரையின்-தாமரைமலரிலே, மேய-
இருக்கின்ற, தாக்கணங்கனையாய்-இலக்குமியையொத்த தமயந்தியே, ஈங்கு-
இங்கு, கோளரியென்ன-சிங்கவேற்றைப்போல், வைகும்-தங்கிய, குருதி-
உதிர்ந்தை, கொப்புளிக்கும்-கொழிக்கின்ற, வெலான்-வெற்படையையு
டையவன், பாளையாய்-பாளையங்கள்வாய்ந்த, கமுகிற்றவி-கமுகமரத்தின்மேற்
ருவி, பலவின் பலமரத்திற்காய்ந்த, முட்புறக்காய்-முள்ளைப்புறத்திலேயு
டையகாய் காய்கன், சிந்த-சிதற, வாண்யம்பகடுதாவும்-ஆண்வாளையங்கள்வாங்கி
ன்ற, வங்கநாடாளுமவெந்தே-வங்கதேயத்தை யாளுகின்ற அரசன் எ-று. ஏகா
ரம்-ஈற்றைக்கணவந்தது.

அரி என்பதற்குத் திருமாவெனப் பொருள்கொள்ளினுமையும். அரச
மங்கையர்க்கு இலக்குமியைச்சொல்லுதலும் அரசனுக்குத்திருமாவைச்சொல்லு
தலும் அழகிற்குமாத்நிரமன்றி, பொருள்-போகம்-காப்பு-பெருமை-முதலிய
வற்றிற்கும் கொள்க. கமுகினும் பலாபெரிதாதலால், கமுகிற்றவிப் பலவின்
முட்புறக்காய்சிந்த வாளையம்பகடு தாவுமென்றார். கோள்-சிங்கத்திற்குக் கொ
லையும், திருமாலுக்கு வலிமையுங்கொள்க.

(க-து.) இவன் வங்கதேயத்தரசன் என்றான் எ-ம்.

152

காப்புறப்பசியமென்றோட்கதிர்முலைத்துவர்வாய்த்திஞ்சொற்
பாம்பபிமல்குலீங்குருவைகியபரிதிவேலான்
தேம்பொதிகமலமேயவால்வளை திங்களென்னு
வாம்பல்வாய்மலரும்வாவியங்கநாடாளுமவெந்தே.

(இ-ள்.) காமபுறம்-முகிலையொத்த, பசிய-பசியவாகிய, மென்றோள்-மெ
ல்லியதோள்களையும், ததிர்முலை-பிரகாசம்பொருந்தியமுலையையும், துவர்வாய்-
சிவந்தவாயையும், திஞ்சொல்-மதாரம்பொருந்தியசொல்லையும், பாம்பபிம்-பாம்பி
னையடுகின்ற, அல்குல்-அல்குலையுமுடைய-தமயந்தியே, ஈங்குவைகிய - இங்
கேதங்கிய, பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்ற வேலையுடையவன், தேம்-தேனா
னது, பொதிநிறைந்த, கமலமேய-தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, வால்வளை-
வெண்சங்குகளை, திங்களென்னு-சந்திரனென்று, ஆம்பல்-அல்லிமுலைகள்,
வாய்மலரும்-விரியும், வாலி-தடாகத்தையுடைய, அங்கநாடாளும்-அங்கதேய
த்தையாளுகின்ற, வேந்து-அரசன் எ-று. ஏகாரம்-ஈச்சுக்கணவந்தது.

வளை-திங்கள்போல ஒளிவீசுதலால், ஆம்பல்வாய் மலருமென்றார். “எவி
ழியார்மூரவினிரலக்கண்டுகருந், காவியுகையவிழுங்காஞ்சியே” என்றார் பிற
ரும். உமாதேவி இமயமலைக்கு மகளாய்வந்திருந்தபோது பரமசிவன் சனகன்

முதலிய நால்வர்க்கும் தென்னாழ்வார்த்தியாயிருந்து அனுக்கிரகம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அக்கவுரியை மணங்கும்படி செய்யவேண்டித் தம்மேன் மலரம்புகளைத் தொடுத்த மன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணைத் திறந் தெரித்தபோது அவனெலும்புவிழுந்த இடமாதலால், அதற்கு அங்க தேயமென்னும் பெயராயிற்று. [வால்வளை திங்களென்றோ வாம்பல்வாய் மலருமென- ஆம்பன் மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனென்னு மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால், மயக்கவண்யாம்.]

(க-து.) இவன் அங்கதேயத்தரசன் என்றான்-எ-ம்.

153

சிதாரிநெடுங்கணல்லாய் ந்குறைதிணிபொற்றோளான்
கதிர்படுகழனியுடுகளைத்திளவண்டுந்தேனும்
பதிதுணைக்கமலப்போதுபுரிமுறுக்கவிழ்ந்தாமாரு
மதுமடைதிறந்துபாயும்வளங்கொள்பாஞ்சாலவேந்தே.

(இ-ள்.) சிதர்-பாவுகின்ற, அரி-செவ்வரிபார்த, நெடுங்கணல்லாய்-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியே, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, திணிவலிமைபொருந்திய, பொற்றோளான்-அழகியதோளையுடையவன், கதிர்படு-கதிர்களானிறையப்பெற்ற, கழனியுடு-வயல்களிலே, களைத்து-ஆரவாரித்து, இனம் கூட்டமாகிய, வண்டு-வண்டிகளும், தேனும்-தேனைவண்டிகளும், புதிதுணை-புதிதாகவுண்ண, கமலப்போது-தாமரைமலர்கள், புரி-கட்டுப்பட்ட, முறுக்கவிழ்ந்த-முறுக்குடைந்து, மாரு-நீங்காத, மது - தேனானது, மடைதிறந்து-மடையைத்திறந்து, பாயும்-பாய்கின்ற, வளங்கொள்-வளத்தைக்கொண்ட, பாஞ்சாலவேந்து-பாஞ்சாலதேயத்தரசன் எ-று. ஏகாரம் ஈற்றைச்சுக்கண் வந்தது.

கழனியிடத்திலேயிருக்குந் தாமரைமலர்கள் வண்டினங்களுக்கு நாடோறும் புதிதாகவுண்ணும்படி தேனைத்தருமெனலால், அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவரனைவரும் விருந்தினர்க்கு உபசரிக்கின்றன ரென்பது கருத்தது.

(க-து.) இவன் பாஞ்சாலதேயத்தரசன் என்றான்-எ-ம்.

154

இழைபுரைமருங்குவின்னேயிறுமிறுமென்னவீங்கி
யழகுவிற்றிருந்தபொம்மலணிமுலையாங்குவைகுந்
கொழுதிவண்டியிருந்தாரான்கோணிலைதிரிந்தொன்று
மழைவளஞ்சுரக்குஞ்செவ்வமலிந்தகார்தாரவேந்தே.

(இ-ள்.) இழைபுரை-துலிழையைப்போத்த, மருங்குல்-இடையானது, இன்னே-இப்பொழுதே, இறுமிறுமென்ன-ஒடியுமொடியுமென்ன, வீங்கி-பருத்து, அழகுவிற்றிருந்த, அழகானது அரசிருந்த, பொம்மல்-பொலிவுபெற்ற, அணி-ஆபரணங்களையணிந்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே, ஆய்குவையும்-அங்கேதங்கிய, கொழுதி மூக்கிலுழழுது, வண்டு-வண்டிகள், இயிரும்-ஒலிக்கின்ற, தாரான்-மலையையுடையவன், கோள்-நவக்கிரகங்கள், நிலை

திரிந்தஞான்றும்-மாறயகாலத்தும், மழைவளஞ்சரக்கும்-மழைவளங்களுண் டாகின்ற, செல்வமலிந்த-செல்வமிருந்த, காந்தாரவேந்து - காந்தாரதேயத் தரசன் எ-று.

கோணிலை திரிதலாவது-கோள்கள் நடக்கவேண்டியபுறறைதப்பி மாறி கடத்தல். அப்படிநடந்தால் அந்தத்தேயத்தில் மழைபெய்யமாட்டாதென்க. அது “காய்சினவெய்யோன் சேயோன் முன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளித் தே சின் பின்புசென்று நடக்குமிச் செயலான் முன்னீர்த், தூசின வுலகிற்பன்னீ ராண்டவான் சுருங்குமென்று, பேசின தூல்கண்மாரி பெய்விப்போற்சென்று கேண்மின்” இதனாவகி.

(க-து.) இவன் காந்தாரதேயத்தரசன் என்றான் எ-ம்.

155

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாய்க்குறையலங்கற்றோளான்
முள்ளரைமுளரிமேய்ந்துமுழுநெறிக்குவளைமென்று
வள்ளைவாய்குதட்டிமேதிவழைநறுநீழற்றுஞ்சும்
வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமிதிலைநாடாளுமவேந்தே.

(இ-ள்.) அள்ளிலை-மாமிசத்தை யள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய, வடிவேல்-கூறியவேல்போன்ற, கண்ணாய்க்கண்களையுடைய தமயந்தியே, ஈங் குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, அலங்கற்றோளான்-மாலையையணிந்த தோள்களையுடையவன், முள்ளரை-முள்ளுகள்கிறைந்த தாலையுடைய, முளரிமேய்ந்து-தாமரைப்பூவைமேய்த்து; முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய, குவளைமென்று-குவளைமலரைமென்று, வள்ளை-வள்ளையிலையை, வாய்குதட்டி-மென்று, மேதி-எருமைகளானவை, வழை-புண்ணைமரத்தினுடைய, நறுநீழல்-நறியநீழலிலே, துஞ்சும்-உறங்குகின்ற, வெள்ளநீர்-அதிகநீரையுடைய, பழனஞ்சூழ்ந்த-கழனி களாற்குழப்பட்ட, மிதிலைநாடாளும-மிதுலதேயத்தையாளுகின்ற, வேந்து-அரசன் எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

மேய்ந்து-மென்று-வாய்குதட்டி-என்மைவினையெச்சவடிக்குகள், துஞ்சு மென்னும் பெயரெச்சவினையையும், அது பழனமென்னும் பெயரையுங் கொண்டிருத்தன.

(க-து.) இவன் மிதிலைநாட்டு மன்னன் என்றான் எ-ம்.

156

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வேல்கிடந்தனையகண்ணை
யதிர்கழலரசர்போற்றவீங்குறையரியேறன்னுன
கதிர்வெயிற்கற்றைகான்றுதாசுகண்டுபிக்குமாட
மதியகடுகிஞ்சேவாங்குமாள்வதேயவேந்தே.

(இ-ள்.) வெதிர்புரை-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசியவாகிய, மென்றோள்-மெல்லியபுயங்கலையுடைய, வேல்கிடந்தனைய-வேற்படையிருந்ததை யொத்த, கண்ணாய்க்கண்ணையுடைய தமயந்தியே, அதிர்-அதிர்ச்சியையுடைய, கழலரச

சுர்-வீரக்கழுவையணிந்த அரசர்கள், போற்ற-வணங்க, ஈங்குறை-இங்கேயிருக்கின்ற, அரியேறன்னான்-சிக்கவேற்றையொத்தவன், கதிர்-கதிராகிய, வெயிற்-கற்றை-வெயிற்றிருதியை, சான்று-வீசி, காசு-இரத்தங்கள், கண்படுக்கும்-பதித்திருக்கிற, மாடம்-உப்பரிசைகள், மதி-சந்திரனுடைய, அகடு-வயிற்றை, உரிஞ்சு-தேய்க்க, ஒங்கும்-உயர்ந்திருக்கின்ற, மாளவதேயவேந்து-மாளவதேயத்தரசன் என்று.

அனேகமன்னர் இவன்கீழ் அரசசெய்து காண்டிருத்தல் தோன்ற, அதிர் கழலரசர்போற்ற வென்றும், அவர்களினுமிருந்த வல்லமையுடையவனென்பது தோன்ற, அரியேறன்னானென்றுஞ் சொல்லினார்.

(க-து-) இவன் மாளவதேயத்துமன்னன் என்றான் எ-ம்.

157

வடுவகிர்நெடுங்கணல் லாய்மடங்கலாசனத்தின் னவஞர்
தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந் துயல்வருதடந்தோள்வீரன்
கடிமுறுக்கவிழ்ந்தசெவ்விக்கமலமென்பொருட்டிலேறித்
குடவனைமுத்தமிழ்நுங்கோசலத்தரசரேறே.

(இ-ள்.) வடுவகிர்-மாவடுவின் பிளப்பையொத்த, நெடுங்கண்-நெடியகண் களையுடைய, ஈல்லாய்-தமயந்தியே, மடங்கலாசனத்தின் - சிங்காதனத்திலே, வைகும்-தங்கிய, தொடுகடல்-சகரரற்றோண்டப்பட்ட கடலானது, உயிர்த்த-பெற்ற, முத்தம்-முத்துவடங்களானவை, துயல்வரு-அசைகின்ற, தடம்-பருத்த, தோள்-பயத்தையுடைய, வீரன்-அசசனானவன், கடி-வாசனைபொருந்திய, முறுக்கவிழ்ந்த - முறுக்குடைந்த, செவ்வி-அழகு பொருந்திய, கமலமென்பொருட்டில்-தாமரைமலரினுடைய மெல்லிய கொட்டைகளின் மேல், ஏறி-ஏறிக்கொண்டு, குடவனை-குடம்போன்ற சங்கானது, முத்தமிழ்நும்-முத்துக்கொப்பெறுகின்ற, கோசலத்து-கோசலதேயற்றை யானுகின்ற, அரசேறு-அரசரிற் சிக்கவேற்றையொத்தவரசன் என்று. ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண் வந்தது.

அனிகன் அனேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவடமணிந்ததைக்குறிக்கின், தனக்கு இயற்கையிற் செவ்வ மிதந்திருப்பினும் உடுத்திரும் படிசமும் போன்று உருட்சியும் கனமுமுன்னவும், பார்வைக்கின்பந்தருவனவும், குற்ற மில்லனவாகிய முத்துக்களையணிந்தால் வறுமையுள்ளனவும் போய்ச் செவ்வ முண்டாகுமென்னும் விதிபற்றிபோலும். தனது நாட்டில் வச்சிரம் உற்பத்தியாயினும் அதில் இவ்வளவு விரும்பின்மை காண்க.

(க-து-) இவன் கோசலநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

158

மாழைமென்னோக்கியிங்குவையியமானவேலான்
முழைமுப்புடைக்காய்விழ்ந்துதாற்றினங்கமுருசெற்று
விழ்ச்சைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காய்க்
கோழரைபாழ்ப்பைசாய்க்குங்குடநாடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) மாண்த்-மாற்பிஞ்சுபோன்ற, மென்றோக்கி-மெல்லியபார்வையை யுடைய தமயந்தியே, ஈங்கு-இங்கே, வைகிய-தங்கிய,மான-பெரிய,வேலான்-வேற்படையையுடையவன்: தாழை-தெங்கிலுடைய, முப்புடைக்காய்-மூன்று பக்கங்களை யுடைய காயானது, வீழ்த்து-விழுந்து, தாறு - குலைகையுடைய, இளங்கமுகு-இளைமைபொருந்திய கமுகமரத்தை, செற்று-ஒடித்து, வீழ்களை-வீழப்பட்டகளை யுடைய, வருக்கை போழ்த்து-பலாவைப்பிளந்து,வெம்புலியடிய-வெப்பம்பொருந்திய புலியினதடிமையொத்த, பைங்காய்-பசிய காயையுடைய, கோழரை-கொழுமை எள்ள அடியையுடைய, அரம்பை-வாழையை, சாய்க்கும் - சாய்செய்யும், குடகநாடு-குடகதேயத்தை, ஆளும் - ஆளுகின்ற, வேந்து-அரசன் என்று:

மரங்களைக்கூறிலும் அவ்வவற்றின் கணிகளையெனக்கொள்ளுதல் சிறப்பென்க. தென்னம்பழம்வீழ்தலால், இவ்வாறாகுமோவெனின், ஆகும். அது “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் றொடைகீறிவருக்கைபோழ்த்து, தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து, மேமாய்கதமென்றிசையாற்றிசை போயதுண்டே” இதனாலறிக.

(க-து.) இவன் குடகநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

159

எந்திளமுலையாயிப்பாலினி துறைகுமரனன்னான்
தேந் துணருந்த்தபோ துந்தெரி வையரிமைத்தசிறிற்றிப்
காந்தெரிமணியும்பொன்னுங் காழகிற்றுணியும்வாரிப்
பூந்திரைசருட்டுந்தெண்ணீர்ப்பொன்னிராடாளும்வேந்தே.

(இ-ள்.) எந்து-தாங்குகின்ற, இளமுலையாய் - இளமை பொருந்திய முலைகையுடைய தமயந்தியே, இப்பால்-இப்புறத்தில், இனிதுறை - இனிமையுடனுகின்ற, குமரனன்னான்-குமாரக்கடவுளை யொத்தவன், தேந்துணர்-வாசனைபொருந்திய மகரந்தங்களை, ஊழ்த்த-உதிர்த்த, போதும்-மலரையும், தெரிவையர்-சிறுபெண்கள், இழைத்த-செய்த, சிற்றில்-சிறுவீட்டினது, காந்தெரி-ஒளிமிகுந்த,மணியும்-மணிகளையும், பொன்னும்-பொன்னையும்,காழ்வையரம்பொருந்திய, அகிற்றுணியும்-அகிற்றுண்டுகளையும், வாரி-வாரிக்கொண்டு, பூம்-அழகுபொருந்திய, திரைசருட்டும்-அலைகளையெனக்கூகின்ற, தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, பொன்னிராடு-காவிரிகுழந்தசோண்டடை, ஆளும்வேந்து-ஆளும்அரசன் என்று.

வான்வறப்பினுங் காலத்தப்பாது வரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந்நாட்டுக்கு ஒரு குறைவில்லையென்பது தோன்ற, போதும் மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப் பூந்திரைசருட்டுந்தெண்ணீர்ப் பொன்னிராடென்றார். அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன்பெருமை விளங்குகின்றது.

(க-து.) இவன் சோழநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

160

மோட்டிளமுலையாய்ப்பைம்பொன்மொய்ம்மணித்தவிசினுப்பண்
சேட்டிளம்பரிதிபோல்வீங்குரைதிணிபொற் றோளான்
பாட்டளிபேட்டிளோம்பருமுடையவிழ்த்துத்தேறல்
கூட்டுணுங்கமலவாங்கொற்கையம்பதிக்குவேந்தே.

(இ-ள்.) மோடு-உயர்ச்சிபெற்ற, இளமுலையாய்-இளமைபொருந்திய ஸ்த
னங்களையுடைய தமயந்தியே, பைம்பொன்-பசிபொன்னாற்செய்த, மொய்ம்
மணி - மணிகள்பொருத்திய, தவிசினுப்பண் - ஆசனத்தின் மத்தியத்திலே,
சேட்டிளம்பரிதிபோல்-மிகுந்தஇளமைபொருந்திய சூரியன்போல், ஈங்குரை
இங்கேயிருக்கின்ற, திணி-வலிமைபெற்ற, பொற்றோளான் - அழகுபொருந்
திய தோளையுடையவன், பாட்டளி-பாட்டையுடையவன்கள், பேட்டிளோ
ம்-பெட்டைகளுடன், பருமுடையவிழ்த்து-பரியஅரும்புகளை விரித்து, தேறல்
தேனை, கூட்டுணும்-காள்ளைகொள்ளும், கமலவாவி-தாமரைத்தடாகத்தையு
டைய, கொற்கையம்பதிக்குவேந்து-சேரமான், என்று ஏகாரம்-அசைசிலே.

பாட்டளிபேட்டிளோடு தேறல் கூட்டுணுமெனலால், உலகத்தில் தனி
யேயுண்பதிலும் தமக்கினியதுணைவியுடனிருந்துண்ணல் யாவர்க்கு மின்ப
மென்பதாயிற்று.

(க-து.) இவன் கொற்கைநாட்டரசன் என்றான் எ-ம்.

161

என்னமற்றினையவாறேயெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த
மன்னவர்க்குலமும்பேருர்வரன்முறைவழாதுகூறி
மின்னகுபரிதியைவேனளனுந்க்கொண்டுமேய
வன்னவர்தமையும்ற்றைநளையுமறையலுற்றான்.

[இதனால் இனி நாமகள் தமயந்திக்கு இந்திரன்முதலிய நால்வரையும்நள
னையுங் காட்டத்தொடங்கிமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்ன-இப்படியென்று, இனையவாறு-இத்தன்மைப்படி, எரி-
மணி-ஒளிவீசுகின்றமணிகள்பதித்த, மாடஞ்சேர்ந்த-உப்பரிகைகள் சேர்ந்த,
மன்னவர்-அரசர்களுடைய, குலமும்-மரபும், பேரும்-நாமமும்வரன்முறை-
குலமுறைமையில், வழாது-வழுவாமல், கூறி-சொல்லி, மின்னகு-ஒளியையு
டைய, பரிதி சூரியனையொத்த, வைவேல்-கூரிய வலையுடைய, னளனுந்க்கொ
ண்டுமேய-நளனுருவங்கொண்டிருக்கின்ற, அன்னவர்தமையும்-இந்திரன்முத
லிய அந்நால்வரையும், நளையும் - நளமூரரசனையும், அறையலுற்றான்-
சொல்லத்தொடங்கினான், என்று மற்று-அசை.

வடநூலிற்சொல்லியபடி வெவ்வேறுசொல்லில் இந்துவ்விரியுமென்பது
பற்றி, (இத்தன்மையையுடைய நாட்டரசனென்று சொல்லியபடி) குலமும்
பேருங் சொன்னவென்பதற்கு, இனையவாறுமன்னவர்க்குலமும் பேரும்வரன்
முறைவழாது கூறி என “மாட்டிடுறித்தொழுதல்” என்னு முத்தியாற்சுருக்கிக்
கூறினார்.

(க-து.) தேவர்களை யும் நளனையும் சொல்லத்தொடங்கினான் எ-ம். 162

கலைவளர் திங்களென்ன கடி கமழ்கமலம் வாட்டுந்
திலகவான் முகத்தாயீங்கு வைகியசினே வற்காளை
வலனுடைவரவாளான் கற்பகமலிந்ததோளான்
பலபடைவரைமுன் செற்றபகட்டெழின் மார்பினுனே.

[இதுமுதல் . நான்கு பாட்டுகளால் நாமகள் தமயந்திக்கு நளனுக்குக் கொண்டு வந்த இந்திரன் முதலிய நால்வரையும் நளனோடு கிளையுடையாக்கித் தனித் தனி கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) கலைவளர்-கலைகள்வளரப்பெற்ற, திங்களென்ன-சந்திரன்போல் கடி கமழ்-வாசனை கமழ்கின்ற, கமலம் வாட்டும் - தாமரைமலரை வாட்செய்கின்ற, திலகவான் முகத்தாய் - திலகப்பொட்டிட்ட ஒளிபொருந்திய முகத்தை யுடைய தமயந்தியே, ஈங்கு வைகிய-இங்கே தங்கிய, சினேவெற்காளை - கோபம் பொருந்திய வேற்படையையுடைய வரசன், வலனுடைவரவாளான்-வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையையுடையவன், [வெற்றிபொருந்திய கூறியவாளை யுடையவன்] கற்பகமலிந்ததோளான் - கற்பகமலர் மாலையுடையவன்] [மலையைப் பிளக்கும்படி வலிமைமிக்குந்த தோளையுடையவன்] பலபடைவரைமுன் செற்ற-பலவாகிய படைகொண்ட மலைகளை முன்சிறு கறுத்துச் சயங்கொண்ட, [பலசத்துருக்களை முன்செயித்த] பகட்டெழின்மார்பினுன்-பெருமைபொருந்திய அழகிய மார்பையுடைய இந்திரன் [நளன்] எ-று.

தமயந்தி மாலையுடையவளாக வந்தால் மேற்சொன்ன அரசர் முகமலர்கள் வாடுதல்பற்றி, திங்களென்னக் கமலம் வாட்டுந் திலகவான் முகத்தாய் என்றார். இவ்வந்தால் தன்னுடம்பு நவமணியாகும்படி வரம்பெற்றிருந்தவலாசுரனைக்கொன்றபடியால், வலனுடையவயிரவாளான் என்றும்; பற்றி உலகத்தையழித்துக் கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறகை யறுத்தபடியால், பலபடைவரைமுன்செற்ற என்று; இந்திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. இப்பாட்டின் பின்னிரண்டடியும் இந்திரனுக்கும் நளனுக்கு மகிலையாதல்காண்க.

(க-து.) இவன் இந்திரன் என்றான் எ-ம்.

163

நகைமதி முகத்தாயீங்கு வைகிய நாமமேலான்
புகலரும் வெகுளியுள்ளத்தொருவினான் பொங்கியார்த்த
பகையிருப்பிழம்புசேக்கும்பலசுடருமீழும்வாளான்
நகைமைசால்புலவரேத்துந்தாலமே முடையகோவே.

(இ-ஊ.) நகை - ஒளியையுடைய, மதிமுகத்தாய் - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியே, ஈங்கு வைகிய - இங்கே தங்கிய, நாமமேலான்-ஆச்சுத்தைத்தரும் வேற்படையையுடையவன், புகலரும் - சொல்லுதற்கரிய, வெகுளியுள்ளத்து-கோபமுள்ள மனத்தையுடைய, ஒருவினான் - ஆட்டுக்கடா

வாகனத்தையுடையவன், [புகலரும்-புகுதற்கரிய, வெகுளி - சினத்தை, உள்ளத்து-மனத்தின்கண், ஒருவினான்-நீக்கினான்] பொங்கி - பொலிந்து, ஆர்த்த-ஒலித்த, பகை-பகையாகிய, இருப்பிழப்பு-இருப்பிழப்பை, சீக்கும்-ஒட்டுகின்ற, பல-பலவாகிய, சுடருமிழும்-ஒளியையுமிழ்கின்ற, வாளான்-சுவாலையை யுடையவன், [பொங்கியார்த்த - மிகுந்தகர்ச்சித்த, பகையிருள்-இருளையொத்தபகைவரது, பிழப்பு-சுட்டத்தை, சீக்கும்-நெடுக்கின்ற, வாளான்-வாப்படையையுடையவன்] தகைமைசால்-அழகுமிகுத்த, புலவரேத்தும்-தேவரால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேமுடையகே, எழுநாவுடையதீக்கடவுள், [தகைமைசால், பெருமையிகுத்த, புலவரேத்தும்-வித்துவான்களால் துதிக்கப்பட்ட, தாலமேமுடையகோ-சத்தீவையுடைய நளன்] எ-று.

ஒரு-என்பது, ஆடு. வெறிவிலக்கல்-“ஒருத்திக்கொருவன் பகையோ” என்றார் பிறரும். தேவர்புசிக்கின்ற அவிற்பாகங்கள் அக்கினிமுகமாகப் பெற வேண்டெல்லாம், இதனால் தேவர்கள் வாழ்க்கைக்கு அக்கினிகாரணமாதலாலும். வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியை முகமாகச்சொல்லுவதாலும், தமக்குப் புசிப்புத்தருபவனை உண்பவர் புகழ்வது இயல்பாதல்பற்றி; அக்கினியைப் புலவரேத்துத் தாலமேமுடையகோ என்றார்-புலவரென்பது-பலப்பொருளொருசொல்லாய்த் தேவரையும் உணர்த்தலால், அவ்வேத்துதல் - அக்கினிக்குத் தேவரெனவும், நளனுக்குத் கற்றவரெனவுங்கொள்க. இப்பாட்டிற் பின் மூன்றடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல் காண்க.

(க-து.) இவன் அக்கினி தேவன் என்றான் எ-ம்.

164

அஞ்சனமெழுதலாற்றாதம்மவோவென்றுநையும்

வஞ்சிநுண்ணிடையாயிங்குவைகியநாமவேலா

செஞ்சலிறருமன்றெண்ணீயுருங்கடலுலகமெல்லாஞ்

செஞ்சுவேயோசைபோயதீதறுசெங்கோல்வேந்தே.

(இ-ள்.) அஞ்சனம்-மையை, எழுதல்-எழுதுதலை, ஆற்றாது-சகியாது - ஒவேன்று-ஒவென்று, நையும்-நாவையடைகின்ற, வஞ்சிநுண்ணிடையாய்-வஞ்சிக்கொடிபோல் துட்பமாகிய இடையையுடையதமயந்தியே, ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான்-அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடையவன், எஞ்சலில்-குறைவில்லாத, தருமன் - தருமனென்னும்பெயரையுடையவன், [தருமத்தையுடையவன்] தெண்ணீர்-தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய, இருங்கடலுலகமெல்லாம்-பெரியகடல்கூழ்ந்தஉலகமுழுவதும், செஞ்சுவே-செவ்வையாக, ஓசைபோய-புகழ்பரவிப்பெற்ற, தீதறு-குற்றமற்ற, செங்கோல்வேந்து-செவ்விய காலதண்டத்தையுடையமன் [செங்கோல்செலுத்தும் நளன்] எ-று.

கண்ணுக்கு மையெழுதினால் அந்தமையளவுகளும் பொறுக்கமாட்டாது நையுமையெனக்கொள்க. அம்மவோ-அரக்கக்குறிப்பு. “அணிச்சப்பூங்கோதைட்டி னம்முனை யோவென்றஞ்சிப், பணிக்குநன் னுசும்பிற்பா

வை” என்றார் பிறரும். உயிர்கள் செய்த தீவினைக்குத் தகவொருத்தலால்-யமனையும், அடமுப்பத்திரண்டு செய்தலால்-நளனையும், தருமனென்றார். இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் யமனுக்கும் நளனுக்கும் சிலைடையாதல்காண்க.

(க-து.) இவன் இயமன் என்றான் எ-ம்.

165

பாற்றி றையமிர் தழுறும் படரொளிபவ ளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொடிமடந்தையி ங்கு வைகிய நுவவுத் தோளான்
மாற்றொஞ்சிறப்பின்பி க்கவளங்கெழுநேமி சீவந்த
னாற்றிசைப்பரப்புஞ்சூழ்போநள ங்கெழுநேமி சீவந்தே.

(இ-ள்.) பாற்றிரை-பாற்களிற்பிறந்த, அமிர்தமூறும்-அமிர்தமூறுகின்ற, படர்-படர்ப்பெற்ற, ஒளி - ஒளியையுடைய, பவளச்செவ்வாய்-பவளம்போன்ற செவ்வாயையும், கோற்றொடி-அழகியவளையையுமுடைய, மடந்தை-தமயத்தியே, ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, குவவுத்தோளான்-திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், மாற்றரும்-ஒருவராலு நீக்குதற்கரிய, சிறப்பினுலமிக்க சிறப்பினுலமிருந்த, வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய, புவனவேந்தன்-நீருக்கரசன், [பூமிக்கரசன்] நாற்றிசைப்பரப்பும்-நான் குதிரைகளின்பரப்பினும், சூழ்போம்-சூழ்த்துப்பாகின்ற, ஈலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய, நேமிசீவந்து-கடலரசனுனவருணன், [சக்கிரவர்த்தியாகியநளமகாரரசன்]எ-று.

புவனமென்பது-நீருக்கும் பூமிக்கும், தேமியென்பது-கடலுக்கும் சக்கரத்துக்கும், பலபொருளொருசொல்லாதலும், காண்க. இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக்கும் நளனுக்கும் சிலைடையாதல்காண்க.

(க-து.) இவன் வருணன் என்றான் எ-ம்.

166

போதரிநெடுங்கநல்லாய்பொருசிலேவனிலானிற்
கோதையர்மணமுங்கண்ணு வகூட்டுணு வ்குவவித்தோளான்
ருதவில்கமலப்போதுமலர்ந்தபூந்தடங்கடோறு
மாதர்மென்முகங்கள் காட்டும்வளங்கெழுநிடதவீர்தே.

[இதனால் நாமகள் தமயந்திக்கு தன்னிச்சையின்வழி நின்ற நளனைத்தேரி வித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) போதரி-அரிபரந்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய, நல்லாய்-தமயத்தியே, பொருசிலை-பொருகின்றவிலையையுடைய, வேனிலானில்-மன்மதன்போல், கோதையர்மண்கையர்களுடைய, மனமும்-நெஞ்சையும், கண்ணும் விழ்களையும், கூட்டுணும்-கொள்ளையிடுகின்ற, குவவுத்தோளான்-திரட்சிபொருந்திய தோளையுடையவன், தாதவிழ்-மகரத்தப்பொடியுதிர்கின்ற, கமலப்போது-தாமரைமலர்கள், மலர்ந்த-விரிந்த, பூந்தடங்கடோறும்-பொலிவுபொருந்திய தடாகங்கள்தோறும், மாதர்-மடவார்களுடைய, மென்முகங்கள்காட்

மும்-மெல்லியமூதங்களைக் காண்பிக்கின்ற, வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய, நிடதவேந்து-நிடததேயத்தையாளும் நளமஹாராசன் எ-று. ஏ அசை.

கோதையர் மனமும் கண்ணுங் கொள்ளுகொண்ணுந் தோளான் எனினும் அமையும் இப்பாட்டில் தோளான்-எழுவாய், நிடதவேந்து-பயனிலை. இப்படத்தில் “சேயரிசிந்தி” என்னும் பாட்டுமுதல் இப்பாட்டுவரையும் முதற்கண் இத்தன்மையென்று பொதுப்படச் சுட்டியதை எழுவாயாகவும், இந்நாடென்பதைப் பயனிலையாகவுங் கொள்க.

(க-து.) நளமதாராசன் இவனே என்றான் எ-ம்.

167

என்றியலணங்குகூறவினையரி லன்னங்கூறு
மன்றலந்தெறியற் றிண்டோண்மன்ன வன்யார்கொ லென்னுப்
பொன்றிகழ்திதலைபூத்தபுணர்முலைப்பா வைப்பால்வா
ளொன்றியவையத்தோடுமுள் ளெக்குருகிரிந் துள்ளுள்

[இதமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் தமயந்திசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) என்று-இப்படியென்று, இயலணங்கு - நாமகளானவள், கூற சொல்லியவளவில், இனையரில்-இத்தன்மையை யுடைய அரசர்களில், அன்னங்கூறும்-அன்னப்பறவை முன்புசொல்லிய, மன்றல்-வாசனபொருந்திய, தெரியல்-மாலையையணந்த, திண்டோள்-திணமைப் பொருந்திய தோள்களையுடைய, மன்னவன்-நளமகாராசன், யார்கொலென்னு-எவனென்று, பொன்பொன்போல், திகழ்-விளங்குகின்ற, திதலைபூத்த-தேமல்பரவிய, புணர்முலை-நெருங்கிய முலைகளையுடைய, பாவைபோல்வாள்-பாவைபோல்பவளாகிய தமயந்தியானவள், ஒன்றியவையத்தோடும்-பொருந்திய சந்தேகத்துடனே, உள்ளம்-மனமானது, கெக்குருகிரிந் துள்ளுள்-மிகவுங் கரைந்துகின்றான் எ-று.

இந்திரன்முதலிய நாவ்வுரும் நளவேடங்கொண்டிருத்தலாலும், அவர் அவாறிருத்தலைக் கேள்விப்பட்டமையாலும், நாமகள் அந்நாவ்வரையுஞ்சொன்ன செய்யுளுக்கு அத்தேவரையன்றி நளனென்றும் பொருள் படுதலாலும், நளனைச் சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறுபொருள் படாது நிடதவேந்தென்று வெளிப்பட்டிருப்பிலும் இதற்கும் உளதோவென்றும், நம்மை விரும்பியிருந்த தேவர் நிலைமாறி மாயஞ்செய்யிலுஞ் செய்வொன்று மெண்ணமுள்ள தமயந்திக்கு ஒருவர்போலிருக்கு மிவ்வவருள் நளன் எவனென்று சந்தேகத்துக் கிடமுண்டாய் வருத்தத் தோன்றியதென்க [இது பொதுமையணி.]

(காது.) தமயந்தி மனமுருகி நின்றான் எ-ம்.

198

எள்ளுறவேணையோ ரையிரட்டுமொழிதலாலும்
வள்ளன்மார்புணிந்ததாரிலவண் டெவீழ்ந்தாற்றலாலும்
முள்ளுறப்பிணித்தவன்பினாழ்வினைத்தொடர்பினாலும்
நள்ளிருள்பருகும்பைம்பூணளையேநளனென்றோர்ந்தாள்.

(இ-ஈ-) என்றாற-சந்தேகம் பொருந்த, எனையோரை-மற்றையோரை, இரட்டுமொழிதலானும்-இரண்டுபொருள்படச் சொல்லுதலாலும், வள்ளன் மாற்பணித்ததாரில்-நான்மார்பிலணிந்த மாலையில், வண்டிவீழ்த்தரற்றலானும்-வண்டிகள்வீழ்த்தொலித்தலாலும், உள்ளாறப்பிணித்த-உள்ளே பொருந்தக்கட்டிய, அன்பின் - அன்பினாலுண்டாகிய, ஊழ்வினைத் தொடர்பினாலும் - ஊழ்வினையினுடைய சம்பந்தத்தினாலும், நள்ளிருள்-மிகுந்த இருளே, பருகும்-உண்கின்ற, பைம்பூண்-பசியபொன்றாற்செய்த ஆபரணம் எனையுடைய, நளனையே-நளனென்னு மரசனையே, நளனென்று - நளமகாராசனென்று, ஒந்தாள்-அறிந்தாள் எ-று.

தேவர்களணிவது கற்பகந்தந்த பொற்புமாலையாதலால் அதில் வண்டிவீழாமையற்றி, வள்ளன்மாற்பணித்ததாரில் வண்டிவீழ்த்தரற்றலானும் என்றும்; “ஊழிப்பெருவலி யாவுளமற்றொன்று, குழினுந் தாண்டுந்துறும்” என்பதுபற்றி, ஊழ்வினைத் தொடர்பினாலும் என்றும்; சொல்லினார். [பொதுமையுற்றிருந்த நளனே ஏதுவிலால் சிறப்பித்தறிதலால், சிறப்பணியாம்.]

(க - து) நளனையே நளனென்றறிந்தாள் எ-ம்.

169

மாதர்மென்னோக்கிராணிமதிமுநஞ்சிறிதுகோட்டிக்
காதன்மீதுரவுள்ளங்கனிமகிழ்தூங்குகின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகத்தினிதினைந்துந்
தாதுலாமலங்கன்மாலேதளிரியல்கரத்திற்கொண்டாள்.

(இ-ஈ-) மாதர்-அழகுபொருந்திய, மென்னோக்கி-மெல்லியபார்வையை யுடைய தமயந்தியானவள், நாணி-நாணமுற்று; மதிமுகம்-மதிபோன்றமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி-கொஞ்சம்வணங்கிக்கொண்டு, காதல்-ஆசையானது, மீதுர அதிகரிக்க, உள்ளம்-மனமானது, கனிமகிழ்தூங்க-களிப்புமிகுந்த மகிழ்ச்சிதங்க, நின்ற-அருகேநின்ற, கோதையர்-தோழிகள், மணிசெய் - நவமணிகள் பதித்த, செம்பொற்கோடிகத்து-செம்பொன்றாற்செய்த தட்டில், இனிதினைந்தும்-இனிமையிற் றாங்குகின்ற, தாதுலாம்-மகரந்தமூலாகின்ற, அலங்கன்மலை-மலர்மாலையை, தளிரியல்-தளிரினது சாயலையுடைய, கரத்திற் கொண்டாள்-கையிலெடுத்துக் கொண்டாள் எ-று.

கணவனென்னுந் துணிபுடையவ னாதலால், நாணிமுநஞ்சிறிதுகோட்டி என்றார். அப்பொழுது தமயந்தியுடைய என்னும் சொல்லிமுடியாதென்பார், (கனிமகிழ்தூங்குகின்ற கோதையர்) எனப் பூர்த்தட்டேந்திய தோழிகளுவகை மாத்திரங்குறிஞர்.

(க-து.) தமயந்தி மாலையைக்கையிலெடுத்தாள் எ-ம்.

170

இன்னரிச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியார்ப்பவேகி
முன்னவர்களுங்கண் ணும்வண்டெனத்தொடர் துயிழ்ச்சி

தோன் னுனை நவர்வொள்வாணித தர்கோன்குவவுத்தேதாண்மேற்
பொன்னரிமாலேசூட்டிப்பூங்கழல்வணங்கிரின்றான்.

[இதனால் தமயந்தி நானுக்கு மாலைசூட்டல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்-) இன்-இனியவோசையைத் தருகின்ற, அரி - பருக்கையை
யுடைய, சிலம்பு-சிலம்புகளும், செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற் செய்த கண்
கணி - சதங்கைகளும், ஆர்ப்ப - ஒலிக்குமபடி, ஏகி - போய், மன்னவர்-
அரசர்களுடைய, மனமும்-நெஞ்சும், கண்ணும் - கண்களும், வண்டென-
வண்டுகள் பால், தொடர்ந்துவீழ-தொடர்பு கொண்டுவிழ, கொல்-கொல்
லுகின்ற, நுனை - முனையையுடைய, வைர வொள்வான் - கூர்மை பொருந்
திய ஒளிவீசுகின்ற வாட்படைபை யேந்திய, ரிடதர்கோன் - நளமகாராசனு
டைய, குவவு-திரட்சி பொருந்திய, தோண்மேல் - புயங்களின்மேல், பொ
ன்னரிமாலேசூட்டி-பொன்னரிமாலையை யணிந்து. பூங்கழல் - அழகுபொருந்
திய அவன்பாதங்களைவணங்கிரின்றான்-பணிந்து நின்றனள்-ஹ.

இப்பொழுது பார்த்தாலன்றி இதுதப்பில் தமயந்தி நமக்குப்பார்க்கவாங்
கிடையாளென்று நினைப்பு அவள் தமக்கு மாலைசூட்டிலென்னும் பொரு
மையினு மேற்பட்டிருக்கலால், மன்னவர் மனமும் கண்ணும் வண்டெனத்
தொடர்ந்துவீழ என்றும்; மாதர்க்குக் கணவரைத்தொரு கலின்மிக்கத்தின்மை
யால், பூங்கழல் வணங்கிரின்றான் என்றும்; சொல்லினார். பொன்னரிமாலே-
என்பது, பொன்னையரிந்துசெய்யு மொருமாலையிருப்பினு முன்பாட்டில் தா
துலாமலங்கண்மலை) எனலாம்; இங்கு அழகுபொருந்திர வண்டுகள் சூழ்ந்த
மாலையெனப் பொருள்கொள்க.

(க-து.) தமயந்தி நானதுதோளில் மாலையணிந்து அவனது திருவடியை
வணங்கிரின்றான்-ஈம்.

171

வடிமலர்க்கெடுங்கட்செவ்வாய்மடவரலினி தசூட்டுத்
தொடையல்பொற்கிரிவிழுஞ்சுடர்மணியருவியேயப்ப
விடுகதிர்வலையத்திண்டோண்மன்னவன் விழைவிகூர்ந்து
பிடிதழீஇயுவதைபூத்தபெய்மதளிறுபோன்றான்.

[இதனால் அப்போது நானுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்-) வடி-தேனையுடைய, மலர்-குவ்வைமலர்போன்ற, நெடுங்கண்-
கெடியகண்களையும், செவ்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய, மடவரல்-தமயந்தியா
னவன், இனிதுசூட்டு-இனிமையோடுசூட்டிய, தொடையல்-மாலையா
னது, பொற்கிரியில்-பெருமலையில், வீழும்-ஒழுங்கின்ற, சுடர்-ஒளியையு
டைய, மணி-இரத்தங்களோடும் வருகின்ற, அருவியேயப்ப-அருவியை
யொப்ப, விடுகதிர்-கிரணங்களைவீசுகின்ற, வலயம்-கேழாமணிந்த, தின்-வலி
ஐம்பொருந்திய, தோள்-தோளையுடைய, மன்னவன்-நளமகாராசன், விழைவு

கூர்ந்து-ஆசையிருந்து, புடிதளிஇ-பெட்டையானையைத்தழுவி, உவகைபூத்த-மகிழ்ச்சியுண்டாகிய, பெய்மதக்களிற்று-மதம்பொழிகின்ற யானையை, போன்றான்-ஒத்தான் என்று.

“கேளாதேற்றல் கேட்டேயேற்ற-லேலாதேற்ற லீலோனேற்ற-லுயர்ந்தோனேற்ற விழிந்தோனேற்ற-லொப்போனேற்ற லுணர்வின்றேற்றல் - விருப்பாயேற்றல் வெறுப்பாயேற்ற-லாதியாய்பலவுமறைந்தனர்கொள்வோன்” இவ்விதியால் நான் மாலையை விருப்பாயேற்றான் என்க. பிடி-பெட்டையானைகளிற்று-ஆண்யானை. நான் பிடியைத்தழுவி யுவகைபூத்த களிற்றுபோன்றான் எனலால், அவ்வாறு தமயந்திகளிற்றைத்தழுவி யுவகைபூத்த பிடிபோன்றானைக் கொள்க. [இது உவகையணி.]

(க-து.) நான் மகிழ்ச்சி யடைந்தான் எ-ம்.

172

பூணுலாக்கிடந்த வல்குற்றொற்பெலாங்களிகொள்வண்டின் பாணுலாக்கிடந்த தாரான்பருவான்போலநோக்க நாணமீதுரப்பைம்பொன்னலத்தழங்கொடியினெல்கி வாணகையுயிர்த்தசெவ்விமதிமுகங்கோட்டிநின்றான்.

[இதனால் அப்போது தமயந்திக்கிருந்த நாணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பூணலாக்கிடந்த-ஆபரணங்க ளைசந்துகிடந்த, அல்குல்-அல்குலையுடைய தமயந்தியினது, பொற்பெலாம்-அழகனைத்தையும், களிகொள்களிப்பைக்கொண்ட, வண்டின்-வண்டுகளுடைய, பாணுலாக்கிடந்த - அசையுலாவிக்கிடந்த, தாரான்-மலையையணிந்த நளேனவன், பருவான்போல-கண்ணுலுண்பவன்போல நோக்க-பார்க்க, (அதனால்) நாணமீதுர-நாணமதிகரிக்க. பைம்பொன்-பசியிப்பான்னாலாகிய, நலத்த-நன்மையையுடைய, பூங்கொடியின்-பூங்கொடிபோல், ஒல்கி-துவண்டு, வான்-ஒளிபொருந்திய, நகையுயிர்த்த-புன்னகையைத்தந்த, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, மதிமுகம்-சந்திரன் போன்ற முகத்தை, கோட்டிநின்றான்-வணங்கிக்கொண்டிருநின்றான் என்று.

தமயந்திமாலையுட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியுந் துணைவியாயினள்: இனி நாம் அந்தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்போமென்றில்லாமல் பொற்பெலாம் பருவான்போல நோக்க என்றமையால், அவளழகிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன் விவேகத்தினு மேற்பட்டிருந்ததுபோலும், அவளுக்கு அப்படி இருப்பினும் பெண்பாலாகையால் வெளிப்படுத்தா என்பது தோன்ற, நாணமீதுரம் பூங்கொடியினெல்கி நகையுயிர்த்தசெவ்வி மதிமுகம் கோட்டிநின்றான் என்று சொல்லினார்.

(க-து.) நான் தமயந்தியைப் பார்க்கத் தமயந்தி தலைவணங்கினான் எ-ம்.

அழகையுயிர்த்தபொன்னம்பாலையலங்குசோதி நிலவுமிழ்ப் பரிக்குமாடேவதினைக்கொணர்ந்துநீங்கார்

சிலதியருயிரையன்னதோழியர்செவிலித்தாயர்
விலைவாரம்பறியலாகாமென்றுகலெழினிவிழந்தார்.

[இதனால் அப்போது அங்கிருந்த சிலதியராதியர் செய்கை சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலைகடல்-பாற்சமுத்திரமானது, உயிர்த்த-பெற்ற, பொன்னம் பாவையை-இலக்குமியை யொத்த தமயந்தியை, அலங்கு-அசைகின்ற, சோதிநிலவுமிழ்-மிருத்தவொளியைக் கொப்புளிக்கின்ற, பளிக்குமாவேதிகை-பளிங்கினுஞ்செய்த உப்பரிக்கையிலிருக்கு மேடையில், கொணர்ந்து-அழைத்துக் கொண்டுவந்து வைத்து, நீங்கா-நீங்காத, சிலதியர்-எவனெய்தோழிகளும், உயிரையன்னதோழியர்-உயிரையொத்த தோழிகளும், செவிலித்தாயர்-வளர்த்த தாய்மாரும், விலைவாரம்பறியலாகா-விலையளவறியக்கூடாத, மென்றுகிவ்-மெல்லியசிலையாற்செய்த, எழினி-திரையை, வீழ்த்தார்-விடுத்தார்கள் எ-று.

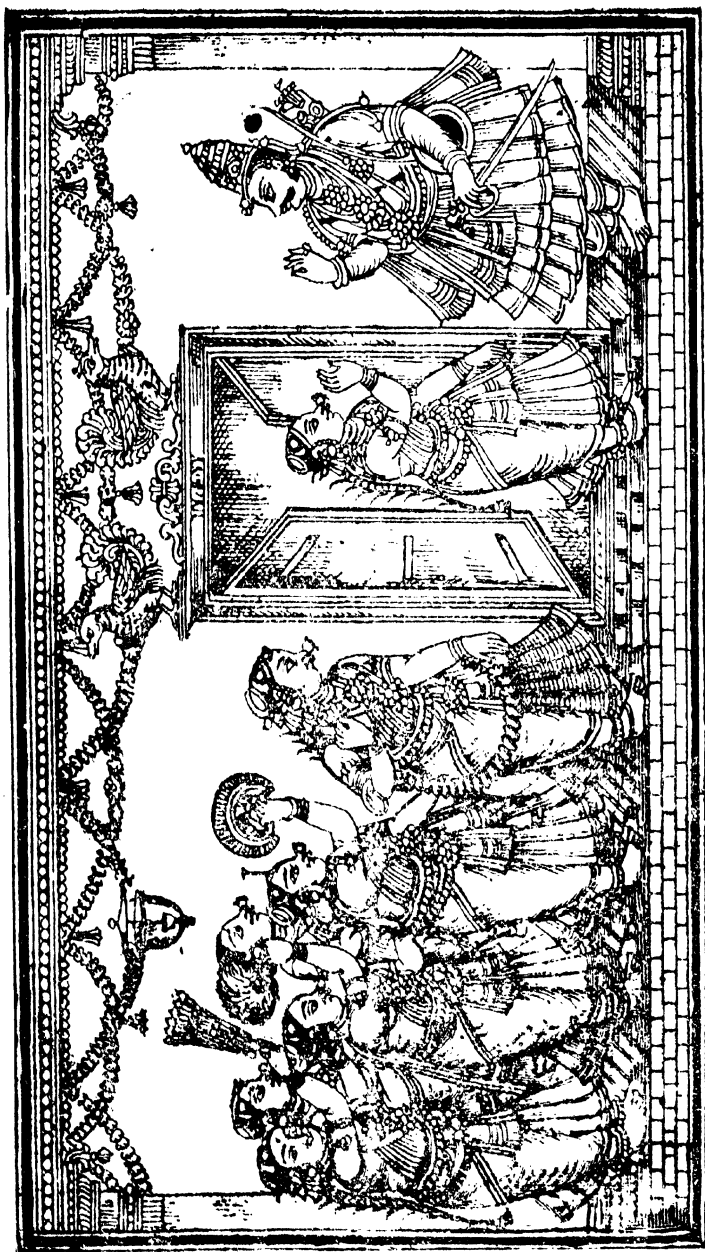
சிலதியராதியர்-எழுவாய். “எவதலியற்று தலிவையின்வெறாத - லெனவினைமுதன்மூ வகையாமென்ப” இவ்விதியால் வீழ்த்தினார்-தன்வினை. அரசரைத் தனித்தனிகண்டு வந்ததிற் பொழுதுநீட்டித்தலால் இளைப்புறமென்று தமயந்தியைப் பளிங்குவேதிகையிற் செர்த்தி, பிறர் இவளையும் இவள் பிறரையும் நோக்காமையொருட்டுச் சிலதியராதியர் திரைவீழ்த்துனரென்க.

(க-து.) தாய்மார்களுந் தாதிமார்களுந் தமயந்தியை உப்பரிகையின்மேலழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துத் திரைபோட்டார்கள் எ-ம். 174

தாவருஞ்சீற்றத்துப்பிற்றறுகண்மால்யானையன்ன
மேவலர்க்கடந்தவொள்வள்ளேந்தர்கோன்முழவுதோண்மேன்
மாவகிர்நெடுங்கண்குட்டுமாலையேமாலையாகக்
காவலர்முகங்கெல்லாங்கமலமொத்திருந்தமாதோ.

[இதனால் அப்போது அங்கிருந்த அரசர்கள் தன்மை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தாவரும்-தாவுதற்கரிய, சீற்றத்துப்பின்-மிருத்தகோபத்தையும், தறுகண்-அஞ்சாமையுமுடைய, மால்-பெருமைபொருந்திய, யானையன்ன-யானையையொத்த, மேவலர்-சத்துருக்களை, கடந்த-வென்ற, ஒள்-ஒளிபொருந்திய, வான்-வாட்படையையுடைய, வேந்தர்கோன்-நளமகாராசனுடைய, முழவுமத்தளத்தையொத்த, தோண்மேல் - புயங்களின்மீது, மாவகிர்-மாவடுவின் பின்பையொத்த, நெடுங்கண்-நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியானவள், குட்டிம்-தரித்த, மாலையே-பூமாலையே, மாலையாக-மலைப்பொழுதாக, காவலர்-அரசருடைய, முகங்கெல்லாம்-முகங்களினத்தும், கமலம்-தாமரைமலரை, ஒத்திருந்த-ஒத்திருந்தன எ-று. மாதா-ஒ-அசைகள்.

நளன் தமயந்திரபால் தேவர்களுக்காசத் தூதுபோப்பேசுதல் 274-வது-பக்கம்.

நெடுங்கண்-என்பது, பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தமயந்தி நளனுக்கு மாலைதரித்தவளாவில் மந்தைபாரசாமுகங்கள் குவிதல்பற்றி, அவள்கூட்டிய மாலையை மாலைப்பொழுதாகவும் அவர்முகங்கள் அம்மாலைப்பொழுதிற் குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லினர். [முகங்கள் கமலமொத்திருந்த வென்னும் உவமை-மாலையே மாலையாக வென்னும் உருவகம் அடியாகவருதலால், கலவையணியாம்.]

(கூ-து.) நளன் தோளிலணிந்த மாலையே மாலைக்காலமாக அரசர்கள்முகங்கள் தாமரைகளாக யிருத்தன எ-ம்.

175

சு ய ம் வ ர ப் ப ட ல ம்

முற்றப்பெற்றது.

போர்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர் தமயந்தி நளனை விரும்பி மாலைகூட்டுதலால் தாம் அவளைக் கைப்பற்றும் பொருட்டு அவளை வெல்லவெண்ணிச்செய்யும் யுத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

அழகினைச் சமந்தபேறுபெற்றனள ணங்கின்றென்ன
வொழுக்கொளியாரமார்பருவாக்கடன்மெலியவீரர்ப்பப்
பொழிகதிர்வைவொள்வாட்புரவலன்புழுங்கிநெஞ்சம்
விழியழல்கதுவநோக்கிவேந்தரைவிளித்துச்சொல்வான்.

[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன்பொருமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அழகினை-சௌந்தரியத்தை, சமந்தபேறு-தாங்கியபேற்றினை, அணங்கு-தமயந்தியானவள், இன்றுபெற்றனளென்னு - இன்றுதான்பெற்றாளென்று, ஒழுகொளி-ஒளிவிளங்குகின்ற, ஆரம் - மணிவடமணிந்த, மார்பார்-மார்பையுடைய அரசர்களானவரும், உவர்க்கடல்-பாவகாலத்துக்கடலானது, மெலிய-ஒலியிற்குறையும்படி, ஆர்ப்ப-ஒலிக்க, (அதன்கூடு) பொழிகதிர்-கிரணங்களைவிசுகின்ற, வைவொள்வான்-ஒளிபொருந்திய வச்சிரவானையுடைய, புரவலன்-இந்திரனானவன், நெஞ்சம்புழுங்கி-மனம்பெந்து, விழி-கண்களில்,

அழல்கதுவ-நெருப்புப்பற்ற, நோக்கி-பார்த்து, வேந்தரை-அரசரை, விளித்து அழைத்து, சொல்வான்-இவ்வாறு சொல்வான் எ-று.

நளனுக்கு மாலைகுட்டுதலால் தமயந்தியமுகிற்கு அவனன்றி நாம் தகுதியுடையோ மல்லவென்று மற்றையரசர் நினைத்தமைதோன்ற, அழகினைச்சுமர்த்தபேறு பெற்றன ளணங்கின்றென்றும்; அதிலவ்வரசர்களுக்கு மகிழ்ச்சியன்றிப் பொருமையின்மைதோன்ற, ஆரமார்ப ருவர்க்கடன்மெலியவார்ப்பவென்றும்; இந் திரன் தூதர்கள்வெடுத்தும் நளவேடங்கொண்டும் தம்மிலொருவர்க்கும் அவளிசையாமையால் வந்த அவமானம்பற்றிப், பொருமையும் வெகுளியுங்கொண்டமைதோன்ற, புழுங்குகொஞ்சம் விழியழல்கதுவவென்றும்; அதனால் அவ்வரசர்க்கும் பொருரையுண்டாக்கினமைதோன்ற, வேந்தரைவிளித்துச் சொலவானென்றும், சொல்லினார். “வென்றிலே வேற்களுளைச் சீவகன்விரைந்துவென்ற, ஞெளளியனென்றுமாந்த ருவர்க்கடன்மெலியவார்ப்பக, கள்வராற்புலியைவேறு காணியகாவன்மன்ன, னுள்ளகம் புழுங்கிமாதோ வுரைத்தன்னமன்னர்க்கெல்லாம்” எனப்பிறரும் இவ்வாறுகூறுதல்காண்க. பர்வகாலத்திலிரிறைமதிகண்டால் கடல்மிக்கொலித்தலறி.

(க-து.) இந் திரன்பொருமைகொண்ட அரசரைப் பார்த்துச் சொல்வான் எ-ம்.

1

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்வெண்மதிமழுங்குமல்லாற்
பரிதியுமதியந்தோன்றிற்படரொளிமழுங்கலுண்டோ
வரசர்காணீவீர்வெய்யோனருங்குலத்துதித்தந்திங்கண்
மரபின்மன்னவற்குதுங்கண்மான்னெழின்மழுங்கினீரால்.

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளால் இந் திரன் கலகமூட்டுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விரிகதிர்-விரிந்தகிரணங்களை யுடைய, பரிதிமுன்னர் - சூரியன் முன்னே, வெண்மதி-வெண்மை பொருந்திய சந்திரன். மழுங்கு மல்லால்-மழுங்கிப்போகும்ல்லாமல், பரிதியும்-சூரியனும், மதியந்தோன்றில் - சந்திரனுதித்தால், படர்-விரிகின்ற, ஒளிமழுங்கலுண்டோ-ஒளி கெடுத்தலுண்டோ, (இல்லே-இவ்வாறிருக்க) அரசர்கள்-அரசர்களே, நீவிர்-நீவீர்கள், வெய்யோன் சூரியனுடைய, அருங்குலத்துதித்தும்-கிடைத்தற்கரிய மரபினிற் பிறந்தும், திங்கண்பிரபின்மன்னவற்கு-சந்திரவம்சத்திற் பிறந்த அரசனுக்கு, துங்கன்-உங்களுடைய, மாண-பெருமைபொருந்திய, எழில்-அழகு, மழுங்கினீர்-மழுங்கிப்போனீர்கள் எ-று.

சந்திரவம்சத்திற் பிறந்தவன்-நளன். உலகத்தில் யாவருக்கும் குலத்தை இழிவுபடுத்தலிலுண்டாகும் வேற்றமை மற்றொன்றி லுண்டாகா தென்பது பற்றி, அரசரை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லினனென்க.

(க-து.) அரசர்களே-நீங்கள் சூரியகுலத்திற்பிறந்துஞ் சந்திர குலத்து நன்னுழக்குத் தோற்றீர்களென்றால் இந் திரன் எ-ம்.

2

உரிமையிற் புணர்ந்த மா தருடவுமறுத்திம்மாதின்
வரிமுலைப்போகம் வேண்டி மணவினைத் துணிந் துவந்தீர்
சூருதிவேல்சுமந்துவாளா வீங்கிய குவவுத்தோளீர்
திருநகர்க்கினிநீர்போய் நுந்தெரிவையர்க்கென் சொல்வீரே.

(இ-ள்.) உரிமையில்-கிழமையினால், புணர்ந்த-கூடிய, மாதர் - மங்கையர்கள், ஊடவும்-பிணக்கங்கொள்ளவும், மறுத்து-அதைநீக்கி, இம்மாதின்-இந்த மங்கையின், வரி-சந்தனக்கோலதையுடைய, முலைப்போகம் வேண்டி-ஸ்தனத்தினுடைய போகத்தைவிரும்பி, மணவினை-வவாகத் தொழிலை, துணிந் துவந்தீர்-நிச்சயித்துக்கொண்டு வந்தீர்கள், சூருதி-உதிரந்தோய்ந்த, வேல்சுமந்து-வேற்படையைச்சுமந்து, வாளா-வீணாக, வீங்கிய-பருத்த, குவவுத்தோளீர்-திரட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய அரசமே, திருநகர்க்கு-உங்களுடைய நகரத்திற், இனி-இப்பொழுது, நீர்போய்-நீர்சென்று, நுந்தெரிவையர்க்கு-உம்முடைய மனைவிகளுக்கு, என் சொல்வீர்-யாது சொல்வீர்கள் என்று.

வேறொருமாதரைத் தமது கணவனினேத்தது தெரியினும் பொருத மங்கையர் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் குறித் துவந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கி இருப்பாரென்பது தோன்ற, மாதருடவுமென்றும்; நீர்விரும்பிவந்த தமயந்தியைக் கொண்டுபோனாளே வெல்லும் வல்லமை உமக்கில்லை மென்பது தோன்ற, சூருதிவேல்சுமந்துவாளா வீங்கிய குவவுத்தோளீர் என்றும்; இங்ஙனமான நீர் உம்முடைய மனைவியர் பிணக்கையுந் தணிக்கமாட்டீர் மென்பது தோன்ற, நுந்தெரிவையர்க்கென் சொல்வீரென்றும்; சொல்லினான்.

(க-து) அரசர்க்குள்-உங்கள் மனைவிகளுக்குக் கென்ன சொல்வீர்கள் என்றான் இத்தான் எம். 3

சூழிருஞ்சடைகடாங்கிச்சுடர்முடி துறந்துகான்போய்
வீழ்சருகருந்திரீவீர்மெய்த்தவம்புரிதல்வேண்டுந்
தாழிருங்கூந்தலானிடதர்நீகான்றழிஇயபோதே
யாழிருமூலகமெல்லாமவடிபடுக்குமன்றே.

(இ-ள்.) சுடர்முடி-கிரணங்களையுடைய கிரீடங்களை, துறந்து-விடுத்து, சூழ்-சுற்றுக்கின்ற, இரும்-பெரிய, சடைகடாங்கி - சடைகளைச்சுமந்து, கான்போய்-வனத்திற்சென்று, வீழ்-அங்கேயுதிர்கின்ற, சருகருந்தி-சருகைப் புசித்து, நீவீர்-(அரசர்களே) நீர், மெய்த்தவம்-உண்மையாகிய தவத்தை, புரிதல்வேண்டும் - செய்தல்வேண்டும், (அஃதேனெனில்) தாழ்-தாழ்ந்த, இரும்-பெரிய, கூந்தலானை-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, நிடதர்கோன்றான் - தழீஇயபோதே-தழுவியபோதே, ஆழிரு-கடலாற் சூழப்பட்ட, உலகமெல்லாம்-பூவுலகமனைத்தும், அவன்-அவ்வரசனுடைய, அடிபடுக்கும்-அடிபுணர்ந்துகிடக்கும் என்று.

உம்முடைய குலத்திற்கும் உமக்கும் இப்பொழுதுவந்தகுற்றம் போரில் வென்று நீக்கல்வேண்டும்: அங்கனமின்மையால் இச்செய்கையா லன்றித் தீராதென்பான், மெய்த்தவம்புரிதல் வேண்டுமென்றும்; தமயந்தி இலக்கண முழுவது மமைந்த உருவுடையவளாதலால் அவளை மணந்தவன் பூமண்டல முழுதும் ஆள்வெனப்பதுதோன்ற, ஆழிசூழலகமெல்லா மவனடிபடுக்கு மென்றும்; சொல்லினான். “வடதிசைக்குள் தமன்னை வான்குலமாசுசெய்தீர், விடுதீர்ப்பரிதிமுன்னர் மின்மினிவிளக்கமொத்தீர், வடுவுரை யென்றுமாயும் வாளமரஞ்சிறீரேன், முடிதுநந்தளியீர்போகி முனிவனம் புகுமினென்றான்” அன்றியும் “திருமகளிவலோச்சேர்தான் டெண்டிரையாடைவேலி, யிருநில மதக்குஞ்செம்பொ னேமிக்குமிறைவனாகுஞ், செருநிலத்திவளைவென்றீர் திரு வினுக்குரியீர்என்றான், கருமனநசுசெவஞ்சொற் கட்டியங்காரனன்றே” இவ் வாறு பிறருங்கூறுதல் காண்க.

(க-து.) அரசர்களே-தமயந்தியை நான் தழுவியபோதே நீங்கள் மணி முடி நீக்கிச் சடைமுடிதாங்கிக் காட்டிந்போய் தவசுபண்ணவேண்டு மென்றான் இத்திரன் எ-ம். 4

கண்டவர்மனமுங்கண்ணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த
வொண்டொடிமாலேவையந்தோற்குரியனென்றெண்ணவேண்டார்
திண்டிறனிததர்கோமான்செருவினிலிரியல்போக
மண்டமர்கடந்தவொள்வென்மன்னவற்குரியனென்றான்.

(இ-ள்.) கண்டவர்-தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய, மனமும் - மனத்தையும், கண்ணும்-கண்களையும், கவர்ந்திட-வாரிக்கொள்ளும்படி, வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற, ஒண்டொடி-தமயந்தியானவள், மாலேவையந்தோர்க்கு- மாலே குட்டினவனுக்கு, உரியனென்று - உரிமையுடையவளென்று, எண்ண வேண்டாம்-நினைக்கவேண்டாம், திண்டிறல் - மிஞ்ந்தவலிமையையுடைய, நிடதர்கோமான்-நிடததேயத்தரசன், செருவினில்-போரில், இரியல்போக - ஒடிப்போக, மண்டு-நெருங்கிய, அமர்-புத்தத்திலே, கடந்த செயித்த, ஒள்வேல்-ஒளி பொருந்திய வேலையுடைய, மன்னவர்க்கு-அரசர்க்கு, உரியனென்றான்-உரிமையுடையவளாவாளென்றான் எ-று.

தன்னைப் போர்செய்துவெல்லினும் அரசர்பலராதலால் இவளெவனுக்கு உரியவளாதனென்னுஞ்சந்தேகமுண்டாகாமைப்பொருட்டி, இத்திரனவன்-நிடதர்கோமான் செருவினிலிரியல்போக மண்டமர்கடந்த வொள்வென் வன்னவர்குரியனென்றான் என்க.

(க-து.) அரசர்களே-தமயந்தி மாலேதரித்தவனுக்குச் சொந்தமென்றுண்ணவேண்டாம். தன்னை வெல்லுகின்றவர்களுக் கவர் சொந்தமென்றான் இத்திரன் எ-ம்.

என்றலுங்கடவுட்டிங்களிருங்குலமிழித்துக்கூற
நன்றுநன்றென்னநக்குநாமவேல்வழுதிசீறி
யுன்றலைதுணிப்பென்னனுவொளிறுவாளுறையினீக்கித்
குன்றெறிவைவரவொள்வாட்குரிசின்மேற்குன்னறுசென்றான்.

[இதனால் அக்கலநவார்த்தைகேட்டபாண்டியன் வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றலும்-இப்படியென்று இந்நிரன்சொன்ன லளவில், கடவுள்-தெய்வத்தன்மையுள்ள, நிற்களிந்நுலம்-பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்தை, இழித்துக்கூறல்-இழிவுபடுத்திச்செல்லல், நன்றுநன்றென்ன-நல்லதுநல்லதென்று, நக்கு-நகைத்து, நாமவேல்-அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்புடையயுடைய, வழுதி-பாண்டியராசன், சீறி-அதட்டி, உன்றலை-இப்படிச் சொல்லிய உனதுசிரத்தினை, துணிப்பென்னன - தறித்துவிடுவேனென்று, ஒளிறு-பிரகாசிக்கின்ற, வாள்-வாளி, உறையினீக்கி-உறையினின்றிறுக்கி, குன்றைறி-மலைகளின்சிறைகையறந்த, வைரவொள்வாள்-ஒளியையுடைய வச்சிரவாளையேந்திய, குரிசின்மேல்-இந்நிரன்மேல், கன்னு - கோபித்து, சென்றான்-போனான் என்று.

குன்றென்பது அதன் சிறகினுக்காதல்-ஆகுபெயர். உமையவன் - பரமசிவன்-குமரவேள்-இம்மூவரும் விரும்பிவந்தது அரசுசெய்திருந்த குலமாதலாலும் சந்திரனைச் சிவன் முடிமேற்கொண்டிருத்தலாலும், அந்தவம்சத்தை-கடவுட்டிங்களிருங்குலமென்றார். அதனால் அக்குலத்திற்கேற்றிய பாண்டியனுக்கு அதை இழிவுபடுத்திய இந்நிரன்மேல் வெகுளியுண்டாயிற்றென்க.

(க-து.) பாண்டியன் வாளுருவி இந்நிரன்மேற் போர்க்குச்சென்றான் எ-ம், 6

வெகுளலையணங்கிற்காகநளனுருக்கொண்டுமேய *
வகல்விசுமபளிக்குப்பேந்தனிவனெனவமரர்கூறத்
துகனெழமொளலிபண்டுதோற்றவன்றன்னேனென்கொ
லிகலென்ப்புகையுமொள்வாளுறையெறித்தேகினுனை.

[இதனால் தேவவர்களால் பாண்டியன் வெகுளியகன்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வெகுளலை-கோபியாதே, அணங்கிற்காக-தமயந்திக்காக, நளனுருக்கொண்டுமேய-நளன்வடிவங்கொண்டுவந்த, வகல்விசுமபு-அகன்ற தெய்வலோகத்தை, அளிக்கும்பேந்தன்-காக்குமிந்நிரன், இவனென-இவனென்று, அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல, (அதுகேட்டு) துகனெழ - துளியெழும்ப, மொளலி-கிரீடம், பண்டு-முன்னே, தோற்றவன்றன்னேனெ - தேற்றுப் போன விவனென, என்னகாலிகலென-என்னபோரென்று, புகையும்-புகைகின்ற, ஒன்

வான்-ஒளிபொருந்திய வாட்பனையை, உறைசெறித்து-உறையிலிட்டு, எதி
 ளுன்-போளுன் எ-று.

மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசுசெய்திருந்த நாளில் தன்னாட்டிலி
 ருக்கும் பொதியமலையின் கண் மேய்ந்திருந்த மேகங்களைப் பிடித்துத்தனைசெய்
 தானாக. அதுகேட்டு அப்பாண்டியனோ டெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து இந்நிரன்
 மகுடபங்கப்பட்டுத் தோற்றோடியபடியால், தோல்வியடைந்தவரோ டெதிர்த்
 தல் தருமமன்றென்பதுபற்றி இவன் அவ்வந்திரனென்று கேட்ட வரசன்
 துகளெழுமெனலிப்பண்டு தோற்றவன்றன்னோடென்கொ லிசலெனப்புகையும்
 வொள்வா ளுறைசெறித்தேகிளுன் என்றார்.

(க-து.) தேவர்கள் இந்நிரனென்று சொல்லப்பாண்டியன்முற்காலத்திற்,
 ரோற்றவனோடு போர்க்குச் செல்லலாகாதென்று திரும்பினான் எ-ம். 7

கூற்றெனக்கனலியென்னக்குலவரைதிரிக்குழநுக்
 காற்றெனவுருமேறென்னக்கதிர்முடியரசரெல்லா
 மாற்றநஞ்சீற்றத்தோடுமடங்கலந்தவிசினின்றும்
 பாற்றினஞ்சமுலும்கவாட்படையோடுநிலத்திற்பாய்ந்தார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அரசர்செய்கைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கூற்றென-யமன்போலவும், கனலியென்ன-அக்கினிபோலவும்
 குலவரை-சத்தக்குலகிரிகளையும், திரிக்கும்-சுழற்றுகின்ற, ஊழிச்சுக்காற்றென-
 முடிவுகாலக்காற்றுபோலவும், உருமேறென்ன - இடியேற்றைப்போலவும்,
 கதிர்முடி-கிரணங்களையுடைய கிரீடமணிந்த, அரசரெல்லாம்-அந்ரசனைவரும்
 மாற்றரும்-நீக்குதற்கரிய, சீற்றத்தோடும் - கோபத்துடன், மடங்கலந்தவிசி
 னின்றும்-சுங்காதனத்திலிருந்தும், பாற்றினம்-பருத்துகூட்டங்கள், சுழலும்-
 வட்டமிடுகின்ற, வை-கூர்மைபொருந்திய, வாட்பலையோடும்-வாளாயுதத்து
 டன், நிலத்திலுழியிலே, பாய்ந்தார்-குதித்தார்கள் எ-று.

உயிர்போக்கலால்-யமனையும், நீறுசெய்தலால்-அக்கினியையும், வேகத்
 தோடு தன்னுதலால்-காற்றையும், கர்ச்சித்து நடுக்கஞ்செய்தலால்-இடியேற்
 றையும், பெரும்பான்மைபற்றி அரசர்க்கு உவமையாக்கினார்.

(க-து.) அரசர்களெல்லாரும் கோபத்துடன் சங்காதனம்விட்டு வாட்
 டையோடு நிலத்திற் குதித்தார்கள் எ-ம். 8

கொய்யுளைக்கவினப்பாய்மர்கொடிஞ்சியந்தேரிற்பூட்டி
 மையன்மாமதத்தயானைபருமித்தமறலியேனுஞ்
 செய்யகண்புகைக்குஞ்சீற்றத்திறல்கெழுவயவர்குமு
 மொய்கழலரசரெல்லாமுருகுலாந்தும்பைவேந்தார்

(இ-ள்.) கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய புர்மயிரினையுடைய, கவினம்-கடி
 ளுள்ளம்பூண்ட, பாய்தாவுகின்ற, மா-சூசிரைகளை, கொடிஞ்சியந்தேரி-மேன்

மொட்டையுடைய இரத்தங்களில், பூட்டி-பூட்டுதல்செய்து, மையல்-மயக்கம் பொருந்திய, மா-பெரிய, மதத்த-மும்மத்தையுமுடைய, யானை-யானைகளை பருமித்து-அலங்கரித்து, மறலியேனும்-கூற்றுவானுயினும், செய்பகண்புகைக் கும்-சிவந்தகண்களை மூடிக்கொள்ளத்தக்க, சீற்றம்-கோபத்தை யுடைய, திறல் கெழு-வலிமை பொருந்திய, வயவர்குழ-காலாள்கள் தம்மைச்சூழ்ந்துவரும்படி, மொய்-நெருங்கிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, அரசரெல்லாம்-அரசரனைவரும், முருகுலாம் - தேனெழுகுகின்ற, தும்பை - தும்பைமாலையை, வேயந்தார்-தரித்தார்கள் என்று.

தும்பை வேய்தலாவது-“செங்களத்து மறங்கருதிப் பைந்தும்பை தலை மலைத்தன்று, கார்கருதின்திருந் கௌவைவீழப்பணையான், சோர்கருதி குழா நிலாணைப்பப்-பார்கருதித், துப்புடைத்தும்பை மலைந்தான் நுகளறுசீர், வெப்புடைத்தானையெம் வேந்து” என்பதனாலறிக.

(க-து.) அரசர்கள் யாவரும் தும்பையாலே தரித்தார்கள், எ-ம். 9

கொடுங்குணில்பொருதவெற்றிப்போர்ப்படைகுளிரவெம்போர்க் கடுத்தில்வயவர்விந்நாண்புடைப்பொலிகடலினர்ப்பச் சடுங்கனல்குளிரவெய்தாச்சுடர்விழிபொறிகள்சிந்த மடங்கலேறையேவந்தர்வாளமரமுவத்தற்றார்.

(இ-ள்.) கொடுங்குணில்-விளந்தகுறுத்தடியால், பொருத-அடிக்கப்பெற்ற, வெற்றி-சயத்தைத்தருகின்ற, போர்ப்படை-யுத்தமுரசு, குளிர-ஒலிக்க, வெம் போர்-வெவ்வியபோர்செய்கின்ற, கடுத்தில் - மிகுந்தசௌரியத்தையுடைய-வயவர்-படைவீரர்கள், வில்-வில்லைவளைத்துச்செய்யும், நாண்புடைப்பொலி, குணத்தொளிகள், கடலினர்ப்ப-கடல்பொலொலிக்க, சுடுங்கனல்-சுடுகின்ற நெருப்பும், குளிர-குளிரும்படி, வெய்தா-வெப்பமாக, சுடர்விழி-சிவந்தகண்கள் பொறிகள்-நெருப்புப்பொறிகளை, சிந்த-சிதற, மடங்கலேறையை-சிக்கவேற் றையொத்த, வேந்தர்-அரசர்கள், வாளமர்-வாட்போர்செய்கின்ற, அழுவம்-யுத்தகளத்தில், உற்றார்-அடைந்தார்கள், என்று.

அனேகரிதக்கும்படிச் செய்யும் போரைக்குறித்துப் பறையை யடிக்கின்ற தாதலால், குணலென்னொது கொடுங்குணலென்றார். “வில்லும்வேலுங் கழலுங்கண்ணியுந் தாருமாமுந் தேருமாவ, மன்பெறுமரபினேனோர்க்குரிய-இவ்விதியால் அரசர்க்குரிய வில்லாதிபடைகள் சேனைகளுக் குரியதாம். விழி கள்சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச்சொன்னால் நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச்சொல்லுதல்போலிருத்தலால், சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச்சுடர்விழி பொறிகள்சிந்த வென்றார். குளிர - ஆர்ப்ப-சிந்த - என்னும் பெயரெச்சங்கள் வேந்தரென்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிந்தது.

(க-து.) அரசர்கள் போர்க்களத்தில் வந்தார்கள்-எ-ம்.

10

ம். ன்னவர்தருக்கும்வெம்போர்வைவரவான் சமந்ததின்தோட்
பொன்னகர்க்கிறைவன் குழந்தபுணர்ப்புநாங்காண்டுமென்னு
வொன்னலரகலமுழ்கியுன்சுவைத்துதிரமாந்து
மின்னகுபரிதியொள்வேல்வேந்தர்கோன்சிறிதுநக்கான்.

[இதனால் நன்னது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவர்-அரசர்களுடைய, தருக்கும்-கர்வமும், வெம்போர்-
வெவ்விய போர்செய்கின்ற, வைவரவான்-மந்த-வச்சிராயுத்தைச்சுமந்த, தின்
தோள்-வலிமைபோருந்திய தோள்களையுடைய, பொன்னகர்க்கிறைவன்-இந்
திரளுவன், குழந்த-எண்ணிய, புணர்ப்பும்-சம்பந்தமும், நாங்காண்டுமெ
ன்னா-நாங்காண்பேமென்று, ஒன்னலர்-சத்துருக்களுடைய, அகலமுழ்கி-மாந்
பினிடத்திலே குளித்து, ஐன்சுவைத்து-மாமிசத்தைமென்று, உதிரமாந்தும்-
புண்ணீரைக்குடிக்கின்ற, மின்னகு-ஒளிவிடுகின்ற, பரிதி-சூரியன்போன்ற,
ஒன்வேல்-ஒளிபொருந்திய வேற்படையையுடைய, வேந்தர்கோன்-நளமகாரா
சன், சிறிது-கொஞ்சம், நக்கான்-சிரித்தான், என்று.

இங்கே நன்னசிரித்தது வீரச்சிரிப்பாம். அது பரமசிவன்சிரித்தும் திரிபு
ரத்தை யெரித்தலா லறிக. “ஒன்னலரைச் செற்றன வொக்குந் சிறுகை
செய்வன” என்றார் பிறரும்.

(க-து.) அரசர்கள் செருக்கையும் இந்திரன் பெருக்கையு மறிவோமெ
ன்று நான் சிரித்தான்-எ-ம்

11

சிலைகுழைத்தரசர்நின்றசீற்றமுநிணம் வாய்ப்பில்கித்
கோலைபழுத்தொழுமும்வேலான் குவவுத்தோட்பண்ப்புநோக்கி
யிலைமுதப்பூணிணம்மற்றெனத்தொலாய்வினவிமென்னு
முலைமுகட்டலங்கல்வேற்கண்முத்துவெருவிநின்றான்.

[இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சிலைகுழைத்-வில்லைவளைதது, அரசர்நின்ற - அரசர்நிற்கப்
பெற்ற, சீற்றமும்-கோபமும், நிணம்-கொழுப்பை, வாய்ப்பில்கி-வாயிற்சிதறி,
கோலைபழுத்து-கொல்லுதல்மிசங்க, ஒழுமும்-ஒழுமுகின்ற, வேலான்-வேற்
படையையுடைய நன்னது, குவவுத்தோள்-திரட்சிபொருந்திய கோள்களினு
டைய, பண்ப்பும்-பூரிப்பும், நோக்கி-பார்த்து, இலைமுகப்பூண்-தமயந்தி
யானவன், என்கொலாய் வினையுமென்னா-யாதாய் முடியுமோவென்று, முலை
முகட்டெ-ஸ்தனங்ககளினுடைய வுச்சியில், வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களி
னின்றும், முத்துக்-முத்துப்போல் நீர்துளிக்க, ரெவவி-பயந்து, நின்றான்-
நின்றான், என்று. மற்று-அசைநிலை.

அரசனுக்கு இத்தனைபேர் பகையாதற்கு நான் காரணமானேன் என்று
வருத்தினுளாதலால், கண்முத்துக வெருவிநின்றான் என்றார்.

(க-து.) தமயந்தி நளனது புயங்களைப் பார்த்து இப்போ ரெப்பா முடியு
டோவென் தஞ்சியமுதான்-எம். 12

செழுங்கடையையுடைய திண்சிலை குழைத்து வெம்போர்க்
செழுந்தவிவ்வரசர்மார்பத் திழிபெருங்குருதிமார்தப்
புழுங்கு வெம்பகழிமாரி பொருந்தமர்முருக்கியாடி
புழுந்துருள்பொழுதின் மீள்வ லுள்ளீ கவலவென்றான்.

[இதனால் நளன் தமயந்தியைத் தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) செழுங்கடையையுடைய கடையையுடைய, மழைக்கணல்
லாய்குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியே, திண்சிலை - வலி
மையையுடைய வில்லை, குழைத்து - வளைத்து, வெம்போர்க்கு - வெவ்
வியுத்தத்திற்கு, எழுந்த-புறப்பட்ட, இவ்வரசர் மார்பத்து-இவ்வரசர் மார்பி
னிடத்திலே, இழி-இழிகின்ற, பெருங்குருதி-அதிக உதிரத்தை, மாந்த-உண்
னுமபடி, புழுங்கு-வெம்புகின்ற, வெம்பகழிமாரி-வெவ்விய பாணமழையை,
பொழிந்து-சொரிந்து, அமர்-யுத்தத்திலே, முருக்கி கொண்டு, ஆடி-விளை
யாடி, உழுந்துருள் பொழுதின்-ஒரு உழுந்துருளுகின்ற காலத்திலே, மீள்வல்-
திரும்புவேன், நீ-நீயானவன், உள்ளம்-மனத்தினிடத்து, கவல-கவலைப்பட
வண்டாம், என்றான்-என்று சொன்னான், எ-று.

தமயந்தி ஆற்றாமையையும் கவலைப்படுதலையு நோக்கி விரைவுதோன்ற
உழுந்துருள்போழ்தின் மீள்வலென்றான். [உழுந்துருள்போழ்திலென வழக்
கச் சொல்லைத் தழுவிச் சொல்லுதலால், உலவவழக்க நவீரசியணியாம்.]

(க-து.) நளன் தமயந்திக்கு அஞ்சாதேயென்று சொன்னான்-எம்.

விளைசமர்க்கெழுந்துநின்றவிமீனையினிதினோக்கிக்
கனிமதக்கனிநுந்தேருங் களப்படுத்திகவினைற்ற
வுளையப்புரவித்தாணையொன்னலர்ச்செருப்பனீயாய்
நளிகடற்றானுமுதற்கைகைபக்காத்தியென்றான்.

[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) விளை-உண்டாகின்ற, சமர்க்கு-போர்செய்தற்கு, எழுந்துநின்ற-
புறப்பட்டு நின்ற, விளை விளைசனை, இனிதின்-இனிமையினால், நோக்கி-
பார்த்து, கனி-கனிப்பையுடைய, மதக்கனிமம்-மதயானையையும், தேரும்-தேரை
யும், களப்படுத்து-யுத்தகளத்திலுழித்து, இகலின்-பகையினால், ஏற்ற-எதிர்த்த,
உளை-புறமயிரினையுடைய, வயப்புரவி-வலிமைபெற்றகுதிரைகளையும், தானை-
சேனையையுமுடைய, ஒன்னலர்-சத்துருக்களை, செருப்பல் - கொல்லுவேன்,
நீபோய்-நீசென்று, கனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்-கடல்போன்ற, தானை
யோடு-சேனையுடனே, நங்கையை-தமயந்தியை, காத்தியென்றான் - காப்பா
யென்றான், எ-று.

தமயந்தி நமக்கு மாலையிட்டபின்பு அவளைவிரும்பி நம்மோடெதிர்க்கு மரசர் நாம் போர்செய்யும்போது அவளைக் கரந்து வெளவவரினும்வருவென்பது பற்றியும், தன்பொருட்வந்த பேரை மற்ருருவார்பால் விடித்தனக்கிழுவென்பது பற்றியும், அவட்குத் தந்தையாகிய வீமனை அவளைக் காக்கும்படி வைத்தன நென்க.

(க-து.) நளன் வீமனைக்குறித்துத் தமயந்தியைக் காத்திரும் சத்திருவைசெயித்து வருவேன் என்றான்-எ-ம்.

14

உடல்சினுவுருமேறென்னவயவரைபொருங்குநோக்கிக்
கொடியணிகொடிஞ்சித்திண்டே - கொடியுணைக்கவினப்பாய்மா
கடன்மடைதிறந்தென்னக்கரடமுற்றி நூந்துபாயும்
படுமதக்களிநல்லயானை பண்ணுறுத்திடுமினென்றான்.

[இதனால் நளன் போர்முயற்சி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உடல்-பொருகின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, உருமேறென்ன-இடியேற்றையொத்த, வயவரை-சேவகரை, ஒருங்கு நோக்கி-ஒரேதரம் பாத்து, கொடியணி-கொடிகளையணிந்த, கொடிஞ்சி-மேன் மொட்டையுடைய, திண்-வலிமைபொருந்திய, தேர்-தேரையும், கொடியுளை-கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, கவினம்-கடிவாளம்பூண்ட, பாய்மா-குதிரைகளையும், கடல்-கடலானது, மடைதிறந்தென்ன-மடைதிறந்தென்று சொல்லும்படி, கரடம்-சுவடுபட, ஊற்றிருந்துபாயும்- ஊற்றிருந்து பாய்கின்ற, படுமதம் - மதம்படுகின்ற, களிநல்லயானை-களிப்பையுடைய நல்லயானைகளையும், பண்ணுறுத்திடுமினென்றான்-அலங்கரியுங்கொன்றான், எ-று.

தனித்தனி உத்தரவுபண்ணற் காலகட்டிக்கு மென்பதுபற்றி விரைந்து கூறினமை தோன்ற, வயவரை யொருங்கு நோக்கித் தேர்-பாய்மா - யானை-பண்ணுறுத்திடுமினென்றான் என்க.

(க-து-) நளன் வீரரைநோக்கித் தேர்-குதிரை-யானை-இவைகளை யலங்கரிக்கச் சொன்னான்-எ-ம்.

15

நீங்கருகவசமார்த்து நேரலர்மொளவியேய்க்கும்
பூங்கழனரலவீக்கிப் போரெனிற்பொருப்புமுஞ்ச
வீங்கியகுலவதுத்தோளில் வெங்கணைப்புட்டி-றாங்கி
வாங்குவிற்படக்கையெந்தி மறலிகண்புதைப்பநின்றான்.

[இதனால் நளன் போர்க்கோலவகொள்ளுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நீங்கருந்-பிரித்தற்கரிய, கவசமார்த்து-கவசங்கட்டி, நேரலர்-சத்திருக்களுடைய, மொளவி-மூடியை, தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, பூங்கழல்-விரக்கமுலை, நரல-ஒலிக்கும்படி, வீக்கி-கட்டி, போரெனில்-யுத்தமென்றால், பொரு

ப்புமஞ்ச-மலையுமஞ்சம்படி, வீங்கிய-பருத்த, குவவுத்தோளில்-திரட்சிபொருந்
திய புயத்தின்கண், வெங்கணை-வெவ்விய பாணங்களை யுடைய, புட்டிருங்கி-
அம்புக்கூட்டைத்தாங்கி, வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட, வில்-வில்லை, தடக்கையே
ந்தி-விசாலம்பொருந்தியகையிலேந்தி, மறலி-யமனும், கண்புதைப்ப-கண்களை
முடிக்கொள்ளும்படி, நின்றான்-நின்றனன், எ-று.

சத்துருக்கள் பணிந்து கிடத்தலால், நேரலர் மௌலிதேயக்கும் பூங்கழ
லென்றார். மறலி என்பதில, உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்குநின்றது.

(க-து.) நான் கவசங்கட்டி, வீரக்கழலணிந்து, அம்புக்கூட்டித் தாங்கி
வில்லேந்தி நின்றான் எ-ம். 16

பொருசுமர்தொடங்கிநின்ற புர வலர்மடவார்செய்ய
வாரிநெடுங்கண் ணுந்தோளும் வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணி குயிற்றுஞ்செம்பொற் கோடியர்கொடுஞ்சித்தேரி
னருவரையி வருஞ்சீற்ற மடங்கலைமென்னவாரந்தான்.

[இதனால் நான் தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) பொரு-பொருகின்ற, சுமர்-யுத்தத்தை, தொடங்கிநின்ற-ஆரம்
பித்துநின்ற, புரவலர் - அரசர்களுடைய, மடவார் - மாதரது, செய்ய
சிவந்த, வாரி-அரிபார்த, நெடுங்கண் ணும்-நெடியகண்களும், தோளும் - தோள்
களும், வலந்துடித்து-வலப்பக்கந்துடித்து, இன்னல்காட்ட - துன்பக்குறி
காட்ட, குருமணி-நிறம்பொருந்திய மணியால், குயிற்றும-பதிர்க்கப்பட்ட, செம்
பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த, கோடியர்-சிகரத்தினுலையர்ந்த, கொடிஞ்சித்
தேரின்-மேன்மட்டையுடைய தேரின்மேல், அருவரை-அரியமலையின்மேல்,
இவரும்-ஏறுகின்ற, சீற்றம் - கோபத்தையுடைய, மடங்கலைமென்ன-ஆண்
சிங்கமபோல, ஆந்தான்-ஏறினான், எ-று.

மாதர்க்குத் துன்பம் வருமானால் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடி
க்குமென்பது துடிநூலிற் காண்க.

(க-து.) நான் தேரேறினான்-எ-ம்.

17

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தி யுடன்றுவெம்பாரிலேற்ற
தேன்பயிறெரியல்வேந்தர் நடுக்குறத்திசையினின்ற
கூன்பிறைக்கோட்டுநால்வாய்க் குஞ்சரம்பெருவியோட
வான்பொதிரெறியத்தெய்வ வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

[இதனால் நான் சங்கத்தொனி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) ஊன்பயில்-மாமிசந்தங்கிய, வடிவேலேந்தி - கூரியவேற்படை
யைத்தாங்கி, உடன்று-கோபித்து, வெம்போரில்-வெவ்விய யுத்தத்தில், ஏற்ற-
எதிர்த்த, தேன்பயில்-தேன்றங்குகின்ற. தெரியல்-மாலையை யுடைய, வேந்தர்-

அரசர்கள், நடுக்குற-நடுக்கமடைய, திசையினின்ற-எட்டுத்திசையினு நின்ற, கூன்-வளைவுபொருந்திய, பிறைக்கோட்டு-பிறைமையொத்த கொம்பினையும், நல்லவாய்-தொங்குகின்ற வாயினையுமுடைய, குஞ்சரம்-யானைகள், வெருவியோட-பயந்தோடும்படி, வான்-ஆகாயம், பொதிரெறிய-நடுக்கமடைய, தெய்வவலம்புரி-தெய்வச்சங்கம், முழக்கியிட்டான்-தொனி செய்தான், எ-று.

சங்கத்தொனி செய்தற்கு ‘‘சங்குருறித்துச் சமர் தொடர்தறலனே’’ என்பதுவிதி. சங்கத்தொனியினால் தான் எது எது எப்படி ஆதல் வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானோ? அது அது அப்படியாகத்தொனித்தலால், தெய்வவலம்புரியென்றார்.

(க-கூ.) நான் சங்கத்தொனி செய்தான்-எ-ம்.

18

கொன்னவில்பரிதிவைவாட் கூற்றியிறுண்ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவரிவிலேந்தும் விடலைபைநோக்கியேற்ற
மன்னவரளவன்றின்றோன் மணிவரைத்திணிதோள்வீக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென் நித்திரனடுக்கலுற்றான்.

[இதனால் இந்திரனடுக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொல்-கொலைத்தொழிலை, நவில்-சொல்லப்பட்ட, பரிதி - சூரியன்போன்ற, வைவான்-கூர்மைபொருந்திய வாட்படையையும், கூற்றியிர்-இயமனுயிரை, உண்ணும்-உண்ணப்பட்ட, கூற்றின்-ஒருஇயமன்போல், மின்னகு-ஒளியை வீசுகின்ற, வரிவிலேந்தும்-செடியவிலேயேந்திய, விடலையை-நளமஹாராசனை, நோக்கி-பார்த்து, ஏற்ற-எதிர்த்த, மன்னவர்-அரசர்களது, அளவன்று-அளவையுடையதன்று, இன்றோன்-இவ்வரசனுடைய, மணிவரை-அழகுபொருந்திய மலைபோன்ற, திணி - வலிமைபெற்ற, தோள்-புயங்களினுடைய, வீக்கம்-பாரிப்பு, (ஆதலினால்) என்னினைந்து-யாதை நினைந்து, என் செய்தோமென்று-யாதுசெய்தோமென்று, இந்திரன்-இந்திரனாவன், நடுக்கலுற்றான்-நடுக்கினான், எ-று.

நாம் பொருமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற் கொலைப்பழிவந்து, அதுவும் நமக்கு அவமானமே வருவதற்கு ஐயமில்லை யென்று இந்திரனடுக்குற்றனென்க.

(க-கூ.) நானே இந்திரன் கண்டு நடுக்கினான்-எ-ம்.

19

கார்த்திரண்மூழக்கமென்னக் கனைகுரன்முரசுமசர்த்த
தூர்த்தனைகடல்க ளுமூந் தூரகதக்குரத்தின்மூளி
போர்த்தனைவிகம்புபைம்பொற் கொடியொடுகுடையுமோங்கி
வார்த்தனைவுவகைபொங்கித் துணங்கையிட்டலகையிட்டம்,

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் சேனைகளின் ஆவாரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-வி.) கார்த்திரள்-மேகங்களினுடைய, முழக்கமென்ன-சத்தம்போல் கனை-முழங்குகின்ற, குரல்-குரலையுடைய, முரசம்-பேரிகைகள், ஆர்த்த-ஒலித்தன, கடல்களேமும்-எழுசமுத்திரங்களையும், துரகதம்-குதிரைகளுடைய, குரத்தின் றாளி-குளம்பினின்று மெழுகின்றபுழுதிகள், தூர்த்தன-தூர்த்துவிட்டன, விசம்பு - ஆகாயத்தை, பைம்பொற்கொடியொடு - பசியபொற்கொடிகளோடு, குடையும்-குடைகளும், ஒங்கி-உயர்ந்து, போர்த்தன-மூடிக்கொண்டன, அலகையீட்டம் - பேய்கூட்டங்கள், உவகைபொங்கி - மகிழ்ச்சியிருந்து, துணங்கையிட்டு-கூத்தாடி, ஆர்த்தன-சத்தித்தன, எ-று-

துணங்கை-இருகை முடக்கிப் பழுப்புடையொத்தியாடல், கார்த்திரள் முழக்கமென்ன முரசமார்த்த குவனலால், அனேக முரசங்களென்றும்; குரத்தின் றாளி கடல்-எழுந் தூர்த்தனவெனலால், அனேக குதிரைகளென்றும்; விசம்பைப் போர்த்தனவெனலால், அனேக குடைகள் கொடிகளென்றும்; துணங்கையிட்டார்த்தன வெனலால், மாமிச முண்ணவந்த பேய்களனேகமென்றும் பெறப்பட்டது.

(க-து.) முரசங்கள் சத்தித்தன. குதிரைப்புழுதிகள் கடலைத்தூர்த்தன. குடைகள் கொடிகள் ஆகாயத்தைமூடின. பேய்கள் சத்தித்தன-எ-ம். 20

கூற்றெனவுரையார்த்துக் கொல்சினவாரியேறென்ன
வேற்றவர்வெருவெய்த்தோ ரிடையறதொழுதுங்கோட்டுச்
சீற்றமும்மதத்தினாழித் தீபையுமவிக்கும்வேகம்
காற்றுமுற்கிறிதுதாண்டிக் கட்கனல்துவச்செல்வார்.

(இ-ள்.) கூற்றென-இயமனைப்போல், உரறி-அரவாரித்து, கொல்-கொல்கின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, அரியேறென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல், ஆர்த்து-கர்ச்சித்து, ஏற்றவர்-எதிர்த்தவர்கள், வெருவ-அஞ்சு, 'வெய்த்தோர்-உதிரமானது, இடையறதொழுகும்-நீங்காதொழுகப்பெற்ற, கோட்டு-கொம்பையும், சீற்ற-கோபத்தையுடைய, மும்மதத்தின்-மும்மதங்களால், ஊழித் தீபையும்-வடவாமுகாக்கினியையும், அவிக்கும்-அவிக்கப்பட்ட, வேகக்காற்றுமற் - சண்டமாருகத்தையொத்த. களிறு தாண்டி-யானையைச்செலுத்தி, கண்-விழ்களில், கனல்கதுவ-நெருப்புப்பற்ற. செல்வார்-செல்வார்கள் எ-று.

வீரரைத் தன்கோட்டாற்குத்திக் கொல்லுதலால், யானைக் கொம்பை-வெய்த்தோ ரிடையறதொழுகுங்கோடு எனப்பட்டது. “வேலான் முகத்தகளிறு” என்றார் பிறரும்.

(க-து.) வீரர்கள் கோபத்துடனே போவார்கள்-எ-ம்.

21

ஒள்ளுமல்கண்ணிற்கால வயிர்ப்பலியுண் ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்தி வாய்மடித்தெயிறுதின்து

கள்ளவழிதும்பைசூழக் கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலை வைரப்பைம்பூ ணரசரோடரசரேற்றார்.

[இதுமுதல் பத்துபாட்டுகளால் இருதிறச்சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஒள்-பிரகாசம் பொருந்திய, அழல்-நெருப்பு, கண்ணில் - கண்களினின்றும், கால-கொப்புளிக்க, உயிர்ப்பலி-உயிராகிய உணவை, உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, கூற்றின்-இயமன்போல, வள்ளுறை-நெருங்கிய வுறையை யுடைய, வடிவாளேந்தி-கூறியவாளே யேந்திக்கொண்டு, வாய்மடித்து உதட்டை மடித்துக்கொண்டு, எயிறுதின்று-பல்லைக்கடித்து, கள்ளவழி-தேடுவோருகின்ற, தும்பைசூழ-தும்பைமாலையைத்தரித்து, (இதுகண்டு) கழுது-பேய்கள், கைகொட்டி-கைகளைக்கொட்டி, ஆர்ப்ப-கர்ச்சிக்கும்படி, அள்ளிலை-அள்ளிக்கொள்ளும் இலைபோன்ற, வைரப்பைம்பூண்-பசியபொன்னிற்பதித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய, அரசரோடு-அரசருடன், அரசர்-அரசர்கள், ஏற்றார்-எதிர்த்தார்கள், எ-று.

அனேகரைச் சேதித்து உயிரை யுண்ணுதலால், வாட்படைக்கு யமன் உவமை சொல்லப்பட்டது. வாய்மடித்தலும் பற்கடித்தலும் சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி நின்றன. அதிரப் பொருதற்குவந்த குறிப்புத்தோன்ற, கள்ளவழிதும்பை சூழ என்றார். நெடுங்காலம் போரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்த வருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும் உவமை மிகுதியால், கழுதுகைகொட்டியார்ப்ப வென்றார். போரில்லாமை இந்திரப் படலத்தில் 'ஆங்கவண்மேல்' என்னும் பாட்டாலறிக. [இது தன்மை நவீற்சியணி.]

(க-து.) அரசர்களோடு அரசர்க ளெதிர்த்தார்கள்-எ-ம்.

22

மண்ணிடைத்திரிவபோல மாதிரங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவேழ மருப்பிடைமிதித்துமீள்வ
கண்ணிமைபொருந்திநகாணக் கடுப்பினகலின்பாய்மா
வெண்ணில வயவர்தூண்டி. யெதிரெதிர்மலைந்துநிற்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிடை-பூமியின்கண்ணே, திரிவபோல-திரிவன போல, மாதிரம்-திசைகளை, கடப்ப-தாண்டுவன, தாவி-பாய்ந்து, விண்ணிடை-ஆகாயத்திலே, பறப்ப-பறப்பன, வேழமருப்பிடை-யானைக்கொம்பின்கண், மிதித்து-மிதித்து, மீள்வ-திரும்புவன, கண்-கண்கள், இமைபொருந்தில் - இமைகொட்டுமானால், காணக்கடுப்பின - தாணக்கூடாத வேகத்தையுடையன, கலிணப்பாய்மா-இத்தன்மையுள்ள கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள், எண்ணில-அளவற்றவைகளை, வயவர்தூண்டி - காலாள்செலுத்தி, எதிரெதிர்-நேர்நேராக, மலைந-புறப்போர்செய்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள், எ-று.

தடப்ப-பறப்ப-மீள்வ-என்னுங் கப்பினவாகிய பாய்மாவெனக் கூட்டிக.
“எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் திசைவலியியல்பு. மீறுகெடுங்கான் மிகுதலு
மாகும்,” இவ்விதியால் காணக்கடப்பினவென்பது எதிர்மறைப் பெயரெச்ச
மீறுகெட் டொற்றுமிக்கது. வேழமருப்பு-இங்கே வெள்ளையானைக் மகாம்
பெனக்கொள்க. [இதுவும் அவ்வணி.]

(க-து.) வீரர்கள் குதிரையேறிப் போர்செய்தார்கள்-எ-ம்.

23

சூழ்சுடர்வயிரவாளா ளிர்திரன் றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குடுமிக்குன்றஞ் சிறகொடுபறப்பவென்னக்
கேழ்கிளர்பரிதியேய்க்குங் கிளர்மணிக்கொடிஞ்சிமான்றே
ராழியோடாழிதாக்க வருஞ்சமர்தொடங்கிநிற்பார்.

(இ-ள்.) சூழ்சுடர்-ஒளிகுழ்கின்ற, வைரவாளால்-வச்சிராயுத்தால், இந்
திரன் றுமிக்குமுன்னம்-இந்திரனறுப்பதற்கு முன்னே, பாழி-அகன்ற, குடுமி-
சிகரங்களையுடைய, குன்றம்-மலைகளானவை, சிறகொடு-இறகுடனே, பறப்ப
வென்ன-பறப்பனபோல, கேழ்கிளர்-செந்நிறமிகுத்த, பரிதியேய்க்கும் - சூரி
யனையொத்த, கிளர்மணி-ஒளிவிளங்கு மணிகளபதித்த, கொடிஞ்சி-மேன்
மொட்டையுடைய, மான்றேர்-குதிரைகட்டியதேர்கள், ஆழியோடாழிதாக்க-
உருளையோடுருள்கள்முட்ட, அருஞ்சமர்-அரியயுத்தத்தை, தொடங்கி-ஆரம்
பித்து, நிற்பார்-நிற்பார்கள், எ-று.

ஒவ்வொருதேர் ஒவ்வொருமலைபோல் திரிதலால், அவைவட்டுச் சிறகு
டைய மலையுயமை சொல்லப்பட்டன. அனேகந் தேராதலால் நெருக்கம்பற்றி,
ஆழியோடாழிதாக்க வென்றார். அரசரோடரச ரெதிர்த்தால் ஆழியோடாழி
தாக்கின வென்க.

(க-து.) வீரர்கள் தேரேறிப் போர்செய்து நிற்பார்கள்-எ-ம்.

24

மோட்டிளமுலைந் பாய்ந்த மருமத்தின்மூரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க் கோளரியென்னச்சீறித்
தோட்டுணைகொட்டியார்த்துச் சுடர்நெடுங்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெற்றி மத்தகம்போழ்ந்திட்டிரே.

(இ-ள்.) மோடு-உயர்ச்சிபொருந்திய, இளமுலை-இளமைபொருந்திய ஸ்த
னங்கள், பாய்ந்த-பாயப்பெற்ற, மருமத்தின்-மார்பின்கண், மூரி-வலிமையை
யுடைய, யானைக்கோட்டிணை-யானையி னிரண்டுக்கொம்புகளும், உழக்க-குத்திக்
கலக்க, வெம்போர்-வெவ்விய போர்-செய்கின்ற, கோளரியென்ன - சிங்க
வேற்றைப்போல், சிறி-கோபித்து, தோட்டுணை - இரண்டு தோள்களையும்,
கொட்டி-தட்டி, ஆர்த்து-கர்ச்சித்து, சுடர்-ஒளியையுடைய, நெடும் - நெடிய,
குருதி-உதிர்த்தோயந்த, வாளால்-ஹாட்படையால், ஓடைபூட்டிய-முக படா

ததையணிந்த, நெற்றி-நெற்றியையுடைய, மத்தகம்-தலையை, போழ்ந்திட்
டார்-பிளந்தார்கள், எ-று.

தமது மார்பிற்சூத்திய யானைக்குச் சிங்கம் வாரியாதலால், அரசரைகோ
ளரிபென்னச் சிறி என்றார். அரசர் கீறி ஆர்த்து வாளால் மத்தகம் போழ்ந்
திடா ரென்க,

(க-து.) அரசர்கள் யானைகளோடு போர்செய்தார்கள் எ-ம்.

25

கொலைத்தடவகண்ணினல்லார்குறக்கின்மேற்குறங்குசேர்த்தி
முலைத்தட்டுமுங்கப்புல்லிக்கண்டியின்முழவுத்தேளா
ரலைத்துமிழ்குருதிபொங்கவற்றுவிழ்புழைக்கையேற்றி
மலைக்கடாக்களிறுபுல்லிமண்ணிடைத்துஞ்சுகின்றார்.

(இ-ள்.) கொலை-சொலைசெய்கின்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்
ண்-கண்களையுடைய, நல்லார்-மாதர்களுடைய, குறங்கின்மேல்-துடைச
ளின்மேல், குறங்குசேர்த்தி-துடைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு, முலைத்தடம்-ஸ்
தனைகளைக் கொடுங்கப்புல்லி-அழுந்தத் தழுவிக்கொண்டு, கண்டியில்-நித்திரை
செய்கின்ற, முழவு மத்தளம்போன்ற, தேளார்-தோளையுடைய அரசர்கள்,
அலைத்துமிழ்-அலைத்துமிழ்கின்ற, குருதிபொங்க-உதிர்மொழுக, அற்றுவிழ்-
அற்றுவிழுந்த, புழைக்கை-துதித்தகையின்மேல், ஏற்றி-துடையை ஏற்றிக்
கொண்டு, மலையையொத்த, கடாக்களிறு-மதயானையை, புல்லி-தழுவிக்கொ
ண்டு, மண்ணிடை-பூமியிலே, தஞ்சுகின்றார்-நித்திரைசெய்கின்றார்கள் எ-று.

மாதர்துடைக்குத் துதிக்கையும்-முலைச் சயானையும்-உவமையாதல்பற்றி,
அரசர் இதந்தம் முன்னர் மாதரோடு துயிலுதல்போன்றிருந்தனவென்க.

(க-து.) அரசர்கள் போர்களத்தில் வீழ்த்தார்கள் எ-ம்.

26

கூற்றொடுங்கொம்மைகொட்டிக்குனிக்குர்வாளுழவரவேகக்
காற்றிற்பெண்ணையின்றகருங்கனிபுகுவதேபோல்
வேற்றிறல்வயவர்சென்னிவீழ்த்துவெங்கரிவஹுறிச்
சேற்றவெம்மடங்கலேற்றிற்செருக்களத் துழக்கியிட்டார்

(இ-ள்.) கூற்றொடும்-இயமனுடனே, கொம்மைகொட்டி - கைதட்டிக்
கொண்டு, குனிக்கும்-கூத்தாடுகின்ற, வாளுழவர்-வாள்வீரர்கள், வேகக்காற்றி
னில்-சண்டமாருதத்தில், பெண்ணையின்ற-பனைமரத்தந்த, கருங்கனி-கரியப
ழம், உருவதேபோல்-உதிர்வதுபோல், வெற்றிறல்-வேற்படையற்றிறதலையு
டைய, வயவர்-படைவீரர்கள், சென்னி-தலைகளை, வீழ்த்து-தள்ளி, வெங்கரிகள்-
வெவ்வியானைகளை, தூறி-கொன்று, சேற்றம், கோபத்தையுடைய, வெம்மடங்
கலேற்றில்-வெவ்விய சிங்கவேற்றைப்போல, செருக்களது-யுத்தகளத்தில்,
உழக்கியிட்டார்-கலக்கினார்கள் எ-று.

கொல்லுதலின் அவனோடொப்பாதலால் அவ்வுரிமைபற்றி, கூட்டுறெடுங் கொம்மைகொட்டி என்றார். கொம்மைகொட்டலாவது - அகங்கைவிரித்துக் கொட்டெலாம்- மயிருள்ள தலையாதலால் வயவ்ர்சென்னித் தப் பனையின்கருங் கனி உவமை சொல்லப்பட்டது. [மடங்கலேற்றி லுழக்கியிட்டாரெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) வீரர்கள் வீரர்களாயும்யானைகளையுங்கொன்றார்கள் எ-ம்.

வயவரோளிநுவர்தம்மில்லா ளாமர்வினேத்தலோடு
முபிர்துறந்தவர்க்குமாலேபுனைதுமென்றும்பார் போர்ந்த
கபமலர் கண்ணிநாணம்நாளையர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுறழ்குந்தற்காநாளானினும்போர்நெய்கின்றார்

(இ-ஊ.) வயவர்-படைவீரர்கள், ஓரிருவர்-இரண்டுபேர், தம்மில்-தமக்கு
ளே, வாளாமர்-வாட்போரை, வினேத்தலோடும்-செய்தவளவில், உயிர்துறந்தவர்
க்கு-இவருளாவீரர்களினவனுக்கு, மாலேபுனைதுமென்று - மாலேதரிப்போமெ
ன்று, உம்பர்போர்ந்த-சுவர்க்கத்தினின்றும்வந்த, கபமலர்-தடாகத்திற்பூத்த
மலரையொத்த, கண்ணி-கண்ணையுடைய ஆரம்பையானவன், காண் காணும்
படி, காளையர்-வீரர்கள், மாய்ந்து-ஒருசேர ஒருசேரஇறந்து, மண்ணில் - பூமி
யில், புயலுறழ்-மேகத்தையொத்த, கூந்தற்காக-கூந்தலையுடைய பெண்ணிற்
காக-வானினும் ஆகாயத்தின் கண்ணும், போர்-யுத்தத்தை, செய்கின்றார்-செய்
கின்றார்கள் ஏறு-

வானினுமென்பதில் உம்மை-இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மையாம்-மண்
னில் புயலுறழ் கூந்தல்-தமயந்தியும், வானில் புயலுறழ் கூந்தல்-ஆரம்பையு
மென்கொள்க. இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலர்விரும்பிப் போர்செய்வது
போல், மறுமையிலும் ஓரம்பையை விரும்பியவர் பலராதலால் பொருதன
ரென்க. எங்கணும் ஒருத்தினைப் பலர் விரும்பிற் போரே விளையுமென்பது
கருத்து. [மாய்ந்தும் போர்செய்கின்றார்களெனலால், தொல்லுருப் பேரணி
யாம்.]

(க-து.) வீரர்களிரு போர்செய்கின்றார்கள் எ-ம்.

28

குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் குங்குமவளமுழங்கு
மருமத்தில்வாளிமுழ்கமயங்கினன்றெளிதலோடும்
வினாமொய்த்தகூந்தறுழிண்ணினின்றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்தவொண்டொடி மங்கிநின்றார்.

(இ-ஊ.) குருதி-உதிரத்தை, கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற, வேலான்-
வேற்படையையுடைய வாசனானவன், குங்குமவளமு-குங்குமச்சேற்றில், முழ்
கும்-முழுக்கப்பெற்ற, மருமத்தில்-மார்பினிடத்தில், வாளிமுழ்க-பாணங்கள்பு
தைய, மயங்கினன்-மயக்கங்கெண்டவனாகி, தெளிதலோடும்-தெளிந்தவள

வில், விரைமொயத்த-வாசனையுடைய, கூந்தரூழ்-குழலானது அவிழ, விண்ணினின்று-ஆகாயத்தினின்றும், ஆர்வத்தோடும்-ஆசையுடன், உருவத்தார்-அழகியமாலையை, புனையவந்த-தரிக்கவந்த, ஒண்டொடி-அரமங்கையானவன், மயங்கிநின்றான்-மயங்கிநின்றான் என்று-

கூந்தலவிழ வெனலால்-நினைப்பின்றி வினாந்துவந்தன ளென்க. இவன் உயிர் மனிததேகத்தைவிட்டுநீங்குமுன் மாலைகுட்டத் தெய்வமங்கைவந்துகாத்திருப்பாளானால், விண்ணின்பம் பெறுதற்குப் போரினமிக்க தில்லையென்பது கருத்து.

(க-து.) நான் பாணங்கள்பட்டு மயங்கினவனாகத் தெளிந்துநிற்க. மாலை தரிக்கவந்த அரம்பையான்வன் மயங்கி நின்றான் எ-ம். 29

கான்படுமுருவப்பைந்தார்விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ஹான்படாதுளையக்குத்தியுள்ளுயிர்பருகலாற்றேங்
வான்படாமின்னினைச்சும்வாளினுன்மாய்துமென்றாத்
தேன்படுதெரியல்வேந்தர்செருமலைந்தாவிநீத்தார்.

(இ-ள்.) கான்படும்-வாசனையுண்டாகிய, உருவம் - அழகிய, பைந்தார்-பசியமாலையையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், கன்னி-தமயந்தியினது, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்களானவை, ஹான்படாது - மாமிசம்படாமல், உளைய-வருந்தும்படி, குத்தி-குத்தி, உள்ளுயிர்-உள்ளாவியை, பருகல்-உண்பதை, ஆற்றேம்-பொறுக்கமாட்டேம், வான்படா-மேகத்திற்குள்ளேருந்து, மின்னின்-மின்போல், ஒச்சும்-எறிகின்ற, வாளினால் - வாட்படையால், மாய்துமென்றா-மாய்வேமென்று, தேன்படு-தேனுண்டாகின்ற, தெரியல் - மலர் மாலையையணிந்த, வேந்தர்-அரசர்கள், செருமலைந்து - போர்புரிந்து, ஆவி-உயிர், நீத்தார்-நீக்கினார் என்று.

மாதர்விழிவாளினுங்கொடியதென்பது, வெய்யகூற்றிருத்தெறி வேல் விலக்கினு, மெய்துமூழ் வினைத்தொட ரெண்ணமாற்றினுந், தையலார்முழு மதி முகத்திற் றங்கிய, மையகட் காலவேன் மாற்றலாகுமே.” இதனாவதிக.

(க-து.) அரசர்கள் தமயந்தி கட்டடைக்கஞ்சி வாட்படையா லிறந்தார்கள் எ-ம். 30

முழவுறழ்திணிதோள்வீரர்முழுமெயுமிரும்புண்மேய
விழிபெருங்குருதியாடியிளங்கதிர்ப்பரிதியெய்ப்ப
விழிகவுட்கடாத்தநால்வாயரசுவாருத்திற்குன்றிப்
பொழிகணமாரிசுந்தியகலிருவிசம்புபோர்த்தார்.

(இ-ள்.) முழவுறழ்-மத்தளமொத்த, திணி-வலிய, தோள்-புயத்தையுடைய, வீரர்-படைவீரர், முழுமெயும்-தேகமுழுதும், இரும்-பெரிய, புண்மேய-புண்

ணிப்பொருந்திய, இழி-ஒழுகுகின்ற, பெருங்குருதியாடி-பெரிய விரத்தில் மூழ்கி, இளங்கதிர்-இளங்கிரணத்தையுடைய, பரிதியேய்ப்ப-சூரியனையொப்ப, கண்-கண்ணினிடத்திலே, அழி-வீணுகின்ற, கடாத்த-மதத்தையும், நால்வாய்-தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய, அரசவா-அரசயானையின், எருத்தில்-பிபரியின்மேல், தோன்றி-ஏறி, பொழி-பொழுகின்ற, கணைமாரி - பாணவருஷங்களை, சிந்தி-சிதறி, அகல்-அகன்ற, இரு-பெரிய, விசம்பு-ஆகாயத்தை, போத்தார்-மறைத்தார்கள் எ-று.

அரசவாழிற் கிலக்கணம்-சுயம்வரப்படலத்தில் 'குளிர்மதி' என்னும் பாட்டுரையிற் காண்க.

(க-து.) படைவீரர் யானைமேலேறித் கணைமழையா லாகாயத்தை மூடினார்கள் எ-ம். 31

அருமருந்தனையாள் சூட்டுமலங்கலந்தோளினைப்
பொருதிரைப்புணரிசூழ்ந்தபுவியினிலரசபொல்லா
நிரையுளையரிமானேற்றைநிழல்சுளிதறுகட்சீற்ற
வரைபுரைகளிநல்லயானைவளைந்தெனவளைந்துகொண்டார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அரசர் நனைச்சூழ்ந்தெதிர்த்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அருமருந்தனையால்-அரிய தேவாயிரத்தையொத்த தமயந்தியானவள், சூட்டும்-தரித்த, அலங்கலந்தோளினை-மாலேவிளங்கும் புயத்தையுடைய நளனை, பொருதிரை-மோதுகின்ற அலைகளையுடைய, புணரிசூழ்ந்த-கடலாற் சூழப்பட்ட, புவியினில்-பூவுலகத்து, அரசரெல்லாம்-அரசரனைவரும், நிரை-வரிசைபெற்ற, உளை-புறமயிரையுடைய, அரிமானேற்றை-சிங்கவேற்றை, நிழல்சுளி-நிழலைக்கோபிக்கின்ற, தறுகண் - அஞ்சாமையையும், சீற்றம்-கோபத்தையுமுடைய நல்லயானைகள், வளைந்தென-மனைந்தெனபோல், வளைந்துகொண்டார்-சூழ்ந்துகொண்டார்கள் எ-று.

இத்தனை அரசரெதிர்த்தும் நளனுக்கு இணையாகமாட்டா ரென்பது தோன்ற, அரிமானேற்றைக் களிநல்லயானை வளைந்தென வளைந்துகொண்டார் என்றார். [இது உவமையணி.]

(க-து.) அரசர்கள் நனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் எ-ம். 32

நொறில்பரித்தடந்தேருந்தினான்சிலைகுழையவாங்கி
பொறியழற்பகழிதூவிப்பெர்ங்குளைப்புரவிமானேற்
தெறுகதக்களிநல்லயானைசினவுவாள்வயவரீட்டங்
குறைபடநூழிலாட்டிக்கூற்றெனவரசார்த்தார்.

(இ-ள்.) நொறில்-விரைவியையுடைய, பரி-குதிரைகட்டிய, தடம்-விரலம்பொருந்திய, தேருந்தி-தேரைச் செலுத்தி, நொன்சிலை-பெரிய வில்லை,

குழையவாங்கி-வளைய வளைத்து, பொறியழல்-அக்கினிப் பொறியையுடைய, பகழிதூவி-பாணங்களைவீசி, பொங்குளை-மிஞ்சு புறமயிரினைபுடைய, புரவி-குதிரைகளும், மான்தேர்-குதிரைகட்டிய தேர்களும், தெறுகதக்களிரல்லயனை-மிஞ்சுதேகோபத்தையுங் களிப்பையுமுடைய யானைகளும், சினவுவாள் வயவரீட்டம்-கோபிக்கின்ற வாட்படையையுடைய படைவீரர் கூட்டமும், குறைபட-குறையும்படி, நூலிலாட்டி-நூழிலாட்டுச்செய்து, கூற்றென-இயமன்போல், அரசர்-மன்னர்கள், ஆர்த்தார்-கர்ச்சித்தார்கள் என்று.

தேருந்தி-சிலவாங்கி-பகழிதூவி - நூழிலாட்டி - ஆர்த்தார் அரசரெனக் கொள்க. நூலிலாட்டாவது-தன் மெய்புதைந்த படைபறித்து மாற்றாரையிருத்தல். அது-“கனங்கமுமிய படையிரிய, வுளங்கழித்த வேல்பேரித்தோச்சின்று. மொய்யகத்துவேந்தர் முரணினியென்றாங்கொல், கையகத்துக்கொண்டான் கழல்விடலை-வெய்ய, விசுடர்சீந்திவிரையகலம் போழ்ந்த, படுசுடரெல்கம் பறித்து.” அன்றியும் “கைவேல்களிற் றுடு போக்கி வருபவன், மெய்வேல் பறியாற்கும்.” இவற்றாலறிக.

(க-து.) அரசர்கள் சத்தித்தார்கள் எ-ம்.

33

தெண்டிரைப்பரவையேழுஞ்சேறுபட்டொழியத்தெண்ணீர்
மொண்டுகொண்டெழுந்தோர்குன்றின்முகிற்சொரிவ
தேய்ப்பப்ப, புண்டலைவடி வேன்மன்னர்பொறியழற்பகழிமாரி
மண்டமர்கடந்ததிண்டோண்மன்னன்மேற்பொழிந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) தெண்டிரை - தெளிவுபொருந்திய வலைகளையுடைய, பரவையேழும்-கடல்களையும், சேறுபட்டொழிய - சேறுபட்டு நீங்க, தெண்ணீர் மொண்டுகொண்டு-தெண்ணீரை மொண்டுகொண்டு, ஓர்குன்றில்-ஒருமலையில் முகிற்சொரிவ-மேகக்கூட்டங்கள், சொரிவதேய்ப்ப-பொழிவதையொப்ப, புண்டலை-கூளைத்தலையிலுடைய, வடிவேன்மன்னர்-கூரியவேற்படையையுடைய வரசர்கள், பொறியழல்-நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, பகழிமாரி-பாணமையையுடைய, மண்ட-நெருங்கிய, அமர்கடந்த-யுத்தத்திற்செய்த, திண்டோள்-வலிமை பொருந்திய புயத்தையுடைய, மன்னன்மேல்-நளமகாரரசன்மேல், பொழிந்திட்டார்-சொரிந்தார்கள் என்று.

பரவையேழுஞ்சேறுபட்டொழியத் தெண்ணீர்மொண்டுகொண்டென்னலால், அரசர்கள் வைப்பாகத்திருந்த பாணங்களையும் நளன்மேற்பொழிந்தனரென்பதாயிற்று.

(க-து.) அரசர்கள் நளன்மேற்பாணமெய்தார்கள் எ-ம்.

34

கொள்ளைகொண்டொரியுண்ணக்குழாங்கொடுகவந்தமரட
வொள்ளழற்றறுகட்கூற்றமுயிருண்டுதெவிட்டிற்றிப்ப

வெள்ளவெங்குருதிபோர்ப்பவியன் பணைநிடதங்காக்கும்
வள்ளறன்புருவத்தோடும்வரிசிலைகுனிந்ததன்றே.

[இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் அவ்வரசரை ரளினெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொள்ளைகொண்டு-கொள்ளையாக வாரிக்கொண்டு, ஓரியுண்ண-ஓரிகண்ணை-குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, கவந்தமாட - உடற்குறைகள் கூத்தாட, ஒள்ளுமல்-ஒளியையுடைய நெருப்புப்பொறி பறக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, கூற்றம் - இயமனானவன், உயிருண்டு-உயிரையுண்டு, தெவிட்டிநிற்ப-உமிழ்ந்துநிற்க, வெள்ளவெங்குருதி-வெப்பம்பொருந்திய உதிர வெள்ளமானது, போர்ப்ப - மூடிக்கொள்ள, வியன் - பெரிய, பணை-வாயிலையுடைய, நிடதங்காக்கும்-நிடதநாட்டைப்புரக்கின்ற, வள்ளறன்-நளனுடைய, புருவத்தோடு-புருவத்துடன், வரிசிலை-அவனது நெடியவில்லானது, குனிந்தது-வளைந்தது, எ-று. அன்று-எ-இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள்.

ஓரியுண்ண-கவந்தமாட-கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப - குருதிபோர்ப்ப-வள்ளல்சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. [புருவத்தோடும் சிலைவளைந்ததெனலால், உடனிகழ்ச்சி யணியாம்.]

(க-து.) நளன் வில்லைவளைத்தான் எ-ம்.

35

கூன்பிறைக்கோட்டுவல் விற்குழைத்ததுங்குழைத்துத்தெவ்வ
நுண்ணவைத்துண்ணும்வாளிவிடுத்ததுமொன்னலார்தங்
கான்படுதெரியன்மார்பம்போழ்ந்ததுந்தெரியக்காணார்
வான்படுபிணக்குன்றோங்கிவயின்வயின்விளங்கக்கண்டார்.

(இ-ள்.) கூன்-வளைவுபொருந்திய, பிறை-பிறையையெடுத்த, கோட்டுவல் வில்-கொம்பினாலாகிய வலியவில்லை, குழைத்ததும்-வளைத்ததையும், குழைத்து-வளைத்து, தெவ்வார்-பகைவருடைய, ஊன்சுவைத்து-மாமிசத்தைமென்று, உண்ணும்-உண்ணுகின்ற, வாளிவிடுத்ததும்-பாணங்கள் விட்டதையும், ஒன்னலார்தம்-சத்துருக்களுடைய, கான்படு-மணமுண்டாகிய, தெரியல்-மலர்மாலையையணிந்த, மார்பம்-மார்பை, போழ்ந்ததும்-பிளந்ததையும், தெரியக்காணார்-ஒருவருந் தெரியக்கண்டிலர், (யாதுகண்டனரெனில்) வான்படு-ஆகாயமளாவிய, பிணக்குன்றோங்கி-பிணமலைக ளுபர்ந்து, வயின்வயின்-இடங்கடோறும், விளங்க-விளங்குதலை, கண்டார்-பார்த்தார்கள் எ-று.

புகையினால் நெருப்புண்டென்றறிதல்போல, பிணக்குன்றினால் நளன் பொருதனென்றறிந்தன ரென்க. [பிணக்குன்றோங்கி வயின்வயின் விளங்கக்கண்டாரென்னுங் காரியத்தினால் காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலால், புனைவிலிப்புதழ்ச்சியணியாம்.]

(க-து.) நளன்செய்கையைக் காணார்கள்: பிணக் குவியலைக்கண்டார்கள் எ-ம்.

36

பொருசுமத்துடன்றவீர்பொன்றிடநின்றவேந்தர்
வெருவலுற்றிரியுமாறும்வேந்தர்கோன்வலியுநோக்கி
யெரிமணிப்பொன்செயோடையிளங்களிப்பகடுகுழம்
கரைபொருகடலந்தானைக்கலிங்கர்கோனமரிலேற்றான்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் கலிங்கநாட்டரசனெதிர்த்தல் சொல்வப்படுகின்றது.]'

(இ-ள்.) பொருசுமத்து - பொருகின்றபேரில், உடன்றவீரர் - கோபித்தெதிர்த்தவீரர்கள், பொன்றிட-இறந்துவிட, நின்றவேந்தர்-நின்றமற்றையரசர்கள், வெருவலுற்று-பயந்து, இரியுமாறும்-ஒடுத்தன்மையும், வேந்தர்கோன்-நளமகாராசனாடைய, வலியும்-வலிமையினையும், நோக்கி-பார்த்து, எரிமணி-ஒளியையுடைய மணிகளப்பதித்த, பொன்செயோடை-பொன்றும்செய்தமுகப்படாத்தையுடைய, இளங்களிப்பகடுகுழ-இளமைபொருந்திய களிப்பையுடைய யானைகளுக்குள்ளுள் துவர, கரைபொரு - கரையோடுமோதுகின்ற, கடலந்தானை-சேனாசமுத்திரத்தையுடைய, கலிங்கர்கோன்-கலிங்கதேயத்தரசன், அமரில்-யுத்தத்தில், ஏற்றான்-எதிர்த்தான் எ-று.

எதிர்த்தவர்க ளிறத்தலையும் மற்றவேந்த ரோடுதலையும் நளன் வலிமையையுங் கண்ட கலிங்கதேயத்தரசன் அவனோடேற்றன னென்க. சேனையிற் குறைவில் னென்பதுதோன்ற, கடலந்தானைக் கலிங்கர்கோ னென்றார்.

(க-து.) கலிங்கதேயத்தரசன் நளனுட னெதிர்த்தான் எ-ம். 37

கந்திதெறுகட்சிற்றக்கடாம்பொழிகளிரல்யானை
மந்தரகிரியாற்றானைவாரிதியுழக்கிவானத்
திந்திரகும்பனென்னவிகல்புரிநிடதர்கோமே
ஹந்துமான்றேரினமேலுமொருகணைதெரிந்துவிட்டான்.

(இ-ள்.) கந்திடு-கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற, தறுகண்-அஞ்சாமையைபுடைய, சிற்ற-கோபத்தையுடைய, கடாம்பொழி-மதம்பொழிகின்ற, களிரல்யானை-களிப்பையுடைய நல்லயானையாகிய, மந்தரகிரியால்-மந்தரமலையினால், தானைவாரிதி-சேனாசமுத்திரத்தை உழக்கி-கலக்கி, வானத்து-விண்ணுலகத்து, இந்திரகும்பனென்ன-இந்திர கும்பனைப்போல், இகல்புரி-போர்செய்கின்ற, நிடதர்கோமான்-நளமகாராசன், உந்து - செலுத்துகின்ற, மான்றேரினமேலும்-குதிரைகட்டிய தேரின்மேலும், ஒருகணை-ஒரு பரணத்தை தெரிந்து-பார்த்து, விட்டான்-விடுத்தான் எ-று.

இவன்விடும் பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனது கோலொன்றே நிகரென்பவன்போல், ஒருபாணம் விடுத்தனனென்க; உம்மை-சிறப்பு.] யானையை

மந்தாகிரியாகவும் தானையை வாரிதியாகவும் உருவகப்படுத்திச் சொல்லுதல், உருவகவணியாம்.]

(க-து.) நளனதுதேர்மேல் கலிங்கராசன் கணைதொடுத்தான் எ-ம்.

பைம்மலைத்த நன்றவல்குற்பாவையர்க்கணங்கனன்ன
தெம்மலைச்சிலேற்காளைசிலைவளைத்தொருதோருகோலுந்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தகலிந்தர்கோனமர்மாதர்
வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்துவிண்ணிடைவிளங்கினானே.

(இ-ள்.) பைம்மலைத்து-பாம்பின்படத்துடன் பொருது, அன்ற-விரிந்த, அல்குல்-அல்குலையுடைய, பாவையர்க்கு-மாதர்க்கு, அனங்கனன்ன-மன்மதனையொத்த, தெவ்-சத்துருக்களை, மலை-பாருகின்ற, சினவேற்காளை கோபம் பொருந்திய வேலையுடைய நளனுனவன், சிலைவளைத்து-வில்லைவளைத்து, ஒரு கோலுந்த-ஒருபாணஞ்செலுத்த, கைம்மலைக்கோட்டில் - யானைக்கொம்பின் மேல், வீழ்ந்த-விழுந்த, கலிங்கர்கோன்-கலிங்கதேயத்தரசனுனவன், அமரர் மாதர்-அரம்பையருடைய, வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற, முலைக்கோட்டில் வீழ்ந்து-மூலையாகிய யானைக்கொம்பின்மேல் விழுந்து, விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில், விளங்கினான்-பிரகாசித்தான் எ-று.

கலிங்கதேயத்தரசன் அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்தும்அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால், அப்பலவும் இவ்வொன்றை நிகராம விளக்கிநின்றது. நளனுடைய பாணத்தால் லறுபட்டுயானையின் கொம்பில் வீழ்ந்தவளவிலேதானே, அரம்பையருடைய ஸ்தனத்தைப் புல்லி அதனால் சிறப்புற்று நின்றனனென்க. அவன் மனிதவுடல் கைம்மலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தென்றும், அவன் தெய்வவுடல் வெம்முலைக்கோட்டில் வீழ்ந்தென்றும் கொள்க. விரைவுபற்றி அக்கோட்டில் வீழ்ந்தனனென்றார்.

(க-து.) நளன் கணையால் கலிங்கராசனிறந்தான் எ-ம்.

39

களத்திடைகளிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங்கடைக்கண்சேப்ப
வுளத்திடைவெருளிபொங்கவழிவெங்காலிசேடி
வளைத்தனன்சேனையோடும்வார்சிலைவணங்கிலும்போர்
வினைத்தனன் கூற்றுமஞ்சுவெந்திரன்மாதர்கோவே.

[இதுமுதல் மூன்றாபாட்டுகளால் ஐகத்தேயத்தரசன் வென்றித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) களத்திடை-யுத்தகளத்திலே, கலிங்காகோமான்-கலிங்கதேயத்தரசன், கவிழ்தலும்-இறந்தவளவில், கடைக்கண்சேப்ப-கடைக்கண்கள்சிலக்க, உளத்திடை-முனத்தில், வெருளிபொங்க-கோபமிக, ஐழிவெங்கரலின்-யுகமுடிவினுண்டாகிய வெவ்விய - காற்றுப்போல, ஒடி - ஒடி, வளைத்த

னன் - வளைத்தனனாகி, சேனையோடும் - சேனையுடனே, வார் - ஷெடிய, சிலைவணங்கி - வில்லைவளைத்து, கூற்றுமஞ்சு - இயமனுமஞ்சும்படி, வெந்திறல் - வெவ்விதிறலையுடைய, மகதர்கோ-மகததேயத்தரசன், வெம்போர்-வெவ்விதப்போரை, வளைந்தனன்-செய்தனன் எ-று.

மகதர்கோமானவன் கடைக்கண்ணசேப்ப வெகுளிபொங்க ஒடிவளைத்தனனெனக் கூட்டுக.

(க-து.) மகதர்தேயத்தரசன் நளனுடனெதிர்த்தான் எ-ம்.

40

முரிதிரைப்பராவேவலை முகட்டெழுந்தகல்வான்மேய
விரிகதிர்தமதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற்றரவமென்னக்
குருதிகொப்புளிக்கும்வேலான் கொற்றவெண்குடையின்மீது
வரிசிலைகுழைத்துவெப்ப வடிக்கணையொன்றுவிட்டான்.

(இ-ள்.) முரி-வளைந்த-திரை-அலைபொருந்திய, பரவை-பரப்பையுடைய, வேலைமுகட்டெழுந்து-கடலினதுச்சியிலுதித்து, அகல்வான் மேய - அகன்ற ஆகாயத்தின்கண்ணுள்ள, விரிகதிர்தமதியம்-விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய சந்திரனை, தீண்டும்-தொடுகின்ற, வெள்ளெயிற்றரவமென்ன - வெள்ளிய பல்லையுடைய சர்ப்பம்போல், குருதிகொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற, வேலான்-வேற்படைதாங்கிய நளனவன், கொற்றம்-சயத்தைத் தருகின்ற, வெண்குடையின்மீது - தவளசத்திரத்தின்மேல், வரிசிலைகுழைத்து - ஷெடிய வில்லைவளைத்து, வெய்ய-கொடிய, வடிக்கணையொன்று-கூரியகணையொன்றை விட்டான்-விடுத்தனன் எ-று.

மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற்றரவ மென்னல் “கண்டதுமன்னுமொருநா னவர்மன்னுந், திங்களைப்பாம்பு கொண்டற்று.” இதனாலறுக. [வெண்குடைக்கு மதியையும் பாணத்திற்குச் சர்ப்பத்தையும் ஒப்புச்சொல்லுதலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன் மகததேயத்தரசன்மேல் கணைதாடுத்தான் எ-ம்.

41

சுரும்பிமிர் தும்பைவேயந்த சுடர்முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்செருக்கும்வேலான் விற்பழுத்துமிழும்வெய்ய
சரம்படவற்றுவிழ்ந்த தன்னுடற்குறைநின்றாட
வரம்பையரோடுநோக்கி யணிமணிமுறுவல் பூத்தான்.

(இ-ள்.) சுரும்பு-வண்டுகள், இமிர்-ஒலிக்கின்ற, தும்பைவேயந்த-தும்பை மாலையரித்துவந்த, சுடர்முடி-கிரணங்கள் ‘வீசுகின்ற கிரீடத்தையுடைய, மகதர்கோமான்-மகததேயத்தரசனவன், விரும்பலர்-சத்துருக்களை, செருக்கும்-கொல்லுகின்ற, வேலான்-வேற்படையையுடைய நளனது, விற்பழுத்து வில்லானது பழுத்து, உமிழும்-உமிழ்கின்ற, வெய்யசரம்பட-வெவ்விதப்பாணங்

கன்பட, (அவைகளால்) அற்றுவிழ்ந்த-துணிந்துவிழ்த்த, தன்-தன்னுடைய, உடற்குறை-கவந்தமானது, நின்ற-நின்ற, ஆட-கூத்தாட, அரம்பையரோடு, தெய்வம்-தரோடு, நோக்கி-பார்த்து, அணி-அழகிய, மணி-முத்தையொத்த நகைதோன்ற, முறுவல்பூத்தான் நகைத்தனன் எ-று.

மகத்தேயத்தரசன் தெய்வவருப் பெற்றமையால், அதிற் குறைந்த மனித வருவையிதழ்ந்து நகைத்தனன் என்க. தன்னுடற்குறைநின்றோடுநோக்கி என்றால், தறிப்பட்டவுடலாடி நிலத்தில் விழுமுன்னமே தெய்வவருப் பெற்றனனென்னும் விஷயத்தான்றியது. நாணமுற்றவர் உடங் சிரித்திடுவதென்பது இயல்பாதலால், தனக்கு மாலைகுட்டியஅரம்பையரோடு நோக்கி யணி மணி முறுவல்பூத்தான் என்றார்.

(க-து.) நான் கணைபட்டு மகத்தேயத்தரசனிறந்தான் எ-ம். 42

அமைப்பருந்தறுகட்சிற்றந்தாளரியேறுபோல்வான்
சமர்த்தலையிகலினேற்ற தரியலாசென்னிவழ்த்
துமித்திடுங்குருதிவொள்வான் கடரெழவிதிர்ப்பநோக்கி
யிமைத்தலும்வளவர்கோனை வெருவரீயே குகென்றான்.

[இதனால் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) அமைப்பரும்-அமைத்தற்கரிய, தறுகண்-அஞ்சாமையையும், சிற்றந்து-கோபத்தையும், ஆள்-ஆளுகின்ற, அரியேறுபோல்வான்-சிங்கவேற்றையொத்தநாணவன், சமர்த்தலை-யுத்தகளத்தில், இகலினேற்ற - பகையினுலெதிர்த்த, தரியலர்-சத்துருக்களுடைய, சென்னிவீழ்-தலைகள்விழும்படி, துமித்திடும்-தரித்திடுகின்ற, குருதி - உதிரத்தையுடைய. ஒள்வான்-ஒள்ளியவாட்படையை, கடரெழ-ஒளிறுளும்ப, விதிர்ப்ப-அசைக்க, நோக்கி-அதுகண்டு, இமைத்தலும்-இமைக்கோட்டு மளவில், வளவர்கோனை-சோழனை, வெருவல்-அஞ்சாதே, நீ-நீ, எகுகென்றான்-போவென்றான் எ-று.

நம்மோடு பொருதற்கு அஞ்சினதொலால் இவனோடு பொருவது தருமமன்றென்று அவ்வாறு சொன்னானென்க. அது தோல்வியென்பது-“விழ்த்தகண்வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோவன்கணவர்க்கு,” இதனாலறிக.

(க-து.) நளனது வாளசைவைக்கண்டு சோழன் பயந்து இமைக்கொட்டலா லதைக்கண்டநளன் சோழனை அஞ்சாதே போவென்றான் எ-ம். 43

கொய்யுளாப்புரவிதூண்டிக் கொடுமரங்குழையவாங்கி
வெய்யவெம்பகழிமாரி விண்ணகம்புதைப்பந்தூவி
யையுன்மெய்க்கவசமீது மைங்கணைசிதறியார்த்தான்
ஈமயறுசிறப்பின்மிக்க வஞ்சியாப்பதிக்குவேந்தே.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் சேரமானெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மையறு-குற்றமற்ற, சிறப்பின்மிக்க-சிறப்பினுலுபர்ந்த, வஞ்சியம் பதிக்கு-வஞ்சியென்னுநகரத்திற்கு, வேந்து-அரசனாகியசேரமான், கொய்யுளை கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய, புரவி-குதிரையை, தூண்டி-செலுத்தி, கொடுமரம்-வில்லை, குழையவாங்கி-வளையவளைத்து, வெய்ய-கொடிய, வெம்பகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழைகளை, விண்ணகம்-ஆகாயமுழுவதும், புதைப்ப-மூடும்படி, தாவி-இறைத்து, ஐயன் - நளனுடைய, மெய்க்கவசமீது-சீராவின் மேலும், ஐங்களை தாவி-ஐந்துபாணம்விட்டு, ஆர்த்தான்-கர்ச்சித்தான் எ-று.

நளன்மேல் ஐங்களை தாவினனெனலால், (பகழிமாரிவிண்ணகம்புதைப்பத்தாலி) என்பதைச் சேனைகண்மேலெனக்கொள்க.

(க-து.) சேரமானுவன் நளனது மெய்கவசத்தின்மே லைங்களைவிடுத்தான் எ-ம்.

44

சில்லியந்தடந்தேருந்தித் திண்சிலைகுழையவாங்கிக்
கொல்லியவெழுந்தகூற்றிற் கொடியவெம்பகழிதாவி
மல்லிதோளுமார்பும் வழிபெருங்குருதியோடும்
வில்லவன்வெருவியோட வெஞ்சமமுடற்றினானே.

(இ-ள்.) சில்லி-உருளையையுடைய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, தேருந்தி தேரைச்செலுத்தி, திண்-வலிமைபொருந்திய, சிலை-வில்லை, குழையவாங்கி-வளையவளைத்து, கொல்லியவெழுந்த - கொல்லவழுந்த, கூற்றில் - இயமன்போல், கொடிய-கொடியவாகிய, வெம்பகழி - வெவ்வியபாணங்களை, தாவி-விட்டு, மல்லி-மற்போர்செய்கின்ற, தோளும்-புயங்களிலும், மார்பும்-மார்பிலும், வழி-வழிகின்ற, பெருங்குருதியோடும் - அதிக உதிரத்தோடும், வில்லவன்-சேரமான், வெருவியோட-அஞ்சியோடும்படி, வெஞ்சமம்-வெவ்வியபோரை, உடற்றினான்-செய்தான் எ-று.

வில்லவனானும் நளன்வில்லக்குத் தோற்றோடினமை தோன்ற, சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க வில்லவன் என்றார். வில்லவன் - விற்கொடியையுடையவன்.

(க-து.) சேரமான் பயந்தோட நளன்போர்செய்தான் எ-ம்.

45

நிறங்கிளர்வயிரப்பைம்பூ ணிடதர்கோன்றெடுத்தகோலிற்
கரங்கெனத்திரியும்வெய்ய கலினமான்றடந்தேர்வீழ
மறங்கிளர்பரிதிவேலு மானமுந்துறந்துநாணற்
புறங்கொடுத்திரியல்போனான் புட்கரத்தீவிலவேந்தன்.

[இதனால் புட்கரத்தீவரசு எனதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) புட்கரத்தீவில்வேந்தன்-புட்கரத்தீவையாளு மரசனானவன், நிறங்கிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற, வைரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய, கிடதர்கோன்-நளமஹாராசன், தொடுத்த-பிரயோகஞ்செய்த, கோலில்-பாணத்தால், கறங்கெனத்திரியும்-காற்றாடிபோற்றிரிகின்ற-வெய்ய-வெவ்விய, கலினமான்-கடிவாளம்பூண்டகுதிரைகட்டிய, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, தேர்வீழ-இரதம்வீழ, மறங்கிளர்-மறமிஞ்சுந்த, பரிதி-வலும்-சூரியனையொத்த வேற்படையையும், மான்மும்-அபிமானத்தையும், துறந்து-விட்டு, நாணல்-நாணத்தால், புளங்கொடுத்து-முதுகுசாட்டி, இரியல்போனான்-ஒடிப்போனான் என்று.

மானமும் ஓராபரணம்போல் அணிபவனாதலின், புட்கரத்தீவில்வேந்தை வேலுமானமுந் துறந்துபோனான் என்றார்.

(க-து.) புட்கரன் நளனுடனெதிர்த்து வெங்கொடுத்தோடினான் எ-ம். 46

கலிவிருத்தம்.

பாகடுவெந்திறற் பருமயானைமேல்
வேகவெங்கலினமா வெள்ளஞ்சூழ்வரச்
சாகத்தீவுக்கிறை சமரினாற்பொடு
தோகையர்கண்ணெனப் பகழி தூவினான்.

[இதுமுகல் நான்குபாட்டுகளால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ஊ.) பாகு-பாகனை, அடு-கொல்லுகின்ற, வெந்திறல்-வெவ்வியதிறலை யுடைய, பருமயானைமேல்-ஒப்பனைசெய்தயானையின்மேல், வேக-வேகத்தை யுடைய, வெங்கலினமாவெள்ளம்-வெவ்விய கடிவாளம் பூண்டகுதிரைக் கூட்டங்கள், சூழ்வரசு-தன்னைச்சூழ்ந்துவரும்படி, சாகத்தீவுக்கிறை-சாகத்தீவுக்கரசனானவன், சமரினாற்பொடு-யுத்தத்தினாலவார்த்துடன், * தோகையர் கண்ணென-மாதர்விழிகள்போல், பகழி-பாணங்களோ, தூவினான்-சீர்தினான் என்று.

மாதர்கண்கள் பாணங்களினுங் கொடியனவாதலால், தோகையர்கண் ணெனப் பகழிதூவினான் என்றார். பாகு-என்னும் பண்புப்பெயர், பண்பிக் காயிற்று. [இது உவமேயமாகிய கண்களோ உவமானமாகிய பாணங்களுக்கு ஒப் புமைசொல்லலால், எதிர்மறையணியாம்.]

(க-து.) சாகத்தீவரசன் பாணந்தொடுத்தான் எ-ம்.

47

துணங்கையிட்டலகைக டுள்ளியார்த்தெழ
வணங்கெயிற்றரவென வழலும்வாளிகர்
வணங்குவீற்கால்வளைத் தெய்துமாற்றின
னிணங்கமழ்குருதிவே னிடதர்வேந்தனே,

(இ-ள்.) துணங்கையிட்டி-கையைக்கொட்டி, அலகைகள் - பேய்கள், தள்ளி-குதித்து, ஆர்த்து-ஒலித்து, எழ-எழும்ப, அணங் து-வருத்தத்தைச்செய்கின்ற, எயிற்று-பல்லையுடைய, அரவென-சர்ப்பம்போல், அழலும்-சுடுகின்ற, வானிகள்-பாணங்களை, வணங்கு-வளைகின்ற, வில்-வில்லை, கால்வளைத்து-காலி வான்விளைத்து, எய்து-பிரயோகஞ்செய்து, மாற்றினான்-நீக்கினான், நிணக் கமழ் - கொழுப்புநாறுகின்ற, குருதிவேல்-உதிரத்தோய்ந்த வேற்படையை யுடைய, நிடதர்வேந்தன்-நளமகாராசன், எ-று. ஏகாரம்-ஈற்றைக்கண்ண வந்தது.

இப்போரில் கமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்று அதிகமகிழ்ச்சியால் பேய்கள் கர்ச்சித்தலால், துணங்கையிட்டலகைக. மள்ளியார்த்தெழுவென்றார். அரவைப் பாணத்திற்கும் எயிற்றை அதன்முனைக்கும் உவமையாகக்கொள்க.

(க-து.) சாகத்தீவரசன் பாணங்களை நான் விலக்கினான் எ-ம். 48

பாற்றிளந்தொடர்வது பகைவருங்குலாவத்
தூற்றிருந்திடையறு துதிரங்கால்வது
கூற்றொடுந்தோழமை கொள்வதாயதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன் மன்னன்வாங்கினான்.

(இ-ள்.) பாற்றினந்தொடர்வது-பருந்துக்கட்டங்கள்-தொடர்வதும், பகை வர்-சத்துருக்களுடைய, ஊன்-மாமிசத்தை, சுவைத்து-மென்று, ஊற்றிருந்து- ஊற்றாகவருந்து, இடையறுது-ஒழியாமல், உதிரங்கால் வது-உதிரங்கக்குவ தும், கூற்றொடும்-இயமனுடன், தோழமைகொள்வதாயது-சினேகம் கொள்வ தாகியதமாகிய, ஒர்-ஒரு, மாற்றரும்-தடுப்பதற்கரிய, கொடியவேல்-கொடிய வேற்படையை, மன்னன்-நளனாவான், வாங்கினான் - கைக்கொண்டான் எ-று.

ஒருவர்மேல் விட்டால் அதன்கொடுமை சொல்லவேண்டுமெனவேயென் பது தோன்ற, சபாவத்தில் இம்முக்குணங்களை யுமுடைய வேலென்றார்.

(க-து.) நான் வேலாயுதத்தைக்கைக்கொண்டான் எ-ம். 49

அயிலெடுத்தெறிதலு மடர்க்குமொன்னலார்
வயிரெறிதவழந்தது வயிரவாட்படை
செயிறவேந்திய சாகத்தீவிறை
புயிந்துறந்தந்தக னுலகம்புக்கதே.

(இ-ள்.) அயிலெடுத்தெறிதலும்-வேற்படையெடுத்து வீசியவனவில், அடர்க்கும்-பொருகின்ற, ஒன்னலார்-பகைவருடைய, வயிறு-வயிருனது, எரி- நெருப்பினால், தவழ்ந்தது-தவழ்ந்திடப்பட்டது, வைரவாட்படை - வச்சிர வானை, செயிற-சூற்றம்ம, ஏந்திய-தாங்கப்பெற்ற, சாகத்தீவிறை-சாகத்தீவுக் கரசனுடைய, உயிர்-உயிரானது, துறந்து-அவ்விலட்டு, அந்தகனுலகம்-இயம லோகத்தில், புக்கது-புருத்தது எ-று.

வயிரெரி நவழ்தலால் அடர்க்கு மொன்னலவென்றது, சாகத்தீவரசனோடு வந்து எதிர்த்தவரையெனக்கொள்க. நிராயுதனாக இறந்திலென்பது தோன்ற, வயிரவாட்படை செயிரறவேந்திய சாகத்தீவிறை என்றார். இவன் ஆயுதபாண்யனானும் புறங்கொடுத்திட்டவரிலொருவனைப்பது தோன்ற, அவன்-உயிர் துறந்தர்களுலகம்புக்கது என்றார். அது - “போரினிஸ் நீதியாப் புறங்கொடுத்திட்டவன்-சாரும்யமபுரிதவறுதவிலவே” இதனாலறிக.

(க-து.) சாகத்தீவரசனுயிர் யமலோகஞ் சென்றது எ-ம.

50

தூம்புடைக்கரமலை யெருத்திற்போன்றுபு
காம்பிலிந்தரசன் வில்வாங்கிக்காய்களை
தேம்பொதிசெருமலர் தெரியன்மார்பினன்
வாம்பரித்தேர்மிசை மழையிற்றாவினன்.

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டுகளால் காம்பில்தேயத்தரசனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தூம்புடை-துவாரத்தையுடைய, கரமலை-கையையுடைய மலை போன்றயானையினது, எருத்தில்-பிடரியின்மேல், தோன்று-தோன்றி, காம்பிலிக்கரசன்-காம்பிலிநாட்டுக்கரசனானவன், வில்வாங்கி-வில்லைவளைத்து, காய்கொல்லாநின்ற, களை-பாணங்களை, தேம்-வாசனை, பொதி-நெருங்கிய, செழுமலர் - செழுமையுள்ளமலராற்றொடுத்த, தெரியல்-மாலையையணிந்த, மார்பினன்-நளனது, வாம்பாவுகின்ற, பரி-குதிரைகட்டிய, தேர்மிசை - தேரின்மேல், மழையில்-மேகம்போல், தூவினான்-பிரயோகித்தான் எ-று.

துதிக்கையொன்றுதவிர மற்றையுடல்மலைபோலிருத்தலால், யானையைக் கரமலை என்றார்.

(க-து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் நளனது தேர்மேற் களைகொடுத்தான்.

சிலையுயிர்த்துயிர்ப்பலி கவருந்திண்களை
கொலைவடிவேலினான் றுரப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழ்தலு மடங்கலேறெனப்
புலவுவாளொடுமவன் புலியிற்பாய்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சிலையுயிர்த்து - வில்லால்விடப்பட்டு, உயிர்ப்பலிகவரும் - உயிராகிய வுணவையுண்கின்ற, திண்களை-வலிமைபற்ற பாணங்களை, கொலைவடிவேலினான் - நளனானவன், துரப்ப - செலுத்த, குஞ்சரம் - (ஏறிவந்ததன்) யானையானது, மலையெனக்கவிழ்தலும் - மலைபோற்கவிழ்ந்து வீழ்ந்தவளவில், மடங்கலேறென - சிங்கவேற்றைப்போல், புலவு - புலானுற்றத்தை யுடைய, வாளொடும் - வாட்படையுடன், அவன் - அவ்வரசனானவன், புலியில் - பூமியிலே, பாய்ந்தனன் - குதித்தான், எ - று.

தன்னை விட்டுத் தன்தேரின்மேற் பாணம் விடுத்தலால், நளனும் அவ்
வரசனேறிவந்த யானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக் கொன்றனனென்க.
[மலையெனவெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன்பாணம் விடுக்கயானை விழும் - காம்பிலிதேயத்தரசன்
நிலத்திற் குதித்தான் - எ - ம். 52

வார்மயிர்க்கேடகம் பற்றிவாள்விதிர்த்
தூர்சினக்களிற்றணி யுழக்கியொய்யெனப்
போர்முகத்தூறிவெம் புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரிந்தனன் றறுகணாளனே.

(இ-ள்.) வார் - நெடிய, மயிர்க்கேடகம் - மயிரையுடையதோற் கேட
கத்தை, பற்றி - பிடித்து, வாள்விதிர்ந்து - வானையசைத்து, ஊர் - நடக்கின்ற,
சினம் - கோபத்தையுடைய, களிற்றணி - யானைவகுப்பை, உழக்கி - கலக்கி,
ஒய்யென - விரைவில், போர்முகத்து-யுத்தமுகத்தில், உறியி-கர்ச்சித்து, வெம்
புலியின்போத்தென-வெய்யுபுலிப்போத்துப்போல், சாரிகைதிரிந்தனன்-வாட்
டமாகத் திரிந்தான், தறுகணான்-அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாத காம்பிலி
தேயதரசனானவன், எ - று.

பாணங்கள் தைப்பினும் அழிவில்லாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினுற்
செய்வதுபற்றி, மயிர்க்கேடகமென்றார். ஒரு குற்றஞ்செய்வதற்குப் பலகுற்
றஞ் செய்பவர்போல, தானேறிவந்த ஒரு யானையைக்கொன்ற நளனதுகளிற்
றணியுழக்கிச் சாரிகைதிரிந்தனனென்றார். [புலியின்போத்தெனவெனலால்,
உவமையணியாம்.]

(க-து.) காம்பிலிதேயத்தரசன் கேடகம்பற்றி வானையசைத்து வட்ட
மிட்டு உலாவினான் - எ - ம். 53

பாரினின்றவனமர் புரியப்பாய்பரித்
தேரினின்றமெகணைச் செருவிளைத்திட
றாருடைவயவர்போர்த் தருமமன்றெனத்
கூர்நுதிவாளுரீஇக் குப்புற்றானரோ.

(இ-ள்.) பாரினின்ற - பூமியிலிருந்து, அவனமர்புரிய - அவ்வரசன்
போர்புரிய, பாய்-தாவுகின்ற, பரித்தேரினின்ற-குதிரைகட்டியதேரிலிருந்து,
அமெகணை-கொல்லாநின்றபாணங்களைக்கொண்டு, செருவிளைத்திடல்-யுத்தஞ்
செய்தல், தாருடை-வெற்றிமாலையையணிந்த, வயவர்-படவீரருடைய, போர்த்
தருமமன்றென-யுத்தத்தினுடையதருமமன்றென, கூர்-கூறிய, நுதி-நுணி
யையுடைய, வாளுரீஇ - வானையுருவிக்கொண்டு, குப்புற்றான் - குதித்தான்,
எ - று. அரோவென்பத-அசை.

நான் அந்நிலைப்போர் செய்பவனாதலால், தன்னோடெதிர்த்த காம்பீலி
தேயத்தரசனானவன் பூமியிலிருத்தல்பற்றிக் தானும்பூமியிற் குதித்தனனென்
றார். அதற்கு “தார்முடிமன்னர் சமனாப்படைகொடு - போர்முடிபேற்றற்
பொருந்துமறனே” இது விதியாதல் காண்க.

(க-து.) நான் வானையெடுத்துத் தேரெலிட்டிறங்கினான் - எ - ம். 54

மன்பெருங்கேடகந் திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்ந்தென்னவான் விதிர்த்துநோக்கின
ரென்புநெக்குள்ளுடைந் திரியவேற்றனர்
வென்பிறரறிகிலாத் திறல்கொள்வீரரே.

(இ-ள்) மன்-நிலைபெற்ற, பெருங்கேடகம்-பெரியபரிசையை, திரித்து-
சுழற்றி, வானிடை-ஆகாயத்தின்கண், மின்பிறழ்ந்தென்ன-மின்னலசைந்தாற்
போல், வான்விதிர்த்து-வாட்படையை யசைத்து, நோக்கினர்-பார்த்தவர்களு
டைய, என்பு-எனும்புகள், நெக்கு-நெக்குவிட்டு, உள்-உள்ளே, உடைந்திரிய-
உடைந்துபோகும்படி, வெந்-தம்முதுகை, பிறர்-பிறர்களால். அறிகிலா-அறியப்
படாத, திறல்கொள்-வலிமையைக்கொண்ட, வீரர்-அரசர்கள், ஏற்றனர்-எதிர்த்
தனர், எ - று.

வெந்-என்பதில் நகரவொற்றுப் பகரத்தோடு மயங்காமையின், வழக்கப்
படி எதுகைநோக்கி நகரவொற்றெழுதப்பட்டதாம். வென்பிறரறிகிலா
வென்பதினால், ஓரிடத்திலும் இவ்விருவருந் தோற்றவரல்லரென்பதாகருத்து.
[இது உவமையணர்.]

(க-து.) அரசர்களெதிர்த்தார்கள் - எ - ம்.

55

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளிஇச் செங்கண்டியுதப்
பிறங்குபொற்கேடகம் பிறழ்வெற்றியு
மறங்கிளர்வைரவாள் வாளிற்றாக்கியுங்
கறங்கெனத்திரிந்தனர் காளைவீரரே.

(இ-ள்) தெறம்-அழிக்கின்ற, சினம்-கோபமானது, தலைக்கொளிஇ-
அதிகரித்து, செங்கண்-சிவந்தகண்களினின்றும், தீயு-நெருப்புதிர, பிறங்கு-
உயர்ந்த, பொற்கேடகம் - அழகியகேடகத்தை, பிறழ்-நீங்கும்படி, ஏற்றியும்-
எறிந்தும், மறங்கிளர் - கொலைத்தொழில்மிஞ்ந்த, வைரவாள் - வச்சிரவாளோ,
வாளிற்றாக்கியும்-வாளினாலெறிந்தும், கறங்கென-காற்றாடிபோல், காளைவீரர்
அரசர்கள், திரிந்தனர்- திரிந்தார்கள், எ - று.

இவ்விரண்டிபாட்டால் ஒருவருக்கொருவ ருயர்வுதாழ்வு சொல்லாமை
யால், வாட்போரில் இவ்விருவரு மொத்தனரென்பதாம்.

(க-து.) அரசர்கள் வாளினுற்போர்செய்தார்கள் - எ - ம்.

56

கோட்புலிப்போத்தென நிடதர்கோமகன்
 ஞாட்பினுட்காம்பிலிக் கிறைவனாமற
 வாட்படையெறிந்துயிர் வவ்வினானவன்
 சேட்புலத்தரம்பையர் தெரியல்குடினான்.

(இ-ள்.) கோன்-கொலைசெய்கின்ற, புலிப்போத்தென-ஆண்புலிபோல், நிடதர்கோமகன்-நளனானவன், ஞாட்பினுள்-யுத்தத்தின்கண், காம்பிலிக்கிறைவன்-காம்பிலிநாட்டுக்கரசனுடைய, நாமற-நாமமறும்படி, வாட்படை-வாளாயுத்தால், எறிந்து-வீசி, உயிர்-ஆவியை, வவ்வினான்-கொண்டான், அவன் - அவ்வரசன், சேட்புலதது-விண்ணுலகத்தின்கண், அரம்பையர்-தெய்வமங்கையரால், தெரியல்-மலை, குடினான்-குடப்பட்டான், என்று.

தோல்வியின்றி வாட்போரில் எதிர்த்திறந்தவனாதலால், காம்பிலிதேயச் சரனுக்கு அரம்பையர்மாலேகுட்டின டென்றார். என்றால் 'வெற்றிபெற்றிறந்தோன் வீரசொற்கம்புகும்' என்பது விதியாதலால், சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தானென்பது உருத்தி,

(க-து.) நளன் காம்பிலிதேயத்து வேந்தனைக்கொன்றான்-எம். 57

அழைகழல்வேந்தர்மே லலங்கல்வேலினு
 நெறுழ்வலிக்களிற்றிடைத் தாவுமெண்ணிலா
 நொறில்பரிதேர்மிசைப் பாயுநோன்மெழு
 சிறையொடுந்திரிவதேதார் சீயமென்னவே.

[இதமுதல் இரண்பொட்டுகளால் நளனது வெற்றிச்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலங்கல் - வெற்றிமாலேதரித்த, வேலினுன்-வேற்படையையுடைய நளனானவன், நோன்கெழு - பெருமைபொருந்திய, சிறையொடுந்திரிவது-சிறகினுடன் திரிவதாகிய, ஓர்-ஒரு, சீய மென்ன-சிங்கம்போல், அழை-ஒலிக்கின்ற, கழல்-வீரக்கழலையெனந்த, வேந்தர்மேல்-அரசர்கள்மேலும், எறுழ்-வலி-மிகுந்தவலிமையையுடைய, களிற்றிடை-யானையின்மேலும், தாவும்-தாவுவான், எண்ணிலா-அளவில்லாத, நொறில்-ஒலியையுடைய, பரி-குதிரைமேலும், தேர்மிசை-தேரின்மேலும், பாயும்-பாய்வான், என்று.

நளன்செய்தபோரைத் தனித்தனி சொல்லின்முடியாதென்பார். "தொகுத்துச்சுட்டல்" என்னு முத்தியால், வேந்தர்மேல் களிற்றிடை பரியிடை தேரிடை இவ்வாதெதிர்த்து வென்றன னென்றார்.

(க-து.) நளன் அரசர்கள்மேலும்-யானைகள்மேலும்-குதிரைகள்மேலும்-தேர்களின்மேலும் பாய்வான்-எம், 58

இன்னணங்கொஞ்சமர் முருக்கிபற்றிகன்
மன்னவர்புறக்கொடை கண்டுமலைதாழ்
கொன்னவில்குருதிவேற் குவவுத்தோளிணன்
சென்னிவான்றடவுபொற் றேரினைநிணன்.

(இ-ள்.) இன்னணம்-இந்தப்பிரகாரம், கொடுஞ்சமர்-கொடியயுத்தத்தில், முருக்கி-கொன்று, ஏற்று-எதிர்த்து, இகல்-பகைக்கின்ற, மன்னவர் - அரசர்கள், புறக்கொடைகண்டு - முதுகுக்கொடுத்தோடச்செய்து, மலைதாழ்-மலைதாழ்கின்ற, கொன்னவில்-கொல்லுதலைச்சொல்லுகின்ற, குருதி-உதிரத்தோய்ந்த, வேல்-வேற்படையையுடைய, குவவுத்தோளிணன்-திரட்சிபொருந்தியதோள்களையுடையவனானவன், சென்னி-தலைநிலை, வான்-ஆகாயத்தை, தடவு-தடவுகின்ற, பொற் றரின்-அழகியதேரின்மேல், ஏறிணன்-ஏறிணன், ஏறு.

கொல்லுதலைத் தெரிந்தவர் வாயினுற்சொல்லாது சொல்கையாற் சொல்லுதல்போல், வேற்படை கொலைசெய்தலால், சொல்லுதலில்-கொன்னவில் குருதிவேல் என்றார்.

(க-து.) நளன்வெற்றிகொண்டு தேர் மேலேறினான்-எ-ம்.

59

கொச்சகக்கலிப்பா.

புலத்தலுமடனல்லார் புலவிதீர்தரச்சூட்டு
மலத்தகமலர்க்குஞ்சி யழிகுருதிப்புனலைப்ப
மலைத்தடந்திணிதோளார் வடிக்கணைமெயிற்போர்ப்ப
கொலைத்தலைமுண்மாப்போற் கொடுஞ்சமத்திற்கிடந்தனரே,

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் படுகளச சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடனல்லார்-மாதர்கள், புலத்தலும்-உடையவளவில், புலவி-அவ்வுடல், தீர்தா-நீங்கும்படி, சூட்டும்-அணிவிக்கும், அலத்தகம் - அவர்பாதங்களினூட்டப்பெற்றசெம்பஞ்சபடிந்த, மலர்-பூவையணிந்த, குஞ்சி-குடுவியை, அழி-அழிகின்ற, குருதிப்புனல்-உதிரநீரானது, அலைப்ப-அலைக்க, மலை-மலைபோல், தடம்-பருத்த, திணி-வலியைபொருந்திய, தோளார்-தோளையுடையவரசர்கள், வடிக்கணை-கூரியபாணங்கள், மெயிற்போர்ப்ப - தேகத்திலேமூட, கொலைத்தலை-கொல்லுகின்றதலையையுடைய, முண்மாப்போல்-முள்ளம்பன்றிபோல், கொடுஞ்சமயத்தில்-கொடியயுத்தகளத்தில், கிடந்தனர்-கிடந்தனர், ஏ-று.

மாதர்புலவியில் ஆடவரைத்தாழுதைத்தலும் அவரைஆடவர் பணிதலுமாயிரண்டுமுண்டு. அது-“தலைவியுயர்வுகுகிழுவோன்பணிவு, நினைபுகாலைப்புலவியுளரிய” இதனாலிக. அச்செயல்அப்போது அவர்க்குண்டாகும்வெட்கைக்கோய்திற்குமென்க. தேகங்களில்அம்புகள்கைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றி மூட்களைச்சிலிர்த்தல்போன்றிருத்தலால், அதற்கதை யுவமையாக்கினார்.

(க-து.) அரசர்கள் மெய்யிற்பட்டகணையோடு முள்ளம்பன்றிப்போற்போர்க்
களத்திற்கிடந்தார்கள்-எ-ம். 60

இகன்மிகுதிறல்வேந்த ரேதியாற்களப்படுத்த
புகர்முகக்கடாயானை பொழிகுருதிச்செழுஞ்சேற்றிற்
றிகிரியகொடிஞ்சினெடுந் தேருழக்கத்துகளெழுந்தல்
வகலிருவிசம்புபார்த் தந்திவான்போன்றதுவே.

(இ-ள்.) இகன்மிகு - பகைமைமிகுந்த, திறல் - வலிமைபொருந்திய,
வேந்தர்-அரசர்கள், ஏதியால் - வாட்படையால், களப்படுத்த - யுத்தகளத்திற்
கொன்ற, புகர்முகக்கடாயானை-புள்ளிபெற்றமுகத்தையு மதத்தையுமுடைய
யானைகள், பொழி-ஊற்றிய, குருதிச் செழுஞ்சேற்றில்-செழுமைபொருந்திய
உதிர்ச்சேற்றில், திகிரிய-உருளைகளையுடையனவும், கொடிஞ்சி-மேன்மொட்
டையுடையனவுமாகிய, நெடுந்தேர்-நெடியதேர்கள், உழக்க-கலக்க, துகள்-
தாளிகள், எழுந்து-எழுப்பி, அவ்வகலிருவிசம்பு-அந்தஅகலமுள்ளபெரிய ஆகா
யத்தை, போர்த்து-முடிக்கொண்டு, அந்திவான்-செவ்வானத்தை, போன்றது-
ஒத்தது, எ-று.

குருதிச்செருயினும் அனேகமுறை தேருளைகளோடுதலாற்புமுதியாயிற்
றென்க. அப்புமுதிழும்தலால் ஆகாயம் செவ்வானம்போன்ற தென்றூர்.
[இது உவமையணி.]

(க-து.) போர்க்களம் உதிரத்தாற் செவ்வானத்தை பொத்திருந்தது.

ஒளிகிளர்மணியோடைசிதைந் தொழிபவுடன்ற்போர்க்
களிசினமால்யானைக் கதிர்மருப்புமிழ்ந்ததி
முளிதடஞ்சினைமேயு முருங்கெரியெனப்பற்றி
விளிதருவயவருடல் வெந்தொழியப்பறந்தேத.

(இ-ள்.) ஒளிகிளர்-பிரகாசமிகுந்த, மணியோடை-அழகியமுகபடமானது,
சிதைந்து-கெட்டு, ஒழிய-நீங்க, உடன்-வெருண்ட, போர்-யுத்தத்தில், களி-
செருக்கையும், சினம்-கோபத்தையுமுடைய, மால்-பெரிய, யானை-யானைக
ளுடைய, கதிர்-பிரகாசம்பொருந்திய, மருப்பு-தந்தங்கள், உமிழ்ந்த-சொரிந்த,
நெருப்பானது, முளி-காய்ந்த, தடம்-பருத்த, கிளை-கிளைகளோ, மேயும்-
தகிக்கின்ற, முருங்கெரியென- அழியுந்தீயைப்போல, பற்றி-பற்றிக்கொண்டு,
விளிதரு-இறந்த, வயவருடல் - படைவீரருடையதேகங்கள், வெந்தொழிய-
வெந்துபோகும்படி, பறந்து-பரவியது, எ-று.

*[அவர்களுடையத்தனஞ்செய்தற்குவேறுதீ வேண்டுவதின்றாயிற்றென்க.]

(க-து.) யுத்தகளத்தில் யானைக்கொம்பிற்பிரந்த தீயானது அரசர்க்
ருடல் வெந்தெரியும்படிபரவியது - எ - ம். 62

பரிதிவடிவாள் பிடித்துப் பல்லினவிதழதுக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளிஇச் செங்கண்கடையுமிழக்
குருதிபாயடுகளத்திற் குற்றயிரிற்கிடந்தார்க்கண்
டருகணையக்கொடுங்கூற்று மஞ்சிரின்றலறுமால்.

(இ-ள்.) பரிதி - சூரியன்போன்ற, வடி-கூரிய, வாள்-வாட்படையை, பிடித்து - கையிற் பற்றி, பல்லினல் - பற்களினால், இதழதுக்கி - உதட்டைக் கடித்து, திருகு-மாறுபட்ட, சீனம் - கோபம், தலைக்கொளிஇ - அதிகரித்து, செங்கண்கள்-சிவந்தகண்களானவை, தீயுமிழ - நெருப்பைக்கொரிய, குருதி பாய்-உதிரம்பரவிய, அடுகளத்தில்-கொலைக்களத்தில், குற்றயுரில்-குற்றயிருடன், கிடந்தார்க்கண்டு-கிடந்தவர்களைக்கண்டு, அருகணைய-அவர்களருகே வருவதற்கு, கொடுங்கூற்றும்-கொடியயமனும், அஞ்சிரின்று - அச்சமுற்றவன், அலறும்-அலறுவான், எ-று. ஆல்-அசைநிலை.

குற்றயிரிற் கிடக்கும்போது யமன் அவரைப்பற்றுத்த அலறுவானெனில், போரிலெதிர்க்கும்போது அவரைக்கண்டவர் அஞ்சதல்சொல்லவேண்டு வதில்லையாயிற்று. “கனத்திரண்மடியக்காணிலச்சம்மே” இவ்விதியால்-இறந்தவரைக்காண்டில அச்சம்: இறவாதுவீரக்குறியுற்றவனைக்காணில்யார் தானஞ்சார்கள்.

(க-து.) வானைக்கையிற் பிடித்துப் பல்லால்தழைக்கடித்துக் கோபம் கொண்டு கண்ணிலேகெருப்புப்பொறிபரக்கக் குற்றயிரோடு போர்க்கனத்தி லிருக்கும் வீரரைக்கண்டு யமனவருகிற்போகப் பயப்படுவான் -எ-ம். 63

சிலைபொருதிணிதடந்தோட் தேர்வேந்தர்செருமலைந் து
கொலைபுரியடுகளத்திற் குடர்பின்னிக்கிடந்ததனைப்
புலவுநாறுடற்றசைவேட்டுண்ணவரும்புள்ளினங்கள்
வலைவளைந்ததெனவெண்ணி வானினிடைச்சுழலுமால்.

(இ-ள்.) சிலைபொரு-மலையையொத்த, திணி-வலிமைபொருந்திய, தடந் தோள் - பருத்ததோள்களையுடைய, தேர்வேந்தர் - தேரையுடையவரசர்கள், செருமலைந்து-போர்செய்து, கொலைபுரி-கொலைசெய்த, அடுகளத்தில்-யுத்த களத்தில், குடர்-குடர்கள், பின்னிக்கிடந்ததனை-ஒன்றோடொன்றுபின்னிக் கிடந்ததை, புலவுநாறு-புலாளுற்றநாறுகின்ற, உடற்றசை-தேகத்தின்மாயி சத்தை, வேட்டு-விரும்பி, உண்ணவரும் - உண்பதற்குவந்த, புள்ளினங்கள்- பறவைகூட்டங்களானவை, வலைவளைந்ததென-வலையான துவளைந்ததென்று, எண்ணி-நினைந்து, வானினிடை-ஆகாயத்தின்கண், சுழலும்-வட்டமிடும், எ-று ஆல்-அசை.

தகைவேட்கையினும் உயிரின்வேட்கை பெரிதாதலாலும், தசையை விட்டுநீங்கற்கு மனமெழாமையாலும், வானின்கணுள்ள புள்ளினங்கட்கு அச் செயல் கூறினார்.

(க-து.) ஊனுண்ணவந்தபறவைகள் குடல்கள் பின்னிக்கிடக்கின்றன
வந்தைவலையென்றெண்ணி ஆகாயத்தில் வட்டமிடும் - எ - ம். 64

சீற்றமிகுங்களியானைத் திறல்கெழுபோர்வயவேந்தர்
காற்றரளக்குடைதுணிந்து களத்தினிடைக்கிடப்பன
ளேற்றெருமையுடைத்தடரு மிருணிறத்தவெரிசூஞ்சிக்
கூற்றமுயிர்ப்பலியேற்குங் கொள்கலம்போன்றிருந்தனவே.

(இ-ள்.) சீற்றமிகும்-கோபமிகுந்த, களியானை - செருக்கையுடைய யானை
கள்போல், திறல்கெழு - வலிமையிக்க, போர் - போர்செய்த, வயவேந்தர்-
வெற்றிமிகுந்தவீரர்களுடைய, கால்-கால்பொருந்திய, தரளக்குடை-முத்துக்
குடைகளானவை, துணிந்து - துணிபட்டு, களத்தினிடை - யுத்தகளத்தின்
கண், கிடப்பனகள் - இருப்பனவாகி, ஏற்றெருமை - ஏருமைப்போத்தை,
உடைத்து-செலுத்தி, அடரும்-நெருங்குகின்ற, இருணிறத்த-இருளையொத்த
நிறத்தையுடைய, எரிசூஞ்சி-எரிபோன்ற சிகையையுள்ள, கூற்றம்-இயமனான
வன், உயிர்ப்பலியேற்கும் - உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற, கொள்கலம்போன்று-
பாத்திரத்தையொத்து, இருந்தன-இருந்தன, எ-ம். ஏகாம்-ஈற்றை.

கள்-இங்கே இசைநிறைத்தற்பொருட்டு விசுதிமேல்விசுதியாய் வந்தது,
[காம்புதுணிந்து கிடந்தகுடையைப் பலியேற்கும்பாத்திரமாகக் குறித்தலால்,
தற்குறிப்பணியாம்.]

(க-து.) அரசர்கள் குடைகளானவை யமனுயிர்ப்பிச்சையேற்கும் பாத்தி
ரங்கள்போலிருந்தன எ-ம். 65

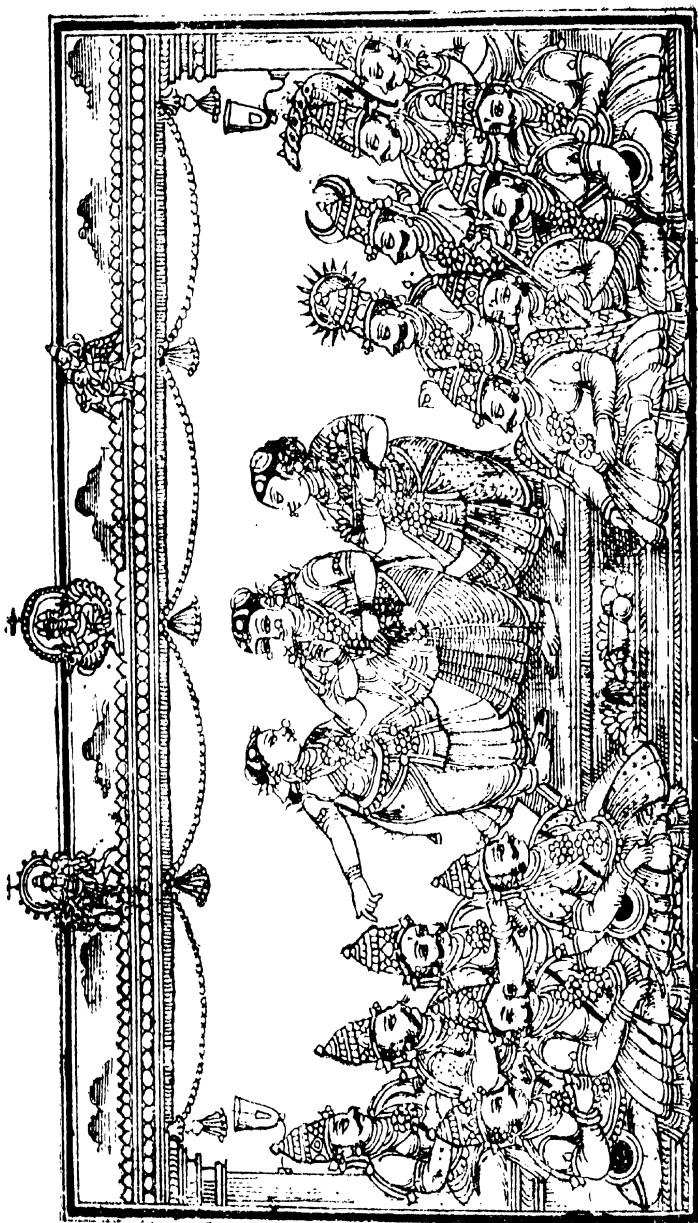
கலிவிருத்தம்

இன்னகளத்தினி ரிந்தவரல்லாற்
றுன்னினராவி துறத்தலும்வெங்கூற்
றன்னவன்வாளம் ராற்றலுநோக்காப்
பொன்னகரத்திறை புந்தியினோர்தான்.

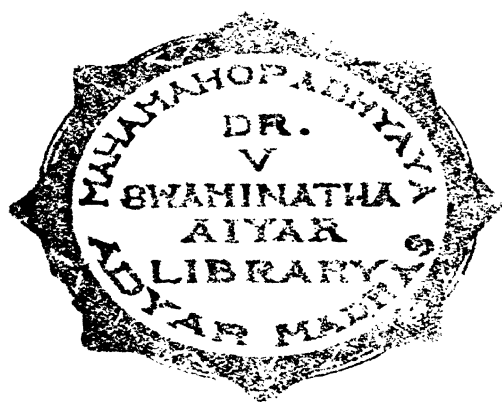
[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் இந்திரனெண்ணுதல் சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னகளத்தில்-இப்படிப்பட்ட யுத்தகளத்தில், இரிந்தவரல்
லால்-ஒடிப்போனவரல்லாமல், றுன்னினர்-எதிர்த்தவர்கள், ஆவிதுறத்தலும்-
உயிர்விடுதலையும், வெங்கூற்றன்னவன்வெவ்விய யமனையொத்த நளனான
வன், வாளம்-வாட்பேரரை, ஆற்றலும்-செய்தலையும், நோக்கா - பார்த்து,
பொன்னகரத்திறை-இந்திரனானவன், புந்தியின்-தன்புத்தியில், ஓர்தான்-
சிந்தித்தான், எ-ம்.

(க-து.) ஒடினவர்பிழைத்தலையும், எதிர்த்தவரிடத்தலையும், நளன்வாளின்
வல்லமையையும் இந்திரன்கண்டு ஆலோசித்தான்-எ-ம். 66

சுருதிநாத கயிலாசரீ 343-345

மன்றன்மலர்த்தொடை மன்னனையெய்தி
வென்றிகொள்போரை விலக்கிலமாயிற்
றுன்றுதிரைக்கடல் சூழலகெல்லா
மின்றுமுடித்திடு மென்னநினைந்தே.

(இ-ஈ.) மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, மலர்த்தொடை - மலர்மாலையை
யணிந்த, மன்னனை-நளனை, எய்தி-அடைந்து, வென்றிகொள் - வெற்றியைக்
கொண்ட, போரை-யுத்தத்தை, விலக்கிலமாயின்-விலக்காமற்போவோமாகில்,
துன்று-நெருங்கிய, திரை-அலையைபுடைய, கடல்குழ-கடலாற் சூழப்பட்ட,
உலகெல்லாம் - பூவுலகத்திலுள்ளயாவரையும், இன்று - இன்று, முடித்திடு
மென்ன - கொல்லுவானென்று. நினைந்து - (இந்திரன் முதலியநால்வரும்)
கருதி, எ-று.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுந்ருளகமாகலின், இதில் நினைந்தென்னும்
வினையெச்சம்மேற்செய்யுளில் மேவியவென்னும் பெயரெச்ச வினையொண்
டது. இந்திரனுக்கு இரக்கமன்றிடும் போரைத்தான் மூட்டினவனுடையால்,
அந்நினைப்பவனுக்குண்டாயதென்க.

(க-து.) இந்திரன் முதலியநால்வரும் நளனிடத்துச்சென்று போரை
விலக்காவிடுவோமாகில் உலகத்தை இன்றேகொன்றிடுவானென்று-எ-ம். 67

மழகளிநன்னவன் மாணுருநீங்கி
விழைவொடுதம்முரு மேவியவிண்ணே
ரழகுறுகானைய ரவ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்திய கேண்மையரொத்தார்.

[இதனால் இந்திரன்முதலிய நால்வருந் தம்முருக்கொளல் சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ-ஈ.) மழகளிநன்னவன்-இளங்களிற்றையொத்த நளனது, மாண்-
பெருமைபொருந்திய, உரு-வடிவத்தை, நீங்கி-விட்டுநீங்கி, விழைவொடு-விருப்
பொடு, தம்முருமேவிய-தங்கள்வடிவைப் பொருந்திய, விண்ணோர்-தேவர்கள்,
அழகுறு-அழகின்மிக்க, கானையர்-காளைபருவத்தையுடையவர், அவ்வுருவிட்டு,
அக்காளைவடிவத்தைவிட்டு, ஒர்கிழவுருவெய்திய-ஒருகிழவடிவத்தை உடைந்த
கேண்மையர்-தன்மையராதலை, ஒத்தார்-ஒத்தனர், எ-று.

(க-து.) நளன் வடிவத்தைவிட்டுநீங்கித் தங்கள் வடிவாகியதேவர்களநள
னழகுக்கு முன்னே வாலிபர் வீரூத்தராறும் போலானார்கள்-எ-ம். 68

முன்னுருமேவிய மொய்கழல்விண்ணோர்
முன்னையெய்துபுவாய்மையினுந்

துன்னலரைத்தெறுதோள்வலியானு
நின்னைநிலத்திடை நேர்பவர்பாரே.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் நளன்போரைவிலக்குதல் சொல்லப் படுகின்றது.

(இ-ள்.) முன்னுருமேவிய-பழையவடிவினைப்பெற்ற, மொய்-நெருங்கிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, விண்ணோர்-தேவர்கள், மன்னனையெய்துபு-நளனையடுத்து, வாய்மையினனும்-சத்தியத்தினனும், துன்னலரை - சத்துருக்களை, தெறு-கொல்லுகின்ற, தோள்வலியானும்-புசபலத்தினனும், நின்னை-உன்னை நேர்பவர்-ஒப்பவர், நிலத்திடை-பூமியில், யார்-எவர் (ஒருவருமில்லை), எ-று, ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கணவந்தது.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றினும் வயப்படா ரென்பது தெரிந்ததேவர்கள், நளனைநோக்கி அவ்வாறு கூறினான். [உவமேயமாகியநளனை உவமானமாகக்கூறி அவனுக்கு மற்றவரசரோடுஒப்பானமை கூறலால், எதிர்நிலையனாயாம.

(க-து.) தேவர்கள் நளனை உண்மையினனும், வலுமையினனும், உனக்கு நிகரானவரிவ்வுகத்தி லில்லையென்றார்கள்-எ-ம். 69

துன்றுகளத்தெதிர் துன்னலர்யாரும்
பொன்றமுருக்கியபோர்த்தொழினிங்கி
வென்றிகொள்வேலவமின்னனையாடன்
மன்றன்முடித்தனை வாழியவென்றார்.

(இ-ள்.) வெற்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட, வேலவ - வேற்படையை புடைய நளனே, துன்று-நெருங்கிய, களத்தெதிர் - புத்தகளத்திலெதிர்த்த, துன்னலர்யாரும்-சத்துருக்களெல்லாம், பொன்ற-இறக்கும்படி; முருக்கிய-கொன்ற, போர்த்தொழினிங்கி - போர்த்தொழிலாவிட்டு, மின்னனையாடன்-மின்னலையொத்ததமயந்தியினது, மன்றல்-விவாகத்தை, முடித்தனை-செய்து கொண்டவனாகி, வாழியவென்றார் - (நீ) வாழக்கடவை யென்றார்கள், எ-று.

தமயந்தியுடன் நெங்கால மிருப்பாயாகவென்பார், வாழியவென்றனர்.

(க-து.) தேவர்கள் போரைவிட்டு விவாகமுடித்துக் கொண்டு தமயந்தி யோடு நீடுழிவாழ்கவென்று நளனைவாழ்த்தினார்கள்-எ-ம். 70

விண்ணவரின்னணம் வேண்டினர்கூறப்
புண்ணுறுவெய்ய புலால்கமழ்வவவே
மண்ணலமர்த்தொழி லாற்றிலனாகிப்
புண்ணபேதரி நிழிந்துபுணரிந்தான்,

[இதனால் இந்திரன்முதலியநால்வரையும் நளன்வணங்குகல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விண்ணவர்-தேவர்கள், இன்னணம்-இந்தப்பிரகாரம், வேண்டினர்-வேண்டினவராகி, கூற-சொல்ல, புண்ணுறு-மாமிசந்தங்கிய, வெய்ய-வெவ்விய, புலால்-புலாளுற்றம், கமழ்-கமழ்கின்ற, வைவேல்-கூரியவேற்படையையுடைய, அண்ணல்-நளனானவன், அமர்தொழில்-யுத்தத்தை, ஆற்றிலனாகி செய்யாதவனாகி, பண்ணமை-அலங்கரிப்பமைந்த, தேரினரிழந்து-தேரினரின்று மிறங்கி, பணிந்தான்-(அந்நால்வரையும்) வணங்கினன், என்று.

நளன் போர்த்தொழிலில் முடுகினராயினும் தனதுபோதைதோன்ற அவரைவணங்கினனென்க.

(க-து.) தேவர்களிப்படிவேண்ட நளன்போர்செய்யாதவனயுத்தேரை விட்டிறங்கி அவர்களைப்பணிந்தான் 71

கருணையினெய்திய காளை யைநோக்கி
யருமகமெவ்வுழி யாற்றினுமாங்க
ணுருவொடுவந்தவியுண்குலமென்ன
மருவருநல்வரம் வாசவனீந்தான்.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல்சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வாசவன்-இந்திரனானவன், கருணையின்-அருளினால், எய்திய-அடைந்த, காளையை-நளனை, நோக்கி-பார்த்து, அருமகம்-அரியயாகத்தை, எவ்வுழி-எவ்விடத்தில், ஆற்றினும்-நீசெய்தபோதிலும், ஆங்கண்-அவ்விடத்தில், உருவொடு-உருவடனே, வந்து-அடைந்து, அவி-அவிர்ப்பாகத்தை, உண்குலமென்ன-யாமுண்போமென்று, மருவரும்-அடைதற்கரிய, நல்வரம்-நல்லவரத்தை, ஈந்தான்-கொடுத்தனன், என்று.

உருவடனே தேவர்கள்வந்துயாகத்தில்அவிர்ப்பாகங்கொள்வது அருமையென்பது தோன்ற, மருவருநல்வரமென்றார்.

(க-து) இந்திரன் நளனைப்பார்த்து நியாகஞ்செய்தால் யாம்வந்துஅவிர்ப்பாகமுண்போமென்று வரங்கொடுத்தான்-எம். 72

மிடல்கெழுமேழகமேற்கொளுமேலோ
னுடைதிரைவேலையினின்புதொப்ப
மடிதலில்வெங்கனலின்றுயும்வாளா
வடிசிலந்தொழில்விஞ்சையளித்தான்.

(இ-ள்.) மிடல்கெழு-வலிமையுடைய, மேழகமேற்கொளும்-ஆட்டிக்கடாவின் மேலேறும், மேலோண் - அக்கிளிதேவனுனவன், உடைதி

வேலையின் - உண்டுகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்பிரந்த, இன்னமுதொப்ப-
இனிய ஆமிர்த்தத்தையொப்ப, மடிதலின்-கெடாத, வெங்கனலின்றியும்-வெவ்
வியதியில்லாமலும், வாளா-சும்மா, அடிசில்-உணவை, அடுந்தொழில்-சமைக்
கூந்தொழிலாகிய, விஞ்சை - வித்தையை, அளித்தான் - வரமாகக்கொடுத்
தான் என்று.

அக்கினிதேவன் இவ்வரங்கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழுதும்
நளபாகம்போலென்று உவமைசொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க.

(க-து.) அக்கினிபகவான் நளனுக்குத் தீயில்லாமற்சமையல்செய்யும்வித்
தையைக்கற்பித்தான் எ-ம். 73

அல்லலுழந்தருரெய்தினுநெஞ்சி
நல்லறமெய்தவுநண்ணியஞாட்பில்
வெல்படைவேண்டுவவெய்தவும்வென்றிக்
கொல்சினவென்பகடீர்திகொடுத்தான்.

(இ-ள்.) வென்றி-வெற்றியையும், கொல்சினம்-கொல்லாநின்ற கோபத்
தையுமுடைய, வெம்பகடீர்தி-வெவ்வியஎருமைக்கடாவாகனத்தையுடைய இய
மனாவன், அல்லலுழந்-வருத்தப்பட்டு, அருரெய்தினும் - துன்பமடையி
னும், நெஞ்சில்-மனத்தின்கண், நல்லறமெய்தவும்-நல்லதருமமடையவும், நண்
ணிய-பொருத்திய, ஞாட்பில்-யுத்தத்தில், வெல்படை-வெல்லத்தக்க ஆயுதங்
கள், வேண்டுவ-வேண்டுவனவற்றை, எய்தவும் - அடையவும், கொடுத்தான்-
நளனுக்கு வரங்கொடுத்தான் என்று.

காரணம் காரியத்துள்ளதென்பது பிரசித்தப்படுமப்படி யமன் தருமனென்
னும் பெயர்க்கேற்ப, நான் அல்லற்படுமபோதும் நல்லறமெய்தவும்; கொலைத்
தொழிற்கேற்ப, யுத்தஞ்செய்யும்போதும் வெல்படைகளெய்தவும்; வரமாகக்
கொடுத்தனனென்றார்.

(க-து.) யமன் நளனுக்குச் சத்துருக்களைவெல்லு மாயுதங்களைக்கொடுத்
தான் - எ - ம். 74

தார்புலராததயங்கவும்வேண்டி
ஞர்கலிவற்றவமைக்கவும்ல்லா
நீரறுபாலையி னெஞ்சினினைப்பின்
வார்புனலெய்தவும் வருணனளித்தான்.

(இ-ள்.) வருணன்-வருணனாவன், தார்-மாலையன், புலராத-வாடாமல்,
தயங்கவும்-விளங்கவும், வேண்டின் - வேண்டுமானால், ஞர்கலி - சமுத்திரமா
னது, வற்றவமைக்கவும்-வற்றுமப்படிசெய்யவும், அல்லால்-அவையன்றியும்,
நீரறுபாலையின் - நீரில்லாத பாலேநிலத்தில், நெஞ்சினினைப்பின்-நெஞ்சிலே
நினைத்தால், வார்-நெடிய, புனலெய்தவும்-நீருண்டாகவும், அளித்தான்-நள
னுக்குவரங்கொடுத்தான், என்று.

இதனால் மழையில்லாது விடினும் இவன் தேயத்திற்கு நீராற்குறை வில்லையாம்.

(க-து.) வருணராசன் நளனுக்கு மாலைவாடாதிருக்கவும், கடல்வற்றச் செய்யவும், நீரில்லா விடத்தில் நீருண்டாகச் செய்யவும் வரங்கொடுத்தான்.

ஆண்டகைக்கின்ன வளித்தருவைக்கு
மாண்டருகற்பை வருத்துவமென்றோ
தீண்டின ராவி சிதைந்திடுமொறும்
வேண்டிருவெய்தவும் விண்ணவீந்தார்.

(இ-ள்.) விண்ணவர்-இந்திரன்முகலிய தேவர்கள், ஆண்டகைக்கு-நளனுக்கு, இன்னவளித்து-இவ்வாங்களைக்கொடுத்து, அரிவைக்கும் - தமயந்திக்கும், மாண்டரு-மாட்சியைப்பொருந்திய, கற்பை-கற்பினை, வருத்துவமென்றோ-வருத்துவாமென்று, தீண்டினர்-தொட்டவர்களுடைய, ஆவி-உயிர், சிதைந்திடுமொறும்-கெடுமொறும், வேண்டிருவெய்தவும்-வேண்டிய வடிவங்களைக்கொடுக்கும், வந்தார்-வரங்கொடுத்தனர்-எ-று.

அரிவைக்குமென்பதில் உம்மை-எச்ச உம்மையெனக்கொள்க, தாங்கள் பலமுயற்சிசெய்தும் சம்மதியாமன் மனிதனாகிய நளன்மேல்வைத்த கருத்தின் படி சாதித்தவனாதலால், அச்செயலில் மிக்கமகிழ்வுடையவரா யவ்வாற்த் தனரென்க.

(க-து.) இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நளனுக்குத் தமயந்திக்கும் வேண்டிய வருவம்பெறவும், தமயந்தி கற்பழியத்தீண்டினவர் உயிர்விடவும் வரங்கொடுத்தார்கள்-எ-ம்.

76

கண்ணகன் ஞால மளித்தகழற்கா
லண்ணலையேந்தி யருந்ததிமானும்
பெண்ணமுதத்தை வியந்துபெருஞ்சீர்
விண்ணவர் தம்பதி மேவினரன்றே.

[இதனால் தேவர்கள் மகிழ்வோடு தத்தம் பதியடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கண்ணகல்-இடமகன்ற, ஞாலம்-பூமியை, அளித்த-இரகழித்த-கழற்கால், வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய, அண்ணலை-நளனை, ஏத்தி-துதித்து, அருந்ததிமானும்-அருந்ததியையுபாத்த, பெண்ணமுதத்தை-தமயந்தியை, வியந்து-அதிசயித்து, பெருஞ்சீர்-மிகுந்தசிறப்பையுடைய, விண்ணவர்-தேவர்கள், தம்பதி-தம்முடையநகரங்களை, மேவினர்-அடைந்தனர், எ-று. அன்று-ஊ-அசைகள்.

குற்றமில்லாததன்மே லெதிர்க்கவந்தமற்றையரசரைவிடுத்தலால், ஞால மளித்த அண்ணலென்றார். அருந்ததிமானுமென்பது-பெரும்பாலும் கற்புக்

கெனக்கொளக. பெண்ணமுதத்தை வியந்தென்பது-தமயந்தி நற்குண நற் செய்கையை என்க.

(க-து.) இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் நளினிப்புதும், தமயந்திபைக் கண்டதிகயித்தும், சுவர்க்கத்திற்குப் போனார்கள் எ-ம். 77

அங்கண்வானத் தமரருமாழியிற்
பொங்குதானை யரசரும்போயபின்
சிங்கவேறனை யான்றிகழ்மாமணி
தங்குபைம்பொ னிருக்கையிற்சாந்தனன்.

[இதனால் நளன் ஆதனத்தமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய, வானத்து - தெய்வ லோகத்திலிருந்துவந்த, அமரரும் - தேவரும், ஆழியில் - சமுத்திரம்போல் பொங்கு - மிதந்த, தானை - சேனையையுடைய, அரசரும் - அரசர்களும், போயபின்-போனபின்பு, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, மாமணி - மாணிக்கமணிக ளிழைத்து, தங்கு-தங்கிய, பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, இருக்கை யில்-ஒரிடத்தில், சிங்கவேறனையான் - சிங்கவேற்றையொத்த, நளனானவன், சார்ந்தனை-சேர்ந்தனை, எ-று.

(க-து.) தேவர்களும் அரசர்களும் போனபின்பு நளன் நவமணிபீடத்தி லிருந்தனன் எ-ம். 78

போர்புரிபடலம் முற்றிற்று.

மணம்புரிபடலம்.

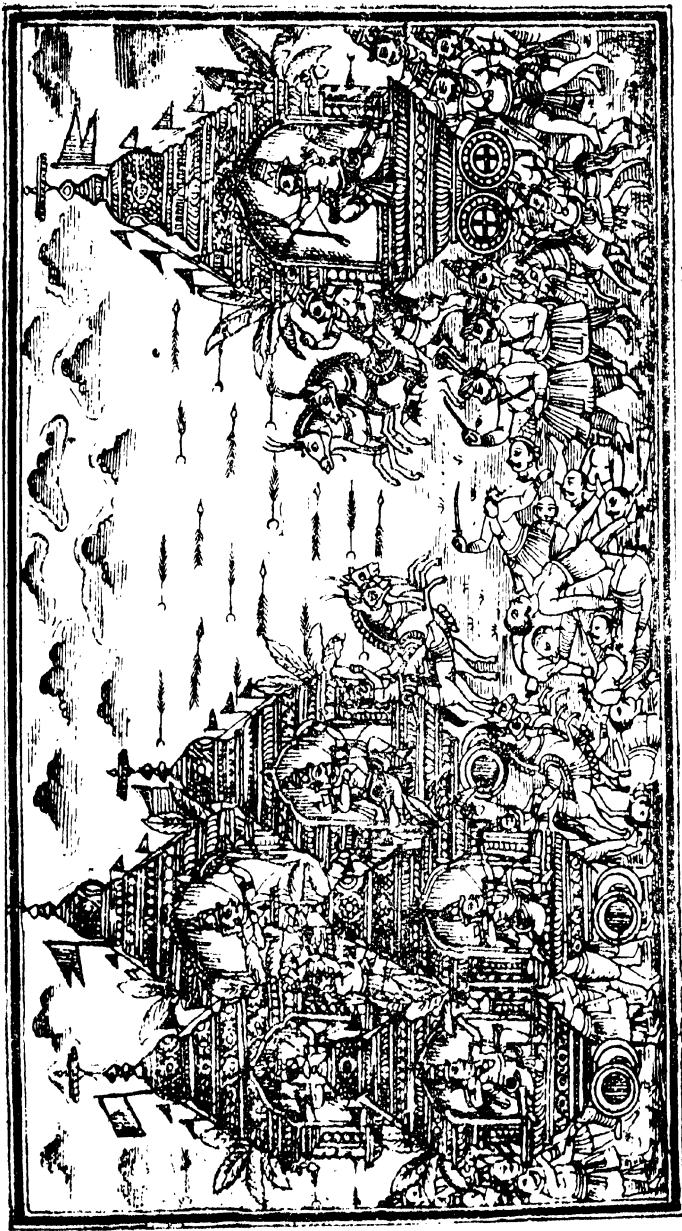

இப்படலத்தால்: நளமகாராசன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலிருத்தம்.

சாந்தமூழ்கு தடமுலைக்கோதையர்
காந்துபைம்பொற் கவரியிரட்டுற
வாயந்தசெவ்வி மணவினைமாடத்தின்
வேந்தர்குழுவர வீமன்வந்தெய்தினான்.

[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

9 நளன் தன்னை யெதிர்த்த அரசரோடு போர்செய்து வெல்லுதல் 451-வது பக்கம்.

(இ.ள்.) சாந்தம்-சந்தனங்குழம்பினால், மூழ்கு-முழுக்கப்பெற்ற, தடமுலை பருத்தமுலையையுடைய கோதையர்-மாதர்கள், காந்து-பிரகாசிக்கின்ற, பைம் பொன் - பசியபொற்காம்பையுடைய, கவரி-சாமரைகளை, இரட்டிடு - வீச, வாய்ந்த-பொருந்திய, செவ்வி-அழகிய, மணவினை-விவாகஞ்செய்யும், மாடத்தின்-உப்பரிகையில், வேந்தர்-அரசர்களனைவரும், சூழ்வர-சூழ்ந்துவராதற்க, வீமன்-வீமராசன், வந்தெய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான், எ-று.

பார்த்தவர்களுடையகண்களைக் கவர்ந்துகொள்ளும்படி கைபோயவரால் அணிசெய்தமாடமென்பதற்கு, வாயந்தசெவ்வி மணவினைமாடமெனப்பட்டது விவாகஞ்செய்யுவித்தற்குப் பிரதானமானவனாகையால், மூன்னேவீமன்வரவு கூறினார்.

(க-து.) வீமராசன் விவாகமண்டபத்துக்குவந்தான் - எ - ம்.

1

ஆற்றுவேல்வி யருந்தவர்கூழ்வரப்
போற்றுநான்மறைக் கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண் விளங்கிழைமன்றலுக்
கேற்றயாவையுங் கொண்டுனெய்தினான்.

[இதனால் கௌதமமுனிவன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ.ள்.) கேள்வி-யாகங்களை, ஆற்று-செய்கின்ற, அருந்தவர், முனிவர்கள், சூழ்வர-சூழ்ந்துவர, நான்மறை-நாலுவேதங்களையும், போற்று-போற்றுகின்ற, கோதமன்-கௌதமமுனிவன், போர்கெழு-போரின்கிண்க, வேற்றடங்கண்-வேல்போன்றவிசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய, விளங்கிழை-தமயந்தினது, மன்றலுக்கு-விவாகத்துக்கு, ஏற்றயாவையும்-ஏற்றதிரவியமனத்தையும், கொண்டு-வருவித்துக்கொண்டு, உடன்-அதனுடனே, எய்தினான்-வந்தான், எ-று.

கௌதமமுனி விவாகபத்திப்படி அக்கிரியைக்கு வேண்டிய மாவிலை-சமித்து-தருப்பை-முதவியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு மன்றலுக் கேற்றயாவையுங் கொண்டுனெய்தினான் என்றார்.

(க-து.) கௌதமரிஷி விவாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைக் கொண்டுவந்தான் - எ-ம்.

2

வேரியந்தொடை வீமனும்வேந்தருந்
தேருநான்மறைச் செல்வருமன்றலுக்
கோரையெய்தியதென்றழையொற்றரா
லாரமார்பற் கறியுவுணர்த்தினார்.

[இதனால் நளமாரஜலுக்கறிவித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வேரியந்தொடை - தேனெழுமலர்மாலையணிக்த, வீமனும்-வீமராசனும், வேந்தரும்-அரசர்களும், தேருநான்மறைச்செல்வரும்-நாலுவேதங்களை யுற்றித்தபிராமணர்களும், மன்றலுக்கு-விவாகத்திற்கு, ஒரையெய்திய தென்று-முகூர்த்ததர்வம்வந்ததென்று, உழை-அருகிலிருந்த, ஒற்றரல்-ஒற்றுவரால், ஆரமார்பற்கு-நன்மஹாராசனுக்கு, அறிய-தெரியும்படி, உணர்த்தினார்-தெரிவித்தார்கள், எ-று.

விவாகக்கிரியைக்கு முன்பு நடக்கவேண்டிய சடங்குகளனைத்தையு முடிக்கவேண்டி, நளமகாராஜனைத் தூண்டுதினைப்பினோர் அவ்வாறுசெய்தன ரென்க.

(க-து.) வீமராகன் முதலானோர்முகூர்த்தலக்கினம் வந்ததென்று வேவு காரராலே நளனுக்கறிவித்தார்கள். - எ-ம். 3

ஒற்றர்கூற வொளிர்முடிவேந்தனைக்
கற்றைவார்சடைக் காசிபனாதியோர்
சாற்றைகான்மறை நூல்வழித் தூமணிப்
பொற்றசும்பினிற் பூம்புனலாட்டினார்.

[இதனால் நளன்ஸ்நானஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஒற்றர்கூற-ஒற்றவர்களால், (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடிவளங்கு கின்ற மகுடத்தையுடைய, வேந்தனை-நளராசனை, கற்றை-மயிர்த்தொகுதி யாகிய, வார்சடை - நெடியசடையையுடைய, காசிபனாதியோர்-காசிபன்முத லியமுனிவர்கள், சொற்றகான்மறை நூல்வழி-வேதநூலிற்சொல்லியவழிப்படி தூ - பரிசுத்தமாகிய, மணி - நவமணிகளப்படுத்த, பொற்றசும்பினில்-பொற்ற குடத்திற்கொணர்ந்த, பூம்புனல்-பொலியையுடையதீர்த்தங்களினால், ஆட்டி னார்-ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள், எ-று.

பூம்புனலெனலால், கங்கையாகிய தீர்த்தமெனக்கொள்க. நூல்வழிப்பூம் புனலாட்டினரெனலால், முப்பத்திரண்டு வகையுள்ள ஒமாலிகையையும்- துவர்ப்பதையும்-விரைஐந்தையும்-பூசிமுழக்காட்டினரென்க. இதன்வினைவ சுயம்வரப்படலத்தில் “களிமகிழ்வெயதி” என்னும்பாட்டுரையிற் காண்க.

(க-து.) காசிபர் முதலான முனிவர்கள்கொண்வெந்தபுண்ணியதீர்த்தத் தினாலே நளனை ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள் எ-ம். 4

புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியுன்பூங்கமுன்
மனத்தினெண்ணி வழிபட்டுமாமறை
யனைத் தும்வல்ல வறநெறியந்தணர்
கினைத்தயா வையு கிரோடுநல்கினான்.

[இதனால் நான் சிவபூசையினை முடித்துத் தானம்வழங்குதல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புனிற்றினம்-மிசுந்தவிளையெபொருந்திய, பிறைக்கண்ணியன்-பாலசந்திரனாகியமாலையணிந்த பரமசிவனுடைய, பூங்கமல்-அழகியபாதங்களை மனத்தினெண்ணி-இதயத்திலேதியானித்து, வழிபட்டு-பூசித்து, மாமறையனைத் தும்வல்ல-வேதமுழுதந்தெரிந்த, அறநெறி - தருமமார்க்கத்தினின்ற, அந் தணர்-பிராமணர்கள், நினைத்தாவையும்-நினைத்தவையினைத்தையும், நீரோடு-நீருடனே, நல்கினான்-கொடுத்தான் எ-று.

புனிற்றினம் பிறைக்கண்ணியன் - வழிபடு கடவுளெனக்கொள்க. வழி படல்-பூசித்தல். குறிப்பறிந்தீவனாதலால், நினைத்தயாவையுமென்றார்.

(க-து.) நான் பிராமணர்கள் நினைத்தயாவையுந் தானமாகக்கொடுத்தான் எ-ம். 5

அழகுவாய்ப்ப வணைபவண்ணலைத்
தொழுது நல்லருள் பூண்டுகடர்விரி
மழவுநன்கதிர் மால்வரைச்சேர்ந்தெனச்
செழுமணிப்பொற் நிகழ்கூட்டினார்.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் நானுக்கு அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அழகுவாய்ப்ப-அழகுபொருத்த, வணைபவர்-ஆபரணந்தரிப்பவர்கள், அண்ணலைத் தொழுது-நளனை வணங்கி, நல்லருள்பூண்டு-அவனுடைய கிருபைபெற்று, கடர்விரி-கிரணம்விரிகின்ற, மழவுநன்கதிர்-இளஞ்சூரியனானவன், மால்வரைச்சேர்ந்தென்-உதயகிரியில்வந்ததுபோல், செழுமணி-செழுமையுள்ளமணிகள்பதித்து, பொன் பொன்றாற்செய்து, நிகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, முடி-கிரீடத்தை, சூட்டினார்-தரித்தார்கள் எ-று.

அணிதலில் வல்லவரென்பதுதோன்ற, அழகுவாய்ப்பவணைபவரென்றும்; நானருள்பெற்றென்பதற்கு, நல்லருள்பூண்டென்றும்; அரசர்க்குப்பிரதானமாகையால், முடிசூட்டியென்றுஞ்சொல்லினார். [கதிர்வரை கேர்ந்தெனவெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நானுக்கு முடிதரித்தார்கள் எ-ம். 6

புபங்களென்னும் பொலங்கிரியீதுவான்
றயங்குசோதிக் கதிர்கடவிழ்ந்தெனச்
கயங்கொள்வள்ளைக் கவின்கவர்காதினில்
வயங்குபைம்பொன் மணிக்குழைசேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) புயங்களென்னும்-தோள்களென்கிற, பொலங்கிரிமீது-மேருமலை யின்மேல், வான்-ஆகாயத்தில், தயங்குகின்ற, சோதி-ஒளியையுடைய, கதிர் கள்-சூரியர்கள், தவழ்தென-தவழ்ந்தனபோல், கயங்கொள்-தடாகங்கொண்ட, வள்ளை-வள்ளையிலையுடைய, கவின்-அழகை, கவர்-கொண்ட, காதனில்- செவிகளில், வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பைம்பொன் - பசியபொன்றாற்செய்த, மணக்குழை-இரந்தருண்டலங்களை, சேர்த்தினார் தரித்தார்கள் எ-று.

[நான் புயங்களென்னும் பொலங்கிரியெனலால், உருவகவணியும்; கதிர் கள்தவழ்ந்தென மணக்குழையெனலால், உவமைபணியும்; வள்ளைக்கவின் கவர் காதெனலால், காட்சியணியும்; இம்மூன்றுங்கலந்துவருதலால்; கலவையணியுமாம்.]

(க-து.) நளன்செலியில் குண்டலமணிந்தார்கள் எ-ம்.

7

வண்ணமேகலை யார்மணங்கூட்டினக்
கண்ணகன்று கவின்செயுமார்பிடை
யண்ணண்மால்வரை தாமுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணி யார்வடஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) வண்ணமேகலையார் - அழகியமேகலையைத்தரித்தமங்கையர்களு டைய, மனம்-நெஞ்சை, கூட்டுண்-கொள்ளுகொள்ள, கண்ணகன்று-இடமக ன்று, கவின்செயும்-அழகைச்செய்யும், மார்பிடை - மார்பின் கண்ணே, அண் ணல்-பெரிய, மால்வரை-மேருமலையில், தாமுமருவிபோல்-தாழ்ந்தொழுமரு விநீரைப்போல், தென்-தெளிந்த, நிலா-ஒளியையுடைய, மணியார்வடம்-முத்து வடங்களை, சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள் எ-று.

மாதர்க்குத் தழுவற்குரிய ஆடவார்மார்பிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியென் பது தோன்ற, மேகலையார் மனங்கூட்டுணு மார்பெனப்பட்டது. [மார்பிடை வரைதாமுமருவிபோல் வடஞ்சேர்த்தினாரெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன்மார்பில் முத்தமாலையை யணிந்தார்கள் எ-ம்.

8

பூமலர்ச்செழுந் கற்பகபுல்லிய
காமர்வல்லி யெனக்கவின்செய்திடத்
தூமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைதிண்புயஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்.) பூமலர்-பொலிவுபொருந்தியமலர்களையுடைய, செழும் - செழு மையுள்ள, கற்பகம்புல்லிய-கற்பகத்தைத்தழுவிய, காமர்வல்லியென-காமர் வல்லியென்னுங் கொடிபோல, கவின்செய்திட-அழகைச்செய்ய, தூ-பரிசுத்த மாகிய, மணிச்சுடர்-நவரணியின்கிரணங்கள், தூங்கு-தங்கிய, பொலந்தொடி- தோள்வளையை, தேமலர்த்தொடை - வாசனைப்பொருந்தியமலர்மாலையையணி ந்த, திண்புயம்-திண்ணியதோள்களில், சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள் எ-று.

[சுற்பகம்புல்லிய காமாவல்லிபோல் பொலந்தொடியைத்திண்புயஞ்சேர்த் தினரெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளன்தோள்களில் வாருவவயர் தரித்தார்கள்

9

துளங்குதெண்டிரை சூழ்கடல்வையக
மளந்துகோடற் கருவிலைப்பூந்துகில்
விளங்குபொன்னங் கிரியினைவெண்முகில்
வளைந்தென்ன மருங்கிளிற்சாத்தினார்.

(இ-ள்.) துளங்கு-அசைகின்ற, தெண்டிரைசூழ்கடல்-தெளிந்த அலை களையுடையகடலாற் சூழப்பட்ட, வையகம்-பூமியை, அளந்துகோடற்கு-அள விட்டுக் கொள்வதற்கு, அருவிலை-அரியவிலையையுடைய, பூந்துகில் - அழகிய ஆடையை, விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற, பொன்னங்கிரியினை - மேருமலையை, வெண்முகில்-வெள்ளைமேகமானது, வளைந்தென்ன-சூழ்ந்தது போல், மருங் கினில்-அரையின்கண், சார்த்தினார்-தரித்தார்கள் எ-று.

[பொன்னங் கிரியினை வெண்முகில் வளைந்தென்னப் பூந்துகில் மருங் கினிற் சேர்த்தினரெனலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) நளனிடையி லாடைதரித்தார்கள் எ ம்.

10

பாந்தளேந்திய பார்பொதுநீக்கிய
வேந்தல்சேவடிப் போதினேழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடி தேய்த்துவிளங்கிய
காந்துபைம்பொற் கணைகழல்வீக்கினார்.

(இ-ள்.) பாந்தள்-ஆதிசேடனாள், ஏந்திய-சுமக்கப்பட்ட, பார் - பூமியை, பொதுநீக்கிய-யாவருக்கும் பொதுவாதலேநீக்கிய, ஏந்தல்-நீளந்து, சேவடிப் போதின-சிவந்தபாதமலர்களில், எழில்பெற-அழகுபெறும்படி, வேந்தா - அரசர்களுடைய, பொன்முடி-சுவர்ணகிரீடங்களால், தேய்த்து - தேய்க்கப்பட்டு, விளங்கிய-பிரகாசித்த, காந்து-சொலிக்கின்ற, பைம்பொன்-பசும் பொன்றாற் செய்த, கணைகழல்-ஒலிக்கும் வீரக்கழலை, வீக்கினார் - (வலத்தாளிற்) கட்டினார் எ-று.

பூமி அரசர்க்கெல்லாம் பொதுவாயிருப்பதை நீக்கித் தனதாக்கியாளுகையால், பார்பொதுநீக்கிய வேந்தலென்றார். அது-“பொதுநீக்கரச னுலகொருங் குடையோன்” இதனாலறிக. வீரத்தன்மைதோன்ற, கணைகழல் வீக்கினா ரெனப்பட்டது. “வெற்றிகொள்வேந்தர் விருதுவீரக்கழல்-வலத்தா ளொன்றில் வயங்குமென்க. இவ்விதியால் வலத்தாள் வருவிக்கப்பட்டது.

(க-து.) நளன்வலப்பாதத்தில் வீரக்கழலணிந்தார்கள் எ-ம்,

11

இன்னபேரணியாவுமெழில்செயத்
துன்னியெங்கு முழுவைந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சுழிப் புகர்முகவெற்பின்மேன்
மன்னர்மன்னன் மகிழ்ச்சியோடேகிணன்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளன்விவாக மண்டபத்திற்கு வந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்ன-இப்படிப்பட்ட, பேரணியாவும்-பெரியவிலையுள்ள ஆபரணங்களினைத்தும், எழில்செய-அழகினைச்செய்ய, எந்ரும - எவ்விடத்தும், துன்னி-நெருங்கி, முழுவம்-பேரிகைகள், துவைத்திட-ஒலிசெய்ய, பொன்-பொன்னாற்செய்த, அம்-அழகிய, சூழி-முகபடாத்தையுடைய, புகர்முகம்-புள்ளி பெற்றமுகத்தையுடைய, வெற்பின்மேல்-பாணையின்மேல், மன்னர்மன்னன்-நளனாவன், மகிழ்ச்சியொடு-மகிழ்ச்சியுடன், ஐனன்-சென்றான் என்று.

அரசன் புறப்படல் யாவர்க்குத் தெரிவித்தல்போல், எங்கு முழுவந்து வைத்திடவென்றும்; சக்கரவர்த்தியென்பது தோன்ற, மன்னர் மன்னனென்றஞ் சொல்லினார்.

(க-து.) நளன் யானையேறிச் சென்றான் எ-ம்.

12

நேமிசூழ்ந்த நெடுநிலமன்னவர்
தாமவென்குடை தாங்கினர்பின்வர
வாமமேகலை மங்கையரங்கையிற்
காமர்செம்பொற் கவரியிரட்டவே.

(இ-ள்.) நேமிசூழ்ந்த-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, நெடுநிலமன்னவர்-நெடிய பூவுலகத்தரசர், தாமம்-மாலையணிந்த, வெண்குடை-வெண்கொற்றக் குடையை, தாங்கினர்-சுமந்தவராகி, பின்வர-பின்னேவரவும் - வாமம்-அழகிய, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, மங்கையர்-மாதர்கள், அங்கையில்-அழகியகையினால், காமர்-அழகிய, செம்பான்-சிவந்தபொற்காம்பையுடைய, கவரி-சாமரைகள், இரட்ட-வீசிவரவும் என்று.

குடைதாங்குதல் அருமையாதலால், அதற்கேற்ப அரசரையும்; கவரியிரட்டல் எளிதாதலால், அதற்கேற்பமங்கையரையுஞ் சொல்லினார். இதுவும் வருஞ்செய்யுளுக்குளாகம்.

(க-து.) வேந்தர் குடைபிடிக்கவும் மாதர் சாமரைவீசவும் எ-ம்.

13

தண்ணந்தாமரைத் தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணுநெஞ்ச முவந்துகனிப்புற
வெண்ணில்வேதிய ராசியியம்பிட
வண்ணமாடணி மண்டபத்தெய்தினான்.

(இ-ள்.) தண்ணந்தாமரை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற, தாக்கணங்கன்னவர்-இலக்குமியை யொத்தமங்கையர், கண்ணுநெஞ்சம்-கண்ணுமனமும், மகிழ்து-மகிழ்ச்சியடைந்து, களிப்புற - களிப்புமிச, எண்ணிலவேதியர்-அளவற்றபிராமணர்கள், ஆசியம்பிட்-ஆசீர்வதிக்க, வண்ணமாமணி-அழகியமாணிக்கமணிகளபதித்த, மண்டபத்து-மண்டபத்தில், எய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான் எ-று.

நீனைத் தநெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங்கண் காரணமாதலால், கண்ணுநெஞ்சு முவந்து களித்திடவென்றும்; மண்டபத்தெய்துஞ்சமயமாதலின், எண்ணிலவேதிய ராசியியம்பிட வென்றஞ் சொல்லினார்.

(க-து.) மாதர்கள் மகிழ மறையவர்வாழ்த்த நளன் விவாகமண்டபத்தில் வந்தான் எ-ம். 14

வேனிலைங்கணை வேள்புறங்காத்திடப்
பானலங்கட் பனிமதிவாணுதற்
றேனவாங்குழற் றேமொழியைக்கொடு
மானினைக்கின் மடந்தையெய்தினார்.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் தமயந்தியைவிவாகமண்டபத்திற்கொணர்த்தமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய, ஐங்கணைவேள் - பஞ்சபரணங்களை யுடையமனமதனாவன், புறங்காத்திட-புறங்காத்துவர, பானலங்கண்-நீலோற்பலம்போன்றகண்களையும், பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்திய சொல்லையும், வாணுதல்-ஒளியொருந்தியநெற்றியையும், தேனவாம்-வண்டுகள்விரும்புகின்ற, குழல்-கூந்தலையுமுடைய, தேமொழியைக்கொடு-தமயந்தியையழைத்துக்கொண்டு, மானினைக்கின்-மான்பார்வையையொத்தபார்வையையுடைய மடந்தையர்-மாதர்கள், எய்தினார்-அடைந்தார் எ-று.

நளனை வெல்லும்படி வந்தவளாதலால், அதுபற்றி-வேள்புறங்காத்திடவென்றார்.

(க-து.) மாதர்கள் தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் எ-ம். 15

கள்ளறாமலர் நாற்றியெண்காவத
முள்ளகன்ற வொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமானிகர் நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடு மணத்தவிசேற்றினார்.

(இ-ள்.) கள்ளற-தேனறாத, மலர்நாற்றி-மலர்மரிலேதுக்கி, எண்காவதம் எண்காததூரம், உள்ளகன்ற-உள்ளேவிரிந்த, ஒளிர்பிரகாசம் பொருந்திய, மணிமாடத்தின்-மணிகளபதித்தஉப்பரிசையில், பிள்ளைமானிகர்-இளமான்பார்வை

போன்ற, நோக்கியை-பார்வையையுடைய தமயந்தியை, பெய்கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, வள்ளலோடு-நளனுடன், மணத்தவிசு-கல்யாணமேடையில், ஏற்றினார்-ஏற்றினார்கள் என்று.

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமைதோன்ற, கள்ளராமலர்நாற்றிரெண்காவுதமென்றார்.

(க-து.) தமயந்தியை நளனோடு கல்யாணமேடையிலெற்றினார்கள் எ-ம்.

உதகநல்குநல் லோரையிஃதென

விதியினாடி-க் கணிதர்விளம்பலும்

பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய

மதுமலர்த்தொடை மன்னெழுந்தானரோ.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் மணவினைச்சிறப்புக்கள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) உதகநல்கும்-தாரைவார்க்கின்ற, நல்லோரை-நல்லமுகுர்த்தம், இஃதென-இதுவென்று, விதியினாடி-சோதிடவிதிப்படிபார்த்து, கணிதர்-கணிதநூலார், விளம்பலும்-சொன்னவளவில், பதலை-வாத்தியங்கள், ஆர்த்தெழ-மிகவொலிக்க, பாவையைநல்கிய-தமயந்தியைப் பற்றி, மதுமலர்த்தொடை-தேனோருமலர்மாலையையணிந்த, மன்-வீமன்-எழுந்தான்-எழுந்தான் என்று.

தாரைவார்க்கின்ற காலமாதலால், பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய மன்னெழுந்தானென்றார்.

(க-து.) சோதிடர் முகூர்த்தலக்கின மீதுவென்றுசொல்ல வீமனெழுந்தான் எ-ம். 17

கமலமீதுசெங் காந்தளலர்ந்தெனக்

குமரனங்கையிற் கோல்வளைசெங்கைவைத்

திமயமாது, மிறைவனும்போலவாழ்ந்

தமைதிரென்ன வரும்புனனல்கினான்.

(இ-ள்.) கமலமீது-தாமரைமலரின்மேல், செங்காந்தளலர்ந்தென-சிவந்த காந்தண்மலர்பூத்ததுபோல், குமரனங்கையில் - நளனது அழகியகைமேல், கோல்களை-தமயந்தியினது, செங்கைவைத்து-சிவந்தகையைவைத்து, இமயமாதும்-பார்வதியும், இறைவனும்போலவாழ்ந்து-பரமசிவனும்போலவாழ்ந்து, அமைதிரென்ன-பொருந்தியிருமென்று, அரும்புனல்-அரியநீரை, நல்கினான்-வார்த்தான் என்று.

[கமலமலரையும், காந்தண்மலரையும்-நளன்தமயந்தியென்னும் இருவர்க்குநாக்கு, இமயமாந்தையும்-இறையைபும்-அவ்விருவர்க்கும் இணைசொல்லுதலால், உவமையணியாம்.]

(க-து.) வீமன் நளன்கையில் தமயந்தியைவைத்து வாழ்ந்திருக்கின்ற
தாரைவார்த்தான் எ-ம். 18

சாந்தமூழ்கு தடம்புயரோழர்
கேயந்தயாவு மினிதுமுடித்தபி
னாய்ந்தநான்மறை யின்வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விரற் கைபிடித்தானரோ.

(இ-ஊ.) சாந்தமூழ்கு-சந்தனக்குழம்பால்மூழ்கப்பெற்ற, தடம்புயன்-பரு
த்தபுயங்களை யுடையனானவன், ஆர்-பொருந்திய, அழந்தேயந்தயாவும்-அக்
கினிகாரியத்துக்குப் பொருந்தியவனைத்தையும், இனிதமுடித்தபின் - இனி
மையோடுசெய்துமுடித்தபின்பு, ஆய்ந்த-ஆய்ந்திருக்கின்ற, நான்மறையின்வழி-
வேதமார்க்கப்படி, ஆயிழை-தமயந்தியினது, காந்தண்மெல்விரல் - காந்தளரு
ம்புபோன்றமெல்லியவிரல்களை, கை - தன்கையால், பற்றினான் - பிடித்
தான் எ-று.

விவாககோலந்தோன்ற, சாந்தமூழ்கு தடம்புயனென்றும்; அரசர்க்குப்
பாணிக்கிரகணமே சிறப்பென்பதுதோன்ற, நான்மறையின்வழியாயிழைகார்
தண்மெல்விரல் கைபிடித்தென்றுஞ் சொல்லினார்.

(கது.) நளன் தமயந்திகையைப் பிடித்தான் எ-ம். 19

பொங்குசெந்தழல் சூழ்வதுபூம்பொரி
செங்கையாரச் சொரிந்துதிருமகள்
பகையப்பதம் பைம்பொனின் ம்மிவைத்
தங்கண்வானத் தருந்ததிகாட்டினான்.

(இ-ஊ.) பொங்கு-மிகுந்த, செந்தழல்-அக்கினியை, சூழ்வது-வலம்
வந்து, பூம்பொரி-அழகியபொரியை, செங்கையா-திவந்த கைநிறைய, சொரி
ந்து-அத்தீயிலிட்டு, திருமகள்-தமயந்தியினது, பகையப்பதம் - தாமரை மலர்
போன்ற பாதத்தை, பைம்பொனின்-பசியபொன்னுற் செய்த, அம்மிவைத்து-
அம்மியின்மேற்றாக்கிவைத்து, அங்கண்வானத்து-அழகிய விடத்தையுடைய
ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அருந்தி-அருந்திநகைத்திரத்தை, காட்டினான்-காண்
பித்தான் எ-று.

இப்படிச் செய்ததற்குவிதி விவாகபத்தியிற்காண்க.

(க-து.) அக்கினிவலம்வந்து பொரியிறைத்துத் தமயந்திபாதத்தை யம்மி
யில்வைத்து அருந்ததியைக்காட்டினான்எ-ம். 20

ஏனையுள்ளன யாவுமுடித்தபின்
மணினினைக்கிபோர் வல்லியினெல்கிப்போய்த்

தானையங்கடற் றுதைபொற்றாளினிற்

றேனவாங்குழற் றேமலர்கூட்டினான்.

[இதுமுதல் நான்கு பாட்டுகளால் தம்பதிகள் பெரியோரை வணங்குதலும், அவர்களவரையாசீர்வதித்தலும் சொல்லப்படுகின்றன.

(இ-ள்.) ஏனையுள்ளன-மற்றக்காரியங்கள், யாவும்-எல்லாம், முடித்த பின்-முடித்தபுன்பு, மானினோக்கி-தமயந்தியானவள், ஓர்வல்லியின்-ஒருகொடி போல், ஒல்கிப்போய்-அசைந்துபோய், தானையங்கடல்-சேனா சமுத்திரத்தை யுடைய, தாதை-தகப்பனாகியவீமனது, பொற்றாளினில் - பொற்பாதங்களில், தேனவாம்-வண்டுகளால் விரும்பப்படுகின்ற, குழல்-கூந்தலாகிய, தேமலர்-வாசனைபொருந்திய மலரை, சூட்டினான்-தரித்தான் எ-று.

விவாகமுடிவில் தந்தையை வணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல் மகளிர்க்கு இயல்பாதவின், மானினோக்கி தாதைபொற்றாளினில் குழற் தேமலர் சூட்டினான் என்றார்.

(க-து.) தமயந்தி தன்பிதாவின் காலில் விழுந்தான் எ-ம்.

21

சென்னிதாழ்த்து வளை வ்கியதேமொழி

மின்னனோ யுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்

பொன்னந்தாமரைப் பூவையுமாலும்போன்

மன்னர்கோனெடும் வாழ்க்கென வாழ்த்தினான்.

(இ-ள்.) சென்னி-தலையை, தாழ்த்து-தாழச்செய்து, வணங்கிய-பணிந்த, தேமொழி-தேன்போன்ற சொல்லையுடைய, மின்னனோ-தமயந்தியை, உவந்து-மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர்கோன்-வீமனானவன், பொன்னந்தாமரைப் பூவையும்-இலக்குமியையும், மாலும்போல்-திருமாலையும் போல், மன்னர்கோனெடும்-நளனோடும், வாழ்க்கென-வாழக்கடவையென்று, வாழ்த்தினான் - வாழ்த்தினான் எ-று.

இங்கே காப்பது கருதி மாலையும், செல்வமிருதிகருதி திருமகனையும், நளனுக்குத் தமயந்திக்கும் உவமை கூறலாயிற்று. அவ்விருவரையும் போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமையும்.

(க-து.) வீமன் தமயந்தியை நளனோடு வாழ்கவென்று வாழ்த்தினான் எ-ம்.

முருகுவாய்மடுத் துண்டளிமுகபூந்

தெரியன்மார்பினன் றேசிகர்தாடொழு

துருகுமன்பி னுவந்துவிதர்ப்பர்கோன்

வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப்புல்லினான்.

(இ-ள்.) முருகு-தேனை, வாய்மடுத்து-உண்டு, அளி-வண்டிகள், மூசு-மொய்க்கப்பெற்ற, பூந்தெரியன்மார்பினன்-மலர்மாலையை பணிந்த மார்க்கை

புடைய நளனாவன், தேசிகர்-ஆசிரியரது, தாடொழுது-பாதத்தை வணங்கி, உருகும்-கரைகின்ற, அன்பின்-பத்தியினால், உவந்து-மகிழ்ந்து, விதர்ப்பர் கோன்-வீமராசனுடைய, வரைகொண்மார்பம்-மலையினழைக்கக் கொண்ட மார்பின, மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சியடைய, புல்லினன்-தழுவின்ன் எ-று.

தேசிகராதலின்-தாடொழுதென்றும், தான்சக்கிரவர்த்தியாதலின்-விதர்ப்பர்கோன் வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினனென்றுஞ் சொல்லினார்.

(க-து.) நளன்குருவை வணங்கி வீமனைத் தழுவின்ன் எ-ம்.

23

கோதினன்மரைக் கோதமனாதிபா
மாதவத்து முனிவருமன்னருங்
காதல்வேலை கரையழிந்தோங்கிட
வாதரத்தொடு மாசியியம்பினார்.

(இ-ள்.) கோதில்-குற்றமற்ற, நான்மறை - நாலுவேதங்களை யுடைய, கோதமனாதியாம்-கௌதமமுனி முதலாகிய, மாதவத்து - பெரியதவத்தைச் செய்யும், முனிவரும்-தபோதனரும், மன்னரும்-அரசரும், காதல்-ஆசையாகிய, வேலை-கடலானது, கரையழிந்து-கரைகெட்டு, ஒங்கிட-உயர, ஆதரத்தோடும்-அன்புடனே, ஆசியியம்பினார்-ஆசீர்வதித்தார்கள் எ-று.

தவமாதியவற்றில் தலைமையுடைமைபற்றி, கோதமனாதியா முனிவரென்றார். “ஆசையோடுரைத்த லாசியென்றுரைக்க” இவ்விதியால் விவாக முடிவில் ஆசிகூறல் பெரியோர்கடனெனக்.

(க-து.) முனிவரும் அரசரும் நளனைவாழ்த்தினார்கள் எ-ம்.

24

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியலிருத்தம்

இன்னவநிகழ்ந்தபின்ன ரிறைவனுமணங்களுளும்
பொன்னரிமாலேநாற்றிப் பூம்புகைகமழவூட்டிப்
பன்னருஞ்சிறப்புவாய்ந்துபனியிருவிசும்புபாரின்
மன்னியதனையகோல மணவறையெயதினாரே.

[இதுமுதல் இரண்டொட்டால் மணவறையடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னவை-இத்தன்மையானவை, நிகழ்ந்தபின்னர் - கடந்தபின்பு, இறைவனும்-நளனும், அணங்களுளும்-தமயந்தியும், பொன்னரிமாலே-பொன்னரி மாலேகளை, நாற்றி - தொங்கக்கட்டி, பூம்புகை - அழகிய புகையை, கமழ - பரிமளிக்கும்படி, ஊட்டி - ஊட்டுவித்து, பன்னரும்-சொல்லுதற்கரிய, சிறப்பு-சிறப்புவாய்ந்து-சிறப்புப்பொருத்தி, பனி-குளிர்ச்சி பொருந்தி, இரு-பெரிய, விசும்பு-பொன்னுலகம், பாரில் - பூமியின்கண், மன்னிய-பொருந்தியிருந்ததையொத்த, கோலம்-அழகிய, மணவறை-படுக்கையறையை, எய்தினார்-அடைந்தார்கள். எ-று.

பூவுலகில் அவ்வளவு வழகுள்ளவிட மொன்றழில்லாமையால், விசம்புபா-
ரின் மன்னியதனையகோல மணவறை யென்றார்.

(க-து.) நன்னும் தமயந்தியும் பள்ளியறையில் சேர்த்தார்கள் எ-ம்.

பாயிருட்டிழம்புசீத்துப் பகற்கதிருமிழும்வெய்ய
காயெரிமணியிற்செய்த கவின்றிகழ்மஞ்சமீது
தூயமென்பஞ்சியன்னத் தூவியூறினியசெய்யு
மாய்மயிர்முதலமுவைவர் தடுக்கியவமளிசேர்த்தார்.

(இ-ள்.) பாய்-பாயாரின்ற, இருட்டிழம்பு - இருளினது திரட்சியை,
சீத்த-போக்கி, பகற்கதிர் - சூரியகிரணங்களை, உமிழும் - கொப்புளிக்கின்ற,
வெய்ய-வெவ்விய, காய்-சுடுகின்ற, எரி-அக்கினிபோன்ற, மணியிற்செய்த
முணிகளாற்செய்யப்பெற்ற, கவின்றிகழ் - அழகுவிளங்குகின்ற, மஞ்சமீது-
கட்டிலின்மீது, தூய-சுத்தமாகிய, மென்-மெல்லிய, பஞ்சி-பஞ்சியினாலும்,
அண்ணத்துவி-அண்ணப்புள்ளினிகளாலும், ஊறு-பரிசு, இனிய-இனியவாக
செய்யும் - செய்கின்ற, ஆய் - ஆயாரின்ற, மயிர்முதல் - மயிர்முதலியவாக,
முவைந்து-முவைந்தாக, அடுக்கிய - ஒன்றின்மேலொன்றுசேர்த்த, அமளி-
மெத்தையின்மேல், சேர்த்தார்கள், எ-று.

இருட்டிழம்பென்பது “குழைசேறனவாக்கூடிரு அபிறம்பே” இதனால்
நிக. பஞ்சியெனப் பொதுப்படக்கூறினமையால், செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு
இரண்டுக்கொள்க.“சிறுபூளைசெம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண, முறுதுவிகையை
யோடைந்து” என்றாற்பிறரும். முவைந்தென்றமையால், ஐந்துவகையொன்
ருகச்செய்த மூன்றுமெத்தையெனக்கொள்க. அம்மூன்றும் - ஒன்றுபோக
நுகர்த்தரும், இரண்டு இருவருந்தனித்தனி நித்திரை செய்தற்குமாம்.

(க-து.) பதினேந்து பஞ்சணையடுக்கிய கட்டிலின்மேற் சேர்த்தார்கள்.

போயிறுமருங்குலென்னப் புணர்முலைசுமக்கலாற்றாச்
சேயிழைபஞ்சியார்த்த சேறடிக்கமலம்போதின்
யீயுயர்விகு ம்ப்பூத்த மின்னுருக்கொண்டதன்ன
வாயிரங்கோடிமாத ரயினிரீர்சுழற்றிப்போனார்.

[இதுமூதல் இரண்டுபாட்டுகளால் மாதர்கள் கண்ணாறுகழித்தல் சொல்
வப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மருங்குல்-இடையானது, போயிறுமென்ன-இற்றுப்போய்விடு
மென்னும்படி, புணர்முலை - கொருங்கியமுலைகள், சுமக்கலாற்றா-சுமக்கமாட்
பாத, சேயிழை-தமயந்திஊடைய, பஞ்சிமார்த்த-செம்பஞ்சுகிறைந்த, சேறடி
சிறியஅடிகளாகிய, கமலம்போதின் - தாமரைமலரின்மேல், யீயுயர்-மேலாக
வயர்ந்த, வீசும்பூத்த-மேகத்திலுண்டாகிய, மின்-துன்னம், உருக்கொண்ட

தன்ன-பெண்வடிவுகொண்ட தென்னும்படியுள்ள ஆயிரங்கோடிமாதர்-ஆயிரங்கோடிமங்கையர்கள், அயினிரீர் - சோறிடப்பட்டமஞ்சள்நிறை, சமுத்திரி-சமுத்தரதல்செய்து, போனார்-போயினார்கள்.

அனேக மாதரென்பதற்கு ஆயிரங்கோடி மாதரென்றார். அயினிரீரென்பதற்கு முன்பெழுதினோம்.

(க-து.) ஆயிரங்கோடி பெண்களாலாலஞ்சுழற்றிப் போனார்கள். எ-ம்.

அருப்புமென்முலையாரைஞ்ஞாற் றைம்பதிறெண்மர்பைம்பொற் பொருப்புறழ்தோளிநாற்கும் பொருகயற்கண்ணினுட்கு முருக்கிளர்மணியிற்செய்க வொளிகிளர்பசும்பொற்றட்டிற் கருப்புரத்தீபமேந்திக் கண்ணெச்சில்கழித்திட்டாரே.

(இ-ள்.) அருப்பு-தாமரையரும்பையொத்த, மென்முலையார்-மெல்லிய முலையையுடையமங்கையர்கள், ஐஞ்ஞாற்றைம்பதிறெண்மர்-ஐஞ்ஞாற்றைம்பத்தெட்டென்னுந் தேரையையுடையவர்கள், பைம்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய, பொருப்புறழ்-மேருமலையையொத்த, தோளிநாற்கும்-புயங்கலையுடைய நளனுக்கும், பொருகயற்கண்ணினுட்கும்-கயற்கண்டையையொத்த கண்களையுடைய தமயந்திக்கும், உருக்கிளர்-உருவிளங்குகின்ற, மணியிற்செய்த-நவமணிகளிற்செய்த, ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற, பசும்பொற்றட்டில்-பசிய பொன்னினாற்செய்ததட்டினில் கருப்புரத்தீபமேந்தி-கருப்பூர்தீபத்தையேந்தி கண்ணெச்சில்-திருஷ்டிதோஷத்தை, கழித்திட்டார்-போக்கினார்கள், எ-று.

அரும்பென்பது எதுகைநோக்கி அருப்பென விகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில்-கண்ணுல்வந்ததோஷம்.

(க-து.) ஐஞ்ஞாற்றைம்பத்தெட்டுப் பெண்கள் நளன்னுக்கும் தமயந்திக்குக் கருப்பூர்தீபத்தால் திருஷ்டிகழித்தார்கள் எ-ம். 28

வாசனை கமமுஞ்சண்ணம் வண்டிமிர்குழங்கன்மலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்த மொண்கருப்பூரம்பைங்காய்
காசறுசெப்பினாய்ந்த கமழ்சுவையமிழ்திடுநெடுந்
தூசலாம்பருமவல்குற் றேகையரேந்தினாரே.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் மாதர்கள் போகப்பொருளமைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வாசனை-பரிமளமானது, கமமும்-மணக்கின்ற, சண்ணம்-பொடிகளையும், வண்டிமிர்-வண்டுகளொலிக்கின்ற, குழங்கன்மலை - அழகியமலைகளும், யோசனை-யோசனைதூரம், நா. ம்-கமழ்கின்ற, சாந்தம்-சந்தனத்தையும், ஒண்-ஒள்ளிய, கர்ப்பூரம்-பச்சைக்கருப்பூரத்தையும், பைங்காய்-துவர்க்காயையும், காசறு-குற்றமற்ற, செப்பில்-வட்டில்களில், ஆய்ந்த-ஆய்ந்ததெடுத்த

கமழ்-பரிமளித்தின்று, சுவை-சுவையையுடைய, ஸ்ரீமூர்த்திஞோடும்-அமிர்த்தத் துடனே, தாசலாம்-ஆடைமேலசைகின்ற, பருமம் பருத்த, அல்குல்-நிதம் பத்தையுடைய, தோகையர்-மங்கையர்கள், எந்தினார்-தாங்கினார், எ-று.

[சுண்ண முதலியவும் போகத்துக்கு வேண்டிய பொருள்களெனக் கொள்க.]

(க-து.) பெண்கள் வாசனைப்பொடி, மாலை, சந்தனம், கருப்பூரம், பாக்கு அமிழ்து, இவைகளையே யேந்தினார்கள் எ-ம். 29

பண்ணமைதிவவின்லயாழ் பருமணியடைப்பைநோக்கிற்
கண்வழுக்குறுசெஞ்சோதிக்கதிர்மணிக்கால்செய்வட்டம்
வெண்ணிறக்கவரிசெம்பொற் படியகமினையவெல்லா
மண்ணியமணிசெய்ப்பைம்பூண் மடந்தையர்மருங்குவைத்தார்.

(இ-ஊ.) பண்ணமை-இசையமைந்த, திவவின்-கட்டுகையையுடைய, நல் யாழ்-நல்லயாமும், பருமணி-பரியமணிகள்கோத்த, அடைப்பை-தாம்பூலப்பையும, நோக்கில்-பார்த்தால், கண்வழுக்குறு-கண்கள் கூசுகின்ற, செஞ்சோதி-சிவந்தகார்தியையுடைய, கதிர்மணி-கிரணங்கையுடைய மணிகள் பதித்த, கால்செய்வட்டம்-சார்தாற்றியும், வெண்ணிற - வெள்ளி நிறத்தையுடைய, கவரி-சாமரையும், செம்பொன்-சிவந்தபொன்றாற் செய்த, படியகம்-தம்பலப் படிக்கமும், இனையவெல்லால்-ஆகியவிலை முதலியவனைத்தையும் மண்ணிய-கமுவிய, மண்செய்-மண்கள்பதித்த, பைம்பூண்-பசியவாபரணங்கையுடைய, மடந்தையா-மாடர்கள், மருங்கு-அருகே, வைத்தார்-வைத்தனர் எ-று.

யாழ்முதலியனவும் போகத்திற்கு வேண்டியனவாதலால், மாதர்மருங்கு வைத்தனரென்றார்.

(க-து.) மாதர்கள் யாழ், அடப்பை, ஆலவட்டம், சாமரை, பொற்படிகம், இவற்றைப் பக்கலில் வைத்தார்கள் எ-ம். 30

பாம்பினைப்படுத்தைமானும் பங்கயப்பருமவல்குற்
காம்புறழ்பசிவமென்றோட் காரிகைவிழைவுநாணு
மேம்பலோடினிதுநோக்கி யின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூம்புகைதவழ்ந்தாலன்ன பொருளுகவெழினிவிழ்த்தார்.

[இதனால் தோழிகள் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(ஈ-ஊ.) பாம்பின்-ஈர்ப்பத்தினது, படத்தை-படத்தினை, மானும்-ஒத்த பகையம்-தாமரைமலரையொத்த, பருமம்-பருமத்தையுடைய, அல்குல் - அல்குலையும், காம்புறழ்-மூங்கிலையொத்த, பசிய-பசுமையாகிய, மென்றோன்-மல்லியதோளையுடைய, காரிகை-தமயந்தியினுடைய, விழைவும் - விருப்பத்தையும், தானும்-காணத்தையும், என்பலோடு-அதமலர்ச்சிடன், இனிதுநோக்கி-

இனிமையினோடுபார்த்து, இன்னுயிர்-இனியவுயிரையொத்த, தோழிமார்கள்-தோழிகள், பூம்புகை - அழகியபுகையானது, தவழ்ந்தாலன்ன - தவழ்ந்ததை யொத்த, பொருமுகவெழினி-பொருமுகவெழினியென்னுந்திரையை, கீழ்த் தார்-விடுத்தார்கள் எ-று.

பாம்பினைப் படத்தை என்பதில்-ஐ சாரியையாகக்கொண்டு பாம்பினது படமெனக்கொள்க. அன்றி உருபுமபக்க மெனினும் அமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குற் குவீமைசொல்லுதல். “திருமுகங்கமல மினைவிழிகமலஞ்செய்ய வாய்கமல நித்திலந்தாழ, ஒரு பூலைக் கமலம் துணைக்கரங்கமலம் வலம்புரியுந்தி பொற்கமலம், பெருகியவல்குன் மணித்தடங்கமலம், பெருகியவல்குன் மணித் தடங்கமலம் பிடிசடைத்தாள்களுங்கமல, முருவவட்கவ்வர ருதவினன்றேயுயர் ந்தது பூவினுட்கமலம்.” இதனாலறிக. பொருமுகவெழினி என்பது, அரங்கத் திலிடு திரையெனக்கொள்க. அது - “வழுவில் கேள்வி நன்னுலுணர்ந்தோ-ரெழினிநானேமூன்றெனமொழிப. அவைதாம், ஒருமுக வெழினியும் பொரு முக வெழினியும்-காந்துவா வெழினியு மெனமுயுகையே.” இவை இராஜ தானியிலும்-அரங்கிலும்-கோலமறைத்துவரு மிடத்தும் - இடுபவையாம். இது சிந்தாமணியுரையிற்காண்க. [இது உவமையணி]

(க-து.) தோழிமார்கள் திரையை விடுத்தார்கள் என்பதாம்.

31

வரிமுலையோடுந்தோன்றி வளர்தொறும்வளர்ந்துவிங்கிப் பெருகுநாண்சுமக்கலாற்றாப் பெய்ம்மலர்க்கொம்புபோல்வா டிருமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புறமதனிற்றேற்கொள் விரிமலர்க்கூந்தருழ மின்னெனதுடங்கிநின்றான்.

[இதுமுதல் இருபத்தைந்து பாட்டுகளால் நானுக்குந் தமயந்திக்குடந்த சம்போகச் சிறப்புகள் சொல்லப் படுகின்றன.]

(இ-ள்.) வரிமுலையோடு தோன்றி-சந்தனக்கோலத்தை யுடைய முலை களுண்டானபோ துண்டாகி, வளர்தொறும்-அவைகள் வளருந்தோறும், வளர் ந்த-தானும் வளர்ந்து, விங்கி-பருத்து, பெருகுநாண்-பெருகிய நாண, சுமக்க லாற்றா-சுமக்கமாட்டாத, பெய்-பெயகின்ற, மலர்-மலரையுடைய, கொம்பு போல்வான்-கொம்பை யொத்த தமயந்தியானவன், திருமுகம்-திருமுகத்தை, சிறிதுகோட்டி-கொஞ்சம் வணங்கி, கயிற்புறமதனில்-பிடியின்மேல், தேங் கொள்-வாசனைகொண்ட, விரிமலர்க்கூந்தல்-விரிகின்ற மலரையணிந்தருழலா னது, தாழ்-சோரமின்னென-மின்னல்போல், துடங்கி - துவண்டு, நின்ற னன் எ-று.

ஸ்தனங்களோடு தோன்றிவளர்வ தாதலால், வரிமுலையோடு தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்துவிங்கிப் பெருகு நாண் என்றார். தான்விழைந்தபொ ருள் கைகூடியபின் நாணமிருத்தற் கேதுவுண்டோவெனின் “முன்னுறவுண

ரினு மான்ருறை யுற்ற-பின்னரல்லது கிளவீதோன்றது.” இவ்விதியால் உண்டென்க.

(க-து.) தமயந்தி நாணிநின்றான் எ-ம்.

32

கூற்றுறுத்தடங்கணவி கொள்ளைகொண்டுண்ணவேளி
மாற்றமொன்றுரையாதிங்ஙன் மதிமுகங்கோட்டினிறீர்
சேற்றிதழ்க்கமலப்போதிற் திருந்திழையனையீர்காத
லாற்றுமாறெவன்கொலாசைக் கடற்படுமளியன்றானே.

(இ-ள்.) கூற்றுறுத்த-இயமனையொத்த, தடங்கண்-விசாலம் பொருந்திய கண்ணை, ஆவி-என்னுரை, கொள்ளைகொண்டுண்ண - கொள்ளையிட்டருந்த, எவி-அனுப்பி, மாற்றமொன்றுரையாது - ஒருபேச்சும்பேசாமல், இங்ஙன்- இவ்விடத்தில், மதிமுகம்-சந்திரன்போன்ற முகத்தை, கோட்டினிறீர்-உறை த்துடன்நீர், சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற, இதழ்க்கமலப்போதில் - இதழையுடைய தாமரைமலரி லிருக்கின்ற, திருந்திழையனையீர்-இலக்குமியை யொத்த உரே: ஆசைக்கடற்படும்-ஆசைக்கடலில் மூழ்கிய, அளியன்-எளியேன்-ஆசையை, ஆற்றுமாறு--சகிக்குமாறு-எவன் கொல்-எப்படி எ-று.

மாதர் வலிந்தனைதலின் மிக்கசுகமென்றுகருதி, நான் இவ்வாறு கூறினான்.

(க-து.) தமயந்தியே-பேசாது முகங்கொணர்நிற்கின்றாய்: ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்த வெளியேன விரகஞ் சகிக்கும்வழி யாது என்றான் எ-ம்.

33

வாட்டடங்கருங்கட்கூற்றை மலர்க்கையான்மறைத்திராவி
கோட்டுமண்கொண்டுவிங்குங் குவிமுலைக்களிரல்யாளை
யாட்டுசாந்தகலம்போழா தளியனென்றடந்தோட்கந்திற்
பூட்டிடி லன்றோமுன்னம் புரிந்ததுமளியதாமே.

(இ-ள்.) வான் - வான்போன்ற, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கருங்கட் கூற்றை-கரியகண்ணைய இயமனை, மலர்க்கையால்-மலர்போன்றகையினால், மறைத்திரீர்-மூடிக்கொண்டிர், ஆவி-உயிராகிய, கோட்டுமண் - கரைமண்ணை, கொண்டு-கொண்டு, வீங்கும்-பருத்த, குவிமுலை-குவிந்தமுலையாகிய, களிரல் யாளை-களிப்பையுடைய யானையை, ஆட்டுசாந்து - சந்தனம்பூசிய, அகலடி-மார்பிடைத்தல், போழாது - பிளவாது, அளியனென்-என்னுடைய, தடந்தோள்-பருத்ததோளாகிய, கந்தில்-தறியில், பூட்டிடி லன்றோ-பூட்டினாலன்றோ முன்னம்புரிந்ததும்-முன்செய்ததும், அளியதாம்-அன்பாகும், எ-று.

அந்தயானை கோட்டால் கரைமண் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானை உயினாக் கொள்ளுபென்க. ஆவ்-தடாகமுமாம். இது நான்க் கண் புதைத்தலாம்.

(க-து.) தமயந்தியே-உன்முலைகளாகிய யானைகளை என்னுடைய தோள்
களாகிய கட்டெதறிகளில் கட்டினால்லவோ அன்பாகும் எ-ம். 34

சுற்றநல்கூரவாழுந் தோமுறுசிறியர்போல
விற்பிடைமெலியச்செம்மார் தெழுமுலைப்பாரம்பார்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்து மதுநுகர்களிவண்டிரின்
றற்றது நுமக்குமேலோ ரளியெனவளித்தபேரே.

(இ-ள்.) சுற்றம்-சுற்றத்தார், நல்கூர-வருமையடைய, வாழும்-வாழ்கின்ற
தோமுறு - குற்றத்தையுடைய, சிறியர்போல-சிறியவர்களைப்போல, இற்று-
ஒடிந்து, இடை-இடையானது, மெலிய - வாட, செம்மாந்து - அகமலர்ச்சி
யடைந்து, எழுகின்ற, முலைப்பாரம்-முலையினுடையபளுவை, பார்த்தும்-கண்
டும், கற்றையங்குழலில்-மயிர்த் தொகுதியாகிய கூந்தலில், வீழ்ந்து-விழுந்து,
மதுநுகர்-கள்ளையுண்கின்ற, களி-களிப்பையுடைய, வண்டிர் - வண்டுகளே,
நுமக்கு-உமக்கு, மேலோர்-பெரியவர்கள், அளியென-அளியென்று, அளித்த
பேர்-கொடுத்தநாமமானது, இன்று-இன்று, அற்றது-அற்றுவிட்டது, எ-று.

சுற்றமென்பதற்கு “கொள்ளலிங்கொடுத்தலிற் கூடியோர் . சுற்றம்”
இதுவிதியாக, அச்சுற்றம் நல்கூரவாழுந் சிறியோர்போலவென்று வண்டுக்கு
முலையைக் குறிப்பித்தவாறு காண்க. இது வண்டோர்ச்சி மருங்குணைதல். அஃ
தாவது-ஒன்றும், அவள் பேசாமையால் வண்டையோட்டி மருங்கு செல்லுத
லாம். இடையொடியும்படி எழுகின்ற முலைப்பாரம் பார்த்தும் கற்றையங்,
குழலில் வீழ்தலால், நுமக்கு மேலோர் அளியென அளித்தபேர் இன்றற்ற
தென்றார். அளியென்பது இங்கே, வண்டும்-அன்புமாம்.

(க-து.) வண்டுகளே-தமயந்தி முலைப்பாரத்தைப் பார்த்தும், கூந்தலில்
வீழ்ந்து மிதிக்கின்றீர்கள். இடையொடிந்து பழிவரும். உங்களுக்கு அளியென
ஐம்பேரின்றெயற்றது எ-ம். 35

பகைக்கடல்சுவற்றுமவைநிறை பகட்டெழின்மார்பினுன்ற
னகத்திடைபெருகியோங்கு மாசையங்கடலையின்னை
முனைத்தெழுமுல்லைமலை முருகுலாங்கோதைநாணற்
றகைத்திடலரிதென்றெண்ணித் தன்னுளேமகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) பகைக்கடல்-பகையாகியகடலை, சுவற்றும்-சுவறச் செய்கின்ற,
வைவேல்-கூரியவேலையுடைய, பகட்டெழின்-பகட்டுகின்ற வழகையுடைய,
மார்பினுன்றன்-மார்பையுடைய நளனது, அகத்திடை-மனத்தின் கண், பெரு
கியோங்கும்-அதிகரித்துயர்கின்ற, ஆசையங்கடலை-ஆசையாகியசமுத்திரத்தை,
இன்னே-இப்பொழுதே, முனைத்து-அரும்பி, எழும்-எழுகின்ற, முல்லைமலை-
முல்லைமலையினுடைய, முருகு-வாசனையானது, உலாம் - உலாவுகின்ற,
கோதை-கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், நாணன்-தனதுநாணனால், தகைத்

திடல்-தடுத்திடுவது, அரிதென்றெண்ணி-அருமை யென்று நினைத்து, தன்னுள்ளே-தன்மனத்தினுள்ளே, மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சியை, கூர்ந்தாள் - மிகுந்தாள் என்று

அரசனது காமத்தன்னையேயிரும்பி அனேகநாளாய்க் கைகூடுதலற்றுக் கிடந்தமையால், அப்படிப்பட்ட காமத்திற்கு நாண்கூடாதென்றவாறாயிற்று.

(க-து.) நளன் காமத்தை தனதுநாணம் மெய்ப்பதரிதென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ச்சியடைந்தாள் எ-ம். 36

கழிமடநாணமச்சம் பயிர்ப்பெணங்காவல்வேலை
யழிதாவாசைவெள்ள மகத்திடையடங்காதாகி
வழிவதேபோலவிற்பம் வடிவெடுத்தனையநங்கை
பொழிகதிர்நிலவுநாணப் புன்னகைகோட்டினுள்ளே.

(இ-ள்.) கழி-மிகுந்த, மடம்-மடமும், நாணம்-நாணமும், அச்சம்-பயமும், பயிர்ப்பெணம்-அருவருப்புமென்று சொல்லுகிற, காவல் - காவலைபுடைய, வேலை-சமுத்திரமானது, அழிதர-அழியும்படி, ஆசை வெள்ளம்-ஆசையாகிய வெள்ளமானது, அகத்திடை-மனத்தின்கண், அடங்காதாகி - அடங்காததாய், வழிவதேபோல்-வழிகிறதேபோல், இன்பம்-இன்பமானது, வடிவெடுத்தனைய-ஒருவடிவு கொண்டதையொத்த, நங்கை-தமயந்தியானவள், பொழிகதிர்-கிரணத்தைப்பொழிகின்ற, நிலவுநாண-சந்திரிகையுநானும்படி, புன்னகை-புன்சிரிப்பு, கோட்டினுள்-செய்தாள் என்று.

மடமாதிய காவலை உறுதிப்படுத்துங் காலமன்றாகையால், அதைத்தானாக் கினமைதோன்றப் புன்னகை செய்தன னென்க.

(க-து.) தமயந்தி மடம்-நாணம்-அச்சம்-பயிர்ப்பு-இந்நாற்குணமும் கெட நகைத்தாள் எ-ம். 37

குருமணியவலயமின்னுங் குங்குமக்குவவுத்திண்டோண்
முருகுலாந்தாமமார்பன் முறுவலின்குறிப்புநோக்கித்
திருநலங்கனியநின்ற செழுங்கடைமழைக்கட்போதை
வருமுனைமுங்கப்பல்வி மலரணைமேயினுனே.

(இ-ள்.) குரு-நிரம்பொருந்திய, மணி-மணிகளப்பதித்த, வலயம்-கேயூரீங் கள், மின்னும்-மின்னுகின்ற, குங்குமம்-குங்குமமணிந்த, குவவு-திரட்சிபொருந்திய, திண்-வலிமையையுடைய, தோள்-புயத்தையும், முருகுலாம்-வாசனாவீசுகின்ற, தாமம் - மாலையணிந்த, மார்பன் - மார்பினைபுழுமையனானவன், முறுவலின்-புன்சிரிப்பின், குறிப்புநோக்கி-குறிப்பினைப்பார்த்து, திரு-சிறப்பான, நலம்-சுகழானது, கனியநின்ற - முதிரும்படியிருந்த, செழுங்கடை-செழியங்கடைபொருந்திய, மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய,

பேதை-தமயந்தியின், வருமுலை-வளர்கின் றமுலையை, ஞெழுங்கப்பில்லி-அழுந் தத்தமுலி, மலரணை-மலர்மெத்தையில், மேயினான்-பொருந்தினான், எ-று.

முறுவலியின் குறிப்பு-கலவிக்குறிப்பு; அது- “நாட்டிரண்டு மறிவுடன் பதெற்குக்-கூட்டியுடைக்குப் குறிப்புகளாயாகும்” இதனாலறித. இதுவேவாயி லாக-நளன்வருமுலை ஞெழுங்கப்பில்லி மலரணைமேயினான் எனனவே, தமயந்தி யைத் தழுவிக்கொண்டே அணையிற் சேர்ந்தானென்க.

(க-து.) நளன் தமயந்தினது நகைக்குறிப்பையறிந்து தழுவினான் எ-ம்.

ஆம்பலம்போதுமானு மணிதிகழ்பவளவாயிற்
றேம்பொதிந்தமுதமுறுஞ் செந்துவர்த்தேரன்மாந்திப்
பாம்படுமலகூலாடன் பணமுலைமணிக்கண்சேப்ப
வேம்பலுற்றினிதுபுல்லி யினரலம்பருகினானே.

(இ-ள்.) ஆம்பலம்போதுமானும்-அல்லிமலரையொத்த, அணி - அழகு, திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, பவளவாயில்-பவளம்போன்றவாயில், தேம்-வாசனை, பொதிந்து-தங்கி, அமுதமுறும்-அமிர்தமுறுகின்ற, செந்துவர் - செம்பவளம் போன்ற அதரத்தினுடைய, தேறல்-தேனை-மாந்தி-உண்டு, பாம்படு - பாம்பின்பட்டத்தையாகின்ற, அல்கூலாடன்-அல்கூலையுடையதமயந்தியினது, பணை பருத்த, முலை-முலைகளின், மணக்கண்-கரியகண்களானவை, சேப்ப-சிவக்க, எம்பலுற்ற-இன்பத்தையடைந்து, இனிதுபுல்லி-இனிதாகத்தமுலி, இளரலம் இளரலத்தை, பருகினான்-அனுபவித்தான் எ-று.

இளரலம் பருகுதல் - அல்கூற்பானமும் அதரபானமுமாம். அன்றியும்- இளைமைப்பருவத்திற் கரிய காமசுகத்தில் ஆந்தரப்புணர்ச்சி யெனினுமாம்.

(க-து.) தமயந்தியினது இதழ்சுவைத்துக் கனதனமழுந்தத் தழுவினான் எ-ம்.

39

கத்திகைக்கருமென்கூந்தல் கயிற்புறத்தவிழ்ந்துவீழ
முத்தரிச்சிலம்புபைம்பொற் கிண்கிணிமுரன் றுபாடத்
தத்தரிநெடுங்கண்சேப்பத் தடமுலைதாங்கலாற்ற
தெய்த்துநுண்மருங்குறேம்ப வேந்தலோடாடினானே.

(இ-ள்.) கத்திகை-மலர்மாலையை யணிந்த, கருமென்கூந்தல்-கரியமெல் லிய கூந்தலானது, கயிற்புறத்து-பிடரியினிடத்து, அவிழ்ந்துவீழ-அவிழ்ந்து வீழவும், முத்து முத்துக்களாகிய, அரி-மாலையுடைய, சிலம்பு-சிலம்புகளும், பைம்பொன்-பசியபொன்னுஞ்செப்த், கிண்கிணி - சத்தங்குகளும் - முரன்- டலித்து, பாட-பாடவும், தத்து-செருங்குகின்ற, அரி-செவ்வரிபார்த்த, நெடுங் கண்-நெடியகண்களானவை, சேப்ப-சிவக்கவும், தடமுலை-பருத்தமுலைகளை, தாங்கலாற்றாது-சுமத்தமாட்டாது, எய்த்து-இளைத்து, நுண்மருங்குல்-நுண்

ணிபையானது, தேகம்-வருத்தவும், எந்தலோடு-நளனோடு, ஆடினான்-புணர்ந்தான், எ-று.

ஒருதலைக் காமமாய் முடியாது தானும் அவ்வாறு நளனுட னுடனென்க. [இது உபரிசுரதம் என்னுந் தலைவிப்புணர்ச்சியின் நன்மை கூறப்படுதலால், நன்மைநலிற்சி யணியாம்.]

(க-து.) தமயந்தி கூந்தலவிழ, பாதாஞ்சதிக்க, கண்கள்சிவக்க, இடைதுவளநளனோடு சேர்ந்தான் எ-ம். 40

களிக்குப்பல்பொருதுநீண்டு கதுப்பினையளக்கும்வேற்கட்
மெரிப்புயன்மின்னினுன்னுட் டொண்டைவாயமுதமார்த்தித்
தளிர்ந்தெழுமுவகைபொங்கத் தண்ணறுஞ்சாந்தமார்ப
னளப்பருங்கனிதொள்காமக் கடலகத்தமுந்தினுனே.

(இ-ள்.) களி-களிப்பையுடைய, கயல் - கயற்கெண்டையை, பொருது-பொர்செய்து, நீண்டு-நெடுகி, கதுப்பினையளக்கும்-கூந்தலினை யளக்காரின்ற, வேற்கண்-வேல்போன்ற கண்ணையுடைய, துளி-துளிபொருந்திய, புயல்-மேகத்திற்றேன்றிய, மின்னினைன்னான்-மின்னலைப்பொத்த தமயந்தியினது, தொண்டைவாய்-சொவ்வைக்கனி யொத்த வாயிலுண்டாகிய, அமிர்தமார்தி-அமிர்தத்தையுண்டு, தளிர்ந்து-துளிர்ந்து, எழும்-எழுகின்ற, உவகை-மகிழ்ச்சிவந்தது, பொங்க-மிக, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய. நறும்-நல்ல, சாந்தமார்பன்-சந்தனத்தை யணிந்த மார்பினையுடைய நளனானவன், அளப்பரும் - அளத்தற்கரிய, கனி - கான்-களிப்பைக்கொண்ட, காமக்கட லகத்த-காமசமுத்திரத்தில், அமுந்தினுன்-மூழ்கினுன் எ-று.

காமக் கடலகத்தமுந்தல்-புணர்ச்சி முடிவில் அவசத்தினால் மூலபிடைத்துயிதலை யென்க.

(க-து.) நளன் விரகவெள்ளத்தி லமுந்தினுன் எ-ம். 41

அங்கலங்குன்றமன்னுன் மணி வரையகலமூழ்கி
நலங்கெழுநலவைச்சாந்து நானமுமழிதலோடு
மிளங்கொளிவயிரப்பைம்பூ ணிளமுனைவடுக்கெண்டேங்கி
பொலங்கொடிநாணினைமும் பொய்த்துயில்கூந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) அலங்கல் - மாலையணிந்த, அம் - அழகிய, குன்றமன்னுன் - மாலையையொத்தநளமஹாராசனது, மணி - அழகிய, வரை - மலைபோன்ற, அகலமூழ்கி - மார்பினிடத்திலேமூழ்கி, நலங்கெழு - கண்மைபொருந்திய, கலவைச்சாந்து-கூட்டிவர்கஞ்சேர்த்த சந்தனக்குழம்பும், நானமும் - கஸ்தூரியும், அழிதலோடு-அழித்தவளவில், இலங்கொளி-மி ருத்தவொளியையுடைய, வைரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய, இளமுலை-இளமைபொருந்திய, நளனத்தினிடத்திலே, விகித்தண்டேங்கி - விகிதவக்கண்டிரங்கி, பொலங்

கொடி-பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தியானவன், நாணினோடும் - நாணத்து
டனே, பொய்த்துயில் கூர்ந்தான்-பொய்ந்தித்திரையைச் செய்தான் எ-று
அன்று-ஏ-அசைகள்.

முலையின்மேல் கணவன்செய்த வடுவாதலால் தோழிகள்கண்டால் என்
சொல்வார்களோவென வெண்ணி, வடுக்கண்டேங்கி என்றார்.

(க-து.) தமயந்தி தன்னுடைய கனதனங்களிலே நளனாகக் குறிகண்டு
வெட்கங்கொண்டு பொய்ந்திரை செய்தான் எ-ம். 42

புலவியிற்றுயின்றாடிண்டின் முனிந்திடும்பூவையென்ன
மலரணைப்புறத்துத்தானுந் துயிறல்போற்கிடப்பவாய்ந்த
கலவியின்வேட்டைதூண்டக் கனவினில்வெருவினாள்போன்
முழைமுகடமுந்தவெந்தன் முழவுத்தோள்புல்லினோ.

(இ-ள்.) புலவியின்-பிணக்கினால், துயின்றான்-நித்திரைசெய்தான், தீண்
டின-தொட்டால், முனிந்திடும்-கோபஞ்செய்வான், பூவையென்ன - தமயந்தி
யென்று, மலரணைப்புறத்து-மலரணையினிடத்தில், தானுந் துயிறல் போல்-
தானுநித்திரைசெய்தல்போல், கிடப்ப-இருக்க, வாய்ந்த-பொருந்திய, கல்வி
யின்-புணர்ச்சியினுடைய, வேட்டை-ஆசையானது, தூண்ட-தூண்டுதல்செய்ய,
கனவினில்-கனவினிடத்திலே, வெருவினாள்போல்-பயந்தவள் போல், முலை
முகடு-முலையினுச்சி, அமுந்த-அமுந்தும்படி, வெந்தன் - நளமகாராசனுடைய,
முழவுத்தோள்-மத்தளம்போன்ற தோளை, புல்லினாள்-தழுவினாள் எ-று.

மாதர் தமக்குவேட்டை மிகுந்தினும் புணர்ச்சியின் முந்துவதில்லை
யென்பது தோன்ற, கனவினில் வெருவினாள்போலென்றார்.

(க-து.) தமயந்தி கனவின்பயந்தான் போல நளன் புயங்களிலே கனதனம்
களமுந்தப்புணர்ந்தான் எ-ம். 43

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூர்ப் புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதழமுதமாந்தி மேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்கனிந்தகோதை நகையுளத்தடக்கலாற்றாண்
முல்லைமென்முகையுநாண வரும்பியமுறுவல்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) புல்லலும்-தழுவிக்கொண்டவளவில், மகிழ்ச்சி - சந்தோஷமா
னது, கூர-அதிகரிக்க, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்கள், குழையமோந்து-
குழையும்படியுச்சியின்மோந்து, மெல்-மிருதுவாகிய, இதழ்-அதரத்தினுடைய,
அமுதமாந்தி - அமிர்த்தத்தைபுண்டு, மேகலை-மேகலாபரணத்தை, நெகிழ்த்த
லோடும்-அவிழ்த்தவளவில், நல்-நல்ல, எழில்-அழகானது, கனிந்த-முகிர்ந்த,
கோதை தமயந்தியானவன், நகை-மகிழ்ச்சியை, உளத்து-மனத்தின்கண், அட
க்கலாற்றான்-சகிக்காதவளாய், முல்லை-முல்லையினுடைய, மெல்-மிருதுவாகிய-

முனையும-அரும்புகளும், நாண-நாணும்படி, அரும்பு-உண்டாகாநின்ற, இள, இளைமையாகிய, முறுவல்பூத்தாள்-தந்தங்கள் தோன்றநகைத்தாள் எ-று.

தான் கனவில்பயந்தவள்போல் தழுவியது நளன் உள்ளபடி யென்று நினைத்தானென்று நகையுளத்தடக்கலாற்றலாய் முறுவல்பூத்தாள் நென்றார்.

(க-து.) தமயந்திபுணர்ந்தவளவில் நளன் கனதனங்களைமோந்து அதரபானம் பண்ணி மேகலாபாணத்தை யுமிழ்த்தவளவில் நகைத்தாள் எ-ம். 44

புருவவிற்கோலியுள்ளம் போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றை வலம்புரியொலிப்பவிம்மி
வரிமுலைக்களிநல்யானை மருமம்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விரிமலர்க்கோதைதகாம வெஞ்சமம்வினோத்தி ட்டாளே.

(இ-ள்.) புருவம்-புருவமாகிய, வில்-தனுவை, கோலி-வளைத்து, உள்ளம்-மனத்தை, போழ்ந்து-பிளந்து, கண்-கண்களாகிய, கணைகள்-பாணங்கள், ஓட-ஓடவும், உருவ-வடிவம்பொருந்திய, தாருடைய-மாலையையுடைய, ஒற்றை-வலம்புரி-ஒற்றைச்சங்கமாகிய மிடறு, ஒலிப்ப-சத்திக்க, விம்மி-பூரித்து, வரி-சந்தனக்கோலம்வளைந்த, முலை-ஸ்தனங்களாகிய, களி-களிப்பையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானையானது, மருமம்-பாய்ந்து-மாந்பிணிதத்திற் பாய்ந்து, உழக்க-கலக்க, மன்றல்-வாசனையை, விரி-விரியச்செய்கின்ற, மலர்-மலராற்றொடுத்த, கோதை-மாலையையணிந்த தமயந்தியானவள், காமம்-காமமாகிய, வெஞ்சமம்-வெவ்வியுத்தத்தை, வினோத்திட்டால்-செய்தாள் எ-று.

தமயந்தியும் புருவவில்முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு நளனோடு காமப்போர் வினோத்தனனென்க.

(க-து.) தமயந்தி புருவவில்வளைத்து, கண்ணென்னு மம்பையெய்து, கண்டமாகிய வலம்புரிச்சங்கு சத்திக்க, முலைகளாகியயானைகள்நளன் மாந்பிற் பாய்ந்துகலக்கக் காமப்போர்செய்தாள் எ-ம். 45

திருநுதர்பொடித்தவேர்விற் ரேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்ந்த பொலங்குழைதிருநிலீச்
மருமலர்க்கூந்தல்சோர வசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பி னின்றபுலப்பொருந்தினுளே.

(இ-ள்.) திரு-அழகிய, நுதல்-நெற்றியின்கண், பொடித்த, உண்டாகிய, வேர்வின்-வேர்வையினாலே, தேம்-வாசனை, கமழ்-வீசுகின்ற, திலகம்-சிந்திரப்பொட்டு, தேய-அழியவும், புரி-புரிந்த, முருக்கு-முருக்குகள், அவிழ்ந்து-நீங்கி, தரழ்ந்த-தொங்கிய காதினிடத்து, பொலம்-பொன்னினுற்செய்த, குழை-குண்டலங்கள், திரு-அழகிய, வில்-பிரகாசத்தை, வீச-வீசவும், மருமலர்-வாசனை பொருந்திய மலர்க்குளையுணிந்த, கூந்தல்-அளகபாரமானது, சோர-சரியவும்,

வசமழிந்து-பரவசப்பட்டு, உருகி-மனமுருகி, வேந்தன்-நளமகாராசனுடைய, எரி-பிரகாசிக்கின்ற, மணி-மணிகன்பதித்த, ஆரமார்பின்-பதக்கமணிந்த மார்பி னிடத்தில், இன்றுயில-இனிதாகிய நித்திரையை, பொருத்தினான் - கொண்ட னன் என்று.

இங்ஙனம் காமப்போர் விளைத்த தமயந்தி பரவசப்பட்டு நளன் மார்பில் நித்ரை செய்தனளென்க.

(க-து) தமயந்தி நெற்றிவேர்வையாற் றிலதமழிவும், குண்டலம் பிரகாசிக்கவும், கூந்தலவிழவும், மெய்சேர்ந்து மனமுருகுகளன்மார்பினிடத் திரைசெய்தாள என்று. 46

கலவியின்மயக்கந்தீர்ந்த கனிபடுகளவியாட
னலர்முலையாகந்தைவர் தணிவடமணிந்து வாங்குஞ்
சிலை நுதற்றிலகந்தீட்டித் தேங்கமழ்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைசூட்டி யிழைபலதிருத்தினே.

(இ-ள்.) கலவியின்-புணர்ச்சியிற்றேன்றிய, மயக்கம்-மயக்கமானது, தீர்ந்த-நீங்கிய, கனிபடு-பழம்போற் சுவைபொருந்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, அலர்-பரந்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய ஆகம்-மாற்பை-தைவந்து-தடவி, அணி-அழகிய, வடம்-மணிவடங்களை, அணிந்து - தரித்து, வாங்கும்-வளைகின்ற, சிலை-விற்போன்ற, நுதல்-நெற்றியினிடத்து, திலகந்தீட்டி-சிற்தூப் பொட்டிட்டு, தேங்கமழ்-வாசனை வீசுகின்ற, கூந்தல்-கூந்தலை, கைசெய்து-ஒழுங்குசெய்து, இலை-மருமலிய விலைகளோடு, மலர்க்கோதை-மலர்மாலையை, சூட்டி-தரித்து, இழைபல-பலவாபரணங்களை, திருத்தினான் - திருந்தச்செய்தான் என்று.

கணவர் மாதர்க்குக் கலவியிலிவ்வாறு கூந்தன்முதலியவைதிருத்த வியற்கையாதல் காண்க.

(க-து.) நளன் தமயந்தியைத்தடவிக்கொடுத்து, மணிவடஞ்சூட்டி, திலகமிட்டு, கூந்தலமூடித்து, ஆபரணஞ் சூட்டினான் என்று. 47

தெனியுமின்னமிழ்தமன்ன தேம்படுகிளவியாட
னொளிகிளர்முகத்துலாய வேடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்பகாணீர் கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநாண்மலரிற்பூத்த முழுநெரிசுவளைப்போதே.

(இ-ள்.) தெனியும்-தெளிந்த, இன்-இனிதாகிய, அமிழ்தமன்ன-அமிர் தம்போன்ற, தேம்படு-மதுரம்பொருந்திய, கிளவியாடன்-சொற்களையுடைய தமயந்தியினது, ஒளி-காந்தியானது, கிளர்-விளங்குகின்ற-முகத்துலாய-முகத்தினிடத் துலாவுகின்ற, ஒடு-காதளவு மோடாரின்ற, அரி - செவ்விர்பரந்த, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, கண்போல-கண்கள்போல, களி-களிப்பையுடைய

இளம்-இளமையாகிய, சுரும்புகாள்-வண்டிகளே, நீர்-நீங்கள், கண்டன-பார்த்தவை, உளகோ-உண்டோ, சொல்லீர்-சொல்லுங்கள், முளரி-தாமரையாகிய, நான்-அன்மலர்ந்த, ஈலரின்-மலரின்மேல், பூத்த-உண்டாகிய, முழுநெறி-முழு நெறிப்பை யுடைய, குவளைப்போது-நீலோற்பலங்களை எ-று.

(க-து.) நளன் வண்டிகளே-தமயந்தி கண்போலத் தாமரையிற் பூத்த நீலோற்பலத்தை நீங்கள் கண்டதூண்டோ சொல்லுங்க ளென்றான் எ-ம். 48

தாமரைப்பொகுட்டின்மேய தாக்கணங்கனையாய்நெஞ்சு
மேமுறவரினாநின்னை யிம்மையிற்பிரியேனென்ன
வாமமேகலையினாநு மறுமையிற்பிரிவையென்னாங்
காமருகுவளைப்போலும் கண்பனியுகுப்பினின்றுள்.

(இ-ள்.) தாமரைப் பொகுட்டில்-தாமரைக் கொட்டையின்மேல், மேய-பொருந்திய, தாக்கணங்கனையாய்-இலக்குமியை யொத்தவளே, நெஞ்சம்-மனமானது, ஏமம்-வருத்தம், உறவரினும்-பொருந்தவந்தாலும், நின்னை-உன்னை, இம்மையில்-இப்பிறப்பில், பிரியேனென்ன-பிரியேனென்றுசொல்ல, வாமம-அழகிய, மேகலையினரும்-மேகலையையணர்ந்ததமயந்தியும், மறுமையில்-வருபிறப்பில், பிரிவையெனா-நீ பிரிவையேயென்று, காமரு-அழகிய, குவளைப்போலும்-நீலோற்பலம்போன்ற, கண-கண்களினின்றும், பனியுகுப்ப-நீர்துளிக்க, நின்றான்-வருந்திநின்றான், எ-று.

“நிலைமொழி மறையே வருமொழி மறையே-இருமொழி மறையேயென மூவகைமறை-இவ்விதியால் பிரியேன் என்றது நிலைமொழி யெதிர்மறை.” இவளெந்த சன்னத்திலும் பிரியாம லிருத்தல் வேண்டுகென்னு நினைப்புடையவ ளாதலால், இவ்வாறு கூறினான் என்க.

(க-து.) நளஃரிப்பிறப்பிற் பிரியேனென்று சொல்லத் தமயந்தி மறுபிறப்பிற் பிரிவையென் றமுதான் எ-ம். 49

பெய்தொடிகலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலேனருளாயென்னி
லுய்குவன்கொல்லோவினன்னே யுள்ளாயிர் துறப்பலென்னு
வெய்துயிர்த்தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும்பனிததுவாடுந்
தெய்வமென்கமலப்போது சென்னிமேற்குடினானே.

(இ-ள்.) பெய்தொடிக-தமயந்தியே, கலுழ்வத-நீகலங்குவது, என்கொல்-என்னகாரணம், பிழைத்திலேன்-நானொருகுற்றமுஞ் செய்கிலேன், அருளாயென்னில்-கருவை செய்யாவட்டால், உய்குவன் கொல்லோ-பிழைப்பேனோ இன்னே-இப்பொழுதே, உள்ளாயிர்-உள்ளே யிருக்கின்றவயிரை, துறப்பலென்னு-வீடுவெனென்று, வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, அணிச்சப்போதில்-அணிச்சப் புட்பத்தில், மிதிப்பினும்-நடந்தாலும், பனித்து-கொப்புளித்து, வா

மெ-வாடாரின்ற, தெய்வம்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய, மெல்-பிறுதுவாகிய கமலப்போது-பாதமாகிய தாமரைப்பூவை, சென்னிமேல்-சிரத்தின்மீது, குடி னுன்-தரித்துக்கொண்டான் எ-று.

யாவரும் வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல் மற்றொன்றின் வசப்படாரே ன்பதுபற்றி, நளனிவ்வாறுசெய்தானென்க.

(க-து.) நான் தமயந்தியை நீயழுவதென்ன, நான்ஒருகுற்றமுஞ்செய்ய வில்லை, கிருபைசெயாவிடி லுயிரைவிடுவேனென்று அஞ்ஞடியை முடிவில் வைத்துக் கொண்டான் எ-ம்.

50

குழுவியபறவையாவுங் கூட்டுணப்பொதுவினல்கும்
பழுமரமனையதிண்டோட் பகட்டெழிற்றாமமார்ப
வுழுவவன்போடுகின்றனை யொருமையிற் புணர்வதன்றி
வெழுமையுந்தொடருமாதர் சீறடியிறைஞ்சுகென்னு.

(இ-ள்.) குழுவிய - கூடிய, பறவையாவும் - பறவைக்கூட்டங்களனைத் தும், கூட்டுண - கொள்ளைகொள்ள, பொதுவினல்கும் - பொதுவாகத்தரும் பழுமரமனைய - ஆலமரத்தையொத்த, திண்டோள் - வலிமைபொருந்திய தோளையும், பகட்டெழில் - பகட்டுகின்ற அழகையுடைய, தாமம் - மாலையணிந்த, மார்ப-மார்பினையுமுடையநளமகராசனே, உழுவவன்போடு-இடையருதவன்புடனே, நின்றனை-உன்றனை, ஒருமையில்-இப்பிறப்பில், புணர்வதன்றி கூடுவதல்லாமல், எழுமையும்-எழுப்பறப்பிலும், தொடரும் - தொடர்ந்துவருகின்ற, தீர்தர்-மங்கையருடைய, சீறடி-சிறியபாதத்தில், இரைஞ்சுகென்னு-வணங்குவாயென்றுசொல்லி, எ-று.

யாவர்க்கும் உபகாஞ்செய்வோனென்பது தோன்ற, பழுமரமனையதிண்டோள் என்றார். இதுவும் வருஞ்செய்யுளுங் குளகம்.

(க-து.) தமயந்தியானவள் மாலையணந்தமார்பா-அன்புடனே உம்மை இப்பிறப்பிற் புணர்வதல்லாம வெழுபிறப்பிலும் புணருமாதர்களினடியை வணங்கென்றுசொல்லி எ-ம்.

51

கிளிபொருகிளவியாள்பொற் கிண்கிணிசிலம்போடார்ப்பத்
தளிநொப்பிலீற்றுமென்பூந் தடம்புயத்துதைத்தலோடுங்
களிசெயப்பொடித்தரோமங் கண்டகத்துறுத்திலந்தோ
அளியசீறடிகேனாமென் றல்லலுற்றமுங்கினுனே.

(இ-ள்.) கிளிபொரு-கிளியையொத்த, கிளவியாள் - வசனத்தையுடைய தமயந்தியானவள், பொன்-பொன்னினுஞ்செய்த, கிண்கிணி-சிறுசதங்கைகள், சிலம்போடு-சிலம்புடனே, ஆர்ப்ப-சத்திக்க, தளி-துளிதுளியாகிய நரு-தேனை, பிலிற்று-துளிக்கின்ற, மென்-மிருதுவாகிய, பூம்-புட்பமாலையணிந்த, தடம்-விசாலம்பொருந்திய, புயத்து-புசத்தினிடத்தில், உதைத்தலோடும்-உதைத்த

மாத்திரத்தில், களிசய-மகிழ்ச்சியைச்செய்ய, பொடித்த-புளகித்த, ரோமம்-மயிர்கள், கண்டகத்து-முட்கள்போல், உறுத்தில்-உறுத்துமாகில், அந்தோ-ஐயோ, அளிய-மிருதுவாகிய, சேடிகள்-சிறியபாதங்கள், நோமென்று-வருந்துமேயென்று, அல்லலுற்று-துன்பமுற்று, அழுங்கினன்-வருந்தினன், எ-று.

அக்குற்றத்தைத் தமயந்தி பொறுத்தமைதோன்ற, தடம்புயத் துதைத் தென்றும்; அதிலும் அவளுக்கோராச்சரியமான அருமைதோன்ற, அளியசேறிகளோமென்றல்லலுற்று முழங்கினன், என்றுஞ் சொல்லினார்.

(க-து.) நளன்தோள்களிற் காலாலுதைத்தவளவில், அந்நளன் சிற்றடி நோவுமென்றமுதான. எ-ம். 52

உடைதிரைப்பரவைஞாலத் துயர்ந்தவர்தொழும்புபூண்ட வடியவரிழைத்ததீமை யருளொடும்பொறுப்பதல்லால் கொடியவர்போலச்சீறி யாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ மடலவிழ்கமலப்போதில் வாள் கிடந்தனையகண்ணாய்.

(இ-ள்.) உடை-கரையையுடைக்கின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, பரவை-சமுத்திரங்கூழ்ந்த, ஞாலத்து-பூமியினிடத்தில்; உயர்ந்தவர்-பெரியோர்கள்-தொழும்புபூண்ட-தொண்டெட்ட, அடியவர் - வேலைக்காரர்கள், இழைத்த, செய்த, தீமை-குற்றத்தை-அருளொடும்-கிருபையுடனே, பொறுப்பதல்லாமல் பொறுத்துக்கொள்வதேயல்லாமல், கொடியவர்போல-தீயர்வபோல, சேறி-கோயித்து, ஆயிர்-பொருந்தியசீவனை, குறைப்பர்கொல்லோ - சேதிப்பார்களோ, மடலவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த, கமலப்போதில்-தாமரைமலரில், வாள் கிடந்தனைய - இரண்வொள்களிருந்ததையொத்த, கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே, எ-று.

கலவிவேளையில் மாதர்க்கிதஞ்செய்வதே முக்கியம். மற்றவேளையில் ஒரு வர்க்கொருவர்செய்யு மரிமாதை அந்நன்ம் வேண்டுவதென்றதல்லால், நளன் அடியவரிழைத்ததீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லாற் கொடியவர்போலச் சீறியாருயிர்குறைப்பர்கொல்லோ வென்றான்.

(க-து.) தமயந்தியே-பெரியோர் அடியவர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுப்பதல்லாம லுயிர்ச்சேதம் செய்வாரோ வென்றான் எ-ம். 53

அள்ளிலைமணிப்பூண்கோதை யருலெனப்பணிதலோடும் கள்ளுலாநறியகூந்தல் கலவியினுரைத்தயாவுங் கிள்ளைகண்மீழ்முமாறு கேட்டிலுநிலவுகா லு முள்ளெயிரிலங்கச்செவ்வி முகிழ்ககைகோட்டினாளே.

(இ-ள்.) அள்ளுருங்கிய, இலை-அரசிலைபோன்ற, மணிப்பூண்-இரத்தநா ப்ரணமணிந்த, கோதை-தமயந்தியே, அருளென-கிருபையெய்யென்று; பணித

லோடும்-வணங்கினமாத்நிரத்தில், கள்-தேனானது, உலாம் - பெருகுகின்ற, நறியகூந்தல்-வாசனைபொருந்தியகூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், கலவியில் புணர்ச்சியில், உரைத்தயாவும்-சொல்லியதெல்லாம், கிள்ளைகள்-கிளிப்பிள்ளைகள், மிழற்றுமாறு-சொல்லும்விதத்தை, கேட்டு - காதிர்கேட்டு, இளநிலவு-இளஞ்சந்திரிகையை, காலும்-கற்குகின்ற, முள்-முருந்துபோன்ற, எயிலி-தந்தங்கள், இலங்க-பிரகாசிக்க, செவ்வி-அழகு, முகிழ்-அரும்புகின்ற, நகை-புன்சிரிப்பை, கோட்டினாள்-செய்தாள், எ-று.

தாமிருவருங் கலவியின்பேசின வற்றைக்கிளிப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தலால், தமயந்தி அங்ஙனம் நாணிநகைத்தனனென்க.

(க-து.) நான் தமயந்தியே கிருபைசெய்யனவணங்கினவுடனே, தமயந்தி புணர்ச்சியிற் சொன்னசொற்களைக் கிளிகள்சொல்லக்கேட்டு நகைத்தான் எ-ம்.

54

இன்னமிழ்துயிர்த்தசெவ்வியிளநிலாவுருவுவாய்ந்த
நன்னலங்கனிந்தகோதை நகைமுகவாயில்பெற்றுப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைக்கோடுபுல்லித்
கன்னவிரேளான்காமக் கடலகத்தழிந்தினே.

(இ-ள்.) இன்னமிழ்து-இனியவமிர்த்தத்தை, உயிர்த்த-என்ற, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, இளநிலா - இளமைபொருந்தியநிலவையொத்த, உருவுவாய்ந்த-வடிவம்பொருந்திய, நன்னலம்-நல்லநலமானது, கனிந்த-முதிர்ந்த, கோதை-தமயந்தியினது, நகைமுகம்-புன்சிரிப்பையுடையமுகமாகிய, வாயில்பெற்று-தூதுபெற்று, பொன்னவிர் - பொண்ணைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற, சுணங்கு-தேமலானது, பூத்த-உண்டாகிய. புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனமாகிய, கோடு-கொம்பினை, புல்லி-கழுவி, கல்-மலைபோலும், நவில்-சொல்லாநின்ற, தோளான் - தோளையுடையநளமகாராசன, காமக்கடலகத்து-காமமாகியசமுத்திரத்தினிடத்தில், அமுந்தினான்-முழுகினான், எ-று.

தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நான் தன்வேண்டுகோளுக்கு வாயிலாகப்பெற்று காமக்கடலகத் தழுந்தினுனெனக்கூட்டுக.

(க-து.) நான் தமயந்தியைப்புணர்ந்து காமக்கடலிலே முழுகினான் எ-ம்.

எறிதிரைசுருட்டுமுந்நீ ரினியதெள்ளமிழ்தினேடும்
பொறையுயிர்த்துலகில்வந்த பொலன்கொடியனையநங்கை
கறைகெழுருதுதிவைவேற் கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த்
திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்கிடந்ததன்றே.

(இ-ள்.) எறி-வீசாநின்ற, திரை-அலைகளை, சுருட்டும்-மடக்குகின்ற, முந்நீர்-கடலானது, இனிய-இனிதாகிய, தென்-தெளிந்த, அமிழ்தினேடும்-அமிர்த்தத்தினேடும், பொறையுயிர்த்து-பெறப்பெற்று, உலகில்வந்த-உலகத்திற்கு

ன்றிய, பொல்கொடியினைய-பொற்கொடியையொத்த, நங்கை - தமயந்தியினது, கரைகெழு-உதிர்ந்தோய்ந்த, குருதிவைவேல் - சிவந்தகூரியவேல்போன்ற, கண்வலைப்பட்டு-கண்ணின்வலியிலகப்பட்டு, வெம்போர்-வெவ்லியயுத்தத்தில், திறல்கெழு-வலிமைமிக்க, சிங்கவேறு-நளனாகியஆண்சிங்கமானது, சிமிழ்ப்புண்டு-கட்டுப்பட்டு, கிடந்தது-இருந்தது, ஏ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்,

திறல்கெழு சிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்தன்றென்பதுபோல, வேட்டி வண்புட் சிமிழ்த்தென்றார் பிறரும்.

(க-து.) தமயந்தி கண்களாகிய வலைகளில் நளனாகியசிங்கங் கட்டுப்பட்டிருந்தது எ-ம். 56

மல்லந்தோளிநாணு மழைமதர்நெடுங்கணனும்
புல்லுவிட்டொழியிலாவி பொன்றிடுமென்னவெண்ணி
யல்லுண்பகலும்விள்ளா தணிநலம்பருகியாங்கு
செல்வுழிநிகழ்ந்தவெல்லாஞ் 'செப்' வான்றொடங்குகின்றேன்.

[இதனால் கவிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்..) மல்லல்-வலிபொருந்திய, அம்-அழகிய, தோளிநாணும்-தோளையுடையதானும், மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதர்-களிப்பையுடைய, நெடுங்கணனும்-நெடியகண்களையுடையதமயந்தியும், புல்லுவிட்டு-ஒருவர்க்கொருவர்தழுவுதலையிட்டு, ஒழியில்-நீங்கில், ஆவி-உயிரானது, பொன்றிடுமென்ன-இறக்குமென்று, எண்ணி-நினைத்து, அல்லும்-இராப்பொழுதிலும், நண்பதலும்-பகற்பொழுதிலும், விள்ளாது-நீங்காமல், அணி-அழகினது, நலம்பருகி-நலத்தைபுண்டு, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், செல்வுழி-செல்லுமிடத்தில், நிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தனவனைத்தும், செப்புவான்-சொல்லும்படி, தொடங்குகின்றேன்-ஆரம்பிக்கிறேன் எ-று.

(க-து.) நளனுதமயந்தியு மனுபவிடத்துநடந்தவையெல்லாஞ் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன் என்றார் தூலாசியர் எ-ம். 57

திருந்துயிலாரமார்பன் சேயரிக்கண்ணியோடு
மருத்தியினுவந்துபைம்பொ க்ணிரகர்க்கேகவெண்ணி
விருப்பொடுவிதாப்பர்கோ அக் குணர்த்தலும்விதர்ப்புன்காதற்
புரிக்குழன்மடந்தையோடும் வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்.

[இதனால் வீமன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) திருத்துயில்-இலக்குமிதங்குகின்ற, ஆரமார்பன் - பதக்கத்தைபுணர்ந்தமார்பினையுடைய நளமகாராசன், சேயரிக்கண்ணியோடும் - தமயந்தியோடும், அருத்தியின்-ஆசையினால், உவந்து-மகிழ்ந்து, பைம்பொன்-பசியபொன்மயமாகிய, அணிகரகர்க்கு-அழகிய மூவிந்தமாரகர்க்கு, ஏகமெண்ணி-

போகும்படிநீனத்து, விருப்பாடு-ஆசையுடன், விதர்ப்பர்கோனுக்கு-வீமராசனுக்கு, உணர்த்தலும்-அறிவித்தலும், விதர்ப்பன்-வீமராசனுவன், காதல்-ஆசையையுடைய, புரிக்குழல்-கட்டுப்பட்டகூர்தலையுடைய, மட்தையோடும்-துணைவியுடன், வதுவைமண்டபத்தில்-விவாகமண்டபத்தில், புகான்-புகுந்தான் என்று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியுடனே தன்னூர்க்குப்போகவெண்ணி வீமனுக்கறிவிக்க, வீமன் தன்மனைவியுடன் கலியாணமண்டபத்துக்கு வந்தான். 58

பொழிகதிர்மணியிற்செய்த புதவுடைக்கடி சொள்வாயில் குழைமுடிம்பொருதவேற்கட் கோதையர்விரைவினோடி விழைவொடுவிதர்ப்பர்கோமான் போந்தமைவிளம்பலோடும் மழவிடையனையான் போந்து மாமனைத் தழுவினானே.

[இதனால் நளன்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொழிகதிர்-கதிர்களைவீசுகின்ற மணியிற் செய்த-இரத்தங்களாற் செய்த, புதவுடை-கதவையுடைய, கடிகொள்-காவல்கொண்ட-வாயில்-வாசற்படியில், குழைமுடி-காதின்முகத்தை, பொருத-மோதிய, வேற்கண் - வேல் போன்றகண்களையுடைய, கோதையர் - மாதர்கள். விரைவினோடி-விரைந்து போய், விழைவோடும்-விருப்பத்தோடும், விதர்ப்பர்கோமான்-வீமராசன், போந்தமை-வந்ததன்மையை, விளம்பலோடும்-சொன்னவளவில், மழவிடையனையான்-இளவேற்றையொத்த நளமகாராசன், போந்து-வந்து, மாமனை-மாமனரை, தழுவினான்-தழுவிக்கொண்டான் என்று.

(க-து.) வீமன்வந்ததைப் பெண்கள்சொல்ல நளன் வீமனைத் தழுவினான் எம். 59

மழையுறழ்தடக்கைகேவந்தன் மனைப்பெருங்கிழமைபூண்ட தொழுதகுசுற்பினுளைச் சுடர்மணிக்கொம்பினொல்கி யெழில்குவிர்தனையநங்கை யிறஞ்சலுமெடுத்துமோந்து விழைவொடுகுறங்கில்வைத்து மெய்யுறத்தழுவிக்கொண்டாள்.

[இதனால் வீமனுடைய மனைவிசெய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மழையுறழ்-மேகத்தையொத்த, தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய, வேந்தன்-வீமராசன், மனை-வீட்டுக்கு, பெருங்கிழமைபூண்ட-பெரியவுரிமையைக்கொண்ட, தொழுதகு-வணங்கத்தக்க, சுற்பினுளை-கற்பையையுடையதாருகாசனியை, சுடர்-காந்தியையுடைய, மணிக்கொம்பின்-இரத்தக் கொம்புபோல், ஒல்கி-வளைந்து, எழில்சுவித்தனைய-அழகெல்லாமொன்றாய்க் குவிந்தையொத்த, நங்கை-தமயந்தியானவள், இறைஞ்சலும்-வணங்கலும், எடுத்து-எடுத்து, மோந்து-மோந்து, விழைவொடு ஆசையோடு, குறங்கில் வைத்து-துடையின் மேல்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுற-மெய்நிலைபொருத்த, தழுவினாள்-தழுவிக்கொண்டாள், என்று.

(க-து.) தமயந்தி தன் தாயை வணங்கினவுடன் தாயாகிய தாருகாசனியை மகனையெடுத்து முத்தமிட்டுத் தொடையில்வைத்துத் தழுவித் கொண்டாள். எ-ம். 60

அன்னை தாடொழுதுபின்ன ரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்கமலஞ்சேப்பப் புணர்முலைதாங்கலாகா
மின்னுறழ்மருங்குதேம்ப மெல்லெனவொதிங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற் றுளினைவணங்கினுளே.

[இதனால் தமயந்தி செய்கைசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அன்னை-தாயினது, தாடொழுது-பாதத்தைவணங்கி, பின்னர்-பின்பு, அலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த - செம்பஞ்சுக் குழம்புபடிந்த, பொன்-பொன்னையொத்த, இதழ்-இதழ்களையுடைய, கமலம் பாததாமரைகள், சேப்பசிவக்க, புணர்-நெருங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களை, தாங்கலாகா-தாங்கமாட்டாத, மின்னுறழ்-மின்னலையொத்த மருங்கு-இடையானது, தேம்ப-வருந்த, மெல்லென-மிருதுவாக, ஒதுங்கி-நடந்து, போந்து-வந்து, தன்-தனது, தாதை-வீமராசனுடைய, பைம்-பசிய, பொன்-பொன்னையொத்த, தாளினை - உபயபாதங்களை, வணங்கினுள்-இரைஞ்சினுள், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி தன்பிதாவாகிய வீமனைவணங்கினுள் எ-ம். 61

லணங்கிதுண்மருங்குநோவ வல்லியினெல்கின்ற
சுணங்கிமுலையஞ்சாயற் சுடர்க்கொடிதனையும்ஜேந்தர்
நிணங்கமழ்க்குருகிவைவே னளையுநோக்கிக்நேரா
ருணங்கியமுன்றில்வேந்த னுவகையங்கடலுளாழ்ந்தான்.

[இதனால் வீமன்மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வணங்கி-தொழுது, துண்-துட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, நோவ-வருந்த, வல்லியின்-கொடிபோல, ஒல்கி-அசைந்து, நின்ற-எதிரின்ற, சுணங்கு-தேமல்பூத்த, இன-இளமையாகிய, முலை-ஸ்தனத்தையும், ஆம்-அழகிய, சாயல்-தோற்றத்தையுடைய, சுடர்க்கொடிதனை - மின்னற்கொடிபோன்றதமயந்தியையும், வேந்தர் - சத்துருக்களாகியஅரசர்களது, நிணம்-மாமிசம், கமழ்-நாறுகின்ற, குருதி-உதிரத்தோய்ந்த, வைவேல் - கூரியவேலையுடைய, நளையும்-நளமசாராசனையும், நோக்கி-பார்த்து, நேரார்-பகைவர், உணங்கிய-வாடியிருக்கின்ற, முன்றில்-முற்றத்தையுடைய, வேந்தன்-வீமராசன், உவகையங்கடலுள் - சந்தோஷமாகியகடலினிடத்தில், ஆழ்ந்தான்-முழுதினான் எ-று.

(க-து.) வீமராசன் மகனையும்ருமகளையும்பார்த்து மகிழ்ந்தான் எ-ம். 62

பண்ணமைகலினமன்றே ராயிரமிரட்டிபாய்மா
லுண்ணலங்குளிரல்புரணை யாயிரத்தறுபத்தொன்பான்

கண்ணகன் விசம்புபூத்த கற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேரு ரைம்புதும்வழங்கினானே.

[இத முதல் மூன்றுபாட்டுகளால் ஸ்ரீதனச்சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) பண்ணமை-சேணமமைந்த, கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய, மான்-குதிரைகட்டிய, தேராயிரம்-ஆயிரந்தேர்களும் இரட்டிபாய்மா-இரண்டாயிரங்குதிரைகளும், அண்ணல்-பெருமையினையும், அம்-அழகினையும், களி-செருக்கியையுமுடைய, நல்-நல்ல, யானையாயிரத்தறுபத் தெரன்பான்-ஆயிரத்தறுபத்தொன்பது யானைகளும், கண்ணகன்-இடமகன்ற, விசம்பு-தெய்வலோகம், பூத்த-மலர்ந்த, கற்பத்தருவினோடும்-கற்பகவிருட்சங்களுடனே, மண்பூமிபினிடத்த, இழிந்தனைய-வந்ததை யொத்த, பேருரைம்புதும் - ஐம்பது பெரிய கிராமங்களையும், வழங்கினன்-கொடுத்தான், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) வீமராசன் மகளுக்குத் தேர்-சு-குதிரை-உத-யானை-தசுயுக-ஊர-ரு-கொடுத்தான் எ-ம். 63

பொருதிரைப்புணரியின்ற பொலன்கொடியனையசெவ்வி
யரிவையரிருபத்தையா யிரவர்நல்லரங்கிலடும்
வரிமுலைபவனச்செவ்வாய் வனிதையரெழுநூற்றென்ம
ரிருபதுகோடிசெம்பொ னினிதினில்வழங்கினானே.

(இ-ள்.) பொரு-மோதுகின்ற, திரை-அலைகளையுடைய, புணரி-திருப்பாற்கடலாகத்து, ஈன்ற-பெற்ற, பொலன்கொடி-இலக்குமியை, அனைய-ஒத்த செவ்வி-அழகையுடைய, அரிவைய ரிருபத்தையாயிரவர்-இருபத்தையாயிரத்தோழிகளும், நல் - நல்ல, அரங்கில் - சபையில், ஆடும் - ஆடாநின்ற, வரும் வளர்ந்து வருகின்ற, முலை - ஸ்தனங்களையும், பவளம் பவளத்தையொத்த, செவ்வாய்-சிவந்த வாயினையுமுடைய, வனிதையரெழுநூற்றென்மர்-எழுநூற்றெட்டு நாட்டியப்பெண்களும், இருபதுகோடி செம்பொன் - இருபதுகோடி செம்பொன்னையும், இனிதினில்-இன்பமாக, வழங்கினன்-கொடுத்தான் எ-று.

(க-து.) வீமராசன் தோழிகள்-உருத்-நாட்டியப்பெண்கள் - 708-பொன்-20-கோடி கொடுத்தான் எ-ம். 64

பொழிகதிர்மணிசெய்கட்டில் புனைமலர்பாயல்பைம்பொ
னிழைபயில்வண்ணப்பேழை யினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழ்மணிக்கண்ணாடி நித்திலமுகடுவேயந்த
வொழுதொளிக்கவரியின்ன வுலப்பிலநல்கினானே.

(இ-ள்.) பொழிகதிர் - கிரணங்களைப்பொழிகின்ற, மணிசெய் - இரத் நங்களாற்செய்த, கட்டில் - கட்டிலும், புனைமலர்ப்பாயல்-புட்ப் சயன்மும், பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த, இழைபயில் - ஆபரணங்கள்களைத்

கின்ற. வண்ணப்பேழை-அழகிய பெட்டிகளும், இனிய - இனிமையை யுடைய, சாந்தாற்றியோடு-கால்செய் வட்டத்துடன், நிழறவழ் - ஒளிதவழ் கின்ற, மணக்கண்ணாடி-இரத்தத்தால் விளிம்புசெய்த கண்ணாடிகளும், நித்தி லம்-முத்துக்களால், முகடுவேய்த-முகடுசெய்யப்பட்ட, ஒழுக்கொளி-மிகுந்த வொளியையுடைய, கவரி-சாமரைகளும், இன்ன-ஆகியவிலைவாசியை, உலப்பில்- அனவற்றவைகள், நல்கினான்-கொடுத்தான், எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) வீமராசன் கட்டில்கள்-புட்பசயனங்கள்-பெட்டிகள்-ஆலவட்டங் கள்-கண்ணாடிகள்-சாமரைகள்-இவை முதலிய பலவுங்கொடுத்தான் எ-ம். 65

அல்லியங்கமலநீங்கி யரசரிப்புருந்துவாமும்
மெல்லியம்பிரியலாற்று விழைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலந்தெரியல்லீமன் மனைவியர்பலருமாழ்கி
யெல்லையிற்றுயரினோடு தனித்தனியிரங்கினாரே.

[இதனால் தமயந்தியின் பிரிவினுக்குத் தாயராற்றாமை சொல்லப்படுகின்ற தது.]

(இ-ள்) அல்லி-அகவிதையையுடைய, அம்-அழகிய, கமலம்-தாமரைமலரை, நீங்கி-விட்டு, அரசரில்-இராசமனையில், புருந்து-சேர்ந்து, வாழும்-வாழ்கின்ற, மெல்லியல்-இலக்குமியாகிய தமயந்தியை, பிரியலாற்று-பிரியமாட்டாத, விழை வொடு-ஆசையுடனே, பலகால்-பலதரம், புல்லி-அணைத்துக்கொண்டு, மல் லல்-வனம்பொருந்திய, அம்-அழகிய, தெரியல்-மாலையணந்த, வீமன்-வீமராச னுடைய, மனைவியர் பலரும்-தேவிமார் பலரும், மாழ்கி-மயங்கித் தல்லையில் அனவிலவாத, துயரினோடும்-துன்பத்தோடும், தனித்தனி - தனித்தனியாக, இரங்கினார்-அழுதார்கள் எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) வீமன் மனைவிகள் பலரும் தமயந்தி பிரிவைச் சகியாம லாசை யோடு அழுதார்கள் எ-ம். 66

பெருந்துயருழந்துவாடும் பிணையனாந்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின் விரைமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன்னுயிர்த்ததெண்ணீர் மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவர்க்கிறைவனுன கோதமனாற்றினானே

[இதனால் அதுகண்ட கௌதமர் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பெருந்துயருழந்து-மிகுந்த துன்பத்திலேந்து, வாடும்-வருந்து கின்ற, பிணையனாந்தம்மை-மானையொத்த மங்கையரை, நோக்கி-பார்த்து, விரி ந்த-மலர்ந்த, பூம்-பூட்பத்தை யுடைய, துளவினோன்பின் - துளபமாலையை யுடைய, மகாவிலங்குவின பின்னே, வினாவாசனைபொருத்திய, மலர்-தாமரை முளரில் வாசமாயிருக்கின்ற, கோதை-இலக்குமியானவள், ஏக-போக, வருந்தி-

வருத்தப்பட்டு, முன்னுயிர்த்த-முன்னேபெற்ற, தெண்ணீர்-தெளிந்த நீரையுடைய, மறி-புரளாரின்ற, கடல்-சமுத்திரமானது, வாருந்திறே வென்று-வருத்தமுற்றதோவென்று, அருத்தவர்க்கு-அரியதவத்தையுடையவர்க்கு, இறைவனா-அரசனான, கோதமன்-கௌதமன், ஆற்றினான்-தேற்றினான் எ-ம்.

(க-து.) கௌதமர் வீமன் மனைவிகளோத் தேற்றினார் எ-ம்.

67

அன்னையரம்மெலோதித் தோழியையருளினோக்கியுன்னினுமிவன்மேற்காத லுள்மெனவுரைக்கிலமாவென்னினுமின்றுதொட்டு மின்னுயிர்த்தோழியல்லாமின்னனாட்கண்ணையே வேண்டுவபுரிதியென்றார்.

[இதனால் தாயர் உடன்செல்லு முயிர்த்தோழிக்குக் கூறினமை சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) அன்னையர்-தாய்மார்கள்; அம்-அழகிய, மெல் - மிருதுவாகிய, ஒதி-கூத்தலையுடைய, தோழியை-உயிர்ப்பாங்கியை, அருளின்-கிருபையினால், கோக்கி-பார்த்து, உன்னினும்-உன்னைப் பார்க்கிலும், இவண்மேல்-இந்தத் தமயந்தியின் மீது, காதல்-ஆசை, உன்மனை-உள்ளோமென, உரைக்கிலேம்-சொல்லுகின்றிலேம், என்னினும்-ஆனாலும், இன்றுதொட்டும்-இன்று முதலாகவும், இன்-இனிதாகிய, உயிர்த்தோழியல்ல-உயிர்ப்பாங்கியல்ல, மின்னனாட்கு-மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு, அன்னையே-நீயேதாய், வேண்டுவ-வேண்டியவைகளை, புரிதியென்றார்-செய்யென்று சொன்னார்கள் எ-ம்.

(க-து.) தாய்மார்களேவருந் தமயந்தியின் ரோழியைப்பார்த்து, இன்று தொடங்கித் தமயந்திக்குத் தோழி நீயல்ல-நீயேதாய். இவளுக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்யென்றார்கள் எ-ம்.

68

மணம்புரி படலம். முற்றிற்று.

மீட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடு தனது நகரத்திற் குப்போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

அருகீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மற்றிவைநிகழும்வேலைமகிழ்வொடுமாமன்றன்பால்
வெற்றிகொள்குருதிவை வேல்வேந்தர்கோன் விடைகொண்டே
யற்றமிழ்கை விசான்ற வமச்சரையினிதினோக்கி [கி
யிற்றைநானொழுச்சியென்ன யிமிழ்முரசறைகவென்றான்.

இதுமுதல் ஏழுபாட்டுகளால் நளனொழுச்சி சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-அ.) மற்றிவை-பின்புயிர்க்காரியங்கள், நிகழும்வேலை - நடக்கும்பொழுது, மகிழ்வொடு-சுந்தோஷத்துடனே, மாமன்றன்பால்-வீமராசனிடத்தில், வெற்றிகொள்-சயத்தைக்கொண்ட, குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த, வை - கூர்மை பொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, வேந்தர்கோன்-நளமகாராசன், விடைகொண்டே-உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய், அற்றமில்-சோர்வில்லாத, கேரீவி-கல்விகள், சான்ற-பொருந்திய, அமச்சரை-மந்திரிகளை, இனிதினோக்கி-இன்பமாகப்பார்த்து, இற்றைநான்-இன்றையத்தினம், எழுச்சியென்ன - பூற்றப்படுதலென்று, இமிழ்-சத்தியாநின்ற, முரசு-பேரிகையை, அறைகவென்றான் - அடிபுகளென்று சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நளன்வீமனிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு மந்திரிகளைப்பார்த்து இன்றுபுறப்படுதலென்று முரசறையச்சொன்னான் எ-ம். 1

(கலிவிருத்தம்)

அண்ணலங்குருதிவலரசனேவலிற்
கண்ணகன் முரசெழுதலினர்த்தெழு
வெண்ணிடவிடமில்லையென்னநேமிசூழ்
மண்ணகவரைப்பெலாமலிந்ததானையே.

(இ-அ.) அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய, அம்-அழகிய, குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த, வேல்-வேலையுதமேந்திய, அரசன்-நளமகாராசனுடைய, வலில்-உத்தரவிலை, கண்ணகன்-இடமகன்ற, முரசு-பேரிகையானது, எழுதலின்-எழ்கதலின்ஒலியுப்போல், ஆர்த்தெழு-மிகுந்தொலிக்க, எண் - எள்ளை, இட-இதற்கு, இடமில்லையென்ன-இடமில்லையென்று சொல்ல, நேமிசூழ்-சூழ்த்தி

நளனுக்கு இந்திரனாகிய நாஸ்வர் வரந்தால் 486-வது பக்கம்.

ரஞ்சுழந்த, மண்ணகம்-பூமியினுடைய, வரைப்பெலாம்-எல்லையெல்லாம், மலிந்த-நிறைந்தன, தானையே-சேனைகள் எ-று.

(க-து.) நளனேவலால் முரசுறையச் சேனைகள்நிறைந்தன எ-ம். 2

நிலவுவெண்கவிதைமேனிமுற்றத்தண்மதிக்
கலைநிலாக்குவிந்தனகவரிகால்செய
மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) நிலவு-பிரகாசியாநின்ற, வெண்கவிதை-வெண்கொற்றக்கொடியை, மேல்-மேலே, நிழற்ற-பிடிக்க, தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, மதி-சந்திரனுடைய, கலை-சோடசகலைகளின், நிலா-பிரகாசம், குவிந்தன-குவிந்ததோற்றம்போல், கவரி-சாமரைகள், கால்செய-கரீற்றைச்செய்ய, மலர்தலையுலகெலாம்-பரந்தவிடத்தையுடையஉலகமுழுதும், புரக்கும்-இரட்சிக்காநின்ற, மன்னவன்-அரசன், சிலை-மலைபோல், உலாம்-உலாவுகின்ற, தமனியம்-பொன்னாலாகிய, தேரில்-இரத்தத்தின்மீதில், ஏறினான்-ஏறிக்கொண்டான் எ-று.

(க-து.) நளன தேரிலேறினான் எ-ம்- 3

கலிகெழுமுரசுகண்கறங்குமோகையாற்
பொலன்முகமடைந்துமேற்போயிற்றில்லையே
லலர்தலைவிகம்பினிலடங்கலாவதே
நிலைசையெழுந்துமேனிமிர்ந்த தூளியே.

(இ-ள்.) கலிகெழு-சத்தம்பொருந்திய, முரசுகண்-பேரிகையின்கண்ணை, கறங்கும்-ஒலிக்கும், ஓசையால்-சத்தத்தினால், பொலன்-அழகுபொருந்திய, முகமெ-அண்டமுகமானது, உடைந்து-உடைபட்டு, மேற்போயிற்றில்லையே - மேலண்டங்களிற்போகாமற்போனால், அவர்தலை - பரந்தவிடத்தையுடைய, விகம்பினில்-ஆகாயத்தில், அடங்கலாவதே - அடங்குவதாவதா, நிலமிசை-பூமியின்மீது, எழுந்து-எழும்பி, மேல்-மேலே, நிமிர்ந்த-உயர்ந்த, தூளி-புழுதிகள் எ-று.

(க-து.) புழுதிகள் பேரிகைச்சத்தத்தா லண்டமுடைந்து அப்பாற்போகாவிற்பூமிகொள்ளுமா எ-ம். 4

இருங்கடற்றூனையி நெழுந்ததுநுண்கள்
பொறுங்களிறுமிழ்மதம் பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப் பருகிக்கார்க்குல
மொருங்குவான்பொழியினு மொழிக்கவொண்ணுமே.

(இ-ள்.) இரும்-பெருமைபொருந்திய, கடற்றூனையின்-சேனாமுத்திரத்தில், எழுந்த-எழும்பிய, நுண்கள்-நுண்ணிய பொடிகள், பொரும்-சுண்ணை.

செய்யுட்களின், களி-யா-களை, உயிர்-கக்காரின், மதம்-மும்மதத்தையும், பொழிந்ததில்லையேல்-பொழியாமற்போனால், கரும்-சுறுத்த, கடல்-சமுத்திர சலத்தை, அளமெழ-சேறுபட, பருகி-குடித்து, காக்குலம்-மேகக்கூட்டங்கள், ஒருங்கு-ஒருமுகமாய், வான்-ஆகாயத்தினின்று, பொழியினும் - சொரிந்தாலும், ஒலிக்கவொண்ணுமே-போகக்கூடுமோ ஏ-று.

(க-து.) யானைகள் மதம் பொழியாவிடில் மேகங்கள் கடலைமுற்றுங்குடித்துப் பொழியினும் புழுதினை ஒழிக்கக்கூடுமோ எ-ம். 5

சுடர்விபெருமணிச்சூட்டராவின்மே
சென்கிலந் துளக்குறநின்றவாற்றினற
படரிருவிசம்புனிற்பாய்ந்தவல்லது
புடவிமேன்மிதித்திப்புரவிவெள்ளமே.

(இ-ள்.) சுடர்-பிரகாசத்தை, விடு-வீசாரின், பெருமணி-பருத்த இருந்தங் கன்பெருந்திய, சூட்டு-சுடிக்கையையுடைய, அராவின்மேல்-ஆகிசேஷன்மீது, செநிலம்-செடியுழி, துளக்குற-அசை, நின்றவாற்றினால் - இருந்தபடியால், படர்-விரிந்த, இரு.பெருமைபொருந்திய, விசம்பினில்-ஆகாயத்தில், பாய்ந்தவல்லது-தாவிச்சென்றன வல்லாமல், புடவிமேல்-பூமியின்மீது, மிதித்தில-நடக்கவல்லே, புரவிவெள்ளம்-குதிரைக்கூட்டங்கள், ஏ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) குதிரைக்கூட்டங்கள் ஆகாயமார்க்கமாகப்போயின எ-ம். 6

புதையிருள்சீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வரையெழுவொளியிழத்தலான்
மதிபலவாய்வெரிந்மறைத்தல்போலுமாற்
தகிரிலமுத்தவெண்ணையிட்டமே.

(இ-ள்.) புதை-நிறைந்த, இருள்-இருளை, சீத்து-செடுத்து, ஒளி-பிரகாசத்தை, பொழியும்-சொரியாரின், செங்கதிர்-சூரியன், உதயமால்வரையெழுவாய்ந்த-உதயகிரியிலுதிக்க, ஒளியிழத்தலால்-பிரகாசத்தை நீங்குதலால், மதி-சந்திரனான், பலவாய்-அநேகரூபமாய், வெயில் - சூரியனை, மறைத்தல்-போலும்-மறைத்தலையொக்கும், கதிரிலா-விவரிப்பாற்றிரணத்தை வீசுகின்ற, முத்தம்-முத்தினுற்செய்த, வெண் - வெள்ளமைபொருந்திய, கவினையிட்டம்-குடையின் கூட்டங்கள், ஏ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) குடைக்கூட்டங்கள் அநேகசந்திரனையொத்திருந்தன. எ-ம். 7

மழலையங்கிளையும்வளர்த்தபூவையு
குழைபெருகடங்கணர்கொண்முகழ்வர
விழைவளர்முலையினுளளநிலக்கதிர்
பொழிமணிச்சிவையிற்போயினுளரே.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் தமயந்தியினெழுச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மழலை-மழலைச். சொல்லையுடைய, அம்-அழகிய, கிள்ளையும்-கிளிகளும், வளர்த்த-தாம்வளர்த்து, பூவையும்-நாகணவாய்ப்புள்ளும், குழை-குண்டலமணிந்த காதுடை, பொரு-போர்செய்யாநின்ற, தடம்-விசாலமாகிய, கணர்-கண்களையுடைய தாதியர்கள், கொண்டு - கையிற்கொண்டு, சூழ்வர-சூழ்ந்துவர, இழை-ஆபரணங்களையணிந்த, வளர்-வளர்ந்து வரநின்ற, முலையினுள்-ஸ்தனங்களை யுடைய தமயந்தி, இளநிலா-இளஞ்சந்திரன்போல, கதிர்-கிரணங்களை, பொழி-சொரியாநின்ற, மணிச்சிவிகையில்-அரத்தப்பல்லக்கின்மீது, போயினுள்-போனாள், எ-று. அரோ-அசை.

(க-து.) தமயந்தி பெண்கள் சூழ்ந்துவர அரத்தைச் சிவிகையின்மேற்போயினாள். எ-ம். 8

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமும்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குரற்கிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பெழு
மதரிநெடுங்கணர்மருங்குபோயினார்.

(இ-ள்.) கதிர்-கிரணங்களை யுடைய, மணி-இரத்தத்தினுற்செய்த, அடைப்பையும்-தாம்பூலப் பையையும், கால்செய்வட்டமும்-விசிறிகளையும், ததை-நெருங்கிய, மயிர்-மயிரையுடைய, கவரியும்-சாமரைகளும், தாங்கி-சுமந்து, மெல்லென-மெதுவாக, அதிர்-அதிர்ந்த-சூரல்-சத்தத்தையுடைய, கிண்கிணி-கிண்கிணிக்ஷு சிலம்பு-சிலம்புகளுடனே, ஆர்ப்பெழு-ஆரவாரிக்க, மதர்-மதர்த்த அரி-செவ்வரிபரந்த, நெடுங்கணர்-நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள், மருங்கு-பக்கத்தில், போயினார்-போனார்கள், எ-று.

(க-து.) பெண்கள் அடைப்பை-ஆலவட்டம்-சாமரை-இவைகளைத் தாங்கிப் பின் சென்றார்கள் எ-ம். 9

சாந்தணிந்தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யேந்திழைத்தோழியரெண்ணின்மங்கையர்
பூந்தருநீழலிற்பெர்ன்னனாரெனச்
கூந்தலம்பிடியிசைக்குழாங்கொடேகினார்.

(இ-ள்.) சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்து-தரிக்கப்பெற்று, ஒங்கிய-உயர்ந்த தடங்கொள்-விசாலத்தைக்கொண்ட, வெம்-விருப்பத்தைத் தரும், முலை-ஸ்தனத்தினிடத்தில், ஏந்திழை-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய, தோழியர்-பாங்கியர்களும், எண்ணில் - எண்ணிக்கையில்லாத, மங்கையர் - பெண்களும், பூவிளையுடைய, தரு-நற்பகவிருட்சத்தினுது, நீழலில் - நிழலில்வாசம் பண்ணுகிற, பொன்னாரென-இலக்குமியையோத்த அரம்பைமாதர்கள்போல, கூந்தல் புறமயிரினையுடைய, அம்-அழகிய, பிடியிசை - பெட்டை யாணையின்மேல், குழாங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு, ஏகினார்-போனார்கள், எ-று.

(க-து.) தோழிமார்களும் பெண்களும் யானைமேலேறிப்போனார்கள் எ-ம்.

கான்பயின் மரைமலர்ச்செல்வி காமுறு
மான் பயிளோக்கியர் மகரயாழிடைத்
தேன்பயிற் றெள்ளிளிபாடத்தேரையிற்
கூன்களுஞ்சிந்தொடுகுறளுஞ்சென்றவே.

(இ-ள்.) காண்-வாசனை, பயில்-பொருந்திய, மரைமலர்-தாமரைமலரில் வாசபெண்ணுகிற, செல்வி-இலக்குமியானவள், காமுறும் - இச்சியாரின்ற, மான்-மான்கள், பயில்-கற்காரின்ற, நோக்கியர்-பார்வையையுடைய மாதர்கள் மகரயாழிடை-மகரவினையினிடத்தில், தேன்பயில்-தேனபோல்மதூரம் பொருந்திய, தெள்விளிபாட-தெள்விளியென்னும் இராகத்தைப்பாட, தேரையின்-தேரைபோல், கூன்களும்-கூனரும். சிந்தோடு-அவயவ மற்றவருடன், குறளும் குள்ளரும், சென்றவே-போயினர் ஈ-று.

கூன்-சிந்து-குறள்-என்பன உயர்திணைப் பொருளவேனும், சொல்ல லஃ றிணையாதலிற் சென்ற வென்றார்.

(க-து.) பெண்கள் மகரயாழ்பாடக் கூனரும், அவயவ வீனரும், குள்ளரும் போனார்கள் எ-ம். 11

கொடிகளுங்குடைகளுங்குழும்பப் பல்லியங்க
கடலுடைந்தாலெனக்கறங்கியார்த்தெழ
வடிகெழுகுருதிவேன் மன்னர்குழுவர
நிடதநாட்டைந்தனனே வேந்தனே.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் நளன் தமயந்தியோடு நிடதநாட்டாரெ திரகொள்ளச் சென்று தனது மாவிந்த நகரத்துள்ள அரண்மனையை யடைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொடிகளும்-துவசங்களும், குடைகளும்-கவிகைகளும், குழும்-சுற்றிவர-பல்லியம், நாளாவிதவாத்தியங்கள், கடலுடைந்தாலென - சமுத்திர முடைந்து வருதல்போல, கறங்கியார்த்தெழ-குழுவியாவாரிக்க, வடிகெழு-வடித்தல் பொருந்திய, குருதி-இரத்தம் தோய்ந்த, வேல்-வேலாயுதத்தை, யுடைய, மன்னர்-அரசர்கள், குழுவர-குழிந்துவர, நிடதநாட்டைந்தனன்-நிடததேயத்தைச் சேர்ந்தான், நேமி-உலகத்தையுடைய, வேந்தன் - நளமகாராசன் எ-று.

(க-து.) நளன் அரசர்கள் புடைசூழ்ந்துவர நிடதநாட்டைச் சேர்ந்தான் எ-ம். 12

அருமஹமுனிவருமமைச்சர்வெள்ளமுங்
குரைகடற்றூணிநிங்குரவர்கூட்டமு

முரசொலிபதிர்குரன்முகினிர்த்தெழ
விருநிலக்கிழவனையெதிர்கொண்டாரரோ.

(இ-ள்.) அரும்-அரிதாகிய, மறை-வேதத்தையுடைய; முனிவரும்-வெதியரும், அமைச்சர்-வெள்ளமும்-மந்திரிகளின் கூட்டமும், குரை-சத்தியாரின்ற, கடற்றூனையும்-சேனாசமுத்திரமும், குரவரீட்டமும்-பெரியோர்கள் கூட்டமும் முரசொலி-பேரிகையின்சத்தமானது, அதிர்குரல்-அதிர்கின்ற குலையுடைய, முகின்-மேகம்போல, ஆர்த்தெழ-ஆரவாரிக்க, இரு-பெரிய, நிலக்கிழவனை-பூமிக்குரிய நளமகாராசனை, எதிர்கொண்டார்கள் எ-று. அநோ-அசை.

(க-து.) முனிவர்களும், மந்திரிகளும், சேனாகளும், பெரியோர்களும், நன்னுக்கெதிர்வந்தார்கள எ-ம்.

13

அகழியங்கடல்புடையணிந்துநீன்ற
முகிறவழ்முதெயின்முற்றியின்னகிற்
புகைகமழரிமணிப்பொன்செய்மாடத்தி
னகைநிலாமதிதவழ்நகரமெய்தினான்.

(இ-ள்.) அகழி-கிடங்காகிய, அம்-அழகிய: கடல்-சமுத்திரத்தை, புடைய ண்ந்து-பக்கத்தில் தரித்து, நீன்ற-நீல நிறம்பொருந்திய, முகிறவழ்-மேகந்தவழாரின்ற, முதெயில்-பழமையாகிய மதில், முற்றி-சூழ்ந்து-இன்னகில்-இனிய அகிலின்று, புகை-புகையானது, கமழ்-பரிமளியாரின்ற, எரி-பிரகாசம் பொருந்திய, மணி-இரத்தந்தினாலும், பொன்செய்-பொன்னாலும்செய்த, மாடத்தின் உப்பரிமையின் மீது, நகை-பிரகாசியாரின்ற, நிலா சந்திரிகையையுடைய, மதிதவழ்-சந்திரன் தவழாரின்ற, நகரம்-மாவந்தநகரத்தை, எய்தினான்-சேர்ந்தான் எ-று.

(க-து.) நான் மாவந்தநகரத்தைச் சேர்ந்தான் எ-ம்.

14

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூசுர
ரெரிமணிப்பொற்றசம்பேந்திமுன்வர
விரைகமழ்செழுந்தொடைவீமன்மாதொடுந்
திருவளர்கோயிலிற்செல்வனெய்தினான்.

(இ-ள்.) பொருவரும்-ஒப்பில்லாத, கங்கைநீர்-கங்காசலத்தை, நிறைத்து பூசித்து, பூசுர-வேதியர்கள், எரிமணி-பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தமழுத்திய, பொற்றசம்பு-பொன்னாற்செய்தபூரணசம்பத்தை, எந்தி-தாங்கி, முன்வர-எதிர்வர, விரை-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாரின்ற, செழும்-செழுமையாகிய, தொடை-மரீலையையணிந்த, வீமன்மாதொடும்-தமயந்தியினுடனே, திருவளர்-இலக்குமிவாசம்பண்ணாரின்ற, கோயிலில்-அரண்மனையில், செல்வன்-நளமஹாராசன், எய்தினான்-சேர்ந்தான் எ-று.

(க-து.) பிராமணர்கள் கங்கையைப் பொற்குடத்திற்கொண் டெதிர்வா, நனமகாராசன் தமயந்தினுடனே அரண்மனையிற் சேர்ந்தான் எ-ம். 15

மீட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

கலிதோன்றுபடலம்

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்கருதிவந்த கலி அவனை நான் விவாகஞ்செய்தானென்னும் பொறுமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற்குள்ளுந் காலம் பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி வி ரு த் த ம்.

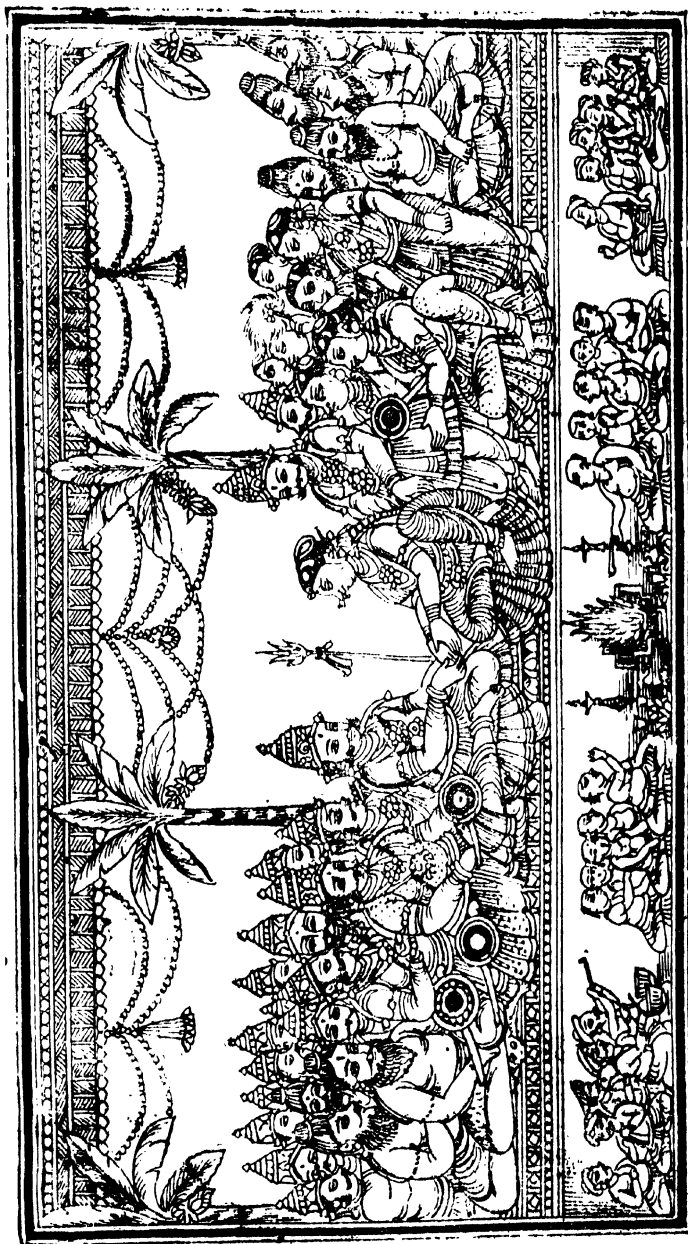
ஈங்கிவனின் னணமிருப்பவானிடைப்
பூங்கமல்விண்ணவர்போகுமேல்வையிற்
நிங்குறுபடுபழிதிதுகுழ்வா
வாங்கவர்முன் கலியடைந்தேநாதுவாம்.

[இதனால் கவிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஈங்கு-மாவிர்தமாநகரத்தில், இவன்-இந்தநளமகாராசன், இன் னணம்-இவ்வாறு தமயந்தியோடு மகிழ்ந்து இருப்ப-இருக்க, வானிடை-ஆகா யத்தினிடத்தில், பூ-அழகிய, கமல்-வீரகண்டாமணியையணிந்த, விண்ணவர்- தேவர்கள், போகுமேல்வையில்-போகுஞ் சமயத்தில், நிங்குறு-குற்றம்பொருந் திய, படுபழி-படுபழியும், தீது-பொல்லாங்கும், குழ்வா-சுற்றிக் கொண்டுவர, அவர்முன் - அந்தத்தேவர்களுக்கெதிரில், கலி - கலிபுருஷனுளவன், அடைந் தது-வந்ததை, ஒதுவாம்-சொல்லுகிறோம் எ-று. ஆங்கு-அசை.

(க-து.) நான் மாவிர்தமாநகரிலிருக்கத் தேவர்கள் போகும்போது அவர் கள் முன் சனிபகவான் வந்ததைச் சொல்லுவோம் எ-ம். 1

வந்தவெங்கொடுங்கலிதன்னைவான்பட
நிந்திரையாண்டுநீயெகின்றயெனச்
சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன்றல்கேட்
டந்தமிழ்நீவேட்கையாலடைந்துளெனென்றான்.

நளனுக்கு மையத்திற்கும் திருமணம் 492-வது பக்கம்.

[இதனால் தமயந்தி தமயவரத்தினின்று நீங்கிச் சுவர்க்கலோகம்நோக்கிச் செல்லுந் தேவர்கட்கு எதிர்ப்பட்ட சனிபகவானே இந்திரன்வினவனும்,அதற் கவ னுத்தரமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வந்த-எதிரில் வந்த, வெம்-வெவ்வித, கொடும் - கொடுமையை யுடைய, கலிதன்னை-கலிபுருஷனை, வான்-தெய்வலோகத்தை நோக்கி, படர்-போகின்ற, இந்திரன்-தேவேந்திரன், யாண்டு-எவ்விடத்துக்கு, நீ-நீ, ஏகின்று யென-போகின்றா யென்று கேட்க, சந்தனி-சந்தனத்தை யணிந்த, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, மன்றல்-கலியாணத்தை, கேட்டு-கேள்விப்பட்டு, அந்தமில்-முடிவில்லாத, வேட்கையால்-ஆசையினால், அடைந்துளே நென்றான்-வந்தே நென்றான் எ-று.

(க-து.) இந்திரன் சனிபகவானே எங்கே போகின்றாயெனக் கேட்க, அச்சனிபகவான் தமயந்திவிவாகத்திற்குப் போகின்றெனென்றான் எ-ம். 2

என்றலுமமரர்கோன்முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனிவந்ததீங்கென
வென்றிலேவனிடதர்கோன்றனக்குமென்றொகை-
துன்றிருங்கூந்தலாந்குட்டினுளென்றான்.

[இதனால் இந்திரனவனுக்கறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றலும்-இப்படி யென்று சொன்னவளவில், அமரர்கோன்-தேவேந்திரன். முறுவலெய்தி-சிரித்து, அம்மன்றலுக்கோ-அந்தக் கலியாணத்திற்கா, தனி-தனியாய், வந்ததீங்கென-இவ்விடத்தில் வந்ததென்று,வென்றி-வென்றிப்பொருந்திய, வேல்-வேலையுடைய, நடதர்கோன்றனக்கு-நளமகாராசனுக்கு, மென்றொடை-மிருதுவாகிய மாலையை, துன்று-நெருங்கிய, இரும்-பெருமை பொருந்திய, கூந்தலாள்-கூந்தலையுடைய தமயந்தி, குட்டினுளென்றான்-அணிந்தானென்று சொன்னான் எ-று.

' (க-து.) இந்திரன் தமயந்தி நளனுக்கு மாலையிட்டாள் என்றான் எ-ம். 3

விண்ணவானேவரும்வெள்கப்பூந்தொடை
மண்ணகத்தரசனுக்கணியுமானிழை
யெண்ணமுங்கெடுத்தவட்பிரிப்பனீண்டெனாக்
கண்ணழற்கதுவவெங்கலியுங்கூறினான்.

[இதனால் அதற்குச் சனிபகவான்வெருண்மொத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விண்ணவானேவரும்-தேவர்களயாவரும், வெள்க-வெட்கப்பட, பூந்தொடை-புட்பமாலையை, மண்ணகத்தரசனுக்கு-பூலோகத்தரசனுக்கு,அணிபும்-தரித்த, மாணிழை-மாட்சிமைபொருந்திய வரபரணங்களை யுடைய பெண்

ணினது, எண்ணமுங்கெடுத்து-நினைப்பையுங்கெடச் செய்து, அவள்-அவளை, பிரிப்பன்-பிரித்துவிடுவேன்; ஈண்டென-இவ்விடத்தென்று, கண்ணழல்கத்துவ-கண்ணில்நெருப்புப்பொறி பறக்க, வெங்கலியும்-வெவ்விய கலிபுருஷனும், கூறினான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) தேவர்கள்வெட்க நளனுக்கு மாலைதரித்த தமயந்தியை பிரிப்பே னென்று சனிபகவான் சொன்னான் எ-ம். 4

அறுசீர்க்கழிநெடிடடியாசிரியவிருத்தம்.

அருந்ததிக்கற்பினல்லாளரசினங்குமரன்றன்னைப்
பிரிந்திடவியற்றிப்பின்னர்பெறுவதுதீமையன்றோ
விரிந்தநூற்கேள்வியென்னும்பிறர்மனைவிழையவுள்ளம்
பொருந்தியதெவன் கொல்கல்லாப்புல்லறிப்புக்ழின்பிக்கோய்.

[இதனால் அவளை இந்திரன் தகாதசெயலெனக்கூறி மறுத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) அருந்ததி - அருந்ததியை யொத்த, கற்பின்-பதிவிரதத்தை யுடைய, நல்லாள்-தமயந்தி; அரசினங்குமரன்றன்னை - இளமை பொருந்திய ராசகுமாரனான நளமகாராசனை, பிரிந்திடவியற்றி-நீங்கும்படிசெய்து, பின்னர்-பின்பு, பெறுவது-அந்தமாதைப்பெற்றுக்கொள்வது, தீமையன்றோ-குற்றமல்லவோ, விரிந்த-பரந்த; நூற்கேள்வி-நூல்விசாரனை, என்னும்-யாதுபயனைத்தரும்; பிறர்மனைவிழைய-பிறர்மனைவியைவிரும்ப, உள்ளம்பொருந்தி-தெவன்மனஞ்சம்மிதித்ததுஎன்காரணம், கல்லா-படியாத, புல்லரில்-மூடரைப்போல், புகழின்பிக்கோய்-கீர்த்தியின்பிக்கவனே எ-று. கொல்-அசை

(க-து.) இந்திரன் நளனைவிட்டுத் தமயந்தியைப்பிரித் தவளைப்பெறுவது குற்றமல்லவா: பிறன்மனைவியை யிச்சிப்பதென்ன என்றான் எ-ம். 5

இனையனவமரர்கூறவிருகையும்புடைத்தும்நக்குப்
புனைமலர்க்கோதைநல்லார்முணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுகினெகிழ்க்குமின்பவாழ்வியைன்றிமற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டேனிகழ்த்துதிர்நீவிரென்றான்.

[இதனால் சனிபகவான் அதனை ஏற்காதுரைத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இனையன-இப்படிப்பட்டவைகளை, அமரர்கூற-தேவர்கள் சொல்ல, இருகையும்-இரண்டுகையையும், புடைத்து-கொட்டி, நக்கு-சிறித்து, புனைமலர்க்கோதைநல்லார்-மலரால்அலங்கரிக்கப்பெற்றகூந்தலை யுடையமாகாது, முணர்முலை-நெருங்கியமுலைகளை, குழையப்புல்லி-குழையுட்படிதழுவி, வனை-கட்டியிருக்கின்ற, துகில்-ஆடையை, நெகிழ்க்கும்-அவிழ்கின்ற, இன்ப

வாழ்வியைன்றி - காமவின் பவாழ்வியைல்லாது, மற்றோர்-வேறுமொரு, நினைவருமின்பமுண்டேல் - நிலத்ததற்கரியவன்பமுண்டாகில், நிகத்துயிர்-சொல்லுங்கள், நீவிரென்றான்-நீங்களென்றுசொன்னான் எ-று.

(க-து.) தேவர்க ளிவ்வாறுசொல்லச் சனிபகவான் பெண்களின்பத்தைப் பார்க்கிலும் வேறின்பமுண்டானுற் சொல்லுங்களென்றான் எ-ம். 6

மறைநெறி பிறழ்க்கூறுமிவனெடும்வாய்மைகூறி
லறநெறி திறம்புமென்னவமரநும்விசம்பிற்போனார்
தெறுதொழிற்கலியுங்காமஞ்சிதைந் துமீதூரவேத
நெறிமுறை வழுவல்செல்லாநிடதநாடதனிற்சென்றான்.

[இதனால் அவன்சொல்லேக்கேட்டல்சகியாததேவர்கள்செயலு மவன்செயலுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மறைநெறி-வேதவழி, பிறழ்-மாறுபட, கூறும்-சொல்லும், இவனெடும்-இக்கலியினெடும், வாய்மைகூறில்-உண்மைபேசில், அறநெறி - தருமவழி, திறம்புமென்ன-கெடுமென்று, அமரரும்-தேவர்களும், விசம்பிற்போனார் சொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தார்கள், தெறு-கொல்லாநின்ற, தொழில்-செய்கையை யுடைய, கலியும்-கலியுருஷனும், காமம்-விரகமானது, சிதைந்து-வரம்புகடந்து, மீதூர-அதிகரிக்க, வேதநெறிமுறை-வேதவழியின்முறையானது, வழுவல்செல்லா-மாறுபடாத, நிடதநாடதனில்-நிடத்தேயத்தில், சென்றான்-போனான் எ-று.

(க-து.) தேவர்களிவனுடன்பேசுந் தருமங் கெடுமென்று சவர்க்கத்திற்குப்போனார்கள். சனிபகவான் நிடதநாட்டிற்குப் போனான் எ-ம். 7

மல்லலம்பழனவேலிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றறிதிற்செல்லுங்கொடுங்கலியமரர்வேட்ப
வெல்லையில்வேள்வியாற்றியருமறையில்வோரெங்குஞ்
சொல்லியபதங்கன்கேட்டுத் துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

[இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளால் சனிபகவான்நிடதநாட்டின்கண் தனதிறுக்கைக்கிடமின்றியலாதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மல்லல்-வளம்பொருந்திய, அம்-அழகிய, பழனம்-சுழனிகளையே வேலி-வேலியாகவடைய, வளங்கெழு-செல்வம்பொருந்திய, நிடதநாட்டின்-நிடத்தேயத்தில், அல்லலுற்று-துன்பமுற்று, அரிதிற்செல்லும்-அருமையாகப் போகாநின்ற, கொடுங்கல்-கொடியகலியானவன், அமரர்வேட்ப-தேவர்கள் விரும்ப, எல்லையில்-அளவில்லாத, வேள்வியாற்றி-யாகத்தைச்செய்து, அரும்-அரியதாகிய, மறையில்வோர், வேதப்பிராமணர்கள், எங்கும்-எவ்விடத்திலும், சொல்லிய-சொன்ன, பதங்கன்கேட்டு, வேதப்பதங்களைக்காதிருக்கேட்டு, துணைப்பதம்-தன்னுடையவுபயபதங்களை, பெயர்த்திலான்-எடுத்தவைக்கல்லில்லை-ஹ.

(க-து.) கனிபகவான் ஈடதநாட்டில் வேதப்பிராமணர்கள் சொல்லும் வேதப்பதங்களைக் கேட்டுத் தன்னிருபதங்களை யெடுத்துவையாதிருத் தான் எ-ம். 8

செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லாமறையில்கிறுவனங்கோர்
கைம்மையைக்கலத்தனோக்கிக்கனிமகிழ்சிறந்துசெல்வான்
வம்மினென்றமரர்தம்மைமறையினூர்கூறக்கேளா
வம்மேவாமகமென்றஞ்சியலக்கணுற்றகன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) செம்மையில்-நன்னெறியில், திறம்பல்செல்லா - மாறுபடாத, மறையில்-வேதம்படிக்கின்ற, சிறுவன்-ஒருபிரமசாரி, ஆங்கோர்-அங்கொரு, கைம்மையை-சைம்பெண்ணை, கலத்தனோக்கி-புணர்தலைப்பார்த்து, கனி-செருக்கையுடைய, மகிழ்-சந்தோஷம், சிறந்து-அதிகரித்து, செல்வான்-போகின்றவன், வம்மினென்று-வாருங்களென்று, அமரர்தம்மை-தேவர்களை, மறையினால்-வேதத்தினாலே, கூற-அழைக்க, சேளா-கேட்டு, அம்மவோ-ஓஅம்ம, மகமென்று-யாகமென்று, அஞ்சி-பயந்து, அலக்கணுற்று-துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான்-அப்புறம்போனான் எ-று.

(க-து.) பிரமசாரி கைம்பெண்ணைக்கலந்ததைக்கண்டுசெல்லுஞ் சனிபகவான், வேதத்தினால் தேவர்களை வாருங்களென்றழைக்கக்கேட்டு ஓர்யாகமென்றஞ்சிப்போனான் எ-ம். 9

அருமறைமுனி வர்யாருமோர்கலத்தார்வமோடும்
பருகியவாறுநோக்கித்தீவினைபயந்ததென்னு
விரைவினிற்சேறலோடுமன்றமொழிகூறும்வேள்விக்
சூரியதுசோமபானமெனவுளமுடைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) அரும்-அரிதாகிய, மறைமுனிவர்யாரும்-வேதியர்களெல்லாரும், ஓர்கலத்து-ஒருபாத்திரத்தில், ஆர்வமோடும்-ஆசையுடன், பருகியவாறுநோக்கி-பாணம்பண்ணுகின்றவெறியைப்பார்த்து, தீவினைபயந்த, தென்னு-தீமைபுண்டாயிற்றென்று, விரைவினில்-சீக்கிரத்தில், சேறலோடும்-போனமாத்திரத்தில், மறைமொழி-வேதவசனத்தை, கூறும்-சொல்லும், வேள்விக்கு-யாகத்துக்கு, உரியது-உரித்தானது, சோமபானமென-சோமபானயாகமென்று, உளமுடைந்து-மனக்கலங்கி, போனான்-போயினான் எ-று.

சோமபானம்-மதுபானம்.

(க-து.) சனி வேதியர்யாவரு மோர்கலத்திற்பாணம்பண்ணுவதைக்கண்டு செல்பவன், யாகத்திற் சூரியது சோமபானமென்றஞ்சிப்போனான் எ-ம். 10

நிழல்களிகளில்லயானிடதர்கோன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
பழமறைக்கிழவார்யாரும்பரிவொடுகுவந்துகொள்ள

விழுந்திபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும்

பொழிதருபுனைலைநீந்திப்போக்கரிதென்னநின்றான்.

(இ-ள்.) நிழல்-தன்னிழலை, சுளி-கோபிக்கிற, களி-செருக்கைப்பொருந்திய, நல்யானை-நல்லயானையையுடைய, ரிடதர்கோன்-நளமகாராசன், மகிழ்ச்சிகூர்ந்து-சந்தோஷமிருந்து, பழமறைக்கிழவார்யாரும் - பழமையாகியவேதப்பிராமணர்களெல்லாரும், பரிவொடும்-ஆசையுடன், கவர்த்துகொள்ள-பெற்றுக்கொள்ள, விழுந்தி-மேன்மையாகிய திரவியமும், பழனம்-கழனிக்கும், நாடு-ஊர்களும், வேண்டுப-வேண்டியவைகளை, வெறுப்ப-வெறுத்கும்படியாக, நாளும்-நாள்தோறும், பொழிதரு-தத்தம்பண்ணுகிற, புனை-சலத்தை, நீந்தி-கடந்து, போக்கரிதென்ன-போக்ககூடாதென்று, நின்றான்-இருந்தான் எ-று.

(க-து.) சனிபகவான் நான் பிராமணர்களுக்குத் தத்தம்பண்ணுநீரை நீதிப்போக்கக் கூடாமனின்றான் எ-ம். 11

கலைவலானொருவன்பொய்மைகட்டுரையாடலைக்கிக்
கொலைபழுத்தொழுருநெஞ்சங்குழைந்தனன்மகிழ்ந்துசெல்வா
னவர்முலைசுமக்கலாற்றுவையநுண்மருங்குற்பேதை
புலவிதீர்ப்பதற்குக்கூறும்பொய்யெனப்புலந்துபோனான்.

(இ-ள்.) கலைவலானொருவன்-வித்தையில்வல்லவனொருவன், பொய்மை-பொய்சொல்லை, கட்டுரையாடல்-உறுதிமொழியாகச்சொல்லுதலை, நோக்கி-அறிந்து, கொலை - கொல்லுதல், பழுத்தொழுருநெஞ்சம் - முதிர்ந்துபெருகாரின்றமனம், குழைந்தனன்-குழைந்தவனாய், மகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, செல்வான்-போகின்றகலியானவன், அலர்-பரந்த, முலை-ஸ்தனங்களை, சுமக்கலாற்ற-சுமக்கமாட்டாத, ஐயம்-சந்தேகத்தைத்தரும், நுண்-நுட்பம்பொருந்திய, மருங்குல்-இடையையுடைய, பேதை-மடந்தையது, புலவி-பிணக்கை, தீர்ப்பதற்கு-போக்ததற்கு, கூறும்-சொல்லும், பொய்யென-பொய்யென்று, புலந்து-மனம்வாடி, போனான்-போயினான் எ-று.

(க-து.) கல்லியில் வல்லோன் பொய்சொல்லுதலைக் கண்டசெல்வஞ்சனிபகவான் மாதர் பிணக்கைத்தீர்க்கும் பொய்யென்று வாடிப்போனான் எ-ம். 12

கடிமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகளிரீட்டங்
கொடிநெடுவீதியெல்லாங்கடவுளர்விழவுதுன்று
நெடிபடுகானமுற்றுந்துறந்துளோர்நெருக்கம்பாண்டு
மடியிடலரிசென்றெண்ணியல்லலுற்றதன்றுபோனான்.

(இ-ள்.) கடி-காவலையுடைய, மனையிடங்கடோறும்-வீட்டினிடங்களெல்லாம், கற்புடை-பதிவிரதத்தன்மைபொருந்திய, மகளிரீட்டம் - மாதர்கூட்டங்கள், கொடி-கொடிகளையுடைய, நெடும்-நீண்ட, வீதியெல்லாம்-தெருக்களான

த்திலும், கடவுளர்விழவு-தேவர்திருவிழா, துன்றும், நெருங்கியிருக்கும், நெடி-
சிறுவண்டிகள், படு-உண்டாகிய, கானமூற்றும்-காடுமுழுவதும், துறந்துளோர்-
முனிவர்களுடைய, நெருக்கம்-கூட்டங்களுள்ளன, (ஆதலால்) யாண்டும்-எவ்-
விடத்தும், அடியிடல்-அடியெடுத்துவைத்தல், அரிதென்று-அருமையென்று,
எண்ணி-நினைத்து, அல்லலுற்று-துன்பமுற்று, அகன்றுபோனான்-நீங்கிப்போ-
யினான் என்று.

(க-து.) மனைகளெங்கும் கற்புள்ள மாதர் கூட்டத்தாலும், வீதியெங்கும்
தேவர் திருவிழாவாலும், காடுவெங்கு முனிவர் கூட்டத்தாலும், அடிவைக்கவிட-
மில்லை யென்று சனியன் போனான் எ-ம். 13

இந்நகர்வரைப்பில்யாண்டு மெய்துதற்கரிதென்றெண்ணிச்
சென்னிவான் றடவுதெய்வச் செழுமலர்ச்சோலைபுக்கு
மன்னவனிழைக்குந்தீமை யாதென மனத்தினோந்து
துன்னருந்தான் றிமீதிற் சூழ்ச்சியோடிருக்குநாளில்.

[இதனால் சனிபகவான் தனதாலோசனை முடிவெய்தும்வகைக் கெதிர்
நோக்கி யிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இந்நகர்-இந்த நகரின்னுடைய, வரைப்பில்-இடத்தில், யாண்டும்-
எவ்விடத்தும், எய்துதற் கரிதென் றெண்ணி - போகுதற்குக் கூடாதென்று
நினைத்து, சென்னி-தலையானது-வான் றடவும்-ஆகாயத்தை யளவுபிற, தெ-
ய்வ-தெய்வீகமாகிய, செழும்-செழிந்த, மலர்-புஷ்பத்தையுடைய, சோலைபுக்கு-
சோலையை யடைந்து, மன்னவன்-நளமஹாராசன், இழைக்குந்தீமை - செய்-
யுங் குற்றம், யாதென-எதுவென்று, மனத்தினோந்து-மனதிலாராய்ந்து, துன்-
னரும்-சேரப்படாத, தான் றிமீதில்-தானறி விருக்கத்தின் மீது, சூழ்ச்சியோடு-
ஆலோசனையுடனே, இருக்குநாளில்-இருக்கின்ற காலத்தில் என்று.

தான் றி-நிஷித்தம். இச்செய்யுளும் மேல்வரும் படலத்தின் முதற்செயு-
ளுங் குளகம்.

(க-து.) சனிபகவான் சோலையிற்புகுந்து, நான்செய்யுந் தீமை யெது
வென்று நினைத்துத் தான் றிமரத்தின்மே லிருக்கின்ற காலத்தில் எ-ம். 14

கவிதோன்று படலம். முற்றிற்று.

உ
கடவுள் துணை.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால் பற்பல லீலைக்குரிய இளவேனிற் காலத்தினது
சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநீலத்துறை

நமதுசெங்கரங்கடோயினகைமுகவிருந்துசெய்யுங்
கமலநாண்மலரை வாட்டும்பனியினை முழுதுதுங்காய்வா
னிமயமால்வரையின்வெம்போர்க்கெழுந்தனவுலகம்போர்த்த
திமிரமேய்ந்துலவும்வெய்யோன்சென்றனன்வடபான்மன்றோ.

(இ-ள்.) நமது-நம்முடைய, செங்கரங்கள்-சிவந்த கிரணங்கள், தோயில்-
பொருந்தினால், நகை-பிரகாசியாகின்ற, முகம்-முகத்துடனே, விருந்துசெய்
யும்-விருந்துசெய்யாகின்ற, கமலம்-தாமரையினது, நாள்-புதிய, மலரை-புகி
பத்தை, வாட்டும்-வாடப்பண்ணும், பனியினை-பனியை, முழுதும்-முழுமை
யும், காய்வான்-அழிக்கும் பொருட்டு, இமயமால்வரையின்-இமயபர்வதத்தில்,
வெம்போர்க்கெழுந்தன-வெவ்விதாகிய, யுத்தத்திற் கெழுந்தவன்போல, உல
கம்போர்த்து-உலகத்தைமூடிய, திமிரமேய்ந்து-இருளையுண்டு, உலவும் வெய்
யோன்-உலவுகின்ற சூரியன், வடபால்-வடதுபக்கத்தில், சென்றனன்-போயி
னன், எ-று. மன்-ஒ-அசைகள்.

உத்தராயணம் பிறந்ததென்பது கருத்து. [காய்வான் எழுந்தனவென
லால், தம் சூறிப்பணியாம்.]

(க-து.) சூரியன் உத்தராயண மாயினான் எ-ம்.

1

இன்றுணைக்கணவரீங்கியிடருறுமடவார்சோர
மன்றலிற்கொழுநர்ப்புல்லுமடந்தையர்மகிழ்ச்சிகூரக்
குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற்கொழுந்துமுன்போர்த்ததேமா
மென்றளிர்ப்போர்வைபோர்த்ததுவனில்வந்திறுத்ததன்றே.

(இ-ள்.) இன்றுணை-இனியதுணையாகிய, கணவர்-கொழுநரை, நீங்கி-
பிரிந்து, இடருறும் - துன்பத்தையடைகின்ற, மடவார் - மாதர்கள், சோர-
சோர்வையடையவும், மன்றலில்-விவாகத்தின்கண், கொழுநர்ப்புல்லும்-கண
வரைத்தழுவும், மடந்தையர்-மாதர்கள், மகிழ்ச்சிகூர-மகிழ்ச்சியை யடையவும்,
குன்றிடைப்பிறந்த-பொதியமலையி லுற்பவித்த, தென்றற் கொழுந்து-இலந்
தென்றற்குற்றை, முன்-முன்னே, போர்த்த-போர்த்துக்கொண்ட, தேமா-

தித்திப்புப் பொருந்திய மாமரத்தினது, மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய, போர்வைபோர்த்து-வஸ்திரத்தைப்போர்த்து, வேனில்-வேணிந்காலமானது வந்திறுத்தது-வந்துதங்கியது, எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) தணந்தவர் துன்புற மணந்தவரின்புற வேணிந்காலம் வந்தது எ-ம். 2

கள்ளுயிர்த்தலருமுல்லைக்கடிமுறைவறேன்ற
வள்ளிதழ்க்ருவனையுண்கண்மலர்ந்துமர்தளிர்மென்கையாக்
கிள்ளைமென்குதலைசாற்றிக்கிளரொளிவண்டுபாடத்
தெள்விளிமீடவேணிற்றிருமக்கள்சிறந்தாளன்றே.

(இ-ள்.) கள்ளுயிர்த்து-தேனைத்தந்து, அலரும்-மலருகிற, முல்லை-மூல்லை யினது, கடி-வாசனைபொருந்திய, முகை-அரும்புகளாகிய, முறுவறேன்ற-பற் கள்தோன்ற, வள்ளிதழ்-கூர்மையாகிய இதழையுடைய, குவளை-நீலோற்பலங் களாகிய, உண்கண்-மைபுண்டகண்கள், மலர்ந்து-விழித்து, மார்தளிர்-மாந் துளிர்கள், மென்-மிருதுபொருந்திய, கை-கையாக, ஆர்-ஆர்ந்த, கிள்ளை- கிளிப்பிள்ளையின்மொழிகளாகிய, மென்-மிருதுபொருந்திய, குதலை-குதலைச் சொற்களை சாற்றி-பேசி, கிளரொளி - விரிந்தவொளியையுடைய, வண்டு- வண்டுகளை, பாணை-பாணர்களாக, தெள்விளிபாட-தெள்விளியென்னு மிரா கத்தைப்பாட, வேணிற்றிருமக்கள்-வேணிந்காலமாகியபெண், சிறந்தாள் - பொலிவையுடையதாள், எ-று, அன்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) இளவேணி லென்கின்றபெண் சிறப்படைந்தாள் எ-ம். 3

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில்போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசிலைபுகுத்ததேமாபைந்தளிர்நிறேதோற்றம்
மாசுறுதுகிலைநீத்துமகிழ்நர்தம்வரவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொன்னுடைகொம்பனரசைத்தல்போலும்.

(இ-ள்.) பூசல்-போர்செய்தலையுடைய, வண்டு-வண்டுகள், ஆர்ப்ப-ஆரவா ரிக்க, வேனில்-வேணிந்காலம், போந்தமை-வந்ததன்மையை, குயில்கள்கூற- கோகிலங்கள்சொல்ல, பாசிலை-பழப்பிலைகளை, உகுத்த-உதிர்ந்த, தேமா-தித் திப்புமாமரங்கள், பைம்-பசுமையொருந்திய, தளிர்-தளிர்களை, ஈன்றதோற் றம்-பெற்றகாட்சியானது, மகிழ்நர்தம்வரவுகேட்டு - புருஷர்களுடையவரவுக் கேட்டு, மாசுறு-குற்றம்பொருந்திய, துகிலை-வஸ்திரத்தை, நீத்து-நீக்கி, கோசி கம்-பட்டாகிய, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னுற்செய்த, ஆடை-வஸ்திரத்தை, கொம்பனார் - பெண்கள், அசைத்தல்போலும்-கட்டிக்கொள்ளுதலையொக்கும், எ-று.

(க-து.) வேனில் வந்ததைக்குயில்களறிவிக்க மாமரத்தளிர்ந்த காட்சி, தணவர் வருதலைக்கேட்டுப் பெண்கள் பொற்சேலைதரித்தாற் போலும் எ-ம். 4

வானுயர்சோலைதோறுமுருகுவாய்மதெதுவீழ்ந்
தேனெடுசரும்பும்வண்டும்புதிதுண்டுதெனிட்டியார்ப்பக்
கானமர்குழலினூர் தங்கணவர்பாற்புலவிதீர்
வேனில்வேட்குலகம்யாவும்விழுவயர்ந்திட்டவன்றே.

(இ-ள்.) வான் - ஆகாயத்தில், உயர் - உயர்ந்த, சோலைதோறும்-
தோப்புகள்தோறும், முறுகு - தேனே, வாய்மடுத்த - வாய்வைத்து, கீழும்-
விரும்பும், தேனெடு தேன்வண்டுடனே, சுரும்பு - ஆண்வண்டும், வண்டும்-
பெட்டை வண்டுகளும், புதிதுண்டு-விருந்துண்டு, தெவிட்டி-தெவிட்டெடுத்து,
ஆர்ப்ப-ஆரவாரிக்க, கான்-வாசனை, அமர்-பொருந்திய, குழலினூர் - கூந்தலை
யுடைய மாதர்கள் தம்-தங்கள், கணவர்பால்-புருஷர்களிடத்தில், புலவிதீர்-
பிணக்குகள் நீங்க, வேனில்-வேனிற்காலத்துக்குரிய, வேள்-மன்மதனுக்கு, உல
கம் யாவும்-உலகங்களெல்லாம், விழுவயர்ந்திட்ட-திருவிழாவைச் செய்தன
எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) மன்மதனுக்கு உலகன்யாவும் திருவிழாசெய்தன எ-ம். 5

குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற்கொழுந்துமேற்படர்ந்ததன்மை
துன்றிருட்பிழம்புசீக்குங்களைகதிர்ச்சுடரோனாய்
தன்முனைக்கேள்வனீங்கிவடபுலஞ்சார்தலோடும்
தென்றிசையணங்குமாழாந்துயிர்த்ததுசிவனுமாதோ

(இ-ள்.) குன்றிடை-பொதியமலையி னிடத்திலே, பிறந்த - உண்டாகிய,
தென்றற் கொழுந்து-இளந்தென்றற்காற்று, மேற்படர்ந்ததன்மை-பூமியின்
மீது பரவிய தன்மையானது, துன்று-நெருங்கிய, இருட்பிழம்பு - இருட்கூட்
டத்தை, சீக்கும்-கெடுக்கும், கனை-மிருந்த, கதிர்-கிரணங்களை உடைய, சுட
ரோனாய்-சூரியனாகிய, தன்முனை-தனக்குத் துணையாகிய, கேள்வன்-புருஷன்,
நீங்கி-தன்னை நீங்கி, வடபுலம்-வடதிசையாகிய (பெண்ணை), சார்தலோடும்,
அடைந்த மாத்நிரத்தில், தென்றிசையணங்கு - தெற்குத்திக்காகிய பெண்-
மாழாந்து-மயங்கி, உயிர்த்தது-பெருமூச்சுவிட்டதை, சிவனும்-ஒக்கும், எ-று.

தென்றிசையணங் கென்றமையால், வடபுல வணங்கென்றும் கொள்
ளப்பட்டது.

(க-து.) தென்றல் வீசியது சூரியன் வடதிசைப் பெண்ணிடத்திற்போன
னென்று தென்றிசைப்பெண் பெருமூச்சுவிட்டது போலும் எ-ம். 6

பன்மணிவரன்றிச்சாரற்பானிறவருவிதாமுந்
தென்வரையினிதினீன் றபுனிற்றிளங்குமுவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரீன்காதலர்ப்பிரிந்தகாத
ரின்னுயிர்ப்பெப்பவேண்டியிறியற்றியபார்வையாமால்,

(இ-ள்.) பன்மணி-பலரத்தங்களை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டு; சாரல்-பக்கத்தில், பானிமம்-வெள்ளைநிறமாகிய, அருவிதாமும்-அருவிகள் பாயப்பெற்ற, தென்வரை-பொதியமலை. இனிதினீன்ற-இன்பமாகப் பெற்ற, புனிற்றினம்-மிகவுயிளமைபொருந்திய, குழவித்தென்றல்-இளம் தென்றற்காற்றானது, கன்னல்-கரும்பாகிய, அம்-அழகிய, சிலைக்கை-வில்லைப்பிடித்த கையை யுடைய, மாரன்-மன்மதனாவன், காதலர்-நாயகர்களை, பிரிந்த-நீங்கிய, மாதர்-மாதர்களின், இன்னுயிர்-இனிய உயிர்களை, படுப்ப வேண்டி-பிடிக்க விழைந்து, இயற்றிய-வடிவிட்ட, பார்வையாம்-பார்வையிருகமாகும் எ-று.

பார்வை என்பது, மிருகங்களைப் பிடிக்க அவ்வவ் வினத்தில் ஒன்றை வளர்த்து வைப்பதாம்.

(க-து.) தென்றல் வீசியது மனமதன் நாயகரை நீங்கிய மாதருயிரைப் பிடிக்கவிட்ட பார்வையிருகம்போலாம் எ-ம். 7

விண்டொடர்பொதுப்பர்தோறும்விரைகமழ்போதில்வீழ்ந்து
வண்டினங்குடைந்துபாடமகரந்தமெழுந்ததோற்றங்
கொண்டல்கண்படுக்குந்தேமாங்குயிலினமழைப்பத்தோன்றல்
திண்டிறலநங்கன்சேனாபராக மொத்திருந்ததன்றே.

(இ-ள்.) விண்டொடர்-ஆகாயத்தையளாவரின்ற, பொதும்பர்தோறும்-சேலைகள்தோறும், விரை-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாரின்ற, போதில்வீழ்ந்து-புட்பத்திலிறங்கி, வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், குடைந்து-மூக்கினலுழுது பாட-பண்ணைப்பாட, மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடிகள், எழுந்ததே-நீறம்-எழும்பிய காட்சியானது, கொண்டல்-மேகங்கள், சண்படுக்கும்-ரித்திரைசெய்யும், தேமா-தித்திப்புமாமரத்திலிருக்கிற, குயிலினம்-குயில்கூட்டம், அழைப்ப-கூப்பிட, தோன்றும்-வந்த, திண்டிறலநங்கன்-மிருந்த வலியையுடைய மன்மதனது சேனாபராகம்-சேனையினின் மெழும்புகிற புழுதியை, ஒத்திருந்தது-ஒப்பாகியிருந்தது, எ-று.

(க-து.) மகரந்தமெழுந்த காட்சியானது மன்மதன் சேனைகளினால்-எழும்பும் புழுதியை யொத்திருந்தது எ-ம். 8

காயெரிமணியிற்செய்தகதிர்மூலைமகளிர்கூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக்குயில்குடைந்தாடவீழ்ந்த
சேபமென்போதுபோர்த்ததிருவரீணிலங்களாய்வும்
பாயலின்பித்தசெம்பொற்படாமெனவிளங்குமன்றே.

(இ-ள்.) காய்-கொளுத்தாரின்ற, எரி-நெருப்பையொத்த, மணியிற்செய்த இரத்தத்தினுற்செய்த ஆபரணத்தினது, கதிர்-பிரகாசம்பொருந்திய, மூலை-ஸ்தனங்களை யுடைய, மகளிர்-மாதர்களது, கூந்தல்-அாகபாரமானது - ஆய்-ஆராய்ந்த, மலருகுத்தல்போல-புஷ்பத்தை உதிர்த்தல்போல, குயில்-கோகிலங்

கள், குடைந்தாட-கூத்தாட, வீழ்ந்த-விழுந்த, சேய-சிவந்த, மென் மிருதுவாகிய, போது-புட்பங்கள், போர்த்த-மூடப்பெற்ற, திருவ-சிறப்புற்ற, நீணிலங்கள்யாவும் - நீண்டநிலங்களெல்லாம், பாயலில்-சயனத்தில், படுத்த-விரித்த, செம்-சிவந்த, பொற்படாமென-பொன்வஸ்திரத்தைப்போல, விளங்கும்-பிரகாசிக்கும், எ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) மலர்கள்விழுந்த நிலங்கள்யாவும் பொற்சீலை விரித்தாற்போலும் விளங்கும் எ-ம். 9

தாழ்சினை பூத்தமென்பூந்தண்ணறுஞ்சண்ணமாடி
வீழ்ந்துணைவருதளைக்கிப்புதுக்கடிமேயதென்னு
யாழிசைமிடற்றசெங்கட்கருங்குயிலினிதினாடிக்க
கோழரைக்குமரிவாழைக்குருத்திடையொளித்ததன்றே

(இ-ள்.) தாழ் - வளைந்த - சினை-கிளைகளில், பூத்த - புட்பித்த, மென்-மிருதுவாகிய, பூம் - புட்பத்தினது, தண் - குளிர்ச்சி பொருந்திய, நறும் வாசனைபாகிய, சண்ணமாடி-மகரந்தப் பொடியில் வீழ்ந்து, வீழ்-விரும்பாநின்ற, துணை - புருஷனாகிய ஆண்குயிலானது, வருதளைக்கி - வருகிறதைப் பார்த்து, புதுக்கடி-புதுமணத்தை, மேயதென்னு-அடைந்ததென்று நினைந்து, யாழிசை-வீணையி னிசையையொத்த, மிடற்ற-கண்டத்தினையும், செங்கண்-சிவந்தகண்களையுமுடைய, கரும்-கறுத்த, குயில் - பெட்டைக் குயிலானது, இனிதினாடி-இன்பத்தினாலே பிணங்கி, கோழ்-செழிப்பாகிய, அரை-அரையையுடைய, குமரிவாழை-இளவாழையினது, குருத்திடை-குருத்தினிடத்தில், ஒளித்து-ஒளித்துக்கொண்டது எ-று.

புதுக்கடி என்பதில், தூதனவிவாகம் என்பதும்-புதியவாசனை என்பதும்-சிலேடையால் பெறப்பட்டமையால், அதுகண்டு பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம் எனக்கொள்க.

(க-து.) ஆண்குயில் வருதலைக்கண்டு பெண்குயில் வாழைக்குருத்திலொளித்து எ-ம். 10

வசந்தத்தூரிமை வசந்தத்தேரெனுந்-தென்றலே வண்டினஞ் சிறுகிளி பூவை-யன்றிலே குயிலிவை யகமகிழ்ந் தார்த்தலே-மாங்கனியுதிந்தலே தென்கய மலரொடு-வருளந்தாழை வழைசண்பகம்பிற, முகிழினி தவீழ்த்தலே முன்மாரிடைக்களி-மிகுவனமயின்முதன் மெலிதலேயென்ப. (இ-ள்.) வேனிற்பருவத் தூரிமையாவது-மன்மதன்றேராகிய தென்றல் வீசலும், பலவண்டினமுங்கிளியும்பூவையு-மன்றிலுங்குயிலு மெனவிலைவாமகிழ்தலு-மாங்கனியிகுதலு நீர் மலரன்றி-மகிழ்தாழைபுண்ணை சண்பகம்பலவு-மலர்தலுங்கார்ப்பரு வத்துமகிழ்ந்த-கோபங்கேகயப் புண்மயிலிவையே - மெலிதலுமிளவேனிற் பருவத்தூரிமை. எனப்படும்.

இளவேனிற் படலம் முற்றிற்று.

போதுகொய்படலம்

இப்படலத்தால் அன்னகரத்திலுள்ள ஆடவருமாதரும் லீலையோடு
மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலிலிருத்தம்)

இன்னதன்மையின்னிளவேனில்வா
யன்னபொன்னகராவர்யாவரும்
பொன்னவாமுலைப்பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னுநாண்மலர்ச்சோலைசென்றெய்தினர்.

(இ-ள்.) இன்னதன்மைய-இத்தன்மையாகிய, இன்-இனிமையாகிய, இள
வேனில்வாய்-வசந்தகாலத்தினிடத்தில், அன்னபொன்னகர் - அந்தநகரத்தி
லுள்ள, ஆடவர்யாவரும்-புருஷர்களெல்லோரும், பொன்-தேமலானது, அவா
ம்-விரும்புகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களை யுடைய, பூவையர்தம்மொடும்-தங்கன்ம
சையரோடுங்கூட, துன்னும்-நெருங்கிய, நாண்மலர்-அன்றலர்த்தபூஷபத்தையு
டைய, சோலை-பூஞ்சோலையை, சென்று-போய், எய்தினர்-அடைந்தார்கள் எ-று.

(க-து.) மாவிற்தநகரத்துப் புஷர்களும் பெண்களும் பூங்காவனத்தில்வந்
தார்கள் எ-ம்-

1

உன்னங்கொண்டாரிவரென்றுணர்த்திடப்
புன்னவசங்களைவேளிடையேபோதல்போ
லள்ளிலைச்செழுஞ்சோலையிலன்பரைக்
கன்னுண்கோதையர்கைப்பிடித்தேதகினர்

(இ-ள்.) உள்ளம்-எங்கள்மனத்தை, கொண்டார்-அபகரித்துக்கொண்டார்
கள், இவரென்று-இவர்களென்று, உணர்த்திட-அறிவிக்க, புன் - வண்டிகள்,
அவாம்-விரும்புகின்ற, கணை-புட்பாணத்தை யுடைய, வேளிடையே-மன்மதனி
டத்தில், போதல்போல்-செல்வதுபோல, அள்-நெருங்கிய, இலை-இலைகளையு
டைய, செழும்-செழித்த, சோலையில்-சோலையினிடத்தில், அன்பரை-கணவர்
களை, கன்னுண்-தேன்பொருந்திய, கோதையர் - மாலையையணிந்தமங்கையர்
கள் கைப்பிடித்து-கையைப்பிடித்துக்கொண்டு எகிரூர்-போரூர்கள் எ-று.

கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவனுனைக்கிலக்
காக்குவதுபோல, ஆடவரைக் காமனுக்கிலக்காக்குதற்கென்க.

(க-து.) பெண்கள் புருஷர்களுகையைப் பிடித்துக்கொண்டு சோலையிற்
பேர்னூர்கள் எ-ம்-

2

அணங்குநோய்செயு மைந்துமலரெனிற்
கணங்கொள்போது கஞலியபொங்கர்வாய்
மணந்துசெல்வதை யன்றிமணந்தவர்த்
தணந்துசெல்லுந் தருக்கினர்யாவரே.

(இ-ள்.) ஐந்துமலர்-ஐந்துபுஷ்பங்களே, அணங்கு-வருத்தமாகிய, நோய்-
துன்பத்தை, செயுமெனில்-செய்யுமேயாகில், கணங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட,
போது-புஷ்பங்கள், கஞலிய-நெருங்கிய, பொங்கர்வாய்-சோலையினிடத்தில்,
மணந்து-கூடி, செல்வதையன்றி-போவதையல்லாமல், மணந்தவர்-கூடினவர்
களை, தணந்து-பிரிந்து, செல்லும்-போகின்ற, தருக்கினர்-செருக்கையுடைய
வர்கள், யாவர்-எவர்கள் (ஒருவருமில்லை) எ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) புணர்ந்துபோவ தல்லாது புணர்தவரைப் பிரிந்துபோவா
ரில்லை எ-ம். 3

திருவனூர்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சடியிற்றென்றறிகிலான்
வரைகோண்மார்பினுதைத்தமலரடி
புரைவதிதெனநோக்கினன்போகின்றான்.

(இ-ள்.) திருவனூர்தம்-இலக்குமியையொத்த பெண்களுடைய, குழாத்த்
தொடு-கூட்டத்துடன், சென்ற-நடந்த, தன்-தன்னுடைய-அரிவை-நாயகி
யினது, பஞ்ச-செம்பஞ்சக் (சுழம்பூட்டிய, அடி-பாதமானது, இற்றென்று-
இன்னதென்று, அறிகிலான்-அறியாத வொருவன், வரை-மாலையை, கொள்-
உவமைகொண்டிருக்கின்ற, மார்பின்-தனதுமார்பினிடத்தில், உதைத்த-உதை
த்த, மலரடி-தாமரைமலர்போன்ற பாக்குறியை, புரைவது-ஒத்திருப்பது,
நதென-இந்த அடிக்குறியென்று. நோக்கினன்-பார்த்தவனாய், போயினன்-
சென்றான் எ-று.

(க-து.) தன்னாயகியினடியிஃதென்றறியாதவன் தன்மார்பிலுதைத்தவ
டிக்கொப் பிஃதென்றுபார்த்துப் போனான் எ-ம். 4

மையகூந்தலோர்மங்கையசோகினி
லெய்துறுதுயர்போதினையேறுபு
கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தலுந்
செய்யபோதுசின்தொறும்பூத்தவே.

(இ-ள்.) மையகூந்தல்-கறுத்தகூந்தலையுடைய, ஓர்மங்கை-ஒருமங்கையா
னவள், அசோகினில்-அசோகமரத்தினிடத்தில், எய்துறுது-அடையக்கூடா
மல், உயர்-உயரத்திலுள்ள, போதினை-புட்பத்தை, ஏறுபு-எடு, கொய்து
மென்றுபறிப்போமென்று- குறித்து-நினைத்து, அடிவைத்தலும்-பாதத்தை

வைத்தமாத்திரத்தில், செய்ய-சிவந்த, போது-புட்பங்கள், சினைதோறும்-கிளை
கள்தோறும்- பூத்த-மலர்ந்தன எ-று.

(க-து.) ஒருத்தி. அசோகமரத்திலேறிக்காலடிவைத்த மாத்திரத்தில் மலர்
களமலர்ந்தன எ-ம். 5

கோத்தமேகளைக்கோதையர்கோக்கலித்

பூத்தொசிந்ததிலமென்போதினிற்

தேத்துளிக்கமர்தெள்விளிவண்டினம்

பார்த்தகண்ணிழல்பாய்ந்தனபோலுமே.

(இ-ள்.) கோத்த-கோவையிட்ட, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய,
கோதையர்-மங்கையர்கள், நோக்கலின்-பார்த்தவளவில், பூத்து-மலர்ந்து, ஒசி
ந்த-வளைந்த, திலகம்-மஞ்சாடிமரத்தினுடைய, மென்-மிருதுவாகிய, போதி
னில்-புட்பத்தை, தேத்துளிக்க-தேன்னினது துளிக்கூ. அமர்-பொருந்திய, தெள்
விளி-தெள்விளிராகத்தைப்பாடுகின்ற, வண்டினம்-வண்டிக்கூட்டங்கள், பார்
த்த-பார்த்ததாகிய, கண்-கண்களினுடைய, நிழல்-சாயல்கள், பாய்ந்தனபோ
லும்-பரவினபோலும் எ-று.

(க-து.) மஞ்சாடி மலரைப் பெண்கள் பார்த்த மாத்திரத்தில் வண்டிகள்
பார்வைபாய்ந்தாற்போலும் எ-ம். 6

காசலாமுலைக் கன்னியர்புல்லலும்

பாசிலைக்குரவீன்ற பைம்போதினின்

மூசுவண்டின மொய்த்ததுவெம்முலைப்

பூசநானம் பொறித்ததுபோலுமால்.

(இ-ள்.) காசலாம்-இரத்தாபரணங்கள் தங்கிய, முலை-ஸ்தனங்களையு
டைய, கன்னியர்-மங்கையர்கள், புல்லலும்-தழுவினவளவில், பாசிலை-பசு
மைபொருந்திய விலைகளையுடைய, குரவு-குராமரமானது, ஈன்ற-பெற்ற,
பைம்-பசிய, போதினில்-புட்பத்தில், மூசு-நெருங்கிய, வண்டினம்-வண்டிக்
கூட்டமானது, மொய்த்தது-மொய்த்ததுக்கொண்டது. வெம்-விரும்பத்தைக்
கொடுக்கின்ற, முலை-ஸ்தனங்களில், பூச-பூசப்பட்ட, நானம்-கஸ்தூரி, பொறி
த்ததுபோலும்-பூரியதுபோலும் எ-று.

(க-து.) பெண்கள் குராமரத்தைத் தழுவினவளவில் அம்மரமலர்க்கு
ஊள்ள வண்டிக்கூட்டமார்பில் மொய்த்தது, முலைமேற் கஸ்தூரி பூசியது
போலும் எ-ம். 7

வஞ்சி நுண்ணிடை மாதர்மிதித்தலிற்

செஞ்சுவேதளி நீன்றசெயலைக்

ளஞ்செஞ்சீரடி. தோந்துவசக்கெறி

பஞ்சியுண்டொளிர்பான்மைகடுக்குமே.

(இ-ள்.) வஞ்சி-கொடியையொத்த, நுண்-நுட்பமாகிய, இடை-மருக்கையுடைய, மாதர்-மடவார், மிதித்தலில்-மிதித்தலினால், செஞ்சுவை-சம்மையாக, தளிர்-தளிர்களை, ஈன்ற-தந்த, செயலைகள்-அசோகவிருகங்கள், அம்-அழகிய, செம்-சிவந்த, சிறி - அம்மடவார் சிற்றடியில், தேய்ந்த-பூசிய, அக்கெறி-செந்நிறத்தை வீசாநின்ற, பஞ்சி-செம்பஞ்சியை, உண்டு-தம்மிடத்திற்றொண்டு, ஒளிர்-பிரகாசிக்கின்ற, பான்மை-தன்மையை, கடுக்கும்-ஒக்கும் எ-று.

(க-து.) அசோகமரங்கள் பெண்களடிகளின் செம்பஞ்சுக்குழம்பு உண்டாற்போ விருக்கும் எ-ம். 8

அரவமேகலையாயிழையார்த்ருயர்
குரவம்பாவைகொடுத்தகொழுதிமென்
முருகுலாமளிமொய்த்தகடம்பினம்
பரிவினாடவெண்பந்துகொடுத்தவே.

(இ-ள்.) அரவம்-சத்தியாநின்ற, மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய, ஆயிழையார்த்ரு-மாதருக்கு, உயர்-உயர்ந்த, குரவம்-குராவிருகம், பாவை-காய்களாகிய பதுமைகளை, கொடுத்த-கொடுத்த, கொழுதி-கோதி, மென்-மிருது பொருந்திய, முருகு-தேனினிடத்தில், உலாம்-உலாவுகின்ற, அளி-வண்டுகள், மொய்த்த-நெருங்கிய, கடம்பினம்-கடப்பவிருகங்கள், பரிவின் - விருப்பத்துடனே, ஆட-ஆட, வெண்-வெண்மையாகிய, பந்து-காயாகியபந்தை, 'கொடுத்த-கொடுத்தன எ-று.

(க-து.) குராமங்கள் மாதிர்க்குக் காய்களைப்பதுமைகளாகக்கொடுத்தன. கடப்பமரங்கள் காய்களைப் பந்துகளாகக் கொடுத்தன எ-ம். 9

மாங்குழிற்குரல்கேட்டுமலருறாக்
கோங்கமாதர்குதலையைக்கேட்டலுர்
தேங்கொள்போதுகிண்தொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோருயிலார்ப்பதே.

(இ-ள்.) மா-மாமரத்திலிருக்கிற, குயிற்குரல்-குயிலின்குரலை, கேட்டு-கேட்டு, மலருற-மலராத, கோங்கம்-கோங்கவிருகமானது, மாதர்-மடவாருடைய, குதலையை-குதலைச்சொல்லை, கேட்டலும்-கேட்ட வளவில், தேங்கொள்-தேனைக்கொண்ட, போது - புஷ்பங்களை, கிண்தொறும் - கிளைகள் தொறும், பூத்தலால்-பிஷ்பித்தலால், ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அதற்கு-அம்மடவார் சொல்லுக்கு. குயிலார்ப்பது-குயில்கூவுவது, இணையோ - ஒப்பாகுமோ (ஆகாது), எ-று.

(க-து.) குயிலோசையால் மலராதகோங்கு மாதாருமோசையால்மலர்தலால், இவர்கள் குரலுக்குக் குயிலோசை யொவ்வாது எ-ம். 10

காசிலன்புடைக்காணியேர்தார்துழற்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றலு

மாவியென்ன வருகுறைமாற்றவள்

காவியங்கட்கடைகள் சிவந்தவே.

(இ-ள்.) காவில்-பூஞ்சோலையில், அன்புடை-ஆசையையுடைய, காளை-புருஷனுனவன், ஓர்-ஒரு, தார்-மாலையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய, பூவை-மனையாளது, கண்ணுறு-கண்ணிறேபடிந்த, பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடியை, மாற்றலும்-துடைத்த மாத்திரத்தில், ஆவியென்ன-தன்னுயிரைப்போல, அருகுறை-பக்கத்திலிருந்த மாற்றவன்-சக்களத்தியினுடைய, காவி-நீலோற் பலத்தை யொத்த, அம்-அழகிய, கட்கடைகள்-கடைக்கண்கள், சிவந்த - சிவந்தன எ-று.

தன்கணவன் சக்களத்தியிடத்தி லன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தானென்க, [பூந்துகண் மாற்றலாகிய காரணமோரிடத்தும்-கண் சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றோரிடத்துங் கூறலால், தொடர்பின்மையணியாம்.]

(க-து.) நாயகன் ஒருநாயகிகண்ணில் விழுந்த மகரந்தத்தைத் துடைத்தவளவில், மற்றொருநாயகி கண்கள் சிவந்தன எ-ம். 11

வாங்குவிற்கைவரைபுரைதோளினை
 தேங்கொள்வண்டுதினைப்பவடுவுறுங்
 கோங்குநம்பினைநோக்கியோர்கோல்வளை
 வீங்குவெம்முலைநோக்கலும்வெழுகினாள்.

(இ-ள்.) வாங்குவில்-வளைந்தவில்லை, கை-கையிலேயுடைய, வரைபுரை-மலையையொத்த, தோளினை-தோளையுடைய ஒருபுருஷன், தேங்கொள்-தேனையுண்ணுகிற, வண்டு-வண்டுகள், தினைப்ப-பொருந்த, வடுவுறும்-வடுவுண்ட, கோங்கு-கோங்குமரத்தினது, அரும்பினை-அரும்பை, நோக்கி-பார்த்து, ஓர்-ஒரு, கோல்வளை-மடந்தையினது, வீங்கு-பருத்த, வெம்-விருப்பத்தைத் தருகின்ற, முலை-ஸ்தனங்களை, நோக்கலும்-பார்க்குமளவில், வென்கினாள்-அவள் வெட்கப்பட்டாள் எ-று.

வடுவுண்ட கோங்கரும்பையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும் ஒப்பாக்கிப் பார்க்கின்றனென்று நானினுனென்க.

(க-து.) ஒருபுருஷன் கோங்குமலரில் வண்டுகள் கிண்டியவடுவைக்கண்டு ஒருபெண்முலையைப்பார்த்தவளவில் அவள் வெட்கமுடைந்தாள் எ-ம். 12

கோதைமார்பனோர்கோல்வளைகாதினின்
 மாதர்நீலம்புனைதலுமாற்றவள்
 நோதகும்படிநோக்கியநோக்கவள
 காதினும்புனைகாவிநிகர்த்தவே.

(இ-ள்.) கோதை-மாலையணிந்த, மார்பன்-மார்பையுடையவன், ஓர்-ஒரு, கோல்வளை-மாதினது, காதினில்-காதிலே, மாதர்-அழகிய, நீலம்-நீலோற்பலத்தை, புனைதலும் - சூட்டியவளவில், மாற்றவன்-சக்களத்தி, நோதரும்படி-நோசும்படி, நோக்கிய-பார்த்த, நோக்கு-பார்வையானவை, அவன்-அச்சக்களத்தியினது, காதிலும்-காதிலேயும், புனை-சூடிய, காலி-நீலோற்பலத்தை, நிகர்த்த-ஒத்திருந்தன என்று.

(க-து.) கணவன் ஒரு நாயகிகாதி நீலோற்பலத் தரித்தவளவில் அவன் சக்களத்தி பார்த்த பார்வைகள் காதிற் புனைந்த நீலோற்பலத்தை ஒத்திருந்தன என்று.

13

கோலநாண்மலர்கொப்பவளங்கையி
லோலிஞ்சுரும்போச்சவும்போகில
மாலுழந்துமறிந்துவிழுவன
நீலவொண்கழங்காடனிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) கோலம்-அழகுபொருந்திய, நாண்மலர் - புதிய புட்பங்களை, கொப்பவள்-பறிக்கின்றவளது, அங்கையில்-உள்ளங்கையில், ஒலிமம்-சத்திக்கின்ற, சூரும்பு-வண்டிகள், ஒச்சவும்-ஒட்டவும், போகில - போகினறிலவாய், மாலுழந்து, மயக்கமுற்று, மறிந்து-மறிபட்டு, விழுவன-அக்கையில் விழுமின்றனவாகி, நீலம்-கறுத்த, ஒள்-பிரகாசம் பொருந்திய, கழங்காடல் - அம்மனை ஆடலை, நிகர்க்கும்-ஒக்கும் என்று.

(க-து.) மலர் கொப்பவள் கையில் வண்டிகள் வீழ்பவை நீலப்பந்துகள் ஆடலை யொப்பாகும் என்று.

14

போதுகொம்படலம் முற்றிற்று.

புனல்வினையாட்டுப்படலம்.

இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்
கேற்பப் புனலில்வினையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி வி ரு த் த ம்.

இணரவிழ்பொதும்பரினினை ஞர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும் போதுகொய்தபின்
றுணையொடுமடவனமிரியத்தூறி
மணிதெளித்தனையநீர்வாணியெய்தினார்.

இதுமுதல் எட்டுப்பாட்டுகளால் அந்நகரத்தார் புனல்வினையாட்டுச் சொல்
லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) இணர்-பூங்கொத்துகள், அவிழ்-விரியாநின்ற, பொதும்பரின்-
சோலையில், இளைஞர்யாவரும்-யௌவனபுருஷர்களெவர்களும், புணர்-நெருங்
கிய, முலை-ஸ்தனங்களையுடைய, மகளிரும்-மாதர்களும், போது-புஷ்பங்கள்,
கொய்தபின்-பரித்தயின்பு, ஹுணையொடும்-பெட்டையுடனே, மடவனம்-இள
வனங்கள், இரிய-ஓட, தூ-வெண்மையாகிய, நிறம்-நிறத்தையுடைய, மணி-
முத்தை, தெளிந்தனைய-பரப்பியதையொத்த, நீர்-சலத்தையுடைய, வாவி-தடா
கத்தை, எய்தினார் அடைந்தார்கள், எ-று.

(க-து.) வாலிபர்களும் மாதர்களும் தடாகத்திற் சேர்ந்தார்கள் எ-ம்.

வாணெடுங்கண்ணியர்வாவிசெய்தலுஞ்
சேணிதடநேமியம்புட்கள்செல்வன
யாணர்மென்கோங்கரும்பிடையவீங்கிய
பூண்முலைக்குடைந்தயல்போதல்போன்றவே.

(இ-ள்.) வாள்-வாணையொத்த, நெடுங்கண்ணியர்-நீண்டகண்ணையுடைய
மாதர்கள், வாவி-தடாகத்தில், எய்தலும்-அடையவும், சேணிடை-ஆகாயத்தின்
கண், நேமியம்புட்கள்-சக்கரவாகப்பக்கங்கள், செல்வன-போதலானவை, யாணர்-
புதுமைபொருந்திய, மென்-மிருதுவாகிய, கோங்கரும்பு - கோங்கரும்புகள்,
இடைய - தோற்றுப்போக, வீங்கிய - பருத்த, பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த,
முலைக்கு - ஸ்தனங்களுக்கு, உடைந்து-தோற்று, அயல்-புறத்தே, போதல்-
போய்விடுதலை, போன்றன-ஒத்திருந்தன, எ-று.

(க-து.) பெண்கள் குளத்துட் சென்றவனில் சகோரங்கள் பறப்பவை, அப்பெண்கள் முலைக்குத் தோற்றுப்போவனபோலு மிருந்தன எ-ம். 2

மங்கையர்செறி தலுமல்குநீரி டைப்
பங்கயச்செழுமலர் தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள் வாண்முகத்தெழிற்குனடர் துதேங்கமழ்
பொங்குதண்புனலிடையொளித்தல்போலுமால்.

(இ-ஸ்.) மங்கையர்-மாதர்கள், செறிதலும்-அடைதலும், மல்கு-நிறைந்த, நீரிடை-சலத்தினிடத்தில், பங்கயம்-தாமரையினது, செழுமலர்-செழித்த புட்பங்கள், தாழ்தல்-மூழ்குதல், பாவையர்-மாதர்களுடைய, திங்கள்-சந்திரனை யொத்த, வாள்-பிரகாசம்பொருந்தி, முகத்தெழிற்கு-முகத்தினது அழகிற்கு, உடைந்து-தோற்று, தேம்-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, பொங்கு-மிருந்த, தண்புனலிடை-குளிர்ந்த நீரினிடத்தில், ஒளித்தல்போலும்-ஒளித்தலையொக்கும், எ-று.

(க-து.) தாமரை நீரிற் றுழுதல் பெண்கள் முகத்துக்கஞ்சி ஒளித்தல் போலும் எ-ம்: 3

வடுவகிர்நெடுங்கணர்வார்கொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவியுட்குளித்தலிந்திரன்
புடர்சிறையறிவதற்கஞ்சிப்பாய்திரைக்.
கடலிடைமால்வரையொளித்தல்காட்டுமால்.

(இ-ஸ்.) வடுவகிர்-மாவடுவினது, பின்ப்பையொத்த, நெடுங்கணர்-நெடிய கண்களையுடைய மாதர்களது, வார்கொள்-கச்சையணிந்த, வெம் - விருப்பத் தைத்தரும், முலை-ஸ்தனங்கள், குடை-ஆடாநின்ற, புனல்-கலத்தையுடைய, வாவியுள்-தபாகத்தினுள், குளித்தல் - மூழ்குதல், இந்திரன்-தேவேந்திரன்-படர்-விரிந்த, சிறை-இறை, அறிவதற்கு-அறுத்தற்கு, அஞ்சி-பயந்து, பாய், பர்யாநின்ற, திரை-அலையையுடைய, கடலிடை - சமுத்திரனிடத்தில், மால் வரை-உயர்ந்தமலைகள், ஒளித்தல் - ஒளித்தலை, காட்டும்-காண்பிக்கும், எ-று. ஆல்-அசை

(க-து.) பெண்கள் முலைகள் நீரிலிருத்தல் இந்திரனுக்கஞ்சிப் பருவதங் கள் கடலினொளித்தல் போலும் எ-ம்.

விரைகமழ்சண்ணமெய்திமிர்ந்துமென்குழற்
நெறியலின்விஞ்சுபுதேய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிடமகளிர்நீந்துத
னிரைமணிக்ருதத்தினுனீந்தல்போலுமால்,

(இ-ள்.) விரைகமழ் - வாசனைபரிமளியாநின்ற, சுண்ணம்-கந்தப்பொடி களை, மெய்திமிர்ந்து-சரீரத்திழ்வுசி, மென் குழல்-மிருதுவாகியகூந்தலை, தெரியலின்வீக்குபு-மாலையினாலேகட்டி, தெய்வம்-தெய்வீகமாகிய, சாந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த, வரி-கோலத்தையுடைய, முலை-ஸ்தனங்கள், தோன்றிட-தோற்ற, மகளிர்-மாதர்கள், நீந்துதல்-நீந்துதலானது, நிரை-வரிசையாகிய, மணிக்குடத்தினால்-இரத்தந்கும்பத்தினால், நீந்தல்போலும்-நீந்துதலையொக்கும் எ-று.

(க-து.) மாதர்கள் முலைதோன்றும்படி நீந்துதல் குடங்கொண்டு நீந்துதல் போலும் எ-ம். 5

புடவரவல்குலார்முலையிற் பாய்புன
உடைதிரைக்கரத்தினுற்பொருதலொண்டிறற்
குடமுனிகருங்கடல்குடித்தவாற்றினற்
புடைதிரண்மணிக் குடம்புடைத்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) புடவரவல் குலார்-பாம்பின்படத்தையொத்தநிதம்பத்தையுடைய மாதரது, முலையில்-ஸ்தனங்களினின்று, பாய்-பாயாநின்ற, புனல்-சலமானது உடை-உடைபாநின்ற, திறைக்கரத்தினால்-அலையாகியகையினால், பொருதல்-மோதுதல், ஒண்டிறல்-பிரகாசமாகியவல்லமையையுடைய, குடமுனி-அகஸ்தியர், கருங்கடல்-கருங்கடலை, குடித்தவாற்றினால்-பானம்பண்ணியநெறியினால், புடை-பக்கங்களில், திரள்-திரண்ட, மணிக் குடம்-இரத்தந்குடத்தை, புடைத்தல்போன்றதே-அடித்தலையொத்திருந்தது எ-று. 6

(க-து.) மாதர்கள் முலை அகஸ்தியர்கமண்டலத்தை ஒத்திருந்தது எ-ம். 6

சிறிநிடையொருத்திதன் றிலகவாண்முகத்
தெற்றுநீர்காதலனிழைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலாதுயிர்த்துமாழ்கிய
முற்றிழைமழைக்கணீர்முநிறைந்ததே.

(இ-ள்.) சிறிநிடை-சிறியஇடையையுடைய, ஒருத்திதன் - ஒருமாதினது, திலகம், திலகம்-திலகப்பொட்டையணிந்த, வாண்முகத்து-பிரகாசம்பொருந்திய முகத்தினிடத்து, எற்று-மோதுகின்ற, நீர்-சலத்தை, காதலன்-புருஷன், இறைப்ப-இறைக்க, காண்டலும் - பார்த்தவளவில், அது-அதை, பொறுக்கலாது-பொறுக்கமாட்டாமல், உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, மாழ்கிய-மயங்கிய, முற்றிழை-சக்களத்தினது, மழைக்கணீர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணீரானது, முகம்-முகத்தில், நிறைந்தது-நிரம்பியது எ-று. மற்ற-ஏ-அகசுள்ள.

(க-து.) நாயகன் ஒரு நாயகி முகத்திலே நிரையிறைக்கக் கண்டவளவில் மற்றொரு நாயகி யழுதான் எ-ம், 7

நாள்விழுவயர்ந்தவண்ணிக்காதலன்
 நோளணிசார் தநீர்தோய்ந்துநீக்கலும்
 வாளுகிருமுதமெய்வடுக்கண்டேங்குற
 மீளவுமுளநனிவெள்கிளுரோ.

(இ-ள்.) நாள்-புதிதரசு, விழ்வயர்ந்தவன்-கலியாணம் பண்ணப்பட்டவன். நாணி-வெட்கப்பட்டு, காதலன்-புருஷனது, தோளணி-தோள்களினின்று மணிந்த, சார்தம்-சந்தனத்தை, நீர்தோய்ந்து-நீற்குளித்து, நீக்கலும்-போக்கியவனவில, வாள்-வாள்போன்ற, உகிர்-நகங்கள், உழுத-கிழித்த, மெய்-சரீரத்தில், வடுக்கண்டு-குறிகளைப்பார்த்து, ஏங்குற-இரங்கி, மீளவும்-மறும்படியும், உளம்-மனதில், நனி-மிகவும், வெள்கிளுள் - வெட்கமுற்றான் என்று. அரோ-அசை.

(க-து) புதுமணப்பெண் மூழ்கிச் சந்தனத்தை நீக்கினவளில் கணவன் நகக்குறி தன்மெய்யுறக்கண்டு வெட்கிளுள் எ-ம். 8

இன்னணமாடுதேனக்கெய்திய
 மன்னவர்மன்னனுமருங்குதேய்த்துயர்
 பொன்னவிரிளமுலைப்பூவைதன்னெடுந்
 தன்னுநீர்ப்போர்த்தொழிறெடங்கிளுரோ.

[இதுமுதல் ஆட்பாட்டுகளால் நளனோடு தமயந்தி தோழிப்பெண்கள் புனல்விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னணம்-இத்தன்மையவாக, ஆடுதல்-விடியாடுதலை, நோக்கி பார்த்து, எய்திய-அத்தடாகத்தினிடத்திலே வந்து, மன்னவர் மன்னனும்-அரசர்க்கரசனாகிய நளமஹராசனும், மருங்கு தேய்த்து-இடையைத் தேய்த்து, உயர்-உயர்ந்த, பொன்னவர்-தேமல் பிரகாசியாநின்ற, இளம்-இளமைபொருந்திய, முலை-ஸ்தனங்களை யுடைய, பூவைதன்னெடுந்-தமயந்தியினோடும், தன்னு-நெருங்கிய, நீர்போர்த்தொழில்-சலக்கிரீடையை, தொடங்கிளுள்-ஆரம்பித்தான் என்று. அரோ-அசை.

(க-து.) நளன்தமயந்தியுடன் நீர்விளையாடத்தொடங்கிளுள் எ-ம். 9

சுண்ணமென்சுவிறிநீர் துரங்குமெந்திர
 மென்னிலதாங்கிவே னாயவேந்தலைப்
 பெண்ணலங்கனின் தொளிர் பேதைதன்னெடுந்
 மண்ணியமணியனார் வளைந்திட்டாரோ.

(இ-ள்.) சுண்ணம்-கந்தப்பொடிகளையும், மென்-பிறுதுவாகிய, விறி-துருத்தியையும், நீர் துரங்கு மெந்திரம்-நீரிமைக்குங் குழங்கியும், எண்ணில்-அளவில்லாமல், தாங்கி-எடுத்துக்கொண்டு, வேளையு- மனமதையொய்த்து, ஏன்

தலை-நளமகாராசனை, பெண்ணலம்-பெண்டன்மை, களிந்து-பழுத்து, ஒளிர்-பிரகாசியாநின்ற, பேதைதன்னொடும்-தமயந்தியோடுகூட, மண்ணிய-கழுவிய, மணியனார்-இரத்தையொத்த பெண்கள்; வளைந்திட்டார் - வளைந்துகொண்டார்கள் எ-று.

சிவிறி-விசிறி. அது இக்காலத்தில் “தோன்றறிதல் கெடுதெனிலமாறுத்-வெனநான்காகும் புணர்ச்சியில்விவாகரம்” இவ்விதியால் நிலமாறிற்றென்க.

(க-து.) பெண்கள் நீர்தருத்தி யெடுத்துத் தமயந்தியோடு நனைசகூழ்ந்தார்கள் எ-ம். 10

துன்னிருக்கூந்தலார் துறந்ததாரைக்கண்
மன்னவன்றோள்களிற் பாய்தலவானிடை
மின்னினங்காரோடு மிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற் பொழிதல்பொன்றதே.

(இ-ள்.) துன்னு-நெருங்கிய, இரும்-பெருமைபொருந்திய, கூந்தலார்-கூந்தலையுடையமாதர்கள், துறந்த-தூவிய, தாரைகள்-சலதாரைகள்; மன்னவன் - நளமஹாராசனுடைய; தோள்களில் - புசங்களில்; பாய்தல் - வீழ்தலானது;வானிடை-ஆகாயத்தினிடத்தில்;மின்னினம்-மின்னற்கூட்டம்;காரோடும்-மேகத்துடனே; மிடைந்து-நெருங்கி; மென் - மிருதுவாகிய; புனல் - சலத்தை, பொன்னெடுங்குன்றின்மேல்-நெடியமகாமேருவின்மீது,பொழிதல்பொன்றது-பொழிதலைஒத்திருந்தது எ-று.

(க-து.) பெண்கள் நளன்தோள்மேல் நீரிதைத்தல் மேகம்மலைமேற்பொழிதல்போலும் எ-ம். 11

அரசர்கோன்குலிகரீர்த்தாரையாயிரஞ்
சுரிசுழை மடந்தையர்முகத்திற்றுவுதன்
முருகவிழ்தாமரைமலரின்மோட்டினம்
பரிதிசெங்கதிர்குழாம்பாய்தல்போன்றதே.

(இ-ள்.) அரசர்கோன் - இராசாதிராசனாகியநளமஹாராசன், குலிகரீர்-இங்குலிகரீரினது, தாரையாயிரம்-ஆயிரத்தாரைகளை, சுரி-சுழித்த, குழல் - கூந்தல்பொருந்திய, மடந்தையர்-மாதருடைய, முகத்தில்-முகங்களில், தூவீதல்-இறைத்தலானது, முருகு-தேன், அவிழ்-விரியாநின்ற, தாமரைமலரின்-தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்தில்,மோட்டினம்-மிகுந்த இளமைபொருந்திய,பரிதி-சூரியனுடைய, செங்கதிர்க்குழாம்-சிவந்தகிரணக்கூட்டங்கள், பாய்தல்-வீழ்தலை, போன்றது-ஒத்திருந்தது எ-று. ஏ ஈற்றசை.

(க-து.) நயன் பெண்கள்முகத்தில் நீர்த்தாரை தூவுதல் தாமரைமலரில் சூரியகிரணம்பாய்தல்போலும் எ-ம். 12

விரைகமழ்சுண்ணமும்வீசுரந்தமு
மரசனாண்டெறிதலுமாற்றலாமையாற்
குரைகடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய,
நூவுநீர்வாவியிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்) விரை-வாசனை, கமழ்-பரிமளியாநின்ற, சுண்ணமும்-கந்தப்பொடி-
களையும், வீசு-வாசனையை வீசாநின்ற, சாந்தமும்-சந்தனத்தையும், அரசன்-
நளமகாராசன், ஆண்டு-அவ்விடத்தில், எறிதலும்-வீசவும், ஆற்றலாமையால்-
பொறுக்கமாட்டாமைமையினால், குரை-சத்யாநின்ற, கடல்-சமுத்திரத்தில், குளித்-
திடும்-மூழ்குகின்ற, மின்னில்-மின்னலைப்போல், கோதையர்-மாதர்கள்-உரவு,
விரிந்து, நீர்-சலத்தையுடைய, வாவியில்-தடாகத்தில், ஒளித்திட்டார்-ஒளித்-
துக்கொண்டார்கள் எ-று. அரோ-அசை.

(க-து.) நளன் கந்தப்பொடியையுஞ் சந்தனத்தையு மெறிதலுக்குச்சகியா-
மல் பெண்கள் வாவியிலொளித்தார்கள் எ-ம்.

13

வாமமேகலையினர்வளர்ந்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளெனநீருட்காட்டுவார்
காமர்வாண்முகத்தினைக்கமலஞ்சேர்த்தித்தன்
தாமரையெனமணித்தடத்தின்மூழ்குவார்.

(இ-ள்) வாமம்-அழகுபொருந்திய, மேகலையினர்-மேகலாபரணத்தையு-
டையமாதர்கள், வளர்ந்த - வளர்ந்த, வெம் - வருப்பத்தைத்தாராநின்ற,
முலை-ஸ்தனங்களை, நேமியம்புள்ளென - சக்கிரவாகப்பக்ஷிபென்று, நீருட்-
காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளேகாட்டுவார்கள், காமர் - அழகிய, வாள் -
பிரகாசம்பொருந்திய, முகத்தினை-முகத்தை, கமலஞ்சேர்த்தி-தாமரைபூவ்பத்-
துடனேசேர்த்து, தன்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, தாமரையென-தாமரைப்பூ-
வென்றுசொல்ல, மணி-முத்தையுடைய, தடத்தின்-தடாகத்தில், மூழ்குவார்-
மூழ்குவார்கள் எ-று.

* (க-து.) பெண்கள் முலைகளைச்சதோரம்போலக் காட்டுவார்கள். முகத்தை
தாமரையோடுசேர்த்து மூழ்குவார்கள் எ-ம்.

14

தோற்றதன்பெரும்படைதுளங்கினுமணி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங்குன்றனெடு
மேற்றனளமரிணிரிச்சிவிறியேந்தியே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளனோடு தமயந்தியின் புனல்விளையா-
ட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தோற்ற-தோற்றுப்போன, தன்-தன்னுடைய, பெரும்படை-
பிரியசேனைகள், துளங்கினும்-நெங்கினும், இனி-இனிமேல்-ஆற்றலமென-

பொறுக்கமாட்டோமென்று, மலரடியில்-தாமரைமலரினை யொத்தபாதத்தில், சேர்தலும்-அடையுமளவில், கோற்றொடி-தமயந்தியானவள், அலங்கல்-மாலையணிந்த, அம்-அழகிய, குன்றன்னொடுமும் - மலையையொத்தநளமகாராசனுடனே, எரி-பிரகாசியாரின்ற, மணி-இரத்தத்தாற்செய்த, சிவிறு-நீர்தூற்றந் துருத்தியை, எந்தி-தாங்கி, ஏற்றனை-எதிர்த்தாள் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நீர்வீசந் துருத்திகொண்டு நளனோடு எதிர்த்தாள் எ-ம்.

ஒலியரெழுதரு முருவப்பூங்கொடிக்
கோவைவார்மணிவடக் கொம்மைமொழிமுலைத்
தூவினோமுறுமெனச்சுடர்செய்ப்புணிநா
னூயிர்துகில்கரந் தமைபத்தூயினான்

(இ-ள்.) ஒலியர்-சித்திரக்காரராதே, எழுதரும்-எழுதுதற்கரிய, உருவம்-வடிவத்தைபுடைய; பூங்கொடி-தமயந்தியினது, கோவை-கோத்திருக்கின்ற, வார்-நீண்ட; மணிவடம்-முத்துமாலையணிந்த கொம்மை-இளமைபொருந்திய, மொம்-வீருப்பதைத் தருகின்ற; முலை-ஸ்தனங்களில்; தூவில்-நீரைத்தூவில், நோமுறுமென-வருந்துவனென்று, சுடர்-செய்-பிரகாசிக்கின்ற, பூணிநான்-ஆபரணத்தைபுடைய நளமகாராசன், ஆவி பாலாவியை யொத்த, அம்-அழகிய; துகில்-வஸ்திரமானது, காந்தமைய-மறையும்படி, தூவினா-இறைத்தான் எ-று.

(க-து.) நான் தமயந்தியின்மேல் நீ ரிறைத்தான் எ-ம்.

அந்துகினனை தலினல்குறேன்றுதல்
கந்தடுகளிற்றினன்காணவெள்குறார்
சந்தரச்சண்ணீர்முகத்திற்றாபவண்
சந்தணிதடம்புயந்தமுவினாரோ.

(இ-ள்.) அந்துகில்-அழகிய வஸ்திரம், நனைதலில்-நனைந்தவளவில், அல்குல-நிதம்பமானது, தோன்றுதல்-தோன்றுதலை, கந்தடு-கட்டுததறியை முறிக்காரின்ற, களிற்றினன்-யானையையுடைய நான், காண-பார்க்க, வெள்குறா-வெட்கமுற்று, சந்தரம்-அழகிய, சண்ணீர்-கந்தப் பொடிகலந்த நீரை, முகத்திற்றாய்-முகத்திலே யிறைத்து, அவன்-அவ்வாசனுடைய, சந்தணி-சந்தனமணந்த, தடம்புயம்-பருத்த தோள்களை, தமுவினான்-தமுவின்காண்டான்-எ-று.

தன்னுடைய அவயுவுங்களை நான் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நானிய தமயந்தி அவன் பாராமைக்கு அவன் முகத்தில் நீர் தூவியதுமன்றி, மடமையாற் றமுவினாளென்க.

(க-து.) சிலை நனைதலால் அல்குலை நான் காணத் தமயந்தி வெட்கப் பட்டி, அவன் முகத்தில் நீரையிறைத்துப் புயத்தைத் தமுவினான் எ-ம். - 17

அலர்முலையம்மருங்கநாநாமெனும்
கலுழ்வோற்றண்டுளிகா லுமேகலை
நிலவுமிழ்புணினுணைக்கியேர்பெற
விலகவில்லுமிழ்கலைவீக்கினுளரேர.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் நானுந் தமயந்தியும் புனல் விளையாட்டு விடுத்துப் போகவிளையாட்டுற்றமைசொல்லப்பட்டுவந்தது.]

(இ-ஊ.) அலர்முலை-தமயந்தியின் து, அம்மருங்கு-அழகிய இடையை, அகறும்-நீங்குவோரம், நாமெனா-நாமென்று, கலுழ்வோல் - அழகின் தது போல், தண்டினி-தண்ணிய துளிகளை, காலும்-சொரிபும், மேகலை-மேகலாபரணத்தை, நிலவு-பிரகாசத்தை, உமிழ்-உமிழாரின்ற, பூணினுள்-ஆபரணத்தை யுடைய தமயந்தி, நீக்கி-அகற்றி, ஏர்ப்பா-அழகுபெற, விணிக-விட்டி விட்டு, வில்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காரின்ற, கலை-ஆடையை, வீக்கினுள்-கட்டிக் கொண்டாள் என்று.

பூணினுள் மேகலையை நீக்கி கலைவீக்கினுளெனக் கூட்டிக்,

(க-து) தமயந்தி மேகலையை நீக்கி ஆடையை யுடுத்திக் கொண்டாள் எ-ம். 18

நகைநிலாத்தவழ்ந்தென்னானங்கோட்டிய
முகிழ்முலைமுன்றிலின்முத்தந்தாங்கினு
ளாகினாந் தாமமென் குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேயந்தனடிவந்தீட்டினாள்.

(இ-ஈ.) நகை-ஒளியையுடைய, நிலா-சந்திரிகை, தவழ்ந்தென-தவழ்ந்தது போல, நானங்கோட்டிய-கஸ்தூரியப்பிய, முகிழ்-அரும்பை யொத்த, முலை முன்றில்-ஸ்தனப் பிரதேசத்தில், முத்தம்-முத்துவடத்தை, தாங்கினுள்-தரித்தாள், அகில-அகிலினுடைய, நறுந்தாமம்-நறிய புனைபூட்டிய, மென்குழலில்-மெல்லிய கூந்தலில், அம்-அழகிய, மலர்ச்சி கருகை-மலர்மாலையை, வேய்ந்தனன்-தரித்தாள்; திலகம்-திலகப் பொட்டை, தீட்டினுள்-எழுதினாள் எ-ம்.

(க-து.) தமயந்தி முத்துவட மணிந்தாள். மாலேதரித்தாள். திலகமிட்டாள் எ-ம். 19

களிச்சுரும்பரற்றுதாரக்கானைகாமநோய்
தளிர்ந்தெழமடமயிற்சநயறன்னெடுந்
துளிப்புயில்கண்படுசோலைநாப்பேணுர்
ப்ளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேகினுன்.

(இ-ஊ.) களி-களிப்பையுடைய, சுரும்பு-வண்டுகள், அகற்றுதார்-சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய, கானை-நளமகராசனானவன், காமநோய்-விரகநோயா

னது, தளிர்ந்தெழு-அதிகரிக்க, மடமயிற்சாய நன்னெடும்-தமயந்தியுடனே, துளிப்புயல்-துளியையுடைய மேகங்கள், கண்படு-நித்திரை செய்யாநின்ற, சோலை நாப்பண்-சோலைக்கு மத்தியில், ஓர்பளிக்குமேனிலை-ஒரு பளிங்கினுற் செய்த மேலுப்புரிகையில், மலர்ப்பள்ளி-புட்பசயனத்தில், மேலினுன்-சோர் தளன்-எ-று.

(க-து.) நளன் விரகமதிகரிக்கத் தமயந்தியுடன் சோலையிற் பளிங்கு அழன்மாடத்து மலர்ப்பள்ளியுட் சோந்தான் எ-ம் 20

அரிக்குற்றுகண்கிணிகிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மறைபொழிந்துபொங்கிய
வரிச்சிறைத்தும்பிபாட்டயர்ந்தமங்கைதன்
நிருக்கிளர்முலைநலஞ்செம்மலுண்ணவே.

(இ-ள்.) மங்கைதன்-தமயந்தியகீ து; நிருக்கிளர்-அழகுமிருந்த, முலைநலம்-ஸ்தனத்தின தின்பத்தை, செம்மல்-நளமகாராசன், உண்ண-அனுபவியாநிற்க, அரி-தவளையினது, குால்-குரலையொத்த, கண்கிணி-சதங்கைகள் சிலம்பொடு-சிலம்புடனே, ஆர்த்தன, ஆரவாரிதன, புரி-கட்டுப்பட்ட, குரல்-கூந்தல், மலர்-மறை-புஷ்பவருஷத்தை, பொழிந்து-சொரிந்து, பொங்கிய-மிருந்தன, வரி-நீண்ட சிறை-இறகையுடைய, தும்பி-வண்டுகள், பாட்டயர்ந்த - பாட்டைப் பாடின எ-று.

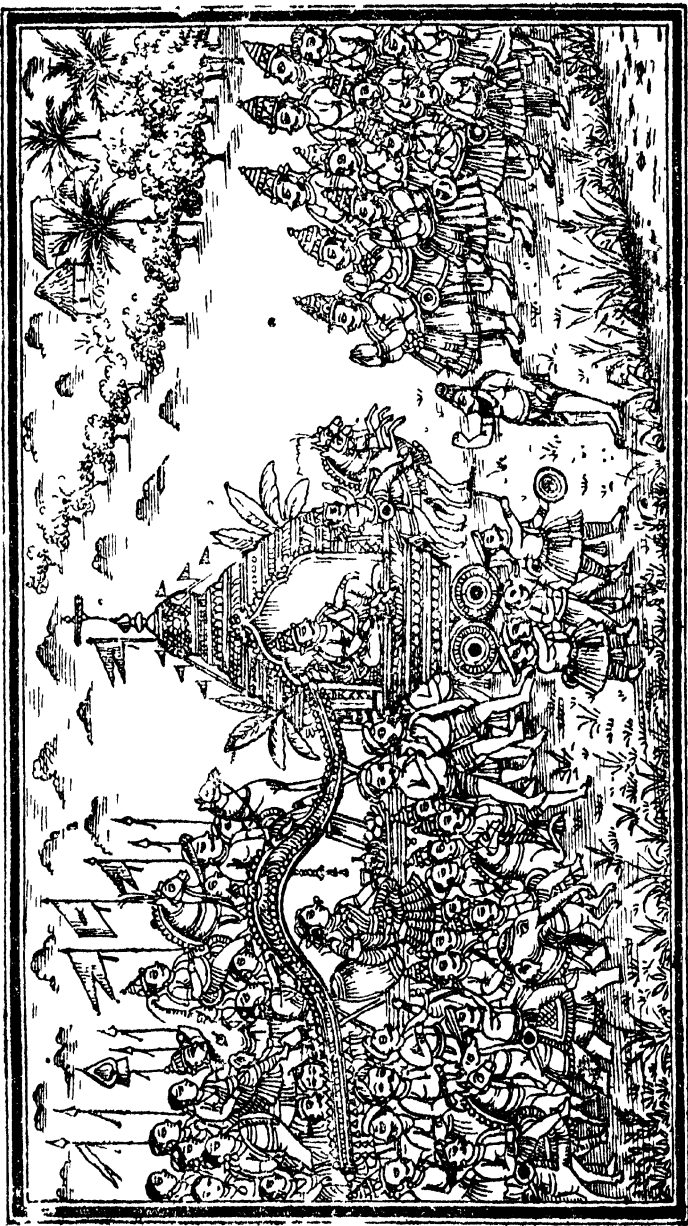
(க-து.) நளன் தமயந்தியை யனுபவிக்கக் காலில் கண்கிணி சிலம்புகள் சத்தித்தன கூந்தலில் வண்டுகள் பாடின எ-ம். 21

எந்திளவனமுலைசாடவீர்நறுஞ்
சாந்துதிர்ந்தெதிரெழிற்வழுமார்பினுன்
பூந்துணர்பொதுளியபொதும்பர்நாப்பினோர்
வாய்ந்ததூங்கொடியொடுமணந்துவைகினுன்.

(இ-ள்.) எந்து-எந்திய, இள-இளமையாகிய, வனமுலை-அழகிய ஸ்தனங்கள், சாட-மோத, ஈா-குளிர்ச்சியும், நறும்-வாசனைபொருந்திய, சாந்துதிர்ந்து-சந்தனமழிந்து, எதிர்-நேராக, எழிவழும், அழகுபொருந்திய, மார்பினுன்-மார்பையுடையனான், பூந்துணர்-பூங்கொத்துக்கள், பொதுளிய-நெருங்கிய-பொதும்பர்-சோலையினுடைய, நாப்பண் மத்தியத்தில், ஐர்-ஒப்பற்ற வாய்ந்த, தனக்குக்கிடைத்த புங்கொடியொடு-தமயந்தியினுடனே மணந்து - கூடி-வைகினுன்-இருந்தான் எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியுடன் கூடியிருந்தான் எ-ம். 22

புனல்விளையாட்டுப்படலடி முற்றிற்று.

நான் தமயந்தியோடு மாவிந்தனகரம் சேருதல் ௨2௭-வது பக்கம்.

உ
கடவுள் துணை.

சூதாடு படலம்.

இப்படலத்தால் குறைவின்றியசெல்வத்தையனுபவிக்கும் நான்
விதிவழியால் அளவிறந்த துன்பமனுபவித்தற்குக் காரண
மாகிய சூதாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி னி லை த் து ரை

வாம்பரித்தேரினானுமாமையொண்கண்ணினாளு
மேம்பலோடினிதுபுல்லியிடைவிடாதொழுகுநாளி
லாம்பலம்போதுகாட்டுமணிதிகழ்பவளச்செவ்வாய்க்
காம்புறத்தேர்நினாட்குக்கருப்பம்வந்துற்றதன்றே.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் தமயந்திக்கு மக்கட்பேறுண்டானமை
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வாம் - தாவாரின்ற, பரித்தேரினாலும் - குதிரைக்கட்டியதேரை
யுடையநுளமகாராசனும், மானை-மாவடுவையொத்த, ஒள்-பிரகாசம்பொருந்திய,
கண்ணினாளுந்-கண்ணையுடையதமயந்தியும், எம்பலோடு-அகமலர்ச்சியுடனே-
இனிதுபுல்லி-இனிமையாகப்புல்லி, இடைவிடாது-நீங்காது, ஒழுகுநாளில்,
நடக்குநாளிலே, ஆம்பலம்போது-செவ்வல்லிமலரை, காட்டும்-காட்டுகின்ற,
அணிதிகழ்-அழகுபிரகாசியாரின்ற, பவளம்-பவளத்தையொத்த, செவ்வாய்-
சிவந்தவரையும்காம்பு-மூங்கிலை, உறழ்-ஒத்த, தேர்நினாட்கு-தோளையுடைய
தமயந்திக்கு, கருப்பம்வந்துற்றது-கர்ப்பமுண்டாயிற்று, எ-று.

(க-து.) தமயந்தி கருப்பமடைந்தாள் எ-ம்.

1

மெலியுறுண்மருங்குதோன்றவையிளந்தோள்கடேம்ப
நலனுறுசெய்யமேனிபாசொளிநரம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கணிந்துவிங்கியழகுவிற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்விமுகமதிவிளர்த்ததன்றே.

(இ-ள்.) மெலியும் - வாடாரின்ற, துண்-துட்பமான, மருங்கு - இடை
யானது, தோன்ற-காண, வேழ்-மூங்கிலையொத்த, இளம்-இளமையாகிய,
தோள்கள்-தோள்கள், தேம்ப-வாட, நலனுறு-நன்மைபொருந்திய, செய்ய
மேனி-சிவந்தவுடம்பு, பாசொளி-பசிய வெளியையுடைய, நரீம்புகாட்ட-நரம்பு
களைத் தோற்றுவிக்க, அலர்-பார்த்த, சுணங்கு-தேதலை, அணிந்து-தரித்து,

வீங்கி - பருத்து, அழகுவீற்றிருந்த - அழகானது தங்கிழருந்த, பொம்மல்-
பொவுபொருந்திய, மூலமுகம்-ஸ்தனங்களின் முகங்கள், கருகி - கறுத்து,
செவ்வி-அழகையுடைய, முகமதி-முகமாகிய சந்திரன், விளர்த்தது-வெண்மை
யடைந்தது, ஏ-று. அன்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) தமயந்திக்கு யிடைதோன்ற, தோள்கள்வாட, பசியநரம்புகாண்,
மூலகருகி முகம்வெளுத்தது ஏ-ம். 2

குழைமுகங்கிழித்துநீண்டகொழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
பொழிகதிர்திங்கள் காட்டும்வலம்புரிவருந்திப்பொங்கி
யொழும்கொளிரிலவுகாலுரித்திலமுயிர்த்ததென்ன
மதுசுனிநனையதோற்றமாணிளங்குழவியின்றான்.

(இ-ள்.) குழைமுகம்-காதின்முகத்தை, கிழித்து-கிழித்து, நீண்ட-நீண்
டிருக்கின்ற, செழும்-செழுமையாகிய, கடை-கடையையுடைய, மழைக்கண்-
குளிர்ச்சிபொருந்திய கண்ணையுடைய, பேதை-தமயந்தியானவள், பொழி-
சொரியாநின்ற, கதிர் - கிரணங்களையுடைய, திங்கள் - சந்திரனை, காட்டும்-
தோற்றவிக்கும், வலம்புரி-வலம்புரிச் சங்கமானது. வருந்தி - வருத்தமுற்று,
பொங்கி-பிரகாசித்து, ஒழுகு-மிகுந்த, ஒளி-காந்தியையுடைய, நிலவு-சந்திரி
கையை, காலும்-கக்காநின்ற, நித்திலம்-முத்தை, உயிர்த்ததென்ன-பெற்றது
போல, மழ-இளமைபொருந்திய, சுனிநனைய-யானையையொத்த, தோற்றம்-
காட்சியையுடைய, மாண்-மாட்சிமையாகிய, இளங்குழவி-இளங்குழந்தையை,
சுன்றான்-பெற்றான், ஏ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஆண்பிள்ளை பெற்றான் ஏ-ம். 3

மழைகளிறுநையநம்பிபிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுரைதோளிபின்னோர்கன்னியையுயிர்த்தான்மக்கள்
குழலினுங்கனிந்தவந்தீங்குதலைகேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்னானுவகையின்முழ்கினுனை.

(இ-ள்.) மழ-இளமைபொருந்திய, சுனிநனைய-யானையையொத்த, நம்பி-
பிள்ளையானவன், பிறையென-மூன்றும்பிறைபோல, வளருநாளில்-வளர்ந்து
வருங்காலத்தில், கழைபுரை-மூங்கிலையொத்த, தோளி-தோளையுடைய தம
யந்தி, பின்-பின்பு, ஓர்கன்னியை-ஒருபெண்ணை, உயிர்த்தான்-பெற்றான், மக்
கள்-இரண்டுகுழந்தைகளுடைய, குழலினும்-வெய்க்குழலினும், கனிந்த-கனிவா
கிய, அம்-அழகிய, தீங்குதலை-தித்திப்புப்பொருந்திய மழலைச்சொல்லை, கேட்
டுருகி-கேட்டுக்கொருகி, வெய்ய-வெவ்வியதாடிய, முழை - குகையில், புகும்-
தூழையாநின்ற, சீயமன்னான்-செங்கத்தையொத்த களமகாராசன், உவகையில்-
சந்திரனாகத்திங்கு, முழ்கினான்-அழுந்தினான், ஏ-று.

(க-து.) பிள்ளை வளர்ந்துவருங் காலையில் தமயந்தி பெண்பிள்ளையைப் பெற்றாள் எ-ம்.

4

நிழலுமிழ்ந்துதிரங்கா லும்வயிரவாணிதநர்கோமா
னெழுபுவீவேந்தர்யாருமிடுதிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான் றுந்
தொழுதெனரேத்திரிப்பத்தொடுகடலுடுத்தஞால
முழுவதுமொருகோலோச்சிமுறைவழாதளித்தானன்றே.

[இதனால் நளனாசாஹி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நீழல் - பிரகாசத்தை, உமிழ்ந்து - சொரிந்து, உதிரங்காலும்-
இரத்தத்தைக்கடக்கும், வைரவாள்-கூரியவாளை யுடைய, நிடநர்கோமான்-நள
மகாராசன், எழுபுவீ-சுப்த தீவிலுமுள்ள, வேந்தர்யாரும்-அரசரெல்லாரும்,
இடுதிறை-இடாரின்ற கப்பங்களை, கொணர்ந்து-கொண்டுவந்து, எஞ்ஞான்
றும்-எந்தநாளும், தொழுதென-வணங்கினவராய், ஏத்தி-துதித்து, நிற்ப-நிற்க
தொடு-தோண்டிய, கடலுடுத்த-சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, ஞாலமுழுவதும்-உலக
முழுமையும், ஒருகோலோச்சி-ஒருசெங்கோலைச் செலுத்தி, முறைவழாது-கிர
மந்தப்பாது, அளித்தான்-இரட்சித்துக்கொண்டு வந்தான், எ-று. அன்று-ஏ-
அசை.

(க-து.) நளன் அரசர்திறைகொடுக்க உலகத்தை யாண்டுவந்தான் எ-ம். 5

கோவடுகுருதிவலான்கொழுஞ்சுடர்பட்டகாலைச்
சேவடி கழுவலின் நிச்செய்கடன் கழித்தனோக்கிந்
காவலற்சேருங்காலங்கருதுபுபன்னீராண்டு
மேவருந்தான் நியுற்றவெங்கலிமேயினானே.

[இதனால் நளன் நீமைக் கெதிர்பார்த்திருந்த சனிக்கு ஏதுவுண்டா யடை
ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கோ-(சுத்துருக்களாகிய) ராசாக்களை, அடு-கொல்லா நின்ற,
குருதி-இரத்தந்தோய்ந்த, வேலான்-வேலாயுதத்தையுடைய நளன், கொழும்-
செழித்த, சுடர்-சூரியன், பட்டகாலை-அஸ்தமித்த பொழுது, சேவடி-சிவந்த
பாதங்களை, கழுவலின்-கழுவாமல், செய்கடன்-செய்யத்தக்க நித்தியகருமத்
தை, கழித்தனோக்கி-செய்துமுடித்தலைப் பார்த்து, காவலன்-அரசனை, சேருங்
காலம்-அடையுங்காலம் (எதுவென்று) கருதுபு-கினைத்து, பன்னீராண்டு-பன்
னிரண்டுவருஷம், மேவரும்-அடைதற்கரிய, தான் நியுற்ற - தான் நியமத்தின்
கண் ணிருந்த, வெங்கலி-வெவ்நீயகலியன், மேயினான்-சேர்ந்தான் எ-று.

(க-து.) நளன் திருவடிகழுவாது செய்தகருமத்தைக்கண்டு தான் நியுற்ற
லிருந்த சனிபகவான் அந்நனைச் சேர்ந்தான் எ-ம்.

6

க லி வி ரு த் த ம்.

விட்புலத்தரசருமேனவேந்தரும்
வட்ககிம்மன்னவன்மல்லன்மாற்பகம்
பெட்புஅமடந்தையைப்பிரிப்பன்யானென்ப
புட்கரன்பாற்கலிபோயினுனரோ.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் சனி அரசிழுந்து நின்ற புட்கரனிடஞ்
சென்று தனதாண்மைகூறித் தேற்றுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விட்புலத்து-தெய்வலோகத்திலிருக்கும், அரசரும் - இந்திராதி
தேவரும், ஏனைவேந்தரும்-பூலோகத்தரசரும், வட்க-நாணமடைய, இம்மன்ன
வன்-இந்தானனுடைய, மல்லல்-வலிமைபொருந்திய, மாற்பகம் - மார்பினிட
த்தே, பெட்புறம்-விரும்பும், மடந்தையை-தமயந்தியை, பிரிப்பின்-பிரித்துவிடு
வேன், யானென-நானென்று, புட்கரன்பால்-புட்கரரசனிடத்தில், கலி-கலி
புருஷன், போயினான்-போனான், ஏ-று. அரோ-அசை.

(க-து.) சனிபகவான் நனைவிட்டுத் தமயந்தியைப் பிரிப்பேனென்றுபுட்
கரனிடத்திற் போனான் ஏ-ம். 7

வருகலிபுட்கரன்வதனநோக்குருக்
குரைகமுனளனெனுங்கொற்றவேந்தனை
யொருகுடைநீழலினுலகங்காத்திட
விருநிலக்கிழமைநீயிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்.) வருகலி-வந்தகலியானவன், புட்கரன்-புட்கரரசனது, வதனம்-
முகத்தை, நோக்குரு-பார்த்து, குரைகமுல்-சத்தியாநின்ற வீரக்கழலையணிந்த,
நனனெனு-நனனென்றுசொல்லப்பட்ட, கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வேந்
தனை-அரசனே, ஒருகுடைநீழலின்-ஏகச்சக்கிராதிபதியாய், உலகங்காத்திட-
இவ்வுலகத்தை ரகழிக்க, இரு-பெருமைபொருந்திய, நிலக்கிழமை - அரசாட்
கியை, நீ-நீ, இழந்தது-கைவிட்டது, என்கொலோ-யாதுகாரணமோ ஏ-று.

(க-து.) சனி புட்கரனைப்பார்த்து, உலகெலாம் நான் ஆள நீ அரசாட்சி
யிழந்த தென்னவென்றான் ஏ-ம். 8

வாட்டிதல்வேந்தனைமடந்தை தன்னொடுங்
காட்டிடைப்புருத்திமண்காக்குமன்னருன்
ருட்டுவினதொழ்நறுந்தாமரின்முடி
ருட்டுவனினக்கெனச்சொல்லினுனரோ.

(இ-ள்.) வாட்டிதல்-வாட்டோரில் வெற்றியையுடைய, வேந்தனை - அரச
னை, மடந்தைதன்னொடு-மனைவிபுடனே, காட்டிடைப் புருத்தி-காட்டினிட
த்தில், போகச்செய்து, மண்-உலகத்தை, காக்குந்-ராட்சிக்காரின்று, மன்னர்-

அரசர்கள், உன்-உன்னுடைய, தாட்டுணை-உபயபாதங்களை, தொழுவணங்க, நாளும்-வாசனைபொருந்திய, தடமம்-மாலையணிந்து, நீண்டுமுடி-நீண்டகிரீடத்தை நினக்கு-உனக்கு, சூட்டுவேன்-தரிப்பேன், என-என்று, சொல்லினான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) சனிநளனை -ந் தமயந்தியையும் காட்டிற் றுரத்தி உனக்கு முடி சூட்டுவேனென்றான் எ-ம். 9

சொல்லுங்களிமகிழ் தூங்கிப்புட்கரன்

கொல்லியவருதிற் கூற்றும்ஞ்சறு

மல்லடுதிண்புய மன்னர்மன்னனை

வெல்லுமாரெங்கனம் விளம்புவாயென்றான்.

[இதனால் புட்கரன் சனியை விஞவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சொல்லலும்-இப்படி சென்னவளவில், களிமகிழ் தூங்கி-மிருந்த மகிழ்ச்சியடைந்து, புட்கரன்-புட்கரராசன், கொல்லிய-கொல்ல, வரும்-வராரின்ற, திறல்-வெற்றியையுடைய, கூற்றும்-இயமனும், அஞ்சறும்-பயப்படுமபடியாகிய, மல்லடு-மற்போர் செய்கின்ற, திண்புயம்-திண்ணிய புயத்தை யுடைய, மன்னர் மன்னனை-நளனை, வெல்லுமாறு-வெல்லுநெறி, எங்கனம்-எவ்விதம், விளம்புவாயென்றான்-சொல்லென்று சொன்னான் எ-று.

(க-து.) புட்கரன் நளனைவெல்லும் வழி சொல்லென்றான் எ-ம். 10

, எண்ணலையா துநானிழைத்தவஞ்சனை .

விண்ணவராயினும்விலக்கற்பாலரோ

வண்ணலைச் சூதினாற்படுப்பவஞ்சனீ

கண்ணுறும்யான்கொடுங்கலியென்றான் ரோ.

[இதனால் அதற்குச் சனியுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) யாதும் எண்ணலை-எவ்வளவும் ஆலோசிக்க வேண்டாம், நானிழைத்த-நான்செய்த, வஞ்சனை-கபடத்தை, விண்ணவராயினும்-தேவர்களானாலும், விலக்கற் பாலரோ-நீக்குத்தன்மையையுடையார்களோ, துண்ணலை-நளனை, சூதினாற்படுப்பன்-சூதினாற் செய்யப்பேன், நீ அஞ்சல-நீபயப்படவேண்டாம், கண்ணுறும்-எதிரேவந்த, யான்-நானும், கொடும்-கொடிய, வெங்கலியென்றான்-வெவ்விய கலியெனன்று சொன்னான் எ-று.

(க-து.) சனி நளனைச் சூதினால் வெல்லுவேனென்றான் எ-ம். 11

முழையுறைகொடுவரியணையமொய்ம்பினா

துழையினிற் போதுமென்றுரைத்துவெங்கலி

மழவிடையுருக்கொடுநிற்பவண்சுட

ரிழைதவழ்மாட்டினுனிவர்த்துபோயினான்.

[இதுமுதல் மூன்று பாட்டுகளால் புட்கரன் அச்சனியோடு நளன் கொலுச் சபைக் கேகினமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முறைக்குகையினிடத்தில், உறை-இருக்காரின்ற, கொடுவரியைய-புலியையொத்த, மொய்ம்பினான்-வலியையுடைய நளமகாராசனது, உழையினில்-இடத்தில், போதுமென்று-போவோமென்று, உரைத்து-சொல்லி, வெங்கலி-வெவ்விய கலியானவன், மழவிடை-இளவேற்றின், உருக்கொடு-உருவத்தைக்கொண்டு, நிற்ப-நிற்க, வண்-வளப்பமாகிய, சுடர்-கார்த்தியையுடைய, இழைதவழ்-ஆபரண மசையாரின்ற, மார்பினான்-மார்பையுடைய புஷ்கராசன், இவர்து-ஏறிக்கொண்டு போயினான் சென்றான்-எ-று.

(க-து.) சனி இடபம்போ ஒருக்கொண்டு நிற்கப் புட்கரன் அதன்மேலேறிச் சென்றான்-எ-ம்.

12

உரவுநீர்க்கருங்கடலுலகுகா வலன்
குரைகுழல்பணிந்து தங்குறைகள்சாற்றுவா
னரசர்கண்டுயிலமைமுகிலினர்ப்புறு
முரசுகண்டியில்கிலாவாயின்முன்னினான்.

(இ-ள்.) உரவுநீர்-விரிந்த நீரையுடைய, கருங்கடல்-கரியகடலாம் சூழப்பட்ட, உலகுகாவலன்-உலகுக்கரசனாகிய நளனது, குரைகுழல்பணிந்து-சத்திக்கின்றவீரக்கழலையணிந்த பாதத்தைவணங்கி, தங்குறைகள்சாற்றுவான்-தமது குறைகளைச் சொல்வதற்கு, அரசர்-அரசர்கள், கண்டியில்-(சுழம்புநீருடையாமல்) நித்திரைபண்ண, மைமுகிலின்-கறுத்தமேகத்தைப்போல், ஆர்ப்புறம்-சப்திக்காரின்ற, முரசு-பேரிகையானது, கண்டியில்கிலா-நித்திரை செய்யாத, வாயில்-அரண்மனைவாசலில், முன்னினான்-அடைந்தான்(புஷ்கராசன்)-எ-று.

(க-து.) புட்கரன் நளன் அரண்மனைவாயிலிற் சென்றான்-எ-ம்.

13

மன்னவற்கெம்வரவுரைத்திவாயிலோ
யென்னலுமாங்கவனெய்திக்கூறலுங்
கொன்னவில்வேலினான் கொணர்குவென்றன
ன்னவன்வருகெனவனவையினெய்தினான்.

(இ-ள்.) வாயிலோய்-வாயிற்காவலானனே, மன்னவற்கு-நளமகாராசனுக்கு, எம்வரவுரைத்தி-எமது வரவைச்சொல்லு, என்னலும்-என்றுசொல்லலும், ஆங்கவன்-அக்காவலானன், எய்திக்கூறலும் - போய்சொன்ன வளவில், கொன்னவில்-கொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற, வேலினான் - வேலையுடையவரான், கொணர்குவென்றனன்-அழைத்துவாருகென்று சொன்னான், அன்னவன் வருகென-அக்காவலானன் வாவென்று சொல்லி, அவையினெய்தினான்-சபையில் வந்தான் (புஷ்கராசன்),-எ-று.

(க-து.) புட்கரன் காவலானனுக்குச் சொல்ல, அவன்நானனுக்குச்சொல்ல, நானழையென்று சொல்ல, அவனழைக்க இவன் வந்தான் எ-ம். 14

களைகணதாகியோர்கவிகைநீழலில்
வளைகடலுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
றளையமிழ்தாமரைத்தாளில்வீழ்ந்தெழு
மிளவலோடளவளாயிருக்குமெல்வையில்

இதுமுதல் இரண்டு பாட்டுகளால் நான் கேள்வியு மதற்குபுட்கரனுத் தாமுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்) களைகணதாகி-ஆதாரமாகி, ஓர்-ஒரு, கவிகை - வெண்கொற்றக் குடையினது, நீழலில்-நிழலிலிருந்து, வளைகடல்-சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த, உலகெலாம்-பூவுலகமுழுவதும், புரக்கும்-காப்பாற்றுகின்ற, மன்னவன்-நளமகாராசனுடைய, தளையமிழ்-முறுக்குகள்விரிந்த, தாமரை-தாமரைப்பூவையொத்த, தாளில்பாத்தத்தில், வீழ்ந்து-வணங்கி, எழும்-எழுகின்ற, இளவலோடு-இளையோனாகியபுஷ்கராசனுடனே, அளவளாய் - ஒருவர்க்கொருவர் கலந்துபேசிக்கொண்டு, இருக்குமெல்லையில்-இருக்குஞ்சமயத்தில் எ-று.

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளும் குளகம்.

(க-து.) நளனும் புட்கரனும் கலந்திருக்குஞ்சமயத்தில் எ-ம். 15

கொல்சினவாகைவேற்குரிசின் மல்லலேற்
பெல்லுமிழ்மணிக்கொடியுயர்த்ததென்னென்
வல்லமெசுதினிலேற்றமன்னரை
வெல்கொடியிதெனவிளம்பினுனரோ.

(இ-ள்) கொல்-கொல்லுகின்ற, சினம்-கோபத்தையுடைய, வாகை வெற்றி பொருந்திய, வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய, குரிசில் - நளமகாராசனுவன், மல்லல் - பலம் பொருந்திய, ஏற்று - நிஷ்பத்தின் மேல் எல்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காநின்ற, மணிக்கொடி-அழகியகொடியை, உயர்த்தது-பிடித்தது, என்னென்-என்னவென்றுகேட்க, வல்-சொக்கட்டானால், அடு-பொருகின்ற, குதினில்-சூதாட்டத்தில், ஏற்றமன்னரை-எதிர்த்தவேர்க்கரை, வெல்-செய்க்கின்ற, கொடி-துவசம், ஈதென-ஈதென்று, விளம்பினான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நான் இடபத்தின்மேற்கொடிபிடித்த தென்னவென்று கேட்க புட்கரன் சூதாட்டத்திலெதிர்த்த மன்னவரை வெல்லும் கொடியிது வென்றான் எ-ம். 16

சொல்லியவல்வுகைகேட்டுத்தாமணித்
கல்லெனப்பிணைத்துயர்கலவைத்தோளிணன்

வெவ்வுய்யுயியவிடலைகுதினில்
வல்லையேலாடுதும்வருகென்றேதினான்.

[இதனால் நான் புட்கரன்கருத்துக் கிசைந்தழைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சொல்லிய-சொன்ன, அவ்வுரை-அந்தவார்த்தையை, கேட்க-செவியற்கேட்டு, து-பரிசுத்தமாகிய, மணி-இரத்தங்களை யுடைய, கல்லென, மலையைப்போல, பனைத்து-பருத்து, உயர்-உயர்ந்த, கலவை-சந்தனமணிந்த, தோளினுள்-தோள்களை யுடைய நான், வெவ்வுய்யுயிய - வெவ்லாநின்ற கொடியைப்பிடித்த, விடலை-புட்கரனே, குதினில்-குடாட்டத்தில், வல்லையேல்-வல்லமையுடையவனானால், ஆடுதும்-ஆடுவோம், வருகென்றேதினான்-வாவென்று சொன்னான் என்று.

(கூ-து.) நான் குடாட்டத்தில் வல்லவனாயினால் ஆடுவோம் வாவென்றான் எ-ம்.

17

நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பினம்மிறை
வஞ்சகச்சூதினின்மனம்வைத்தானென
வஞ்சினரமைச்சரவரசர்கோமகன்
செஞ்சரண்டொழுதிவைசெப்பன்மேயினார்.

[இதமுதல் ஐந்து பாட்டுகளால் நான்கருத்துணர்த்த வமைச்ச நதைத் திக்க முயன்றுரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நஞ்சினில்-விஷத்தை பார்க்கிலும், கொடியவன்-பொல்லாதவனாகிய புஷ்கரனது, புணர்ப்பின்-சம்பந்தத்தினால், நம்மிறை-நம்முடையவரசன், வஞ்சகம்-கபடமாகிய, சூதினில்-சூதில், மனம்வைத்தானென-சிந்தைவைத்தானென்று, அஞ்சினர்-பயந்தவராய், அமைச்சர்-மந்திரிகள், அவ்வரசர் கோமகன்-அந்த-நளமகாராசனது, செஞ்சரண்டொழுது சிவந்த பாதங்களை வணங்கி, இவைசெப்பன் மேயினார், இவைசொல்லத்தொடங்கினார்கள் என்று.

(கூ-து.) மந்திரிகள் நளமகாராசனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ-ம்.

சேவநற்றமுமெய்கிதைக்குந்தெண்டிரை
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைமீழ்த்திடும்
மாலுறுத்திடுங்கவருடன்மன்னகை
கோலிழுக்கரசர் தங்கொள்கைத்தென்பவே.

(இ-ள்.) மன்னதேன்-அரசனே கேளு, கவருடல்-குதாடலானது, சேவ-மகந்தைதரும், நற்றமும-நல்லதருமத்தையும், மெய்-சந்தியத்தையும், வேலைமுற்ற-கெடுக்கும், தெண்டிரை-தென்னிய வலையையுடைய, வேலைமுற்ற-குழப்பட்ட, இடு-பெருமைபொருத்திய, நிலக்கிழமை-அரசாட்சியை

வீழ்த்திடும்-தள்ளிவிடும், மாலுறுத்திடும்-மயக்கஞ் செய்விக்கும், கோலிழுக் கரசர்தம்-கொடுங்கோலைச் செலுத்துகிற அரசர்களது, கொள்கைத்தென்ப-கோட்பாட்டை யுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள் எ-று.

(க-து.) நளச்சக்கிரவர்த்தியே-சூதாபிதல் ஒழுக்கத்தையும், தருமத்தையும், சத்தியத்தையும் கெடுக்கும்-அரசாட்சியையுந் தள்ளும். மயக்கந்தரும். இது கொடுங்கோல்வேந்தர்செய்கை யென்பார்கள் எ-ம். 19

கள்ளுண்ணிரும்புதல்-கழகஞ்சேர்தன்மா
லுள்ளுறப்பிறர்மனையத்தனலொன்னலர்
கெள்ளுளுட்பினுளிரியல்செய்திடல்
வள்ளியோயறநெறிவழுக்குமென்பவே.

(இ-ள்.) கள்ளுண்ணிரும்புதல்-மதுவைக்குடிக்க இச்சித்தலும், கழகஞ் சேர்தல், சூதாபித்ததைச் சேர்தலும், மாலுள்ளுற-உள்ளே மயக்கமடைய பிறர்மனையத்தல்-பிறர்மனையானே விரும்புதலும், ஒன்னலர்க்கு-சத்துருக்க ளுக்கு, எள்ளரும்-இகழ்ச்சியில்லாத, ஞாட்பினில்-அமர்க்களத்தில், இரியல் செய்திடல்-பின்னிட்டோடலும்(ஆகிய இவைகளால்,)வள்ளியோய்-வாரியாது கொடுக்கு மரசனே, இறநெறி-அறத்தின்வழி, வழுக்குமென்ப-பிறழ்மென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள், எ-று.

(க-து.) அரசனே-கள்ளையிச்சித்தல், சூதாபித்ததைச் சேர்தல், பிறன் மனையானே யிச்சித்தல், புத்தத்திலோடுதல், இவை தருமவழிக்கு இழுக்கெண் பார் எ-ம். 20

ஐயநீயாபிதற்கமைந்தசூதுமற்
றெய்துநல்குரவினுக்கியைந்ததூதுவெம்
பொய்யினுக்கருந்தண்புன்மைக்கின்றதாய்
மெய்யினுக்குறுபகையென்பர்மேலையோர்.

(இ-ள்.) ஐய-ஐயனே, நீயாபிதற்கு-நீயாபிதறதற்கு, அமைந்த-சம்மதித்த, சூது-சூதாட்டமானது, எய்துநல்குரவினுக்கு-தானேவருதற்குரிய தரித்திரத் துக்கு, இயைந்ததூது-நல்லதூதாரும், வெம்பொய்யினுக்கு - வெவ்வியபொய் க்கு, அருந்தணை-நல்ல சகோதரமாரும், புன்மைக்கு-கீழ்த்தொழிலுக்கு, ஈன் றதாய்-பெற்றதாயாரும், மெய்யினுக்கு-சத்தியத்துக்கு, உறுபகையென்பர் மி குந்தபகையென்று சொல்லுவார்கள், மேலையோர்-பெரியோர்கள் எ-று.

(க-து.) அரசனே-சூதானது வறிமைக்குத் தானும், பொய்க்குதலியும், இழிதொழிலுக்குத் தாயும், மெய்க்குப் பகையும், ஆகுமென்பார்கள் பெரி யோர்கள் எ-ம், 21

எள்ளுகருதினியிகவிவென்றதூஉங்
கள்ளமெற்கெசடுவகரந்துவேட்டு

ருள்ளுவமைத்திமுணவையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தினபோலுமென்பவே

(இ-ள்.) எள்ளு-இகழ்க்கடவாய், சூதினை-சூதாட்டத்தை, இகலி-பகைத்
து, வென்றதாஉம்-செயித்ததும், கள்ளம்-கபடத்தை, மேற்கொண்டு - மேற்
கொண்டு, விலைகரந்து-விலையைமறைத்து, வேட்டுவர் - வேடர்கள், உள்ளுற
வமைத்தி முணவை-உள்ளேவைத்திருக்கிற இரையை, ஓர்கிலா-அறியாத,
புள்ளினம்-பறவைக்கட்டங்கள், அருந்தின - உண்டவை. போலும்-ஒக்கும்,
என்ப-என்றுசொல்லுவார்கள், ஏ-று.

(க-து.) அரசனை-சூதாட்டத்தை யிகழ்வீராக எள்ளுர்கள் எ-ம். 22

கலைக்கடல்கடந்துளார்கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல்கேட்டுயி
ருலப்பினுமறுக்கிலைனுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னெனவிளம்பினுனரோ.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் ஊழின்வலியால் நளனவ் வுரைகளைத்
தடுத்து அவ்வாட்டத்தின் முயன்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கலைக்கடல்-அறுபத்துநாலுகலைகளாகிய சமுத்திரத்தை, கடந்
துளார்-ஆராய்ந்தமந்திரிகள், கழறும்-சொல்லுகிற, நட்டுரை-சொல்லீ, சிலைத்
தழும்பிருந்ததோட் செம்மல்-சிலையின்தழும்பு பொருந்திய புயத்தையுடைய
நளமஹாராசன், கேட்டு-கேட்டு, உயிருலப்பினுவ-உயிரிறந்து 'விட்டாலும்,
உரைத்தவாய்மை-யான்சொன்னசொல்லீ, மறுக்கிலன்-தடுக்கமாட்டேன், நீர்
விலக்குவதென்னென-நீங்கள்விலக்குகிறதென்னென்று, விளம்பினுன்-சொன்
னுன், ஏ-று.

(க-து.) நளன் மந்திரிகளை விலக்கவேண்டாமென்றான் எ-ம். 23

மன்னவனியைந்தவைமறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சராண்டிருப்பவெங்கலி
துன்னியதானுமூழ்துரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ்சூதினின்முயல்கின்றானரோ.

(இ-ள்.) மன்னவன்-அரசன், இயைந்தவை-சம்மதித்தவை, மறுக்கலா
னென்-தடுக்கமாட்டானென்று, இன்னலுற்று - வருத்தமடைந்து, அமைச்ச
ராண்டிருப்ப-மந்திரிகளவ்விடத்தில் பேசாதிருக்க, வெங்கலிதுன்னியதானும்-
வெவ்வியகலிசேர்த்ததினாலேயும், ஊழ்-ஊழ்வினையானது, துரந்தவாற்றினும்-
இதலுத்ததலினாலும், முன்னருஞ்சூதினின்-நினைத்தற்கரிய சூதாட்டத்தில்,
முயல்கின்றான்-முயற்சிபடுகின்றான், ஏ-று.

(க-து.) சளன் ஊழ்வினையின்படி சூதாடமுயற்சிசெய்கின்றான். எ-ம். 24

நீழலுமிழ் வைரவாணிதநீராமக
நெழுக்கொளிப்பூணியொட்டம்யாதென
மழவிடையதனை யான்வைப்பனீயுமு
நெழுக்கடன்ஞாலமுமியைகவென்றன்.

[இதனால் இருவரும் பந்தயம்வைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நீழல்-பிரகாசத்தை, உமிழ்-கக்காரின்ற, வைரவாள்-கரியவாளை யுடைய, நீடதர்கோமகன்-எளமஹாராசனாவன், ஒழுக்கொளிப் பூணியை- மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரனே, ஒட்டம்யா தென-பந்தயம் - யாதென்றுகேட்க, மழவிடையதனை - என்னுடைய இள வேற்றை, யான்-நான், வைப்பன்-பந்தயமாகவைப்பேன், நீயும்-நீயும், உன் நெழுக்கடல்ஞாலமும்-உனது ஏழுசமுத்திரங்குழந்த உலகத்தையும், இயைக- வைத்தற்குசம்மதி, என்றன்-புஷ்கரன்நிசான்னான், எ-று:

(க-து.) என்ன பந்தயம் யாதெனக்கேட்க, நான்இடபத்தைவைக்கிறேன் நீ உலகத்தைவையென்றான் எ-ம். 25

சூழ்வினைப்புணர்ப்பினுற்சொன்னவாறியைந்
தாழ்குடற்புவிதொழுமரசனாடுவெங்
காழ்மனக்கொடுங்கலிகவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தலும்புட்கரன்வென்றிட்டானரோ.

[இதனால் புட்கரன் வெற்றிசொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சூழ்-சூழ்ந்த, வினை-ஊழ்வினையின, புணர்ப்பினால்-சம்பந்தத்தினால், சொன்னவாறியைந்து-அவன்சொன்னபடிசம்மதித்து, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கடற்புவி தொழும்-கடலாற்குழப்பப்பட்ட வுலகம் வணங்கும், அரசன்-எளமகாராசன், ஆட-சூதாட, வெம்-வெவ்விய, காழ்-வைரம்பொருந்திய, மனம்-மனத்தை யுடைய, கொடுங்கலி-கொடியகலியானவன், கவற்றின் வண்ணமாய்-குதின் வடிவமாய், வீழ்தலும்-புரளவும், புட்கரன்-புட்கரராசன், வென்றிட்டான்-செயித்தான், எ-று.

(க-து.) ஊழ்வினைப்படிநாளாடுப் புட்கரன் வென்றான் எ-ம். 26

கழைசுளிபுகர்முகக்களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளமுலைமகளிரீட்டிய
விழுநிதிக்குப்பைகள்ஊவசூழ்புவி
முழுவதந்தோற்றனன்முழவுத்தோளினன்.

[இதனால் என்னநீருல்வ சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கழைசுளி-கருப்பைமுறிக்கினற, புகர்முகம்-புள்ளிப்பொருந்திய முகத்தையுடைய, களிறு-யானையும், தேர்-இரதமும், பரி-குதிரையும், இழை-

ஆபரணமானது, தவழ்-அசையாநின்ற, இளம்-இளமைதங்கிய, முலை-ஸ்தனங்
களைபுடைய, மகளிர்-மாதர்களும், ஈட்டிய-சம்பாதித்த, விழு-மேன்மையாகிய
நிதிக்குப்பைகள்-திரவியக்கும்பலும், வேலைசூழ்-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, புவி-பூமி
பும், முழுவதும் - ஆகியவனைத்தையும், முழுவத்தோளினை - மத்தனத்தை
யொத்ததோளையுடையநளமகாராசன், தோற்றனை-தோற்றுவிட்டான்,எ-று.

(க-து.) நளன்யாவந் தோற்றுப்போனான் எ-ம்.

27

அனைத்தையுந்தோற்றனையருவிபாய்கவுட்

சினக்களிமால்சுளிறனையசீற்றத்தோய்

மனத்திடைநினைக்குவதென்னை வல்லேறின

புனக்கொடிக்கிண்புந்தினிப்பொருதும்பாமென்றான்.

[இதனால் புட்கரன் தனது வெற்றிமகிழ்ச்சியால் தகாதவுரைகூறி மீட்டு
மழைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அனைத்தையும்-முழுமையும், தோற்றனை - தோற்றுவிட்டாய்,
அருவி-மதசல வருவியானது, பாய்-பாயாநின்ற, கடன்-போலத்தையுடைய,
சினம்-கோபம்பொருந்திய, களி-செருக்கையுடைய, மால் - பெருமைபொருந்
திய, களிறனைய-யானையையொத்த, சீற்றத்தோய்-கோபத்தை .டைய நளனை
மனத்திடை - மனத்தினிடத்தில், நினைக்குவதென்னை - ஆலோசிப்பதென்னை,
வல்லே-சீக்கிரத்தில், நின்-உன்னுடைய, புனக்கொடிக்கு-மனையாளுக்கு, இயை
ந்து-பந்தயத்துக் கியைந்து, நாம்-இருவரும், இனிப்பொருதும்-இனி ஆடு
வோம், என்றான்-என்றுசொன்னான் எ-று.

(க-து.) புட்கரன், நளனை-உன் மனையாளையும் வைத்தாடுக வென்றான்
எ-ம்.

28

சூதாடு படலம் முற்றிற்று.

நாரதர் இந்திரனுக்குத் தமபந்தியின் சுயம்வரச்சேதி யறித்தல் 140-வது-பக்கம்.

உ

கடவுள் துணை.

நகர்நீங்கு படலம்.

இப்படலத்தாற் சூதிற் றேல்வியடைந்த நளன் தான்பழகிய
அந்நகரத்திலுள்ளாரோடும் வறியனும் கடையிருப்பதில்
விழையாமல், அந்நகரை விட்டுநீங்கல்
சொல்லப் படுகின்றது.

[இதனால் நளன் றுணிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(கலிவிருத்தம்.)

என்றலுமுறுவலித்திசைக்கலாதன
வொன்றுநீயுரைத்திடலுலங்கொடோளினாய்
வென்றின்னகர்வயின் மேவலேனெனாத்
துன்றுகானகஞ்செலத்துணிதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) என்றலும்-என்றுசொன்னவளவில், முறுவலித்து-சிரித்து, இசை
க்கலாதன-சொல்லப்படாதவைகளை, நீயொன்று முரைத்திடல்-நீயொன்றுஞ்
சொல்லாதே, உலங்கொடோளினாய்-திரண்ட கவலையொத்த தோலையுடைய
புட்கரனே, வென்ற-செயித்த, நின்னகர்வயின்-உன்னாரினிடத்து, மேவலே
னெனா-இருக்கமாட்டேனென்று, துன்று-நெருங்கிய, கானகஞ்செல-காட்டி
னிடத்திலேபோக, துணிதன்மேயினான்-நளமஹாராசனின்சினத்தான் என்று.

(க-து.) நளன் காட்டிற்செல்லத் துணிந்தான் எ-ம்.

1

வாட்டிறன்மன்னவன் கமலவாண்முக
மீட்டருமரசியலிழந்தபோதிலும்
பாட்டளிக்கூந்தல்வேந்தவையிற் பைந்தொடை
சூட்டியனான்றினுந்துலங்குகின்றதே.

[இதனால் நளன்பொலிவு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வான்-வாட்டோளில், திரல்-வல்லமையுடைய, மன்னவன்-நள
மகாராசனது, கமல்ம்-தாழரைப்பூவையொத்த, வான்-ஒளிபொருந்திய, முகம்-
முகமானதீ, மீட்டரும்-சம்பாதித்தற்கரிய, அரசியல்-அரசாட்சியை, இழந்த
போதிலும்-இழந்தகாலத்திலும், பாட்டு-இராகங்களைபாடாநின்ற, அளி-வண்டு
கள்மொய்க்கின்ற, கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய தழயுந்தியானவன், ஷேந்

தவையில்-இராசசபையிலே, பைந்தொடை-பசியபூமலையை, சூட்டியநூன்
றிலும்-சூட்டினநாளிற்பார்க்கிலும், துலங்குகின்றது-பிரகாசிக்கின்றது எ-று.

(க-து.) நளன்முதம் பொலிவையடைந்தது எ-ம்.

2

சாமரையிரட்டுநரடைப்பைதாங்குநர்
தீமுதத்துமிமும்வா னேந்திச்செல்குந
ரேமுறயா காரயும் விலக்கியேந்தறான்
கோமகனினிதுறைகோயிலெய்தினான்.

[இதனால் நளன் தப்புகின்ற சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சாமரையிரட்டுநர்-சாமரை வீசுகிறவர்களையும், அடப்பைதாங்கு
நர்-தாம்பூவுப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும், தீ-அக்கினியை, முகத்து-தன்
முகத்தில், உமிழும்-கக்குகின்ற, வாள்-கத்தியை, ஏந்து-தாங்கி, செல்குநர்-
வருகின்றவர்களையும், ஏமுற-மயக்கமுற, யாரையும்-மற்றவர்களையும், விலக்கி-
நீக்கி, ஏந்தறான்-நளமகராசன், கோமகள்-தமயந்தி, இனிது-இனிமையாக,
உறை - வாசம்பண்ணுகிற, கோயில் - அரண்மனையை, எய்தினான் - சேர்ந்
தான் எ-று.

(க-து.) நளன் ஒன்றியாகத் தமயந்தி யரண்மனைக்குப்போனான் எ-ம். 3

கற்றையங்கவரியுங்கால்செய்வட்டமுங்
கொற்றவெண்கவிகையுமின லிக்கோதைவேன்
மற்றடந்தோளினான்வருதல்காண்டது
முற்றதைபென்கொலென்றுள்ளத்தெண்ணினான்.

[இதனால் நளன் வரவைக்கண்ட தமயந்திசெயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சற்றை-தொகுதியாயிராநின்ற, அம்-அழகிய, கவரியும்-சாமரை
யும், கால்செய்வட்டமும்-சாந்தீற்றியும், கொற்ற வெண்கவிகையும்-வெண்
கொற்றக்குடையும், இன்றி-இல்லாமல், கோதைவேல்-மாலையணிந்த வேலை
யுடைய, மல்-வலிமைபொருந்திய, தடும்-பருத்த,தோளினான்-தோளையுடைய
நளமகராசன், வருதல்காண்டலும்-வருதலைப்பார்த்த வளவில், உற்றதை-
இப்படிக்கு அரசன்வருவதை, என்கால்-என்னகாரணமென்று, உள்ளத்
தெண்ணினான்-மனத்தில் ஆலோசித்தான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளன் தனித்துவந்ததைக்கண் டாலோசித்தான் எ-ம்.

எண்ணிவந்திறைஞ்சியவெழிற் கொம்பன்னைவண்
மண்ணியமதிநிகர்வதனநோக்குமுப்
புண்ணுழைவேலெனப்புகுந்தயாடையும
நண்ணல்கடந்தவேனம்பிகுறினான்.

[இதமுதல் பதினாறுபாட்டுகளால் நளனுக்குத் தமயந்திக்கு நடந்த சம் பாவஷணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எண்ணிவந்து - இப்படியாலோசித் தெதிரிவந்து, இறைஞ்சிய- வணங்கிய, எழில்-அழகுபொருந்திய, கொம்பன்னவள்-பூங்கொத்தையொத்த தமயந்தியினது, மண்ணிய-கழுவிய; மதிரிகர்-சந்திரனை யொத்த, வதனம்-முக த்தை, நோக்குரு-பார்த்து, புண்-புண்ணினிடத்தில், நுழை நுழைகின்ற, வேலென-வேலைப்போல, புருந்தயானையும்-தானடைந்தவைகளை யெல்லாம், நண்ணலர்-சத்தருக்களை, கடந்த-செயித்த, வேல்-வேலையையுடைய, நம்பி- நளமகாராசன், கூறினான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்திக்கு நடந்தவற்றைச் சொன்னான் எ-ம்.

5

தாழ்த்தடக்கையினுனின்னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயில்வெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினள்வருந்தினண்மழைக்கணீருகுத்
தூழ்வலியிதுவெனவுள்ளந்தேறினான்.

(இ-ள்.) தாழ்-மூழ்க்கால்மட்டுநீண்ட, தடம்-விசாலமாகிய, மையினான்-கைகளை யுடைய நளமகாராசன், இன்ன-இவைகளை, சாற்றலும் - சொன்னவனவில், வீழி-வீழிக்கனியையொத்த, வாய்-அதரத்தையுடைய, மடமயில்-தமயந்தியா னவள், வெய்துயிர்ப்பொடும்-வெவ்விய பெருமூச்சுடனே, மாழ்கினள்-மயங் கினாள், வருந்தினள்-வருத்தமுற்றாள், மழைக்கண்-குளிர்த்த கண்ணினின்றும், நீருகுத்தி-நீரைச்சொரிந்து, ஊழ்-ஊழ்வினையினதுவல்ல-வன்மை, இதுவென- இதுவென்று, உள்ளந்தேறினான்-மனந்தெளிந்தான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி ஊழ்வினையென்று நினைத்தான் எ-ம்.

6

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனுமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குரு
தயந்திடக்கொண்டுபோரோசைபோயினின்
றந்தைதன்வளநகர்சார்கவென்றான்.

(இ-ள்.) இந்திரசேனனென்று - இந்திரசேனனென்று, இசைக்கும்- சொல்லுகின்ற, பேருடை-நாமத்தையுடைய, மைந்தனும்-பிள்ளையும், மழலை- மூழைச்சொற்பொருந்திய, வாய்-வாயையுடைய, கொடியும்-புதல்விநளாயினி யும், மாழ்குருது-வருத்தமுறுது, உயந்திட-பிழைத்திருக்க, கொண்டு-உடன் கொண்டு, போரோசைபோய-பெரும்கீர்த்தியையுடைய, நின்-உன்னுடைய, தந்தைதன்-தகப்பனுடைய, வளம்-வளப்பம்பொருந்திய, நகர்-பட்டணத்தை, சார்கவென்றான்-அடையக்கடந்தவென்றுநளமகாராசன்சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியைப் பிள்ளையெழைத்துக்கொண்டு நிற்பதா வின் வீட்டிற்குப்போவென்றான் எ-ம்.

7

உயிர்நிகர்மக்களோடு லெவ்வொடோளினான்
செயிரறு தந்தைபாற் செல்கென்றேறதலும்
பயனறுங்கூந்தலாள் புண்ணினுடெரி
யயினுழைந்தாலென வலமந்தே தங்கினள்.

(இ-ள்.) உயிர்நிகர்-உயிரையொத்த, மக்களோடு பிள்ளைகளுடனே. உலங்
கான்-திரண்டகல்லினழகைக்கொண்ட, தோளினான்-தோள்களையுடைய நள
மகாராசன், செயிரறு-குற்றமற்ற, தந்தைபால்-தகப்பனிடத்தில், செல்கென்
றேறதலும்-போகவென்று சால்லலும், புயல்-மேகததையொத்த, நறும்-வாசனை
பொருந்திய, கூந்தலால்-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள், புண்ணி
னுடெ-புண்ணினுள், எரி-எரியாநின்ற, அயில்-வேலானது, நுழைந்தாலென-
நுழைந்ததுபோல, அலமந்து-மனங்கலங்கி, ஏங்கினள்-அழுகாள் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி மனங்கலங்கினாள் எ-ம்.

8

நெடிபடுகானிடைத் தமிழைநீக்கிப்போய்ப்
படுபரலமளிமேற் பள்ளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெல் லணையிற்கண்படி
லடியுனைற்கிதனினு மறனுண்டாங்கொலோ

(இ-ள்.) நெடிபடு-சிங்வுண்டுகளையுடைய, கானிடை-காட்டினிடத்தில்,
தமிழை-தனியாகியவென்னே, நீக்கிப்போய்-விட்டுநீக்கிப்போய், படு-உறுத்தா
நின்ற, பரல்-பரத்கல்லுக்களாகிய, அமளிமேல்-அணையின்மீது, பள்ளிகொள்ள-
(நீர்) நித்திரைசெய்ய, வெம்-குரூரமாகிய, கடி-காவலையுடைய, நகர்-பட்ட
ணத்தை, அடைந்து-சேர்ந்து, மெல்-மிருதுவாகிய, அணையில்-சயனத்தில்,
கண்படில் - (நான்) நித்திரைசெய்யில், அடியுனைற்கு-அடியேனுக்கு, இகனி
லும்-இதைப்பார்க்கிலும், அறனுண்டாங்கொல்-தருமமுண்டோ எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நீர் காட்டிற் போகான் வீட்டிற்குப் போகுதல் தருமமோ
என்றாள் எ-ம்.

9

என்றவளுரைத்தலுமடங்கலேறனான்
மென்றளிர்கவற்றுநின்மெல்லென்சீறடி
கன்றவெம்பரல்படு கானினைகுதற்
கொன்னுமேறெனதுயி ருய்யுமோவென்றான்

(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று, அவன்-அத்தமயந்தியானவன், உரைத்த
லும்-சொன்னவ்வளவில், மடங்கலேறனான்-ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாரா
சன், மென்றளிர்-மெல்லியதளிரை, கவற்றும்-நீருந்தச்செய்யும், நின்-உன்னு
டைய, மெல்லென்-மிருதுவாகிய, சீறடி-சிற்றடிகள், கன்ற-கன்றிப்போக,
வெம்-குரூரமான, படுபால்-மணியாம்பருக்கைக் கல்லுண்டாகிய, கானின்-

காட்டில், ஏகுதற்கு-போகுதற்கு, ஒன்றுமேல்-பொருந்துமாகில், எனதுயிர்-
என்னுடைய பிராணன், உய்யுமோ வென்றான்-பிழைக்குமோவென்றுசொன்
னான் எ-று.

(க-து.) நான் தமயந்தியே-உன்னடி காட்டில் நடக்க என்னுயிர் பிழை
யாடுதென்றான் எ-ம். 10

பொற்பினுக்குறையுளாம்பொன்னங்கொம்பனா
யற்பினிற்பயந்தநம்மக்களாய்டை
யெற்பிரிந்துறைஞரேனுமெங்கன
வ | நிற்பிரிந்தாற்றுநீர்நிகழ்த்துவாயென்றான்.

(இ-ள்.) பொற்பினுக்கு-அழகிற்கு, உரையுளாம்-இருப்பிடமாகிய,பொன்
னங் கொம்பனாய்-அழகுபொருந்திய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தியே,
அற்பினில்-ஆசையினாலே, பயந்த-பெற்ற, நம்மக்கள்-நம்முடைய பிள்ளைகள்,
ஆயிடை-அந்த வீமன் வீட்டில், ஏற்பிரிந் து-என்னைவிட்டுநீங்கி, உரைஞரே
னும்-இருப்பாராயினும், எங்கனம்-எத்தன்மையாய், நிற்பிரிந்து-உன்னைவிட்டு
நீங்கி, ஆற்றுவர்-பொறுத்திருப்பார்கள், நிகழ்த்துவாயென்றான் - சொல்லெ
ன்று சொன்னான் எ-று.

மக்கட்குத் தந்தையினும் தாயரதிக ரென்பதாம்.

(க-து.) தமயந்தியே-பிள்ளைகளென்னைவிட்டிருந்தாலும் உன்னைவிட்
டிரார்கள் ஏ-ம். 11

கூற்றுறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடா
மாற்றினுமாற்றலாதஞரின்மூழ்கினு
மாற்றருங்கற்பினார்மகிழ்நர்கான்செல
வேற்றுநானெவைதுவிழுமிதோவென்றான்.

1. (இ-ள்.) கூற்றுறழ்-இயமனையொத்த, குருதி-உதிரத்தோய்ந்த, வேல்-வே
லாயுதத்தையுடைய, குருசில்-அரசனே, மக்கள்-பிள்ளைகள், ஆற்றினும்-பொ
றுத்தாலும், ஆற்றலாது-பொறுக்காமல், அஞரில்-துக்கத்தில், மூழ்கினும்-மூழ்
கினாலும், மாற்றரும்-பிறரால் கெடுதற்கரிய, கற்பினார்-பதிவிரதாதருமத்தை
யுடைய பெண்கள், மகிழ்நர்-புருஷர்கள், காஞ்செல்-காட்டின்போக, தேற்று
நானெவைது-வேறுதேசத்தின்போயிருப்பது, விழுமிதோவென்றான்-மேன்மை
யுடையதோடுவன்று தமயந்தி சொன்னான் எ-று.

(க-து.) கற்புள்ளபெண்கள் நாயகரை விட்டிருத்தல் நெறப்பல்லவென்
றான் எ-ம். 12

விரிகடலமிழ்தமும்குவிவெலாருலமுஞ்
செருமுகத்தழலுமிழ்சிறுநண்பாணியு

மெரிமணிக்குப்பையுமெனிதினய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றியதென்பவே.

(இ-ஊ.) விரி - பரந்த, கடல் - திருப்பாற்கடலினுண்டாகிய, அமிழ்தமும்-தேவாயிர்த்ததையும், வேலை-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த, ஞாலமும்-பூமியையும் செருமுகதது-யுத்தத்தினிடத்திலே, அமுலுமிழ்-நெருப்பையுமிழ்கின்ற, சிறுகண்யானையும்-சிறியகண்களையுடைய யானைகளையும், எரி-பிரகாசிக்கின்ற, மணிக்குப்பையும்-இரத்தனக்குப்பைகளையும், எளிதினெய்தலாம் - எளிதிலேயுடையலாம், அருமகப்பெறுதல்-அரியபிள்ளைப்பெறுதல், அரியதென்ப-அரியதென்றுசொல்லுவார் பெரியோர்கள் எ-று. மற்று-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) எல்லாஞ் சம்பாதிக்கலாம் பிள்ளைகளைச்சம்பாதித்த லரிதென்றான் எம்.

13

விம்மிமின்னுழைமருங்குகாசியவீங்கிய
கொம்மைவெம்முலையினாளுகுதலைமென்மொழிச்
செம்மையவருமகப்பெறுததீமையோர்க்
கிம்மையுமறுமையுமின்பமில்லையால்.

(இ-ஊ.) விம்மி-பருத்து, மின்-மின்னலையொத்த, றுழை-நுட்பமாகிய, மருங்கு-இடையானது, ஓசிய-ஓடித் துபோகும்படி, வீங்கியபூரித்த, கொம்மை-இனமைபொருந்திய, வெம் - விருப்பத்தைச் செய்கின்ற, முலையினுய்ஸ்தனங்கையுடைய, தமயந்தியே, குதலை - மழலையாகிய, மென்மொழி மிருதுவாகிய சொல்லையும், செம்மைய - நல்ல குணத்தையுமுடைய, அருமக - அரியபிள்ளைகளை, பெறுத - பெற்றுக்கொள்ளாத, தீமையோர்க்கு குற்றத்தை யுடையோர்க்கு, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும், மறுமையும்-மறுபிறப்பிலும், இன்பமில்லை-சுகமில்லை, எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து.) நற்பிள்ளைகளைப், பெறுதர்க்கு இருபிறப்பிலுமின்புமில்லை எ-ம்

என்னலும்வணரிருங்கூந்தலேந்திழை
மன்னவமழலைவாய்மக்கடம்மொடு
மின்னகுபரிதிவேல்வீமன்மாநகர்
துன்னுதும்பாமெனச்சொல்லினாரோ.

(இ-ஊ.) என்னலும் - இப்படியென்று அரசன் சொல்லவும், வணர்-வணந்த, இரு-பெரிதாகிய, கூந்தல்-அளதபாரத்தையுடைய, எந்திழை-தமயந்தியானவன், மன்னவ-அரசனே, நம்-நம்முடைய, மழலைவாய்-மழலைச்சொல்பொருந்திய வாயையுடைய, மக்கடம்மொடும்-பிள்ளைகளுடனே, யாம்-நாமிருவரும், மின்னகு-மின்னலைப் பழிக்காநின்ற, பரிதி-சூரியனையொத்த, வேல்வேலாயுதத்தையுடைய, வீமன்-வீரராசனுடைய, மாநகர்-பெரியநகரில், துன்னுதும்-சேர்வோம், யாம்-நாம், என-என்று, சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனத்தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு வாவென்றான் எ-ம்

கோற்றொடிசெல்வர்பாற்குறையிரந்துநின்
தேற்றயின் றுயிர்சுமந்திருத்தலீறிலா
வாற்றலுமானமுமறிவுங்கல்வியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியுமாற்றமென்பேவ.

(இ-ள்) கோற்றொடி-தமயந்தியே, செல்வர்பால்-செல்வத்தை யுடையவர் களிடத்தில். குறையிரந்துநின்-குறையைச்சொல்லி, யிரந்துநின், ஏற்று-வாங்கி, அயின்று-உண்டு, உயிர் சுமந்திருத்தல், உயிரைத்தாங்கி யிருத்தலா னது, ஈறிலா-முடிவில்லாத, ஆற்றலும்-வலிமையையும், மானமும்-அபிமானத் தையும், அறிவு-அறிவையும், கல்வியும்-வித்தையையும், மாற்றரும்-நீக்கப் படாத, கீர்த்தி-ம-கீர்த்தியையும், மாற்றுமென்ப-போக்குமென்று பெரியோர் சொல்வார்கள், எ-று.

(க-து.) நளன் இரந்துண்ட விழிவென்றான் எ-ம்.

16

மிக்கவெஞ்சமத்திடைவெருவியோடின
ரொக்கறுன்புறத்தனியுலகில்வாழுநர்
புக்குவேட்டகத்தினிலுண்ணும்புன்மையோர்
மக் கருட்பதடியென்றுரைக்கும்வையமே.

(இ-ள்) மிக்க-அதிகரித்த. வெஞ்சமத்திடை-வெவ்விதத்தத்தினிடத்தில், வெருவியோடின-பயந்தோடினவர்களும், ஒக்கல்-சுற்றத்தார், துன்புற-வருத் தமடைய, தனி-தனித்திருந்து, உலகில்-உலகத்தில், வாழுநர்-செல்வத்துடன் வாழ்கின்றவர்களும், புக்கு-போய், வேட்டகத்தினில்-மாமனார் வீட்டில், உண் ணும்-புசிக்குன்ற, புன்மையோர்-கீழ்மக்களும், மக்களுள்-மனிதருக்குள், பதடி யென்று-பதரென்று, வையம்-உலகம்-உரைக்கும்-சொல்லும், எ-று.

(க-து.) போரிலோடினவர், இனம் வருத்தமுற வாழ்பவர், மாமனார் வீட்டிலுண்பவர், இவர்கள் மக்கட்பதர் என்பாரென்றான் எ-ம்.

17

என்றலுந்திருவுளயின்னதாருமேன்
மன்றலந்தெரியலாய்மக்கடம்மைநம்
மின்றிகழ்மானவேல்விதர்ப்பன்மாநகர்
சென்றிடப்பணித்தருளென்றுசெப்பினான்.

(இ-ள்) என்றலும்-இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில், திருவு ளம்-உம்முடைய சித்தம், இன்னதாருமேன்-இத்தன்மைய தாருமானால், மன் றல்-வாசனைப்பொருந்திய, அம்-ஆழகிய, தெரியலாய்-மாலைபுடியுடைய அரசனே, மக்கடம்மை-பிள்ளைகளை, நம்-நம்முடைய, மன்போலும் - பிரகாசித் தின்று, மானம்-பெருமைப்பொருந்திய, வேல்-வேலாயுதத்தை யுடைய, விதர்ப்

பன்-வீமராசனுடைய, மாநகர்-பெரியநகர்த்தில், சென்றிட-போக, பணித்த
ருன்-உத்தரவுகொடு, என்-று-இப்படியென்று, செப்பினான்-தமயந்தி சொன்
னான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி பிள்ளைகளைத் தன் தகப்பன் வீட்டிற்கனுப்பிவிடென்
றான் எ-ம். 18

தண்டலிப்பாகனை நோக்கித்தாதுசேர்
வண்டிமிர்தெரியலான் வருந்திமக்களை
விண்டொடுபுரிசைசூழ்விதர்ப்பன் னுழை
கொண்டனை போகெனக்கூறினாரோ.

[இதனால் அரசன் தமயந்தி கருத்தின்படிப் பிள்ளைகளை வீமனிடம் விடுக்கச்
செய்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தண்டலில்-நீங்குதலில்லாத, பாகனை-தேர்ப்பாகனை, நோக்கி-
பார்த்து, தாதுசேர்-மகரந்தஞ்சேர்ந்த, வண்டிமிர் - வண்டுகள்சப்தியாரின்ற,
தெரியலான்-மாலையையணிந்தளமகாராசன், வருந்தி-வருத்தமுற்று, மக்களை
பிள்ளைகள், விண்டொடு - மேகத்தையளாரின்ற, புரிசைசூழ் - மதில்கூழ்ந்த,
விதர்ப்பன் னுழை-வீமராசனிடத்தில், கொண்டனைபோகென - கொண்டு
போவென்று, கூறினான்-உத்தரவுகொடுத்தான், எ-று. அரோ-அசை.

(க-து.) நளன்தேர்ப்பாகனைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டு
வீமராசனிடத்திற் போவென்றான் எ-ம். 19

தழுவியதாதைதன்முகமுந்தாயர் த
முழுமதியனையவாண்முகமுநோக்குற
வீழிவழிநீருகவிம்மிவிம்மிநின்
றமுதனர்கண்டுளோரலங்கணைய்தலை.

[இதனால் தாய்தந்தையர் பிரிவையுணர்ந்த அப்பிள்ளைகள் துயரஞ்சொல்
ப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) தழுவிய - தங்களைத்தழுவிக்கொண்டே, தாதைதன் முகமும்-
தகப்பனுடைய முகத்தையும், தாயர்தம்-தாயாரினுடைய, முழுமதியனைய-
பூரணசந்திரனையொத்த, வாண்முகமும்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தையும், நோக்
குற-பார்த்து, வீழிவரு - கண்ணின்வழியிலே, நீருக-கீர்சிந்த, விம்மிவிம்மி
நின்று-தேம்பித்தேம்பிநின்று, கண்டுளோர்-பார்த்தவர்கள், அலக்கணைய்த-
னுன்பமுறம்படி, அமுதனர்-அமுதார்கள் எ-று.

(க-து.) பிள்ளைகள் கடித்தகப்பனைப்பார்த்து அமுதார்கள் எ-ம். 20

அலமருமக்கடம் மாகமெங்கணு
முலைவழியொழுதுபானனைப்பமோந்துயர்ப்
புலர்தரப்பற்புல்லிக்கொண்டுகண்
கலுத்தருபுனலினொற்கமுவினொளரோ.

[இதனால் அப்பிள்ளைகளால் தமயந்திபடுந்துயரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அலமரு-மனங்கலங்காநின்ற, மக்கடம்-பிள்ளைகளுடைய, ஆகமெங்கணும்-சரீரமுழுமையும், முலைவழி-முலையின்வழியால், ஒழுது - ஒழுகாநின்ற, பால்-பாலானது, நனைப்ப-நனைக்கும்படி, மோந்து - உச்சி-மோந்து, வாய்புலர்தர-வாயுலர, பற்பல்கால்-அனந்தந்தரம், புல்லிக்கொண்டு-தழுவிக்கொண்டு, கண்கலுத்தரு-கண்ணினின்றி மொழுகாநின்ற, புனலினால்-சலத்தினால், கழுவினாள்-கழுவினாள், எ-று. அரோ-அசை.

(க-து.) தமயந்தி பிள்ளைகளைக் கண்ணிரார் கழுவினாள் எ-ம். 21

மடவரறன்னையுமதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாற்றிப்பாகனாங்
குடலுயிர்பிரித்தெனவுவகைமக்களைக்
கொடிநெடுந்தேர்மிசைக்கொண்டுபொயினான்.

[இதனால் தேர்ப்பாகனி ருவரையும்தேற்றி அப்பிள்ளைகளோடுகுண்டினபுர நோக்கிச் சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடவரறன்னையும்-தமயந்தியையும், மதுகை-வல்லியையுடைய, வேந்தையும்-நளனையும், படு-உண்டாகாநின்ற, துயரொழிகென-துக்கநீங்கக்கடவீரென்று, ஆற்றி-தணித்து, பாகன்-தேர்ப்பாகன், ஆங்கு-அவ்விடத்தினின்றும், உடலுயிர்பிரித்தென-உடலையு முயிரையும் வேறுபிரித்ததுபோல், உவகைமக்களை-சந்தோஷத்தைச் செய்யும் பிள்ளைகளை, கொடி-கொடியையுடைய, நெடுந்தேர்மிசை-நெடியதேரின்மீது, கொண்டு, பொயினான்-சென்றான் எ-று.

(க-து.) பாகன் பிள்ளைகளை தேர்மேற்கொண்டுப்பானான் எ-ம். 22

மிகைப்படுதுன்பமும்விழையுமின்பமு
மகத்திடைநிகரெனநோக்குமையனாந்
தகைப்பருந்துயரொடுதள்ளீர்துசாம்புமேன்
மகப்பிரிவினாந்துயர்வலிதியாவதே.

[இதனால் கவிஞர் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மிகைப்படு-அதிகாத்த, துன்பமும்-துயரத்தையும், விழையும்-இச்சிக்கப்பட்ட, இன்பமும்-இன்பத்தையும், அகத்திடை-மனத்தில், நிகரென

ஒப்பாக, நோக்கும்-பார்க்கின்ற, ஐயனும்-நளனும், தகைப்பரும் - தடுத்தற்
கரிய, துயரோடு-துன்பத்துடன், தளர்ந்து-வருந்தி, காம்புமேல்-சோர்வானே
யானால், மகப்பிரிவினும்-மக்கட்பிரிவிலும், துயர்-துயரில், வலிது - வலிமையு
டையது, யாவது-எது (ஒன்றுமில்லை) எ-று.

(க-து.) பிள்ளைகளைப் பிரிதலைவிடத்துன்பமில்லை எ-ம்.

23

சிலதியர்பரப்பியதேதங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும்வருந்துசீறடி
நிலமிசைப்பொலுறைப்பநேரிழை
புலவுவேற்காளைபின்றொடர்ந்துபோயினான்.

[இதனால் நளனோடு தமயந்தி ஆந்தப் புரத்தினின்றும் வெளிப்படல்சொல்
லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சிலதியர்-தோழிகள், பரப்பிய-பரவச்செய்த, தேங்கொள்-வாசனை
கொண்ட, மெல்லிதழ்-மெல்லிய விதழையுடைய, மலர்மிசை-புஷ்பத்தின்மீது
மிதிப்பினும்-அடிவைத்தாலும், வருந்து-வருந்துகின்ற, சீறடி - சிறியபாதங்
களில், நிலமிசை-பூமியின்மீது, படு-உண்டாகிய, பரல்-பருக்கைகள், உறை
ப்ப-உறுத்தும்படி, நேரிழை-தமயந்தியானவள், புலவுவேல்-புலான்றத்தை
யுடைய வேலையேந்திய, காலை-நளனது, பின்றொடர்ந்து - பின்னே தொடர்
ந்து, போயினான்-சென்றான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளன்பின்னே போனால் எ-ம்.

24

மடவரமன்னொடுமதுகைவேந்தனை
கடிமுரசுறுதகோமறுகிற்காண்டலு
மிடியுறுமரவெனவேங்கியேங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துயிருகவுழல்கின்றார்நின்சிலர்.

[இதமுதல் நான்குபாட்டுகளால் நளன்பிறவுக்காறுத நகரத்தினர்துய
ரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மடவரமன்னொடு-தமயந்தியுடன், மதுகைவேந்தனை - வலியை
யுடையநளனை, கடி-சிறந்த, முரசு-பேரிகையினொலி, அறுத-நீங்காத, கோமறு
கில்-அரசர்வீதியில், காண்டலும்-பாத்தவளவில், இடியறு - மெகத்தினொலி
யைக்கேட்ட, அரவென-சர்ப்பத்தைப்போல, ஏங்கியேங்கி-மிகவுமோகமுற்று,
நின்று- திகைத்துநின்ற, உடல்வெறுத்து-தேகத்தைவெறுத்து, உயிருக-உயிர்
நீங்கும்படி, சிலருழல்கின்றார்-சிலருழல்கின்றார் எ-று.

(க-து.) கண்டவர் வருந்தினர் எ-ம்.

25

மண்ணியமணிவரையனை யமார்பினான்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப்பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்கானிடைநடத்தல்காணவோ
கண்ணினைபடைத்தனன்கமலத்தோனென்பார்.

(இ-ள்.) மண்ணிய - கழுவிய, மணிவரை - அரத்நமாலையை, அனைய - ஒத்த, மார்பினான் - மார்பினையுடைய நளமகாராசன், பெண்ணலங்கனிந்த-பெண்டன்மைமுதிர்ந்த, இப்பேதை தன்னொடும் - இத்தமயந்தியுடனே, நண்ணரும்-போகப்படாத, கானிடை-காட்டினிடத்தில், நடத்தல் காணவோ-போதலைப் பார்க்கவோ, கமலத்தோன்-பிரமன், கண்ணினை-இரண்டு நேத்திரங்களே, படைத்தனன் - (எங்களுக்கு) அமைத்தனன், என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள் எ-று.

(க-து.) சிலர் இந்தத் துன்பத்தைக்காணவோ பிரமன் கண்ணைப்படைத்தான் என்பார்கள் எ-ம். 26

மல்லடிதிணிபுயமன்னவார்மன்னவ
னெல்லையிறுயருழந்தேகக்காண்டலு
மொல்லையிலவெடித்துயிரொழிந்ததில்லையாற்
கல்லினும்வலியதோகவலுநெஞ்சென்பார்.

(இ-ள்.) மல்-மல்லர்களை, அடு-கொல்லாநின்ற, தின்-பலம்பொருந்திய, புயம்-புயத்தை யுடைய, மன்னர் மன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய நான், எல்லையில்-அளவிள்ளாத, துயருழந்து-துன்பமுற்று, ஏக-போக, காண்டலும்-பார்க்கவும், ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், வெடித்து-மார்புவெடித்து, உயிர்-பிராணானது, ஒழிந்ததில்லை-நீங்கியதில்லை (ஆதலால்), கல்லினும்-கல்லைப் பார்க்கிலும், வலியதோ-வலிமையுடையதா, கவலும்-துன்பப்பிடும், நெஞ்சு - மனமானது, என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள் எ-று.

(க-து.) சிலர் தங்கள்மனதைக் கல்லினும்வலி தென்பார்கள் எ-ம். 27

தாயினுமருள்புரிதரணிமன்னவன்
போயினன்கானிடையென்றபோழ்தினின்
மாய்வுறப்பெற்றிலேமன்னர்மன்னன்பா
லேயபேரன்பினரெம்மில்பாரென்பார்.

(இ-ள்.) தாயினும்-தாயைப்பார்க்கிலும், அருள்புரி - உயிர்களிடத்திற்குருபையைச்செய்கின்ற, தரணிமன்னவன்-உலகத்தையாளுநான், கானிடை-காட்டினிடத்தில், போயினன்கானிடையென்றான், என்ற போழ்தினில் - என்று சொன்ன பொழுதிலே, மாய்வுறப்பெற்றிலேம்-இறக்கப்பெறவில்லை (ஆதலால்), மன்னர் மன்னன்பால்-இராசாதிராசனாகியநானிடத்தில், எய-பொருள்

திய, பேரன்பினர்-பேரன்பையுடையவர்கள், எம்மில்-எங்களைப் பார்க்கிலும், யார்-யாவர் (உளர்) என்பார்-என்று (சிலர்) சொல்வார்கள் என்று.

(க-து.) சிலர் இறக்கிலேமென விசனப்படுவார்கள் எ-ம்.

28

அடிதொழுமாசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவீதிவாய்க்குறுகியெங்கணுங்
கடன்மடைதிறந்தெனக்கலுழந்திட்டாரேரோ.

[இதனாலமைச்சர்முதலாயினோர் வருந்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அடிதொழும்-பாதத்தை வணங்காநின்ற, அரசரும்-இராசாக்களும், அமைச்சர்வெள்ளமும்-மந்திரிகூட்டங்களும், மடவியரனைவரும் - மாதர்கூட்டங்களும், மைந்தரீட்டமும்-புருஷர்களீட்டம், கொடி-கொடிக்கையுடைய, நெடுவீதிவாய்-நீண்டவீதியினிடத்தில், குறுகி-வந்து, எங்கணும்-எவ்விடத்தும், கடன்மடைதிறந்தென-கடல்மடைதிறந்து போல, கலுழந்திட்டார்-அழுதார்கள் என்று.

(க-து.) பலரும் கடலுடைந்தாற்போல அழுதார்கள் எ-ம்.

29

பொய்யுறுதீமொழிபுகல்கிலேனென
வையநீயெம்மையிங்கருளில்வேந்துதன்
கையகப்படுத்தினைகானிலேகினின்
மெய்யினும்பொய்மையேவிழுமிதாமென்பார்.

[இதனால் அமைச்சர் முதலாயினோர் அரசனைத்தடுத்தற்கு அவன்கோட்பாட்டிழிவுகூறல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொய்யுறு-பொய்யாகிய, தீமொழி-தீயசொல்லை, புகல்கிலேனென-சொல்லமாட்டேனென்று, ஐய-ஐயனே, நீ-நீ, எம்மை-எங்களை, இட்கு-இப்பட்டணத்தில், அருளில்-கிருபையில்லாத, வேந்துதன் - அரசனுடைய, கையகப்படுத்தினை-கையிற் சேர்த்தவனாய், கானிலேகின் - காட்டினிடத்துக்குப்போனால், நின்-உன்னுடைய, மெய்யினும் -, சத்தியத்தைப் பார்க்கிலும், பொய்மையே-பொய்யுரையே, விழுவதாம்-மேனமையுடையதாம், என்பார்-என்று சொல்லுவார்கள் என்று.

(க-து.) அரசனே-நீ காட்டிற்போகில் மெய்யிலும் பொய் பிரகாசிக்கும் என்றார்கள் எ-ம்.

30

இன்னுயிருய்யுமீங்கென்றபோழ்தினும்
பொன்னவிசுழுவையினுர்புவீர்த்தகையையும்
முன்னருஞ்சுதினும்பொய்மைமூரீயேற்
கன்னவிருளினாய்கழறலாமென்பார்,

[இதனால் இச்சூதில் பொய்யுரைப்பினும் வழுவில்லையெனல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஈங்கு-இவ்விடத்தில், இன்-இனிப, உயிர்-உயிரானது, உய்யும் பிழைக்கும், என்றபோழ்தினும்-என்று சொல்லிய காலத்திலும், பொன்-தேமல், அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற, முலையினர்-முலையையுடைய மடவார், புலர்ந்த காலையும்-பிணங்கின காலத்திலும், முன்னரும்-நினைக்கப்படாத, குதிலும்-குதாட்டத்திலும், பொய்மை-பொய்யுரையை, மூரி-பலம்பொருந்திய, வேல்-வேலாயுதத்தை யேந்திய, கன்னலில்-மலைபோன்ற, தோளினாய் - தோளையுடைய அரசனே, கழறலாம்-சொல்லலாம், என்பார்-என்று சொல்லுவார்கள் என்று.

(க-து.) உயிர்த்தப்பிவிக்கவும், பெண்கள் பிணக்கிலும், குதாட்டத்திலும், பொய்சொல்லலாம் என்பார்கள் எ-ம்.

31

எண்டிசைத்தலைவருமெழிலகண்டேமுறத்
தொண்டைவாய்மடமயின்மாலேகுட்டுநாள்
புண்டருகோட்டுவெங்களிற்றிற்போதரல்
கண்டகணிவற்றையுங் காணுமோவென்பார்.

[இதனால் தங்களுரையாரன்கொள்ளாததுகண்ட மந்திரிமுதலாயினோர் வருத்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எண்டிசைத்தலைவரும்-அஷ்டத்திக்குபரலகரும், எழில்கண்டு-இந்தரளன்முகைப்பார்த்து, எழும-(இவ்வளவு அழகுதமக்கில்லையென்று) மயக்கமுறாநிற்க, தொண்டைவாய்-கோவைக்கனியையொத்த அதரதையுடைய, மடமயில் தமயந்தியானவன், மாலேகுட்டுநாள் - சுயம்வரமாலையைச்சூட்டியதினத்தில், புண்டரு-மாமிசம்பொருந்திய கோட்டு-தந்தங்களையுடைய, வெம்-குரூரமான, களிற்று-யானையின்மீது, போதரல்-(இவ்விருவரும்) கோலம்வருதலை, கண்டகண்-பார்த்தகண்கள், இவற்றை ம்-இக்கொடியசெய்கையையும், காணுமோவென்பார்-பார்க்குமோவென்று சொல்லுவார்கள் என்று.

(க-து.) நளன் சிறப்பைக்கண்ட கண்கள் சிறப்பில்லாமையையும் காணலாமோ வென்பார்கள் எ-ம்.

32

மன்னவனேகுதற்கிரங்கிமாழ்குநர்
துன்னருங்காநிடைத்தொடர்ந்துசெல்குந
ரின்னுயிர்செகுப்பவென்றிசையின்புண்மையோ
னந்நகரிடைமுரசறைவித்தானரோ.

[இதனால் நளனிடத்தின்புள்ளவராய்ப் புலம்புகின்ற அனைவர்க்கும் புட்கரன் பொறுமையால் கொடியனாக்கினை விதித்தமையைச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மன்னவன் நளமகாராசன், ஏகுதற்கு-காட்டிற் குபோவதற்கு, இரங்கி-அழுது, மாழ்குநர்-துன்பப்படுகின் தவர்களுையும், துன்னரும்-போகக் கூடாத, கானிடை-காட்டினிடத்தில், தொடர்ந்து-பின்னே தொடர்ந்து, செல் குநர்-போகின் தவர்களுையும், இன்னுயிர்-இனியவுயிர்களை, செருப்பலென்று-கொல்லவேனென்று, இசையில்-புகழில்லாத, புன்னமையோன்-அற்புதையபுஷ்கரன் அந்நகரிடை-அந்தநகரத்தினிடத்தில், முரசு-பேரிகையை, அறை வித்தான்-அடிப்பித்தான் எ-று.

(க-து.) புட்கரன் நளனுக்கிரங்கினவரையும் அவன்பின் சென்றவரையும் கொல்வேனென்று பறையறைவித்தான் எ-ம். 33

வ்சைபடுமன்னவன் வாய்மையாலறை
விசிமுழவவாவிசெவிவெதும்பக்கேட்டலு
மிசைபடுமன்னவர்கீகிரங்கினோரெலா
மசுணமென்புள்ளெனவலமந்தேங்கினர்.

[இதனால் புட்கரனுக்கினையறிந்தோர்படு துன்பத்தைச் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வசைபடு-அபகீர்த்தியையுடைய, மன்னவன் - புட்கரராசனது, வாய்மையால்-ஆக்கினையால், அறை-அடிக்கப்பெற்ற, விசி-வாரினாலுக்கிய, முரசொலி-முரசினுடையசத்தத்தை, செவிவெதும்ப - காதுகள்வெப்பமுற, கேட்டலு-கேட்டவளவில, இசைபடுமன்னவற்கு-புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு, இரங்கினோரெலாம்-அழுதவர்களெல்லாரும். அசுணமென்புள்ளென அசுணமென்னும் பகதியைப்போல, அலமந்து - மனஞ்சுழன்று, எங்கினர்-துன்பப்பட்டார்கள் எ-று.

கொடிய ஒலிகேட்கில் இறப்பது அசுணப் பறவைக்கியல்பாதலின், அது பற்றி அது இவர்க்கு உவமான மூர்க்கப்பட்டது.

(க-து.) பறையறைவிப்பைக் கேட்டவர்கள் எல்லாரும் விசுணமடைந்தார்கள் எ-ம். 34

வருந்திமுன்போதருமமைச்சர்வாண்முகம்
புரிதனனோக்கியபொருவில்வாய்மையான்
விரிந்த நூற்கேள்வியீரறத்தைவேரொடு
மரிந்தனிரெற்பிரிந்தாற்றலாமையால்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் நன்னமந்திரிமுதலானோர்க்கு விடை கொடுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வருந்தி-வந்ததமுற்று, முன்போதரும்-முன்னே போதும், அமைச்சர்-மந்திரிகளுடைய, வாண்முகம்-ஒளிபொருந்திய முகத்தை, புரிந்தனன்-விரும்பினவனாய், கோக்கிய-பார்த்த, பொருவில்-ஒப்பில்லாத, வாய்மையால்

யான்-சத்தியத்தையுடைய நளமகாராசன் விரிந்த-பரந்த, தூந்தேன்வியீர் சாஸ்திர விசாரணையுடையவர்களே, ஏற்பிரிந்து-என்னைப் பிரிந்து, ஆற்ற லாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால், அறத்தை-தனமுத்தை, வேரோடும்-வேருடனே அரிந்தனர்-அறுத்துவிட்டார்கள் எ-று.

வாய்மையான் என்னுமெழுவாய் மேல்வரும்பாட்டில் என்றான் என்னும் பயனிலகொண்டது.

(க-து.) நளன் மந்திரிகளைப்பார்த்துப் பிரிவாற்றாம லறத்தைவிட்டார்கள் என்றான் 35

மேவருஞ்சூதினிற்றேற்றமேதினி
யாவதும்வென்றலதாளவெண்ணுதல்
கோவியல்பன்றவனானேமேற்கொடு
நீவிரென்வாய்மையைநிறுத்துவிரென்றான்.

(இ-ள்.) மேவரும்-பொருந்துதற்கரிய, சூதினில் - சூதாட்டத்தினாலே, தோற்ற-தோற்றுப்போன, மேதினியாவதும்-உலகமெல்லாவற்றையும், வென்றலது-(நான்) வெற்றிகொண்டல்லாமல், ஆள-ஆளுகிறதற்கு, எண்ணுதல்-நினைத்தல், கோ-அரசர்களுக்கு, இயல்பன்று-தருமமன்று, (ஆதலால்) அவன்-அந்தபுஷ்கரனுடைய, ஆணை-ஆக்கினையை, மேற்கொடு-ஏற்றுக்கொண்டு, நீவீர்-நீங்கள், என்-என்னுடைய, வாய்மையை-சத்தியத்தை, நிறுத்துவீர்-நிலைநிறுத்துங்கள், என்றான்-என்றுசொல்லினான் எ-று.

(க-து.) நளன் மந்திரிகளைப் புட்கரன் சொற்படி கேளுங்கள்என்றான் எ-ம்.

முளரியால்வெந்தவெங்கானின்மொய்துக
ளளியொடுபுலம்பினரமுதகட்கடைத்
துளியினிலித்தனர்தொடரவெந்திறற்
களிரிமதங்களிறறினன்கானினேகினான்.

[இதனால் சத்தியமொழி தவறாதநளன் சனங்கள் துக்கிக்கக் காணோக்கிச் செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முளரியால்-அக்கினியினால், வெந்த-நீறுப்பட்ட, வெங்கானில்-வெவ்வியகாட்டினிடத்து, மொய்-நிரைந்த, துகள்-தூத்களை, அளியொடு-இரக்கத்துடன், புலம்பினர்-புலம்பினவராய், அமுத-அமுத,கட்கடை-கண்ணின்கடையிலிருந்து வரானின்ற,துளியினின்-நீர்த்துளியினால்,அவித்தனர்-அவித்தவர்களாய், தொடர-பின்றொடர, வெந்திறல்-குருரமான வலியையும், களி-செருக்கையும், மதம்-மும்மதத்தையுடைய, களிற்றினான்-யானையைநிகர்த்த நளமகாராசன், கானில்-காட்டினிடத்தில், ஏகினான்-சென்றான், எ-று.

(க-து.) நளன் அழுவார் கண்ணீர் வெம்புமுதியை கணிக்கக் காட்டில் செத்தான் எ-ம்.

திருகுலஞ்சினக்கவிசெல்வன்பின்றொடர்
பரிசனம்பாவுமெப்பதைத்துமீடா
முருகுமற்பொற்பினுன்முன்னரேகிய
வருநெரிதெரிவுறுவஞ்சமாற்றினுன்.

[இதனால் அச்சனங்கட்குச் சனிசெய்ததிது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இள்.) திருகு-மாறுபாட்டையும், வெம்-வெவ்விய, சினம்-கோபத்தையு
முடைய, கலி - கலிபுருஷனுனவன், செல்வன் - நன்னுடைய, பின்றொடர்-
பின்னேபோகின்றீ, பரிசனம்பாவும்-ஏவல்செய்வோ ரெல்லோரும், மெய்
பதைத்து-சரீரத்துடித்து, மீடா-திரும்பும்படி, முருகுமற் - சுப்பிரமணியரை
யொத்த, பொற்பினுன்-அழகையுடைய நளமகாராசன், முன்னரேகிய-முன்
னேபோன, அருநெரி - அரியவழியானது, தெரி-ரு - தெரியாத, வஞ்சம்-
மாயையை, ஆற்றினுன்-செய்தான், ஏ-று.

(க-து.) சனியன் சனங்களுக்கு வழிதெரியாமற் செய்தான் எ-ம். 38

ஆற்றுவஞ்சனையினுழகு வாய்ந்தபொற்
கோற்றொடி தன்னொடுக்கொற்றமன்னவான்
நேற்று தல்காண்கிலார் துயரமெய்கின்றின்
மாற்றெழுதண்ணினருள்ளமாழ்கினார்.

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுகளால் அத்திங்கினால் சனங்கட்குண்டாகிய
துன்பஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஆற்று-(கலி) செய்த, வஞ்சனையினால் - மாயையினால், அழகு
வாய்ந்த - அழகுபொருந்திய, பொற்கோற்றொடி தன்னொடும் - தமயந்தி
யோடும், கொற்றமன்னவான்-வெற்றிபொருந்திய நளமகாராசன், தோற்று
தல்-தெரிதலை, காண்கிலார் - பார்க்காதவர்களாய், துயரம் - துன்பத்தை
எய்தி - அடைந்து, நின்று - நின்று, ஊற்று - சுரப்பானது, எழு - தோன்
கின்ற, தண்ணினர்-கண்களையுடைய பரிசனங்கள், உள்ளமாழ்கினார்-உள்ளத்
தில் மயங்கினார்கள், ஏ-று.

(க-து.) சனிபகவான் மாயத்தால் சனங்கள் நன்னையுந் தமயந்தியையுந்
நன்னுதவர்களாய்ப் புலம்பினார்கள், ஏ-று. 39

ஆயினுமினிதருள்புரியுமெம்பிரான்
துயமென்மலரடிச்சு வடுகாண்கிலேம்
போயினன்பாண்டெவர்புணர்ப்பினாயதும்
மாயமென்றருநெறிமருங்கிற்றேழுவார்.

(இ-ள்) ஆயினும் - தாயைக்கட்டினும், இனி - இனிதான், அருள்-
நிக்குபையையும், புரியும்-செய்கின்ற, எம்பிரான்-எந்தவரைசொல்கிய, நளமகாராசன்

னது, தாய்பரிசுத்தமாகிய, மெல்-மெல்லிய, மலர்-தாமரைமலர்போன்ற, அடிச்சுவடு-அடிக்குறியை; காண்கிலேம்-நரங்கள் காணவில்லை, யாண்டு-எவ் விடத்தில் போயினன்-போயினான், இம்மாயும்-இந்த வஞ்சனையானது, எவர் புணர்ப்பினையுது-யார்சம்பத்தினுண்டாகியது, என்று-என்றுபேசிக்கொண்டு, அருநெறி-அரியவழியை, மருங்கில்-பக்கங்களில், தேடுவார் - தேடுவார்கள், எ-று.

(க-து.) சனங்கள் நளனைத் தேடுவார்கள் எ-ம்.

40

தேடினர்புகுமிடந்தெரியலாமையில்
வாடினரருநெறிமருங்கினோர்வழி / ரா
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள்
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்.

(இ-ள்.) தேடினர்-தேடினவர்கள், அருமிடம்-அரசன்போனவிடம், தெரி கிலாமையால்-அறியாதபடியால், வாடினர்-வாடினார்கள், அருநெறி-அரியவழி யினது, மருங்கில் - பக்கத்தில், ஓர்வழி-ஒருவழியை, கூடினர்-அடைந்தார்கள், இன்னுயிர்-இனியவுயிரை, கூற்றுக்கைக்கொள் - இயமனகொண்டுபோக, வீடினராமென-இறந்தவர்போல; வீழ்ந்து-(நிலத்திலே) வீழ்ந்து, விம்மினார்- அழுதார்கள், எ-று.

(க-து.) சனங்கள் நளனைத்தேடிக்காணாது நிலத்தில்வீழ்ந்தழுதார்கள் எ-ம்.

41

கொன்னுணையலங்கல்வற்குலவுத்தோளினை
சென்னெறிகண்களிற்பெறியக்காண்கில
ரின்னலுற்றமுதழுதேங்கியேங்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோரொலாம்.

(இ-ள்.) கொல்-கொல்லாநின்ற, நுனை கூடாமையுடைய, அலங்கல்- வெற்றிமாலையணந்த, வேல்-வேலையுடைய, குலவுத்தோளினை - திரண்ட தோளையுடைய நளமகாராசன், சென்னெறி - போனவழியை, கண்களில்- தேத்திரங்களில், தெரிய-அறிய, காண்கிலார் - காணாதவர்களாய், இன்ன லுற்று - துன்பமுற்று, அழுதமுது - புலம்பிபுலம்பி, ஏங்கியேங்கி - மிகவு மேக்கழுற்று, தொடர்ந்துளோரொல்லாம்-பினரொடர்ந்து போனவர்களெல் லாரும், அத்தென்னகர்-தங்கன் பழையநகரை, அடைந்தனர்-சேர்ந்தார்கள் எ-று.

(க-து.) சனங்கள் நளனைக்காணாமல் நகரத்தில் வந்தார்கள் எ-ம்,

42

பறவைகளுகுடமண்பயுட பார்ப்பருத்தில
க்தவர்கள் புனிற்றினங்கள் றுக்கூட்டில

நறவுயிர்த்தலர்கிலமலர்-ஊமவேற்
கிறைவனெனினன்வனத்தென்றபின்னரே.

[இதுமுதல் ஏழ்பாட்டுகளால் நளன் சென்றபின் அத்தேயத்தின்கணுண்டாகிய தீங்குகள சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) நாமம்-அச்சத்தைத் தருகின்ற, வேல்-வேலையுடைய, இறைவன் நளமகாராசன், வனத்து-காட்டினிடத்தில், எனென்றபின்னர்-போயினென்றபின்பு, பறவைகள்-பகடிகள், குடம்பையுள்கூண்டுக்குள்ளே, பார்ப்பு-தங்குஞ்சுகளை, அருத்தில்-இரையூட்டவில்லை, கறவைகள்-பக்கள், புன்றறிளங்கன்-துக்குமிருந்த விளங்கன்-துகளுக்கு, ஊட்டில்-பாலூட்டும் கொடுத்த தில்லை, மலர்கள்-புஷ்பங்கள், நறவுயிர்த்து - தேனைத்தந்து, அலர்கில-மலரவில்லை எ-று.

(க-து.) நளன் காட்டிற்போனென்றபின் பறவைகள் குஞ்சுகளுக்கிரை தரவில்லை. பசுக்கள் கன்றுகளுக்கூட்டவில்லை. மலர்கள் மலரவில்லை எ-ம். 43

வான்மறந்தன துளிவழங்கலின்னிசைத்
தேன்மறந்தன மடமகளிர் தேங்குமூல்
பாண்மறந்தன பசங்குழவிபாய்கவுட்
கான்மதமறந்தன களிரல்யானையே.

(இ-ள்.) வான் - மேகங்கள், துளிவழங்கல்-மழைபெய்தலை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, இன்னிசை-இனிய இசையையுடைய, தேன்-வண்டிகள், மடமகளிர்-இளைமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய, தேங்குமூல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, பசங்குழவி-இளங்குழந்தைகள், பால்-பாலுண்ணலை, மறந்தன-மறந்துவிட்டன, களி-செருக்கையுடைய, நல்-நல்ல, யானை-யானைகள், பாய்-பெருகான்றி, கவுள் - கன்னத்திலுண்டாகிய, கான்மதம்-வாசனைபொருந்திய மதவருஷத்தை, மறந்தன - மறந்துவிட்டன எ-று. ஏ-அசை.

(ச-து.) மழைபெய்யவில்லை. வண்டிகள் பெண்கள்கூந்தலைமறந்தன. குழந்தைகள் பால்மறந்தன. யானைகள் மதம்பொழிதலொளிந்தன எ-ம். 44

மலர்ப்பசந்தார்க்குழன்மகளிர்கேள் வர்பாற்
புலத்தலுங்கலத்தலும்பொருந்துருமையார்
லலத்தகமிழந்தன குஞ்சியன்னலார்
முலைச்சுவடிமுந்தன முழவுத்தோள்களே.

(இ-ள்.) மலர்-பூப்பங்கனையணிந்த, பசு-பசுமையாகிய, தார்-நீண்ட, குழல்-கூந்தலையுடைய, மகளிர்-மாதர்கள்; கேள்-வர்பால்-கணவரிடத்தில், புலத்தலும்-பிணக்கத்தையும், கலத்தலும்-புணர்ச்சியையும், பொருந்துருமையால்-

அடையாழையால், குஞ்சி-குமிடிகள், அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பை இழந்தன நீங்கிவிட்டன; அன்னலார்-அந்தமாதருடைய; முலைச்சுவடு-ஸ்தனத்தின் குழியை, முழவு-மத்தளம்போன்ற; தோள்கள்-புயங்கள்- இழந்தன நீங்கின எ-று.

உளடில் துதிர்வதற்குத்தலைவி பாதத்தில் தலைவன்வணங்கில், அப்பொழுது அவன்பாதத்துச் செம்பஞ்சு அவன்குமிடிற்படும். புணர்ச்சியுண்டானால் அவர்ஸ்தனத்திலெழுதிய சந்தனக்கோலம் ஆடவர் புயத்திற்பதிலும். இவை துன்பத்தினால் இன்மையால், இழந்தனவென்றார்.

(க-து.) ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் புலவியுந் கலவியு மற்றன எ-ம். 45

அள்ளிலைவேற்கணுரங்கைமீதுவைத்
தெள்ளருமின்மொழிபயிற்றலின்ன மையால்
வள்ளவாயாரமுதுண்னுழுவ்ண்சிறைத்
கிள்ளையுந்தென்மொழிகளக்கலற்றவே.

(இ-ள்.) அள்-கூர்மைபொருந்திய, இலை-இலைபோன்ற, வேல்-வேலாயுதத்தையொத்த, கணுர்-கண்களையுடையபெண்கள். அங்கைமீது-அழகியகையின்மீதுவைத்து-வைத்துக்கொண்டு, எள்ளரும்-இகழ்ச்சியில்லாத, மென்-மிருதுவான, மொழி-சொற்களை, பயிற்றலின்மையால்-கற்பிக்காதபடியால், வள்ளவாய்-இண்ணத்தினிடத்தில், ஆர்-நிறைந்த-அமுது-பாலை, உண்ணும்-குடிக்கும் வண்-வுளப்பம்பொருந்திய, சிறை - இறகையுடையுள்ளையும்-கிளிப்பிள்ளைகளும், தேன்-மதுமாகிய, மொழி-சொற்களை, கிளக்கலற்ற - பேசுதலொழிந்தன எ-று.

(க-து.) கிளிகள் பெண்கள் கற்பிக்காமையால் பேசுதலற்றன எ-ம். 46

வரம்பரியிழந்தனவாவுமைங்கதி,
யேம்பலின் விழவணியிழந்தகோமறு
காம்பல்வாயிழந்தனமுறுவலாகிற்
றிம்புகையிழந்தனசெம்பொன்மடமே

(இ-ள்.) வாம்-தாவுகின்ற, பரி-குதிரைகள், வாவும்-தாவாரின்ற, ஐங்கதி-ஐவகைநடையினையும், இழந்தன-நீங்கிவிட்டன, எம்பலின்-வருதத்ததுடன், விழவணி-உச்சவாலங்காரத்தை, கோமறுகு-இராசவிதிகள், இழந்த-நீங்கிவிட்டன, ஆம்பல்-செவ்வல்லிமலர்போன்ற, வாய் - (பெண்களுடைய) வாய்கள்-முறுவல்-புன்சிரிப்பை, இழந்தன - நீங்கிவிட்டன, ஆர்-நிறைந்த, அகில்-அகிற்கட்டையினது, நீர்-இனிமையாகிய, புகை-புகையை, செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த, மடமே-உப்பரிகைகள், இழந்தன-நீங்கின, எ-று. 47

(க-து.) குதிரைகள் கதியிழந்தன: இராசவீதி திருவிழாவிழந்தன. மாதர் வாய்கையிழந்தன. மாடங்கள் புனையிழந்தன எ-ம். 47

பாவலரிழந்தனர்பரிசிலுண்பலி
தேவருமிழந்தனர்கலியின் றீமைபாற்
காவலுனெடிபடுகானிலேகலாங்
பாவருமிழந்தனரின்பமென்பவே.

(இ-ள்.) பாவலர்-புலவர்கள், பரிசில்-தியாகத்தை இழந்தனர்-நீங்கினர் கள், உண்-உண்ணப்பட்ட, பலி-அவியை, தேவரும்-தேவர்களும், இழந்தனர்-இழந்துவிட்டார்கள், கலியின்-கலிபுருஷனுடைய, தீமையால்-பொல்லாங்கினால், காவலன்-நளமகாராசன், நெடிபடு-சின்வண்டையுடைய, கானில்-காட்டில், ஏகலால்-போதலினால், யாவரும்-எல்லோரும், இன்பமென்ப - இன்பமென்பவற்றை, இழந்தனர்-நீங்கினார்கள் எ-று.

(க-து.) பாவலர் தியாகமிழந்தார்கள். தேவர்களவியிழந்தார்கள், யாவரு மின்பமிழந்தார்கள் எ-ம். 48

அறந்தலையங்கின்பொய்மையார்ந்தன
மறந்தலையெடுத்தன தீமைமல்கின
திறம்பினமறுநெறி தவங்கடர்ந்தன
நிறைந்தன வஞ்சனை நிரமியெங்குமே.

(இ-ள்.) நெமியெங்கும்-உலகமெங்கும், அறம்-தருமம், தலையங்கினை-தலைதமொறினை, பொய்மை-அசத்தியம், ஆர்த்தன-நிறைந்தன, மறம்-பாபங்கள், தலையெடுத்தன-வளர்ந்தன, தீமை-தூர்நடத்தைகள்-மல்கின-நெருங்கின-மறுநெறி-இராசதருமம், திறம்பின-கெட்டன, தவங்கள்-தபசுகள், தீர்த்தன-நீங்கின, வஞ்சனை-வஞ்சனைகள், நிறைந்தன-நிரம்பின எ-று.

(க-து.) தருமந்தமொறினை. பொய்நிறைந்தன. பாவங்கள் வளர்ந்தன. துன் மார்த்த நெருங்கின. இராசதருமங்கெட்டன. தவங்கள் நீங்கின. வஞ்சனை நிறைந்தன எ-ம். 49

நகர்நீங்கு படலம் முற்றிற்று.

உ
கடவுள் துணை.

கான்புகு படலம்.

இப்படலத்தால் தன்னகரை விட்டு நீங்கிய நளமகாராசன்
பிரநகரில் தன்னிலைதப்பிச் செல்வத்தில் விருப்பமின்றிக்
கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி லி ரு த் த ம்.

அளிமயிற்சூனித்திடக்காலம் உறியுந்
துளிமுகில்பிலிற்றின் துணர்த்தபூங்கொடி
முனிசினை தளிர்ந்தனமுடைத்தபைந்தரு
நளிர்கடற்றூணையானடந்தகானமே.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளன் சென்றவிடத் துண்டாகிய சிறப்
புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(இ-ள்.) நளிர்-சூளிர்ச்சிபொருந்திய, கடல்-சமுத்திரத்தையொத்த, துணை
யான்-சேனையையுடைய நளமஹாராசன், நடந்த-சென்ற, கர்னம்-காட்டினில்,
களி-களிப்பையுடைய, மயில்-மயில்கள், சூனித்திட-கூத்தாட, காணமன்றியும்-
காரகாலமல்லாமலும், துளி-நீர்த்துளிகளை. முகில்-மேகங்கள், பிலிற்றின்-பெய்
தன, பூ-பொலிவு பொருந்திய, கொடி-கொடிகள், துணர்த்த-பூங்கொத்துக
ளைச் செய்தன, முனிசினை-உலர்ந்தகிளைகள், தளிர்ந்தன-துளிர்ந்தன, பைம்-
பசுமையாகிய, நரு-விருக்டங்கள், முடைத்த-அரும்பின எ-று.

(க-து.) நன்னடந்த காட்டில் மழைபெய்தன. கொடிகள் தளிர்ந்தன.
பட்டமரம் வளர்ந்தன எ-ம்.

1

விள்ளரும் தரிடைவெதும்பும் வெம்பால்
கள் ள்விழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின
வொள்ளுழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சரம்
வள்ளகாய்மலர்விரிமருதம்போன்றதே.

(இ-ள்.) விள்ளரும்-சொல்லுத்தற்கரிய, . அதரிடை-வழியிலே, வெதும்பு-
சுடாரின்ற, வெம்-வெப்பமான, பால்-மணியாம் பருக்கைகள், கள்-தேனு
டனே, விழ்-விரியாத, மலரென-புஷ்பம்போல சூழ்ந்துவிருதுவாய்,
காட்டின-காண்பித்தன, ஒள்-பிரகாசம் பொருந்திய, அழல் - அழற்சூழ்ந்து,

கதிர்-சூரியகிரணங்கள், சுட-தகிக்க, உலர்-காய்ந்த, வெம்-வெப்பமாகிய, சுரம்-பாலேநிலமானது, வள்ளம்-கிண்ணம்போல, வாய்முகத்தையுடைய, மலர்-புட்பங்கள், அவிழ்-விரியாநின்ற மருதம்-மருதநிலத்தை, போன்றது - ஒத்திருந்தது, ஏ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) பருக்கைக் கற்கள் மலரென விருந்தன. பாலேநிலம் வயலினிலம் போலிருந்தது ஏ-ம். 2

ஊறுசெய்துன்சுவைத்துடம்புவிக்கிய
வாறலைகள்வருமளியாராயினர்
வேறினியுரைப்பதென்வெருவுமானொடு
மாறுகொளுமுவுயுமாற்றந்தீர்த்தவே.

(இ-ள்) ஊறுசெய்து-கொலைசெய்து, ஊன்-மாமிசத்தை, சுவைத்து-புசித்துசரீரத்தை, வீக்கிய-பருக்கச்செய்து, ஆறலை-வழியினிடத்திற் பறிக்கின்ற, கள்வரும்-திருடரும், அளியாராயினர்-கிருபையுடையவராயினார்கள், வேறு - வேறாக, இனி-இனிமேல், உரைப்பதென-சொல்லுவதென்னே, வெருவும்-அஞ்சாநின்ற, ஆனொடும்-பசுக்களுடனே, மாறுகொள்-பகைகொண்ட, உழு வையும்-புலியும், மாற்றம்-பகையைத்தீர்த்த-நீங்கின ஏ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) திருடர்கள் கிருபையுள்ளவர்க ளானார்கள். புலியும் பாவும் பகை நீங்கின ஏ-ம். 3

ஆபிடையுயிர்நிகரணங்களுளொடு
மேயதன்னகர்வயின்விசம்புபோழ்ந்துலாங்
காய்கதிர்நுழைகலாக்காவினாடல்போற்
போயினனழலுமிழ்புலவிவேலினான்.

[இதுமுதல் ஏழுபாட்டுகளால் நளனுந் தமந்தியுங் கடும்புலையிற்செல் லுங்கால் அவர்கட்கு அச்சனியால் நேரிட்ட தீங்கு சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஆபிடையு-அந்தப்பாலேநிலத்தில், உயிர்நிகர்-தன்னுயிரையொத்த, அணங்களுளொடும்-தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தியுடன், மேய-பொருந்திய, தன்-தன்னுடைய, நகர்வயின்-பட்டணத்தின் கண், விசம்பு-மேகங்களை போழ்ந்து-பிளந்துகொண்டு, உலாம்-உலாவுகின்ற, காயாநின்ற, கதிர்-சூரிய கிரணமானது, நுழைகலா-நுழையக்கூடாத, காவல்-சோலையில், ஆடல்போல்-விளையாடல்போல, அழல்-அக்கினியை, உமிழ்-கக்காநின்ற, புலவு-புலால்நாற்றம்பொருந்திய, வேலினான்-வேலையுடைய நளமகாராசன், போயினன்-நடந்தான் ஏ-று.

(க-து.) நகன் மனைவியுடனே சோலையிள் விளையாடல்போலப்பாலையிற் போனான் ஏ-ம். 4

ஆள் ளிலைப்பூணிஞனகுமாற்றிடைக்
கொள்ளை வண்டினமிழிநறவுகூட்டுணும்
வள்ளவாய்மலரவிழ்வாவியங்கரைப்
புள்ளுருக்கொடுகலிபோயினுசரோ.

(இ-ள்.) அன்-நெருங்கிய, இலை-இலைபோன்ற, பூணிஞன்-ஆபரணங்
களையணிந்த நளமகாராசன், ஏகும்-போகாரின்ற, ஆற்றிடை-காட்டுவழியிலே,
கொள்ளை மிகுதியாகிய, வண்டினம்-சூரும்புக்கூட்டங்கள், இழி-பெருகாநி
ன்ற, நறவு-தேனை, கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்ளும்படி யிருக்கின்ற, வள்ளம்
கிண்ணம்போன்ற, வாய்-முகத்தையுடைய, மலர்-புஷ்பங்கள், அவிழ்-விரியா
நின்ற, வாயி-தடாகத்து, அம்-அழகிய, கரை-கரையினிடத்து, புள்ளுருக்கொடு-
அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு, கலி-கலியன், போயினுன்-சென்றான் என்று.

(கூ-து.) சளிபகவான் அன்னத்தின்வடிவொண்டிபோனான் எ-ம். 5

வாவியின்மருங்குநன் மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொற்சிறைமென்புட்டோன்றலு
மோவியரெழுதருமுருவப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணினை களிப்பேநாக்கினான்.

(இ-ள்.) வாவியின் தடாகத்தினது, மருங்கு-பக்கத்தில், நல் நல்ல, மணி
கள்-முத்துக்களை, கோத்தென-நோவையிட்டதுபோல, தூவி-தூவியெனப் ப
ட்ட, அம்-அழகிய, பொன் - பிரகாசம்பொருந்திய, சிறை - இரகையுடைய,
மென்-மிருதுவாகிய, புள்-அன்னப்புள்ளானது, தோன்றலும்-காணலும், ஒவி
யர்-சித்திரக்காரர்கள், எழுதரும்-எழுதுதற்கரிய, உருவம்-வடிவத்தையுடைய,
பைம்-பசுமையாகிய, கொடி-கொடிபோன்றதமயந்தியானவன், காவி-நிலோர்
பலத்தையொத்த, அம்-அழகிய, கண்ணினை-இரண்டினைத்திரமும், களிப்ப-சங்
தோஷிகளும்படி, நாக்கினான்-பார்த்தான் என்று.

(கூ-து.) தமயந்தி அன்னத்தைக்கண்டான் எ-ம். 6

பன்மலர்க்களுலியபுனிகொள் வாவியிற்
பொன்னவிரகொடுஞ்சிறைப்புள்ளைநோக்குற
மன்னநம்மணநிலைமுடித்தவன்சிறை
யன்னமென்புள்ளினீதழகுவாய்ததே.

(இ-ள்.) பன்-நானாவிதமான, மலர்-புட்பங்கள், களுலிய-நெருங்கிய, புனி
கொள்-குளிர்ச்சியைக்கொண்ட, வாவியில்-தடாகத்தில், பொன்-பொன்போல,
அவிர்-பிரகாசியாநின்ற, கொடுஞ்சிறை-கொடுமையான இரகையுடைய, புள்ளை
அன்னத்தை, நோக்குற-பார்த்து, மன்ன-அரசனே, நம்-நம்முடைய, மண
நிலை-விவாகத்தை, முடித்த-நிறைவேற்றின, வன்சிறை-வளப்புமாகிய இற

கையுடைய, அன்னமென்புள்ளின்-தெய்வ அன்னத்தைக்காட்டிலும்; ஈது-
இப்பறவை; அழகு-அழகை; வரயந்தது-பொருந்தியது எ-று.

(க-து.) தமயந்தி அன்னத்தைப்பார்த்து நம் மிருவரையுங்கூட்டிய அன்ன
த்தைப் பார்க்கிலும் இது அழகுள்ளதென்றான் எ-ம். 7

மற்றுமோருயிரெனவளர்த்தபூவையுஞ்
சொற்றருகின்றையுமறப்பத்தாமணிப்
பொற்றடந்தோளினுய்பொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிநீருகெனப்பணிந்துகூறினான்

(இ-ள்.) மற்றுமோர்-மற்றொரு, உயிரென-உயிர்போல, வளர்த்த-வளர்
த்த, பூவையும்-நாகணவாய்ப் புள்ளையும், சொல்-மொழிகளை, தரு-செய்யு
கின்ற, கின்றையும்-கிளிப்பிள்ளைகளையும், மறப்ப-மறக்கும்படி, தூ-பரிசுத்தமா
கிய மணி-இரத்தவடமணிந்த, பொன்-அழகிய, தடம்-விசாலமாகிய, தோளி
னாய்-புயத்தையுடைய அரசனே, பொன்-பொன்போன்ற, அம்-அழகிய, புள்
ளினை-அன்னத்தை, பற்றி-பிடித்து, நீருகென - நீகொட்பாயாகவென்று,
பணிந்து-வணங்கி, கூறினான்-சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனை அன்னத்தைப் பிடித்துத் தரச்சொன்னான் எ-ம்.

ஓர்துகிலிருவருமுடுத்துமற்றையோர்
காரகிறீம்பிழைக்கமழுநீளிகொண்
டேர்குடிபிருந்தனவிலைகொள்புணிநாய்
வார்சிறைப்புள்ளினைவளைத்துமென்றான்.

(இ-ள்.) ஓர்துகில்-ஓராடையை, இருவரும்-நாமிரண்டுபேரும், உடுத்து-
தரித்துக்கொண்டு, மற்றையோர்-மற்றொரு, கார்-கறுத்த, அகில்-அகிற்கட்
டையினது, தீம்-இனிமையாகிய, புகை-தூமம், கமழும்-பரிமளியாத்ந், நீவி
கொண்டு-ஆடையைக்கொண்டு, ஏர்-அழகு, குடியிருந்தன-வாசஞ்செய்வதை
யொத்த, இலைகொள்-தழைத்தலைக் காண்ட, புண்ணியும்-ஆபரணங்களையுடைய
அரசனே, வார்சிறை - நீண்ட இறகையுடைய, புள்ளினை - அன்னத்தை,
வளைத்துமென்றான்-பிடிப்போமென்று சொன்னான், எ-று.

(க-து.) ஒரு வஸ்திரத்தை இருவரும் தரித்துக்கொண்டு மற்றொரு வஸ்
திரத்தா லன்னத்தைப் பிடிப்போமென்றான் எ-ம். 9

கருந்தடங் கண்ணிதன்னுள்ளங்காமுறத்
திருந்துவேற்றடக்கையான்றுகிளிற்சேர்த்தலும்
பொருந்தியதுகிலொடுவஞ்சமீபூண்டெதி
ரிருந்தபுள்ளந்தரத்தெழுந்துபோயதே.

(இ-ள்.) கரும் - கறுத்த, தடம்-விசாலமாகிய, கண்ணீதன் - கண்களை யுடைய தமயந்தியினது, உள்ளம்-மனது, காமுற-இசுசிக்க, திருந்தா-திருத்த மாகிய, வேல்-வேலையேந்திய, தடம்-பருத்த, கையான-கையை யுடைய அர சன், துகிலில்-ஆடையில், சேர்த்தலும்-சேர்த்தவளவில், பொருந்திய-தன்மேற் சேர்ந்த, துகிலொடும்-ஆடையோடும், வஞ்சம்-கபடத்தை, பூண்டு-கொண்டு, எதி ரிருந்த-எதிரிலிருந்த, புள்-அன்னம், அந்தரத்து-ஆகாயத்தில், எழுந்து-எழும்பி போயது-போயிற்று, ஏ-று.

(க-து.) நான் சீலையை அன்னத்தின்மேற்போட அன்னஞ் சீலையை கொண்டுபோயிற்று ஏ-ம்.

10

புனை துகில்கவர்ந்துபைம்பொன்னிறந்த புள்
பனியிருவிசுந்நினிற்றதத்தல்காண்டலு
மனைவிதனருந்துயர்நோக்கிமாழ்கினான்
வினைவலிபிதுவெனமெலிவுநீக்கினான்

[இதனால் அச்சம்பவங்கண்ட நாளது ஏக்கமு மெண்ணமுஞ் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) புனை - தரித்திருந்த, துகில் - ஆடையை, கவர்ந்து - கிரிகித்துக் கொண்டு, பைம்-பசுமையாகிய, பொன்-பொன்போன்ற, நிறத்த-நிறத்தை யுடைய, புள்-அன்னமானது, பனி - குளிரந்த, இரு - பெருமைபொருந்திய, விசும்பினில்-ஆகாயத்தினில், பறத்தல்-பறந்துபோதல், காண்டலும்-கண்ட வளவில், மனைவிதன்-மனையாளது, அருந்தயா-அரிதானதுக்கத்தை, நோக்கி- பார்த்து, மாழ்கினான்-வருந்தினான், வினை ஊழ்வினையினது, வலி-உறுதி, இது வென-ஈதென்று, மெலிவு-துன்பத்தை, நீக்கினான்-போக்கினான்; ஏ-று.

(க-து.) நான் விதிவச மிதுவென்று எண்ணினான் ஏ-ம்.

11

கல்லதர்நடந்துபூங்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிவப்புறல்வீழிவாய்மயிற்
கொல்லுமேயெனமனமுருகியுந்தையூர்
செல்லுநீணெறியிதுவென்றுசெப்பினான்.

[இதனால் தன்னோடு கல்லதர்நடத்தல் சகியாதநான் தமயந்திக் குரைத தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கல்லதர்-மலைவழியில், நடந்து - நடந்து, பூ - அழகிய, கமலம்- தாமரைமலரை, வாட்டிய - கெடுத்த, மெல்லடி - மிருதுவான பாதமானது, சிவப்புறல்-சிவத்தல் - வீழி - வீழிப்பழம்போன்ற, வாய் - உதரத்தையுடைய, மயிற்சு-மயிற்சுபோன்ற தமயந்திக்கு, ஒல்லுமேயென-கூடுமோவென்று, மனம் மனது, உருகி-இளகி, உந்தை - உண்டாகப்பனது, ஊர் - ஞாண்டினபுரத்திற்கு,

செல்லும்-போகாநின்ற, நீள்-நீண்ட, நெறி - மார்க்கம், இதுவென்று - இது
வென்று, செப்பினுள்-சொன்னான், எ-று.

(க-து.) நான் தமயந்திக்கு உந்தகப்பனாருக்குப் போகும்வழியிதுவென்
றான் எ-ம். 12

ஆங்கதேகட்டலுமழுதுமாழ்கிறொர்
நீங்குநின்னடியினென்பிழைத்தகியாதுகொல்
பூங்கழற்குரிசிலேய்பொறியிலேன்றனை
நீங்குவூவிவ்வுரைநிகழ்த்தினாயென்றான்.

[இதனால் தமயந்தி என்னிடத்து யாதுபிழைகண்டு இங்ஙனஞ்சொல்லி
என்னை விடுவிக்க முயல்வதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அது-அந்தச்சொல்லுக்கேட்டலும்-கேட்ட
வளவில், அழுது-புலம்பி, மாழ்கி-வருத்தி, நொந்து-மனநொந்து, ஈங்கு-இவ்
விடத்தில், நின்-உனக்கு, அடியனென்-அடிமைத்திறம் பூண்டயான், பிழைத்
தது-குற்றஞ்செய்தது, யாதுகொல்-எது, பூ-அழகிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த
குரிசிலோய்-அரசனே, பொறியிலேன்றனை-அறிவில்லாத என்னை, நீங்கவோ
பிரியவோ, இவ்வுரை-இந்தவசனத்தை, நிகழ்த்தினாய்-சொன்னாய், என்றான்
என்று (தமயந்தி) சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி என்னைவிட்டு நீங்கவோ இப்படிச் சொன்னீரென்றான்
எ-ம், 13

செயிரறுமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொர்
தயர்வொடுகண்பனித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பைதநிற்பிரிந்துவாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தா லுடலுய்யுமோவென்றான்.

[இதனால் நான் தமயந்தியைத் தேற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) செயிரறு-குற்றமற்ற, மதி-சந்திரன்போன்ற, முகம்-வதனமானது
பசப்ப-பசுத்துபோக, சிந்தைநொந்து-மனநொந்து, அயர்வொடு-சோர்வுடனே
கண்பனித்து-கண்ணீர்விட்டு, அவலங்கோடலை-துன்பத்தைக் கொள்ளாதே,
மயில்-மயில்போலும், இயல்-சாயலையுடைய, பேதை-தமயந்தியே, நிற்பிரிந்து-
உண்ணப்பிரிந்து, வாழ்வெனே-வாழ்வென, உயிர்பிரிந்தால் - உயிரீங்கினால்,
உடல்-தேகம், உய்யுமோ-பிழைக்குமோ, என்றான்-என்று (நளமஹாராசன்)
சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நான் தமயந்தியை-உண்பிரிந்துவாழ்வு-என்றான் எ-ம். 14

முருகுயிர்த்தளியினமுகபூங்குழிற்
உருதருபெருந்துயர்காண்கிலெனெனாப்

பரிநெடுந்தேரொடும்பரிதிவானவ

ஹரவுரீர்த்தருங்கடலெர்ளித்திட்டானரோ.

[இதனால் சூரியாஸ்தமானஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முருகு-தேனை, உயிர்த்து பெற்று, அளியினம் - வண்டிக்கூட்டங்கள், மூசு-மொய்க்காநின்ற, பூ-பூவையணந்த, குழல்-கூந்தலையுடையதமயந்தியினது, கரு-ரும்-நினைத்தந்தகரிய, பெருந்துயர்-பெரிதாகியதுன்பத்தை, காண்கிலேனெனா-பார்க்கமாட்டேனென்று, பரி-குதிரைகட்டிய, நெடும் - நெடிய, தேரொடும்-இரத்தத்துடனே, பரிதிவானவன்-சூரியதேவன், உரவுரீர்-உவரீரை யுடைய, கருங்கடல்-கறுத்தசமுத்திரத்தில், ஒளித்திட்டான்-மறைந்தான் என்று.

(க-து.) சூரியன் அஸ்தமான மாகினான்.

15

மாயிருஞ்ஞாலமும்வாஹுநங்கிய

பாயிருட்கங்குலிற்பாணைதன்னொடும்

போயரின்முற்றியபொலிவின்மண்டப

மேயினனரசர்கோன்விதியின்பொட்பினால்.

[இதனால் இருளினடத்தலாற்றாத நளன்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மா-மகத்தாகிய, இரு-பெரிய, ஞாலமும்-பூமியையும், வாஹும்-ஆகாயத்தையும், நங்கிய-விழுங்கிய, பாய்-பரவிய, இருள் - இருளையுடைய, கங்குலில்-இரத்தத்திரியில், பாணைதன்னொடும்-தமயந்தியுடனே, போய்-சென்று, அரில்-தாறுகள், முற்றிய-சிறைந்த, பொலிவில்-சிறப்பிற்ற, மண்டபம்-ஓர்மண்டபத்தை, அரசர்கோன்-இராசாதிராசனாகிய நளமகாராசன், விதியின்-வினையினது, கொட்பினால்-திரிபினால், மேயினன்-அடைந்தான் என்று.

(க-து.) நளன் தமயந்தியுடன் ஓர்மண்டபத்தைச்சார்ந்தான் எ-ம்.

16

இன்னகிற்புகைதவழந்தினிதின்தொன்மைபு

பன்மலரமளிமேற்பள்ளிகொள்பவர்

புன்ஹுனைபார்தவெம்பொடிசொள்பார்மிசை

மன்னினருழிஹும்வலிதியாவதே.

[இதனால் கவிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்-இனிதாகிய, அகிற்புகை-அகிறுறாம், தவழந்து-ஊர்ந்து, இனிதின-இன்பமாய், மென்மைய-மிருதுவாகிய, பல்-நானுவதமான, மலர்-புஷ்பம்பரப்பிய, அமளிமேல்-படுக்கையின்மீது, பள்ளிகொள்பவர்-சயனிப்பவராகிய (தமயந்திநளனிருவரும்) புல்-புல்லினது, துனி-துனிகள், பார்த-பரவிய, வெழ்-வெவ்விய, பொடிகொள்-புழுதியைக்கொண்ட, பார்மிசை-பூமியின் மேல், மன்னினர்-படுத்தார்க்கீ, (ஆதலால்) ஹுழினும் - ஹுழினைக்காட்டிலும், வலிது-வன்மையையுடையது, யாவது-யாது என்று.

(க-து.) மெல்லணையிற்படுத்த நளனுந் தமயந்தியும் புல்லணையிற்படுத்தார்கள் எ-ம். 17

அனிச்சமென்பு துமலரமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத்துவாடுவேன்
கனிப்படுகிளவெம்பொடியிற்கண்படி
லினித்தமியேனுயிரெங்நனுய்யுமே.

[இதனால் நானே கண்படுத்தற்கியலாத இவ்விடந் தமயந்திக்கென்னுமென்ற நளன் வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அனிச்சம்-அனிச்ச விருட்சத்தினது, மென்-மிருதுவாகிய, புதுமலர்-புதியமலரையுடைய, அமளி-மெத்தையிலே, மேயினும்-படுத்தாலும், மெய்-சரீரமானது, பனித்திடுமென-வருந்துமென்று, பதைத்து-துடித்து, வாடுவேன்-சோர்வேன், கனிப்படு-பழச்சுவைபொருந்திய, கிளவி-வசனத்தையுடைய தமயந்தி, வெம்பொடியில்-வெவ்வியபுழுதியில், கண்படில்-நித்திரைசெய்யில். இனி-இனிமேல், தமியேனுயிர்-தனியாகிய என்னுயிர். எங்ஙன்-எப்படி, உய்யும்-பிழைக்கும் எ-று.

(க-து.) நளன் தமயந்தி புற்புழுதியிலே நித்திரைசெய்ய என்னுயி ரெப்படிபிழைக்கும் என்றான் எ-ம். 18

கண்ணகன் புவிக்கெலாங்களை கணுகிய
தண்மதிநெடுங்குடைவிதர்ப்பன் றுர்குழ
னண்ணருமித் துயருழந் துநண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார் துயரெய்திடாரென்றான்.

[இதனால் நளன் தானே ஒருவாறு தேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கண்ணகல்-இடமசுன்ற, புவிக்கெலாம், பூமிக்கெல்லாம், களைகணுகிய - ஆதாரமாகிய, தண் - குளிர்ந்த, மதி - சந்திரன்போன்ற, நெடும் - நீண்ட, குடை - குடையையுடைய, விதர்ப்பன் - விதர்ப்ப தேய்த்தையாளும் வீமராசனின்ற, தார்குழல் - தமயந்தியானவன், நண்ணரும் - பொருந்துதற்கரிய, இத்துயர் - இந்தத் துன்பத்தை, உழந்து - வருந்தி, நண்ணுமேல்-அடையுமானால், எண்ணின்-நினைக்குமிடத்தில், யார்-எவர்கள், துயர்-துன்பத்தை, எய்திடார்-அடையார்கள், என்றான்-என்று சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நளன் துன்பமடையாதவர் யார் என்றான் எ-ம். 19

வளைகடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வுளையரிப்பூந்தவிசறைபுடும்பிரரன்
முளரியாலெங்கணுமுற்றுமண்டபத்
தெளியர் போலிருத்திகொலென்றுவிம்மினான்.

[இதனால் நளனிருத்தல்நோக்கித் தமயந்திவருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வளைகடல்-சமுத்திரங்குழந்த, உலகினில்-உலகத்தில், மன்னர்-அரசர்கள், தாடொழ-பாதத்தில் லணங்க, உளை-புறமயிரையுடைய, அரி-சிக் கந்தாங்கிய, பைம்-பசுமைபொருந்திய, பூம்-அழகுபொருந்திய, தவிச-ஆசனத்தில், உறையும்-இருக்கும், எம்பிரான்-என்ருத்தனே, முளரியால்-முட்செடிகளால், எங்கணும்-எவ்விடத்தும், முற்றம்-நிறையப்பெற்ற, மண்டபத்து-மண்டபத்தில், எளியர்போல்-வறியோர்போல், இருத்திகொல்-இருக்கிறாயோ, என்று-என்றுசொல்லி, விம்மினாள்-அழுதாள் என்று.

(க-து.) தமயந்தி நளனைப்பார்த்து ஏழைகளைப் போலிருக்கின்றாயோ வென்றழுதாள் எ-ம். 20

தடங்கணீர்துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றுற்றிடநள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்மொய்ப்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றுகின்றனள்பொன்னங்கொம்புளள்.

[இதனால் நளன்தேற்றச் சிறிதுதேறிய தமயந்திகண்படுதல் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) தடம்-விசாலமாகிய, கண்-கண்ணினின்றுவரும், நீர்-சலத்தை, துடைத்து-மாற்றி, மெய்-தேகத்தை, தைவந்து-தடவிக் கொடுத்து, ஆயிழை-பெண்ணே, நடுங்கலென்று-அஞ்சாதேபென்று, ஆற்றிட-தேற்ற, நள்ளியாமத்து-அர்த்தராத்திரியில், மடங்கல்போல்-சிகங்கம்போல், மொய்ப்புடைய பலத்தையுடைய, மன்னர் மன்னவன் - அரசர்க்கரசனான நளமகாராசனுடைய, கொடுங்கைமேல்-வளைந்தகைமீது, பொன்னங்கொம்புளள்-அழகிய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தி, துயின்றனள்-நித்திரை செய்தாள் என்று.

(க-து.) தமயந்தி நளன்கைமேல் சிரசைவைத்து நித்திரை செய்தாள் எ-ம். 21

கான்புகுபடலம் முற்றிற்று.

பிரிவுறு படலம்.

இப்படலத்தால் காணிடத்துச் சென்றளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்திபடும் பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக்கராணர் தானாகையால் தான் பிரிந்தால் அவள் சிறுதுயருடன் அருகிலுள்ள தன்தாய்வீட்டை யடைவாளென் நெண்ணிப் பிரிவுறுச் சொல்லப்படுகின்றது.

(கலவிருத்தம்)

வின்படுமின்னெனமிளிர்முகமு
மண்டபத்துயரொருவடிவுநொண்டெனந்
கண்படுதோகையேநோக்கிக் காவலன்
புண்படுநெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அயர்ந்து கண்படுத்திருக்குந் தமயன் தியேநோக்கி நன்னெண்ணியது சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வின்படு-மேகத்தில் ண்டாகிய. மின்னென - மின்னில்போல, மிளிர்முகம்-பிரகாசிக்கவும், ஆகமும்-சரீரமும், மண்டப-புழுதியடைய, துயர்-துன்பம், ஒருவடிவம்-ஒருவடிவத்தை, கொண்டென-கொண்டது போல, கண்படு-நித்திரை செய்யாநின்ற, கோதையை-தமமந்தியை, நோக்கி-பார்த்து, காவலன்-நளமகாராசன், புண்படு-புண்பட்ட, நெஞ்சொடும்-மனதுடனே, புலம்பி-அரற்றி, எண்ணினான்-ஆலோசித்தான் என்று.

(க-து.) நான் தமயந்தியைப் பார்த்து அழுது எண்ணினான் எ-ம். 1

நண்ணருங்கானெலாந்தொடர்ந்துநண்ணுமேற்
கண்ணினுவெயர்காணலாவதே
பெண்ணருங்கலத்தினைப்பிரியிற்றந்தைபு
ரண்ணியதவ்வுழியடைந்துவைகுமால்.

(இ-ள்.) நண்ணரும் - பொருந்துதற்கரிய, கானெலாம்-காடு முழுதும், தொடர்ந்து - பின்னொடர்ந்து, நண்ணுமேல்-அடையுமானால், கண்ணினால்-கண்களினால், இவன்-இத்தமயந்தியினதீ, துயர்-துன்பத்தை, காணலாவதே-பார்க்கக் கூடுமோ, பெண்ணருங் கலத்தினை - பெண்களுக்குரிய ஆபரணம் போன்ற இவனோ, பிரியில்-நீங்கில், தந்தை-பிதாவினுடைய, ஊர்-நகரமானது,

அண்ணியது-சமீபமாய நு, அவ்வுழி-அந்தநகரத்தினிடத்து, அடைந்து-சேர்ந்து, வைகும்-இருப்பான் எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து.) நாம்பிரிந்தால் இவன் தாயவீட்டுக்குப்போவான் எ-ம். 2

விரிமலர்ப்பூங்குழல்விழிக்கிலீங்குவட்
பிரிசுவதரிதனிப்பிரியவெண்ணிலோ
பொருதுகிலையதித்துகிலையுறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்தினெண்ணினான்.

(இ-ள்.) விரி-மலர்த்து, மலர்-புட்பத்தையணிந்த, பூ-பாலிவுபெற்ற, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தி, விழிக்கில்-கண்விழித்துக்கொண்டால், நகரு-இவ்விடத்தில், இவன்-இவளை, பிரிசுவது-நீங்குவது, அரிது-கூடாது, இனி-இனிமேல், பிரிய-இவளைநீங்க, எண்ணிலோ-ஆலோசிக்கிலோ, ஒருதுகிலாயது-(இ-வர்க்குப்) ஓராதையா யிருக்கின்றது, இத்தகிலை-இவ்வஸ்திரத்தை, ஊறுசெய்-துணிக்கின்ற, கருவி-ஆபுதம், இங்கு-இவ்விடத்தில், ஏதென-யாதென்று, கருத்தின்-மனதில், எண்ணினான்-ஆலோசித்தான் எ-று.

(க-து.) தமயந்திவிழித்தால் பிரிதலரிது வஸ்திரமொன்று. இதையறக்கக் கருவியில்லையென் றெண்ணினான் எ-ம். 3

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக்கலியும்வாளதாய்
நண்ணிமுன்கிடத்தலுமெடுத்துநாமவே
லண்ணலுந் துகினடுவரிந்திட்டானரோ

[இதனால் இவர்களைப் பிரித்தற் கெண்ணியிருந்த சனிச்செய்கையும் அரசன் செய்கையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எண்ணியது-ஆலோசித்ததை, உணர்ந்து-அறிந்து, இவர்-இவ்விருவரையும், பிரிப்ப-பிரிக்க, முன்னமே-முன்னமே, கண்ணிய - கருதியவஞ்சகம்-கூபத்தையுடைய, கலியும்-கலிபுருஷனும், வாளதாய்-வாளாகி, நண்ணி-பொருந்தி, முன்-எதிரில், கிடத்தலும்-இருந்த அளவில், எடுத்து-கையிலெடுத்து, நாமம்-அச்சத்தைத்தரும், வேல்-வேலையுடைய, அண்ணலும்-நளனும், துகில்-வஸ்திரத்தை, நடுமத்தியில், அரிந்திட்டான்-அரிந்தான் எ-று.

(க-து.) சனி வான்போ வெதிரிற்கிடக்க, நளன் அதையெடுத்து வஸ்திரத்தை யரிந்தான் எ-ம். 4

சில்லரிநெடுங்கணுடெரு ஏறாலை
ஒமல்லெனக்கொடுங்கையினீக்கிவய்துயிர்த்
தொல்லையிலுயிர்விழீமுடம்புபோன்மென்
வல்லலங்கடலிடையமுந்தினுனரோ

[இதுமுதல் நான்குபாட்டுளால் அரசன் தமயந்தியின் பிரிவுக்காற்றற
ஓய் வருந்திச் சொல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சில்-சிலவாகிய, அரி-அரிபரந்த, நெடும்-நீண்ட, கணன்-கண்களை
புடைய தமயந்தி, தெருளுருவகை - விழிக்காவிதமாய், மெல்லென-மிருது
வாக, கொடுங்கையின்-வளைந்தகையினின்றும், நீக்கி-அகற்றிவெய்துயிர்த்து-
பெருமூச்சுவிட்டு, ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், உயிர்-பிராணனை, விடும் - நீங்கும்,
உடம்புபோன்மென-தேகத்தைப்போல, அல்லலங்கடவிடை-துக்கீசமுத்திரத்
தில், அமுந்தினன்-முழுகினன் என்று அரோ அசை.

(க-து.) நான் தமயந்தியைக் கையைவிட்டு நீக்கியழுதான் எ-ம். 5

எழுமதன்றாலினியென்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தெனவசமேற்கொளா
விழுமிவட்காக்கெனமெலின் துதெய்வதந்
தொழுமினையனபலது ந்பமெய்துமால்.

(இ-ள்.) எழும்-எழுந்திருப்பான், அகன்றால்-நீங்கினால், இனி-இனிமேல்
என்கொலாமென-என்னவாகுமோவென்று, அழும்-புலம்புவான், உயிர் துறந்
தென-உயிர்நீங்கினவன்போல, அவசமேற்கொளா-பரவசத்தை மேற்கொண்டு
விழும்-விழுவான், இவன்-இவனை, காக்கென-இரகழிக்கவென்று, மெலிந் து-
வாடி, தெய்வதம்-வனதேவதைகளை, தொழும்-வணங்குவான், இனையன.
இவைபோன்ற, பல-அனேகமான, துன்பம்-துயரங்களை, எய்துயிர்-அடை
வான் என்று.

(க-து.) நான் எழுவான் விழுவான். தமயந்தியைக் காக்கவன தெய்வங்
களைத் தொழுவான் எ-ம். 6

செல்லும்வெந்துயிராடுஞ்செல்லக்காலெழா
தொல்லையின்மீளும்வெய்துயிர்க்குமொண்ணுதல்
கல்லதரிடைத்தனிமையகிற்பேய்க்கணங்
நொல்லுமென்றருயிர்குழைந்துசாம்புமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்-நடப்பான், வெந்துயிரொடும்-வெவ்விததுக்கத்துடன்
செல்ல-நடக்க, காலெழாது-அடியெழும்பாமல், ஒல்லையில்-சீக்கிரத்தில், மீ
ளும்-திருப்புவான், வெய்துயிர்க்கும்-பெருமூச்சுவிடுவான், ஒண்ணுதல்-ஒள்
ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தி, கல்லதரிடை-மலைவழியில், தனி-தனியே, எ
கில்-செல்வாளானால், பேய்க்கணம்-பிசாசுக்கூட்டங்கள், கொல்லுமென்று-
கொன்றுவிடுமென்று, ஆரூயிர்-நிறைந்தவுயிர், குழைந்து-குழைவுற்று, சாம்பு
ம்-வாடுவான், ஏ-ம. ஆல்-அசை.

[இது சன்மை தவிர்ப்புணர்.]

(க-து.) நான் நடப்பான். திரும்புவான். பெருமூச்செறிவான். தமயந்தியைப் பேய்கொல்லுமென்று தளர்வான் எ-ம். 7

ஆயிடையின னணம்வருந்தியன் புகூர்
வெயுறழ்தோளியைப்பிரிந்துவெஞ்சின
மர்யவெங்கொடுங்கலிவய க்தனாதலிற்
போயின ன்பித்தரிற்பொருவில்வாய்மையான்.

(இ-டா.) ஆயிடை-அவ்விடத்தில், இன்னணம்-இப்படியாக வருந்தி-தான் புற்று, அன்புகூர்-ஆசையிருந்த, வெயுறழ்-மூங்கிலையெடுத்த, தோளியை-தோளையுடைய தமயந்தியை, பிரிந்துநீங்கி, வெஞ்சினம் - வெவ்வித கோபத்தையும், மர்யம்-வஞ்சனையையும், வெம்-குழாமான, கொடும்-கொடுமையைமுடைய, கலி - கலியனுக்கு, வயத்தனாகலில் - விசப்பட்டவனாதலால், பொருவில் - ஒப்பற்ற, வாய்மையான் - சத்தியத்தை டையனன், பித்தரின்-பித்தரைப்போல், போயினன்-போனான், எ-று.

(க-து.) நான் பித்தரைப் போலப் போனான் எ-ம். 8

நள்ளிருட்போதுவெங்காணிமுமே
லள்ளிலைப்பூணிணுகன்றுபோதலும்
விள்ளருந்துயரொடுமெலிந்துகண்படு
பிள்ளைமாரோக்கிதன்செய்கைபேசுவாம்.

[இதனால் கவிக்கூற்று சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-டா.) நள்ளிருட்போது-நடுராத்திரியில், வெங்காணில்-வெவ்விதகாட்டில் நாம்வேல்-அச்சத்தைச்செய்யும் வேலையும், அள்-கூர்மைபொருந்திய, இலை-தொங்கலையுடைய, பூணிணு - ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகா ராசன், அகன்று-நீங்கி, போதலும்-போனவளவில், விள்ளரும் - நீங்குதற்கரிய, துயரொடு-துன்பத்துடனே, மெலிந்து - நெருங்கி, கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற, பிள்ளைமான்-மான்கன்றுபோன்ற, நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது, செய்கை-நடக்கையை, பேசுவாம்-சொல்லுவாம், எ-று.

(க-து.) புராணிகர் தமயந்தி செய்கையைச் சொல்லுவா மென்றார், எ-று.

நீடியதுயில்சிறிதுணர்ந்துநேரிழை
யாடகத்தொடிக்கைபாலணக்கக்காண்கிலா
நாடினள்பதைத்தனனாயிர்ப்புவிங்கின
டேடினள்காந்தளஞ்செங்கைநீட்டியே.

[இதுமுதல் மூன்றாபாடகங்களில் கண்விழித்தெழுந்ததமயந்தி அரசனைக் காணாமல், நம்மைச் சோதிப்பா னிவ்வாறுசெய்து மறைந்திருப்பா ிபாலு மென வெண்ணியுற்றல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) நீடிய துயில்-மிருந்தித்திரை, சிறிது ணர்ந்து-கொஞ்சந்தெளிந்து நெரிழை-தமயந்தி, ஆடகத்தொடி-பொன்னாற்செய்த, கையால்-கைகளால், அணைக்க-சமூவ, காண்கிலான்-காணாதவளாய், ஊடினன்-பிணங்கினுள், பதைத் தன்ன-துடித்தான், உயிர்ப்புவீங்கினன்-பெருமூச்சுவிட்டான், காந்தள் - காந்தள்மலரையொத்த, அம்-அழகிய, செங்கை-சிவந்தகையை, நீட்டி-நீட்டி, தேடினன்-தேடினான், எ-று.

[இது தன்மை நவீற்சியணி.]

(க-து) தமயந்தி தன் கைகளால் நளனையணைக்கக் காணாதவளாய்ப்பிணங்கினான். அடித்தான். பெருமூச்சுவிட்டான். கையாற்றடவினுள் எ-ம். 10

ஆபிடைகாண்கிலாதமுங்கிச்செங்கடை
பாயிரெடுங்கரைருளிபாய்தரத்
தூயமென்மலர்க்கரெரித்துத் துண்ணென
வாய்வெரி இயாலவயிற துக்கிமாழ்கினுள்.

(இ-அ.) ஆபிடை-அவ்விடத்தில், காண்கிலாது- (நளனைக்) காணாமல், அழுங்கி-வருந்தி, செங்கடை-சிவந்தகடையையுடைய, பாய-பரவிய, அரி-அரிகளையுடைய, நெடும்-நீண்ட, கண்-கண்ணினின்றும், நீரூவி-நீர்வெள்ளம், பாய்தர-ஒழுக்க, தூய-பரிசுத்தமாகிய, மென்-மிருதுபொருந்திய, மலர்க்கரம்-தாமரைமலர்போன்றகைகளை, நெரித்து-நெரிதது, துண்ணென-திடுக்கென்று வாய்வெரி இ-கூச்சலிட்டு, ஆல்-ஆலிலேபோன்ற, வாயிலி-வயிற்றை, புதுக்கி-பிசைத்து, மாழ்கினான்-மயங்கினான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளனைக்காணாது கண்ணீரொழுக்கக் கைகளை நெரித்துக் கூச்சலிட்டு வயிற்றைப்பிசைத் தழுதான் எ-ம். 11

தெளித்தபூம்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடுமவலமெய்துவேன்
றளிப்பெயற்கங்குலிற்றமியண்மாழ்குற
வொளித்தநீதனிவிளையாடினுய்வனே.

(இ-அ.) தெளித்தபூ - புஷ்பங்களைப்பரப்பிய, பள்ளியில் - சயனத்தில், சிறிது-கொஞ்சம், நீங்கினும்-விலகினாலும், அளப்பரும்-அளவொத்தம்கரிய, துயரொடும்-துன்பத்துடன், அவலம்-வருத்தத்தை, எய்துவேன்-அடைகின்றயான் தளிப்பெயல்-பனித்துளி-துளிக்காநின்ற, கங்குலில்-இராத்நிழில், தமியன்-தனித்தவராய், மாழ்குற-வருந்த, ஒளித்துநீ-நீ மறைத்து, தனி-தனியாய், விளையாடி-விளையாடினல், உய்வனே-யான பிமைப்பனே, எ-று.

(க-து.) மலரணையிற் பிரியிற் சகியாத நாளை, நீயொளித்துவிளையாடினும் பிழைப்பனே என்றான் எ-ம். 12

கோச்சக்கலிப்பா.

கான்றாருபிரொழுக்கண்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றோய்கணைபட்டுமூலம்சீணையொத்தேன்
மாதேரரசர்முடியுமுதவார் கழற்காரற்
றேன்றாலென்கண்களிப்பவின்னமுமென்றேன்றிலையே.

[இதுமுதல் ஆறு பாட்டுகளால் அரசன் விளையாட்டாக மறைத்திருப்பி
னீட்டித்திரானே: நாம் தாய்விடுசென்று சேரும்வகைக் கிவ்வாறு செய்தன
வேவென்றெண்ணிப் புலம்புதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) காண் - வெளிப்பட்டு, ஆருயிர்-பொருந்தியவுயிர், சோர-நீங்க,
கண்ணீர்-கண்ணீரானது, கவுள்-கன்னத்தை, அலைப்ப-அலைக்க, ஊன்றோய்-
தசைபடிந்த, கணைபட்டு-அம்புபட்டு, உழுவும்-சுழலாநின்ற, பீணையொத்தேன்
மானுக்கொப்பானேன், மாதேரர்-குதிரைக்கட்டிய தேரையுடைய, அரசர்-
அரசருடைய, முடி-கிரீடங்கள், உழுத-படிந்த, வார்-நெடிய, கழல்-வீரக்கழலை
தரித்த, கால்-பாதத்தையுடைய, தோன்றல்-அரசனே, என்-என்னுடைய,
தண்களிப்ப-கண் மகிழ்ச்சியையுடைய, இன்னமும்-இந்நேரமட்டும், என்-
என்ன காரணத்தினால்-தோன்றிலை-காணப்படவில்லை, எ-று.

(க-து.) தமயந்தி அரசனே-என்கண்ணுக்குக் கின்னமும் தோற்றவில்லை
என்ன காரணமென்றான் எ-ம். 13

நேரலார்போரேறேநிடத்தார் கோமானே
புரவரைமார்பாவளியேனுயிர்க்குயிரே
காரிருள்வாயான்புலம்பக்கானசத்துவிட்டகன்றுஞ்
சாரலையாலின்னுமிதுவாரின் தண்ணளியே.

(இ-ள்.) நேரலார்-பகைவர்க்கு, போரேறே-போர்செய்கின்ற சிங்கமே,
நிடத்தார்-நிடத்தேசத்தார்க்கு, கோமானே-அரசனே, ஆரம் - முத்துமலை
யையணிந்த, வரைமார்பா-மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே, அளியேனு
யிர்க்கு-ஏழையாகிய என்னுயிர்க்கு, உயிரே-உயிர் போன்ற நளமகாராசனே,
காரிருள்வாய்-கரியவிருளிவிட்டத்தில், யான்-நான், புலம்ப-புலம்பும்படி, கான்
கத்து-காட்டினிடத்தில், விட்டகன்றும்-என்னேநீங்கியும், இன்னும்-இவ்வளவு
காலஞ்சென்றபின்பும், சாரலை-சேந்தாயில்லை, (ஆதலால்) இதுவோ-இது
தானா, நின்-உன்னுடைய, தண்ணளி-குளிர்த்தவருள், எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(க-து.) தமயந்தி நனைக்குறித்து இதுதானே தமையென்றான் எ-ம். 14

நெஞ்சமெலிவேனினதுதடந்தோளுங்
கஞ்சமலர்முடிமுங்காணதுகண்பணிப்ப
மஞ்சதவழ்வெற்பிறிந்தவச்சிரக்தோன்னற்றளித்த
விஞ்சையின் றுவிளையாட்டாயருதியோ.

(இ-ள்.) நெஞ்சமெலிவேன்-மனம்வாடுகின்றயான், நினது-உன்னுடைய, தடந்தோளும்-விசாலமாகிய தோள்களையும், கஞ்சம்-தாமரை மலர்போன்ற, முகமும்-வதனத்தையும், காணுது-பாராமல், கண்பணிப்ப-கண்ணீர் விடும்படி, மஞ்சதவழ்-மேகங்கள் தவழ்கின்ற, வெற்பு-மலைகளின்கிறகை, எறிந்த - அறுத்த, வச்சிரத்தோன்-வச்சிராயுதத்தை யேந்திய இந்திரன், அன்று - தூது சென்றவன்று, அளித்த-கொடுத்த, விஞ்சை-வித்தையை, பயின்று-பழகி, விளையாட்டயருதியோ-விளையாடுகின்றயோ என்று.

(க-து.) தமயந்தி நளனைக்குறித்து இந்திரன்கொடுத்தவித்தையால் விளையாடுகின்றயோ என்றான் எ-ம். 15

ஞாலத்திருணடப்பநாட்கமலம் வாய்நெகிழ
நிலைத்திரைமுகட்டில்-வைய்யோனெழுந்தனனான்
மலைக்கதிர்வடிவேன்மன்னர்பெருமானே
காலைக்கடவகடன்கழிக்கவாராயே.

(இ-ள்.) ஞாலத்து-பூமியிலுள்ள, இருள்-அந்தகாரமானது, நடப்ப-செல்லவும், நாள்-புதிய, கமலம்-தாமரைமுகைகள், வாய்நெகிழ-மலரவும், வேலை-கடலினது, திரை-அலைகளினது, முகட்டில்-உச்சியில், வெய்யோன்-சூரியன், எழுந்தனன்-உதித்தான், (ஆதலால்) மலை-வெற்றிமாலையணிந்த, கதிர்-ஒளி பொருந்திய, வடி-கூரிய, வேல்-வேலாயுதத்தையேந்திய, மன்னர்பெருமானே-அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனே, காலை-உதயத்தில், கடவ - செய்யுத்தக்க, கடன்-ரித்திய கன்மத்தை, கழிக்க-செய்து முடிக்க, வாராயே-வாராயர் என்று. ஆல்-அசை.

(க-து.) சூரியனுதயமாயினான். காலக்கருமஞ் செய்ய வாராயோ வென்றான் எ-ம். 16

மன்னவனையிப்பிறப்பிற்கண்டுமணந்திலனே
லின்னமொருபிறப்பிலானுமேழைமேன்
றன்னந்தனியேயிருந்துதவமாறறியுமுன்
பொன்னகலமுள்ளருகப்புல்லாதொழிவேனே.

(இ-ள்.) ஏழையேன்-ஏழையாகியயான், மன்னவனே-நளமகாராசனே, இப்பிறப்பில்-இந்தச்சனனத்தில், கண்டு-உன்னைக்கண்டு, மணந்திலனேல்-சேராமற்போவேனானல், இன்னம்-இனிமேல் (வருஞ்சனனங்களுள்), ஒரு பிறப்பிலானும்-ஒருசனனத்திலாவது, தன்னந்தனியேயிருந்து-தனித்திருந்து, தவமாற்றியும்-தவத்தைச் செய்தாவது, உன்-உன்னுடைய, பொன்னகலம்-அழகு பொருந்தியமாற்பை, உள்ளருக - உள்ளமுருகும்படி, புல்லாது-தழுவாமல், ஒழிவேனே-நீங்குவேனே, என்று.

(க-து.) இப்பிறப்பிற் புணராவடினும் வீருபிறப்பிற் புணருவேனென்றான் எ-ம். 17

வரவுமிள மான்காண்மயில்காண்மடப்பிடி காழ்
கூவுங்கரியகுயில்காண்மென்புள்ளினங்கா
ளாய்யெனமேவியகலேமெனவகன்ற
காவலன்றான் போனவழிமெனக்குக்காட்டிரே.

(இ-ள்) வாடும்-தாவாரின்ற, இளமான் காள்-இளமைதங்கிய மான்களே, மயில்காள்-முஞ்ஞைகளே, மடப்பிடி காள்-அழகியபெட்டையானைகளே, கூவும்-கூவுகின்ற, கரியகுயில்காள்-கருங்குயில்களே, மென்-மென்மையாகிய, புள்ளி நங்காள்-பறவைக்கூட்டங்களே, ஆவியென-உயிரைப்போல, மேவி-பொருந்தி, அகலேமென-பிரியோமென்று சொல்லி, அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய, காவலன்றான்-நளமஹாராசன். போனவழி - சென்றவழியை, எனக்கு-என்றனக்கு, காட்டிரே-நீங்கள் காட்டிரா எ-று.

(க-து.) மான்களே-மயில்களே-யானைகளே-குயில்களே-பறவைக்கூட்டங்களே-நளமஹாராசன் போனவழியைக் காட்டின்களா என்றான்-எ-ம். 18

என்னுவுருகியிருகண்ணீராயிகுத
தன்னுத்தழும்பப்புலம்பித்தமியளாய்
மின்னிரிடைநுடங்கச்செல்வாள்விறல்வேந்தன்
பொன்னாரடிநோக்கிப்பூங்கொடிபோல்வீழ்ந்தழுநாள்

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் தமயந்தி அரசனடிச்சுவடுகண்டாற்றி மூர்ச்சித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) என்ன-இப்படியென்று, உருகி-மனமுருகி, இருகண்-இரண்டு கண்களினின்றும், நீராலி-நீர்த்துளிகள், உக-உதிர, தன்னு - தன்னுடைய நாவானது, தழும்ப-தடிப்புறம்படி, புலம்பி-அரற்றி, தமியளாய் - தனித்தவளாய், மின்-மின்னவின்றன்மை, ஆர்-நிறைந்த, இடை-இடையானது, நுடங்க-துவல, செல்வாள்-நடக்கின்ற தமயந்தியானவள், விறல்-வெற்றிபொருந்திய, வேந்தன்-நளமகாராசனது, பொன்னார் - அழகு பொருந்திய, அடி-பாதக்குறியை, நோக்கி-பார்த்து, பூங்கொடிபோல்-புஷ்பக்கொடிபோல், வீழ்ந்து-அதில்வீழ்ந்து, அழுநாள்-புலம்பினான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளமடியைக்கண்டு வீழ்ந்தழுநாள் எ-ம். 19

ஐயன் கமலவடிச்சுவடுகாண்டலுமே
வெய்யதுயரவிடமீதுரவாய்ப்புரரச்
செய்யகமலமலரிற்றிருவனையான்
கையறவாரெஞ்சங்கலுழுவயிர்சோர்ந்தாள்.

(இ-ள்) ஐயன்-நளமகாராசனுடைய, கமலவடிச்சுவடு-நாமரைமலர்போன்ற பாதக்குறியை, காண்டலும் - கண்டவளவில், வெய்ய-கொடிய, துயர

விடம்-துன்பமாகிய விஷம், மீதுர-அதிகரிக்க, வாய்புலரா-வாயுலர்ந்து, செய்ய சிவந்த, கமலமலரில்-தாமரைப்புஷ்பத்தி விருக்கின்ற, திருவனையான்-இலக்கு மியையொத்த தமயந்தியானவள், கையறவா-செயலற்று, நெஞ்சங்கலுழா-மனங்கலங்கி, உயிர்சோர்த்தான்-மூர்ச்சித்தான்-எ-று.

(க-து.) தமயந்தி மூர்ச்சை யடைந்தான்-எ-ம்.

20

இவ்வாறு துன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மைவார்தடங்கண்மடமாதின் செவ்விழுகளு
செவ்வான்மதியமெனச் செங்கட்டுளையெயிற்று
வெவ்வாய்ரவமுருத் துவிழுகியதே.

[இதனால் தமயந்தி அரவின்வாய்ப்படல் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) இவ்வாறு-இந்தவிதமாய், துன்பக்கடலினிடை-துன்பக்கடலில், மூழ்கும்-அழுந்திய, மை-அஞ்சனமெழுதிய, வார்-நெடிய, தடம்-விசாலமாகிய, கண்-நேத்திரங்களையும், மடம்-அறியாமையையுமுடைய, மாதின்-தமயந்தியினது, செவ்வி-அழகுபொருந்திய, முகம்-வதனத்தை, செவ்-செவ்வையாகிய, வால்-வெளுத்த, மதியமென-சந்திரனென்று (எண்ணி) செங்கண்-சிவந்தகண்களையும், துளையெயிற்று-துவாரம்பொருந்திய பற்களையுடைய, வெவ்வாய்-வெவ்விய வாயையுமுடைய, அரவம்-மலைப்பாம்பு, உருத்து-கோபித்து, விழுங்கியது-விழுங்கிற்று-எ-று. ஏ-அசை.

ஈண்டு மதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க.

(க-து.) தமயந்தியை மலைப்பாம்பு விழுங்கியது-எ-ம்.

21

நெய்த்தோரின் மூழ்கிநிணம்பருகும்வைவேலோய்
பைத்தோர்கொடுத்தறுகட்பார்தள் விழுங்கியதா
லெய்த்தேனுவிர்காதற்கெய்தாயெனவழுதாண்
மைத்தோய்குவினெய்தர்நெடுங்கண்வாணுதலே.

[இதனால் தமயந்தி தனக்குற்றவிடர் கூறி அரசனைக்கூவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நெய்த்தோரில்-உதிரத்தில், மூழ்கி-குளித்து, நிணம்-மாமிசத்தை பருகும்-புசிக்காரின்ற, வை-கூர்மைபொருந்திய, வேலோய்-வேலாயுதத்தையுடைய நளமகராசனே, பைத்து-படத்தையுடையதாகிய, ஓர்-ஒரு, கொடுந்தறுகண்-கொடிய கோபத்தையுடைய, பார்தள்-மலைப்பாம்பானது, விழுங்கியது-(என்னை) விழுங்கியது, எய்த்தேன் - இளைத்த என்னுடைய, உயிர்காதற்கு-உயிரைக்காப்பதற்கு, எய்தாய்-வாராயோ, என - என்று, மைத்தோய்-அஞ்சனந்தோய்த்து, சூவளை - கருநெய்தல்போன்ற, மதர்நெடுங்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய, வாணுதல்-தமயந்தியானவள், அழகூர்-புலம்பினுள்-எ-று.

(க-து.) தமயந்தி நளினக்குறித்துப் புலம்பினுள் எ-ம்.

22

பொங்கழல்வெங்கானகத்துப்பூவையமுங்குரல்கேட்
டங்கோர்சிலைக்கையடல்வேடன்வைந்தணுகி
வெங்கணரவெறிந்துவெவ்வாய்டைநின்றான்
கோங்கவிழுமென்கூந்தற்கோதைதனைநீக்கினான்

[இதனால் தமயந்தி அவ்வரவின் வாயினின்றும் விடுபட்டமை சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொங்கழல்-மிருந்தவர்கினியையுடைய, வெம் - வெப்பமாகிய, கானகத்து-காட்டினில், பூவை தமயந்தியானவள், அழும்-புலம்புகின்ற, குரல் கேட்டு-சத்தத்தைக்கேட்டு, அங்கு-அவ்விடத்தில், ஓர்-ஒரு, சிலைக்கை-வில்லைக் கையிலேந்திய, அடல்-பலம்பொருந்திருய், வேடன்-வேடனானவன், வந்தணுகி-வந்துசேர்ந்துவெங்கண்-வெவ்வியகண்களையுடைய, அரவு-மலைப்பாம்பை, எறிந்து-பிளந்து, வெவ்வாயிடைநின்றும்-வெவ்வியவாயிலிருந்தும், கொங்கவிழ்-வாசனைவீசாரின்ற, மென்கூந்தல்-மென்மையாகியகூந்தலையுடைய, கோதை தனை-தமயந்தியை, நீக்கினன்-விடுத்தான் எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து.) வேடன் தமயந்தியைப் பாம்பின்வாயிலிருந்து விடுத்தான் எ-ம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வெய்ய வரவின் பருவாயின் விடுத்தமடமாளெழினேக்கி
மையல்கூந்தநெஞ்சினனுப் வரிவிற்படக்கைவயவேடன் [ன்
றொப்பின் முலைமேற்புல்லுதற்குத்தொடரத் துஞ்சாவருங்கற்பி
றையனமுனிந்துநோக்குக லுஞ்சாம்பராயிற்றவனுடே.

[இதனால் தமயந்தியை விடுவித்தவேடன் செய்கையும் அதனால்வேட னுண்மையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வெய்ய-கொடிகாகிய, அரவின்-மலைப்பாம்பினது, பருவாயின்- பிளப்பாகிய வாயினின்றும், விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட. மடமான்-தமயந்தியினது, எழில்-அழகை, நோக்கி-பார்த்து, மையல்கூந்த-மோகித்த; நெஞ்சினனு- மனமுள்ளவனாய்; வரவில்-நீண்ட வில்லையேந்திய, தடக்கை - விசாலமாகிய, கையையுடைய, வயம்-வெற்றிபொருந்திய; வேடன்-வேடனானவன்; தொய் யில்-சந்தனக்கோலமணிந்த; முலைமேல்-ஸ்கனத்தின்மேல்; புல்லுதற்கு-அணை தற்கு; தொடர-பின்றொடர; துஞ்சா-கொடர, அரும்-அருமையாகிய, கற்பின் கற்பினையுடைய, கையல்-தமயந்தியானவள். முனிந்து-கொயித்து, நோக்கு தலும்-பார்த்தமாத்கிரத்தில், அவனுடல்-அவ்வேடனுடலம். சாம்பராயிற்று- நீராயிற்று எ-று. ஏ-அகீச.

(க-து.) வேடன் தமயந்தியைப் புணரத் தொடர்ந்த கள்ளில் தமயந்தி பூர்க்க வேடன் எரிந்துபோனான் எ-ம்,

24

கற்பின மூலாற்கொடுஞ்சிலைக்கேவேடனுடலங்கரியாக்கிப்
பொற்பின் றுறைபோய்நலங் கனிந்தபொன்னம்பா வைபுலம்பெய்தி
வெற்பி னுயர்தோன்வேந்துசெலும்வெங்கான் றுருளியேகு கலு
மற்பின்முனிவர்தவமியற்றுஞ்சாலேநோக்கியருகணைந்தாள்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் தமயந்தி முனிவர்களாசீர்மஞ்செல்லு
தலும், அவர்களவளுக் காசீர்வதித்தலும் சொல்லப்படுகின்ற து.]

(இ-ள்.) கற்பினமூலால் - பதிவிரூத்தியாக்கினியால், கொடுஞ்சிலைக்கை,
கொடியவில்லைக் கையிலேந்திய, வேடனுடலம்-வேடன் சரீரத்தை, கரியா
க்கி-சாபராக்கி, பொற்பின் றுறைபோய்-அழுகிற்சிற்றது, நலங்கனிந்த-நன்மை
மிருந்த, பொன்னம்பாவை-தமயந்தியானவள், புலம்பெய்தி-அழுதுகொண்டு,
வெற்பின்-மலைபோல். உயர்-உயர்ந்த, தோள்-புயத்தைபுடைய, வேந்து-நளம
ஹாராசன், செல்லும்-செல்லாநின்ற, வெங்கான்-வெவ்வியகாட்டினில், து
ருவி-தேடிக்கொண்டு, எகுதலும்-போகாமலில், அற்பின்-அன்பினையுடைய,
முனிவர்-முனிவர்கள், தவமியற்றும்-தவஞ்செய்யாநின்ற, சாலை-பர்ணசாலே
யை, நோக்கி-பார்த்து, அருகு-அதனருகில், அணைந்தாள்-சேர்ந்தாள் எ-று.

(க-து.) தபயந்தி முனிவர்கள் தவச்சாலையிற் சார்ந்தாள் எ-ம்.

25

அடைந்தமாதின்முகநோக்கியாரைநீவெவ்வழற்காணி
னடந்துதனியேபித்தலையிற்போந்ததென்னெனினமலர்த்
தடங்கண்கலுழந்துபுலம்பெய்துந்தன்மையெவன்கொல்சாற்றுகென
மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்துமுனிவர்கேட்பவகுத்துரைத்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்த-தம்மிடத்துவந்த, மாதின்-தமயந்தியினது, முகம்-வத
னத்தை, நோக்கி-பாடித்து. யாரைநீ-நீயார், வெவ்வழல்-வெவ்விய அழல்பொ
ருந்திய, காணில்-காட்டினில், நடந்து-காலால்நடந்து, தனியே-தனிமையாகி,
இத்தலையில்-இவ்விடத்தில், போந்ததென்னே-வந்ததென்ன ஞானம்,நளின
மலர்-தாமரைமலர்போன்ற, தடங்கண்-விசாலமாகியகண்கள், கலுழந்து-கல
ங்கி, புலம்பெய்துந்தன்மை-துன்பப்படுதல், எவன்கொல்-என்னகாரணம்,
சாற்றுகென-சொல்லென்று, முனிவர்கேட்ப-முனிவர்கள்கேட்க மடந்தை-
தமயந்தியானவள், புகுத்தவாறனைத்தும்-நடந்தவையெல்லாம், வகுத்து - பிரி
த்து, உரைத்தாள் (அவர்க்குச்) சொல்லினாள் எ-று.

(க-து.) முனிவர்கள் கேட்கத் தமயந்தி நடந்தவையெல்லாங் சொன்
னாள் எ-ம்.

26

கேட்டவளவிலுளமுருகிக்கிள்ளைமருட்டும்புனிமொழியா
வாட்டமொழிநிற்பிரிந்தவடிவேணவாணைச்சின்னாள்

னட்டங்கரிப்பக்க நடுமுன்போளலம்பெற்றிருத்தியெனநவிலா
வீட்டுந்த நத்தோர்மறைக்கிழுவரிருக்கைநோக்கியெனரால்.

(இ-அ.) கேட்டவளவில்-(இச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்றமாத் திரத்தில்,
உனமுருகி-மூன்முருகி, கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகளை, மருட்டம்-வெருட்டாநின்ற,
பனிமொழியாய்-குளிர்ந்த சொற்களையுடைய தமயந்தியே, வாட்டம்-சோர்
வை, ஒழிதூ-ஒழித்துவிட்டு, நிற்பிரிந்த-உன்னைப்பிரிந்த, வடிவேல்-கூர்மையு
டைய வேலேந்திய, நளனை-நளமகாராசனே-சின்னாளில்-சிலநாளிலே, நாட்டங்
களிப்ப-கண்களிப்ப, நண்டு-பார்த்து, முன்போல்-முன்னம்போல-நலம் பற்று
நன்மையைடைந்து, இருத்தியென-இருப்பாயாகவென்று, நவிலா-ஆசீர்வதி
த்து, வீட்டுந்தவத்து-தவஞ்செய்கின்ற, ஒர்-ஒப்பற்ற, மறைக்கிழவர்-அந்த
ணர்கள், இருக்கை நோக்கி-(தாங்க)நிருக்கு மாசகிரமத்தைக் குறித்து, ஏகி
னர்-சன்னுரர்கள் என்று ஆல்-அசை.

(க-து.) முனிவர்கள் ஆசீர்வதித்துப் போனார்கள் எ-ம்.

27

பிதிர்ந்தபசும்பொற்றிதலைமுலைப்பெய்ப்பூங்கோதைபிணைப்பால்லா
ளெதிர்ந்தவணிகர்வழித்துணையாவேகிக்கதிர்மாமணிவரன்றி
யதிர்ந்துபுனல்பாப்பேராற்றங்கரையினுறையுமரையிருளிர்
முதிர்ந்தசினத்துப்பிறைக்கோட்டுமூரிக்களிரென்றுணுகியதால்.

[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டுகளால் தமயந்திக்கு வழித்துணையாகவருந்த
வணிகருக்கு யானையாலுண்டான துன்பமும், அதுபற்றித் தான்படுத்தியருளு
சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-அ.) பிதிர்ந்த-உதிர்ந்த, பசும்பொன்-பசியபொன்போன்ற: திதலை-
தேமலையுடைய, முலை-ஸ்தனங்களையும், பெய்ப்பூங்கோதை-மலர்மாலையென்ற
கூந்தலையுமுடைய, பிணைபோல்வான்-மான்போன்றதமயந்தியானவள், எதிர்
ந்த-எதிர்ப்பட்ட, வணிகர்-வர்த்தகர், வருத்துணையா-வழித்துணையாக, ஏகி-
போய், கதிர்மாமணி-ஒளிபொருந்தியசிறந்தமணிகளை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டு
அதிர்ந்து-இரைந்து, புனல்-சலமானது, பாய்-பெருகாநின்ற, பேராற்றங்க
ரையில்-பெரியஆற்றங்கரையினிடத்தில், உரையும்-வாசஞ்செய்கின்ற, அரை
யிருளிர்-அர்த்தராத்திரியில், முதிர்ந்த-மிருந்த, சினத்து-கோபத்தையுடைய
தும், பிறைக்கோட்டு-பிறைப்பான்றகொம்புகளையுடையதுமாகிய, மூரி-வலி
மையுடைய, களிரென்று-ஒருயானையானது, அணுகியது-வந்துநெருங்கி
யது என்று ஆல்-அசை

(க-து.) தமயந்தியினிடத்து யானைவந்து எ-ம்.

28

அணிகியாங்குப்புலம்பெய்துமலாபூங்கோதைமீயிலெழிய
லணிகமீர் களியாவரையும் தமால்பாணைகொன்றேமகத்

[கை

துணை வந்தடைந்தோர்யாவரையுந்தொலைத்து நடந்தபருஉத்தடக்
யிணைவெண்ணோட்டுக்களிமென்னை பென்மொல்லாததெனக்கலுழந்
[தாள்

(இ-ஈ) ஆங்கு - அவ்விடத்து. அணுகி - வந்தடைந் ற. புலம்பெய்தும்
புலம்பாநின்ற. அலர்பூங்கோதை - மலர்ந்தபூமாலையணிந்த அள்கபாரத்தை
யுடைய, மயில்-தமயந்தியானவள், ஒழிய-நீங்கலாக, வண்கமாக்களியாவரை
பும்-வந்தக்காணைவரையும், மதம் - மும் மதம்பொருத்திய, மால்யானை-பெரிய
யானையானது, கொன்று - கொலைசெய்து, எக - போகாநிற்க, துணை-துணை
யாக, வந்தடைந்தோர்-வந்தடையப்பட்ட, யாவரையும்-அனைவரையும், தொ
லைத்து - கொன்று, நடந்த - சென்ற, பரு-த்தடக்கை - பருத்துநீண்டதுநிக்
கையும், இணை-இரண்டாகிய, வெண்-வெளுமைபொருந்திய, கோட்டு-கொம்பு
களையுமுடைய, களி-யானையானது, என்னை- (துன்பப்படுகின்ற) என்னை,
என் - என்னகாரணத்தால், கொல்லாதுது - கொல்லாமற்போயிற்று, என-
என்று, கலுழந்தாள்-புலம்பினாள், என்று.

(க-து.) வியாபாரிகளைக் கொன்றயானை தன்னைக் கொல்லவில்லையென்
றாற்றினாள் எ-ம். 29'

சாதலொழிந்தவழிச் செல்வோர் துணையாவுள்ளந்தளர்வெய்திப்
பாதமலர்கொப்புளமெய்திப்பனிக்கப்பரல்வெங்கானிந்து
கோதைவடியெல்லவெனேந்துகுறுவுத்திணிதேட்டவாகுவெனுஞ்
சேதிபதிதன்வளநகரிற்சென்றாள்விதர்ப்பன்சேயிழையே

[இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகளால் தமயந்தி சேதிநகராஞ்சேர்தலும், அந்த
நகரத்தரசன்குறுவளைக்கண்டையுறலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) சாதலொழிந்த - இரக்காமல்சேடித்துநின்ற, வழிச்செல்வோர்-
வழியிற்செல்லுகின்ற விராமணந்நன், துணையா-சகாயமாகக்கொண்டுள்ளந்த
ளர்வெய்தி-மனங்கலங்கி,பாதமலர்-மலர்போன்றபாதங்கள், கொப்புளமெய்தி
கொப்புளித்து, பனிக்க-நீரொழுக, பரல்-பருக்கைகளையுடைய, வெங்கான்-
வெவ்விதவனத்தை, இரந்து-விட்டுநீங்கி, கோதை-வெற்றிமாலையணிந்த, வடி
வேல்-கூர்மைபொருந்திய வேலாயுத்தை, வலன்-வலதுபுறத்தில், எந்து-
தாங்காநின்ற, குவவு-திரட்சியையும், தின்-வலிமையையுமுடைய, தோள்-
புயத்தையுடைய, சவாகுவெனும்-சவாகுவென்னும் பெயரையுடைய, சேதிபதி
தன்-சேதிதேயத்தரசனது, வளநகரில்-வளப்பம்பொருந்திய பட்டினத்தில்,
விதர்ப்பன் சேயிழை-தமயந்தியானவள், சென்றாள் சேரத்தன், 'எ-று.

(க-து.) தமயந்தி சேதிபதி நகரத்தைச் சார்ந்தாள் எ-ம்.

30

துணிபட்டொழிந்தமென்றுகிலுஞ்சுடர்நிட்டுடர்ளிர்மண்ணுத
மணியிறேறாந்நிடைசடைந்தவடிவும்விநிந்தவார்குழலும்

பிணியுற்று மூலநெஞ்சமுமாய்ப்பித்தேறினர் போற்றேகாமறுகி
லனுமச்சேதிபதிதாய்க்கண்டார்மே. விவனென்றையுற்றான்.

(இள.) துணிபட்டொழிந்த-துண்டிடப்பட்ட, மென்றுகிலும்-மல்லிய
ஆடையும், சுடர்விட்டொளிர-ஒளிவிட்டு விளங்கும்படி, மண்ணா-கழுவாத,
மணியில்-இரத்தம்போல, தோன்றி-காணப்பட்டு, மாசடைந்த-அழுக்கடைந்த,
வடிவம்-உடம்பும், விரிந்த-அவிழ்ந்த, வார்குழலும் - நீண்டகூந்தலும், பிணி
யுற்று-தன்பிப்பட்டு, உழை - கலங்காநின்ற, நெஞ்சமும் - மனமும், ஆய்-
(ஆகியஇகைகளை யுடையவ) ளாய், பித்தெற்றின்போல-பித்தர்போல், கோமறு
கில்-இராசவீதியில், அனுச-(தமயந்தி) வர, சேதிபதி- வாசராசனது, தாய்-
தாயானவள், கண்டு - தமயந்தியைக் கண்டு, ஆர்கொலிவன் - இந்தப்பெண்
யாரோ, என்று-என்று, ஐயுற்றான்-சந்தேகித்தான், எ-று.

(க-து.) சேதிபதிதாயார் தமயந்தியைக்கண்டு ஐயமுற்றான் எ-ம் 31

பொன்னம்பாவையுடன்முழுதுப்புறையுண்டென்னச்சவிமழுங்கு,
மின்னுண்மருங்குற்சில்லோதியணங்கோவரசர்மடமகளோ
வென்னத்தெருளேனீங்கிவளையீண்டுக்கொணர்திரெனமருங்கின்
மன்னுமகளிர்தமைப்பணிப்பவிடைகொண்டவருமருகணந்தார்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அச்சேதிபதித்தாய் தந்தாதியராற்றைய
யந்தியை வரவழைத்து வினாவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) பொன்னம் பரவை - பொற்புமையானது, உடன்முழுதும்-
உடம்புமுழுமையும், புகையுண்டென்ன-புகையுண்டதுபோல, சவிமழுங்கும்-
ஒளிமழுங்கிய, மின் மின்னலையொத்த, நுண்-நுட்பமாகிய, மருக்குல்-இடை
யையுடைய, சில்லோதி-இப்பெண், அணங்கோ-தெய்வப்பெண்ணோ, அரசர்
மடமகளோ-இராசகுமாரத்தியோ, என்ன-என்று, தெருளேன்-தெளியேன்,
சுங்கு-இவ்விடத்தில், இவளை - இப்பெண்ணை, ஈண்டு-சீக்கிரத்தில், கொணர்
திர்-கொண்கொருங்கள், என-என்று, மருங்கின்மன்னும்-அருகிலுள்ள, மகளிர்
தமை-ஸ்திரீகளை, பணிப்ப - (அவ்வரசனதுதாயானவள்) சொல்ல, விடை
கொண்டு - உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, அவரும்-அம்மாதர்களும், அருகு-தம
யந்திசமீபத்துலே, அணைந்தார்-வந்தார்கள், எ-று.

(க-து.) சேதிபதிதாய் இவளையழையென்றுசொல்லப் பெண்களையுக்க
போனார்கள் எ-ம். 32

அடைந்தமாதர்தனிப்போந்தவணங்கின் கமலமுகநோக்கிக்
கடைந்தமணிச்செப்புபனப்புடைத்துக்கந்தித்துவீன குவனமுலையாய்
படங்கொளரவின்முடிக்கிடத்தபார்தாங்கிவைவன்றையீன்ற
மடந்தைவீடுகென்றனவென்னவான்றோய்மாடத்தினிதடைந்தாள்.

(இ-ள்.) அடைந்தமாதர்-வந்தஸ்திரீகள், தனிப்போந்த - தனித்துவந்த, அணங்கின்-தமயந்தியினது, கமலமுகநோக்கி-தாமரைமலர்ப்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து, கடைந்த-கடைதலிடப்பட்ட, மணிச்செப்பென-இரத்தினமும் பங்கள்போல, புடைத்து-அடிபாந்து, கதித்து-பருத்து, வீங்கும்-வளராகின்ற, வனமுலையாய்-அழகியஸ்தனங்களையுடைய பெண்ணே, படங்கொள்-படத்தைக்கொண்ட, ஆவின்-ஆதிசேடனுடைய, முடி-முடியின்மேல், கிடந்த-இருந்த, பார்-பூமியை, தாங்கு-தரிக்காநின்ற, இறைவன்னை-சுவரகுராசனை, ஈன்ற-பெற்ற, மடந்தை-அவனது தாயானவள், வருதென்றன்- (உன்னை) வரச்சொல்லின், என்ன-என்றுசொல்லாநிற்க, வானரோய்-ஆகாயமளாவிய, மாடத்து-உப்பரிகையில். இனிது-இன்பத்தோடு, அடைந்தாள் - தமயந்தியான வன்சேர்த்தாள், எ-று.

(க-து.) பெண்கள் அழைக்கத் தமயந்தி வந்தாள் எ-ம்.

33

வந்தமடமான்முகநோக்கிவரிவண்டித் தப்பொதியவிழ்ந்த
வந்தண்கமலமலர்வவற்றியழகுவாய்ந்தமுகம்பசப்பச்
சிறதைதளர்த்துதனிப்போதற்குற்றதெவன்கொல்சேயிழையா
யுந்தையாருன்றிலைவனெவனுன்பேர்யாதிங்குரையென்றாள்.

(இ-ள்) வந்த-தன்னிடத்துவந்த, மடமான்-தமயந்தியினது, முகநோக்கி-முகத்தைப்பார்த்து, சேயிழையாய்-பெண்ணே, வரிவண்டு-இசைப்பாட்டினை யுடைய வண்டுகள், ஊத-ஒலிக்க, பொதியவிழ்ந்த-கட்டவிழ்ந்த, அந்தண்கமல மலர்-அழகிய குளிர்த்த தாமரைமலர்களை, சுவற்றி-சுவலச் செய்து, அழகு வாய்ந்த-அழகுபொருந்திய, முகம்-வதனமானது, பசப்ப-பசுலை நிறமடைய, சிறதைதளர்த்து-மனந்தளர்த்து, தனிப்போதற்கு-தனித்து வருகற்கு, உற்றது- பொருந்தியது, எவன்-யாது, உந்தை-உன்றகப்பன், யார்-எவன், உன்றலை வன்-உன்கணவன், எவன்-யார், உன்பேர்-உன்னுடைய நாமதேயம், யாது- எது, இங்கு-இவ்விடத்தில், உரையென்றாள் - (அரசனராய்) சொல்லென்றாள் எ-று.

(க-து.) சேதிபதி தாய் தனியே போவதென்ன. உந்தகப்பனார். உன் கணவனார். உனபேரென்ன சொல்லென்றாள் எ-ம்.

34

வீமன்புதல்விபுகழ்நிடதேவந்தரீகோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிற்றமயந்தியென்பாடன்கோனண்ணலற்குக்
காமர்நிதியும்வளநடுஞ்சுதினிழந்துகானிடைப்போ
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவளைத்தேடியிண்டனைந்தேன்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அவ்வினாவுக்குத் தமயந்தி யுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) வீமன்புதல்வி-வீமராசன் மகள், புத்தி-புகழப்பட்ட, நிடதரீகை- தரீகோமான்-நாமமாராசனது, மனைக்கிழத்தி-மனையாள், நாமம் பகரில்-பேர்

கூறுமிடத்தில், தமயந்தியென்பான்-தமயந்தியென்று சொல்லப்படுவான், தன் கோன்-அவளது கணவனுவன், நண்ணலற்கு-பகைவனுக்கு, காமரீதியும்-விரும்பப்படுகின்ற தனங்களையும், வளநாடும்-செழித்தநாட்டையும், சூதில்-சூதினில், இழந்து-கோற்றுவிட்டு, கானிடைப்போய் - வனத்திற் சென்று, யாமந்தனிவ்-இராத்திரியில், அவட்பிரிய-அவளைப்பிரிய, அவளை - அத்தமயந்தியை, தேடி-தேடிக்கொண்டு, ஈண்டு-இந்நகரில், அணைந்தேன-வந்தேன்-எ-று.

(க-து.) நளன் சூதிலேநாடிழந்து தமயந்தியைக் காட்டில்விட்டுப் பிரிய, அவளைத்தேடி நான்வந்தேன் என்றான் எ-ம். 35

அனையமடமானுயிர்த்தே காமுரியானே ன்றுரைப்பவகமிகிழந்து தனியளாகிக்கொடுப்பானிற்றலைவன்பிரியத்தளர்ந்திதங்குந் கனைவண்டிமிருங்கருங்குழலைநாணுமளவுமிந்நகரி ஷினையல்வாழியிருத்தியெனவிசைந்தாங்கவளுமிருந்தனளால்

(இ-ள்.) அனையமடமான்-அத்தமயந்தியினுடைய, உயிர்த்தோழி-உயிரையொத்ததோழி, யான்-நான், என் றுரைப்ப-என்று தமயந்திசொல்ல, அகமகிழ்ந்து-சந்தோஷித்து, கொடுங்கானில்-கொடியகாட்டினில், தலைவன்-கணவன், பிரிய-பிரிந்தேக, தனியளாகி-தனித்தவளாகி, தளர்ந்து-தளர்ச்சியடைந்து, ஏங்கும்-துன்பப்படாநின்ற, கனை-கனைக்கின்ற, வண்டு-வண்டிகள், இமிரும் சத்தியாநின்ற, கருங்குழலை-கரியகூந்தலையுடைய, தமயந்தியை காணுமளவும்-பார்க்குமளவும், இந்நகரில்-இந்நகரத்தில், இருத்தி-இருப்பரயாக, இனையல்-வருத்திப்பாடாகே, வாழி-வாழக் கடவை, என-என்று (அரசன்றாய்) சொல்ல இசைந்து-(அவன் சொல்லுக்) கிசைந்து, ஆங்கு-அந்நகரத்தில், அவளும்-அத், தமயந்தியும், இருந்தனன்-இருந்தான் எ-று.

(க-து.) தமயந்திதோழி தானென்றுசொல்லச் சேதிபதிதாய் அவளைக் காணுமளவு மிக்கிருவென விருந்தான் எ-ம். 36

காதல்கூர்ந்துதன்மகளாஞ்சுனந்தைக்கதிர்வாண்முய்க்கோங்கி மாதர்நோக்கிம்மடவரலைவருந்தாதளித்தியெனலோடு மேதமின்றியவள்காப்பவருந்தாண்மற்றிங்கிதுநிற்க கோதைவடிவேனளற்குற்றசெய்தியனைத்துங்கூறுவாம்.

[இதனால் அங்ஙனம் தமயந்தியிருந்தவிதமுங் கவிக்கூற்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) காதல்கூர்ந்து-அன்புசெய்து, தன்மகளாஞ்சுனந்தை - தன்னுடையமகளாகியசுனந்தையினது, கதிர்வான்-மிகுந்த ஒளிப்பாருந்திய, முகம்-முகத்தைச் சோக்கி-பார்த்து, மாதர்நோக்கு-அழகிய பார்வையை டைய, இம்மடவரலை-இப்பெண்ணை, வருந்தாது-துன்பப்படாமலிருக்கும்படி, அளித்தி-காப்பாய், எனலொடும்-என்று (அரசன்றாய்) சொல்லியு வளவிஷ், ஏதமின்றி-

பழுதனம், அவன்-அச்சனந்தையானவன், காப்ப-இரகதிக்க, இருந்தான்-(தமயந்தி) இருந்தனள், இங்கு-இவ்விடத்தில், இது-இதுசெய்தி, நிற்க-இருக்க-தோதைவடிவேல்-வெற்றிமாயையணிந்த கூரியவேலையேந்திய, நளற்கு-நளமகாராசனுக்கு, உற்ற-பொருத்திய, செய்தியினைத்தும் - செய்கையினைத்தையும், கூறவாம்-சொல்லுவாம் எ-று. மற்று-அசை.

(க-து.) நூலாசிரியர் தமயந்தி இவ்வாற்றிருக்க நளன் செய்தியைச் சொல்லுவோமென்றார் எ-ம். 37

பிரிவுறுபடலம் முற்றிற்று.

வேற்றுருவமைந்த படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டிற்செல்லினும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுருவமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

க லி ரி லை த் து றை

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குமுற்காமர்பூங்கொடியை
நள்ளிருட்பொழுதகன் நன்னண்ணருங்கானிற்
றள்ளுதற்கருந் துயரொடுபொதலுந்தழலு
மொள்ளுழ்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டனனுவரவோன்.

[இதனால் தமயந்தியை விடுத்துத் தனியேசெல்லும்வழியில் அரசன் கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உரவோன்-நளமகாராசன், கள்ளுயிர்க்கும்-தேனைத் தருகின்ற, மென்மலர்-மெல்லிய மலர்களையணிந்த, சூழல்-கூந்தலையுடைய, காமர்-அழகு பொருத்திய, பூங்கொடியை-தமயந்தியை, நண்ணரும்-அடைதற்கரிய, கானில்-வனத்தில், நள்ளிருட்பொழுது-நெராத்திரியில், அகன் நளன்-விட்டுப் பிரிந்தவனாய், தள்ளுதற்கரும்-ஒழித்தற்கரிய, துயரொடும்-துன்பத்துடனே, பொதலும்-செல்லுமளவில், தழலும்-தகிக்காரின்ற, ஒள்ளுழல்-ஒளிபொருத்திய, தீயினது, புகைக்கொழுந்து-தூமக்கொழுந்து, எழ - எழும்பாறிட்க, கண்டனன்-அதைப் பார்த்தான் எ-று.

(க-து.) நளன் அக்கினி வளர்த்தெழக் கண்டான் எ-று.

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதலிற்றெருமரலெய்தி
நஞ்சயிர்க்கும்வாளரவொன்றுநாமவேலிறைவ
தஞ்சநீயெனையளித்தியென்றுரைத்தலுந்தரழா
தஞ்சுலஞ்சலென்றடைந்தனன்மடங்கலேறையான்.

[இதனால் அழற்சுவாலையாற் கலங்கிக் கூவிய காரக்கோடகனை அரசன் ஆதரங்கூறி யடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) செஞ்சுடர்ச்சிகை-அக்கினிச்சுவாலையானது, வளைதலின்-சுற்றிக் கொண்டமையால், தெருமரலெய்தி-மனங்கலங்கி, நஞ்சயிர்க்கும்-விஷத்தைத் தருகின்ற, வாளரவொன்று-ஒளிபொருந்திய ஒரு காரக்கோடகனென்னு நாசமானது, நாமவேல்-அச்சத்தைத்தருகின்ற வலையேந்திய, இறைவு-நளமஹாராசனே, நீ-நீயே, தஞ்சம்-இரகுகன், எனை-என்னை, அளித்தி-காக்கவேண்டும், என்றுரைத்தலும்-என்றுசொல்லிய வளவில், தாழாது-தயங்காது, அஞ்சலஞ்சல்-பயப்படாதே பயப்படாதே, என்றறைந்தனன்-என்றுசொல்லியவவளாய், மடங்கலேறையான்-நளமஹாராசன், அடைந்தனன்-அருகிலடைந்தான்-எ-று.

(க-து.) பாம்பு தன்னைக் காப்பாற்றென்ன நளன் பயம்படாதே யென்றான்-எ-ம். 2

பீனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தலிற்கரிந்து
பனைமறிந்தெனக்கிடந்ததோர்பார்த்தனைநோக்க
வனைபொலன்கழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
னினைவினுந்தனிப்பெயர்ந்திடுநிலைமையொன்றிலனால்.

[இதனால் அக்காரக்கோடகன் தனக்குற்ற குறை யிதுவென அரசனாக் கறிவித்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பனை-சத்தியாரின்று, செழுஞ்சுடர்-செழித்தசுவாலையுடைய, கொழுங்கனல்-மிருந்த காட்டுத்தீயானது, படர்தலில்-சுற்றிக்கொள்ளதினால், கரிந்து-கருகி, பனை-பனைமரமானது, மறிந்தென-விழுந்து கிடந்ததுபோல, கிடந்தது-கிடந்ததாகிய, ஒர்பார்த்தனை-(காரக்கோடகனென்னும்) ஒருபாம்பினை, நோக்க-(நளமகாராசன்) பார்க்க, வனைபொலன்கழல்-கட்டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த, குரிசில்-நளமகாராசனே, ஒர்மறையவன்-அநாகஸனென்னும் ஒருபிரம இருவியின்று, 'முனிவால்-சாபத்தினால், நினைவினும் நினைப்பினும், தனி-தனியாக, பெயர்ந்திடுநிலைமை-நடக்கலாம் என்னும் நிச்சயத்தை, ஒன்றிலன்-அடைந்திலென்-எ-று. ஆல்-அஞ்ச.

(க-நு.) பாம்பானது நளனை-அநாகஸரிஷி சாபத்தால்நடையெற்றிலெனென்றது-எ-ம்.

அமுலினின்றெடுத்தையிரண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுநன்கிழைக்குவலெனமொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்சருக்கலுந்தழலருள்வரத்தா
லெழுமினிசுகரத்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

[இதனால் அக்கார்க்கோடகளை அரசன்காத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அமுலினின்றெடுத்து-அக்கினியினின்றெடுத்து, ஐயிரண்டடிப் புறத்து-பத்தடிக்குப்புறத்தில், அகற்றில் - நீக்கிவிடுவையானால், முழுவலன் பொடு-நிறைந்த வலிய அன்புடனே, நன்கிழைக்குவல்-உனக்குநன்மையைச் செய்வேன், எனமொழிந்து - என்றுசொல்லி, தழற்கண்-அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய, பாம்பு-கார்க்கோடக நாகமானது, உடல்சருக்கலும்-உடம்பைச் சருக்கிக்கொண்டவனவில், (நளமகாராசனாவன்) தழலருள் வரத்தால்-அக்கினிதேவன் கொடுத்த வரத்தினால், எழுவில்-தூண்போன்ற, நீள்கரத்தால் நீண்டகரத்தினால், எடுத்து-எடுத்து, அழற்புறத்து-தீயினுக்கு வெளியில், இட்டான்-விடுத்தான் எ-று.

(க-து.) நளன் பாம்பையெடுத்துத் தீக்கப்புறம் விடுத்தான் எ-ம். 4

கதழெரிக்கணின்றகற்றலுங்கதிரொளிவிரிக்கு
மதிர்பொலன்கழலரசர்கோன்மெய்யுறத்திணடி
முதிர்சினத்தவாளரவுதன்முன்னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்.

(இ-ள்.) கதழெரிக்கணின்று-சொலிக்கின்ற தீயினின்றும், அகற்றலும்-நீக்கிவிட்டவனவில், கதிரொளிவிரிக்கும்-கிரணவொளி வீசாரின்ற, அதிர்-சத்திக்கின்ற, பொலன்கழல்-பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த, அரசர்கோன்-நளமகாராசனாது, மெய்-சரீரத்தில், உற-பொருந்தும்படி, திணடி-கடித்து, முதிர்சினத்த-மிதந்த கோபத்தையுடைய, வாளரவு-ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக் நாகமானது, தன்-தன்னுடைய. முன்னுரு-பழைய வுருவத்தை, எடுப்ப-எடுக்க, விதுகுலத்து-சந்திரவமிசத்தில், உயர்-உயர்ந்த, வேந்தனும்-நளமகாராசனும், வேற்றுரு வமைந்தான்-வேற்றுருவடைந்தான், எ-று.

(க-து.) பாம்புகடிக்க நளன் வேற்றுருவானான் எ-ம். 5

கருணைசெய்தெனைப்புரந்தனிற்கடித்ததுமுன்னை
யுருவுகண்ணுறிலொன்னலர்செருப்பரென்பதனாற்
பொருவிலையினிவாகுன்னும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்வாழியோத்திமநகரினெகுதியால்.

[இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அரசனுக்குக் கார்க்கோடகன்சில ஆதரவான மொழிகளோடு உபகாரப்பொருள் தந்தேகல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கருணைசெய்து-கிருபைசெய்து, எனை-என்னை, புரந்த-இரகித்த நிற்கடித்தது-உன்னைக்கடித்தது, (எனெனில்) முன்னையருவு-பழைய வருவ மானது, கண்ணுறில்-காணப்படுமானால், ஒன்னலர்-சத்துருக்கள், செகுப்பர்-கொல்லுவார்கள், என்பதனால்-என்னு நனைவினால், பொருவிலைய-ஒப்பற்ற நளமகாராசனே, இனி-இனிமேல், வாகுவனெனும்-வாகுவன் என்று சொல்லப்பட்ட, பெயர்புனையா - பெயரைத் தரித்துக்கொண்டு, இதுபன்னன் - இருதுபன்ன மகாராசன், வாழ்-அரசாட்சிசெய்யாநின்ற, அயோத்திமாநகரில் அயோத்தியெனப்பட்ட பெருமைபொருந்திய பட்டினத்தில், ஏகுதி-போவாயாக, எ-று. ஆல்-அசை.

(க-து.) பாம்பு நனை அயோத்தியில் இருதுபன்னனிடத்திற் போகும்படி சொல்வற்று எ-ம்.

6

ஏந்தலேகியம்மன்னவன்சூதனாவினயந்து
கூந்தன்மாவுளந்தெரிதருவிஞ்சைநீகொடுப்பி
னாயந்தசூதுவெல்விஞ்சைநின் பாலவனளிக்குஞ்
சாந்தவெம்முலைத்தமயந்திதன்னொடுஞ்சார்வாய்.

(இ-ள்.) ஏந்தல்-நளமகாராசன, ஏகி-அந்நகரத்திற்சென்று, அம்மன்னவன்-அந்த இருதுபன்னனுக்கு, சூதனா-தேர்ப்பாகனாக, இயைந்து-பொருந்தி கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய, மா-சூதிரைகளினது, உளம்-மனதை, தெரிதரும்-அறிவின்ற, விஞ்சை-வித்தையை, நீ கொடுப்பின்-நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால், ஆயந்த-பரிசோதிக்கப்பட்ட, சூது-சூதினில், வெல்-வெற்றியைத்தராநின்ற, விஞ்சை-வித்தையை, நின்பால்-உன்னிடத்தில், அவன்-அவ்வரசன், அளிக்கும்-கொடுப்பான், (அதன்பிறகு) சாந்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த மென்முலை-மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களையுடைய, தமயந்திதன்னொடும்-தமயந்தியோடும், சார்வாய்-கூடுவாய், எ-று.

(க-து.) பாம்பு நனை-சூதிரைகளுள்ளமீறியும் வித்தையை நீ இருதுபன்னனுக்குக் கொடுத்தால், அவன் சூதுவெல்வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பான் என்றது எ-ம்.

7

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையும்பெறுதி
முன்னைமாணுருவெளிதினிற்பெற்றிடமுன்னி
லின்னபூந்துகில்புனையென்றிருதுகிலளித்துத்
தன்னுருக்கொடுபோயதுதழல்விழிப்பாந்தள்.

(இ-ள்.) பின்னர்-பின்பு, மன்ன-நளமகாராசனே, நின்-உன்னுடைய, பெருநிலக்கிழமையும்-அரசாட்சியையும்; பெறுதி-அடைவாய்; முன்னை-முற்பட்ட; மாணுரு-மாட்சிமைபொருந்திய வருவத்தை; எளிதினில்-வருத்தயின்றி எளித்பெற்றிடத்தில்-பெறநினைப்பையாகில், இன்னபூந்துகில் - இந்த அழகிய

வஸ்திரத்தை; புனையென்று-தரித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி; இருதுகில்-இரண்டுவஸ்திரங்களை; அளித்த - கொடுத்து; தன்னுருக்கொடு - தன்பழைய வருவதையெடுத்துக்கொண்டு; தழல்விழி - அக்கினிபொருந்திய கண்களை புடைய, பார்தன்-கார்க்கோடகநாகமானது;போயது-மறைந்துபோயது-எ-று.

(க-து.) பாம்பு நளனே-உன்வடிவுகொள்ளவேண்டில் இந்த வஸ்திரத்தைத் தரியென்று இரண்டுவஸ்திரங் கொடுத்துப்போயிற்று-எ-ம். 8

அதிர்வொலன்கழலரசர்கோனவ்யினிங்கிப்

பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வளைத்தடந்தேரோண்

மதர்வைநோக்கிதன்வாணகையெனவுயிர்வருத்துங்

கதிர்செய்நித்திலம்வரன்றெறிதிரைக்கடல்கண்டான்.

[இதுமுதல் ஐந்துபாட்டுகளால் நளனுக்குக் கடற்காட்சியும்; அக்கடற் சார்பிலுள்ளபொருள்களாற்றானடைந்த தளர்ச்சியுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ள்.) அதிர்-சத்தியாநின்ற; பொலன்கழல்-பொன்னாற்செய்த வீரக் கழலையணிந்த; அரசர்கோன்-நளமகாராசனாவன்; அவ்வயினிங்கி-அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டி; பிதிர்-பிதிர்ந்த; சுணங்கணி-தேமலையணிந்த; வெம்முலை விரும்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்கலையும்; பெய்வளை - விலையலையணிந்த; தடந்தோள் - பருத்ததோள்களையுமுடைய, மதர்வை நோக்கிதன்-தமயந்தியினது, வாணகையென - ஒளிபொருந்திய தந்தங்கள்போல, உயிர்-உயிரை, வருத்தும்-வருத்துகின்ற, கதிர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற, நித்திலம்-முத்துக்களை, வரன்றி-வாரிக்கொண்டு; எரி-வீசாநின்ற, திரை-அலைகள்பொருந்திய, கடல்-சமுத்திரத்தை; கண்டான்-(நளமகாராசன்) பார்த்தான், எ-று.

(க-து.) நளன் சமுத்திரத்தைக் கண்டான்-எ-ம். 9

வஞ்சர்நெஞ்சினுழ்கழியினோம்டநடையன்ன

மஞ்சிறைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையிணையணைத்துக்

கஞ்சநாண்மவர்ச்சேக்கையிற்கண்படனோங்கி

நெஞ்சமாழ்குறநெடிதுயிர்த்தயர்வொடுநின்றான்.

(இ-ள்.) வஞ்சர்-வஞ்சகரது, நெஞ்சின்-மணம்போல, ஆழ்-ஆழ்ந்த, கழியில்-கழிநிலத்தில், ஓர்மடவன்னம் - ஒருஇளவன்னமானது, அம்-அழகிய; சிறைப்புறத்து-சிறகின்புறத்தினால், ஆருயிர்-நிறைந்தவுயிரையொத்த; பேடையிணை-பெட்டையன்னத்தை, அணைத்து-தழுவிக்கொண்டு, கஞ்சம்-தாமரையினது, நாண்மலர்-புதியமலராகிய, சேக்கையில்-படுக்கையில்; கண்படல்-நித்திரைசெய்ததை; நோக்கி-பார்த்து; நெஞ்சம்-மனமானது, மாழ்குற-வருத்த மடைய, நெடிதுயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, அயர்வோடும்-சோர்வுடனே, நின்றான்-(நளமகாராசன்) நின்றான்-எ-று.

(க-து.) நளன் அன்னம்புணர்தலைக்கண்டு சோர்வுடனின்றான்-எ-ம். 10

சுடர்செய்முத்தமுநேமியம்புள் ளுமென்றுகிரு
நெடிதுநோக்கிநந்நேரிழைமூர லுமுலையும்
வடிவமைந்தமென்விர லுமீங்கெய்தியவாற்றாற்
கடலில்வீழ்ந்துயிர் துறந்தனனென மனங்கலுழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) சுடர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற, முத்தமும்-முத்துக்களையும், நேமியம்
புள்ளும்-சக்கிரவாக்பபக்கிகளையும்; மென்-மிருதுவாகிய; துகிரும்-பவளங்களை
யும், நெடிது-நெடுங்காலம், நோக்கி-பார்த்து, நம்-நம்முடைய, நேரிழை-தம
யந்தியினது; மூரலும்-தந்தவரிசைகளும்; முலையும்-ஸ்தனங்களும்; வடிவமை
ந்த; அழகுபொருந்திய; மென்விரலும்-மெல்லியவிரல்களும்; ஈங்கு-இக்கழிநில
த்தில்; எய்தியவாற்றால்-பொருந்தியபடியால்; கடலில்-சமுத்திரத்தில்; வீழ்ந்து
(தமயந்தியானவன்) விழுந்து, உயிர் துறந்தான் - இறந்தான்; என-என்றெ
ண்ணி, மனங்கலுழ்ந்தான்-நளமகராசனமனங்கலங்கினான் எ-று.

[அக்கடற் சார்ப்பாயுள்ள கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முதது முதலிய உவ
மானவஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால், மயக்கவண்டாம்.]

● (க-து) நான் தமயந்தி அவயவங்களுக்கு உவமானப்பொருள்களைக்கட
லிற் கண்டான் எ-ம். 11

ஆவியன்னதோ ரணங்கிணையரையிருணீத்த
பாவியேன் முகநோக்குறிப்பறிவருமென்றோ
பீமவுசேக்கையிற்றுகுநிலம்பேட்டினம்பெருவிச்
சேவிலோடகன்றேகுவதெனமனந்திகைத்தான்.

(இ-ள்.) ஆவியன்ன-உயிரையொத்த, ஓரணங்கிணை-ஒப்பற்ற தமயந்தி
யை, அரையிருள்-அர்த்தராத்திரியில், ரீத்த-தனியாகவிடுத்த, பாவியேன்-பாவி
யாகிய வென்னுடைய, முகம்-முகத்தை, நோக்குறில்-பார்த்தால், பழிவரும்-
பாவம்வரும், என்றோ-என்றுநினைத்தோ, மேவுபொருந்திய, சேக்கையில்-படு
க்கையிலுள்ள, குருகு-பறவைகளினுடைய, இளம்-இளமைநுகிய, பேட்டி
னம்-பெட்டைகளினமானது, பெருவி-பயந்து, சேவிலோடு - ஆண்பறவைக
ளோடும், அகன்று-அவ்விடத்தை விட்டுநீங்கி, ஏகுவது-போவது, என-என்று,
மனந்திகைத்தான்-மதிமயங்கினான் எ-று.

பறவைகள் இயல்பான் மனிதரைக்கண்டேகிலும், அதற்குநான் தன்குற்
றத்தை ஏதுவாக்கினுனென்க. [இது தர்க்குறிப்பணி.]

(க-து.) பறவைகள் நீங்குதலை நான் கண்டு தன்குற்றத்தை பெண்ணி
ளுன் எ-ம். 12

நவ்விநோக்கி தனகைத்திமுகமெனச்சிறந்த
தெப்பநாண்மலர்ப்பீராதவிழ்ப்புநுகடி யிந்து

கவ்வைவெண்டிரைத்துளியெறிதென்றலங்கன்று
தைவருந்தொறுமெய்ப்பதைத்தாருயிர்தளர்த்தான்.

(இ-ள்.) நவ்வி-மான்போன்ற, நோக்கிதன்-கண்களையுடைய தமயந்தியினது, நகை-பிரகாசியாநின்ற, மதி-சந்திரனையொத்த, முகமென-முகம்போல், சிறந்த-சிறப்பையடைந்த, தெய்வம்-தெய்வத் தன்மையுள்ள, நரண்மலர்-புதிதாக-மலர்கின்ற, போது-பஷ்டத்தில், அவிழ்-விரிந்த, பூந்துகள்-மகரந்தப் பொடிகளை, தியிர்த்து-பூசிக்கொண்டு, கவ்வை-ஒலிபொருந்திய, ஓவெண்டிரை-வெளிர்ந்த சமுத்திரவலைகளினுடைய, துளி-திவலைக்ளை, எறி-வீசுகின்ற, தென்றலங்கன்று-இளந்தென்றலானது, தைவருந்தொறும்-மேல்வீசுந்தோறும், மெய்-சரீரமானது, பதைத்து-துடித்து, ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-உயிரானது, தளர்த்தான்-தளர்த்தப்பற்றான் என்று.

(க-து.) நளன் தென்றல் வீசலால் தளர்ச்சியடைந்தான் எ-ம். 13

இன்னதன்மையன்வைகலீரைந்துபொயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனியிற்களிச்சுரும்பரற்றும்
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பெடைபுல்லி
யன்னங்கண்படுவெள்ளநீரயோத்திநாடடைந்தான்.

[இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகளால் நளனயோத்தி யரசனாகிய இருதுபன்னனுக்குச் சாரதியானமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னதன்மையன்-இத்தன்மைனாகிய நளமகாராசனையவைகலீரைந்து-பத்துநாள், பேர்யிறப்ப-நீங்கிப்போக, கன்னல்வேலி-கருப்பம் வேலியிடப்பட்ட, அங்கழனியில்-அழகியவயல்களில், களிச்சுரும்பு - களிப்பினையுடைய வண்டிகள், அரற்றும்-சத்தியாநின்ற, பொன்னம்-பொன்போலழகிய, தாமரைப் பொகுட்டின்மேல்-தாமரைப்பூங் கொட்டையில், மடப்பெடை-இளமைதங்கிய பெட்டையன்னங்களை, புல்லி-தழுவிக்கொண்டு, அன்னம்-அன்னப்பறவைகள், கண்படு - நுத்திரைசெய்கின்ற, வெள்ளநீர்-மிகுந்த நீர்வளமுள்ள, அயோத்திநாடு-அயோத்திரகரத்தை, அடைந்தான்-சேர்ந்தான் என்று.

(க-து.) நளன் அயோத்தியைச் சார்ந்தான் எ-ம். 14

இருதுபன்னனைக்காண்டலுமெத்தொழில்வல்லை
மருவுநாமமென்குறெனவாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித்தேரிலுதூர்குவனும்ப
ரருமருந்தெனவடுகொழில்புரிவனென்றறைந்தான்.

(இ-ள்.) இருதுபன்னனை - இருதுபன்ன வரசனை, காண்டலும் - நளன் கண்டவளவில், எத்தொழில்-எச்செய்கையில், வல்லை - நீதிறமையுள்ளவன், மருவும் - பொருந்திய, நாமமென் - உன் பெயரியாது, குறென சொல்லென்று இருதுபன்னன் கேட்க, வாசுவன்-வாகுவனென்பது, என்பேர்-

எனதுபெயராம், உருவ-நிறத்தையுடைய, வாம்-தாவாரின்ற பரி-குதிரை கட்டிய, தேர்-இரத்தளை, இனிது-நன்றாக, ஊர்குவன்-நடத்துவேன் - (அன்றியும்) உம்பர்-தேவர்களினது, அருமருந்தென-அரிய அழுதம் போல, அடுதொழில்-சமயலை, புரிவன்-செய்வேன், என்றறைந்தான்-என் னளமகாராசன் சொன்னான் ௭-று.

(க-து.) நான் இருது பன்னனைக்கண்டு தன்னைச் சாரதியென்றான் எ-ம். 15

வேந்தன்வ்வுரைகேட்ட-லும்வியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனன்குறிப்பினூர்குதியே
லாய்ந்தசெம்பொனோராயிரம்வைகலுமளிப்ப
லேய்ந்தவென்னிருபாகரோடிருத்தியென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) வேந்தன்-இருதுபன்னராசன், அவ்வுரை-அந்தளன்சொல்லை, கேட்டும்-கேட்டமாத்திரத்தில், வியன்-பருத்த, மணி-நவரத்தினங்கள் பதித்த, நெடும்-நீண்ட, தேர்-தேறிக்கட்டப்பட்ட, கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய, மாஞ்சுதிரையினது, உளமறிந்தனன்-மனதையறிந்தவனாகி, குறிப்பின்-குறிப்பினால், ஊர்குதியேல்-நடத்துகிரவனானால், ஆயந்த-குற்றமற்ற, செம்பொனோராயிரம்-ஓராயிரம் பொன், வைகலும்-நாள்தோறும், அளிப்பல்-கொடுப்பேன், எந்தல்-வீரனே, என்-என்னுடைய, இருபாகரோடு-இரண்டு சாரதிகளோடுகூட, இருத்தி-இரு, என்றிசைத்தான்-என்றுசொன்னான் எ-று.

பொன்னென்பது இருபது சின்னப் பணத்தினுக்குத் தொகைப்பேர் இது சேரசோழ பாண்டியர் நாட்டு வழக்கு.

(க-து.) இருதுபன்னன் நனை நாளொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன் சம்பளத்தில் வைத்தான் எ-ம். 16

அன்னவாறுநேர்த்தலங்குளைப்புரனிமர்ன்றோர்க்கு
மன்னனாகியநிடதர்கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகானிடைநீத்தவடுயரமீக்கூர
வென்னளாயினளோடுவனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

[இதுமுதலிரண்பாட்டுகளால் அரசன் தமயந்தியைத்தனிப்படவிடுத்து வந்தமை நினைத்திரங்கலும், அதகண்டு கேட்ட சாரதிவினவுக் குத்தாமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.

(இ-ள்.) அன்னவாறு-அப்படியே, நேர்த்து-சம்மதித்து, அலங்கு-அசைகின்ற, உளை-புறமயிரினையுடைய, புரவிமான்-குதிரைகட்டிய, தேர்க்கு-இரத்தங்க்கு, மன்னனாகிய-அதிபனாகிய, நிடதர்கோன்-நளமகாராசனாவன்-வைகலும்-நாள்தோறும், புலம்பிமனமிரங்கி, துன்னுகானிடை - நெருங்கிய காட்டினில், நீத்தான்-விடப்பட்ட தமயந்தியானவன், துயரம்-துன்பம், மீக்

கூட-அதிகரிக்க, என்னையினளோ-எத்தன்மையளானோ, என-என்று, இரங்கி-புலம்பி, வெய்து-கொடியதாக, உயிர்ப்பான்-பெருமூச்சுவிடுவான்-எ-று.

(க-து.) நான் தமயந்தியை நினைத்து விசனப்படுவான் எ-ம். 17

உயிர்த்துமெயதளர்த்துருகியவேந்தனை யுளத்தி
லயிர்த்தொர்சாரதியுற்றதையெவன்கொலென்றறைய
வெயிற்கொடுங்கதீர்மறைந்துழிவெவ்வழற்கானிற்

பயிற்பில்போதையைத்தீர்த்தனன்பரிவிலெனன்றான்.

(இ-ள்.) உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு, மெய்தளர்த்து-சரீரம்வாடி, உருகிய-மனமுருகிய, வேந்தனை-நளமகாராசனை, உளத்தில்-மனத்தில், அயிர்த்து-சந்தேசித்து, ஓர் சாரதி-சிவலனென்னுமொரு தேர்ப்பாசனாவன், உற்றதை-(நாள்தோறும்) அடைந்ததுன்பத்தை, எவன்கொலென்றறைய-என்னவென்று கேட்க, வெயில் வெய்யிலைச்செய்கின்ற, கொடுங்கதீர்-சூரியன், மறைந்துழி-அஸ்தமித்தபின்பு, வெவ்வழல்-கொடிய அழல்பொருந்திய, கானில்-காட்டினில், பயிர்ப்பில்-பரிசுத்தமாகிய, கோதையை-பெண்ணை, பரிவிலன்-அன்பில் லாதநான், தீர்த்தனன்-விடுத்தேன், என்றான்-என்றநளன்சொன்னான்-எ-று.

(க-து.) ஓர்சாரதி நளனை என்விசாரப்படுகிறயென, நான் தன்மனைவியைக் காட்டில்விட்டேனென்றான் எ-ம். 18

வேற்றுருவமைந்தபடலம் முற்றிற்று.

வீமன்தேடவிட்ட படலம்.

இப்படலத்தால் வீமராசன் தமயந்தி நான் இருவரையும் தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரை விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிநிலைத்துறை

இனையனாகிமன்னவனவ்வுழியிருப்ப
வனை நருங்கழல்விதர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்குயென்
றநையைதன்னொடுளனையுந்தேடிநீர் தந்தா
னினையயாவையுந்தருகுவனெனவவர்கோர்தார்.

[இதனால் வீமன் தனது பெளத்திரர் வடிவிலுள் புத்திரிக்கு `நன்னுக்கு கேட்கத் துன்பங்களைபுணர்ந்து, அவர்களைத் தேடிக்கொண்டுவர ஒற்றணவீட்டி அழிப்பொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள.) இனையனாகிய-இத்தன்மையனாகிய, மன்னவன்-நளமகாராசன், அவ்வுழி-அவ்வயோத்தியில், இருப்ப-இருக்க, வளைகருங்கழல்-சிறந்த வீரக் கழலையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசன், மறையவர்-விராமணர்களை-கூய்-அழைத்து, என்றளையைதன்னொடும்-எனது பெண்ணாகிய தமயந்தியோடும், நளனையும்-நளமகாராசனையும், தேடி-தேசங்களிற்றேடி, நீர்-நீவிர், தந்தால்-கொடுப்பாராயின், நினைவயாவையும்-நீர் நினைத்தவையனைத்தையும், தருகுவன்-கொடுப்பேன், என-என்று சொல்ல, அவர்-அம்மறையவர்கள், நேர்த்தார்- (அதற்குச்) சம்மதித்தார்கள். -எ-று

(க-து.) வீமன் தன்மகளையும் மருமகளையுங் கண்டு பீடித்துக்கொடுத்த வர்களுக்கு நினைத்தயாவையுங் கொடுப்பேனென்றான். -எ-ம். 1

தரங்கவாரிதிசூழ்தருதகைமைசாலுலக
மொருங்குதேடியுங்காண்கிலருலப்பிலார்திரிய
வரங்கொள்கேள்வியன்சுவேதனென்றுரைக்குமோர்மறையோன்
சுருங்கட்பேதையைச்சேதிபன்மனைவயிற் கண்டான்.

[இதனால் அவ்வொற்றரில் சுவேதனென்பவனுக்குத் தமயந்திக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள.) தரங்கவாரிதி-அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது, சூழ்தரு-சூழ்ந்த, தகைமைசால்-மேன்மைபொருந்திய, உலகம்-பூவுலகம், ஒருங்கு-ஒருங்கு பட, தேடியும்-தேடியும், காண்கிலார்-காணாதவராய், உலப்பிலர்-அளவற்ற பேர்கள், திரிய-திரியாநிற்க, வரங்கொள்-வரத்தைக்கொண்ட, கேள்வியன்- (சாஸ்திரக்) கேள்வியையுடைய, சுவேதனென்றுரைக்கும் - சுவேதனென்று சொல்லப்பட்ட, ஓர்மறையோன்-ஒருபிராமணன், சுருங்கட்பேதையை-கரிய கண்களையுடைய தமயந்தியை, சேதிபன்மனைவயின்-சேதிபதேயத்தரசனாகிய சுவாசுவின் வீட்டில், கண்டான்-பார்த்தான். -எ-று.

(க-து.) 'சுவேதனென்னும் ஓர் பிராமணன் தமயந்தியைச் சேதிபதியரன் மனையீற் கண்டான். -எ-ம். 2

மாசபூத்தொளிமழுங்குபுமண்ணிராமணியிற்
றேசழிந்திடுதெரிவைதன்றிருமுகநோக்கி
யேசலில்லிவட்கோலிவையெய்துமற்றென்னு
வாசில்லுக்கள்வியோன் கழுந்தனன்றுயர்ந்தகடலாழ்ந்தான்.

[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அச்சுவேதன் துயர் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள.) 'மாசபூத்து-அழுந்தகடந்து, ஒளிமழுங்குபு-ஒளிமழுங்கி, மண் ணுருமணியில்-சாணையிடாமணிபோல, தேசழிந்திடும்-அழகழிந்த, தெரிவை தன்-தமயந்தியினது, இருமுகம்-அழகிய முகத்தை, நோக்கி-பார்த்து, எசலில்-

பழிப்பில்லாத, இவட்கோ-இப்பெண்ணுக்கோ, இவையெய்தும்-இவ்வவத்தைகள் பொருந்தும், என்ன-என்று, ஆசில்-குறைவற்ற, கேள்வியான்-கேள்வியையுடையசுவேதன், கலுழந்தனன்-கலங்கினவனாகி, துயர்க்கடல்-துன்பக்கடலில், ஆழந்தான்-மூழ்கினான், எ-று. மற்று.அகச.

(க-து.) சுவேதன் தமயந்தியைக்கண்டமுதான் எ-ம்.

3

அழுவதென்கொலென்றயிழைவினவறின்றாத
முழுவலன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்தநின்மருங்
குழுவுரிண்ணிருகாவருந்தீங்கிலரென்னத்
தொழுதுமைக்கணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்த்தான்.

[இதனால் சுவேதனைக்கண்ட தமயந்தி துயர் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) அழுவதென்கொல்-துன்பப்படுவது என்னகாரணம், என்று-என்றுசொல்லி, ஆயிழை-தமயந்தியானவள், வினவ-கேட்க, நின்றதை-உன்றதைக்கு, முழுவலன்புடை-நிறைந்த அன்புடைய, தோழன் - தோழமையுள்ளவன், யான்-நான், மொய்த்த-நெருங்கிய, நின்-உன்னுடைய, தரும், உறவினரும், குழுவும்-கூட்டத்தவரும், நின்-உன்னுடைய, இருகாவரும்-தாய்த்தப்பன்மாரிருவரும், தீங்கிலர்-கேடிலராயினர், என்ன-என்றுசொல்ல-தொழுது - (அவனைத்) தொழுது, மைக்கணீர்-மை பொருந்திய கண்ணீர், முலைத்தடம் முலையினிடத்தில், பெருக-ஒழுக, மெய்-உடம்பு, சோர்த்தான்-மெலிந்தான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி சுவேதனை எனமுகிறபென, சுவேதன் நான் உன்தகப்பனுடைய தோழனென்றான் தமயந்தியு மமுதான் எ-ம்.

4

கந்தவார்குமுற்காரிகையமுதல்கேட்டிவட்டுத்
தந்தையாடெவற்குரியளித்தளிரியறனித்த
வந்தவாறெவனிவளையுணர்ந்ததெவ்வாறென்
றத்தணானைவினவினள்கவாகுவையளித்தாள்.

[இதனால் சேதுபதியாய் சுவேதனைக்கேட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) கந்தம்-வாசனைபொருந்திய, வார்-நீண்ட. குமல்-கூத்தலையுடைய, காரிகை-தமயந்தியானவள், அமுதல்-துன்பப்படுதலை, கேட்டு-(சுந்தையால்) கேள்விப்பட்டு, (வந்து) இவட்கு-இந்தப்பெண்ணினுக்கு, தந்தையார்-தகப்பன்யார், இத்தளிரியல்-இப்பெண்ணுணவள், எவற்குரியள்-எவனுக்கு மனையாள், தனித்துவந்தவாறு-தனித்துவந்தகிரமம், எவன்-யாது, இவளை-இப்பெண்ணை, நீயுணர்ந்ததுநீ-அறிந்தது, எவ்வாறென்று - எப்படியென்று, அந்நாளை-சுவேதனை, சுவாகுவையளித்தாள் - சேதிதேயுந்நாளைப்பெற்ற தாயானவள், வினவினள்கேட்டாள் எ-று.

(க-து.) சேதிபதிதாய் தமயந்தி அழுதலைக்கேட்டு இவட்டுத்தகப்பனர்:
கணவனார்: நீ யெவ்வாற்றிந்தாய்: என்று பிராமணனைக்கேட்டாள் எ-ம். 5

மாதுகேட்டியிம்மடவரல்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதலையகனிதர்கோன் காசினிமுழுதுஞ்
சூதினாவிழந்திவளையுங்காநிடைத்துறந்தா
னாதுலாலிவட்டேடெனத் தர்ப்பர்கோனறைந்தான்.

[இதனால் அக்கேள்விக்கவனுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) மாத-அரசனதுதாய், கேட்டி-சீகன், இம்மடவரல்-இப்பெண்,
விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது, புதல்வி-குமாரத்தி காதல்-அன்பினையுடைய,
நாயகன்-(இவட்டுச்) கணவன், நிதர்ப்கோன்-நளமகாராசன், (அவன்) காசி
னிமுழுதும்-பூமிமுழுவதும், சூதினால்-சூதாட்டத்தால், இழந்து-தேற்றிவிட்டு
இவளையும்-இத்தமயந்தியையும், காநிடை-காட்டினில், துறந்தான் - விடுத்
தான், ஆதலால்-ஆகையால், இவள்-இவளோ, தேட்டென்-தேடுவீரென்று, விதர்ப்
பர்கோன்-வீமராசன், அறைந்தான்-உத்தரவுகொடுத்தான், எ-று.

(க-து.) பிராமணன் அரசியே-இப்பெண் வீமராசன்மகள், இவள் கண
வன் நான். அவன் சூதாட்டத்தால் நாடிழந்து மனைவியைக் காட்டில் விடுத்
தான். இவளோத்தேடென் வீமனுத்தரவு கொடுத்தான் எ-ம். 6

தேண்டியெங்கணங்கண்டிலன் திருவைநின்மனையிற்
நாண்டல்செய்தனன்கன்னலிற்பழுத்தமென்மொழியான்
மாண்டபேரெழிலவாறுதல்வயங்கியமறுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்பானெனமறையவனிசைத்தான்.

[இதனால் இவள் வீமன்புதல்வியென் நெவ்வாற்றிந்தனையென்றற்கிதனா
லெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) எங்கணம்-எவ்விடத்திலும், தேண்டி-தேடி, திருவை-லக்ஷுமி
யையொத்த தமயந்தியை, கண்டிலன்-காணாதவனாய், நின்மனையில்-உன்மாளி
கையில், காண்டல்செய்தனன்-கண்டேன், கன்னலில்-கரும்பினும், பழுத்த-
முதிர்ந்த, மென்மொழியான்-இனியவசனத்தையுடைய இத்தமயந்தியினது,
மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, பேரெழில்-மிகுந்த அழகுதங்கிய, வாணுதல்-ஒளி
பொருந்திய நெற்றியில், வயங்கிய-விளங்கிய, மறுவால்-மச்சையினால்; ஈண்டு-
இவ்விடத்தில், யான்-நான், உணர்ந்தனன்-(இன்னவளென்று) அறிந்தேன்,
என-என்று, மறையவன்-சுவேதனுவன், இசைத்தான்-சொன்னான், எ-று.

(க-து.) சுவேதன் தமயந்தியை நெற்றிமச்சையினாலறிந்தே நென்னான்
எ-ம். 7

அதுகிளத்தலுமணிந்துதன்மாசினையகற்றிக்

கதிரெறித்தலிற்கண்வழுக்குற்றனகூச

மதிதுதற்புறத்திலகியமறுவினைநோக்கித்

ததைமலர்குழற்றமயந்தியிவளெனவுணர்ந்தாள்.

[இதனால் அதுகேட்ட அரசன்ரூய் தானுங்கண்டு சந்தேகந் தீர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அது-அச்செய்தியை, கிளத்தலும்-சொன்னவளவில், அணிநுதல் அழகிய நெற்றியிலுள்ள, மாசினே-அழுக்கை, அகற்ற - போக்க, நதிரெறித்த வில்-ஒளிவ்டுகின் தமையால், கண்-நேத்திரங்கள், வழுக்குற்றன-சிதறினவைக ளாகி, கூச-அஞ்ச, மதிதுதற்புறத்து-பிறைபோன்ற நெற்றியினிடத்து, இலங் கிய-பிரகாசித்த, மறுவினை-மறுவை, நோக்கி - பார்த்து, இவள்-இப்பெண், ததைமலர்க்குழல்-நெருங்கிமலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய, தமயந்தி-தம யந்தியே, என-என்று, உணர்ந்தாள்-(அரசனன்னை) அறிந்தாள், எ-று.

(க-து.) அரசன்தாய மறுவினாலே தமயந்தியென்றிறிந்தாள் எ-ம். 8

வனைமலர்க்குழன் மங்கைநின்னன்னையும்யானும்

புனைகருங்கழற்சுதர்மன்றன்புதல்வியராவே

மெனலுமன்னைதனிணைமலர்ச்சீறடியிற்செய்து

கனைகருங்கடல்கரைபுரண்டாலெனக்கலுழந்தாள்.

[இதனால் அரசன்ரூய் தமயந்திக்குப் பெரியதாயென்பதை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) வனைமலர்க்குழல்-பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய, மங்கை-தம யந்தியே, நின்னன்னையும்-உனதுதாயும், யானும்-நானும், புனைதரிக்கப்பட்ட கரும்-பெருமைதங்கிய, கழல்-வீரக்கழலையணிந்த, சுதர்மன்றன்-சுதர்மராச னுடைய, புதல்வியராவேம்-புத்திரிகளாவோம், எனலும்-என்று (அரசனன்னை) சொன்னவளவில், அன்னைதன்-அப்பெரியதாயினது, இணை-இணைந்த, மலர்- தாமரைமலரையொத்த, சீறடி-சீற்றடிகளில், இதைஞ்சி-நமஸ்கரித்து, கனை- சத்தியாரின்ற, கருங்கடல்-கருத்தகடலானது, கரைபுரண்டாலென - கரை புரண்டாலதுபோல, கலுழந்தாள்-(தமயந்தி) அழுதாள், எ-று.

(க-து.) சேதிபதிதாய் தமயந்தியே-உன்தாயும் நானும் சுதர்மன்புத்திரி கள் எனவும் தமயந்தி அழுதாள் எ-ம். 9

இன்னனென்றையுணர்வதன்முன்னமுயின்ற

வன்னையாமெனவளித்தளையன்புமீதூர

மன்னுமென்னுயிர்மக்களைக்காண்பதற்கெந்தை

பொன்னகர்க்கெனை விடுத்தியென்றின்னுஷரபுகன்றாள்

[இதனால் அதுகேட்ட தமயந்தி பலமுறைநீயிந்து, அத்தாய்க்குத் தன் விழாவை யறிவித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்னை-என்னை, இன்னதென்று-இத்தன்மையனென்று, உணர்வதன்முன்னரும்-அறிவதற்குமுன்பும், ஈன்ற, பெற்ற, அன்னையாடென-தாயாவனென்னும்படி, அன்புமி தூர-ஆசையிக, அளித்தனை-இரகழித்தாய், மன்னும்-அவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற, என்னுயிர்புக்கோ-என்னுடையயிர்போன்ற பிள்ளைகளை, காப்பதற்கு-பார்ப்பதற்கு, எந்தை-என்பிதாவினது, பொன்னகர்க்கு-அழகியகுண்டினபுரத்துக்கு, எனைவிடுத்தி-என்னையனுப்பு, என்று, இன்னுரை-இனியசொற்களை, புகன்றான்-(தமயந்தி) சொன்னான் என்று

(க-து.) என்னை இன்னொன்றென்றறியு முன்னமே அன்னையைப்போலும் காப்பாற்றினாய், எனமக்களைக்காணவேண்டும் என்பிதாவிடத்துக் கனுப்புஎன்றான் எ-ம்.

10

உரைசெய்மாற்றறோர் துள்ளுயிருருறத்தமுவித்
கரைசெய்வேலையிற் கருந்தடங்கண்கணி்ருகுப்ப
வெரிமணிப்பொலன் சிவிகையினிருள்கனிந்தொழுகும்
விரைசெய்கோதையைவிதர்ப்பர்கோனகர்வயின் விடுத்தாள்.

[இதனால் சேதிபதிதாய் அவளெண்ணப்படி விடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) உரைசெய்மாற்றம்-(தமயந்தி) சொல்லியவசனத்தை, ஒர்ந்து-அறிந்து, உள்-உள்ளில், உயிர்-பிராணன், உருகும-உருகுமபடி, தழுவி-அணைத்துக்கொண்டு, கரைசெய்-கரையைச்செய்யாநின்ற, வேலையில்-சமுத்திரம்போல, கரும்-கறுத்த, தடம்-விசாலமாகிய, கண்கள்-நேத்திரங்கள், நீர்-நீரை, உகுப்ப-சொரிய, எரி-பிரசாசிக்கின்ற, மணி-இரத்தங்கள்பதித்த, பொலன்சிவிகையில்-பொற்பல்லக்கினின்று, இருள்கனிந்து-இருள்முதிர்ந்து, ஒழுகும்-ஒழுகாநின்ற, விரைசெய்-வாசனைபொருந்திய, கோதையை-அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியை, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது, நகர்வயின்-குண்டினபுரத்தில், விடுத்தாள்-அனுப்பினாள் என்று.

(க-து.) பெரியதாயானவள் தமயந்தியை முத்துச்சிவிகையிலேற்றிச்சுண்டினபுரத்துக்கு அனுப்பினாள் எ-ம்.

11

கொள்ளைவண்டினங்கூட்டுணுநறுமலர்க்கோதை
யள்ளலங்நருஞ்சேற்றிடைபரக்கிதழ்விநிந்த
வள்ளவாய்ச்செழுங்கமலமேன்மடவனந்துயில்கூர்
வெள்ளநீர்வயல்விதர்ப்பர்கோனகரமேயினளால்.

[இதனால் தமயந்தி தந்தைபூரடைதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கொள்ளை-யிருந்த, வண்டினம்-வண்டிக்கூட்டங்கள், கூட்டுணும் (தேனைக்) கொள்ளையிடுமபடியாகிய: நறுமல-வாசனைபொருந்திய மலர்களை யணிந்த, கோதை-கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள், அள்ளல் - குழைந்த,

அம்-அழகிய, கரும்-கரிய, சேற்றிடை-சேற்றிலுண்டாகிய, அரக்கிதழ்-செவ்விதழ்கள், விரித்த-மலர்ந்த, வள்ளவாய்-கிண்ணம்போன்ற வாயையுடைய, செமும்-செழித்த, கமலமேல்-தாமரை மலரின்மேல், மடவனம்-இளவன் னங்கள் துபில்கூர்-நித்திரை செய்கின்ற, வெள்ளீர்-நீர்ப்பெருக்கை டைய, வயள்-கழலிகளையுடைய, விதர்ப்பர்கோன்-விதர்ப்பதேயத்தாசனாகிய வீரராசனது, நகரம்-குண்டினபுரத்தை, மேயினன்-அடைந்தான் என்று.

(க-து.) தமயந்தி குண்டினபுரத்தைச் சார்ந்தான் எ-ம்.

12

அமுதவுண்கணுமற்றமெல்லாடையுமலங்கற்
கமூமச்சூட்டுபுகைசெயாக்கருங்குழர்காடும்
விழியினோக்கலும்விதர்ப்பர்கோன்வெய்துயிர்த்தயர்ந்தான்
றமுவினனையருறுதுயர்ச்சாற்றலாந்தகைத்தே.

இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட தாய்தந்தையர் துக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) அமுத-அழகையுற்ற, உண்கணும்-தமயந்தியினது மையுண்ட கண்களையும், அற்ற-அறுபட்ட, மெல்லாடையும்மென்மைபொருந்திய புடைவையையும், அலங்கல்-மலர்மாலையுடைய, கமும்-நிறைந்த, சூட்டுபு-சூட்டி, கைசெயா-முடிக்காத, கருங்குழர்காடும் - கரியகூந்தற் காட்டையும், விதர்ப்பர்கோன்-வீமரர்களுனவன், வுழியினோக்கலும்-கண்களாற் கண்டமாத்திரத்தில், வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சவிட்டு, அயர்ந்தான்-சோர்ந்தான், அன்னையர்-தாய் மார்கள், தழுவி-தமயந்தியைத் தழுவிக்கொண்டு, உறுதுயர்-அடைந்த துன்பமானது, சாற்றலாம்-நம்மாற் சொல்லும்படியான, தகைத்தே-தன்மையையுடையதா என்று.

(க-து.) தமயந்தியை வீமராசன்கண்டு சோர்ந்தான். தாய்மார்கள் தழுவி யழுதார்கள் எ-ம்.

13

காட்டினன்எருட்காலையிற்சாவலனீத்த
தீட்டொணுவெழிற்றெரிவையத்தேடினன்கொணர்ந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திடுசுவேதன்
வேட்டயாவையுங்கொள்கெனவளித்தனன்வீமன்.

[இதனால் வீமன் சுவேதனுக்குப் பரிசளித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) காட்டில்-வனத்தில், எள்ளிருட்காலையில்-நெரோத்திரிகாலத்தில், சாவலன்-நளமகாராசன், நீத்த-விடுத்த, தீட்டொணு- எழுதக்கூடாத, எழில்-அழகுபொருந்திய, தெரிவையை-தமயந்தியை, தேடினன்-தேடி, கொணர்ந்த-கொண்டுவந்த, மூட்டு - மூட்டப்பட்ட, † முத்தழல்-மூன்றக்கினிகளை

† முத்தழலாவது ஆஹவனீயம்-தக்ஷணத்தினிஃகாருகபத்தியம் - என்பவையாம். இவற்றுள் ஆஹவனீயம்-வேதத்தை லீழ்நருதல், தக்ஷணத்தினிஃகை வர்கட்புநத் தக்ஷணகொடுத்தல்,காருகபத்தியம்-பூலோகத்தை இரகூத்தலாம்.

முறைமையில்-கிரமத்தினால், வளர்த்தும்-வளர்க்காநின்ற, சுவேதன்-சுவேத
னென்னும் மறையவன், வேட்ட - விரும்பிய யாவையும்-எல்லாவற்றையும்,
கொள்கென-பெற்றுக்கொள்ளென்று, வீமன்-வீமராசன்-அளித்தனன் டிதாசெ
தான் என்று.

(க-து.) வீமராசன் சுவேதனுக்கு வேண்டியனகொடுத்தான் எ-ம். 14

மக்கள்வாண்முகநோக்கியமடவரென்ஞ்ச
நெஞ்சுவாடுதல்கண்டநற்றயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்குருகி
நக்கபூங்கழனளையுநாடுகென்றுரைத்தாள்.

[இதனால் சாருகாசினி ஸ்ரீ-ஸூக்குரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மக்கள்-பிள்ளைகளினது,வாண்முகம்-ஒளிபொருந்திய முகத்தை,
நோக்கிய-பார்த்த, மடவரல்-தமயந்தியினது, நெஞ்சம்-மனமானது, நெக்கு
வாடுதல்-நெகிழ்ந்து வாடுதலை, கண்ட-பார்த்த, நன்றாய்-நன்றதாயாவன்,
உளநெகிழ்ந்து-மனமுருகி, கக்கு-கக்கப்பட்ட, செந்தழல்-சிவந்த அக்கினி
பொருந்திய, கால-இயமனையொத்த, வேல்-வேலாயுதத்தை யேந்திய, காத
லன்-தன்னொபகுகிய வீமராசனை, குறுகி-கிட்டிநின்று, நக்கபூங்கழல்-விள
ங்குகின்ற அழகிய வீரங்கழலைபணிந்த, நளனையும்-நளமகாராசனையும், நாடு
கென்று-தேடுகவென்று, உரைத்தாள்-சொல்லினாள் எ-று.

(ந-து.) சாருகாசினி நளனையும் தேடும்படி வீமனுக்குச்சொன்னாள்-எ-ம்.

ஒரிடக்கணைநரைத்தலுமொற்றரைக்கூவி
யாடகப்பசும்பொலன்கழனளையிராய்ந்து
தேடிவம்மினென்றரசர்மோன்றிசைதொறுஞ்செலுத்த
நாடினாரவநளி கடல்வரைப்பெலாநடந்தே.

[இதனால் வீமனவ்வாறு நடத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) ஒரிடக்கணை-நீண்ட அரிபரந்த கண்களையுடைய காஞ்சன
மாலையானவள், உரைத்தலும்-சொன்னமாத்நிரத்தில்,ஒற்றரை-வேவுகாரரை,
கூவி-அழைத்து, ஆடகம்-பொன்னுகிய, பசும்-பசுமையாகிய, பொலன்-அழ
கிய, கழல்-வீரக்கழலைபணிந்த, நளனை-நளமகாராசனை, நீர்-நீங்கள், ஆய்ந்து-
ஆராய்ந்து, தேடி-திரிந்துபாத்து, வம்மின்-வாருங்கள்,என்று-என்றுசொல்லி
அரசர்கோன்-வீமராசன், திசைதொறும்-எட்டுத்திக்குலும், செலுத்த-அவர்
களை அனுப்ப, அவர்-அவ்வேவுகாரர், நளிகுநிரர்ச்சிபொருந்திய; கடல்வரைப்
பெலாம்-சமுத்திரஞ் சூழ்த்தபூமண்டலமுமையும், நடந்து-திரிந்து, தேடி
னார்-தேடினார்கள், எ-று.

(க-து.) வீமராசன் நளனைத் தேடும்படி வேவுகாரர்களுக்குக் கட்டளை
பிட்டான் எ-ம்,

தருவுமொற்றரிவொருவன் மீண்ட னுங்கின் முன்றோன்றி
யரிவைமூதெயிலயோத்திமாநகரிலடைந்தேன்
புரிசுருக்குழன்மனைவியைப்போக்கினன் புலம்பு
மொருவனில்வுழியுண்டுகொலெனவினாவினான்.

[இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகளால் நளனைத்தேடிச்சென்ற ஒற்றரில் பரு
ணாதென்பவன் தமயந்திக்கு நளனிருப்புகேட்டமை கூறல் சொல்லப்படு
கின்றது.]

(இ-ள்.) தருவும்-தேடுகிற, ஒற்றரில்-வேவுகாரான், ஒருவன்-பருணாத
னென்னுமொரு வேவுகாரன், மீண்டு-திரும்பிவந்து, அணங்கின் முன்-தம
யந்தியின் முன்னிலையில், தோன்றி-நின்றது, ஸுரிவை - இராசகுமாரத்தியே,
மூது-பழைய, எயில்-மதிக்குழந்த, அயோத்திமாநகரில்-அயோத்தியாபுரியில்,
அடைந்தேன்-சென்றேன், புரி-விரும்பப்பட்ட, சுருக்குழல்-கரிய கூந்தலை
புடைய, மனைவியை-மனையாட்டியை, போக்கினன்-விடுத்தவனாகி, புலம்பு-
துன்பப்படுகின்ற, ஒருவன்-யாவனாயினுமொருவன்: இவ்வுழி - இந்தப்பட்டி
னத்தில், உண்டுகொல்-உளனா, என-என்று, வினாவினன் - விசாரித்தேன்,
எ-று. ஆல்-அசை.

இச்செய்யுண்முதல் மூன்றுங்குளகம்.

(க-து.) பருணாதென்னும் வேவுகாரன் தமயந்திமுன்வந்து அயோத்தி
யில் மனைவியை நீக்கினவனுண்டாவெனக்கேட்டேன் எ-ம். 17

ஒகையோடெனக்கொருவனுக்குளங்கனிந்துருகி
வாகைவெஞ்சிலையிருதுபன்னற்குயர்மன்றேர்ப்
பாகன்கொய்யுளைப்பரியுளந்தேர்பவனொருவன்
ரோகையைப்பிரிந்தாரொருமுழப்பவன்சோர்வான்.

(இ-ள்.) ஒகையோடு-அன்புடனே; எனக்கு-எனக்கு, ஒருவன்-ஒருமனி
தன், ஆங்கு-அவ்வயோத்திநகரில், உளங்கனிந்து-மனங்கனிந்து, உருகி-கரை
ந்து, வாகை - வெற்றிமாலையணிந்த, வெஞ்சிலை-வெவ்விய வில்லையேந்திய,
இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்னவரசனுக்கு, உயர்மன்றேர்-உயர்ந்த குதிரை
கட்டிய தேரை நடத்துகின்ற, பாகன்-சாரதியும், கொய்யுளை-கொய்துகட்டிய
புறமயிரினையுடைய, பரி-குதிரைகளினது, உளம்-மனதை, தேர்பவன்-அறிபவ
னும், ஒருவன்-தனித்தவனும், தோகையை-மனையாளே, பிரித்து - பிரிவுற்று,
ஆரொருமுழப்பவன்-மிருந்த துன்பப்படுகின்றவனும், சோர்வான் - சோர்வை
யடைகின்றவனும் எ-று.

(க-து.) அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்குத் தேர்ப்பாகன் மனைவி
யைப்பிரிந்து சோர்பவன் எ-ம். 18

அழலிலா துணவயிர்தெனவடுந்தொழிந்புரிவோன்
முழுகறிற்றின்னன் னடையின்னவாகுவெனன்போ

னெழுவுலாந்திணிதோளினனீங்குளனென்ன
வொழுதுபூங்கொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன் வந்தேன்.

(இள்.) அழிலாது-நெருப்பில்லாமல், உணர்வு-உண்டியை, அயிர்தென அமுதமென்னும்படி, அநெந்தாழில்-சமைத்தலை, புரிவோன்-செய்வானும், மழ ளிற்றிண்-இளமைதங்கிய யானைபோல, நன்னடையினன்-நல்ல நடையையு டையவனும், வாருவனென்போன்-வாருவனென்னும் பெயரையுடையவனும், எழுவுலாந்-தூண்போலுலாவுகிற, திணி-வலிமைபொருந்திய, தோளினன்- தோள்களையுடையவனு (மாகிய) ஒருவன், ஈங்கு-இந்நகரத்தில், உளன்-இருக் கின்றான், என்ன-என்றுசொல்ல, ஒழுகு-தேறெழுதுகின்ற, பூங்கொடி-புஷ் பக்கொடியையொத்த, மருங்குலாய்-இடையையுடைய தமயந்தியே, உணர்ந் தணன்-இச்செய்தியறிந்தவனாக், வந்தேன்-இவ்விடம் வந்தேன் (என்றான்) எ-று.

(க-து.) அக்கினியில்லாது சமைப்பவன் இருக்கிறானென்று கேட்டுவந் தேன் என்றான் எ-ம்.

19

வீமன்தேடவிட்டபடலம் முற்றிற்று.

கலி நீங்கு படலம்.

இப்படலத்தால் நளனிடத்தில் பொருந்தி வருத்தியிருந்த கலியன்
நளன் அசுஷ்ணிக்ளை யறிந்தபின் அவனிடத்தில்கில்லாது
விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

க லி ரீ லை த் து ரை

என்றுகூறியவந்தணற்கிருநிதிவழங்கி
நன்றுநின்னுரையின்னமுமையோத்தியினண்ணி
மன்றன்மாலேவேலிருந்துபன்னற்குளமகிழ்வ
தொன்றுகூறுவதுளதெனவுரைத்தன்மேயினளால்.

[இதனால் நளனிருப்பை யறிவித்த பருணதனென்னு மொற்றனுக்குத் தமயந்திகூறத் தொடங்கினுள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) என்றகூறிய-இப்படியென்று சொல்லிய, அந்தணற்கு-ஒற்ற னாய்ச்சென்ற பருணதனென்னும் பிரம்மணனுக்கு, இருநிதி-மிருந்த நிதிகளை, வழங்கி-தொடுத்து, நின்னுரை-உன்சொற்கள், நன்று-நல்லது, இன்னமுடி- மறுபடியும், அயோத்தியினண்ணி-அயோத்தி நகரத்திற்பொருந்தி, மூன்றன்-

வாசனையொருந்திய, மாலை-பூமாலையணிந்த, வேல்-வேலாயுதமேந்திய, இருதுபன்னற்கு இருதுபன்ன மகராசனுக்கு, உளமகிழ்வது - மனங்களிப்பதாகிய, ஒன்றுகூறுவது-ஒன்றுசொல்லத்தக்கது, உளது-உண்டு, என்-என்று, உரைத்தன்மேயினன்-சொல்லினான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி பிராமணனுக்குப் பொருள் கொடுத்து, இருதுபன்னனுக்குச் சொல்லவேண்டிவதொன்றுண்டென்றுசொல்வத்தொடங்கினான்-எ-ம்.

நாட்டமூன்றுடைநாயகன்வரத்தினங்கை
மீட்டுங்கன்னிகையாயினன் சுயம்வரம்விழைந்தான்
கேட்டுமாரிலக்கிழவரும்வழியிறுத்தார்
பூட்டுவார்சிலைமன்னநீபோதியேற்போவாய்.

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் தெய்வானுகூலத்தால் தமயந்திமீட்டுங்கன்னிகையாகி நானே இரண்டாவது விவாக நடக்கப்படுமென்று இருதுயன்ன லுக்கறிவிக்கச் செய்தமை சொல்லப்படுகின்றது,]

(இ-ள்.) நாட்டமூன்றுடை-திரிநேத்திரங்களை யுடைய, நாயகன்-பரமசிவனது, வரத்தினால்-அதுக்கிரகத்தினால், நங்கை-தமயந்தியானவள், மீட்டும்-மறுபடியும், கன்னிகையாயினன்-கன்னிகையாகி, சுயம்வரம்-சுயம்வரத்தை, விழைந்தான் - விரும்பினான், கேட்டு - அச்செய்திகேட்டு, மாரிலக்கிழவரும்-அரசர்களும். அவ்வழி-அவ்விடத்தில், இறுத்தார்-வந்தடைந்தார்கள், பூட்டு-நானேறடிப்பட்ட, வார்சிலை - நீண்டவில்லை யேந்திய, மன்ன-இருதுபன்ன, வரசனே, நீ போதியேல்-நீ போவையானால், போவாய்-(விரைவிற்போவாய்) எ-று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுளுங் குளகம்

(க-து.) இருதுபன்னனே-தமயந்தி இரண்டாவது. சுயம்வரத்தை யிச்சித்தான் நீ போவையாகிற்போ எ-ம். 2

நானே நன்மணற்புணர்வதுநிடதநாடளிக்குங்
கானையாருயிருளன்கொலோகழிந்தனன்கொல்லோ
வானிமொய்ப்பினுயென்றுநீயறைகெனவறைந்தான்
வானைவென்றிறிபரந்துமைதோய்த்தகண்மடவான்.

(இ-ள்.) நானே-நானேததினத்தில், நல்-நல்ல, மணம் - விவாகமானது புணர்வது-செய்யப்படுவதாம், நிடதநாடு-நிடததேயத்தை, அளிக்கும்-இரகஷிக்காநின்ற, கானே-நளமகராசனுனவன், ஆர்-நிறைந்த, உயிர்-பிராணனுனது, உளன்கொலோ-இருக்கப்பெற்றாலே, கழிந்தனன் கொல்லோ-நீங்கப்பெற்றாலே, ஆளி-சிங்கதையொத்த, மொயும்பினும்-பலத்தை யுடைய-இருதுபன்னனே, என்று-என்றுசொல்லி, நீ யறைகென-நீ செரீல்வென்று, வானை-வானாயுதத்தை, வென்று-சுயித்து, அறிபரந்து-செல்வரிபரந்து, மைதோய்த்த-

அஞ்சன்மெப்ராந்திய, கண்-கண்களை யுடையமடவான் - தமயந்தியானவன், அறைந்தான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நளனை விவாகமெனச் சொல்லென்று சொன்னான் எ-ம். 3

சுருதிநூற்றுறைபோயவன் றுளைவினிவெய்தி
யிருதுபன்னையடைந்தவையாவையுமியம்ப
மகமலர்க்குழன்மன் றல்கேட்டலுமுளமகிழ்வுற்
றுருவவாம்பரித்தேர்விவொருவற்குரைப்பான்.

[இதனால் பருணாதன் இருதுபன்னனுக் கறிவித்தல் சொல்லப்படுகின் றது.]

(கு-ள்) சுருதிநூல்-வேதசாஸ்திரங்களினது, துறை-மார்க்கத்தில், போய வன்-சிறந்தவனாகிய வேதியன், துளைவினில்-சீக்கிரத்தில், எய்தி-(அயோத் தியை) அடைந்து, இருதுபன்னனை-இருதுபன்ன மகாராசனை, அடைந்து- நெருங்கி, இவையாவையும்-இவையனைத்தையும், இயம்ப-சொல்ல, மருமலர்- வாசனை-பாருந்திய மலரையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது, மன் றல்-விவாகவார்த்தையானது, கேட்டலும் - கேள்வியுற்றமாதிரத்தில், உளம்-மனமானது, மகிழ்வுற்று-களிப்புற்று, உருவவாம்-நெருங்கத் தாவாரின்ற பரி-குதிரைகட்டிய, தேர்விடம்-தேரைச்செலுத்தாரின்ற, வாருவதற்கு வாரு வன் என்னுஞ் சாரதிக்கு, உரைப்பான்-சொல்லுவான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் தேர்ப்பாகனுக்குச் சொல்லுவான் எ-ம். 4

தளருநுண்ணிடைத்தமயந்திசயம்வரநாளே
யுளைவயப்பசம்புரவியினுள்ளமோர்தளையேற்
றெளியுங்கேள்வியாய்வினைவினிற்செலுத்துகதேரென்
றளிமுரன்றுபைந்தேனுநர்நாரினுண் றைந்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னன் தேர்ப்பாகனாகிய நானுக் காக்கியாபித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(கு-ள்) தளரும்-தளர்ச்சியடையாரின்ற, நுண்ணிடை-நுட்பமான இடை யையுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியினது, சயம்வரம்-சயம்வரமானது, நாளே- நாளையதினத்தில் (நடக்கின்றது) உளை-புறமயிரினையும், வயம்-வெற்றியையு முடைய, பசும்-பசுமையாகிய, புரவியின்-குதிரையினது, உளம்-மனதை, ஓர்த் தளையேல்-அறிவாரானால், தெளியுங்கேள்வியாய்-தெளிவுபெறுங்கேள்வியை யுடையவாருவனே, விரைவினில்-சீக்கிரத்தில், தேர்-இரதத்தை, செலுத்துக- நடத்துக, என்று-என்றுசொல்லி, அளி-வண்டுகள், முரன்று-சத்தித்து, பைந் தேன்-புதியதேனை, நுகர்-உண்ணும்படியான, தாரினுண்-மாலையணிந்த இருது பன்னமஹாராசன், அறைந்தான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் தேர்ப்பாகனே நாளையதயந்திக்குச சுயமவரம் சீக்கிரந்தேரைச் செலுத்தெறான் எ-ம்.

5

கேட்டவாருவன்கிளியெனமிழற்றுநீங்கிவி
காட்டுணீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுகின்றவளித்திறம்புரியுமோநம்மை
கூட்டுதற்கிஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்.

[இதனால் பாகனாகிய நான் அதுகாணமறிதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கேட்ட-அச்சொல்லேக்கேட்ட, வாருவன் - வாருவனென்னும் பெயரினையுடையனான்; கிளிபோல மிழற்று-சொல்லப்பட்ட, நீங்கிவி-மது ரமானசொற்களையுடையதயந்தியானவன், காட்டிள்-காட்டினான், நீந்தது-விடுத்ததை, நினைத்தனளாயினும்-(விரோதமாக) நினைத்தாளானாலும், கற்பு-பதிவிருத்தியத்தை, நாட்டுகின்றவன்-நிலைநிறுத்துகின்ற அவள், இத்திறம்-இவ் வண்ணமாக, புரியுமோ-செய்வாளோ (செய்வாள் ஆயினும்) நம்மை-எம்மை, கூட்டுதற்கு-(தன்னுடன்) கூட்டுதற்கு, இஃதிழைத்தனளாம்-இதைச்செய்த வளாவாள் என-என்று, குறித்தான்-கருதினான் எ-று.

(க-து.) நான் தன்னைவரவழைக்க இவ்வாறுசெய்தாளென்று நினைத்தான்-எ-ம்.

6

நொறில்வயப்பரித்தோபண்ணிநொய்தினிற்கொணரா
வெறுழுவலித்தடந்தோளினுய்த்தேர்மிசையிவரி
னறமலர்ப்பசம்பூந்தொடைவிதர்ப்பர்கோனாட்டி
ஹுவலிப்பகல்கழிவதன்முன்னெனவுரைத்தான்

[இதனால் நான் தேரையலங்கரித்துக் கொண்டுவந்து இருதுபன்னையழைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) நொறில் - வேகமும். வயம் - வெற்றியும்பொருந்திய, பரி - குதிரைகட்டிய, தேர் - இரதத்தை, பண்ணி - அலங்கரித்து, நொய்தினில் - சீக்கிரத்தில், கொணரா-(வாருவன்) கொண்டுவந்து, ஏறுழுவலி-மிருத்த வலி மைபொருந்திய, தடந்தோளினுய்-பருத்த தோட்களையுடைய இருதுபன்ன வரசனே, தேர்மிசை-தேரினில், இவரில்-ஏறிக்கொள்வையாகில், நறமலர்-வாசனைபொருந்திய மலர்கடொடுத்த, பசம்-குளிரந்த, பூந்தொடை - அழகிய மாலையையணிந்த, விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது, நாட்டில்-தேயத்தில், இப்பகல்-இன்றையதினம், கழிவதன்முன்-நீங்குவதற்கு முன்னமே, உறுவல்-அடைவேண், என-என்று, உரைத்தான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) தேர்ப்பாகனாகிய நான் தேரைக்கொண்டுவந்து, அரிசனே-நீரே றினால் பொழிதுபோமான் விதர்ப்பதேயத்தில் கொண்டோய் விடுவேன்என் றான் எ-ம்.

7

என றுகூறலுமிடங்கதிர்ப்பரிதிபோலிறைவன்
குன்றுபோலுயர்கொடுஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள
நின்றயாவரும்வியப்புறநினைவருங்கடுப்பின்,
மன்றலந்தொடைவாகுவன்வாம்பரிவிடுத்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னன் தேரேற நளன் விடுத்தமை சொல்லப்படுகிபன்
றது.]

(இ-ள்.) என்றுகூற்றும்-இப்படிச் சொன்னமாத்நிரத்தில், இளங்க திர்ப்
பரிதிபோல்-பாலகூரியன்போல, இறைவன்-இருதுபன்ன வாசன், குன்று
போல்-மலைபோல, உயர்-உயர்ந்த, கொடிஞ்சி-மேற்பரப்பையுடைய, அந்தேர்
மிசை-அழகிய தேரினில், கொள்ள-ஏறிக்கொள்ள, நின்றயாவரும்-பார்த்திரு
ந்த அனைளும், வியப்புற-ஆச்சரியப்பட, நினைவரும்-எண்ணுதற்கரிய, கடுப்
பின்-வேகத்தினால், மன்றல்-வாசனைப்பொருந்திய, அந்தொடை-அழகிய மாலை
யணிந்த, வாகுவன்-வாகுவனானவன், வாம்பரி-தாவாநின்ற குதிரைகளை, விடுத்
தான்-நடத்தினான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் தேரிலேற நளனாகிய பாகன் தேரை விடுத்
தான் எ-ம். 8

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொப்பியுளப்பரியொடுங்கூறச்
கடுப்பையாவருமுணர்ந்திலர்கால்விசைத்தொடி
யடுத்தவார்கழல்விதர்ப்பர்கோனணிகெழுந்தட்டில்.

[இதனால் நளனுபதேசித்த மந்திரத்தால் அத்தேர்க் குதிரைக்குண்டா
கிய செயல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விடுத்த-செலுத்தப்பட்ட, வாம்பரி-தாவாநின்ற குதிரைகள், வருந்
தலும்-வருந்துமளவில், மெய்த்தவர்-முனிவர்களு, தனக்குக் கொடுத்த-தனக்
குபதேசித்த, விஞ்சையை-மந்திரத்தை, கொய்-கொய்துகட்டிய, உளை-புறமயி
ரினையுடைய, பரியொடும்-குதிரையோடு, கூற-உபதேசிக்க, கடுப்பை - (தன்
கள்) வேகத்தை, யாவரும்-எவரும், உணர்ந்திலர்-அறிந்திலர், (ஆம்படி) கால்
விசைத்து-கால்களைவீசி, ஓடி-சென்று, வார்கழல்-நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த,
விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனது, அண்கெழும்-அழகுபொருந்திய, நாட்டில்-
தேயத்தில், அடுத்த-சேர்ந்தன எ-று.

(க-து.) குதிரைகள் விதர்ப்பதேயத்தைச் சார்ந்தன எ-ம். 9

கூந்தன்மாவுளமறிதலிற்சாலிகோத்திரனோ
வாழ்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்நிநளனோ
மேந்தல் வேற்றுருவெடுத்தனனோவெனவெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிதுளக்கினன்வியந்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னனதுகண்டு வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) கூந்தன்மா-புறமயிையுடையகுதிரைகளினது, உளம்-மனதை, அறிதலில் - உணர்வதில், சாலிகோத்திரனோ - சாலிகோத்திரமுனிவனோ, (அன்றி) வாய்ந்தகேள்வியின்-பொருந்திய கேள்வியையுடைய, மாதலியோ-இந்திரசாரதியோ, அன்றி-அல்லவாகின், நளனும்-நளமஹாராசனாகிய, வந்தல்-அரசன், வேற்றுருவெடுத்தனனோ - வேற்றுருவெடுத்து வந்தனனோ, என வெண்ணி-என்று சிந்தித்து, வேந்தர்வேந்தனும்-இருதுபன்னராசனும், மணி முடி-நவரத்தினகிரீடந்தரித்த சிரத்தை, துளக்கின்-அசைத்தவனாய், வியந்தான்-சந்தோஷித்தான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் சாலிகோத்திரனோ: நளனோ'என்றெண்ணி யதிசயித்தான் எ-ம். 10

முத்தவெண்குடைவேந்தர்கோன் முழவுறழ்தடந்தோ
ளுத்தரீயமந்நெறியிடைவீழ்த் துமுணர்ந்து
தத்துவாம்பரிநிறுவிபத்துகிறருகென்னப்
பத்தியோசனை கடந்ததுதேரெனப்பகார்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னனுக்குத் தன்னுத்தரீயத்தினால் மற்ருருவியப் புண்டாதல்சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) முத்தவெண்குடை-முத்தினும் செய்தவெள்ளைக்குடையைத் தரித்த, வேந்தர்கோன்-இருதுபன்னவரசனாவன், முழவுறழ் - மத்தளத்தை யொத்த, தடந்தோள்-பருத்ததன் தோள்களினின்றும், உத்தரீயம்-அங்கவஸ்திரமானது, அந்நெறியிடை-அந்த மார்க்கத்தில், வீழ்தலும்-விழுந்த மாத்நிரத்தில், உணர்ந்து-தெரிந்துகொண்டு, தத்துவாம்-தாவியோடுகின்ற, பரி-குதிரைகளே, நிறுவி-நிறுத்தி, அத்துகில்-அந்த அங்கவஸ்திரத்தை, தருகென்ன-தாவென்றுகேட்க, தேர்-இரதமானது, பத்தியோசனை-பத்தியோசனை தூரம், கடந்தது-கடந்துவந்தது, என-என்று, பகார்தான் (வாகுவன்) சொன்னான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் அங்கவஸ்திரம் விழுந்தது எடுவென, சாரதி பத்தியோசனை சென்றது என்றான் எ-ம். 11

இன்னவாய்மைகேட்டாரசனும்வியப்புடனாகப்
பின்னுமையிருகாவதமகன்றதற்பின்னர்
முன்னர்த்தோன்றியதளியினம்பெடையொடுமுசப்
பொன்னந்தாதுகுபூந்துணர்ப்பொரியடைத்தான்றி.

[இதனால் தான்றிமரக்கட்கி சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்னவாய்மை-இத்தன்மையாவனத்தை, கேட்ட-கேள்வியுற்று, அரசனும்-இருதுபன்னவரசனும், வியப்புடன்-ஆச்சரியத்துடனே,

எக்-போக, பின்னும்-பின்பும், ஐயிருகாவதம்-பத்துகாவதவழி; அகன்றதற்பின்
னர் சென்றபின்பு, அளியினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள், பெடையொடும்-பெட்
டைவண்டிகளுடனே, மூச-மொய்க்க, பொன்னம்-பொன்போலழகிய, தாது-
மகரந்தப்பொடிகள், உகும்-உதிரப்பெற்ற, பூந்துணர்-புஷ்பக்கொத்துக்களோ
யும், பொரியரை-பொருக்கெடுத்த அரையையுமுடைய, தான்றி-தான்றிமர
மானது; முன்னர்-எதிரில், தோன்றியது-காணப்பட்டது எ-று.

(க-து.) தான்றிமரம் எதிரில் காணப்பட்டது எ-ம்.

12

தான்றிமாமரந்தோன்றலுந்தேரினேத்தகைத்துத்
தோன்றும்மரத்திலைநுந்தொக்கமென்பழனு
மூன்றுகோடியேழுப்பற்றிரண்டெனமொழிய
வான்றகேள்வியோனெண்ணியற்றாமெனவியந்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னன் தான்றிமரத்தில் தகைத்ததையைக்காட்டிச்
சாரதியைவியக்கச்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தான்றிமாமரம்-பெரியதான்றிமரமானது, தோன்றலும்காணப்
பட்டவளவில், தேரினே-இரத்ததை, தகைத்து-(இருதுபன்னவாசன்)நிறுத்தி,
தோன்றும்-காணப்படுகின்ற, இம்மரத்து-இந்தமரத்தில், இலைகளும்-இலைக
ளும், தொக்கமென்பழனம்-நெருங்கியமென்மையானபழங்களும், மூன்றுகோ
டியேழுமுப்பத்திரண்டென, இரண்டிலையிட்டமுப்பத்தை மேற்கொண்ட மூ
ன்றுகோடியென, மொழிய-சொல்ல, ஆன்றகேள்வியோன் - நிறைந்தகல்வி
யையுடையநளமகாராசன், எண்ணி - அம்மரத்தினிலேமுதலியவற்றைக்கணக்
கிட்டு, அற்றும்-நீசொல்லுமத்தன்மைத்தாம், என-என்று, கூறியவந்தான்-அக்
கணக்கறிவினி) லாச்சரியப்பட்டான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் தான்றிமரத்திலைகளுங்கனிகளும்மூன்றுகோடி
முப்பத்திரண்டு எனச்சொல்ல, சாரதியெண்ணியத்சயித்தான் எ-ம்.

13

இனையவிஞ்சைமற்றெனக்குரீயளித்தனையென்னிற்
நுனைவயப்பரியுமுணர்விஞ்சையான்சொல்வன்
வனைபொலன்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றுரைப்ப
வனையவிஞ்சையைவரிகுவற்களித்தனனன்றே.

[இதனால் அச்சாரதியாகிய நளன் தனது அஸ்வவித்தையை இருதுபன
னனுக்கு கொடுக்கவிசைந்து, அவனகூவித்தையைத் தானேற்றல்சொல்லப்
படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இனையவிஞ்சை-இத்தன்மையாகிய வித்தையை எனக்கு-என்ற
னுக்கு, ரீயளித்தனையென்னில்-நீகொடுப்பாயானால், துனை-வேகம்பொருந்திய
வயும் வெற்றிடையுடைய, பரிசுதிரைகளின், உளம்-மனதை, உணர்விஞ்சை
அறியும்வித்தையை, வனை-கட்டப்பட்ட, பொலன்-தழல்-பொன்னுந்நெய்த

வீரக்கழலை.ம், மண்முடி-நவரத்தினம்பதித்த கிரீடத்தையும் தரித்த, மன்ன-
இருதுபன்னவரசனே, யான்-நான், சொல்வன-(உனக்குச்) சொல்வேன,
என்றுரைப்ப-என்றுவாசுவன்சொல்ல, அனையவிஞ்சை-அந்தவித்தையை-அந்
தவித்தையை, வாகுவற்கு-வாகுவனுக்கு, அந்தனன்-(இருதுபன்னவரசன்)
கொடுத்தான் எ-று.

அந்தவித்தையாவது-கணக்குவித்தை, அதுவே அகூவித்தையாம்.

(க-து.) சாரதியிந்தவித்தையை எனக்குக்கொடும், குதிரைகளுளத்தையறி
யும்வித்தையை உமக்குக் கொடுப்பேனென்றான். இருதுபன்னன்சாரதிக்குக்
கொடுத்தான் எ-ம். 14

இருதுபன்னன்வ்விஞ்சையைவாகு, ஸற்கிய
மருவிரின்றவன்கலிதணந்தேகிவாளரவி
னெரிசெய்வெவ்விடங்கான்றலினிசயநெங்குருகி
வெருவிவாய்விடாவிடத்திணையுமிழ்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன், அவ்விஞ்சையை-அக்
ணக்குவித்தையை, வாகுவதற்கு-வாகுவனுகியநனுக்கு, இயம்ப-கொடுக்க,
மருவிரின்ற-(நளனை) மருவியிருந்த, வன்கலி-வலிமையுள்ளகலியனுளவன்
தணந்தேகி-(நளமகாராசனை) விட்டுக்கிப்போய், வாளரவி-ஒளிபொருந்திய
கார்க்கோடக நாகமானது, எரிசெய்-தகிக்காரின்ற, வெவ்விடம்-கொடியவிட
த்தை, கான்றலில்-(தான்றிருந்தநளனிடத்திற்)கக்கினமையால், இதயம்-மனமா
ந்து, நெக்குருகி-கரைத்துருகப்பெற்று, வெருவி-பயந்து, வாய்வடா - வாய்
விட்டு, விடத்தினை-(கார்க்கோடகனது) விஷத்தை, உமிழ்ந்தனன்-கக்கினான்
எ-று. அன்று-எ-அசைகள். இன்-சாரியை.

(க-து.) இருதுபன்னன் வித்தையை வாகுவனுக்குக்கொடுக்க, ஸனி நள
னைவிட்டுக்கி விஷத்தைகக்கினான் எ-ம். 15

தணந்தவெந்திறற்கலியனைச்சபிக்குவனென்றாக்
கணங்கொள்வண்டியிந்தாரினுளத்திடைக்கருத
லுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுரைத்தசாபத்தா
லணங்கராவுமிழ்விடத்தினுலின்றளவாய்ந்தேன்

[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுளால் நளனது கோபக்குறிபுணர்ந்தசனிஅரசனை
வந்தித்து விடைகொண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) தணந்த-தண்ணைப்பிரிந்துநின்ற, வெந்திரல்-வெவ்வியபலத்தை
யுடைய, கலியனை-கலிபுருஷனை, சபிக்குவனென்-சபிப்பேனென்று, கணங்
கொள்-கூட்டங்ொண்ட, வண்டு-வண்டிகள், இயிர்-சத்தியாரின்று, தாரினுள்-
மூலையுணர்ந்த, நளமகாராசன், உளத்திடை-மனத்தினில், கருதல்-நனைத்தலை,

உணர்ந்த-அறிந்த, வெங்கலி-கொடியகலியனானவன், தமயந்தியுரைத்த-தமயந்தியுரைத்த, சாபத்தால்-சாபத்தினால், அணங்கு-அச்சத்தைத்தருகின்ற, அரா-கார்கோடகநாகமானது; உமிழ்-உமிழ்ந்த, விடத்தினால்-விஷத்தால், இனறவு-இன்றைமட்டும், அயர்ந்தேன்-சோர்வையடைந்தேன் ஏ-று.

இச்செய்யுளும் வருஞ்செய்யுளுங் குளகம்.

(க-து.) தனனைச்சலிக்க நினைந்த நளன்கருத்தையறிந்தசனி தமயந்திசாபத்தால் நாகம் உமிழ்ந்தவிஷத்தால் சோர்வையடைந்தேன் ஏ-ம். 16

இழைத்ததீவினை தணந்தனனின் றுதொட்டுன்போர்

வழுத்தினாரையும்ருவலன்மன்னவென்றேத்த

வழிநிகாடுஞ்சினந்தணிந்தனனாடல்வேலரசன்

குழைத்ததான்றியிலே றினன்கொடியவெங்கலியே.

(இ-ள்.) இழைத்த-செய்யப்பட்ட, தீவினை-கொடுஞ்செய்கைகளை, தணந்தனன்-விட்டுநீக்கினான், இன்றுதொட்டு-இன்றைதினமுதற்கொண்டு, உன்போர்-உன்னுடைய நாமத்தை, வழுத்தினாரையும்-துதித்தவரையும், மருவலன்-சேரேன, மன்ன-நளமகாராசனே, என்றேத்த-என்று ஸ்துதிக்க, ஆடல்-போர் செய்கின்ற, வேல்-வேலையேந்திய, அரசன்-நளமகாராசனானவன். அழற்கொடும்-அக்கினிபோற் கொடிய, சினம்-கோபத்தை, தணிந்தனன்-விடுத்தான், குழைத்த-தளர்த்த, தான்றியில்-தான்றிமரத்தில்; கொடிய-குரூரனாகிய, வெங்கலி-வெவ்விய கலியனானவன், ஏறினன்-ஏறிக்கொண்டான் ஏ-று. ஏ-அசை.

(க-து.) இன்று தொடங்கி உமது பேரைச் சொன்னவரையும் பிடித்திலன் என்றுதுதிக்க, அரசன் கோப நீங்கினன். சனி தான்றிமரத்தி வேறினன் ஏ-ம். 17

கலிநீங்கு படலம் முற்றிற்று.

தேவியைக்கண் ணுற்றபடலம்.

இப்படலத்தால் கலிரீங்கியபின்பு நளமகாராசன வீமனது
குண்டின நகரத்தில்வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற
தனது தேவியாகிய தமயந்திபைக் காண்டல்
சொல்லப்படுகின்றது.

க லி ரீ லீ த் து றை

விண்டமென்மலர்நறவினை விளரியஞ்சுநம்ப
ருண்டுதுஞ்சுதார்நிடதர்கோன்றேர்கடிதோட்டி
மண்டுதிம்புனலாழிசூழ்மாமதிற்குமிக்க
கொண்டல்கண்படுகுண்டினபுரத்தில்வந்தடைந்தான்.

[இதனால் குண்டின்புரத்தில் தேர்வரவு செல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) விண்ட-மலர்ந்த, மென்மலா-மெலியபுஷ்பங்களினது, நறவினை
தேனை, விளரி-விளரியென்னும் பண்ணைப்பாடுகின்ற, அஞ்சரும்பர்-அழகிய
வண்டுகள், உண்டு-குடித்து, துஞ்சு-சித்திரைசெய்யும்படியுள்ள, தார்-மாலே
யையணிந்த, நிடதர்கோன்-நளமகாராசன், தேர்-இரத்தந்த, கடிதா-விரைவி
னில், ஓட்டி-செலுத்தி; மண்டு-நிறைந்த, தீம்புனல்-மரமான நீரையுடைய;
அகழி-அகழியானது; சூழ் - சூழப்பெற்ற, மாமதில்-பெரியமதில்களுடைய,
குமிழி-சிகரத்தில், கொண்டல்-மேகங்கள், கண்படு-நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள
குண்டினபுரத்தில்-வீமராசன்பட்டினத்தில், வந்தடைந்தான்-வந்துசேர்ந்தான்
எ-று.

(க-து.) நளன் தேவோட்டிக் குண்டினபுரத்தில் வந்தான் எ-ம்.

1

சில்லியந்தடந்தேர்வருகம்பலகேளா
வொல்லையித்திறந்தேர்விடநளன்லாதொருவர்
வல்லரோவெனமனத்திடைபெண்ணிமற்றனையோ
னல்லனைலுயிர் துறப்பனென்றுன்னிளங்கே.

[இதனால் தேர்வரவு கேட்ட தமயந்தி கொள்ளை சொல்லப் படுகின்
றது.]

(இ-ஈ.) சில்லி-வண்டிலையுடைய, அந்தடத்தேர்-அழகிய விசாலமாகிய தேரானது, வரும்-வருகின்ற, கம்பலை-சத்தத்தை, கேளா-கேட்டு, ஒல்லை-சீக் கிரத்தில், இத்திறம்-இவ்வண்ணமாக, தேர்விட-தேரைச்செலுத்த, நளனலாது-நளனையல்லாமல்; ஒருவர்-மற்றொருவர், வல்லரோ-திருமையுள்ளவரோ, என-என்று, மனத்திடை-மனத்தில், எண்ணி-சிந்தித்து, அனையோன்-இவன், அல்லனேல்-நளனல்லானால், உயிர் துறப்பல்-உயிரைவிடுவேன், என்று-என்று, அணங்கு-மீமயந்தியானவுள், உன்னினள்-எண்ணினாள் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி தேவர்வருஞ் சததங்கேட்டு நளனல்லாவிடில் உயிர்விடு வேனென்றாள் எ-ம். 2

மருவுபாகனைத்தேரோடும்வாயலின்றுவி
யிருதுபன்னவ்விமன்மாட்டேகலுமெதிராப்
புரிவயாவையுமபுரிந்துபல்காவதம்போக்கி
யுருவப்பூணிளும்வந்தமையெவன்கொடுன்றுரைத்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னனை வீமன்கண் பெசரித்துவினாவல் சொல்லப்படு கின்றது.]

(இ-ஈ.) மரு-பாகனை-பொருந்திய சாரதியை, தேரோடும்-இரத்ததோ டும், வாயலில்-அரண்மனைவாசலில், நிறுவி-நிறுத்தி, இருதுபன்னன்-இருது பன்னவரசனாவன், அவ்வீமன்மாட்டு-அந்தவீமராசனிடத்து, ஏகலும்-சென்ற வளவிலு, எதிராப்புரிவயாவையும்-எதிர்வந்து செய்யத்தக்க. மரியாதையனைத் தையும், புரிந்து-செய்து, பல்காவதம் போக்கி - பல்காவதவழியைக் கடந்து, உருவப்பூணிளும்-அழகிய ஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே, வந்தமை - (நீ) இவ்விடம்வந்த தன்மை, எவன்கொல் - என்னகாரணமோ, என்றுரைத்தான்-வீமராசன் சொன்னான் எ-று.

(க-து.) இருதுபன்னன் வீமனிடத்திற் சென்றவளவில்வீமனெதிர்வந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரியமென்னவென்றுகேட்டரீன் எ-ம். 3

நங்கடைந்த துமன்னநிற்காநியவெனலும்
வீங்குதொரினா னினியநன்மொழிபலவிளம்பிப்
பாங்குளார்தமை யுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப
வாங்குவிண்ணவாநகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தான்.

[இதனால் இருதுபன்னன் விடையும் அவனுக்கு வீமனடாத்தியசிறப்புஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]

(இ-ஈ.) மன்ன-வீமராசனே, நங்கு-இந்நகரத்தில், அடைந்தது-வந்தது நிற்காணிய-உன்னைக் காண்பதற்கு, எனலும்-என்று சொல்லிய மாத்திரத்தில், விங்குதொரினான்-பருத்த புயத்தையுடைய வீமராசனாவான், இனிய-இனி மையான, நன்மொழி-நல்லசொற்களை, பலவிளம்பி-பலவாகச் சொல்லி, பாங்

ருளார்தமை-அருகிலுள்ள வவலாளரைப்பார்த்து, உறையுளொன்று-ஒருவிடுதி வீட்டை, அமைக்கென-செய்யுங்கொன்று, பணிப்ப-உத்தரவு கொடுப்ப, ஆங்கு-அவ்விடத்தில், விண்ணவாநகரினும்-சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும், விழாமிது-மேன்மையதாகிய, ஒன்று-ஒரு விடுதிவீட்டை, அமைத்தார்-வவலாளர் திட்டஞ்செய்தார்கள் ஏ-று.

(4-து.) வீமராசனே உம்மைக் காணவந்தே நென்றவளவில், வீமன்வவலாளரை ஓர் வீடொன்று அமைக்கச்சொன்னான். அவர்களமைத்தார்கள்-எம் 4

இருதுபன்னன்வேந்தருளினால்வயினைய்தி
யரசர்யாவருந்தொக்கிலராய்வனைப்பனைத்தோள்
விரைசெய்கோதைதன்சுயம்வரமென்னவேதியன்முன்
னுரைசெய்மாற்றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தனனுறைந்தான்

[இதனால் இருதுபன்னன் சந்தேகத்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவரசன், வேந்தருளினால்-வீமனுத்தரவிலால், அவ்வயின்-அந்தவீட்டில், எய்தி-அடைந்து, அரசர்யாவரும்-அரசர்கள்எவரும், தொக்கிலர்-வந்துசேர்ந்தனரில்லை, ஆய்வனை-சிறந்தவனை வலையணிந்த, பனைத்தோள்-மூங்கிலையொத்ததோள்களையும், விரைசெய்-பரிமளிக்கின்ற, கோதைதன்-கூந்தலையுமுடையதமயந்தியினது, சுயம்வரமென்ன-சுயம்வரமென்று, வேதியன்-பருணாதனென்னும்பிராமணன், முன்-முந்தியதினத்தில், உரைசெய்-சொல்லப்பட்ட, மாற்றம் - வார்த்தை, என்கொளி-எப்படிப்பட்டதோ, என்று-என்று, அயிர்த்தனன்-சந்தேகத்தவனாகி, உறைந்தான்-வாசஞ்செய்தான் ஏ-று. மற்று அசை.

(5-து.) இருதுபன்னன் பருணாதனென்னும் பிராமணன் சுயம்வரமென்று சொன்னதைக்குறித்துச் சந்தேகத்தான் எ-ம். 5

சார்தமென்முலைத்தமயந்திதேதாழியைநோக்கிப்
போந்தமன்னவன்பொற்றடநதேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவியசாரதிக்கொற்றவேனளனும்.
வேந்தனேவெனவுவார்ந்திவண்வருகெனவிடுத்தாள்.

[இதனால் தமயந்தி இருதுபன்னன்சாரதிபாற் றேழியைவிடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சார்தம்-சந்தனக்கோலமணிந்த, மென்முலை-மென்வியமுலைகளை யுடைய, தமயந்தி-தமயந்தியானவள், தோழியை-கேசினியென்னுந் தனது பாங்கியை, நோக்கிபார்த்து, போந்தமன்னவன்-வந்த விருதுபன்ன வரசனது பொன்-அழகிய, நடம்-விசாலமாகிய, நெளனி-இரத்திலி, பிணித்த-கட்டிய-கூந்தன்மா-புறமயிரினையுடைய குதிரைகளை, விடும்-நடித்துகின்ற, சாரதி, தேர்ப்பாடனுவன், கொற்றம்-வெற்றிபொருத்திய, வேல்-வேலாயுதந்தரி

த்த, நளனம்-நளனாகிய, வேந்தனே-அரசனா, (அல்லனா) என்-என்று, உன்-
ந்-து-அறிந்துகொண்டு, இவண்-இவ்விடத்தில், வருகென-வாவென்று சொல்லி,
விடுத்தான்-அனுப்பினான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி கேசினியாகிய பாங்கியைச் சாரதி னளனே அல்லனே
வென் றறிந்தவா வென்றான் எ-ம்.

கொங்கு வாய்மடுத்தினவண்டு கூட்டு ணுங்கூந்தற்
றிங்கள் வாண்முகத்தெரி வைதன் னைவலிற்றிற்ம்பா
மங்கையெய்திமற்றியாவனியெத்தொழில்வல்லீ
யிங்குவந்தவாறென்னெனவாகுவனியைப்பான்.

[இதனால் தோழி சாரதியை வினாவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(௮-ள்.) கொங்கு-தேனை, வாய்மடுத்து-வாயைவைத்து, இனவண்டு-கூட்
டமாகிய வண்டுகள், கூட்டுணும்கொள்ளுகொண் டெண்ணப்பெற்ற, கூந்தல்-
அளகத்தையும், திங்கள்-சந்திரன் போன்று; வாண்முகம்-ஒளிபொருந்திய முகத்
தையுமுடைய, தெரிவைதன்-தமயந்தியினது, எவலில்-உத்தரவினின்றும், திற
ம்பா-தவறாத, மங்கை-கேசினியானவள், எய்தி-அவ்விடத்திற்சென்று, யாவனீ
நீயார், எத்தொழில்-எந்தத்தொழில்களில், வல்லீ-வல்லமையுள்ளவன், ஈங்கு-
இவ்விடத்தில், வந்தவாறு-வந்ததன்மை, என்னென-எப்படிப்பட்டதென்று
கேட்க, வாகுவன் - வாகுவனென்னப்பட்ட நளன், இசைப்பான்-சொல்லு
வான் எ-று.

(க-து.) தோழிசென்று யோவன்: நீ எத்தொழிலில்வல்லவன்: நீ இங்கு
வந்த வகை யென்ன: என வாகுவன் சொல்லுவான் எ-ம். 7

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசயம்வரம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மன்றேர்விடும்வாருவனேன்பேர்
புரிவல்லவெந்தழலின் றியுமடைத்தொழில்புனலற்
றுருகுபாலையிற்றீம்புனற்ருவலென்றிசைத்தான்.

[இதனால் அதற்கு அச்சாரதி யுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]

(௮-ள்.) விரி-மலர்த்த, மலர்-மலர்களையணிந்த, குழல்-கூந்தலையுடைய,
தமயந்தி-தமயந்தியினது, சயம்வரம்-சயம்வரத்தினில், வேட்ட-விருப்பமுற்ற,
இருதுபன்னன்-இருதுபன்ன ராசனது, மன்றேர்-குதிரைகட்டியதேரை
விடும்-நடத்துகின்ற, வாகுவன்-வாகுவன் என்பது, என்பேர் - என்பெயராம்,
வெந்தழல்-வெவ்விய அக்கினி, இன்றியும்-இல்லாமலும், மடைத்தொழில்-
சமையலை, புரிவல்-செய்வேன், புன்னற்று-நீரில்லாமல், உருகு-உருகுகின்ற,
பாலையிற்-பாலையிலத்தில், நீம்புனல்-மதுரமானசலத்தை, தருவல்-உண்டபண்
ணிக்) கொடுப்பேன், என்றுமைத்தான்-என்றுசொன்னான் எ-று.

(க-து.) தமயந்தி சுயம்வரத்தை யிச்சித்த இருதுபன்னன் தேர்விஞ்சாதி. அக்கினியில்லாமற் சமைப்பேன. நீரில்லாதபாலையில் நீர் உண்டாக்ருவேண்டுகின்றன எ-ம். 8

இன்னவிஞ்சைகளைனலாதற்குநில்லை
நன்னவன்றரக்கொண்டாணைப்போலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்நகாவயின்வகுத்துரையென்றான்
பொன்னவாஞ்சுணங்கரும்பியபுணர்முலைப்பூவை.

[இதனால் அத்தோழி நீ சொல்லிய விஞ்சைகளிற் தேர்ந்த நான் யான் எனென வினாவல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) பொன்னவாம்-பொனபோலாகிய, சுணங்கு-தேமல்; அரும்பிய-உண்டாகிய, புணர்முலை-நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய, பூவை-கேசினியர் னவன், இன்ன விஞ்சைகள்-இத்தன்மையி வத்தைகள், நன்னலாது-நன்னல் லாமல், அறிகுநர்-அறிந்தவர்கள், இல்லை-(ஒருவரு) மில்லை, அன்னவன்-அந் நன்மஹாராசன், தர-கொடுக்க, கொண்டனைபோலும்-பெற்றுக்கொண்டாய் போலும், அவ்வரசன்-அந்நன்மகாராசன், எந்நகர்வயின் எந்தப்பட்டினத்திலு, மன்னி-பொருத்தி; வாழ்வது-சுகித்துருப்பது; வகுத்து-பகுத்து; உரை-அதைச் சொல்லு; என்றான்-என்று வினவினான் எ-று.

(க-து.) கேசினியானவள் நீ இவ்வித்தையை நன்னிடத்துக்கற்றுக்கொண்டாய்போலும்: நான் எங்கேயிருக்கின்றனன்சொல்லென்றான் எ-ம். 9

மேயவிஞ்சையோர்நனனெடுங்கற்றிலன்விறல்வேற்
சேபனானினிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
நாயகற்பினர்காதலர்நுறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெறநினைவர்கொலோவெனநவின்ருள்

[இதனால் அஃதறியேனென்று விடைகூறி, தனது மற்றொருவினாவாத தோழியை வியக்கச்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மேய-பொருந்திய, விஞ்சை-வித்தையை, ஓர்-ஒப்பற்ற- நன்னெ டம்-நன்மகாராசனிடத்தில், கற்றிலன்-நான்கற்கவல்லில், விறல்வேல்-வெற்றி பொருந்தியவேலெந்திய; செயனான்-சுப்பிரமணியனையொத்த நன்மகாராசன் இனிதுறைவது - இனிமையாடிருப்பது, இவ்விடம் - இன்னவிடம், என என்று, தெருளேன்-அறியேன், தாய்-பரிசுத்தமாகிய, கற்பினர் - கற்பினை உடையமாதர்கள், காதலர்-கணவர்கள், துறப்பினும்-துறந்துவிட்டாலும்; மற்றோர்-வேறொரு, நாயகற்பெற-கணவனையடைய; நினைவர்கொலோ-நினைப்ப ரோ; என-என்று; நவின்ருள்- (நன்மகாராசன்) சொன்னான் எ-று.

(க-து.) நான் நன்னிடத்தில் வித்தைகற்றிலன். கற்புள்ளமாதர் நாயகர். நீக்கினும்-வேறுநாயகரை இச்சிப்பார்களோ என்றான் எ-ம். 10

.இன்னகூறலுமடவரல்கதுமெனவேகி
மின்னனாளுடன்கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றன தருவலான்மொழிசுவதனைத் து
முன்னினநம்புமிறைமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தான்.

[இதனால் தோழிசென்று தமயந்திக்குரைத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) இன்ன-இத்தன்மையாக, கூறலும்-சொன்னவளவில், மடவரல்
கேசினியானவள், கத.மென-சரேலென்று, எகி-சென்று, மின்னனாளுடன்-
தமயந்தியுடன், கேட்டவையாவையும்-கேள்வியுற்றசங்கதிகளைப்பெல்லாம், வி
ளம்பி-சொல்லி, அன்னவன்றனது-அந்நளமகாராசனது, உருவலான்-வடிவ
மில்லாதஇப்பாகன், மொழிசுவதனைத்தும்-சொல்லுவதெல்லாம், முன்னில்-
யோசிக்குமிடத்தில், நம்மிறை-நமதுநளமகாராசன், மொழிவதேபோன்மென-
சொல்வதைப்போலிருக்கிறதென்று, மொழிந்தான்-சொன்னான் எ-று.

(க-து.) தோழி கேட்டவையெல்லாந்தமயந்திக்குச்சொல்லி, நம்முடைய
அரசனைப்போலவே பேசுகிறாள் என்றுள் எ-ம். 11

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழல்வாலரியுதவி
யழவிலாதினையடுவதுகாண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வான்முகக்கொம்பனுளவுனுழக்குறுகி
யிறுழைகொள்புண்முலைசொற்றவாறினைத்தனளித்தான்.

[இதனால் அவனை அடுத்தொழிவிற சோதிக்கத்தமயந்தி மீட்டுங்கோழியை
யனுப்புதல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) மொழிதல்-கேசினிசொல்லியவைகளை, கேட்டலும்-கேள்வியுற்ற
மாத்திரத்தில், மொய்குழல்-தமயந்தியானவள், வால்-வெள்ளிய, அரி-அரிசியை
உதவி-கொடுத்து, அழவிலாது-நெருப்பின்றி, இவையெவது, இவ்வரிசிகளைச்
சமைப்பதை, காண்டியென்று - பார்த்துவாவென்று, அறைய - கூற, குழை
கொள் - குண்டலமணிந்த, வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய,
கொம்பனுள்-பூங்கொம்பையொத்த, கேசினியானவள், அவனுழை-அப்பாக
னிடத்துக்குறுகி-சென்று, இழைகொள்-நூலிழைகொண்ட, பூண்-ஆபுரணங்களை
யணிந்த, முலை-ஸ்தனங்களுடைய தமயந்தி, சொற்றவாறு-சொல்லியபடி
இசைத்தனள்-சொல்லி, ஈந்தான்-அவ்வரிசியைக் கொடுத்தான், எ-று.

(க-து.) தமயந்தி தோழிக்கு அரிசிகொடுத்து தியில்லாமற் சமைப்பதைக்
காணென்றுசொல்ல, அவள் அவனிடத் துச்சென்று அரிசியைக்கொடுத்தாள்,
எ-ம். 12

சந்தவாலரிபயந்திபொற்குழிசீதியின்றி
பாயந்ததேதன்வியான்றெடுத்தலுமடிசிலாயமையு

வேய்த்து வுத்தமல்க ன்வேபாப் பொம்முலைப் பொ றையாற்
சாய்த்த நுண்ணிடைத் தமயந்தி தன்னெடு பொழிந்தாள்.

[இதனால் அவனிடத் தவ்வாறுதலை யறிந்துவந்த தோழி தமயந்திக்
குணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்.) சுந்த-கொடுத்த, வாலரி - வெள்ளிய அரிசியானவை, பெய்து-
போடப்பட்ட, பொற்குழிசி-பொன்னுடத்தை, ஆய்த்தகேள்வியான்-களம்காரா
சன், கொடுதலும்-(கையால்) தொட்டமாத் திர்த்தில், தீயின்றி-நெருப்பில்லா
மல், அழகிலாயமைய- சாதமாயமைய, வேய்த்த-பிரிக்கப்பட்ட, புதுதூல்-பூ
மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய தேசினியானவள், கண்டு - அதைப்பார்த்து,
போய்-சென்று, வெம்முலை-விரும்பத்தைத் தருகின், ஸ்தனங்களினுள்,
பொறையாக்-பாரத்தினால், சாய்த்த - வளம்கிய, நண்ணடை - நுட்பமான
இடையையுடைய, தமயந்தி தன்னெடு - தமயந்தியுடனே, மொழிந்தாள்-
(இவ்வகிசயத்தைச்) சொன்னாள், எ-று.

(ச-து.) அரிசிபோட்ட பொற்பாத்திரத்தை நான் பொட்டவனவில் சாத
மாகத் தோழிகண்டு தமயந்திக்குச் சொன்னாள் எ-ம். 13

அழலுநீருமின் றமிழ்தென வந்தொழிலகேட்டுக்
குழையுநெஞ்சினின் னுயிர்த்தொழுநென்றெண்ணி
விழைவினோடு தன்மத் தளையவனுழைவிடுத்தாண்
மழலைமென்மொழிம்க்களுநன்னன்மாட்டடைந்தார்

[இதனால் தமயந்தி அச்சாரதிபால் மக்களைய நப்புதல் சொல்லப்படுகின்
றது.]

(இ-ள்.) குழையுநெஞ்சினன்-குழைந்தநெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள்
அழலும்-நெருப்பும், நீரும்-நண்ணீரும், இன்று-இல்லாமல், அமித்தென-அமிர்
தம்போல, அடுதொழில்-சமைத்தலை, கேட் - கேள்வியுற்று, (இ-ன்) இன்
னுயிர்த்தொழுநன், இனியவுயிரையொத்த (நமது) கணவன், என்னைவெ-
ன்றுகருதி, விழைவினோடு-ஆசையோடு, தன்மக்களை-தன்புதல்வரை, அவ
னுழை-அவனிடத்து, விடுத்தாள்-அனுப்பினாள், மழலைமென்மொழி-மெல்லிய
மழலைமொழிகளையுடைய, மக்களும்-பிள்ளைகளும், மன்னன்மாட்டு - களம்கா
ராசனிடத்தில், அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள், எ-று.

(ச-து.) தமயந்தி நாயகனைன்றெண்ணி மக்களையனுப்பினாள். அவர்கள்
அரசனிடத்திற் சேர்ந்தார்கள் எ-ம். 14

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழலிடுமொழிக்
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழுகினனெடுங்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடற்செலையக்
கடந்துளோர்களுங்கட்டப்பேராமக்கண்மேற்காட்சி,

